

TMMOB
ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

2004 – 2005
ÇALIŞMA RAPORU

MART 2006
ANKARA

İÇİNDEKİLER

<i>40. Dönem Genel Kurul Gündemi</i>	<i>4</i>
<i>39. Dönem Yönetim Organları</i>	<i>5</i>
<i>40. Dönem Şube Yönetim Kurulları</i>	<i>6</i>
<i>TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası 40. Dönem (2006-2007) Çalışma Programı</i>	<i>11</i>
<i>Meslek Hak ve Yararlarına İlişkin Çalışmalar</i>	<i>19</i>
<i>Örgütsel Etkinlikler</i>	<i>178</i>
<i>Bilimsel Etkinlikler</i>	<i>201</i>
<i>Kitle İletişim Etkinlikleri</i>	<i>217</i>
<i>Toplumsal Etkinlikler</i>	<i>302</i>
<i>TMMOB İle İlişkiler</i>	<i>330</i>
<i>Hukuksal ve Mevzuat Çalışmalarımız</i>	<i>337</i>
<i>Denetleme Kurulu Raporu</i>	<i>524</i>
<i>Bilanço ve Bütçe Tasarısı</i>	<i>526</i>
<i>Şube Çalışma Raporları</i>	<i>535</i>
<i>Delege Listesi</i>	<i>665</i>

40. DÖNEM GENEL KURUL GÜNDEMİ

1. GÜN

1. Açılış ve Başkanlık Divanı Seçimi
2. Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı
3. Açılış Konuşmaları
4. Konukların Konuşmaları
5. Komisyonların Seçimi
6. Çalışma Raporu ve Denetleme Kurulu Raporu'nun Okunması, Görüşülmesi ve Oylanması
7. TMMOB ZMO Yönetmeliklerinin Görüşülmesi ve Oylanması
8. TMMOB ve ODA Örgütlülüğünün, Şubeleşme İstemlerinin Görüşülmesi
9. 2006 ve 2007 Yıllarında Uygulanacak Üyelik Ödentisi ve Diğer Ücretlerin Belirlenmesi Konusunda Yeni Yönetim Kurulu'na Yetki Verilmesi
10. Bütçenin Görüşülmesi ve Oylanması
11. Dilek ve Öneriler
12. ZMO Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulu Adaylarının Belirlenmesi ve Duyurulması
13. TMMOB Yönetim, Denetleme ve Yüksek Onur Kurulu Adayları ve TMMOB Genel Kurulu Delege Adaylarının Belirlenmesi ve Duyurulması
14. Kapanış

2. GÜN

15. Seçimler
 - a) ODA Yönetim, Denetleme ve Onur Kurulları
 - b) TMMOB Yönetim, Denetleme ve Yüksek Onur Kurulları
 - c) TMMOB Delegasyonu

39. DÖNEM YÖNETİM ORGANLARI

GENEL MERKEZ YÖNETİM KURULU

Başkan Gökhan Günaydın
II. Başkan Dr. Turhan TUNCER
Yazman Fatih TAŞDÖĞEN
Sayman Hamdi ARPA
Üye Özden GÜNGÖR
Üye Selda ÜNAL
Üye Burhan HARMANKAŞI

ODA ONUR KURULU

Özkan GÖKSEL
Zehra EYİCİL
Kenan ATAGÜN
İbrahim YALIN
Ali YÜZGEÇ

ODA DENETLEME KURULU

Gülây SUBAŞI
Emin Argun BARAN
Bülent TORUNBALCI

TMMOB YÖNETİM KURULU

Baki Remzi SUİÇMEZ

TMMOB YÜKSEK ONUR KURULU

Şevket AKDEMİR

40. DÖNEM ŞUBE YÖNETİM KURULLARI

ADANA

Ayhan BARUT	Şube Başkanı
Doç. Dr. Haydar ŞENGÜL	Şube 2. Başkanı
Selma KIRANÇEŞME	Yazman
Saim İNCE	Sayman
Berkemal TUNCER	Üye
Sedat SOYKAN	Üye
Ramazan KARAKOÇ	Üye

ANTALYA

Vahap TUNCER	Şube Başkanı
Ali KAYNAK	Şube 2. Başkanı
M.Kubilay ÖNAL	Yazman
Durmuş HASDEMİR	Sayman
Kemal PARLAYÜKSELÜye	
Ertekin CAN	Üye
Adnan ÖZÇELİK	Üye

AYDIN

Galip ORHAN	Şube Başkanı
Dr. Doğan AKAR	Şube 2. Başkanı
Zeki OYMAK	Yazman
Hüseyin DEVECİ	Sayman
Yrd.Doç.Dr. Atakan KOÇ	Üye
Hacer YAĞDERELİ	Üye
Zülfikar İSTEK	Üye

BALIKESİR

Naci BİLGİÇ	Şube Başkanı
Ali İhsan KÜÇÜK	Şube 2. Başkanı
Şükrü YARIŞ	Yazman
Fikri ÖNEN	Sayman
Bedriye ÇAKIR	Üye
Osman SEZEN	Üye
Serdar BUDAK	Üye

BURSA

İlhan DEMİRÖZ	Şube Başkanı
Dr. Selim ERBAŞ	Şube 2. Başkanı
Savaş YENİGÜN	Yazman
Orhan SARIBAL	Sayman
Ali Yavuz KAYA	Üye
Dr. Erkan YASLIOĞLU	Üye
Lütfü AKBAŞ	Üye

ÇANAKKALE

Hicri NALBANT	Şube Başkanı
Musa UZUN	Şube 2. Başkanı
Şener GÖRSEL	Yazman
İ.Bingöl ERSİN	Sayman
Yaşar ÖZDEMİR	Üye

DENİZLİ

İbrahim GÜR	Şube Başkanı
Banu DOĞRU	Şube 2. Başkanı
Gül DURLUPINAR	Yazman
Süleyman ÖZTÜRK	Sayman
Yaşar ÖZDEMİR	Üye

DİYARBAKIR

Akif KARAKOYUNLU	Şube Başkanı
Mustafa DURAN	Şube 2. Başkanı
Celal ÇELİK	Yazman
Fatma ESMER	Sayman
Mehmet DEMİREL	Üye
Nurhan EKMEK	Üye
Bahar BASIYAN	Üye

ESKİŞEHİR

Yusuf KIZILDAĞ	Şube Başkanı
Aziz ALBAYRAK	Şube 2. Başkanı
Sabiha ÜSTÜN	Yazman
Mahmut İzzet EROL	Sayman
Turgut ÇETİNEL	Üye

ERZURUM

Okan DEMİR	Şube Başkanı
Mücahit PEHLİVAN	Şube 2. Başkanı
Acem Yavuz SÖNMEZ	Yazman
Selahattin AKIN	Sayman
Rafet ASLANTAŞ	Üye

GAZİANTEP

Kenan SEÇKİN	Şube Başkanı
Ahmet Faruk DEMİR	Şube 2. Başkanı
Ali AKDEMİR	Yazman
Kurban NEDRET	Sayman
Mehmet MENDEŞ	Üye

HATAY

Ahmet SEVER	Şube Başkanı
Galip AKTİ	Şube 2. Başkanı
M.Yusuf YARDIMCI	Yazman
Fikret UÇAR	Sayman
Yasemin BAŞKILINÇ	Üye
Cevdet HAMURCU	Üye
Ali SÜMER	Üye

İSTANBUL

Ahmet ATALIK	Şube Başkanı
Yıldırım DERYA	Şube 2. Başkanı
Muherrem AKSOY	Yazman
Hasan ARDIÇ	Sayman
Özlem ÇEVİK	Üye
Şule YILDIRIM	Üye
Nuray IŞIK	Üye

İZMİR

Prof.Dr.Kamil Oktay SINDIR	Şube Başkanı
Ferdan ÇİFTÇİ	Şube 2. Başkanı
Z.Vezan KARABULUT	Yazman
İlker AĞIN	Sayman
Dr.Dilek KAYA	Üye
Çiğdem SOYTÜRK	Üye
Yrd.Doç.Dr.Raşit GURBET	Üye

KAYSERİ

Aydın ÇALIŞKAN	Şube Başkanı
Fahrettin AÇIKGÖZ	Şube 2. Başkanı
Faruk ÇEÇEM	Yazman
Mehmet YUMUŞ	Sayman
Sadık GENÇ	Üye
Nimet Feyzioğlu	Üye
Ali KARAARSLAN	Üye

KONYA

Hasan Hüseyin MOTUK	Şube Başkanı
Özkan TAŞPINAR	Şube 2. Başkanı
Celal YILDIZ	Yazman
Nezih ŞİŞMAN	Sayman
Ömer Faruk ÜNALDI	Üye
Gülseren ATICI	Üye
Hakan ÇALIŞKAN	Üye

MANİSA

Engin KURT	Şube Başkanı
Ali IŞIK	Şube 2. Başkanı
Yılmaz USTA	Yazman
Fatih DÖNMEZ	Sayman
Erdem KUTLAR	Üye
Mustafa ÖNCÜ	Üye
Osman KALPAK	Üye

MERSİN

Mehmet ATEŞ	Şube Başkanı
Timur TURAN	Şube 2. Başkanı
Gürhan DAYICIK	Yazman
Mehmet ZİYADE	Sayman
Ayhan İNAL	Üye
Fatma HOROZ	Üye
Nemci BİRİM	Üye

MUĞLA

Uluhan KORKUT	Şube Başkanı
Atilla ÇOLAK	Şube 2. Başkanı
Ünal KİRAZ	Yazman
Hüseyin GÜVEN	Sayman
Meryem TÜRKAY	Üye

RİZE

Muhammet PERTEK	Şube Başkanı
Fatih ATASEVER	Şube 2. Başkanı
Cahit GÜLBAY	Yazman
Kubilay TÜRKYILMAZ	Sayman
İlhami ALBAYRAK	Üye

SAMSUN

Prof.Dr. Zeki ACAR	Şube Başkanı
Ali Fuat AKER	Şube 2. Başkanı
Ayşe ERTÜRK	Yazman
Muharrem Sökmen	Sayman
Turgut EREL	Üye
Hanife SAĞLAM	Üye
Nilüfer AKDEMİR	Üye

TEKİRDAĞ

Yard. Doç. Dr. Cemal POLAT	Şube Başkanı
Dr. Okan KAYTANCIOĞLU	Şube 2. Başkanı
Tayfun UĞUZ	Yazman
M. Uğur AYHAN	Sayman
Fedai TALİ	Üye

TRABZON

Mehmet TAÇOĞLU	Şube Başkanı
Arif Sami SEYMEN	Şube 2. Başkanı
İhsan GÜNER	Yazman
Avni AYDIN	Sayman
Dr. Nadir BAŞÇINAR	Üye

ŞANLIURFA

Abdullah MELİK	Şube Başkanı
İbrahim YILDIZ	Şube 2. Başkanı
Paşa İMREK	Yazman
M. Remzi KARACA	Sayman
Turan BİNİCİ	Üye
İ. Kayhan GÜLLÜOĞLU	Üye
Mehmet İPEKÇİOĞLU	Üye

VAN

Mehmet Necip ALTUNLİ	Şube Başkanı
Mehmet Şerif KAYALIK	Şube 2. Başkanı
Yusuf SEVMİŞ	Yazman
Erol DEMİR	Sayman
Alev ŞAHAR	Üye

1. TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

40. DÖNEM (2006-2007) ÇALIŞMA PROGRAMI

1.1. GİRİŞ

Anayasa'nın 135. maddesi anlamında, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşu olan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası; özelde tarım sektörü, genelde ise ülke yararına çalışmalar yapmaktadır. Ana Yönetmeliği gereği ZMO'nun amaç ve görevleri, tarım sektörünün sosyo - ekonomik ve politik bütününe ilişkindir. Tarımın ekonomik bir sektör olarak geliştirilmesi yanında, sektörün insan unsurunu oluşturan köylülerin ve ziraat mühendislerinin yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi temel öncelikler arasındadır. Bu çalışmaların yanında ZMO, demokratik - laik ve sosyal hukuk devletinin tüm kural ve kurullarıyla işletilmesi, insan hak ve özgürlüklerine saygı, ekonomik ve toplumsal yapının ulusal yararlar göz önüne alınarak oluşturulması için sorumluluk üstlenmektedir.

1.2. ÇALIŞMA İLKE VE YÖNTEMLERİ

Yukarıda belirtilen çerçevede olmak üzere, geniş bir üye tabanının katılımı ile tarım sektörü ve ülke yararına programlar üretilmesi, yönetim kurullarına güç veren, onları daha üretken ve sorumlu olmaya zorlayan bir olgudur.

"Kamu kurumu niteliğindeki tüzel kişilik" olma sorumluluğu ve "demokratik kitle örgütü" yapısının getirdiği yükümlülük, Oda' mız çalışmalarında göz önüne alınması gereken önemli iki unsur olarak kabul edilmektedir.

Üyelerimizin mesleki ve ekonomik hak ve çıkarlarının savunulması yanında, demokratik - laik - sosyal hukuk devletinin halk yararına sonuçlar üretmesine yönelik katılımcı çabalar gösterilerek kamuoyunun yönlendirilmesi; bu bağlamda idari ve yargı yolları kullanılarak karar süreçlerine müdahalede bulunulması, ZMO'nun yarım asırlık geçmişindeki gücünü ve "belirleyicilik" niteliğini ortaya koymaktadır.

Bu bağlamda, ZMO, Türkiye sorunlarına yönelik olarak, ülke ve halktan yana tavrını ortaya koymakta ve demokratik kitle örgütleri ile işbirliği içerisinde çalışmaktadır. ZMO, ülkemizin sorunları ve özellikle tarıma yönelik sorunların çözülmesinde üzerine düşen bütün görevleri yapma sorumluluğunu taşımaktadır.

Ülke kamu yönetiminin istikrar programları metinlerine sıkıştığı bir ortamda, emperyalist güçlerin dayatmalarıyla halka kapalı süreçlerde alınan kararlar, yurttaş yaşamını giderek daraltmaktadır. Mali ortodoksi politikaları kamusal harcamaları kısıtlamakta ve yönünü değiştirmekte, emekten sermayeye ve merkez ülkelerden çevreye kaynak transferini kurgulamaktadır.

Bu ortamda sürecin deşifasyonu, önemli bir görev olarak öne çıkmaktadır. ZMO, özellikle tarım alanındaki gelişmeleri, üzerindeki örtüyü kaldırarak yalınlaştırmakta ve gerçeği "anlaşılır" kılmaktadır.

ZMO önümüzdeki dönemde de dünyada ve Türkiye'deki gelişmeleri dikkatle izleyecek, gündemi öncelikle çabalarını sürdürecektir, tarım ve diğer alanlarda yürütülen siyasetleri değerlendirerek ülke ve halk yararına müdahalelerde bulunacak, tarım sektörü ile ilgili olanlar başta olmak üzere, tüm demokratik kitle örgütleri ile ortak çalışmalar yaparak emekten yana bir güçbirliği oluşturulmasına katkıda bulunacak, tarımın ve tarımcının yanında, Cumhuriyet'in kazanımlarını da koruyacak ve geliştirecektir.

Bunların yanında, yine meslek toplumumuzun hak ve yararlarının somut platformlarda savunulması, sahiplenilmesi, mevcut demokratik sistemin sağladığı katılım olanaklarının sorumluluğu değerlendirilerek üretken bir yapılanmanın gerçekleştirilmesi amaç edinilmiştir. Meslek toplumumuzca hizmet verilen kırsal kesim sorunlarının, bilimsel ve teknolojik gelişmelerin ışığında irdelenerek, uygulanabilir çözümler üretilmesi ve yine önceki dönemlerde yapılanların devamı niteliğinde olmak üzere amaç edinilmiş bulunmaktadır.

1.3. MESLEKİ ÇALIŞMALAR

1.3.1. İSTİHDAM SAĞLAMA ÇALIŞMALARI

1.3.1.1. Ülkemizde günümüze değin 65.000 ziraat mühendisi ziraat fakültelerinden mezun olmuş olup, yaklaşık 5.000 meslektaşımızın vefatı sonrası yaşayan 60.000 meslektaşımız bulunmaktadır. ODA'mızın üye sayısı ise, 37.000'e (Diğer Odalara gidenler,Vefat ve istifalar dahil) yaklaşmış durumdadır. Meslektaşlarımızdan 10.000 kadarının istihdam dışı, 5.000 kadarının ise esnek istihdam ilişkileri içerisinde, "geçici" olarak nitelenebilecek işlerde çalıştığı bilinmektedir.

1.3.1.2. Buna karşın, Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı verilerine göre, Türkiye'de yaklaşık 160.000 ziraat mühendisine iş sağlayabilecek tarım potansiyeli bulunmaktadır. Bu ortamda "istihdam dışı ziraat mühendisi" olgusu, Türkiye'nin kullanılmayan tarım potansiyeline vurgu yapmaktadır.

1.3.1.3. İstihdam sorunu, ülkenin tarım sektörünün üretim yapıları kuvvetlendirilerek geliştirilmesi yolu ile "kalıcı" olarak çözülebilir. Sağlanacak bu gelişme hızına koşut bir ziraat mühendisi arzı, sorunun boyutunun daha da artmaması açısından önemlidir. Buna karşın, 20'si faal olmak üzere sayıları 23'ü bulan Ziraat Fakültelerinin, yılda 3.000 dolayında kullandığı kontenjan, mesleki aşınım süreçlerini hızlandırmaktadır. Ancak şurası özellikle not edilmelidir ki, toplam 76 üniversitenin 23'ünde ziraat fakültesi varken, bu sayı Tıp ve Hukuk Fakültelerinde 40'ı aşmış bulunmaktadır. Bu durum, yalnızca ziraat fakültelerinde değil, yükseköğretim sistemindeki genel aşınımına işaret emektedir. Nitekim, yükseköğrenim görmüş kişilerin işsizlik oranı, genel işsizlik oranını 2'ye katlayarak, %25'ler düzeyine ulaşmış bulunmaktadır.

1.3.1.4. Ziraat mühendisliği istihdamına ilişkin çalışmalar, mevcut kazanımların korunarak geliştirilmesi yanında, dünyadaki ve Türkiye'deki gelişmeler bağlamında, yeni çalışma alanlarının açılmasına gayret gösterilmesi düşüncesinde yürütülmektedir. Ayrıca, Ziraat mühendisliği eğitimi ve istihdamı arasındaki koşutluk dikkate alınarak, konu ile ilgili yapılan bütüncül çalışmalara, aşağıda "3.2." bölümünde değinilecektir. Bunun yanında, istihdamın arz ve talep yönünün buluşturulmasına yönelik çalışmalar da, bu kapsamda değerlendirilmelidir.

1.3.1.5. Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzüğe işlerlik kazandırılması, mesleki hakların korunması ve meslektaşlarımızın yararlarının savunulmasında gerekli görülmektedir. Tüzük' le ilgili zorunlulukların aranması, gerekli uygulamaların yaratılması ve izlenmesinde; kamuda ya da özel sektörde çalışan tüm meslektaşlarımıza önemli görevler düştüğü bilinmelidir. Bu anlamda ODA' mız her kademedeki üyelerimizin katkısı ile, tüzüğe işlerlik kazandırılmasında üzerine düşen görevi başarı ile sonuçlandıracağı inancındadır. Uyarı, öneri ve katkılar ile gerçekleştirilecek olan tüzük uygulama ortamı, bu olgunun, ancak tüm üyelerimizce kaçınılmaz bir görev olarak algılanması ile işlerliğe kavuşacaktır.

Bu anlamda, şubelerce tüzüğün ikinci bölümünde yer alan "Genel Çalışma Alanları, Görev ve Yetkiler" başlığı altındaki bütün konularda ayrı ayrı veya birkaç konu birleştirilerek oluşturulacak olan çalışma grupları veya komisyonların kurulması ve Oda Genel Merkezine bildirilmesi, koordineli çalışma için gerekli görülmektedir.

1.3.1.6. Mesleğimizin ilgili alanına giren kamu kurum ve kuruluşlarının yönetmelik, genelge, yönerge vb. düzenlemelerinin tüzüğe aykırı hükümlerinin tüzüğe uygun hale getirilmesi, tüzükte bulunan ama mevcut düzenlemelerde yer almayan hükümlerin oluşturulması, bağlayıcı hale getirilmesi için, girişimlerde bulunulacaktır.

1.3.1.7. Geçtiğimiz dönemde; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Alet ve makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği 11.08.2005 tarih ve 25903 sayılı Resmi Gazetede, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği 08.11.2005 tarih ve 25987 sayılı Resmi Gazetede, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Serbest Müşavirlik, Mühendislik Hizmetleri ve Belgelendirme Yönetmeliği 14 Aralık 2005 tarih ve 26023 sayılı Resmi Gazetede, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği ise 06.04.2005 tarih ve 25778 sayılı Resmi Gazetede yayımlanmış ve yürürlüğe girmiştir. Önümüzdeki dönemde Odamızca 39.

dönemde yoğun emeklerle hazırlanmış ve yürürlüğe sokulmuş olan yönetmeliklerin mesleğimize katkı sağlaması yönünde ve işlerliğini sağlamak üzere yoğunlukla çalışılacaktır.

1.3.1.8. "Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI'nı Tarım Makinaları Bölümü Mezunu Ziraat Mühendislerine Yetki Belgesi Vermesi Hususunda Yetkilendirmesine Dair Protokol" hazırlıkları, son aşamaya gelmiş bulunmaktadır. Protokol imzalandığında, tarım ve orman traktörleri ile tarım arabaları alanında eğitim verme, sınav yapma ve sertifika verme yetkisi ODA'mızca kazanılacak; meslektaşlarımızın ilgili alandaki yetkileri somut temellere dayandırılacaktır.

1.3.1.9. 5403 sayılı Yasa ve ilgili yönetmelikler çerçevesinde düzenlenecek "Toprak Koruma Projelerinin" konusunda uzman üyelerimizce kamu yararı uyarınca yapılmasına yönelik çalışmalar; Bakanlık-Ziraat Fakülteleri ve Tema Vakfı ile işbirliği içerisinde yürütülmektedir. Bu bağlamda kurul üyesi ODA'mız temsilcilerine ve Proje yapmak üzere yetkilendirilecek üyelerimize, MİSEM ve SMM Yönetmeliklerimiz çerçevesinde eğitim verilecektir.

1.3.1.10. Gıda işletmelerinde sorumlu yönetici olarak çalışan üyelerimizin hak ve çıkarlarının korunması ve alanın kamu yararı uyarınca düzenlenmesine yönelik olarak, ODA'mız, Gıda ve Kimya Mühendisleri Odaları ile ortak çalışmalar yürütmektedir. Bu bağlamda her üç ODA arasında bir protokol imzalanmış, örnek sözleşme hazırlanarak Noterler Birliği'ne gönderilmiş, sosyal güvenlik sorunlarının çözümüne yönelik olarak, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile Protokol imzalanmasına ilişkin çalışmalar yürütülmektedir. Ayrıca TKB ile bu alanda işbirliği içinde olunmaya çaba gösterilmekte, birlikte meslek haklarımıza ve kamu yararına aykırı olarak yapılan bazı Yönetmelik değişiklikleri hakkında davalar açılmaktadır. Alanda çalışan üyelerimize yardımcı olmak üzere hazırlanan, "50 Soruda Sorumlu Yöneticilik" kitabının II. Baskısı da gerçekleştirilmiştir. Belge taleplerinin ivedilikle karşılanmasına yönelik olarak oluşturulan organizasyon başarıyla çalışmaktadır. HACCP ve ISO eğitim çalışmalarımız, tüm yurt çapında sürdürülmektedir.

1.3.1.11. Üyelerimizin gıda işletmelerinde "kapasite raporu" düzenlemesine olanak sağlayan çalışmalar kapsamında, bazı şubelerimizde uygulama başlatılmış durumdadır.

1.3.1.12. Bilirkişilik, "Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu" uyarınca yürütülen ve hakimın gereksinim duyduğu teknik bilginin sunulmasına hizmet eden bir işlemdir. "Kamulaştırma Kanunu" uyarınca görev yapan bilirkişilerin eğitilmesi, sertifikalandırılması ve atanması işlemleri özenle yürütülmektedir. Uyanılara karşın kamulaştırma davalarında liste dışından bilirkişi atayan hakimlere karşı açılan davalar izlenmekte, "soruşturulmasına yer yoktur" yolundaki kararların temyizi sonucunda alınan olumlu karar sonrasında, süreç yürütülmektedir.

1.3.1.13. "1000 Köye 1000 Tarım Gönülüsü" Projesi kapsamında çalışan üyelerimizin giderek artan sorunlarına yönelik olarak yürütülmekte olan çalışmalar 2006 yılı içinde daha da hızlandırılacaktır. "Soruna" kamuoyunun ilgisini çekmek için, yazılı ve görsel basınla bilgi paylaşımı sürdürülecektir.

1.3.1.14. ODA'mızın, Europap sertifikasyonuna yönelik eğitim veren akredite kuruluş olması için, "FoodPLUS GmbH" kuruluşuna elektronik başvuru yapılmış olup, sonucu beklenmektedir. Sonuç alındığında, ODA'mızın bu alanda yürüttüğü eğitim çalışmalarının etkinliği ve verimliliği artacaktır.

1.3.1.15. İşsiz Ziraat Mühendislerinin istihdamına yönelik olmak ve bir anlamda yetki tüzüğüne işlerlik kazandırmak üzere; işsiz üyeler için ülke düzeyinde organizasyonlar oluşturulmasına ve işsiz Ziraat Mühendislerinin Oda üyeliğinin özendirilerek çalışmalara katılmasının sağlanmasına çalışılacaktır.

1.3.1.16. Sektörle ilgili Bakanlıklar; Yerel Yönetimler, Birlikler ile ilişki kurularak, kamu kuruluşlarından yeni istihdam yaratılmasına öncülük edilmesine çaba gösterilecektir.

1.3.1.17. Tarımla ilgili gerçek ve tüzel kişi ve kuruluşların saptanmasına Ziraat Mühendisliğinin uğraşı alanlarının en ince ayrıntısına kadar tespit edilerek, öğrenci gençliği ve işsiz meslektaşlarımızın bilgisine sunulmasına çalışılacaktır.

1.3.1.18. Tarımla ilgili kamu yönetimi ve Ziraat Fakültelerinin kaynak ve olanaklarından (Kurs, seminer, misafirhane, yemek, öğretim üyesi, geçici görevlendirme vb.) düzenlenecek protokoller çerçevesinde yararlanılarak; çalıştırılmak üzere, özel sektöre, talep edilen Ziraat Mühendisleri için kısa süreli eğitim programları düzenlenmesi yönünde girişimlerde bulunulacaktır. Bu bağlamda, önümüzdeki dönemde, işsiz üyelerimize yönelik yabancı dil ve bilgisayar kursları açılacaktır.

1.3.1.19. Bakanlıklar, Yerel Yönetimler ve diğer kamu kuruluşlarının denetledikleri hizmetler ve etkinlik alanları ile ilgili olarak, Ziraat Mühendislerinin serbest çalışma olanaklarının geliştirilmesi doğrultusunda, yönetmelik ve benzeri yönetsel düzenlemeler yapılması ve bu tür düzenlemelerde mühendislik formasyonunun kullanılabilirliği için Oda üyeliğini zorunlu kılan hükümlerin yer almasına çaba gösterilecektir.

1.3.1.20. Yasa ve Tüzük ile mesleğimize tanınmış yetki ve hakların savunulup korunması, giderek ağırlaşan ve hiç bir meslektaşımızın haketmediği işsizlik sorununun, çözümüne katkı amacıyla; gerekli kamuoyu duyarlılığı ve desteği sağlamak açısından, yasal ve demokratik olanaklar sorumlulukla kullanılarak, ülke düzeyinde kitlesel nitelikli etkinlikler gerçekleştirilecektir.

1.3.1.21. Tüm bu çalışmaların daha planlı bir şekilde yürütülebilmesine olanak tanımak üzere, veri toplama ve alan araştırma çalışmaları, önümüzdeki dönemde tamamlanacaktır. ODA'mızın 37.000 üyesi olmakla birlikte, ziraat mühendisliği istihdamı, 60.000 yaşayan ziraat mühendisinin sorunudur. Bu bağlamda, ODA veri tabanı ile sınırlı kalmayarak, tüm ziraat fakültelerinden mezun bilgilerinin bilgisayar ortamında toplanması çabası yürütülmektedir. Bu çalışmadan sonra, istihdam-gelir yapısı-sosyal statü vb. verileri derlemeye yönelik olarak kurgulanmış ve son aşamaya getirilmiş olan "Ziraat Mühendisliği Araştırma Projesi" nin sonuçları kamuoyuna duyurulacaktır.

1.3.2. ZİRAAT MÜHENDİSLİĞİ ÖĞRETİMİNE İLİŞKİN ÇALIŞMALAR

1.3.2.1. Ziraat mühendisliği eğitim ve öğretimi, tüm dünyada yeniden yapılandırılmaktadır. Bu çerçevede, Avrupa Birliği, "Bologna deklarasyonu" çerçevesinde, ziraat mühendisliği eğitim-öğretiminin ortaklaştırılmasına yönelik bir Proje yürütmektedir. Bu Proje, akreditasyon açısından önemli sonuçlar üretmeye adaydır.

1.3.2.2. ODA'mız, eğitim-öğretim sisteminin değerlendirilmesi ve geliştirilmesine yönelik çalışmalara öncülük etmek dahil her türlü girişimde bulunmayı görev bilmektedir. Bu bağlamda, 12 - 16 Ocak 2004 tarihinde TÜBİTAK ve TİKA idarelerinin desteği alınarak yapılan ve yabancıl/yerli bilim adamlarının ve ilgili tüm tarafların katılımı ile yapılan "Tarım ve Mühendislik" konulu Sempozyum gerçekleştirilmiştir.

1.3.2.3. ODA'mız, önümüzdeki dönemde de, bu Sempozyum'dan edinilen verilerin ışığında düzenleyeceği Çalıştaylar ile, konuyu tüm yönleriyle değerlendirecek ve somut çözüm önerileri ortaya koyacaktır. Bu çalışma, şu anda ziraat fakültelerinde aynı anda üç farklı sistemin geçerli olması gibi uygun olmayan gelişmeleri ortadan kaldırmaya yönelik te bir kanal açacaktır.

1.3.2.4. Önümüzdeki dönemde ayrıca, öncelikle tüm ziraat fakültelerinde ODA'mızın öğrenci temsilcilikleri kurulması çalışmalarıyla öğrenci temsilciliği olmayan fakültelerde temsilcilikler kurulacak ve ilkinin 15 Kasım 2005 tarihinde büyük bir coşkuyla kutladığımız "ZMO Öğrenci Kurultayı" nın her yıl toplanmasını teminen çalışmalar sürdürülecektir.

1.3.3. SENDİKA ÖRGÜTLENME VE ÇALIŞAN ÜYELERİNİN SORUNLARINA YÖNELİK ÇALIŞMALAR

1.3.3.1. Çalışanların ekonomik demokratik haklarını kazanması, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklara sahip olmakla birlikte düşünülmesi gereken bir olgudur. Bu anlamda, toplumun demokratikleşmesi yönündeki çabaların bir parçası durumunda olan sendikal örgütlenme konusunun, diğer Mühendis Odaları ile TMMOB örgütlülüğü

çerçevesinde ele alınmasına; bu amaçla oluşturulacak platformlarda yer alınmasına çalışacak, konuyla ilgili olarak Genel Merkez ve Şubelerde komisyonlar oluşturulacaktır.

1.3.3.2. Özel kesim ve kamuda çalışan meslektaşlarımızın sendikalaşması için her türlü çaba gösterilecek, örgütün bu konuda daha aktif kılınması sağlanacaktır.

1.3.3.3. Kamuda çalışan meslektaşlarımızın özlük haklarını iyileştirilmesine yönelik çalışmalar etkinlikle sürdürülecektir. Çalışanlar arasında özlük ve ekonomik haklar bakımından yaratılmış bulunan farklılaşmanın giderilerek, ortak bir uygulamanın geçerli olmasına çaba gösterilmesi, bu çerçevede yan ödeme kararnamesi, döner sermaye vb. uygulama yöntemlerinin yarattığı meslek ya da merkezde ve taşrada görevli meslektaşlarımız arası ayrımların ortadan kaldırılması için kamu yönetimi katında sürdürülmekte olan çabaların artırılması, çözüme yönelik tüm yolların aranması, gerekirse konu hakkında kamuoyu yaratacak demokratik etkinlikler sergilenmesine çalışılacaktır.

1.3.3.4. Özel kesimde çalışan meslektaşlarımızın izlenmesi, ücret ve toplumsal güvence sorunlarının belirlenip, çözümüne çalışılması, Oda üyeliklerinin belirlenmesi için çeşitli kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapılacaktır.

1.3.3.5. Kamu kesiminde yönetici konumunda bulunan üyelerimizle gerekli ve ilkeli ilişkiler geliştirilerek, yönetsel yetkilerini meslek yararları doğrultusunda kullanmalarına çalışılacaktır.

1.3.3.6. Yabancı ülkelerdeki Ziraat Mühendislerinin çalışma koşullarının, örgütlenme biçimlerinin ve yetki kullanım durumlarının araştırılması ve ülkemiz koşullarına göre düzenlenerek, ilgililere önerilmesi yönünde çalışılacaktır.

1.3.4. TEKNİK VE BİLİMSSEL ÇALIŞMALAR

1.3.4.1. Tarımla ilgili değişik konularda birikimleri ve uzmanlıkları bulunan Oda üyelerinin aktif katılımı ile oluşturulan çalışma grupları, gerek mesleki ve gerekse tarım sektörüne yönelik çalışmaların en önemli ögesi olmuştur. Bu çerçevede üretilen her türlü yazı, rapor, araştırma vb. ürünler, Odamızca düzenlenen kongre, sempozyum, panel gibi etkinliklerin temel taşı niteliğini taşımaktadır. Bu tür çalışmalar kapsamında, ülke tarımının yakın gündemini oluşturan tarımda yeniden yapılanma ile tarımsal boyutunun gündeme geleceği beklenen AB'ne uyum çalışmaları ile ilgili konulara özel önem verilmiştir. Geçmişte olduğu gibi bu tür etkinlikler, uzmanlıkları olan meslektaşlarımız ve başka meslek insanlarından oluşan, çalışma grupları aracılığıyla planlanıp, örgütlenip, uygulanacaktır.

1.3.4.2. Tarım Haftası 2005'te, ODA'mızın 6. Teknik Kongresi yapılmıştır.

1.3.4.3. Tarım Haftası 2006 da "2000 li Yıllarda Tarım Sektörü" konulu Sempozyumu gerçekleştirdik.

1.3.4.4. Mesleğimiz ve tarımla bağlantılı özel gün ve haftalar, daha önce olduğu gibi doyurucu, ciddi etkinliklerle değerlendirilecektir.

1.3.4.5. Başka kurum ve kuruluşların düzenlediği ve mesleğimizi doğrudan ya da dolaylı olarak ilgilendiren çalışmalara aktif olarak katılacaktır.

1.3.4.6. Sulama ve toprak gibi konularda özel çalışmalar yürütülecektir.

1.3.4.7. Tarım kesiminin her alanında oluşan gelişim ve değişimler periyodik bir yöntemle izlenecek, ürünler ve girdilerle ilgili üretim, maliyet, ithalat, ihracat ve teknolojik değerlendirme unsurlarını içerir verilerin değerlendirilmesine çalışılacak, gerektiğinde kamuoyuna yansıtılacaktır.

1.3.4.8. Tarım politika ve uygulamalarında oluşan değişimler uzman danışmanlar aracılığıyla izlenip değerlendirilecektir.

1.3.4.9. Kalkınma planları, hükümet programları, bütçe kanunları üzerinde geçmişten günümüze uzanan çizgide tarımın yeri incelenip, çıkarılacak bir kronolojik profil ile tanımlanmasına çalışılacaktır.

1.3.4.10. Parlamento ve hükümet gündeminde bulunan tarımla ilgili tasarıların araştırılıp, Oda görüşlerinin oluşturularak aktarılmasına, tarımla ilgili mevzuatın

geliştirilmesi için yeni yasa önerileri yapılmasına, mevcut yasalardaki aksaklıkların tespiti ve öneri geliştirilmesine çalışılacaktır.

1.3.4.11. Ülkesel ve Bölgesel ölçekte ekonomik önemi olan ürünlerle ilgili gelişmeler, üretim yönlerinde yaptırılacak etüdler ve yerinde gerçekleştirilecek gözlemlere dayalı biçimde izlenecek, uygulama alanlarından sağlanan verilerle konuya ilişkin bilimsel ve teknolojik birikimler sentezlenerek, görüş oluşturulmasına çalışılacaktır.

1.3.4.12. Tarımsal üretim planlaması konusunda tarımsal ve hukuksal yapı temellerini gözetebilen bir model çalışması yapılması yönünde çalışılacaktır.

1.3.4.13. Tarımsal araştırma fonksiyonun gelişim doğrultusu ve bugün vardığı konumun ortaya çıkarılması, bu konuda benimsenmesi gereken temel yaklaşımların araştırılıp oluşturulmasına çalışılacaktır.

1.3.4.14. Gıda-Çevre Tarım ilişkileri ve amaç dışı tarım toprağı kullanımı konularını sürekli izleyecek, çevreyi bozucu, tarım toprağını kirletici ve yok edici yatırım planlamalarını araştırarak ve kamuoyunu zamanında duyarlı kılacak bir çalışmanın örgütlenmesi yönünde etkinlik gösterilecektir.

1.3.4.15. Kırsal alan örgütlenmesinin demokratik çözüme kavuşturulabilmesi için, ilgili kooperatif örgütlerle ilkeli ilişkilerin geliştirilmesi güncel sorun olan ülke ölçeğinde üst örgütlenmenin gerçekleştirilmesi çabalarına katkıda bulunulmasına çalışılacaktır.

1.3.4.16. AB ve DTÖ ile ilişkiler açısından tarımın yeri ve önemini ortaya çıkaracak, entegrasyon sürecinde tarımda olası sorunları belirleyecek, bunların en aza indirilmesi anlamında projeksiyonlar önerecek, değişimleri sürekli izleyecek bir özel çalışmanın konuyla ilgili tüm toplum kesimlerinin katılabilecekleri bir etkinliğe dönüştürülmesine çalışılacaktır.

1.3.4.17. Ülke ekonomisindeki yeri ve önemi devam eden tarım kesimine yönelik politikaların tartışılıp oluşturulması, kamu ve özel kesim sorumluluklarının planlanması, uygulama yaklaşımları geliştirilmesi, süregelen uygulamaların değerlendirilmesi ve benzeri sorumluluklarla yükümlü olacak ve "Ulusal Tarım Konseyi" diye adlandırılabilir bir üst örgütün, kamu yönetimi, üniversiteler, çiftçi örgütleri, kooperatifler ve meslek kuruluşu temsilcilerinden oluşması yönünde girişimde bulunulacaktır.

1.4. ÜLKE SORUNLARINA YÖNELİK ÇALIŞMALAR

1.4.1. Üke sorunlarının bir bütün ve tarımın sorunlarının da bu bütünün parçaları olduğu unutulmadan, toplumun sorunlarını gündemde tutmak, demokrasinin olanaklarını sorumluca kullanarak kitlemizin ve tarım kesiminin sorunlarına gerçekçi çözümler arayıp, ülke sorunlarının aşılmasına somut katkı sağlamak, demokrasi dışı tüm çaba ve niyetlerin karşısında kararlılıkla tavır takınmak kaçınılmaz sorumluluktur. Ülkemizin karşı karşıya bulunduğu sosyo-ekonomik koşulların, giderek mühendis ve mimarların temel görevlerini yerine getirmelerini dahi önleyici bir olumsuzluğa tırmandığı gözlenmektedir. Toplumumuzun genel yararları açısından olduğu kadar, meslek topluluğumuzun yararları bakımından da, ülkemizin her yöresinde barış ve kardeşlik ortamının egemen kılınması zorunludur. Odamız ülke bütünlüğü anlayışı çerçevesinde, Türkiye'nin her bölgesinde demokrasi, temel insan hakları ve barış ilkelerinin yaşama geçmesi için, her türlü katkıyı koymayı görev saymaktadır.

1.4.2. Tüm olumsuzluklara rağmen önemli somut kazanımlar edinmiş olan demokratikleşme sürecinin engellenmesi girişimlerine karşı, TMMOB örgütlülüğü gözetilerek demokratik kuruluşlar arası ilişkilerde etkinlik sağlanacak, demokrasi amacına dönük ortak çalışmalara katılacaktır.

1.4.3. Toplumun demokratikleşmesine yönelik bütün çalışmalara katkıda bulunulması, yönetime katılma ile ilgili olarak genelde ulusal çıkarlar, özelde ise çalışanlar ve kamu yararına somut öneriler üretilmesine çalışılacaktır.

1.4.4. İnsan hak ve özgürlüklerinin korunması ve geliştirilmesi ile toplumun sivilleşmesine yönelik tüm girişim ve çalışmalara katılacak, toplumsal dayanışmanın sağlanabilmesi için duyarlı ve sağduyulu davranılacak, tersine gelişmelere duyarlı olunacak ve kesin tavır alınması yönünde çalışmalar yapılacaktır.

1.4.5. Laik–Demokratik Cumhuriyetin ve insan haklarına dayalı hukuk devletinin çökertilerek, çağ dışı karanlık senaryoların ülkenin yönetimine egemen olmasına yönelik çabalara karşı, her türlü dayanışma gerçekleştirilecek, Atatürk devrimlerinin ve ilkelerinin korunup savunulması bağlamında hiçbir ödün verilmeden gereken duyarlılık ve sorumluluk gösterilecektir.

1.5. ÖRGÜTSEL VE MESLEKİ ÇALIŞMALAR, ÖRGÜT YAPISININ GÜÇLENDİRİLMESİ

1.5.1. GENEL MERKEZ

1.5.1.1. Örgütsel yapının güçlendirilmesi ile ilgili olarak; “Üretken yapılanma, üretken kitle katılımının sağlanması ve daha kapsamlı çalışmalara yönelme”, temel yaklaşımının, geçmiş dönemlerde olumlu sonuç vermesi noktasından hareketle “Üye – Oda ve örgüt birimleri arası” ilkeli ilişkilerin daha da geliştirilmesi amaçlanmıştır. Bu anlamda, geçmiş dönemlerde başlatılan, mesleğine ve içinde bulunduğu topluma karşı sorumluluk duyan, yapıcı eleştiriler ve önerileri dile getiren ve çalışmalara somut olarak katılan, katkı koyan her düzeydeki üyelerle ilişkilerinin geliştirilmesi, “daha güçlü ve üretken” bir Oda’nın ön koşuludur.

1.5.1.2. ODA’nın üyeleri ile iletişimde, kullanım yaygınlığı giderek artan elektronik haberleşme ağının kullanılması için gerekli altyapı çalışmaları tamamlanmış ve bu tür iletişim etkin olarak kullanılmaya başlanmıştır.

1.5.1.3. Yine bu bağlamda, üye bilgilerinin güncelleştirilmesi ve elektronik dosya sistemine geçilmesine yönelik yazılım gerçekleştirilmiş, üye bilgilerinin fotoğraflarıyla birlikte güvenli bir şekilde elektronik ortama aktarılması çalışmaları tamamlanmıştır.

1.5.1.4. 39. dönemde, tüm Şubelerimizin katıldığı eğitim çalışmalarıyla, ODA örgütülüğümüzün bilgisayar kullanım gücü artırılmış ve ODA işlerinde ve iletişimde hız ve tasarruf sağlanmıştır. Önümüzdeki dönemde eğitim çalışmalarımız devam edecektir.

1.5.1.5. Genel Merkez, Şubeler ve İl Temsilcilikleri arasındaki işbirliği ve güçlü bağlar, yılda iki kez toplanan Danışma Kurulları yanında, yıl içinde Şube Başkanlıkları ve İl Temsilciliklerimizin bulunduğu illerde yapılan toplantılarla daha da artırılabilecektir.

1.5.1.6. Bu bağlamda karşılıklı etkileşim ve işbirliğinin sağlanması ve sürekli kılınması için Genel Kurul kararları çerçevesinde kurulmaları öngörülen yeni şubelerin gerekli ve yeterli hukuki ve fiziki altyapıları oluşturularak örgüte katılmaları sağlanacaktır.

1.5.1.7. Genel Merkez ve Şubeler arasında gelir – gider dengelerinin sağlanması, mali yönden bir merkezde bütünleşilerek, örgütün tamamının gereksinimlerinin karşılanmasına çalışılacaktır. Bu bağlamda, Oda gelirlerinin artırılması ile ilgili olarak, üye aidat ve bilirkişilik %10’ ları ciddiyle izlenecektir.

1.5.1.8. Oluşturulması gerekli görülen çalışma gruplarına veya komisyonlara şubelerin katılımı ve katkısı sağlanacak ve bu amaçla çalışma grubu veya komisyonlarda şubeler adına sorumlu temsilci bulundurulacak veya aynı ad altında şubelerde Çalışma Grubu - Komisyonu” oluşturulacaktır.

1.5.1.9. Üst örgütümüz olan TMMOB’ nin etkin bir yapıya kavuşturulması amacıyla, TMMOB’ nin her düzeyde çalışmasına katılım boyutunun artırılmasına ve Oda görüş ve çalışmalarının TMMOB platformuna aktarılarak TMMOB’ ince sahiplenip kamuoyuna yansıtılmasına çalışılacak, Oda’ mız TMMOB Yönetim Kurulu Üyesinin Oda 8. yönetim kurulu üyesi anlayışıyla çalışması (bilgilendirme, katılım, öneri vb.) esas alınacaktır.

1.5.1.10. Şubeler ve illerde il temsilciliklerinin katkısıyla meslek, meslektaş sorunları, ülke tarımına yönelik konularda veya sosyal amaçlı bölge toplantıları ve benzeri etkinlikler yapılmasının planlanması sağlanacaktır.

1.5.1.11. Mesleki ve bilimsel etkinlikler arasında paralellik ve koordinasyon sağlanması, ülke ve bölge düzeyindeki önceliklerin belirlenmesi için, Genel Merkez – Şubeler arası bilgilendirme önceden gerçekleştirilecektir.

1.5.1.12. Bina, çalışma ortamı yeterli personel temini çerçevesinde; tarımla ilgili rapor, sayısal veri, mesleki sorunlar vb. hususların bilgisayara kaydedilmesi, değerlendirilmesi, çağdaş büro yönetim sistemi oluşturulmasına çalışılacaktır.

1.5.1.13. Ziraat Fakültelerinin değişik mühendislik ünvanları vermeleri ile ilgili olarak; Ziraat Mühendisliği yanındaki diğer yeni mühendislik disiplinler ile birlikte ortak çalışma olanakları yaratılmasına yardımcı olunacaktır.

1.5.1.14. Demokratik kitle örgütleri, sendikalar, sivil toplum örgütleri ve tarımla ilgili meslek örgütleri ile ilkeli ilişki ve işbirliği olanaklarının TMMOB örgütüllüğü ve kamu kurumu niteliğinin yüklediği sorumluluk çerçevesinde geliştirilmesine çalışılacaktır.

1.5.1.15. Ankara ve tüm illerimizde, kamu ve özel iş yerlerinde, işyeri temsilciliği sistemi geliştirilerek kurumlaşma niteliği sağlanacaktır.

1.5.2. ŞUBELER ve İL TEMSİLCİLİKLERİ

1.5.2.1. Şubeler ve İl Temsilcilikleri de, özellikle kendi yörelerinde ortaya çıkan gelişmeleri izlemek ve Genel Merkezle işbirliği içinde yeni çalışma konu ve alanları ve önerileri üretmekte ödevlidirler.

1.5.2.2. İllerde bulunan kamu ve özel sektörde çalışan üyelerin ve özellikle işsiz üyelerin kayıtlarının düzenli olarak tutulması için, detaylı bilgileri kapsayan formların kullanılması sağlanacaktır.

1.5.2.3. Aidat ve bağış toplanması ve birliktelik gelirlerinden Oda payının alınması sağlanacaktır.

1.5.2.4. İl ve yörenin sosyo-ekonomik özelliklerinin gözönüne alınarak; sektörel ve sosyolojik konular yanında, mesleki gelişim ve değişmelerin izlenmesi, bunlarla ilgili verilerin derlenmesi, dökümanların toplanması ve konu hakkında ildeki üyelerin görüşlerini yansıtabilecek nitelikte yazılı metnin şubelere ve Genel Merkez' e gönderilmesi için gerekli iletişim sağlanacaktır.

1.5.2.5. Özellikle şubeler çirgeğinde-olanaklar ölçüsünde İl Temsilciliği düzeyinde – TMMOB' ne bağlı odalar ile daha yakın ilişkilerin kurulması ve geliştirilmesi, TMMOB' nin bölge çalışmalarına daha etkili ve belirleyici katkı ve katılımı sağlanacaktır.

1.5.2.6. İllerde bulunan Ziraat Fakülteleri ile devamlı işbirliği olanakları araştırılacak, ortak çalışmalar planlanılacak, bilim adamı üyelerin mesleki çalışmalara daha yoğun katılımları sağlanacaktır.

1.5.2.7. Şubelerdeki çalışma grup ve komisyonlarında, meslek içi değişik disiplinleri, işyeri ve yaş gruplarını temsil edecek şekilde bir yapı oluşturulmasına özen gösterilecektir.

1.5.2.8. Genel Merkez tarafından ülke ölçeğinde düzenlenmesi planlanan çalışmalar ve dönem boyunca izlenmesi gereken etkinliklerle ilgili olarak konuları şube özelinde izlemek, üye katkısı sağlamak ve benzeri fonksiyonları yerine getirmekle ödevli alt birimler oluşturulup çalıştırılması sağlanacaktır.

1.5.3. BASIN – YAYIN VE SOSYAL AMAÇLI ÇALIŞMALAR

1.5.3.1. Ziraat Mühendisliği disiplininin ve ODA çalışmalarının tanıtılması, Oda etkinlikleri ile üretilen bilimsel ve teknolojik birikim ve yaklaşımların ilgililere aktarılması ve kamuoyuna yansıtılması için yazılı ve görsel basın kuruluşları ile ilişkiler kurulacak, yazılı basın izlenecek, arşiv oluşturulacaktır. Bunun yanında, basın kuruluşlarına, elektronik posta aracılığıyla sektörel konulardaki ODA görüşleri iletilecektir.

1.5.3.2. Tarım ve Mühendislik Dergisi ile Haber Bülteni'nin düzenli bir biçimde yayımlanması sürdürülecektir.

1.5.3.3. ODA-Üye ve üyelerin birbirleriyle ilişkilerinin geliştirilmesi ve dayanışma sağlaması yönünde ODA hizmet binası yanında, sosyal tesislerin geliştirilmesine çalışılacak, sosyal aktivitelerin nitelik ve niceliği yükseltilecektir.

1.5.3.4. Her ildeki ODA üyelerinin, kamu kuruluşlarının veya özel kuruluşların sosyal tesislerinden yararlanma olanakları yaratılması için girişimlerde bulunulacaktır.

1.5.3.5. Genel Merkez’ deki organların komisyon üyelerinin ve ODA üyelerinin araştırma ve bilimsel çalışmalarına katkı anlamında, tarımla ilgili bütün eserlerin sağlanarak zengin bir kütüphane oluşturulması için fiziki yer sağlanması, sürekli yayınların izlenmesi yönünde çalışmalar geliştirilecektir.

1.5.3.6. Meslek ve tarımla ilgili özel gün ve zaman dilimlerinin toplumsal dayanışma anlamında değerlendirilerek, zaman zaman farklı yaklaşımlarla (Tarım Şöleni gibi) kutlanması yönünde çalışmalar yapılacaktır.

1.5.3.7. Tarımsal faaliyette bulunan holding ve anonim şirketler ile meslektaşlardan hibe, burs vs. gibi katkıların sağlanması yönünde çaba gösterilecektir.

1.5.3.8. Mesleğe ve ODA’ ya katkıları olan meslektaşların genç üyelere tanıtılması ve onları onurlandıracak ödüller verilmesi yönünde çaba gösterilecektir.

1.5.3.9. Ülkenin değişik yörelerine mesleki ve turistik amaçlı geziler düzenlenmesi yönünde çalışılacaktır.

1.5.3.10. Çok sayıda meslektaşın katılacağı toplu yemekler ve benzeri organizasyonlar gerçekleştirilmeye çalışılacaktır.

1.5.3.11. Özel sağlık kurumları veya kişileri ile anlaşma yapılarak, üyelerin hizmetlerden indirimli olarak yararlanması olanakları yaratılması konusunda çalışmalar yapılacaktır.

1.5.3.12. Ulaşım şirketleriyle görüşmeler yapılarak üyelerimize indirim sağlanmaya çalışılacaktır.

2. MESLEK HAK VE YARARLARINA İLİŞKİN ÇALIŞMALAR

2.1. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI İLE YAPILAN GÖRÜŞMELER VE SUNULAN GÖRÜŞLER

2.1.1. ZİYARETLER

2.1.2. GÜNAYDIN TKB MÜSTEŞAR VEKİLİ ÖĞÜT İLE GÖRÜŞTÜ

3 Mart 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 3 Mart 2005 Perşembe günü Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşar Vekili Sayın Haşim ÖĞÜT ile görüştü. Önceki Dönem Başkanlarımızdan Sn. Mahir GÜRBÜZ’ün de bulunduğu toplantıda, ziraat mühendislerinin özlük hakları gündeme getirilerek; sorunların ODA-A.Ü. Z.F ve Bakanlık temsilcilerinden oluşan bir Komisyon ile ele alınması konusunda görüş birliğine varıldı.

2.1.3. ODA’MIZDAN TARIM BAKANI EKER’E ZİYARET / 30 Haziran 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Yönetim Kurulu üyelerimiz Hamdi ARPA, Selda ÜNAL, Burhan HARMANKAŞI, Mehtap ERCAN ve Kadriye KALINBACAK ile Genel Sekreterimiz Ural ERSOY, 30 Haziran 2005 Perşembe günü Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehmet Mehdi EKER’i makamında ziyaret ederek, yeni görevinde başarı dilekelerini ilettiler. ODA’mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Bakan EKER’e ODA’nın çeşitli yayınlarını sunarken, Ziraat Mühendisleri ODASI’nın, bundan önce olduğu gibi bundan sonra da, doğruların yanında, yanlışların karşısında olacağını belirtti.

Tarım ve Köyişleri Bakanı Mehmet Mehdi EKER de, Tarım Bakanlığı’nın zor bir görev olduğuna işaret ederek, "Sektörün köklü, temel sorunları var. Bu sorunların çözülmesinde siyasi istikrar son derece önemli. Bu dönemde Toprak Kanunu ve Tohumculuk Kanunu da içinde olmak üzere temel yasaları mutlak surette tamamlamak durumundayız. Yönetim anlayışımızda katılımçılık vardır, bu doğrultuda ben her zaman işbirliğine açığım" diye konuştu.

Bakan EKER’in "siyasi istikrar-kalkınma" vurgusuna değinen GÜNAYDIN, 2003 yılında genel ekonomi yüzde 7.5 büyürken, tarım sektörünün yüzde 2.4 küçüldüğünü, 2004 yılında ise yüzde 9.9 olarak ifade edilen büyüme rakamlarına karşın, tarımdaki büyümenin yüzde 2 ile sınırlı kaldığını; bu ülkenin kendi ekolojisinde yetişen ürünlerin dışalımına ise 1.8 milyar dolar para ödendiğini belirtti. GÜNAYDIN, "Tarımdaki temel sorunların aşılması için tek parti iktidarı avantajının iyi kullanılması lazım. Zor bir

görevin altındasınız. Yeni göreviniz umarım ülke için hayırlı olur" dedi. GÜNAYDIN, Tarım Danışmanları ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nda çalışan ziraat mühendislerinin özlük hakları konusundaki sorunların çözülmesi gerektiğini de Bakan EKER'e ilettiler.

Bakan EKER de, tarihsel bir sürecin içinde bulunduğunu kaydederek, "Biz dünya piyasalarına göre, rakiplerimizin gücünü de hesaba katarak üretim yapmak zorundayız. Üretim zincirini tarladan sofraya kadar güvenli biçimde oluşturacağız. Ancak Türkiye'de magazin kültürü hakimiyetinde yaşıyoruz. Her gün bir ürün kurban ediliyor. Bundan sektör ve sektörün tüm mensupları zarar görüyor" dedi.

Bakan'ın bu sözleri üzerine ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN da, "Yeterince bilgi birikimi olmadan kendisine uzatılan her mikrofona konuşan ve spekülasyonu körükleyen insanlar var. Biz tüm bunlara karşın sektörel doğruları söylemeye devam edeceğiz" diye konuştu.

2.1.4. BAKANLIKLARA ZİYARET/25-26 Temmuz 2005

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve Gıda Mühendisleri Odası Başkanı Petek ATAMAN, 25 Temmuz 2005 Pazartesi günü, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Koruma ve Kontrol Genel Müdür Yardımcısı Nevzat ARTIK'ı ziyaret ederek, 1 Ağustos 2005'te yürürlüğe giren "Sorumlu Yöneticilik Protokolü" ile ilgili görüş alışverişi yaptılar.

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Gıda Mühendisleri ODASI Başkanı Petek ATAMAN, 26 Temmuz 2005 Salı günü de Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Sn. Mustafa GÜR ve SSK Primler Genel Müdür Yardımcısı Sn. Gürol UYANIK ile sorumlu yönetici olarak çalışan mühendislerin sosyal güvenlik sorunlarının çözümüne yönelik bir görüşme gerçekleştirdiler. Görüşmede, ODA'lar ile Bakanlık arasında imzalanacak bir protokol taslağı konusunda çalışmalara başlanma kararı alındı.

2.1.5. ÖZLÜK HAKLARIMIZ İÇİN GÖRÜŞME/26 Ekim 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER, 26 Ekim 2005'te TKB Müsteşarı Haşim ÖĞÜT ve TÜGEM Genel Müdürü Dr. Hüseyin VELİOĞLU ile biraraya gelerek, özlük haklarımız konusunda görüş alışverişi yaptılar.

2.2. SUNULAN GÖRÜŞLER

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na değişik tarihlerde sunulan görüşler aşağıdadır:

2.2.1. TARIMSAL ÜRETİCİ BİRLİKLERİ KANUN TASARISI ÜZERİNE ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ - 12.05.2004

19 maddeden oluşan "Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu Tasarısı" ürün, ürün grubu ve konu bazında tarımsal amaçlı üretici birlikleri kurulmasının teşvik edilmesi amacıyla odaklanmaktadır.

1-Tasarının Yapısı

2908 sayılı Dernekler Kanunu ve 4721 sayılı Yurttaşlık Yasası hükümlerine dayalı olarak kurulan üretici birliklerinin görevleri, Tasarının 5. maddesinde, 'üyelerine teknik destek sağlamak, eğitim ve yayım hizmeti vermek, pazar bilgisi toplayıp aktarmak, girdi teminine yardımcı olmak, üretim planlaması yapmak, ulusal ve uluslararası pazarda üyelerinin pazarlık gücünü artırmak; bu çerçevede istatistiki veri toplamak, araştırma-ıslah çalışmaları yapmak, ürün standartlarının denetimini yapmak veya yaptırmak, üyelerini hükümet ve diğer ulusal ve uluslararası kesimler önünde temsil etmek olarak sayılmaktadır.

Tasarının "Birliğin Gelirleri" başlıklı 9. maddesi, yurtdışından alınacak kredileri, yatırım-ortaklık-işletme gelirlerini birlik geliri olarak saymakta ve birliklerin üyelerine gelirlerinden pay dağıtamayacaklarını hükme bağlamaktadır.

Bölge ve merkez birliği oluşturabilecek (11. madde) birlikler tarafından hazırlanan tüzükleri onaylamak Bakanlığın görev ve yetki alanına bırakılırken (12. madde), Birlik personeli devlet memuru gibi cezalandırılacaktır (13. madde). Birliklerin iç

denetimlerinin bağımsız denetim kuruluşlarına yaptırılacağı (14. madde) de Tasarı kapsamında yer almaktadır.

Tasarının geçici birinci madde hükmüne göre ise, "kanun yürürlüğe girdiği tarihte kurulu bulunan tarımsal örgütlerden bu kanun kapsamında faaliyet göstermek isteyenler, Genel Kurulları tarafından Ana Sözleşme veya tüzüklerinin intibak işlemlerini yapmak kaydıyla bu kanuna tabi olarak faaliyette bulunabilecekler" dir.

2 – Tasarı Üzerine Değerlendirmeler

Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu, AB müktesebatına uyum çalışmaları çerçevesinde, taahhüt edilmiş bir yasa niteliğindedir.

Bu bağlamda, tasarıyı değerlendirmeye geçmeden önce, AB üretici örgütlenmesine bakmakta yarar vardır.

2.1. Avrupa Tarımsal Üretici Birliği Yapısı

Avrupa Birliği üretici örgütlenmesi yapısına bakıldığında, ülkelerin tarihsel kökenlerine göre farklılaşan bir yapının varlığı görülmektedir. Dinsel kökenler, siyasi inanışlar vb. Avrupa'da üretici örgütlenmelerinin farklılaşmasına, hatta birbirlerine rakip olmalarına yol açmıştır.

Bununla birlikte, AB üretici örgütlülüğü yapısının, dört ana temel üzerine oturduğundan söz edilebilir;

- Üretici lehine siyasi otorite üzerinde lobi faaliyeti yürüten, Ziraat Odası benzeri yapılar,
- Üreticinin ekonomik hak ve çıkarlarını koruyan kooperatif yapılar,
- Ürün bazında üretim planlanmasından üretim tekniklerine kadar çalışmalar yapan üretici birlikleri yapıları,
- Bir konu ile ilgili tüm tarafların (örneğin hububatta üretici-aracı-işleyici-iç ve dış pazarlayıcı ..aktörler) bir araya gelerek oluşturdukları branş birlikleri..

Avrupa üretici örgütlülüğü son derecede kuvvetlidir. Lobi faaliyetleri dışında, Paris'in en önemli bulvarının ürünlerle doldurulması, otoyollardaki trafiğin engellenmesi, kamu binalarının işgali gibi eylemlere de, üretici hak ve çıkarlarını korumak için başvurulmaktadır.

Bu doğrultuda AB karar vericilerinin, tarım sektörü ile ilgili bir düzenleme yaparken, mutlaka üretici temsilcileri ile birlikte çalışmaları gerekmektedir. Konu ile ilgili en güzel örnek, AB şeker sektörüne ilişkin olarak verilebilir. Bizzat AB Komisyonunun Tarımdan sorumlu Komiserinin uzun süredir şeker sektöründe liberalizasyon yapılması için çalışmasına karşın, Brüksel, üretici muhalefeti yüzünden, böyle bir düzenlemeyi yaşama geçirememiştir.

Bununla birlikte, üretici birliklerinin üretici adına olumlu işlevlerinin en önemli göstergesi, özellikle Kuzey Avrupa'da, pazarlanan ürünlerin % 90'ına yakınının kooperatifler aracılığıyla pazarlanıyor olmasıdır. Kooperatif yapı, Avrupa'lı üreticinin ekonomik hak ve çıkarlarının korunmasında son derecede etkindir.

Branş birlikleri, Almanya gibi bazı ülkelerde, rekabet hukukuna aykırı görülerek yasaklanmaktadır.

Üretici birlikleri ise, ekonomik işlevden sıyrılmış ve böylece kooperatiflerle farklı bir yapıda oluşturulmuş olup, AB Ortak Tarım Politikası (Common Agricultural Policy) altında oluşturulmuş 23 ortak piyasa düzeni (Common Market Order) nden bazılarında, devlet desteğinin üreticiye ulaştırılmasında görev yapmaktadırlar.

2.2. Türkiye Tarımsal Üretici Birliği Yapısı ve Kanununun Bu Yapıya Etkileri

Türkiye'de, 80.000'e yakın köy ve köy altı yerleşmede yaşayan 15 milyon ve 2300'e yakın belde sınırları içinde yaşayan 7.5 milyon kişi kırsal alanda konumlanmakta olup, bu insanların hemen tek ekonomik faaliyeti tarım olmaktadır.

Sağlıklı tarım politikaları oluşturamamış, altyapısı bozuk, örgütlenmesi yetersiz, pazarlama kanalları sorunlu olan Türkiye'de, tasarı gerekçesinde de belirtildiği gibi, üreticinin ürününün katma değerine sahip çıkamaması ve araçların sistemden büyük

kazançlar elde etmesi söz konusudur. Bu sorunun çözümünde, üretici örgütlenmesinin büyük rol oynayacağından şüphe yoktur.

Halen Türkiye’de Tarım Kredi Kooperatifleri, Tarım Satış Kooperatifleri ve Birlikleri, tarımsal amaçlı kooperatifler, sulama kooperatifleri adları altında örgütlenmiş geniş bir kooperatif yapı söz konusudur.

Türkiye’de, 5.5 milyon kişinin kooperatif ortağı olmasına karşın, kooperatiflerin ülkenin sosyo-ekonomik yaşamında önemli işlevler görmekte yetersiz kaldıkları düşünüldüğünde, sorunun örgüt kurmak ile değil, onu işlevli kılacak bir ekonomik düzenin yaratılması ile aşılabileceği ortaya çıkar.

Bunların yanında, yine ülkede sulama birlikleri, hayvan yetiştirici birlikleri, köye hizmet götürme birlikleri, süt birliklerinden oluşan geniş bir yelpaze bulunmaktadır. Dernek statüsünde çalışan “Soya Üreticileri Birliği”, “Tahıl Üreticileri Birliği”, “Adana Çiftçiler Birliği”, “Ege Çiftçiler Birliği” de Üretici Birliği niteliğinde çalışmaktadırlar.

Yukarıda da belirtildiği gibi, AB Ortak Tarım Politikasının araçları olan ortak piyasa düzenlerinden bazılarında, destekler üretici örgütleri aracılığıyla dağıtılmaktadır. AB Müktesebatına Uyum çerçevesinde gündeme getirilen üretici birlikleri, bu niteliği kendiliğinden kazanabilecek yapılar olmayıp, AB, sözü edilen örgütleri bazı ölçütlere göre değerlendirecek ve ölçütlere uyanları akredite edecektir. Yine aynı çerçevede, kooperatiflerin de ortak piyasa düzeni destek organizasyonlarında görev almak üzere akredite edilmeleri söz konusu olabilmektedir.

O halde, şu temel soruların yanıtlanması gerekmektedir;

1-Amaç AB müktesebatına uyum ise; Avrupa Birliği için müzakere tarihi bile alamamış, olası bir üyelikte en erken 10 yıl sonrası için tahmin yapılan Türkiye’de, Ortak Tarım Politikası (CAP) – Ortak Piyasa Düzeni (CMOs) – Tarımsal Garanti ve Rehberlik Fonu (FEOGA) yapıları yokken, bir AB aracının oluşturulmasının, AB’ne uyum açısından bir önceliği – ivediliği var mıdır ?

2-Amaç üretici örgütlülüğünden doğacak gücü üretim ve pazarlama yapılarına yansıtmak ise, mevcut üretici örgütlerinin bu alanda neden başarısız olduğuna yönelik bir sorgulama yapılmış mıdır ? Son çeyrek yüzyıldır rant ekonomisinin egemen olduğu bir yapıda, üretici güçlerin içinde bulunduğu sorunlu yapıların, yeni örgütler oluşturularak aşılması olanaklı mıdır ?

3-Kurulacak üretici birliklerinin, mevcut kooperatif yapı ile ilişkileri nasıl kurgulanacaktır ? Üretici birlikleri ile kooperatiflerin ikame edilmesi amaçlanmakta mıdır ?

Tüm bu soruların yanıtlanması, kurulması öngörülen üretici birliği yapısının gerekçesi açısından önemlidir. Elbette, tüm bu sorular, yanıtlarını da içinde taşımaktadır.

Bunun da dışında, Yasa Tasarısı hükümlerin iki önemli eksikliği – sakıncasının da vurgulanması yararlı olacaktır. Türkiye’de, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü, sulamaya açtığı bölgelerde işletmeyi, kurdurduğu sulama birliklerine devretmektedir. Yasal dayanakları olmayan sulama birlikleri, yerel siyaset ve güç odaklarının yönetimine girmekte ve bu yapılara hizmet etmektedir. Köylere Hizmet Götürme Birlikleri ise, İçişleri Bakanlığı şemsiyesi altında, kaymakamlar aracılığıyla kırsal yoksulluğu yönetmeye yönelik olarak işlev görmektedir. Bunların, özellikle Trakya’da, kooperatif yapı ile rekabeti söz konusudur.

Yasa Tasarısı, hazırlık sürecinde, köylere hizmet götürme birlikleri ve sulama birliklerini de kapsama alma amacını taşımakta iken, İçişleri Bakanlığı ve Enerji Bakanlığı’nın “ikna” edilememesi nedeniyle, kapsam işlevinde iki önemli yara alınmıştır. Böylece, tarım ile ilgili tüm yapıların Tarım ve Köyşleri Bakanlığı şemsiyesi altında toplanması düşüncesi, tek parti iktidarında olunmasına karşın, bir başka bahara kalmıştır.

Üretici birlikleri yapısının bir başka olası sakıncası ise, az sayıda üyesi olan birliklerin çeşitli çıkar gruplarının manipüle edilebilmesidir. Çok sayıda üreticiyi temsil eden örgütlerin haklı sesi, kamuoyunda, az sayıda üyesi olan ve kimi çevrelerin sözcülüğünü yapan bu sözde örgütler tarafından çarpıtılabilmektedir.

Sonuç olarak; Ziraat Mühendisleri ODASI'nın, üreticinin sosyo-ekonomik hak ve çıkarlarını koruyacak üretici örgütlenmesinden yana olduğu açıktır. Bu yapılar, örgüt rekabeti yaratarak değil, ekonomik düzenin halktan yana kurgulanması ile işlev kazanır.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan (Yönetim Kurulu adına)

2.2.2. TARIM ÜRÜNLERİ LİSANSLI DEPOCULUK KANUNU TASARISI'NA İLİŞKİN ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ - 11.06.2004

Üreticinin ürettiğinin katma değerine sahip çıktığı bir sistem içinde tarım ürünlerinin pazarlanması, dünyanın tüm ülkelerinde, her zaman önemli bir sorun olarak varlığını korumuştur.

Hasat döneminde büyük miktarlardaki ürünün piyasaya arzı nedeniyle fiyatların düşmesi, hasat dönemine borçlanarak giren üreticinin ivedi finansman gereksinimi nedeniyle ürününü bu düşük fiyat düzeyinden elinden çıkarması, bu süreçte sonbahar aylarında spekülasyon hareketlerinin etkisiyle ürün fiyatlarının yükselmesi ve bunun tüketici fiyat düzeyine olumsuz etki etmesi, işleyicinin zamanında-uygun fiyatla aradığı kalitede hammadde sağlamasındaki güçlükler, kamu finansman zorlukları ... tarım ürünleri pazarlama sisteminin öne çıkan sorunları olarak sayılabilir.

Sözü edilen sorunların çözümünde, kamu müdahalesi sistemi ve piyasa sistemi rol oynamaktadır.

Avrupa Birliği, ürün gruplarına göre farklılık göstermekle birlikte, genel olarak, müdahale kurumları (intervention agencies) ve ödeme kurumları (paying agencies) aracılığıyla, piyasanın önceden ilan ettiği fiyat düzeyinin altına düşmesi durumunda, kendisine teklif edilen ürünleri satın alarak, piyasada bir fiyat regülasyonu işlevini yerine getirmektedir.

Avrupa'da piyasa sistemi içinde borsalar etkin değildir, İtalya gibi bazı AB ülkelerinde ise borsa bulunmamaktadır.

Buna karşılık ABD, borsa sistemine tarım ürünleri ile başlamış bir ülkedir. Uzun ve kendi ülkesi içinde başarılı ABD lisanslı depoculuk – tarım ürünleri borsacılık deneyimi, kamunun stok tutma ve tarım ürünlerinin desteklenmesi sisteminin bir parçası olarak işlevlendirilmektedir.

Buna karşılık, aynı sistem, Dünya Bankası aracılığıyla, çevre ülkelere, kamu stoku tutma - tarımsal destekleme aracı olma işlevlerinden sıyrılarak "pazarlanmaktadır".

Çalışma konusu olan "Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu Tasarısı" da, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın, çok uzun süredir Dünya Bankası ile birlikte yürüttüğü "Ürün Borsalarının Geliştirilmesi Projesi" (Commodity Market Development Project-CMDP) kapsamında hazırlanmış olan bir Tasarıdır.

Sözü edilen Proje çerçevesinde, seçilmiş borsalara yönelik yatırım faaliyetlerinde bulunulmakta, ayrıca makbuz senetlerine dayalı bir umumi mağazacılık (public warehouse) sisteminin kurulması için gerekli çalışmalar yapılmaktadır.

Rapor kapsamında, lisanslı depoculuk ve makbuz senetleri sistemine ana hatlarıyla değinildikten sonra, ABD sistemi açıklanacak ve iyi işleyen, ABD üreticisine ve ticari yaşamına olumlu etkiler doğuran orijinal sistem ile aktarılmaya çalışılan sistemin farklılıklarına değinilecektir.

Bu yaklaşım, Türkiye için kurgulanmaya çalışılan sistemin gereksinimi olan altyapı eksikliklerine vurgu yapacak ve kamu yararı açısından, destekleme politikaları – kamu stoku – piyasa ilişkilerinde gözetilmesi gereken dengeye ilişkin belirlemeler ortaya koyacaktır.

1 - Lisanslı depoculuk (licensed warehouse)

Ürün borsalarının geliştirilmesini amaçlayan bir Proje'nin, lisanslı depoculuk (licensed warehouse) konusunda bir taslak üretmesinin nedeni, Türkiye'deki "borsacılık" sisteminin verili durumu ile de açıklanabilir.

Türkiye'de sayıları 100'ün üzerinde olmasına karşın, teknik bilgi ve donanım eksiklikleri, hukuki altyapı yetersizlikleri, standardizasyon teklifinin kurulamamış olması gibi sorunlar, genel ekonomik yapının getirdiği sorunlar ile birleşerek, Türkiye'deki ürün borsalarının çoğunu "tescil ofisi" olarak çalışır durumda tutmakta, geriye kalanların ise çalışma düzeyini spot piyasa işlemleri ile sınırlamaktadır. Ülkemizde salon satışı yapılan borsa sayısının 10'un altında olması, bu gerçeğin altını çizmektedir.

Çağdaş anlamda kurgulanmış bir borsa yapısı, vadeli işlemler (forward, futures, options) ile taraflara kaçıt üzerinden işlem yapma olanağı sağlayarak, fiziki imkanlarla sınırlı spot işlemlerin hacminin, son derecede yüksek düzeylere ulaşmasını sağlar.

İşte lisanslı depoculuk sisteminin araçları olan ürün senetleri (warehouse receipt), kağıt üzerinde veya elektronik ortamda tarım ürünü ticareti yapabilmenin ön koşuludurlar. Başka bir deyişle, sağlıklı işleyen makbuz senetlerine dayalı bir lisanslı depoculuk sistemi kurulmadan, borsaların geliştirilmesi olanaklı değildir.

2 - Ürün senetleri (warehouse receipt)

Türk Ticaret Kanunu'nda düzenlenen makbuz senetleri hükmünde olan ürün senetleri, lisanslı depocu tarafından hazırlanarak ürününü depoya teslim eden kişiye verilir. Böylece, düşük bedelli depolama olanağından yararlanan üretici, makbuz senedinin teminat olma özelliğinden yararlanarak, senede kayıtlı ürün bedelinin belirli bir yüzdesi dahilinde kısa süreli kredi kullanabilir, aynı süre içinde ürününü, senedi ciro etmek suretiyle pazarlayabilir. Bu da üreticiye, ürününü piyasanın en uygun olduğu dönemde pazarlama yeteneği kazandırır.

Ürün senedi sistemi, işleyici için de, fiyat dalgalanmalarından korunmak ve dilediği miktar ve kalitedeki ürünü işleme zamanında sağlama olanağı verir. Ürün senedi üzerinde, temsil ettiği ürünün kalite ölçütleri ve miktarı yazılır ve kamuoyuna duyurulur. Hedge sistemi çereçevesinde işleyici, gereksinim duyacağı miktar ve kalitedeki ürünü, vadeli olarak satın alır ve olası risklerden korunmuş olur.

3 - ABD Lisanslı Depoculuk Sistemi: "Üretici yararına, piyasayı, kamu müdahalesinin bir aracı olarak kullanma"

(i) Genel olarak

ABD Tarım Bakanlığı (USDA: United States Department of Agriculture), çok geniş teşkilat ağı olan ve 90.000'in üzerinde çalışanı bulunan bir Bakanlık olarak yapılandırılmıştır. Umumi Mağazacılık hizmetleri, ABD Tarım Bakanlığı Çiftlik Hizmetleri Ajansı, Ürün Operasyonları Bölümü (USDA, Farm Service Agency, Commodity Operations) tarafından yürütülmektedir.

ABD'de yürütülmekte olan lisanslı depoculuk faaliyetlerinin genel amacı, ürünlerin sağlıklı koşullarda, kalitelerine göre ve uygun ücretlerle depolanmasını sağlayarak yerel - uluslararası ürün taleplerine zamanında karşılık verebilmek, yerel çiftlik program amaçlarına (domestic farm program objectives) ulaşmak ve böylelikle piyasaları regüle etmek olarak belirlenmiştir.

Sayıları sürekli değişmekle birlikte, 2002 yılı itibarıyla ABD'de toplam 7800'e yakın lisanslı depo bulunmaktadır. Bunlardan 863 adedi ulusal (federal) lisansa sahipken; geriye kalan ve çoğunlukta olan depolar, eyaletler tarafından lisanslandırılmışlardır.

Lisanslı depolar, aldıkları lisans uyarınca, belirli ürünlere yönelik depolama faaliyetlerinde bulunabilmektedirler. Aşağıda, ABD'de bulunan lisanslı depoların faaliyet alanları gösterilmektedir;

- Hububat ve çeltik 6.633
- Pamuk 405
- İşlenmiş ürünler 300
- Şeker 110
- Fıstık 350

ABD'de tarım ürünleri borsacılığının gelişmiş yapısı, tüm Dünya tarafından bilinmektedir. Özellikle IMF tarafından, çevre ülkelerin destekleme fiyatlarının ABD borsa fiyatlarına endekslenmesi, Şikago ve Kansas borsalarının ününü pekiştirmiştir. Bununla birlikte, borsaların çoğunun kooperatif yapılar olduğu gerçeği, pek bilinmemektedir. Örneğin Kansas Borsası kooperatif biçimi yapılanma olup, yalnızca üyelerin işlem yapma hakkı bulunmaktadır. Borsanın 192 üyesi bulunmaktadır. Üyelik satın alınabilmektedir. Cari üyelik satın alma bedeli 70.000 \$ civarındadır.

Diğer taraftan ABD'de değişik bölgeler, belirli buğday çeşitlerinin üretimine özgülennmiştir. Bu bağlamda Kansas eyaleti kışlık kırmızı sert buğday, Şikago eyaleti

kışlık kırmızı yumuşak buğday, Minneapolis eyaleti ise ilkbahar yumuşak buğday ve makarnalık buğday üretimi ile önlüdürler.

ABD'de umumî mağazacılık hizmetleri, özel lisanslı depoların kamu otoritesi (USDA) tarafından mali ve teknik açıdan denetlenmesi esasına dayanmaktadır.

Bununla birlikte, sistemin işleyişi detayıyla analiz edildiğinde, bu sistemin izlenen kamusal tarım politikasının önemli bir aracı niteliğinde olduğu ve bu sürecin doğurduğu potansiyel ile karlı bir sektör olarak faaliyetlerini sürdürdüğü görülmektedir.

Bu bağlamda, lisanslı depolar hem özel depolama faaliyetlerini sürdürürken, hem de kamu stoklarını depolama görevini üstlenmektedirler. Bunun yanında, devletin tarım ürünlerine makbuz senedi karşılığı verdiği kredi, sistemin derinlik kazanmasındaki en büyük etken olarak öne çıkmaktadır. Aşağıda konu iki başlık altında açıklanacaktır;

(ii) Lisanslı depoların kamu stoku tutma işlevleri

ABD'de, üretici fiyat düzeyinin korunmasına yönelik çeşitli programlar sürdürülmektedir. Bunlar; Süt Ürünleri Fiyat Destekleme Program Satın Almaları (Dairy Price Support Program Purchases), Yerel Program Satın Almaları (Domestic Program Purchases) ve İhracat Program Satın Almaları (Export Program Purchases) olarak sayılabilir.

Belirtilen programlar çerçevesinde, ABD'de tarım piyasalarına müdahale edilerek alım yapılmakta ve oluşturulan kamu stoku lisanslı depolarda depolanmaktadır.

(iii) Lisanslı depoların devlet pazarlama kredileri sistemi ile entegrasyonu

ABD, CCC kurumu aracılığıyla, üreticisine önemli oranda kredi desteği vermektedir.

Ürün Kredi Kurumu (CCC: Commodity Credit Corporation) üretici gelirlerini ve ürün fiyatlarını desteklemek, korumak ve istikrara kavuşturmak amacıyla 1933 yılında kurulan, 1939 yılında ABD Tarım Bakanlığı'nın bünyesine alınan ve 1 Haziran 1948 tarihli CCC Yasası ile Federal Kurum statüsüne kavuşan bir devlet kurumu olup, ürün pazarlaması kanallarını açma ve piyasa regülasyonu sağlama görevlerini üstlenmektedir. CCC'nin alım, depolama, satış, sevk gibi faaliyetleri için çalıştırdığı ayrı elemanı olmayıp, bu gibi faaliyetler, ABD Tarım Bakanlığı Çiftlik Hizmetleri Ajansı (USDA, Farm Service Agency) eliyle yürütülür.

CCC'nin oldukça geniş bir görev ve işlev alanı olmakla birlikte, rapor kapsamında, yalnızca umumî mağazacılık ile entegre faaliyetleri hakkında bilgi verilecektir.

CCC'nin ürün destekleme faaliyetleri buğday, mısır, yağlı tohumlar, pamuk, çeltik, tütün, süt ve süt ürünleri, arpa, yulaf, darı, yün, bal, fıstık ve şeker ürünleri için esas olarak kredi verme, alım ve ödeme programları şeklinde yürütülür. Üreticiler hasadı müteakiben ürünlerini bir lisanslı depoya teslim ederler. Tartı - analiz - sınıflandırma - depolama faaliyetleri sonrasında, lisanslı depo tarafından, ürün sahibine, malın mülkiyetini temsil eden bir makbuz senedi (warehouse receipt) düzenlenilerek verilir.

Bu işlemi takiben CCC, ürünün makbuz senedinde kayıtlı miktar ve kalitesini değerlendirerek, ürünün belli bir değeri için (federal lisanslı depolarda tamamı, eyalet lisanslı depolarda % 90'ın üzerindeki bir bölümü) üreticiye bir kredi verir (loan credit). Bu kredi, üreticinin ivedi nakit gereksinimini karşılamaya yönelik olup, makbuz senedinde kayıtlı ürünün rehin kabul edilmesi esasına dayanır. Bu, makbuz senedinin teminat aracı olmasının bir sonucudur.

Ürün bedeli karşılığı kredi alan ve makbuz senedi ile ürünün mülkiyeti de halen kendisinde olan üretici, piyasa gelişmelerini izlemeye başlar. Hububat fiyatları, genellikle, hasadı takiben yükselmeye başlar. Bu yükselme üretici için tatmin edici bir düzeye ulaştığında, üretici CCC'ye dönerek ürününü geri ister ve makbuz senedini piyasada pazarlayarak hasat sonrası fiyat yükselmesinden yararlanır. Buna karşılık, piyasa faiz oranlarının daha altında olan bir faizi (loan rate), CCC'ye öder.

Nadir olmakla birlikte, çok eksterm yıllarda, ürün fiyatları hasattan sonra düşmektedir. Bu durumda üretici ürününü CCC'ye satmakta, böylece başlangıçta aldığı para ürün bedeline dönüşmekte ve bu sistem ile üretici piyasadaki fiyat düşmelerinden olumsuz etkilenmemektedir.

ABD’de uygulanan bu sistem, hem üreticiyi ürününün katma değerine sahip çıkma ve piyasa gelişmelerine karşı koruma işlevi görürken, hem de kamu finansman yükünü azaltmaktadır.

Sistemin umumi mağazacılık ile ilişkisi ise, lisanslı depolar açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Bu sistem ile hemen tüm üreticiler, kredi olanağından yararlanmak için ürünlerini hasat sonrası lisanslı depolara getirmekte ve bu durum, işlem hacminin artmasına neden olmaktadır.

Sonuç olarak şu vurgulanmalıdır ki, yaygın kanının aksine, kamusal politikalar olmaksızın bir lisanslı depo faaliyetinin karlı bir biçimde sürdürülebilmesi, pek mümkün görülmemektedir.

(iv) Sistemin temel olarak işleyişi ise şöyle özetlenebilir;

Sağlıklı depolama için yeter koşulları taşıyan bir depoya sahip olan kişi, lisans almak için ABD Tarım Bakanlığı Çiftlik Hizmetleri Ajansı, Ürün Operasyonları Bölümü’ne, gerekli belgelerle birlikte başvurur. Lisanslı depoculuk hizmeti vermeye aday olan kişi ve kuruluşların, Yasa ile belirlenmiş finansal ve teknik gereklilikleri taşıması ve hizmet süresince bunlarda bir eksiklik doğurmaması gerekmektedir. Başvuru sonrası yetkililer, yerinde yaptıkları incelemeler sonrasında depoyu yeterli görürlerse, lisans işlemi tamamlanır.

Tarım Bakanlığı, lisanslı depolar üzerinde sıkı bir denetim yetkisine sahiptir. Bu çerçevede, başvuru sırasında ilk denetim (Original examinations), değişiklik durumunda denetim (Amendment examinations), rutin denetim (Subsequent examinations) ve özel durumların varlığında özel denetim (Special examinations), Tarım Bakanlığı yetkilileri tarafından yürütülür. Denetimler sırasında mevzuata aykırı durumların saptanması halinde, depocunun bu olumsuzlukları gidermesi istenir. Aksi halde, lisanslı deponun yönetimine el koymaya varan yaptırımlar söz konusu olur.

Lisanslı depocu, kendisine teslim edilen ürün için bir makbuz senedi düzenler. Bu bir kağıt senet olabileceği gibi, son yıllarda hızla gelişen şekliyle, bir elektronik senet te olabilir. Günümüzde, pamuk ürünü için hemen tümüyle elektronik makbuz senedi kullanılırken, hububat ürünlerindeki kullanım da hızla yaygınlaşmaktadır.

Lisanslı depocu, Tarım Bakanlığı tarafından onaylanmış bir ücret tarifesi bazında işlemleri yerine getirir. Ürün depodan çıkartılırken, o ana kadar geçen depolama süresi göz önüne alınarak depo ücreti tahakkuk ettirilir ve ödenir. Lisanslı depo işleticisi (warehouse operator), depolanan ürünün sağlıklı bir şekilde muhafaza edilmesinden sorumludur. Ürünün miktar ve kalitesinde meydana gelen her türlü eksilme ve bozulma, işletici tarafından tazmin edilir. Ayrıca işletici, deposunu, doğal afetlere karşı sigorta ettirmek yükümlülüğündedir.

4 – Türkiye Lisanslı Depoculuk Sistemi: Ne – nasıl – nerede ?

Türkiye’de Amerikan sistemi model alınarak kurulmaya çalışılan lisanslı depoculuk sistemi, gerek Türkiye’ye özgü koşullar, gerekse ABD sisteminde lisanslı depoculuğun tarım politikası uygulama aracı olma işlevinin görmezden gelinerek bir aktarma işinin yapılmaya çalışılması nedeniyle, sorunlu bir yapı doğurmaya adaydır.

(i) Tasarının amacı nedir, sistemin işleyişi nasıl kurgulanmıştır ?

“Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu Tasarısı”, 1 inci maddesinde, Tasarı amaçlarını şöyle saymaktadır;

- Tarım ürünlerinin ticaretini kolaylaştırmak,
- Tarım ürünlerinin depolanması için yaygın bir sistem oluşturmak,
- Ürün sahiplerinin mallarının emniyetini sağlamak ve kalitesini korumak,
- Ürünlerin sınıf ve derecelerinin yetkili sınıflandırıcılar tarafından saptanmasını sağlamak,
- Ürünlerin mülkiyetini temsil eden ve finansmanını, satışını ve teslimini sağlayan ürün senedi çıkarmak,
- Standartları belirlenmiş tarım ürünlerinin ticaretini geliştirmek üzere, tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin kuruluş, işleyiş ve denetimine ilişkin usul ve esasları düzenlemektir.

Sanayii ve Ticaret Bakanlığı tarafından yönetilen sistemin işleyişi ise, çok genel olarak, şöyle özetlenebilir;

1 - Kuruluş : En az 500 milyar TL ödenmiş sermayeye sahip Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk İşletmeleri, Sanayii ve Ticaret Bakanlığı'nın vereceği izinle, A.Ş. şeklinde kurulur.

2 - Teminat ve Sigorta : Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk İşletmeleri, depo kapasitelerine göre, ürün rayiç bedelinin % 15'i oranında bir teminat verecek, sigorta yaptıracaklardır.

3 - Sınıflandırma : Mudi ürününü depoya getirdiğinde, alınacak numune üzerinden ürünü yetkili sınıflandırıcı tarafından sınıflandırılacak, tartılan ürün depoya alınacaktır.

4 - Ürün senedi düzenleme : Lisanslı Depo İşletmecisi, sınıflandırma ölçütlerini ve tartı sonucunu içeren bir ürün senedi düzenleyerek mudiye verecektir.

5 - Lisanslı depocu davranışı : Lisanslı Depocular, önceden ilan edilmiş ücretler üzerinden ürünü depolayacaklar ve ürünü temsil eden senedi getirene, masrafları tahsil ettikten sonra, ürünü teslim edeceklerdir.

6 - Mudi davranışı : Ürünü depoda, mülkiyeti temsil ve rehni temin eden ürün senedi elinde olan mudi, senedi ciro etmek suretiyle ürünü pazarlayabilecek, kredi bulabilecektir.

7 - Borsa davranışı : Lisanslı Depocular borsalar ile sözleşme yaparak ürün senetlerini borsaya kote ettireceklerdir. Borsalar, bilgi akışını sağlayacak ve anlaşmazlıkların hallinde rol oynayacaklardır.

8 - Zarar görenlerin davranışı : Lisanslı Depocuların yükümlülüklerini yerine getirmemelerinden zarar görenler, yasa da gösterilen aşamaları yerine getirerek, öncelikle depocunun nakit teminatının çözülmesi, yetmemesi halinde Lisanslı Depoculuk tazmin Fonu'nun devreye girmesi ile alacağına kavuşur.

9 - Sanayii ve Ticaret Bakanlığı davranışı : Lisanslı Deponun, yetkili sınıflandırıcının lisansını verir, fon da dahil olmak üzere tüm tarafları denetler, gerekirse lisansları askıya alır ya da iptal eder, anlaşmazlıkları çözer.

(ii) Türkiye'de lisanslı depoculuk uygun zemine sahip mi ?

Bir ülkede lisanslı depoculuk sisteminin kullanılabilmesi için yerine getirilmesi zorunlu ön koşullar söz konusudur;

- Ülke çapında geçerli bir ürün standardizasyonu sistemi
- Çeşit sayısı indirgenmiş ve mümkün olduğunca homojonize edilmiş bir üretim yapısı
- Sağlıklı depolamaya uygun tesislerin varlığı
- Sağlam ve eksiksiz bir hukuki altyapı
- Nitelikli bir bilgi işlem altyapısı
- Finans dünyasını sisteme katabilecek düzenlemelerin varlığı
- Ülke ekonomisinin düşük faiz ve stabil bir yapı sergilemesi

Türkiye, yukarıda sayılan ön koşulların hemen tümünde sorunlu bir yapı sergilemektedir.

Tasarının üçüncü maddesinde, lisanslı depoculuk hizmetlerine muhatap olacak tarımsal ürünler "depolanmaya uygun nitelikteki hububat, bakliyat, pamuk, tütün, fındık, yağlı tohumlar, bitkisel yağlar, rafine şeker gibi standardize edilebilen temel ve işlenmiş tarım ürünleri" olarak tanımlanmaktadır.

Sayılan ürünlerde, ülke çapında uygulanan ve herkes tarafından kabul gören bir standardizasyon sisteminin bulunduğu söylenemez.

Örneğin hububatta, Toprak Mahsulleri Ofisi'nin, TSE'nin, borsaların uyguladığı standartlar birbirinden farklıdır. Bu durumda, yasa gereği hububatı sınıflandıracak "yetkili sınıflandırıcı" nın kullanacağı ölçüt belirsiz olmakta; daha da önemlisi ürün senedi üzerinde yazılı kalite standartlarından ilgili kesimlerin aynı şeyi anlamayacağı ortaya çıkmaktadır.

Pamukta da durum bundan farklı değildir. HVI ölçümleri Çukurova ve Ege gibi iki önemli pamuk üreticisi bölge arasında anlaşmazlık konusu olmaktadır.

Salt bu eksiklik bile, tek başına, sistemin işlememesi için yeter nedendir.

Ayrıca, Türkiye’de 100’ün üzerinde ekmeklik buğday tohumu çeşidi üretim materyali olarak kullanılmakta, bunun doğal bir sonucu olarak ürün heterojonitesi her geçen gün daha da artmaktadır. Bu durum, kimyasal analiz olmaksızın, salt fiziksel analiz ile ürün sınıflandırmasını olanaksızlaştırmaktadır. Bu da, sistem önündeki önemli bir engel olarak varlığını korumaktadır.

Türkiye’de, havalandırma ünitesine sahip, yükleme – boşaltma olanakları gelişmiş depo varlığı, sanıldığına aksine, yeterli değildir.

Hukuki altyapı, yukarıda söylenildiği gibi sorunludur. Kapsama alınacak ürünler, depolama özellikleri farklı olan ürünlerdir. Bu nedenle de, genel bir Lisanslı Depoculuk Yasası ile tüm ürünlerin kapsanması olanak dışıdır; gruplanabilen ürünlere göre değişen Yönetmeliklerin varlığı zorunludur.

Bu kapsamda, karıştırılabilen ürünler (örn. hububat), ayrı depolanması gereken ürünler (pamuğun balya bazında depolanması) için ayrı Yönetmelikler hazırlanmalı ve Yasa ile eşzamanlı olarak yürürlüğe sokulmalıdır.

Ayrıca, elektronik ürün senedi için de gerekli hukuki altyapının bulunmadığı söylenmelidir. Diğer taraftan, sistemin güvenli işlemesi için, zarar görenlerin zararının derhal tazmin edilmesi için kurulması öngörülen fonun, ülke Borçlar Yasası sistematığı içindeki konumlanışının sorunlu olduğu düşünülmektedir.

Yine, tüm ülke çapında veri paylaşımını sağlayacak bir bilgi işlem altyapısı yoktur.

Genel ekonomi kriz sarmalını aşamamıştır, alternatif finansal enstrümanlar en karlı yatırım aracı olma özelliklerini sürdürmektedirler. Bu durum, makbuz senedini teminat olarak kabul edip kredi verecek finans kurumlarının ortaya çıkmasına da engel olmaktadır.

(iii) Tasarının Getirdiği Düzenlemeler, sayılan amaçları yerine getirebilir mi ?

İyi kurgulanmış bir lisanslı depoculuk sistemi;

- Özellikle hububat desteklemeleri için gereken kamu finansman gereksiniminin zamana yayılması ve indirgenmesinde,
- Üreticinin ivedi nakit gereksiniminin karşılanması ve gelirlerinin artırılmasında,
- Piyasa spekülasyonlarının önlenmesinde,
- İşleyiciye zamanında ve uygun nitelikte hammadde temin edilmesinde,
- Hububat piyasasındaki işlem derinliğinin artırılarak, borsaların spot piyasa işlemlerinden forward-futures-options işlemlere geçişinin sağlanmasında

uygun bir araç olarak kullanılabilir.

Ancak rapor konusu olan “Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu Tasarısı”, yukarıdaki amaçları gerçekleştirebilecek bir araç oluşturma yeteneğine sahip bulunmamaktadır. Bu savın gerekçeleri, şöyle sıralanabilir;

1 - Tasarıda lisanslı depoculuk, genel tarım politikalarının uygulanmasında yararlanılacak bir araç olarak görülmektedir. Oysa yukarıda da söylenildiği gibi, liberalizminin lider ülkesi ABD’de bile, lisanslı depoculuk, yerel çiftlik program amaçlarına (domestic farm program objectives) ulaşmak ve böylelikle piyasaları regüle etmek olarak belirlenmiştir.

ABD’de, üretici fiyat düzeyinin korunmasına yönelik çeşitli programlar sürdürülmektedir. Bunlar; Süt Ürünleri Fiyat Destekleme Program Satın Almaları (Dairy Price Support Program Purchases), Yerel Program Satın Almaları (Domestic Program Purchases) ve İhracat Program Satın Almaları (Export Program Purchases) olarak sayılabilir.

Belirtilen programlar çerçevesinde, ABD’de tarım piyasalarına müdahale edilerek alım yapılmakta ve oluşturulan kamu stoku lisanslı depolarda depolanmaktadır.

Buna karşılık Türkiye’de, kamunun tarım piyasalarından tümüyle çekilmesine yönelik bir program uygulanmaktadır. Tasarının lisanslı depoculuğun uygulanacağı ürünler

olarak saydığı hububat, bakliyat, pamuk, tütün, fındık, yağlı tohumlar, bitkisel yağlar, rafine şeker.. neredeyse tümüyle kamusal müdahale alımları dışına çıkarılmış ya da çıkarılmak üzeredir.

Örneğin hububat ve bakliyat ürünlerinde müdahale ve piyasa regülasyonu işlevini yerine getiren Toprak Mahsulleri Ofisi, önce bakliyat görevinden çıkmış, ardından da her geçen yıl azalan alım miktarları ile hububat görevinden çıkarılmaya çalışılmaktadır. Bu sürecin sonunda Türkiye çok değil 10 yıl önce dünya lideri olduğu bakliyat ürünlerinde dışa bağımlı, hububatta her geçen yıl artan miktarlarda dışalım yapar hale getirilmiştir.

1993 yılından bu yana fiilen umumi mağazacılık hizmetleri yapan Toprak Mahsulleri Ofisi, bu alanda öncü görevi yüklenip aynı zamanda müdahale alımı ve piyasa regülasyonu görevlerini yerine getirmesi gereken bir kuruluş iken, küçültülüp piyasadan neredeyse tümüyle çekilmiş, adeta bir dış ticaret aygıtı niteliğine dönüştürülmüştür. Bu doğrultuda, Tasarı'nın arka planına hakim olan düşünce, TMO'nun 4.5 milyon ton kapalı depo kapasitesinin "piyasaya" aktarılmasıdır.

AB Müktesebat uyum çalışmaları gereği müdahale kuruluşu (intervention agency) olarak yapılandırılması gereken TMO'nun önce küçültülüp sonra özelleştirilmesine yönelik planlar, Türkiye hububat sektörü ve üretici açısından son derecede sakıncalı sonuçlar üretecektir.

ABD örneği de kanıtlamaktadır ki, kamusal destekleme politikaları olmaksızın hububat üretiminin sürdürülebilmesi ve makbuz senetleri sisteminin işletilebilmesi olanaklı değildir.

2 - Tasarıda, lisanslı depoculuk, borsa sisteminin bir tamamlayıcı unsuru olarak kurgulanmaya çalışılmaktadır. Lisanslı depocular, borsalar ile sözleşme yaparak ürün senetlerini kote ettireceklerdir.

ABD'de, lisanslı depoculuk ile borsa sistemi arasında böyle doğrudan bir bağ yoktur. Buna karşılık Türkiye'de borsalar, tarım ürünleri ticaretinden, sisteme bir şey katmadıkları halde, büyük finansmanlar elde etmektedirler.

Bu kez de, ürün senetleri üzerinden aynı finansman transferine kapı açılmaktadır. Böyle bir yaklaşım, sektörün, rekabet gücünü artıran değil, azaltan sonuçlar doğuracaktır. Üreticinin alın teri üzerinden haksız kazanç elde eden sistemin daha da derinleştirilmesinin bir yararı yoktur.

3 - Ürün senetleri sisteminin en önemli ayaklarından birisi, ürün senedine sahip üreticinin, senedin teminat unsuru olmasının bir sonucu olarak, ivedi nakit gereksinimini karşılamaya yönelik olanak bulmasıdır.

Yukarıda da açıklandığı gibi, ABD'de sözü edilen kredinin finansman kaynağı, bir devlet kuruluşu olan CCC'dir. Buna karşılık, ABD'li uzmanlar, lisanslı depoculuk sistemini çevre ülkelere taşıırken, özel finans kuruluşlarını önermektedirler.

Bilindiği gibi Türkiye'de, T.C. Ziraat Bankası'nın kullandığı tarımsal krediler, sıfırlanmıştır. Sistemi yeniden canlandırmaya yönelik girişimlerin de, yeterli olmadığı açıktır.

Bu çerçevede, ürün senedi sahibi üreticiye, ürününü teminat kabul edip kısa süreli kredi veren ve üreticiye ürününü satma konusunda piyasa fiyat hareketlerine göre karar vereceği bir süre kazandırmayan ürün senedi sistemi, üretici için bir yarar sağlamayacaktır.

4 - Ürün senetleri sisteminin diğer önemli ayağı ise, ürün senetleri veri tabanından, kendi gereksinimine uygun kalitede ve miktarda satın alma yapan işleyicinin, zamanında, hammaddeye ulaşmasını güvence altına almasıdır.

Ancak bu özelliğin çalışabilmesi, homojen üretim yapıları bu doğrultuda, tüm ülkede kabul görmüş bir standardizasyon birliği ile olanaklıdır. İşleyicinin, ürün senedinde yazılı ürün kalitesini, lisanslı depodan çekeceği üründe bulması, olmazsa olmaz bir koşuldur.

Aynı doğrultuda, lisanslı depocunun, aynı cins ürünü, homojenite oluşturacak şekilde karıştırarak depolayabilmesi de, aynı kalite özelliklerinde çok miktardaki ürünün önce üretilmesi, ardından lisanslı depoya teslim edilmesi ile gerçekleşebilir.

Bu sayılanlar, ülkenin bir tohumluk politikası olmaması ve sağlıklı bir üretim deseninin kurulamamış olmasından dolayı, lisanslı depoculuk faaliyetlerini engelleyecek derecede olumsuz bir tablo sergilemektedir.

Örneğin, yanyana tarlalarda birbirinden çok farklı çeşitlerde buğday üretilmesi, fiziksel özellikleri birbirine benzeyen buğdayların kimyasal yapılarının çok farklı olabilmesi sonucunu doğurmaktadır. Bu durum ise, kimyasal analiz yapılmaksızın ürünlerin karıştırılmamasına neden olacak; kimyasal analiz sonucunu bekleme gereksinimi ise sistemi tıkayacaktır.

5 - Tasarıdaki lisanslı depoculuk sistemi, Sanayii ve Ticaret Bakanlığı'nın kontrol ve denetimine bırakılmıştır. Bu durum, sözü edilen Bakanlığın, teknik bilgi isteyen ve birbirinden çok farklı özellikler gerektiren ürün depolamalarında uzman olmaması nedeniyle, sorunlar ortaya çıkaracaktır.

Nitekim ABD'de aynı yapı, Tarım Bakanlığı (USDA) denetimindedir.

Sonuç olarak; Türkiye tarımsal üretim ve ticaret yapılarının rekabetini artırmaya yönelik, tarım politikalarının bir aracı olacak şekilde, üretici yararına kurgulanmış, üreticiye kısa süreli kredi sağlayan, işleyicinin uygun ve zamanında hammadde sağlama riskini ortadan kaldıran, kamunun müdahale ve depolama için gerekli finansman giderini azaltan ve zamana yayan, Tarım Bakanlığı'nın kontrolünde bir lisanslı depoculuk, yararlı ve gereklidir.

Buna karşılık, lisanslı depoculuğun çalışabilmesi için gerekli olan ve yukarıda sayılan altyapı eksikliklerinin verili olduğu bir ortamda, Tasarı'ya hakim olan ve kamuyu tümüyle tarımsal piyasalardan uzak tutmaya yönelik lisanslı depoculuk anlayışı, sektörde emeğiyle yaşayanlara ve ülkeye yarar değil zarar getirecektir.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

2.2.3. SON YASAL DÜZENLEMELER KAPSAMINDA TOPRAK VE SU KAYNAKLARIMIZIN KORUNMASI KONUSUNDA TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ - Temmuz 2004

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, TBMM'de görüşülmekte olan Mahalli İdare Birlikleri Yasa Tasarısı, Cumhurbaşkanına gönderilen 5227 sayılı Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Yasa, 5215 sayılı Belediye Yasası ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyeleri Yasası, Cumhurbaşkanınca iade edilen 5197 sayılı İl Özel İdareleri Yasası ile son dönemde çıkarılan 5195 sayılı Endüstri Bölgeleri Yasası, 5178 sayılı Mera Yasası değişikliği, 5177 sayılı Maden Yasası değişikliği, 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Yasası çalışmalarında öngörülen kimi düzenlemelerin toprak ve su kaynaklarımız üzerinde yaratacağı olumsuz etkiler konusunda, ülke yönetiminin ve kamuoyunun dikkatinin bir kez daha çekilmesini, kamusal görevi saymaktadır.

Söz konusu düzenleme paketinin doğal kaynak kullanımını ilgilendiren temel amacı, toprak ve su kaynaklarımızın tümüyle yok edilebilmesine ortam hazırlanmasıdır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasıyla birlikte, ülkemizde toprak kaynaklarının yönetiminden sorumlu bir kurum kalmamıştır. Su kaynaklarının sorumlusu Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü gibi görünse de, şu anda bile birden fazla kurumun söz sahibi olduğu alanın gerçek sahibi artık yoktur.

İktidarın, "değişen hiçbir şey olmaz, aynı hizmetler yerel yönetimlerce yürütülür" savıyla kamu oyunu aldatmaya çalıştığı görülmektedir. Doğru bir değerlendirme için, toprak ve su kaynaklarımızın korunması, geliştirilmesi, planlı kullanılması konusunda bazı saptamalar gereklidir.

1. Tarım sektörü, ülkemizde önemli ve öncelikli konumunu sürdürmektedir.

Türkiye'de nüfusun yüzde 34'ü kırsal kesimde yaşamakta olup, bu nüfusun yüzde 53'ü geçimini doğrudan tarımdan sağlamaktadır. Yan kollar ve sanayie sağladığı hammadde ve altyapıyla birlikte ele alındığında, ülkemizdeki çalışan nüfusun %42'si tarımda istihdam edilmektedir. Türkiye, bu özellikleriyle OECD ülkeleri arasında birinci sıradadır ve tüm göstergeler, bu gidişin uzun yıllar boyunca varlığını koruyacağını göstermektedir.

Öte yandan GAP, 1,6 milyon hektar sulama hedefiyle ve tarımın yatırımlardaki ve geri dönüş hızındaki yüzde 60'lık payıyla, tarım ağırlığı önde olan bir proje niteliğini korumaktadır. GAP'taki sulama yatırımlarının gerçekleşme oranı ise yüzde 12 düzeyindedir. Başka bir deyişle, bölgede tarımsal yatırımlara ağırlık verilmesi gereği açıktır.

2. Ülkemizde tarımsal alt yapı bozukluğu, ivedilikle ele alınması gereken bir sorundur.

Türkiye'de tarımsal işletme sayısı dört milyonun üzerinde olup, hem tarımla uğraşan aileler yarı aç, yarı tok yaşamakta, hem de büyük kaynak kayıpları oluşmaktadır. Birim tarımsal işletme büyüklüğünün Danimarka, Hollanda gibi çok küçük ülkelerin bile altında kalması, işletme büyüklüklerinin optimal büyüklüklere getirilmesi için yeni yasal ve kurumsal düzenlemelerin zorunluluğunu göstermektedir. Oysa şimdiki uygulamalarla, var olan kurumlar yok edilmektedir.

3. Ülkemiz toprak kaynakları bakımından zengin bir ülke değildir.

Tarım alanlarının korunarak, amacına uygun kullanılmasını sağlamak, ülkemizdeki sınırlı miktardaki tarım alanlarında üretimde bulunabilmenin temel şartıdır. Oysa, ülkenin işlenebilir tarım arazilerinin % 60,1'inde (15 859 455 ha) orta, şiddetli ve çok şiddetli olmak üzere su erozyonu sorunu bulunmaktadır. Ülke topraklarında taşlılık, drenaj ve çoraklık sorunları önemli boyutlardadır. Her türlü tarıma elverişli arazi varlığının toplam arazi varlığının sadece % 6,5 oranında olması nedeniyle, doğal kaynağımız ve geleceğimizin güvencesi olan tarım topraklarımız sanıldığı kadar geniş bir alan kaplamamaktadır.

Toprak kaynaklarımızın kullanılması konusunda da durumumuz çok kötüdür. Yaklaşık 35 yıldır, arazilerimizin kullanıma uygunluk, kullanım durumu, sorunları vb konularında sistematik bir çalışma yapılmamaktadır. Eldeki arazi ve toprak verilerinin eskiliği ve kullanışsızlığı, Türkiye'yi uluslar arası akademik platformda sürekli zora sokmaktadır. Tüm dünyada arazi sınıflama sistemleri 1970'lerde değişmeye başlamış, ama Türkiye

henüz bu gelişmeye ayak uyduramamıştır. Aday olduğumuz AB, toprak veri tabanı oluşturulmasında ülkemiz topraklarını da haritada görme arzusunu bir çok kez iletmiştir. En iyi uzmanlara sahip, en iyi niyetli bir yerel yönetimin bile böyle bir bütüncül yaklaşımın üstesinden gelebileceği düşünülemez.

4. Ülkemiz su zengini bir ülke değildir.

Ülkemizde kişi başına düşen yıllık su miktarı yaklaşık 1400 m³ olup, uluslararası sınıflamaya göre Türkiye suyu "az" olan ülke grubuna girmektedir. Bu suyun bölgesel dağılımı da, sulama, içme-kullanma ve endüstri gereksinimleri yönünden hiç de elverişli değildir. Yani, ülkemiz giderek önemini artıran bir su açığı tehdidiyle karşı karşıyadır. Tüm göstergeler, şimdiki düzenlemelerin ve uygulamaların su kaynaklarımızın akılcı kullanımını yönündeki yetersizliğini göstermektedir. Örneğin;

Sulanabilir 8,5 milyon hektar alanın ancak yarısını sulayabiliyoruz.

Yine de, su kaynaklarımızın yüzde 75'i tarımsal sulamalarda kullanılıyor. Oysa bu oran hiçbir gelişmiş ülkede yüzde 65-70'i aşmıyor. Bu durum, sulama tekniklerindeki yetersizliğimizi gösteriyor.

1,6 milyon hektar alanın sulanması planlanan GAP'ta gerçekleşen miktar 300 bin hektarı bulmuyor, yine de su yetersizliği, tuzlulaşma, taban suyu yükselmesi gibi sorunlar giderek artmaya başladı. Proje büyüyüp geliştikçe, sorunların içinden çıkılmaz hale gelmesi kaçınılmaz bir gerçek olarak ortada duruyor.

Son dönemde tuzlulaşan ve yüksek taban suyu tehlikesi gösteren arazi miktarında ortalama yüzde 14 artış olduğu hesaplanmaktadır.

5. Toprak ve su kaynakları ülkesel ölçekte planlanması ve havza-alt havza bazında projelendirilmesi gereken doğal kaynaklardır.

Ülkenin geleceğini güvenceye alan, milli park, doğa koruma alanı, özel çevre, biyoçeşitlilik ögeleri vb özel alanlarda bütünsellik, sağlıklı yapılanmanın temel ögesidir. Kullanım alanı giderek yaygınlaşan ve geleceğin teknolojisi olarak sunulan uzaktan algılama, coğrafi bilgi sistemleri, jeoradar gibi tekniklerde, mülki bölünmelere bağlı sınırlarla çalışılması son derecede zordur. Kaldı ki, bu tekniklerle, her bir yerel birimin ayrı ayrı çalışmaya kalkışması, olağanüstü kaynak israfına yol açmasının yanı sıra, parçalı haritaların bir araya gelmesini de zorlaştıracaktır.

Birkaç yıldır gündemde olan, Gembos havzasından Beyşehir gölüne, ya da Göksu Nehri'nden Konya Havzasına su aktarılması projeleri incelendiğinde görülür ki, konu, Konya ve Isparta valiliklerinin yanı sıra, bu değişikliklerden etkilenecek olan Karaman, Mersin, Burdur ve Antalya illerini de kapsamaktadır. Bu tür projelerin başarılı olabilmesi için de bütüncül veri toplayıp değerlendirmek zorunludur.

Veri sağlama ve kaynak koruma konularında mülki birimlerin yetersiz ve temelsiz bir örgütlenme modeli olduğu öteden beri bilinmektedir. Örneğin Erzurum'un Pasinler Ovası'ndan erozyonla harekete geçen alüvyonlar, Keban Barajı'nı tehdit ediyorsa, bunu ölçmenin ve önlem almanın tek yolu, o havzayı bütün olarak gören bir modelde aranmalıdır. Büyük özverilerle, mülki bölünme bazında doğal kaynaklara ilişkin veriler toplanabilse de, mülki sınırlardaki değişikliklerin bu verileri yarayışsız duruma getirdiği sık gözlenen bir gerçektir.

Fırat ve Dicle gibi iki dev havzamızı ilgilendiren bir proje bütününün kaynak geliştirme çalışmalarının yerel yönetimler eliyle sürdürülebileceğinin sanılması, aklın alamayacağı bir yanılgıdır.

6. Toprak ve su kaynaklarının yönetimi merkezi yönetimin görevidir.

Miras hukukunda eşit dağıtımın egemen olduğu ülkelerde; tarımsal yapıyı ele alan, kırsal alanın sağlıklı gelişmesinin temelini oluşturan, diğer bir anlatımla çiftçinin ayakları üzerinde durmasını sağlayan, ülke düzeyinde bu hizmetleri yapan kurumlar vardır. Çünkü bu hizmetlerin götürülmesi, ülke düzeyinde merkezi sorumlu bir kuruluşu ve uygulama birliğini gerektirmektedir. Türkiye'de bu hizmetleri Topraksu ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlükleri üstlenmiştir.

Tarımsal işletme sayımızı 4 milyondan önce 2 milyona, sonra da 800 bine indirmek için, arazi toplulaştırma çalışmalarına ağırlık verilmeliydi. Bu tür çalışmaların

düzenleme ve uygulamalarında ülke düzeyinde bir birliktelik ve kararlılık gereklidir. İnsanların mülkiyetine müdahale edildiği için dikkatli ve hatasız çalışılmalı ve işler mutlak uzmanlık isteyen elemanlarca yürütülmelidir. Yapılan çalışmaların çok iyi kontrol edilmesi, dış müdahalelerin olmaması, bu nedenle de ülke düzeyinde merkezi otoriteye sahip kontrol mekanizmalarının bulunması gerekir. Arazi toplulaştırması uygulamalarında arazi sahiplerinin onayları, demokratik katılımları zorunludur, zaman zaman itirazlar, karşı çıkmalar olabilir. Bu durumda da ülke genelinde sorumlu, güvenilir üst kuruluşların olması gerekir. KHGM'nin kapatılmasıyla birlikte, bu hizmet fiilen durdurulmuş olmaktadır.

Erozyonun yerinde yaptığı etkiler konusunda güncel pragmatik ve parasal yaklaşım yaygınlaşsa bile, erozyonun alt havzada neden olduğu millenme, bulanıklık, ötrofikasyon (bataklık oluşumu) gibi sorunlar kamu sorumluluğunu gerektirmeyi sürdürecektir. Konuya bütüncül yaklaşmayan bir organın, bu tür sorunlarla ilgilenebilmesi olanaksızdır. Somut bir örnek vermek gerekirse, Kayseri'de Kızılırmak suyunun bulanmasına ya da kirlenmesine neden olan bir etkinliğin, Samsun'a değin tüm alt havzayı etkileyeceği kuşkusuzdur. Ama Çakmak Barajı'nda veya Bafra Deltası su ve toprak rejimlerinde bu yönde oluşacak bir değişikliğin Kayseri valiliği tarafından izlenmesi ve önlem alınması beklenemez. Bu işi bir merkezi kurum yapmalıdır.

ABD'de 1930'lu yıllarda Toprak Koruma Kurumu (Soil Conservation Service - SCS) olarak kurulan örgüt, doğal kaynakların bütüncül korunmasının anlaşılmasıyla birlikte 1980'lerde Doğal Kaynakları Koruma Kurumuna (Natural Resources Conservation Service-NRCS) dönüştürülmüştür. Yani hem su ve toprak kaynaklarını koruma politikaları birleştirilmiş, hem de merkezden yönetim ilkesi benimsenmiştir. Bu ülkede ABD Toprak ve Su Koruma Fonu (SWCF) eliyle yönetilen kamu arazilerinin miktarı, toplam yüzölçümünün yüzde 28'ini bulmaktadır.

7. Yasama çalışmaları, AB hazırlık sürecine aykırı uygulamalar içermektedir.

AB Su Direktifinde; "suyun ticari bir ürün olmadığı, tarihsel miras olarak korunması, savunulması ve ele alınması gerektiği" vurgulanmış, ekolojik kaliteyi kapsayan bir topluluk mevzuatının esas olduğu belirtilmiştir. AB Konseyi; sürdürülebilir su politikasının temel prensiplerini oluşturan yeni bir çerçeve çizilmesi için karar almıştır. AB, Topluluk içinde farklı spesifik çözümler gerektiren farklı şartlar ve gereksinimler olduğu ilkesini benimseyerek, suyun sürdürülebilir kullanımı ve korunmasını sağlamak için bu farklılıkların planlama ve uygulamalarda dikkate alınması gerektiğini vurgulamıştır. Bu kararlar çerçevesinde "bütüncül bir topluluk su politikası geliştirme gerekliliği" dile getirilmiştir. TBMM tarafından kabul edilen yasa, AB'nin bu temel yaklaşımı ile, taban tabana zıttır.

ABD, Almanya ve Kanada'da, eyalet yönetimlerine çeşitli alanlarda geniş yetkiler tanınmasına karşın, arazi kullanım planlamaları ve su havzası yönetimi ve geliştirme çalışmaları, geniş ölçekte federal yasalarla düzenlenmiştir. Burada gözetilen kamu yararı üstünlüğünün, yerel yönetimlere güvensizlikten çok, kaynaklara bütüncül yaklaşım zorunluluğu olduğu çok açıktır.

Su kullanımı yerel yönetimlere devreden bir anlayışla, suların korunması, kirliliğin önlenip, nicelik ve nitelik bakımından geliştirilmesi, sürdürülebilir su kullanımının özendirilmesi, sınır aşan su kaynaklarının etkin kullanımı, su ekosistemlerinin ve karasal eko sistemlerin korunması ve koordine edilmesi söz konusu olamaz.

8. Doğal kaynakların korunması, ulusal savunma stratejisinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Merkezi yönetimin temel görevlerinden birisi; toprak ve su kaynaklarının sürdürülebilir kullanımını sağlama, koruma için gerekli önlemleri alma, bu kaynakların nitelik ve nicelik yönünden geliştirilmesini sağlama ve toprak ve su kaynaklarına ilişkin etüt, planlama, sınıflandırma, sicil kayıtlarını tutma, kullanım amaçlarını belirleme ve bu doğrultuda tahsisleri yapma, altyapı çalışmalarını planlama ve koordine etme, bu doğrultuda araştırma ve geliştirme çalışmalarını planlama ve yürütmedir. Su ve toprak potansiyellerini ve sınıflandırmalarını belirleyecek detaylı etütlerin yerel yönetimler tarafından yürütülebilmesi gerek personel, gerekse teknik ve idari altyapı nedeniyle mümkün değildir. Su ve toprak veri tabanlarını oluşturmak, uzaktan algılama ve coğrafi bilgi sistemlerini kurmak ve değerlendirebilmek ulusal ölçekte yapılması

gereken işlerdir. Bu konular yalnızca toplumsal ya da ekonomik açıdan değil, ulusal savunma açısından da önemlidir.

9. Alınması Öngörülen Önlemler, Sorunlarımızı Çözücü Nitelikte Değildir.

Artan nüfus, endüstrileşme, göç ve mekanizasyon gibi etmenler ve yetersiz koruma politikalarına bağlı olarak, tarım toprakları şu anda da gündün güne azalmakta, yer altı ve yerüstü suları kirlenmekte ve yok olmaktadır. Sulanabilir alanlarımızın yanında büyük yatırımlar yapılarak sulama olanağına kavuşturulmuş alanlar da imara açılmakta, sanayi, yerleşim, turizm alanlarına dönüşmektedir.

Açık sistem sulama tesislerinin yapılması ve halen salma usulü sulama yapılması sulamada kayıpların fazla olmasına neden olmaktadır.

Gündemdeki yasal düzenlemeler paketi işletilirse, işin doğası gereği, haksız kaynak transferleri konusunda yerel yönetimlere iletilecek ricalarda patlama yaşanarak, kaynak savurganlığı doruğa ulaşacaktır. Siyasal kayırma ve kollamacılığın en üst düzeye varmasıyla, değerli toprak ve su kaynaklarımızın elde tutulabilmesi olanaksızlaşacaktır.

10. KHGM Veya Kaynaklarımızı Koruyacak Merkezi Bir Örgüt Zorunludur.

Yasanın, Köy Hizmetlerini ortadan kaldıran 49/2. maddesinin gerekçesinde, "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen hizmetlerin mahalli müşterek nitelikli olması" nedeniyle yerel yönetimlere devredildiği öne sürülmektedir. Bu gerekçe, yürütme ve yasanın KHGM'nin toprak ve su kaynaklarının korunması ve geliştirilmesindeki işlevlerinden habersiz veya aldırma olduğunu göstermektedir ki, her iki olasılık da çok düşündürücü ve üzücüdür.

a) Doğal kaynaklarımıza temel yaklaşım yanlışlığı

Yerel yönetimleri güçlendirme projesi kapsamında TBMM Genel Kurulu'nda yapılan tartışmaların hemen tümüyle "alt yapı hizmetlerinin yürütülmesi ve personel politikaları konuları"na yoğunlaşıp, sorunun toprak, su ve gen kaynaklarını koruma boyutlarına hemen hiç değinilmemiş olması ve kaynak koruma ve tarımsal alt yapı geliştirme önceliklerinin yeterince değerlendirilememesi, günü kurtarma uğruna ülkenin geleceğinin riske edilmesi gibi, son derecede sakıncalı bir anlayışın varlığını göstermektedir.

b) KHGM'nin şimdiki işlevleri

Topraklarımızın korunması ve geliştirilmesinden sorumlu olan KHGM'nin şu anki işlevleri iki ana başlık altında toplanabilir. Birinci grupta, yol, içme suyu, kanalizasyon, iskân gibi temel altyapı hizmetleri, ikinci grupta ise sulama, arazi toplulaştırma, tarla içi geliştirme, toprak koruma, gölet yapımı ve toprak koruma gibi tarımsal altyapı hizmetleri yer almaktadır. Hükümetin son dönemdeki yaklaşımlarında yalnızca ilk gruptaki hizmetlerin dikkate alındığı ve ülkenin geleceğini ilgilendiren ikinci gruptaki hizmetlerin tümüyle göz ardı edildiği görülmektedir.

Gündemde olan değişiklikler yürürlüğe girerse, temel altyapı hizmetlerinde de, örneğin iki ilin komşu iki beldesini birleştiren yollarda olduğu üzere, bölgesel ölçekte standart sağlanabilmesi olanaksızlaşacaktır. Çünkü beldelerden birinin önceliği bu yolun açılması ve niteliğinin yükseltilmesi iken, diğeri çok başka bir konuya öncelik verebilecek, ortak noktayı kuracak bir organ bulunamayacaktır. Kaynak kullanım istek ve gereksinimleri farklı olan iki komşu yerel yönetimin hem toprak ve su kaynakları üzerine aşırı yüklenmeleri, hem de aralarında sürtüşmeler yaşamaması kaçınılmaz olacaktır. Yasa düzenleme çalışmalarının, hiç bir ayrıntılı inceleme yapılmadan ve bu tür olumsuzluklar göz önüne alınmadan yürütüldüğü anlaşılmaktadır.

Bugüne kadar olan uygulamalarda köy hizmetleri alanına giren konularda 30 ilde özel idarelerin hiç katkı vermediği, 51 ilde verilen katkıların ise köy yolu ve içme suyu ağırlıklı olduğu görülmektedir. Bu durum, tarım sektörünün özel idarelere bağlanması halinde, tarımsal yatırımların ihmal edileceğinin somut bir göstergesidir.

Tarımsal yatırımların il özel idarelerince tümüyle ihmal edilmesinin nedenleri; havza ıslahı, erozyonla mücadele, sulama projeleri, arazi toplulaştırması gibi uzmanlık gerektiren uzun vadeli kalıcı yatırımların yapılmasını güçlüğü ve kısa sürede getirisinin olmamasıdır. Tarımsal altyapı yatırımlarının hızla bitirilememesinin sonucu ise, ülkenin

öz kaynaklarının yitirilmesi, üreticilerin gelir düzeylerinin artırılamaması, gıda sorunu ve açlık tehlikesi olacaktır.

c) Bölgesel ve yöresel farklılıklar

"Bölgeler arasındaki gelişme farklılığı" kavramı, altyapı farklılığını da kapsamaktadır. İl özel idarelerinin nüfusa göre merkezden pay alması ve öz kaynaklarının farklılığı nedeniyle yatırımlarda bölgesel eşitsizliklerin artacak olması, ülke kaynaklarının hazırlanacak master planlar kapsamında öncelik sıralaması yapılmadan yerel düzeyde siyasi etkilerle de savurganca kullanılabilir olması, havza bazında yürütülmesi gerekli çalışmaların yapılamaması ile yaşanan ekonomik kriz ortamında il özel idarelerine devir sırasında ve sonrasında yaşanacak kaynak savurganlığı dikkate alınacak olursa; Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün yapmış olduğu alt yapı hizmetleri ile bölgelerarası alt yapı farklılıklarını, gelişme farklılıklarını gidermeye yönelik hizmet verdiği halde kapatılmasının açıklanabilir yanı yoktur.

Çok sayıda coğrafi bölge ve iklim kuşağını barındıran ülkemizde, her bölgenin sorunu farklıdır. Örneğin, batı bölgelerinde tarımsal yatırımlar ön plandayken, doğu ve kuzeydoğu bölgelerinde yol ve içme suyu hizmetleri ön plana çıkmaktadır. Bölgeler ve aynı bölgedeki iller içerisinde de hizmet gereksinimi farklılıklar gstermektedir.

Gelişmiş bölgelerde altyapı hizmetlerinin merkezi yönetimden aktarılan ödeneklerle tamamlanamaması durumunda, zengin öz kaynaklar kullanılarak hizmetler tamamlanmaktadır. Gelişmemiş yörelerde ise, öz kaynakların yetersizliği hizmetler arasındaki uçurumu derinleştirmektedir. Bölgesel dengesizlikleri gidermeyi amaçlayan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, yatırım planlamalarında ödenek dağıtımını geri kalmış-gelişmiş, öz kaynağı yeterli-yetersiz gibi somut ölçütlere göre dağıtarak, kaynakların etkin kullanımı yoluyla hizmet açığını olabildiğince gidermektedir.

Yasanın uygulamada yaratacağı en olumsuz etkilerden biri de, hizmetlerin sunulmasında, yöre ve bölge farklılıklarının bundan böyle gözetilemeyecek olmasıdır. Bu yolla, gelir düzeyi ve vergi toplama oranı yüksek, buna karşın kullanılabilir arazi potansiyeli düşük olan bir ilimize açırı tarımsal altyapı geliştirme ve kaynak koruma olanağı sağlanırken, arazi varlığı çok geniş, su kaynakları fazla ilgi isteyen, ama ölçüde finansal olanağı bulunmayan bir başka yerel yönetimde, şu anda bile yeterince yürümeyen kaynak koruma projeleri tümünden durabilecektir. Bölgeler arası gelişmişlik düzeyi ve kaynak zenginliği farkları dikkate alınmadan hazırlanan bu yasanın, toplumsal huzursuzlukları körükleyici etkileri kaçınılmaz olacaktır.

Kırsal alanın varolan coğrafi, ekonomik, sosyal ve kültürel sorunlarına, yönetim biçiminin ortaya çıkaracağı sorunlar da eklenince, bu yörelerde çözülmesi olanaksız sorunlar yumağı ortaya çıkacaktır.

ç) Kaynak savurganlığı

Bu süreçte yaşanacak israfa iyi bir örnek; 1998 yılında Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'ne alınan makinelerin maliyetinin diğer kurumların yaptığı alımlarla karşılaştırılmasıdır. İhalenin yapıldığı 1998 yılında, merkez tarafından yapılan ihale ile Genel Müdürlüğe alınan bir greyder 69 458, Van Özel İdaresine alınan bir greyder 123 393, Giresun Özel İdaresine alınan bir greyder 134 047 dolara mal olmuştur. Lastik tekerlekli yükleyicilerin maliyeti Genel Müdürlük için 65 190, Bayburt Özel İdaresi için 105 645 ve Aydın Özel İdaresi için 122 086 dolar olmuştur. Yine, vibrasyonlu silindir maliyeti Genel Müdürlük için 57 250 dolar iken, DMO'nun yaptığı ihalede 65 527, Kütahya Özel İdaresi'nce yapılan ihalede 74 563 dolar olmuştur. İhalelerde ortaya çıkan farklı rakamlar, toplu makine alımlarının merkez tarafından yapılmasıyla maliyetin çok düşeceğini göstermektedir.

Son dönemde gündeme gelen yasal düzenlemeler bu saptamalar doğrultusunda incelendiğinde, karşılaşılabilecek sorunlar netleşmektedir.

Kamu Yönetimi Yasa Tasarısı

Kamu Yönetimi Yasa Tasarısının geçici 1. maddesinin c) bendine göre; "c) Çevre ve Orman Bakanlığına bağlı 6831 sayılı Orman Kanunu gereği orman sayılan yerler dışındaki fidanlıklar, piknik yerleri, dinlenme ve benzeri tesisler, bina, araç, gereç, taşınır ve taşınmaz malları, alacak ve borçları, bütçe ödenekleri ve kadroları ile birlikte

olmak üzere personeli belediye sınırları içinde belediyelere, belediye sınırları dışında il özel idarelerine; taşra teşkilâtının görev ve yetkileri ile bina, araç, gereç, taşınır ve taşınmaz malları, alacak ve borçları, bütçe ödenekleri ve kadroları ile birlikte olmak üzere personeli il özel idarelerine,

d) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı taşra teşkilâtının görev ve yetkileri, ulusal veya bölgesel düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüleri ve laboratuvarlar hariç enstitü ve laboratuvarları ile üretme istasyonları bina, araç, gereç, taşınır ve taşınmaz malları, alacak ve borçları, bütçe ödenekleri ve kadroları ile birlikte olmak üzere personeli il özel idarelerine,"

devredilmektedir.

Tasarının geçici 2. maddesinde ise şöyle denilmektedir: "Birinci fıkranın (d) bendinde il özel idarelerine devri öngörülen enstitü ve laboratuvarlar Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından belirlenen esas ve usullere göre bina, araç, gereç, taşınır ve taşınmaz malları, alacak ve borçları, bütçe ödenekleri ve kadroları ile birlikte olmak üzere personeli görev alanına göre üniversitelere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya belediyelere devredilebilir. Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına devir halinde personelin devri isteklerine bağlıdır."

Türkiye'de toprak kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve geliştirilmesinde en yetkili ve donanımlı kurum olan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü hakkında öngörülen hükümlere göre (Madde 49, ikinci fıkra): "9/5/1985 tarihli ve 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunla kurulan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kaldırılmıştır."

Aynı tasarının geçici 2. maddesine göre de: "GEÇİCİ MADDE 2. - Kaldırılan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri; araç, gereç, her türlü taşınır ve taşınmaz malları, bunlara ait ödeneklerle birlikte İstanbul dışında il özel idarelerine; İstanbul ilinde ise bu hizmetleri il hudutları dahilinde yapmak üzere İstanbul Büyükşehir Belediyesine devredilmiştir. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü merkez teşkilatı, ulusal veya bölge düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüleri ile Tarımsal Hidroloji Araştırma ve Eğitim Merkezi Müdürlüğünün kadro ve pozisyonları ile birlikte personeli ve araç, gereç, taşınır malları ile hizmet binaları ve diğer taşınmaz malları ve bunlara ait ödenekler Tarım ve Köyişleri Bakanlığına; İstanbul dışındaki taşra teşkilatı personeli buldukları illerdeki il özel idarelerine, İstanbul'da ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanlığına kadro ve pozisyonları ile birlikte devredilmiş ve bunlar da başkaca bir işleme gerek kalmaksızın bu kadro ve pozisyonlara atanmış sayılır.

3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda geçen "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü" ibareleri İstanbul ilinde "İstanbul Büyükşehir Belediyesi", İstanbul dışında ise "il özel idaresi" olarak uygulanır.

Birinci fıkrada belirtilen tasfiye ve devir işlemleri Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından hazırlanarak Bakanlar Kurulu tarafından yürürlüğe konulacak esas ve usullere göre bir yıl içinde gerçekleştirilir."

Tasarının, toprak ve su kaynaklarının korunmasına ilişkin hükümleri, kaygı uyandıracak oranda yanlışlar ve özensiz uygulamalar öngörmektedir. Örneğin İstanbul için getirilen özel uygulama, hiçbir hukuk normuyla bağdaşmayan biçimde, Büyükşehir Belediyesi'ni tüm ilden sorumlu kılmaktadır. Böylece İstanbul adeta ikinci bir başkent olarak ilan edilmektedir. Bu uygulama, Anayasa'nın değiştirilmesi mümkün olmayan üçüncü maddesine aykırıdır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın sorumluluğunda hazırlanması gereken Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası ile Arazi Toplulaştırma Yasası tasarıları, hazır olmasına ve ilgili kuruluşlardan uygun görüş alınmasına karşın, TBMM gündemine getirilememektedir.

Ulusal bir kaynak olan ve havza bazında planlanması gereken toprak ve su kaynaklarına yönelik çerçeve yasalar ile yönlendirici ve denetleyici merkezi yönetim kurumlarının olmadığı bir ortamda yerel yönetimlere devir, yeni rant alanları yaratacak ve doğal kaynakların talanını hızlandıracaktır. Nitekim, 1983 sonrası Belediye

Meclislerine verilen imar planı yaptırma ve onama yetkisinin yol açtığı olumsuzlar kamuoyunca bilinmektedir.

Tarım topraklarının amaç dışı kullanımlarının ve haksız işgallerinin önlenmesi kararları ile, uzmanlık ve özveri gerektiren arazi toplulaştırması çalışmalarında dışarıdan müdahalelere olanak tanınmamalı ve tarafsız karar verilmelidir. Bu hizmetlerin yerel yönetimlere bırakılması sonucu, yatırım programına alma ve ayrılacak ödenekleri belirleme yetkisine sahip il genel meclis üyelerinin baskıları tarafsızlığı zedeleyecek, program yapıcı kişiler ile uygulayıcı konumundaki teknik personel arasında ciddi sorunlar yaşanacak, siyasi baskılar bilim ve tekniğe uygun işlemler yapılmasını olanaksız kılacak, yapılan ihaleler sürekli tartışılabilir, "bizden-bizden değil" mantığıyla yapılacak ödenek aktarımları gereksiz hizmetleri yapılmasına yol açacağı gibi, gerekli hizmetlerin yapılamaması sonucunu da doğurabilecektir. Sonuçta, kaynak israfı yanında, ilçeler arasındaki dengesizlikler artacak ve yurttaşın devlete olan güveni sarsılabilecektir.

Toprak ve su kaynaklarının kullanılması, korunması, araştırılması-geliştirilmesi ve yönetimi ile iskan hizmetlerinin ülke düzeyinde planlanması ve buna dayalı olarak uygulamaların yapılması bir zorunluluktur.

Dünya ölçeğinde toprak ve su kaynaklarının kullanılması, geliştirilmesi ve korunması ile ilgili yapılacak tüm çalışmalar havza bazında yapılmaktadır. Bu hizmetlerin, il düzeyinde, ülke planlarına bağlı kalmadan yapılması, kaynak savurganlığına yol açacağı gibi, bölgesel dengesizlikleri de artıracaktır. Toprak ve su gibi doğal kaynakların "il sınırları" ile yapay olarak sınırlanamamaları nedeniyle, tarımsal altyapı hizmetlerinin Tarım ve Köyşeri Bakanlığına bağlı, ülke-bölge-havza düzeyinde teşkilatlanmış, özel (katma) bütçeli bir genel müdürlük tarafından yürütülmesi gerekmektedir.

5197 Sayılı İl Özel İdaresi Yasası

Cumhurbaşkanı tarafından yayımlanması kısmen uygun bulunmayan, 3., 6., 7., 10., 11., 13., 15., 18., 25., 35., 45., 47., 52. ve geçici 1. maddelerinin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nce bir kez daha görüşülmesi için, Anayasa'nın değişik 89. ve 104. maddeleri uyarınca Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na geri gönderilen yasanın 5. maddesine göre; "İl özel idaresinin görev alanı il sınırlarını kapsar."

İl özel idaresinin görev ve sorumlulukları başlıklı 6. maddede; "İl özel idaresi; kanunlarla başka bir kamu kurum ve kuruluşuna verilmeyen mahallî müşterek nitelikteki her türlü görev ve hizmeti yapar, gerekli kararları alır, uygular ve denetler." denilmekte ve görevler şu şekilde sayılmaktadır. "a) Eğitim, sağlık, tarım, sanayi ve ticaret; ilin çevre düzeni plânı, bayındırlık ve iskân, toprağın korunması, erozyonun önlenmesi, sosyal hizmet ve yardımlar, yoksullara mikro kredi verilmesi, çocuk yuvaları ve yetiştirme yurtlarına ilişkin hizmetleri il sınırları içinde, b) İmar, yol, su, kanalizasyon, katı atık, çevre, acil yardım ve kurtarma, kültür, turizm, gençlik ve spor; orman köylerinin desteklenmesi, ağaçlandırma, park ve bahçe tesisine ilişkin hizmetleri belediye sınırları dışında, yapmakla görevli ve yetkilidir."

Yasama organının, bir hizmetin yerel mi, yoksa ülke düzeyinde mi olduğunu belirlemesi, yani yerel düzeyde görülen hizmetlerin yasada sayılması gerekmektedir. Tersini durumda, yurttaşlara standart bir kamu hizmeti sunma olanaksızlaşacak, hizmetler yönünden bölgesel ve yerel dengesizlikler artacaktır. Örneğin; arazi kullanım planının somut şekli olan il çevre düzeni plânı, yasaya göre, valinin koordinasyonunda, büyükşehirlerde büyükşehir belediyeleri, diğer illerde il belediyesi ve il özel idaresi ile birlikte yapılır. İl çevre düzeni plânı belediye meclisi ile il genel meclisi tarafından onaylanır. Böylece, geçmişte varsa bölge planlarına uygun olarak Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından onaylanan ÇDP'lerde, merkezi yönetimin yetkisi yerele devredilmektedir.

Toprakların korunması, geliştirilmesi, planlı kullanımı, mülkiyet bağı da dikkate alınırsa, çevre düzeni planlarının hazırlanıp uygulanması, merkezi yönetimin görevidir. Geçmişte, kimi yerel yöneticilerin, illerine sanayi tesisi kurulması için nitelikli tarım topraklarını korumayı gözdardı ettikleri sık yaşanmış bir gerçektir.

Yasa'nın 6. maddesinin birinci fıkrasında, "İl özel idaresi; kanunlarla başka bir kamu kurum ve kuruluşuna verilmeyen mahalli müşterek nitelikteki her türlü görev ve hizmeti yapar, gerekli kararları alır, uygular ve denetler." denilmektedir. Anayasa'nın 126. maddesinde, merkezi yönetimin örgütlenmesine ilişkin ölçütler "coğrafya durumu, ekonomik koşullar ve kamu hizmetlerinin gerekleri" olarak sayılmıştır. Maddede, merkezi yönetimin görevlerini belirginleştiren ya da sınırlayan bir düzenleme yapılmamıştır. Buna karşın, Anayasa'nın 127. maddesinde, yerel yönetimlerin örgütlenmesi hem "coğrafya" hem de "konu" yönünden sınırlandırılmıştır. Maddeye göre, yerel yönetimler, ancak yöresel olarak örgütlenebilmekte ve yalnızca yerel ortak gereksinimlerin karşılanması yönünden görevlendirilebilmektedir.

Anayasa'ya göre merkezi yönetim, Devlet iktidarını ve tüm kamu hizmetlerini ülke genelinde örgütlerken, yerel yönetimler, sınırlı bir coğrafyada ortak yerel gereksinimlerin karşılanması gibi sınırlı bir konuda örgütlenmektedir. Buna göre, yönetsel örgütlenmede, merkezi yönetim konu yönünden genel, yerel yönetimler ise özel görevlidir. Başka bir anlatımla, yasalarda merkezi yönetimin görevleri soyut ve genel, yerel yönetimlerin görevleri somut ve belirgin biçimde düzenlenmelidir.

İl özel yönetiminin görev ve yetkileri, incelenen Yasa'nın 6. maddesinin birinci fıkrasında düzenlenmiş; bu görevlerden kimilerinin hangi coğrafi sınırlar içinde yerine getirileceği de ikinci fıkrasında kurala bağlanmıştır. Maddenin birinci fıkrasıyla, il özel yönetimi, "yasalarla başka bir kamu kurum ve kuruluşuna verilmeyen", "mahalli müşterek nitelikteki" her türlü görev ve hizmeti yapmak, gerekli kararları almak, uygulamak ve denetlemekle görevlendirilmiş, başka bir anlatımla kamu hizmetlerinin yürütülmesi yönünden "genel görevli" kılınmıştır. Maddenin ikinci fıkrasının (a) bendinde sayılan hizmetlerin il sınırları içinde; (b) bendinde sayılan konuların ise belediye sınırları dışında il özel yönetimince yürütüleceği kurala bağlanarak, kimi görevler yönünden yetkinin sınırları, konu yönünden değil, yalnızca yer yönünden çizilmektedir.

Yasanın 7. maddesine göre; "a) Kanunlarla verilen görev ve hizmetleri yerine getirebilmek için her türlü faaliyette bulunmak, gerçek ve tüzel kişilerin faaliyetleri için kanunlarda belirtilen izin ve ruhsatları vermek ve denetlemek. b) Kanunların il özel idaresine verdiği yetki çerçevesinde yönetmelik çıkarmak, emir vermek, yasak koymak ve uygulamak, kanunlarda belirtilen cezaları vermek" il özel idaresinin yetkileri ve imtiyazlarıdır.

Yasa Tasarısı'nın 7. maddesinde, merkezi yönetimce yürütülecek görevler sayılarak sınırlandırılmış; 8. maddesinde ise, yerel ortak gereksinimlere ilişkin tüm görev, yetki ve sorumlulukların yerel yönetimlerce yerine getirileceğinin belirtilmesi yeterli görülmüştür.

Madde gerekçelerinde de, merkezi yönetimlerle yerel yönetimlerin görev, yetki ve sorumluluklarının, getirilen yeni kamu yönetimi anlayışına uygun olarak ele alındığı; merkezi yönetimin görev ve yetkilerinin sayılarak sınırlandırıldığı, bunlar dışında kalanların yerel yönetimlerce yürütülmesinin öngörüldüğü belirtilmiştir.

Bu Yasa Tasarısı'nın 7 ve 8. maddeleri ile incelenen Yasa'nın 6. maddesinin birlikte değerlendirilmesinden, yerel yönetimlerin, bu bağlamda il özel idarelerinin, kamu hizmetlerinin görülmesinde genel görevli örgüt durumuna getirildiği görülmektedir.

İl genel meclisinin görev ve yetkilerini düzenleyen 10. maddeye göre; "Stratejik plân ile yatırım ve çalışma programları, il özel idaresi faaliyetleri ve personelin performans ölçütlerini görüşmek ve karara bağlama, bütçe ve kesin hesabı kabul etme, borçlanmaya karar verme" dışında, "c) İl çevre düzeni plânı ile belediye sınırları dışındaki alanların imar plânlarını görüşme ve karara bağlama, l) İl özel idaresi tarafından çıkarılacak yönetmelikleri kabul etme, m) Norm kadro çerçevesinde il özel idaresinin ve bağlı kuruluşlarının kadrolarının ihdas, iptal ve değiştirilmesine karar verme" görev ve yetkileri verilmiştir.

Merkezi yönetimin düzenleme yetkisini kaldıran bu hükümlere göre, toprağın korunması, erozyonun önlenmesi ve su gibi konularda 81 adet il özel idaresi farklı içerikte yönetmelik çıkarma, 81 adet il genel meclisi de bu yönetmelikleri kabul etme yetkisine sahip olmaktadır.

Yasanın 16. maddesi ile getirilen ihtisas komisyonları, arasında, eğitim, kültür ve sosyal hizmetler komisyonu, imar ve bayındırlık komisyonu, çevre ve sağlık komisyonu ile plân ve bütçe komisyonu kurulması zorunludur. Kaymakamlar ve ildeki kamu kuruluşlarının amirleri ve ildeki kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, üniversite ve sendikalar ile gündemdeki konularla ilgili köy ve mahalle muhtarları ile sivil toplum örgütlerinin temsilcileri, oy hakkı olmaksızın kendi görev ve faaliyet alanlarına göre konuların görüşüldüğü ihtisas komisyonu toplantılarına katılabilir ve görüş bildirebilir.

Oy hakkı verilmeyen ve çağrıya bağlı katılım öngören bu düzenleme, kamu yararına çalışan meslek odalarını ve üniversiteleri "katılımcılık" aldatmacası adı altında sürece eklemenin ötesinde bir işlev göremez.

İl özel idaresi teşkilatı, madde 35'e göre; "genel sekreterlik, malî işler, sağlık, tarım, imar, insan kaynakları, hukuk işleri birimlerinden oluşur. İlin nüfusu, fiziki ve coğrafi yapısı, ekonomik, sosyal, kültürel özellikleri ile gelişme potansiyeli dikkate alınarak norm kadro sistemine ve ihtiyaca göre oluşturulacak diğer birimlerin kurulması, kaldırılması veya birleştirilmesi il genel meclisinin kararıyla olur. Bu birimler büyükşehir belediyesi olan illerde daire başkanlığı ve müdürlük, diğer illerde müdürlük şeklinde kurulur."

İstihdamı düzenleyen 36. maddeye göre; norm kadro ilke ve standartları İçişleri Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığı tarafından müştereken belirlenir. İl özel idaresi personeli, vali tarafından atanır ve ilk toplantıda il genel meclisinin bilgisine sunulur. İl özel idareleri, norm kadro unvan ve sayıları dahilinde olmak kaydıyla, çevre, sağlık, veterinerlik, teknik, hukuk, sosyal ve ekonomi, kültür ve sanat, bilişim ve iletişim, plânlama, araştırma ve geliştirme, eğitim ve danışmanlık alanlarında; tabip, uzman tabip, veteriner, avukat, mühendis, çözümlenici ve programcı, mimar, ebe, hemşire, teknisyen ve tekniker gibi ihtiyaç duydukları uzman ve teknik personeli, sözleşme ile çalıştırabilir.

Cumhurbaşkanının veto gerekçesinde,

"Merkezi yönetim ve yerel yönetimler, Devlet iktidarının örgütlenmesinde hizmeti ve coğrafyayı esas alarak iki temel parçayı oluşturmaktadır. Bu iki parçalı yapının yönetsel örgütlenmede farklı sonuçlara yol açmaması için, Anayasa'da "idarenin bütünlüğü" ilkesine yer verilmiş ve yerinden yönetim, devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmezliği ve yönetimin tümlüğü ilkeleriyle sınırlandırılmıştır. "İdarenin bütünlüğü" ilkesi, tekil devlet modelinde yönetim alanında öngörülen temel ilkedir. Oysa, Yasa ile İl özel yönetimleri "genel yetkili" organlara dönüştürülmektedir.

Yerinden yönetimin en önemli sakıncası, Devlet'in birliğini ve kamu hizmetlerinin tutarlılığını bozabilmesidir. Bu sakıncayı önlemek için Devlet'e ve onu temsil eden merkezi yönetime, yerinden yönetim kuruluşlarının eylem ve işlemlerini denetlemek ve gerektiğinde bozabilmek yetkisi tanınmıştır. Bu yetki, "idari vesayet" kavramı ile Anayasa'da yerini almıştır. İdari vesayet yetkisi, il özel yönetimlerinin tüm eylem, işlem ve etkinliklerinin merkezi yönetimin denetiminde olmasını; bu bağlamda, yasada belirtilen il genel meclisi kararlarının valinin onayına bağlı tutulmasını gerektirmektedir. İncelenen Yasa'daki düzenleme bu gereğe uygun düşmemektedir. İncelenen Yasa'yla il özel yönetimindeki yetkileri zayıflatılan vali, Devlet'in ve Hükümet'in ildeki temsilcisi olmasına karşın gücünü ve etkisini yitirmektedir.

Ayrıca, pek çok maddesi Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurulu'nca kabul edilen Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Yasa Tasarısı'nda, merkezi yönetimin il örgütlerinin çoğunun kaldırılması, kimilerinin de yerel yönetimlere devredilmesi öngörülerek valinin il genel yönetimindeki yetkileri de azaltılmaktadır. Bu düzenlemeler, amaçlanmasa da, Anayasa'da öngörülmemen bir yönetim sistemine geçilmesine neden olabilecek niteliktedir."

denilmektedir. TMMOB ZMO olarak bizler de bu değerlendirmelere katılmaktayız.

5216 sayılı Büyükşehir Belediyeleri Yasası

Cumhurbaşkanınca incelenen Büyükşehir Belediyeleri Yasası, "çevrenin, tarım alanlarının ve su havzalarının korunmasını" belediyelerin görevleri arasında

saymaktadır (md 7/i). Bu hükümde birbiriyle çelişebilecek koruma önlemlerinin, yerel yöneticilere ne denli esnek uygulama olanakları sağlayacağı, gözden uzak tutulmamalıdır. Örneğin Tahtalı barajı İzmir'in içme suyunun sağlanmasında çok önemli bir işlev görmektedir. Ama baraj havzasında, on binlerce insan yüzyıllardır geçimini tarımsal etkinliklerden sağlamaktadır. Burada öncelikleri yerel yönetim kurabilir mi? Başka bir örnek, önümüzdeki otuz yıllık dönemde Konya kentinin içme suyunun yüzde sekseninin, kentin 40 km kuzeyindeki yer altı sularından sağlanacak olmasıdır. Havzada yer altı sularının şimdiden 30-40 metre düştüğü dikkate alınırsa, merkezi bir karar organının ne denli yaşamsal önem taşıdığı açıkça görülür.

5195 sayılı Endüstri Bölgeleri Yasası

5195 sayılı Endüstri Bölgeleri Kanunu (Endüstri Bölgeleri Kanunu ve Organize Sanayi Bölgeleri Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun)'nun 3. maddesine göre; "Endüstri bölgesi ilan edilmiş yerlerde yatırım yapmak isteyen yerli ve yabancı gerçek ve tüzel kişiler 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu Maddesinde ve "Çevresel Etki Değerlendirmesi Yönetmeliği"nde düzenlenen Çevresel Etki Değerlendirme Raporunu hazırlayıp Çevre Bakanlığına sunmakla yükümlüdürler. Ancak bu faaliyetler yer tetkiki kararından muafırlar. "

Oysa, bir arazide kurulacak tesisin çevresel etkisinin değerlendirilmesi, yer seçimi (tetkiki) aşamasından başlamalıdır. I. sınıf tarım arazisinde kurulan bir fabrikanın havaya saldığı emisyonu kontrol altında tutma ile, fabrikanın bu değerli arazide kurulmaması aynı önemle değerlendirilmelidir. Nitekim, geçmişte ZMO tarafından yüksek yargıya taşınan konularda verilen Danıştay kararları bu duyarlılığımızın haklılığını defalarca gözler önüne sermiştir.

5178 sayılı Mera Yasası Değişikliği

"Çayır ve meraların islah edilerek verimliliklerinin artırılması, böylelikle hayvancılığın geliştirilmesi, toprak koruma ve erozyon kontrolünün sağlanması amaçlarını gerçekleştirmek için" çıkarılan 4342 sayılı Mera Kanunu, uygun yönetim ve finans organizasyonlarının bir türlü kurulamaması nedeniyle, aradan geçen zaman içinde arzu edilen uygulama sonuçlarını üretememiştir. Yasanın çıktığı günden bu yana, çayır - mera alanlarının tespit - tahdit ve tahsisi konusundaki yetersizliklerin ve uygulama yanlışlıklarının varlığı ortadadır.

Ancak, gelişmeler, "üzüntü" boyutunun çok üzerinde bir durumun doğmasına yol açmıştır. Çayır ve meraların korunması, geliştirilmesi ve amacına uygun kullanımı için çıkarılan 4342 sayılı yasadaki değişiklik yapan 5178 sayılı yasa ile, sözü edilen alanların rant kaybısı ile talanına kapı açılmaktadır !..

5178 sayılı Mera Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 4342 sayılı yasanın 6'ncı maddesinde değişiklik yapan 1. maddesinde tespit için oluşturulan komisyonda "Bakanlık il veya ilçe müdürlüğünden bir ziraat mühendisi, Köy Hizmetleri İl Müdürlüğünden bir ziraat mühendisi veya teknik eleman, Kadastro Müdürlüğünden bir teknik eleman, Millî Emlak Müdürlüğünden bir temsilci, orman içi, orman kenarı ve orman üst sınırı meraları ile ilgili olarak bir orman mühendisi, 22.11.1984 tarihli ve 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanununun uygulama alanlarında Tarım Reformu Teşkilatından bir ziraat mühendisi ile meradan yararlanan köy ise köyün muhtarı, belediye ise belediye temsilcisi ile komisyonun teklifi ve valinin onayı ile seçilen iki mahallî bilirkişi" yer alırken, orman tahdidi yapılmamış orman içi mera, yaylak ve kışlaklardaki çalışmayı düzenleyen ve 4342 sayılı yasanın 9 uncu maddesinde değişiklik yapan 2. maddede oluşturulan komisyon, "Çevre ve Orman Bakanlığına illerde görevlendirilen iki üye"den oluşmaktadır. Oysa, orman tahdidi yapılmış ya da yapılmamış orman içi mera, yaylak ve kışlaklarda da 1. maddede yer alan komisyon üyelerinin vereceği görüş teknik açıdan daha doğru olacaktır.

5173 sayılı yasanın 5. maddesi ile, 4342 sayılı yasaya eklenen geçici madde; "Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalan ve 1.1.2003 tarihinden önce kesinleşen imar plânları içerisinde yerleşim yeri olarak işgal edilerek mera olarak kullanımı teknik olarak mümkün olmayan yerlerin tahsis amacı değiştirilerek Hazine adına tescilleri yapılır." hükmünü getirmektedir. "Af" niteliğinde bu düzenleme ile,

Türkiye genelinde belediye mücavir alanlarında yer alan ve üzerinde yaşa dışı inşaat bulunan mera alanları, tahsis amacı değiştirilerek meralıktan çıkarılmakta, imar planı içerisine alınmaktadır.

5173 sayılı yasanın 3. maddesi ile; 4342 sayılı Kanununun 14 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir: "Madde 14. — Tahsis amacı değiştirilmedikçe mera, yaylak ve kışlakta Kanunda gösterilenden başka şekilde yararlanılamaz. Ancak, bu Kanuna veya daha önceki kanunlara göre mera, yaylak ve kışlak olarak tahsis edilmiş olan veya kadimden beri bu amaçla kullanılan arazilerden;a) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının talebi üzerine, 3213 sayılı Maden Kanunu ve 6326 sayılı Petrol Kanunu hükümlerine göre, arama faaliyetleri sonunda rezervi belirlenen maden ve petrol faaliyetleri için zaruri olan,b) Kültür ve Turizm Bakanlığının talebi üzerine, turizm yatırımları için zaruri olan,c) Kamu yatırımları yapılması için gerekli bulunan,d) Köy yerleşim yeri ile uygulama imar plânı veya uygulama plânlarına ilave imar plânlarının hazırlanması, toprak muhafazası, gen kaynaklarının korunması, millî park ve muhafaza ormanı kurulması, doğal, tarihi ve kültürel varlıkların korunması, sel kontrolü, akarsular ve kaynakların düzenlenmesi için ihtiyaç duyulan,e) 442 sayılı Köy Kanununun 13 ve 14 üncü maddeleri kapsamında kullanılmak üzere ihtiyaç duyulan,f) Ülke güvenliği ve olağanüstü hal durumlarında ihtiyaç duyulan,g) Doğal afet bölgelerinde yerleşim yeri için ihtiyaç duyulan,Yerlerin, ilgili müdürlüğün talebi, komisyonun ve defterdarlığın uygun görüşü üzerine, valilikçe tahsis amacı değiştirilebilir ve söz konusu yerlerin tescilleri Hazine adına, vakıf meralarının tescilleri ise vakıf adına yaptırılır.

4342 sayılı yasada sınırlı amaçla yapılabilen tahsis değişikliklerini artıran bu düzenlemeler, mera alanlarında nerede ise mera dışı amaçlı tüm kullanımlara izin veren bir düzenlemedir.

4342 sayılı yasada "verimliliği saptanmış" madenler için tahsis değişikliği olanaklı iken, Madenci lobisinin dayatması üzerine Maden Yasası tasarısında yer alırken Mera Yasası değişikliğine kaydırılan a) bendi gereği; "arama faaliyetleri sonunda rezervi belirlenen maden ve petrol faaliyeti için zaruri olan" alanlarda arama yapılabilecektir. Bu, mera alanlarının kum, kil gibi maden kapsamına alınan faaliyetler için delik deşik edilmesine yol açacaktır.

4342 sayılı Yasa uyarınca, tahsis amacı değişikliği, ilgili bakanlığın (örn. İçişleri Bakanlığı) Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'na talebi, Maliye Bakanlığının ve valiliğin uygun görüşü üzerine ancak Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından yapılabilirken, çıkarılan yasada, yetki taşra teşkilatına devredilmiş olup, buna göre, ilgili Bakanlığın il müdürlüğünün talebi (örn. kültür ve turizm il müdürlüğü), illerdeki mera komisyonu ve defterdarlığın uygun görüşü üzerine valilikçe tahsis amacı değiştirilebilecektir.

Bu hüküm son derecede sakıncalıdır. Mera Kanunu uygulama dönemi boyunca, personel ve finansman yetersizlikleri nedeniyle Türkiye genelinde hedeflenenin çok altında tespit ve tahdit yapabilen bir taşra teşkilatı yapısının, bu yetkiyi doğru bir şekilde kullanabileceğini öngörmek olanaklı değildir.

Tam tersine, bu alandaki yetkinin taşra teşkilatına devri, sözü edilen yetersizlikler yanında, yerel siyasi baskıların da etkisi ile, çayır ve meraların işgali sürecini hızlandıracaktır.

5173 sayılı yasanın 6. maddesi ile, 442 sayılı Köy Kanununun ek 12 nci maddesinde yapılan; "Ek Madde 12. — Köy yerleşme plânında konut alanı ve köy genel ihtiyaçlarına ayrılan yerler, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan seyrangâh, yol ve panayır yerleri gibi alanlar ve Hazinesin mülkiyetinde olup kamu hizmetine tahsis edilmemiş taşınmazlardan, 4342 sayılı Mera Kanununun 5 inci maddesi hükümleri uyarınca incelenmesine müteakip mera, yaylak ve kışlak ile otlak ve çayır olarak yararlanılamayacağı anlaşılan yerler köy yerleşme plânının onayı ile bu vasıflarını kendiliğinden kaybeder." şeklindeki değişiklik te, mera alanlarını azaltacak bir düzenlemedir.

5173 sayılı yasanın 7. maddesi ile, 7269 sayılı Umumî Hayata Müessir Afetler Dolayısıyla Alınacak Tedbirlerle Yapılacak Yardımlara Dair Kanunun ek 9 uncu

maddesinde yapılan; "Ek Madde 9. — 1 inci maddede öngörülen afetlerle ilgili olarak yeni yerleşim alanları sağlanması amacıyla mera vasfı taşıyan yerlerin tahsis amacı, 4342 sayılı Mera Kanunu hükümlerine göre değiştirilerek, Hazine adına arsa olarak tescil ettirilir. Bu arsalar, tescil tarihi itibarıyla öngörülen amaçla kullanılmak üzere Bayındırlık ve İskân Bakanlığına tahsis edilmiş sayılır." şeklindeki değişiklik de, mera alanlarını azaltacak bir düzenlemedir.

Mera, yaylak ve kışlaklarda turizm amaçlı kullanımlara yönelik düzenleme 8. maddede; "2634 sayılı Turizmi Teşvik Kanununun ek 4 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir. Kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgelerinde yer alan mera, yaylak ve kışlakların tahsis amacı 25.2.1998 tarihli ve 4342 sayılı Mera Kanunu hükümlerine göre değiştirilir." şeklinde yer almaktadır. 5173 sayılı yasanın 3. maddesi ile 4342 sayılı yasanın 14. maddesinin değişik b) bendinde yer alan "Kültür ve Turizm Bakanlığının talebi üzerine, turizm yatırımları için zaruri olan," alanların tahsis amacının değiştirilmesi hükmü, yaşanacak talanın ve kaçak yapılaşmanın af edilmesinin açık bir göstergesidir.

Mera alanları içerisindeki yasa dışı yapılara, 4342 sayılı yasanın 19 ve 27'nci maddelerinin uygulanarak tecavüzlere son verilmesi gerekirken, yasa hükümleri ile doğal kaynaklarımızı işgal edenlere yönelik bir af ilan edilmekte, işgalcilere mülkiyet tahsisi için bir "yol haritası" çizilmektedir.

1.1.2003 tarihinden önce mücavir alan içerisindeki mera üzerinde inşaat çukuru açarak, birkaç temel inşaat demiri atıp betonlayarak temel direk oluşturulmuş alanlarda tahsis amacı değişikliği yapılması kime hizmet etmektedir? Bu değişiklik ile "yasallık kazanacak" yayla evlerinin - villaların - otellerin sayısı kaçtır, bunlar hangi bölgelerde yer almaktadırlar, bunları kimler yapmışlardır? Bu şekilde, mücavir alanlar içinde betonlaştırılan mera alanı ne büyüklüktedir? "Tecavüzcülere af" mantığı, yeni af beklentileri içinde, meraların işgali sürecini hızlandırmayacak mıdır? Meraları korumak - geliştirmek ve amacı uyarınca kullanılmasını sağlamakla görevli kamu yönetiminin, bu görevi yerine getiremediği için tüm ulustan özür dilemek ve gereğini yapmak yerine, af yoluna gitmesi nasıl açıklanabilir? Hükümetin, ulusun ortak değeri olan meraların işgaline af sağlama hak ve yetkisi var mıdır?

Uygulama imar planı içinde olmayan bir mera alanının, ek bir imar planı yapılarak tahsis amacı değişikliği yoluna gidilmesinin, bu alanlarda yapılmış olan kaçak yapıların fazla uğraşıya gerek duyulmadan yasal hale getirilmesini sağlayacağı ortadadır. Yasanın RG'de yayımlanış tarihi olan 28.02.1998 tarihine kadar belediye mücavir alanı içinde olan ve bu tarih ile 1.1.2003 tarihleri arasında mücavir alan olarak ilan edilen ve Türkiye genelindeki çok geniş alanlarda yer alan meralar üzerinde tecavüz sonucu inşa edilen yapıların da (villa, bağ evi, belli grupların kooperatif evleri v.b.) yasal hale getirilmesi sağlanmıştır.

Yasa, Anayasa'nın, "çayır ve meraların amaç dışı kullanılması ve tahribinin önlenmesi için devleti gerekli tedbirleri alması için görevlendiren" 45. maddesine açıkça aykırıdır.

Bu doğrultuda, Anayasa Mahkemesi'ne götürülmesi durumunda, yasanın iptal edileceği kuşkusuzdur. Ancak Anayasa Mahkemesi kararlarının "geriye yürümezliği" çerçevesinde, doğal kaynaklarımızı işgal edip el koyanlar, çayır meralarımızda mülkiyet tesis edeceklerdir.

5177 sayılı Maden Yasası Değişikliği

5177 sayılı Maden Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un 28. maddesinde; 2872 sayılı Çevre Kanununun 10 uncu maddesine, "Petrol, jeotermal kaynak ve maden arama faaliyetleri, çevresel etki değerlendirmesi (ÇED) kapsamı dışındadır." fıkrası eklenmiştir. 31. maddede de; Milli Ağaçlandırma ve Erozyon Kontrolü Seferberlik Kanununun 15 inci maddesinin (e) bendi , "Bu Kanun hükmüne göre tahsis edilen sahada halen petrol ve madencilik faaliyeti yapılmakta ise bu faaliyetin izin süresinin bitimine kadar, ruhsat süresinin uzatılması halinde de bu süre bitimine kadar bu sahalarda ormansız alan statüsü uygulanır."

şeklinde değiştirilmiştir. Bu değişiklikler, madenlerin öncelikli, doğal kaynakların ise korunmaya gerek olmayan önceliksiz boş alanlar olduğu mantığını göstermektedir.

Mahalli İdare Birlikleri Kanunu Tasarısı

Mahalli İdare Birlikleri Kanunu Tasarısı'nın 4. maddesine göre; "su, atık su, katı atık ve benzeri alt yapı hizmetleri ile çevre ve ekolojik dengenin korunmasına ilişkin projelerin zorunlu kılması durumunda; Bakanlar Kurulu, ilgili mahallî idarelerin, bu amaçla kurulmuş birliğe katılmasına karar verebilir. Bu fıkrada belirtilen birliklerden ayrılma da Bakanlar Kurulunun iznine bağlıdır. Mahallî idarelerin bütün görevlerini kapsayacak şekilde genel amaçlı veya amacı açıkça belirlenmemiş birlik kurulamaz." Köy birlikleri başlıklı 17. maddeye göre; "İlçelerde; köylere ait hizmetlerin yürütülmesine yardımcı olmak, tarım ürünlerinin üretim ve pazarlanması hariç, gerektiğinde bu hizmetleri bizzat yapmak ve kırsal kalkınmayı sağlamak üzere, tüm köylerin iştiraki ile o ilçenin adını taşıyan köy birlikleri kurulabilir. Bakanlar Kurulu, bu konuda genel izin vermeye yetkilidir. Köy birliğinin meclisi, kaymakam, birliğe üye köylerin muhtarları ve o ilçeden seçilen il genel meclisi üyelerinden oluşur. Köy birliğinin encümeni birlik başkanının başkanlığında meclisin kendi üyeleri arasından gizli oyla seçeceği dört üyeden oluşur. Köy birliklerinin meclis ve encümeninin başkan ve üyelerine huzur hakkı ödenmez. İl özel idareleri ile diğer kamu kurum ve kuruluşları, köye yönelik hizmetlerine ilişkin yapım, bakım ve onarım işlerini aralarında yapacakları anlaşmaya göre köy birlikleri aracılığıyla gerçekleştirebilir. Bu takdirde, gerekli kaynak bu birliklere aktarılır ve söz konusu iş, birliğin tâbi olduğu esas ve usullere göre sonuçlandırılır. Köy birlikleri, ihtiyaca göre hizmet akdiyle personel istihdam edebilir. Ancak, köy birliklerinin yıllık toplam personel giderleri, gerçekleşen en son yıl bütçe gelirlerinin Vergi Usul Kanununda belirlenen yeniden değerlendirme katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak miktarın yüzde 10'unu aşamaz. Vali ve kaymakamlar birlik muhasebe ve idarî işlerini yürütmek üzere diğer kurum ve kuruluşlardan personel görevlendirebilir. Bu şekilde görevlendirilenlere birlik bütçesinden, her türlü ödemeler dâhil kurumundan almakta olduğu brüt maaşının üçte birini aşmamak üzere ödenek verilir. İl özel idaresi bütçe gelirlerinin yüzde 10'una kadar olan kısmı, köy birliklerinin sunacağı yatırım planı, yıllık çalışma programı ve uygulama projelerine göre köy birliklerine aktarılır. Bu oran, İstanbul İli için binde 5 olarak uygulanır. Köy birliklerinin bütçesine ilişkin esas ve usuller ile muhasebe ve raporlama standartları, harcama esas ve usulleri, çerçeve hesap planı ile düzenlenecek raporların şekil, süre ve türleri Maliye Bakanlığının görüşü alınarak İçişleri Bakanlığı tarafından çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

Geniş alanları ve çok sayıda mülki yönetimi ilgilendiren projelerde güç birliğini öngören bu düzenlemenin en önemli zaafı, oluşturulacak birliğin üyelerinden birinin çıkarını ilgilendirmeyen, ya da zarar veren proje uygulamalarının o yerel yönetim tarafından baltalanabilecek olmasıdır. Bu durum, özellikle farklı siyasi görüşe sahip yerel yönetimlerin ortak karar alması ve çalışması gerektiği durumlarda bir çok kez yaşanmıştır. Daha önce de belirtildiği üzere, geniş alanları ilgilendiren projelerde yerel yönetimlerin öncelikleri ve finans olanakları çok farklı olabilmektedir. Yasada merkezi eşgüdümün öngörülmemesi, büyük bir eksikliktir.

Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası Tasarısı

7. ve 8. BYKP'nın öngördüğü yasal düzenlemelerden birisi olan "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası"nın bir an önce TBMM gündemine getirilmesi ve yasalaşması, ODA'mızın yıllarca gündeme getirdiği bir konudur.

Anayasamızın 44., 45. ve 166. maddelerine işlerlik kazandıracak "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası"nın özü; doğal, sınırlı ve yok edilebilir canlı bir kaynak olan toprağın korunması, geliştirilmesi ve planlı kullanımıdır. Bu bağlamda, toprağın korunması ve tarımsal niteliği yüksek toprakların tarım dışı amaçlı kullanılmaması amacıyla, Anayasamızın 35. maddesine uygun şekilde kamu yararı doğrultusunda topraktaki mülkiyet haklarının kısıtlanması doğal olarak gündeme getirilmektedir.

Yasa Tasarısının Geçiçi 33. maddesi ise; Anayasaya, toprakları koruyucu hükümler içeren diğer ilgili Yasalara, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasa Tasarısının özüne aykırıdır.

Geçiçi 33. madde; Yasanın yürürlük tarihinden önce izin alınmadan tarım arazilerini tarım dışı kullanıma açan kişi, kurum ve kuruluşları, para cezası karşılığı af ettiğini açıklayan, imar affı niteliğinde bir düzenlemedir.

Bu hüküm;

- ODA'mızın İzmit ve Düzce'de toprakları yok eden şirketlere karşı açtığı iptal davaları sonucu Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun toprakların korunmasının en üstün kamu yararı olduğu şeklinde verdiği kararları yok sayan bir düzenlemedir.

- Toprağı yağmalayan ve talan edenlerin beklentilerini karşılamaya yönelik bir düzenlemedir.

- Tasarı, yasanın yürürlük tarihinden sonra izinsiz kullanımlara çok ağır cezai yaptırımları gündeme getirirken, af için bir başlangıç tarihi sınırlaması konulmaması nedeniyle yeni talan ve yağmalara çağrı niteliği taşıyan bir düzenlemedir.

- Geçiçi maddenin tasarıda kalması durumunda, topraklarımızı koruyucu bir yasa şeklinde değil, toprak talanına yasal kılıf hazırlayan bir yasa olarak kamuoyu gündemine gelecek ve olumlu düzenlemelerin de çıkmasını geciktirecek bir düzenlemedir.

- Geçiçi maddeyi içeren tasarının yasalaşması durumunda, Anayasa Mahkemesi'nde iptal edilecek bir düzenlemedir.

Bu nedenlerle, geçici madde tasarıdan çıkarılmalıdır.

Sonuç:

Kamu yönetimini yeniden yapılandıran yasa tasarısı çalışmalarında, toprak ve su kaynaklarımızı bütüncül ve ülkesel ölçekte gözeten bir yaklaşımaya gidilmesi gerektiği ve zorunluluğunu, kamuoyunun dikkatlerine sunarız.

Gelişmekte olan bir çok ülkede, bizdekine çok benzer yerel yönetim reformları gerçekleştirildikten sonra yerel yönetimlere devredilen arazilerin yabancıların eline geçtiği bilinmektedir.

Yerelleşme modeli gelişmiş bir ülke olan İtalya örneği incelenecek olursa; 1970'li yıllarda merkezi yönetimin görev ve yetkilerinin yerel yönetimlere devredilmesi sonucu çok önemli sorunlar yaşanmaktadır. Nüfus, vergi, coğrafi koşullar, tarım ya da sanayi ağırlıklı yaşam tarzına göre merkezi yönetimden kaynak aktarılan yapı, 20 bölge ve 120 alt bölgeden oluşmaktadır. Merkezi yönetimden aktarılan kaynakların yeterli olmaması durumunda bölge yönetimleri ek vergiler almaktadır. Eskiden Roma'da tek parlamento varken, oluşan toplam 141 parlamento ciddi miktarlarda ek masraf yaratmıştır. Devletin tüm ulusu ve geleceği düşünmesine karşın, yerel yönetimlerin günü kurtarmaya yönelik politikaları sonucu, kalıcı yatırımlar yapılamamaktadır. Her bölgenin önceliğinin farklı olmasına karşın, gelişmemiş bölgelere daha az yatırım yapılmakta ve bölgesel dengesizlikler giderilememektedir. Yerel yönetimlerce yapılan ihaleler ile makine parkı ve inşaat şirketleri mafyanın kontrolüne girmiştir. Yerel yönetimlerce erozyon, sel gibi doğal afetlere karşı önlemler alınmaması ve dere yataklarının ıslah edilmemesi nedeniyle, doğal afetlerde önemli mal ve can kayıpları yaşanmakta, deprem ve sel felaketleri mafyaya kaynak aktarmaya yaramaktadır.

Hazine arazilerinin ve Hazineye ait tarım arazilerinin satışa çıkarıldığı, Köy Yasası ve Tapu Yasası'nda yapılan değişikliklerle yabancılara taşınmaz alma hakkı tanındığı, Maden Yasası ve Orman Yasası'nda yapılan değişikliklerle orman vasfını kaybetmiş arazilerin tarım dışı kullanıma açıldığı, Mera Yasası'nda yapılan değişikliklerle yeni talanlara zemin hazırlandığı, Endüstri Bölgeleri Yasası ile kontrolsüz ve sınırsız arazi kullanımına izin verildiği ortamda, merkezin karar verme yetkisinin yerele devredilmesi ile, toprak ve su kaynaklarımızın her türlü yerli ve yabancı kötü niyetli kişilere peşkeş çekilme programında yeni bir aşamaya geçilmiş olmaktadır.

Anayasanın "sosyal devlet" ilkesi ile 44. ve 45. maddelerinde tarıma, 166. Maddesinde planlamaya yönelik devlete yüklenen görevler, bedel ödeyemeyen ya da ödemek istemeyen yurttaşların hizmetten yararlanmasını sağlamaya ve dengesizlikleri gidermeye yöneliktir.

Sanayileşmesini tamamlayarak bilgi toplumuna geçen ülkeler, 18. yüzyıldan itibaren güçlü merkezi kurumlar yoluyla ve uzun vadeli planlamaları ödünsüz uygulayarak temel altyapı hizmetlerini bitirmişler ve süreç içerisinde birçok görev ve yetkiyi mahalli idarelere devretmişlerdir. Altyapısını tamamlayamamış ülkemizde, merkezi kurumları tasfiye eden tasarılar ile ülke ve bölge planlarına bağlı kalmaksızın görev ve yetkilerin mahalli idarelere devri, uyum süreci yaşadığımız ve çeşitli fonlarla bölgesel kalkınmaya önemli miktarlarda kaynak aktaran AB ülkeleri ile aramızdaki uçurumu daha da açacaktır.

Türkiye'de var olan uzmanlık kuruluşlarının siyasi dönemsel çıkarlar doğrultusunda, deneme-yanılma yöntemine göre, sürekli olarak yeniden yapılandırma-reorganizasyon adı altında dağıtılması, ülkemizi geriye götürmektedir.

Kamusal bir hizmet olan altyapı hizmetlerini yürütmekle görevlendirilen Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kuruluş amacı, "sosyal altyapı" ve "tarımsal altyapı" hizmetlerinde zaman ve kaynak israfından kaçınmak, sektörler arasında işbirliğini sağlayarak tekrarları önlemek, kısa sürede daha çok, daha ekonomik ve daha etkin hizmet üretmektir."

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün devre dışı bırakılması, ülkemizde zaten çok büyük sorunlara sahip olan toprak yönetiminin ileride çok daha büyük açmazlarla karşılaşacağı anlamına gelmektedir. Özellikle tarım dışı amaçlı arazi kullanım kararları ve arazi kullanım planlamaları ulusal ve yöresel düzeyde yapılan toprak etütlerinden sağlanan veriler esas alınarak oluşturulmalıdır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, yaklaşık 1,3 milyon hektar alana sulama hizmeti götürmüş ve sulamaya açılmasından sorumlu olduğu alanın yaklaşık % 50'sini sulamaya açmıştır. Bu oran DSI'nin sorumlu olduğu alanla karşılaştırıldığında aynıdır. Kısılan ödenekler nedeniyle başlanan göletler ve sulama kanalları tamamlanamamış, açılan yeraltı suyu sulama kuyuları çürümeye terk edilmiştir. DSI'nin büyük projelerini tamamlayan arazi toplulaştırması ve tarla içi geliştirme hizmetlerinin de yeterince verilememesi, DSI projelerinin atıl kalmasına yol açmaktadır. Gerek DSI'nin, gerekse Özel İdarelerin konuya bakış açısı, tarımsal altyapı hizmetlerinin yapılmaması sonucunu doğuracaktır ki, bu anlamda Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kapatılırsa bu hizmetler nasıl verilecektir? Havza bazında planlama ve uygulama yapan iki kurum arasında yeterli eşgüdüm sağlanamamışken, 81 il arasında nasıl bir planlama ve uygulama gerçekleştirilecektir?

KHGM'nin kapatılması sonucu, yerel siyasi baskılar artarak kaynaklar plansızca ve savurganca kullanılacak, bölgesel eşitsizlik ve dengesizlik sorunu büyüyecek, toprak ve su kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve yönetimi için, ülke bütününde planlamalar ve havza bazında uygulamalar yapılamayacak, tarımsal desteklerin kaldırıldığı süreçte devletin Türk çiftçisine dolaylı olarak verdiği son destek arazi toplulaştırma hizmetleri istenilen düzeyde ve nitelikte verilemeyecek, KHGM'nin kendi personeli ve donanımı ile kırsal kesime götürdüğü hizmetlerin parasallaştırılması sağlanarak doğacak pazarı yerli ve yabancı özel sektör dolduracak, parası olmayan köylüye hizmet verilemeyecektir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün yol ve içme suyu gibi sosyal altyapı hizmetlerinin yerel yönetimlere devrinde ısrar edilecekse, doğası gereği yerel yönetimlere devredilemeyecek toprak ve su kaynaklarının yönetimi için, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı bünyesinde nasıl bir kurumsal yapı kurgulanmaktadır?

Önerimiz; Tarım Reformu Genel Müdürlüğü ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün birleştirilerek, TÜGEM Tarım Arazilerini Değerlendirme Dairesi Başkanlığı ve Çayır-Mer'a Dairesi Başkanlığı'nın Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bünyesine alınması sonucu; 3083 sayılı Kanun gereği yürütülen toplulaştırma, dağıtım, kiralama hizmetleri aksamayacak, ülke topraklarının etüdü, sınıflandırılması ve arazi kullanım

planlarının hazırlanması gibi ulusal düzeyde yapılması gereken hizmetler hızla bitirilecek, tarımsal altyapı hizmetleri etkin ve hızlı şekilde verilebilecek, yerlerinden olanları yeniden üretici kılmayı sağlayan iskan hizmetleri, ulusal-bölgesel planlamalarla tamamlanabilecek, Bir çok kadro iptal edileceği gibi, yeni daire başkanlıkları kurulmasına ihtiyaç duyulmaması nedeniyle kamuda küçülme sağlanacak ve bürokrasi azalacak, 25 yılını dolduran işçi personel emekli edilecek, genel müdürlüklerin birleşmesi sonucu araç, gereç, taşınır, taşınmaz mal ve değerlerde tasarruf sağlanacaktır.

Nitekim, geçmişte, Sayın Musa Demirci ve arkadaşlarının Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına verdiği 2305/6094 sayılı "Tarımsal Altyapı ve Sulama Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Teklifi"nin altında, Meclis Başkanı Sayın Bülent ARINÇ, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Abdullah GÜL, Bayındırlık ve İskan Bakanı Sayın Zeki ERGEZEN ve AKP Grup Başkanvekili Sayın Salih KAPUSUZ olmak üzere 17 milletvekilinin imzası vardır.

Toprak ve su kaynakları ile tarımsal altyapı ve iskan sorunlarının çözümü için geçmişte önerilen kurumsal yapı bugün için de geçerlidir.

Sosyal altyapı hizmetlerinin devrinde dikkate alınması gereken öncelikli konular ise; Özel İdarelerin yönetim yapısı, ülke kaynaklarının etkin kullanımı, iller arası gelişmişlik farkı ve bölgeler arası dengesizlik durumudur.

Sosyal altyapı hizmetlerinin devrinde uygulanması gereken model, tesislerin ve işletme-bakım-onarımlarının il özel idaresine devri yerine, geçiş süresinde devletçe desteklenerek kırsal kesimin kurduğu kooperatif ve birlikler gibi örgütlere devirdir. Böylece, halkın tesislere sahip çıkması da sağlanabilecektir. Doğrudan yerel yönetimlere devir ise, yeni sorunlar oluşturacak, yeni bir kambur yaratılacaktır.

Konunun daha çok teknik boyutlarıyla ilgili olan bizler, şimdiki mülki bölünmeyi temel alan düzenlemelerin yanlışlığını ve kaynak korumadaki yetersizliklerini dile getirerek, uzun süredir toprak ve su kaynaklarımızın havza temelinde izlenmesi, planlanması, korunması ve geliştirilmesi gerektiğini savunuyorduk. Yani "Doğal kaynakların doğal sınırlarla" benimsenmesi ilkesi...

İktidarın toprak ve su dahil, tüm doğal kaynakları yerel yönetimlere devretme doğrultusundaki son girişimleri ise, başarıya ulaştığı taktirde, ülkeyi yaşanmaz hale getirebilecek ölçüde kötü sonuçlar doğuracak bir girişimdir.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak, bu konuda bir çok kez uyardığımız ilgililerin yeniden dikkatini çekiyor ve sağ duyurunun, ülkemizin kazanmasını diliyoruz.

Sayın Cumhurbaşkanımıza sesleniyoruz: Lütfen ülkemiz ve toplum yararına olmayan son düzenlemeleri iade edin.

Hükümetimize ve TBMM üyelerine sesleniyoruz: Lütfen kaynaklarımızı bizlere, insanlığa ve çocuklarımıza bağışlayın, onlara kıymayın. Yanlışta ısrar etmeyin.

Türk Ulusuna sesleniyoruz: Lütfen geleceğinize sahip çıkın, oyunuzun gücünün farkına varın, yanlıştan dönülmesi için sesinizi yükseltin.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

2.2.4. DOĞRUDAN GELİR DESTEĞİ: TARIMSAL DESTEK Mİ, YOKSULLUK YARDIMI MI? / 16.08.2004

Dünya Ticaret Örgütü (DTÖ) kavramsallaştırmasına göre, tarımsal desteğin yükünün tüketiciler tarafından karşılanması "ticarete zararlı", vergi mükellefleri tarafından karşılanması ise zararsızdır...

DTÖ Uruguay Turu Tarım Anlaşması (1994) ve izleyen "İleri Tarım Müzakereleri" süreçlerinde, tarımsal girdi ve çıktı desteği "yasak destek" olarak tanımlanırken, üretimden bağımsız Doğrudan Gelir Desteği (DGD) uygulaması konusunda ülkeler, belirli bir çerçevede içinde serbest bırakılmaktadırlar.

Bu bağlamda tüm dünyada kullanımı giderek yaygınlaşan DGD, bu aracı kullanan ülkelerin tarımsal yapılarının özelliklerine göre farklı sonuçlar üretmektedir. ABD ve AB gibi en az yarım yüzyıldır tarım sektörlerine sağladıkları çok büyük desteklerle tarımsal altyapı - üretim - pazarlama - üretici gelirlerinin stabilizasyonu .. gibi sorunları çözmüş ülkelerde, temel kaygı, aşkın üretim kapasitelerini dünya piyasalarına sunma; başka bir deyişle dış pazar kapmadır. Bu bağlamda DGD, gelişmiş ülkeler için bir "rekabet üstünlüğü yaratma" politikasının aracı olurken, temel sorunların kısır döngüsünde boğuşan az gelişmiş / gelişmekte olan ülkelerde bir tarım desteği niteliğine dönüşmemekte, olsa olsa bir sosyal destek işlevi görmektedir. Bu yapının da, tarım sektörünün sosyal ve ekonomik yönleri üzerinde olumsuz etki doğurduğu gözlenmektedir.

Bu çerçevede içinde, DGD uygulamaları, analitik bir değerlendirme sürecini hak ediyor...

Dünya Ticaret Örgütü'nün Tanımladığı Doğrudan Gelir Desteği

DTÖ literatürüne göre DGD, kamu kaynaklarından hedef tarım üreticilerinin gelir düzeyini etkilemek amacıyla yapılan transferler şeklinde uygulanan bir politika aracıdır.

DGD iki şekilde uygulanmaktadır: üretimden bağımsız doğrudan gelir ödemeleri (decoupling payments) ve üretimle belli derecede bağımlı doğrudan gelir ödemeleri.

Üretimden bağımsız doğrudan gelir ödemelerinde, devlet tarafından üreticilere yapılan ödemelerin, ne üreticinin ürettiği miktar ile ne de piyasa fiyatı ile herhangi bir bağlantısı yoktur. Bu sistemde yapılan gelir ödemesi geçmişte belli bir tarihteki ekim alanı ve verim dikkate alınarak yapılmaktadır.

Üretimle belli bir derecede bağımlı doğrudan gelir ödemeleri ise, hedeflenen gruplara bazı koşullara bağlı olarak yapılan telafi edici ödemeler (compensatory payments) ile piyasa fiyatı ile üreticinin eline geçmesi arzulanan fiyat arasındaki farkın "fark ödemeleri" (deficiency payments) adı altında ödenmesi şeklinde gerçekleştirilir.

Bu temel yapı içinde, DGD, Meksika'dan Ukrayna'ya, Avrupa Birliği'nden ABD'ye kadar çok farklı ülkelerde farklı biçimleriyle kullanılmaktadır.

Bu farklılıklar içinde, Avrupa Birliği ve Türkiye uygulamalarının değerlendirilmesi, iki açıdan önem taşımaktadır.

Bunlardan birincisi, 2003 reformu ile bir miktar "liberalize" etse de, AB'nin halen üretimle bağlantılı bir DGD uygulaması sürdürmesinde karşılık, Türkiye'nin, yapılan tüm uyarılara karşın tümüyle üretimden bağımsız bir DGD uygulamasında ısrar etmesidir. Üretim planlanması, tarımın girdi ve çıktı açısından desteklenmesi gibi uygulamalara AB'ye oranla çok daha fazla gereksinimi olan Türkiye'nin, Dünya Bankası ile imzalanan "Tarım Reformu Uygulama Projesi" aracılığıyla üretimden tümüyle bağımsız bir DGD uygulamasına zorlanması, aşağıda irdeleneceği üzere, birçok yönden sektöre zararlı olmuştur.

İşte bu noktada, ikinci saptamanın yakıcı gerçekliği ortaya çıkıyor: Türkiye, aday ülke statüsü ile Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası'na uymak yolunda çalışmalar üretmek durumunda... AB'nin ortak piyasa düzenleri ve DGD uygulaması, Türkiye'de sürdürülen tarımsal uygulamalara (politikalar diyemiyoruz) oranla, çok daha fazla müdahaleci. Bu bağlamda da, Türkiye'nin uymakla olumlu etkileneceği bir süreci temsil ediyor. Oysa AB'nin kendisi de, bilinen siyasal ve ekonomik istemlerinin aksine, Katılım Ortaklığı Belgesi'nde açıkça, Dünya Bankası ve IMF ile yürüttüğünüz istikrar

programı hükümlerine uyun diyor... Bunun anlamı, Türkiye'ye, AB'nin kendisi için uyguladığı DGD sistemi değil, Dünya Bankası'nın dayattığı DGD sistemi öneriliyor... Ne yaman çelişki değil mi ?

O halde, önce Avrupa Birliği ve Türkiye DGD sistemini temel özellikleriyle irdelemek ve bu veriler ışığında bir genel değerlendirme yapmak gerekiyor...

Avrupa Birliği'nde Uygulanmakta Olan Doğrudan Gelir Desteği

AB Ortak Tarım Politikası kapsamında uygulanan Doğrudan Gelir Desteği sistemi, 1251 /99 sayılı Belirli Ekilebilir Ürünlerin Üreticileri İçin Bir Destekleme Sisteminin Kurulmasına İlişkin 17 Mayıs 1999 tarihli Konsey Tüzüğü ve ona ek getiren/ değiştiren tüzükler ile düzenlenmektedir.

Toplulukta, doğrudan gelir desteğine konu olan ürünler tahıllar (ekmeklik ve makarnalık buğday, çavdar, arpa, yulaf, mısır), yağlı tohumlar (soya fasulyesi, kolza, ayçiçeği, keten ve kenevir) ve proteinli ürünlerdir (bezelye, tarla fasulyesi ve tatlı bakla).

AB'nin uyguladığı DGD sisteminde, 2003 Haziran'ında gerçekleştirilen OTP reformu ile bazı değişiklikler yapılmıştır. Sistem, geçmişten bugüne olmak üzere, ana hatlarıyla şöyle özetlenebilir;

Avrupa Birliği, hektar başına alan ödemesi uygulamakla birlikte, bu ödeme verim ile bağlantılı olarak farklılaşmaktadır. Bu nedenle sistemin de coupled olmadığı yolunda süregiden tartışmalar bulunmaktadır.

AB OTP çerçevesinde, yukarıda belirtilen ürünlerin ekildiği ya da set aside önlemi kapsamında zorunlu koruma alanı olarak ayrılan ve boş bırakılan alanlar için hektar başına yapılan alan ödemeleri, daha önceden saptanmış olan bölgesel verim dikkate alınarak hesaplanır.

Bu kapsamda üye ülkeler, ülkenin çeşitli bölgelerinde 1989, 1990, 1991 yıllarında geleneksel olarak ekilen veya nadasa bırakılan alanların toplamının ortalamasını alarak, bölgesel temel alan (regional base area) ve bunların toplamı olarak bir ulusal temel alan (national base areas) belirlerler. Bu kapsamda ülkeler, coğrafya ve ekolojilerinin özelliklerini de dikkate alarak, tüm ülkeyi tek bir ulusal temel alan olarak belirlemek ya da birçok bölgesel alan belirlemek konusunda değişik tercihler yapmaktadırlar. Bu doğrultuda Avusturya, Finlandiya, Hollanda ve İsveç için tüm ülke bir ulusal temel alan iken, Belçika 2, Almanya 15, Yunanistan 2, İspanya 19, Fransa 12, İtalya 278, Portekiz 3 ve İngiltere 4 bölgesel temel alana sahiptir.

Bölgesel temel alan, 1989, 1990 ve 1991 yıllarında kamu yardım planı (public assistance scheme) kapsamında ürün yetiştirilmesine ya da set aside önlemine ayrılan alan büyüklüklerinin ortalamasını ifade eder. Kolza, soya ve ayçiçeği için bölgeselleştirme, yağlı tohumlar ya da hububatların ortalama verimi temelinde yapılır. Proteinli ürünler ve tekstil amacıyla yetiştirilmeyen keten (non-textile flax) ürününde telafi edici ödemelerde (compensation), hububat verimi dikkate alınır. Mısır için ise sulu ve susuz alan ayrımı yapılarak özel verim saptanabilmektedir.

Yapılacak alan ödemelerine esas olmak üzere, üye devletler, somut ölçütlere dayalı olarak homojen verim bölgelerini gösteren bir bölgesel verim planı oluştururlar. Mısır ve sulanan alanlar için, diğer ürünlerden farklı bir verim değeri saptanabilmektedir. Bu kapsamda üye devletler, her bir üretim bölgesi için, 1986 - 1991 yılları arasındaki en düşük ve en yüksek verim değerlerini çıkartıp, geriye kalan üç yıl verim değerlerinin ortalamasını alarak bölge planlarına kaydederler.

Üye devletler tarafından hazırlanan bölge planları, Komisyon tarafından "objektif ölçütlere uygunluk" açısından kontrol edilir ve gerektiği durumlarda üye devletlerin planlarını revize etmeleri istenebilir.

Yapılacak doğrudan ödeme miktarı, bölge planında yer alan ortalama verim (ton / hektar) ile ton başına yapılacak yardım miktarının (Euro / ton) çarpılması ile hesaplanır ve Euro / hektar cinsinden bir değeri ifade eder. Bu hesaplamada kullanılacak verim değerleri, hububat, yağlı tohumlar, keten tohumu, liflik keten ve kenevir için yapılacak ödemelerde hububat verimi iken, ayrı tutulması halinde mısırın

kendi verim değerleridir. Bu bağlamda, üye devletlerce bildirilen bölgelerin verim değerleri, o bölgenin yararlanacağı DGD ödemesi miktarını belirlemektedir. Örneğin 4 ton ortalama verime sahip olan bir bölge 4 ton /ha * 63 Euro /ton = 252 Euro / ha DGD alırken, 7 ton ortalama verime sahip olan bir bölgenin alacağı DGD miktarı 7 ton /ha * 63 Euro /ton = 441 Euro / ha'ya ulaşabilmektedir.

Ton başına yapılacak ödemelerin miktarı, yukarıda verilmiştir. Ancak bu miktarlarda, bir ayrıcalık oluşturmak üzere, ülke koşullarına göre değişiklikler yapılabilmektedir. Bu kapsamda, Finlandiya ve İsveç'te 62. paralelin kuzeyinde yer alan ve zor iklim koşulları nedeniyle tarımsal uğraşlarını sürdürmekte güçlük çeken bölgelere, 63 Euro/ton'luk ödemeye ek olarak 19 Euro/ton'luk bir ödeme daha yapılmaktadır.

Alan ödemesi için başvuruda bulunan üreticiler, ekilebilir alanlarının % 10'u üzerinde "zorunlu alan koruması" (set aside) uygulaması yapmak zorundadırlar. Bununla birlikte, bu uygulama, 92 tonun altında hububat üretimi yapan küçük üreticileri kapsam dışında bırakılmaktadır.

Bu noktada, Türkiye ve Avrupa Birliği'nin "küçük üretici" kavramının farklılığı ortaya çıkmaktadır. AB'nin terminolojisindeki "92 tonun altında üretim yapan" tanımı, verimliliğe bağlı olarak değişik alan büyüklüklerini ifade etmektedir. Örneğin, 4 ton/ha verim ile üretim yapan üretici, 23 hektar ve altında araziye sahip olması durumunda küçük üretici iken (92:4=23); 7 ton/ha verim ile üretim yapan bir üreticinin "küçük üretici" tanımından çıkması için, 14 hektar büyüklüğünde bir araziye sahip olması (92:7=13.1) yeterli olabilmektedir. Buna karşın Türkiye'de üretici büyüklüğü, sahip olunan arazi miktarı açısından değerlendirilmektedir.

Ayrıca, mera arazileri ya da çok yıllık yem bitkisi üretilen alanlara yönelik alan ödemesi isteminde bulunulamayacaktır. Bununla birlikte, DGD ödemesine konu ürünlerle ekim nöbetine giren çok yıllık yem bitkisi alanları, bu hükmün dışında tutulabilmektedir. Zorunlu koruma alanı oranı, 2000/01 pazarlama yılından 2006/07 dönemiye kadar, % 10 olarak uygulanacaktır.

AB uygulamakta olduğu DGD sistemini, 1 Ocak 2005 tarihinden geçerli olmak üzere, çiftlik bazında ödeme (single farm payment) sistemi ile kısmen değiştirmektedir. Üye devletler, 2007'ye kadar uygulamayı geciktirebilecektir.

Tek Ödeme Planı (Single payment scheme) sisteminin genel özellikleri şöyle belirtilir;

Genel olarak, tek ödeme planı ile üretimden bağımsızlık amaçlanmaktadır. Ödeme miktarları, 2000 - 2002 yılları olarak saptanan referans yıllarında üreticinin aldığı doğrudan ödeme dikkate alınarak hesap edilecektir.

Yukarıda da belirtildiği gibi, 2005'ten itibaren genel ilke, tümüyle üretimden bağımsızlıktır. Bununla birlikte, tek ödeme planına geçişin tarımsal piyasalarında bozulma ya da üretim kapasitelerinde düşümlere yol açacağına inanan üye devletler, doğrudan ödemelerin bir kısmının, halen uygulanmakta olan şekilde ödenmesine karar verebilirler. Üye devletler, çok iyi tanımlanmış koşullarda ve kesin limitler içinde, ulusal ya da bölgesel düzeyde, birkaç seçenek uygulayabilirler.

- Tek ödeme planının bileşenlerinin (tahıllar ve diğer ekilebilir ürünler için temel alan ödemeleri) % 25'ini koruyabilirler. Ayrıca, bunun alternatif olarak, halen uygulanmakta olan üretimle bağlantılı hektar başına yardımları yukarıda belirtilen oran düzeyine kadar sürdürmek için, ilave makarnalık buğday yardımlarının % 40'ını koruyabilirler.
- Koyun ve keçi primlerinin % 50'si üretimle bağlantılı ödeme olarak yapılabilir.
- Büyükbaş hayvan sektöründe, üye devletler gebe inek priminin % 100'ünü ve kesim priminin % 40'ını koruma opsiyonuna sahiptirler. Buna alternatif olarak ta, kesim priminin tamamını ya da bunun yerine özel dişi priminin % 75'ini koruyabilirler.
- Süt sektöründe, üretimden bağlantısızlık, 2007 başında uygulanmaya başlanacaktır.

Ayrıca üye devletler, tarımsal ürünlerin kalitesini ve pazarlanmasını yükseltmek ya da çevreyi korumak ve geliştirmeye yönelik tarımsal faaliyetleri desteklemek için, kendilerine tahsis edilmiş fonların % 10'una kadar ilave ödemeler yapabilirler.

Tek ödeme planının tüm üye ülkelerce iki yıllık uygulamasının ardından, Komisyon Konsey'e bir rapor sunacak ve gerekmesi halinde, sektörler için özel doğrudan ödeme uygulamalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan yapısal gelişmeler ve pazar bozulmalarına ilişkin uygun öneriler geliştirecektir.

AB doğrudan ödemelerinden yararlanmak isteyenler, topraklarında iyi tarım uygulamaları yapmak ve çevresel değerlere saygı göstermek durumunda olacaklardır. Bu koşullara uymayan üreticiler, "çarpraz uyum" cros compliance çerçevesinde, daha az doğrudan ödeme alabileceklerdir.

AB'de bir üreticinin DGD ödemesinden yararlanabilmesi için, 15 Mayıs tarihine kadar başvurusunu ve 31 Mayıs tarihine kadar da ekimini yapmış olması gerekmektedir. Ödemeler ise, hasattan sonraki 16 Kasım - 31 Ocak tarihleri arasında yapılır. Zorunlu koruma alanlarında sanayi hammaddesi amaçlı ürün yetiştirildiği durumlarda, bu ödeme dönemi 31 Mart tarihine kadar uzatılabilmektedir.

Türkiye Doğrudan Gelir Desteği "Sistemi"

Doğrudan Gelir Desteği, Türkiye'de 1999 yılı sonunda IMF ile imzalanan Stand by Anlaşması çerçevesinde uygulanan "istikrar programı" kapsamında, Türkiye tarımsal destekleme politikalarında radikal bir değişiklik olarak kendisini göstermiştir.

DGD uygulamasına geçiş ile ilgili temel belirlemeler IMF niyet mektuplarında yer almakla birlikte, DGD sistemi asıl olarak Dünya Bankası ile imzalanan "Tarım Reformu Uygulama Projesi (Agricultural Reform Implementation Project) çerçevesinde uygulamaya sokulmaktadır.

Türkiye'de uygulanan DGD sistemi, girdi ve çıktıya dayalı destekler başta olmak üzere tüm tarımsal destekleme biçimlerinin elemine edilmesi ve bunun yerine, üretimden bağımsız doğrudan ödeme sisteminin konulmasıyla gerçekleşmiştir. Bu amaçla, ilk iş olarak, Türkiye'de uygulanmakta olan destekleme sisteminin eleştirisi ile işe başlanmıştır.

Bu kapsamda, 9 Aralık 1999 tarihli Niyet Mektubunda, "Halihazırda uygulanmakta olan tarımsal destekleme politikaları, fakir çiftçilere destek sağlamanın en düşük maliyetli yöntemi değildir. Yapılan uygulama, piyasadaki fiyat sinyallerini bozarak kaynak dağılımını kötü etkilemekte, fakir çiftçilerden çok zengin çiftçilere fayda sağlamakta ve tarım alanındaki karar verme mekanizmasının birçok Bakanlık ve kamu kurumu arasında dağılmasından ötürü husule gelen parçalı yapı nedeniyle tutarlı olamamaktadır. Bütün bunların ötesinde, bu politikalar, son yıllarda ortalama olarak GSMH'nin % 3'ü gibi bir maliyet ve vergi mükellefleri üzerine ağır yük getirmektedir. Reform programımızın orta vadeli amacı var olan destekleme politikalarını safhalar halinde ortadan kaldırmak ve fakir çiftçileri hedef alan doğrudan gelir desteği sistemi ile değiştirmektir... "denilmektedir.

Görüldüğü gibi, niyet mektubu mevcut destekleme sisteminin zengin çiftçilere yaradığını ve bu nedenle orta vadede safhalar halinde ortadan kaldırılarak fakir çiftçileri hedef alan DGD sistemine geçileceğini belirtmektedir.

Egemen üretim ilişkileri çerçevesinde desteğin ulaştığı üretici profiline ilişkin belirleme, toprak reformu tartışmaları ile birlikte, Türkiye'de uzun yıllar boyunca tartışılmıştır. Bu bağlamda, bu bir yapısal sorundur ve Türkiye kırsal dokusunun üretim güçleri - üretim ilişkileri yapısına müdahale ile biçimlendirilebilir. Mevcut yapı sürdükçe, niyet mektubunda ileri sürüldüğü şekliyle, DGD sistemine geçmek desteğin fakir çiftçiye ulaşmasını sağlayacak bir araç olamaz, gelişmeler de bu savı destekleyici bir yönelim göstermektedir.

18 Aralık 2000 tarihli Niyet Mektubunda ise, "Tüm dolaylı destek politikalarından 2002 sonuna kadar kademeli olarak vazgeçilmesi ve doğrudan gelir desteği (DDG) sisteminin uygulanmasına geçilmesini amaçlayan tarım politikalarının reformunda, program dahilinde şimdiye kadar önemli ilerlemeler kaydedilmiştir.. Bu reformun

Dünya Bankası tarafından Tarım Reformu Yatırım Projesi (Arip) ile desteklenmesini bekliyoruz” denilmektedir.

Bu doğrultuda, Dünya Bankası ile imzalanan “TRUP : Tarım Reformu Uygulama Projesi” (Agricultural Reform Implementation Project) kapsamında yer alan dört alt Proje’den birisi, Doğrudan Gelir Desteği’dir.

Çiftçi Kayıt Sistemi, DGD ödemelerinin yapılabilmesi için bir ön koşuldur. Dünya Bankası ile bu amaca yönelik olarak bir İkraz Anlaşması imzalanmıştır. Bu kapsamda, DGD Projesi için 200 milyon dolar program kredisi, Çiftçi Kayıt Sistemi için 48 milyon dolar yatırım kredisi alınmıştır.

Bu çerçevede, öncelikle 2000 yılında çiftçilere yönelik doğrudan gelir desteği pilot proje uygulaması başlatılmıştır. Pilot proje uygulama bölgeleri olarak Ankara’nın Polatlı, Adıyaman’ın Merkez ve Kahta, Antalya’nın Manavgat ve Serik ile Trabzon’un Akçaabat ve Sürmene ilçeleri ve bu ilçelere bağlı köyler seçilmiştir. Çiftçi kayıtları ve ödemeler; pilot bölgelerden Ankara ve Antalya’da tapu ve kadastro kayıtlarındaki arazi sahipleri esas alınarak, Adıyaman ve Trabzon’da ise üretici belgesi olanlar esas alınarak yapılmıştır. Dekar başına 5 \$ karşılığı Türk lirası, en fazla 199 dekarlık kısım için ödenmiştir.

Pilot proje verilerinin sergilediği çok ta olumlu olmayan sonuçlardan sonra, 2001 ve 2002 yılında konu ile ilgili Bakanlar Kurulu kararları ve uygulama tebliğleri yayımlanmıştır.

2001 yılı uygulamasında, ödemeler “ülke genelinde tarımsal üretimle iştigal eden ve yine tebliğde belirtilen usul ve esaslara göre kayıt altına alınan çiftçilere, işledikleri tarım alanlarının büyüklüğü dikkate alınarak” yapılmış ve ödeme miktarı, “her çiftçi için yıl içerisinde işlediği tarım arazisi toplamı dikkate alınarak 200 dekara kadar (200 dahil) arazi miktarına dekar başına 10 milyon TL. olarak” belirlenmiştir. Bu kapsamda, 2001 yılında 2.182.767 çiftçi kayıt altına alınmış, 117.573.902 dekar alanda 1.175.739.022.170.000 TL DGD ödemesi gerçekleştirilmiştir.

2002 yılında DGD’ye konu alan büyüklüğü 500 dekara, ödeme miktarı ise dekar başına 13.5 milyon TL’ye yükseltilmiştir. Bu kapsamda 2002 yılında 2.582.883 çiftçi kayıt altına alınmış, 162.496.903 dekar alanda ödenecek toplam DGD miktarı 2.193.767.919.471.000 TL olarak belirlenmiştir.

2003 yılında ödenecek DGD miktarı 16 milyon TL’ye çıkarılmış, arazi büyüklüğü ise 500 dekar olarak kalmıştır. 2003 yılında 2.6 katrilyon TL. DGD ödemesi yapılması gerekirken, 2004 yılı Ağustos ortası itibarıyla halen ödenmemiş 804 trilyon TL bulunmaktadır. Ayrıca, 4.1 milyon çiftçi ailesinin ancak 2 milyon 755 bini Çiftçi Kayıt Sistemi’ne dahil olmuştur. DGD ödemelerinden yararlanmak üzere başvuru alan arazi büyüklüğü ise, 24 milyon hektarın üzerindeki işlenebilir tarım arazisinin 16.5 milyon hektarlık bölümüdür.

DGD Uygulamalarının Sonuçları

Türkiye’de 1999 yılında uygulanmaya başlanan politikaların, destekleme sistemi üzerinde ne denli önemli değişikliklere neden olduğu, aşağıdaki tablodan izlenebilir;

Destek kalemleri (milyon dolar)	1999	2002
Kredi desteği	956	0
Gübre desteği	183	0
KİT’lere bütçeden aktarılan	261	138
KİT açıklarını karşılama	2213	355
Pamuk ve yağlı tohumlar primleri	205	58
TSKB’ye destek	450	0
DGD Ödemeleri	0	628
Toplam	4268	1179

Görüldüğü gibi, 1999 yılında 4.2 milyar dolarlar düzeyinde olan kamusal tarım desteği, 2002 yılında 1.2 milyar dolar düzeyine gerilemiş, destek kompozisyonu tümüyle değiştirilmiştir.

2002 yılında kredi ve gübre desteği yanında Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri'ne olan destek te tümüyle kaldırılırken, 1.1 milyar dolar düzeyinde olan toplam desteğin % 53'ü DGD'den oluşturulmuştur. İzleyen yıllarda, toplam destek içinde DGD'nin payı, % 75'ler düzeyine ulaşmıştır.

Pilot uygulama ile birlikte geride bırakılan 5 yılı aşkın DGD uygulaması, birçok olumsuzluğu da beraberinde taşımaktadır.

Öncelikle, küçük arazilere sahip yoksul çiftçiler açısından, DGD uygulamasından yararlanabilmek için yapılması gereken harcamalar (bürokratik işlemler ve köy – kent arasındaki ulaşım giderleri vb.) alınacak DGD ödemesinden fazla olabilmektedir. Bu nedenle, küçük çiftçi sisteme uzak durmaktadır. Büyük çiftçiler ise, sistemin aslan payını almaya devam etmektedirler. DGD ödemesi için bir üst arazi büyüklüğü belirlenmesine karşın, büyük arazi sahipleri noter sözleşmeleri ile arazilerini uygun ölçeklerde bölerek yakınlarına dağıtmakta ve böylelikle arazilerinin tamamı için DGD'den yararlanmaktadırlar. Ayrıca, tebliğlerde "tarımsal üretimle istigal eden" lere DGD ödemesi yapılacağı belirtilmiş olmakla birlikte, uygulama farklı yönde gelişmektedir. Gerçekten "çiftçi" niteliğini taşımayan birçok kişinin, sistemden rahatlıkla üretici belgesi alabildiği bilinmektedir. Ayrıca, kentte oturup arazisini kiraya verenler, bu anlaşmalarda, DGD ödemelerini kendilerinin alacağı koşulunu dayatmaktadırlar. Bu doğrultuda, kentte oturan ve arazisini yıllardır görmemiş, tarımsal üretimle ilgisi olmayanlar da, geniş oranda DGD'den yararlanmaktadırlar.

Yukarıda da belirtildiği gibi, 2003 yılında DGD sisteminden yararlanmak için başvuran üretici sayısı 2.7 milyondur. Tarım sayımı sonuçlarına göre Türkiye'de toprağı bulunan 3.966.822 tarım işletmesi bulunduğu düşünülürse, başvuru sayısının düşüklüğü dikkat çekicidir. Ancak bu, bir ilk saptama niteliğindedir. Daha derinlemesine bir analiz yapıldığında, gelişmelerin, başlangıçta öne sürüldüğünün aksine, ne denli küçük üreticinin aleyhine olduğu ortaya çıkmaktadır.

Türkiye'de 23.4 milyon hektar araziye 3.9 milyon tarım işletmesi kullanmaktadır. Bu durumda, 2003 yılında DGD için başvuru alan 16.5 milyon hektar arazi ve 2.7 milyon işletmenin, tüm arazi ve işletmelerin % 70'i düzeyinde kaldığı görülmektedir. Yapılan hesaplamalar ve alanda yapılan gözlemler, "küçük üreticilerin sisteme girmekte zorlandıkları, buna karşın büyük üreticilerin sosyal statülerini kullanarak arazilerini çeşitli yollardan 500 dekarlık büyüklüklere bölerek sistemden yararlandıkları" argümanını teyit edici niteliktedir.

Uygulama sonuçlarını değerlendirmekten öte, Türkiye'de uygulanan DGD sisteminin, iki yönü ile analiz etmek çok daha büyük önem taşımaktadır. (i) DGD sistemi Türkiye'nin verili tarım yapısında uygun bir destekleme çözümü olabilir mi, başka bir deyişle Türkiye tarımının yararına mıdır, (ii) Türkiye DGD sistemi, Ulusal Program ile müktesebatını üstlenme yükümlülüğüne girilmiş olan Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası DGD sistemi ile uyumlu mudur ? İkincisinden başlayarak inceleyelim.

Yukarıda verilen her iki sistemin genel özellikleri bağlamında, Türkiye DGD uygulamasının AB sisteminden farklılıkları şöyle özetlenebilir;

- Toplulukta DGD üretim ve verim ile bağlantılı iken, Türkiye'de yalnızca arazi mülkiyetine yönelik DGD ödemesi yapılmakta, en azından uygulama bu yönde gelişmektedir.
- Toplulukta ürünlere göre farklı DGD ödemesi yapılırken, Türkiye'de ekilen ürün ile ilgilenilmemektedir.
- Toplulukta geri kalmış bölgelere fazla ödeme yapılırken, Türkiye'de bölgesel farklılıklar gözlemlenmemektedir.
- Toplulukta bölgesel verim saptamaları yapılmış olup, Türkiye'de böyle bir çalışma söz konusu değildir. Aynı şekilde, Toplulukta "bölgesel alan" ve "ulusal alan" belirlemeleri vardır, Türkiye bu konularda bir saptama yapmamıştır.

- Türkiye’de hayvansal üretim, su ürünleri sisteme dahil değilken, Toplulukta dahildir.
- Topluluk, 1 Ocak 2005’ten itibaren üretimden bağımsız DGD sistemine geçerken, pazarlarının bozulacağına inanan ülkeler, özel geçiş önlemleri, koruma önlemleri alabilecek ve uygulamayı 2007 tarihine kadar öteleyebileceklerdir. Buna karşılık Türkiye, tüm destekleme sistemini elemine ederek, üretimden bağımsız DGD’ye geçmekte bir sakınca görmemiştir.
- Toplulukta çarpaz uyum önlemleri çerçevesinde DGD edinimi, iyi tarım uygulamaları ile bağlantılıdır, Türkiye’de böyle bir uygulama yoktur.
- Toplulukta tarımsal faaliyet dönemleri ile bağlantılı DGD ödemesi yapılırken, Türkiye’de 2003 yılı ödemelerinin % 30’u tutarındaki 804 trilyon TL halen ödenmemiştir.

Bu alanda yaşanan bir gelişme, Türkiye’deki tartışmaların boyutuna yeni bir “kara mizah” katmaktadır. Avrupa Birliği, Ortak Tarım Politikası’nı reforme etme süreci içerisinde, müdahale sisteminden kırsal kalkınma sistemine doğru yönelmekte, DGD sistemini ise, halen uygulanana oranla daha çok üretimden bağımsız bir yapıya kaydırmayı amaçlamaktadır. Bu gelişme, Türkiye’de bazı çevreler tarafından, “Türkiye sistemi AB sisteminden önde gitmektedir” şeklinde yorumlanmaktadır ve bu değerlendirme, sözcüğün en az anlamı ile bir kara mizahtır.

Öncelikle şu söylenmelidir ki, Türkiye’de DGD sistemi ABD’li uzmanlar tarafından dizayn edilmiştir ve bu bağlamda; AB sisteminin bilinmesi, bu sistemin öncelenmesi.. gibi bilimsel çalışmalar söz konusu değildir. Ancak daha da önemlisi, destekleme sistemi, ülkelerin verili tarım yapılarına uygun olarak organize edilmesi gereken bir kamusal araçtır. Bu bağlamda, yarım yüzyıldır her türlü destekleme sistemini, bütçesinin yarısından fazlasını ayırarak kullanan AB tarımı, artık üretimin sürdürülebilirliğini garanti etmiş olup, yeni kaygı uluslararası piyasalarda üstünlük elde edip pazar payını artırmaya odaklanmaktadır. Bu çerçevede AB OTP’sının hedeflerine uygun bir destekleme sistemi değişimi yaşanmaktadır. Üretim yapısı giderek kırılan ve köylüsü derin bir yoksulluğa itilen Türkiye’nin tarımsal yapısına, bu sistemin ne derecede uygun olup olmadığı temel tartışma konusu yapılması gerekirken; AB’nin mevcut ve hatta yakın gelecekteki tarım politikalarından daha liberal bir politika yapısına “ulaşmasını” bir övünç aracı olarak kullananlar, merkez ülkelerin entelektüel hegemonyası altında kendi yaşadıklarını değerlendiremeyecek duruma gerilemiş bir kitleyi temsil etmektedirler.

Bu doğrultuda, Türkiye’de uygulanan DGD sisteminin, tarımsal yapıya taşımakta olduğu olumsuzlukların kısaca altının çizilmesinde yarar görülmektedir;

1.DGD köylüyü üretime yabancılaştırmaktadır. Çıktı fiyatlarını baskılamak, köylünün ürettiği ürüne maliyet bedelleri altında fiyat vermek, hükümetlere siyaseten fatura edilir. Oysa ürettiği ile ilgilenmeyip cebe konulan bir para (harçlık) niteliğine dönüşen yardım, azaltıldığında ya da tümüyle kaldırıldığında önemli bir karşı çıkışa konu olmamaktadır. Bunun nedeni, köylünün üretime yabancılaştırılmasıdır.

2.Tarımsal üretimin en önemli gereklerinden olan finans, DGD sistemi ile tarımdan daha da uzaklaşmaktadır. Özellikle girdi desteği, kaynağın tarımda kalmasını sağlar. Oysa DGD ödemelerinin tarıma geri dönüş oranı, yoksulluk içinde temel giderlerini karşılayamayan köylü yapısı veri iken, her geçen gün biraz daha düşmektedir.

3.Üretimden bağımsız DGD sistemi ile Türkiye’nin çok gereksinim duyduğu üretim planlamasını gerçekleştirmek olanaksızdır. Tüm bu etkiler, tarımsal üretim yapısını kırmaktadır.

4.Mevcut DGD sistemi, işleyiş itibarıyla, toprağı işleyen değil mülk sahibini desteklemektedir. Anadolu’da kira ilişkilerinde mülk sahipleri, DGD ödemelerini kendilerinin almalarını koşul olarak dayatmaktadırlar. Bu bağlamda kentlerde yaşayan ve toprakla hiç ilgileri olmayan mülk sahiplerinin tarımsal desteklerden yararlandırılmaları söz konusu olmaktadır.

5.Mevcut sistem varsıl köylüyü desteklemektedir. Halen 500 dekar kadar toprağı olanlara dekar başına 16 milyon TL ödeme yapılmaktadır. Bu çerçevede çok daha geniş toprağına sahip olanlar arazilerini noter sözleşmeleri ile 500'er dekarlık bölümlere ayırıp akrabaları üzerine göstererek ödemelerden geniş oranda yararlanmaktadırlar. Buna karşılık küçük toprak sahipleri, ödemeleri almak için yerine getirmek zorunda oldukları çeşitli işlemler (TZOB'a belge ücreti, Tarım İl - İlçe Müdürlüklerine başvuru masrafları - noter masrafları - yol giderleri vb..) karşılığında yapacakları masrafların alacakları ödemeleri geçmesi nedeniyle, başvuru dahi yapmamaktadırlar.

6.Tüm girdilerin hızla pahalılaştığı bir ortamda, DGD ödemeleri neredeyse sabit tutulmakta,

7.Başvuru sayısında ve ödeme miktarındaki görece artışlara karşın, bütçeden DGD için ayrılan kaynaklar her yıl biraz daha kısılmaktadır.

8.Nihayet DGD sistemi, DB Anlaşması gereğince 5 yıllık bir süre için uygulanmaktadır, bu nedenle de geçici bir yardımdır. Süre sonunda DGD ödemeleri de kaldırılacak, tarlasını ekemez - hayvanını besleyemez konuma sürüklenmiş olan köylü bir kez daha "kaderi" ile başbaşa kalacaktır.

Doğrudan Gelir Desteğı (DGD) sektörel anlamda tarımsal sorunlarını çözmüş ve gerekli altyapıya sahip ülkelerde uygulanmasının da hiçbir yanlısı yoktur. Tarımın geliştirilmesi bir amaç olmaktan çıkmış, hatta tam tersine gereksiniminin çok üzerindeki üretimin kısılması hedeflenen bu gibi ülkelerde, tarım kesiminin gelirinin korunması temel bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. DGD'de tam bu amaca uygun bir politika aracıdır. Buna karşılık Türkiye tarımının içinde bulunduğu ve yukarıda açıklanan yapı, desteğın doğrudan ödemeler şekline dönüştürülmesine uygun değildir.

Görüldüğü gibi, 1980 yılında kurgulanan ve 1999 yılında IMF ve Dünya Bankası'nca bizzat Türkiye içinden yönetilen düzen, Türkiye tarım sektörünü çökertti, üretim yapılarını kırdı, ülkeyi dışa bağımlı hale getirdi. Krizler ile sarmalanan ekonomide, ülkenin değerleri ucuzlatıldı, özelleştirmelerle KİT'ler pazarlandı. Gıda sektörü çokuluslu şirketlerin kontrolüne geçti. Köylerde yabancıların toprak satın alması önündeki engelleri kaldıran düzenleme ile Türkiye köyleri de satılığa çıkarıldı. Halen Türkiye köylülerinin % 25'inin yoksulluk sınırı altında yaşaması, bu tablonun en somutlaşmış durumudur.

Kısaca, oyun Arjantin'de, Endonezya'da, Türkiye'de aynı. Çözüm ise ancak oyunu köylüye deşifre etmek ve tüm emekçi sınıfların ortaklaşa karşı duruşunu organize etmekte geçiyor...

2.2.5. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI'NIN YENİDEN YAPILANDIRILMASI HAKKINDA ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ / 27.09.2004

Türkiye nüfusunun % 35'i kırsal alanda yaşayan, istihdamın ise yine % 35'ini tarım sektörünün sağladığı bir ülke konumundadır. Türkiye kırsalının hemen tek ekonomik faaliyeti olan tarım, bu özelliği nedeniyle, sermaye birikiminin de en önemli araçlarından. Ulusal Gelire % 13 oranında katkı sağlayan tarım, dışarıda önemli bir paya sahip olmasının yanında, sanayi sektörüne girdi üretmekte ve ayrıca sanayi sektörü ürünlerinin tüketicisi konumunda bulunmaktadır.

Diğer taraftan, ülkenin idari bölünmesi, parçalı bir yapı sergilemektedir. Türkiye 81 il, 883 ilçe, 75.000'in üzerinde bucak, köy ve köy altı yerleşmeye sahiptir.

Kırsal alan yerleşmeleri böylesine parçalı, tarım sektörü sosyo – ekonomik yönden bu denli önemli olan Türkiye'de sektörün çağdaş ve rasyonel olarak yönetilebilmesi, etkin bir tarımsal kamu yönetimi ile olanaklıdır.

Türkiye'de Cumhuriyet'le birlikte, 1924 yılında ilk kez Bakanlık düzeyinde yapılandırılan tarımsal kamu yönetimi, günümüze değin birçok "reorganizasyon" çalışmasına konu olmuştur.

Bunlardan özellikle 1984 tarihli, tarımsal kamu yönetiminde etkinliğin kırılmasına, Bakanlık ile üretici arasındaki bağın önemli oranda kopmasına neden olmuştur.

Bunun yanında, 1989 yılından bu yana Bakanlığa ziraat mühendisi alımının yapılmaması ve her iktidar değişiminde kadroların adeta tümüyle değiştirilmesi, tarımsal kamu yönetiminin bugün içinde bulunduğu dağınık ve güçsüz yapının diğer sorumluları olarak gösterilebilir.

Son olarak, sürdürülen "kamu yönetimi reformu" nun sektöre yansımaları, tarımın sorunlarını daha da ağırlaştıracak niteliktedir.

Sözü edilen süreç, aşağıda ana hatları ile değerlendirilerek, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın görüşleri ortaya konulacaktır.

1. TÜRKİYE'DE TARIMSAL KAMU YÖNETİMİ

Türkiye'de tarımsal kamu yönetiminde görev ve yetkiler, çeşitli kurullar, bakanlıklar, müsteşarlıklar arasında dağıtılmış durumdadır. Bu yapı, bir yönetim karmaşasına neden olmaktadır.

Bu çerçevede, Türkiye tarımsal kamu yönetiminin değişimi, aşağıda özetlenmektedir;

1.1. 2000'li yıllara kadar, Tarımsal Kamu Yönetiminin Yapılandırılması

Türkiye Cumhuriyeti'nde Tarım Bakanlığı, 1924 yılı başında kurulmuştur. 1928 yılında Tarım ve Ticaret Bakanlıkları birleştirilmiş , 1931 yılında tekrar ayrı bir Bakanlık şekline dönüştürülmüş ve 1937 yılında Bakanlık Görev ve Teşkilat Yasası çıkarılmıştır. 1974 yılında Bakanlığın adı "Gıda-Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı" olarak değiştirilmiş , 1981 yılında Orman Bakanlığı da Tarım Bakanlığı'na devredilerek Bakanlığın adı "Tarım ve Orman Bakanlığı" na dönüştürülmüş , 1983 yılında Köyleri ve Kooperatifler Bakanlığının da katılmasıyla Bakanlık "Tarım Orman ve Köyleri Bakanlığı" olarak yapılandırılmış ve 1985 yılında Yasası çıkarılmıştır. Aynı yıl yayımlanan "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun" ile Tarım Orman ve Köyleri Bakanlığına bağlı katma bütçeli ve tüzelkişiliği haiz Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kurulmuş, Tarım Orman ve Köyleri Bakanlığının Yol Su Elektrik ve Toprak Genel Müdürlüklerinde kullanılan kadrolar, personeli ile birlikte Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne devredilmiştir. Yaklaşık 7 yıl sonra anılan Genel Müdürlük TKİB'dan alınarak Başbakanlığa bağlanmıştır. 1991 yılında Orman Bakanlığı kurularak Bakanlık'tan ayrılmış ve nihayet, halen yürürlükte olan "Tarım ve Köyleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmündeki Kararname" yayımlanmıştır.

Görüldüğü gibi, 1980'li yılların ilk yarısında, tarımsal kamu yönetimi üzerinde geniş çaplı bir reorganizasyon hareketi gerçekleştirilmiştir. Bu kapsamda; Bakanlığın Ziraat İşleri, Zirai Mücadele, Hayvancılığı Geliştirme, Gıda İşleri, Veteriner İşleri, Su Ürünleri Genel Müdürlükleri kaldırılmıştır. Ziraat Mühendisliği mesleğinin en önemli uygulama

birimi olan ve ülkede tarım alanında yapılan tüm önemli işlerin altında imzası olan Toprak-Su Genel Müdürlüğü de kaldırılarak, Yol-Su-Elektrik Genel Müdürlüğü ile birleştirilmiştir.

Bu süreçte yer tutan ikinci aşamada, Türkiye'deki kamu örgütlenmesinin diğer birimleri de tarım yönetiminde söz sahibi olmuşlar, görevler ve yetkiler çeşitli kuruluşlar arasında dağıtılmıştır. Bu dağıtımda yeterince net belirlenemeyen görevler yetki çatışmasını da beraberinde getirmiş, bu yapının üzerine eklenen eşgüdüm yetersizliği ise tarım yönetiminin etkinlik kaybını doğurmuştur.

2000'li yıllara kadar, tarım politikası kararlarının oluşturulmasına ilişkin süreçte yer alan geleneksel kamu örgütleri ve kurullar aşağıda belirtilmektedir;

- Bakanlar Kurulu : Desteklenecek ürünlerin seçimi ve fiyatların saptanması, tarımın finansmanının sağlanması, kredi borçlarının ertelenmesi,
- Yüksek Planlama Kurulu : Desteklenecek ürünlerin ve fiyatların saptanması, hayvancılığı destekleyici önlemlerin Bakanlar Kurulu'na önerilmesi, Tarım Satış Kooperatiflerine destekleme alım yetkisi verilmesi,
- Para, Kredi ve Koordinasyon Kurulu : Para ve krediler konularında öneriler geliştirmek, girdi ve kredi sübvansiyonlarını kararlaştırmak, ihracat teşvik primlerini belirlemek ve Bakanlar Kurulu'na sunmak,
- Tarım ve Köyişleri Bakanlığı : Tarım politikalarının hazırlanması ve uygulanmasına katkı, tarımsal yatırımlar, tarımı koruma ve geliştirmeye yönelik öneriler, araştırma, yayım, kırsal kalkınma, küçük ölçekli sulamalar,
- Sanayi ve Ticaret Bakanlığı : Tarım Satış Kooperatiflerinin kimi işlevlerinin düzenlenmesi, TŞFAŞ faaliyetleri,
- Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı : Büyük sulama işleri,
- Devlet Bakanlığı : Özellikle Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün bağlı olduğu Devlet Bakanlığı, konu Genel Müdürlüğün tarımsal amaçlı görevlerinin düzenlenmesi ve uygulanması,
- Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlıkları : Tarıma yönelik yardımlar ve tarım ürünleri iç ve dış ticaretini düzenlemeye yönelik önlemler,
- Merkez Bankası : Tarımsal müdahale alımları yapan KİT'lere reeskont kredisi kullanırmak,
- T.C.Ziraat Bankası : Tarımsal müdahale alımı yapan KİT'lere, Destekleme Fiyat İstikrar Fonu (DFİF) kaynaklarını kullanırmak,

Üçüncü aşama, tarım yönetimine kurulları eklemiştir. Yönetişim (governance) ilkesinin etkileri Türkiye'ye ve tarım sektörüne de yansımış, birçok görev ve yetki alanı zaten elinden çıkmış bulunan Bakanlık, kalanlarını da adeta bu kurullara devretmiştir. Kurumsal düzenlemeleri organize etmek,..., uluslararası anlaşmalardan doğan yükümlülükleri yerine getirebilmek,..., tarım politikalarını tek elden ve etkin bir şekilde yürütmek gibi gerekçelerle kurulan ve aşağıda belirtilen kurullar;

1 - Tütün ve Tütün Mamullerini ve Alkollü İçkiler Piyasasını Düzenleme Kurulu

2 - Şeker Kurulu

3 - Tarım Satış Kooperatifleri Birliklerini Yeniden Yapılandırma Kurulu

Sözü edilen kurullar, kamu alanının özel sektöre devretme ve "işletici" özelliğinden sıyrılan kamunun, özel sektör işbirliği ile alanı düzenlemesi ve denetlemesi işlevine yönelmekte, böylece "bağımsız idari otorite" kavramına oturmaktadır.

1.2. Mevcut Tarımsal Kamu Yönetimi

Tüm bu sürecin sonunda, mevcut tarımsal kamu yönetiminin yapısı, aşağıdaki şekildedir;

1.2.1. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı (TKİB)

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı çalışmalarını, 7.8.1991 tarih, 441 sayılı "Tarım Ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş Ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmündeki Kararname" hükümleri uyarınca yürütür.

441 sayılı KHK kapsamında sayılan geniş görevler, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın merkez ve taşra teşkilatı tarafından yerine getirilmeye çalışılmaktadır.

Bu kapsamda, Bakanlık teşkilat yapısı aşağıdaki gibidir;

BAKANLIK MERKEZ TEŞKİLATI ana hizmet birimleri, danışma ve denetim birimleri, yardımcı hizmet birimleri, ilgili birimler ve bağlı birimlerden oluşmaktadır.

Ana Hizmet Birimleri; Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü, Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü, Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü, Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü ve Dış İlişkiler ve Avrupa Topuluğu Koordinasyon Dairesi Başkanlığı

Danışma Ve Denetim Birimleri; Teftiş Kurulu Başkanlığı, Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı, Hukuk Müşavirliği, Bakanlık Müşavirleri, Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği

Yardımcı Hizmet Birimleri Personel Genel Müdürlüğü, İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı, Yayın Dairesi Başkanlığı, Savunma Sekreterliği, Özel Kalem Müdürlüğü

İlgili Kuruluşlar Toprak Mahsülleri Ofisi Genel Müdürlüğü, Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü, Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü

Bağlı Kuruluşlar Tarım Reformu Genel Müdürlüğü, Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü

BAKANLIK TAŞRA TEŞKİLATI ise İl ve İlçe Müdürlükleri, Köy Grubu Tarım merkezleri, Tarımsal Araştırma kuruluşları, Üretim İstasyonları müdürlükleri, Su Ürünleri Üretim ve Geliştirme Merkezi Müdürlüğü, Tarımsal Ekonomi Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Tarım Alet Makinaları Test Merkezi Müdürlüğü, Ders Araç ve Gereçleri Makina Eğitim Merkezi Müdürlüğü, Zirai Üretim İşletmesi ve Personel Eğitim Merkezi Müdürlüğü, Tohumluk Tescil ve Sertifikasyon Merkezi Müdürlüğü, Tohum Sertifikasyon Test Müdürlüğü, Zirai Karantina Müdürlükleri, İl Kontrol Laboratuvar Müdürlükleri, Tahafuzhane ve Gümrük Veteriner Müdürlükleri, Hayvan Park ve Pazar Kurumu Müdürlükleri ve Elsanatları Eğitim Merkezi Müdürlüklerinden oluşmaktadır.

Ayrıca, Bakanlıkların Kuruluş ve Görev Esasları Hakkında 27/9/1984 tarihli ve 3046 sayılı Kanun, Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ve İl İdaresi Kanunu hükümlerine uygun olarak, Bakanlık temsilen İl ve İlçe seviyesinde taşra teşkilatı kurulabileceği gibi, bağlı kuruluşları da her bölge, İl ve İlçede gerektiği hallerde ayrı birimler halinde teşkilatlanabilir. Bakanlık; İl idare kurullarında Bakanlık İl Müdürleri, ilçe idare kurullarında Bakanlık İlçe Müdürleri temsil eder.

Bakanlık, hizmet alanına giren konularda mahalli idarelerle koordinasyonu sağlamakla sorumludur.

1.2.2. Tarımsal Kamu İktisadi Teşekkülleri

Türkiye'de tarım alanında görev ve yetki sahibi KİT'ler Toprak Mahsülleri Ofisi, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş., TEKEL Genel Müdürlüğü ve Çay İşletmeleri Kurumu olarak sayılabilir. Hububat, şeker, tütün ve çay piyasalarını düzenleyen bu KİT'ler arasında TMO ve Çay Kur TKİB bünyesinde bulunmaktadır.

Toprak Mahsülleri Ofisi'nin ana fonksiyonu hububat piyasasını regüle etmek, bu kapsamda destekleme alımları, iç satış, dışalım ve dışatım yapmak, gerektiğinde Hükümet kararı ile tahıl ürünlerine ek olarak baklagiller ve yağlı tohumlarla ilgili çalışmalar yapmak, haşhaş ve narkotik ürünlerde devlet tekeli yürütmek .. tir. TMO, TKİB'nin ilgili kuruluşu olarak görev yapmaktadır.

Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş., Türkiye'de şeker pancarına dayalı olarak üretilen şekerin üretim, satış, dış ticaret ve yan ürünlerinin fiyatlarının tespitinden sorumludur. IMF ile yapılan Stand - by Anlaşması çerçevesinde çıkarılan Şeker Kanunu, bu alanı yeniden düzenlemekte ve Türkiye şeker pancarı kotasını 11.5 milyon ton ile sınırlandırmaktadır. Yine Aynı Kanun hükümleri uyarınca kurulan Şeker Kurulu, sektörün tüm önemli kararlarını oluşturacak mekanizma olarak yapılandırılmıştır. 7 kişiden oluşan Şeker Kurulu'nda, TKİB yanında, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Dış Ticaret Müsteşarlığı, TŞFAŞ ve fabrika - birlik temsilcileri görev yapacaklardır.

TEKEL, tütün üretim ve üreticilerini desteklemek üzere kurulmuştur. Aynı zamanda sigara üretimi de yapan TEKEL, merkezi hükümet teşkilatı içinde bir Devlet Bakanlığı'na bağlı konumdadır. Cumhurbaşkanı tarafından veto edildikten sonra tekrar TBMM gündemine gelen Tütün Kanunu, konu alanı yeniden düzenleyecek bir içeriğe sahiptir.

Çay İşletmeleri Kurumu (ÇAYKUR), çay üretimini ve üreticisini desteklemek üzere kurulmuştur. Bir Devlet Bakanlığı'na bağlı olarak çalışmaktadır.

1.2.3. Kooperatifler

Türkiye'deki ilk kooperatifçilik hareketi, 1935 yılında çıkarılan Tarım Satış ve Tarım Kredi Kooperatifleri Yasası'nın çıkarılması ile başlamıştır. Günümüzde 4 farklı yasa altında çalışan kooperatiflerin nicelik açısından ulaştığı büyüklüklere karşın, çağdaş bir gelişim düzeyi yakaladığından söz edilemez.

Tarımsal Amaçlı Kooperatiflerin (Tarımsal Kalkınma, Pancar Ekicileri, Sulama, Su Ürünleri, Tarım Satış, Tütün Tarım Satış, Tarım Kredi Kooperatifleri) sayısı 10095 olup, ortak sayısı ise 5 milyona yaklaşmıştır.

1163 sayılı Kooperatifler Yasası uyarınca faaliyetlerini sürdüren Tarımsal Kalkınma Kooperatiflerinin kuruluş etüdü, kooperatifin kurulacağı bölgenin sosyo – ekonomik yapısı ve tarım potansiyeli, kooperatif işletmeciliği için yeterli altyapının ve kurucuların kooperatifçilik bilincinin durumu gibi kriterler dikkate alınarak, TKİB il müdürlükleri tarafından yapılmaktadır.

Pancar Ekicileri Kooperatifleri dışında diğer tarımsal kalkınma kooperatiflerinin projeli yatırımları, TKİB bünyesinde bulunan Teşkilatlandırma ve Destekleme Genel Müdürlüğü'nce, "Tarımsal Kooperatiflerin Yatırım Faaliyetlerine Yapılacak Devlet Yardımı Yönetmeliği" çerçevesinde fonlanmaktadır. Ayrıca TKİB İl müdürlüklerince yapılan sosyo ekonomik değerlendirmeler sonucunda, uygun bulunan kooperatiflere, ortakların mülkiyetinde uygulanmak üzere proje desteği verilmektedir.

Tarım Satış Kooperatifleri, üretici ortaklarının üretime yönelik gereksinimlerini karşılamak, ürünlerini satın alarak değerlendirmek, Bakanlar Kurulu ya da ilgili Bakanlığın kararı ile devlet destekleme alımları yapmak gibi çeşitli görevler üstlenmiştir. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın denetiminde çalışmaktadırlar. Bu kapsamda Tarım Satış Kooperatifleri, çeşitli ürün ve ürün gruplarında faaliyet göstermek üzere Tarış, Çukobirlik, Antbirlik, Fiskobirlik, Trakya Yağlı Tohumlar Birliği, Güneydoğubirlik, Karadenizbirlik, Marmarabirlik, Tiftikbirlik, Gülbirlik, Kozabirlik, Taskobirlik ve Kayısbirlik gibi birlikler oluşturmuşlardır.

Tarım satış kooperatifleri idari bakımdan merkezi otoriteye bağlıdır. Bu kapsamda ürün alım fiyatları kooperatif dışında belirlenmekte, finans yetersizliğinden doğan borçlanma gereği de mali yapılarının giderek bozulmasına neden olmaktadır. Bu yapı üzerine hazırlanan Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri ile ilgili yasa, 1 Haziran 2000 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu yasanın hükümleri, TSKB'nin öncelikle işleme tesislerinin özelleştirilmesine zemin hazırlama niteliğindedir. Yine bu yasa kapsamında oluşturulan "Yeniden Yapılandırma Kurulu" 7 üyeden oluşmakta olup, bu üyelerin 4'ü Sanayi ve Ticaret Bakanı, 2'si Hazine Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu Devlet Bakanı tarafından atanacak, bir üye ise kooperatifler tarafından seçilecektir.

2.2.6. SON DÖNEMDE SÜRDÜRÜLEN "KAMU YÖNETİMİ REFORMU" ÇALIŞMALARININ TARIMSAL KAMU YÖNETİMİ ÜZERİNE DOĞURACAĞI ETKİLER

Son dönemde çıkarılan, TBMM'de görüşülmekte olan ve/veya yeniden görüşülmek üzere Cumhurbaşkanı'na geri gönderilen 5227 sayılı Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Yasa, Merkezi İdare ile Mahalli İdareler Arasındaki Görev, Yetki ve Kaynak Paylaşımı ile Hizmet İlişkilerinin Esasları Hakkında Yasa, Kamu Sermayeli Şirketler Hakkında Yasa, Mahalli İdare Birlikleri Yasa, 5215 sayılı Belediye Yasası, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyeleri Yasası, 5197 sayılı İl Özel İdareleri Yasası, 5195 sayılı Endüstri Bölgeleri Yasası, 5178 sayılı Mera Yasası Değişikliği, 5177 sayılı Maden Yasası Değişikliği, 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri

Yasalarında öngörülen düzenlemeler, tarımsal kamu yönetimi üzerinde önemli etkiler doğuracaktır.

Bu çerçevede, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın taşra teşkilatı kaldırılmakta Tarım ve Köyişleri Bakanlığı taşra teşkilatı görev ve yetkileri, ulusal veya bölgesel düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüleri ve laboratuvarlar hariç enstitü ve laboratuvarları ile üretim istasyonları bina araç, gereç, taşınır ve taşınmaz malları, alacak ve borçları, bütçe ödenekleri ve kadroları ile birlikte olmak üzere personeli il özel idarelerine devredilmekte olup; bunlardan enstitü ve laboratuvarların varlıkları görev alanına göre üniversitelere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına veya belediyelere devredilebilecektir. Devir ve tasfiye en geç bir yıl içinde gerçekleştirilecek, kadroların devri ise kademeli olarak beş yıl içinde yapılacaktır.

Diğer bir genel hüküm uyarınca da; merkezi idare ile mahalli idareler, kendilerine ait hizmetlerden kanunla öngörülenleri, ilgileri itibariyle üniversitelere, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarına, hizmet birliklerine, özel sektöre ve alanında uzmanlaşmış sivil toplum örgütlerine gördürebilecektir.

Ayrıca, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü (KHGM) kaldırılmakta, KHGM'nün görev ve yetkileri, araç, gereç, her türlü taşınır ve taşınmaz malları, bunlara ait ödeneklerle birlikte İstanbul dışında İl Özel İdarelerine; İstanbul ilinde ise bu hizmetleri il hudutları dahilinde yapmak üzere İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne devredilmiştir. KHGM merkez teşkilatı, ulusal veya bölgesel düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüleri ile Tarımsal Hidroloji Araştırma ve Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nün kadro ve pozisyonları ile birlikte personeli ve araç, gereç, taşınır malları ile hizmet binaları ve diğer taşınmaz malları ve bunlara ait ödenekler Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na; İstanbul dışındaki taşra teşkilatı personeli buldukları illerdeki il özel idarelerine, İstanbul'da ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanlığı'na kadro ve pozisyonları ile birlikte devredilmiş ve bunlar da başkaca bir işleme gerek kalmaksızın bu kadro ve pozisyonlara atanmış sayılacaklardır. Devir ve tasfiye, bir yıl içinde gerçekleştirilecektir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılarak İl Özel İdarelerine devri sonucu hizmet alanlarının özelleştirilmesi ve yerleştirilmesi, tarım sektörü ve ulusal ekonomi açısından olumsuz sonuçlar üretecektir. KHGM'nin kapatılmasının yaratacağı sorunlar ve kapatılma nedenlerini kısaca incelersek; a) yerel siyasi baskılar artarak kaynaklar plansızca ve savurganca kullanılacak, b) bölgesel eşitsizlik ve dengesizlik sorunu büyüyecek, c) toprak ve su kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve yönetimi için, ülke bütününde planlamalar ve havza bazında uygulamalar yapılamayacak, d) tarımsal desteklerin kaldırıldığı süreçte, Devletin Türk çiftçisine dolaylı olarak verdiği son destek arazi toplulaştırma hizmetleri istenilen düzeyde ve nitelikte verilemeyecek, e) Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kendi personeli ve donanımı ile kırsal kesime hizmet götürürken, görev alanına giren ve ihaleli sisteme göre çok daha ucuza mal ettiği hizmetlerin parasallaştırılması sağlanarak, kırsal altyapı hizmetlerinin tümüyle ihaleli olarak gerçekleştirilmesiyle doğacak pazarı yerli ve yabancı özel sektör dolduracaktır.

Özelleştirme, yalnızca kamu kurum ve kuruluşlarına ait işletmelerin özel kişi ve kuruluşlara devredilmesi/satılması olmayıp, "taşeronlaşma ya da emanet işlerin azaltılarak işlerin özel kişi ve kuruluşlara yaptırılması" da bir özelleştirme yöntemidir. Karayolları, Köy Hizmetleri ve Devlet Su İşleri Genel Müdürlükleri, yapıları ve hizmet alanları gereği satılarak özelleştirilemeyeceği için, bu kuruluşları özelleştirmenin yolu, bu kuruluşlarca yerine getirilen hizmetlerin müteahhitlere ve taşeronlara yaptırılmasıdır.

Diğer taraftan, "Kamu Sermayeli Şirketler Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı" ise, KİT'leri, özelleştirmenin bir ön basamağı olarak, özel hukuk hükümlerine tabi, ekonomik alanda ticari esaslara göre faaliyet gösteren kamu sermayeli şirketlere dönüştürmektedir. Bunlar, "uygun şartlarda özelleştirme programına alınacak veya tasfiye edilmelerini sağlayacak kurallar belirlenecektir.

Sonuç olarak, "Devlet reformu" çalışmalarının özünü, sosyal devletten düzenleyici – yönetişimci devlete, yurttaş kavramından müşteri kavramına ve kamu yararı ilkesinden piyasanın belirleyiciliği ilkesine geçiş temsil etmektedir. Bu felsefenin, devleti tüm üretim yapılarından uzak tutma amacı sürpriz sayılmamalıdır.

"Reform" çalışmalarının tarım sektöründeki olası etkileri, 1980'li yıllardan bu yana yaşananların ışığında daha rahat analiz edilebilir. Bilindiği gibi, 1984 yılında "reorganizasyon" adı altında Tarım Bakanlığının tüm kurmay birimleri (Ziraat İşleri, Zirai Mücadele, Hayvancılığı Geliştirme, Gıda İşleri, Veteriner İşleri, Su Ürünleri, Toprak Su Genel Müdürlükleri ..) kapatılmış, birçok özelleştirmeler (Et ve Balık Kurumu, Süt Endüstrisi Kurumu, YEMSAN, Zirai Donatım Kurumu ..) gerçekleştirilmiş ve sonuçta 1980 sonrası sürecin yıkılmış tarım sektörü, perişan köylüsü ortaya çıkmıştır.

Bugün benzer senaryolar, çok daha kapsamlı olarak ortaya konulmaktadır. Kalan tarımsal kamu yönetimi tümüyle tasfiye edilmekte, kalan KİT'ler özelleştirilmektedir.

Sonuç olarak, sürdürülen "reform" çalışmalarını somut olarak tanımlayalım ve yakın gelecekte tarım sektöründe doğuracağı sonuçların altını çizelim;

- "Kamu Yönetimi Reformu", savlandığının aksine "yerel yönetimleri güçlendirmek" ya da "etkin ve verimli kamu hizmeti sağlamak" amacına hizmet etmemektedir. Yapılmaya çalışılan, "kamu hizmetinin" piyasa, "yurttaşın" müşteri ile değiştirildiği bir yerelleşme projesidir.
- Bu proje, kamu kaynaklarının çokuluslu şirketler ve onlara taşeronluk edecek yerel sermayeye aktarılması için en uygun yapılanmayı oluşturmaktadır.
- Bugün tarımsal kamu yönetiminin içinde bulunduğu "durum", 1984 reorganizasyonunun bir sonucudur. 20 yıl sonranın "reorganizasyonu", kalan kamu yönetimini de tasfiye ederek, tarım sektörünü tümüyle piyasaya teslim etmektedir.
- Tarım sektörü kamu çalışanları, kazanılmış haklarının ellerinden alınacağı, "performans ölçütü" adı altında, uzman olmayan ancak yarı siyasetçi - yarı bürokrat, belediye başkanı, il özel idaresi müdürü, kamu kurumu niteliğinde meslek örgütü başkanı niteliklerinden birini üzerlerinde taşıyan "yeni yöneticilerin" keyfi uygulamalarına muhatap olacakları bir döneme gireceklerdir.
- Bugüne kadar tarım alanında yapılan özelleştirmeler, üretici ve tüketici geniş halk kesimleri aleyhine sonuçlar üretmiştir. Tarımsal KİT'lerin boşalttığı alanlar yabancı "özel tekeller" tarafından tutulmuş, köylü ürettiğini maliyetine satamaz konuma gelerek yoksullaşmış, üretim yapıları kırılmış, buna karşılık tüketici, gıda harcamaları için giderek yükselen fiyatlar ödemek zorunda kalmıştır.
- Gübre – şeker – çay – hububat – tütün alanında yapılacak yeni özelleştirmeler sonrasında piyasayı tutacak ÇUŞ'ler şimdiden bellidir. Dolayısıyla, kaybeden yine üreticiler ve tüketiciler, kazanan ise yabancı sermaye ve taşeronları olacaktır.

3. TARIM SEKTÖRÜNÜ GELİŞTİRMEYE ODAKLI, ÜLKE YARARINA BİR TARIMSAL KAMU YÖNETİMİ KURGULAMAK ..

Yukarıda ayrıntısı ile açıklandığı üzere, sürdürülen "kamu yönetimi reformu", sektörün sosyal ve ekonomik unsurları için olumsuz bir yapı ortaya çıkarmaktadır.

Ülke iç piyasasını Çokuluslu şirketlere pazar yapan özelleştirme uygulamaları, kamu hizmetini piyasalaştırıp köylü ile müşteriyi değiştiren "reform" çabaları, çeyrek yüzyıldır geriye giden tarım sektöründeki çöküşü hızlandıracak, üreticinin yoksulluğunu derinleştirecektir.

Ziraat Mühendisleri ODASI, bu süreci, yaptığı Basın Açıklamaları ve Sempozyum – Paneller ile kamuoyuna duyurulmuş; bu çalışmaları basılı hale getirerek kalıcı hale getirerek, "tarihe not düşme" görevini yerine getirmiştir.

Buna karşın, süreç olanca hızı ile sürdürülmektedir.

ODA'mız, kuşkusuz temel görüşlerini koruyarak, Bakanlık merkezi teşkilatı için aşağıdaki somut önerilerini açıklamayı, görev bilmektedir;

1 - Etkin ve verimli bir tarım kamu yönetimi için, kamusal tarım planlaması yapacak ve bunu yaşama geçirecek nitelikte olmak üzere, tarımla ilgili yetki ve görevlerin Bakanlık bünyesinde toplanması gerekli görülmektedir.

Türkiye bitkisel üretim deseninde önemli yere sahip şeker pancarı, tütün, çay, yağlı bitkiler ve endüstri bitkilerinin bir bölümü, farklı kuruluşların sorumluluk alanına girmekte ve bu yönüyle de TKİB'nin yetki ve görev alanının dışında bulunmaktadır. Yine aynı bağlamda, üretilen ürünlerin pazarlanması kanallarında söz sahibi olan hal ve borsa yapılanmasında da, TKİB yetki sahibi değildir. Bu noktada, doğrudan ticaret ile ilgili alanların TKİB görev alanı dışında kalması doğaldır. Bununla birlikte, gerek üretim planlaması, gerekse bunun başarılabilmesi için ürünlerin getirisinin düzenlenmesi, TKİB'nin çalışmalarının önemli bir alanını oluşturmaktadır. Bu nedenle, üretim ve pazarlama ayaklarında TKİB'nin yetki ve görev alanını genişleten düzenlemelere gereksinim duyulmaktadır.

Bu çerçevede, Şeker Kurulu – Tütün Kurulu'nda bulunan yetkiler ile başta Sanayi ve Ticaret Bakanlığı dahil olmak üzere bazı Bakanlıklara dağılmış bulunan tarımla ilgili görev ve yetkiler, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı kapsamına alınmalıdır.

2 - TKİB'nin en önemli faaliyeti, ülke beş yıllık kalkınma planları hedef ve ilkelerine uygun olarak, tarım alanında kamu planlaması yapması ve bu planları yaşama geçirecek araçları geliştirmesi, önlemleri alması olarak değerlendirilmektedir. Şüphesiz, tüm ülke için ekolojik – coğrafi – sosyolojik – ekonomik vb. tüm etkenlerin ve sektörler arası ilişkilerin değerlendirilmesi sonucunda oluşturulması gereken tarımsal kamu planları, oldukça yoğun bir bilimsel uğraş sonrasında ortaya çıkacaktır. Bu çalışmalar, yalnızca DPT'nin hazırladığı plan çerçevesi ile sınırlı kalmayıp, bu planlara yön verici bir nitelik te kazanabilir. Bu bağlamda, TKİB bünyesinde bir "Tarımsal Planlama Genel Müdürlüğü" nün kurulması, ülke tarımının ülke yapısına uygun ve AB hedefi ile uyumlu olacak şekilde planlanması açısından yararlı olarak değerlendirilmektedir.

3 - Bilindiği üzere, 1984 reorganizasyonu ile kapatılan Toprak – Su Genel Müdürlüğü, daha sonra kurulan KHGM bünyesinde Toprak İskan ve YSE ile birleştirilmiştir. Toprak – Su, tarımla ilgili mühendislik hizmetlerinin organize edildiği bir kurmay birim niteliğinde olmasına karşın, KHGM bünyesinde YSE hizmetleri öne çıkarılmış ve toprak su hizmetlerinin gücü zaman içinde son derecede sınırlı düzeylere inmiştir.

İlke olarak, kamu yönetimini yeniden yapılandıran genel düzenleyici işlemlerde, toprak ve su kaynaklarımızı ülkesel ölçekte bütüncül olarak gözetilen bir düzenlemeye gidilmesi gereği ve zorunluluğu bulunmakta iken, gerçekleştirilen "reformlar" bunun tersine bir yönelim göstermektedir.

KHGM'nin yol ve içme suyu gibi sosyal altyapı hizmetlerinin yerel yönetimlere devrinde ısrar edilecekse, doğası gereği yerel yönetimlere devredilemeyecek toprak ve su kaynaklarının yönetimi için, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde kurgulanacak kurumsal yapı için önerimiz; Tarım Reformu Genel Müdürlüğü ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün birleştirilerek, TÜGEM Tarım Arazilerini Değerlendirme Dairesi Başkanlığı ve Çayır-Mer'a Dairesi Başkanlığı'nın Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bünyesine alınması sonucu "Toprak Koruma ve Sulama Genel Müdürlüğü" nün, bağlı kuruluş niteliğinde oluşturulmasıdır.

Böylece; 3083 sayılı kanun gereği yürütülen toplulaştırma, dağıtım, kiralama hizmetleri aksamayacak, ülke topraklarının etüdü, sınıflandırılması ve arazi kullanım planlarının hazırlanması gibi ulusal düzeyde yapılması gereken hizmetler hızla bitirilecek, tarımsal altyapı hizmetleri etkin biçimde verilebilecek, yerlerinden olanları yeniden üretici kılmayı sağlayan iskan hizmetleri, ulusal-bölgesel planlamalarla tamamlanabilecek, gereksiz bürokrasi azalacak, genel müdürlüklerin birleşmesi sonucu araç-gereç, taşınır-taşınmaz mal ve değerlerde tasarruf sağlanacaktır.

4 - TKİB bünyesinde bulunan Zirai Mücadele İşleri Genel Müdürlüğü, 1984 reorganizasyonu ile kapatılmış ve Bakanlık Teşkilatı içinde olacak şekilde yeniden düzenlenmiştir. Ancak aradan geçen zaman göstermiştir ki, bu yapı ülkede uygulanan zirai mücadele hizmetlerinin etkinliğini sınırlamıştır. Yetmişmiş personel emekli olmuş

veya teşkilattan ayrılmış, yeni uzman personel takviyesi ise mümkün olamamıştır. Bu sürecin, zirai mücadele hizmetlerinde doğurduğu etkinlik kaybı, ürünün kalite ve kantitesi üzerinde olumsuz sonuçlar ortaya koymaktadır. Bu nedenle, TKİB teşkilatı içinde Zirai Mücadele İşleri Genel Müdürlüğü'nün yeniden yapılandırılmasında yarar görülmektedir.

5 - TKİB'nin ilgili birimi olan Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı çiftlikler, hem bitkisel ve hayvansal üretim materyallerinin sağlanması, hem de demonstrasyona dayalı tarımsal eğitim ve yayım faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi açısından önemli imkanlara sahip işletmelerdir. Önemli arazi-teknoloji ve makine parkına da sahip olan bu işletmelerin, konuşlandırıldıkları yörelerde tarımsal kalkınma faaliyetlerini organize etmeleri ve bu yoldaki çalışmalarına ivme katmaları gerekmektedir. Bu bağlamda, yörelerindeki üreticilerin üretici birlikleri ya da kooperatifler altında örgütlenmelerini teşvik ederek, sözü edilen kooperatif ya da birlikleri çiftliklere ortak ederek, tarımsal merkezi planlamanın alanda uygulanmasını sağlayacak bir yapıya kavuşturulmaları, bu doğrultuda olacak şekilde yeniden yapılandırılmaları gerekmektedir. Yine bu paralelde olmak üzere, çiftliklerin teknolojik imkanları artırılmalı, buna yönelik önlemler alınmalıdır. Böyle bir yapıya kavuşturulan çiftlikler, hem ziraat fakültelerinde okuyan öğrencilerin staj, hem de bakanlık merkez ve taşra teşkilatlarında çalışan mühendislerin hizmet içi eğitimlerinin gerçekleştirildiği mekanlar olarak düzenlenmelidir.

6 - Çağdaş tarım sistemine sahip ülkelerde, alan sorumluluğu esasına dayanan bir eğitim - yayım sistemi yapılandırılmış ve çalışmalar bu esas doğrultusunda yürütülmektedir. Buna karşın TKİB taşra teşkilatı, konu uzmanlığına dayanan bir eğitim - yayım sistemi izlemektedir. Bu yapılanma, iki yönden sakıncalar taşımaktadır. İlk olarak, son üç yıla kadar Ziraat Fakültelerinde uzmanlığa dayanan bölünmüşmenin rasyonel ilkelerin ötesinde artırılması, yalnızca konusunu bilen ve genel bilgi alanında eksiklikleri bulunan mühendislerin yetişmesine neden olmuştur. Her ilçede tüm bölümlerden mezun ziraat mühendisi istihdam etmek mümkün olmadığından, konu uzmanlığı alanlarında bilgi eksikliği ortaya çıkmaktadır. İkinci sakınca ise konu uzmanlığı esasına dayanan organizasyon sisteminin alanda etkin sonuçlar verememesinden kaynaklanmaktadır. Bu bağlamda, yörenin gereksinim duyduğu uzmanlık bilgisine sahip olacak şekilde personel donanımı sağlanacak taşra teşkilatının, alan sorumluluğu esasına göre çalışmasının, alanda olumlu sonuçlar doğuracağı umulmaktadır.

7 - Bunların dışında, ülkenin 1.7 milyon hektar tarım alanını sulamaya açacak olan GAP Projesi'nden söz etmek gerekmektedir. Proje ile ilgili çalışmalar, GAP Bölge Kalkınma İdaresi tarafından yürütülmektedir. Bu denli önemli bir tarım potansiyeli yaratacak Proje'nin yönetiminde TKİB'nin temsil edilmemesi, son derecede olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Günümüzde sulamaya açılan bölgelerde uygulanan yanlış sulama teknikleri nedeniyle toprakların bir kısmı tuzlanmaya başlamış, üretim planlaması uygulaması gerçekleştirilememiştir. Bu sorunların uygun yönetim teknikleri ile aşılabilmesi için, TKİB'nin etkin bir taraf olduğu yeni bir yapılanmaya gereksinim duyulmaktadır.

8 - Son olarak, kurul tipi yapılanmalardan söz etmek doğru olacaktır. Kurul tipi yapılanma, küreselleşme olgusu çerçevesinde geliştirilen yönetim (governance) ilkesinin bir uygulama aracı olarak giderek sayıları artan bir yapılanma sergilemektedir. Ülkemizde de, hemen her alanda bir kurulun varlığı söz konusudur. Bu kurullar; kamu görevlileri, sivil toplum örgütleri ve özel şirket temsilcilerinden oluşturulmaktadır. Tüm dünya uygulaması göstermektedir ki, kurul tipi örgütlenme bir anlamda merkezi hükümet teşkilatını bay pass eden bir süreç izlemekte ve Bakanlıklar / Genel Müdürlüklerden çıkarılmayan kararlar, farklı çıkarları temsil eden yapısı nedeniyle, bu yapıda sayısal ve psikolojik olarak baskın taraf lehine olmak üzere, kurullardan çıkarılabilmektedir. Bu nedenle, kurul tipi yapılanmalar yerine, kamu yararı kavramını birinci önceliği sayan, danışma ve bilimsel kapasite yeteneği artırılmış, esnek kamu yönetimi düzenlemelerinin gerçekleştirilmesi, ülke çıkarları açısından daha doğru olarak değerlendirilmektedir.

Sonuç olarak,

Ülke tarımının altyapı ve üstyapı sorunlarının çözümü, yukarıda belirtildiği gibi etkin bir kamu yönetimi organizasyonu ve tarımsal yatırımlar ile olanaklıdır. Bu gereğin yerine getirilebilmesi, finansman gereksinimini ortaya koymaktadır.

AB ülkelerinde, tarım politikalarının işletilebilmesi için bir fon (FEOGA : Tarımsal Garanti ve Yönverme Fonu) tesis edilmiştir. Tüm tarımsal altyapı yatırımları ve müdahale sisteminin finansmanı, bu fon aracılığıyla yürütülmektedir.

Tarım sektörü sosyo ekonomik yönden AB'den daha önemli bir yere sahip Türkiye'nin de, buna benzer bir yapılanmaya gitmesi gerekli görülmektedir. Giderek daralan bütçe imkanları ile yıllardır geliştirilememiş bir tarım yapısına ivme katmak mümkün görülmemektedir.

Ülkenin içinde bulunduğu ekonomik durum, tüm sektörlerde üretime yönelik bir planlama – uygulama atağının başlatılması ile aşılabılır. Halen Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu aracılığıyla yürütülen faaliyetler, Köylere Hizmet Götürme Birlikleri aracılığıyla Kaymakamlar başkanlığında yapılan yerel tarımsal faaliyetler (kovan dağıtımı, sera yapımı vb..) ve son zamanlarda gerçekleştirilen yoksulluk yardımı gibi faaliyetlerin tümü, soruna geçici çözümler bulmaya yöneliktir. Bu bağlamda, sürdürülebilir değildir.

Tüm bu yardımlar yerine, bütüncül tarımsal kalkınma planının bir parçası olarak, özellikle küçük üreticileri ve yoksul grupları hedefleyen projelerin, Tarım Fonu tarafından finanse edilerek ve Tarım Bakanlığı'nın koordinasyonunda yürütülmesi, kırsal geri kalmışlık ve yoksulluk sorununu çözmeye yönelik kalıcı bir uygulama niteliğinde olacaktır.

Bu bağlamda, yılda 42 milyar \$ iç ve dış borç faizi ödeyen bir ülkenin, "büyük – hantal devlet" söylemini geliştiren ideolojik saldırının etkisi ile sosyal devleti tümü ile ortadan kaldırıp, yerli sanayisini çokuluslu şirketlere kaptıran özelleştirmelere girişmesi, yoksul üretici ile çokuluslu şirketi başbaşa bırakacak şekilde alandan çekilmesi, tarım sektörünün ve bu sektörde yaşayan üreticinin çöküşü anlamına gelecektir.

Kamu maliyesi, herhangi bir ticari işletmeden doğal olarak farklıdır. Bu bağlamda, kamunun yurttaş yaşamında doğurduğu olumlu etkiler olarak "ekonomik dışsallıklar" hesaba katılmalı; Türkiye'nin coğrafi ve soyolojik büyüklüklerine – gerçeklerine uygun şekilde bir tarımsal kamu yönetimi yapılandırılmasında yaşamsal gereklilik bulunmaktadır.

- [1] 06.03.1924 tarih ve 432 sayılı "Ziraat ve Ticaret Vekaletlerinin Teşkili Hakkında Kanun" ile.
- [2] 21.01.1928 tarih ve 1200 sayılı "Ticaret ve Ziraat Vekaletlerinin Tevhidi ve İktisat Vekaleti Teşkili Hakkında Kanun" ile.
- [3] 30.12.1931 tarih ve 1910 sayılı "Ziraat Vekaletinin Teşkiline Dair Kanun
- [4] 14.06.1937 tarih ve 3203 sayılı "Ziraat Vekaleti Vazife ve Teşkilat Kanunu
- [5] 26.01.1974 tarih ve 492 sayılı "Gıda-Tarım ve Hayvancılık Bakanlığının Kurulması ile ilgili Bakanlar Kurulu Kararı
- [6] 17.02.1981 tarih ve 2384 sayılı "Orman Bakanlığının Tarım Bakanlığına Devri ve Adının Tarım ve Orman Bakanlığı Olarak Değiştirilmesi Hakkında Kanun
- [7] 14.12.1983 tarih ve 183 sayılı "Tarım Orman ve Köyşleri Bakanlığının Kurulması Hakkında KHK" ile 18.06.1984 tarih ve 212 sayılı "Tarım Orman ve Köyşleri Bakanlığının Kurulması Hakkında KHK"
- [8] 12.03.1985 tarih ve 3161 sayılı "Tarım Orman ve Köyşleri Bakanlığı Kanunu
- [9] 3202 sayılı yasa, 22.05.1985 gün, 18761 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.
- [10] 07.07.1993 tarih ve 39-08/D-1-93-335 sayılı Cumhurbaşkanlığı onayı ile
- [11] 07.08.1991 tarih ve 441 sayılı "Tarım ve Köyşleri Bakanlığının Kuruluş Ve Görevleri Hakkında KHK"
- [12] 04.04.2001 tarihinde kabul edilen Yasa, 19.4.2001 gün, 24378 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.
- [13] Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında 5227 sayılı Kanun, 16 ncı madde ve II sayılı cetvel
- [14] Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında 5227 sayılı Kanun, geçici 1 inci madde (d) fıkrası
- [15] Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında 5227 sayılı Kanun, geçici 1 inci madde izleyen hükümler.
- [16] Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında 5227 sayılı Kanun, 11 inci madde
- [17] Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında 5227 sayılı Kanun, geçici 2 inci madde
- [18]KSSK Tasarısı madde 1 ve 2).

2.2.7. PLANLANAN "DENİZ ARAÇLARI YAPIM - BAKIM ve ONARIM TESİSLERİNİN" DOĞAL KAYNAKLARIMIZ ÜZERİNE YAPABİLECEĞİ OLUMSUZ ETKİLER KONUSUNDA, ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİNİ YANSITIR RAPORDUR / 27.09.2004

Üç yanı denizlerle çevrili ülkemizde denizyolu taşımacılığının geliştirilmesini savunan ODA'mız, bu kapsamda yeni tersanelerin kurulmasını zorunlu görmekte ve savunmaktadır. Ancak, Anayasa ve yasaların çizdiği sınırları, bilimsel gerçekleri göz ardı ederek, siyasi çıkarların ve rant elde etme arzusunun bilimsel gerçeklerin önüne geçirilerek, "Ben Yaptım, Oldu" mantığıyla, kıyıların ve tarım arazilerinin yağmalanmasına karşı çıkmaktadır.

Öncelikle, bu Basın Açıklamasını yapmamızı zorunlu kılan son dönemdeki gelişmeleri anımsatalım.

1. Eski Deniz Ticaret Odası Başkanı, TBMM Milli Savunma Komisyonu Başkanı ve AKP İstanbul Milletvekili Cengiz Kaptanoğlu'nun medyaya yansıyan Raporuna göre; Rize, Trabzon-Çamburnu, Samsun Gemi İnşa, Ordu-Ünye, Balıkesir-Erdek, Karadeniz Ereğlisi, Zonguldak-Kilimli "Gemi İnşa ve Söküm Bölgesi"; İzmir-Aliağa, Mersin-Taşucu-SEKA, Adana-BOTAŞ-İncirlik Mevkii, İskenderun ve Karasu "Tersane Bölgesi"; Bartın-Kurucaşile, İzmir-Çiğli, İzmir-Dikili, Yalova-Hersek Deltası, Muğla-Milas-Ören, Muğla- Fethiye-Karaot "Yat İnşa Bölgesi" olarak planlanmıştır.

2. Ulaştırma Bakanlığı bünyesindeki Denizcilik Müsteşarlığı'na bağlı Gemi İnşa ve Tersaneler Genel Müdürlüğü tarafından medyaya yansıyan bilgilere göre; Tuzla Tersanesi'nin ihtiyaca cevap veremez duruma gelmesinden ve Avrupa Birliği'nin beş yıl içinde limanlarına 15 yaşından büyük gemilerin ve yatların girmesini yasaklama kararı üzerine Tuzla'ya yakın yer arayışına girildiği ve İzmit Körfezi'nde en uygun yer olarak Yalova'nın Altınova ilçesine bağlı Hersek mevkiinde mülkiyeti Darülaceze'ye ait olan 1600 dekar bir arazi tespit edildiği, arazide yat imalat, çekek ve ağır tonajlı gemi imalat sanayiinin kurulmasına karar verildiği, kurulacak Hersek Organize Yat ve Gemi Sanayii Bölgesi'nde gemi sanayii yan sanayilerinin de bu bölgede toplanması ile birlikte 15 bin kişinin istihdamının sağlanacağı, Körfez'in merkezi kanalizasyon arıtma hatlarının bu bölgeden geçmesi nedeniyle çevre kirliliği olmayacağı belirtilmiştir. Yalova Valisi'nin daveti üzerine yapımı planlanan tersane için Türkiye'nin en büyük 40 gemi sanayicisi Yalova Altınova Tersane Girişimcileri Sanayi ve Ticaret AŞ adında bir girişimci şirket kurmuş ve Hersek'teki 4.5 kilometrelik alanı Hükümetten 49 yıllığına kiralamışlardır.

3. Gazetecilere açıklamada bulunan Yalova Valisi, Bürokrasiden doğan engeller, bölgedeki BOTAŞ doğalgaz boru hattı, fay hattı gerçeği, bölgede yapılacak dolgu çalışması miktarı ve bütün bu çalışmaların çevreye ve tarım arazilerine zarar vermemesi konularının değerlendirilmesi ve çözülmesi gerektiğini belirtmiştir.

4. Söz konusu şirket tarafından hazırlanan Gerekeç Raporu'nun Projenin Kuruluş Yeri Başlıklı B maddesinde; denizin 300-500 m doldurulmasıyla elde edilecek alanların kıyı kenar çizgisi dışında kalan devletin hüküm ve tasarrufu altındaki yerler olduğu, dolayısıyla özel mülkiyete konu olmadığı ve herhangi bir kamulaştırma işlemine gerek olmadığı belirtilmiştir.

5. Yalova Altınova Tersane Girişimcileri San. ve Tic. A.Ş.'nin Yalova İli, Altınova İlçesi sınırları içerisinde, batıda Çavuşçiftliği Köyü'nden doğuda Hersek Burnu'na kadar olan (Çavuşçiftliği-Subaşı-Hersek) 7.5 km uzunluğundaki sahil şeridinde "Gemi Yapım Tersaneleri Bölgesi" oluşturmak istemesi üzerine, yörede yaşayan Ziraat Yüksek Mühendisi Filiz FİDAN'ın, tersane yapılacak sahil kesiminin tarımsal önemi bulunduğu ve korunması gerektiği konusunda TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'na başvurusu üzerine, üç uzman tarafından konu 09.08.2004 yerinde incelenmiş ve hazırlanan "Yalova-Altınova İlçesinde Yapılacak Gemi Yapım Tersaneleri Bölgesi İnceleme ve Değerlendirme Raporu", ODA Genel Merkezi'ne iletilmiştir.

6. Siyasi iktidarın bir kararıyla Yalova'da kurulu Organize Sanayi Bölgesi (OSB), mevcut sanayi kuruluşlarının bulunduğu yerden başlayarak 2.000 dekarı kapsayacak şekilde genişletilerek Endüstri Sanayi Bölgesi (ESB) ilan edilmiştir.

7. Tarım ve Köyİşleri Bakanı Sayın Sami Güçlü, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu'ndaki bütçe görüşmeleri sırasında AK Parti Samsun Milletvekili Musa Uzunkaya'nın sorusuna yazılı olarak verdiği yanıtta; TİGEM-Gelemen Tarım İşletmesi'nden yaklaşık 1000 dekar arazinin Samsun Tersanesi'nin yapımı için kamulaştırılmasının TİGEM Yönetim Kurulu'nun 20 Kasım 2003 tarih ve 275 sayılı kararı ile uygun bulunduğunu bildirmiştir.

Ulaştırma Bakanı Sayın Binali Yıldırım, 20 Eylül 2004 tarihli Basın Toplantısında, konuya ilişkin açıklamasında, Samsun Gelemen Tarım İşletmesi'nde bin dekar arazinin özelleştirme yerine gemi yapımı için ayrıldığını belirtmiş ve bu adımların sürdürüleceğini dile getirmiştir. Bilindiği üzere benzer bir uygulama, Mayıs 2004'te Mersin Taşucu'ndaki Seka tesislerinde yapılmıştır.

8. Ana muhalefet partisi tarafından 04.08.2003 tarihinde Anayasa Mahkemesinde iptal davası açılan 4916 Sayılı "Çeşitli Kanunlarda ve Maliye Bakanlığının Teşkilât ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamede Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun"un Geçici 5. Maddesi ile; İstanbul İli, Tuzla İlçesinde bulunan Gemi Yapım Sanayi Bölgesindeki tersanelere af getirilmiştir. Bu affi savunan AKP İstanbul Milletvekili Cengiz Kaptanoğlu, 38 parselin tersane yapılmak üzere 49 yıllığına kiralandığını anımsatarak, buraların mülkiyetinin kullanıcılara verilmesi için Anayasa değişikliği yapılmasına çalıştıklarını belirtmiştir.

9. Gemi inşa sanayicileriyle yaptığı görüşmelerden sonra sektörden gelen tersaneler, limanlar ve yat limanlarıyla özel iskelelerin kurulduğu arazilerin kullanıcılara satışı önerisine sıcak bakan Ulaştırma Bakanı sayın Binali Yıldırım, bu amaçla Anayasa'nın 43. maddesi ile Kıyı Kanunu'nun bazı maddelerinin değiştirilmesine ilişkin önerisini Bakanlar Kurulu'nun gündemine taşımış ve bu öneri, 'yeni kaynak ve yeni istihdam olanakları yaratılması' amacıyla benimsenmiştir. Anayasa değişikliği teklifi, AKP'nin Meclis grubunda imzaya açılmış, buna bağlı olarak yapılması planlanan Kıyı Kanunu değişikliği ise Bakanlar Kurulu'nda imzalanmış ve tasarı, Anayasa değişikliğinden sonra Meclis'e sunulmak üzere beklemeye alınmıştır. Anayasanın 43. maddesinde yapılması planlanan değişiklik, belli araziler üzerinde kişiler lehine mülkiyet hakkı tesisinin esas ve şartları yasayla düzenlenebilecektir. Bu kapsamda Kıyı Yasası'nın 6. ve 7. maddelerinde yapılacak değişiklikler mülkiyet hakkı dahil, aynı haklar kurulabilecektir.

10. Gemi İnşa ve Sanayicileri Birliği Konsey Başkanı Kenan Torluk, Anayasa ve yasa değişikliği yapılırsa, bu tesislerin bulunduğu arazilerin 'işleticilere' satılacağını, ayrıca özelleştirme yoluyla kamunun elindeki liman ve iskelelerin de özel sektöre devredilebileceğini, bu arazilerin yabancı ortaklıklara konu edilebileceği gibi, ipotek gösterilip kredi alındığında da yabancı finans kuruluşlarının eline geçebileceğini belirtmiştir.

Bu bağlamda, yeni tersanelerin kurulması aşamasında ulusal çıkarlarımıza uygun doğru kararlar üretilmesine yönelik bazı bilimsel ve yasal saptamaları anımsatalım.

1. Anayasa'nın 43. maddesine göre, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunan kıyılar, özel mülkiyete konu olamazlar. Kıyılarda kazanılmış hak ilkesine dayanılmaz. Sahil şeritleri ve kıyılar, kişilerin yararlanacağı doğal çevreyi oluşturur. Anayasa'nın 56. maddesi gereği, herkes, bu çevrede sağlıklı ve dengeli bir yaşam hakkına sahiptir. Anayasa'nın 46. maddesi de, "Kıyılarının korunması amaçlı" kamulaştırmaya olanak sağlamaktadır.

3621 sayılı Kıyı Yasası'nın 6. Maddesine göre; Kıyıda, uygulama imar planı kararı ile; İskele, liman, barınak, yanaşma yeri, rıhtım, dalgakıran, köprü, menfez, istinat duvarı, fener, çekek yeri, kayıkhanesi, tuzla, dalyan, tasfiye ve pompaj istasyonları gibi "kıyının kamu yararına kullanımı ve kıyıyı korumak amacıyla yönelik alt yapı ve tesisler" ile, tersane, gemi söküm yeri ve su ürünlerini üretim ve yetiştirme tesisleri gibi "faaliyetlerinin özellikleri gereği kıyıdan başka yerde yapılması mümkün olmayan" yapı ve tesisler, yapılabilir.

Kıyı Kanunu'nun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 13. Maddesine göre; bu tesislerin yapıma koşulu, "onaylı uygulama imar planlarına uyulması ve çevre kirliliğinin önlenmesine ilişkin tüm önlemlerin alınması"dır.

2. T.C. Anayasası Devlete, 44. maddesi ile "toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek", 45. maddesi ile de "tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek" görevlerini yüklemiştir. Anayasamızın 166. maddesi, "Ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmayı, özellikle sanayi ve tarımın yurt düzeyinde dengeli ve uyumlu biçimde hızla gelişmesini, ülke kaynaklarının döküm ve değerlendirilmesini yaparak verimli şekilde kullanılmasını planlamak, bu amaçla gerekli teşkilatı kurmak Devletin görevidir" hükmüne amirdir. Çevrenin korunmasına yönelik 56. madde ile birlikte Anayasanın mülkiyet hakkının kullanımını düzenleyen 35. maddesi, herkesin mülkiyet ve miras haklarına sahip olduğunu belirttiikten sonra, "mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz" demektedir. Bu sınırlama, her türlü mülkiyet için, dolayısıyla toprak mülkiyeti için de geçerlidir.

3. Deniz Kirliliği üzerine yapılan bilimsel incelemelerde; evsel atıklar; endüstriyel atıklar; elektrik üretmek amacıyla kurulan termik ve nükleer santraller; sanayi tesislerinin dolum, boşaltım, aktarma alanlarında petrol türevlerinden kaynaklanan kirlenmeler; gemiler tarafından taşınan balast sularında bulunan yabancı sulara ait canlılar ve kimyasal kirleticiler; kazalar; deniz ve iç su taşıtlarının sentine, kirli balast sularından kaynaklanan kirlilikler; Atmosfer kaynaklı kirlilikler ile birlikte; çarpık kentleşme, yanlış yer seçimi nedeniyle tersane, çekek, liman, balıkçı barınakları; yanlış sahil dolgu alanları; erozyon; ruhsatsız ve yasal olmayan alanlardan kum çekilmesi; genetik yapıları değiştirilen ve yayılcı yabancı türler; aşırı ve bilinçsizce avlanma; üretim çiftlikleri de kirleticiler arasında yer almaktadır.

26 Mayıs 1991 tarih ve 20882 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan "Çevre Kirliliğine Yol Açan İşletmelerin Faaliyet Kolları İtibariyle Gruplandırılması Hakkında Karar"da; I. Grupta, "17) Gemi Söküm Yerleri"; III. Grupta, "12) Gemi Onarım Tersaneleri" ve "29) Gemi İnşa Tersaneleri" yer almaktadır.

4. Afet İşleri Genel Müdürlüğü, Deprem Araştırma Dairesi'nin "17 Ağustos 1999 Gölcük ve 12 Kasım 1999 Düzce Depremleri Tektonik İncelemesi Raporu", Hacettepe Üni. Mühendislik Fakültesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü Uygulamalı Jeoloji ABD'nin 8 Ekim 1999 tarihli "17 Ağustos 1999 Doğu Marmara Depreminin Jeoteknik Saha İnceleme Raporu", Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin "Doğu Marmara Depremleri ve Türkiye Gerçeği" adlı Raporu ve 22 Şubat 2000 tarihinde TBMM Genel Kurulu'nda görüşülen "Marmara Depremi ve Meclis Araştırma Komisyonu Raporu"na göre; Yalova-Altınova ve çevresi, "Deprem riski yüksek alanlar" içerisinde yer almaktadır.

Raporlara göre; Depremde hasara uğrayan yerleşim alanlarının ortak özelliği, su tablasının sığ olduğu zayıf alüvyal zeminler üzerinde kurulmuş olmalarıdır. Bu tür ortamlarda deprem dalgaları zemin tarafından büyütülerek yapılara iletilmiş, ayrıca sıvılaşma, yanıl yayılma vb. gibi olumsuz zemin davranışları da gelişmiştir. Dolayısıyla hasarı artıran en önemli faktörlerin başında, bölgenin jeolojik özellikleri ve zemin koşulları gözardı edilerek yerleşime gidilmesi gelmektedir.

1999 Depremlerini Yalova-Altınova özelinde incelediğimizde; Depreme neden olan fay zonunun batı kesiminde, Hersek kasabasında, birbirine paralel olarak gelişmiş 4 büyük çatlak saptandığı; Depreme neden olan faydaki en iyi atımların ve yüzey kırıklarının gözlemlendiği yaklaşık olarak 85 km uzunluğunda Hersek-Kullar-Arifiye-Kazancı Segmenti üzerindeki deformasyon zonunun genişliğinin 20 cm'den 4 m'ye kadar değiştiği; Alüvyal zeminlerin yaygın şekilde gözlemlendiği Hersek deltası ile Gölcük ve yakın civarında, deprem sırasında meydana gelen titreşimlerin bu zeminlerin içerdiği suya doygun kumlu-siltli düzeylerde sıvılaşma davranışının gelişmesine neden olduğu; Yeraltısuyu tablasının da son derece sığ konumlu olmasının bu süreci kolaylaştırıcı rol oynadığı; Hersek Deltası'nın batı kesiminde kum fıskırmasının ve konilerinin tipik olarak gözlemlendiği sıvılaşmalar meydana geldiği; Sıvılaşmanın tipik olarak gözlemlendiği diğer bir alanın ise, daha batıdaki Hersek Çıkıntısı'nda Yalak Dere

deltası olduğu; Kıyıda 50-100 m içerden itibaren çok sayıda sınılaşma hattı ve kum konileri meydana geldiği; Deltanın güneyindeki Subaşı Belediyesi yetkililerinin ifadelerine göre, artçı şoklar sırasında da bu alanda kum kaynamaları meydana geldiği ve sadece elma bahçelerinin bulunduğu sahanın imara açılmamış olmasının sınılaşmaya bağlı hasarları önlediği görölmektedir.

Raporlardaki ortak öneriler ise; gerek depremden hasar gören yerleşim birimlerinde, gerekse diğer bölgelerimizde bundan böyle yer seçimi çalışmalarına gereken önem verilmelidir. Yer seçimi çalışmaları, imara açılacak bölgelerde geniş alanları kapsayacak şekilde jeolojik-jeoteknik etütler yapılarak yürütölmeli ve bu amaçla yerleşim alanlarında jeolojik ve yapısal özelliklerin ve zemin koşullarının yanısıra, sınılaşma potansiyeli, heyelan, taşkın gibi doğđal afet riskleri de belirlenerek hazırlanacak olan "mühendislik jeolojisi" ve "arazi kullanım haritaları" esas alınmalıdır. Sadece yapı alanındaki (parsel bazında) zeminlere ait zemin emniyet gerilmesi ve zeminin oturma karakteristikleri gibi hususların belirlendiği klasik zemin etüdünün kapsamı dışına çıkılarak, özellikle depreme karşı hassas bölgelerde; aktif (diri) fayların konumları ve jeolojik faktörleri başta olmak üzere sınılaşma riski (gevşek toprak zeminlerde) ve zemin hakim periyodu gibi zeminlerin dinamik özelliklerini de kapsayan jeolojik-jeoteknik etütlerin yaygınlaştırılması ve denetimi önem taşımaktadır.

5. Kıyılar, gerek doğđal dengenin korunması ve gerekse ülke ekonomisi açısından büyük bir öneme sahiptirler. Kıyıların kullanılması, korunması ve geliştirilmesi gerçekte ülke topraklarının, doğđal kaynakların toplum yararına kullanılması sorununun bir parçasıdır. Her yerleşim yeri doğđal çevrenin bir parçası olduğu için, düzenli, dengeli ve sağlıklı yerleşimin temel koşulu, yer seçiminin uygun yapılmasına bağlıdır. Doğđal kaynaklar açısından önemli bir potansiyele sahip olan kıyı bölgelerindeki ekonomik faaliyetlerin yoğunluk ve çeşitliliği bu alanlarda önemli bir baskı unsuru oluşturmaktadır. Kıyılarda, ayrıntılı planlama yapılmadan, ya da yapılmış planlara uyulmadan, yalnızca ekonomik getiriler gözetilerek yapılan yatırımlar, sonraki aşamalarda kıyasal çevreyi, geri dönölmeyecek düzeyde olumsuz biçimde etkilemektedir. Kıyı yapıları için uygun olmayan yer seçimleri, bu yapılardan kaynaklanan olumsuz etkiler kıyılarımızın doğđal yapısını bozmakta, büyük bir hızla tahrip olan kıyılar için bir özel yönetim planlaması ihtiyacını doğđurmaktadır. Bu teknik planlama, yürürlükteki mevzuatımızda ÇED süreci olarak karşımıza çıkmaktadır.

Çevresel Etki Değerlendirmesi Uygulanacak Projeler Listesi'nde; "9. Su yolları, limanlar ve tersaneler, a) 1.350 DWT ve üzeri ağırlıktaki deniz araçlarının geçişine izin veren kıta içi su yollarının yapımı ve kıta içi su yolu trafiği için yapılacak olan limanlar, b) 1.350 DWT ve üzeri ağırlıktaki deniz araçlarının yanaşabileceği liman, iskele ve rıhtımlar, c) Yük ve yolcu gemilerinin yapım, bakım, onarımı amaçlı tersaneler, d) Gemi söküm faaliyetleri, e) Yat limanları; ÇED Ön Araştırması Uygulanacak Projeler'de; 20. Altyapı tesisleri, e) Limanlar, iskeleler, rıhtımlar (Ek-I de yer almayanlar), f) Balıkçı barınakları, römorkör barınakları, g) Rekreasyon amaçlı, denizden 10.000 m² ve üzerinde alan kazanılması projeleri, n) Çekek yerleri (yat ve teknelere karaya çekme, bakım, onarım, konaklama, denize indirme hizmetleri sunan ve/veya tekne imalatı yapan tesisler)", ÇED kapsamına alınmıştır.

ÇED Ön Araştırması Raporunun Hazırlanmasında Esas Alınacak Seçme Eleme Kriterleri'nde Ek-V deki Duyarlı Yörelere listesi dikkate alınarak doğđal çevrenin değerlendirilmesi söz konusudur. EK-V'deki "Duyarlı Yörelere" başlığı altındaki Korunması Gereken Alanlar arasında; "a) Onaylı çevre düzeni planlarında, mevcut özellikleri korunacak alan olarak tespit edilen ve yapılaşma yasağı getirilen alanlar (Tabii karakteri korunacak alan, biogenetik rezerv alanları, jeotermal alanlar v.b.), b) Tarım Alanları: Tarımsal kalkınma alanları, sulanan, sulanması mümkün ve arazi kullanma kabiliyet sınıfları I, II, III ve IV olan alanlar, yağışa bağlı tarımda kullanılan I. ve II. sınıf ile özel mahsul plantasyon alanlarının tamamı" yer almaktadır.

Liman-İskele-Barınak-Marina Yapım Taleplerinde Değerlendirmeye Esas Alınmak Üzere Yatırımcılardan İstenecek Bilgi ve Belgeler ile Valiliğin (Bayındırlık İ

Müdürlüğü) İlk İncelemede Esas Alınması Gereken Kriterler arasında ise, arazinin yerleşimi konusuna değinilmemiştir.

6. T.C. Yalova Valiliği ile Yalova Ticaret ve Sanayi Odası tarafından 8-14 Mayıs 1998 tarihleri arasında düzenlenmiş Yalova Kongresi'nin Sonuç Bildirgesinde; "Tarım topraklarına zarar vermeyecek yerleşim modelleri oluşturulacak, Tarım alanlarında ruhsatsız yapılaşmaya izin verilmeyecek, Kaçak yapılar af kapsamına alınmayacak, Sulama kaynakları geliştirilecek ve mevcut olanlar korunacak, Meyvecilik, sebzeçilik ve süs bitkileri gibi faaliyetler, yöre tarımının geliştirilmesinde öncelikle düşünülecek, özellikle sebze ve süs bitkilerinin daha yaygın üretildiği örtü altı yetiştiriciliğinin geliştirilmesi teşvik edilecek" ve "Çevreye zarar veren sanayi genişlemeyecek ve yeni benzer sanayi kuruluşlarının yapılması önlenerek" kararları yer almaktadır.

Bu saptamalar ışığında, Yalova-Altınova İlçesi sınırları içerisinde 7.5 km uzunluğundaki sahil şeridinde kurulması planlanan Tersane özelindeki değerlendirmelerimizi kamuoyu ile paylaşmak istiyoruz:

1. Yalova-Altınova ve çevresi, Karadeniz ile Akdeniz ikliminin geçiş sahası olan özel iklimi ve iklimi nedeniyle her çeşit sebze ve elma, şeftali, armut, ayva, kiraz, vişne, kivi, çilek gibi meyvelerin yetiştiği, Ülkemizde üretilen dış mekan ve süs bitkilerinin % 65'inin üretildiği, modern tarım teknikleri kullanılan son derece bakımlı bahçelerde oldukça yüksek verim elde edildiği, ülkemizin en modern seralarının bulunduğu, tarımsal potansiyeli çok yüksek bir alandır.

2. Kıyı; deniz, göl, akarsu gibi her türlü doğal su kütlelerini çevreleyen kara parçası anlamına gelmektedir. Doğal olarak uzunlamasına ve derinlemesine iki boyutu içermektedir. Bu kara parçası, deniz ve göllerde, taşkın durumlar dışında suların kara yönünde en çok ilerlediği anda belirlediği kıyı çizgisi ile, bu çizginin devamında kıyı hareketlerinin oluşturduğu kumluk, çakıllık, taşlık, kayalık, sazlık, bataklık kesimin kara yönünden doğal sınır çizgisi, başka bir deyişle "kültür arazisinin başladığı çizgi" arasında kalan alandır.

3. Gemi Yapım Tersaneleri Bölgesi'nin her ne kadar deniz içinde yapılacağı belirtilse de, bu alanın gerisinde kalan arazilerin Hersek Ovası'ndaki alüvyal topraklardan oluştuğu görülmektedir. Yöredeki araziler hemen hemen düz (%1) eğimli olup, topraklar ince ve orta bünüye sahiptir. Arazi kotunun deniz seviyesine yakın ve arazilerin de hemen Marmara Denizi kıyısında yer alması nedeniyle drenaj yetersizliği mevcuttur. Taban arazisinde yar alan topraklarda erozyon etkisi yok denecek kadar azdır. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından 1991 yılında yayınlanmış olan Kocaeli İli Arazi Varlığı Raporu'nda da yer aldığı şekilde, toprak ve arazi özelliklerinden dolayı yörede bulunan araziler, makine işlemeli tarıma uygun ikinci (IIw) sınıf arazi kullanma kabiliyet sınıfına sahip, korunması gereken alanlardır.

Tersanenin denizin doldurulması ile kazanılacak alan üzerinde yapılmak istenmesine karşın, şirket tarafından hazırlanmış gerekçe raporunda bu faaliyetin beraberinde yan sanayiye de sürükleyeceği belirtilmektedir. Kıyı şeridinin dar kumsalından hemen sonra Hersek Ovası'nın verimli alüvyal toprakları başladığına ve üzerinde de sulu meyve bahçeleri bulunduğuna göre bu tarım arazilerinin ve meyve bahçelerinin yok olması anlamına gelecektir. Çünkü yan sanayi tersaneye en yakın yere gelmek isteyeceğinden bu araziler üzerinde yerleşecektir.

Yan sanayinin su ihtiyacı tarım alanlarında kullanılan suyun çekilmesine ve deniz suyunun bu alanlara ilerleyerek tatlı su kaynaklarının kullanılamaz duruma gelmesine ve diğer tarım topraklarının tuzlanmasına yol açacaktır.

Tersane ve yan sanayisinin ardından yerleşim yerleri de bu alanı işgal edecektir.

4. Tersane kurulacak saha denizin doldurulması ile kazanılacaktır. Yaklaşık 7,5 km uzunluğunda bir sahil şeridi boyunca denizin içine doğru ise 300-500 m mesafede dolgu yapılması kaçınılmazdır. Zira, ancak bu mesafede denizde ancak 4,5-5 m derinliğe ulaşılabilir. Tersane yerinin İzmit Körfezi'nde düşünülmesi, suların çok sığ olması nedeniyle böylesine büyük deniz dolgusu gerekecektir. Aksi takdirde derinlik yeterli olmazsa gemiler yaşanamayacaktır. Denizin önemli derecede

doldurulacağı da dikkate alındığında su ürünleri üzerinde olumsuz bir etki yaratmayacağını söylemek bilime aykırı olacaktır.

5. 1/25000 ölçekli Çevre Düzeni Nazım İmar Planı'nda ve söz konusu belediyelerin yaptıkları alt ölçek planlarda "Tarımsal Karakteri Korunacak Alan" olarak ayrılan araziler, imara açılmaması gereken bahçe ve tarım alanlarıdır.

6. 1999 Marmara Depremi sonrası hazırlanan ve yukarıda adları belirtilen bilimsel raporlara göre; İzmit Körfezi'nin ucundan Sapanca Gölü'ne doğru çok az yükselerek devam eden İzmit Ovası ve doğuda Gölcük kıyıları körfeze dökülen çok sayıda akarsuyun getirdiği malzemenin birikmesi sonucu yer yer genişleyen alüvyal bir şerit görünümündedir. Batıya doğru gidildikçe bu alüvyal şerit daralmakta (Ulaşlı, Karamürsel ve Ereğli) ve yer yer son derece incelmekte, Yalova'ya doğru Hersek ve Lale Dere deltalarında tekrar geniş alanları doldurmaktadır. Altınova'nın KB'sında Yalakdere'nin denize döküldüğü bölge ile Gölcük ve yakın civarındaki sivilaşmanın meydana geldiği lokasyonlarda yapılan gözlemler, kumlu zonların yaygın olduğunu göstermektedir. Alüvyon örtünün tipik olarak gözlemlendiği Hersek ve Subaşı köylerinin civarında da gevşek kum ve siltli kum, killi silt gibi gereçlerin alüvyonda önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir. Ayrıca Körfez'in doğusu ile Tepetarla ve Acısu yerleşim birimlerinin arasında bataklık alanlar da bulunmaktadır. Ova kenarlarında düşük olan alüvyon kalınlığı ovanın ortalarına doğru 150 m'ye ulaşırken, akarsu ağızlarındaki sellenmeyle oluşmuş alüvyon yelpazeleri ise mil, kum, çakıl ve bloklardan meydana gelmiş olup, sondaj verilerine göre kalınlıkları 30 m civarındadır. Çakıl, kum, silt ve kil tane boyundaki malzemenin oluşan alüvyal malzemede, özellikle gevşek kumlu ve siltli depolanmalar, son depremdeki hasarlar üzerinde sivilaşma ve zemin büyütmesi gibi davranışlarla etkili olmuşlardır.

Sonuç olarak;

Kıyılarda "korumacılık-yatırım" ikilemi sadece ülkemizde değil, dünyada da evrensel boyutta tartışma konusudur. Altınova Tersanesi, kalkınma açısından büyük öneme sahip olmasına karşılık, doğa ile dengeli olup olmadığı tartışmalı bir tesistir. Kıyı alanlarındaki yanlış gelişmelerin ve alan kullanımlarının ve bunların yol açtığı kullanım çelişkilerinin, bir yandan uzun dönemdeki ekonomik gelişmeyi olumsuz etkilediği, diğer yandan doğal kaynaklara, çevresel ve kültürel değerlere zarar verdiği bir gerçektir. Bir taraftan yeni iş sahası yaratılırken, diğer taraftan yenilenemeyen bir doğal kaynak olan tarım topraklarının yok edilmesi göz ardı edilmektedir.

Tersane yapımı, gerektirdiği alt yapı ve yan sanayi ile birlikte, bu eşsiz zenginliğin sonsuza değin yok olmasına yol açacaktır. Oysa yörede, verimli tarım topraklarının kaybına neden olmaksızın, söz konusu sektörümüzü geliştirici önemli bir potansiyel vardır. Bir takım siyasi hesapların ve çıkar bölüşümü olasılıklarının, planlanan alanın seçiminde rol oynadığına inanmak istemiyoruz.

Tüm bu gerekçelerle; Yalova-Altınova-Subaşı ve çevresinde kurulması planlanan tersaneye ilişkin karar yeniden değerlendirilmeli ve verimli tarım toprakları yerine, dolgu gerektirmeyen yeterli derinliğe sahip daha uygun bir alan seçilmelidir.

Nitekim, yanlış yer seçimi kararlarına en son örnek, İzmir-Sasalı Beldesi Çamaltı Tuzlası'na yapılacak liman kararıydı. Çevre ve Orman Bakanlığı, İzmir Körfezi Konteyner Terminali adı altında Ada Lima yapılması projesini başlamadan durdurmuştur.

Hem Yalova-Altınova örneği, hem de yapımı düşünülen diğer tersanelerin yer seçimi ölçütlerinde, alanın doğal, kültürel, ekonomik ve çevresel zenginliklerinin de çok titiz biçimde değerlendirilmesi gerektiğini düşünen ODA'mızın, kalıcı çözüm önerileri şunlardır:

1. Yer seçimi aşamasında tek tek ilgili kuruluşlardan görüş almak yerine, "organize sanayi bölgeleri" seçiminde olduğu üzere, tüm tarafların katıldığı kurulların yetkilendirilmesi yoluna gidilmelidir.
2. Tersane yer seçimi konusunda var olan yasal boşluk hızla doldurulmalıdır.

3. İl düzeyinde hazırlanmakta olan Çevre Düzeni Planlarında tarım arazilerinin korunması konusuna önem ve öncelik verilmelidir.

4. Kıyılarımızı özelleştirici süreçler derhal durdurulmalıdır.

ODA'mız kuşkusuz bu konunun takipçisi olmayı sürdürecektir.

Gerek duyulduğunda her türlü katkıda bulunmayı da görev saymaktadır.

NOT : Rapor, Ziraat Mühendisleri ODASI Toprak ve Su Kaynakları Komisyonu tarafından hazırlanmış, ODA Yönetim Kurulu tarafından görüşülerek onaylanmıştır.

2.2.8. KÖY HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ KAPATILMASIN - 01.11.2004

ÖZET

AKP Hükümeti, 21 Ekim 2004 günü, TBMM Başkanlığı'na Başbakan Recep Tayyip Erdoğan imzasıyla toplam 13 maddeden oluşan bir yasa tasarısı göndermiştir.1 Bu yasa tasarısı ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması ve bu kurum eliyle yürütülen hizmetlerin il özel idarelerine (İstanbul ile Kocaeli'nde büyükşehir belediyelerine) devredilmesi öngörülmektedir.

Yasa Tasarısı'nın başlıca hükümleri özetle şunlardır:

- 1) Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü (KHGM) kapatılmaktadır.
- 2) Bu kurumun merkez örgütü ile personeli Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na devredilecektir.
- 3) Tarımsal iskan ile ilgili görevler Bayındırlık Bakanlığı'na devredilecektir.
- 4) Bölge ve taşra örgütüyle personeli il özel idarelerine (İstanbul ve Kocaeli'nde büyükşehir belediyelerine) devredilecektir.
- 5) KHGM müfettişliğinin devri sözkonusu değildir; hizmetlerin uzman denetimi ortadan kaldırılacaktır.
- 6) KHGM'nün yürüttüğü tüm görevler, bundan böyle yerel yönetimlerce yerine getirilecektir.
- 7) Görev ve yetkilerde değişiklik yapılmamış, bugüne dek KHGM tarafından kullanılan yetkiler hangileri ise, bunlar olduğu gibi yerel yönetim yetkisi sayılmıştır.
- 8) Devir işlemi, yasanın yürürlüğe girdiği tarihten başlayarak bir yıl içinde tamamlanacaktır.
- 9) Tereddüt doğarsa, bunları giderme yetkisi başbakandır.

Yasa Tasarısı'yla, toprak ve su yönetimi dağıtılmaktadır.

- 1) Tarımsal arazilerin kullanımına izin verme yetkisi,
- 2) Toprak koruma ve arazi toplulaştırması yetkisi,
- 3) Yeraltı ve yerüstü su kaynaklarının yönetimi yetkisi,
- 4) Köy yolları, köy içmesuyu ve kanalizasyon sistemleri yapımı yetkisi,

başka hiçbir makamın onay ya da izni aranmaksızın, 81 ayrı yerel idareye, il meclislerine terk edilmektedir.

Yasa Tasarısı'yla yapılan iş, köy yollarının yapımı-bakımı gibi basit bir inşaat faaliyetinin yerel meclislere bırakılması değildir. Yapılan iş, insanlarımızı birbirine bağlayan yol ağıyla yol güvenliğinin, ülkenin toprak ve su gibi iki temel varlığının devlet tüzelkişiliğinin yetki alanı dışına çıkarılmasıdır. Yapılan iş, toprak ve su gibi iki vazgeçilmez ulusal varlığa, yerel çıkar gruplarıyla yabancı kişi ve şirketlerin sınırsızdenetimsiz elkoymasına izin verilmesidir.

KHGM'ne saldırı, ülkemiz ve Cumhuriyet üzerindeki tehdidin son ve en somut göstergesidir.

1Başbakanlık Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü, 4927 sayı ve 21 ekim 2004 günlü yasa tasarısı ve gerekçe metni.

I. TASARININ TEMEL ÖZELLİĞİ

AKP Hükümeti, sözde kamu yönetimi "reformu" içerisinde geçiremediği hükümleri, parçalayarak yasalaştırmaya çalışmaktadır.

"Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kaldırılması Hakkında Kanun Tasarısı" 21 Ekim 2004 günü Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na gönderilmiş bulunmaktadır

Yasa tasarısı, günümüzde yürürlükte bulunan, 9 Mayıs 1985 tarih ve 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'da değişiklik yapmaktadır.2

Toplam 49 ana madde ile 9 geçici maddeden oluşan 3202 sayılı yasanın adı değiştirilmekte, hangileri olduğu sayılmadan örgütlenme ile ilgili maddeleri ve tek tek sayılarak madde 38, 39, 43, 44, 45 kaldırılmaktadır.

- Değişiklik sonrasında yasanın adı Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanun olacaktır.
- 3202'nin, görevleri belirleyen ikinci maddesi aynen kalmıştır; bu görevleri il özel idareleri yerine getirecektir.
- Başka hangi maddelerin yürürlükte kalacağı belirsizdir; yoruma ve tartışmaya açık bırakılmıştır.
- Hazırlanan tasarı toplam 13 maddelidir ve bunların tümü ana maddedir; bu maddelerin 3202 sayılı yasayla nasıl birleşeceği belirsizdir. Getirilen maddelerin mevcut yasada hangi maddelerin yerine geçeceği belirtilmemiştir.
- Gerçekte, tasarı bir "değişiklik" tasarısı değil, yeni bir yasadır; ancak bir yasanın bütünlüğüne de sahip değildir.

Yasama tekniği bakımından ortaya çıkan durum, bir skandaldır.

Skandalın nedeni, devlet ve yasama işlerinde bilgisizlikle açıklanamaz. Bu sonucun iki nedeni vardır.

Birincisi, yapılmaya çalışılan işler Anayasa'ya aykırıdır. KHGM'nü kaldırıp yetkilerini yerel yönetimlere devretmek, Anayasa'da devlet tüzelkişiliğine tanınan toprak ve su kaynakları yönetimi yetkisini ortadan kaldırmak demektir. Yapılan iş, toprak ve su gibi iki vazgeçilmez ulusal varlığa, yerel çıkar gruplarıyla yabancı kişi ve şirketlerin sınırsız-denetimsiz elkoymasına izin verilmesidir.

İkincisi, Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun eliyle yapılmaya çalışılan işler, halk ve Cumhurbaşkanlığı tarafından geri püskürtülmüştür. AKP Hükümeti, 5 Nisan 2003 gününden bu yana yasalaştırmaya çalıştığı Cumhuriyet karşıtı yasalara geçit bulamamıştır. Bu yasaları geçirerek tek hamlede yapamadığı işleri, parça parça yürürlüğe sokarak yapmaya çalışmaktadır.

29 Mayıs 1985 tarih ve 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun, Resmi Gazete: 22 Mayıs 1985, 18761.

Bu rapora konu olan düzenleme, Cumhurbaşkanının 22 maddesine karşı çıktığı 5227 sayılı Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun'da yer almıştır. Hükümet'in yasa olarak yürütme gücü bulamadığı bu metin, madde 49'uyla KHGM'nü kaldırmaya girişmiş, geçici 2 inci maddesiyle işlemin nasıl yapılacağını belirlemiştir:

5227 -geçici madde 2: "Kaldırılan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri; araç, gereç, her türlü taşınır ve taşınmaz malları, bunlara ait ödeneklerle birlikte İstanbul dışında il özel idarelerine; İstanbul ilinde ise bu hizmetleri il hudutları dahilinde yapmak üzere İstanbul Büyükşehir Belediyesine devredilmiştir. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü merkez teşkilatı, ulusal veya bölgesel düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüleri ile Tarımsal Hidroloji Araştırma ve Eğitim Merkezi Müdürlüğünün kadro ve pozisyonları ile birlikte personeli ve araç, gereç, taşınır malları ile hizmet binaları ve diğer taşınmaz malları ve bunlara ait ödenekler Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'na; İstanbul dışındaki taşra teşkilatı personeli buldukları illerdeki il özel idarelerine, İstanbul'da ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi Başkanlığına kadro ve pozisyonları ile birlikte devredilmiş ve bunlar da başkaca bir işleme gerek kalmaksızın bu kadro ve pozisyonlara atanmış sayılır. 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda geçen "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü" ibareleri İstanbul ilinde "İstanbul Büyükşehir Belediyesi", İstanbul dışında ise "il özel idaresi" olarak uygulanır. Birinci fıkrada belirtilen tasfiye ve devir işlemleri Bakanlar Kurulu tarafından belirlenecek esas ve usullere göre bir yıl içinde gerçekleştirilir."

Bu hüküm, Cumhurbaşkanlığı'nın bir kez daha görüşülmek üzere Meclis'e geri gönderdiği maddeler arasında yer almamıştır. AKP Hükümeti bundan cesaret alarak, halkın birbuçuk yıldan bu yana karşı çıktığı bu hükmü, aynı ruhu koruyarak kendi başına uygulamaya sokmak için kolları sıvamış bulunmaktadır.

Hazırlanan Tasarı, 5227 sayılı yasada yer alan yukarıdaki hükmün aynısıdır.

Oysa, Cumhurbaşkanlığı'nın tek tek işaret ettiği maddeler itibarıyla neredeyse yarısı kabul edilemez bulunduğu 5227 sayılı Kanun, gerçekte, red gerekçelerine konu edilen maddeler yasanın tümünü ve ruhunu doğrudan hedef aldığı için, bir hukuk devletinde, hiçbir parçası itibarıyla canlandırılmaz haldedir.

II. TASARI NE ÖNGÖRÜYOR?

Tasarıya göre,

- 3202 sayılı "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun"un adı "Köye Yönelik Hizmetler Hakkında Kanun" olarak değiştirilmektedir.
- Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kaldırılmaktadır.
- Kaldırılan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün görev ve yetkileri 79 ilde il özel idarelerine, İstanbul ve Kocaeli illerinde ise büyükşehir belediyelerine devredilmektedir. Ancak, 3202 sayılı Kanunda yer alan iskan konularına ilişkin görev ve yetkiler Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından yürütülecektir.
- Bölge Müdürlükleri dahil taşra teşkilatı ile döner sermaye işletmelerinin personeli, araç, gereç, hizmet binaları ve tüm taşınır ve taşınmazları, bunlara ait ödeneklerle birlikte İstanbul ve Kocaeli illerinde büyükşehir belediyelerine, diğer yerlerde il özel idarelerine devredilmektedir.
- Merkez teşkilatı ile, ulusal veya bölgesel düzeyde faaliyet gösteren araştırma enstitüleri ve Tarımsal Hidroloji Araştırma ve Eğitim Merkezi Müdürlüğü'nün personeli, araç, gereç ve hizmet binaları ve tüm taşınır ve taşınmazları, bunlara ait ödeneklerle birlikte Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na devredilmiştir.
- KHGM'ne ait kadrolar, belirtilen idarelere devredilmektedir.
- KHGM'nün şube müdürü unvanlı kadrodan daha üstte bulunan orta ve üst düzey yöneticilerin görevleri, Kanunun yayımı tarihinde sona erecektir. Bunlar, devredildikleri kurumda ihtiyaç duyulan her türlü işlerde görevlendirilebileceklerdir. Yönetici personel dışında kalan diğer personel, devredilen kadro unvanlarıyla görevlerine devam edecektir. Sürekli işçi kadrolarında görev yapanlar ile geçici işçi pozisyonunda çalışanlar, kadro ve pozisyonlarıyla birlikte devredilecektir.
- Devir işlemleri bir yıl içinde tamamlanacaktır. Devir nedeniyle personel, kadro, ödenek, taşınır ve taşınmaz devri ve benzeri hususlar ile 3202 sayılı Kanunda yer alan görev ve yetkilerin kullanılmasında ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Başbakan yetkilidir.
- İl özel idareleri ve belediyelere devredilen personelin aylık ve diğer her türlü mali ve sosyal hakları, ilgili yıl bütçe kanununa konulacak ve Maliye Bakanlığınca ilgili idarelere aktarılacak ödeneklerle karşılanacaktır.

III. TASARININ GEREKÇELERİ NELERDİR?

Kanun tasarısı, her tasarıda olması gerektiği gibi, bir genel gerekçe ile madde gerekçeleri eklerinden oluşmaktadır. Ancak tasarıda madde gerekçeleri doğrudan maddelerin tekrarlanmasından ibarettir. Hiçbir maddenin gerekçesinde, ilgili maddeyle getirilen hükmün amacına, kapsamına ve sonuçlarına ilişkin herhangi bir açıklama yoktur. İpucu elde edilebilecek tek bölüm, genel gerekçe bölümüdür. Tasarının genel gerekçe bölümünde ise, KHGM'nün kaldırılması için gerçektir dışı gerekçeler yaratılmaya çalışıldığı, açık çarpıtmalara girişildiği görülmektedir. KHGM, beş gerekçeye dayanılarak kaldırılmak istenmektedir. Aşağıda bu gerekçeler incelenmektedir.

1. Hantal ve verimsiz devlet iddiası: Tasarıya göre, "aşırı merkezi ve hantal devlet yapısı", kırtasiyecilik, işbölümü ve görev tanımındaki eksiklikler, koordinasyon

zayıflığı .. kaynak israfını artırmakta ve hizmet kalitesini düşürmekte, kamu hizmetleri halkın beklentilerine – gereksinimlerine yanıt verememektedir. KHGM bu sorunların açık bir şekilde hissedildiği verimsiz ve başarısız bir kurumdur.

Köyleri Bakanlığının kuruluş yılı olan 1963'e kadar, bu hizmetler il özel idareleri tarafından yerine getirilmekteydi. Hizmetler, 1965 yılında Yol Su Elektrik (YSE) Genel Müdürlüğü'nün kurulmasıyla birlikte bir uzmanlık birimi eliyle görülmeye başlanmıştır. Böylece, köy hizmetlerinin görülmesinde yaşanan dağınıklık, çokbaşlılık, kaynak israfı ve uzmanlık yetersizliği sorunları aşılmıştır. 1960'lı yıllardan başlayarak elde edilen başarılar, hizmetlerin yerel yönetimlerin dağınıklığından merkezi planlamaya geçirilme tercihinin ne denli isabetli olduğunu göstermiştir.

1965 yılındaki durum şöyledir: Ülkemizdeki 36.500 köyden 19.500'ünün hiç yolu yoktu; 62.000 km'lik toplam yol ağının ancak 32.000 km'lik kısmı ulaşımına açılmıştı; hiçbir yolda asfalt ve san'at yapısı yoktur.

2000'li yıllara gelindiğinde yolu olmayan köy kalmamış, mevcut köy yolları ağı 293.000 km'ye çıkmış, yaklaşık 100.000 km yol asfalt kaplamalı hale getirilmiştir. Ülkemizde Karayolları'na devlet ve il yolları ağının yaklaşık 60 bin km. olduğu düşünüldüğünde, kırsal alana götürülen hizmetin büyüklüğü ortaya çıkmaktadır.

Yine ülkemizdeki 75 bin yerleşim ünitesinden, 1965 yılında 18.183'üne sağlıklı ve yeterli içme suyu götürülmüş olmasına karşın, bugün itibariyle 70 bin adedinde sağlıklı ve yeterli içmesuyu vardır. Bu ünitelerin yaklaşık yüzde 60'ına şebekeli sistemle içmesuyu götürülmüştür. Sulanması öngörülen 2,4 milyon hektar alanlık tarım arazisinin 1,2 milyon hektarı sulamaya açılmış, 963 bin hektar alanda tarla içi ve toprak muhafaza ve geliştirme hizmetleri sağlanmıştır.

Bütün bu uygulamalar, ulaştırma, içme suları, iskan, tarım, konut, teknolojik araştırmalar ve çevre gibi 7 ana sektör ve 26 alt sektörde hizmet üreten Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün başarılarından sadece birkaç örnektir. Bu hizmetlerin gerçekleştirilmesinde etkin bir denetim ve eşgüdüm sağlanmış, ülkenin geri kalmış bölgelerine daha fazla kaynak ayrılmasına özen gösterilmiştir. Diğer yandan ülkeye ekonomik ve uzun ömürlü tesisler kazandırılmıştır.

Bu uygulamalarda, Genel Müdürlük ihtiyacı olan iş makinelerinden bir dozer veya yükleyici 65 bin dolara alınırken, aynı iş makinasının il özel idareleri tarafından tam iki katına, yani 130 bin dolara alındığı yaygın olarak bilinen örneklerden biridir. Buna benzer örnekler çoğaltılabilir.

Burada bir önemli noktaya daha dikkat çekmek gerekmektedir.

KHGM hizmetleri için 1992 yılında genel bütçeden ayrılan pay % 3,96 iken, bu oran 1990'lı yılların ortalarında % 2'lere, 2000'li yıllarda ise % 1,06'ya kadar düşmüştür. Genel Müdürlük bütçesinde yaşanan bu muazzam daralmanın son üç yılın rakamlarıyla anlamı şudur: 8. Beş Yıllık Kalkınma Planı verilerine göre, yılda 100 bin hektar arazi sulamaya açılması gerekirken, 2002'de sulamaya açılan toprak büyüklüğü 74 bin hektar olarak gerçekleşmiş ve 2004 yılı programında bu rakam 62 bine düşmüştür. Bu durum, Türkiye'nin teknik ve ekonomik ölçütlere göre sulamaya açması gereken ilave 4 milyon hektar için daha 80 yıl beklemek gerektiğini ortaya koymaktadır. Tarla içi geliştirme hizmetleri 2002 yılında 27 bin hektardan 2004 yılında 24 bin hektara; toprak muhafaza çalışmaları 9 bin hektardan 2 bin hektarın altına; taşkın koruma çalışmaları 20 bin hektardan 13 bin hektara gerilemiştir. Ulusal bütçeden yeterli ödenek verilmeyen Kurum, tüm olumsuz ve engelleyici koşullar karşısında, öz kaynaklarını devreye sokarak hizmet üretmeyi başarabilmiştir.

Bugün gelinen nokta, yaşam standardı yükselme eğiliminde olan insanların beklentilerine cevap verebilmekten tartışmasız biçimde uzaktır. Ancak bu durumun sorumlusu, bir kamu kurumu olduğu için KHGM değil, köy hizmetlerine ilişkin uygulanan politikaların kendisidir. Doğru çözüm için, sorunu ve sorumluyu doğru teşhis etmek gereklidir.

Toprak ve su kaynaklarının korunması ve geliştirilmesi, yalnızca köy muhtarlıklarında yaşayan 14,1 milyon insana hizmet vermek değildir. Ülkemizdeki 70 milyon insanın, ortalama bir ifadeyle 60 milyonunun köye bağlı olarak yaşadığı gerçeği

düşünüldüğünde, bütçe ödeneklerindeki düşüşün köylüsüyle kentlisiyle tüm nüfusumuzu etkilediği, bir diğer ifadeyle, ülkenin sosyal ve ekonomik yapısına da doğrudan etki yaptığı görülmektedir. Bu nedenle, tartışılan sorun "köylü sorunu" değil, "ülke sorunu"dur.

Tasarıda yer alan kaynak israfı ve eşgüdüksüzlük suçlamaları, ikna edici dayanaklardan yoksundur.

2. KHGM'nün diğer kamu kuruluşlarıyla mükerrer görev alanı iddiası:Tasarı, saydığı görev ve hizmet alanında, KHGM'nün bazı kuruluşlarla mükerrerlikler oluşturduğunu ileri sürmektedir. Buna göre;

a) 3155 sayılı Tarım Reformu Genel Müdürlüğü'nün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun, 3202 sayılı Yasada öngörülen görevlerden sulama, toprak muhafaza, toplulaştırma ve tarım dışı amaçlı arazi tahsisi gibi konulardaki işlerin Bakanlar Kurulunca belirlenen uygulama alanlarında Tarım Reformu Genel Müdürlüğünce yürütülen hizmetlerle;

b) İl Özel İdaresi Kanununa göre il özel idareleri tarafından yürütülen bazı hizmetlerle;

c) 442 sayılı Köy Kanunu ve 7488 sayılı Köy İçmesuları Hakkında Kanuna göre Devlet Su İşleri tarafından da yürütülmekte olan köye kapalı yoldan içecek su getirmek, pis suların akıp gitmesi için üstü kapalı akıntı yapmak, köylere içme suyu temin etmek gibi görevler bakımından Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen hizmetlerle,

d) 441 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın Kuruluş ve Görevleri hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamında, Bakanlığın ana hizmet birimi olan Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü ile Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen hizmetlerle mükerrerlikler bulunmaktadır.

Gerçekte, her yeterli bilgi sahibinin bildiği üzere, bugün itibariyle Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün hizmet alanına giren hiçbir konu bir başka kurum veya kuruluş tarafından yürütülmemektedir.

Tarım Reformu Genel Müdürlüğü, ülkemizde yalnızca "Reform Bölgesi" ilan edilen yerlerde çalışır. Yani, Şanlıurfa ve çevre illerinde ve "GAP Projesi"nde. Bu genel müdürlük yalnızca proje üretiminden sorumludur ve uygulama-yürütme alanında iş görmez.

İl özel idareleri ile görevde mükerrerlik iddiası da geçerli değildir. Ülkede toprak ve su kaynaklarını kullanma ve bunlar üzerinde denetim yetkisi ve görevi, yasalarla Devlet Su İşleri Gn.Md. ve Köy Hizmetleri Gn.Md.'ne verilmiştir. İl Özel İdareleri Yasasında böyle bir hüküm yer almamaktadır. İl özel idarelerinin köy yollarının yapımı ile ilgili görevi ise, anılan kurumla mükerrerlik değil, işbölümü ve işbirliğinin hukuki zeminini oluşturmaktadır. İdareler arasında işbölümü ve işbirliğini "mükerrerlik" olarak görmek, devlet yönetimini zaafa uğratmak demektir. Kaldı ki, il özel idarelerinin ülke genelinde toplam 7000 kişiden ibaret olan personeli içinde teknik personel bulunmadığı gibi, bu idarenin yatırım uygulama deneyimi de yoktur. Her biri bir diğerinden farklı özellikler ve sorunlar sergileyen 81 il özel idaresinin, ülke genelinde dengeli götürülmesi gereken böyle bir hizmeti uygulama olanağı da bulunmamaktadır.

Mükerrerlik iddiasında bulunan üçüncü kuruluş, Tarım Bakanlığı'nın Tarımsal Üretimi Geliştirme Genel Müdürlüğü'dür. Kısa adıyla TÜGEM olarak bilinen bu birim, alanla ilgili olarak, yalnızca bir daire başkanlığına sahiptir: Tarımsal Arazileri Değerlendirme Daire Başkanlığı. Tarımsal Arazileri Değerlendirme Daire Başkanlığı henüz 2001 yılında kurulmuştur ve yeterli birikim ve deneyime sahip değildir. Kaldı ki, Tarım Bakanlığı içinde yetkinin Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü yerine TÜGEM'e verilmiş olması, ayrı bir sorun oluşturmaktadır. Tarım Bakanlığı'nın Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki 441 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname, konuyla ilgili uzman genel müdürlük olarak Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü'nü belirtmektedir. Asıl karışıklık, tüm yetkilerin devredilmek istendiği Tarım Bakanlığı'nın kendi içindedir. Günümüze dek Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü uygulama yetkisini tek başına

kullanmış, Tarım Bakanlığı bu süreçte yalnızca onay makamı olarak yer almıştır. Bugün de uygulama bu biçimde devam etmektedir.

Bu alanlarda tek yetkili ve tek ihtisas birimi Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'dür. 'Mükerrerlik' savı gerçeği yansıtmamakta, zorlama gerekçe üretmenin bir sonucundan ibaret kalmaktadır.

3. İstihdam fazlası olan, bütçesini maaş ödemeye harcayan KHGM iddiası: Tasarı gerekçesinde, 2003 yılında maaş ödemelerinin Genel Müdürlük harcamalarının % 76'sını, ek bütçenin % 99'unu oluşturduğu, Genel Müdürlüğün özellikle bölge ve il müdürlüklerinde 53.600 kişi istihdam ettiği, personelin 45 bininin işçi olduğu ifade edilmektedir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü hizmet üreten bir kuruluştur. Ürettiği hizmetin, bir birim maliyeti vardır. Her birim maliyetin olmazsa olmaz analiz girdilerinden biri de, işçilik gideridir. Yani, birim maliyet hesabında, analiz değer içerisinde işçilik gideri yer alır. Fabrikada üretilen 1 metre kumaş veya 1 otomobil veya 1 kg sucukta olduğu gibi, yapılan 1 km yolda, içmesuyuna kavuşturulan 1 ünitede veya sulamaya açılan 1 hektar alanda birim maliyetlerde de işçilik bulunmaktadır.

İşçilik giderleri, sağlıklı bütçe uygulamalarında cari bütçe içerisinde yer almaz. İşçilik ödenekleri yatırım bütçelerinde yer alır. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne ayrılan yıllık işçilik ödeneklerinin yatırıma dönüşme oranı %80'dir. Yani 100 birim işçilik ödeneğinin 80 birimi yatırıma dönüşmektedir.

Her üretimin bir maliyeti vardır. Köylüye hizmet götürülecekse, bunun maliyeti karşılanacaktır. Madde gerekçesinde söylendiği gibi, "personel giderleri bütçenin % 76'sını oluşturmaktadır; bu cari giderle kaynaklanmaktadır. Gerçekte hükümet, bir yılda işçiyeye, memura ne ödeyeceğini net olarak bilmektedir. Maliye Bakanlığı'nın elinde bu bilgiler ayrıntılarıyla, aylık giderler olarak, il bazında vardır. Ama bu rakamlar, yıl başı hesaplarında IMF'yi kandırmak amacıyla gizlenmektedir. Ülke gerçekleri ve hizmet gereksinmesi, yılı içinde, ister adına ek ödenek densin, ister örtülü ödenek, bu paranın ödenmesini zorunlu kılar. Ek bütçenin % 99'unun işçilik ödemesi olarak gösterilmesi, KHGM'nün eksiklerini değil, siyasal iktidarların IMF ipoteği ile pazarlığını açığa çıkarmaktadır.

Bir diğer sav, "ek bütçenin % 99'u işçilik giderlerine ayrılır" saptamasına dayanmaktadır. Ek bütçelerle ilgili bu saptama, bütçenin IMF koşullarına uygun hazırlandığını göstermek için, yıl başı bütçe hazırlığında bir takım harcama kalemlerini bütçeye koymamaktan kaynaklanmaktadır. Gerçekte hükümet, bir yılda işçiyeye, memura ne ödeyeceğini net olarak bilmektedir. Maliye Bakanlığı'nın elinde bu bilgiler ayrıntılarıyla, aylık giderler olarak, il bazında vardır. Ama bu rakamlar, yıl başı hesaplarında IMF'yi kandırmak amacıyla gizlenmektedir. Ülke gerçekleri ve hizmet gereksinmesi, yılı içinde, ister adına ek ödenek densin, ister örtülü ödenek, bu paranın ödenmesini zorunlu kılar. Ek bütçenin % 99'unun işçilik ödemesi olarak gösterilmesi, KHGM'nün eksiklerini değil, siyasal iktidarların IMF ipoteği ile pazarlığını açığa çıkarmaktadır.

Bir diğer ifadede Genel Müdürlük bünyesinde 53.600 kişi, il müdürlüklerinde 45 bin kişinin çalıştığından söz edilmektedir. Peki, Köy Hizmetleri'nde kaç kişi çalışmalıdır? Biz söyleyelim, bugün itibarıyla Genel Müdürlükte çalışan işçi sayısı 44 binin altına düşmüştür. Genel Müdürlük tarafından yapılan norm kadro çalışmalarına göre, bu hizmetlerin asgari düzeyde yerine getirilmesi için 47.100 işçiyeye ihtiyaç vardır.

Tasarı'da ileri sürülen personel giderlerinin yüksekliliği savı, devlet ciddiyetiyle bağdaşmayacak ölçüde gerçek dışı bir nitelik taşımaktadır.

4. KHGM'nün işleri müteahhitlere ve başka kurumlara devretmiş olduğu ve bu nedenle personel ve makinalarının atıl kaldığı iddiası: KHGM'nün doğrudan yaptığı işlerin çoğunun kırsal yollarla ilgili olduğu, tarım (çoğunlukla sulama), su temini ve iskanla ilgili öteki işlerin büyük ölçüde özel yükleniciler tarafından yerine getirildiği, KHGM faaliyetlerinin önemli bir bölümünün il özel idarelerinin talebi üzerine ve öteki kuruluşlarla yapılan protokoller çerçevesinde gerçekleştirildiği, bunun sonucu olarak KHGM'nün personeli ve makinalarının büyük ölçüde atıl kaldığı ileri sürülmektedir.

Ülkemizde yaklaşık 75 bin yerleşim birimine hizmet götüren KHGM, yapım hizmetlerinin yanı sıra bakım hizmetlerini de yerine getirmek zorundadır. 300 bin kilometrelik yolda dört mevsim güvenli ulaşım sağlanacaktır. Sekiz yıllık kesintisiz eğitim için köy yolları hergün açık tutulacaktır. Bir köye birden fazla kere hizmet götürüldüğü için, yılda ortalama 80 bin köyde, 680 bin kilometrelik kar mücadelesi

yapılacak, deprem, sel gibi doğal afetlerde olay yerine anında ulaşılacak ve ilk müdahale yapılacaktır; cami, köy konağı, okul, sağlık ocağı gibi tüm tesislerin hizmeti karşılanacak, köydeki acil hasta hastaneye yetiştirilecek, sağlık memuru veya hemşire köylere götürülecek, sınır ötesi askeri hareketlerde ordumuza lojistik destek sağlanacaktır. Böyle bir kuruluşta "atıl kapasite" varsa, başka hiçbir kuruluş çalışmıyor demektir.

KHGM'nde 1984 yılında 10.240 olan memur sayısı, yirmi yıl için 2004 yılına kadar 6.000'e düşürülmüştür. 1985 yılında 65.327 olan işçi sayısı, mevsimlik işçiler kadrolu duruma getirildiği halde 2004 yılına kadar 44.000'in altına indirilmiştir. 20 yılda memur sayısı yüzde 40, işçi sayısı yüzde 33 oranlarında düşürülmüştür.

1990 yılında toplam 28.000 adet olan makina varlığı, 2004 yılına kadar 16.000 adete geriletilmiştir. Kurumun makine varlığı yüzde 43 oranında azaltılmıştır. Büyüyen hizmet gerekleri, böylesine daralan personel ve makina varlığıyla karşılanmıştır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nde özelleştirme ise, Kurum'un teknik bir tercihi ve teknik gereklilik olarak değil, iktidarların hesapsız ve inatçı siyasal tercihlerinin ve dayatmalarının ürünü olarak ortaya çıkmıştır.

Özelleştirme, yalnızca kamu kurum ve kuruluşlarına ait işletmelerin özel kişi ve kuruluşlara satılması değildir. "Taşeronlaşma yada emanet işlerin azaltılarak işlerin özel kişi ve kuruluşlara yaptırılması" da bir özelleştirme yöntemidir. Köy Hizmetleri, Karayolları, Devlet Su İşleri Genel Müdürlükleri, yapıları gereği satılarak özelleştirilemeyeceği için, bu kuruluşları özelleştirmenin yolu, bu kuruluşlarca yerine getirilen hizmetlerin müteahhitlere ve taşeronlara yaptırılması olmuştur.

Kamu sektöründe taşeronlaşma ve fason üretim, 24 Ocak 1980 istikrar programı sonrasında bilinçli olarak gündeme getirilmiştir. Bu doğrultuda ilk sistemli çabalardan biri, 1983 yılında hazırlanan Ulaştırma Ana Planı'dır. Bu Plan uyarınca Karayolları Gn.Md.'nin emaneten yaptığı işlerin on yılda yüzde 60'dan yüzde 25 düzeyine indirilmesi öngörülmüştür. DSİ de bu süreçten etkilenmiştir. 1999'da dönemin DSİ Genel Müdürünün yaptığı bir açıklama çok anlamlıdır ve yapılan çalışmanın niyetini ve boyutunu göstermektedir:

"DSİ, özelleştirme uygulamasında bugün yüzde 83'lük bir seviyeye ulaştı... Bugün ülkemizde 300'e yakın sulama birliği var. Yenileri de kuruluyor. Mevcudun yüzde 83'ü çiftçilerimize devredildi. Böylece Türkiye'nin en büyük gizli özelleştirmelerinden birini gerçekleştirdik. Hedefimiz, 2000 yılına kadar tüm alanların işletmesinin devredilmesi. ... DSİ'nin bu çalışması dolayısıyla Dünya Bankası, Türkiye'yi örnek ülke olarak gösterdi" (Zaman Gazetesi, 12.1.1999)

KHGM'nde işaret edilen 'atıl kapasite' varsa, bu, KHGM'nün bir devlet kurumu olmasından değil, doğrudan doğruya özelleştirme ve taşeronlaşma politikasının uygulanmasındandır. Verimsiz olan, kaynakların israfına yol açan ve kamu hizmetlerinin görülmesini engelleyen, özelleştirme ve taşeronlaştırma politikasının kendisidir. Müdahale edilmesi gereken nokta burasıdır: Kamu kurumlarını hızla felçli hale getiren bu uygulamalara son vermek, bugün yaşanan sorunları ortadan kaldıranın tek yoludur.

5. KHGM'nün yaptığı işlerin mahalli ve müşterek ihtiyaçlara ilişkin olması sebebiyle mahallinde planlanarak yerine getirilmesinin zorunlu bulunduğu, merkezi planlamaya gerek kalmadığı, günümüzde KHGM'ne gereksinim kalmadığı iddiası: Tasarı, mahalli müşterek nitelikli hizmetlerin merkezi idare tarafından yürütülmeye çalışılmasının hizmette etkinliği ve verimliliği azalttığı ve hizmetlerin daha yüksek maliyetle yerine getirilmesine yol açtığı; bu nedenle KHGM tarafından yürütülen hizmetlerin, halen köye ilişkin hizmetlerin yerine getirilmesinde önemli bir rolü bulunan il özel idarelerine devredilmesinin öngörüldüğü; 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ile büyükşehir belediyesi sınırları İstanbul ve Kocaeli illerinde il mülki sınırı olarak tespit edildiğinden ve böylece il özel idarelerinin bu görevleri yerine getireceği bir alan kalmadığından, bu illerde KHGM tarafından yerine getirilen görevlerin büyükşehir belediyelerine devredilmesinin amaçlandığı ifade edilmektedir. Tasarıya göre, merkezi planlama, bu kuruluşların kurulduğu dönemdeki şartlarda uygun olabilirdi, ancak

bugün dönem değişmiştir. Artık, bu faaliyetlerin mahalli idareler tarafından yerine getirilmesi, hem mahallin ihtiyaçlarına uygun çözüm yollarının bulunmasını kolaylaştıracak, hem de atıl kapasitenin kullanılması sağlanarak verimlilik artırılabilecektir.

Tasarının gizlediği gerçek, bu sahte gerekçe ile ilgilidir. KHGM tarafından yürütülen işler "mahalli müşterek ihtiyaçlar"a değil, ulusal-ortak hedeflere ilişkin işlerdir. Bu konu, aşağıdaki bölümde ayrıntılarıyla ele alınmaktadır.

IV. TASARININ GİZLEDİĞİ NEDİR?

Tasarının genel gerekçesinde, KHGM'nün başlıca görev ve sorumluluk alanı şöyle ifade edilmiştir:

"Küçük ölçekli kırsal altyapının geliştirilmesi kapsamında olmak üzere, kırsal alanda küçük sulama planları ve drenaj sistemleri için yer altı ve yer üstü su kaynaklarının geliştirilmesi, tarım alanlarının amacına uygun şekilde kullanılması, köy yollarının inşaatı ile köylere temiz içme suyu sağlanması ve köylerin elektrikleştirilmesi için gerekli tesislerin yapılması, toprak muhafaza, arazi ıslahı, toplulaştırma, tarım dışı amaçlı arazi tahsisi ve iskan hizmetleri."

Türkiye'de, Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı verilerine göre, kırsal alanda 35.014 adet köy ve 40.617 adet köy-bağlısı olmak üzere toplam 75.631 adet yerleşim ünitesi vardır. Bunlarda toplam 14,1 milyon kişi yaşamaktadır. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, kasabalara da hizmet götürdüğünden, hizmet sunulan nüfus sayısı 23 milyona yükselmektedir.

Tasarı yukarıdaki tanımı temel sayarak ve KHGM'nü yalnızca 75.000 küçük yerleşme biriminin nüfusuna dönük bir hizmet birimi diye göstererek, böylesine dağınık ve küçük birimlere "Ankara'dan hizmet götürme"nin mantıksızlığını göstermeye çalışmaktadır.

Bazı köşe yazarları, bu aldatmacı sava destek olmaktadır. Bir yazar, kendini bildi bileli adını bildiği, ama ne yaptığını bilmediği KHGM'nün Çevre Bakanlığı'nın 30 katı bütçeye sahip olduğunu; -okuyucularının sıkı durmasını isteyerek- bütçesinin %72'sinin ücretlere gittiğini; son 25 yılda kuruma 20 milyar dolar ayrılıp köylüye 3-4 milyar dolarlık hizmet götürdüğünü; örgütün "tıpkı kabus gibi" kendini yeniden ve yeniden ürettiğini; "tıpkı kanserli bir ur gibi" büyüdüğünü, bu rakam ve değerlendirmelerle kendisini 'enforme eden' kaynaklara ilişkin hiçbir bilgi vermeden yazdıktan sonra şu sonuca varmıştır:

"Ben artık bürokrasinin kendi kendisini küçülteceğinden o kadar umudumu kestim ki, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü gibi kurumları tespit ettikçe IMF'e "gammazlamak"tan başka çare düşünmüyorum. Gözlerine sokarsak, belki böyle kurumları da kredi koşulları listesine koyarlar diye umuyorum." (Gülşay Göktürk, "Köy Hizmetleri", 5 Temmuz 2001, Sabah Gazetesi)

21 Ekim 2004 günü TBMM'ye gönderilen KHGM'nü kapatma tasarısı, her biri gerçek dışı ve belli bir politika doğrultusunda kamuoyu yaratma amacıyla yürütülen bu faaliyetler sonunda ortaya çıkarılmıştır.

Tasarı, yıllardır yürütülen yanlış-bilgilendirme operasyonundan güç alınarak, KHGM'nün mahalli müşterek nitelikte işler yaptığı, üstelik bu mahalli işleri çok küçük yerleşmeler için yürüttüğü, dolayısıyla bu işlerin merkezi bir örgüt tarafından değil yerel yönetimlerce yapılması gerektiği görüşüne dayandırılmıştır.

Oysa, KHGM'nün üstlendiği görev ve hizmetler, Tasarı'da anlatılan "küçük" ve "yerel" işler değildir. Tam tersine, KHGM, "ulusal" ve "büyük" işlerin örgütüdür.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü:

- ülke topraklarının hangi amaçlarla nasıl ve kimlerce kullanılacağına karar veren;
- tarımsal amaçlı nüfus yerleştirme gibi son derece hassas nüfus işlerine yönelik işler yapan;
- hiçbir yerel grubun uhdesine geçiremeyeceği yerüstü ve yeraltı su kaynaklarının halkımızın gereksinimleri doğrultusunda kullanılmasını yöneten;

- yerel çıkar gruplaşmalarının etkisiyle bir başka nüfus grubunu cezalandırma amacıyla kullanılabilir olan yol açma ve yol güvenliğini sağlama işlerini yürüten bir kurumdur.

KHGM tarafından yapılan işler basit müteahhitlik işleri değil, yaşamın en temel kaynaklarının, toplumun barış içinde yaşaması için zorunlu olan adaletli ve dengeli biçimde kullanıma sunulması ile ilgili işlerdir. KHGM işleri, bu nedenle ulusal nitelikli işlerdir. Bu nedenle devlet eliyle yürütülen işlerdir.

KHGM'nün görevleri, 3202 sayılı kuruluş Yasasında 20 ayrı fıkra halinde sıralanmıştır. Hazırlanan tasarı bu maddeyi yürürlükten kaldırmamış, aşağıda belirtilen bu görevlerin tümünü yetkileriyle birlikte yerel idarelere devretmiştir.

KHGM'nün toprak yönetimi (toprağın kullanılması, korunması, geliştirilmesi) görevi, yalnızca köy yerleşmelerinde değil, tüm ülke genelinde aşağıdaki yetkilerin kullanılması demektir (3202; madde 2/b,f-k,p):

- 1) Tarım alanlarının amacına uygun kullanılmasını sağlamak ve denetlemek.
- 2) Devletin hüküm ve tasarrufu altındaki arazinin tespit, tayin, ölçü işlerini, Hazine adına tescil işlerini yapmak;
- 3) Mera, yaylak, kışlakların tespitini yapmak.
- 4) Kiraya verilecek Hazine arazisi genişliğini ve kiralayacak topraksız çiftçileri saptamak.
- 5) Devletin hüküm ve tasarrufunda yada mülkiyetinde bulunan toprakların (fıstıklık, zeytinlik, makilik, çayır ve meraların) islahını ve altyapısını yapmak, yapılan planları onaylamak, uygulamak.
- 6) Devletin hüküm ve tasarrufu altında yada mülkiyetinde bulunan taşlı, asitli toprakları tarıma elverişli hale getirmek.
- 7) Ekonomik üretime olanak vermeyecek kadar parçalanmış tarım arazilerinin toplulaştırmasını yapmak

Genel Müdürlük hizmetleri içerisinde yer alan arazi toplulaştırması ve tarım dışı amaçlı arazi kullanımı hizmetleri ülkemizde yalnızca Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yerine getirilmektedir. KHGM, bu alanlarda uzmanlık birimidir.

Diğer yandan, bu hizmetler havza bazında uygulamaları içerir. Yani birden fazla ili ilgilendiren hizmetlerdir. Bir arazi toplulaştırmasında aynı il içerisinde bile büyük sorunlar yaşanırken, birkaç ilin bir araya gelmesi uygulamada çok büyük zorluklar getirecektir.

Bir diğer önemli konu ise, tarım dışı amaçlı arazi kullanımudur. Ülkemiz için çok büyük önem arz eden tarım toprakları her yıl heyelan, erozyon, yanlış kullanım gibi nedenlerle hızla azalmaktadır. Yaklaşık 77 milyon hektar büyüklüğündeki ülke topraklarının ancak, 8,5 milyon hektarı, yani %10'u sulanabilir özelliktedir. Eğer bu alanları da tarım dışı amaçlarda kullanmaya başlarsak, ülke geleceğine en büyük ihaneti yapmış olmaz mıyız?

Kocaeli, Çorlu, Tekirdağ, Gediz, Ergene, Çukurova, Menderes gibi ovalarda hızlı nüfus artışı, paralelinde hızlı bir sanayileşmeyi de getirmiştir. Tarım toprakları üzerine bilinçsiz ve kaçak olarak sanayi tesisleri kurulmaktadır. Bugün için bu uygulama, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü elden geldiğince rapor vermediği için önlenmektedir. Köy Hizmetleri analiz raporu olmazsa, bu tür işletmeler ÇED raporunu da alamamakta ve işletmeye açılmamaktadır.

Bu yetkiler il özel idarelere verildiğinde;

- 1- Her ilde toprak analiz laboratuvarları olmadığına göre, bu analiz nerede yapılacaktır?
- 2- Uzmanlık ve deneyim gerektiren bu işi yapacak personel nereden bulunacaktır?
- 3- İl encümenine devredilecek olan bu yetkide hatır gönül ilişkileri nasıl önlenecektir? Bu alanlardan elde edilen rant yağması nasıl durdurulacaktır?

4- Siyasi baskı ve dayatmalara karşı, sözleşmeyle çalıştırılacak görevliler nasıl direnç gösterebilecektir?

5- Toprak kullanımında kamu yararını gözetmek ve çıkar sahipleri karşısında kamu adına tarafsız hizmet vermek nasıl sağlanacaktır?

KHGM'nün su yönetimi, üç farklı hukuksal statüdeki suyun üç farklı ana birime, çatışmaları gidererek dağıtımını sağlamak temeli üzerinde yükselen bir iştir. Su yönetimi, bu özelliği nedeniyle ulusal devlet yetkisi kullanılmasını zorunlu saymaktadır (3202; madde 2/b,e):

1) Umuma ait suları, köylere devredilmiş suları, eskiden beri köyün kullanımında bulunan suları,

2) Köylere, köye bağlı yerleşme birimlerine, askeri garnizonlara,

3) İhtiyacına göre içmesuyu ve kullanma suyu tahsis etmek,

4) Ve tahsis şeklini değiştirmek.

5) Su tesisi ve su yollarının geliştirilmesi için gerekli olan arazi devletin hüküm ve tasarrufu altındaysa, köyün yada köy başlısının umumi yerleri içindeyse, özel mülkiyeteyse, köyün mülkiyetindeyse, bu araziye kamulaştırmak.

KHGM'nün yol yönetimi ile ilgili görev ve yetkileri şunlardır (3202; 2/a):

1) Köy, köy başlıları, orman, orman-ıçı, köy-ıçı yol ağlarını saptamak.

2) Bu yolları, köprüleri, sanat yapılarını yapmak,

3) Yolların işlerliğini ve trafik güvenliğini sağlamak.

Bu işlerin tümü ulusal önemde işlerdir; bu işlerin hepsi ancak ulusal bazda yönetilebilir ve ancak havza bazında ve bölgesel ölçekte yürütülebilir. Tasarı, köy hizmetlerinin ulusal karakterini ve temel kamusal özünü gizlemektedir. Tasarı, konunun toprak ve su kaynaklarımız üzerindeki ulusal egemenlik yetkilerimizle doğrudan ilgili olduğunu gizlemektedir.

V. TASARININ GERÇEK GEREKÇELERİ NELERDİR?

Tasarı, toprak ve su varlıklarının yönetimi ile yürütülmesini il düzeyine indirerek başka bir hazırlık yapmaktadır.

KHGM'nü kapatmayı amaçlayan Tasarı'nın dile getirilmeyen gerçek gerekçeleri, yürütülen kamu reformları bütününe bağlı olarak çoktan ortaya konulmuştur. Gerçek gerekçeler, küresel güçlerce dayatılan kamu "reformu"nun amaçları arasında yer almaktadır.

a) Kısa Vadeli Amaç

KHGM'nün kapatılması, IMF standby -niyet mektubu görüşmeleri ve metinlerinde, ivedi bir amaç olarak yer alan personel azaltımı ve personel giderlerinin kısılması hedefinin bir parçasıdır.

2005 bütçesinde iç-dış faiz ödemeleri için gerekli kaynakları garantiye almak için personel maaşlarını dondurmak da yeterli değildir. Eğer personel sayısında ciddi azalma olmazsa, IMF'nin istediği bütçe yapısı kurulamamaktadır. KHGM'nün kapatılması, IMF Bütçesi'nin gizli anlaşmasında başlıca "tedbir" olarak öngörülmüştür:

Bu politikaların uygulayıcısı ve destekleyicilerinden birinin, 2005 Bütçesi'ni değerlendiren sözleri, durumu açık biçimde ortaya koymaktadır:

"Personel giderlerinin GSMH payındaki gerileme dikkat çekici. Açıklamalara göre memur maaşlarındaki ortalama artış %11,1. Bu, nominal olarak %13,4 olması beklenen GSMH artışının altında. Hükümet 1991 sonrasında hizmete başlayan memurlara verilmesi planlanan bir derecenin, maaşlarında %20'ye varan artışlara yol açacağını ifade etmişti. Bu durumdaki memurların, toplamın üçte birine eşit olduğunu varsayarsak, personel giderlerindeki artışların %14 olması beklenmeli.

"Personel sayısında ciddi azalmalar olmazsa, bu harcamaların GSMH içindeki payının da gerilemesi gerçekçi görünmüyor. Anlaşılan, Köy Hizmetleri'nin kapatılması önemli bir tedbir olarak yer almış. Bu yapılmazsa, personel ödeneğinin başlangıçta öngörülenin üstüne çıkması kuvvetle muhtemel..... Sonuç olarak 2005 yılı programı

ve bütçesi, orta vadeli bir programın ilk dilimi olması nedeniyle ayrı bir önem taşıyor. Programın ve bütçenin hedefleri kolay hedefler değil." (Faik Öztrak, Milliyet – Business, 24 Ekim 2004, s. 9)

2005 bütçesinde personel giderlerini azaltma amacı, KHGM'nün yerel idarelere devredilmesiyle hantal ve verimsiz merkezce kötü görülen hizmetin daha iyi görülmesi gibi bir hedef güdüldüğünü göstermektedir. Yapılmak istenen, KHGM personelini devir görüntüsü altında tasfiye etmek; 50.000 kamu memur ve işçisini kamu istihdam sistemi dışına atmak; tahammül sınırlarını aşmış işsizler ordusunu daha da kalabalıklaştırmaktır. Böylece IMF'nin bekliliğini yaptığı iç ve dış borç ödemeleri biraz daha garanti altına alınmış olacaktır.

Bu yakın ve acil tehdit, KHGM'nü kapatmayla güdülen iki orta ve uzun vadeli tehditle daha da büyük hale gelmektedir. Tasarı, orta ve uzun vadede iki temel amaç gütmektedir:

b) Orta ve Uzun Vadeli Amaç

1) Bölgesel –federal devlet kuruluşunun altyapısını hazırlamak. KHGM tarafından yürütülen işler, havza–bölge bazında planlanması, yürütülmesi, uygulanması gereken işlerdir. Bugünkü Türkiye koşullarında 81 illi ölçek bunun için dardır. Nitekim Türkiye'de bu gerek yerine getirilmiş ve KHGM 19 bölge müdürlüğü biçiminde örgütlenmiştir. Ancak, bölge müdürlükleri, yapısı gereği mekanı ulusal görüş açısından gören Ankara merkezinin kollarıdır. Ülkede henüz bölgesel-federe yapılar kurulamadığına göre, ilk adımda ulusal-kamusal düzenden kopuşu gerçekleştirmek gerekir. Bunun için yapılabilecek tek şey, hizmetin merkezi örgütlenmesini ortadan kaldırarak 81 ilde erimesini sağlamaktır. Şu anda taslağı hazırlanmış, henüz yasalaşmamış, ama Avrupa Birliği'nin 'ev ödevleri' arasında yer alan Bölgesel Kalkınma Ajansları'nın (İdareleri'nin)kurulması beklenecektir. Önceki Hükümet döneminde toplam sayıları 26 olarak saptanmış olan bölgesel idareler kurulduğunda, "bu hizmetler il ölçeğinde yürütülemez, bölgesel ölçeğe taşınmalıdır" denecektir. İl özel idareleri, bu yapının kurucu unsuru olmaya hazırlanmaktadır. Bölgesel Kalkınma İdareleri, ulusal bütçeden çok, yabancı fon ve kredilerden beslenecek yapılar olarak tasarlanmıştır. Kısacası, bu idarelerin merkezi ucu Ankara'dan bağımsızdır, ama Brüksel'e ve dünya borsalarına bağımlı hale getirilmektedir.

2) Toprak ve su varlığını kamu malı olmaktan çıkarmak ve özel mal haline getirmek. Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası, OECD, Avrupa Birliği gibi kuruluşlar, toprak ve su kaynaklarını birer toplumsal değer değil, ekonomik değer olarak tanımlamaktadırlar. Ekonomik değer, toprak ve suyun ticari meta olarak piyasada alınıp satılır hale getirilmesi demektir. Toprak ve su, kamu malı olmaktan çıkarılarak özel mülkiyet konusuna dönüştürülmek istenmektedir. Ulusal ölçek ve kamu hukuku, bu amacın önünde engeldir. KHGM'nün yerel idarelere devri, bu varlıkların üzerinde kamu hukukunun geçerliğine son verecek, hızlı bir özel mülkiyete dönüştürme sürecini başlatma olanağı yakalamak demektir. Toprak ve su kaynakları üzerinde baskın durumda olan "devletin hüküm ve tasarrufu altında olan topraklar" ile "umumi sular" statüleri daraltılacaktır. Bölgesel ve yerel idareler ile özel mülk sahipliğine mülkiyet tescilleri gerçekleştirilecektir. Böylece, tüm toprak ve su kaynakları piyasa koşullarına göre alınıp-satılır hale getirilecektir. Köy topraklarının yabancılara satışı önündeki engeller halihazırda kaldırılmıştır; su kaynaklarında işletmecilik yerli ve yabancı büyük tekelere geçmiş durumdadır. Piyasada birer ticari meta olarak alınıp satılabilir hale getirilen bu ulusal varlığın, küresel şirketlerce paylaşılması engelsiz biçimde tamamlanacaktır.

KHGM'nün kapatılması, herbiri gerçek dışı olan sözde gerekçelerin ötesinde bu gizlenmiş gerekçelere dayanmaktadır.

Bu nedenle KHGM'nün kapatılmasına karşı çıkmak, herhangi bir kuruluşu ve 44.000 işçinin haklarını savunmanın ötesinde ülkenin geleceğini savunmak demektir.

VI. TOPRAKLARI ve SUYU KORUMAK : KİM? KİME KARŞI? NASIL?

Anayasanın 45. maddesi devleti "Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek..." ile görevli saymıştır. Bu anayasal görev

441 sayılı Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Yasasında "tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak" ifadesiyle yer almıştır. Aynı anayasal görev, 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yasasında "toprak ve su kaynaklarının verimli kullanılmasını, korunmasını, geliştirilmesini sağlamak, çiftçilerin hizmetine götürmek" olarak ifade edilmiştir.

Tarım Bakanlığı ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, devlet tüzelkişiliği içinde bu görevi yerine getirmekten sorumlu tutulmuştur. İki kurum arasındaki işbölümü, yirmibeş yıldır süren yağmacı liberalizasyon politikaları karşısında, kamu idaresinin Cumhuriyet tarihinde görülen en üzücü rant savaşlarıyla kirlenmiştir.

Merkezi düzeyde ve birbirini dengelemek üzere yaratılan işbölümü, 1991 yılında Toyota-SA; 1998 yılında Ford-KOÇ, 1998 ve izleyen yıllarda CARGILL ve UZEL gibi küresel-yerli şirketlerin ortaklıkları karşısında sendelemiş; siyasal kadroların baskıları karşısında sıkışmış; demokratik toplum örgütlerinin istekleri ve yüksek yargı organlarının kararları, bu baskılara karşı çıkan üst düzey yöneticilerin direnişini zafere dönüştürmelerine yetmemiştir.

Kamuoyunca çok iyi bilinen gelişmeler kısaca şöyle olmuştur:

- Tarım Bakanlığı, kendisine verilen görevi, 1989 yılında bir yönetmelikle düzenlemiştir.

11 Mart 1989 tarihli Tarım Alanlarının Tarım Dışı Gaye ile Kullanılmasına Dair Yönetmelik, sulamaya açılan yada açılacak alanların amaç dışına tahsis edilmesini yasaklamıştır. Ancak sekizinci maddedeki bu hüküm, üzerinden bir yıl geçmeden değiştirilmiştir. 23 Şubat 1990'da yapılan değişiklikle, birinci ve ikinci sınıf tarım arazilerinin, binden fazla ortaklı şirket yada kooperatiflerin ihraç daha malı üretme amaçlı yatırımlarına tahsis edilmesine olanak verilmiştir. Üzerinden iki yıl geçmeden bir değişiklik daha yapılarak istisna kapsamı genişletilmiş ve sulamaya açılan tarım alanlarının uçak, gemi ve otomotiv sanayii yatırımlarına tahsisi mümkün kılınmıştır.

Bu değişiklik, Adapazarı'nın verimli tarım toprakları üzerinde kurulmak istenen Toyota-SA içindir. Bu serüven, fabrikanın açılışında dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in "burada patates eksek daha mı iyiydi?" sözüyle taçlanmıştır. Demokratik kitle örgütleri bu soruya o dönem, "evet, kuşkusuz daha iyiydi" karşılığını vermişlerdir. Toplam 77 milyon hektarlık arazinin yalnızca 8,5 milyon hektarının sulanabildiği bir ülkede, birinci sınıf tarım arazisi üzerinde fabrika değil patates yetişmesi gereği çok açık bir gerçektir. Kaldı ki, sanayi tesisleri ülkede çok miktarda bulunan alternatif tarım-dışı alanlarda kurulabilir.

3 Aralık 1991 günü Ziraat Mühendisleri Odası'nın açtığı iptal davası, Danıştay tarafından halkın lehine sonuçlandırılmıştır. Danıştay 10. Dairesi, yönetmelik değişiklikleriyle getirilen tüm istisnaları iptal etmiş, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu da bu kararı onaylamıştır.3 Ne var ki, şirketler ile destekçileri siyasetçiler, yargı kararlarının uygulanmasını engellemişlerdir.

Yargı kararlarına rağmen, 1998 yılında Kocaeli Körfezi'nde kurulan Ford-Koç otomobil fabrikası yapımı tamamlanmıştır.

- 1998 yılında Tarım Bakanlığı, bu yönetmeliğin yürütme maddesini, "bu yönetmeliği Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü yürütür" biçiminde değiştirerek, yetkiyi KHGM'ne devretmiştir.

Yönetmelik devrinin gerçekleşmesinin hemen akabinde, bir gün sonra, yeni yönetmenlik yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Anımsanacağı üzere, devir işlemi, ANAP'lı Tarım Bakanı Mustafa Taşar'dan, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nden sorumlu DSP'li Devlet Bakanı Mustafa Yılmaz'a olmuştur.4

Yönetmelik devirlerinin yaşandığı bu zaman diliminin çok somut bir sonucu olmuştur. Yeni yönetmeliğin somut ürünü ise, Bursa'da CARGILL şirketinin Bursa'da birinci sınıf tarım topraklarında kirlenici bir sanayi tesisi kurmasıdır.

Danıştay, bir bakanlığın kendi yetkisini bu yolla başka bir kuruma devredemeyeceği gerekçesiyle işlemi iptal etmiştir. 5

- Yetki yeniden bakanlığa geçince, Tarım Bakanlığı yeni bir yönetmelik hazırlamıştır. Alan şimdi 13 Haziran 2003 günlü ve 25137 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmış Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile yönetilmektedir. Bu yönetmelik de pekçok hükmü bakımından yargıda dava konusu olmuş ve başlıca hükümleri için yürütmeyi durdurma kararı alınmıştır.

Denge-fren mekanizmalarına dayalı, demokratik ve yargısal denetimin görece etkili olduğu merkezi yönetim, yerli-yabancı ortaklı şirketler karşısında kamu yararının tarafsız koruyucusu olarak davranma gücünü önemli ölçüde yitirmiştir. Böyle küresel-yerli ittifaklı bir çıkar ve baskı gücünün, 81 ayrı yerel meclisi nasıl kolay etkileyebileceğini tahmin etmek hiç de zor değildir.

Tasarı, toprak ve su kaynaklarının yönetimini il meclislerine tümüyle terk ederken, hiçbir denetleme ve frenleme mekanizması öngörmeyerek, toprak-su yönetimini küresel-ulusal-yerel çıkar ittifakının doğrudan kontrolüne vermeye yönelmiş bulunmaktadır.

Teknik bilgiye ve uygulama deneyimine sahip örgütler ile hizmet güvencesine sahip memurluk sistemi, bağımsız yargı sistemi ve hukuk devleti, siyasal yapılarla bütünleşmiş çıkar grupları tarafından dağıtılmakta, kadrolar hizmet güvencesinden yoksun sözleşmeli personele dönüştürülmektedir.

3 Danıştay Onuncu Daire Kararı, Esas no: 1991-4431; Karar no: 1993-2779. Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu Esas no: 1993/781, Esas no: 1995/587.

4 Tarım alanlarının Tarım Dışı Gaye ile Kullanılmasına Dair Yönetmelik, RG: 26 Ağustos 1998, 23445.

5 Danıştay Onuncu Dairesi, 29 Kasım 2000, E: 1999/130, K:2000/5886.

Halkın ve ülkenin geleceği, ülkenin toprak ve su kaynakları, yol ağı güvenliği, kamu yararı ve kamu hizmeti hem merkezi hem yerel düzeyde korumasız bırakılmaktadır.

1990 yılından bu yana sürdürülen yağma, bu Tasarı ile son vuruşunu yapmaktadır.

VII. NE YAPILMALI?

Bu politika, bu oyun bozulmalıdır.

Toprak, su ve yol ağıımız, halkın gereksinmelerini esas alan, merkezi planlama çerçevesinde kamu yararı için yönetilmelidir.

Ülkenin kıt kaynaklarıyla yaratılan uzmanlık örgütlerinin, uzman personelin, uzman işgörme usullerinin yok edilmesi önlenmelidir.

Taşeronlaştırma uygulamasına son verilerek, uzman işçilik ve mühendisliğin ülke kalkınması için hazır olan gücü yeniden harekete geçirilmelidir.

Toprak ve su kaynaklarının yönetimine ilişkin yağmacı kurallar kaldırılmalı, tüm ilgili yasa ve yönetmelikler kamu yararı doğrultusunda işleyecek hükümler temelinde yeniden hazırlanmalıdır.

Toprak, su ve yol ağlarımız, küresel-ulusal-yerel çıkar ittifaklarına karşı; bunların politikalarına karşı korumaya alınmalıdır. Bu koruma, herkesten önce devletin ve elbette siyasal iktidarların görevidir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü’nün yerelleştirilme adı altında yok edilmesi durdurulmalı, Kurum için yeterli ödenek ve yeterli araç-gereç sağlanmalıdır.

2.2.9. KÖY HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN KAPATILMASI ANAYASAYA AYKIRIDIR / 17.11.2004

KONU

3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü görev ve örgütlenme yasası, hazırlanarak 21 Ekim 2004 günü TBMM Başkanlığı'na gönderilen tasarı ile değişikliğe uğratılmaktadır. Hazırlanan metin "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kaldırılması Hakkında Kanun Tasarısı" adını taşımaktadır.

Tasarı ile, 3202 sayılı yasanın KHGM'nün görevleri ile ilgili hükümleri yürürlükte bırakılırken, örgütlenme hükümleri ile açıkça sayılan bir kaç maddesinin yürürlükten kaldırıldığı görülmektedir.

Tasarı, yürürlükte kalan hükümlerde geçen KHGM sözünün il özel idaresi (İstanbul ve Kocaeli için büyükşehir belediyesi) olarak anlaşılacağını belirtmektedir. İskan ile ilgili işlerde ise KHGM ibaresi, Bayındırlık Bakanlığı olarak okunacaktır.

YEREL İDARELERİ DEVLET TÜZELKİŞİLİĞİNİN YERİNE KOYMAK

Tasarı, KHGM'nün merkez personeli ile araç-gerecini Tarım Bakanlığı'na devretmekte, ancak 3202 sayılı yasadaki hangi görev ve yetkilerin bu bakanlığa devredildiğine ilişkin olarak hiçbir hüküm getirmemektedir.

Tasarı'nın yapısına göre, KHGM'nün iskan dışında kalan tüm görevleri il özel idaresine (iki ilde büyükşehir belediyesine) devredilmektedir.

3202 sayılı yasadaki KHGM bir merkezi örgüt olarak kurulmuştur. Bu nedenle, görevlerin merkezi parçası ile bölge-il müdürlükleri parçası arasında nasıl bölüneceği gösterilmemiştir. Bu yasaya göre görevler bir bütündür; örgütün yapısı gereğince hiyerarşi ilkesine göre yürütülecektir.

Oysa Tasarı, KHGM tarafından görülen hizmetleri, merkezi yönetim ile ilişkisi idari vesayet ilkesine göre kurulmuş olan yerel yönetimlere devretmektedir. Böylece görev ve yetkilerin kullanımını üstlenen idareyi değiştirmekte, hizmeti "devlet tüzelkişiliği"nden "yerel idare tüzelkişiliği"ne aktarmaktadır. Halihazırda merkezi yönetime ait olan toprak yönetimi, su yönetimi, köy ve orman yolları ağı planlaması ve tüm hizmetin denetimi gibi temel devlet görev ve yetkileri bir bütün olarak yerel yönetimlere devredilmiştir. Üstelik, görev ve yetkilerin merkezdeki Tarım Bakanlığı ile illerdeki özel idareler arasında nasıl paylaşılacağı; bu iki kademe arasında nasıl bir ilişki kurulacağı üzerine hiçbir hüküm öngörülmemiştir.

Hizmetin görülmesi hiyerarşik yönetim ilişkisinden idari vesayet ilişkisine taşınmış; böylece, birincisi, Anayasa gereğince ancak devlet tüzelkişiliğince yürütülecek görevler yerel idarelere devredilmiş, ikincisi, devredilen görevlerin kullanımı vesayet kurumu ilkelerine göre yeniden tanımlanmadan açıkta bırakılmıştır.

Bu nedenle hazırlanan Tasarı, hem yönetimin evrensel temel ilke ve gerekliliklerine uygun düşmemekte, hem de bir bütün olarak Anayasa'ya aykırı bulunmaktadır.

ANAYASAYA AYKIRI HÜKÜMLER

5227 sayılı "Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun" un geçici ikinci maddesinde, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kaldırılması hükmü bulunmaktaydı. Cumhurbaşkanı'nın yeniden görüşülmek üzere TBMM'ne geri gönderdiği 5227 sayılı metnin geri gönderme gerekçeleri arasında, sözü edilen geçici ikinci madde bulunmamaktadır.

Bununla birlikte, 5227'nin geri gönderilme gerekçeleri arasında bulunan Anayasa'nın tekil devlet, sosyal devlet, merkezi ve mahalli idare ile kamu görevlileri hakkındaki hükümleri, sözü edilen Yasa Tasarısı hükümleriyle de ihlal edilmektedir.

Bu kapsamda;

- Anayasa'nın 44 ve 45'inci maddeleri ile devlet tüzel kişiliğine yüklenen görevler, il özel idarelerine ve büyükşehir belediyelerine devredilerek devlet tüzel kişiliği kapsamının dışına çıkarılmakta;

- Ulusal devlet eliyle havza bazında planlanarak yürütülmesi gereken işler "mahalli ve müşterek nitelikli" olarak nitelenerek il özel idarelerine ve büyükşehir belediyelerine devredilmekte ve böylece idarenin bütünlüğü ilkesi ihlal edilmekte;
- İl özel idarelerinin müteahhitler aracılığıyla sayılan işleri yapması öngörülerek kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerin memurlar ve diğer kamu görevlileri dışında kişiler tarafından görülmesi sağlanmaya çalışmakta, böylece taşeronlaşma ve sendikasızlaşmayı sonuçlayacak bir yönelim sergilenmekte;
- Sosyal devlet ilkesi, tasarının düzenleme iddiası taşıdığı alan bakımından ortadan kaldırılmaktadır.

Aşağıda, sözü edilen Anayasal çerçeve ortaya konulmaktadır.

1- Tasarının 2'inci maddesi, 3'üncü maddesinin ilk iki paragrafı ve 4'üncü maddesinin (a) fıkrası, Anayasa'nın 6, 44, 45'inci maddelerine aykırıdır.

Anayasa'nın "Toprak mülkiyeti" başlıklı 44'üncü maddesi; "Devlet, toprağın verimli ve ekonomik olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek ve topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçilikle uğraşan köylüye toprak sağlamak amacıyla gerekli tedbirleri alır. Kanun, bu amaçla, değişik tarım bölgeleri ve çeşitlerine göre toprağın genişliğini tespit edebilir. Topraksız olan veya yeter toprağı bulunmayan çiftçiye toprak sağlanması, üretimin düşürülmesi, ormanların küçülmesi ve diğer toprak ve yer altı servetlerinin azalması sonucunu doğuramaz. Bu amaçla dağıtılan topraklar bölünemez, miras hükümleri dışında başkalarına devredilemez ve ancak dağıtılan çiftçilerle mirasçıları tarafından işletilebilir. Bu şartların kaybı halinde, dağıtılan toprağın Devletçe geri alınmasına ilişkin esaslar kanunla düzenlenir". hükmüne sahiptir.

Yine, Anayasa'nın "Tarım, hayvancılık ve bu üretim dallarında çalışanların korunması" başlıklı 45'inci maddesinde; "Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek, tarımsal üretim planlaması ilkelerine uygun olarak bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak maksadıyla, tarım ve hayvancılıkla uğraşanların işletme araç ve gereçlerini ve diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırır. Devlet, bitkisel ve hayvansal ürünlerin değerlendirilmesi ve gerçek değerlerinin üreticinin eline geçmesi için gereken tedbirleri alır" denilmektedir.

Görüldüğü gibi, Anayasa'nın 44 ve 45'inci maddeleri, kapsamında saydığı işleri, devlet tüzel kişiliğinin görevi olarak devlete yüklemiştir.

Buna karşılık, Tasarı'nın 4'üncü maddesinin (a) fıkrası ile, KHGM'nün Bölge Müdürlükleri dahil taşra teşkilatı ile döner sermaye işletmelerine ait kadro ve pozisyonları ile birlikte personeli, taşınır ve taşınmaz malları, bunlara ait ödeneklerle birlikte İstanbul ve Kocaeli illerinde Büyükşehir belediyelerine, diğer illerde il özel idarelerine devredilmektedir.

Böylece Tasarı, kapsamında saydığı işleri devlet tüzel kişiliği kapsamı dışına çıkarıp İl özel idareleri ve büyükşehir belediyelerine devretmektedir.

Oysa Anayasa'nın 6'ıncı maddesi, "hiçbir kimse veya organ, kaynağını Anayasa'dan almayan bir devlet yetkisi kullanamaz" hükmüne sahiptir.

Sayılan gerekçelerle, tasarının 2'inci maddesi, 3'üncü maddesinin ilk iki paragrafı 4'üncü maddesinin (a) fıkrası, Anayasa'nın 6, 44, 45'inci maddelerine aykırıdır.

2- Yine Tasarının 2'inci maddesi, 3'üncü maddesinin ilk iki paragrafı ve 4'üncü maddesinin (a) fıkrası, Anayasa'nın 126 ve 127'inci maddelerine de aykırıdır.

Anayasa'nın "Merkezi İdare" başlıklı 126'ıncı maddesi; "Türkiye, merkezi idare kuruluşu bakımından, coğrafya durumuna, ekonomik şartlara ve kamu hizmetlerinin gereklerine göre, illere; iller de diğer kademeli bölümlere ayrılır.İllerin idaresi yetki genişliği esasına dayanır. Kamu hizmetlerinin görülmesinde verim ve uyum sağlamak amacıyla, birden çok ili içine alan merkezi idare teşkilatı kurulabilir. Bu teşkilatın görev ve yetkileri kanunla düzenlenir" hükmüne sahiptir.

Anayasa'nın "Mahalli idareler" başlıklı 127'inci maddesinde ise; "Mahalli idareler; il, belediye veya köy halkının mahalli müşterek ihtiyaçlarını karşılamak üzere kuruluş

esasları kanunla belirtilen ve karar organları, gene kanunda gösterilen, seçmenler tarafından seçilerek oluşturulan kamu tüzelkişileridir” denilmektedir.

Tasarının, ulusal devlet eliyle havza bazında planlanarak yürütülmesi gereken işleri, il özel idarelerine ve büyükşehir belediyelerine devretmesi, bunları “mahalli ve müşterek nitelikli” olarak nitelemesi anlamına gelmekte (tasarı gerekçesinde bu konu açıkça belirtilmektedir: “... yukarıda belirtilen hizmetlerin mahalli müşterek ihtiyaçlara ilişkin olması sebebiyle mahallinde planlanarak yerine getirilmesinde zorunluluk bulunmaktadır.”) ve böylece idarenin bütünlüğü ilkesi ihlal edilmektedir.

3202 sayılı Yasa çerçevesinde, KHGM; yol, içme suyu, kanalizasyon, iskan gibi sosyal altyapı hizmetleri yanında, sulama, arazi toplulaştırma, toprak kullanımı, toprak muhafaza gibi tarımsal altyapı alanında kamu hizmeti üretmektedir.

Bu çalışma alanı, “mahalli ve müşterek nitelikli” olarak tanımlanamaz. Tam tersine, toprak ve su kaynaklarının korunması ve geliştirilmesi, ulusun ortak varlıkları üzerinde, kamu yararı ilkesi doğrultusunda, havza bazında yürütülen hizmetlerdir.

Yerel yararlanma çabalarının oluşturduğu çıkar çatışmaları çerçevesinde, ulusal devlet, genel düzenleyici görevini yerine getirmek durumundadır. Örneğin, herhangi bir il özel idaresi, çeşitli gerekçelerle, kendi sınırları içinde, birinci sınıf tarım arazisi üzerinde sanayii tesisi kurmak isteyebilir ve bu yerel çıkarlarla örtüşebilir. Oysa tarım arazilerinin korunmasına yönelik kamu hizmeti, kamu yararı uyarınca kamunun çıkarları doğrultusunda yürütülmek zorundadır.

Aynı şekilde, 3202 sayılı Yasa’nın 2’inci madde (e) fıkrası uyarınca, KHGM, üç yasal statüde (umuma ait, köylüye devir ve tahsis edilmiş ve eskiden beri köyün intifaında) bulunan sular, üç birime (köye, bağlılarına, askeri garnizonlara) ihtiyacına göre tevzi-tahsis eder, gerektiğinde tahsis şeklini değiştirir. Bu hizmet il özel idarelerine devredildiğinde, Türkiye’nin verili sosyolojik yapısı düşünüldüğünde, adil bir dağıtım yerine, il genel meclisinde egemen yapının istemlerine uygun şekilde tahsis edileceği, bu durumun da birçok sosyal karışıklığa neden olacağı öngörülebilir.

Nitekim Cumhurbaşkanı’nın 5227 sayılı yasayı geri gönderirken kullandığı gerekçeler arasında; “...Merkezi yönetim ve yerel yönetimler, Devlet iktidarının örgütlenmesinde hizmeti ve coğrafyayı esas alarak iki temel parçayı oluşturmaktadır. Bu iki parçalı yapının yönetsel örgütlenmede farklı sonuçlara yol açmaması, birbirinden kopmaması, tekil devlet modeline zarar verecek biçimde ayrışmaması için, Anayasa’da ‘idarenin bütünlüğü’ ilkesine yer verilmiş ve yerinden yönetim, devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmezliği ve yönetimin tümlüğü ilkeleriyle sınırlandırılmıştır” ... “Yerinden yönetimin en önemli sakıncası, Devlet’in birliğini ve kamu hizmetlerinin tutarlılığını bozabilmesidir. Bu sakıncayı önlemek için Devlet’e ve onu temsil eden merkezi yönetime, yerinden yönetim kuruluşlarının eylem ve işlemlerini denetlemek ve gerektiğinde bozabilmek yetkisi tanınmıştır. Bu yetki, ‘idari vesayet’ kavramı ile Anayasa’da yerini almıştır.”

Tasarı, merkezi idarede ihtisas kuruluşu olan KHGM’nü kapatmakta ve görev/yetkiyi taşrada il özel idarelerine ve büyükşehir belediyelerine devretmektedir. Bu çerçeve, ihtisas alanı bakımından, teknik idari vesayet yetkisinin kullanılmasını da fiilen olanaksız hale getirmektedir.

Yine Cumhurbaşkanı’nın 5227 sayılı yasayı geri gönderirken; “...Yerel yönetimlere ilişkin düzenlemede, her ne kadar ‘mahalli müşterek ihtiyaçlara ilişkin’ görevlerden söz edilerek konu yönünden sınır getirilmiş izlenimi yaratılmaya çalışılmış ise de, bu kavram soyut olup, yerel yönetimleri ‘genel görevli’ konumdan çıkarmaya yetmemektedir. Çünkü, merkezi yönetim örgütlenmesinde yer alan kamu kurum ve kuruluşlarının görevi kapsamında sayılmayan ya da genel görevli bir kamu kurum ve kuruluşunun görev alanında yer almakta iken, yapılacak bir yasal düzenleme ile o kurum ya da kuruluşun görev kapsamından çıkarılan her türlü kamusal hizmet, ... , yerel yönetimlerin görev alanına girecektir”

Görüldüğü gibi, Cumhurbaşkanı’nın iade gerekçelerinde, adeta önümüzde bulunan Tasarı tanımlanmaktadır. 5227 içinde geçirilemeyen düzenlemeler, parçalı düzenlemeler ile yürürlüğe sokulmaya çalışılmaktadır.

Sayılan gerekçelerle, tasarının 2'inci maddesi, 3'üncü maddesinin ilk iki paragrafı 4'üncü maddesinin (a) fıkrası, Anayasa'nın 126 ve 127'inci maddelerine de aykırıdır.

3- Tasarının 5, 6, 7, 8'inci maddeleri, Anayasa'nın 128'inci maddelerine aykırıdır.

Anayasa'nın "D.Kamu hizmeti görevlileriyle ilgili hükümler, 1.Genel İlkeler" başlıklı 128 inci maddesinin ilk fıkrası; "Devletin, kamu iktisadi teşebbüsleri ve diğer kamu tüzelkişilerinin genel idare esaslarına göre yürütmekle yükümlü oldukları kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevler, memurlar ve diğer kamu görevlileri eliyle görülür" hükmüne sahiptir.

Tasarı, madde ve gerekçeleri ile KHGM'nün memur ve sözleşmeli statüde çalıştırdığı kamu görevlileri eliyle yürüttüğü işleri; büyükşehir belediyeleri ve il özel idareleri tarafından taşeronlar aracılığıyla yapma amacı taşımakta, böylece taşeronlaşma ve sendikasılaşmıymayı adeta teşvik etmektedir.

Yine Cumhurbaşkanı'nın 5227 sayılı yasayı geri gönderirken kullandığı gerekçeler arasında; "...Kamu hizmetlerinin hemen tümünün yerelleştirilmesinin ve özelleştirilmesinin yolu açılmaktadır" ... "merkezi ve yerel yönetimlerin 'genel idare esasları'na göre yürüttükleri asli ve sürekli kamu hizmetleri de dahil tüm kamu hizmetlerinin özel sektöre gördürebilmesine olanak tanınmaktadır ki, düzenleme bu durumuyla Anayasa'nın 128. maddesiyle bağdaşmamaktadır" denilmektedir...

Sayılan gerekçelerle, tasarının 5, 6, 7 ve 8'inci maddeleri, Anayasa'nın 128'inci maddesine aykırıdır.

4- Tasarının 6'ıncı maddesi ilk fıkrası ve 8'inci maddesi ilk fıkra hükümlerinin aykırılığı.

Tasarının 6'ıncı maddesi ilk fıkrası, KHGM şube müdürü üzerinde kadrolarda görev yapanların görevlerinin kanunun yayımı tarihinde sona ereceğini ifade etmektedir.

Tasarının 8'inci maddesi ise, bu kanun uyarınca yapılacak devir işlemlerinin, Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içinde tamamlanacağını, devir işlemleri tamamlanıncaya kadar 3202 sayılı Kanunda belirtilen görevlerin mevcut personel eliyle yürütülmeye devam olunacağını ifade etmektedir.

Kanunun yayımlanması ile görevleri sona erecek kamu yöneticilerinin, olasılıkla bir yıl boyunca, görevleri sona ermiş olduğu halde, devir işlemleri tamamlanıncaya kadar 3202 sayılı Kanunda belirtilen görevleri nasıl yürüteceklerini anlamak olanaklı değildir.

5- Tasarının 8'inci maddesi son fıkra hükümleri, Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırıdır.

Tasarının 8'inci maddesi son fıkra hükmü; "Devir nedeniyle personel, kadro, ödenek, taşınır ve taşınmaz devri ve benzeri hususlar ile 3202 sayılı Kanunda yer alan görev ve yetkilerin kullanılmasında ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye Başbakan yetkilidir" hükmüne sahiptir.

Cumhurbaşkanı'nın geri gönderme gerekçesinde belirtildiği gibi, Anayasa Mahkemesi'nin 22.6.1988 günlü, E.1987/18, K.1988/23 sayılı kararında, "İl Özel İdarelerini görevli olduğu mahalli ve müşterek ihtiyaçların kapsamın ve sınırı..."nın saptanması yetkisinin Bakanlar Kurulu'na verilmesi, yasallık yetkisi ile çatışmaktadır" denilmiştir.

Bu karara karşın, Tasarı hükmünde, devir nedeniyle personel, kadro, ödenek, taşınır ve taşınmaz devri ve benzeri hususlar ile 3202 sayılı Kanunda yer alan görev ve yetkilerin kullanılmasında ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye bizzat Başbakan'ın yetkili kılınması, yasallık yetkisi ile tümüyle zıt bir zihniyetin göstergesidir.

Her ne kadar ilk bakışta "tereddüt giderme" eyleminin idari bir işlem olmadığı ve hukuki anlamda bir sonuç doğurmayacağı düşünülse bile, örneğin taşınır ve taşınmaz devrinde bu eylemin kamu malının amacı dışındaki kullanımlar için tahsisi sonucunu doğurabilmesi tehlikesinin varlığı açıktır.

Ayrıca, yine Cumhurbaşkanı'nın geri gönderme gerekçesinde belirtildiği gibi, Anayasa'nın 128. maddesinde, memurların ve diğer kamu görevlilerinin nitelikleri, atanmaları, görev ve yetkileri, hakları ve yükümlülükleri, aylık ve ödenekleri ile diğer özlük ilişkilerinin yasayla düzenlenmesi öngörülmüştür.

Sayılan gerekçelerle, tasarı'nın 8'inci maddesinin ilk fıkrası, Anayasa'nın 128'inci maddesine ve konu ile ilgili Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırıdır.

2.2.10. GDO TÜRKİYE YARARINA MI ? 27.11.2004

Gökhan GÜNAYDIN

Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı

Biyoteknolojik yöntemlerle kendi türü dışındaki bir türden gen aktararak belirli özellikleri değiştirilen bitki – hayvan ya da mikroorganizmalara "transgenik" ya da "genetiği değiştirilmiş organizma" denilmekte ve bu ürünler kısaca GDO olarak adlandırılmaktadır. Bu kapsamda, örneğin domuzda ait gen domatese, bakteri veya virüse ait gen de bir bitkiye aktarılabilmektedir.

GDO'lu ürünlerin üretilme amaçları konusunda "rivayet muhtelif". ABD Başkanı BUSH'a bakılırsa, GDO teknolojisi, tüm dünyadaki açlık sorununa çözüm bulabilmek için üretilmiş: Verim artacak, gıda bollaşacak, herkes doycak!.. (İnsanın aklına Amerika'nın Irak'a demokrasi götürmesi geliyor). Şu kadarını biliyoruz ki, dünyada 800 milyon üzerinde geni insan aç. Ancak dünyada üretilen gıdalar, aslında tüm dünyayı doyurmak için yeterli. Sorun, "efektif talep yetersizliği". Türkçesiyle, gıdaya ulaşmak için yeterli paraya sahip olamama. Bu bağlamda açlık, üretim yetersizliğinden değil, üretilen gıdanın adil paylaşılmamasından ileri geliyor. Kısacası, sorun siyasi...

Bir başka amaç, hammaddeden işlenmiş maddeye kadar olan zincirde, çevreye daha az zararlı, besleyici değeri daha yüksek, raf ömrü daha uzun .. ürünler elde etmek. Dünyada en çok, yabancı ot ilacına ve zararlılara dayanıklılık ile bunların her ikisine birden dayanıklılık geni aktarılıyor bitkilere. Soruna salt "teknik açıdan" bakıldığında, biyoteknolojiyi kullanan ve geliştirenlerin, özellikle son on yılda bu alandaki duyarlılıklarının birden bire arttığı sonucuna varılabilir...

Bir de soruna teknoloji ve mülkiyet ilişkileri açısından yaklaşılabilir. Anahtar sözcükler, merkez, çevre (periferi), bağımlılık... Bu yaklaşım ile Nobel kazanan iktisatçılar var, Güney Amerika'dan.. Belli ki yaşadıklarından çıkarımlar yapmışlar. Bu yaklaşımı çalışma alanımıza taşırsak, şu sonucu üretebiliriz belki: GDO teknolojisi, mülkiyetine sahip olanlar açısından çok büyük bir "sermayenin yeniden üretim alanı" dır, teknolojiyi satın alanlar açısından ise bağımlılık derinleşmektedir...

Hiç sürpriz değil, GDO'lu ürünler üzerine çalışmalar, ABD kökenli şirketler tarafından başlatılmıştır. Tarla denemelerine 1985 yılında alınan GDO'ların ticari anlamda ekimine 1996 yılında başlanmıştır.

Bugün tüm dünyada Türkiye yüzölçümüne yakın bir alanda transgenik ekim yapılmakta olup, ekim alanlarının % 99'u; ABD, Arjantin, Kanada, Çin ve Brezilya'da bulunmaktadır.

GDO'lu bitkiler açısından da büyük oranda bir toplanma söz konusudur. Dünyada GDO'lu olarak üretilen bitkilerin % 99'unu soya, mısır, kolza ve pamuk oluşturmaktadır. Bunların yanında patates, domates, pirinç, buğday, balkabağı, ayçiçeği, yer fıstığı, bazı balık türleri, kasava ve papaya da GDO'lu olarak üretiliyor. Muz, ahududu, çilek, kiraz, ananas, biber, kavun" ve karpuzda halen çalışmalar devam ediyor.

Bu ürünlere kapınızı açtığınızda, terminatör tohum teknolojisi ile üreme yeteneği alınmış tohumları, her yıl para vererek yeniden satın almak zorunda kalıyorsunuz. Yetmiyor, bu alanlarda kullanılmak için üretilmiş birkaç çeşit kimyasala da bağımlısiniz artık. Ve son hamle, sözü edilen tohum firmaları ile kimyasal üreten firmalar arasında yoğun evlenmeler söz konusu. Ezcümle, eskiden ülkelere bağlı idiniz, artık şirketlere bağılısiniz ...

Yukarıda çizilen ana çerçeveden sonra, GDO'lu ürünlerin Türkiye üzerine olan etkileri konusunda değinelim;

1 - Bu ürünler, 1998 yılından bu yana, hiçbir denetime tabi olmadan, Türkiye'ye rahatça girmektedir. Örneğin, yalnızca 2003 yılında Türkiye 1.8 milyon ton mısır, 800 bin ton soya ithal etmiştir. Mısırın % 81'i, Soyanın ise % 88'i ABD ve Arjantin'den gelmiştir; neredeyse tamamı GDO'ludur. Türkiye'nin gümrüklerinde, GDO'lu ürün ayrımı yapabilecek laboratuvar altyapısı yoktur. Ankara ve Bursa'da kurulu laboratuvarlar ile etkin bir denetimin yapılabilmesi olanaksız.

Bu laboratuvarların tanesi 1 milyon dolara mal oluyor. Türkiye'nin 1980'lerin ortalarında 1 km otoyol yapımı için 10 milyon dolar harcadığı düşünülürken, laboratuvar altyapısının kaynak eksikliği nedeniyle kurulamadığı savının ne kadar gerçek dışı olduğu ortaya çıkıyor. GDO'lu ürün ithalatından rant sağlayan çevreler, bu laboratuvarları istemiyorlar, durum bu kadar net...

2 - Gerek GDO'lu hammaddeden Türkiye'de işlenen, gerekse yurtdışından ithal edilen işlenmiş ürünlerden önemli bir kısmı GDO içeriğine sahip. Mısır ve soyadan üretilen yağ, un, nişasta, glikoz şurubu, sakkaroz, fruktoz içeren gıdalar; bisküvi, kraker, kaplamalı çerezler, pudingler, bitkisel yağlar, bebek mamaları, şekerlemeler, çikolata ve gofretler, hazır çorbalar, mısır ve soya yem olarak tüketen tavuk ve benzeri hayvansal gıdalar ile pamuk GDO'lu olma riski taşıyan gıdaların başında geliyor.

Sadece mısırdan üretilen ve çeşitli gıdalarda "bileşen" veya katkı maddesi olarak kullanılan yan ürün sayısı 700'ü, soyadan üretilen türevlerinin sayısı ise 900'ü buluyor. Yani bu yan ürünleri içeriğinde kullanan her bir işlenmiş ürünün GDO'lu olma riski bulunuyor.

3 - En korkuncu, en son anlaşıldı: Türkiye'de 20'ye yakın ilin pazarlarında alınan domates ve patateslerin de GDO'lu olduğu saptandı. Bunların hemen tümü, Türkiye'ye kaçak yollarla giren GDO'lu tohumların hiçbir denetime tabi tutulmadan tarlalarda - seralarda ekilmesi sonucunda üretiliyor.

GDO'lu ürünlerin birçok riski - tehlikesi var; bir ülkenin işgal edilmesinde kullanılan "modern yöntemlerden biri" GDO'lu ürünler. Bu kez taşınan demokrasi değil, verimlilik, bolluk ve refah !..

GDO'lu ürünler çevre, biyolojik çeşitlilik ve ekolojik denge, insan ve hayvan sağlığı, ülkelerin sosyo - ekonomik yapıları üzerine birçok olumsuz etkilere doğuruyor, varolan ilişkileri - dengeleri bozuyor ve yeni bağımlılık ilişkileri yaratıyor.

Bunlara kısaca değinelim;

1 - Çevre, Biyolojik Çeşitlilik ve Ekolojik Dengeye Etkileri;

Tüm Avrupa'da 13 bin dolayında bitki çeşidi bulunurken, bunun 11 bini Türkiye'de bulunuyor. Bunlardan bir kısmı ise endemik...

Böyle bir flora eksenine, kontrollü alanlar dışında GDO'lu ürünleri soktuğunuzda, genetik çeşitler kayboluyor, yerel türler GDO'lu ürünlerle rekabet edemediğinden hızla kayboluyor. Bir kez gen aktarımı başlamışsa, genetiği değiştirilmiş ürünün değiştirilmemiş ürünlere bulaşması önlenemez hale geliyor. Bir süre sonra, zengin biyoçeşitliliğin yerini, GDO'lu homojen ürünler alıyor...

Ayrıca, tarımsal üretime zararlı olduğu kabul edilen böceklerle karşı dayanıklı olmalarını sağlamak için bitkilere aktarılan toksin (zehir) karakterli genler, o böcekleri yiyerek beslenen yararlı böcek türlerinin de yok olmasına neden olabiliyor.

Bunun yanında, yabancı ot ilaçlarına dayanıklılık geni aktarılmış bir bitkinin bu genlerinin rüzgar ya da kuş, arı gibi etkenlerle başka bitkilere bulaşması sonucunda bu geni alan yabancı otlar savaşılması güç bir şekilde çoğalabiliyor.

2 - Sağlık Açısından Risk ve Tehditleri

GDO'ların insan ve hayvan sağlığı açısından doğurduğu risk ve tehditler; yatay gen transferi, allerjiler, antibiyotiklere direnç, toksin birikimi ve doğurduğu metabolizma değişiklikleri ile tanımlanabilir.

Bu alanda yapılan çalışmaların yetersizliğinin özellikle altının çizilmesinde yarar var. Kısacası, bu çalışma alanı nedense "fonlanmıyor". Yapılan yetersiz çalışmalarda risk - tehlike bulgusuna ulaşan ve bunu açıklayan bilim adamlarının, hemen yöntemleri, bilimsel yeterlilikleri tartışma konusu ediliyor. Ancak "inat edenler" var. İşte bulgulardan bazıları ;

Yatay gen transferi: DNA alımından 48 saat sonra fare karaciğerinde DNA sindirimi saptanmış olup (Schubert ve diğerleri, 1997), GDO'lu mısırla beslenmiş tavuklarda DNA'nın tamamen sindirilmiş olması (Chamber ve diğerleri, 2002) için diğer önemli boyutunu ortaya koyuyor.

GDO kökenli yiyecek allerjileri : İnek sütü, yumurta, balık, kabuklu deniz mahsulleri, soya, fıstık, buğdayda allerji saptanıyor. Soya allerjisi en çok rapor edilen allerji grubunu oluşturuyor.

GDO geliştirmede kullanılan işaret genleri ve antibiyotiklere direncin artması: GDO'lardan başka canlılara gen kaçışında, insan sindirim sisteminin bu geçiş için uygun ortam sağlayabileceği sonucuna ulaşılmış durumda. Bu alanda yapılan bir araştırmada, 12 sağlam 7 ameliyatlı hasta herbisit direnci içeren soya ile beslenmiş ve sonuçlar not edilmiş. Saptama şu: yabancı DNA sağlıklı bireylerde sindirim sistemi ve bağırsak bakterilerinde kalmadan dışarı atılmış, hasta bireylerde ise DNA'nın % 4'ü sindirim sistemlerinde ve bağırsak bakterilerinde bulunmuştur.

Yine, GDO'larda bulunan genler ve ürettikleri enzimlerin, meyve sebzelerin çiğ yenmesi durumunda mide ve bağırsak tarafından tutulabilmesi söz konusudur.

Antibiyotiklerin işaret geni olarak kullanılmasının doğurduğu sakıncalar bağlamında, FlavrSavr domates, Zeneca domates püresi, NewLeaf patates, Triffid flax, Starlink mısır ve "Roundup ready" buğday üretimlerine bizzat üretici firmalarca son verilmiştir.

GDO'lardan elde edilen gıdalardaki toksin birikimi: GDO'lu patatesin, (Glanthus nivalis agglutinin geni) sıçan mide çeperi üzerinde uyarıcı büyüme etkisi saptanmıştır (Fenton ve diğ., 1999). Ayrıca, kardelenen elde edilmiş lektin geni ürününün laboratuvar koşullarında insan akyuvarlarına bağlandığı görülmüştür.

GDO'larda ve tüketicilerdeki metabolizme değişiklikleri : Bu alanda, 13000-22000 kat daha fazla bebek cinsiyet sorunları, endokrin cevaplı kanserler saptanmıştır (Sanderman ve Wellmann, 1988) .

Görüldüğü gibi, "zararlıysa saptayın" önergesi karşılığını buluyor. Kaldı ki, bu alandaki ispat yükünün halkların üzerine yıkılması kabul edilebilir değil. Tam tersine, tıpkı beşeri ilaçlarda olduğu gibi, GDO'lu ürünlerin nesiller boyunca amacı dışında bir olumsuz etki yaratmayacağına, küçük yan etkilerinin ise nasıl giderileceğinin üretici çokuluslu şirketler tarafından yapılan uzun süreli araştırmalar ile saptanması, duyurulması ve farklı durumlarda tazmin riskinin üstlenilmesi gerekmektedir.

3 – Ülkelerin Sosyo – Ekonomik Yapılarına Etkileri, Yaratılan Yeni Bağımlılık Sarmalı

GDO teknolojisi, "yaşamı patent altına alma esasına" dayanıyor. Birkaç gen aktarılan "yeni çeşit", firmaların mülkiyetine giriyor ve sonra "yeni piyasa" kurgulanmaya başlanıyor. Tohumlar kendini yeniden üretemiyor. Bu bağlamda, artık çiftçinin ürününden tohumluk ayırma hakkından söz edilemez...

Yetmiyor, GDO'lu ekim alanlarında kullanılmak üzere geliştirilen kimyasal ilaçları üreten firmalar, GDO'lu tohum üreten firmalar tarafından satın alınıyor; böylece tohumdaki şirket egemenliği tarımsal ilaç piyasası ile pekiştiriliyor.

Bu noktada, hiç konuşulmayan bir konuya değinelim. Türkiye neden GDO'lu tohum kullansın, neden bunları ithal etin/tüketsin ?

Sözkonusu olan ürünler mısır, soya, pamuk, kolza, domates, patates... Bunlar, Türkiye'nin hemen tüm ekolojik bölgelerinde üretilebilen ürünler. Buna karşılık, ilk dört üründe, uygulanan yanlış tarımsal politikalar ile dışa bağımlı hale gelmişiz. Bu zinciri kırabilir miyiz, evet. Yeter ki istensin, bunun için birkaç yıl yeter. GDO'lu ürünlerin yüksek verim değerlerine sahip olduğu söyleniyor. Mısırdan örnek verelim. Ülke ortalaması hektardan 4 ton mısır alındığını gösteriyor. Çukurova ve Trakya'da 12 - 13 ton alabilen üreticilerimiz var. Demek ki, sorun verim sorunu değil, sorun siyasi...

Kendine yeter bir ülke hedefini ıskalayıp, varolan bağımlılığı derinleştirmeye çalışmak; bunu da "günün gereği" olarak duyurmak... İnsanlar, ülkeler, önce beyinleri ve yürekleri ile işgal ediliyorlar.

Bugünlerde, "Biyogüvenlik Yasa Tasarısı" hazırlanıyor. "Yasaklama" adı altında, GDO'lu ürünlere büyük bir serbesti getiriliyor. Tüketici de, "etiketleme" ile korunacakmış... Yani, siyaset yurttaş, GDO'lu ürün yediğini bilme hakkını tanıyor... Şu demokrasi anlayışına bir bakar mısınız ?

Ne yapmalı ? Hammadde, işlenmiş ürün, hangi nitelikte olursa olsun ülkeye GDO'lu ürün girişi yasaklanmalı. GDO'lu tohumların kontrolsüz alanlarda ekimine asla izin verilmemeli. Gümrüklerde, iç piyasada etkin bir denetim sistemi kurulmalı. Türkiye GDO'lu ürünler konusunda kendi araştırmalarını yapmalı, teknolojisini kendi üretmeli. Tarımda, girdiden çıktıya, tüm alanlarda bağımlılık zincirini kıran, kendi potansiyelini kullanan bir politika izlenmeli.

Kısacası, bu alanda da ülkeye sahip çıkılmalı...

2.2.11. GERÇEKTEN "ÇİFTÇİYE MÜJDE" VAR MI ? - 03.02.2005

Yeni yılın başında, tarım politikaları alanında yapılan açıklamalar, kamuoyunun gündemine yerleşti.

Önce, 18.01.2005 tarihinde Tarım Gönüllülerinin 1. yılının değerlendirildiği toplantıda konuşan Başbakan Recep Tayyip ERDOĞAN, "Çiftçiye Müjde Verdi".

Ardından 25.01.2005 tarihinde bir Basın Toplantısı yapan Tarım ve Köyüşleri Bakanı Sami GÜÇLÜ, "Tarımsal Desteklemelere Yeni Yılda Yeni Yaklaşımlar" getireceklerini söyledi.

Önce, her iki açıklamanın içeriğine değinmekte yarar var...

- Tarımsal sulamada kullanılan elektrik borcuna ilişkin "enerji barışı" getirilecek,
- Mazot, gübre ve tohumluğa destek sağlanacak,
- Tarımsal kredi hacmi genişletilecek,
- Yağ bitkilerine yapılan prim ödemeleri artırılabilecek,
- Doğrudan Gelir Desteği sistemi değıştirilip, ödemeler zamanında yapılacak,
- Patates sorununa çözüm getirilecek ..
- Bin tarım gönüllüsü sayısı iki ya da üç bine çıkarılacak,

Şimdi de, açıklamaların gerçekten "çiftçiye müjde" olup olmadığını, desteklemelere getirildiği söylenen "yeni yaklaşımı" değerlendirelim...

1- "Enerji barışı" : Türkiye'de, tarımsal sulama yatırımlarının yetersizliği çerçevesinde, çiftçi, kuyulardan ya da nehirlerden su çekerek sulama yapmaktadır. Üreticinin tarımsal üretim yapmak için kullandığı elektrik enerjisine, hiçbir destekleme verilmemektedir. Bu çerçevede, üreticiler, en düşüğü 50 milyar TL olan elektrik borçları ile karşı kalmışlardır.

Üreticinin borcunu ödeyebilmesi, doğrudan gelir desteğini (DGD) yeterli düzeyde ve zamanında alabilmesi, ürününü değer fiyattan satabilmesi ile olanaklıdır. Buna karşılık Türkiye'de zaten yetersiz olan ve gerçek üreticiye ulaşma konusunda önemli açıkları olan DGD ödemeleri zamanında yapılmamakta, bir yıla yaklaşan gecikmeler söz konusu olabilmektedir. Diğer yandan, 2004 yılında pamuk üretim maliyeti 900 bin TL düzeyinde iken, pamuk fiyatları 400 bin TL düzeyinde kalmış, kimi yörelerde üretici pamuğunu toplayamamıştır. Aynı şekilde, buğday maliyeti 400 bin TL'nin üzerinde iken, üretici buğdayını 280 bin TL'den elinden çıkarmak zorunda bırakılmıştır.

Bu koşullar altında, üretici diğer borçlarını ödeyemediği gibi, elektrik borcunu da ödeyememiştir. Seçim meydanlarında, özellikle Nevşehir yöresinde, elektrik borcuna af getirileceği yolundaki bir söylemin dile getirilmesi, sorunun bu boyuta ulaşmasının bir diğer etkenidir.

Bu çerçevede Hükümet, tarımsal sulamada kullanılan elektrik enerjisinin 660 trilyon TL ana parası dışındaki borcunun faizlerinin silineceğini, borcun tarımsal TEFE ile yeniden yapılandırılarak 36 ay taksitlendirileceğini belirtmektedir.

Yaklaşım, üretici açısından yakıcı bir soruna, geçici çözüm bulma kolaycılığını yansıtmaktadır. İlk olarak şu belirtilmelidir ki, üreticiye olan DGD ödemesi uzun süreler geciktirilirken herhangi bir faiz ödemesi yapılmamasına koşul olarak, üreticiden elektrik enerjisi bedeli alacağı tahsil edilirken de faiz alınmaması doğal sayılmalıdır. Buna karşılık açıklamalarda bir taraftan ana para dışındaki faizlerin silineceği belirtilirken, diğer taraftan borcun "Tarımsal TEFE" ile yeniden yapılandırılacağı söylenmektedir. "Tarımsal TEFE" söylemi, piyasa faiz oranlarının bir miktar altında olmakla birlikte, bir faiz uygulanacağını ortaya koymaktadır.

Bu alanda uygulanacak kalıcı yapısal önlem, tarımda kullanılan elektrik enerjisi bedelinin, kurala bağlı olarak sübvansede edilmesidir. Tarımsal üretimin sürdürülebilir olması için, buna yönelik bir düzenlemenin ivedilikle yapılmasında yarar görülmektedir.

2- "Mazot, gübre ve tohumluğa destek" : Başbakan açıklamasında, 2004 yılında mazotta % 33, gübrede % 40 fiyat artışı olduğunu söyleyerek, bu girdilere yönelik sübvansiyon uygulanacağını belirtmiş, ancak sübvansiyon miktarı bildirmemiştir. Sertifikalı tohumluğa ise, 55 trilyon TL destek verileceği ifade edilmektedir.

Öncelikle şu belirtilmelidir ki, tarımsal ürün fiyatlarının hemen tümünün bir önceki yıl değerlerinin bile altına indiği 2004 yılında, girdi fiyatlarındaki inanılmaz artışlar, üreticinin belini kırmıştır.

Türkiye, IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla yürüttüğü "tarım reformu" uygulamaları çerçevesinde, gübre - tarımsal ilaç desteğini tümüyle sıfırlamıştır. DGD ödemelerinin bir bölümünün ayrıldığı mazota ise, azami 500 dekara kadar olmak kaydıyla, 3.9 milyon TL/dekar destek sağlandığı ifade edilmektedir.

Ülkemiz tarım sektöründe 2.5 milyon ton düzeyinde mazot kullanılırken; 4.1 milyon tarım üreticisinden ancak 2.6 milyonu, 26 milyon hektar tarım alanının ancak 16 milyon hektarı için DGD başvurusu yapabildiğinden, "mazot desteği" nden üreticinin % 60'ı, tarım alanının ise % 63'ü yararlanabilmektedir. Kaldı ki, toplam 640 trilyon TL olan destek, DGD'nin içinde kaybolmakta ve tarımsal faaliyet dönemlerinde ödenmediğinden gerçek bir destek niteliğine kavuşmamaktadır. Ayrıca, farklı tarımsal üretim biçimlerinin farklı miktarda dekara mazot kullanımı gerektirmesine karşın, yapılan ödemelerde bunun dikkate alınmadığı bilinmektedir. Mazot desteği, dekara 8 lt. mazot harcaması üzerinden yapılmakta; buna karşılık hububatta 15 lt/da, mısırdı ve ayçiçeğinde 20 lt/da, pancarda 30 lt/da mazot gideri söz konusu olmaktadır. Diğer yandan, verilen desteğin miktar olarak yetersizliği de açıktır. Destek politikası açıklandığında mazotun lt.sinin 1.4 milyon TL olduğu düşünüldüğünde, 8 lt mazot için 11.2 milyon TL destek gerektiği görülecektir. Buna karşılık bu miktarın ancak % 35'i tutarında destek miktarı açıklanmıştır.

Şimdi gübre ve mazota destek verileceği söylenmekte, ancak yöntemi ve miktarı belirtilmeyen "destek vaadi" tarımsal üretim ve üretici açısından bir anlam ifade etmemektedir. Özellikle bütçede buna yönelik kaynak ayrılmamış olması, bu alandaki endişeleri artırmaktadır.

Bütün bunların yanında, ülkenin gereksinimi olan tarımsal üretim materyali sağlamaya yönelik kuruluşlar olan TAGEM ve TİGEM'lerin içi boşaltılıp tasfiye edilirken, sertifikalı tohumluğa verilen desteğin kalıcı sonuçlar üretmesi beklenmemelidir.

3- "Tarımsal kredi hacminin genişletilmesi" : Başbakan açıklamasında, 2005 yılında Ziraat bankası (TCZB) aracılığıyla 1.3 katrilyon, Tarım Kredi Kooperatifleri (TKK) aracılığıyla 1.2 katrilyon TL olmak üzere toplam 2.5 katrilyon TL'lik tarımsal kredi hacminin oluşturulduğunu, bu finans miktarının, % 10.5 ila % 19'luk faizlerle, işletme kredilerinde 2 yıl, yatırım kredilerinde 5 yıl geri ödemeli olmak üzere kullanılacağını belirtmiştir.

Bilindiği gibi, geçtiğimiz yıl, TCZB ve TKK'ne olan toplam 2.7 katrilyon TL'lik borçlarını ödeyemeyen ve haciz kısıkaç altında olan üretici borçları yeniden yapılandırılmıştı. Yine, 2004 yılında 2 katrilyon TL'nin üzerinde selektif kredi hacmi "yaratılmasına" karşın, kullanılan kredi miktarı TCZB'dan 307 trilyon, TKK'den 234 trilyon olmak üzere toplam 604 trilyon TL ile sınırlı kalmıştır.

Bu veriler şunu göstermektedir ki, giderek gerileyen bir tarımsal yapı ve azalan tarımsal gelir söz konusu iken, tarım üreticisinin faizle para kullanması mümkün olamamaktadır. Kullanılan kredilerin de, kimler tarafından ve hangi tarımsal faaliyet biçimi için kullanıldığı tartışma konusudur.

Bu gerçekler ortada iken ve 2004 yılının kredi hacminin neredeyse 1.5 katrilyonluk kısmı kullanılmamış iken, "2005 yılında 2.5 katrilyon TL'lik kredi hacmi yaratma" olgusunun üretici için bir olanak olmadığı görülmektedir.

4- "Yağ bitkilerine prim ödemesi" : Türkiye'de pamuk, zeytinyağı, ayçiçeği, soya, kanola ve dane mısıra 2003 yılında 282 trilyon TL prim ödemesi yapılmışken, Başbakan, prim miktarının 2005 yılında ödenmek üzere 2004 yılında 600 trilyon TL'ye çıkarılacağını ve bunun % 68'i olan 411 trilyon TL'nin pamuğa ödeneceğini belirtmiş,

ayrıca sertifikalı pamuk tohumluğuna 190 bin ila 228 bin TL/kg destek verileceğini açıklamıştır.

Bilindiği gibi, Türkiye, petrolden sonra en yüksek dışalım bedelini yağ ve lif bitkilerine ödemektedir. 2003 yılında 1.8 milyon ton mısır, 500 bin ton pamuk dışalımını yapmış, yağ bitkilerine 850 milyon dolar, pamuğa ise 500 milyon dolar ödenmiştir.

Dışalımın giderek artmasında, bu ürünlere AB üyesi ülkeler ve ABD'nin yüksek oranda destek sağlaması, buna karşılık ülkemizdeki destek düzeyinin son derecede yetersiz olması etken olmaktadır. Bu çerçevede, yukarıda da belirtildiği gibi, 2004 yılında pamuk üretim maliyeti 900 bin TL düzeyinde iken, pamuk fiyatları 400 bin TL düzeyinde kalmış, yetersiz prim ödemeleri üreticinin derdine çare olmamıştır.

Bu bağlamda, 500 milyon dolarlık dışalım parası ödenen pamuk için ayrıldığı ifade edilen 411 trilyon TL'lik destek düzeyinin yetersizliği açıktır. Bununla birlikte, pamuk ürününde 2004 yılında yaşanan çöküşü bir nebze de olsa hafifletebilmek açısından katkı sağlayabileceği değerlendirilmektedir.

Bununla birlikte, ayrıldığı ifade edilen prim miktarından zeytinyağı, ayçiçeği, soya, kanola ve dane mısır için yalnızca 189 trilyon TL kalması, 1 milyar dolara yakın dışalım parası ödenen yağ bitkilerinin geneli açısından sorunun artarak süreceğini göstermektedir.

5- "Doğrudan Gelir Desteği uygulamaları" : Yapılan açıklamalarda, DGD ödemelerinin ürüne, üreticiye ve teknolojiye odaklı olarak kurgulanacağı, 2005 yılının bu bağlamda bir geçiş yılı olacağı, DGD'nin toplam destek düzeyi içindeki oranının % 45'e indirileceği, ödemelerin bir kerede yapılacağı ve Şubat ayında başlayıp Nisan ayında bitirileceği ifade edilmiştir.

Ziraat Mühendisleri ODASI, DGD pilot uygulaması başlatıldığı günden bu yana, DGD'nin verime, ürüne ve bölgeye göre farklılaştırılması ve üretim planlamasının bir aracı olarak kullanılması; bununla birlikte; DTÖ taahhütleri çerçevesinde, girdi, çıktı, pazarlama, işleme, örgütlenme vb. destekleriyle birlikte uygulanması gerektiğini açıklamaktadır.

Buna karşın, 2004 yılındaki toplam 3 katrilyonluk desteğin 2.7 katrilyon TL'sinin kullanıldığı DGD ödemeleri ancak arazi sahiplerini desteklemektedir, üretici desteği yerine feodaliteyi yerleştirmektedir, zaman zaman da bir yoksulluk desteği niteliğine dönüşmektedir. Ödemelerin tarımsal faaliyet dönemlerine duyarsız bir şekilde ve geciktirilerek yapılması da, sistemin bir diğer sorunu olarak görülmektedir.

Bu bağlamda, DGD sistemindeki dönüşüm, DGD'nin planlama aracı olarak kullanılması ve toplam destek içindeki oranının düşürülmesi olumlu bir gelişme olarak saptanmaktadır. Ancak bu sistem, DGD dışına çıkarılması söz konusu olabilecek ürün yelpazesinin tümüyle desteksiz bırakılması sonucunu doğurmamalıdır.

6- "Patates sorunu" : Başbakan açıklamasında, patatesten yem bitkileri ve meyveciliğe geçiş yapacak üreticiler için 2005 yılında 15 trilyon TL'lik bir kaynak ayrıldığını belirtmiştir.

Türkiye'nin en önemli patates üretim bölgesi olan Niğde ve Nevşehir'de ortaya çıkan patates kanserine (synchytrium endobioticum) karşı, zamanında uygun kültürel önlemler alınmadığı için, yörede patates üretimi olanaksız hale gelmiştir. Anılan bölgede, uzun süreler boyunca patates ekiminin yapılmaması gerekmektedir.

Buna karşın patates, bölge ekonomisinde büyük yer tutmaktadır. Bu bağlamda, patates ekimi yapamayacak üreticinin alternatif ürünlere geçişinin, teknik ve ekonomik araçlar kullanılarak yapılması doğru bir yaklaşımdır.

Bununla birlikte, bilinmektedir ki, Niğde - Nevşehir yöresindeki patates sorununa, ancak siyasi bir soruna dönüşme eğilimi gösterdikten sonra "ilgi duyulmuştur". Bu durum, tarım sorunlarının siyaset ile ilişkilendirilme biçimini göstermesi bakımından not edilmelidir.

7- "Bin tarım gönüllüsü uygulaması" : Başbakan, birinci yılını dolduran tarım gönüllüsü projesi çerçevesinde, mevcut bin ziraat mühendisi ve veteriner hekime önümüzdeki yılda bin ya da ikibin kişinin daha eklenebileceğini ifade etmiştir.

Öncelikle belirtilmelidir ki, Sekizinci Beş Yıllık Planı Özel İhtisas Komisyonu raporlarına göre, Türkiye'nin verili ekolojik ve coğrafi yapısında, 160 bin ziraat mühendisine gereksinim vardır. Buna karşılık, yaşayan 60 bin ziraat mühendisinin 10 bini işsiz konumdadır.

Bu durum, açıkça, Türkiye'nin kullanamadığı tarım potansiyeline vurgu yapmaktadır.

Yine bu ağılda olmak üzere, Tarım Bakanlığı kadrolarının % 30'dan fazlası boş durumda olup, Bakanlık 1989 yılından beri ziraat mühendisi almamaktadır.

İşte bu ortamda, 2004 yılı başında uygulamaya sokulan "1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü" Projesi çerçevesinde göreve başlayan teknik elemanlar, tüm zorluklara karşın, ülkeye ve tarım sektörüne hizmet etmeye çalışmaktadırlar.

Proje'nin başlangıcında, Ziraat Mühendisleri ODASI geniş bir açıklama yaparak, görüş ve önerilerini ortaya koymuştur. Bunlardan Bakanlık tarafından dikkate alınmayanların hepsi, önemli sorun alanları olarak şurada herkes tarafından görülmektedirler.

Başlangıçta, teknik elemanların yalnızca mülakat yoluyla seçimi, hem sınavı kazanan hem de kazanamayan ziraat mühendisi - veteriner hekimler için haklı - haksız çeşitli spekülasyonlar doğmasına neden olmuştur. Verili siyasal ortamda, tümüyle objektif bir mülakat sınavı yapılabilmesinin olanaksızlığı ortadadır. Bunun yanında, çalışmaya başlayan "gönüllüler" için bütçeye ödenek konulmaması; maaşların özel idare-valilik -meslek örgütleri-özel sektör tarafından ödeniyor olması ve sözleşmelerin de doğrudan bunlarla yapılıyor olması, maaşların zamanında ödenmemesi dahil çeşitli sıkıntılara yol açmaktadır. Sosyal güvenlik, barınma, ulaşım, eğitim ve yayım faaliyetlerinin gerçekleştirilmesi, Bakanlık taşra teşkilatı ile koordinasyon, diğer sorun alanları olarak kendisini göstermektedir.

Hepsinden önemlisi, 2002 yılından bu yana üç yıl üst üste küçülen tarım sektörü söz konusu iken, köylerde görev yapan arkadaşlarımızın, tüm özverileri karşın ancak sınırlı başarılar elde edebilecekleri ortadadır.

Bu çerçevede yeni bin ya da ikibin teknik elemanın, tüm bu sorun alanlarında bir iyileştirme sağlandıktan sonra göreve başlatılmasının yararlı olacağı açıktır.

Ancak hepsinden önemlisi, tarım sektörünün kalkınmasında önemli katkılar yaratacak ziraat mühendisi istihdamına köklü ve yapısal açılımlar getirilmelidir.

8 - "Hayvancılık politikaları" : Başbakan, Et ve Balık Kurumu'na bağlı Erzurum, Kars, Bingöl, Diyarbakır, Sincan ve Sakarya kombinalarının Tarım ve Köyşleri Bakanlığı bünyesine alınacağını, hayvancılık desteklerinin artırılacağını ifade etmektedir.

Türkiye'de tarımsal alt sektörler içinde en büyük çöküş, hayvancılık alanında yaşanmaktadır. Bunda; girdi maliyetlerinin yüksekliği, çayır ve meralardan yararlanma olanaklarının çeşitli nedenlerle kısıtlanması gibi etkenler yanında, Et Balık Kurumu, Süt Endüstrisi Kurumu ve YEMSAN özelleştirmeleri başat rol oynamıştır.

ODA'mızın bu konudaki tüm açıklamalarının tersine ısrarla özelleştirme uygulamalarını savunan, TŞFAŞ ve TEKEL'in de özelleştirilerek yabancı sermayeye geçişine yönelik uygulamaları sürdüren AKP Hükümeti'nin, hayvancılık alanında yaşanan çöküşü engellemek için EBK Kombinalarından kalanları Bakanlık bünyesinde toplamaya çalışması, el yordamıyla da olsa, Hükümet'in, kamusal piyasa düzenleme gücü olmaksızın tarım politikası uygulanamayacağı gerçeğini fark etmesi açısından olumlu bir gelişmedir.

SONUÇ OLARAK; Şurası bilinmelidir ki, bir iktidarın tarım sektörüne verdiği önem, söylemlerle değil, gerçekleştirilen iş ve işlemlerle, uygulanan politikalarla ölçülebilir, ölçülmelidir.

58. ve 59. Hükümet'in bütçe içerisinde tarıma ayırdığı pay, 2003 yılında 2.6 katrilyon TL, 2004 yılında 3 katrilyon TL ve 2005 yılında 3.4 katrilyon TL olmuş, söz konusu dönemde tarım sektörünün bütçeden aldığı pay % 1.85 ile % 2.2 arasında değişmiştir.

AB'nin 6 Ekim 2004 tarihli İlerleme Raporu'na göre, Birlik'te uygulanan Ortak tarım Politikası Türkiye'de aynen uygulanırsa, 11.3 milyar Euro kaynağa gereksinim vardır.

Kıyaslandığında, Türkiye'nin mevcut destekleme düzeyi, AB düzeyinin ancak 1/7'si kadardır. Ülke istihdamına % 33, GSMH'na % 11 katkı koyan böylesine önemli bir sektörün, bütçeden ayrılan % 2'lik paylarla desteklenmesinin olanaksızlığı ortadadır.

Nitekim, tarım sektörü 2002 – 2004 aralığında üst üste üç yıl küçülmüş, Hükümet tarafından hazırlanan "Katılım Öncesi Ekonomik Programı" verilerine göre de, 2005 yılında % 1.7 küçülecektir. Böylece, Cumhuriyet tarihi boyunca ilk kez tarım sektörü üst üste 4 yıl küçülmüş olacaktır.

"Çöküş" olarak nitelenebilecek bu süreci, tarımsal dış ticaret istatistikleri de teyit etmektedir. 1980'lerin başında 1 milyar doların üzerinde artı veren tarımsal dış ticaretimiz, 2003 yılından itibaren negatife dönmüş olup, 2004 yılının ilk on aylık verileri bu eğilimin artarak süreceğine işaret etmektedir. Türkiye, sattığından daha çok tarım ürünü dışalımını yapan, başka bir deyişle tarım alanında da dışa bağımlı bir ülke haline getirilmiştir.

Dünya Ticaret Örgütü ve AB sürecinin daha da zor bir politika alanı haline getirdiği tarım sektöründe çöküşten kurtuluş, yapısal olarak dönüştürücü, geliştirici, kalıcı politika anlayışları ile olanaklıdır. Ziraat Mühendisleri ODASI'nın ayrıntılı raporları ile açıkladığı üzere, sektörde düşük maliyet – yüksek verimlilik hedefi için gerekli tarımsal kamu yatırımı eksikliğinin giderilmesi ve ülke yararına rekabet edebilir bir sektör yaratılabilmesi için, önümüzdeki on yılda, tarıma yılda 10 milyar dolar kaynak aktaran bir politika anlayışına gereksinim vardır.

Bunun dışında, ülke bütçesi yasalastıktan yalnızca bir ay sonra, yeni kaynak göstermeden, vaatlere dayalı ve siyaseti kurtarmaya odaklı arayışların, sektör üzerinde olumlu ve kalıcı bir etki yaratmayacağı bilinmelidir.

Gökhan GÜNAYDIN

Ziraat Mühendisleri ODASI

Başkanı

2.2.12. TARIM KANUNU TASARISI ÜZERİNE ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ / 09.02.2005

Tarım Kanunu Tasarısı, 23 asıl 4 geçici olmak üzere toplam 27 maddeden oluşan, birinci maddesinde amacı "tarım sektörünün ve kırsal alanın kalkınma hedef ve stratejileri doğrultusunda geliştirilmesi ve desteklenmesi için gerekli politikaları tespit etmek ve düzenlemeleri yapmak" olarak belirtilen bir Tasarı niteliğindedir

1 - Tasarının Yapısı

Tasarının "Yetki" başlıklı 7. maddesinde, "Tarım sektörü ile ilgili politikaların tespit edilmesi, planlanması, koordinasyonu ve uygulanmasında" Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı yetkili kılınmaktadır. Bunun yanında, Tarım Bakanı başkanlığında, Tarım - Maliye -Sanayi ve Ticaret- Çevre ve Orman Bakanlıkları ile DPT - Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlıklarından ve Bakan onayı ile belirlenecek Bakanlık Genel Müdüründen oluşan, 8 kişilik bir "Tarımsal Destekleme ve Yönlendirme Kurulu" oluşturmaktadır (madde 15). Kurula, "destekleme programlarının esasını belirlemek, bunların bütçe ödenek ihtiyaçlarını tespit ve teklif etmek, bütçe ödeneklerinin dağılımını yapmak" gibi, desteklemeler için önemli görevler verilmiştir (madde 16). Gerektiğinde teknik komiteler kurabilecek olan Kurul kararlarını, üye sayısının salt çoğunluğu ile alacaktır (madde 15).

"Tarım politikalarının ilkeleri" başlıklı beşinci maddede; 'özel sektörün rolünün artırılması, katılımçılık, yerelleşme, bölgesel farklılıkların dikkate alınması, ekonomik ve sosyal hedeflerin ayrıştırılması' hükümleri dikkat çekmektedir.

"Tarım Politikalarının Öncelikleri" başlıklı 6. madde, yeterli ve güvenilir gıda arzından altyapının geliştirilmesi, teknoloji kullanımı, tarım - sanayi entegrasyonu, kredi temini, destekleme, örgütlenme, risk yönetimi, kırsal kalkınma gibi tüm sektörle ilgili önemli tüm hususları kapsamına almaktadır.

"Desteklemelerin amacı ve ilkeleri" başlıklı dördüncü bölümde, destekleme programlarının ilke ve stratejileri olarak tarım politikaları - uluslararası taahhütler - piyasa koşulları - üreticiye ulaşma - sözleşmeli üretim - alt sektörlerle dengeli dağılım konularına atıf yapmaktadır (madde 17). Tasarının getirdiği temel düzenleme ise, destekleme programlarına ilişkindir. Destekleme Programlarının toplam destekleme ödeneklerinden alacakları pay, aşağıdaki gibidir;

Destek Programları	
	%
Doğrudan Gelir Desteği (DGD)	45
Fark Ödeme (FÖ)	13
Telafi Edici Ödeme (TEÖ)	5
Hayvancılık Destekleri (HD)	12
Tarım Sigortası Ödemeleri (TSÖ)	5
Kırsal Kalkınma Destekleri (KKD)	10
Çevre Amaçlı Tarım Arazileri Koruma	5
Diğer Destekler (DD)	5

DGD : Buna göre, işlenen arazi üzerinden DGD ödenecek, ödemelere esas olacak ürünler Kurulca belirlenecek, ödeme miktarları farklı düzeylerde belirlenebilecek, hayvancılık ve su ürünlerine de DGD ödemesi yapılacak, ödemeler cari yıl içinde tamamlanacaktır.

FÖ : Arz açığı olan ürünlere yönelik, verim ve üretim alanı çarpılmak suretiyle bulunan prim ödemesi yapılacaktır.

TEÖ : Arz fazlası olan ürünlerden alternatif ürünlere geçen üreticilere, gelir kayıplarını önlemek için, alternatif ürüne ayrılan arazi miktarı ile birim ödeme miktarı çarpılmak suretiyle hesaplanan TEÖ yapılacaktır.

HD : hayvancılığın ve su ürünlerinin geliştirilmesi için, bölge ve iller bazında farklı uygulanabilecek HD kullanılacaktır.

TSÖ : Üreticilerin Tarım Sigortaları Yasası kapsamında, ürünlerini sigorta ettirmelerini teşvik etmek üzere, sigorta prim edellerinin bir kısmının devlet tarafından karşılanması esasına dayanır.

KKD : Kırsal geliri artırılması ve kırsal altyapının geliştirilmesi .. amaçlarıyla yürütülecek yatırım proje maliyetlerinin bir kısmının Devlet tarafından karşılanması esasına dayanmaktadır.

ÇATAK : Erozyon ve olumsuz çevresel etkilere maruz kalan tarım arazilerinin, işlemeli tarım yerine doğal bitki örtüsü - organik tarım ve ağaçlandırmaya tahsisini teşvik etmek üzere sağlanan destektir. Üreticilerle yapılacak sözleşme gereği, tahsis edilen alan miktarı ile birim ödeme miktarının çarpımı esasına dayanır.

DD : Ar-ge, ihracat teşvikleri, gerektiğinde bazı girdi destekleri için kullanılacaktır.

"Tarımsal Desteklemelerin Uygulama Esasları" başlıklı 19 . maddede, üreticilere yapılacak her türlü ödemede Çiftçi Kayıt Sistemi'nin esas" alınacağı, desteklemelerin çeşitli ölçütlere göre farklılaştırılabileceği, çiftçi başına toplam desteklemenin sınırlandırılabilceği, desteklemelerin üretici örgütleri aracılığıyla verilebileceği, tarımsal destek programları arasında, +,- % 25 kaydırma yapmaya Bakanlar Kurulu'nun yetkili olduğu belirtilmektedir.

Bakanlık tarımsal araştırma - eğitim ve yayım faaliyetlerini güçlendireceğini, çiftçi eğitim ve yayım faaliyetlerine özel sektör kuruluşları ve serbest yayım uzmanlarının dahil edileceği (madde 8), biyolojik çeşitlerin ve gen kaynaklarının korunup geliştirileceği, biyoteknolojik yollarla elde edilen ürünlerin fikri mülkiyet haklarının korunması ve biyogüvenlik ile ilgili görevleri yürüteceğini (madde 10), tarımsal amaçlı kooperatifler ve birlikler ile işbirliği ve koordinasyonun sağlanacağı (madde 11), sözleşmeli üretimin esaslarını belirleyeceğini ve sözleşme hükümlerine uymayan tarafların beş yıl süreyle destekleme ödemelerinden ve teşviklerden yararlanamayacağı (madde 12), tarımsal faaliyetlerin uygun alanlarda yoğunlaşması ve entegre bir şekilde yürütülmesi için tüzel kişiliğe haiz organize tarım bölgeleri ve havzaları kurulacağı (madde 13), kırsal kalkınmayı destekleyeceği ve kamu kuruluşları arasında koordinasyon sağlayacağı, katılımçılık - tabandan yukarı yaklaşım - yerel kapasitenin geliştirilmesi ve kurumsallaşmanın temel ilkeler olacağını (madde 14) belirtmektedir.

Tasarının geçici maddeleri, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte uygulanmakta olan DGD ödemelerine ilişkin esasları ortaya koymaktadır. Bu bağlamda Tasarıda, cari sistem açıklanmakta; ÇKS'ne dahil olmayan ve arazi işlemeyen üreticilerin DGD'den yararlanamayacakları, ödemelere ait oldukları yılın Mayıs ayına kadar ilk taksit ve Kasım ayına kadar ikinci taksit, iki taksitte bitirileceği, hayvancılık ve su ürünleri ile ilgili desteklemelerde, mevcut kayıtların ÇKS'ne entegrasyonu sağlanana kadar (iki yıl) ÇKS'ne kayıt şartının aranmayacağı ifade edilmektedir.

2 - Tasarı Üzerine Değerlendirmeler

Tasarı, öngördüğü işlevsel düzenlemeler temelinde aşağıda değerlendirilmektedir;

a) Tarım Politikalarının Oluşturulmasında Yetki ve Tarımsal Kamu Yönetimi

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, son yirmi yıllık süreçte sürekli etkinlik ve güç yitiren bir nitelik göstermektedir. 1984 reorganizasyonu ile köylüyle mühendisi buluşturan kurmay birimleri (Toprak su, Ziraî Mücadele, Gıda İşleri vb) kapatılan Bakanlığın görev ve yetki alanı, diğer kurum ve kuruluşlara dağıtılmış, 1990'lı yıllarda tarım piyasalarının düzenlenmesinde etkili olan EBK, SEK, YEMSAN, TZDK özelleştirmeleri ile alandan neredeyse tümüyle çekilmiştir. 2000'li yıllarda kurulan Şeker - Tütün - TSKB Kurulları ile by pass edilen kamu yönetimi yapısı içerisinde, Tarım ve Köyişleri Bakanlığının kontrol edebildiği ürün sayısı bile sınırlıdır.

Tarım politikalarının oluşturulmasında Tarım ve Köyişleri Bakanlığının yetki sahibi olması, yetki ve görev alanının Bakanlıkta toplanması, ODA'mızın yıllardır dile getirdiği gerekliliklerdir. Ancak bu toplanmanın, Tarım Kanunu'na konulacak bir hüküm ile yapılamayacağını bilmesi gerekir.

Günümüzde Bakanlık, faiz ödemelerine odaklı kamu bütçesinden payına düşen küçük miktarlarla tarımı yönetmeye çalışan, 1989 yılından bu yana mühendis alımı yapmaması nedeniyle kadrolarının % 35'i boş olan, yıllardır süregelen partizan atamalar nedeniyle nitelikli kadroları dışlanmış, üretici ile bağı kesilmiş, teşkilatın özellikle TİGEM ve TAGEM boyutunda içi boşaltılmış bir yapı sergilemektedir.

Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile taşra teşkilatı da ortadan kaldırılacak olan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın, yakın dönemde, sektörü yönetme gücünün daha da azalacağı beklenmektedir.

Bu yapının yeniden tarım sektörüne ve politikalara egemen bir biçime dönüştürülebilmesi, güçlü bir teşkilat yapısının kurulması ile olanaklıdır. Bu konuda, Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası (common agricultural policy) ortak piyasa düzenlerinin (common market order) gerektirdiği müdahale kuruluşu ve ödeme kuruluşu yapılarının oluşturulması gereklidir. Avrupa Birliği'nde, et - süt - hububat - çeltik - meyve/sebze - şarap vb. alanlarında çalışan 23 ortak piyasa düzeni ve bunların faaliyetlerini yürüten müdahale kuruluşları bulunmaktadır. AB müktesebatına uyum yükümlülüğü, özelleştirilmiş EBK, SEK, YEMSAN benzeri yapıların kurulması gerekliliğini ortaya koymaktadır. AB'nin, reforme edilmiş OTP çerçevesinde müdahale politikalarından kırsal kalkınma ve çevre politikalarına yönelimi, başat çizgiler bakımından, hala bir argümandan ibarettir. Bu bakımdan, Türkiye'de bir kısım çevrelerce ileri sürülen "gelecekteki reforme edilmiş AB yapısına şimdiden uyma" tezi, ülke tarımının çökertilmesi senaryosunun bir parçasıdır.

Bu çerçevede, salt çoğunlukla karar verecek 5 kişilik "Tarımsal Destekleme Koordinasyon Kurulu"nun Tarım Bakanı ve Müsteşarı dışında üçü, Maliye - Hazine ve DPT bürokrasisinden gelmektedir. Bu durumda, tarımsal desteklemeler konusunda Bakanlığın etkisinin belirleyici olmadığı, Kanun Tasarısı ile de ortaya konulmaktadır.

Oluşturulan Tarımsal Destekleme Genel Müdürlüğü'nün, bu temel yapı içerisindeki işlevinin yetersiz kalacağını öngörmek, hiç te zor değildir.

b) Tarımsal Destekleme Politikaları

Türkiye'de uzun yıllardır girdi ve çıktıya dayalı bir destekleme sistemi yürütülmüş, gübre - tohum - tarımsal savaşım ilacı - tarımsal mekanizasyon - kredi desteği üreticiye sunulmuş, KİT'ler ve TSKB'leri aracılığıyla da ürün pazarlamasına kamusal destek verilmiştir. Bunun yanında, tarımsal / kırsal altyapı - araştırma ve yayım destekleri de sağlanmıştır.

Türkiye'de tarımsal destekleme sistem, 1999 sonrası uygulanan IMF ve Dünya Bankası güdümlü politikalar nedeniyle radikal olarak değiştirilmiştir. Dönemin tarım politikaları üzerindeki etkisi, aşağıdaki tablodan izlenebilir.

Destek kalemleri (milyon dolar)		
	1999	2002
Kredi desteği	956	0
Gübre desteği	183	0
KİT'lere bütçeden aktarılan	261	138
KİT açıklarını karşılama	2213	355
Pamuk ve yağlı tohumlar primleri	205	58
TSKB'ye destek	450	0
DGD Ödemeleri	0	628
TOPLAM	4268	1179

Görüldüğü gibi, 1999 yılında 4.2 milyar dolarlar düzeyinde olan kamusal tarım desteği, 2002 yılında 1.2 milyar dolar düzeyine gerilemiş, sözkonusu miktar 2003 yılında 2 ve 2004 yılında 2.7 milyar dolar düzeylerinde oluşmuştur.

Destek miktarındaki azalma kadar önemli olan bir diğer husus, destekleme kompozisyonunun değiştirilmesidir. Diğer tüm desteklerin elemine edilmesi sonrasında, DGD ödemeleri, toplam tarımsal desteğin % 75'lerine ulaşmıştır.

Türkiye DGD sistemi, tümüyle yanlış kurgulanmıştır. Üretimden bağımsız (de-coupled), uygulaması toprak işleyene değil arazi sahibine dekar başına para ödemesi

şeklinde oluşan ve tarıma geri dönüş oranı düşük, üretim planlaması aracı olarak kullanılamayan DGD, bir tarım desteği niteliğinde değildir.

Oysa AB, üretilen ürüne - verime ve bölgeye göre değişen, üretimle bağlantılı bir DGD tasarımı içindedir. DTÖ baskıları çerçevesinde geçtiği tek ödeme planı (single payment scheme) içinde bile, üretimle bağlantılılık geniş oranda sürmektedir.

Türkiye DGD uygulamasının bir başka önemli olumsuzluğu ise, küçük üreticiye ulaşamamasıdır. DGD ödemeleri, Çiftçi Kayıt Sistemi üzerinden yürütülmektedir. Türkiye'de 4.1 milyon tarım işletmesi bulunmasına karşılık, 2.7 milyon kişi sisteme kaydını yaptırmıştır. Alacağı DGD miktarı düşük olan ve kayıt için gerekli harcamaları daha yüksek olan küçük üretici, sisteme girmemektedir. Buna karşılık sistem, Güneydoğu Anadolu'daki feodal sistem de dahil olmak üzere, büyük toprak sahiplerini, 500 dekarlık tavanın değişik şekillerde aşılması çerçevesinde, geniş oranda desteklemektedir.

Son olarak ta, 2003 yılı DGD ödemelerinin birinci taksit hariç henüz tamamlanmadığını, ikinci taksit için Bakanlığın 2004 Haziran ayını gösterdiğini not edelim.

Bütün bu yapı içerisinde, DGD sistemine hayvancılık ve su ürünlerinin dahil edilmesini, fark ödeme ve telafi edici ödeme uygulamasının sisteme eklenmesinin doğru bir yaklaşım olduğunu belirtmeliyiz.

Bununla birlikte, tasarıda yer alan "DGD ödemelerinin cari yıl içinde tamamlanacağı" ifadesinin bir anlam kazanabilmesi için, yapılmaması halinde, devletin üreticiye ne oranda faiz ödemesinde bulunacağını da belirtmesi, başka bir deyişle, taahhüdün bir yaptırımının olması gerekir. Aksi halde, bir iyiniyet beyanı olmaktan öteye geçemez.

DGD'nin, mevcut yapısıyla sürdürülüyor olması, Tasarı'nın önemli bir yanlılığı olarak belirtilmelidir.

Destekleme programlarının dağılımında, DGD ödemelerinin payının düşürülmesi doğru bir yaklaşımdır. Aynı şekilde, arz açığı ve fazlası olan ürünler için, sırasıyla fark ödeme ve telafi edici ödeme sisteminin getirilmesi de doğru olmuştur.

Bununla birlikte, DTÖ'nün yoksul üreticiler için girdi desteği uygulanmasına olanak tanıyan hükmüne rağmen, Tasarı'nın destek programlarının dağılımında girdi desteğini, diğer destekler içinde kaybolmuş bir unsur olarak koymasının, yaşamsal bir yanlış olduğu değerlendirilmektedir.

Aynı şekilde, tarım sigortaları sistemi, Türkiye tarım yapısının ivedi gereksinimlerindenidir. Sel - kuraklık ve don gibi üç önemli riskin sigorta kapsamına alınması, ancak devletin sigorta primlerinin bir kısmını ödemeyi üstlenmesi ile olanaklıdır. GSMH'nin % 1'i civarında olan toplam tarım desteğinin % 5'inin, (100 milyon dolar civarında olduğu tahmin edilebilir) ürün sigortasına tahsisi, bu alanda hiçbir gelişme sağlanamayacağını ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak;

Bütün bu açıklamalardan sonra,

- Tarım Kanunu Tasarısı'nın, Dünya Bankası ve IMF ile yürütülmekte olan "istikrar programının" bitmesinden sonra devreye girecek şekilde hazırlanmış bir metin olduğunu,
- Buna karşın temel olarak 1999 sonrası izlenen "tarım politikalarının" aynen sürdürüleceğini; başka bir deyişle Dünya Bankası ve IMF olmaksızın kurgulanan politikalara da bu iki kurumun gölgesinin düşmüş olduğu,
- İzlenen bu politikalar sayesinde tarımın dibe vurduğunu ve 2003 yılını negatif büyüme rakamları ile geçirdiği,
- Dolayısıyla bu politikaların Türkiye'ye bir yarar sağlamayacağı,
- Çözümün tarımsal ve kırsal kalkınmayı sanayii ile entegre gören bir anlayıştan geçtiğini,
- Tarım Bakanlığı teşkilat yapısının bu gereğe uygun olarak güçlendirilmesi,

- Dağıtılmış görev ve yetki alanlarının, Kurullar da dahil olmak üzere Bakanlıkta toplanması,
- Taşra teşkilatının muhafaza edilerek yeni mühendis alımları ile etkinleştirilmesi,
- Türkiye'nin gübre - tohum - kimyasal ilaçta dışa bağımlılığının kırılmasının ana öncelikler arasına yerleştirilmesi,
- Tarım ürünleri ve işlenmiş tarım ürünleri ticaretinde artı veren bir ülke konumunun yeniden kazanılması,
- Bu amaçla ülkenin açığı olan ve ekolojisinin üretimine izin verdiği ürünlerdeki açığın ivedilikle kapatılmasına yönelik planların yapılması .

Ziraat Mühendisleri ODASI'nın saptamaları ve politika önerileri olarak belirlenmiştir.

Saygılarımızla.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

2.2.13. ÇELTİK EKİM KANUNU TASLAĞI HAKKINDA ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ / 10.02.2005

T.C. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI TARIMSAL ÜRETİMİ GELİŞTİRME GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

İlgi: 13.01.2005 tarih ve 504 sayılı yazınız.

23.06.1936 tarihli, 3337 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan ve halen yürürlükte bulunan 3039 sayılı Çeltik Ekim Kanunu'nun, günümüz tarımsal koşullarına göre revizyonu amacıyla hazırlanan ve ilgi yazınız ekinde Oda Başkanlığımızın görüşlerine gönderilen "Çeltik Ekim Kanunu Taslağı" incelenmiştir.

İnceleme ve değerlendirmelerimiz sonucunda Çeltik Ekim Kanun Taslağı'nda değişiklik yapılmasını gerekli gördüğümüz konular aşağıda belirtilmiştir.

1- Ziraat Mühendisler Odası, kamu kuruluşu niteliğinde bir meslek örgütü olarak ülke tarımı için önemli hizmetler vermektedir. Bu nedenle Çeltik Komisyonlarında Ziraat Mühendisleri Odası temsilcisinin de görev alması, komisyonların çalışmalarına önemli katkılar sağlayacaktır. Bu temsilcimiz, aynı zamanda çiftçilerimize tarımsal bilgi ve yönlendirme desteği verebileceğinden teşkilatımızın bulunduğu bütün il ve ilçelerde oluşturulan komisyonlarda yer almaları gerekli görülmektedir. Esasen, aynı maddesinin ikinci fıkrasında "... varsa o yöredeki sivil toplum örgütlerinden bir temsilci..." ifadesi de yer almaktadır. Bu ifadenin tüm illerde temsilcilerimiz bulunduğundan "... o yöredeki Ziraat Mühendisleri Odası temsilcisi" olarak değiştirilmesi uygun olacaktır.

2- Kanun Taslağı'nda "Ruhsat Tezkeresi" olarak yer alan ifadenin "Çeltik Ekim Ruhsatı" olarak değiştirilmesi gerekli görülmektedir. Çünkü, "Ruhsat" bir işin yapılabilmesi için alınan belgeden başka bir şey değildir.

3- Kanun Taslağı'nda ruhsat harcı olarak 5 YTL'da bedel tespiti yapıldığı görülmüştür. Bilindiği üzere, çeltik üreticilerinin büyük bir bölümü düşük gelir seviyesindedir. Ruhsat harç bedelinin üreticimizi mağdur etmeyecek makul bir seviyede belirlenmesi yerinde olacaktır.

4- Kanun Taslağı'nın yürürlükte bulunan Çeltik Ekim Kanunu'ndan alıntılar yapılarak hazırlanmış olduğu görülmüştür. Bu nedenle günümüzde kullanılan Türkçe'ye uygun olarak redaksiyonel anlamda değişikliklerin yapılması gerektiği kanısındayız.

5- 5 inci maddeden sonra yer alan "Komisyonun Görevleri" ayrı bir madde olarak düzenlenmesine rağmen, madde numarası verilmemiştir.

6- 5 inci maddenin (f) bendinde "182/51" olarak sayısı belirtilen Resmi Gazete mevcut değildir. Bu Resmi Gazetenin hangisi olduğu anlaşılamamıştır.

7- 5 inci maddenin (j) bendinde yer verilen "... ceza vesaire kalemlerinden ..." ifadesi ilr neyin kastedildiği anlaşılamamaktadır..

8- Bölüm başlıklarının parantez içerisinde yazılması gibi bir uygulamaya, hukuki metinlerde rastlamak mümkün değildir.

9- 7 nci maddenin "Medeni Kanunun 748 maddesi..." ifadeleri ile başlayan son fıkrası bir hüküm ifade etmemektedir. Kanun taslaqlarında böyle ifadelerin yer almaması bunların gerekçelerinde ifade edilmesi gereklidir.

10- "Cezai Müeyyideler" başlıklı 9 uncu maddenin başlığı, günümüzde kullanılan Türkçe'ye uygun olarak "Ceza Hükümleri" olarak değiştirilmeli ve tüm ceza hükümleri bu (8 inci maddede de ceza var) maddede toplanmalıdır.

11- 8 inci maddenin (a) bendinin son fıkrasındaki "...su kesilerek ekimleri iptal edilir." İfadesi ile neyin anlatılmak istendiği anlaşılamamaktadır.

12- 11 inci maddenin son fıkrasında, ekilmiş bulunan çeltik tarlalarının, bu Kanun hükümlerine uygun hale getirilmesi için tanınan sürenin komisyonlara bırakılması sübjektif değerlendirilmeye ve haksız uygulamalara yol açabilir. Bunun önlenmesi için, bu maddede kabul edilebilir bir uyum süresi açıkça belirtilmelidir.

13- 12 nci maddenin başındaki "lkemizde" ifadesi, hukuki metinlerde yer almayacak bir ifadedir. Bunun yerine "Türkiye'nin" ifadesi kullanılmalıdır.

14- Taslağın, Şekil yönünden Başbakanlığın Mevzuat düzenlemeleriyle ilgili genelgelerine ve Türkçe yazım kurallarına uygun olarak düzenlenmediği görülmüştür. Yukarıda belirtilen hususların yeniden hazırlanacak metinde yer almasını dilerim.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

2.2.14. AVRUPA BİRLİĞİ ORTAK TARIM POLİTİKASI, TÜRKİYE TARIM SEKTÖRÜ İÇİN BİR ÇIKIŞ YOLU OLABİLİR Mİ ? / 10.02.2005

Gökhan GÜNAYDIN

Giriş

Türkiye tarım sektörü, birçok sorunla karşı karşıya. Tarımsal ve kırsal altyapı sorunları, yüzyılı aşkın bir zaman diliminden günümüze taşıyor. Toprak mülkiyet yapısı adaletsiz dağılıyor, işletmeler küçük ve parçalı. Cumhuriyet boyunca sağlanan gelişmelere karşın, özellikle toprak reformu çabalarının sonuçsuz kalması ve örgütlenme alanında yaşanan "açık", tarım sektöründe bir dönüşümü engelliyor.

Bu yapının üzerinde, çeyrek yüzyıldır sürdürülen ve son beş yıllık süreçte derinleşen "bağımlı politikalar", sektörü çöküş noktasına getirmiş durumda.

Tam da bu dönemde, merkez kapitalizmin kural tanımaz saldırılarının yanibaşımızda sahnelendiği güvensiz dünyada, gıda güvenliği her zamankinden daha yaşamsal bir önem taşıyor.

Aynı süreç içinde, Dünya Ticaret Örgütü Anlaşmaları, ülkelerin tarım sektöründe uygulayacakları politikaların çerçevesini çiziyor. Bu, uluslararası düzlemin, ulus devletlerin politika belirleme erkleri üzerindeki etki alanının giderek artışına işaret ediyor.

Ancak, Türkiye açısından konu, uluslararası ilişkiler boyutu ile sınırlı kalmıyor. Türkiye'nin tarım politikalarındaki yetki alanı, olası bir AB üyeliği durumunda, uluslararası düzleme terk edilmiş olacak.

Avrupa Birliği, Ortak Tarım Politikasını, uluslararası bir politika alanı olarak inşa etmiş. Birliğin politikaları verimli mekanizmalar içinde Brüksel'de saptanıyor, 25 üye ülke bu politikalara uyuyor.

1958 yılında Topluluğun oluşturulmasından üç yıl sonra kurulan Ortak Tarım Politikası (OTP), dönem içinde birçok değişiklikler geçirmiş. Topluluğa etki eden içsel ve dışsal gelişmeler, OTP reformlarının tetikleyicisi oluyorlar.

O halde, OTP'yi değiştiren dinamikleri iyi analiz etmek gerekiyor. OTP hangi amaçla kuruldu, Topluluğa neler sağladı, reforme edildiği dönemlerin temel özellikleri nelerdir ? Bugünkü OTP Türkiye için uygun bir politika seti midir, daha da önemlisi, Türkiye'ye için "öngörülen" üyelik tarihinde varolacak OTP, Türkiye tarımı için bir çıkış yolu olabilir mi ?

Bütün bu sorularla eşanlı olarak, ülke tarımının bugünkü yapısı ile bir AB üyeliğinin, tarımsal yapılara etkisi ne olur, müzakere sürecinde neler yapılmalıdır soruları sorulmalı ve analitik yanıtlar üretilmeye çalışılmalıdır.

Gündem 2000 kapsamında, OTP'nin 2003 Haziran reformu sonrası durumunu veri olarak ve 6 Ekim 2004 tarihinde yayımlanan Avrupa Birliği İlerleme Raporu ile 17 Aralık 2004 tarihli Konsey Kararı'nda tarım ile ilgili ifadelerin de izini sürerek, bu soruları yanıtlamaya çalışalım...

I. BÖLÜM : Tarım ve Kırsal Alanla İlgili AB – TÜRKİYE İlişkilerinde Yanılsamalar

Tarım ve kırsal alan, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yaşamında önemli yer tutmaktadır. Bu gerçeği rakamlarla ifade etmek gerekirse, ülke nüfusunun % 35'i kırsal alanda yaşamakta, tarımın istihdama katkısı % 34, GSMH'ya katkısı ise % 11 düzeyinde bulunmaktadır.

Avrupa Birliği'nde aynı veriler çok daha düşük düzeylerde bulunmaktadır. 1 Mayıs 2004'ten itibaren 25 üyeli olan AB'nin istihdamında tarımın payı % 6 düzeyinde bulunurken, GSMH'da tarımın payı % 2'nin altında bulunmaktadır.

Aşağıdaki tabloda, AB ve Türkiye'nin önemli göstergeleri, karşılaştırmalı olarak verilmektedir;

Tablo 1: Türkiye, AB-15, AB-25 Karşılaştırması			
Göstergeler	Türkiye	AB 15	AB 25
Yüzölçümü (Milyon ha)	78	332	402
Tarım alanı (milyon ha)	39	134	169
İşletme sayısı (bin adet)	3.000	7.370	13.000
Ort. İşl. Büy. (ha)	5.9	17.4	13.0
Nüfus (milyon kişi)	80.0	372.0	452.0
İstihdamda tarımın payı (%)	34.0	5.0	6.0
GSMH'da tarımın payı (%)	11.2	1.9	1.8

Göstergeler, ilk bakışta, AB için tarımın öneminin giderek azaldığı kanısı yaratabilmektedir. Buna karşılık, AB bütçesinin yaklaşık yarısı tarıma ayrılmakta, AB mevzuatının yarısını da tarım oluşturmaktadır.

Bu iki birbirinden oldukça farklı tarımsal – kırsal yapı, 1999 Helsinki Zirvesi kararlarından bu yana, bütünleştirilmeye çalışılmakta, bu çerçevede de birçok manipülasyon yapılmaktadır.

Bu bölümde, temel yanılımlar açıklanmaya çalışılacaktır.

1.1. Ortak Tarım Politikası nedir, neden değişiyor ?

Roma Anlaşması ile AET kurulduğunda, savaşlarla biçimlenmiş ancak savaş anıları da hala canlı olan bir Avrupa söz konusu idi. Topluluğu oluşturan altı ülkenin yurttaşları, açlığı tanımış bir kuşağı temsil ediyorlardı. Bu nedenle 1961 yılında Ortak Tarım Politikasının temel hedefi, Topluluğu temel ürünlerde kendine yeter bir düzeye yükseltmek idi. Üretici ve tüketici refahı, verimlilik, arzda süreklilik, üretimde istikrar, bu temel hedefin yanındaki diğer hedefler idi.

"Tek Pazar", "Topluluk Tercih" ve "Mali dayanışma" ilkeleri çerçevesinde geliştirilmesi amaçlanan OTP, 1962 yılında eşsiz bir finansman aracı ile donatıldı: Tarımsal Garanti ve Yönverme Fonu (FEOGA). 1967 yılından itibaren, ürünlerin topluluk için ifade ettiği anlama göre kurgulanmış "ortak piyasa düzenleri" (OPD) devreye girmeye başladı. Bugün AB, 23 OPD'ne sahiptir. Politikaları yürütmek üzere güçlü bir "Tarım Genel Müdürlüğü" (DG VI), müdahale kuruluşları, ödeme kuruluşları, OTP'nin diğer araçları niteliğinde kurgulandılar.

OTP dinamik bir politika alanıdır, yıllar içinde önemli değişimler göstermiştir. OTP'de kaydedilen reformlar, zaman zaman AB'nin içinden kaynaklanan, ama daha çok dış kaynaklı gelişmelere karşılık, Topluluğun kendisi için en uygun politikaları bulma arayışını yansıtır.

İlk dönemlerinde Topluluk bütçesinin yarısına yakın rakamlarla finanse edilen OTP, kırsal ve tarımsal altyapı sorunlarını büyük ölçüde çözdü, üretime bağlı gelir desteği politikaları ile verimlilik sağlandı, üretim artışları ile Topluluk temel ürünlerde kendine yeterliliği yakaladı...

Bir anlamda OTP'nin başarısı, kendi krizini de beraber üretmiştir. Üretimi destekleyen politikalarından daha çok yararlanmak isteyen Topluluk üreticisi her geçen yıl daha çok üretmiş, aşkın üretim kapasitesi nedeniyle Topluluk stokları büyümüş, stokların eritilebilmesi için dış pazarlarda ABD ile sübvansiyonlar savaşına girilmiş, tüm bu süreç anormal bütçe yükü ve uluslararası alanda sürtüşmeleri de beraberinde getirmiştir.

Aynı süreçte, 1986 yılında, GATT Uruguay Turu Tarım görüşmeleri başlamıştır. Görüşmeler, aslolarak ABD ve AB'nin pazarlığı şeklinde gelişmiştir. Bir – iki yıl süreceği sanılan görüşmeler, çetin pazarlıklar nedeniyle tam 8 yıl sürmüştür.

İşte bu görüşmeler sürerken, OTP'deki en köklü reformlardan birisi olan 1992 reformları gerçekleştirilmiştir. Reformun temel hedefi, aşkın üretim kapasitesini geri çekmek, Topluluk stoklarını ve bütçe yükünü azaltmak, GATT görüşmelerinde Topluluğun elini güçlendirmektir. Bu anlamda "çevre", birdenbire OTP'nin en önemli

kaygılarından birisi haline gelivermiştir. Set aside önlemleri çerçevesinde, üretim alanlarını boş bırakan üreticilere doğrudan ödeme yapılmaya başlanılmıştır.

Arkasından, Gündem 2000 diye anılan reform süreci devreye girmiştir. 1999 Mart ve 2003 Haziran aylarında açıklanan önlemler ile, AB, müdahaleci politikalarından vazgeçmekte, destek kompozisyonunu üretimden bağımsız araçlara yöneltmekte; bu arada kırsal kalkınma, çevre ve kalite politikalarını öne çıkarmaktadır.

İçsel nedenler bir tarafa bırakılırsa, OTP'nin 1992 reformu Topluluğu GATT Uruguay Turu görüşmelerine hazırlamak, Gündem 2000 reformu ise 2004 yılında AB'ye katılacak 10 yeni ülkeye, deyim yerinde ise bir "hoşgeldin partisi" hazırlamaktır.

I. 2. Adaylık sürecinde gerçekten Türkiye'ye para mı yağacak ?

Bu soruyu yanıtlarken, önce, Topluluk bütçesinin, 2000 - 2006 yılları arasındaki "dengesi" ne bakalım. Bütçe rakamları, bu eğlenceli partinin temel özellikleri açısından önemli bilgiler sunuyor.

Tablo 2: 2000 - 2006 dönemi Topluluk bütçesi (milyon euro)								
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Toplam
Tarım	40.920	42.800	43.900	43.770	42.760	41.930	41.660	297.740
OTP (KK hariç)	36.620	38.480	39.570	39.430	38.410	37.570	37.290	267.370
Kırsal Kalkınma	4.300	4.320	4.330	4.340	4.350	4.360	4.370	30.370
Yapısal fonlar	32.045	31.455	30.865	30.285	29.595	29.595	29.170	213.010
İç Politikalar	5.930	6.040	6.150	6.260	6.370	6.480	6.600	43.830
Dış Politikalar	4.550	4.560	4.570	4.580	4.590	4.600	4.610	32.060
Yönetim	4.560	4.600	4.700	4.800	4.900	5.000	5.100	33.660
Rezervler	900	900	650	400	400	400	400	4.050
Katılım öncesi yardım	3.120	3.120	3.120	3.120	3.120	3.120	3.120	21.840
Tarım	520	520	520	520	520	520	520	3.640
Yapısal enstrümanlar	1.040	1.040	1.040	1.040	1.040	1.040	1.040	7.280
Phare (Aday ülkeler)	1.560	1.560	1.560	1.560	1.560	1.560	1.560	10.920
Genişleme			6.450	9.030	11.610	14.200	16.780	58.070
Tarım			1.600	2.030	2.450	2.930	3.400	12.410
Yapısal faaliyetler			3.750	5.830	7.920	10.000	12.080	39.580
İç politikalar			730	760	790	820	850	3.950
Yönetim			370	410	450	450	450	2.130
Toplam	92.025	93.475	100.405	102.245	103.345	105.325	107.440	704.260

Rakamlar göstermektedir ki, halen 103 milyar euro'luk AB bütçesinin 43 milyar euro'su tarıma ayrılmaktadır. 10 aday ülke için katılım öncesi yardımlar, 3 milyar 120 milyon euro ile sınırlandırılmış olup, bunun 520 milyon euro'su tarıma özgülenmiştir. Topluluğa 1 Mayıs 2004 tarihinde üye olan 10 ülke, işte bu yıllık 520 milyon euro'yu paylaşmışlardır. Bu durum, "AB adaylık sürecinde tarım sektörüne para yağacak" beklentilerinin ne denli yanlış olduğunu ortaya koymaktadır.

I.3. Üye olduğumuzda, Türkiye'nin kaderi, tıpkı İrlanda, Yunanistan ve Portekiz'in ki gibi değişecek mi ?

Bu soruyu yanıtlarken de, FEOGA garanti bölümünden kırsal kalkınma için ayrılan finansmanın, ülkelere dağılımını gösteren aşağıdaki tablo verilerinden yararlanalım;

Tablo 3 : FEOGA Garanti Bölümü Kırsal Kalkınma Önlemlerinin Tahsisi					
EU - 15 2000 - 2006			EU - 10 2004 - 2006		
Ülke	Milyon EUR	Pay (%)	Ülke	Milyon EUR	Pay (%)
Avusturya	3 207.9	9.7	Kıbrıs	74.9	1.3
Belçika	379.2	1.2	Çek Cum.	542.9	9.4
Danimarka	348.9	1.1	Estonya	150.5	2.6
Finlandiya	2 199.3	6.7	Macaristan	602.5	10.5
Fransa	5 763.6	17.5	Letonya	328.1	5.7
Almanya	5 308.6	16.1	Litvanya	489.5	8.5
Yunanistan	993.5	3.0	Malta	26.8	0.5
İrlanda	2 388.9	7.3	Polonya	2 867.0	49.8
İtalya	4 512.3	13.7	Slovakya	397.2	6.9
Luxemburg	91.0	0.3	Slovenya	281.6	4.9
Hollanda	417.1	1.3			
Portekiz	1 516.7	4.6			
İspanya	3 480.9	10.6			
İsveç	1 130.0	3.4			
İngiltere	1 167.9	3.5			
Toplam	32 905.9	100.0	Toplam	5 761.0	100.0

Tablo değerlerinden görüleceği üzere, AB'nin 15 ülkesi kırsal kalkınma önlemleri için 2000 - 2006 döneminde 33 milyar euro'ya yakın bir fon kullanırlarken, yeni üye olan 10 ülke, 2004 - 2006 döneminde 5.8 milyar euro kaynağa sahip olabileceklerdir. Merkez ülkelerin kırsal kalkınma yolundaki gereksinimlerinin, Birliğe yeni üye olmuş 10 Merkezi ve Doğu Avrupa ülkesi ile karşılaştırıldığında ne denli az olduğu düşünüldüğünde, kaynak dağılımındaki "denge" daha çarpıcı olmaktadır.

Bu tablodan da şunu öğreniyoruz : AB artık "çok vitesli" ya da "alakart" Avrupa'yı temsil etmektedir, başka bir deyişle, tüm üye ülkelerin aynı gelişmişlik derecesine sahip olması temel amaçlar arasından çıkmıştır.

Avrupa Ekonomik Topluluğu'nun Avrupa Birliği'ne dönüştüğü Maastricht Anlaşması, bu sonucu diplomatik bir dille tüm dünyaya açıklamıştır aslında..

Oysa bilinir ki, 1973'te İrlanda, 1981'de Yunanistan ve 1985'te Portekiz Topluluğa üye olduklarında, anılan tarihlerdeki Topluluk genişleme stratejisi, eşit derinleşme ilkesine dayanıyordu. Kapitalizmin dönüşümü dünyayı değiştirdikçe, Topluluğun genişleme öncelikleri de değişti ve artık alakart Avrupa içinde herkes kesesine göre menü seçmek durumundadır. Başka bir deyişle, Brüksel herkese aynı yemeği çıkarmaktan çoktan vazgeçmiştir.

Bu alanda da haberler kötü.. Türkiye "üye olunca", tarıma para yağmayacak. Bir önceki tarım komiseri Fischer Werhaugen'e yazdığı mektupta bunu açıkça söylüyor aslında. Diyor ki, Türkiye daha geniş, daha kalabalık ve daha yoksul bir ülke. Ortak Tarım Politikamızı bugün Türkiye'de aynen uygulasak, DGD için 8, pazar önlemleri için 1, kırsal kalkınma önlemleri için de 2.3 milyar euro olmak üzere, toplam 11.3 milyar euro'ya gereksinim var. Bunu yapamayız.

Dilerseniz, birde Türkiye ne kadar tarımına bütçe ayırıyor, buna bakalım: 3.7 kartilyon TL, bunun da gerçekleşmesi 3.2 katrilyon TL civarında. Başka bir deyişle, Türkiye, OTP'nin sağladığı destek düzeyinin ancak 1/7'sini tarıma ayırıyor.

Demek ki, eğer ortada değişmesi gereken bir kader varsa, bunu kendimiz yapacağız, AB değil..

II. BÖLÜM : OTP'nin Günümüzdeki Yapısı Nasıldır

AB Tarım Bakanları Konseyi, 23 Ocak 2003 tarihli Komisyon önerisine dayanarak, Lüksemburg'da 26 Haziran 2003'te, Ortak Tarım Politikası'nda temel bir reform yapılması konusunda bir anlaşmaya varmışlardır. Gündem 2000'in amaçları doğrultusunda, reform 2004 ve 2005 yılından itibaren yürürlüğe girmektedir.

Yeni reform, OTP'yi desteklerden çiftlik sektörüne ve kırsal ekonomiye kaydırmaya odaklanmaktadır.

Reformun gerçekleştirildiği tarihte AB Komisyonu'nun tarımdan sorumlu Komiseri olan Franz Fischler konu ile ilgili olarak şunları söylemekte idi;

"Bu karar yeni bir çağın açılışına işaret etmektedir. Çiftlik politikalarımız kökten değişecektir. Bugün Avrupa, yeni ve etkili bir çiftlik politikasını gündeme getirmektedir. Doğrudan gelir desteğimiz, bundan böyle üretimle bağlantılı olmayacaktır. Yeni politikalarımız, üreticilerimizin gelirlerini stabilize ederken, onları tüketicilerin istediği ürünleri üretmeye yönlendirecektir. Tüketicilerimiz ve vergi ödeyenlerimiz daha şeffaf ve paralarının daha iyi değerlendirildikleri bir yapıya kavuşacaklardır. Bu reform ayrıca dünyaya güçlü bir mesaj yollayacaktır. Yeni politikamız ticaret dostudur. Uluslararası ticareti bozan ve ülkelerin gelişmelerine zarar veren eski sübvansiyon sistemine elveda diyoruz. Reform, Doha Gelişim gündemindeki görüşmelerde Avrupa'nın elini güçlendirmektedir. AB ev ödevini yapmıştır, DTÖ görüşmelerinin başarıyla sonuçlandırılması için şimdi sıra diğerlerindedir. Ancak şunun yanlış değerlendirilmemesi gerekir. Cancun Bakanlar Toplantısı'nda AB, ancak diğer tarafların görüşmelerde değişim için öneriler getirmesi durumunda kendi yükselmiş görüşme kapasitesini kullanacaktır. Tek taraflı silahsızlanma söz konusu değildir. Top şimdi ABD gibi hala ticarete zarar veren politikalar sürdüren diğer takımların kampındadır".

Bu noktada, Franz Fischler'in sözlerinin yorumlanmasına olanak tanıyacak şekilde, OTP 2003 reformunun temel özelliklerine bakmakta yarar vardır;

II.1. Tek Ödeme Planı (Single payment scheme)

Tek Ödeme Planı, halen üreticilere ödenmekte olan doğrudan gelir desteğinin (direct aid payments) yerini alacaktır. Yeni tek ödeme planı, bundan böyle, üreticinin ürettiği ile bağlantılı olmayacak, başka bir deyişle decoupled olacaktır. Ödeme miktarları, 2000 - 2002 yılları olarak saptanan referans yıllarında üreticinin aldığı doğrudan ödeme dikkate alınarak hesap edilecektir.

AB doğrudan ödenelerinden yararlanmak isteyenler, topraklarında iyi tarım uygulamaları yapmak ve çevresel değerlere saygı göstermek durumunda olacaklardır. Bu koşullara uymayan üreticiler, "çarpraz uyum" (cros compliance) çerçevesinde, daha az doğrudan ödeme alabileceklerdir.

Tümüyle üretimden bağımsızlık

Tek ödeme planı 1 Ocak 2005 tarihinde yürürlüğe girecektir. Üye devletler, 2007'ye kadar uygulamayı geciktirebilecek, ancak en geç 2007 başında, tüm üye devletler tek ödeme planına geçmiş olacaklardır.

Kısmi üretimden bağımsızlık

2005'ten itibaren genel ilke, tümüyle üretimden bağımsızlıktır. Bununla birlikte, tek ödeme planına geçişin tarımsal piyasalarında bozulma ya da üretim kapasitelerinde düşüslere yol açacağına inanan üye devletler, doğrudan ödemelerin bir kısmının, halen uygulanmakta olan şekilde ödenmesine karar verebilirler. Üye devletler, çok iyi tanımlanmış koşullarda ve kesin limitler içinde, ulusal ya da bölgesel düzeyde, birkaç seçenek uygulayabilirler.

- Tek ödeme planının COP bileşenlerinin (tahıllar ve diğer ekilebilir ürünler için temel alan ödemeleri) % 25'ini koruyabilirler. Ayrıca, bunun alternatifi olarak, halen uygulanmakta olan üretimle bağlantılı hektar başına yardımları yukarıda belirtilen oran düzeyine kadar sürdürmek için, ilave makarnalık buğday yardımlarının % 40'ını koruyabilirler.
- Koyun ve keçi primlerinin % 50'si üretimle bağlantılı ödeme olarak yapılabilir.
- Büyükbaş hayvan sektöründe, üye devletler gebe inek priminin % 100'ünü ve kesim priminin % 40'ını koruma opsiyonuna sahiptirler. Buna alternatif olarak ta, kesim priminin tamamını ya da bunun yerine özel dişi priminin % 75'ini koruyabilirler.
- Süt sektöründe, üretimden bağlantısızlık reformun tümüyle yürürlüğe girdiği 2007 başında uygulanmaya başlanacaktır. Bununla birlikte üye devletler, 2005'ten itibaren üretimden bağlantısızlığı uygulamaya koyabilirler.
- En dıştaki bölgeler ve Ege adalarındaki kurutma yardımları, tohum yardımları ve doğrudan ödemelerin de tek ödeme planına entegre edilmeleri gereklidir.

İlave bağlantılı ödemeler

Üye devletler, tarımsal ürünlerin kalitesini ve pazarlanmasını yükseltmek ya da çevreyi korumak ve geliştirmek için önemli olan tarımsal faaliyetleri desteklemek için, ilave ödemeler yapabilirler. Bu ilave ödemeler, üye ülkelerin tek ödeme planlarına dahil belirli sektörlerle tahsis edilmiş fonların % 10'una kadar olanaklıdır ve sözü edilen sektör için belirlenen bu limitler içinde kalmak zorundadır.

Süt ödemeleri

Süt doğrudan yardımları aşama aşama devreye sokulacak ve 2007 yılında tümüyle uygulanacaktır. Genel olarak süt yardımları, üye devletlerce tek ödeme planının bölgeselleştirilmiş uygulamaları içinde üretimle bağlantısız bir şekilde daha evvel uygulamaya konulmazsa, 2006/2007 yılından itibaren tek ödeme planının bir parçası olacaktır.

Tek ödeme planının tüm üye ülkelere iki yıllık uygulamasının ardından, Komisyon Konsey'e bir rapor sunacak ve gerekmesi halinde, sektörlerle özel doğrudan ödeme uygulamalarının bir sonucu olarak ortaya çıkan yapısal gelişmeler ve pazar bozulmalarına ilişkin uygun öneriler geliştirecektir.

Alan Koruma (Set aside)

Tek ödeme planı içinde, üreticiler, tarihi referans temelinde hesaplanacak alan koruma ödemelerinden yararlanacaklardır. Alan koruma ödemeleri, ancak seçilebilir alanlarını üretim dışı bırakan (sürekli nadas hariç) üreticilere ödenecektir. Bu şekilde korunan alanlar, rotasyona konu olabilirler veya enerji ürünleri üretiminde kullanılabilirler. Organik üretim yapanlar, alan koruma yükümlülüğünden muaftırlar.

Korunan alanlar en az 1 dekar ve genişliklerinin de yine en az 10 metre olması gerekir. Çevresel gereklilikler uyarınca, genişlik, 5 metreye kadar indirilebilir.

II. 2. Zorunlu çarpraz uyum

Reforme edilmiş OTP'de, çarpraz uyum önlemleri büyük önem taşımaktadır. Geçmişte çarpraz uyum, üye ülkeler için bir gönüllülük uygulaması idi ve yalnızca çevre standartları için söz konusu idi. Çarpraz uyum artık bir zorunluluktur. Doğrudan ödemelerden yararlanan tüm üreticiler, çarpraz uyum önlemlerine uymak zorundadırlar. Çevre, gıda güvenliği, hayvan sağlığı ve refahı konularında Avrupa standartlarına ilişkin 18 tüzük, bir "öncelik listesi" olarak kabul edilmiş olup; bu standartlara uymayan üreticiler, doğrudan ödemelerinin İndirgenmesi yaptırımına tabi tutulacaklardır.

Bunlara ilişkin temel belirlemeler aşağıda verilmektedir;

Gıda Kalitesi önlemleri

Tarımsal ürünlerin kalitesinin, üretim süreçlerinin, pazarlama ve yardımların geliştirilmesi için kurgulanan plana katılan üreticilere sağlanan teşvik edici yardımlar altında, 5 yıla kadar uzanacak bir dönemde ve üretici başına yılda en çok 1500 EUR ödenmek üzere, yıllık ödemeler gerçekleştirilecektir. Tüketici bilgilendirme faaliyetlerini taahhüt eden ve kalite planları altında üretim yapan üretici grupları için de, seçilebilir proje masraflarının % 70'ini geçmeyecek şekilde, ilave kamusal destekler sağlanacaktır.

Standartları Karşılama

Üreticilerin, AB mevzuatına girmiş fakat henüz ulusal mevzuata dahil edilmemiş olan çevre, kamu, hayvan ve bitki sağlığı, hayvan refahı ve meslek güvenliği ile ilgili standartlara ulaşmalarını sağlamada, geçici ve aşamalı destekler yardımcı olacaktır. Yardımlar düz oran temelinde ve en çok beş yıllık dönemde olmak üzere aşamalı olarak verilecektir. Yardımların yıllık üst sınırı, işletme başına 10 000 EUR olarak belirlenmiştir.

Üreticilere verilen destekler, çiftlik danışma hizmetlerinin masraflarını karşılamada, onlara yardımcı olacaktır. Üreticiler, en çok 1500 EUR olmak üzere, bu çeşit hizmetlerin masraflarının % 80'ine kadarını, kamusal destek olarak geri alacaklardır.

Hayvan Refahı

Hayvan refahı önlemleri, ancak yasal standartların ötesindeki taahhütlere uygulanabilir. Yasal standartlar ise, üreticilerin kendi harcamaları ile karşılanmak zorundadır. Yalnızca yeni konulan bu çeşit standartlara ilişkin önlemler, çeşitli yardım uyarlamalarına konu olabilirler. Bununla birlikte, AB, iyi hayvan yetiştiriciliği uygulamalarının ötesine geçen ve çiftlik hayvanlarının refahını geliştiren taahhütlere en az beş yıl süreyle giren üreticileri destekleyecektir. Bu destek yıllık masrafları ve gelir kayıplarını kapsayacak üzere, hayvan ünitesi başına yılda 500 EUR'a kadar ödenecektir.

Genç Çiftçilerin Desteklenmesi

Genç üreticilere yapılan yardımlar güçlendirilecektir. Bu önlemler kapsamında, daha yüksek derecede yatırım yardımları yapılacaktır.

Natura 2000 Uygulamalarının Desteklenmesi

Kuşlar ve Habitat Direktifi (Natura 2000)'den kaynaklanan gereklilikler doğrultusunda, özel çevresel kısıtlar gerektiren alanlara yardım edilecektir. Yardım düzeyi, 500 EUR/ha'dan başlayacak ve beş yıl içinde 200 EUR/ha'a indirgenecektir.

Orman Önlemleri

Devlet ormanlarına yapılacak yatırımlar, ekolojik ve sosyal nedenlerle desteklenecektir. Özel kiralanılan yerler için de yıllık primler verilebilecektir.

Doğrudan ödeme alanlar, toprakların yanlış kullanımını ve çevre sorunlarının ortaya çıkmasını önlemek için, tarım arazilerinde çevre koşullarına uygun iyi tarım uygulamaları yapmak zorundadırlar. Aksi takdirde, doğrudan ödemelerde bir indirim yaptırımı ile karşı karşıya kalacaklardır.

Çarpraz uyum önlemlerinin kontrolü, IACS:integrated administration and control system (Birleştirilmiş Yönetim Kontrol Sistemleri) temelinde yürütülecektir. Kontrol, alan dikkate alınarak yapılan mevcut mekanizmaya dayandırılacaktır.

Üye ülkeler, çarpraz uyum çerçevesinde, önlemlere uymayan üreticilerden toplanan paraların % 25'ini muhafaza edebilirler. Ayrıca, üye ülkeler, toplam nadas alanlarında önemli bir indirimde gitmeyeceklerdir.

II.3. Modülasyon ve finansal disiplin

Kırsal kalkınmanın desteklenmesi gereksinimi, geçtiğimiz dönemlerde OTP üzerine yapılan tartışmaların önemli bir elementini oluşturmaktadır. Kararlaştırılan ilave kırsal kalkınma önlemlerinin finansmanı için, "modülasyon" olarak tanımlanan önlemler çerçevesinde, büyük Üreticilere verilen doğrudan ödemeler 2005 yılında % 3, 2006 yılında % 4 ve 2007 yılı ve devamında % 5 azaltılacaktır. 5000 EUR'a kadar olan ödemelerde ise, herhangi bir indirim söz konusu olmayacaktır.

Tablo 4 : Büyük çiftçilerin doğrudan ödemelerinde indirim				
Bütçe Yılı	2005	2006	2007	2008'den 2013'e
Yılda 5000 EUR'a kadar doğrudan ödeme alan çiftlikler	% 0	% 0	% 0	% 0
5000 EUR'un üzerinde doğrudan ödeme alan çiftlikler	% 3	% 4	% 5	% 5

Her üye ülkenin, modülasyondan topladığı paranın % 20'si kendisine verilecektir.

Geriye kalan miktar ise, tarımsal alan, tarımsal istihdam ve satınalma gücü temelinde hesaplanan kişi başına milli gelir ölçütlerine göre üye ülkeler arasında yeniden dağıtılacaktır;

Bununla birlikte, her üye ülke, kendi modülasyon fonlarının en az % 80'ini alacaktır. Aday ülkelerde, doğrudan ödemeler AB düzeyine ulaşıncaya kadar, doğrudan ödemelerde herhangi bir indirime yapılmayacaktır.

AB'nin dış çevre bölgeleri ve Ege adaları, modülasyondan muaf olacaktır.

Üye ülkeler, 2006 yılı öncesi için kurgulanan kırsal kalkınma fonlarının gerektirdiği düzeye ulaşıncaya kadar, dahili modülasyon uygulamalarına devam edebileceklerdir.

OTP harcamalarının Ekim 2002 Brüksel Avrupa Konseyi Toplantısı'nda AB liderlerinin kararlaştırdığı katı bütçe tavanlarına uyarılığını sağlamak için, bir "finansal disiplin" mekanizması uygulanacaktır. Bunun anlamı, harcamaların OTP'nin ilgili alanları için konulan tavanları aşacağı tahmin edilmesi halinde, doğrudan yardımlarda bir uyarılama yapılacağı, 300 milyon EUR'luk bir güvenlik marjinine indirileceğidir. Konsey, Komisyon'un önerileri doğrultusunda, her yıl konu ile ilgili gerekli ayarlamaları yapacaktır.

II .4. Güçlendirilmiş kırsal kalkınma politikaları

% 5 modülasyon oranı, kırsal kalkınma fonlarına yıllık 1.2 milyar EUR ilave finans olanağı sağlayacaktır. Reform ayrıca gıda kalitesini artırmak, daha yüksek standartlara ulaşmak ve hayvan refahını geliştirmek üzere; 2005 yılından başlamak üzere kırsal kalkınma enstrümanlarında önemli bir genişleme sağlayacaktır. Bu iki değişim, birlikte, AB kırsal kalkınma politikalarına yeni bir güç katacaktır.

Değişimlerin tümü, üreticilerin yeni açılımlara uyabilmalarına yardımcı olmayı hedeflemektedir. Üye ülkeler ve bölgeler, kendi kırsal kalkınma programlarına bu önlemleri dahil etme kararını vermekte serbesttirler. Yeni önlemler, aşağıdaki listeyi kapsamına alacaktır;

- Gıda kalitesi önlemleri : Tarımsal ürünlerin ve üretim süreçlerinin kalitesini artırmak için oluşturulmuş planlara katılan üreticileri teşvik etmek için yapılacak ödemeler, tüketici için de bir güven sağlayacaktır. Ayrıca, tüketicilere konu ile ilgili bilgi vermeye ve kalite planları altında üretilen ürünlerin geliştirilmesine yönelik üretici grupları faaliyetleri, kamu fonları ile desteklenecektir.
- Standartları karşılama : Üye ülkeler, üreticilerine, çevre, kamu, hayvan ve bitki sağlığı, hayvan refahı ve meslek güvenliği ile ilgili konularda AB mevzuatında yer alan standartlara ulaşmaları için yardım etmek üzere, geçici ve aşamalı destek verebileceklerdir. Yardımlar, halen ulusal mevzuatlarında belirtilen standartlara uymayan üreticilere verilemeyecektir.
- Çiftlik Danışma Hizmetleri : Çiftlik danışma hizmetlerini kullanan üreticilere yardım etmeye yönelik destek verilecektir.
- Hayvan refahı : Genel "iyi hayvancılık uygulamaları" çerçevesinde, en az beş yıl çiftlik hayvanlarının refahını yükseltmeye yönelik taahhüt altına giren üreticiler desteklenecektir. Destek, ilave masraflar ve bu çeşit yükümlülüklerden doğan gelir kayıplarını karşılama temelinde, yıllık olarak yapılacaktır.

II. 5. Temel Destekleme Fiyatları / Doğrudan Yardım Kararları

Reformun temel destekleme fiyatlarına olan etkisi aşağıda verilmektedir;

- Tahıllar :
Müdahale fiyatları ve 63 EUR/tonluk doğrudan yardımlar korunmakta, fakat aylık artışlar % 50 indirgenmektedir. Çavdar müdahale sisteminden çıkarılmakta fakat çavdar üretimi önemli olan ülkeler, çavdar üretim alanlarını desteklemek için, kırsal kalkınma önlemleri kapsamında, ilave % 10 modülasyon parası alabileceklerdir.
- Proteinli Ürünler:
Proteinli ürünler için cari ilave (9.5 EUR/ton) sürdürülecek ve 55.57 EUR/ha ürün özel alan ödemesine dönüştürülecektir. Ödeme, yeni maksimum garanti alanı olan 1.4 milyon hektar sınırı içinde yapılacaktır.
Bakliyat: Cari rejim 2004 – 2005 yıllarında değişmemiş olup, daha sonra tek ödeme sistemine entegre edilecektir.
- Makarnalık buğday :
Geleneksel üretim alanlarında makarnalık buğdaya verilen ilave destekler, üretimden bağımsız olarak sürdürülecektir. Üye ülkeler bunun % 40'ını üretimle bağlantılandırabilirler. Yardım 2004 yılında 313 EUR/ha, 2005'te 291 EUR/ha, 2006'da 285 EUR/ha olacak ve tek ödeme planına dahil edilecektir. Makarnalık buğdayın yetiştirildiği diğer alanlarda halen 139.5 EUR/ha olarak ödenen özel yardımlar, üç yıl içinde kaldırılacaktır. Bu doğrultuda yardımlar 2004'te 93 EUR/ha, 2005'te 46 EUR/ha olacak ve daha sonra sıfırlanacaktır. 2004/2005 yılından itibaren, açık ölçütlere bağlı olarak, 40 EUR/ton özel prim ödenecektir.
- Kurutma yardımları:
İlave ödemeler 19 EUR/ha'dan 24 EUR/ha'a çıkarılmıştır.
- Nişastalık patates :
110.54 EUR/ton'luk nişastalık patates cari ödemelerinin % 40'ı nişasta endüstrisine tarihi teslimler (historical deliveries) temelinde tek ödeme planına dahil edileceklerdir. Geriye kalanlar nişastalık patates özel ürün ödemeleri olarak korunacaktır. Nişasta üretim geri ödemesi olarak, minimum fiyat uygulamasına devam edilecektir.

- Kuru yem :
Kuru yem sektöründe destekler üretici ve işleyiciler arasında dağıtılacaktır. Üreticilere yapılan doğrudan yardımlar, endüstriye tarihi teslimler (historical deliveries) temelinde tek ödeme planına dahil edileceklerdir. Cari ulusal garanti miktarları hesaba katılarak bir ulusal tavan uygulanacaktır. 2004/05 yılında işleme yardımları 33 EUR/ton'da fixlenecektir.
- Enerji Ürünlerine Destek :
Enerji ürünleri üreticilerine 45 EUR/ha yardım ödenecek ve tüm AB içinde 1 500 000 hektar maksimum garanti edilecek alanda uygulanacaktır. Üretici ve işleme endüstrisi arasında yapılan bir sözleşmeye konu enerji ürünü üreten üreticiler yardım almaya hak kazanacaklardır. İşlemenin çiftlikte yapıldığı durumlarda ise, sözleşme aranmayacaktır.
- Çeltik
Müdahale fiyatı, 150 EUR/ton olacak şekilde % 50 indirgenecektir. Müdahale, yılda 75 000 ton ile sınırlandırılacaktır. Üretici gelirlerini stabilize etmek için, doğrudan yardımlar 52 EUR/ton'dan 177 EUR/ton'a çıkartılacaktır. Bunun 102 EUR/ton'u tek ödeme planının bir parçası olacaktır ve cari maksimum garanti alanı tarafından sınırlanan tarihi haklar temelinde ödenecektir.
- Sert Kabuklular :
Halen uygulanan sistem; badem, fındık, ceviz ve fıstık için ayrı ayrı belirlenmiş olan 800 bin hektarlık ulusal garanti alanında 120.75 EUR/ha yıllık düz oranlı ödeme ile değiştirilecektir. Üye ülkeler, garanti miktarlarında çeşitli esnekliklere sahiptirler.
- Süt:
Konsey, süt sektöründe asimetrik fiyat indirgemesine karar vermiştir. Ajanda 2000'de öngörülen % 10 fiyat indirgesinden sonra, müdahale fiyatında % 25'lik bir yeni indirim (2004'te % 7, 2005-2006 ve 2007'de % 4) yapılacaktır. Kaymağı alınmış süt tozunda fiyat indirgemesi, Ajanda 2000'de kararlaştırıldığı gibi, % 15 olacaktır (2004'ten 2006'ya üç aşamada). Tereyağı müdahale alımları 2004'te 70 bin tonla sınırlandırılmış olup, yıllık 10 ar bin tonluk düşmelerle, 2007'de 30 bin ton olacaktır. Bu limit altında, alımlar, yalnızca ihale yolu ile yapılacaktır. Süt hedef fiyatı kaldırılacaktır. Tazminat, tek ödeme planının bir parçası olarak, aşağıdaki gibi ödenecektir; 2004 yılında 11.81 EUR/ton, 2005'te 23.65 EUR/ton ve 2006 ve sonrasında 35.5 EUR/ton. Süt üreticilerine stabil bir perspektif sunmak için, Konsey, 2014/2015 yılına kadar reforme edilmiş süt kota sistemini sürdürmeye karar vermiştir. Ajanda 2000'de karar verilen genel kota artırımları, 2006 ve sonrasında yapılacaktır.

OTP, ayrıca, üreticinin standartları karşılayabilmesi ve çarpaz uyumdan olumsuz etkilenmemesi için bir çiftlik danışma hizmetleri sistemi getirmiştir.

Sistemin amacı, OTP desteklerinden yararlanan çiftliklere yönelik bir denetim sistemi kurmaktır. Denetim materyal akışının stok ve muhasebesini de kapsamına alacaktır. Çiftlikte uygulanan çiftlik yönetim süreçleri, özellikle çevre, gıda güvenliği ve hayvan refahı ile ilgili olmak üzere kayıt altına alınacaktır (bölgesel düzeydeki uygulamalar için bazı esneklikler söz konusudur). Sistem ayrıca çiftçilerin, üretim süreçlerinde iyi tarım uygulamalarına ve standartlara nasıl erişecekleri yolunda bir hizmet te sağlayacaktır. Çiftlik Danışma Hizmetleri, 2006 yılına kadar üye ülkeler için opsiyonel olup, 2007'den itibaren sisteme girmek zorundadırlar. Üreticilerin katılımı, başlangıçta gönüllülük esasına dayanır. 2010'da, Komisyon raporuna dayanarak Konsey, belirli üretici grupları için sistemi zorunlu tutacaktır.

III. BÖLÜM : Belgelerin İzinde Politika Uyumunun Analizi

AB Komisyonu, 6 Ekim 2004 tarihinde bir İlerleme Raporu yayımlamıştır. Sözü edilen belge, 17 Aralık öncesi yayımlanan son İlerleme Raporu olması açısından önemlidir.

17 Aralık 2004 tarihli Konsey kararı, İlerleme Raporu'nun çizdiği çerçeveyi yansıtan bir belge olarak değerlendirilmelidir.

Aşağıda, önce her iki belgenin tarımla ilgili hükümleri değerlendirilecek, ardından politika uyumunun taraflar açısından doğuracağı olası sonuçlar analiz edilmeye çalışılacaktır.

III. 1. İlerleme Raporu'nun Tarım Sektörü ve Kırsal Alana Yönelik Değerlendirmelerinin Analizi

6 Ekim 2004 tarihinde yayımlanan İlerleme Raporu'nda, Türkiye'de uygulanan IMF ve Dünya Bankası destekli "tarım reformlarının" henüz sonuçlandırılmadığı belirtilerek, eleştiri getiriliyor.

Rapor'un, "Türkiye'nin üyeliğinin etkileri" bölümünde, ilerideki bir tarihte gerçekleştirilebilecek üyeliğin etkilerinin şimdiden kestirilmesinin zor olduğu belirtildikten sonra, bununla birlikte, meyve - sebze, fındık, bakliyat ve koyun eti gibi rekabet şansı olan ürünler dışında, Türkiye'nin işinin zor olduğu ve rekabetçi bir yapı için daha fazla liberalizasyon gerektiği söyleniliyor. Olası bir üyelikte, tercihli ticaret avantajları sona erecek olan Türkiye'nin tarımsal dışsattımının azalacağı, buna karşılık kısıtlamaların kalkması nedeniyle AB'nin dışsattımının artacağı belirtiliyor. Bu noktada, Rapor, çok ilginç bir öneri geliştiriyor : üyelik anındaki şoktan korunmak için, üye olmadan, geçiş sürecindeyken, AB'ye yönelik ticari kısıtlamalarınızı tümüyle kaldırın !..

Bu, tam anlamıyla bir kara mizahtır: Sıcak suya düşen kurbağa zıplayarak kendini kurtarmaya çalışır, ancak kurbağayı suya koyup yavaş yavaş ısıtırsanız, kurbağa alışır... Bu noktada, Türkiye'ye "daha fazla liberalizasyon" öneren AB'nin, kendisinin ne uyguladığına bir bakalım.

Tablo 5 : AB ve Türkiye’de Desteklemeler	
AVRUPA BİRLİĞİ	TÜRKİYE
Hububat	Hububat
Çeltik	Çeltik
Şeker	Şeker
Zeytinyağı	Zeytinyağı
Siğir eti	-
Domuz eti	-
Koyun ve keçi eti	-
Kümes hayvanları	-
Yumurta	-
Şarap	-
Süt ve süt ürünleri	-
Tütün	Tütün
Su ürünleri	-
Taze meyve - sebze	-
İşlenmiş tahıl ürünleri	DİR kapsamında, kısmi
İşlenmiş meyve - sebze	-
Keten - kenevir	-
Şerbetçi otu	-
Kurutulmuş hayvan yemi	-
Tohumluklar	-
Yağlı tohumlar	Yağlı tohumlar
İpek böceği	-
-	Çay

Tablo, halen Avrupa Birliği ve Türkiye’de, destekleme kapsamında bulunan tarımsal ürün gruplarını listelemektedir.

AB Ortak Tarım Politikası çerçevesinde, 23 ortak piyasa düzeni kapsamında bulunan ürünlere yönelik destekleme politikaları sürdürülüyor.

Tablodan da görüldüğü üzere, başta hayvansal ürünler, hayvan yemleri, su ürünleri, sebze - meyve, şarap ve bazı ekilebilir ürünler, Avrupa Birliği’nde destekleme kapsamında bulunurken, bu gruplara yönelik Türkiye’de bir tarımsal destekleme şemsiyesi söz konusu değildir. Buna karşılık, Türkiye’de desteklenen çay, AB’de yetişmediği için, OPD sistemi içerisinde yer almamaktadır.

Avrupa Birliği, yılda 43 milyar euro’yu tarımına aktarıyor. OTP Türkiye’de uygulansa 11.3 milyar euro’ya gereksinim var. Türkiye ancak 3 katrilyon TL kaynak aktarabiliyor. Bütün bu gerçeklere karşın, İlerleme Rapor’u daha fazla liberalizasyon öneriyor...

Rapor’a göre, 2000’den bu yana sürdürülen “tarım reformu” çalışmalarına karşın liberalizasyonun tam olarak sağlanamadı; müdahale alımları, girdi yardımları ve üretimle bağlantılı yardımlar gibi bütçeden finanse edilen destekler “halen” sürdürülüyor, birçok tarımsal üründe gümrük tarifesi AB düzeyinin üstünde, bazı ürünlerde yasaklar var. AB düzeyinin altında olmakla birlikte, dışsatım sübvansiyonları söz konusu, tarımsal KİT’lerin özelleştirilmesi tamamlanamadı!..

Rapor bu bölümünde açık çarpıtmalar yapıyor. Türkiye’de artık girdi yardımı kalmadı; müdahale alımları yok denecek düzeye indirildi. Gümrük tarifelerimiz, Dünya Ticaret Örgütü taahhütleri ile uyumlu, dolayısıyla üyelik öncesi AB ile aynı düzeyde gümrük vergisi uygulama zorunluluğumuz yok. Üretimle bağlantılı yardımlar, beş ürüne uygulanan çok düşük miktarlı primler bir tarafa bırakılırsa, söz konusu bile

değil. Dünyada uygulanan dışsattım sübvansiyonlarının neredeyse tamamı AB ve ABD tarafından kullanılıyor. Bu gerçek ortada iken, parasal anlamı olmayan Türkiye uygulamalarından söz edilebiliyor. Hepsinden önemlisi, yokluğu hala doldurulamayan EBK, SEK, YEMSAN veri iken, kar eden ve piyasayı düzenleyen TEKEL, Şeker Fabrikaları, Gübre Fabrikaları, Çay kur'a göz dikilmekten vaz geçilmiyor...

Yukarıda da belirtildiği gibi, AB Ortak Tarım Politikası altında, halen uygulanan doğrudan ödemeler, tek ödeme planı (TÖP) na (single payment scheme) dönüştürülüyor. Üretimle bağı kesilmiş (de coupled) ödemeler için, üretim ve pazar sıkıntısı olasılığına karşın, 2007'ye kadar ülkelere geçiş süresi tanınıyor.

AB, doğrudan ödemeler sistemine 1992 yılında başlamıştı. Üretimle bağlantısız doğrudan ödeme sistemine, ancak 2007'de geçebiliyor. Kuşkusuz bu durum, AB'nin, % 5'in altında da olsa kendi üreticisi ve üretim yapısını korumak konusundaki duyarlılığını gösteriyor.

Buna karşılık Türkiye, tümüyle üretimden bağımsız Doğrudan Gelir Desteği (DGD) uygulamasına, bir yıllık pilot uygulamanın arkasından geçiverdi!. Yıkıcı sonuçlar ortada iken, süreci, "Türkiye'nin hızı - başarısı" olarak niteleyen iktisat profesörlerinin varlığı, entelektüel emperyalizmin Türkiye'deki işgal serüvenini olanca çıplaklığı ile ortaya koyması açısından çok çarpıcı ...

III. 2. 17 Aralık 2004 tarihli Konsey Karar'ının Tarım Sektörüne İlişkin Değerlendirmeleri

17 Aralık 2004 tarihli Konsey Kararı Türkiye kamuoyunda yoğun tartışmalara neden olmakla birlikte, Karar'ın kamuoyuna pek te yansımayan çok önemli hükümleri bulunmaktadır.

Genel olarak, Konsey Karar'ının, 17 - 23 üncü maddeleri Türkiye'ye ilişkin değerlendirmeler içermekte olup, stratejik belirlemeler ve tarım sektörüne ilişkin hükümler, 23 üncü madde kapsamında yer almaktadır.

Karar'ın 22 inci maddesi uyarınca, 3 Ekim 2005 tarihi itibarıyla müzakereler açılacaktır. Ancak 23 üncü madde, müzakere sürecinin, kendisinden öncekilerden çok farklı olacağını açıkça göstermektedir. Bu yaklaşımın meşruiyet temelini, Karar, "beşinci genişleme sürecinin deneyimleri ve gelişmekte olan müktesebat" olarak tanımlamaktadır.

Buna göre;

- Müzakereler bir dizi fasıla bölünecektir. Konsey, her bir fasılın açılması ve kapatılması için gerekli performans kriterlerini belirleyecektir.
- Kişilerin serbest dolaşımı, yapısal politikalar ve tarım alanında uzun geçiş süreleri, derogasyonlar ve özgün düzenlemeler ile daimi koruma tedbirleri getirilecektir.
- Bu konularda her bir üye devlet azami rol oynayacaktır.
- Müzakereler, ancak 2014'ten sonraki dönemi kapsayacak Mali Çerçeve'nin oluşturulmasından sonra tamamlanabilecektir.
- Müzakereler, ortak hedefi katılım olmakla birlikte, sonucu önceden garanti edilemeyen açık uçlu bir süreç olacaktır.
- Aday ülke üyelik yükümlülüklerinin tümünü yüklenilecek konumda değilse, ilgili aday ülkenin Avrupa yapılarına tam olarak mümkün olan en güçlü bağla demirlenmesi sağlanacaktır.

- Birliğin temelini oluşturan ilkelerin bir aday ülkede ciddi ve devamlı bir biçimde ihlal edilmesi halinde, üye devletlerin üçte biri ya da Komisyon tarafından müzakerelerin askıya alınması tavsiye edilebilir, Konsey nitelikli çoğunlukla buna karar verir.

Konsey Kararı dikkatli bir şekilde analiz edildiğinde, Türkiye için özel statülü bir üyelik ilişkisinin hazırlanmakta olduğu, buna karşın tarım sektörü ve serbest dolaşımın, sürecin dışında tutulacağı açıkça görülmektedir.

17 Aralık bir gerçekliktir. Türkiye, 17 Aralık kararlarını görmezden gelerek, hiç olmamış gibi davranarak tarım politikalarını organize edemez.

Fotoğrafın doğru çekilmesi; Türkiye tarımını yapısal olarak dönüştüren ve geliştiren, ülke yararına politikaların kurgulanabilmesi için ön koşuldur...

III. 3. Bugünkü ve gelecekteki OTP, Türkiye tarımı için uygun bir politika seti sağlamakta mıdır ?

Türkiye tarımının OTP müktesebatına uyum çalışmalarında, sürecin çok dikkatle analiz edilmesi, büyük önem taşımaktadır. AB'nin bugün izlediği tarımsal politikalar, Türkiye tarımı için en uygun politikalar mıdır ? Bu sorunun yanıtı, iki tarafın yürüttüğü tarım politikalarının amaçlarının örtüşüp örtüşmemesi ile yakından ilintilidir.

AB, 40 yılı aşkın bir süredir tarımını, bugünün değerleriyle yılda 50 milyar euro'ya yakın bir finansman büyüklüğü kullanarak desteklemiştir. Bu kaynak ile AB'nin tüm tarımsal ve kırsal altyapı sorunları çözülmüş, dünyanın en büyük tarımsal üretim potansiyeline ulaşılmıştır. Şimdi, içsel ve dışsal gerekler nedeniyle, aşkın üretim kapasitesini geri çekmek zorunluluğu vardır. Nitekim, 92 tonun üzerinde üretim yapan büyük üreticiler, set-aside önlemleri çerçevesinde arazilerinin % 10'unu boş bırakmak zorundadırlar. Çevre ve kırsal kalkınma odaklı politikalar da, bu genel amaca hizmet eden araçlar niteliğindedir.

Buna karşılık ülkemiz tarım sektörü, tarımsal ve kırsal altyapı sorunları ile boğuşmaktadır. Bırakın diğer göstergeleri, tarımın birincil koşulu olan sulamalarda dahi, teknik ve ekonomik ölçütlere göre sulayabileceğimiz alanların ancak yarısını sulayabiliyoruz. Bu yatırım hızı ile gidilirse, en az 60 yıla daha gereksinim var. Yeri gelmişken belirtilmesi gerekir ki, tüm tarımcıların geliştirilmesine yönelik istemlerinin tersine Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması, bu alandaki kamu hizmetlerini daha da azaltacak bir gelişmedir.

Tarımsal altyapıyı geliştirmek yanında, Türkiye, tarımsal üretim miktarını ve kalitesini artırmak için de bir seferberlik içine girmek zorunda.

Amaçları bu denli çelişen iki tarafın, aynı politikayı uygulayarak olumlu sonuçlar alması olanaklı mıdır ? Elbette değildir.

IV. BÖLÜM : TÜRKİYE TARIM SEKTÖRÜNDE, KISA – ORTA ve UZUN VADEDE NELER YAPILMALI ?

O halde, süreci iyi anlayan, iyi tanımlayan bir politika anlayışı içerisinde, önümüzdeki on yıllık zaman diliminde, tarım sektörünü sorunlarından arındıran ve ülke kalkınmasının etkin bir aracı haline dönüştüren bir yaklaşımın yaşama geçirilmesinde zorunluluk bulunmaktadır.

Hızlı bir tarımsal yatırım planlaması ile sulanabilir alanlarını iki katına çıkartan, arazi kullanım planlamasından üretim deseni seçimine kadar rasyonel tercihler ortaya koyan, üretici örgütlenmesinden girdi temini ve ürün pazarlamasına kadar sürecin tüm aşamalarında üretimden ve üretici – tüketici lehine çözümlerden yana olan, bilgi ve teknolojiyi tarla ile buluşturan, üretim maliyetlerini azaltıp verim değerlerini yükselten, bu çerçevede rekabet gücü yüksek bir tarım sektörü kurgulaması, süreç içindeki kalıcı çözümdür.

Bu, yatırıma kaynak aktaran bir bütçe yapısı ve bu kaynakları rasyonel kullanan akılcı bir politika uygulaması ile olanaklı. Ayrıca, sadece tarım alanı için değil, tüm alanlarda üretim ve istihdam desteklenmelidir. Kamusal destekler, "benim müteahhitim iyidir" anlayışı çerçevesinde siyaset destekli özel sermaye birikimlerine değil, üretime ve istihdama yönlendirilmelidir. Başka türlü, genel anlamda, kalıcı bir kalkınma perspektifi kurup sürdürmek; sektör özelinde ise, tarımdaki atıl istihdam kapasitesini, insanların yaşamını mahvetmeden başka alanlara kaydırma politikalarını yönetebilmek olanaksızdır.

2.2.15. BİYOGÜVENLİK YASA TASLAĞI ÜZERİNE, ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞLERİ / 11.02.2005

Giriş :

Cartegena Biyogüvenlik Protokolü'nün uygulamaya konulması için çerçeve yapının geliştirilmesini amaçlayan ve TAGEM tarafından yürütülmekte olan, Birleşmiş Milletler Çevre Programı (UNEP)-GEF tarafından desteklenen "Ulusal Biyogüvenlik Çerçevelerinin Geliştirilmesi Projesi" faaliyetleri kapsamında oluşturulan bir komisyon tarafından hazırlanan "Ulusal Biyogüvenlik Kanun Taslağı" Türkiye tarımının sosyo - ekonomik yapısı, biyolojik çeşitliliği, insan ve hayvan sağlığı açısından önemli tehditler içermektedir.

Ülkemize 1996 yılından bu yana kontrolsüz olarak GDO'lu ürünler girmekte, tüketici tarafından bilmeden tüketilmektedir. Bundan da vahimi, kaçak GDO'lu tohumlar ülkede ekim alanı bulmakta, tarımda bağımlılık sarmalı giderek derinleşmektedir.

Yeterli laboratuvar altyapısı bulunmayan, azalan personel ve finansman yapısı nedeniyle kontrol mekanizması kuramayan tarımsal kamu yönetimi, sürece yıllardır seyirci kalmış, bu ortamdan çokuluslu şirketler ve onların taşeronu konumundaki dışalım lobileri büyük rantlar sağlamışlardır.

Öncelikle ve önemle belirtilmelidir ki, tarımsal üretim - işleme ve tüketim süreçlerimizde yasa dışı olarak bulunan Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar, ülkemiz tarımının karşı karşıya bulunduğu bağımlılık ilişkisini derinleştirmekte, Türkiye'den birkaç çokuluslu şirkete kaynak transferinin sürekliliğini sağlamakta ve son derecede varsıl biyoçeşitliliğimizi geri dönüşsüz bir şekilde ortadan kaldırmak tadır.

Bu gerçek, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın etkin bir bileşeni olduğu "GDO'YA HAYIR" Platformu tarafından kamuoyunun gündemine taşınmış; bunun üzerine Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın en üst düzey yetkilileri tarafından, Platform'a, Türkiye'ye GDO girişinin yasaklanacağı sözü verilmiştir.

Bütün bunlara karşın, "Ulusal Biyogüvenlik Kanun Taslağı", çokuluslu şirketlerin "etkin işbirliği" ile hazırlanmış, taslak değişiklikleri daha olumsuz düzenlemeleri gündeme getirmiş, yasaklama yerine, GDO'lu tohumların ekimi de dahil olmak üzere, adeta serbestleştirilmenin hukuki zemini hazırlanmıştır.

Yaşananlar sürpriz değildir : "Katılımcılık" ilkesi, "çokuluslu şirketlerin çıkarlarının genel düzenleyici işlemlere yansıtılması süreci" olarak yürümektedir. Taslağın hazırlandığı toplantılara, bu ülkenin çıkarlarını yansız ve bilimsel yetkinlikle savunan Ziraat Mühendisleri ODASI çağrılmamakta, buna karşın çeşitli firmaların temsilcileri Toplantıların baş konuğu olarak ağırlandmaktadır.

Taslakta yer alan Biyogüvenlik Kurulu'nun, GDO'lar konusunda doğru kararlar üretemeyeceği şimdiden öngörülmelidir. Bundan da öte, çokuluslu şirketlerin yasa dışı uygulamaları karşısında ceza uygulamalarına başlayan Şeker Kurulu'nun, ilgili Bakan'ın dahi haberi olmadan bir günde kapatılverdiği unutulmamalıdır.

Bütün bu verili siyasal - ekonomik ortam bilinmeli ve GDO'lar konusunda geri dönüşsüz yoldan bir an evvel dönülerek, Genetiği Değiştirilmiş Organizmaların bu ülkeye girişi - üretimi - işlenmesi yasaklanmalıdır.

Türkiye, dünyadaki GDO'lu ürün üretiminin % 99'unu oluşturan soya, mısır, kolza ve pamukta kendine yeter bir ülke olma kapasitesine sahiptir. Sözü edilen ürünlerdeki verim değerlerimiz, GDO'nun vaat ettiğiinden daha yüksektir. Üretim maliyetlerinin yüksekliği, tarım sektöründen kaynaklanmamakta, olumsuz ekonomik çerçevenin bir yansıması niteliğinde ortaya çıkmaktadır.

Biyoçeşitliliğimiz, tüm Avrupa kıtasının değerleri ile karşılaştırılmayacak ölçüde varsıldır. Gen kaynaklarımızı korumak ve çocuklarımıza aktarmak, temel ödevimizdir.

İnsan ve hayvan sağlığı, çokuluslu şirketlerin finans kapitallerini çoğaltmak uğruna, riske edilemez.

Sürece karşı çıkmak ve GDO'YA HAYIR demek, bu ülkede yaşayan herkesin görevidir, bu görev bilinç ve kararlılıkla yerine getirilmelidir.

Bu genel düşünce çerçevesinde, aşağıda, önce Avrupa Birliği'nin GDO konusundaki tutumu özetlenecek, ardından Tasarı ile ilgili değerlendirmelerde bulunulacaktır.

1 - AB ülkelerinde GDO'ların Mevcut Durumu

Avrupa Birliği'nin biyogüvenlik konusunda 1990 yılında çıkarttığı kapsamlı iki direktifi (EC/90/219-Kapalı şartlarda kullanım- ve EC/90/220-Çevreye serbest bırakma-) bulunmaktadır. 2003'te yürürlüğe giren EC/1829 ve EC/1830 sayılı 2 direktif ise gıda/yem amaçlı işleme ile etiketleme ve izlenbilirliği kapsamaktadır. Sözü edilen mevzuat, oldukça katı kurallar içermektedir.

Avrupa'da 100 bin hektarın altında olmak üzere, yalnızca İspanya, Bulgaristan ve Almanya'da transgenik mısır ve Romanya'da transgenik soya ekimi, son derecede kontrollü koşullarda yapılmaktadır. Danimarka, İsveç, Norveç ve Avusturya başta olmak üzere geriye kalan Avrupa ülkeleri, topraklarında GDO ekimine izin vermemektedir. Buna karşılık, Birlik üyesi ülkelerde değişik ürünlerde toplam 1500 civarında alan denemesi kurulduğu bilinmektedir.

AB ülkelerinde özellikle tüketicilerin tepkisi başta olmak üzere, bu güne kadar uygulanan sıkı mevzuatları ile son altı yıldır GDO'ların üretimi ve tüketimi yasaklanmıştır. ABD'nin Dünya Ticaret Örgütü aracılığıyla kurduğu baskının bir sonucu olarak, Avrupa Birliği'nde, son derecede katı kontroller altında, yalnızca birkaç çeşit GDO'lu ürünün yem amaçlı dışalımına, işlenmesine ve ekimine, 2004 yılında, oyçokluğu ile izin verilmiştir¹.

Diğer yandan AB, gıdaların GDO içerdiğine dair etiketlenmesinde istenilen "Eşik Değer oranını" % 0.9'da tutma kararlılığı içindedir.

Tüm bunlara karşın, günümüze kadar GDO'ların üretim ve gıda/yem işleme amaçlı dışalımına yasak uygulayan AB, biyoteknoloji araştırmalarını öncelikli konuları içersine almıştır. Ancak, bu güne kadar GDO'ların gıda olarak kullanılmasına karşı yürüttüğü politikalar nedeniyle, kendi biyoteknolojik araştırmalarını "Gıda-dışı kullanım" alanlarına yoğunlaştırmıştır. Bu araştırmaların AB toplumu tarafından da kabul görmesi için, biyoteknolojik araştırmalarını "Beyaz Biyoteknoloji" ve "Yeşil Biyoteknoloji" olarak isimlendirmiştir. Beyaz biyoteknoloji ile hammadde ve atıkların biyolojik olarak temizlenmesi, yeşil biyoteknoloji ile optimize biyolojik hammaddelerin üretilmesi planlanmaktadır. Öte yandan, transgenik ürünlerin çevreye ve ekolojije verebileceği zararları azaltarak transgeniklerin "Güvenli" üretilmelerine zemin hazırlamak üzere, transgenik, geleneksel ve organik üretimlerin beraber (bitişik üretim alanlarında) yapılması halinde, özellikle gen kaçışlarının önlenmesi için ne tür etkin ve sabit kontrol sistemlerinin uygulanması gerektiği araştırılmaktadır.

2 - "Ulusal" Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nın Değerlendirilmesi

Öncelikle, Tasarı'nın hazırlanma sürecinde, konu ile ilgili duyarlılığını yıllardır kamuoyu ile paylaşmış olan Ziraat Mühendisleri ODASI'nın çağrılmamış olmasını, basit bir eksiklik olarak değerlendirmedığımızı belirtmek gereklidir.

ZMO'nun çağrılmamasının altında yatan gerçek neden, ODA'mızın "GDO'ya Tümüyle Hayır" diye özetlenebilecek olan ve kamuoyunca bilinen görüşlerinin, görüşe sunulan Tasarı ile taşıdığı temel çelişkilere.

Bununla birlikte ODA'mız, ülkemiz tarımı için son derecede önemli olan bu konudaki görüşlerini bir kez daha sunmayı bir görev bilmektedir.

Tarımsal kamu yönetiminin, ülke tarımı ve tarımcısının sosyo - ekonomik çıkarları ile gen kaynaklarımızın, biyoçeşitliliğimizin, insan ve hayvan sağlığının korunmasına yönelik duyarlılığımızı paylaşarak, Tasarı'yı bu yönde değiştirmesi, ülke yararına bir tutum değişikliği olarak değerlendirilecektir.

Bu bağlamda, Tasarı'nın maddeleri ile ilgili görüşlerimiz aşağıda verilmektedir;

¹ 19 Mayıs 2004 tarihinde, AB'li bakanların oy çokluğu (İrlanda, Hollanda, Finlandiya, İsveç, İngiltere ve İtalya'nın olumlu oyları; Danimarka, Yunanistan, Fransa, Lüksemburg ve Avusturya'nın olumsuz oyları; Portekiz, Almanya ve İspanya'nın çekimser kararı) ile Bt 11 tatlı mısır için moratoryum kaldırılmış ve ithalat ile işleme amaçlı kullanımına (üretimi hariç) 10 yılına onay verilmiştir. Daha sonra NK 603 GM mısır çeşidine işleme ve yem amaçlı ithalatına (10 yıl- Haziran 2004) ve nihayet Mon 810 Bt mısırın 17 çeşidine AB'de üretim izni (Eylül 2004 başı) de verilmiştir.

BİRİNCİ KISIM
GENEL HÜKÜMLER
BİRİNCİ BÖLÜM : AMAÇ, KAPSAM VE TANIMLAR

TANIMLAR

Madde 3- 1) İzleme başlıklı tanımında yapılan düzenlemeye ek olarak geçen tasarıda da belirtilmiş ancak son taslak metinden çıkarılmış olan “çevreye serbest bırakılmasından ve/veya piyasaya sürülmesinden”ibaresinin özellikle toprakla ve çevreyle direkt temasa geçecek GDO’lu ürünlerin izlenmesine imkan vereceğini düşünerek tekrar metne eklenmesi gerektiğini düşünüyoruz.

j) AB rehberinde yer alan Risk değerlendirme tanımı “İnsanların ve çevrenin risk kaynağına maruz bırakılmasını takiben, tanımlanmış şartlar altında olumsuz etkilerinin/olayların ortaya çıkma boyutunun ve olabilirliğinin ve belirsizliklerinin belirlendiği değerlendirme sürecidir. Risk değerlendirme, zararın tanım ve özelliklerini, maruz kalma değerlendirmesini ve risklerin özelliklerini içerir. Zarar, risk kaynağının olumsuz etkiye sebep olma potansiyelidir. Risk değerlendirme, GDO’nun olumsuz etkilere sebep olabilecek özelliklerinin, bunların potansiyel sonuçlarının, ortaya çıkma olasılığının belirlenmesi ve belirlenen her bir özelliğin sebep olabileceği riskin tahmin edilmesi basamaklarından oluşur.” şeklindedir..

Risk değerlendirme tanımına “biyolojik çeşitliliğe, çevreye, insan, hayvan bitki sağlığı üzerinde oluşabilecek olumsuz etkilerin, potansiyel zararların ve risklerin tümü bilimsel esaslara göre yapılacak değerlendirmeler” tümcesinin eklenmesi yerinde olacaktır. Şu anki taslakta, biyolojik çeşitlilik üzerinde oluşabilecek zararlar göz ardı edilerek risk değerlendirme tanımı yapılmıştır. Bu tanım eksik ve AB rehberindeki risk değerlendirme tanımından da uzaktır.

Diğer bir husus da; tanımda geçen “potansiyel zarar” ibaresidir. Geleneksel hukuk kavramı olarak zarar geniş anlamıyla maddi ve manevi zararı içine alacak şekilde şu şekilde tanımlanır: “Hukuken himaye edilen maddi ve manevi varlıkların bunlara yapılan bir tecavüzün vukuundan önceki ve sonraki halleri arasındaki farktır.” Genel hukukta zararın hem varlığının hem de miktarının saptanmasında kural olarak bir sorun çıkmamaktadır. Özellikle ‘şeylere’ yönelik zararın saptanmasında, onların objektif değerinin, piyasada kendileri için biçilen değer; bir başka deyişle satış değeri esas alınır. Ancak çevre hukukunun kendine özgü yapısı çevre hukukuna ilişkin kavramların geleneksel hukuk kavramlarıyla tanımlanabilmesini imkânsız kılar. Bu nedenle de zarar kavramı geleneksel hukukta olduğu gibi tanımlanamaz. Zarar kavramı çevrenin fiziksel, kimyasal ve biyolojik bozulmasından yola çıkarak çevresel kirliliğin yol açtığı biyolojik ve sağlığa ilişkin zarar ile maddesel zararın tipine; akut, kronik veya sonraki döneme uzanan etkilere ve etkilenen alanın özelliklerine göre değerlendirilmelidir. Yani yalnızca mülkle ve fiziksel bütünlükle sınırlı kalmış bir zarar kavramı çevre hukuku açısından yeterli değildir. Bu nedenle taslakta kullanılan “potansiyel zarar” geleneksel hukukun kavramlarıyla tanımlanamaz.

Çevre hukukunun genç bir hukuk dalı olması ve kavramlarının yorumlanmasındaki zorluk göz önüne alınarak, uygulamada (hakimlerin yasayı değerlendirmesi aşamasında) potansiyel zarar kavramının geleneksel hukuk kavramlarıyla yorumlaması ihtimalinin önünü kesmek amacıyla, kanun içinde ayrıca bir potansiyel zarar tanımının yer alması gerekir. Bu yolla, uygulamada oluşabilecek kavram kargaşası engelleneceği gibi kanunun uygulanmasında çevre hukuku kavramlarının “genel uygulama bulması gerektiği” yönünde bir anlayışa da perçinlemiş olacaktır.

l) Eski taslakta yer alan

“Basitleştirilmiş işlem: Yetkili birimin ithalatına ve/veya piyasaya sürülmesine izin verdiği ve kullanım izni devam eden bir GDO’nun ve/veya GDO ürününün aynı muhteviyat ve kullanım amacıyla ithalatı ve/veya piyasaya sürülmesi için yapılan ikinci başvurudan itibaren uygulanmak üzere ilk başvuruyu takiben yapılmış risk değerlendirme sonuçlarının gözden geçirilerek sadece ihtiyaç duyulan analizlerin tekrarlanmasına dayalı karar verme sürecini içeren izin işlemleri”

tanımı şu anki taslak metinde yer alan açıklamadan daha açık ve anlaşılırdır. Ayrıca "ilk başvuruyu takiben yapılmış risk değerlendirme sonuçlarının gözden geçirilerek" gerekli görüldüğünde tekrar analizlerin yapılmasına imkân sağlaması açısından da daha kabul edilebilir bir tanım olduğunu düşünüyoruz. Şu anki taslakta yer alan tanımda olduğu gibi yalnızca daha önce yapılmış risk değerlendirmesine dayalı bir karar verme süreci olmayıp yeni anakizlerin yapılmasına imkan sağlaması açısından da ihtiyat ilkesine daha uygundur.

m)AB'nin genetik olarak değiştirilmiş mikroorganizmaların (GDMO) kapalı kullanımı konusunda 23 nisan 1990 tarih ve 90/219/EEC kodlu direktifinin amacı çevre ve insan sağlığının kapalı kullanım gerektiren mikroorganizmalardan kaynaklanabilecek risklere karşı korunmasıdır.. GDMO'ların fiziksel ve biyolojik engellerle çevre ile temasa geçmesinin önlenmesini, direktif ekinde belirtilen parametrelere göre risklerin belirlenmesi için ön değerlendirme yapılmasını ve üye ülkelerin söz konusu mikroorganizmaların yaratacağı riskleri önleme yolunda önlemler almasını gerektiği belirtilmiştir.

Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planının Biyoteknoloji ve Biogüvenlik Özel İhtisas Komisyonu Raporunun tanımlar bölümünde kapalı kullanım şu şekilde tanımlanmıştır: "Mikroorganizmaların genetik olarak değiştirilmesi ya da GDMO'ların çevre ile saklanması kullanılması taşınması fiziksel korunaklar ya da bunlarla birlikte kimyasal ve/veya biyolojik korunaklarla elden çıkarılmasına ilişkin her işlemin genel toplum ve çevre ile temasında uygulanan sınırlama"

Kanun taslağının tanımlar kısmında kapalı kullanımın: "GDO'nun harici çevre ile etkileşiminin engellenmesi amacıyla kontrol edildiği tesis" olduğu belirtilmiştir. Ancak 'harici çevre' kavramının kanun taslağında tanımlanmamış, sınırları belli edilmemiş bir alan olması nedeniyle, kapalı kullanım teriminin tanımına "kamu ile etkileşimi" ibaresinin de eklenmesi gerekir.Bu şekilde Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planında da belirtildiği gibi "genel toplum"u da gözetilen geniş bir tanımlama yapılmış olacaktır. Ayrıca kavramın içeriği konusunda daha geniş bir yorumlamaya imkân sağlaması açısından da "kamu ile etkileşim" ibaresinin eklenmesi daha isabetli olacaktır.

ö) "Ayrımcı kimlik" başlığı altında yapılan tanımlamaya, önceki taslakta belirtilen "GDO'nun ait olduğu özel ve /veya tüzel kişilerle birlikte ayrımcı özellikleri" ibaresinin eklenmesinin GDO'ların ayrımcı özellikleri kadar ait olduğu hukuk kişinin bilinmesini sağlaması açısından ayrıca bir önemi bulunmaktadır.Hukuk kişinin bilinmesi sorumluluk hukuku açısından yardımcı bir işleve de sahip olacaktır. Bu nedenle de ayrımcı kimlik içinde GDO'ların "kime ait olduğu" belirtilmelidir.

s) "Deneysel çevreye serbest bırakma" başlığındaki açıklamanın daha geniş bir tanımlamaya ihtiyacı vardır. "Çevreye serbest bırakma" teriminin ne "protokol"de ne de "kanun taslağı" içinde herhangi bir tanımı bulunmamaktadır. Sözü edilen "çevre"nin kapsamı ve serbest bırakmayla kastedilenin ne olduğu tanımlanmalıdır. Sözü edilen tanımlamalar yapılıncaya "Deneysel çevreye serbest bırakma" ile ifade edilenler çok daha açık ve anlaşılır olacağından uygulama açısından da kolaylık sağlayacaktır.

Bu maddeye yapılabilecek diğer bir ek öneri ise eski taslak metinde yer bulan ancak bu metinde yer almayan izsürülebilirlik başlığı altındaki tanımın tekrar metne eklenmesi gerektiğidir

"İzsürülebilirlik: Çevreye serbest bırakılan ve /veya piyasaya sürülen bir GDO'nun ve/veya ürünün ilk ithalatçısına veya yurt içindeki ilk üreticisine kadar her aşamada geriye dönük takibinin belirlenmesini ve tanımlanması". Böylece hem çevreye serbest bırakılan hem de piyasaya sürülen her tür GDO'nun zarar ve tehlikelerine karşı güven ve tedbir sağlayıcı mekanizmanın oluşturulabilmesi ve GDO'ların takip edilebilirliği açısından da önemli ve gerekli olduğu kanısındayız.

İKİNCİ BÖLÜM : TEMEL ESASLAR

İZİN

Madde 4- Hukukun insanın çevreyi etkileyen alanlarda düzenlemeler yapması bu davranışlara yönelik yasaklar getirmesi ve oluşan sorunlar için önleyici ve giderici nitelikte reçeteler sunabilmesi ancak belirlenmiş bilimsel verilerin varlığı halinde mümkündür. Bu durum özellikle de hukuk normlarının objektif, genel ve belirlenebilir olmaları zorunluluğu nedeniyle ve özellikle yasaklayıcı normlar bakımından kendini hissettirir. Çünkü bu özellikler sıkı bir nedensellik ilişkisini ve başta öngörülebilirlik olmak üzere birçok temel ilkeyi beraberinde getirir. Ancak çevre sorunlarının meydana getireceği zararlar hukukun genel zarar kavramı içinde tanımlanması güç, belirlenmesi çoğu zaman imkansız boyutlardadır. Verili bilimsel imkanların ve gelişmelerin meydana gelen çevresel zararlara ölçtüğü zarar kavramı "zaman" ve "diğer değişkenler" ile çoğu kez yetersiz kalmaktadır. Bu yetersiz ve belirsizlik nedeniyle de klasik hukuk anlayışı bu alanlarda düzenleme yapmamakta yahtut yaptığı düzenlemeler meydana gelebilecek zararlar karşısında değersiz görülebilmektedir.

Bu noktada ihtiyat prensibi üzerinde durmak yerinde olacaktır:

"Hukuk kesin bulgular beklenene kadar, hareketsiz kalmak gibi bir yol seçemez; "tehlike" kavramı esas alınarak, önlemler alınmalıdır. İhtiyat ilkesinin özü de budur; yani, tehlikeyi, riski göze almak değil; tehlikeyi, riski dikkate alarak, önlemleri düşünmektir. Böylece risk ile ihtiyat arasındaki seçimde bu ikincisinden yana tavır takınılmakla, riskten kaçınılmaktadır.

İhtiyat ilkesi Cartagena Protokolü'nün de hukuki ilkelerindedir. Bu ilkeye göre: Güvenlik konusunda bir bilimsel bilgi ya da uzlaşma eksikliği olduğunda, ülkelerin GD organizmalarının ithalatını ve kullanımını yasaklama ya da sınırlandırma hakkı vardır.. Ancak 4. maddede ihtiyat prensibi çerçevesinde ele alınacak hususlar arasında, ithalat, piyasaya sürülme, kapalı kullanım, transit sayılmış olmasına karşın "üretim" aşamasının atlanması GDO üreticisi şirketlere, GDO'larla ilgili bilimsel verilerin yetersizliği ya da biyoteknolojinin hızla gelişebilirlik özelliği bahane edilerek kurtuluş yolları mı sağlanmaya çalışılmaktadır? sorusunu akıllara getirmektedir Tanımlar bölümünde muamele başlığı ile; "başta üretim, çevreye serbest bırakma, piyasaya sürme, kullanma, ithalat, ihracat, taşıma, saklama, paketeleme, etiketleme, depolama gibi, GDO üzerinde gerçekleştirilen herhangi bir faaliyet ve işlemi" ifadesiyle üretim kapsamında zikredilirken, metnin izin başlığı altında yer alan faaliyet alanı " bu kanun kapsamına giren GDO ve/veya ürünlerinin, ithalatı, piyasaya sürülmesi, kapalı kullanımı, transiti izne tabidir" ifadesi, üretim, depolama ve pazarlamayı izin kapsamı dışına çıkarmaktadır, bu husus anlaşılır değildir. Yine izin başvurularının kabulü için ; İnsan, hayvan , bitki ve çevre sağlığı ile güvenliğinin tehdit edilmemesi, tüketicinin seçme özgürlüğünün ortadan kaldırılmaması, çevrenin materyal dengesinin ve ekosistem işleyişinin istenmeyen bozulmasına neden olunmaması, GDO'nun kendisinin veya özelliklerinin istenmeyen şekilde çevreye yayılmaması, yerel çeşitlerin devamlılığının tehlikeye düşürülmemesi gibi belirlenmiş olan sınırlamalar tespit edilebilirliği mümkün ancak kamu menfaatinin hanel görmesi durumunda geri dönülebilirliği, zararın telafi edilebilirliği nerdeyse mümkün olmayan hususlardır.

Bu nedenle eski taslak tasarısının 4. maddesinde bulunan fakat, son tasarı taslağının 4. maddesinden çıkarılan "çevreye serbest bırakılma" ibaresinin taslağın bu maddesine tekrar eklenmesi gerekmektedir.

Yine 4. maddenin üçüncü fıkrasında sayılan "GDO'ların ve ürünlerinin piyasaya sürülmesi veya kapalı kullanım izni verilmesinde göz önüne alınacak ilkeler"e daha önceki taslakta yer alan şu ifadelerin taslağa tekrar eklenmesi gerekmektedir:

- geleneksel ürünlerin üretilmesi ibaresinin tasarıya eklenerek "geleneksel ürünlerin üretilmesi ibaresinin veya tüketicinin seçme özgürlüğünün ortadan kaldırılmaması" şeklinde düzenlenmesi,

çevreye serbest bırakılması planlanan ortamda, ekosistemin devamlılığı için önemli canlıların veya korunan türlerin popülasyonlarının bozulmaması,

- hedef olmayan türlerin ortadan kalkmasına neden olunmaması,
- istenmeyen şekilde kendisinin veya özelliklerinin çevreye yayılmaması,
- Başta toprak verimi olmak üzere, ekosistem işleyişinin ciddi veya daimi bozulmasına neden olunmaması,

Taslağın son halindeki 4. maddeyi, yukarıda sayılan bentleri, genişletici yorum yoluyla kapsamına alabilecek şekilde düzenlemek yerine, yukarıdaki ibarelerin taslakta açıkça sayılması yerinde olacaktır.

İdari yetki karmaşasının önlenmesi ve idarenin bütünlüğü ilkesi nedenleriyle de "insan hastalıklarının teşhis ve tedavisinde kullanılan tıbbi ürünler ile veteriner tıbbi ürünleri"nin kanun kapsamından ari tutulmasının isabetli olmadığını düşünmekteyiz.

BAŞVURU VE DEĞERLENDİRME

Madde 5- Başvuru ve Değerlendirme başlıklı 5. maddenin eski taslakta yer alan ancak bu taslakta çıkarılmış olan değerlendirmeye ilişkin bölüme (2. fıkra) "Yapılan bir başvurunun sonucu diğer bir başvuru için emsal teşkil etmez" cümlesinin tekrar eklenmesi ihtiyat ilkesinin temelinde yer alan belirsizlik kavramının içindeki 'bilinebilir bir olasılığı gösteren risk' kavramından ayrı olan ve bilinmeyen bir olasılık olgusunun simgelediği 'gerçek bilinmezliğin' varolması nedeniyle önemlidir. Bilimsel belirsizliğin meydana getirebileceği potansiyel çevresel zararların en aza indirilebilmesi açısından her bir başvurunun bir önceki başvurudan bağımsız olarak tekrar değerlendirilmesi gereklidir.

GİZLİ BİLGİ

Madde 6- Cartagena protokolünün "gizli bilgi" başlığı taşıyan 21. maddesinin (d) bendinde:

- "Acil durumlarda uygulanacak olan her tür yöntem ve planlar."

bulunmaktadır.

Ulusal biyogüvenlik kanun tasarısında ise "acil durumlarda uygulanacak olan yöntem ile planların özeti" ibaresi yer almıştır. Bu çelişkinin giderilmesi ve gizli bilginin içeriğinin daraltılmaması açısından acil durumlarda uygulanacak yöntem ve planlarla ilgili olarak "Özeti" kelimesi çıkarılmalıdır.

KATILIM:

HALKIN BİLGİLENDİRİLMESİ ve KATILIMI

Madde 8- Katılım ilkesinin Çevre Hukuku açısından tanımı "bireylerin çevresel yönetim sürecinde rol oynamaları, etkide bulunmaları ve böylelikle kendi yaşamlarını şekillendirecek bu süreci yönlendirmeleri." demektir. 'Etkide bulunmak' ya da 'rol oynama ve yönlendirmenin anlamı bireylerin kendi görüş ve önerilerini ortaya koymaları demektir. Katılım sistematik olarak iki başlık altında: çevresel karar alım sürecine katılım ve kararların uygulanması sürecinde katılım olarak incelenir.

Bu nedenlerle tasarı taslağında yer bulan "alınan kararlar zamanında halka açılır" düzenlemesinden önce eski taslakta bulunmasına karşın bu taslakta yer almayan:

"GDO'lar ürünleri ve bunların güvenli muamelesi hakkında kamunun eğitilmesi doğru bilgilendirmesi ve kamu bilincinin oluşturulması için gerekli görülen tüm düzenlemeler yapılır.

GDO'yu piyasaya süren, tüketicileri, üreticileri ve kullanıcıları; biyogüvenliğin sağlanması için GDO'nun özellikleri hakkında bilgilendirmek ve GDO'nun insan, hayvan, bitki ve çevre sağlığını ve biyolojik çeşitliliği tehlikeye düşürmeyecek biçimde tüketilmesi, üretilmesi ve kullanılması için gerekli eğitimi sağlar. Değerlendirmeye alınan ve kabul edilen başvurularla ilgili kararlar bilgi değişim mekanizması vasıtasıyla duyurulur"

düzenlemesinin tekrar son taslakta yer alması gerektiğini düşünmekteyiz. Çünkü alınan kararlar kişilerin şimdiki ve gelecek yaşamlarını ya doğrudan ya dolayısıyla

etkileyen yani onların görüşlerinin de alınmasının zorunlu olduğu kararlardır. Kişilerin yaşam çevrelerini yakından ilgilendirmesi nedeniyle halkın başlangıçtan karar alma sürecine dahil edilmeleri gereklidir. Bunun için de halkın öncelikle bilgilendirilmesi ve katılım hakkının ikametgâh, yurttaşlık gibi sınırlar söz konusu olmaksızın kararların alınması aşamasında, halkın karar alma süreçlerine dahil edilmesi yerinde olacaktır. Yani alınan kararların halka açılması aşamasından önce karar alma sürecinde halkın katılımının sağlanması, katılım ilkesine çok daha uygun olacaktır.

SOSYOEKONOMİK DEĞERLENDİRME

Madde 9-Sosyoekonomik değerlendirme başlıklı 9. maddenin eski taslakta yer alan hali:

"Başvuru hakkında karar verilmeden önce değerlendirilmek üzere, GDO ve ürünlerinin insan, hayvan, bitki ve çevre sağlığı ve biyoçeşitlilik üzerine etkileri ile ürününün çevreye serbest bırakılması ve kullanılması sürecinde üretici, tüketici ve çiftçi üzerindeki etkilerinden kaynaklanan sosyoekonomik bedelleri belirlemek üzere gerekli çalışmalar bilimsel esaslara dayanarak yapılır veya yaptırılır. Sosyoekonomik değerlendirmeler her bir başvuru için ayrı ayrı yapılır. Bir başvurunun sonucu diğer bir başvuru için emsal teşkil etmez" şeklindedir.

Düzenleme bu hali ile hem 'her bir başvurunun diğer bir başvuru için emsal teşkil etmemesi' ni sağlaması açısından ihtiyat ilkesine daha uygun, hem de GDO'ların etkilerinin üretici, tüketici ve çiftçiler için bir bedeli olacağını kabul etmesi açısından da daha gerçekçidir. Elbette burada bahsi geçen 'bedel' kavramı çevre hukukunun kendine özel yapısı ile değerlendirilip, bir maddi bedel olmanın ötesinde; çok daha geniş anlamları olan ve zarar kavramından bağımsız olmayan bir bedeldir.

KARAR VERME

Madde 10-Madde 10'da karar verme süreci düzenlenmiştir. Ancak karar verme sürecinde etkin olacak temel kriterler ayrıca belirtilmemiştir. Bir önceki tasarının karar verme başlıklı 10. maddesinde yer alan "Sosyal ekonomik değerlendirmeler de dikkate alınarak başvuru hakkında karar verilir." cümlesi son tasarıda yer bulmamıştır.

10. maddenin 3. fıkrasında idareye verilen takdir hakkının yanlış kullanmaya imkân sağlayacak şekilde genişletildiği görülmektedir. Yeni bilgi ve belgelerin ortaya çıkması ve izin sahibinin karardaki koşullara uymadığının anlaşılması, karar alınma sürecini etkileyen işlemlerin sakatlığını gösterir. İdari işlemin sebebi o idari işlemden önce gelen idareyi o işlemi yapmaya sevk eden ve nesnel hukuk kurallarınca belirlenmiş bulunan bir etkidir. İdare bir işlem yaptığında o işlemi dayandırdığı sebebi ortaya koymak zorundadır. Sebebin ortadan kalması halinde alınan idari kararlar dayanaksız kalacağı için hukuka aykırı olacaktır. Bu halde kanun taslağında yer alan "..... koşullara uyulmaması halinde karar yeniden değerlendirmeye alabilir." ibaresi hukuka aykırı olarak alınabilecek kararlara imkân tanıyan bir takdir hakkını idareye vermektedir. Bu nedenle burada uygun olan düzenlemenin "koşulların yeni çıkan bilgi ve belgeler ve izin sahibinin karardaki koşullara uymaması halinde karar iptal edilir yahut geri alınır" olduğu kanısındayız.

10. maddenin son fıkrasında "nihai kararlar basılı olarak ve/veya elektronik ortamda yayınlanır." düzenlemesi ilgililer açısından ciddi bir tehlikeyi barındırmaktadır. Düzenleyici işlemlerde dava açma süresi kararın yayımlanması ile başlar. Bu nedenle de kararların duyurulması herkesin ulaşabileceği yollarla yapılmalıdır. Elektronik ortamda kararların yayımlanması hem tüm vatandaşların internet kullanıcısı olabilmesinin imkânsızlığı hem de elektronik ortamda bilgi akışının hızlı ve kesintiye uğrayabilecek nitelikte olması nedeniyle zor olacaktır. Düzenlemede yer alan "veya" ibaresi "ve" olarak değiştirilmesi önemlidir. Yayımlama yöntemi herkesin ulaşabileceği yerel ve/veya ulusal gazetelerde olacak şekilde ve belirli sürelerle olmalıdır. Aksi halde düzenleyici işlemlere karşı açılacak iptal davasında başlayacak idari dava açma süresi, karardan etkilenecek ve/veya şahsına uygulanacak ilgililerin internet kullanıcısı olmaması yahut elektronik ortamın kesintisi halinde (ilgili web sitesi adresinin görüntü verememesi, arızası) bilgi akışının verimli şekilde kullanılması

mümkün olmayacaktır. Şu anda hazırlık aşamaları devam eden "e-devlet" projesinin hazırlık aşaması bitip, tüm yurttaki belirgin bir sistem içinde yürütülmesi başlanmadan yargısal yollara başvuru araçlarının internet yolu ile sağlanması sağlıklı olmayacaktır.

YASAKLAR

Madde 11-Yasaklar başlığı altında düzenlenen 11. maddenin (b) bendinde bahsi geçen 'küçük çocuk' kavramı ile kastedilen yaş grubu kanunda tanımlanmamıştır. Bu yaş grubunun tükettiği ek besinler nasıl ve hangi kıstaslarla belirleneceği de düzenlenmemiştir. Özellikle küçük çocuk ek besinlerinin belirlenmesi konusunda idarenin takdir yetkisini kullanabileceği yetki alanı belirtilmelidir.

Alman Parlamentosu (Bundestag) tarafından 26 Kasım 2004 tarihinde kabul edilen kanunla GDO ve ürünlerinin organik ya da konvansiyonel tarım yapılan alanlara bulaşmasını engellemek üzere bazı yasaklar ve yaptırımlar öngörülmüştür. Bu düzenlemeyle paralel nitelikte olabilecek şekilde, (c) bendi içinde "... genetik çeşitlilik merkezleri ile Korunan Alanlarına ve organik tarım yapılan alanlara..." ek olarak "konvansiyonel tarım yapılan alanlar" da eklenmesi GDO'ların topraklarında yer almaması hususunda hassasiyet gösteren çiftçiler ve Türkiye tarımı açısından önemli ve gözden kaçırılmış bir noktadır.

İZLEME VE ÜRÜN ANALİZİ

Madde 13-İzleme işlemi Kurum tarafından yapıldığı gibi izin sahibinin de vereceği raporlar ekseninde desteklenerek yürütülmesi gereken bir işlem olmalıdır. Bu yöntem, hem izin sahibi açısından işini rapor vermesi gereken bir faaliyet haline getirmesiyle "kontrollü faaliyetleri" sağlayıcı bir hal alması açısından, hem de Kurumun yapacağı izleme faaliyetine yardımcı, eksik tamamlayıcı bir destekleme faaliyeti haline getirmesi açısından gereklidir. Kanun taslağında izin sahibine yalnızca ürünle ilgili risk ya da şüphelerin öğrenilmesi halinde rapor etme yükümlülüğünün getirilmesi, raporlama faaliyetinin suiistimalini getirebileceğinden faaliyetin tümü hakkında rapor verilmesi daha sağlıklı bir çalışma disiplini getirecektir. Bütün hakkında rapor düzenlenmesi Kurumun denetleyicilik görevine daha uygun üşen bir yöntemdir. Bu yolla birbirini doğrulamayacak türde veriler bütün içinden daha rahat seçilebilecektir.

İzleme faaliyetinin yapılmasındaki saik her idari faaliyette olduğu gibi hukuki bir temelle kamu yararını gerçekleştirmektir. Maddede izleme faaliyetinin maksadı (yani o hukuki işlem ile ondan beklenen nihai amaç) "verilen koşullara ve uyum programına uyulmasını sağlamak" olduğu belirtilmiştir. Ancak incelenen son tasarıda önceki tasarıda olduğu gibi bir yaptırım mekanizması öngörülmediği için 'kural' verilmiş ancak kurala uyulmaması halinde uygulanacak yaptırım belirtilmemiştir. Bu nedenle ilk taslak metinde yer aldığı gibi izleme sonucunda izin sahibinin izin koşullarına ve uyum programına uymadığı tespit edildiğinde izin iptal edilmelidir. Yani yapılan izleme faaliyetinin amacı, verilen izinlerin uygulanabilirliğini denetlemek; gerektiğinde izni iptal etmek yahut uyarılarda bulunarak iznin hukuka uygunluğunu denetlemek olmalıdır.

İZİNİN İPTALİ

Madde 15-İznin iptali başlığı taşıyan eski kanun taslağının 15. maddesinde incelenen son taslaktan farklı olarak izni iptal edilen GDO ve ürünlerinin imhasının "uygun olma" aranmaksızın yani olası başka zararlara yol açmadan ya da yayılmak suretiyle zararların artmasına imkân vermeden yapılacağı düzenlenmiştir. Ancak incelenen son taslakta uygun olmaktan kastedilenin ne olduğu belirtilmediği gibi iznin iptal edilmesini gerektirecek zarar ve risklerle ilgili yeni bilgi edinilmiş olmasına karşın imha edilme aşamasının hangi şarta bağlandığının belirtilmemesi nedeniyle de hukuki öngörülebilirlik ilkesine aykırıdır.

ACİL EYLEM PLANI

Madde 18- Acil eylem planı başlıklı 18. maddenin eski kanun taslağındaki düzenlemesinde acil eylem planı yalnızca yasa dışı/amaç dışı hareketler ve/veya kullanım durumları ile sınırlı tutulmamış; "GDO ve ürünleri ile bunlara ilişkin her türlü faaliyet nedeniyle ortaya çıkabilecek olumsuz durumlar" ibaresi kullanılarak incelenen taslak metindeki acil eylem planı içeriğinden daha geniş bir alan tanımlanmıştır. GDO ve ürünleri ile çıkabilecek olumsuzluklar yalnız yasa dışı kullanımı halinde doğmayacaktır. Bilimsel belirsizliğe paralel olarak gdoların şu anki bilimsel verilerle düzenlenmiş hukuk kuralarına uygun olması, onların zararlara neden olmayacağı anlamına gelmez. Bu nedenle taslaktaki düzenlemeye "GDO ve ürünleri ile bunlara ilişkin her türlü faaliyet nedeniyle ortaya çıkabilecek olumsuz durumlar" tümcesinin tekrar eklenmesinin uygun olacağı kanısındayız.

İKİNCİ KISIM

KAPALI KULLANIM, PİYASAYA SÜRME VE TRANSİT

İKİNCİ BÖLÜM

ÇEVREYE SERBEST BIRAKMA AMACIYLA PİYASAYA SÜRME

BAŞVURU

Madde 24- Çevreye serbest bırakma kavramının kanun içinde herhangi bir tanımının bulunmaması kavramın tanımlanabilmesinde ve uygulamada bu maddelerin uygulayıcılar tarafından yorumlanmasında sıkıntılara neden olabilecektir..

Eski taslak metinde üretim amacıyla yapılacak çevreye serbest bırakmak için ithal edilecek GDO ve ürünlerinin "her bir ithalatından önce" ithalatçı tarafından başvuru yapılacağı söylenmişken incelenen son taslakta başvuru 1 kereye mahsus olarak ilk ithalat öncesine çekilmiştir. Bu ciddi değişiklik ülkeye sokulmak istenen çevreye serbest bırakma amaçlı GDO ve/veya ürünlerinin başvuru izin vs. prosedürünü yani denetim ve kontrol mekanizmasını kolayca atlamasını sağlayacaktır. Bu da çevre ve insan sağlığını doğrudan etkileyecek GDO'ların yaratacakları etkilerin boyutlarının büyümesine neden olacaktır.

Ülke içerisinde geliştirilen GDO ve ürünlerinin çevreye salım amacıyla piyasaya sürülmesinden önce, geliştirilen GDO'nun risk değerlendirmeleri için gerekli olan verileri elde etmek için yapılacak deneysel çevreye serbest bırakma ile ilgili olarak bir başvuru; daha sonra ise çevreye serbest bırakma amacıyla piyasaya sürme izini için ikinci bir başvuru yapılması gerektiği eski taslakta yer almıştır. Şu an incelenen son taslak ise 2. başvuru zorunluluğuna yer vermemiştir. Böylece tek izin içinde hem risk değerlendirmeleri için gerekli olan verileri elde edebilecek hem de deneysel çevreye bırakmayı yapabilecektir. Bu düzenlemenin usul ekonomisi açısından uygun olduğu söylenebilir ama aynı zamanda kontrolün sağlanamaması açısından tehlikeli olabileceği kanısındayız.

RİSK DEĞERLENDİRME

Madde 29- Gıda, yem, işleme ve tüketim amacıyla ithal edilecek ve/veya piyasaya sürülecek GDO ve ürünlerinin risk değerlendirmesinde esas alınacak ilkeler eski kanun taslağının 29. maddesinde şu şekilde belirtilmiştir "risk değerlendirmesi gıda güvenliği ile çevre, bitki, hayvan ve insan sağlığı ile biyolojik çeşitlilik esas alınarak" yapılır. Bu temellerin kanunlaştırılacak taslakta da yer alması, ilkelerin belirlenmesi açısından daha uygun olacağı kanısındayız. Tasarının madde gerekçelerinde de bu kaygımızı paylaşırcasına yer alan:

29. madde: -"... Bu kapsamdaki GDO ve ürünleri, doğrudan veya dolaylı olarak insanların tüketimine sunulacağı için, bu ürünlerin risk değerlendirmesinde öncelikli gıda güvenliğinin ve insan ve hayvan sağlığının dikkate alınması öngörülmektedir. Ancak ürünlerin canlı olması, dolayısıyla, kazara veya bilinçsiz olarak çevreye salınması halinde biyolojik çeşitlilik ve tarımsal üretim üzerinde de risk oluşturma ihtimaline karşı, biyolojik çeşitlilik ve tarımsal üretimin de kriter olarak alınması gerekmektedir." ibarelerine de uygun olarak "biyolojik çeşitlilik ve tarımsal üretimin de kriter olarak" bölümünün tekrar eklenmesinin yerinde olacağı görüşündeyiz.

ÜÇÜNCÜ KISIM
HUKUKİ VE CEZAİ SORUMLULUK
BİRİNCİ BÖLÜM :
HUKUKİ SORUMLULUK VE TELAFİ

SORUMLULUĞA İLİŞKİN TEMEL İLKELER

Madde 33- c- GDO'ların izimli olarak piyasaya sürüldüğü durumlarda, organizmaların genetik olarak değiştirilmesiyle ilişkili olarak ortaya çıkan zararlardan, bu organizmaların hatalı olmasına bağlı olarak piyasaya sürme izni alanlar sorumludur. İbaresini, "izin alanlar ve bu izni verenler" şeklinde düzenlenmelidir.

Aynı fıkranın devamında yer alan "Bu kişiler, GDO'ların piyasaya sürüldüğü zamanda mevcut olan bilgi ve teknoloji çerçevesinde fark edilemeyen hatalardan da sorumludur." İbaresinde geçen "fark edilemeyen hatalar" ifadesi, "gözetilmeyen hatalar" olarak düzenlenmelidir.

e- Sorumluluğa ilişkin temel ilkelerin düzenlendiği 33. maddenin e bendi illiyet bağına kesildiği halleri göstermiştir. Geleneksel hukuk kuralları içinde kusur sorumluluğuna ilişkin illiyet bağına kesen etkenler mücbir sebep, zarar görenin kusuru, 3. kişinin kusurudur. Kusursuz sorumluluk ise kusur sorumluluğundan tamamen farklıdır. GDO ve ürünleri için mücbir sebebin kabul edilebilir bir illiyet bağına kesen sebep olmadığı açıktır. GDO'lar için mücbir sebebin illiyet bağına kesen neden olarak kabul edilmesi "doğa olaylarının tamamının" mücbir sebep kavramı içinde şirketler tarafından ileri sürülebilmesine olanak tanır ki, bu durum mevcut mahkeme kararlarına ve sorumluluk hukukunun ilkelerine; Anayasa'ya ve hukuk devletinin ilkelerine aykırıdır. Bu nedenle de illiyet bağına kesen nedenler arasından mücbir sebep çıkarılmalıdır.

ÇEVREYE VERİLEN ZARARLAR

Madde 34- "GDO'ları muameleye tabi tutanlar, muamele nedeniyle çevrede zararın meydana gelmemesi veya sonuçlarının ağırlaşmaması için risk değerlendirmesi sonucunda belirlenen tedbirler nedeniyle oluşacak masrafları karşılamakla yükümlüdürler. Sorumlular çevrenin zarar görmüş veya tahrip olmuş unsurlarının eski haline getirilmesi veya aynı değerdeki unsurların yerine konması için yapılması gerekli masrafları da karşılar." İfadesi yok olan biyolojik çeşitliliği, insan sağlığını ve gen kaynaklarını nasıl ve hangi tedbirlerle eski haline getirileceği sorusunu yanıtsız bırakmaktadır. Hangi şirketin sermayesi bu unsurları tazmin etmeye yeter ya da yeter mi! Bu maddenin de tasarısı taslağı gibi uygulanabilirliği yoktur.

ZAMANAŞIMI

Madde 35- GDO ve/veya ürünlerinin yaratabileceği "potansiyel zarar" belirlenebilir bir yakın gelecek içinde doğmayabilir. Etkisini ne zaman göstereceği belli olmayan bir risk faktörüne karşı en azından ortalama bir yaşam süresi kadar zamanaşımı süresinin gösterilmesi daha yerinde olacaktır. Yani bu noktada önerimiz zamanaşımı süresinin uzatılmasıdır.

İSPAT YÜKÜ VE RE'SEN ARAŞTIRMA İLKESİ

Madde 36- İhtiyat ilkesinin uygulanabilmesi için düşünülen ve mevzuatlara yansıtılan önlemlerin büyük bir çoğunluğu maddi hukuka ilişkin değil usul hukukuna ilişkindir. Bu nedenle tasarısı taslağında, usul hukukuna ilişkin bir önlem olarak ispat yükünün tersine çevrilmesi gerekir. İspat yükünün tersine çevrilmesi geleneksel ispat külfeti kuralının değiştirilmesidir. Yani ispat külfetinin çevresel bozulmaya yol açabilecek faaliyetten etkilenen ve karşı çıkanlardan alınıp çevresel kaynakları kullananlara yüklenmesi yani yer değiştirmesidir. Madde 36 ise ispat külfetini zararın meydana geldiğini iddia eden kişiye yükleyerek ihtiyat ilkesine aykırı bir düzenleme getirmiştir. Bu düzenleme, gerek Cartagena Sözleşmesi'nde yer alan ihtiyat ilkesine, gerekse taslağı hakim olması gereken ruha ve mantığa ters düşmektedir. Eğer tasarısı taslağı biyolojik çeşitliliği korumaya yönelik hazırlanıyorsa, zarara uğrayanlar GDO'lar nedeniyle zarara uğradıklarını ispatlamak zorunda bırakılamazlar. Zararın, GDO ve

ürünlerinden kaynaklanmadığını, GDO'ların zarara neden olmadığını ispat yükü, GDO'yu piyasaya süren, izin veren, üreten ve kullandıranlardır.

DÖRDÜNCÜ KISIM

BİYOGÜVENLİK KURUMU

BİRİNCİ BÖLÜM

BİYOGÜVENLİK KURUMU

Biyogüvenlik Kurumu

Madde 45.- Kurumun özel hukuk hükümlerine tabi olduğu belirtilmiştir. Kurumun kamu hukuku hükümlerine tabi olarak yapılandırılması taslağın amacına daha uygun düşmektedir. Özel hukukta taraflar arasında eşitler arası bir ilişki kurulur ve taraflardan hiçbiri diğerinin karşısında imtiyazlı sayılacak haklara sahip olamaz, yani kamu hukuku ilişkisinde olduğu gibi kamu yararı ve kamu gücü kullanılarak müdahale edilmesi gereken alanlarda müdahale edemez. Yani biyolojik çeşitliliğin korunması ya da GDO'lardan kaynaklanan riskin zarara dönüşmesi halinde çıkacak ekolojik kirlenmenin önüne geçilmesi için özel şirketlere plan, strateji ve eylemler ihale edildiğinde ve bu ihalelerin gereğini ilgili şirketler yerine getiremediklerinde ya da iflas ettiklerinde taraflar özel hukuk hükümlerine tabi oldukları için idarenin eli kolu bağlanacak yahut ciddi maddi külfetler altına girecektir. Sonuçta olan biyolojik çeşitliliğin ve sürdürülebilir kullanılmasının zararı ya da ekolojik kirlenmenin yaşanması olacaktır.

Kurumun görev ve yetkileri

Madde 46- H) Geçici bölge müdürlüklerinin kurulması idarenin sürekliliği ilkesi ile bağdaşır nitelikte değildir. İdarenin asli görevi, teşkilatlanmasını hizmetlerin sürekliliği ilkesine uygun olarak yapmaktır.

Kurumun gelirleri

Madde 48-c) İthalatına izin verilen GDO ve ürünlerinden alınan fonlardan yapılacak %0.3'lük kesintiler.

j). Her türlü yardım ve bağışlar

Bağımsız idari otoritelerin ortaya çıkışındaki asıl etken hassas bazı alanların siyasi erkten bağımsız bir yapıda olmasının sağlanmasıdır. Ama görüldüğü gibi siyasi erkten bağımsız olması amaçlanan Kurumun yardımlarından ve fonlarından kesinti yoluyla gelir elde ettiği şirketlere karşı bağımsızlığını nasıl koruyacağı şüphelidir. Yani bu düzenlemeler Kurumun kurulma amacındaki mali özerkliği bozucu niteliktedir. Bu nedenle önerimiz kurum bütçesinin özel ya da katma bütçeli olmasıdır.

İKİNCİ BÖLÜM

Yönetim Kurulu

Kurulun oluşumu

Madde 50.- "Kurumun karar organı biri başkan, biri ikinci başkan olmak üzere yedi üyeden oluşan Biyogüvenlik Yönetim Kuruludur. Biyogüvenlik Yönetim Kurulu, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı (3), Çevre ve Orman Bakanlığı (2), Sağlık Bakanlığı (1) ve Dış Ticaret Müsteşarlığı (1) bağlı olduğu Devlet Bakanlığının önerisi ve Bakanlar Kurulunun ataması ile oluşturulur." Şeklinde bir düzenlemede tüketici ve üretici örgütlerinin temsilcilerinin unutulmuş olması kurulun bağımsızlığı, açıklığı ve şeffaflığı açısından bir handikaptır. Kurulun üye sayısı 11'e çıkartılarak kurul üyelerinden altı tanesi, üretici ve tüketici örgütleri ile konuyla ilgili oda, sendika ve ekoloji örgütleri arasından belirlenmelidir.

Madde 54- Kamu düzeni gibi muğlak bir ibare kullanılarak denetleyici kararların bazılarının yayımlanmayabileceği söylenmiştir. Bu düzenleme idareye tanınan takdir hakkının kötüye kullanılabileceği bir alana yol açar. Açıklık ilkesi ve öngörülebilirlik ilkesinin zedelenebileceğini düşünerek bu maddenin takdir hakkına ilişkin kısmının çıkarılması gerektiğini düşünüyoruz.

54. maddenin 3.fıkrası- Kolektif işlemler birden fazla iradenin aynı anda ve aynı yönde açıklanması ile meydana gelen işlemlerdir, kurul kararları da bu işlemlerin en belirgin örneğidir. Bu işlemlerin temel özelliği alınan kararların sağlıklı ve kabul edilebilir olması açısından kararların toplanma yeter sayısına uygun toplanılarak imzaların toplantı sonunda toplanmasıdır. Ancak 54. maddede üyelerin imzalarını kararın tutanağa yazıldığı günü izleyen işgünü atabilecekleri söylenmiştir. Yani Cuma günü alınan bir karar Pazartesi günü imzalanabilecektir. Bu hafta sonu gerekli lobicilik faaliyetleri ile kararların etkilenmesine etkili olabileceğinden kolektif kararların mantığına terstir. Denetleyici ve Düzenleyici Kurumlar Hakkındaki Kanun Tasarısı Taslağının 9. maddesinin 3. fıkrası da hukuksal belirsizliğe ve alınan kararların sakatlanmasına yol açabilecek bu cümlelerin tekrarlanması ibarettir. Ancak, her iki taslağın kanunlaşma aşamasında kurumların sağlıklı karar almalarına engel olduğunu düşündüğümüz bu bölümlerinin değiştirileceğini umut ediyoruz.

ALTINCI KISIM GEÇİCİ HÜKÜMLER

Geçici Madde 1- "İnsan ve hayvan tedavisinde kullanılan antibiyotiklere dirençlilik genlerini içeren GDO'ların üretimi yasaktır, tüketimi ve kullanımı ise 31 Aralık 2008 tarihinden itibaren yasaktır." Düzenlemesi biyolojik çeşitliliği, tüketicileri, çiftçileri 2008 yılına kadar kanunen korunmasız kılmaktadır.

Bu geçici maddeyle antibiyotiğe dirençlilik geni taşıyan GDO'ların tüketimi ve kullanımı da tasarının amacı gereği kanunun yürürlük tarihiyle bitlikte yasaklanmalıdır.

Avrupa Birliği'nde antibiyotiğe dirençlilik genlerini içeren GDO'larla ilgili düzenleme şöyledir: GDO'larda antibiyotik dirençlilik genleri ticari olarak 31 Aralık 2004 yılından itibaren kullanım dışı bırakılacak; antibiyotik dirençlilik geni taşıyan GDO'ların ticari amaçlar dışındaki kullanımı 31 Aralık 2008 tarihinden itibaren engellenecektir (Direktif 2001/18). Türkiye'deki taslağında, eğer siyasi güç antibiyotiğe dirençlilik genlerinin tüketiminin ve kullanımını yasaklamaya yetmiyorsa, en azından bu şekilde değiştirilmesi gereklidir. Mevcut geçici madde 1 düzenlemesi yasalışırsa, 31 Aralık 2008 tarihine kadar yaşanan denetimsizliğin sonuçları geri dönüşümü olmayan ekolojik ve toplumsal zararlar yaratabilecektir.

Bugün GDO' lu ürünlerin ülkemizde üretimi yasak olmakla birlikte ithalatını yasak kapsamında değerlendirip denetleyen bir merci bulunmamaktadır. İthalat esnasında ithal edilmek istenen ürüne ilişkin GDO tespiti istenmemektedir. Ülkemizin en değerli hazinelerinden kabul edilmesi gereken biyolojik çeşitliliği, topografik ve coğrafi yapısı, ekolojik faktörleri dikkate alındığında yapılması gereken GDO içeren bütün unsurların yurt sınırı girişine engel olmaktadır. Bu kapsamda teknik, idari ve hukuksal altyapının mutlaka oluşturulması gereklidir. Bununla birlikte her olasılığa hazır olmak için GDO teknolojisini araştırma bazında üretmek ve hatta GDO lu ürünlerin olası zararlarına karşı tedbir oluşturmak için hazırlıklara başlamak gereklidir. GDO' lu ürünlerin ithalatının yasaklanmasının Dünya Ticaret Örgütü Antlaşmasına aykırı olacağı hususundaki söylemlere, DTÖ Antlaşmasının bir alt Antlaşması olan Sağlık ve Bitki Sağlığı Antlaşmasının ilgili argümanlarını gerekçe göstermek üzere karşı durmak mümkündür. Bununla birlikte bugün Dünya ölçeğinde GDO teknolojisini kullanan ve tekel konumunda olan bir kaç ülkenin bir kaç firmasına yeniden tohum olarak kullanılamayan tohumluklara pazarda hakimiyet sağlanarak son derece stratejik önemde olan gıda güvencemiz emanet edilemez. Ülkemiz ekolojik faktörlerini dikkate alarak biyoçeşitliliğini kullanırken korumalı ve kendi tohumluğunu kendi üretmelidir. Bugün bu zorunlulukları karşılayacak bir yasal düzenlemeye ihtiyaç vardır.

3 – SONUÇ :

Dört kısım, 12 bölüm, 80 asıl ve 3 geçici maddeden oluşan "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı", Genetiği Değiştirilmiş Organizmaların dışalımını, piyasaya sürülmesi, kapalı kullanımı ve transitini izne tabi tutmakta, izin kararını ise kurulacak olan Biyogüvenlik Kurumu'na devretmektedir.

Yukarıda ayrıntılı olarak gerekçelendirildiği üzere, Türkiye'nin, Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara gereksinimi yoktur. Türkiye, izleyeceği doğru politikalarla kendi tarım potansiyelini kullanabilir duruma gelmeli ve tarımında dışa bağımlılıktan kurtulmalıdır.

Bununla birlikte, tarla denemeleri de dahil olmak üzere, Türkiye, kendi biyoteknoloji araştırmalarını yürütmelidir. Bu araştırmalarda, tıpkı AB ülkelerinde olduğu gibi, gıda dışı kullanım olanakları üzerinde odaklanılmalıdır.

ODA'mızın "GDO'ya Hayır" yaklaşımı, teknolojiyi dışlayan bir yaklaşım değildir, olamaz.

Bununla birlikte,

- Mülkiyetine sahip olmadığımız teknolojinin, günümüzde "modern" bir sömürü aracına dönüştüğü gerçeğinin farkında olarak,
- Tarımın sosyo - ekonomik bağımlılığını reddeden,
- Biyoçeşitliliğimizi kıskanıp koruyan,
- Gen kaynaklarımızı geleceğe taşımayı ödev bilen,
- İnsan ve hayvan sağlığı ile tüketici hakları konusunda duyarlı,
- Çokuluslu şirketlerin kirli kar hesaplarına karşı çıkan

anlayışımızın doğal bir sonucu olarak, Tasarı'nın izin prosedürüne bağlı olarak Türkiye'ye GDO'lu ürün girişine, GDO'lu tohumların ekilmesine, bunların gıda ve yem amacıyla kullanımına, işlenmesine serbesti getiren yaklaşımına **ŞİDDETLE KARŞI ÇIKIYORUZ...**

Türkiye, yeni bağımlılık sarmalları yaratacak ilişkiler kurmak yerine, kendi ürettiği girdilerle sağlıklı - temiz tarımsal üretimi sonuçlayacak, geliştirici - dönüştürücü - kalkındırıcı tarımsal politikaları yaşama geçirmek durumundadır.

Sürece karşı çıkmak ve GDO'YA HAYIR demek, bu ülkede yaşayan herkesin görevidir. Ziraat Mühendisleri ODASI, dün olduğu gibi bugün ve gelecekte de, bu görevin bilinç ve kararlılıkla yerine getirilmesi için üzerine düşen tüm görevleri yapmaya devam edecektir.

2.2.16. TOPRAK KORUMA VE ARAZİ KULLANIMI KANUNU TASARISI HAKKINDA ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞÜ / 23.02.2005

Ülkemizde toprağın stratejik önemini bilen ve toprağa gönül veren her kişi ve kurum, ülke topraklarının korunması, geliştirilmesi ve planlı kullanımına yönelik bütünsel bir düzenlemenin yaşama geçirilmesini zorunlu görmektedir.

Toprak koruma ve arazi kullanımını düzenleyen bir yasanın ülkemizin çok önemli bir gereksinimi olduğu Odamız tarafından yıllardır sürekli olarak savunulmuş; ülkemizin geleceğe yönelik hedeflerini ortaya koyan Yedinci ve Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planlarında da, Anayasal dayanaklar doğrultusunda bu yasanın çıkarılması açıkça öngörülmüştür.

Anayasanın 44 üncü maddesi "toprağın verimli ve ekonomik olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek, erozyonla kaybedilmesini önlemek..." ve 45 inci maddesi "tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek..." konularında Devlet'i görevli saymıştır.

Yedinci ve Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planlarında bu hedef, "Toprakların tahsisi, korunması (erozyon, parçalanma, kirlenme, çoraklaşma, amaç dışı kullanımına karşı), sınıflandırılması, sektörel ve sektörler arası kullanım ve üretim için planlanması gibi konularda tüm aksaklıkları düzelterek ve boşlukları kapsayacak çerçeve nitelikte Arazi Kullanımı ve Toprak Koruma Kanunu çıkarılacaktır." ifadesi ile yer almıştır.

Kalkınma Planı hükümleri doğrultusunda görevlendirilmiş Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan ve 57 inci Hükümet döneminde koalisyon dengeleri nedeniyle yasalasamayan "Arazi Kullanımı ve Toprak Koruma Kanunu" Tasarısı, 59 uncu Hükümet döneminde yeniden değerlendirilmiş ve Tarım ve Köyşleri Bakanlığı

tarafından hazırlanan yeni Tasarı, 19 Ocak 2005 tarihinde "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu" adıyla TBMM'ye sevk edilmiştir.

Bu bağlamda, doğal kaynaklarımızın sürdürülebilir kullanımında toprağın vazgeçilmez yerinin, söz konusu yasa tasarısını TBMM gündemine taşıyan ve bu nedenle takdir etmemiz gereken siyasi iktidar tarafından da görülmüş olmasını dilerdik. Ancak, tasarının özünde, tasarıda iyi niyet aramaya olanak vermeyen konulara yer verilmesi, bizleri bu konuda kaygılandırmaktadır.

Özetle, tasarının niyeti anlaşılmadan ve açıklanmadan kamuoyu doğru bilgilendirilmiş olmayacaktır ve genel yaklaşım ortaya konulmadan doğrudan maddelerin incelenmesi yanıltıcı olabilecektir.

Tasarının Genel Hakkında Değerlendirme

Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası'nın özü; doğal, sınırlı, yok edilebilir ve canlı bir kaynak olan toprağın korunması, geliştirilmesi ve planlı kullanımı olmalıdır. Doğal olarak yasa, bu konuda ilgili kamu örgütlenmesini de içermek durumundadır.

Adı "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu" olarak konulan bir tasarının TBMM'de görüşülmeye başlanmasının, bu konuda yetişmiş uzman personeli, araç-gereçleri, binaları, laboratuvarları, arşivi ve veri tabanı gibi altyapısı bulunan tek kuruluş olan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün (KHGM) kapatılması ve toprağı koruyup geliştirici görevlerinin tümüyle yerel yönetimlere devriyle aynı günlere gelmesi, örneğine başka hiçbir ülkede rastlanamayacak "garip" bir uygulama olmuştur.

Daha açık belirtmek gerekirse; tasarının 3. Maddesinin (n) bendinde belirtilen "arazi yetenek sınıflaması"nı yapabilecek teknik elemanlar ülkemizde (üniversiteler bir yana bırakılacak olursa) yalnızca KHGM'de çalışmaktadır. Bu uzman personel yerel yönetimlere bağlı olarak görevde kalsa da, çalışacakları il özel idarelerine başvuruların kim tarafından ve nasıl yönlendirileceği, bu elemanların gerek duyacakları topografik haritalar ile toprak haritalarını nereden sağlayacakları, toprakları sevk edecekleri laboratuvarların sorumluları ve sorumlulukları gibi konular askıda olduğundan, yeni bir sistemin etkin çalışabilmesi, aylar, hatta yıllar alabilecektir.

Tasarının 18. maddesi ile Bakanlık bu çalışmaların yalnızca denetimi konusunda yetkilendirilmekte olup, uygulama boşluğunun nasıl doldurulacağı konusunda hiçbir somut öneri, hüküm ve girişim görülmemektedir.

Öte yandan Tasarı, "büyük ova", "yeter büyüklükte tarımsal arazi parseli", "tarımsal arazi kullanım planları" ve "toprak koruma projeleri" gibi yeni kavramlar getirmektedir. Bu kavramları yaşama getirebilecek birikimi olan elemanların dağıtılması, Tasarıdaki gerçek niyet ve ulaşılmak istenen amaçlar konusunda güven vermemektedir.

Tasarının 5., 7/2., 10/2., 11/2., 12/3, 13/1, 15/3 gibi çok sayıda hükümü ile, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na çeşitli görevler yüklenmektedir. Bakanlık, örneğin;

- 13. Maddenin (e) bendi hükümleri ile, "kamu yararı kararı alınmış yatırımlar için amaç dışı arazi kullanım taleplerine izin verme";
- 14. madde hükümleri ile, "büyük ova koruma alanlarını Bakanlar Kurulu'na önerme, buralarda koruma ve geliştirme amaçlı projeler ve arazi kullanım planları" hazırlama;
- 15. madde hükümleri ile, "erozyona duyarlı alanları belirleme ve koruma, çölleşmeye maruz alanlarda gerekli önlemleri" al(dır)ma;

konularında özellikle yetkilendirilmekte ve görevlendirilmektedir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatıp, 3202 sayılı Yasadaki görevleri "Köy Yönelik Hizmetler" olarak değiştiren 5286 sayılı Yasa; toprak yönetimini devlet tüzel kişiliği kapsamı dışına çıkarıp İl Özel İl Özel İdareleri ve Büyükşehir Belediyelerine devretmektedir. Oysa bu görev Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın ana görevlerinden biridir ve biri olarak kalmalıdır.

Ortada taşra örgütü kalmamış iken, uzmanlık, deneyim ve birikim gerektiren son derecede önemli görevlerin tasarıda Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca yerine getirilmesinin öngörülmesi, yasanın ölü doğacağını açık şekilde ortaya koymaktadır. Bu durumda aklı, "siyasi iktidar ne yapmaya çalışıyor?" sorusu gelmektedir ve bu soruya açık yanıtlar verilmesi gerekmektedir.

Tasarının Geçici 1. maddesi, "1/1/2004 tarihinden önce tarım arazileri; gerekli izinler alınmadan tarım dışı amaçlı kullanıma açılmış ve tarımsal bütünlüğü bozmuyor ise; söz konusu arazinin istenilen amaçla kullanımı için, altı ay içerisinde Bakanlığa müracaat edilmesi, hazırlanacak toprak koruma projesine uyulması ve tarım dışı kullanılan tarım arazilerinin her metre karesi için iki Yeni Türk Lirası ödenmesi şartıyla izin verilir." hükmüyle, yukarıdaki belirsizliklerin ve soruların tümünü yanıtlamaktadır.

Çıkarılmaya çalışılan yasanın "ana" amacının, topraklarımızı, doğal kaynaklarımızı korumayla ilgisi yoktur. Yapılmak istenen şey, yasadışı işgalle tarım arazilerimizi yok eden uygulamalara "af" getirmek ve Devlet'in sağladığı özendirici kolaylıklarla belli kesimlere teşvik sağlama yolunu açmaktır.

Yasanın yürürlük tarihinden önce izin alınmadan tarım arazilerini tarım dışı kullanıma açan kişi, kurum ve kuruluşları, para cezası karşılığı af ettiğini açıklayan bu düzenleme, Yasanın özüne olduğu kadar, Anayasanın 44, 45 ve 166 ncı maddesine açıkça aykırıdır.

Öngörülen uygulamanın af niteliğinden çıkarılarak, çıkarıldığı tartışılır ve tartışılmalı, simgesel bir mali yaptırımla konunun geçiştirilmeye çalışılması, yasanın Anayasal organlardan dönmesini engellemek üzere yerleştirilen belirgin bir düzenlemedir. Düzenlemenin hukuki boyutu "yasaya karşı hile" yönteminin yaşama geçirilmesidir.

Geçici Madde hükümleri arasına serpiştirilen "...tarımsal bütünlüğü bozmuyor ise..." (bu açıklamayla ne kastediliyorsa?), ya da "...hazırlanacak toprak koruma projesine uyulması..." (üzeri betonla, ya da binayla kaplı olan alan için nasıl bir toprak koruma projesi yapılacaktır?) gibi ekler, tasarı hazırlanırken gerçek amacın üzerini örtecek kılıfların da hazırlanmaya çalışıldığını göstermektedir.

Geçmişte yaşanan imar aflarının sorunu çözmediği, aksine yeni sorunların kaynağı olduğu ortadadır. Geçici madde ile af edilmeye çalışılan bu tür tarım dışı işgaller bir kez yasal güvenceye kavuştuklarında, çığ gibi büyüyen af beklentileri ve zincirleme aflarla, doğal kaynak kayıplarımızı katlanarak artıracaktır.

Tarım arazilerinin amaç dışı kullanımlara ayrılabilmesine olanak tanıyan Bakanlık yönetmeliğinin (önceki adıyla Tarım Alanlarının Tarım Dışı Gaye Dışı Kullanılmasına Dair Yönetmelik, şimdiki adıyla Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik), 1989 yılından bu yana uygulamada kaldığı süre boyunca, yargı kararlarına bağlı iki temel düzenleme dışında defalarca değişikliğe uğratıldığı ve bu uygulamaların tümünün yönetmeliği gevşetmeye ve istisnaları genişleterek toprak kayıplarını artırmaya yönelik hükümler içerdiği, Odamızın bu süreçte üç kez yargıya başvurarak bunlardan ikisini kazandığı (yani topraklarımızı koruma konusunda yürütmenin hiç de özenli davranmadığı gerçeğini yargı organlarına tescil ettirdiği), sürmekte olan bir davanın da önemli maddeleri hakkında "yürütmeyi durdurma" istemimizin dikkate alındığı gerçekleri toplu olarak değerlendirildiğinde; Tasarı ile siyasi iktidarın ulaşmak istediği amacın tarımsal nitelikli topraklarımızı betonla kaplayan anlayışa kolaylık getirmek olduğu konusunda hiçbir kuşkuyla yer kalmamaktadır.

Metrekare başına iki YTL (arazi türlerine göre değişse de) yaptırım uygulaması, Hazine'ye para girişi olacağı gibi bir yanılgıya yol açmakla birlikte (yasaya göre önemli bir beklenti), sağlanmakta olan çeşitli özendirici uygulamalar, parasal kolaylıklar ve bağışıklıklar birlikte değerlendirildiğinde, toplanacak miktarın çok üzerinde mali kaynağın, doğal kaynak yıkımına transfer edilmekte olduğu görülecektir.

Tasarının temel hedefinin, amaç dışı kullanılan tarım arazilerine af getirmek olduğu, böylesine açık bir gerçektir.

Çok önemli diğer bir saptama ise; Tasarı ile, henüz yasalaşamayan Kamu Yönetimi Temel Kanunu hükümlerinin yaşama geçirilmesine olanak tanınmasıdır.

Tasarının 5 inci maddesinde yer alan Toprak Koruma Kurulu'nun bünyesinde Maliye Bakanlığı ismen sayılmışken, yasanın 3 üncü maddesinin (a) bendinde tanımlanan ve taşra örgütünün kapatılması gündeme getirilen Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın Kurulda açıkça yer almaması düşündürücüdür.

Öngörülen Kurul'un sekreteryasını kimin yürüteceği belirsizdir. Oysa, konu ile ilgili standartları belirleyen, envanterleri ve veri tabanını oluşturan uzman bir kuruluşun olmaması, sağlıklı bir çalışma düzeni sağlamayacaktır.

Ayrıca, Meslek Odaları ve Sivil Toplum Kuruluşlarından seçilecek üç temsilciyi kimin, hangi ölçütlere göre seçeceği belirsizdir. Toprağı yok eden şirket temsilcilerinin kurdukları "çevre" odaklı STK'lardan oluşan bir kurulun varlığı, duyulan endişenin somut olarak anlaşılmasına yeterli olacaktır. Meslek Odaları tanımında TMMOB bünyesindeki Odalara atıfta bulunulmaması nedeniyle uygulamanın nasıl olacağı belirsizdir. Bu nedenle, Kurul'un oluşumu yasada açıkça belirtilmelidir.

Tasarının 6 ıncı maddesinde Kurulun görevleri sayılmışken, ayrıca "verilen diğer görevler" ibaresi yeni belirsizlikler yaratmaktadır. Oysa, bu görevlerin yasa ile açıkça verilmesi, tek doğru yaklaşım olmalıdır.

Tasarının 7 nci maddesinde yer alan, "Toprak ve arazi varlığının belirlenmesi, sınıflandırılması, etüt, analiz ve sınıflama ile ilgili standart oluşturulması, harita ve veri tabanının hazırlanması ve kullanıcıların hizmetine sunulmasına ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça hazırlanacak yönetmelikle belirlenir." hükmü, Kamu Yönetimi Temel Kanunu felsefesine uygun bir düzenlemedir. Bakanlığın sorumluluğunu genel düzenlemelerle sınırlı sayan bu süreçte, ulusal ve bölgesel ölçekte yürütülmesi gereken uygulamalar yerele devredilmektedir.

Özetle; Devlet, Anayasada belirtilen görevlerini yapamaz bir konuma getirilmekte, "Yönetişim" anlayışına uygun bir "Düzenleyici Devlet" modeli yaşama geçirilmektedir.

Odamız; Tasarıdaki tüm bu olumsuz tavır, niyet ve düşüncelere karşın, TBMM sürecinde bu olumsuzlukların düzeltilebileceği umudu ve inancıyla, Tasarıya teknik yönden gerekli katkıyı yapmayı önemli bir görev olarak görmeye saymaktadır.

Tasarının Maddeleri Hakkında Değerlendirme

1) Tasarının kapsam maddesi, meraları kapsam içinde saymakla birlikte, 6831 sayılı Orman Yasası kapsamındaki alanları/toprakları kapsam dışı bırakmaktadır.

Ülke topraklarını "kır-kent" ya da "mera-orman-kıyı" ayırımına gitmeden kapsamı gereken Yasa, kapsam maddesiyle topraklarımızın tümüne yönelik bir yasal düzenlemeyi baştan işlemez kılmaktadır.

Oysa, Yasadan beklenen, tüm toprakları kapsayıcı düzenlemeler içermesi ve uygulamaların ilgili Bakanlıklarca yapılması olmalıdır.

2) Tasarıda tarım arazileri, "Tanımlar" başlığı altında, "mutlak tarım arazisi, özel ürün arazisi, dikili tarım arazisi ve marjinal tarım arazisi" olarak dört grup altında toplanmaktadır. Böylece tarım arazileri için yeni bir sınıflama sistemi getirilmektedir.

Oysa, bu sınıflama sistemine uygun olarak getirilen tanımlar, bilimsel açıdan tartışmaya açık, yeterince açık olmayan tanımlardır. Örneğin, yöresinde meyvecilik yaygın olmayan bir yetiştirici bir meyve bahçesi kurduğunda, arazisinin "mutlak tarım arazisi"mi, yoksa "dikili tarım arazisi"mi sayılacağı Tasarıya göre belirsiz kalmaktadır. Oysa, "mutlak tarım arazisi" kavramı yöresel ölçütlere göre değil, ülkesel bir standarda göre tanımlanmalıdır.

Ayrıca, toprak etüt ve haritalama çalışmaları yapılmadan "muğlak" ölçütlerle mutlak tarım arazilerinin belirlenmesi, Danıştay'ın verdiği son yürütmeyi durdurma kararında belirtildiği üzere, bilimsel olmadığı gibi, hukuksal açıdan da sakıncalıdır.

3) Tasarıdaki "özel ürün arazisi" kavramı, sanki normal tarımsal etkinlikler yapılamıyormuş da, başka çözüm olmadığından belirli ürünler yetiştiriliyormuş izlenimi vermektedir. Oysa, IV., VI. ve hatta VII. sınıf araziler üzerinde kurulu

zeytinlikler, incir ağaçları, fındık bahçeleri, çaylık alanlar, gül bahçeleri gibi sayısız örnekten görüleceği üzere, başka bir bitkisel üretim olanağı bulunsa bile yetiştiricinin vazgeçmeyeceği, kazançlı üretim türleri buralarda yaygındır. Dahası, şark tipi tütün, kimi asma ve turuncgil türleri gibi ürünlerin yetiştiriciliğinde, aynı coğrafi bölgede özel ürün yetiştirme alanları daha yüksek ve daha nitelikli ürün verebilmektedir. Bunlar için tasarıda alt sınıf öngörülmesi ya da dikili arazi içinde değerlendirilmesi, uygulamada karışıklıklara yol açabilecektir.

Ayrıca, mülga Topraksu ve devamında Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan ve halen tek resmi kaynak olarak kullanılan haritalarda zeytin, fındık, çay, antepfistiği gibi bölgesel ölçekte yetiştirilen ürünler özel ürün arazileri olarak belirlenmiştir. Tasarıdaki özel ürün arazisinin de, marjinal arazi sayılıp eklenmesi gerekecektir. Yemeklik baklagil, yem bitkileri vb ekim alanlarıyla birlikte Tasarıda "marjinal tarım arazisi" tanımına giren alan miktarı 25 milyon hektara, yani ülke yüzölçümünün üçte birine ulaşmaktadır.

4) Tasarıda yer alan "marjinal tarım arazisi" kavramı, neredeyse elde korunabilecek toprak bırakmayacak oranda geniş tanımlanmıştır. Türkiye'de yaklaşık 28 milyon hektar olan tarım arazilerinin 11 milyon hektarında kuru tarımda nadas-tahıl ekim sistemi uygulanmaktadır. Tasarıda aykırı bir hüküm bulunmadığına göre çayır ve otlaklar da tarım arazisi içinde yer aldığından, bu değere, Bakanlığın kendi verilerine göre yaklaşık 13 milyon hektar arazinin de, marjinal arazi sayılıp eklenmesi gerekecektir. Yemeklik baklagil, yem bitkileri vb ekim alanlarıyla birlikte Tasarıda "marjinal tarım arazisi" tanımına giren alan miktarı 25 milyon hektara, yani ülke yüzölçümünün üçte birine ulaşmaktadır.

Üstelik, ucu açık tutulan bu kavramla, uygulamalar sırasında pek çok arazi "keyfi" biçimde "marjinal tarım arazisi" tanımı içine alınabilecektir. Özetle belirtmek gerekirse, bu tanım da, tarım arazilerini amaç dışı kullanıma açmak isteyenlere kolaylık sağlamak ve ülke topraklarını plansızca heba etmek yönünden, kapıları ardına değin açık tutan bir tanımdır. Ayrıca, birebir tercüme ürünü olan "marjinal" teriminin hukuk dili açısından da varlığı tartışılmalıdır.

Tasarının 13. maddesinin ikinci paragrafında yer alan, "Mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri, dikili tarım arazileri ile sulu tarım arazileri dışında kalan tarım arazileri; valilikler tarafından tarım dışı kullanımlara tahsis edilebilir." hükmü incelendiğinde, geriye kalan tarım arazilerinin tümüyle "marjinal tarım arazisi" kapsamına girdiği görülmektedir.

Bu konudaki önerimiz, ABD'deki gelişen sınıflama sistemlerinin tercümesine dayalı "marjinal tarım arazisi" kavramının tasarıdan çıkarılması; bu yapılmayacak ise, teknik olarak tarım yapılması uygun olmayan, ancak vatandaşın çaresizlik veya bilgisizlikten dolayı tarım yapmakta olduğu arazilerle sınırlı tutulmasıdır. Bu önerimiz ise, tasarıda yer alan ve "kağıt" ile sürümü anımsatan "geleneksel tarım" olarak algılanmamalıdır.

5) Tasarının 3. maddesinin (k) bendinin son bölümü, "... endüstriyel, turizm, rekreasyon, iskan, altyapı ve benzeri amaçlarla 'kullanılmakta olan' arazileri," şeklinde değiştirilmelidir. Çünkü, tasarıdaki haliyle "planlanan" alanlar gündeme gelirse, ülke düzeyinde neredeyse her yer tarım dışına çıkarılmış olacaktır.

6) Tasarının 3. maddesinin (f) bendinde, "arazi yetenek sınıflaması" tanımlaması yapılmakla birlikte, bu Tasarıda bu tanımdan yararlanılan bir bölüm yer almamaktadır. Öte yandan arazi yetenek sınıflamasına "... iklim koşullarına dayalı yapılan..." açıklaması eklenerek, geleneksel arazi sınıflaması yerine yeni bir sınıflama sistemi öngörülmektedir. İlke olarak bu anlayışa karşı çıkılmamakla birlikte, yeni sınıflandırma modelinden neyin kastedildiğinin açıklanması beklenir. Çünkü, 7. maddede de, "Bakanlık, toprak koruma ve kullanmaya yönelik farklı sistemler kullanarak arazi ve toprakla ilgili sınıflamaları yapar veya yaptırır." hükmüyle, belirsizlik pekiştirilmiştir.

7) Yasayı uygulayacak Bakanlığın uzman ve yetkili Genel Müdürlüğü'nün adının belirtilmemesi ve tanımlara yazılmaması da önemli bir eksikliklerdir.

8) Arazi kullanım planlarının yapılması başlıklı 10 uncu maddede, "tarım arazilerinin bu Kanunda belirtilen istisnalar hariç olmak üzere arazi kullanım planlarında belirtilen amaçları dışında kullanılamaz." ifadesi yer almakta, ancak uymayanlara ilişkin

yaptırım söz konusu edilmemektir. Ayrıca, bir çeşit arazi kullanım planı olan çevre Düzeni Planı ile tasarıda öngörülen planın hiyerarşik kademesi açık değildir.

9) Tasarının 11. maddesinin ikinci paragrafında, "tarımsal amaçlı arazi kullanım plan ve projelerinin hazırlanmasında çiftçilerin ve arazi sahiplerinin görüşleri ile sahip oldukları arazi miktarı oranında maddi katkıları alınır." hükmü yer almaktadır. Bu hüküm, öncelikle Türk hukuk sistemine aykırıdır.

Örneğin, yaptığı üretime ilişkin yakınması olmayan, arazi sahibi olmasına karşın kiracı ya da ortakçıya veren ve herhangi bir plan ve proje yapmak istemeyen yetiştiriciler için nasıl bir yol izlenebileceği konusu ortada bırakılmıştır. Arazilerin değerleri, dolayısıyla katkı payları, Tasarının yaptırımlar bölümünde yer aldığı üzere, az sayıda katsayıya bağlı bırakılırsa, doğacak eşitsizlikler ve hukuki sorunların ne yolla aşılacağı da belirgin değildir.

Oysa, bu tür çalışmalar yasa zoruyla ve Devlet eliyle değil, mesleki örgütleri aracılığıyla ve gönüllülük ilkesi temelinde yürütülmelidir.

10) Toprak koruma projelerinin hazırlanması başlıklı 12 nci maddede, söz konusu projelerin "toprak konusunda uzman" en az bir ziraat mühendisi sorumluluğunda hazırlanması sağlanmalıdır.

11) Tasarıda, tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasına yönelik istisnalar çok geniş ve esnek düzenlenmiştir. 13. maddenin (e) bendi, "Bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış yatırımlar" konulu arazi tahsisleriyle, en değerli tarım arazilerinin bile geleceğini tehlikeye atar niteliktedir. Bu hüküm, uygulamada sınırsız esneklik ve serbestlik getirerek, tarım arazilerinin korunabilmesini olanaksızlaştırmaktadır.

Ayrıca, alüvyal ovalardaki "kil", su kıyılarındaki "kum" maden sayılırken, bu hükme karşın (d) bendinde "madencilik faaliyetleri"ne özel vurgu yapılmasının nedeni iyi niyetli bir düzenleme olarak değerlendirilmemektedir.

Yine, (b) bendinde "Doğal afet sonrası ortaya çıkan yerleşim yeri ihtiyacı" ifadesine hiçbir sınırlama getirilmemesi doğru değildir. Bu bağlamda, "geçici süreli" gibi bir sınırlama düşünülebilir.

Bu konuda, mevcut yönetmeliğin siyasi baskılar nedeniyle sık sık kolayca değiştirildiği ve değişikliklerin Odamızın açtığı davalar sonucu iptal edildiği gerçeğinden hareketle, istisnaların yönetmelik yerine Tüzük ile düzenlenmesi gerekmektedir.

12) Tasarının 14 üncü maddesi ile düzenlenen tarımsal potansiyeli yüksek büyük ovaların belirlenmesi ve korunması, havza bazında çalışmayı gerektirmektedir. Görevlerin yerel yönetimlere devredildiği süreçte, havza bütünündeki çalışmaların nasıl yapılacağı konusu ortada bırakılmıştır. Ayrıca, büyük ova sulamalarını gerçekleştiren DSİ Genel Müdürlüğü'ne hiç atıfta bulunulmaması, eşgüdüm sorununun yaşanmasına yol açabilecektir.

13) Tasarının 15 inci maddesinin ikinci paragrafında erozyona duyarlı arazilerin belirlenmesi ve korunması amacıyla "...havza bazında ilgili kamu kuruluşları tarafından yapılır veya yaptırılır. Bu amaçla yapılan veya yaptırılan rüzgar perdeleri, sekiler, sel oyuntusu önleme yapıları gibi fiziki yapıların korunması arazi sahiplerine aittir." hükmü yer almaktadır.

Bu hükmün "havza" bazını temel alan ilk bölümündeki yaklaşımı çağdaş ve bilimselliğe uygun bir tutumu sergilememektedir. Ancak, şu anda Tarım ve Köy işleri Bakanlığının havza bazında herhangi bir örgütlenmesi yoktur. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasıyla birlikte bölge bazında örgütlenmiş birimi de kalmayacaktır. Bu durumda havza temelinde Bakanlığın yürütebileceği çalışmaların mikro-havza boyutunu hiçbir zaman aşamayacağı sonucuna varılmaktadır. Bu tür çalışmalar yerinde ve gereklidir. Ancak, dev su havzaları göz önüne alındığında çok yetersiz kalacakları da açıktır. Ayrıca, fiziksel yapıların kurulmasını kamuya yükleyen, bakımlarını arazi sahiplerine bırakan bir düzenlemenin yasada yer almasının yasa tekniğine ve pratiğe uygun olmadığı da görülmektedir.

Aynı maddenin üçüncü paragrafında yer alan "Bakanlık; kurak, yarı kurak ve az yağışlı yerlerde iklim değişiklikleri ve insan faaliyetleri de dahil olmak üzere çeşitli

nedenlerle toprak bozulması görülen çölleşmeye maruz alanlarda ilgili kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum örgütleri ile işbirliği yaparak gerekli önlemleri alır veya aldırır.” hükmü, ülke gerçeklerinden uzak ve belirsizlikler içeren bir hükümdür.

Bu bağlamda, “Türkiye’de kurak yerler neresidir, Yarı kurak ve az yağışlı yerlerin sınırları nasıl ayırt edilecektir, İklim değişikliği’ ile ne kastedilmektedir, Çölleşmeye maruz’ alanlarımız biliniyor mu?” sorularının öncelikle yanıtlanması gerekir. Bir yasaya böyle bilimselliği ve sınırları tartışmalı hükümler konmamalıdır.

Öte yandan “...ilgili kamu kurum ve kuruluşları, sivil toplum örgütleri ile işbirliği...” yapmak için yasa hükmüne gerek var mıdır? Başka bir deyişle şu anda herhangi bir sivil toplum örgütünün erozyon önleme çalışmaları yapmasını engelleyen bir uygulama var mıdır? Ya da, sivil toplum örgütlerine daha özel bir anlam yükleyip, kamu örgütlerinin yerine konulmaya çalışılmaları mı söz konusudur?

Özetle bu hüküm, kulağa hoş gelen klişe sözcükler içermekle birlikte, uygulama alanlarını bile tanımlayamayacak kadar yetersizlik içermektedir.

14) Tasarının “Valilikler, tarımsal veya tarım dışı faaliyetlerden kaynaklanan toprağı kirletici ve bozucu olumsuzlukların giderilmesi için gerekli önlemleri alır ve aldırır.” hükmünü içeren 16. maddesi, büyük ölçüde 2872 sayılı Çevre Kanunu’nda ve bu yasaya bağlı düzenlemelerde yer almaktadır.

Buradaki yinelemenin amacı tarımsal etkinliklerden kaynaklanan kirlilik ise, “tarım ilaçları”nın ruhsatlandırılması, “toksik veya radyoaktif” kirlilik yükü taşıyan gübrelerin yurda sokulması, “büyümeyi düzenleyici” yapay ürünlerin yapımı, dısalımı ve dolaşımı gibi sorunlar, valiliklerin tek başlarına üstesinden gelebilecekleri konular değildir.

Bu bağlamda, her ne koşul altında olursa olsun, Tasarının çerçevesi çizilmiş açık hükümlerle yeniden kaleme alınması gerekir.

15) Tasarının “arazi toplulaştırması”nı temel alan 17. maddesi, ülkenin en ivedi gereksinimine işaret etmektedir. Ancak Bakanlık, çalışma alanı “reform uygulama bölgeleri” ile sınırlı bulunan ve toplulaştırma alanlarında tarla içi geliştirme hizmeti veremeyen Tarım Reformu Genel Müdürlüğü dışında, bu tür uygulamaları planlayacak, uygulatabilecek ve denetleyebilecek hiçbir örgütsel altyapıya sahip değildir. Çünkü, ülke düzeyinde bu işleri yürüten Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kapatılmıştır.

Tasarı, “isteğe bağlı” ve “zorunlu” toplulaştırmaya atıfta bulunurken, 3083 sayılı yasa kapsamı dışındaki ülkenin çok büyük bölümünde, mevcut Arazi Toplulaştırma Tüzüğü’ne göre isteğe bağlı toplulaştırma uygulanmaktadır. Bu yetkinin 5826 sayılı yasa ile İl Özel İdarelerine bırakılması, uygulamadaki çok başlılığı artıracaktır. Bu bağlamda, Yedinci ve Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı hükümleri arasında yer alan çerçeve nitelikli “Arazi Toplulaştırma Yasası”nın ivedilikle yasalaşması önem kazanmaktadır.

Öte yandan maddenin üçüncü paragrafında “...Devletin mülkiyetinde bulunan tarım arazisi niteliğindeki arazilerden toplulaştırma kapsamında dağıtım yapılır” hükmü yetersiz ve sakıncalı olup, Devletin toprağı olmayan veya az olan çiftçileri toprak sahibi yapmak için mutlaka bir arazi toplulaştırma projesinin uygulanmasını bekleme zorunluluğı olmamalıdır.

16) Tasarının denetim hizmetlerini düzenleyen 18. Maddesinde, “Bu Kanunun uygulamasında denetim görevini Bakanlık veya valilikler yerine getirir. Bu Kanunda yer alan projelerle ilgili denetim örnekleme yöntemiyle yapılır ve sonucundan Bakanlık ve kurullara bilgi verilir. Uygulamada etüt, sınıflama, analiz gibi toprak ve arazi ile ilgili teknik konularda denetim görevini Bakanlık yapar. Kurul üyesi kurum veya kuruluşlar ile sivil toplum kuruluşları tespit ettikleri arazi bozulmaları ve toprak kayıpları ile ilgili faaliyetler hakkında valiliklere ihbarda bulunabilir. Valilikler konuyu inceleyerek sonucu en geç üç ay içerisinde ihbarı yapana bildirmek zorundadır.” hükmü bulunmaktadır.

Öncelikle bu ülkenin topraklarının, örnekleme yoluyla, "rastgele" korunması asla benimsenebilir bir yöntem olamaz. Denetim, örnekleme yoluyla yapılmamalı; her an, her projenin ve uygulamanın denetlenebileceği bir altyapı hazırlanmalıdır.

Denetim görevinin Bakanlık veya Valiliğe bırakılması, denetimin sorumlusunu ortada bırakmaktadır.

Bu süreçte görev verilmeyen Kurula denetim sonrası bilgi verilmesi, görevli Valiliğin ise bilgilendirilmemesi "görev boşluğu" oluşturan bir düzenlemedir.

Oysa, çıkarılan yasalar görevin tek sahibi olmasını ve ortada görev boşluğunu kalmamasını sağlayacak düzenlemeler içermelidir.

Arazi bozulmaları ve toprak kayıpları konusunda Tasarıda yalnızca kurul üyelerine ihbar hakkı tanınması, gerçeklikten uzak olmak bir yana, hukuk sistemine de aykırıdır. Yasalara ve yasal düzenlemelere aykırı her türlü girişim ve uygulamayı hemen ihbar etmek her yurttaşın temel görev ve hakkıdır. Bunun için kimseden izin alması gerekmediği gibi, aksi taktirde herkes kısmen suça katılmış sayılır. İhbarların valiliklerce üç ay içinde yanıtlanması hükmü de, hukuk sistemimize aykırı ve "iş işten geçtikten sonra önlem alma" olanağı sağlayıcı bir yanlışlık olarak belirlenmiştir. Bu süreçte Tarım ve Köyişleri Bakanlığının yeri de belirsizdir. Bu tür uygulamalarda kimi zaman bir gün gecikme bile gereğinden uzun süre olabilir.

Bu nedenle madde metni, söz konusu yanlışları giderecek biçimde değiştirilmelidir.

17) Tasarının 19. maddesinin ikinci paragrafı ile, 20. Maddesinin (a) ve (b) bentleri hükümleri, uygulanacak para cezalarında sıralamayı "mutlak tarım arazisi, dikili tarım arazisi ve marjinal tarım arazisi olarak" öngörmektedir.

Buradaki yaklaşım yanlışlarından birincisi; bir meyve bahçesinin "mutlak tarım arazisi" gibi birden fazla arazi grubuna girebileceğidir.

İkinci yanlış yaklaşım; Tasarının temel anlayışının Antalya'da ve Ağrı'daki mutlak tarım arazilerini bir tutması nedeniyle, yapılabilecek bir yanlış uygulamaya, doğurduğu yıkımlar arasında her iki ilimiz arasında uçurum bulunmasına karşın, aynı cezayı öngörmesidir.

Üçüncü bir yanlış da; tarım arazilerinin tarım dışı kullanımı sonrasında (radyoaktif bulaşma, toprağın kazılıp başka bir yere taşınması, heyelan, sel vb yollarla ortamdan uzaklaşması gibi) eski haline dönüştürülemeyecek biçimde elden çıkması durumunda, herhangi bir yaptırımın yer almamasıdır.

18) 20. maddenin (c) bendindeki, "Toprak koruma projelerinin bulunmaması, yetersizliği veya zamanında gerekli tadilatların yapılmaması sonucu arazi tahribi veya toprak kayıpları söz konusu olursa meydana gelecek zararlardan; proje hazırlanmasına gerek olmadığına karar verenler, proje hazırlanmış ise projeyi hazırlayan ve onaylayanlar sorumludur." hükmü ile, akli başında hiç kimsenin, "burada toprak koruma projesi hazırlanmasına gerek yoktur" yazılı bir belgeyi imzalaması beklenemeyeceğine göre, yönetici bürokratlar ve teknisyenler, "...proje hazırlanıyor, onay bekleniyor, haritalar gelmedi, ödenek çıkmadı gibi" sonsuz sayıdaki gerekçelere sığınarak iş yapmamaya özendirilmektedir.

Bu nedenle maddede; hem "proje hazırlama süresi, süreci, prosedürü"; hem de "sorumluluğun gerektirdiği yaptırım" hükmü olmalıdır.

19) 21. Maddedeki "o yerin en büyük mülki amiri" terimi yerine, sorumluyu doğrudan belirleyecek şekilde "illerde vali, ilçelerde kaymakam" açıklaması konması yararlı olacaktır.

20) Tasarının 25. maddesinin üçüncü paragrafında, "Tarımsal kullanım veya mera bütünlüğünü sağlamak için, nitelikleri itibarıyla takas edilecek arazi bulunamaması durumunda piyasa fiyatından alım ve satım yoluna gidilir, yapılan alım ve satımlar her türlü vergi, resim ve harçtan muafdir. Takas veya alım satım yolu ile kullanım şekli belirlenen araziler on yıl süre ile amacı dışında kullanılamaz, on yılın sonunda Bakanlığın uygun görüşü alınmak suretiyle amacı dışına çıkarılabilir." hükmü, mera arazilerinin "tarımsal bütünlüğün korunması" kılıfı ile özelleştirilmesi yolunu genişletmektedir.

Bu hükümdeki "alım" anlatımı, işlemeli tarım veya otlak bütünlüğünü sağlayıp korumak yönünden anlaşılır bir konudur. Ama işin içine "satım" da girince, sorunun duracağı yer kalmaz. Ülkede en büyük kayıplar otlaklarda yaşanmış iken ve hayvancılık sektörü krizden krize sürüklenirken, meraların yasal yolla yok edilmesine ortam hazırlayan bir sürecin hazırlanması, kabul edilebilir bir uygulama değildir.

21) Tasarı, içerik dışında yasa yapım tekniğine uygun olmayan düzenlemeler de içermektedir.

Örneğin; Tasarıda arazi toplulaştırması hizmetlerinin Bakanlıkça çıkarılacak Tüzük ile düzenleneceği belirtilmesine karşın, 22 inci maddede yalnızca Yönetmelik çıkarılması yetkisi, yasanın yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde, Bakanlığa bırakılmıştır. Bu nedenle, 22 inci maddenin başlığının ve içeriğinin düzeltilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Tasarının 23, 24, 25 ve 26 inci maddeleri ile değişik yasalarda değişiklik yapılmasına karşın, yasanın adında "çeşitli kanunlarda değişiklik yapılması" ibaresi bulunmamaktadır.

Yine; Tasarının 24 üncü maddesi ile 3402 sayılı Kadastro Kanununun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasındaki "sulu veya kuru arazi ayrımı"nın, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümlerine göre yapılacağı belirtilmiş; örneğin, 3083 sayılı Yasada KHGM'ye yönelik yapılan ve bu tasarının düzenlediği konuları içeren atıflara yönelik bir düzenleme yapılmamıştır.

22) Önceki yıllarda Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı web sitesinde görüşe sunulan metinde, çiftçi eğitimine ve desteklere yer verilmişken, tasarıda bu hükümlere hiç yer verilmemesi son derece yanlıştır.

Sonuç

Odamız, kurulduğu günden beri koruduğu ve yüzlerce kez kanıtladığı tutarlı, güvenilir çizgisini, ülkemizin böylesine önemli bir sorununda daha kararlı biçimde sürdürecektir.

Bu tür bir yasanın, uygulanabilir kurumsal, finansal, yapısal altyapı kurulup geliştirilmek kaydıyla, ülkemiz için yaşamsal önem taşıdığını yeniden vurgulamaktadır.

Ancak; toprağı yok eden siyasal, ekonomik, kültürel önlemlerin göz ardı edilerek ve sorun ekolojik boyuta hapsedilerek, hazırlanacak teknik içerikli plan ve projelerle toprağın korunabileceği yaklaşımını bilimsel bulmamaktadır.

Başta "Geçici Madde 1" olmak üzere, yasa dışı işgallere talan kapılarını açan ve ülke topraklarını, kaynaklarını yıkıma götüren hükümlerin TBMM sürecinde iyi niyetle ayıklanıp, geri çekilmesini beklemektedir.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

Yönetim Kurulu Adına

2.2.17. ZİRAİ MÜCADELE VE ZİRAİ KARANTİNA KANUN TASLAĞI HAKKINDA TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞ VE ÖNERİLERİ / 07.03.2005

Zirai mücadele ve zirai karantina uygulamaları; ülkemizin tarımsal yapısı, tarımsal üretimin miktar ve kalitesi, çevre-insan ve hayvan sağlığı ve bu ekseninde yer alan tüm ilişkiler açısından oldukça önemli bir çalışma alanını oluşturmaktadır.

1957 yılında çıkarılan ve halen yürürlükte bulunan 6968 sayılı Yasa'nın günümüz gereksinimlerine uygun olacak şekilde değiştirilmesi gereği açıktır.

Bununla birlikte, hem Yasa'nın içeriğinin bu alandaki açılımları kavrayacak şekilde oluşturulabilmesi, hem de Yasa'yı uygulayacak kamu yönetimi aygıtının etkin bir biçimde yapılandırılması, büyük önem taşımaktadır.

Bu genel çerçeve içerisinde, ODA'mızın konu ile ilgili görüş ve önerileri aşağıda verilmektedir;

1-Zirai Mücadele Alanında Kamu Yönetimi Organizasyonu

Bilindiği gibi Zirai Mücadele Ve Zirai Karantina Kanunu 15.5.1957 tarih ve 6968 sayılı yasa ile yürürlüğe girmiş ve kanunun gereklerini yapmak üzere Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Genel Müdürlüğü ile bu Genel Müdürlüğe bağlı Merkez ve Taşra teşkilatı ve Araştırma Enstitüleri kurulmuştur.1984 yılına kadar Ülkemizde Zirai Mücadele faaliyetleri, araştırma, uygulama, karantina ve eğitim-yayım konularında bir bütünlük içerisinde yürütülmüştür.

1984 yılından itibaren 18.06.1984 tarih ve 212 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile yukarıda adı geçen teşkilat kaldırılmış ve uygulama ile ilgili görevler Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğüne, araştırma ile ilgili görevler ise Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğüne verilmiştir.

Geçen 20 yıllık süre içerisinde dünyada gerek zirai mücadele uygulamaları ve gerekse zirai karantina konularında çok önemli ilerlemeler olmuştur. Bu kapsamda ülkeler bu konularda yeni önlemler almışlar ve almaktadırlar.

Buna karşılık, Bakanlıkta oluşturulan mevcut teşkilat yapısı yetki karmaşasına neden olmuş ve işlevselliğini yitirmiştir. Nitekim bu husus gerek yerli ve gerekse yabancı uzmanlar ve Bakanlığın en üst düzey yetkilileri tarafından sık sık dile getirilmiş ve rapor edilmiştir (EK 1).

Ayrıca Avrupa Birliğine giriş sürecinde, Bakanlar Kurulu kararı ve Cumhurbaşkanı'nın onayı ile yürürlüğe konulan Ulusal Plan'ın tarım ile ilgili bölümünde Zirai Mücadele Ve Zirai Karantina Genel Müdürlüğü'nün kurulması hususu ulusal politika olarak benimsenmiştir.

Bu süreçte, tarım konusunda AB müktesebatına uyum çalışmaları kapsamında ülkemize gelen uzmanların hazırladıkları raporlarda, bitki sağlığı yasalarının AB yasaları ile uyumlaştırılmasında çok önemli zorluklar olduğunu, mevcut teşkilat ve organizasyon yapısı ile bu uyumun sağlanamayacağı, acilen bitki sağlığı konusunda sorumlu bir Genel Müdürlüğün kurulması dile getirilmiştir.

Sonuç olarak, yasanın verdiği sorumlulukları yerine getirebilecek bir kamu yönetimi organizasyonunun kurulmasının, Yasa Taslağı kapsamına eklenmesinin bir zorunluluk olduğu değerlendirilmektedir. Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Genel Müdürlüğü'nün kurulması, ülkemiz bitki sağlığı sektörünü, daha güçlü, daha etkin bir yönetim, denetleme ve izlemeye kavuşturacaktır.

2-Zirai Karantina Uygulamaları

Konu ile ilgili olarak Avrupa Birliği'nde aşağıda verilen direktifleri uygulanmaktadır

2000/29/EC Bitki Sağlığı Direktifi

92/90/EEC Üretici, ithalatçı kaydı, ulusal muayene, örnek gönderme, test vb.

95/44/EC Bilimsel amaçlar

92/22/EC Sınırlarda muayene işleri

92/105/EEC Bitki pasaportu

98/22/EC İnspektör talimatı, ithalat muayeneleri, minimum ihtiyaçlar

Görüldüğü gibi, Avrupa Birliği'ne üye ülkeler ayrıntılı düzenlemeler ile kendi iç piyasalarını, kamu yararı ilkesine uygun olarak düzenlemektedirler. Türkiye'de, aynı alana ilişkin olarak yapılacak bir Yasa hazırlama çalışmasının, yukarıda listesi verilen düzenlemeleri inceleyerek, ülkemiz koşullarına uygun, eksiksiz bir düzenlemeyi yaşama geçirme zorunluluğu bulunmaktadır. Böylece, Zirai Mücadele Yasasının karantina ile ilgili kısımlarının yasal dayanağının ana platformu oluşturulmuş olacaktır.

Ancak, zirai karantina işlerini gerçekleştirebilmek için yalnızca bu Tüzük ve direktiflerin yapısını ve içeriğini anlamak yeterli olmayıp, mevzuatın temel amacının belirlenmesi önem taşımaktadır. Böylece oluşturulacak yeni yasada, bitki karantinası konularının ilgili AB mevzuatı sınırları içerisinde kalmak kaydı ile ülkemiz gerçeklerine uygun olarak düzenlenmesi ve yürütülmesi olanağı doğacaktır. Bu bakış açısı, Karantina müdürlüklerinin teşkilat yapısı içerisindeki önemini de açığa çıkarmaktadır.

3-Bitki Koruma Ürünlerinin Üretimi, Dışalımı, Ruhsatlandırılması, Denetimi, Satışı ve Kullanılması

Bilindiği gibi, ülkemizde ekonomik açıdan önem taşıyan 60'ın üzerinde kültür bitkisinde yine ekonomik düzeyde zarar yapan ve mücadelesi yapılan 400'ün üzerinde hastalık, zararlı ve yabancı ot türü bulunmaktadır.

Yine ülkemizde zararlı organizmaların kimyasal mücadelesinde 491 etkili madde içeren yaklaşık 3000 adet pestisit kullanılmaktadır.2003 yılı verilerine göre pestisit ruhsatına sahip firma sayısı ise 205 tir.

Bu sayılar, yeni ruhsat alan pestisitler, ruhsatı çeşitli nedenlerle iptal edilen pestisitler nedeni ile zaman zaman değişikliğe uğramaktadır.

İnsan/hayvan ve çevre sağlığı ile doğal dengeye olan olumsuz etkileri olan pestisitlerin, teknik – bilimsel gereklere uygun olarak kullanılmasının sağlanması ve bu kapsamda da uygulamanın denetlenmesi büyük önem taşımaktadır.

Bu açıdan üretim, dışalım, ruhsatlandırma aşamalarında ve uygulama sırasında ve sonrasında oluşabilecek risklerin en aza indirilmesini sağlayacak önlemlerin etkinlikle alınması gereklidir. Bu bağlamda, bitki koruma ürünlerinin ruhsatlandırılması sırasında karar verme, risk değerlendirme ve yönetimi, ruhsat iptali, karşılıklı ruhsatların tanınması, ruhsat başvuruları, veri koruma ve gizliliği, bitki koruma ürünlerinin ambalajlanması, taşınması ve depolanması, denetimi, araştırma ve geliştirme, ilaç kalıntı riski izleme gibi konuların yasa taslağında maddeler halinde ele alınma zorunluluğu vardır.

Bitki Koruma ürünlerinin ruhsatlandırılması ve pazarlanmasına yönelik olan 91/414/EC no'lu AB Direktifi konunun önemini ortaya koymaktadır. Bu Direktif 28 madde ve 6 ekten ibaret olup, yaklaşık 150 sayfadır.

Buna karşılık, hem 6968 sayılı yasada, hem de hazırlanan taslakta yeterli düzenleme bulunmamaktadır. Tarımsal üretimde önemli bir girdi olan bitki koruma ürünleri ile ilgili olarak, mevcut yasada ve hazırlanan taslakta yalnızca beş madde bulunmaktadır.

Bu eksikliğin, uygun düzenlemelerle giderilmesi doğru olacaktır.

Bunun yanında, taslağın "Görev ve Denetim" başlıklı 44 üncü maddesi, "Bu Kanun'un uygulanması ile ilgili her türlü görev ve denetim Bakanlık tarafından yapılır. Bakanlık gerekli gördüğü hallerde görev ve denetim yetkisini, kamu kurum ve kuruluşlarına, özel sektör tüzel kişilerine, üretici birliklerine, vakıflara ve üniversitelere kısmen veya tamamen devredebilir. Bununla ilgili usul ve esaslar Bakanlık tarafından çıkarılacak yönetmelikle belirlenir" hükmüne sahiptir.

Bilindiği üzere, Anayasa'mızın 135 inci maddesi anlamında kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan ODA'mız, çalışma ve işlevlerini, TMMOB Yasası yanında, 7472 sayılı "Ziraat Mühendisliği Hakkında Kanun - (RG: 13.5.1960, 10504)", "ODA Ana Yönetmeliği", "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük - (RG: 24.1.1992, 21127)", "Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili

Mesleki Denetim Uygulamaları Ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik – (RG: 24.7.2002, 24825)” hükümleri uyarınca yürütmektedir.

Sayılan son Yönetmelik’in 4 üncü maddesi (i) fıkrası, ODA denetçilerini tanımlamakta ve ve Yönetmelik kapsamında denetim faaliyetlerine ilişkin ayrıntılı düzenlemeler yar almaktadır.

Bu kapsamda ODA’mız, kendi yetki alanı dahilinde, zirai mücadele bayilerinde mesai saati uygulaması yapmakta ve bunu denetlemektedir.

Görüldüğü gibi, Ziraat Mühendisleri ODASI, Bakanlığın yasa kapsamında yapacağı görev ve denetime ilişkin yetki devrinde, birikimi ve organizasyon yapısı ile hazır bir meslek örgütü konumundadır.

Bu bağlamda, görev ve denetim yetkisinin devredileceği kuruluşların sayıldığı bölüme, Anayasa’mızın 135 inci maddesindeki yazıma uygun şekilde, “kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşları” ibaresinin eklenmesi, bunun devamında, yetki devredilen kuruluşların denetiminin Bakanlıkta olacağına açıkça madde kapsamında ifade edilmesi uygun olacaktır.

4 - Araştırma ve Uygulama

Yukarıda da değinildiği gibi yaklaşık 400 zararlı organizmaya karşı kullanılan yaklaşık 3000 pestisitın Zirai mücadele Teknik Talimatlarına ve İyi Tarım Tekniklerine uygun olarak ve Entegre Mücadele ilkeleri dikkate alınarak kullanılması gerekmektedir. Bu bağlamda; kalıntı sorunu, çevre bulaşması ve risk yönetimi konuları ile ilgili olarak araştırma ve izleme çalışmalarının yapılması gerektiği açıktır.

Mevcut yasada bulunan ilgili hükümler, yeterli olmaktan uzaktır.

Dünyada bitkisel üretim konusundaki gelişmeler, araştırmalar ve uygulamalar dikkate alındığında, hazırlanacak yeni yasanın, bu gerçekler ve 91/414/EC nolu AB Direktifi dikkate alınarak düzenlenmesi gereği ortaya çıkmaktadır.

Ayrıca, yasa taslağında; zirai mücadele araştırmaları ve uygulamaları konularında çalışanların, 6968 sayılı yasada kayıtlı özlük haklarını aynen korumalarına yönelik düzenleme yer almalıdır.

Bunun yanında, özellikle araştırma kuruluşlarında çalıştırılacak personelin, uzmanlık alanlarına uygun düzenlemelere Taslakta yer verilmelidir.

Sonuç olarak, sözü edilen yasa taslağının, ülkemizde bitki koruma konusunda yaşanan sorunlara çözüm getirebilecek nitelik ve kapasitede hazırlanabilmesi için, Tarım ve Köyşleri Bakanlığının uzman temsilcilerinin, Ziraat Fakültelerinin Bitki Koruma Anabilim dallarından öğretim üyelerinin ve Ziraat Mühendisleri Odası’nın temsilcilerinin katılımı ile yeniden hazırlanmasının daha uygun olacağı kanısındayız.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

2.2.18. "MADENCİLİK FAALİYETLERİ İZİN YÖNETMELİĞİ" HAKKINDA TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞÜ / 19.08.2005

Yönetmeliğin Genel Değerlendirmesi

İnceleme konusu Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği, 04.06.1985 tarih ve 3213 sayılı Maden Kanunu'nun ve diğer bazı Kanunların bazı maddelerini değiştiren 26.05.2004 tarih ve 5177 sayılı Maden Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un 3 üncü maddesi gereği 2005/9013 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla çıkarılmış ve 25.06.2005 tarih ve 25852 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Tarım alanlarına, zeytinliklere ve meralara yönelik olumsuz düzenlemeler bağlamında Odamızın bazı maddelerine karşı görüş bildirmesine karşın siyasi iktidarın bu görüşleri dikkate almadan çıkardığı 5177 sayılı Yasa hakkında ana muhalefet partisinin Anayasa Mahkemesi'ne iptal davası açtığı bilinmektedir. İncelenen yönetmeliğin, yasal dayanağı hakkındaki yüksek yargı kararı beklenmeden çıkarılması, bu düzenleme hakkında da yargıya gidilmesini zorunlu kılmaktadır.

Çünkü; 26.05.2004 tarih ve 5177 sayılı Yasanın 3 üncü maddesi ile değiştirilen 04.06.1985 tarih ve 3213 sayılı Maden Yasası'nın 7 nci maddesinin birinci fıkrası; Anayasanın 2 nci, 6 ncı, 7 nci, 11 inci, 43 üncü, 45 inci, 56 ncı, 63 üncü, 90 ıncı ve 168 inci maddeleri ile uluslararası sözleşmelere dolayısıyla Anayasanın 90 ıncı maddesine aykırıdır. (Dava metni için bakınız:

www.zmo.org.tr/odamiz/hc_chpmaden.php)

5177 Sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile değiştirilen 3213 sayılı Maden Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına karşılık gelen ve yargıya taşınan "... orman, muhafaza ormanı, ağaçlandırma alanları, kara avcılığı alanları, özel çevre koruma bölgeleri, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtı, tabiatı koruma alanı, tarım, mera, sit alanları, su havzaları, kıyı alanları ve sahil şeritleri, karasuları, turizm bölgeleri, alanları ve merkezleri ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, askerî yasak bölgeler, imar alanları ve mücavir alanlarda madencilik faaliyetlerinin çevresel etki değerlendirmesi, gayrisihhi müesseseler ile ilgili hususlar dahil hangi esaslara göre yürütüleceği..." ifadeleri, incelenen yönetmeliğin Kapsam başlıklı ikinci maddesini ve özünü oluşturmaktadır.

Gerek 5177 sayılı Yasada, gerekse incelenen Yönetmelikteki ana çelişki şudur: Madencilik çalışmaları, uygun önlemler alınmazsa su alanlarını kirleten, sit alanlarını bozan, tarım, zeytinlik ve mera alanlarını yok eden bir uğraş iken; madencilikle ilgilenenler için, sit alanı, su havzası, tarım alanları, meralar vs madencilikle engelleyen hususlardır.

Bu çelişkiyi köşulsüz olarak madenciler lehine çözmeye çalışan Yasa ve ona dayanılarak çıkarılan incelenen Yönetmeliğin bu haliyle uygulanması durumunda, madencilik çalışması adına kamu yararı ve idari yargı kararları hiçe sayılacak ve bu husus içinden çıkılmaz kargaşa ve sorunlara yol açacaktır. Son sözün Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına verilmesi ve bu alanlarda madencilik mantığı öne alınarak düzenleme yapılması, her biri ayrı uzmanlık isteyen konularda uzman olmayan kişilerin karar vermesi ya da uzman olanların görüşlerinin yalnızca dikkate alınması ama uygulanmaması, telafisi olanaksız zararlar verebilecektir.

Bu nedenle, 5177 sayılı Yasa hakkında ileri sürülen Anayasaya ve uluslararası sözleşmelere aykırılık savının, incelenen yönetmelik için de geçerli olduğu görülmelidir. Bu bağlamda, öncelikle, incelenen Yönetmeliğin özü hakkında iptal davası açılması gerekmektedir.

Yönetmelik Maddelerinin Değerlendirilmesi

Yönetmeliğin özü dışında maddelerine yönelik bir değerlendirme yapmak gerekirse; Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar ile Genel İlkeleri içeren maddeler dışında; Orman, Muhafaza Ormanı ve Ağaçlandırma Alanlarında, Yaban Hayatı Koruma ve Geliştirme Sahaları ile Avlaklarda, Özel Çevre Koruma Bölgelerinde, Milli Parklar Tabiat Parkları Tabiat Anıtları Tabiatı Koruma Alanlarında, Tarım Alanlarında, Mera

Alanlarında, Korunması Gereklî Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının Bulunduğu Alanlarda, Su Havzalarında, Kıyı Alanları Sahil Şeritleri ve Karasularında, Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri ve Turizm Merkezlerinde, Askerî Yasak ve Güvenlik Bölgelerinde Madencilik Faaliyetlerini düzenleyen Yönetmelik; özünde tüm madencilik faaliyetlerine ayrıcalık vermeye çalışmış ve "her şeye karşın madencilik" anlayışı üzerine kurgulanmış; "Gayrisihhi Müesseselerde İzinler" ve "Çevresel Etki Değerlendirmesi ile İlgili Madencilik Faaliyetleri" başlıklı düzenlemeleri içermesine karşın, madenciliği her şeyin üzerinde tutan bir yaklaşımla hazırlanmıştır.

Şöyle ki; Yönetmeliğin "Tarım Alanlarında Madencilik Faaliyetleri" başlığını taşıyan Yedinci Bölümü'nde yer alan "Arama Faaliyetleri" başlıklı 34 üncü maddeye göre; "Tarım alanlarında arazi sınıflarına bakılmaksızın maden arama çalışmalarına izin verilir." Bütün tarım alanlarında madencilik faaliyetlerine serbestlik getiren bu düzenleme, nitelikli tarım arazilerinin zarar görmesine yol açabilecek, son derece yanlış, yalnızca madenciliği gözeten ve bu anlamda hiçbir kısıtlamayı kabul etmeyen ağır bir düzenlemedir.

Oysa, tarım arazilerinin tahsisi konusunu düzenleyen ve en son haliyle 25.03.2005 tarih ve 25766 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan ve Odamız tarafından bir çok maddesi hakkında Danıştay'a iptal davası açılan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin "Tarım dışı amaçlarla kullanılabilcek kuru tarım arazileri" başlıklı 10 uncu maddesinin (g) bendine göre, "4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 2 nci maddesinde geçen birinci ve ikinci grup madenler hariç, madencilik arama ve işletme faaliyetleri için gerekli yapı ve tesisler", marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla, daha uygun alternatif araziler bulunmadığı takdirde, belirtilen genel maksatlar için gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki diğer kuru tarım yapılan araziler ile ekonomik verim alınamayan dikili tarım arazileri, kamu yararının gözetilmesi ve tarımsal faaliyetlere zarar vermeyecek tedbirlerin alınması kaydıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir. Sulu tarım arazilerini düzenleyen 11 inci maddenin (e) bendinde yer alan "Maden arama faaliyetleri" için de, yapılacak müracaatlar İl müdürlükleri tarafından incelenir ve alternatif olmadığı kanaatine varılırsa uygun görüş verilir, alternatif alan tespiti halinde müracaat reddedilir. (e) bendinde belirtilen maden arama faaliyetleri sonucunda stratejik önemi haiz madenin bulunması halinde madencilik işletmesi amacıyla ilgili Bakanlık tarafından alınan kamu yararı kararının İl müdürlüğüne iletilmesi halinde söz konusu arazinin tarım dışı kullanımına izin verilir.

Kısaca, incelenen yönetmeliğin her türlü kısıtlamaları göz ardı eden düzenlemesine karşın, Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik madencilik faaliyetlerine yönelik yeterli olmasa da bazı kısıtlamaları içermektedir. Bu bağlamda, uygulamanın sıkı izlenmesi ve verilecek izinlerin denetlenmesi boyutu önem kazanmaktadır.

İncelenen yönetmeliğin 34 üncü maddesi gereği prospeksiyon, jeolojik harita yapımı, numune alımı, jeofizik araştırma gibi herhangi bir kazı faaliyeti gerektirmeyen maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliğin veya Genel Müdürlüğün ya da Tarım ve Köyşleri Bakanlığının bilgilendirilerek arama faaliyetlerinde bulunulması, konunun muhatabının tam belli olmasını ve yapılan işlemin bilgilendirme ile sınırlı tutulması yanlışını içermektedir.

34 üncü maddesi gereği; sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri yapılmadan önce başvuru olması durumunda iki ay içinde ilgili Bakanlıkça yapılacak değerlendirme sonucuna göre izin verilmesi konusu da, olumlu izin verilmesi dışında diğer seçenekleri bünyesinde barındırmaması nedeniyle doğru bir düzenleme değildir.

Yine 34 üncü maddesi gereği; maden ruhsat sahibinin arama faaliyetleri sırasında sulama, drenaj, toprak muhafaza tesisleri gibi tarımsal yapılara zarar vermeme ve arama faaliyeti sonrası, faaliyette bulunduğu bölgeleri çevre ile uyumlu hale getirmek zorunda bırakılmasına karşın, ruhsat sahibinin bu zorunluluğu yerine getirmemesi durumunda nasıl bir yaptırımla karşılaşacağı konusu boşlukta bırakılmıştır. Bu konuda 19 Temmuz 2005 tarih ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası hükümlerinin devreye girmesini beklemenin ötesinde, yanlış işlem karşısında

uygulanacak ağır cezai yaptırımların bu yönetmelik içerisinde de yer alması gerekmektedir.

Mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve ekonomik olarak verimli dikili tarım arazileri ile sulu tarım arazilerindeki üretim faaliyetlerine yönelik izinleri düzenleyen Yönetmeliğin 35 inci maddesine göre; ruhsat sahipleri, tarım alanlarında yapacakları üretim faaliyetleri ve tesisler için Tarım ve Köyişleri Bakanlığına müracaat ederek izin verilmesini talep edeceklerdir.

Yönetmeliğin 7 nci maddesine göre ise; "Maden arama faaliyetleri, Kanun ve bu Yönetmelikte belirtilmiş izinlerin dışında başka bir mevzuat kapsamında izne tâbi değildir."

Bu iki düzenlemeyi birlikte değerlendirdiğimizde; tarım alanlarındaki madencilik faaliyetlerinde "yalnızca üretim faaliyetleri ve tesisler için izin" söz konusu olmakta, "kazi ve dolguyu içeren ya da içermeyen her türlü arama faaliyeti izin kapsamı dışında" bırakılmaktadır. Bu yaklaşım, tarım alanlarının yok edilmesi sürecine yol açabilecek bir yanlışı içermektedir ve bu nedenle verilecek izinler arama faaliyetlerini içerecek şekilde genişletilmelidir.

Ayrıca, yine 35 inci maddeye göre; Odamızca Danıştay'a açılan dava konusu hükümlerden birisi olan "marjinal tarım arazisi" tanımı kapsamında, nitelikleri Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından belirlenen marjinal tarım arazilerine, hiçbir sınırlama getirilmeksizin Valilik tarafından tarım dışı amaçlı arazi kullanım izni verilmesi son derece sakıncalıdır.

Yine, 36 ncı maddeye göre; madencilik faaliyetleri için kurulması zorunlu tesisler için gerekli tarım arazisinin öncelikle marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanması, karşılanmaması halinde ise diğer tarım arazilerinden karşılanması hükmü; mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve ekonomik olarak verimli dikili tarım arazileri ile sulu tarım arazilerine yönelik diğer maddelerdeki ya da diğer yasal düzenlemelerdeki kısıtlayıcı hükümleri işlemez kılarak, nitelikli tarım arazilerinin yok edilmesine yol açabilecek bir düzenlemedir.

Yönetmeliğin 37 nci maddesinde yer alan "Tarım alanlarının kullanım amacının değiştirilerek madencilik faaliyetlerine tahsis edilmesi için işlemlere çevresel etki değerlendirmesi süreci sonucunu beklemeden başlanır." ifadesi de; son derece sakıncalıdır ve hukukun temel ilkelerine aykırıdır. Çünkü; ÇED sürecinin önemi, olası etkilerin önceden ortaya konulmasında saklıdır. Aksi durumda, Yönetmelik gereği madencilik faaliyetleri ile ilgili izinlerin çevresel etki değerlendirmesi süreci içinde tamamlanması durumunda, sonradan "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumsuz" kararının çıkması halinde, ortaya çıkan zararın giderilmesi olanaklı olmayacaktır.

Nitekim, incelenen Yönetmeliğin "Yönetmeliğe aykırı uygulamaların durdurulması" başlıklı 85 inci maddesine göre; "Madencilik faaliyetlerine ilişkin projelerde; "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" ya da "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararı alınmadan üretim faaliyetine başlandırılmasının tespit edilmesi durumunda faaliyet durdurulur. "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" ya da "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararı alınmadıkça durdurma kararı kaldırılmaz." Bu genel hükmün tarım alanlarındaki madencilik faaliyetlerinde aranmaması, "genellik" ve "eşitlik" ilkelerine aykırı olduğu gibi, madencilik faaliyetleri için tarım alanlarının gözden çıkarıldığını göstermektedir.

Yönetmeliğin 38 inci maddesi gereği, tarım alanlarındaki mevcut yolların, madencilik faaliyetlerinde kullanılmak üzere genişletilebilecek olması, her türlü tarım arazisini kapsamaması nedeniyle sakıncalıdır. "Özel mülkiyete tabi alanlar için ayrıca gerekli izinler alınır." ifadesi de, açık değildir. Çünkü bu tür alanlar ya satın alınma ya da karşılığı ödenmek koşuluyla kamulaştırma ile istenen amaçla kullanılabilir yerlerdir. Bu tür işlemler dışında yapılacak her türlü uygulama gasp anlamına gelir. Ayrıca, bu tür arazilerinin nitelikli tarım arazisi olması durumunda da istenen amaçla kullanılabilmesi için Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'ndan olumlu izin alınması gerekmektedir.

Yukarıda tarım alanlarına yönelik olarak belirtilen sakıncalar, Sekizinci Bölüm'de yer alan "Mera Alanları"na yönelik 39 uncu, 40 inci, 41 inci, 42 nci, 44 üncü, 45 inci ve 47 nci maddeler de için de aynen geçerlidir.

Nitekim, Yönetmeliğin 41 inci maddesine göre; "Tahsis amacının değiştirilmesi işlemlerine, çevresel etki değerlendirmesi süreci sonucu beklenmeden başlanır. Ancak tahsis amacı değiştirilecek alanların Hazine adına tescili için "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararının ilgili kamu kuruluşuna sunulması zorunludur. Meraların yok edilmesini hızlandıracak şekilde madencilik sektöründeki lobi faaliyetleri doğrultusunda 12.04.2005 tarih ve 25784 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Mera Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'te benzer bir değişikliğe gidilmesine karşın, incelenen yönetmeliğin 41 inci maddesindeki düzenlemenin aynı yönetmeliğin 85 inci maddesindeki düzenlemeye aykırı olduğu açıkça görülecektir.

4142 sayılı Mera Yasası ile; meraların vasfı değiştirilmemekte, yalnızca tahsis amacı değiştirilmektedir ve zorunlu kullanımlar dışında süre sonunda arazi yine mera koşullarına uygun duruma getirilmek zorundadır. Maden ve petrol aramaya yönelik tüm faaliyetlerin herhangi bir izne ve kısıtlamaya tabi olmadan yürütülmesini öngören Mera Yasası ve ilgili Yönetmelik değişikliklerinde, "ançak" ifadesiyle başlayıp, oluşacak zararların giderilme yolları belirtilmektedir. Hayvancılık sektörünün tamamlayıcısı olan ve doğal yapısıyla erozyonu önlemede önemli bir işlev gören Mera Yasası kapsamına giren alanlarda, sondajlı arama ve rezerv geliştirme ya da ön-işletme faaliyetleri, bu alanların kuşaklar boyunca geri dönemeyeceği ölçüde yok oluşuna neden oluşturacağından, sondajlı aramalara izin verilmemesi gerekir. Çünkü, bu işlemler sırasında mera, yayla ve kışlaklarda biyolojik çeşitliliğin korunması konusunda sorumsuz uygulamalar yapılabilecektir.

Su havzalarına yönelik izinleri düzenleyen Onuncu Bölüm'de yer alan 54 üncü maddedeki "ilgili kurum", tanımlarda yer almadığı için Yönetmelikte açıkça belirtilmelidir.

Ayrıca, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ve İSKİ Genel Müdürlüğü gibi kurumların kuruluş yasalarında ya da su ile ilgili diğer yasalarda yer alan "koruma alanları"na ilişkin düzenlemelerde, incelenen yönetmelik ile değişikliğe gidilmesi hukuka aykırı bir işlem olacaktır. Olması gereken, bu Yönetmelikle "su havzaları" ile "koruma alanları"nın yeniden tanımlanması değil, yalnızca mevcut tanımlarda yapılacak konuya özel değişikliklere yer verilmesidir.

"Faaliyetlerin denetimi" başlıklı 59 uncu maddede yer alan "ilgili yönetmelik" hakkında açıkça isim yazılması yoluna gidilmesi gerekmektedir. Çünkü, konu hakkında var olan ve farklı ölçütleri gündeme getiren yönetmeliklerden hangisine atıfta bulunduğu belirli değildir.

Yine, içme ve sulama suyu tesislerinin olduğu yerlerde maden aranması ve işletilmesi halinde, bu tesislere zarar verilmemesine yönelik hükümlerin ve zarar verilmesi durumunda uygulanacak yaptırımların bu yönetmelik içinde yer alması gerekmektedir.

Su kaynaklarının çıktığı yerlere yakın noktalarda maden ocaklarının açılması halinde insanların içme, kullanma ve sulamada yararlandıkları su kaynaklarının zarar göreceği düşünüülerek, böylesi kaynaklara yakın maden ocaklarında patlayıcı madde kullanılmaması ya da belli bir mesafe belirtilerek belli koşullarda kullanılmasına yönelik düzenlemelerin de yönetmelikte yer alması gerekmektedir.

Yönetmeliğin "Diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca kısıtlama getirilmemesi" başlıklı 60 ıncı maddesi kapsamında 1380 sayılı Su Ürünleri Yasası'nın olmaması bir eksikliktir. Yine ilgisi nedeniyle, 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Yasa ile 441 sayılı Tarım ve Köşleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki KHK'ya da bu madde içinde yer verilmesi gerekirdi.

"Kıyı Alanları, Sahil Şeritleri ve Karasularında Madencilik Faaliyetleri"ni düzenleyen Onbirinci Bölümde, Madde 61 ile "Kıyılarda ve sahil şeritlerinde, müktesep haklar korunmak kaydıyla 3621 sayılı Kıyı Kanunu ve 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu

hükümlerine aykırı madencilik faaliyetlerinde bulunulamaz.” hükmü “Genel İlke” olarak belirtilmekle birlikte, “ilgili kurum” ya da “ilgili Bakanlık” ifadeleri açıkça belirtilmemiştir.

“Eriyik halde maden üretimi ve tesisleri” başlıklı 67 nci maddede yer alan “Deniz, göl ve akarsulardan ortam veya rezervuarının doğal dengesini bozmadan eriyik halde mineral içeren su alınarak, maden üretimi yapılabilir.” hükmündeki, “doğal dengeyi bozmadan” koşulunun nasıl yerine getirileceğine açıklık getirilmesi gerekmektedir. Doğal dengenin bozulması durumunda uygulanacak yaptırımların da düzenlemede yer alması bir zorunluluktur.

Özetle; bu olumsuz hükümlere yer veren Yönetmeliğin 11 inci maddesi gereği, Valiliğe yapılan müracaatlarda oluşturulacak komisyonda, Çevre ve Orman İl Müdürlüğü ya da Tarım İl Müdürlüğü temsilcilerinin yer alması, şekilsel katılım ya da faaliyetin onaylanması dışında pek fazla bir anlam ifade etmeyecektir.

Yönetmeliğin bir çok yerinde ilgili kurumlar sayılırken “veya”, “ya da” gibi ifadelere yer verilmesi de, inisiyatifin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı’na bırakıldığını göstermektedir. Oysa, gerek izin süreçlerinde, gerekse ilgili komisyonda yer alacak kurumların herhangi bir seçmeye olanak tanınmaksızın adlarının Yönetmelikte yer alması bir zorunluluk olmalıdır.

Sonuç olarak; 5177 sayılı Yasa ile birlikte ona dayanılarak çıkarılan bu Yönetmeliğin de, gerek özü itibarıyla tümü hakkında, gerekse doğal kaynakları koruyucu eksik hükümleri nedeniyle ilgili maddelerinin iptali hakkında yargıya gidilmesi gerekmektedir.

2.2.19. TOPRAK KORUMA VE ARAZI KULLANIMI KANUNU UYGULAMA YÖNETMELİĞİ HAKKINDA TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞÜ / 21.09.2005

18 Temmuz 2005 tarihli ve 25880 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu'nun ilgili maddeleri gereği Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nca hazırlanan ve Odamızın da görüşüne sunulan Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Uygulama Yönetmeliği'nin geneli ve maddelerine ilişkin değerlendirmemiz aşağıdadır:

GENELE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

Öncelikle; "toprağın doğal veya yapay yollarla kaybını ve niteliklerini yitirmesini engelleyerek korunmasını, geliştirilmesini ve çevre öncelikli sürdürülebilir kalkınma ilkesine uygun olarak; plânlı arazi kullanımını" amacı olarak belirten 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu'nun, Odamızın da karşı çıkmasına karşın, amacına ve ruhuna aykırı şekilde kaçak yapılaşmaya af getiren Geçici Madde 1'i içermesi nedeniyle Anayasa Mahkemesi'nde açılan iptal davasına konu olduğunu belirtmek gerekmektedir.

Yargı süreci işlerken, Yasanın 18 Temmuz 2005 tarihinde yürürlüğe girmesi nedeniyle Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nca Yasanın 5., 7., 8., 10., 11., 12. ve 15. maddelerine atıfta bulunularak hazırladığı Uygulama Yönetmeliği'nin dayanağı, aslında 5., 7., 10., 11., 12. ve 15. maddelerde vurgulanan aşağıdaki 6 adet Yönetmeliktir.

- 1) Toprak Koruma Kurulu'nun Kuruluşu, Çalışma Usul ve Esasları Yönetmeliği
- 2) Toprak ve Arazi Varlığının Belirlenmesi ve Toprak Veri Bankası Yönetmeliği
- 3) Arazi Kullanım Planlarının Hazırlanması ve Uygulanması Yönetmeliği
- 4) Tarımsal Amaçlı Arazi Kullanım Plan ve Projeleri Yönetmeliği
- 5) Toprak Koruma Projeleri Yönetmeliği
- 6) Erozyona Duyarlı Alanların Belirlenmesi ve Korunması Yönetmeliği

Bakanlıkça 1 yıl içerisinde çıkarılması gerekli 6 adet Yönetmeliğin, 1 adet Uygulama Yönetmeliği şeklinde, üstelik gerekli ayrıntılara girilmeden ve EK 1 ile Ek 2 dışında somut ölçütlere yer verilmeden, yalnızca Yasadan alıntı yapılarak hazırlanması doğru ve sağlıklı bir yaklaşım olarak görülmektedir.

Yine, hazırlanması gereken Arazi Kullanım Planlarının Hazırlanması ve Uygulanması Yönetmeliği ile Erozyona Duyarlı Alanların Belirlenmesi ve Korunması Yönetmeliği içerisinde belirlenmesi gereken ilke ve kuralların, Bakanlıkça hazırlanacak uygulama talimatlarına bırakılması da doğru ve sağlıklı bir yaklaşım olarak görülmektedir.

Konuyu kamu yararı ve bilimsel gerçekler ölçütleri ışığında değerlendiren Odamızın önerisi; Uygulama Yönetmeliğinin geri çekilerek, 5403 sayılı Yasada belirtilen her konu için ayrı olmak üzere yukarıda adları sayılan toplam 6 adet Yönetmeliğin, gerekli ayrıntıları ve somut ölçütleri içerecek şekilde hazırlanmasının sağlanmasıdır.

Bu arada, 5403 sayılı Yasa gereği 1 yıl içerisinde çıkarılması gereken "Tarım Arazilerinin Korunması ve Amacına Uygun Kullanılmasına İlişkin Tüzük", "Büyük Ova Koruma Alanlarının Belirlenmesi ve Korunmasına İlişkin Tüzük" ile "Arazi Toplulaştırması Tüzüğü" olmak üzere toplam 3 adet Tüzük hakkındaki çalışmaların tamamlanıp Odamıza gönderilmesi durumunda da, Odamızca gerekli katkıının sağlayacağı bilinmelidir.

MADDELERE İLİŞKİN DEĞERLENDİRME

1) "Tanımlar" başlıklı 4. Madde:

Uygulama Yönetmeliği 6 adet Yönetmelik konusunu içermesine karşın; mevcut tanımları içeren madde, "Toprak", "Arazi", "Arazi yetenek sınıflaması", "Arazi kullanım plânlaması", "Tarımsal amaçlı arazi kullanım plân ve projeleri", "Toprak koruma projeleri" ve "Toprak veri tabanı" gibi Yasada yer alan tanımlara yer vermemesi, örneğin "Örtü altı tarım arazileri" tanımlanırken, "Mutlak tarım arazileri" tanımına yer vermemesi, Yasada olmayan ve Yasadaki "Sulu tarım arazisi" tanımını daraltıcı içeriğe sahip "Su Potansiyeli" tanımına yer vermesi nedenleriyle, eksik ve yetersizdir.

Ayrıca, 4. maddenin (ı) bendinde yer alan ve 25 Mart 2005 tarihli, 25766 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik içinde de bulunan “Tarım arazileri sınıfı: Nitelikleri Ek I’de yer alan Mutlak tarım arazileri, Özel ürün arazileri, Dikili tarım arazileri ve Marjinal tarım arazileri” tanımlarına, Odamız tarafından Danıştay’a açılan iptal davasında gerekçeleriyle karşı çıktığı bilinmektedir. Bu bağlamda, Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin yerine geçecek olan “Tarım Arazilerinin Korunması ve Amacına Uygun Kullanılmasına İlişkin Tüzük”te bu yorumlama sisteminin yer alması durumunda, Odamızın konuyu tekrar yargı önüne götürüleceği de bilinmelidir.

2) “Toprak Koruma Kurulunun Teşekkülü” başlıklı 5. Madde:

Esasen, Toprak Koruma Projeleri Yönetmeliği adı altında ayrı düzenlenmesi gereken bir konuda, Uygulama Yönetmeliğinin İkinci Bölümü’nde, Toprak Koruma Kurulu’nun görevlerine ayrı bir madde olarak yer verilmesi daha uygundur.

Kurul’un üye sayısı ve yapısı hakkındaki düzenleme karmaşık olup, metinler Yasaya uygun şekilde daha açık ifadelerle yeniden yazılmalıdır.

5403 sayılı Yasanın 5. maddesinde; “Her ilde, valinin başkanlığında, ildeki tarımdan sorumlu birim amiri tarafından başkan yardımcılığı ve sekretarya hizmetleri görevi yürütülmek üzere, ilde plân yapma yetkisine sahip kamu kurum ve kuruluşları ile üniversitelerden, üç birimin ve Maliye Bakanlığının ildeki üst düzey temsilcisi ile plânlama ve/veya toprak koruma konularında ulusal ölçekte faaliyette bulunan kamu kurumu niteliğini haiz meslek kuruluşları ile sivil toplum kuruluşlarının yerel temsilcilerinden üç kişi olmak üzere Kurul oluşturulur.” ibaresi var iken, Uygulama Yönetmeliğinde Maliye Bakanlığının ildeki üst düzey temsilcisinin tek başına Kurul’da yer alması Yasaya uygun bir düzenleme değildir.

Odamız, 5403 sayılı Yasanın hazırlanışı sürecinde önerilerimizin dikkate alınmadığına vurgu yaparak ve Yasadaki eksik ve yanlışlığa dikkat çekerek, Maliye Bakanlığı temsilcisinin 5. grup üyeler arasında yer almasını esasen doğru bulmamaktadır. Bununla birlikte, 4. grup üyelerdeki düzenlemeye uygun şekilde “ile” bağlacını doğru yorumlayarak Maliye Bakanlığının temsilcisinin 5. grup üyeler arasına yazılmasını yararlı görmektedir.

Ayrıca, toplam üye sayısının, özel uygulama alanları dışında, rakamla 8 adet olarak belirtilmesi yararlı görülmektedir.

Kurum görüşlerine sunulan Yönetmelikte “Türkiye odalar borsalar birliği”, “Türkiye Mimar ve Mühendisler Odası”, “Ziraat mühendisleri odası” ve “Ziraat odaları birliği” örneklerinde görüleceği şekilde Kurul üyesi kurum ve kuruluşların adlarının yanlış yazılması ciddi bir eksiklik olarak değerlendirilmelidir. Bu bağlamda, “Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği”, “Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği”, “TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası” ve “Türkiye Ziraat Odaları Birliği” şeklinde gerekli düzeltmeler yapılmalıdır.

Odamız, 4. grup içinde sayılan üniversitelerin konuyla ilgili fakültelerinin yetkili temsilcisinin Valilik yapılacak belirlemede seçilmeme/seçilememe olasılığını ciddi bir eksiklik olarak görmektedir. Bu bağlamda, yapılacak gruplandırmada ilgili Bakanlık temsilcileri için “veya” ifadesi kullanılmasını ve üniversite temsilcisinin grup içinde seçim dışı asil üye olmasını doğru bir uygulama olarak görmektedir.

3) “Toprak Koruma Kurulunun Çalışma Usul ve Esasları” başlıklı 6. Madde:

Kuruldaki 4., 5. ve 6. grupta yer alan üyelerin Vali tarafından belirlenmesi, görevin süresi ve niteliği ile görevin sona erdirilmesi koşullarına Yönetmelikte açıkça yer verilmesi gerekmektedir. Aksi durumda, 81 ilde farklı ve keyfi uygulamalar ortaya çıkabilecektir.

Maddenin 2. fıkrasında yer alan “Yönetmeliğin beşinci maddesinin dört, beş ve altıncı, bentlerinde yer alan üyeler sadece görev alanı ve plan yapma yetkisine göre görevlendirildikleri konu ile ilgili oylamaya katılır, görev alanları dışında oy hakları yoktur, ancak kurula konu ile ilgili görüşlerini açıklayabilir.” şeklindeki düzenleme,

Kurul tipi yapılanmaya aykırı olup, İhtisas Komisyonu benzeri bir yapılanmayı gündeme getirmektedir.

Konu ile ilgili uzman kurum ve kuruluşlardan oluşması öngörülen Kurul üyeleri arasında oylamaya katılımda ayrımcılık yapılması ve belli kuruluşların oylamaya katılmasının görev alanı ile sınırlandırılması son derece yanlış olduğu gibi, Yasanın 5. maddesine de aykırı bir düzenlemedir.

Yönetmelikte, bağlı olduğumuz üst örgütümüz TMMOB ile birlikte açıkça Odamızın adının da sayılmasını takdirle karşılamakla birlikte, önerilerimiz doğrultusunda gerekli düzeltmelerin yapılmaması durumunda, "şekilsel katılımcılığı" esas alan bu tür yapılanmaların içerisinde yer almayı doğru bulmadığımızı da belirtmek durumundayız.

Ayrıca, 6. maddeye eklenecek bir fıkra ile Kurul kararlarının kamuoyuna açık olmasının sağlanması da son derece yararlı olacaktır.

4) "Toprak ve Arazi Varlığının Belirlenmesinin usul ve esasları" başlıklı 7. Madde:

Esasen, Toprak ve Arazi Varlığının Belirlenmesi ve Toprak Veri Bankası Yönetmeliği adı altında düzenlenmesi gereken bu madde içerisinde, toprak ve arazi varlığının belirlenmesi konusunda çalışacak kişilerde farklı ölçütlerin uygulanması doğru bir yaklaşım değildir. Bakanlık personeli için 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun ve buna bağlı olarak yürürlüğe konulmuş Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük koşulları aranmazken, dışarıdan hizmet satın alımında bu koşulun aranması çifte standart oluşturacaktır. Odamızın önerisi; uzmanlık gereken konularda ilgili uzmanların çalışması, yani toprak etütlerinin her ortamda kati surette toprak konusunda uzman kişilerce yapılmasının sağlanmasıdır.

Uygulama yönetmeliğinde yer verilen "arazi ve/veya toprak etütleri" kavramları, ayrıntılı toprak etütlerinin arazi özellikleri ve arazi kullanım şekilleri hakkındaki bilgileri de içermesi nedeniyle, birbirinin yerine ikame edilecek iki ayrı kavram ya da çalışma türü olarak değerlendirilmemelidir. Bu konuda ayrıntılı toprak etütlerinin yapılması yeterli sayılmalıdır. Yönetmelikte, "Şimdiki Arazi Kullanımı (Land Use)" kavramına da açıkça yer verilmeli ve ölçütleri belirtilmelidir.

Maddede geçen Ek 1 (Tarım Arazileri Sınıfının Tespitinde Kullanılacak Kriterler) ile Ek 2 (Arazi Yetenek Sınıflaması-AYT veya Arazi Kullanma Kabiliyet Sınıflaması-AKK), toprak etütlerine dayalı, farklı ve birbirine uyumlu olmayan yorumlama sistemleridir.

Ek 1'de yer alan yorumlama sistemi, ABD'den tercüme edilen ve ülkemizde karşılığı oluşturulmadan Bakanlıkça uygulamaya konulan bir çalışma olup, Bakanlıkça çıkarılan ve 13 Haziran 2003 tarihli, 25137 sayılı ve 25 Mart 2005 tarihli, 25766 sayılı Resmi Gazete'lerde yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik hakkında Odamızca Danıştay'a açılan iptal davasında gerekçeleriyle karşı çıkmış ve iptali istenmiş bir düzenlemedir.

Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin iptali için açtığımız dava hakkında Bakanlığın Danıştay'a verdiği 27.01.2004 tarihli yanıtta yer alan; "Ülkemiz tarım arazilerinin yapılaşmaya karşı yeterince korunamaması, plansız ve çarpık yapılaşmanın artmasında şimdiye kadar sadece AKK sisteminin kullanılıyor olmasının önemli payı vardır. Çünkü AKK sistemi makro düzeyde bölgesel veya bölgesel planların yapılması ve makineli tarımda arazi bozulmalarını önlemek için geliştirilmiş bir sistem olup tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı önlemeye yönelik bir sistem değildir. Getirilen yeni sistemle bu sorun ortadan kaldırılmıştır." ifadelerinin üzerinden kısa bir süre geçmesine karşın, aynı yanıtta Uygulama Yönetmeliği Ek 2'de yer verilmesi son derece manidardır.

Odamızın önerisi; yıllardır bilinen ve uygulanan EK 2'deki sistemin tek sistem olarak kullanılması ve Ek 1 ile Ek 2'ye aynı işlevin yüklenmesi sonucu oluşacak kavram kargaşasının önlenmesidir.

Ayrıca, bu konuda dünyada geçerli olan yeni sınıflama sistemlerine de yer verilmeli, toprak etütlerinin tipi ve ayrıntısı yanında, ihtiyaç duyulan ölçekler de somut olarak Yönetmelikte yer almalıdır.

Veri tabanının hazırlanması çalışmasında eşgüdüm hizmetinin dışarıya yaptırılmasına olanak tanıyan düzenleme de son derece yanlıştır. Bu konuda yetkili tek birimin Bakanlık olarak kalması en doğru yaklaşımdır.

Yönetmelikte "Bakanlığın belirleyeceği standartlara uygun olarak toprak ve/veya arazi sınıflamasına esas toprak ve arazi etütleri yapılır veya yaptırılır. Bu çalışma sonucu hazırlanan harita ve raporlar Bakanlık tarafından onaylanır." denilmesine karşın, çelişkili bir şekilde, 5286 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun'un 3. maddesinin (v) bendi ile "Toprak etüdü ve her türlü toprak analizleri, sınıflandırmaları ve toprak harita raporlarını yapmak, yaptırmak," görevi ile 6. madde ile onay yetkisi mahalli idarelere bırakılmıştır. Toprak kaynaklarının tanınması, korunması ve geliştirilmesi hizmetlerini ulusal düzeyde yürütülmesi gereken hizmetler olarak gören Odamız, onay yetkisinin Bakanlıkta olmasını doğru bulmakla birlikte, 5403 sayılı Yasa ile 5286 sayılı Yasa arasındaki çelişkili düzenlemeyi anımsatmayı görev saymaktadır ve bu çelişkinin düzeltilmesi için Bakanlığın gerekli girişimlerde bulunmasını gerekli görmektedir.

Odamız, toprak etüt ve haritalama çalışmalarının uzmanlık bilgisi ve yıllara dayanan deneyim gerektirmesi nedeniyle, bu konuda Bakanlıkça düzenlenen kısa süreli hizmet içi eğitim almış değişik bölümler mezunları en az 2 Ziraat Mühendisinin çalışmasının yeterli olmayacağını, kapatılan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bünyesinde toprak etüt ve haritalama konusundaki uzman personelin mutlaka bu çalışmaların içinde değerlendirilmesini de, doğru ve sağlıklı verilere ulaşılması için gerekli görmektedir.

5) "Arazi Kullanım planlarının yapılması" başlıklı 8. Madde:

Esasen, Arazi Kullanım Planlarının Hazırlanması ve Uygulanması Yönetmeliği adı altında düzenlenmesi gereken bu maddede, Arazi Kullanım Planlarında belirtilen kullanım şekilleri ile toprak ve arazi özelliklerinin tapu kayıtlarıyla ve kadastro bilgileri ile bağlantısı kurulmalıdır.

Arazi Kullanım Planlarının mevcut plan hiyerarşisindeki yeri ve yaptırım gücü açıklığa kavuşturulmalı ve Çevre Düzeni Planı içindeki işlevi açıkça belirtilmelidir.

Yönetmelik gereği belirlenen kullanım şekline uyulmadığı takdirde uygulanacak yaptırımlara Yasaya atıfta bulunularak Yönetmelikte yer verilmelidir.

Arazi Kullanım Planlarına esas olacak etütler, tıpkı AKK sınıflaması sisteminde olduğu gibi, ayrıntılı toprak etütleridir. Bunların tamamlanması durumunda, uygulama yönetmeliğinde yer verilen toprak etüdü ile arazi etüdünü ayrı ayrı yapmaya gerek kalmaz. Çünkü, ayrıntılı toprak etütleri, arazi özellikleri ve arazi kullanım şekilleri hakkındaki bilgileri de kapsamaktadır. Yönetmelikte Toprak Etüt ve Haritalama hizmetlerinin standardı olarak TE Standart 1'e atıfta bulunulması ve en kısa sürede bu standardın yenilenmesi gerekmektedir.

Ayrıca, Yasanın 27. maddesine işlerlik kazandıracak şekilde, tarla, mera, orman gibi çeşitli arazi kullanım şekilleri arasındaki dönüşüm ilkelerine Yönetmelikte yer verilmelidir.

Yasa gereği Yönetmelikle düzenlenmesi gerekli kılan bir konuda ayrıntılı düzenleme yapmayı, yetkinin Bakanlıkça çıkarılacak uygulama talimatına bırakılması yanlıştır.

6) "Tarımsal amaçlı arazi kullanım plan ve projelerinin hazırlanması" başlıklı 9. Madde:

Esasen, Tarımsal Amaçlı Arazi Kullanım Plan ve Projeleri Yönetmeliği adı altında düzenlenmesi gereken bu maddede, Tarımsal Amaçlı Arazi Kullanım Plan ve Projelerinin onay mercii açıkça belirtilmelidir.

Yönetmelikte geçen "Arazi Kullanım Planlarında tarım arazileri olarak belirlenen alanlar ... yapılacak tarımsal faaliyetlerin özellikleri göz önüne alınarak, toprak kaybı ve arazi bozulmasına neden olmayacak şekilde nasıl kullanılmalı gerektiği belirlenir." ifadesi somut ölçütlere yer verilmemesi nedeniyle yetersiz ve eksik bir düzenlemedir. Bu konuda, hazırlanacak ayrı Yönetmelikte, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nce hazırlanan "Genel Toprak Amenajman Planlaması (Toprak Koruma Ana Planı)"nda

olduğu gibi, hangi soruna karşı hangi teknik ve kültürel önlemlerin alınması gerektiğine açıkça yer verilmelidir.

Projenin uygulanacağı ve verilerin toplanacağı arazi sınırlarının tespitinin köy, ilçe ve il düzeyinde seçilmesi sorun yaratabilecektir. Bu konuda havza ve alt havza ölçütlerinin dikkate alınması yararlı olacaktır.

Köy düzeyinde ele alınacak plan ve projelere çiftçilerin katılım Şekli ve katılmama durumunda izlenecek yöntemler Yönetmelikte yer almalıdır.

Parsel büyüklüğünün plan ve projede yer alması için geçerli ölçütlerin önceden belirlenmesi ve duyurulması da önemli bir konudur. Bu konuda Bakanlıkça belirlenmiş ve Resmi Gazete’de yayımlanmış olan yeterli büyüklükte tarımsal arazi parseli değerlerine atıfta bulunulması yanında, Köy Hizmetleri Araştırma Enstitülerinin bilgilerinden de yararlanılarak, gerekli ölçütler hızla belirlenmeli ve duyurulmalıdır.

Yönetmelikte çeşitli kullanım Şekillerine bağlı olarak belirtilen en küçük arazi sınırı değerlerin sağlanması için hangi yöntemlerin izleneceğine ve daha küçük parseller için nasıl bir yöntem uygulanacağına karar verilmeli ve desteklemeyi de içerecek Şekilde uygulama araçları belirtilmelidir.

Tarımsal Amaçlı Arazi Kullanım Plân ve Projelerinin biçimi ve içeriği, ÇED Yönetmeliği’nde olduğu gibi, Yönetmelik eki olarak hazırlanmalıdır.

Ayrıca, proje bedellerinin nasıl belirleneceği, nasıl tahsil edileceği ve nerede, hangi amaçla kullanılacağı konusu da yönetmelikte yer almalıdır.

7) "Toprak koruma projelerinin hazırlanması" başlıklı 10. Madde:

Esasen, Toprak Koruma Projeleri Yönetmeliği adı altında düzenlenmesi gereken bu maddede, Toprak Koruma Projelerinin toprağın tarım dışı kullanılması sırasında ortaya çıkacak zararları önlemek amacıyla hazırlanması mantığından ve gerçeğinden hareketle, toprak etüdüne gerek duymaksızın hazırlanması gerektiği belirtilmeli ve "toprak kaybı ve arazi bozulması söz konusu ise" ifadesi metinden çıkarılmalıdır.

Toprak Koruma Projelerinin biçimi ve içeriği, ÇED Yönetmeliği’nde olduğu gibi, Yönetmelik eki olarak hazırlanmalıdır.

Yönetmelikte bu projeleri Valiliğin onaylayacağı belirtilmekle birlikte, Valilik bünyesinde teknik konuda inceleme yapacak birimin olmaması nedeniyle onay konusunun Bakanlıkđı ve taşra örgütünü de içerecek Şekilde daha ayrıntılı düzenlenmesi gerekmektedir.

Ayrıca, proje bedellerinin nasıl belirleneceği, nasıl tahsil edileceği ve nerede, hangi amaçla kullanılacağı konusuna da yönetmelikte yer almalıdır.

8) "Erozyona duyarlı alanların belirlenmesi ve korunması" başlıklı 11. Madde:

Esasen, Erozyona Duyarlı Alanların Belirlenmesi ve Korunması Yönetmeliği adı altında düzenlenmesi gereken bu maddede, erozyona duyarlı alanların belirlenmesi ve korunması çalışmalarını kimin yapacağı ve yaptıracağı konusu belirsizdir.

Maddedeki "...işbirliğine zen gösterilir." ifadesi yerine, Yönetmeliğin evre ve Orman Bakanlıkđı ve DSİ Genel Müdürlüğü ile işbirliği içinde hazırlanması, havza bazında ya da noktasal olarak ilgili görev, yetki ve sorumlulukların açıkça belirtilmesi, bu çalışmaların lleşmeyle Mücadele Ulusal Eylem Planı ile bağlantısının kurulması daha doğru olacaktır.

5403 sayılı Yasadaki "Bakanlıkđın teklifi ve Bakanlar Kurulu kararı ile erozyona duyarlı alanlar belirlenir." ifadesine karşın, yetkinin Bakanlıkça ıkarılacak uygulama talimatına bırakılması da doğru bir yaklaşım olarak değerlendirilmemektedir.

2.2.20. ORMAN MÜHENDİSLİĞİ, ORMAN ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ VE AĞAÇ İŞLERİ ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ HAKKINDA KANUN TASARISI'NA YÖNELİK TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞÜ / 09.11.2005

Çevre ve Orman Bakanlığı'nca hazırlandığı ifade edilen ve Bakanlar Kurulu'nca 20/06/2005 tarihinde TBMM Başkanlığı'na arzı kararlaştırılan "Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun Tasarısı", TBMM Tarım Orman ve Köyleri Komisyonu tarafından ODA'mıza gönderilmiş ve incelenmiştir.

ODA'mızın, Tasarı'ya ilişkin görüşleri aşağıda sunulmaktadır;

1 - Genel olarak ;

Öncelikle, TBMM Tarım Orman ve Köyleri Komisyonu'na, birçok meslek alanını ilgilendiren bir yasama faaliyeti sırasında, ilgili ODA'lara ve meslek kuruluşlarına görüş soran duyarlı tutumu nedeniyle teşekkürlerimizi sunarız.

Bilindiği üzere meslek ODA'ları, Anayasa'mızın 135 inci maddesi anlamında, "kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarıdır".

Bu bağlamda olmak üzere, hazırladığı Kanun Tasarısı'nı TBMM'ne sevk etmeden önce ilgili meslekleri Anayasal anlamda temsil eden ODA'lara ve üst Birliklerine görüş sorma gereği bile duymayan Çevre ve Orman Bakanlığı'nın tutumunu, ülkemizin idari süreçlerle ilgili geleneklerine ve yasal gereklere aykırı ve yanlış bulunduğumuzu özellikle belirtmek isteriz.

Hele hele, Kanun Tasarısı'nda önce tanımlanan; ardından serbest ve yeminli meslek mensupluğuna yönelik sınav yapma, başka hiçbir üst Kurul'un onaylamasına gerek duyulmaksızın Disiplin Kurulu kararıyla mühendisleri "bir daha mesleği icra etmemek üzere meslekten çıkarma" vb. hak ve yetkilerle donatılan TMMOB Orman Mühendisleri ODASI'nın, hazırlanma aşamalarında içinde olduğu belli olan bir Tasarı'yı, adeta "yangından mal kaçırma" anlayışı içinde üst Birlik olan TMMOB'a, ilgili diğer meslek ODA'larına ve meslek kuruluşlarına duyurmaması, anlaşılır bir tutum olmaktan çok uzaktır.

Ziraat Mühendisleri ODASI üyesi bulunan ziraat mühendisleri, su ürünleri mühendisleri, tütün teknolojisi mühendisleri ve balıkçılık teknolojisi mühendislerinin hak ve yetkilerini savunmakla ödevlidir.

Bu bağlamda, 6.4.2005 gün, 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Ana Yönetmeliği'nin "Odanın Amaç ve Görevleri" başlıklı 6 inci maddesinin c fıkrası; "meslek ile ilgili her türlü hukuki, idari ve teknolojik düzenlemeleri oluşturmak, incelemek, bunlarla ilgili görüş ve önerilerini resmi ve özel kuruluşlara bildirmek", d fıkrası; "meslek alanları ile ilgili standartlar, teknik şartnameler, tip sözleşmeler gibi teknik belgeleri hazırlamak, diğer kuruluşlarca hazırlanmış olanları incelemek, geliştirmek, değişiklikleri yapmak ve uygulanmasını denetlemek", g fıkrası; "üyelerin hak ve yetkilerini savunmak", s fıkrası; "6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun c fıkrası; ve bu Kanun uyarınca çıkarılmış olan 24/1/1992 tarihli ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük hükümlerinin uygulanması amacıyla mevzuat çalışmaları yapmak, resmi ve özel kuruluşlarda gerekli girişimlerde bulunmak" hükümlerini haizdir.

Yukarıda ifade edilen yasal dayanak bağlamında, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın, inceleme konusu Tasarı'nın içeriğine ilişkin görüşleri de aşağıda sunulmaktadır;

2 - Tasarının içeriğine ilişkin olarak ;

"Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun Tasarısı", "Mesleğin konusu" başlıklı 4 üncü maddesi ve "Hak, yetki ve sorumluluklar" başlıklı 5 inci maddesi ile diğer birçok meslek alanlarına olduğu gibi, ziraat mühendisliği mesleğinin de görev, yetki ve sorumluluk alanına haksız ve dayanaksız müdahalelerde bulunmaktadır.

Ziraat mühendisliği mesleğinin gerek münhasır, gerekse diğer mesleklerle paylaşılan görev ve yetki alanını, 13.05.1960 gün, 10504 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan, 7472 sayılı “Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun”, 24.1.1992 gün, 21121 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan, “Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük” ve ilgili diğer mevzuat belirlemektedir.

Diğer yandan, Tasarının görev ve yetkilerini düzenlemeyi amaçladığı Mühendis grubunun bilimsel yetkinlik alanının çerçevesi, Türkiye’de sayıları dokuz olan Orman Fakültelerinde okutulan ders programı ile belirlenmektedir. Bu bağlamda; İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi, Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi, Gazi Üniversitesi Kastamonu Orman Fakültesi, Kafkas Üniversitesi Artvin Orman Fakültesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Orman Fakültesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi ve Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Orman Fakültesi’nin ders programları da ekte sunulmaktadır.

Yukarıda Sözü edilen mevzuat ve Orman Fakültelerinin ders programlarından alınan bilgiler doğrultusunda, Tasarının ziraat mühendisliği mesleğine yönelik oluşturduğu görev ve yetki tecavüzü, aşağıda maddeler halinde açıklanmaktadır;

2.1. – Toprak etüd, analiz, sınıflandırma

Tasarının “Mesleğin konusu” başlıklı 4 üncü maddesinde, “orman topraklarının etüd, analiz, işlah ve sınıflandırılması”, orman mühendisi ve orman yüksek mühendisinin faaliyet konuları olarak gösterilmiştir.

19.07.2005 gün, 25880 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5403 sayılı “Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu”, “Kapsam” başlıklı 2 inci maddesinde de belirtildiği üzere; herhangi bir istisna tanımadan, Türkiye’nin tüm arazi ve toprak kaynaklarının bilimsel esaslara uygun olarak belirlenmesi, sınıflandırılması, arazi kullanım planlarının hazırlanması gibi alanlara ilişkin sorumluluk, görev ve yetkilerin tanımlanması ile ilgili usul ve esasları kapsamaktadır.

Kanun’un hazırlanma sürecinde, “6831 sayılı Orman Kanunu kapsamı dışında kalan araziler” cümlesinin, Kanun’un 2 inci maddesi başına konulmak suretiyle, bu alanların “Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu”nun görev ve yetki alanı dışına çıkarılmasına yönelik çabalar olmuşsa da, TBMM Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu’nda ortaya çıkan irade ile tüm Türkiye arazi ve toprak varlığının kapsam içine alınması sağlanmıştır.

Aynı Kanun’un “Arazi kullanım planlarının yapılması” başlıklı 10 uncu maddesi; Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan veya hazırlattırılan arazi kullanım planlarında; yerel, bölgesel ve ülkesel ölçekte tarım arazileri, mera arazileri, orman arazileri, özel kanunlarla belirlenen alanlar, yerleşim alanları, sosyal ve ekonomik amaçlı altyapı tesisleri ile diğer arazi kullanım şekillerine yer verilir” hükmünü getirmektedir.

Maddenin son fıkrası, arazi kullanım planının hazırlanmasına ilişkin usul ve esasların, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından hazırlanacak Yönetmelikle belirleneceğini hükme bağlamaktadır.

Sözkonusu Kanun’un “Toprak ve arazi varlığının belirlenmesine ilişkin esaslar” başlıklı 7 inci maddesi de; toprak ve arazi varlığının belirlenmesi, sınıflandırılması, etüd, analiz ve sınıflama ile ilgili standart oluşturulması .. konularındaki usul ve esasların, Bakanlıkça hazırlanacak Yönetmelikle belirleneceğini bir kez daha ifade etmektedir.

Diğer yandan, yukarıda sözü edilen 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun’un 2 inci maddesi, ziraat mühendislerini, mesleki işgal veya ihtisas sahaları dahilinde olmak üzere toprak muhafaza, toprak tasnifi, toprak .. alanlarında faaliyette bulunmaya, bunlarla ilgili keşif-plan-proje hazırlamaya ve tatbik etmeye yetkili kılmaktadır.

Ayrıca, yine yukarıda sözü edilen “Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük”ün, “Lisans ve Uzmanlık Alanlarına Göre Görev ve Yetkiler” başlıklı Üçüncü Bölümünün, “Toprak Etüdüleri” başlıklı 18 inci maddesi, aynen şu hükme haizdir;

"Toprak etüdü ve haritalanması, toprak ve su analizleri, toprak verimliliği, tuzlu ve alkali toprak ıslahı, toprak ve su muhafazası, arazi toplulaştırması işleri toprak bilimi alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri tarafından yapılır"

Bütün bunların yanında, Orman Fakültelerinin konu ile ilgili ders programları incelendiğinde, uzmanlık alanı oluşturma için yeterli olamayacak bir kapsam göze çarpmaktadır:

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde okutulan toprak bilimi ile ilgili derslerin; 2 inci sınıfta "Toprak İlimi" ve 3 üncü sınıfta "Toprak Koruması" dersi ile sınırlı olduğu görülmektedir. "Arazi Kullanım Esasları" dersi ise, seçmeli ders niteliğindedir.

Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde, yalnızca III üncü Yarıyılta "Toprak İlimi" dersi okutulmaktadır. Doğrudan toprak ile ilgili başka bir ders bulunmamaktadır.

Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi "Toprak İlimi ve Ekolojisi Anabilim Dalı'nın sorumluluğundaki dersler ise; jeoloji, toprak bilgisi, orman ekolojisi, erozyon ve sel kontrolü, toprak koruma olarak belirtilmektedir.

Gazi Üniversitesi Kastamonu Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde, II inci Yarıyılta "Jeoloji", III üncü Yarıyılta "Toprak İlimi", IV üncü Yarıyılta "Toprak Koruma" dersi okutulmaktadır.

Kafkas Üniversitesi Artvin Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde toprak bilimi ile ilgili olarak okutulan dersler; II inci Yarıyılta verilen "Genel Jeoloji" ile III üncü Yarıyılta verilen "Toprak İlimi" derslerinden ibarettir.

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde, III inci Yarıyılta "Toprak İlimi" dersi verildikten sonra, VII inci Yarıyılta "Erozyon ve Sel Kontrolü" dersleri verilerek konu ile ilgili öğrenim tamamlanmaktadır.

Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde, II inci Yarıyılta "Jeoloji", III üncü Yarıyılta "Toprak İlimi" ve V inci Yarıyılta "Toprak Koruma" dersleri verilmektedir.

Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümü'nde ise, II inci Yarıyılta "Jeoloji", III üncü Yarıyılta "Toprak İlimi", VII inci Yarıyılta "Toprak Koruma" dersi okutulmakta, "Türkiye'de Arazi Kullanımı" konulu ders ise seçmeli olarak verilmektedir.

Görüldüğü gibi, Orman Fakültelerinin Orman Mühendisliği Bölümlerinde Toprak Bilimi ile ilgili olarak okutulmakta olan dersler; Jeoloji, Toprak Bilimi ve Toprak Koruma ile sınırlı kalmaktadır.

Buna karşılık Ziraat Fakültelerinin Toprak Bölümleri tarafından verilen derslerin bir kısmı şöyledir;

Biyokimya, Toprak, Bitki Besleme ve Gübreleme, Analitik Kimya, Toprak Fizik, Toprak Verimliliği, Bitkilerde Beslenme Fizyolojisi, Biyojeokimya, Hidroponik Teknolojisi, Jeoloji ve Jeomorfoloji, Toprak Genesisi, Toprak Teknolojisi, Toprak ve Havza Amenajmanı, Toprak Biyolojisi, Toprak Kimyası, Arazi Kullanım Planlama, Çevresel Etki Değerlendirme, Doğal Kaynaklar ve Çevre Yönetimi, Su Kalitesi, Süs Bitkileri ve Rekreasyon, Toprak Biyoteknolojisi, Toprak Erozyonu ve Koruma, Toprak Etüd ve Haritalama, Toprak Islahı ve Düzenleme, Toprak Mekaniği, Toprak - su - Bitki İlişkileri ..

Görüldüğü üzere;

1 - Türkiye topraklarının bütününe kapsama alan Toprak Koruma ve Arazi Kullanım Kanunu, toprak ve arazi varlığının belirlenmesi, sınıflandırılması, etüd, analiz ve sınıflama.. konularındaki usul ve esasların, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın hazırlayacağı Yönetmeliklerle belirleneceği hükmüne amirdir. Bu bağlamda, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın, sözü edilen konuda herhangi bir meslek disiplini görevlendirme konusunda yetkisi bulunmamaktadır.

2 - "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük", toprak etüdü ve haritalanması, toprak ve su analizleri, toprak verimliliği, tuzlu ve alkali toprak ıslahı, toprak ve su muhafazası, arazi toplulaştırması işlerinin, toprak bilimi alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri tarafından yapılacağını ifade etmektedir. Bu bakımdan, ilgili çalışma alanı, Ziraat Fakültelerinin toprak bölümü mezunları için bir münhasır yetki alanı niteliğindedir.

3 - Ziraat Fakültelerinin diğer bölümlerinin değil, yalnızca yukarıda ifade edilen dersleri almak suretiyle uzmanlık kazanmış Toprak Bölümü mezunlarının yapabileceği orman topraklarının etüd, analiz, ıslah ve sınıflandırılması işini, yine yukarıda verilen ders programlarında gösterildiği üzere, konu ile ilgili uzmanlığı olmayan orman mühendisi ve orman yüksek mühendislerinin yapması, bilimsel anlamda da olanaklı değildir.

Bu çerçevede, "orman topraklarının etüd, analiz, ıslah ve sınıflandırılması" cümlesinin, Tasarı kapsamından çıkarılmasının gerekli olduğu değerlendirilmektedir.

2.2. – Mera tefrik, ıslah, koruma, planlama

Tasarı'nın "Mesleğin konusu" başlıklı 4 üncü maddesinde, "orman içi, bitişliği ve üstü meraların tefriki, ıslahı, korunması ve planlanması", orman mühendisi ve orman yüksek mühendisinin faaliyet konuları olarak gösterilmiştir.

28.2.1998 gün, 23272 sayılı resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4342 sayılı "Mera Kanunu", "Kapsam" başlıklı 2 inci maddesinde de belirtildiği üzere; herhangi bir istisna tanımadan, Türkiye'nin mera, yaylak ve kışlak alanları ile umuma ait çayır ve otlak alanlarının tümünü kapsama almaktadır.

Mera Kanunu'nun 9 uncu maddesi 5 inci fıkrası hükmü uyarınca, "Çalışma alanları içinde orman tahdidi yapılmamış ormanlık sahalardaki mera, yaylak ve kışlaklar, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nca, Orman Bakanlığı'nın uygun görüşü alınarak tespit edilir".

Mera Kanunu'nun "Orman Bölgelerinden Yararlanma" başlıklı 28 inci maddesinin ikinci fıkrası ise; "Orman Bakanlığı, orman içi, orman kenarı ve orman üst sınırı mera, yaylak, kışlak ve otlakların koruma, bakım ve ıslahı konusunda kanunlar ile verilen görevi yapmaya devam eder".

Mera Kanunu'nun 6 inci maddesi hükmü ise aynen şöyledir;

"Mera, yaylak ve kışlakların tespit, tahdit ve tahsisi Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nca yapılır. Bu amaçla valinin görevlendireceği bir vali yardımcısı başkanlığında; Bakanlık İl müdürü, Bakanlık İl Müdürlüğünden konu uzmanı bir ziraat mühendisi, Köy Hizmetleri İl Müdürlüğünden bir ziraat mühendisi, defterdarlıktan veya bulunmaması halinde vali tarafından görevlendirilecek bir hukukçu, Milli Emlak Müdürlüğünden bir temsilci, Kadastro Müdürlüğünden bir teknik eleman, Ziraat Odası Başkanlığından bir temsilci olmak üzere sekiz kişiden oluşan bir komisyon kurulur. Ayrıca orman içi, orman kenarı ve orman üst sınırında bulunan mera yaylak ve kışlakların tespit, tahdit ve tahsisi çalışmalarında, ilgili orman teşkilatından bir orman mühendisi, 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlenmesine Dair Toprak Reformu Kanunu uyarınca reform bölgesi ilan edilen alanlarda bulunan mera yaylak ve kışlakların tespit, tahdit ve tahsisi çalışmalarında, Tarım Reformu Teşkilatından bir ziraat mühendisi bu Komisyonlarda üye olarak görevlendirilir."

Görüldüğü üzere;

1 - Türkiye meralarının bütününe kapsama alan Mera Kanunu, ormanlık sahalardaki mera, yaylak ve kışlakların tespiti yetkisini Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na vermekte, Orman Bakanlığı'nı bu alanda uygun görüşü alınan bir idari mercii olarak değerlendirmektedir. Orman Bakanlığı'nın orman içi, orman kenarı ve orman üst sınırı mera, yaylak, kışlak ve otlakların koruma, bakım ve ıslahı konusunda kanunlar ile verilen görev alanı ise, orman mühendislerine değil, Çevre ve Orman Bakanlığı'na verilen bir görev ve yetki niteliğindedir. Tanımlanan işin hangi meslek mensupları tarafından yapılacağı, Mera Kanunu'nun aşağıda belirtilen ilgili maddeleri ve fakültelerin ders programları uyarınca belirlenebilir.

2 - Yine, Orman Fakültelerinin Orman Mühendisliği bölümlerinin ders programına bakıldığında, konu ile ilgili olarak verilen öğrenimin, iki kredilik "mera amenajmanı" dersinden ibaret olduğu görülmektedir. Bu öğrenim programının "orman içi, bitişigi ve üstü meraların tefriki, ıslahı, korunması ve planlanması" çalışmalarını yürütecek uzmanlık ve yetkinliğe sahip mühendis üretmesi, doğal olarak beklenemez.

3 - Ayrıca Mera Kanunu, tüm mera, yaylak ve kışlakların tespit, tahdit ve tahsisi çalışmalarında, uzman ziraat mühendislerinin teknik çalışmaları yürüteceği sekiz kişiden oluşan bir Komisyonu görevlendirmekte olup; orman içi, orman kenarı ve orman üst sınırında bulunan mera yaylak ve kışlakların tespit, tahdit ve tahsisi çalışmalarında, ilgili orman teşkilatından bir orman mühendisinin, dokuzuncu Komisyon üyesi olarak çalışmalara katılmasına amir bulunmaktadır.

Yukarıda ifade edilen verilerin ışığında, orman mühendisleri ve orman yüksek mühendislerinin "orman içi, bitişigi ve üstü meraların tefriki, ıslahı, korunması ve planlanması", konularında yetkilendirilmeye çalışılmaları, Kanun Tasarısının sözü edilen meslek grubunu dokuz kişilik Komisyonun yerine koyma çabasının bir ürünü olarak değerlendirilebilir.

Bu bağlamda, Tasarının "orman içi, bitişigi ve üstü meraların tefriki, ıslahı, korunması ve planlanması" cümlesinin çıkarılarak, yerine, Mera Kanunu'ndaki hükme bağlı olarak ve bağımsız bir cümle niteliğinde, "Orman içi, bitişigi ve üstü meraların tespit, tahdit ve tahsisi çalışmalarını yürütmekle yetkili Komisyona, bir orman mühendisi veya orman yüksek mühendisi de katılır" cümlesinin eklenmesi uygun olacaktır.

2.3. - Orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüt, envanter, planlama ve projelendirmesi, orman ekosistemlerine ait fauna ile ilgili hizmetler

Tasarının "Mesleğin konusu" başlıklı 4 üncü maddesinde, "Orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüt, envanter, planlama ve projelendirmesi", ile "ormana, ormancılık işlevlerine, orman eko sistemlerine ait flora ve faunayla ilgili tohum, bitki, yaban hayvanı, yumurta, sperm üretimi ve ticareti", orman mühendisi ve orman yüksek mühendisinin faaliyet konuları olarak gösterilmiştir.

Orman Fakültelerinin konu ile ilgili ders programları incelendiğinde, "orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüt, envanter, planlama ve projelendirmesi" ve "su faunası" konusunda uzmanlık oluşturma için yeterli olamayacak bir kapsam göze çarpmaktadır:

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesi, Kafkas Üniversitesi Artvin Orman Fakültesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümlerinde, "su" başlığı taşıyan bir tek ders bulunmamaktadır.

Ankara Üniversitesi Çankırı Orman Fakültesi "Orman Entomolojisi ve Koruma Anabilim Dalı'nın sorumluluğundaki sekiz dersten yalnızca biri "orman içi su ürünleri" olarak belirtilmektedir.

Gazi Üniversitesi Kastamonu Orman Fakültesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Orman Fakültesi ile Abant İzzet Baysal Üniversitesi Düzce Orman Fakültesi Orman Mühendisliği Bölümlerinde ise, su konusunu odağına alan bir tek zorunlu ders bulunmamakta olup, yalnızca "orman içi su ürünleri" başlıklı 2 kredilik bir seçmeli ders verilmektedir.

Görüldüğü gibi, Orman Fakültelerinin Orman Mühendisliği Bölümlerinde okutulmakta olan dersler; bu fakültelerden mezun olan orman mühendisi/orman yüksek mühendislerini, "orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüt, envanter, planlama ve projelendirmesi" ile "fauna ile ilgili hizmetler" konularında yetkin birer uzman yapmaktan çok uzaktır.

Buna karşılık Ziraat Fakültelerinin Tarımsal Yapılar ve Sulama bölümleri tarafından verilen derslerden bazıları şöyle listelenebilir;

Mühendislik Mekaniği, Ölçme Bilgisi, Tarımsal Yapılar, Sulama, Hidrolik, Hidroloji, Mukavemet, Meteoroloji, Zemin Mekaniği, Betonarme, Kırsal Altyapı, Kültürteknik Projeleri Hazırlama, Sistem Mühendisliği, Sulama Suyu Kalitesi, Yapı Malzemeleri,

Yapı Statiği, Köy İçme Suları, Su Kaynakları Planlaması, Su Toplama ve Havza Yönetimi, Sulama Sistemleri Tasarımı, Tarımda Atık Su Yönetimi, Tarımsal İnşaat, Tarımsal Yapıların Tasarımı, Toprak ve Su Yapıları..

Yine, Ziraat Fakültelerinin Su Ürünleri bölümleri tarafından verilen derslerden bazıları şöyle listelenebilir;

Balık Anatomisi ve Fizyolojisi, Kabuklu Su Ürünleri Üretimi, Palnkon ve Üretim Teknikleri, Balık Biyolojisi, Balık Üretiminde Su Kriterleri, Balıkçılık Amenajmanı, Su Kirlenmesi ve Kontrolü, Balık Hastalıkları, İçsu Balıkları ve Üretimi, Avlama Tekniği, Balık Islahı, Popülasyon Dinamiği, Su Toksikolojisi, Su Ürünleri Mevzuatı, Su Ürünleri Taşıma Sistemleri, Su Ürünleri Proje Hazırlama Teknikleri ..

Bu çerçevede, yukarıda sözü edilen 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun'un 2 inci maddesi, ziraat mühendislerini, mesleki iştigal veya ihtisas sahaları dahilinde olmak üzere su alanında faaliyette bulunmaya, keşif-plan-proje hazırlamaya ve tatbik etmeye yetkili kılmaktadır.

Ayrıca, yine yukarıda sözü edilen "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"ün, "Lisans ve Uzmanlık Alanlarına Göre Görev ve Yetkiler" başlıklı Üçüncü Bölüm'ünün, "Sulama, Drenaj ve Tarımsal Yapılar" başlıklı 19 uncu maddesi, aynen şu hükme haizdir;

"Tarımsal yapılar ve sulama alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, sulama suyu ihtiyacı saniyede 500 litreye kadar olan sulama tesisleri, sulama suyu ve hayvan içme suyu sağlamak için yapılacak göletler, drenaj, toprak erozyonu önleyici toprak ve su muhafaza edici tesisler, tarımsal yapılarla ilgili araştırma, etüd, plan, proje, uygulama ve kontrol hizmetlerini yapmaya yetkilidirler.

Sulama tesislerinde, suyun tarımda kullanılmasıyla ilgili arazi tesviyesi, tarla başı kanalları, tarla grup yolları, tarla içi sulama ve drenaj tesisleri, arazi ıslahı, toplulaştırması, dağıtımı ve benzeri toprak ve su kullanımını geliştirme projeleri, toprak su bitki ilişkileri etüdüleri, fizibilite, planlama, projelendirme, uygulama ve kontrolunda tarımsal yapılar ve sulama alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri çalıştırılır.

Ziraat fakültelerinde tarımsal yapılar ve sulama konusundaki öğrenimini kültürteknik, toprak ve tarım makineleri bölümlerinde görmüş olan ziraat mühendisleri de yukarıda sayılan hizmetleri yapmaya yetkilidir."

Aynı Tüzük"ün, "Su Ürünleri" başlıklı 22 inci maddesi ise şöyledir;

"Su ürünleri alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, denizlerde ve iç sularda bulunan bitkilerle hayvanların ve bunların yumurta, yavru ve yetişkinlerinin üretimi, avlanması, pazarlanması, dağıtım, ithal ve ihracı, tescil ve denetimiyle ilgili konularda, deniz ve iç sulardaki üretim alanlarının belirlenmesi, üretim tesislerinin planlanması, projelendirilmesi ve yönetimi konularında faaliyette bulunmaya yetkilidirler"

Görüldüğü üzere;

1 - Ziraat Fakültelerinde konu ile ilgili birçok ders almış olan ziraat mühendislerinin, Su Ürünleri Mühendislerinin ve Balıkçılık Teknolojisi Mühendislerinin Yasa ve Tüzük ile yetkilendirildiği bir alanda,

2 - Konu ile ilgili uzmanlığı bulunmayan bir meslek grubunun sırf meslek taassubu düşüncesi ile yetkilendirilmeye çalışılması, kamu yararına aykırıdır.

Bu bağlamda, Tasarının "orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüt, envanter, planlama ve projelendirmesi" cümlesinin Tasarı'dan tümüyle çıkarılması gerekmektedir.

3. Tasarının şekli düzenlemesine ilişkin olarak

Tasarının 4 üncü ve 5 inci maddeleri, diğer meslek disiplinleri ile çatışma alanları oluşturmaktadır.

Günümüzde meslek disiplinlerinin münhasır yetki alanları yanında, diğer meslek disiplinleri ile paylaştığı, "interdisipliner" birçok alan bulunmaktadır.

Tasarı'nın 4 üncü maddesi "faaliyet konularını" sayıp, 5 inci maddesi ise (orman mühendisleri/yüksek mühendisleri) "sayılan hizmetleri yapmaya ve yürütmeye yetkilidirler" şeklinde hüküm getirerek, münhasır yetki alanları ile diğer mesleklerle paylaşılan yetki alanlarını birbirine karıştırmaktadır.

Bu bakımdan,

- a) Öncelikle Tasarı'nın 4 üncü maddesinde diğer meslek alanlarının münhasır alanlarına giren faaliyet konularının Tasarı kapsamında tümüyle çıkarılması,
- b) Ardından orman mühendisliği / orman endüstri mühendisliği / ağaç işleri endüstri mühendisliği disiplininin münhasır görev ve yetki alanının net olarak sayılması,
- c) Son olarak ta geriye kalan faaliyet konularının interdisipliner çalışma alanı olarak yine net olarak belirtilmesi

yeni yetki ve görev çatışmalarının önüne geçebilmek bakımından son derecede yararlı bir şekil ve içerik koşulu olacaktır.

Bu bağlamda olmak üzere;

a) Ziraat Mühendisleri ODASI'nın temsil ettiği meslek disiplinlerinin münhasır yetkisinde olan ve bu nedenle Tasarı kapsamında tümüyle çıkarılması gereken faaliyet konuları aşağıya çıkarılmıştır;

- Orman topraklarının etüd, analiz, ıslah ve sınıflandırılması,
- Orman içi, bitişiği ve üstü meraların tefriki, ıslahı, korunması ve planlanması,
- Orman içi su kaynaklarının geliştirilmesi, etüd, envanter, planlama ve projelendirmesi, orman ekosistemlerine ait fauna ile ilgili hizmetler

Diğer meslek ODA'ları ve meslek kuruluşlarının münhasır yetki alanları da, benzer biçimde, taslak kapsamında tümüyle çıkarılmalıdır.

b) Tasarı'da yer verilen faaliyet konularından, disiplinler arası olarak değerlendirilmesi gerekenler aşağıda verilmektedir;

- Orman ağaç, ağaçcık, ve florasına ait tohum üretimi ve aşılama, tohum ve ağaç ıslahı, fidanlık kurma, yönetme, işletme, fidan ve bitki nakli, standardizasyonu ve sertifikalandırılması, fidan yetiştirilmesi,
- Ağaçlandırma, erozyonla mücadele, sel ve çığ kontrolü, havza amenajmanı, entegre havza ıslahı ve kırsal kalkınma planlama, projelendirme ve uygulama çalışmaları,
- Millî parklar, orman içi dinlenme ve mesire yerleri ile rekreasyon alanlarının tespit, tefrik, envanter ve düzenlenmesi, rekreasyon yönetimi ve işletmeciliği, peyzaj planlaması ve uygulaması, uzun devreli gelişme planı çalışmaları,
- Orman kadastro ve mülkiyet çalışmaları, orman harita ve fotogrametri çalışmaları,
- Her türlü ormancılık ile ilgili tesislerin etüd, proje, planlama, aplikasyon, yapım, bakım ve kontrolü,
- Orman ekosistemleri, gen ve biyosfer rezervleri ile biyotop alanların kurulması, orman ağaç, ağaçcık ve florasına ait gen koruma alanlarının planlanması, kurulması, yönetilmesi,
- Çevre düzenlemesi, çevresel etki değerlendirmesi,,
- Orman eko sistemlerine ait florya ile ilgili tohum, bitki, üretimi ve ticareti.

4. Tasarının TMMOB Hukuku ile ilgili bölümlerine ilişkin olarak

Tasarı, hem genel hukuk ilkeleri, hem de TMMOB hukukuna uymayan birçok hüküm içermektedir. Üstelik, 6235 sayılı TMMOB Yasası'nda, "Bütün mühendis ve mimarları ihtisas kollarına ayırmak ve her kol için bir oda kurulmasına karar vermek" ile "Meslek ve menfaatleriyle ilgili işlerde resmî makamlarla İşbirliği yaparak gerekli yardımlarda ve tekliflerde bulunmak, meslekle ilgili bütün mevzuatı normları, fennî şartnameleri incelemek ve bunlar hakkında görüş ve düşünceleri ilgililere bildirmek" Birliğin görevleri olarak sayılmışken, Tasarının TMMOB'un bilgisi dışında TBMM'ye getirilmesi uygun görülmemektedir.

Bu konularda TMMOB'nin yazısı ile gerekli açıklamalar yapılacağından, burada konu ile ilgili herhangi bir ayrıntıya girilmeyecektir.

Ancak, meslekler ve meslek adamları arasında adaletin sağlanması açısından, şu ifadeler büyük önem taşımaktadır:

Her meslek için yetkiye yönelik düzenlemeleri yapmak TMMOB Hukuku içinde olanaklıdır, orada yapılmalıdır.

Bu bağlamda; Tasarının 14. maddesi, 10 Temmuz 2002 tarihli ve 24811 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren TMMOB Disiplin Yönetmeliği'ne; Tasarının 18. maddesi, TMMOB Mimarlık-Mühendislik Hizmetleri ve Asgari Ücret-Asgari Çizim Ve Düzenleme Esasları Yönetmeliği'ne; Tasarının 19. maddesi, 14 Aralık 2004 tarihli ve 25670 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren TMMOB Meslek İçi Eğitim Ve Belgelendirme Yönetmeliği'ne; Tasarının 21. maddesi, TMMOB Serbest Müşavirlik Mühendislik ve Mimarlık Hizmetleri ve Büro Tescil Belgesi Yönetmeliği'ne aykırı düzenlemeleri içermektedir. Oysa, Birliğe bağlı diğer 22 Oda, çalışmalarına ilişkin bu tür düzenlemeleri TMMOB Hukuku içerisinde çözmektedir.

TMMOB Orman Mühendisleri Odası'nın görev ve yetkilerine ilişkin bir düzenleme yapılması gerekiyorsa, 6235 sayılı Yasa ve 2 Aralık 2002 tarih ve 24954 sayılı Resmi Gazetede yayınlanarak yürürlüğe giren TMMOB Ana Yönetmeliği gereği, bu düzenleme Birlik Genel Kuruluna getirilmeli ve "Birlik Yönetim Kurulunca önerilen yönetmelikleri inceleyip, onaylamak; Birlik Yönetim Kurulunun gerekli görmesi durumunda Oda tüzük, ana yönetmelik ve yönetmeliklerini inceleyip gerekli değişiklikleri yapmak ya da aynen onaylamak." hükmü gereği, yapılmak istenen yasal düzenlemenin hukuki dayanağı doğru şekilde oluşturulmalıdır.

İncelenen Tasarı gibi, TMMOB hukukuna aykırı düzenlemelerin gündeme getirilmesi durumunda, her meslek için benzer bir yetki Yasası'nın, ivedilikle TBMM'den geçirilerek yasallaşmasına yönelik bir irade ortaya konulmalı, meslek odaları, ilgili Bakanlıklar ve fakülteler, konu ile ilgili çalışmalarını yerine getirmelidirler. ODA'mız, böyle bir yaklaşımı ise uygun bulmamaktadır. Nitekim, anılan 7472 sayılı Yasa, TMMOB tarafından dönemin Nafia Vekaletine iletilmiş, Tasarı Ziraat Vekaleti tarafından TBMM gündeme alınmıştır.

Bilgilerinize sunarım.

Saygılarımla,

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

2.2.21. TARIM BAKANLIĞI'NIN YENİDEN YAPILANDIRILMASINA YÖNELİK OLARAK HAZIRLANAN YASA TASARILARINA İLİŞKİN ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN GÖRÜŞÜ-28.02.2006

Giriş :

Tarım sektörü, 2006 yılı ile başlayan süreçte kısa - orta vadede zorlu bir rekabet ortamı ile karşı karşıya kalacaktır.

Avrupa Birliği ile başlayan müzakereler, bu yeni dönemin en önemli belirleyicisi olacaktır. AB'nin "Türkiye'nin Üyeliği Perspektifinden Kaynaklanan Hususlar" Raporu, olası bir üyelikte Türkiye'nin karşılaşacağı rekabet baskısına ilişkin net öngörülerde bulunmaktadır. Buna göre; Türkiye, verili koşullarda, yalnızca yaş meyve - sebze, koyun eti, bakliyat ve fındıkta rekabetçidir. Olası bir üyelikte, kısıtlamaların kalkması nedeniyle AB'nin Türkiye'ye yapacağı tarımsal dışsattım artacak, buna karşılık Türkiye'nin AB'ye yapacağı tarımsal dışsattım azalacaktır. Rapor'un, Ortak Tarım Politikası'nın Türkiye'de uygulanması halinde gerekli olan kaynak miktarını 11.3 milyar euro olarak belirtmesi, buna karşılık Türkiye'nin bunun ancak 1/6'sı kadar kaynak kullanabilmesi, tarımsal yapılar arasında bulunan ve müzakere sürecinde kapanması gereken farkın, daha da açılacağına ilişkin somut bir gösterge niteliğindedir.

Diğer yandan, Dünya Ticaret Örgütü görüşmeleri, ülkemiz tarım yapısı üzerinde belirleyici etki yapabilecek niteliktedir. Özellikle pazara giriş (*market access*) alanında ortaya çıkan eğilim, gümrük vergilerinin hızla indirgenmesine yöneliktir. Bu bağlamda, Türkiye'nin yakın gelecekte, bazı ürünlerde iç piyasasını koruma alanında önemli sıkıntılarla karşı karşıya kalması kaçınılmaz görünmektedir.

Yukarıda kısaca çerçevesi çizilen bu "yeni - rekabetçi" dönemde ülke tarımının ayakta kalabilmesi; (1) doğru tarım politikaları, (2) uygun tarımsal kamu yönetimi, (3) yeterli kaynak büyüklüğü ortaklığı ile mümkündür. Bu yapı; tarıma bilgi-teknoloji finansman aktarımı ile maliyet düşürücü, verimlilik yükseltici bir yaklaşımı, planlı bir şekilde sağlayarak, tarımdaki yapısal dönüşümü organize edebilecektir.

Kısaca özetlenen bu yapının sağlıklı bir şekilde kurgulanabilmesi, sektör temsilcileri ile Bakanlık arasında, gerçek anlamda bir danışma sürecinin başlatılabilmesi ile olanaklıdır.

Buna karşılık, 21 Şubat 2006 günü öğleden sonra ODA'mıza ulaşan 4 adet Yasa taslağı ile ilgili olarak 22 Şubat 2006 tarihinde Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından organize edilen bir toplantıda yapılan sunum sonrası görüş alınmasının, olumlu ancak yetersiz bir yaklaşım olduğunun altını çizmek isteriz.

Bakanlık, daha sonra gönderdiği bir yazı ile görüş bildirme süresini 28 Şubat 2006 tarihine kadar uzatmıştır.

Ziraat Mühendisleri ODASI, ilke olarak, örgüt içi danışma süreçleri ve Komisyon çalışmaları sonrasında ODA görüşü oluşturmaktadır. Verilen süre, bu çaba için yeterli olmamaktadır. Buna karşın, ODA'mızın genel yaklaşımını belirten bir rapor hazırlanmış olup, aşağıda sunulmaktadır. Şube Başkanlıkları ve İl Temsilciliklerimizden gelen görüşler sonrası toplanacak mevzuat Komisyon'umuz, konu ile ilgili nihai raporu hazırlayarak Bakanlığa iletacaktır.

Bu çerçevede, Yasa Tasarıları ile ilgili ilk görüşlerimiz, aşağıda belirtilmektedir;

1 - Tarım Bakanlığı'nın Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı

Tarım Bakanlığı'nı yeniden yapılandırmaya aday bir genel düzenleyici işlem, aşağıda belirtilen ilkeleri kapsayıcı bir yapı sağlamalıdır;

- Tarımla ilgili tüm yetkiler, Tasarımın getirdiği düzenlemeler ile Bakanlıkta toplanabilmekte midir ?

Tasarım incelendiğinde, "Çeşitli ve Son Hükümler" başlıklı 8 inci bölümün, "Diğer kanunlarla verilen görevler" başlıklı 33 üncü maddesi hükmü ile Tarım Bakanlığı'nı ilgilendiren görevlerin Bakanlığa intikal edeceği ifade edilmektedir.

Bu maddenin, görev ve yetki toplayıcı bir bütünlüklü hüküm barındırmadığı açıktır. Bu bağlamda; örneğin ABD'de Tarım Bakanlığı'nın yetki alanında iken Türkiye'de Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından yönetilen "İsanslı depoculuk uygulamaları", Tarım Bakanlığı'na devredilecek midir? Aynı şekilde; Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın tarım satış kooperatifleri, İçişleri Bakanlığı'nın Köylere Hizmet Götürme Birlikleri, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü'nün sulama birlikleri üzerindeki yetkilerinin ve bununla ilgili verilebilecek diğer örnek alanlardaki yetkilerin, Tasarımda belirtilen düzenleme ile Bakanlığa devri olanaklı görülmemektedir. Bu bağlamda, kapsayıcı ve sayıcı bir düzenlemenin gerçekleştirilmesinde yarar görülmektedir.

- Tarımsal kamu hizmetini yerine getirebilecek nitelik ve nicelikte bir organizasyon yapısı oluşturulabilmekte midir ?

Tasarım incelendiğinde, "Bitki Üretimi ve Sağlığı", "Veterinerlik ve Gıda Hizmetleri", "Hayvansal Üretim ve Su Ürünleri", "Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler" olmak üzere ana hizmet birimi olarak 4 adet Genel Müdürlüğün tasarlandığı görülmektedir.

Genel Müdürlüklerin yapılandırılmasında, konu bazında örgütlenme ya da fonksiyon bazında örgütlenme modellerinden birisinin seçilmediği, bu bağlamda karmaşanın sürdüğü gözlenmektedir.

Bu çerçevede; "Bitki Üretim ve Sağlığı Genel Müdürlüğü" yapılanmasına koşut olarak, "Hayvansal Üretim ve Sağlığı Genel Müdürlüğü" kurulmalı, Veteriner hizmetleri -bu Genel Müdürlük bünyesinde toplanmalıdır. "Gıda Hizmetleri Genel Müdürlüğü", çok disiplinli bir çalışma alanı olarak kurgulanmalı, Genel Müdürlüğün başından, bir meslek grubuna yönelik ayrımcı yaklaşım çağrışımı yapan "Veterinerlik" sözcüğü kaldırılmalıdır. 2003 yılı Ulusal Program'ında yapılan taahhüde uyumlu olarak, ayrı bir "Su Ürünleri Genel Müdürlüğü" kurulmalıdır. AB Müktesebat uyumunda önemli başlıklardan birisi olan "Balıkçılık çalışma alanı", bu Genel Müdürlüğün etkin çalışmasına gereksinim duymaktadır. Ayrıca, "Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü", önümüzdeki dönem için doğru bir yaklaşım olarak not edilmektedir.

Ayrıca, "Bakanlığın görevleri" başlıklı 2 inci maddeye, "yem çalışma alanının" mutlaka eklenmesinde yarar görülmektedir.

- Tarımsal kamu hizmetini yerine getirebilecek nitelik ve nicelikte personel yönetimi oluşturulabilmekte midir ? Çalışanların özlük haklarına ilişkin uygun düzenlemeler yapılabilmekte midir ?

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nda çalışan ziraat mühendisleri, çok düşük bir maaş düzeyi ile kualsız bir şekilde fazla çalıştırılmakta, herhangi bir fazla mesai ücreti de alamamaktadırlar. Özellikle Doğrudan Gelir Desteği hesaplamaları ve ödemeleri sırasında, bu durum kendisini daha da çok hissettirmektedir. Sürekli azalan bir personel yapısı içinde, geçce yarınlarına kadar kısıtlı olanaklarla çalışan ziraat

mühendislerinin özlük haklarında geriye gidişler yaşanmakta, maaşları diğer tüm Bakanlık çalışanlarının altında bulunmaktadır.

Buna göre, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı merkez teşkilatı, Türkiye İş Kurumu Genel Müdürlüğü, Bağ-Kur Genel Müdürlüğü, Hudut ve Sahiller Sağlık Genel Müdürlüğü, Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu Genel Müdürlüğü, Devlet Meteoroloji İşleri Genel Müdürlüğü, Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü, Aile ve Sosyal Araştırmalar Genel Müdürlüğü, Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü, Devlet Hava Meydanları İşletmesi Genel Müdürlüğü ve Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığı personeli ile Başbakanlık müfettiş ve müfettiş yardımcıları, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın kültür ve turizm uzman ve yardımcıları ile Döner Sermaye İşletme Merkez Müdürü, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın çevre ve orman uzman ve yardımcıları, değişik adlar altında ek ödemelerden yararlanmaya başladı. Bu ödemelerden, yaklaşık 33 bin personelin yararlandığı belirtildi. Söz konusu dönemde ayrıca, Sağlık Bakanlığı'nın taşra teşkilatında görev yapan 275 bin personelin, döner sermayeden aldığı ücretlerde artış sağlandı. Buna karşılık, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı çalışanlarının özlük haklarında bir gelişim sağlanmadı.

Ek ödemeler nedeniyle aynı statüde ancak farklı kurumlarda çalışan görevlilerin maaşları arasındaki fark ise katlanarak arttı. Örneğin Temmuz 2002'de Bayındırlık ve İskan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik, Enerji ve Tabii Kaynaklar, Sanayi ve Ticaret, İçişleri, Milli Eğitim, Tarım ve Köyişleri ve Sağlık Bakanlıklarında 1/4 derecesinde çalışan bir mühendisin maaşı 641.5 YTL idi. Temmuz 2005'te Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nda aynı derecede bir mühendisin maaşı 1.451 YTL, Sağlık Bakanlığı'nda 1.411 YTL, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nda da 1.372 YTL'ye yükselirken; Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nda bu rakam 979 YTL düzeyine kaldı.

Bu yapının sürdürülemez olduğu açıktır. Buna karşın Tasarı, "tarım uzmanı" ve "tarım uzmanı yardımcısı" kadroları dışında, herhangi bir iyileştirme düzeni getirmemektedir. Tasarı'nın, bu yönde mutlaka düzeltilmesinde yarar görülmektedir.

ODA'mız, kamu hizmetinin gerektirdiği donanıma sahip çalışanların, "tarım uzmanlığı" kadrosu altında değerlendirilmesi yaklaşımını, genel anlamda olumlu bulmaktadır. Bununla birlikte, bilim ve yabancı dil sınavlarının, aranan yeterlilik ölçütlerinin, objektif bir şekilde düzenlenmesi büyük önem taşımaktadır.

2 - Tarım Reformu ve Kırsal Kalkınma Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı

Bir ülkenin toprak ve su kaynaklarının yönetimi, tarım sektörü açısından yaşamsal önem taşımaktadır.

Bu alanda son derecede başarılı hizmetler vermiş Toprak – Su genel Müdürlüğü 1984 "reorganizasyonu" ile kapatılmış, yerine kurulan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü ise 2006 yılı Mart ayı itibarıyla ortadan kaldırılmıştır.

Bu çerçevede, halen, ülke toprak – su kaynaklarının yönetiminde önemli boşluklar yaşanmaktadır. İl Özel İdarelerinde, hizmetin yerine getirilmesinde siyasal yaklaşımlar öne çıkmakta, Büyükşehir Belediyelerinde toprak uzmanı meslektaşlarımız asfalt şantiyelerine görevlendirilmektedirler.

Diğer yandan, AB müktesebat uyumu çalışmalarında, kırsal kalkınmanın önemi açıktır. Buna karşılık, AB'nin "kırsal kalkınma" tanımı ile Türkiye'nin gereksinimleri arasında önemli farklar bulunmaktadır.

Bu çerçevede, kurulacak teşkilatın, sulama, arazi toplulaştırma, tarla içi hizmetlerini geliştirme, toprak etüd ve sınıflandırma, kırsal kalkınma gibi hizmetleri yerine getirmek üzere yapılandırılmasına gereksinim duyulmaktadır.

Buna karşılık, 8711 personel kadrosunu 1943 çalışan daraltarak 6768'e indiren, taşra teşkilatını yalnızca 10 Bölge Müdürlüğü'nden ibaret olarak oluşturan bir yapının, Türkiye gibi çok geniş bir coğrafyada, bu hizmetleri yetkin bir şekilde yerine getirmesi beklenemez.

Ayrıca, eski Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün TAGEM bünyesine aktarılan Toprak Su Araştırma Enstitülerinin, Tarım Reformu ve Kırsal Kalkınma Genel Müdürlüğü bünyesine alınmalarında büyük yarar görülmektedir.

Özetle, "87 trilyon TL cari harcama azaltması ve 1943 personel tasarrufu", TKB'nin savunacağı bir yapı olamaz. Geniş bir coğrafyada kamusal hizmet ağı, ancak yeterli personel ve kaynak ile yerine getirilebilir. Bu bağlamda Bakanlığın, kaynak ve personel talep eden bir yapı içinde olmasında yarar bulunmaktadır.

Bu çerçevede, Teşkilatın Daire Başkanlıklarının ve görev tanımlarının da katılımcı bir yaklaşımla yeniden düzenlenmesi gerekli görülmektedir.

3 - Tarım ve Kırsal Kalkınma Destekleme Kurumu Başkanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Tasarısı

Sözü edilen kurum, Avrupa Birliği fonlarının tarım sektöründe kullanılması için gerekli olan ödeme kuruluşu yapısını ortaya koymak üzere tasarlanmaktadır.

Türkiye ile aynı gün müzakere tarihi alan Hırvatistan, anılan kurumu oluşturmuş ve 2006 yılından itibaren fon kullanmaya başlamıştır. Buna karşılık Türkiye, kurumlar arası çekişmeler nedeniyle, benzer bir yapıyı kurmakta hayli gecikmiştir. Bu durum, AB tarafından, "kırsal kalkınma hibelerinden yararlanmanın gecikebileceği" şeklinde eleştirilmektedir.

Bununla birlikte, AB'nin Türkiye, Hırvatistan ve 5 Batı Balkan ülkesi için 7 yılda 14 milyar euro'luk bir kaynak ayırdığı, bu çerçevede Türkiye'nin yılda en çok 1 milyar euro kaynak kullanabileceğini bilmek ve iş - işlemleri bu doğrultuda organize etmekte yarar vardır...

Ödeme kuruluşu niteliğinde çalışacak bir teşkilatın, Entegre İdare Kontrol Sistemi (IACS) kapsamı içinde çalışma yürütmesi kaçınılmazdır. Bu hususun, Yasa Tasarısı içinde vurgulanmasında yarar bulunmaktadır.

Kurum'un kurulması kadar, AB tarafından akreditasyonu ve mali anlaşmaları imzalaması da önem taşımaktadır. Bu iş ve işlemler, ancak nitelikli bir kadro ile yerine getirilebilir. Bu bakımdan, Kurum Başkan, Başkan yardımcılarında aranacak niteliklerin Yönetmeliğe bırakılmayıp, Yasa kapsamında düzenlenmesinde yarar bulunmaktadır. Madde 6, bu şekilde yeniden düzenlenmelidir.

Kurum çalışanlarında iki yıl yabancı dil şartı aramayan geçici birinci madde düzenlemesi de taslaktan çıkarılmalıdır. Kurum için öngörülen 160 kişilik kadronun, akreditasyon gereği de dikkate alınarak, objektif ölçülere göre kullanılması ve yabancı dil bilgisinin de bu kapsamda aranması doğru bir yaklaşım olacaktır.

Taslak kapsamındaki "Proje Değerlendirme ve Seçim Komisyonları", kurulan yapı açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Bu bağlamda, sözü edilen Komisyon yapısının da Yasa kapsamında düzenlenmesi ve Yönetmeliklere bırakılmaması önerilir.

4 - Tarımsal Araştırma Geliştirme Merkezi (TAGEM) Kuruluş Kanunu Taslağı

Tarımsal araştırmalar, bir ülkenin tarımsal ar-ge kapasitesinin güçlendirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır. Tarımsal araştırmalarda da, araştırma - uygulama birlikteliğinin sağlanması konusu öne çıkmaktadır.

Türkiye’de, zor yetişen nitelikli araştırmacıların ortaya koyduğu sonuçların istenilen ölçüde uygulamaya aktarılamadığı, “sorun alanları” ile “araştırma alanları”nın yeterince çakıştırılmadığı bilinmektedir.

Bu alanda, Ana Hizmet birimleri altında araştırma organizasyonunun kurulması bir seçenek olarak son yıllarda tartışılmakta, böylesine bir yapının araştırma-uygulama birlikteliğini kurmak açısından yararlı sonuçlar üreteceğı dile getirilmektedir. Diğer yandan, araştırma işlevinin bağımsız bir Merkez altında kurgulanmasının getireceğı yararlar da değerlendirme dışı tutulamaz.

Bu bağlamda, Tasarı kapsamında Araştırma Konseyi’nin katılımcı bir yaklaşımla kurulması olumlu bir gelişme olarak değerlendirilmektedir.

Araştırma Enstitülerinin durumu ise, bu kapsamda dikkatle ele alınması gereken bir konudur. Madde 8’de Yönetmelikle düzenleneceğı belirtilen ve 9 adet olacağı bilinen Araştırma Enstitülerinin, hangi Enstitülerin kapatılması - birleştirilmesi ile oluşturulacağı konusu, Türkiye’deki mikro klima alanları ve özel ürün bölgeleri düşünüldüğünde, oldukça zor olacaktır. Bu bakımdan, konu ile ilgili kararların da olabildiğince katılımcı süreçler sonunda oluşturulmasında ve yetiştirilmesi çok zor olan araştırmacı kadrolarının mağdur edilmemesinde büyük yarar bulunmaktadır. Yine bu kapsamda olmak üzere, sözleşmeli personel - performans ölçütlerine dayalı çalışma ilişkileri, tarımsal araştırma kamu hizmetinin yürütülmesi açısından olumsuz sonuçlar doğurabilecek bir yaklaşım olarak değerlendirilmektedir.

Tarımsal Araştırma Genel Müdürlüğü’nün 7227 olan kadro sayısının Tasarı ile 5268’e indirilmesi de, uygun bir gelişme değildir. Tarımsal araştırmaların gerektirdiğı personel sayısı mutlaka korunmalı, nitelik ve nicelik olarak geliştirilmelidir.

2.3. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI İLE YAZIŞMALAR

2.3.1. TARIM VE KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI

Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğüne ANKARA

Bilindiği üzere; 5174 sayılı Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Kanunu'nun 5 inci Maddesinde yer alan "Sanayici" tanımı ile ilgili olarak,TOBB tarafından tüm odalara bir genelge gönderilerek "Kapasite Raporu" düzenlenemeyecek gıda işyerleri belirtilmiştir. Daha sonra sınıai tipte üretim yapılmayan bu gibi işyerleri için Tarım İl Müdürlükleri tarafından üretim konusunu beygir gücünü ve çalışan sayısını da belirtecek şekilde bir belge düzenlenmesi ve bunun Kapasite Raporu yerine geçeceği hususu , 05.10.2005 tarihinde İl Müdürlüklerinize tarafınızdan tamım edilmiştir. Ancak, bazı Tarım Müdürlükleri'nin bu uygulamanın yürürlükten kaldırılmadığını ifade ederek Kapasite Raporu yerine geçecek belgeyi düzenlemekten imtina ettiklerine ilişkin bilgiler bulunmaktadır.

Diğer taraftan, bazı Tarım İl Müdürlüklerinin de, işveren ile sorumlu yönetici arasında akdedilen ve çalışma günü olarak haftanın bütün günlerinin yazıldığı sözleşmeleri geçersiz saydıkları ve işlem yapmadıklarına ilişkin duyurular alınmıştır.Buna gerekçe olarak da Kontrol Şubelerinde çalışan gıda kontrolörlerinin Cumartesi ve Pazar günleri mesai yapmadıklarını ortaya koydukları belirtilmektedir.Üretimin devam ettiği zaman sürecine de sorumlu yöneticinin de işyerinde bulunması gerektiğinden sözleşmede iş günü olarak tüm günlerin gösterilmesi ve hatta mesai saatleri dışındaki saatlerin de belirtilmesi doğaldır.

Sorumlu Yöneticilik Belgesi talebinde bulunan üyelerimizden; bazı Tarım İl Müdürlüklerinin, ODA'mız ile Gıda ve Kimya Mühendisleri Odaları arasında imzalanan ve odalararası işbirliğini ve tek tip uygulamayı sağlayacak protokole, tüm üyelere ulaştırılan Protokol Uygulama Talimatına ve Türkiye Noterler Birliğine gönderilen tek tip sözleşme örneğini dikkate almadıklarına ilişkin bilgiler alınmaktadır.

Yukarıda belirtilen konularla ilgili görüşünüzün bildirilmesini ve etkin bir uygulamayı sağlamaya yönelik olarak uzunca süreli emekle hazırlanan örneği ekte gönderilen protokol ve uygulama talimatı konusunda Tarım İl Müdürlüklerinin bilgilendirilmeleri hususunu tasviplerinize arz ederim.

EKİ: 1 Protokol

1 Protokol Uygulama Talimatı

1 Örnek Sözleşme

2.3.2. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Tarımsal Üretimi ve Geliştirme Genel Müdürlüğü'ne ANKARA

İLGİ: 16.05.2005 tarih ve 33933-7413 sayılı yazınız.

Bilindiği üzere, Araçların İmal, Tadil ve Montajı hakkında Yönetmeliğin 7 nci maddesinin son fıkrasında yapılan değişiklik (21.10.2004 tarihli ve 25620 sayılı Resmi Gazete) ile ODA'mız "Yetki Belgesi" verme konusunda yetkilendirilmiştir.

Bu yetkiyi kullanma süreci; Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile yapılacak bir protokolla bu yetkinin ODA'mıza devri ile başlayacak ve Üniversiteler değişik kurum ve kuruluşlardan alınacak teknik destek ile ODA'mızca yapılacak eğitimlerle sürecek ve ODA'mız tarafından yetki belgesi verilmesiyle sonlanacaktır.

Bakanlığınızca yapılacak Tarımsal Mekanizasyon Kurulu Toplantısında bu konunun da değerlendirilmesinin ve özellikle eğitimin süresi, şekli ve yeri konusunda belirlenecek görüşlerin ODA'mıza bildirilmesinin, yürütülecek çalışmalara büyük katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Konu ile ilgili olarak Ziraat Fakültelerinin Mekanizasyon bölümlerinin katılımı ile 10.06.2005 tarihinde ODA'mızda bir toplantı yapılmış, somut kararların alınacağı ikinci toplantının 24.06.2005 tarihinde Saat 10:00 da yapılması kararlaştırılmıştır.

ODA'mızda yapılacak bu toplantıya Bakanlığınız temsilcisinin de katılımı uygun bulunmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

Ek: 1 Yönetmelik

2.3.3. TARIM İŞLETMELERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

18/12/1991 tarihli ve 91/2526 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğü konulan Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzüğün ve bu Tüzüğün hukuki dayanağını teşkil eden 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun'un ilgili maddelerine göre; tarımsal yapıların keşif, plan, proje, uygulama ve kontrolleriyle ilgili işlemlerde ziraat mühendisleri yetkilidirler.

Bu konu ile ilgili olarak görüş sorulması üzerine Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğüne, uygulamada dikkate alınmak üzere, ODA'mız görüşünü belirten bir örneği ekte sunulan yazı gönderilmiştir.

Tarımsal yapı olmaları nedeniyle hayvan barınaklarının yapımı konusunda genel Müdürlüğünüzce açılan ihalelerle ziraat mühendislerinin de katılmaları hakkınının, 7472 sayılı Kanun ve buna bağlı Yetki Tüzüğünde yer alan hükümler dikkate alınarak, tanınması hususunda gereğinin yapılmasını dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

EKİ: 1 Yazı

2.3.4. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü'ne

İlgi: 15.07.2005 tarih ve 51333/1478 sayılı yazınız.

Genel Müdürlüğümüzce desteklenen hayvancılık projeleriyle ilgili işletme binalarının planlanması, kontrolü, inşaat ruhsatı, hakedişleri ve tarımsal yapıların neler olduğu konusunda yaşanan sorunlarla ilgili yazınız incelenmiş ve görüşümüz aşağıda belirtilmiştir.

Bize göre, tarım işletmelerinin projelendirilmesi anlamında; her türlü tarımsal üretim faaliyetlerinin tüm aşamalarında gerekli olan ve kullanılan, üretim sürecinin herhangi bir safhasında onun tamamlanmasına yardımcı olan, üretilen tarımsal ham maddenin işletme içerisinde işlenmesi ve değerlendirilmesi amacıyla yönelik olarak inşa edilen, özetle işletme bütünü'nün tamamlayıcı bir parçası ve kısmı olan tüm yapılar tarımsal yapıdır.

Tarımsal işletmeler arasındaki ortak kullanım ile toprak ve su kaynaklarının korunması ve kullanılmasına konu olan ve üretim sürecine belli bir noktadan doğrudan katılan sulama, drenaj, toprak ve su erozyonunu hayvan içme suyu, tarla içi hizmetleri ve tarla başı kanalları gibi tüm yapılar da tarımsal yapılardır.

Bilindiği üzere; 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun ziraat mühendislerinin uzmanlık alanları, görev ve yetkileri ile ilgili düzenlemeleri yapmış olup, bu Kanuna dayalı olarak 18.12.1991 tarih ve 91/2526 sayılı Bakanlar Kurulu Kararıyla, Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük yürürlüğe konulmuştur. Bu Tüzüğün, 8 inci maddesinin, "Ziraat Mühendisleri, tarım işletmelerinin üretim, hasat, sınıflandırma, ambalajlama, muhafaza, depolama, değerlendirme ve pazarlama faaliyetleriyle ilgili etüd, planlama ve projelendirme işleriyle bunların uygulama ve kontrol işlerini yapmaya yetkilidirler." hükmü,

işletmelerin depolama, değerlendirme ve pazarlama dahil tüm fonksiyonlarının projelendirilmesi ve kontrolü yetkisini Ziraat Mühendislerine vermiştir.

Bu bakımdan, işletmenin parçalarından olan ve onu tamamlayan üretim ve değerlendirmenin yapıldığı tek katlı binaların tarımsal yapı olarak kabul edilmesi, ODA'mızca uygun görülmektedir.

Bilgilerinizi arz ederim.

Saygılarımla.

Ural ERSOY

Genel Sekreter

2.3.5. TARIM VE KöYİşLERİ BAKANLIğI
ARAşTIRMA PLANLAMA VE KOORDİNASYON
KURULU BAşKANLIğI'NA

Eskişehir Yolu 9.Km Lodumlu / ANKARA

İlgi: 25.08.2005 tarih ve 4938 / 61730 sayılı yazınız.

Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Uygulama Yönetmeliği ODA'mızca incelenmiş olup, görüşümüz ekte sunulmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Yönetim Kurulu A.

Genel Sekreter

EKi: Yazı (7 sayfa)

2.3.6. TARIM VE KöYİşLERİ BAKANLIğI
(zel Kalem Müdürlüğü'ne)

ANKARA

Kırkclareli ilindeki tarımsal sivil toplum örgütlerinin yetkili temsilcileri tarafından ODA'mıza gönderilen dilekçede, 657 sayılı Kanun kapsamında Tarım İl Müdürlüğü'nzde çalışan aralarında üyelerimizin de olduğu değişik disiplinlerde teknik ve sağlık hizmetleri sınıfına dahil elemanlarınıza, Valilik binasında nöbet hizmeti yaptırıldığı belirtilmektedir.

Hafta içi günlerde saat 17:30 dan 8:30 a kadar nöbet tutturulan Valilik binası, bilindiği üzere Bakanlığınıza ait bir işyeri değildir. Oysa ilgili mevzuata göre, her kurumun kendi işyeri ile ilgili güvenlik önlemlerini almaları gerekmektedir.

Konu ile ilgili olarak, Bakanlığınız Savunma Sekreterliği tarafından Personel Genel Müdürlüğünüze gönderilen 17.12.2004 tarih ve 1330 sayılı yazıda, yasal dayanakları da gösterilerek Kırklareli İl Müdürlüğünüz elemanlarına Vilayet binası nöbeti tutturulmasının uygun olmadığı belirtilmesine rağmen, Valiliğin haksız uygulamasının devam ettiği bilinmektedir.

Konunun Bakanlığınızca değerlendirilmesi ile yasal olmayan bu baskıcı tutumun önlenmesinin sağlanması ve sonuçtan tarafımıza bilgi verilmesini arz ederim.

Saygılarımla.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

2.3.7. Sayın Prof. Dr. Sami GÜÇLÜ

Tarım ve Köy İşleri Bakanı

Bakanlığınız Merkez Teşkilatında çalışmakta olan meslektaşlarımızdan aldığımız yakınmalar, oldukça uzun bir zamandan beri ödenmekte olan büyük proje zammının 2005 yılında ödenmediğini göstermektedir.

Son yıllarda özlük hakları konusunda hiçbir iyileşme yapılmayan teknik hizmetler sınıfı içerisinde yer alan meslektaşlarımızın yıllık maaş artışlarıyla ekonomik zorlukları aşabilmeleri mümkün olamamaktadır.

Yukarıda bahsedilen proje zammının kesilmesi, yıllık artışı da yok ederek, maaşlarda azalmaya sebep olmuştur.

Meslektaşlarımızın bu durumdan dolayı karşılaştıkları zorlukları aşabilmeleri bakımından, eskiden olduğu gibi büyük proje zammı ödemelerinin başlatılması hususunda yardım ve katkılarınızı dilerim.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

2.3.8. TARIM VE KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI

Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı'na

İlgi: 30 Aralık 2005 tarih ve 88662/6610 sayılı yazınız.

Kurulunuzca oluşturulan bir Komisyon tarafından hazırlanan Ulusal Biyogüvenlik Kanunu Taslağı incelenmiş olup ODA'mız görüşü ilişikte gönderilmektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

Eki: Görüş (18 sayfa)

2.3.9. T.C. TARIM ve KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI

TARIMSAL ÜRETİM ve GELİŞTİRME GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

(Tarım Arazilerini Değerlendirme Daire Başkanlığı)

Bilindiği üzere, "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu" 19 Temmuz 2005 gün, 25880 sayılı; adı geçen Kanun'a dayanılarak çıkartılan "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Uygulama Yönetmeliği" ise 15 Aralık 2005 gün, 26024 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Sözü edilen genel düzenleyici işlemlerle her ilde oluşturulacak Toprak Koruma Kurullarında, Ziraat Mühendisleri ODASI ve TEMA Vakfı temsilcilerinin de bulunması öngörülmektedir.

Her ilden seçilen sözü edilen kurum ve kuruluşların temsilcilerinin, konu ile ilgili teknik bilgi sahibi ve yetkin birer temsilci niteliğine kavuşturulabilmeleri ve çalışmaların ortaklaştırılabilmesi için, iyi planlanmış bir eğitim çalışmasına katılmalarının sağlanmasında büyük yarar görülmektedir.

Bu çerçevede, A.Ü. Ziraat Fakültesi (Toprak Bölümü), Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı (TÜGEM Genel Müdürlüğü - Tarım Arazilerini Değerlendirme Daire Başkanlığı), TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI ve TEMA Vakfı'nın etkin bir işbirliğine gereksinim duyulmaktadır.

Bu çerçevede ODA ve TEMA VAKFI Kurul üyelerine yönelik Ankara'da gerçekleştirilecek üç günlük bir eğitim çalışmasının işbirliği içerisinde

planlanması ve gerçekleştirilmesi için, Bakanlık ve Ziraat Fakültesi'nin de katılımıyla bir eğitim programı hazırlanması ve uygulanmasını önermekteyiz.

Diğer yandan, "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Uygulama Yönetmeliği", kapsamında saydığı işlerin, "6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun ve buna bağlı olarak 24/1/1992 tarihli ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulmuş olan Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzüğü'nün yetki verdiği teknik elemanların sorumluluğunda, Bakanlığın belirleyeceği standartlara uygun olarak" yapılmasına amirdir.

Sözü edilen Yasa ve Yönetmelikte çerçevesi çizilen **projeleri yapacak özel sektör çalışanı ve/veya bağımsız çalışan ziraat mühendislerinin, tüm yurt genelinde çalışmalarını ortaklaştırmak ve doğru bir temel üzerinden yürütmelerini sağlamak amacıyla, "toprak etüd ve haritalama" alanında beş gün, "toprak koruma" alanında beş gün olmak üzere toplam 10 günlük bir eğitim çalışmasının** yararlı olacağı düşünülmektedir.

ODA'mızın, 8.11.2005 gün, 25987 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği" (**Ek-1**) ile 14.12.2005 gün, 26023 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Serbest Müşavirlik, Mühendislik Hizmetleri ve Belgelendirme Yönetmeliği" (**Ek-2**), sözü edilen çalışmaların gerçekleştirilmesi için uygun bir hukuki zemin sağlamaktadır.

Bu çerçevede, sözü edilen 4 kurum ve kuruluşun, yukarıda çerçevesi çizilen çalışmalarda işbirliği içinde olmayı uygun görmeleri halinde, bu amaçla kurulacak Komisyona birer adet temsilci vermeleri ve birisi üç günlük, diğer ikisi beş günlük olmak üzere toplam üç eğitim programının içeriği ve eğitimci yapısına ilişkin görüşleri yanında Toprak Koruma Proje Formatı'na ilişkin değerlendirmeleri ile birlikte, 21 Şubat 2006 günü saat 14:00'te, Ziraat Mühendisleri ODASI'nda yapılacak toplantıya katılmalarını dilerim.

Saygılarımla,
Gökhan GÜNAYDIN
Başkan

Ekler _____ :

Ek - 1: "Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği"

Ek - 2: "Serbest Müşavirlik, Mühendislik Hizmetleri ve Belgelendirme Yönetmeliği"

Dağıtım _____ :

1 - Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı, (TÜGEM Genel Müdürlüğü, Tarım Arazilerini Değerlendirme Daire Başkanlığı)

2 - A.Ü. Ziraat Fakültesi Dekanlığı

3 - Türkiye Erozyonla Mücadele Vakfı

2.3.10. T.C. TARIM ve KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI TARIMSAL ÜRETİM ve GELİŞTİRME GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

(Tarım Arazilerini Değerlendirme Daire Başkanlığı)

Bilindiği üzere, 19 Temmuz 2005 gün, 25880 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu" nun geçici 1 inci maddesinde;

"11.10.2004 tarihinden önce tarım arazileri; gerekli izinler alınmadan tarım dışı amaçlı kullanıma açılmış ve tarımsal bütünlüğü bozmuyor ise söz konusu arazinin istenilen amaçla kullanımı için, altı ay içerisinde Bakanlığa müracaat edilmesi, hazırlanacak toprak koruma projesine uyulması ve tarım dışı kullanılan tarım arazilerinin her metrekaresi için beş Yeni Türk Lirası ödenmesi şartıyla izin verilir" denilmektedir.

Yasada sözü edilen süre, 19 Ocak 2006 tarihi itibariyle dolmuş durumdadır. Bu süre içerisinde, Bakanlığınıza tarım dışı amaçla arazi kullanımına yönelik yapılan başvuruların iller itibariyle listesinin ODA'mıza gönderilmesini dilerim.

Saygılarımla,

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

2.3.11. KORUMA VE KONTROL GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Genel Müdürlüğünüzce hazırlanan Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Kanun Tasarısı ODA'mızca incelenmiş olup, görüşümüz ilişikte gönderilmektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

Eki: 1 yazı (4 sayfa)

2.4. ÇEŞİTLİ BAKANLIKLAR VE KURULUŞLARLA YAZIŞMALAR

2.4.1. T.C. KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

SÜRMENE DENİZ BİLİMLERİ FAKÜLTESİ DEKANLIĞI'NA

Fakülteniz Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliği Bölümü mezunlarının ODA'mıza üye olma istekleri olumlu karşılanmış ve yasal prosedür başlatılmış olup sonuç hakkında Dekanlığınıza ayrıca bilgi verilecektir.

Çalışmalarınızda başarılar ve esenlikler dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

2.4.2. KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ

SÜRMENE DENİZ BİLİMLERİ FAKÜLTESİ TRABZON

İlgi: 11.05.2005 tarih ve 164 sayılı yazınız.

Fakülteniz Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliği Bölümü mezunlarının ODA'mıza, mezuniyet tarihlerine bakılmaksızın üye olabilmeleri, Yönetim Kurulumuzun 17.05.2005 tarihli toplantısında kararlaştırılmıştır.

Bilgilerinizi ve gereğini dilerim.

Saygılarımla.

Ural ERSOY

Genel Sekreter

2.4.3. SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI'NA

Sanayi Genel Müdürlüğü (AİTM Şube Müdürlüğü)

İlgi: 23.03.2005 tarih ve 513 sayılı yazımız.

Bilindiği üzere; Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelik üzerinde yapılan değişiklik 21.10.2004 tarih ve 25620 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu Yönetmeliğin 7 nci maddesinin son fıkrasında yapılan bu değişiklik ile tarım ve orman traktörleri ile römorklar üzerinde yapılacak tadilatlarla ait projelendirmelerde belge sahibi Ziraat Mühendislerine yetki verilmiştir.

Bu durumun hayata geçirilebilmesi için öncelikle Bakanlığınızla ODA'mız arasında yetki devrine ilişkin bir protokol yapılması "İlgi" yazımızla talep edilmiş, ancak bugüne kadar yanıt alınamamıştır.

Konunun değerlendirilmesini ve ODA'mızın bilgilendirilmesini arz ederim.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

BAŞKAN

2.4.4. SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI' NA

(Sanayi genel Müdürlüğü AİTM Şube Müdürlüğü)

İlgi: 14.06.2005 tarih 1061 sayılı yazımız.

AİTM Yönetmeliği üzerinde yapılan değişikliğe bağlı olarak düzenlenecek Protokol'ün eklerini oluşturacak; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Serbest Müşavirlik – Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği taslakları ODA'mızca hazırlanmış, yürürlüğe konulmak üzere Başbakanlığa gönderilmesi için Türk Mühendis ve Mimar Odaları Başkanlığının onayına sunulmuştur.

Örnekleri ekte gönderilen yönetmelikler konusunda bilgilerinizi arz ederim.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

EKLER: 3 Adet Yönetmelik

2.4.5. SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI'NA

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'na dayanılarak hazırlanan ve 03.02.1993 tarih ve 21485 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında Yönetmelik üzerinde meslektaşlarımıza hizmet alanı yaratmak amacıyla ODA'mızca yürütülen yoğun bir çalışma sonucunda, değerli katkılarınızla mesleğimiz adına olumlu bir değişikliğin yapılması sağlanmıştır.

Bilindiği üzere; Bakanlığınızca yürürlüğe konulan bu yeni Yönetmelik 21.10.2004 tarih ve 25620 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanmış ve eski Yönetmeliği yürürlükten kaldırmıştır.

Adı geçen Yönetmeliğin 7 nci Maddesinin bir örneği ilişikte gönderilmektedir. Bu maddenin son fıkrasının tetkikinden de görüleceği üzere; bu Madde tarım traktörleri ve römorklarının imalat ve tadilatlarıyla ilgili projelerin, Bakanlığınız ve Bakanlığınız adına görevlendirilmiş kuruluşlar tarafından yetki belgesi verilmiş Ziraat Mühendisleri tarafından yapılabileceği ve bu Ziraat Mühendislerinin de, imalatçı firmanın bir çalışanı veya ODA'mız tarafından Büro Tescil Belgesi verilmiş serbest çalışan Ziraat Mühendisi olmaları gerektiğini hükme bağlamıştır.

Buradan açıkça görülmektedir ki, tarım traktörü ve römorklarının imal ve tadil projelerinde yetkili olarak çalışacak olan Ziraat Mühendislerinin ODA'mızca belgelendirilen Ziraat Mühendisi olmaları zorunludur.

Büro tescil belgesi verilecek meslektaşlarımız için, Ülkemizin her bölgesine dağılmış bulunan Ziraat Fakültelerinin mekanizasyon bölümlerinin bilimsel ve teknik destekleri alınarak, tüm illerde aktif olarak çalışan Şube Başkanlıklarımız tarafından ve ODA'mız Genel Merkezinin koordinasyonunda eğitim programları düzenlenecek, bu suretle teknolojik gelişmeler üyelerimize aktarılacaktır.

Bu yolla bilgi ile donatılacak üyelerimizin imalat ve tadilat projelerine koyacakları katkılar sonucunda, üstün nitelikli mekanizasyon araçlarının piyasa çıkması gerçekleşecek ve ulusal kaynaklarımızın rasyonel olarak kullanılması sağlanacaktır.

Yukarıda belirtilen hususların gerçekleşmesi ve söz konusu Yönetmelikle elde edilen yetkinin kullanılabilmesi bakımından, Bakanlığınızla ODA'mız arasında bir protokol düzenlenmesine ihtiyaç duyulmuştur.

Konunun tarafınızdan değerlendirilmesi ile görüşünüzün ODA'mıza bildirilmesini dilerim.

Saygılarımızla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

2.4.6. T.C. SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI SANAYİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ (AİTM ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ)

İlgi : 7.7.2005 gün, 1337 sayılı yazımız.

İlgi yazımızla, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 29 uncu maddesinin Bakanlığınıza verdiği yetkiye binaen yürürlüğe konulan ve 21 Ekim 2004 gün, 25620 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında (AİTM) Yönetmeliği 7 inci maddesi e bendi uyarınca, tarım veya orman traktörleri ile römorkları için tadilat projelerinin çizim ve hesaplarının, tarım makineleri bölümü mezunu Bakanlık veya Bakanlık adına görevlendirilmiş kuruluşlar tarafından yetki belgesi verilmiş ziraat mühendisleri tarafından yapılabilmesi amacıyla, "Mühendis Yetki Belgesi" vermesi için, Bakanlığınızca, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın yetkilendirilmesi amacıyla hazırlanan Protokol Taslağına ilişkin görüşlerimiz sunulmuş ve bu kapsamda çıkarılması gereken Yönetmeliklere ilişkin Oda'mız Mevzuat Komisyonu'nun çalışmalarına başladığı bildirilmiştir.

Bu doğrultuda, TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI

- Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği 11.08.2005 gün, 25903 sayılı Resmi Gazete (Ek - 1),
- Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği 8.11.2005 gün, 25987 sayılı Resmi Gazete (Ek - 2),
- Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği 14.12.2005 gün, 26023 sayılı Resmi Gazete'de (Ek - 3)

yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bunun yanında, 24.07.2002 gün, 24825 sayılı Resmi gazete'de yayımlanan "Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik", ilgili Protokol uyarınca gerçekleştirilecek mesleki denetim uygulamalarında hüküm doğuracaktır. (Ek - 4)

Bu doğrultuda, Bakanlığınızca hazırlanarak ODA'mıza gönderilen "SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI'NIN TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI'NI TARIM MAKİNALARI BÖLÜMÜ MEZUNU ZİRAAT MÜHENDİSLERİNE YETKİ BELGESİ VERMESİ HUSUSUNDA YETKİLENDİRMESİNE DAİR PROTOKOL" üzerinde, ODA'mızın yürürlükteki mevzuatı ve Resmi Gazete'de yayımlanan Yönetmeliklerimiz açısından bazı değişiklik ve düzeltmelerin yapılması gerekli görülmüş ve Oda'mız önerileri taslak Protokol üzerine işlenerek ekte sunulmuştur. (Ek - 5).

Diğer yandan, ODA'mız'ın Ziraat Fakülteleri Tarım makineleri bölümü öğretim üyelerinden oluşan bir Komisyon aracılığıyla hazırladığı "AİTM Yönetmeliği Kapsamında Araçların İmal, Tadil ve Montajı Projelendirme Çalışmaları İçin Mühendis Yetkilendirme Eğitim Kursu Program Taslağı" da yazımız ekinde sunulmaktadır. (Ek - 6)

Bakanlığınızca gerekli incelemenin yapılarak, Protokol'ün karşılıklı imzalanması ve gerekli eğitim - belgelendirme çalışmaları sonrasında meslektaşlarımızın bir an evvel çalışma alanında yerlerini almaları konusunda gereğini arz ederiz.

Saygılarımla,

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

Ekler _____ :

- 1 - Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği
- 2 - Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği
- 3 - Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği
- 4 - Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik
- 5 - Protokol Taslağı
- 6 - Eğitim Kursu Program Taslağı

2.4.7. T.C.SANAYİ VE TİCARET BAKANLIĞI

SANAYİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ(AİTM ŞUBE MÜDÜRLÜĞÜ)

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 29 uncu maddesinin Bakanlığınıza verdiği yetkiye binaen yürürlüğe konulan ve 21 Ekim 2004 gün, 25620 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Araçların İmal, Tadil ve Montajı Hakkında (AİTM) Yönetmeliği 7 inci maddesi e bendi uyarınca, tarım veya orman traktörleri ile römorkları için tadilat projelerinin çizim ve hesaplarının, tarım makineleri bölümü mezunu Bakanlık veya Bakanlık adına görevlendirilmiş kuruluşlar tarafından yetki belgesi verilmiş ziraat mühendisleri tarafından yapılabilmesi amacıyla, "Mühendis Yetki Belgesi" vermesi için, Bakanlığınızca, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın yetkilendirilmesi amacıyla hazırlanan Protokol Taslağı tarafımızdan incelenmiştir.

Genel olarak olumlu hükümler içeren Protokol Taslağı hazırlığı için teşekkürlerimizi sunmak isterim. Protokol Taslağı'nın ODA'mıza ulaşması ile birlikte, Mevzuat ve Eğitim Komisyonlarımız çalışmaya başlamış olup; çalışmalar sonucunda Mühendis Yetkilendirme Eğitim Kursu Program Taslağı (Ek - 1) ve üç adet Yönetmelik taslağı

- Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği (Ek - 2),
- Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği (Ek - 3),
- Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği (Ek - 4)

taslakları hazırlanmış ve Resmi Gazete'de yayımlanmalarını sağlamak üzere gerekli girişimlere başlanılmıştır.

Bunun yanında, 24.07.2002 gün, 24825 sayılı Resmi gazete'de yayımlanan "Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik", ilgili Protokol uyarınca gerçekleştirilecek mesleki denetim uygulamalarında hüküm doğuracaktır.

Diğer yandan, Bakanlığınızca hazırlanan Taslak'ta, ODA'mızın yürürlükteki mevzuatı ve Resmi Gazete'de yayımlanacak olan genel düzenleyici işlemleri açısından bazı değişiklik ve düzeltmelerin yapılması gerekli görülmüş ve Oda'mız önerileri taslak Protokol üzerine işlenerek ekte sunulmuştur. (Ek - 5).

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Saygılarımla,

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

2.4.8. TİCARET ODASI BAŞKANLIĞI'NA

Söğütözü Mah. 2. Cad. No:5 ANKARA

Gıda üretim işyerleri için ODA'mızca düzenlenen Sorumlu Yönetici Belgeleri için işyerinin hangi konuda üretim yaptığının veya faaliyet gösterdiğinin bilinmesine mutlak ihtiyaç bulunmaktadır.

Elle üretim yapılan işyerleri için Kapasite Raporu düzenlenemeyeceğine ilişkin yazılarınızda faaliyet konusu belirtilmediğinden, ilgililer için belge düzenlenmesi mümkün olamamaktadır.

Kişilerin hak kayıplarının önlenmesi bakımından, tarafınızdan düzenlenecek yazılarda üretim konusunun belirtilmesini dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

2.4.9. TİCARET VE SANAYİ ODASI BAŞKANLIĞI'NA Uzunköprü / EDİRNE

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Başkanlığı'na bağlı tüm mühendis odaları, üyelerinin emeklerinin sömürülmesini önlemek üzere, yaptıkları her hizmet için talep edecekleri asgari ücretleri belirlemek gibi bir sorumluluk içerisindeyler. Böyle bir tespit, yalnız mühendisler için değil meslek odaları tarafından doktorlar, avukatlar, diş hekimleri gibi meslek grupları için de yapılmakta olduğu tarafınızca da bilinmelidir.

Gıda işyerlerinde çalışan üyelerimiz için belirlenen ücret, (5 işletmede çalışanların her işletmesi için asgari 180,00YTL, tek işletmede çalışan için 890,00YTL.) Ülkemizdeki işletmelerin büyüklüğü de dikkate alınarak ve onlara da bir haksızlık yapılmasını önlemek üzere, hakkaniyet ölçüleri içerisinde tespit edilmiş olup, bu güne kadar hiçbir kuruluşun tepkisine neden olmamıştır.

ODA'mızca yapılan bu işlem, asgari ücret belirleme işlemi olup, üyelerimizin haklarının korunması için gereklidir ve hukukidir.

Bilgilerinizi ve gereğini dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

2.4.10. TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ'NE

Atatürk Bulvarı No:131 K:9 06640 Bakanlıklar / ANKARA

2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu'nun 4650 sayılı yasa değiştirilen 15. maddesinin 1.fıkrasına göre "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne bağlı ihtisas odalarından her biri tarafından, üyelerinin oturdukları yeri göz önünde bulundurarak her il için onbeş ila yirmibeş, ayrıca il merkezleri için il, ilçeler için ilçe idare kurullarınca bu bölgelerde oturan ve mühendis veya mimar olan taşınmaz mal sahipleri arasından onbeş bilirkişi her yıl ocak ayının ilk haftasında seçilerek isim ve adreslerini bildiren listeler valiliklere verilir." İkinci fıkraya göre "Valilikçe onanan listelerden, odalar tarafından seçilenler il merkezi ve ilçelerdeki asliye hukuk mahkemelerine, idare kurulu tarafından seçilenler de seçildikleri yerin asliye hukuk mahkemelerine, idare kurulu tarafından seçilenler de seçildikleri yerin asliye hukuk mahkemelerine bildirilir." 4. fıkraya göre ise "Bilirkişi kurulu; kamulaştırmaya konu olan yerin cins ve niteliğine göre, üçü odalar listesinden, ikisi de idare kurulu listesinden seçilmek suretiyle beş kişiden oluşur."

Bu belirttiğimiz yasa hükümlerine rağmen yapmış olduğumuz tespitlere göre İstanbul'da bazı mahkemeler kamulaştırma ile ilgili davalarda ODA' mızın sunduğu bilirkişi listesinde yer almayan ve hatta ODA üyesi dahi olmayan mühendisleri bilirkişi olarak atamaktadır. Ayrıca ODA üyesi olup, ODA bilirkişi listesinde yer alan ve fakat bilirkişilik görevinden ayrılma talebinde bulunup, talebi tarafımızdan kabul edilen

şahıslar, bu durum İstanbul Valiliği'ne tarafımızca iletilmesine rağmen, istifalarından bir yıl sonra dahi halen bilirkişi olarak atanmaktadır.

Muhtemelen Kamulaştırma Kanunu'nun 15. maddesinin 1. fıkrasının son cümlesi gereği, Birliğinizin de görüşü alınarak Maliye Bakanlığı ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın birlikte hazırlayacakları ve bilirkişi olarak görev yapacakların niteliklerini ve çalışma esaslarını düzenleyecek yönetmeliğin henüz çıkmamasından kaynaklanan durumun yararlanarak yapılan bu ihlallere son verilmesi için Birliğiniz tarafından Adalet Bakanlığı'na bir yazı yazılarak durumun bildirilmesine ve Adalet Bakanlığı'ndan Asliye Hukuk Mahkemelerine bu konuya ilişkin bir genelge gönderilmesinin talep edilmesini dilemekteyiz.

Gereğinin yapılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

3. ÖRGÜTSEL ETKİNLİKLER

3.1. 39. DÖNEM DANIŞMA KURULU TOPLANTILARI

3.1.1. 39. DÖNEM I. DANIŞMA KURULU / GAZİANTEP

TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI'nın 39. Dönem I. Danışma Kurulu Gaziantep'de gerçekleştirildi.

Önceki dönem ODA Başkanlarımız, Yönetim – Denetim – Onur Kurulu, TMMOB Yönetim Kurulu ve TMMOB Yüksek Onur Kurulu üyelerimiz, Şube Başkan ve Yönetim Kurulu üyeleri, Yörede bulunan İl Temsilcileri ve İş yeri Temsilcilerimizin katılımıyla yapılan toplantıda, ODA'mızın geçmiş 6 aylık çalışmaları değerlendirildi ve önümüzdeki 6 aylık çalışmaları planlandı.

ALINAN KARARLAR

1-560 Sayılı KHK ve Sorumlu Yöneticilik Uygulamaları

- Sorumlu yöneticilerin deneyim ve bilgi düzeylerini artırmak amacıyla, eğitimlerine yönelik çalışmalara devam edilecektir. Bu bağlamda, Şubelerimiz ve İl Temsilciliklerimiz, kendi bölgelerinde bulunan gıda işletmelerinin çalışma alanlarını dikkate alarak düzenlenmesini talep ettikleri mesleki eğitim çalışmalarını Genel Merkez'e bildireceklerdir.
- Şubelerimiz ile işbirliği içinde hazırlanan ve web sayfamızda yayımlanmakta olan "Sorumlu Yöneticil El Kitabı", 560 sayılı Yasa'da yapılacak değişiklikler sonrası, bunlara uygun olarak revize edilecek ve basımına geçilecektir.
- 560 sayılı KHK'yi değiştiren yasa tasarısı üzerinde yapılan değişiklikler, ODA'mızın Gıda Komisyonları vasıtasıyla sürekli değerlendirilecek, Şubelerimizce oluşturulan raporlar Genel Merkez'e gönderilecek; Genel Merkez ilgili kurumlar ile işbirliği yaparak, konuyu kamuoyunun ve TBMM'nin gündemine taşıyacaktır.
- Şubelerimiz, denetçileri vasıtasıyla, sorumlu yönetici çalıştırmayan gıda işletmelerini saptayacak ve Tarım İl Müdürlükleri ile Genel Merkez'e bildireceklerdir. Bu çalışmaların etkinliğinin sağlanması açısından, Şubelerimiz, kendi illerinde, diğer ilgili kurum ve kuruluşlarla birlikte "Tarım ve Gıda Platformu" oluşturacaklardır.
- Sorumlu Yönetici olarak çalışan meslektaşlarımızın ücret düzeyleri, ücretlerinin ödenmesi, sigortalarının sağlanması konularında sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunların çözümünde, ücretlerin oluşturulacak bir havuzda toplanarak ODA tarafından sorumlu yöneticilere dağıtımının sağlanması, böylelikle belgeye dayalı ücret ödeme düzeninin oturtulması, ODA'mızın hazırladığı "örnek sözleşme" nin meslektaşlarımız tarafından yaygın kullanılmasının sağlanması, Tarım İl Müdürlüklerine teslim edilen sözleşmelerin bir nüshasının SSK'ya gönderilmesini sağlanması, asgari ücret uygulamaları konusunda, Rekabet Kurulu ve TMMOB arasında süren dava sonuçları ve diğer meslek grupları ile iş paylaşımı olanakları da dikkate alınarak gerekli çalışmaların yapılması...

- 27.01.2004 tarihli 25359 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Kırmızı Et ve Et Ürünleri Üretim Tesislerinin Kuruluş, Açılış, Çalışma ve Denetleme Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik", sözü edilen işletmelerde çalışacak meslek mensupları arasında, Görev ve Yetki Tüzüğüümüz hükümlerine aykırı olarak zooteknistlerin çıkartılmasına yönelik bir düzenleme getirmiştir. Bu haksız düzenlemeye karşı gerekli idari ve hukuki süreçler yürütülecektir.

2-"Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmaları İle İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik" Uygulamaları:

- Konu ile ilgili olarak, 4 Nisan 2004 tarihinde Mersin'de yapılan Bölge Toplantısı sonuçlarının yaşama geçi-rilmesine yönelik çalışmalar yapılacaktır.
- ODA'mız, 24.07.2002 gün, 24825 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik" hükümleri gereği, ziraat mühendislerinin özel hizmet alanlarındaki faaliyetlerinin kamu yararına ve meslek etiğine uygunluğunu denetçileri eliyle denetlemekte, ticari rekabetin doğurabileceği olumsuz gelişmelerin önüne geçebilmek için "mesai saati uygulaması" yürütmekte, aykırı davranışlarda yaptırım uygulamaktadır. Bu alanda, Şubeler arasında etkin ve ortak uygulama gerekliliği bulunmaktadır. Ayrıca, Tarım Bakanlığı'nın yürüttüğü denetim faaliyetleri ile ODA'mız denetçilerinin faaliyetlerinin koordine edilmesi, denetimin etkinliğini artıracak ve kamu yükünü hafifletecektir.
- Denetçilerin tuttukları tutanakların tekleştirilmesi konusunda, Genel Merkez tarafından bir belirleme yapılacaktır.
- Zirai ilaç ve tohum satışlarında görev alan meslektaşlarımızın Ticaret Odalarına kaydolmaları zorunluluğu bulunmamaktadır. Bu konuda zorlamaların olması durumunda, Genel Merkeze bilgi verilecektir.
- "Zirai Mücadele İlaçlarının Toptan ve Perakende Satışı ve Depolanması Hakkında Yönetmelik" hükümlerinde gerekli değişiklikler konusunda, Diyarbakır Şube Başkanlığı bir rapor hazırlayarak Genel Merkez'e gönderecektir.
- Pazar yerlerinin tüketici sağlığı, ürün giriş-çıkış kontrolü, atıkların durumu, esnaf denetimi, kent planları içindeki konumu, ziraat mühendisi istihdamı vb. alanlardaki işlevlerinin, verili yasal dayanaklar dikkate alınarak yeniden düzenlenmesine yönelik bir rapor, İzmir Şube Başkanlığı tarafından hazırlanarak Genel Merkez'e gönderilecektir.
- Ev, işyeri ve yerleşim merkezlerindeki hastalık ve zararlılarla mücadele konusunda yetkili olan Sağlık Bakanlığı, bu alanda çalışabilecek meslek gruplarını sıralarken, doktordan hemşireye kadar bir çok meslek grubuna yetki sağlamıştır. Oysa alan, tamamen mesleğimize özgülenmesi gereken bir alandır. Konuyla ilgili olarak, İstanbul Şubemiz tarafından bir rapor hazırlanarak Genel Merkeze ulaştırılacaktır.
- Serbest meslek yapmak isteyen meslektaşlarımız, bazı illerde ustalık belgesi almaya zorlanmaktadır. Bilime ve akla aykırı bu uygulamanın, yurt çapında çözüme kavuşturulması için, Genel Merkez, Milli Eğitim Bakanlığı nezdinde girişimlerde bulunacaktır.

Ayrıca Tarım Kredi Kooperatifleri satış yerlerindeki meslektaşlarımız birden fazla satış yerinde sorumlu yönetici olarak görevlendirilmektedir. Konu Genel Merkez tarafından TKB nezdinde görüşülecektir.

3-Tarımsal Danışmanlık Hizmetleri, "1000 Tarım Gönüllüsü" Uygulamalarının Değerlendirilmesi

- "Köy Merkezli Tarımsal Üretime Destek Projesi" hazırlanırken, ODA'mız gereken sorumluluğu göstermiş ve Proje aşamasında gerekli uyarıları yapmıştır. ODA'mızın dikkate alınmayan uyarıları, Proje'de görev alan üyelerimizi zor durumda bırakmaktadır. Bu aşamada, Projenin başarısız olması, meslektaşlarımızın

başarısızlığı gibi algılanabilecektir. Bu bağlamda, tüm ZMO örgütlülüğü, Projede görev alan meslektaşlarımıza moral, bilimsel, psikolojik, sosyolojik destek verecektir. Şubelerimiz, Projede görevli arkadaşlarımızla düzenli toplantılar yaparak, özellikle kendi yörelerindeki tarımsal uygulamalar konusunda gerekli desteği sağlayacaklardır. Bir sonraki Danışma Kurulu Toplantısı'nda, bu alanda yapılan çalışmalar değerlendirilecektir.

4-Ziraat Mühendisliği Eğitim - İstihdam Sorunları

- Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası reformu sonrasında, kurgulanmaya çalışılan "Tarımsal Danışmanlık" sisteminin Türkiye'de de organize edilebilmesi için, Genel Merkez, Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı nezdinde girişimlerde bulunacaktır.
- 2004 yılı Ocak Ayı'nda yapılan "Tarım ve Mühendislik" Sempozyumu' nun ardından, "YÖK Tarım-Orman ve Su Ürünleri Konseyi", Ziraat Fakülteleri, TÜBİTAK ve ilgili tüm tarafların işbirliğiyle, "Türkiye Tarımsal Eğitimi, Yapı ve Sorunlar, Çözüm Arayışları" konulu bir Çalıştay, 39. Çalışma Dönemi içerisinde gerçekleştirilecektir.
- Sorunlarını bilen ve mesleğine sahip çıkan bir genç üye yapısının kurulabilmesi için, yine 39. Çalışma Dönemi içerisinde, "Tarımcı Öğrenci Kurultayı" gerçekleştirilecektir. Buna yönelik hazırlıkların organize edilmesi anlamında, ilinde Ziraat Fakültesi bulunan tüm Şubelerimiz, bir sonraki Danışma Kurulu'na kadar ZMO Öğrenci Konseyini oluşturacaklardır.

5-ODA Örgütlülüğü Üye İlişkileri

- Şube yeterli sayısının 300'e indirilmesine yönelik Tüzük değişikliği 39. Dönem Genel Kurul'unda gerçekleştirildi. Eskişehir, Çanakkale, Muğla İl Temsilcilikleri, Şube'ye dönüştürüldü. Yeni şubelerimize çalışmalarında destek verilecek ve örgütlülüğümüzün daha da güçlenmesi için yürütülen çalışmalar aynı kararlılıkla sürdürülecektir.
- Üye kayıtlarının güncellenmesi ve aidat borçlarının tahsili konusunda yapılan çalışmaların daha da etkinleştirilmesi, mevcut finansal yapımızın profesyonel görevli çalıştırma konusundaki Tüzük hükmünün değiştirilmesine olanak tanımadığı, ilk giriş ve aidat ödentilerinin tahsilinde, eşitlik ilkesine aykırı uygulamaların yapılamayacağına karar verildi.
- Genel Merkez'de kurulan Çalışma Komisyonları, Şubelerimizde de kurularak, giderek artan çalışma yükünün paylaşılması amaçlanmaktadır. Şubelerimiz, Komisyonlarının üretecekleri raporları Genel Merkez'e göndererek, sektör ile ilgili tüm kapsamın ele alınmasını sağlayacaklardır.

6-Bilirkişilik Uygulamaları ve Karşılaşılan Sorunlar

- Bilirkişilik uygulamaları konusunda çeşitli sorunlar bulunmaktadır. Bu sorunların çözümüne katkı sağlamak amacıyla, ODA'mız web sayfasında, etki-leşimli bir "BİLİRKİŞİ UYGULAMALARI" yapısı kurularak, Genel Merkez Bilirkişi Komisyonu'nun, iletilen soruları yanıtlaması sağlanacaktır.
- Mahkemelerin liste dışı bilirkişi götürmeleri durumunda, gerekli işlemlerin Genel Merkez tarafından yapılabilmesi için, eş dosyaların mutlaka Genel Merkeze gönderilmesi gerekmektedir.
- ODA %10 paylarının eksiksiz ödenmesinin sağlanması için, tüm örgütümüzün çabalarını artırması yararlı olacaktır.

7-Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi (TMAP)

- AÜSBF Kamu Yönetimi Araştırma-Uygulama Merkezi ile işbirliği içinde bir "Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi" başlatılmıştır. Sözkonusu Proje kapsamında, bir anket formu hazırlanarak, ODA örgütümüz ile işbirliği içinde Proje yürütülecektir. Anket formlarının doldurulma biçimine ilişkin olarak, tüm Şubelerimize eğitim verilecektir.
- İllerinde Ziraat Fakültesi bulunan Şube Başkanlıkları, fakülteden mezun olmuş tüm ziraat mühendislerinin temel bilgilerinin bilgisayar ortamında Genel Merkez'e

gönderilmesi konusunda, Fakülte Dekanlıkları bazında gerekli çalışmaları yapacaklardır.

8- e - ZMO

- Şubelerimizin, fotoğrafları da dahil olmak üzere üyelerinin bilgilerine ulaşmalarının sağlanması ve üye kayıtlarımızın bilgisayar ortamında güncelleştirilmesi için, Genel Merkez tarafından tamamlanan e-zmo Projesine yönelik olarak, Şubelerimiz dört gruba ayrılarak eğitim çalışması yapılacaktır. Eğitim çalışması kapsamında, temel bilgisayar ve internet eğitimleri sonrasında, Şubelerin kendi faaliyetlerini ODA web sayfasına yüklemeleri konusunda da bilgi verilecektir.

9-Tarım Sektörü ile İlgili Yasal Düzenlemelerin İzlenmesi, Kamuoyunun ve Karar Vericilerin Bilgilendirilmesi

- "Kamu Yönetimi reformu" ve etkileri konusunda ODA'mız etkin çalışmalar yürütmüştür.
- Önümüzdeki dönemde de, Tarım Yasa Tasarısı; Tarım Sigortaları Yasa Tasarısı; Mera Yasa Tasarısı; Toprak Yasa Tasarısı; Üretici Birlikleri Yasa Tasarısı konularında gerekli çalışmalar sürdürülecektir. Şube Komisyonları, ilgili alanlarda üretecekleri raporları Genel Merkez'e göndererek, çalışmalara katkı sağlayacaklardır.

10- Türkiye'nin Gündemi ve Tarım Sektöründe Yaşanan Gelişmeler Karşısında ODA'mızın Tavrı

- Ziraat Mühendisleri ODASI, yarım asırlık geçmişe sahip bir demokratik kitle örgütü olma bilinci ile, yalnızca tarım sektörüne ilişkin değil, Türkiye'nin siyasi ve ekonomik gündemini de yakından izleyecek ve gelişmeler karşısında aktif bir tutum takınacaktır.
- Bu çerçevede, yapılacak basın açıklamaları yanında, katılınacak TV ve Radyo Programları, yer alınacak yazılı basın organları yoluyla, bilginin halkla paylaşılması sağlanacaktır.
- Şubelerimiz ve İl temsilciliklerimiz, kendi illeri çerçevesinde, benzer çalışmalar gerçekleştireceklerdir.

3.1.2. 1-3 EKİM 2004 39. DÖNEM II. DANIŞMA KURULU / ERZURUM

39. Dönem II. Danışma Kurulu Toplantımız 1-3 Ekim 2004 tarihlerinde, saat 9:30'da; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Merkez Yönetim, Denetim ve Onur Kurulu Üyeleri; önceki dönem ODA Başkanlarımız, TMMOB Yönetim Kurulu ve Yüksek Onur Kurulu Üyelerimiz; Şube Başkan ve Yönetim Kurulu Üyeleri (Saymanlar) ile çevre illerin Temsilcilerinin geniş katılımıyla Erzurum Palan Otel'de gerçekleştirildi.

39. Dönem II. Danışma Kurulu, eş zamanlı iki ayrı toplantı olarak yapıldı. 'I. GRUP' Toplantısı'na TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Merkez Yönetim, Denetim ve Onur Kurulu Üyeleri, önceki dönem ODA Başkanlarımız, TMMOB Yönetim Kurulu ve Yüksek Onur Kurulu Üyelerimiz, Şube Başkanları, ODA Avukatı katıldı ve toplantı 10:00-18.30 saatleri arasında gerçekleştirildi. Toplantıda: Genel Merkez'in Çalışmaları ve 39. Dönem I. Danışma Kurulu Kararlarının İrdelenmesi; Tarımsal Danışmanlık Hizmetleri, "1000 Tarım Gönüllüsü" konusunda TEDGEM Genel Müdür Yardımcısı İrfan DİLSİZ'in sunumu ve değerlendirmeleri; Gıda Mevzuatı ve Sorumlu Yöneticilik Uygulamaları, Ödül Haklarına İlişkin Çalışmalar, Ziraat Mühendislerinin Özel Hizmet Alanlarındaki Çalışmaları, Mesleki Denetim, Bilirkişilik Uygulamaları, ODA Örgütlenmesi, ODA-Üye İlişkileri, Öğrenci Konseyi Çalışmaları; Mevzuat (Tarım Sigortaları Yasa Tasarısı, Lisanslı Depoculuk Yasa Tasarısı), Mali İşler, TMAP, e-zmo Çalışmaları, Türkiye'nin Gündemi ve Tarım Sektöründe yaşanan gelişmeler karşısında ODA'mızın tavrı, tarımda güç birliği oluşturma çabaları görüşülen gündem maddeleriydi.

'II. GRUP' Toplantısı'na Genel Merkez II. Başkanı, Saymanı, Denetleme Kurulu Üyeleri, Şube Saymanları, ODA Muhasebecisi, TMAP Sorumlusu, ODA Bilgisayarcısı katıldı ve toplantı 10:00-16.30 saatleri arasında gerçekleştirildi. Toplantıda: ZMO Mali İşler Konuları; TMAP: Tarım Mühendisi Araştırma Projesi; e-ZMO Projesinin Kullanımı

ve Üye Kayıtlarının Güncellenmesi görüşülen gündem maddeleriydi. Katılımcılar, 16,30'dan sonra I. Grup çalışmalarına katıldılar.

ALINAN KARARLAR

1- "Köy Merkezli Tarımsal Üretim Destek Projesi"nde görevli Ziraat Mühendisi Tarım Danışmanlarıyla İlgili Çalışmalar

- "Köy Merkezli Tarımsal Üretim Destek Projesi" ile ilgili olarak Gaziantep Danışma Kurulunda alınan kararlar doğrultusunda tüm ZMO örgütlülüğü, Projede görev alan meslektaşlarımıza moral, bilimsel, psikolojik, sosyolojik destek vermek amacıyla çeşitli çalışmalar gerçekleştirdi. Genel Merkez'ce eğitim çalışması yapıldı. Şubelerce de eğitim çalışmaları tamamlandı yada yakın tarihte gerçekleştirilmek üzere planlandı. Tüm ZMO örgütlülüğü, önümüzdeki dönemde de, Projede görevli arkadaşlarımızla ilişkilerini sürdürecektir; düzenli toplantılar yaparak, özellikle kendi yörelerindeki tarımsal uygulamalar konusunda gerekli desteği sağlayacaklardır.
- Şubeler, kendi yörelerinde danışmanların yaşamakta oldukları sorunları tespit ederek Ekim ayı sonuna kadar Genel Merkeze bildirecekler, konu Genel Merkezce yeniden incelenip, sorunlara dönük çözüm önerileri oluşturulup ilgili mercilere sunulacaktır. Bu kapsamda Genel Merkez ODA örgütlülüğü anlayışıyla gerekli çalışmalar yürütecektir.

2-Gıda Mevzuatı ve Sorumlu Yöneticilik Uygulamaları

- Konuyla ilgili olarak Genel Merkez girişimleri sonunda, ODA'mız, Gıda Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası ile Veteriner Hekimler Birliği Merkez Konseyi Yönetim Kurulu Üyelerinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda; gıda sanayinde sorumlu yöneticilik yapan ODA mensubu çalışanların ortak sorunların tespiti ve çözüm yolları bulunabilmesini sağlamak üzere iki ayrı komisyon oluşturulmuştur. Bunlar, sahada ortak uygulama yapabilmelerini teminen ve ortak eğitim programını kurgulayan Eğitim Komisyonu ile yaşanan ortak sorunların tespiti ve çözüm yollarının ortaklaşa sağlamak üzere Protokol Komisyonu oluşturulmuştur. Protokol Komisyonunun çalışmaları sonunda, Gıda Sektöründe çalışan sorumlu yöneticilerin yetki, sorumluluk ve özlük haklarına ilişkin "Yönetmelik Taslağı", alt sektörlerde uygulanacak asgari ücretlerin tespit edilmiş olduğu ve her yıl enflasyon oranı ile refah payı dikkate alınarak yeniden tespit edilecek olan ücretleri karara bağlayacak olan Protokol Taslağı ile değinilen dört meslek grubu mensubu sorumlu yöneticiler için uygulanacak olan "Tip Sözleşme" metni oluşturulmuştur. Hazırlanmış olan metinler, Şubelerimize gönderilmiş, Ekim ayının sonuna kadar konuyla ilgili görüşleri istenmiştir. Şubelerimizden gelecek öneri ve katkılar dikkate alınarak konu sonuçlandırılmak üzere Genel Merkez tarafından çalışmalar yürütülecektir.
- İnternet ortamında yayımlanan "50 Soruda Sorumlu Yöneticilik El Kitabı", 5179 sayılı Yasa ve oluşturulan Yönetmelikler çerçevesinde düzenlendi; yakın süreçte çıkacak Yönetmeliklerle birlikte değerlendirilip basılacak ve sorumlu yönetici meslektaşlarımıza dağıtılacaktır.
- "Kırmızı Et ve Et Ürünleri Üretim Tesislerinin Kuruluş, Açılış, Çalışma ve Denetim Usul ve Esaslarına Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" ile "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği"nde yer alan ziraat mühendislerinin görev ve yetkilerine aykırı düzenlemeler için gerekli girişimlerde bulunulmuş olup, süreç izlenmeye devam edilecektir.
- "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik" için yürütülen dava sürmekle birlikte, yeni süreçte davanın yürütülmesinde yeni yönelimler izlenmeye devam edilecektir.
- 5179 sayılı Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair KHK kapsamında, çıkarılmakta olan yönetmelikler konusunda, ilgili sürece ODA'mız görüşleri doğrultusunda etkin katılım sağlanacaktır.

- 'Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği' için dava açıldı. Süreç İzlenmeye devam edilecektir.

3- "Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmaları İle İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik" Uygulamaları ile Kamu Dışı Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Meslektaşlarımızın Sorunlarına Yönelik Çalışmalar:

- 2002 yılında TARGEV'in koordinasyonu ve ODA'mız ile konuyla ilgili yetkin meslektaşlarımızın katılımıyla çalışması sonuçlandırılan, "Ziraat Mühendislerinin Kamu Dışı Hizmetleriyle İlgili Görev ve Yetkileri Hakkında Yönetmelik" Taslağının yeniden gündeme taşınması için, Yönetmelik Taslağı konusunda Şubelerimizin görüşlerinin Ekim ayının sonuna kadar Genel Merkeze gönderilmesi kararlaştırılmıştır.
- "Zirai Mücadele İlaçlarının Toptan ve Perakende Satışı ve Depolanması Hakkında Yönetmelik" hükümlerinde gerekli değişiklikler konusunda, Diyarbakır Şube Başkanlığı'nın hazırladığı rapor ile "Pazar yerlerinin tüketici sağlığı, ürün giriş-çıkış kontrolü, atıkların durumu, esnaf denetimi, kent planları içindeki konumu, ziraat mühendisi istihdamı vb. alanlardaki işlevlerinin, verili yasal dayanaklar dikkate alınarak yeniden düzenlenmesine yönelik" İzmir Şube Başkanlığı'nın hazırlayarak Danışma Kurulu'na getirdiği raporlar, Şubeler tarafından değerlendirilerek, değerlendirme sonuçlarını görüşleriyle birlikte Kasım ayı sonuna kadar Genel Merkeze bildirecekler. Gelen değerlendirme ve görüşler dikkate alınarak Genel Merkezce gereği yapılmak üzere çalışmalar başlatılacaktır.
- Ev, işyeri ve yerleşim merkezlerindeki hastalık ve zararlılarla mücadele konusunda çalışabilecek meslek grupları içinde ziraat mühendislerinin de yer almasıyla ilgili olarak, İstanbul Şubemiz tarafından hazırlanan rapor, Genel Merkezce değerlendirilecek ve gereği yapılmak üzere çalışmalar başlatılacaktır.
- Antalya Şubemiz, "Ustalık belgesi"ne yönelik olarak etkin çalışmıştır, TOBB Yasası'nda yapılan değişiklik, sorunu ortadan kaldırmış görünmektedir. Önümüzdeki süreçte konu ile ilgili sorunun yinelenmesi halinde, ilgili Bakanlıklar hakkında dava açılması yoluna gidilecektir.
- Tarım Makinaları alanındaki yetkilerimize ilişkin olarak, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı nezdinde yapılan, AİTM Yönetmeliği'nin değiştirilmesine yönelik Genel Merkezce yapılan girişimler olumlu sonuç vermiştir. Konuyla ilgili çalışmalar aynı kararlılıkla sürdürülecektir.
- Kamuda çalışan Ziraat Mühendislerinin arazi tazminatı konusunda Danışma Kuruluna bilgi verildi, görüş alış verişi yapıldı. Konuyla ilgili, Bakanlar Kurulu Kararının değişmesi gerektiği yönünde Bakanlığa muhatap bir yazı yazılması kararlaştırıldı. Konu TMMOB'a taşınacaktır.
- Döner Sermayeden alınan payların standardizasyonunun sağlanması gerekmektedir. Konuyla ilgili açılan dava ve ilk dava sonucu ilgili şube tarafından Genel Merkez'e gönderilecektir. Genel Merkezce yapılacak inceleme sonucuna göre işlem yapılacaktır.
- Metil bromil uygulaması yapacak Fumigatörlerin ayrılması sorun yaratmaktadır. Konu araştırılarak gerekli müdahaleler yapılacaktır.
- Deri Mühendislerinin ODA'mıza üye olmaları sağlanacaktır.
- Ziraat Fakültesi Dekanlarının, Mühendislik Fakülteleri Dekanları Konseyinde temsil edilmelerini sağlamak üzere TMMOB nezdinde yapılan girişimlere sonuç alınca kadar devam edilmesi kararlaştırıldı.

4- Ziraat Mühendisliği Eğitim - İstihdam Sorunları

- "Tarımcı Öğrenci Kurultayı"na ilişkin çalışmalar Genel Merkez ve bazı Şubelerce başlatıldı. Çalışmalar daha etkin bir şekilde hızlandırılacak ve Mayıs 2005 tarihinde Kurultay gerçekleştirilecektir.
- Oda'mıza kayıtlı öğrencilerin kimliklerine bandrol uygulaması başlatılacaktır.

- Ziraat Fakülteleri, TÜBİTAK ve ilgili tüm tarafların işbirliğiyle, "Türkiye Tarımsal Eğitimi, Yapı ve Sorunlar, Çözüm Arayışları" konulu bir Çalıştay, 39. Çalışma Dönemi içerisinde gerçekleştirilecektir.

5-Bilirkişilik Uygulamaları

- Bir önceki Danışma Kurulu'nda alınan karar doğrultusunda, ODA %10 paylarının eksiksiz ödenmesinin sağlanması için, tüm örgütümüzün çabalarını artırmasıyla olumlu sonuçlar alınmıştır. Bir kısım bilirkişiler ödemelerini yapmışlardır. %10 Oda payı ödemeyenlere, yazı yazılarak, 1 ay içinde ODA hesabına ödeme yapmaları istenilmiş olup, ödeme yapmayanlar için icra işlemleri yürütülmeye devam edilecektir.
- İstanbul'da ve Kırşehir'de, ODA bilirkişi listesinde olmadığı halde hakimler tarafından kamulaştırma ve el atma davalarına götürülerek bilirkişilik yapanlar tespit edildi; hakimler hakkında şikayet dilekçeleri yazıldı. "Soruşturmaya yer yoktur" kararlarına karşılık davalar açıldı. Davalar takip edilerek gerekli müdahaleler yapılmaya devam edilecektir.

6- ODA Örgütlülüğü Üye İlişkileri

- 2005 yılı aidatlarının artırılmamasına, aidatların 2004 yılında olduğu gibi 4.000.000-TL olarak alınmasına karar verildi.
- Üye aidatlarının etkin toplanmasına yönelik "Mail order" sistemi kurulmuş olup, bu sistem ile gerçekleştirilecek aidat toplama uygulaması etkin olarak yürütülecek; sisteme girmemekte ve aidat ödememekte direnen üyelere karşı, Tüzük hükümleri uygulanacaktır. Yeni kayıtlar esnasında, geriye dönük olarak tahsil edilecek olan 200.000.000-TL en fazla 8 taksitte alınabilecektir. Aidat borçları 12 taksit yapılarak tahsil edilecektir. Tahsilatlar web'te yayınlanacaktır. 15 Mart 2005 tarihine kadar sistem uygulamaya geçmiş olacaktır.
- Web üzerinden ödeme (SSL) uygulamasıyla ilgili Genel Merkezce başlatılan çalışmalar sonuçlandırılacaktır.
- İsteğe bağlı sigortalı olma koşulları araştırılarak, şubelerde istihdam edilen personellerin bu kapsamda sigortalılıklarının mümkün olup olmadığı değerlendirilecektir.

7-Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi (TMAP)

- AÜSBF Kamu Yönetimi Araştırma-Uygulama Merkezi ile işbirliği içinde başlatılan "Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi" kapsamında "anket formu" hazırlandı ve formlarının doldurulma biçimine ilişkin olarak, 27-30 Mayıs 2004 tarihleri arasında tüm Şubelerimize eğitim verildi. TMAP Soru Formu hazırlandı, ODA örgütlülüğüne görüşe gönderildi; gelen katkı ve eleştiriler doğrultusunda TMAP Formuna son şekli verildi. Uygun örneklem yöntemleri çerçevesinde, her ilimizde form dolduracak üyelerimiz belirlendi. Önümüzdeki süreçte, tüm örgütümüzün etkin katılımı ile formların doldurulması tamamlanacak, esnek sorgulama yöntemi ile değerlendirilmesi ve sonuçların yayımlanması işlemi gerçekleştirilecektir.
- Bazı Ziraat Fakültelerinden (Ege Üniversitesi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Osmangazi Üniversitesi, Selçuk Üniversitesi) veri toplanması işlemi sürmektedir çalışma hızlandırılarak hatta Fakültele teknik destek sağlanarak kısa sürede sonuçlandırılacaktır.

8- e-ZMO

- e-zmo Projesine yönelik olarak, gerçekleştirilen eğitim çalışması sonunda, Şubelerimizin "e-zmo"nun sağladığı olanakları kullanma durumlarında önemli yükselmeler kaydedildi. Birçok Şubemiz, kendi faaliyetlerini ODA web sayfasına yüklemektedirler, çalışma tüm şubelerimizde etkin hale getirilecektir.

3.1.3. 22-24 NİSAN 2005 39. DÖNEM III. DANIŞMA KURULU- DENİZLİ TOPLANTISI'NDA ALINAN KARARLAR ve GERÇEKLEŞME DURUMU

1- TARIMSAL DANIŞMANLIK HİZMETLERİ, "1000 TARIM GÖNÜLLÜSÜ" UYGULAMALARI

Alınan kararlar :

- "Tarımsal Danışmanlık" konusu, ülke tarımının ve mesleğimizin önündeki en önemli açılımı oluşturmaktadır. Konu ile ilgili olarak, TARGEV'in koordinasyonu ve ODA'mız ile konuyla ilgili yetkin meslektaşlarımızın katılımıyla çalışması sonuçlandırılan, "Ziraat Mühendislerinin Kamu Dışı Hizmetleriyle İlgili Görev ve Yetkileri Hakkında Yönetmelik" Taslağı Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nda görüşe açılmış, ancak sonuç hakkında ODA'mıza bildirim yapılmamıştır. Eşzamanlı olarak, TKB TEDGEM Genel Müdürlüğü bünyesinde konu ile ilgili bir Yönetmelik taslağı hazırlama çalışmaları yürütülmekte olup, taslak, henüz görüşe açılma aşamasına gelmemiştir. Tüm bu süreci öncelleyebilmek bakımından, Danışma Kurulu sonrası Genel Merkez, TEDGEM Yönetmelik taslağını ve Avrupa Birliği'nin alanı düzenleyen 1782/2003, 1783/2003 ve 817/2004 no'lu Tüzüklerini Şubelere gönderecek; Şubeler, 1 Haziran 2005 tarihine kadar, konu ile ilgili görüşlerini rapora bağlayarak Genel Merkez'e göndereceklerdir. Bu raporda, Başbakan ve Tarım ve Köyişleri Bakanı'nın; yeni 1000 ya da 2000 Tarım Danışmanı istihdamına ilişkin söylemleri konusunda oluşturulacak ODA görüşüne temel teşkil etmek üzere, Şubeler, kendi görüşlerini de belirteceklerdir.
- "Köy Merkezli Tarımsal Üretime Destek Projesi" kapsamında görevlendirilen ziraat mühendislerinin yaşadıkları sorunlar çözülememiş, bu bağlamda "projenin" tarımsal yapıya katkısı oldukça sınırlı düzeyde kalmıştır. ODA'mız, daha önceki Danışma Kurulları'nda alınan karar gereğince, bugüne kadar, projede görev alan üyelerimize yönelik teknik bilgi ve lojistik yardım desteğinde bulunmuştur. Buna karşın, Bakanlığın, sorunların çözümüne yönelik etkin çalışmalar yürütmemesi, sorunların artarak büyümesine neden olmuştur. Bu bağlamda ODA'mız, projede görev alan meslektaşlarımızın sorunlarını, kapsamlı bir şekilde hazırlayacağı ve aynı gün tüm yurt genelinde basına duyuracağı "Basın Açıklaması" metni ile kamuoyunun gündemine taşıyacaktır.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- Genel Merkez, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü'nce hazırlanan "Kamu ve Kamu Dışı Tarımsal Yayım Hizmetlerinin Düzenlenmesine İlişkin Yönetmelik" taslağını ve Avrupa Birliği'nin alanı düzenleyen 1782/2003, 1783/2003 ve 817/2004 no'lu Tüzüklerini Şubelere göndermiştir. 1 Haziran'a kadar Şubelerden istenilen görüşler; Antalya, Aydın, Kayseri ve Samsun Şubelerimiz ile Kırklareli İl Temsilciliğimiz'den olmak üzere Genel Merkezimize ulaşmıştır.
- ODA'mızın edindiği bilgilere göre; sözü edilen TEDGEM Yönetmeliği, Eylül'ün son haftası veya Ekim'in ilk haftası içinde, TEDGEM Genel Müdürlüğü tarafından ilgili Müsteşar Yardımcısı'na sunulacak ve daha sonra Bakanlık APK birimine iletilerek kurum ve kuruluşların görüşüne açılacaktır. Bu bağlamda Taslak Yönetmelik ODA'mıza da sunulacak olup, süreç içinde görüşlerimizin taslağa içerilmesi konusunda çalışma gerçekleştirilecektir.
- ODA'mızın Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Sayın Haşim ÖĞÜT ile gerçekleştirdiği toplantı sonrasında; Bakanlık, AÜZF ve ODA temsilcilerinden oluşan bir Komisyon kurulması ve sorunların bu Komisyon aracılığıyla ele alınması kararına varılmış; bu doğrultuda Bakanlık'tan Dr. Vehbi ESER (TAGEM) ve Mehmet HASDEMİR (TEDGEM), AÜZF'den Prof. Dr. Celalettin KOÇAK, ODA'dan Mahir GÜRBÜZ ve Gökhan GÜNAYDIN'ın katılımıyla Komisyon oluşturulmuştur. Sözü edilen Komisyon, ilgili Yönetmelik de dahil olmak üzere, belirlenen konularda çalışma üretecektir.
- Tarım ve Köyişleri Bakanı'nın değişmesi sonrasında, mevcut Hükümet'in, "1000 Tarım Gönüllüsü" Projesi'ne bakışının değiştiği görülmektedir. Bu durum, ilan

edilen yeni 1000 ya da 2000 istihdamı devre dışı bırakmakta ve mevcutların sorunlarını çözümsüzlüğe taşımaktadır. Bu bağlamda, hazırlanan ve Danışma Kurulu'nda dağıtılan Basın Açıklaması metni, 15 Ekim 2005 tarihinde tüm yurt genelinde yerel – ulusal basına duyurulacaktır.

2 – ODA TÜZESİ

Alınan kararlar :

- Oda örgütlülüğünden gelen öneriler ve Genel Merkez Mevzuat Komisyonu'nun etkin çalışması sonucunda hazırlanan, TMMOB Yönetim Kurulu'nun onayından geçen ve "Başbakanlık Mevzuatı Geliştirme ve Yayın Genel Müdürlüğü" ile yürütülen çalışmalar sonucunda son şeklini alarak 6 Nisan 2005 gün, 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği", basılı kitap halinde örgütümüze dağıtılacak ve internette yayımlanacaktır.
- Önümüzdeki dönemde, ODA'mızın Yönetmeliklerinin hazırlanarak Resmi Gazete'de yayımlanması çalışmaları sürdürülecektir.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- 6 Nisan 2005 gün, 25578 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği, "Mevzuat Kitapçığı" halinde bastırılarak, tüm örgütümüze dağıtıldı. Mevzuat Kitapçığında, Ana Yönetmelik ile birlikte 7472 Sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun, Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük ve Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik de yer aldı. Ana Yönetmeliğimiz web sayfamızda da yayınlanmaya başlandı.
- "TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Alet Ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği", 11.08.2005 tarih ve 25903 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.
- "TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği" ile "TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği" taslakları ODA'mız mevzuat Komisyonu'na hazırlanmış, 17 Eylül 2005 tarihinde TMMOB Yönetim Kurulu onayından geçmiş ve Resmi Gazete'de yayımlanmak üzere Başbakanlık'a gönderilmiştir.
- Sözü edilen Yönetmeliklerin de yayımlanmasını takiben, mevzuat kitabımız yenilenerek örgütümüze gönderilecektir.

3 – GIDA MEVZUATI VE SORUMLU YÖNETİCİLİK UYGULAMALARI, "YEMİNLİ GIDA MÜŞAVİRLİĞİ"

Alınan kararlar :

- Gıda işletmelerinde "Sorumlu Yönetici" olarak çalışan mühendislerin sorunlarının çözülmesine yönelik olarak ortak bir uygulama yürütmek üzere, ODA'mız, Gıda ve Kimya Mühendisleri Oda'ları ile ortak çalışmaya yönelik bir Protokol imzalama zemini arayacaktır. Bu bağlamda, her üç ODA'nın üyeleri için tek tip bir sözleşme hazırlanacak, ücret – çalışma koşulları - sigorta sorununda iyileşmeler sağlanmaya çalışılacaktır. Bu bağlamda, Genel Merkez, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı yetkilileri ile görüşmelerde bulunacaktır.
- Gıda alanında çalışan meslektaşlarımıza yönelik eğitim çalışmaları ve Kongre – Sempozyum benzeri bilimsel etkinlikler sürdürülecektir.
- "Yeminli Gıda Müşavirliği" konusu, gıda denetimlerinde yaşanan eksikliklere bir çözüm getirme amacıyla ortaya atılmış bir düşüncedir. Olumlu ve olumsuz açımları bulunan konu ile ilgili Oda görüşünün oluşturulabilmesi için, Şubeler, görüşlerini belirtir rapor hazırlayarak, 1 Haziran 2005 tarihine kadar Genel Merkez'e göndereceklerdir. Süreç içinde Genel Merkez, konuyu kamuoyu tarafından tartışılır bir düzeyde tutma çabası içinde olacaktır.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- Sorumlu Yönetici olarak çalışan mühendislerin sorunlarının çözülmesi ile ücret-çalışma koşulları ve sigorta sorununda iyileşmeler sağlanmasına yönelik olarak ODA'mız, Gıda Mühendisleri ODASI ve Kimya Mühendisleri ODASI, ortaklaşa bir Protokol hazırlamış ve 1 Ağustos 2005 tarihinden itibaren yürürlüğe girmek üzere imzalamışlardır.
- Yine her üç ODA, üyeleri için, tek tip bir Sorumlu Yönetici Sözleşmesi hazırlamışlardır.
- Sorumlu Yönetici Protokolü, Protokol Eki, Sorumlu Yönetici Sözleşmesi ve Protokol Uygulama Talimatı örgütümüze duyurulmuş ve ODA'mızın web sayfasındaki GIDA bölümünde yayınlanmaya başlanılmıştır.
- Konuyla ilgili olarak, 25 Temmuz 2005'te Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Koruma ve Kontrol Genel Müdür Yardımcısı Nevzat ARTIK ziyaret edilerek, Sorumlu Yönetici Protokolü ile ilgili görüş alışverişi yapılmıştır.
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Sn. Mustafa GÜR ve SSK Primler Genel Müdür Yardımcısı Sn. Gürol UYANIK'a 26 Temmuz 2005'te yapılan ziyarette de, sorumlu yönetici olarak çalışan mühendislerin sosyal güvenlik sorunlarının çözümü ele alındı. Görüşmede, ODA'lar ile Bakanlık arasında imzalanacak bir protokol taslağı konusunda çalışmalara başlanması kararlaştırıldı.
- ODA'mız, Gıda Mühendisleri ODASI ve Kimya Mühendisleri ODASI'nca hazırlanan Gıda Sektöründe Sorumlu Yöneticinin El Kitabı bastırılarak, dağıtılmaya başlandı.
- Denizli, Hatay, Kayseri, Konya, Mersin, Rize ve Van Şubelerimiz ile Kırklareli İl Temsilciliğimiz, Sorumlu Yöneticilere yönelik çeşitli toplantılar düzenlediler.
- Nisan, Mayıs, Haziran ve Eylül aylarında Ankara'da Genel Merkez; Antalya, Aydın, Bursa, Kayseri, Muğla ve Adana'da da şubelerimiz tarafından 3'er günlük HACCP kursları gerçekleştirildi. TARGEV ile ortaklaşa düzenlenen ve yoğun ilgi gören kurslar, başvuruların kontenjanı aşması nedeniyle pek çok ilde tekrarlandı. Kursları başarıyla tamamlayanlara törenle sertifikaları verildi.
- "Yeminli Gıda Müşavirliği" konusunda Oda görüşünün oluşturulabilmesi için, Şubelerden istenen görüş doğrultusunda, Adana, Antalya, Aydın, Eskişehir, Hatay, İstanbul, Kayseri, Muğla, Samsun ve Van Şubeleri görüş bildirmiştir.
- "Yeminli gıda müşavirliği" konusu, TRT GAP TV'de 16 Mayıs 2005 tarihinde düzenlenen bir TV Programı ile kamuoyunun gündemine taşınmıştır.

4 – ÖZLÜK HAKLARINA İLİŞKİN ÇALIŞMALAR, YENİ AÇILIMLAR, MESLEKİ DENETİM

Alınan kararlar :

- 27.01.2005 gün, 25709 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Halk Sağlığı Alanında Haşerelere Karşı İlaçlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" ile ziraat mühendislerinin kazandıkları hak ve yetkilerin korunarak geliştirilmesi konusunda gerekli çalışmalar yapılacaktır.
- 21.10.2004 gün, 25620 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Araçların İmal, Tadil ve Montajı Yönetmeliği" değişikliği ile ziraat mühendisleri, tarım veya orman traktörleri ile römorkları için yetki kazanmışlardır. Bu yetkinin yaşama geçirilebilmesi için, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile bir Protokol imzalanmasına yönelik girişimler yapılacak; bu çerçevede gerekli bulunan Yönetmelikler hazırlanacak, belirlenmiş süreçler izlenerek Resmi Gazete'de yayımlanmaları sağlanacaktır.
- 14.12.2004 gün, 25670 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan, "TMMOB Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği" 5 inci maddesi uyarınca, mesleğin uzmanlık konularını ve uzmanlığın hangi koşullarda gerçekleşeceğini belirleme yetkisine Oda'mız sahip olmakla birlikte, bu kapsamda üyelerin uzmanlık konularını ve belgelendirme esasları TMMOB onayına tabidir. Bu bağlamda, mesleğimizin uzmanlık alanlarını eksiksiz belirlemek açısından, Şubelerimiz, kendi

bölgelerindeki uzmanlık konuları ve belgelendirme esasları hakkındaki görüşlerini, 9 Mayıs 2005 gününe kadar ODA'mıza bildirecekler, Genel Merkez bu doğrultuda, gerekli çalışmaları yürütecektir.

- Kamuda çalışan ziraat mühendislerinin, yıllar boyunca ücret düzeylerinin aşınması, haksız tayin ve sürgünler, çalışma alanlarımızın yok edilmesi konusundaki çalışmalar, ilgili diğer örgütlerle işbirliği içerisinde, yürütülmeye devam edilecektir.
- 24.07.2002 gün, 24825 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik" hükümlerinin yaşama geçirilebilmesi açısından; mesleki denetim uygulamalarının etkinleştirilmesine yönelik çalışmalar yürütülecektir. Bu bağlamda, Danışma Kurulu'na katılan Bakanlık temsilcisi ile de paylaşıldığı üzere; zirai mücadele bayilerinde mesul müdürlük sisteminin kaldırılması, TKK'lerinde bir görevlinin sorumlu olabileceği satış noktası / bayii sayısının sınırlandırılması, zirai mücadele bayilerinin üyeliklerinin ve her yıl vize yaptırımlarının sisteme bağlanması ve denetimlerde bu konunun aranması, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın Valiliklere yazdığı ve ODA'mızın zirai mücadele ilacı bayilerine yönelik "mesai saati uygulaması"nda tereddütlere yol açan yazının ek bir yazı ile yürürlükten kaldırılması, gübre ve tohumların yalnızca ziraat mühendisleri tarafından satılmasının sağlanması, reçeteli ilaç satışı konusunda gerekli çalışmaların yürütülmesi, ilaç bayilerinde başka bir girdi satışının yapılmaması, etkinliği kaybolan pestisitlerin ODA'mıza bildirilmesi, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı denetim elemanlarının bayilerde yapacakları denetimlerde bir ZMO denetçisinin de bulundurulması konularında çalışmalar yürütülecektir.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- Sağlık Bakanlığı, "Halk Sağlığı Alanında Haşerelere Karşı İlaçlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" te yapmayı tasarladığı değişiklikle, bu alanda çalışan ziraat mühendislerini, Bitki Koruma bölümü mezunları ile sınırlamak istemiştir. ODA'mız, Ziraat Fakülteleri ile yazışarak, "bitki koruma bölümü mezunu" sınırlamasının fiilen mümkün olmadığını Sağlık Bakanlığına bildirerek, girişimi engellemiştir.
- Araçların İmal, Tadil ve Montajı Yönetmeliği değişikliği doğrultusunda tarım makineleri bölümü mezunu Ziraat Mühendislerinin tarım ve orman traktörleri ve bunların römorklarının imal ve tadilatında yetkili mühendis olarak çalışabilmelerine yasal temel sağlamak üzere ODA'mız Mevzuat Komisyonu, Mayıs ve Haziran aylarında yoğun çalışmalar yaptı. Ayrıca Ziraat Fakültelerinin Tarım Makineleri Bölümü öğretim üyeleri ile mevzuat ve eğitim programları üzerinde duruldu. Çalışmalar sonucunda, "TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği", 11.08.2005 tarih ve 25903 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Diğer düzenlemeler; TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği ile "TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği" taslakları hazırlandı, TMMOB onayından geçirildi. Yetki alanının somutlaşması için, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile imzalanacak Protokol üzerinde çalışıldı, Yönetmeliklerin Resmi Gazete'de yayımlanmasının tamamlanmasının ardından, sözü edilen Protokol imzalanarak yürürlüğe girecektir.
- Mesleğimizin uzmanlık alanlarını eksiksiz belirlemek açısından, Şubelerimizden istenen görüş doğrultusunda, Adana, Aydın, Antalya, Balıkesir, Bursa, Çanakkale, Gaziantep, Kayseri, Konya, Muğla, Rize, Samsun ve Trabzon Şubelerimiz görüş göndermiştir. Sözü edilen uzmanlık alanları, ODA'mızın "Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği" taslağı içinde değerlendirilerek TMMOB onayından geçirilmiştir.
- Kamuda çalışan ziraat mühendislerinin, önümüzdeki dönemde karşı karşıya kalacakları ve mevcut kazanımlarında önemli aşınmalar yaratmaya aday olan ;

"Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı", "Kamu Personel Yasa Tasarısı" ve "Kamu Yönetimi Temel Yasa Tasarısı" incelenerek ODA görüşümüze oluşturulmuştur. Sözü edilen metinler ve görüşlerimiz, ODA'mızın web sayfasında yayımlanmaya başlanacaktır.

- Tüm bu gelişmeleri protesto etmek için, 8 Ekim 2005 tarihinde, TMMOB'nin Ankara'da düzenleyeceği mitinge, tüm örgütümüz tarafından, yüksek düzeyde bir katılım sağlanacaktır.
- Denizli Danışma Kurulu'nda, "Ziraat Mühendislerin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik" ile ilgili olarak, Kurul'a katılan Bakanlık temsilcisi ile mutabakata varılan konular aşağıya çıkarılmıştır; a) zirai mücadele bayilerinde mesul müdürlük sisteminin kaldırılması, b) TTK'lerinde bir görevlinin sorumlu olabileceği satış noktası / bayii sayısının sınırlandırılması, c) zirai mücadele bayilerinin üyeliklerinin ve her yıl vize yaptırımlarının sisteme bağlanması ve denetimlerde bu konunun aranması, d) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın Valiliklere yazdığı ve ODA'mızın zirai mücadele ilacı bayilerine yönelik "mesai saati uygulaması"nda tereddütlere yol açan yazının ek bir yazı ile yürürlükten kaldırılması... Bu konularda, Bakanlığın çalışma gerçekleştirmekte olduğu ifade edilmiştir.
- Ayrıca; a) gübre ve tohumların yalnızca ziraat mühendisleri tarafından satılmasının sağlanması, b) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı denetim elemanlarının bayilerde yapacakları denetimlerde bir ZMO denetçisinin de bulundurulması konularında önümüzdeki dönemde çalışmalar yapılabileceği konusunda görüş oluşmuştur.
- Bu sayılanların dışında; reçeteli ilaç satışı konusunda Bakanlığın bir çalışma yapmayı "şimdilik" düşünmediği belirtilmiştir.
- Bakanlıkta meydana gelen görev değişikliği, bu alanlarda bir iyileşme ortaya çıkmasını engellemiştir. Konu, yukarıda belirtilen Komisyon'un çalışma kapsamına taşınarak, sonuç üretilmeye çalışılacaktır.
- Tarım Sigortaları Yasası, üyelerimiz özlük hakları açısından olumlu bir gelişme olarak kaydedilmelidir. Buna karşılık Hazine Müsteşarlığı'nın Yönetmeliklere müdahalesi, uygun olmayan bir açılım oluşturmaktadır. Önümüzdeki dönemde, konu ile ilgili çalışmalar yürütülecektir.

5- ODA ÖRGÜTLENMESİ, ODA – ÜYE İLİŞKİLERİ

Alınan kararlar :

- Oda örgütlenmesinin nitelik ve nicelik olarak güçlendirilmesi konusunda, gerekli tüm alanlardaki çalışmalar, önümüzdeki dönemde de eksiksiz olarak sürdürülecektir.
- Şube ve Temsilcilikler, hem kendi yörelerindeki tarımsal sorun ve olanaklar konusundaki gündemi tutacak ve değerlendirecek; hem de Genel Merkez tarafından gerçekleştirilen çalışmaları yurt çapında yaymak konusunda faaliyet yürüteceklerdir. Genel Merkez Basın açıklamaları, ODA görüşleri ODA'mız web sayfasında yayımlanmakta ve örgütümüze gönderilmektedir. ODA birimleri, bu görüşleri yerel kamuoyu ve üyelerimiz ile paylaşma konusunda etkin çabalar sürdürecektir.
- ODA yöneticilerinin TV programları üyelerimize duyurularak, ODA'mız görüşlerinin tüm örgütümüze içselleştirilmesi için çaba gösterilecektir.
- Bilimsel ve sosyal etkinliklerle, ODA – üye ilişkilerinin daha üst düzeye çıkarılması için gösterilen çabalar sürdürülecektir.
- Ana Yönetmelik hükümleri gereği, üye ödentileri ile bilirkişi kazanımlarının % 10'larının ODA'ya ödenmesi konusunda kurulan sistem, etkinlikle yürütülecektir. Bu konuda, Genel Merkez ve Şubeler, üzerine düşen görevleri yerine getireceklerdir. Ödenti yükümlülüklerini yerine getirmeyi ısrarla reddeden üyelere yönelik icra işlemleri yürütülecektir.
- Mail order sisteminin sağlıklı çalışması konusu üzerinde titizlikle durulacaktır.

- Bilirkişilik eğitimi konusunda gerekli çalışmalar yürütülecektir.
- ODA üye sayısının hızla artması ve hizmetlerin artarak çeşitlenmesi karşısında, ODA Genel Merkezi'nin mevcut mekan ve personel yetersizliğinden kaynaklanan eksiklikler yaşanmaktadır. Çalışmaların etkinlikle yürütülmesi bakımından, yeni mekan satın alma ve / veya kiralama yoluna gidilerek, personel sayısı artırılacaktır.
- Kendisine ait Hizmet Binası olmayan Şubelerimizin, önümüzdeki dönemde kendi mekanlarında hizmet edebilmeleri ve böylelikle ODA etkinliğinin artırılması konularındaki çalışmalar sürdürülecektir.
- ZMO üye tabanının genişletilmesi ve Ziraat Fakültesi öğrencilerinin ODA'mıza kazandırılmasına yönelik olarak, 2005 yılı sonbaharında, "ZMO Öğrenci Kurultayı" gerçekleştirilecektir. Adı geçen Kurultay, Prof. Dr. Ekrem KÜN başkanlığında, Prof. Dr. Nihat ÖZEN, Prof. Dr. Temel GENÇTAN, Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR, Doç. Dr. Haydar ŞENGÜN ve Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR'in eşgüdümü ile yürütülecektir.
- İşsiz ziraat mühendislerinin istihdam olanaklarının artırılabilmesine yönelik olarak; çalışma alanı açmaya yönelik mevzuat düzenlemeleri ve Bakanlıklar ile Protokol imzalama işlemleri sürdürülecek; konu sürekli kamuoyunun gündeminde tutulacak, Basın Açıklamaları ve mitingler ile istemlerimiz somutlaştırılacaktır.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- Geçtiğimiz dönemde, tarım ile ilgili tüm gündem yakından izlenmiş, raporlar / görüşler hazırlanmış, kamuoyu oluşturulmuş; Türkiye'nin birçok iline ve ilçesine gerçekleştirilen çalışma gezileri ile Oda'mızın görüşleri duyurulmuş, sürece müdahil olunmuştur.
- Genel Merkez ve Şubelerimiz, yazılı ve görsel basının tüm olanaklarını kullanmaya çalışarak, "tarım sektörünün sesi" konumunu pekiştirmişlerdir.
- Süreç içinde, bilimsel - teknik - sosyal faaliyetlerle, ODA - üye ilişkilerinin pekiştirilmesine gayret edilmiştir.
- Tüm illerin savcılıklarına yazı yazılarak, 2002 - 2004 yılları bilirkişi kazanımları istenilmiş, gelen yanıtlar doğrultusunda listeler hazırlanmıştır. Listelerin gerçekleştirilen ödentilerle karşılaştırılması sonrasında, eksik ödeme yaptığı saptananlara yönelik gerekli girişimler yapılacaktır.
- Üye ödentilerini ödemeyenlere yönelik, Manisa ve Eskişehir İli'nden gelen listeler icrai işleme konu edilmiş olup, ödemeler hızla tamamlanmaktadır. Sayılan illerin dışındaki Şube ve İl Temsilcilikleri, önümüzdeki dönemde, benzer çalışmalar gerçekleştireceklerdir.
- Bilirkişilik eğitiminin zorunlu olması nedeniyle, bu yıl Aralık Ayı'na kadar, illerin özelliklerine göre değişen bir "eğitim - belgelendirme" sistemi kurulacaktır.
- Önümüzdeki dönemde, ODA Genel Merkezi'nde, MİSEM (Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezi) kurulacaktır.
- Denizli Danışma Kurulu'ndan bu yana, ODA Genel Merkezimiz yeni bir daire kiralarak, personel ve donanım yapısını daha da güçlendirmiştir.
- Aynı dönemde; Mersin, Trabzon, Konya Şubelerimiz ile Kahramanmaraş İl Temsilciliğimiz yeni hizmet binası satın almışlardır. Önümüzdeki süreçte, gerekli çalışmalar yapılarak, yeni mekanlarda hizmet verilmeye devam edilecektir.
- ZMO Öğrenci Kurultayı, 25 Kasım 2005'te Ankara'da gerçekleştirilecektir. İllerinde Ziraat Fakültesi bulunan Şubelerimiz ve İl Temsilciliklerimiz, Organizasyon Komitesi'nin yönlendirmeleri doğrultusunda, gerekli çalışmaları hızla tamamlayacaklardır.

6- TARIM MÜHENDİSLİĞİ ARAŞTIRMA PROJESİ (TMAP), MALİ İŞLER,e - zmo ÇALIŞMALARI

Alınan kararlar :

- AÜSBF Kamu Yönetimi Araştırma-Uygulama Merkezi'nin işbirliğiyle başlatılan "Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi" kapsamında, Şubelerimiz ve İl Temsilciliklerimiz, form doldurma işleminin olabildiğince eksiksiz yerine getirilmesi için çaba göstereceklerdir. Doldurulan formlar, veri tabanına aktarılarak esnek sorgulama işlemleri yürütülecek ve sonuçların bir yayım haline getirilerek kamuoyuna duyurulması işlemi gerçekleştirilecektir.
- Bazı ziraat fakültelerinden, Ege, Selçuk gibi veri toplanması işlemi sürmektedir. Gerekliğinde fakültele teknik destek sağlanarak çalışmalar sonuçlandırılacaktır.
- e-zmo Projesi'ne yönelik olarak, gerçekleştirilen eğitim çalışması sonucunda, Şubelerimizin "e-zmo"nun sağladığı olanakları kullanma durumlarında önemli yükselmeler kaydedilmiş olmakla birlikte, bu konudaki çalışmalar kesintisiz olarak sürdürülecektir.
- ODA üyelik belgeleri ve sorumlu yöneticilik belgelerinin e-zmo kapsamında oluşturulması sağlanmış olup, belgelerin diğer ODA'ların belgeleri ile aynılaştırılması konusunda ortak çalışmalar yapılacaktır.
- 4 nüshalı el makbuzu sisteminin ve delikli makbuz sisteminin tümüyle ortadan kaldırılarak; örgütümüzce kullanılan yazıcıların tümüyle uyumlu yeni bir makbuz sistemine geçilmesi; makbuzların Şubelerce e-zmo ortamında internet üzerinden kesilmesinin sağlanması, böylece "eşanlı güncelleme" sisteminin sağlanması organize edilecektir.
- Üye kayıtlarının güncellenmesi konusunda, tüm örgüt, çabalarını artıracaktır.
- 39. Dönem II. Ve III. Danışma Kurulu'nda yapılan Saymanlar Toplantısı'nda ODA mali işleri ile ilgili olarak alınan kararlar, etkinlikle uygulanacaktır.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi (TMAP) kapsamında, 1104 asıl, 88 yedek "örnek" in doldurduğu formun, veri tabanına yüklenmesi tamamlanmıştır.
- Verilerin SPSS (Statistical Package for Social Science)'e aktarımı işlemi gerçekleştirilmiş, frekans dağılımlarının alımı ve gerekli düzeltmelerin yapılması sağlanmıştır.
- Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, YÖK ve Devlet Personel Başkanlığı nezdinde, veri toplama ve ara rapora bağlama çalışmaları sonuçlandırılmıştır.
- Konu ile ilgili olarak 8 Temmuz 2005'te yapılan değerlendirme toplantısı sonucunda; önümüzdeki dönemde; esnek sorgulamaya dayalı analizler yapılacak, anket değerlendirme raporu hazırlanacak, a) Tarımsal Yüksek Öğretimin Gelişimi, b) Sektörel İçerikli Tarımsal Gelişim, c) Yönetimsel İçerikli Tarımsal Gelişim, d) Mühendis İstihdamının Gelişimi konularında yazılacak öznel raporlarla birlikte, Araştırma Raporu tamamlanarak yayıma dönüştürülecektir.
- Makbuz sisteminin tümüyle yenilenmesi ve yeni bir makbuz sistemine geçilmesi konusunda altyapı tamamlanmıştır. Önümüzdeki dönemde, verilecek eğitim çalışmaları ile; makbuzların Şubelerce e-zmo ortamında internet üzerinden kesilmesi sağlanacak ve böylece "eşanlı güncelleme" sistemine geçilecektir.
- Dönem içinde mali işlerde görülen gelişmeler, önümüzdeki süreçte de devam edecektir.
- Web sayfasında "görüntülü haber" yayımı sistemine geçilmiş olup, internet haberciliği konusunda Oda'mızın ulaştığı düzey artırılarak sürdürülecektir.

7- YASAL DÜZENLEMELER

Alınan kararlar :

- Danışma Kurulu'muzda gündeme alınan "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı", "Tarım Kanunu Tasarısı", "Toprak Koruma ve Arazi Kullanım Yasa Tasarısı", "Zirai

Mücadele ve Zirai Karantina Kanun Tasarısı", "Tarım Sigortaları Yasası" ve ilgili Yönetmelikler ile önümüzdeki dönemde tarımla ilgili olarak gündeme gelecek tüm mevzuat incelenerek, ODA'mızın tavrı oluşturulacak, kamuoyu bu doğrultuda bilgilendirilecektir.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı", "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası Tasarısı" ve "Zirai Mücadele ve Zirai Karantina Yasa Tasarısı" ile "Toprak Koruma Ve Arazi Kullanımı Yasası Uygulama Yönetmeliği" ve "Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği" hakkında ODA görüşümüz oluşturularak, kamuoyu bilgilendirilmiştir.
- Sayılan Taslaklardan, "Toprak Koruma ve Arazi Kullanım" ile "Tarım Sigortaları" Yasa'ya dönüşmüş olup, diğerleri ile ilgili süreç devam etmektedir.
- ODA'mızın konu ile ilgili takip, bilgilendirme, gerekirse yargıya başvurma iş ve işlemleri, önümüzdeki dönemde de eksiksiz olarak sürdürülecektir.

8- TÜRKİYE'NİN GÜNDEMİ, TARIM SEKTÖRÜNDE YAŞANAN GELİŞMELER KARŞISINDA ODA'MIZIN TAVRI, TARIMDA GÜÇ BİRLİĞİ OLUŞTURMA ÇABALARI

Alınan kararlar :

- Ziraat Mühendisleri ODASI, 51 yıllık birikimi ve deneyimi doğrultusunda, yalnızca tarım alanında değil, ülkemizi etkileyen tüm sosyo ekonomik ve politik gelişmeler karşısında, laik - demokratik - sosyal hukuk devletinin tüm kurul ve kurallarıyla işlediği, Atatürk'ün açtığı aydınlık yolda ilerleyen, bağımsız - onurlu - insan haklarına saygılı bir ülkeden yana olan tavrını kararlılıkla sergileyecektir.
- ODA'mız, tarım sektöründe yaşanan gelişmeleri sıcak siyasetten bağımsız bir şekilde değerlendirip deşifre etmeye ve kamusal denetleme işlevini eksiksiz yerine getirmeye, tüm engelleme çabalarına karşın, kararlılıkla devam edecektir.
- Bu çerçevede ZMO, tarımda güç birliği oluşturma çalışmalarına destek vermeye, platformlarda çalışmaya, önderlik etmeye devam edecektir.

Gerçekleşme Durumu, Önümüzdeki Dönemde Yapılacaklar :

- ODA'mız, sözü edilen alanla ilgili çalışmalarını eksiksiz yerine getirme çabası içindedir.
- Bu çerçevede ODA'mız; "Tarım, Ormançılık, Gıda ve Çevre Platformu" nun kurucusu olmuş, halen dönem sözcülüğü görevini sürdürmektedir.
- "Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara Hayır" Platformu içinde, ODA yöneticilerimizden Fatih TAŞDÖĞEN, Ahmet ATALIK, İhan DEMİRÖZ ve Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR, Bursa'da yapılan toplantıda, Yürütme Kurulu üyeliklerine seçilmişlerdir.
- Yurt genelinde gerçekleştirilen çalışmalarla, ülkemiz ve tarım sektörü ile ilgili tüm alanlarda, emekten yana bir tutum, dikkatli ve özverili bir şekilde sürdürülmektedir.
- Emeği geçen tüm ZMO örgütlülüğüne, yöneticisinden üyesine kadar, sakınmadıkları emekleri, sergiledikleri çalışmaları, dikkatli - özenli - özverili tutumları ve dostlukları için, teşekkürü borç biliriz...

3.1.4. 1-2 EKİM 2005 39. DÖNEM IV. DANIŞMA KURULU / MUĞLA

1-TARIMSAL DANIŞMANLIK HİZMETLERİ, "1000 TARIM GÖNÜLLÜSÜ" UYGULAMALARI

Alınan Kararlar:

- Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü'nce (TEDGEM) hazırlanan "Kamu ve Kamu Dışı Tarımsal Yayım Hizmetlerinin Düzenlenmesine İlişkin Yönetmelik" taslağı, Ekim ayının ilk haftasında ilgili Müsteşar Yardımcısı'na sunulduktan sonra kurum ve kuruluşların görüşüne

açılacaktır. Bu süreçte ODA'mız, görüşlerimizin taslağa içerilmesi konusunda çalışma gerçekleştirecektir.

- TEDGEM ile ODA'mız arasında sağlanan mutabakat doğrultusunda, bir eğitim programı düzenlenmesi planlanmaktadır.
- "Köy Merkezli Tarımsal Üretime Destek Projesi" ikinci yılını dolduruyor olmasına karşın halen sorunlu bir gelişim göstermekte, projede görev alan Tarım Danışmanlarımız özverili çalışmalarına karşılık ekonomik-sosyal sıkıntılarla baş başa kalmaktadırlar. Proje süresinin 2006 yılı sonunda biteceği hesaba katılırsa, Tarım Danışmanlarının bundan sonraki süreçte Tarım ve Köyişleri Bakanlığı kadrolarında ya da kooperatiflerde istihdam edilmeleri gerekir. ODA'mız bunu sağlamaya yönelik olarak çalışmalarına devam edecektir. Bugüne kadar projede görev alan üyelerimize teknik bilgi desteği ve lojistik yardım veren ODA'mız, 15 Ekim 2005'te Ankara'da Genel Merkez ve yurt genelinde de tüm şube ve temsilcilikleri tarafından aynı tarihte proje hakkında ortak bir basın açıklaması yaparak, konuyu kamuoyunun gündemine taşımıştır. ODA'mız bundan sonra da projeyi ve projede görev alan meslektaşlarımızın sorunlarını yakından izlemeye devam edecektir.
- Veteriner hekimlerin ilçede suni tohumlama konusunda yetki almalarını öngören yönetmelik hakkında dava açılmış olup, mahkemenin kararı beklenmektedir.

2 – ODA TÜZESİ

- Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği, 7472 Sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun, Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük ve Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik'in yer aldığı Mevzuat Kitapçığı, yeni 3 yönetmeliğimiz de eklenerek tekrar basılacak ve örgütümüze gönderilecektir. Bunlar, 11.08.2005 tarih ve 25903 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği, 08.11.2005 tarih ve 25987 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği" ile halen Başbakanlık'ta bekleyen "TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği"dir.
- Önümüzdeki dönemde, ODA'mızın yönetmeliklerinin hazırlanarak Resmi Gazete'de yayınlanması çalışmaları sürdürülecektir.

3 – GIDA MEVZUATI VE SORUMLU YÖNETİCİLİK UYGULAMALARI, "YEMİNLİ GIDA MÜŞAVİRLİĞİ"

- ODA'mız, Gıda Mühendisleri ODASI ve Kimya Mühendisleri ODASI'nın Sorumlu Yönetici olarak çalışan mühendislerin sorunlarının çözülmesi ile ücret-çalışma koşulları ve sigorta sorununda iyileşmeler sağlanmasına yönelik olarak imzaladıkları protokol, tüm örgütümüz tarafından ödünsüz uygulanacaktır.
- Sorumlu Yönetici olarak çalışan mühendislerin sosyal güvenlik sorunlarının çözümü için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile ODA'lar arasında imzalanacak protokol taslağına ilişkin çalışmalar başlatılmış olup, çalışmaların en kısa zamanda tamamlanması planlanmaktadır.
- ODA'mız, gıda alanında çalışan meslektaşlarımıza yönelik eğitim çalışmaları ile Kongre-Sempozyum benzeri bilimsel etkinlikler yapmaya da devam edecektir.
- ODA'mız kamuoyunun gündeminde olan, Yeminli Gıda Müşavirliği'ne ilişkin olarak, "Yeminli Gıda Müşavirliği sisteminin kurulabileceğini, ancak bu sistemin özel sektöre bırakılmaması gerektiğini" savunmakta ve bu doğrultuda meslek odalarının denetiminde oluşturulacak bir mekanizmanın bakanlıkla beraber bu görevi üstlenmesinin doğru olacağını düşünmektedir. ODA'mız, konuyla ilgili hazırlanacak yasal düzenlemelere bu görüş uyarınca katkı verecektir.

4 – ÖZLÜK HAKLARINA İLİŞKİN ÇALIŞMALAR, YENİ AÇILIMLAR MESLEKİ DENETİM

- Çevreye, tüketiciye saygılı, bağımsız tarım modelleri kurulması amacını taşıyan İyi Tarım Uygulamaları (EUROPGAP) Sistemi'ne dahil olarak, Türkiye'de bu eğitimin ODA'mız tarafından verilmesi için EUROP Organizasyonu ile protokol imzalanmasına yönelik girişimler yapılacaktır.
- Araçların İmal, Tadil vâ Montajı Yönetmeliği değişikliği doğrultusunda hazırlanan 3 yönetmelikten halen Başbakanlıkta bekleyen "TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Serbest Müşavirlik - Mühendislik Hizmetleri Yönetmeliği" de Resmi Gazete'de yayımlandıktan sonra, yetki alanının somutlaşması için Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile bir protokol imzalanacaktır.
- ODA'mızın girişimleri sonucu Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın, "zirai mücadele bayilerinde mesul müdürlük sisteminin kaldırılması, TKK'lerde bir görevlinin sorumlu olabileceği satış noktası / bayi sayısının sınırlandırılması, zirai mücadele bayilerinin üyeliklerinin ve her yıl vize yaptırımlarının sisteme bağlanması ve denetimlerde bu konunun aranması ile zirai mücadele ilaç bayilerine yönelik mesai saati uygulamasında tereddütlere yol açan bakanlık yazısının ek bir yazı ile yürürlükten kaldırılması" konularında çalışma gerçekleştirdiği belirtilmiştir. Ayrıca bakanlığın, "Gübre ve tohumların yalnızca ziraat mühendisleri tarafından satılmasının sağlanması ve bakanlık denetim elemanlarının bayi denetimlerinde bir ZMO denetçisinin de bulundurulması" konularında da önümüzdeki dönemde çalışma yapabileceği bildirilmiştir.
- Meslektaşlarımızın özlük hakları açısından olumlu bir gelişme olan Tarım Sigortaları Yasası'yla ilgili yönetmelikler konusunda, Hazine Müsteşarlığı'nın olumsuz sonuçlar doğurabilecek müdahalelerine karşı çalışmalar yürütülecektir.
- Gündemde bulunan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı, Kamu Personel Yasa Tasarısı ve Kamu Yönetimi Temel Yasa Tasarısı, çalışanların hak ve kazanımlarını ortadan kaldırmaya yönelik, sosyal devlet anlayışı yerine piyasa düzenini getirmeye çalışan düzenlemelerdir. Söz konusu düzenlemelerle ilgili ODA görüşümüz en kısa zamanda hazırlanarak, web sayfamızdan duyurulacaktır. Bu süreci protesto etmek için 8 Ekim'de Ankara'da gerçekleştirilecek TMMOB mitingine tüm örgütümüzün katılması için çalışmalar yapılacaktır.

5 – ODA ÖRGÜTLENMESİ, ODA – ÜYE İLİŞKİLERİ

- Oda örgütlenmesinin nitelik ve nicelik olarak güçlendirilmesi konusunda, gerekli tüm alanlardaki çalışmalar, bugüne kadar olduğu gibi önümüzdeki dönemde de eksiksiz olarak sürdürülecektir.
- Şube ve Temsilcilikler, hem kendi yörelerindeki tarımsal sorun ve olanaklar konusundaki gündeme hakim olacak ve değerlendirecek; hem de Genel Merkez tarafından gerçekleştirilen çalışmaları yurt geneline ulaştıracaklardır. Genel Merkez basın açıklamaları, ODA görüşleri ODA'mız web sayfasında yayımlanmakta ve örgütümüze gönderilmektedir. ODA birimleri, bu görüşleri yerel kamuoyu ve üyelerimiz ile paylaşma konusunda yürüttükleri etkin çalışmalara devam edecektir.
- ODA yöneticilerinin TV programları üyelerimize duyurularak, ODA'mız görüşlerinin tüm örgütümüze içselleştirilmesi için çaba gösterilecektir.
- Bilimsel ve sosyal etkinliklerle, ODA – üye ilişkilerinin daha üst düzeye çıkarılması için gösterilen çabalar sürdürülecektir.
- Bilirkişi kazanımları ile ilgili olarak tüm illerin savcılıklarına yazılan yazılara gelen yanıtlar doğrultusunda listeler hazırlanmış; bu listeler ile gerçekleştirilen ödentilerin karşılaştırılması sonucu da bazı üyelerin eksik ödeme yaptığı saptanmıştır. Kazanımlarının yüzde 10'unu ODA'ya vermeyerek, ödenti yükümlülüklerini yerine getirmeyi ısrarla reddeden üyelere yönelik olarak icra işlemleri başlatılacaktır.

- Üye ödentileri konusunda da Genel Merkez ve Şubeler, üzerlerine düşen görevleri yerine getirecek, aidatlarını ödemeyenlere yönelik olarak icra işlemleri yürütülecektir.
- TMMOB Bilirkişi Yönetmeliği uyarınca, üyelerimizin Bilirkişi Listesi'nde yer bulabilmesi için artık ODA tarafından düzenlenecek Bilirkişi Meslek İçi Eğitim Seminerini başarıyla tamamlayarak, "Bilirkişi Yetki Belgesi" alması gerekmektedir. İllerin özelliklerine göre değişen bir eğitim-belgelendirme sisteminin kurulması amacıyla, Aralık ayına kadar öncelikle Ankara'da Şube Yöneticileri ya da Şubeler tarafından görevlendirilecek temsilcilere yönelik olarak "Eğiticilerin Eğitimi" semineri gerçekleştirilecektir. Seminere katılan yöneticilerimiz, daha sonra kendi illeri ile çevre illere yönelik bilirkişi eğitimini gerçekleştirerek, katılımcılara bilirkişi olabilmeleri için gereken sertifikalarını vereceklerdir.
- Önümüzdeki dönemde ODA Genel Merkezi'nde, MİSEM (Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezi) kurulacaktır.
- Ankara'da 25 Kasım 2005 tarihinde gerçekleştirilecek ZMO 1. Tarım Öğrenci Kurultayı hazırlıkları kapsamında, halen öğrenci temsilciliği seçimi yapılmayan illerde bu seçimler hızla tamamlanacaktır. Şubelerimiz de illerindeki ziraat fakülteleriyle yakın ilişki kurarak, öğretim üyelerinin kurultaya katkı vermesi yönünde çalışma yürütecektir.

6 – TARIM MÜHENDİSLİĞİ ARAŞTIRMA PROJESİ (TMAP), MALİ İŞLER, e-zmo ÇALIŞMALARI

- TMAP Projesi'nde form doldurma ve veri tabanına aktarma işlemleri tamamlanmıştır. Önümüzdeki dönemde; esnek sorgulamaya dayalı analizler yapılacak, anket değerlendirme raporu hazırlanacak, a) Tarımsal Yüksek Öğretimin Gelişimi, b) Sektörel İçerikli Tarımsal Gelişim, c) Yönetmelik İçerikli Tarımsal Gelişim, d) Mühendis İstihdamının Gelişimi konularında yazılacak öznel raporlarla birlikte, Araştırma Raporu tamamlanarak yayıma dönüştürülecektir.
- Makbuz sisteminin yenilenmesi nedeniyle 9 Ekim 2005 Pazar günü Ankara'da Şube yöneticilerimize yönelik bir eğitim çalışması gerçekleştirilecektir. Yeni sistem ile makbuzların şubelerce e-zmo ortamında internet üzerinden kesilmesi sağlanacak, böylece "eşanlı güncelleme" sistemine geçilecektir.

7 – YASAL DÜZENLEMELER

- ODA'mız, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonraki süreçte de tarımla ilgili olarak gündeme gelecek tüm mevzuatı inceleyerek, görüş oluşturacak ve kamuoyunu bu doğrultuda bilgilendirmeye devam edecektir.

8 – TÜRKİYE'NİN GÜNDEMİ, TARIM SEKTÖRÜNDE YAŞANAN GELİŞMELER KARŞISINDA ODA'MIZIN TAVRI, TARIMDA GÜÇ BİRLİĞİ OLUŞTURMA ÇABALARI

- Türkiye'nin en verimli topraklarının yer aldığı TAGEM ve TİGEM'lerin rant uğruna peşkeş çekilmesine karşı mücadelemizi eksiksiz yerine getireceğiz. Deneyimsiz kimselerin görevlendirilmesiyle bu kurumların içinin boşaltılmasına karşı çıkarak, buralardaki meslektaşlarımıza sahip çıkacağız. Tarım topraklarının talan edilmemesi için tüm örgütümüzle birlikte güçlü bir duruş sergileyeceğiz.
- ODA'mız bugüne kadar izlediği siyasetler üstü çizgisi doğrultusunda, ülkemiz ve tarım sektörü ile ilgili tüm alanlarda, emekten yana tutumunu dikkatli ve özverili biçimde sürdürecektir.

3.2. BÖLGE TOPLANTILARI

39. Dönemde Mersin'de Bölge Toplantısı yapıldı.

3.2.1. BÖLGE TOPLANTISI / MERSİN 03.04.2004

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Mersin Şubesi tarafından organize edilen ve Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın konuşmacı olarak katıldığı "Özel Hizmet Alanlarında

Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunları” konulu Bölge Toplantısı Mersin Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ev sahipliğinde Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerimizden Özden GÜNGÖR, Fatih TAŞDÖĞEN ve Şule YILDIRIM’ın da katılımıyla 3 Nisan 2004 tarihinde Mersin Ziraat Odası Toplantı Salonu’nda düzenlendi.

Mersin Üniversitesi Öğretim Görevlileri Prof. Dr. Yusuf ZEREN, Prof. Dr. M. Ali TESBİH ve çok sayıda meslektaşımızın katıldığı toplantıda, Oda Başkanımız Gökhan Günaydın Ziraat Mühendislerinin sorunlarının yanı sıra sektörde yaşanan gelişmeler ve olası sonuçları konusunda da bilgi verdi; salondan gelen soruları yanıtladı.

3.2.2. BÖLGE TOPLANTISI / MERSİN 04.04.2004

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Mersin Şubesi tarafından düzenlenen ve Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN’ın konuşmacı olarak katıldığı “Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunları” konulu Bölge Toplantısı ZMO Mersin Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ve Yönetim Kurulu üyelerinin ev sahipliğinde 4 Nisan 2004 tarihinde Taksim International Mersin Oteli’nde gerçekleştirildi.

Toplantıya, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerinin yanısıra Adana, Antalya, Diyarbakır, Gaziantep, Hatay ve Konya Şube Başkanları ve Yönetim Kurulu Üyeleri katıldılar. “Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik”in uygulamasında yaşanan sorunlar ve çözümlerinin ayrıntılı görüşüldüğü toplantıda aksaklıkların giderilmesini sağlayacak kararlar alındı.

3.2.3. ZMO “1. ÖĞRENCİ KURULTAYI” COŞKUyla GERÇEKLEŞTİRİLDİ

25 Kasım 2005

ODA’mızın düzenlediği “1. Öğrenci Kurultayı”, yurt genelindeki 22 üniversiteye bağlı 30 Ziraat Fakültesi, Su Ürünleri Fakültesi, Deniz Bilimleri Fakültesi ve Tütün Teknolojisi Fakültesinden 200’e yakın öğrenci ve öğretim üyesinin katılımıyla, 25 Kasım 2005 Cuma günü gerçekleştirildi. Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi’ndeki coşkulu kurultay, öğrenciler tarafından büyük ilgi ve heyecanla karşılandı.

Kurultayın açılışında konuşan Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ, Türkiye’nin, öğrencilerin yönetime katılması konusunda Avrupa’nın çok gerisinde olduğuna dikkat çekerek, “Öğrencilerin karar alma süreçlerinde yer almaları çok önemli. Öğrenciler de bu konuya sahip çıkmalı” dedi.

TMMOB Başkanı Mehmet SOĞANCI, mühendislerin sıfır hata ile çalışmaları gerektiğini vurguladı.

ODA’mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, öğrencilere “Bu Odayı yarınlar sizler taşıyacaksınız” diye seslendi. ODA Başkanlığı görevinin en keyifli günlerinden birini yaşadığını ve kurultayın ZMO tarihinde bir dönüm noktası olarak yerini alacağını anlatan GÜNAYDIN, tüm öğrencilerin bu ülke için yüreklerinde sorumluluk taşımaları gerektiğini söyledi.

Kurultay Düzenleme Kurulu Başkanı Prof. Dr. Ekrem KÜN, ODA’mızın düzenlediği Kurultay ile bu alandaki bir gereksinimi karşıladığını belirterek, “Yarının mühendisleri ne kadar iyi yetişirse, Türkiye o kadar yarar görecektir” dedi.

Açılıшта, ZMO Öğrenci Kolu Başkanı Başak İŞKUR da bir konuşma yaptı.

Öğrencilerin akşam saatlerine kadar ilgilerini hiç yitirmeden izledikleri kurultayın ardından ODA’mız Lokali’nde bir kokteyl düzenlendi.

3.2.4. ANKARA İŞYERİ TEMSİLCİLERİ TOPLANTILARI

ODA’mız Toplantı Salonunda , ODA’mızın 39.Dönem Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri ve 39.Dönem Ankara İşyeri Temsilcilerinin Katılımı İle gerçekleştirildi. Toplantılarda, Yönetim Kurulu Başkanımız tarafından Yönetim Kurulunca yapılan çalışmalar hakkında bilgi verildi.İşyeri temsilcilerinin gündeme getirdiği sorunlar

tartışıldı ve gelecek dönemde yapılması gereken etkinlikler kararlaştırıldı. Ankara İşyeri Temsilcileri Toplantı tarihleri aşağıdadır.

39. Dönem 1. İşyeri Temsilcileri Toplantısı -08.05.2004

39. Dönem 2. İşyeri Temsilcileri Toplantısı -05.06.2004 39. Dönem 3. İşyeri Temsilcileri Toplantısı- 18.09.2004

39. Dönem 4. İşyeri Temsilcileri Toplantısı- 06.11.2004

39. Dönem 5. İşyeri Temsilcileri Toplantısı- 02.04.2005

39. Dönem 6. İşyeri Temsilcileri Toplantısı- 21.05.2005

39. Dönem 7. İşyeri Temsilcileri Toplantısı- 22.10.2005

3.2.5. AÜZF ÖĞRENCİ KOLU ETKİNLİKLERİ

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Öğrenci Temsilciliği, 5 Ekim 2004 Salı günü ODA'mızda ilk toplantısını yaptı. Öğrenci Temsilci Yardımcısı Başak İŞKUR'un yönetimindeki toplantıya, ODA'mız II. Başkanı Dr. Turhan TUNCER ve Yönetim Kurulu Üyesi Şule YILDIRIM' da katıldı. Öğrencilerin büyük ilgi gösterdiği toplantıda, ODA'mız hakkında öğrencilere bilgi verildi, gerçekleştirilmesi planlanan çalışmalarla ilgili açıklamalar yapıldı ve ODA'mıza ilişkin sorular cevaplandırıldı. Öğrencilerin ODA'mızdan beklentileri ve bunlara yönelik yapılacak çalışmalar hakkında karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu. Öğrenci Temsilciliğimiz, düzenli olarak toplantılarına devam etmekte ve oluşturdukları komisyonlar ile çeşitli etkinlikler gerçekleştirmektedir.

Dekanla Söyleşi: ODA'mız Öğrenci Temsilciliği, 20 Nisan 2005'de A.Ü.Z.F Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ ile Fakülte'deki etkinlikler üzerine bir söyleşi gerçekleştirdi. Fakülte'deki değişikliklerin de konuşulduğu söyleşiye öğrencilerin yoğun ilgisi oldu.

A.Ü.Z.F. I. Cansuyu Bayramı: Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi tarafından düzenlenen I. Cansuyu Bayramı etkinlikleri kapsamında 15 Nisan 2005 tarihinde A.Ü.Z.F'de, Öğrenci Temsilciliğimiz ve ODA'mız tarafından tanıtım stantları açıldı. A.Ü.Z.F. Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ'un da ziyaret ettiği stantlar şenliğe katılanlar tarafından yoğun ilgi gördü. Dekanlık önündeki etkinliklerde Halk Oyunları gösterileri ve 4. Kolordu Bando'sunun konseri öğrencilere coşkulu anlar yaşattı.

'Bilime Genç Bakış' Semineri: ODA'mız Öğrenci Temsilciliği'nin düzenlediği "Bilime Genç Bakış" seminerlerinin ikincisinde, "Organik Tarımda Mücadele Yöntemleri" konusu işlendi. A.Ü.Z.F. Bitki Koruma Bölümü öğretim üyesi Araş. Gör. Dr. Cem ÖZKAN'ın 13 Nisan 2005 Çarşamba günü Radyofizyoloji Anfisi'nde verdiği seminer büyük ilgi gördü.

ODA'mız, Gıda Mühendisleri Odası (GMO) ve Peyzaj Mimarları Odası (PMO) ile Odaların Öğrenci Temsilcilikleri'nce düzenlenen "Savaşa Hayır" temalı "Öğrenci Şenliği", 13 Mayıs 2005'te Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde gerçekleştirildi. "Nasıl Bir Üniversite İstiyoruz" başlıklı forumla açılan şenlikte, "Savaş" konulu sinevizyon gösterimi yapıldı. ZMO, GMO ve PMO Öğrenci Temsilciliklerinin sunumları ilgiyle izlendi. Değişim Atölyesi Oyuncuları'nın sergilediği "Sokak Oyunu" eserinin ardından Peyzaj Müzik Topluluğu bir konser verdi. Grup Anuva ve Seher Yeli'nin büyük ilgi gören konserlerinin ardından şenlik sona erdi. Şenlik kapsamında ODA'mız da bir stant açarak, yayınlarını tanıttı.

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin 2005-2006 Öğretim Yılı 1. Sınıf Öğrencileri Fakülte Uyum Programı, 19 Eylül 2005 Pazartesi günü gerçekleştirildi. Fakültede düzenlenen tören, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ, Peyzaj Mimarları Odası Başkanı Ayşegül ORUÇKAPTAN ve Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğrenci Etkinlikleri Komitesi Üyesi Doç. Dr. Selma ÜLGENTÜRK'ün açılış konuşmalarıyla başladı. Tören beğeniyle izlendi.

3.2.6. HİZMET BİNASI ALIMLARI ŞUBELERİMİZİN YENİ HİZMET BÜROLARI

TRABZON: Şubemizin, İskenderpaşa Mahallesi Dervişoğlu Sokak Bayraktarlar İş Merkezi 2. Kat No: 50 adresinde aldığı yeni hizmet bürosu, 13 Kasım 2005 Pazar günü törenle açıldı. Açılıştta, ODA'mızı, II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER ve Yönetim Kurulu Üyemiz Burhan HARMANKAŞI temsil etti.

KONYA: Şubemizin yeni hizmet bürosu, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER ve Yönetim Kurulu Üyemiz Burhan HARMANKAŞI'nın da katıldığı törenle, 22 Kasım 2005 Salı günü hizmete açıldı.

MERSİN: Şubemizin yeni hizmet bürosu, 26 Kasım 2005 Cumartesi günü, Vali Vekili Reşat ÖZDEMİR, Büyükşehir Belediye Başkanı Macit ÖZCAN, Akdeniz Belediye Başkanı Kenan YÜCESOY, Kazanlı Belediye Başkanı Kenan YILDIRIM, Adanalıoğlu Belediye Başkanı Kasım CANBOLAT, Mersin Üniversitesi Rektör Vekili Prof. Dr. Süha AYDIN, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Yönetim Kurulu üyelerimiz Fatih TAŞDÖĞEN ve Burhan HARMANKAŞI, Onur Kurulu Üyemiz ve eski Mersin Şube Başkanımız İbrahim YALIN, Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT, Hatay Şube Başkanımız Ahmet SEVER, Gaziantep Şube Başkanımız Karaca BOZGEYİK ve Şube Yönetim Kurulu Üyeleri, Mersin Baro Başkanı İsa GÖK ve Tarım İl Müdürü Mehmet KARA'nın katıldığı bir törenle açıldı.

Geniş katılımın olduğu törende ayrıca, Büyükşehir ve Toroslar Belediyesi Başkan yardımcıları, DSİ İl Müdürü, Köy Hizmetleri İl Müdürü, Mersin Karantina Müdürü, Mersin İl Kontrol Laboratuvar Müdürü, Mersin Tarım İl Müdürlüğü yöneticileri, Ziraat Odaları Başkanları, Mersin Ziraatçılar Derneği, Mersin Tabip Odası, Mersin Ziraat Bankası Müdürleri, Ticaret ve Sanayi Odası ile Ticaret Borsası başkan ve yöneticileri, İlçe Tarım Müdürleri, Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü Müdürü ve Yardımcısı, Muzder Başkanı Niyazi SİNANOĞLU, TMMOB İKK Sekreteri Zehra KORKMAZ ve TMMOB'a bağlı odaların şube ve il temsilciliği yönetimleri, Kent Konseyi Genel Sekreteri, çeşitli firmaların yöneticileri, meslektaşlarımız ve katkı yapan kişi ve kuruluşların temsilcileri yer aldı.

ADANA: Şubemiz, TMMOB ve Genel Merkezimizin verdiği yetki doğrultusunda, 29 yıldır hizmet sunduğu Kurtuluş Mahallesi 22 Sokak Sayılı Apartmanı'ndaki dairesine bitişik olan yan daireyi de satın aldı. Önümüzdeki günlerde iki dairenin birleştirileceği büromuzda, üyelerimize hizmetlerimiz artarak sürecektir.

KAHRAMANMARAŞ: İl Temsilciliğimiz kira karşılığı kullandığı hizmet bürosunu satın alarak, kendi yerinde çalışmalarını sürdürmeye başladı.

GENEL MERKEZ: ODA'mız Genel Merkezi, bulunduğu binada bir daire kiralayarak, artan kapasiteye yanıt üretmekte zorlanmaya başlayan çalışma ortamını genişletti.

3.2.7. E-ZMO PROJESİ

e-ZMO Çalışmaları kapsamında düzenlenen ve dört gün ayrı katılımcıların olduğu eğitim programlarının ilki 27 Mayıs 2004 tarihinde Ankara'da düzenlendi.

Hakan OKTAY ve Nevzat BİLEN tarafından verilen eğitimde, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi Dr. Metin ÖZUĞURLU da yakın zamanda hayata geçirilecek olan TMAP (Tarım Mühendisi Araştırma Projesi) hakkında önemli bilgiler verdi.

İlk gün eğitime; Şule YILDIRIM (Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi), Leyla ERGİN - Arzu PAKER - Belma ÇANAKCI - Mustafa İLHAN (ZMO Genel Merkez), Mücahit PEHLUVAN - Erdal YAŞAR (ZMO Erzurum Şubesi), Gültekin BOZTOSUN - Memduh EKİCİ (ZMO Kayseri Şubesi), Hasan Hüseyin MOTUK - Celal YILDIZ - Canan ABACI (ZMO Konya Şubesi), Ayşe ERTÜRK - Havva YURDUNUSEVEN (ZMO Samsun Şubesi), Mehmet TAÇOĞLU (ZMO Trabzon Şubesi), Yeliz SÖNMEZLER (ZMO İzmir Şubesi) katıldılar.

Yenilenen e-zmo programını nedeniyle Genel Merkez ve Şubelerimizin personel ve yöneticilerine yönelik olarak, 9 Ekim 2005 Pazar günü Ankara'da eğitim gerçekleştirildi. Başarılı geçen eğitimin ardından Genel Merkezimiz ve tüm Şubelerimiz yeni sisteme aktif biçimde uyum sağladı.

3.2.8. 2004-2005 YILI BİLİM, HİZMET VE TEŞVİK ÖDÜLLERİ

Üyelerimizin bilimsel, sosyal ve kültürel alanlardaki başarılarını ödüllendirmek amacıyla hazırlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Bilim, Hizmet ve Teşvik Ödülleri Yönetmeliği'ne göre juri tarafından yapılan titiz çalışmalar sonucu aşağıdaki ödülleri sahiplerini bulmuştur.

3.2.9. 2004 Yılı ZMO Bilim Ödülü'ne Prof. Dr. Akgün AYDENİZ değer görülürken, Hizmet Ödülleri Prof. Dr. Kamil DOĞAN, Prof. Dr. Gazanfer HARZADIN, Tanfer DİNLER, Akif Mehmet ATMACA, Dr. Selam ERBAŞ, Dr. Mümtaz ÖZKAN ve Mahir GÜRBÜZ'e verildi. Teşvik Ödülü de Dr. Öner ÇETİN'e verildi. Meslekte 50. Yıl Plaketi alanlar da şöyle:

"Bahattin SAYAN, Ekrem KANGAL, Kemal ERTUNÇ, Osman KALELİ, Gülen NOYAN, M. Erhan GÖKALP, Özdemir AKŞENER, M. Hilmi AYDEMİR, Mahir (Demirel) KOLCUOĞLU, Mahmure ARIKAN, Muzaffer (Mete) ÖZBEK, Müzeyyen GÜRDOĞAN, Hayati ÇELEBİ, Vedat ÇAMURDAN, İsmet ÖZKAN, Atilla SARACOĞLU, Emel ERDOĞAN, Kaya TOSUN, H. Hami RONA, Sabahattin ÖZULU, Y. Kaya AYDOS, Vecihi EKİCİ, Nadir TURAN, Bülent SAĞNAK."

Törende, Sami DOĞAN, Dr. Sait KOCA, Şerafettin TAV, Erdinç ÇINAR, Mahir GÜRBÜZ, Atilla GÖKTÜRK, Emel İLHAN, Prof. Dr. Gürol ERGİN, Anıl İsmet TORTOPOĞLU, Dr. Ali TAN ve Doç. Dr. Cemil ERTUĞRUL'a da Tarım ve Mühendislik Dergisi'ne katkıları nedeniyle ödül verildi.

3.2.10. 2005 Yılı ZMO Bilim Ödülü'ne Prof. Dr. Murat ÖZGEN ve Prof. Dr. Hamit KÖKSEL, Hizmet Ödülleri'ne Şerafettin ERBAYRAM ve Şekip KOCATÜRK değer bulundu. Teşvik Ödülleri ise Doç. Dr. Melahat Avcı BİRSİN ve Dr. Taner AKAR'ın oldu.

2005 Yılı ZMO Basın Ödülleri de, Cumhuriyet Gazetesi Tarım Hayvancılık Eki, Dünya Gıda Dergisi, Evrensel Gazetesi, Kanal Türk TV ve Tarım Dosyası Programı (Kanal Türk TV) ile Avrasya TV ve Tarım Dünyası Programı'na (Avrasya TV) verildi.

R. Adli ONMUŞ, Visalet İSPİR, Kamil EREL, Celal SÜRMELE, Cemal ERYILMAZ, Ayhan ATAÇ, Ali BALABAN, Seyfettin KAŞKAŞ, Medeni TÜFEKÇİ, Türkan AKALAN, Ethem BERKMAN, Tefvik MÜFTÜOĞLU, Hikmet ÜLKEN Meslekte 50 yıl plakeleri verildi.

3.2.11. BAHAR VE GÜZ KONFERANSLARI

3.2.12. 2004 BAHAR ETKİNLİKLERİ

8 Mayıs 2004	Büyük Orta Doğu Projesi, Öteki Türkiye Tartışmaları
Serdar TURGUT – Gazeteci
15 Mayıs 2004	Annan 'Planı' Üzerine Değerlendirmeler
Prof. Dr. Mümtaz SOYSAL
23 Mayıs 2004	Prof. Dr. Koray HAKTANIR'la Doğa Yürüyüşü - KARAGÖL
29 Mayıs 2004	GATS, TRIPS, Uluslararası Sözleşmeler
Gaye YILMAZ - Selim YILMAZ
5 Haziran 2004	Prof. Dr. Turhan AKÜZÜM'le Briç Kursu Başlangıcı
12-13 Haziran 2004	KAPADOKYA'ya Tarımcı Gezisi
19 Haziran 2004	Kamu Maliye Sistemi ve 2004 Bütçesi Üzerine Değerlendirmeler
Doç.Dr. Aziz KONUKMAN

3.2.13. 2004 GÜZ ETKİNLİKLERİ

13-14 Eylül 2004	Tarım Danışmanları Eğitim Programı
18 Eylül 2004	Büyük Ortadoğu Projesi ve Türkiye Mustafa BALBAY / Cumhuriyet Gazetesi
25 Eylül 2004	Amasra Gezisi
15-16 Ekim 2004	Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği Sempozyumu
6 Kasım 2004	Tarım Sigortaları Tanfer DİNLER/ Tarım Sigortaları Vakfı
27 Kasım 2004	DTÖ Cenevre Anlaşması Prof. Dr. Gülcan ERAKTAN / A.Ü. Z.F. Aylin BEBEKOĞLU / D.T.M
04 Aralık 2004	Beypazarı Gezisi
17-18 Aralık 2004	Akın ÖZDEMİR'i Anma Etkinlikleri
02 Ocak 2005	II. Makarna ve Şarap Günleri
3-7 Ocak 2005	Ziraat Mühendisliği VI. Teknik Kongresi
15 Ocak 2005	Başak Balosu

3.2.14. 2005 BAHAR ETKİNLİKLERİ

25 Şubat 2005	Türkiye Üzerine Konuşmalar/ZMO - U.Ü. - TZOB Mustafa Balbay / Gökhan Günaydın
11 Mart 2005	Panel: "Sözleşmeli Üretim Yansımaları"/Zmo-Tügem
14 Mart 2005	Konferans: "Ab Sürecinde Türkiye Tarımı" Gökhan Günaydın
21 Mart 2005	Dünya Su Günü/ZMO-TOBB-TÜSKOOP-BİR "Ulusal Su Yönetimi'nde Yasal Ve Kurumsal Arayışlar"
26 Mart 2005	I.Tarım-Ormancılık-Gıda Ve Çevre Platformu Kurultayı
2 Nisan 2005	"Bölge Kalkınma Ajansları" Sorunsalı Prof. Dr. Birgül Ayman Güler
15 Nisan 2005	Sempozyum: Tarımda Gelecek Yaklaşımları "Sosyo - Ekonomik Bütünüyle, Türkiye Tarımı Nereye?" Gökhan Günaydın
16 Nisan 2005	65.Yılında Köy Enstitüleri ZMO TSM Korosu: Ziraat Marşı Köy Enstitüleri Saydam Sunusu Anılarla Tarım, Meslek Sevgisi - Ekrem Özkul
16 Nisan 2005	Konferans: "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" Gökhan Günaydın
13-15 Mayıs 2005	ZMO Öğrenci Şenliği
14 Mayıs 2005	Karagöl Gezisi
21 Mayıs 2005	Gelir İdaresi Sorunsalı Prof. Dr. Oğuz Oyan
4 Haziran 2005	Biyoteknoloji Ve Türkiye Yansımaları Prof. Dr. Murat Özgen

3.2.15. 2005 GÜZ ETKİNLİKLERİ

1-4 Eylül 2005	Birinci Ekoloji Şenliği / Gökçeada
23-24 Eylül 2005	GAP Kongresi / Diyarbakır
1-2 Ekim 2005	39. Dönem IV. Danışma Kurulu / Muğla
8 Ekim 2005	TMMOB Mitingi/Ankara Mühendislerin Çalışma Yaşamındaki Konuları Mehmet SOĞANCI/TMMOB Başkanı
9 Ekim 2005	Şubeler Bilgisayar Eğitimi
14-15 Ekim 2005	Dünya Gıda Günü Sempozyumu
22 Ekim 2005	Ekonomi Gündemi Selim SOMÇAĞ/Ekonomist
11-13 Kasım 2005	Toprak Reformu Kongresi/Şanlıurfa
25 Kasım 2005	I. ZMO Öğrenci Kurultayı/Ankara
3 Aralık 2005	Medyanın Kıyısından - Ece TEMELKURAN/Milliyet Gazetesi Yazarı
17-18 Aralık 2005	Akın Özdemir'i Anma Etkinliği / Adana-Mersin
2 Ocak 2006	III. Makarna ve Şarap Günleri
2-4 Ocak 2006	Tarım Haftası Sempozyumu
6 Ocak 2006	Başak Balosu

3.3. Başak Balosu

ODA'mızın Geleneksel Başak Balosu 2005 ve 2006 yıllarında gerçekleştirildi.

3.3.1. TÜBİTAK Hizmet Ödülü

Atatürk Üniversitesi Öğretim Üyesi ve Biyoteknoloji Uygulama ve Araştırma Merkez Müdürü Doç. Dr. Fikretin ŞAHİN, "Bitki, gıda, endüstri ve klinik orijinli mikroorganizmaların moleküler tanısı ve karakterizasyonu; organik, sürdürülebilir ve konvansiyonel tarım sistemleri için alternatif bitki koruma ve besleme ürünleri ve stratejilerinin geliştirilmesi konularındaki uluslararası düzeyde üstün nitelikli çalışmaları" nedeniyle TÜBİTAK Teşvik Ödülü'ne değer bulundu.

4. BİLİMSEL ETKİNLİKLER

4.1. ÇANKAYA VE ÇEVRE "SORUNLAR - ÇÖZÜM ARAYIŞLARI" PANELİ - 05.06.2004 ANKARA

5 Haziran Dünya Çevre Günü Etkinliği kapsamında, TEMA Vakfı, Çankaya Belediyesi, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Kavaklıdere Derneği tarafından düzenlenen, Çankaya ve Çevre "Sorunlar - Çözüm Arayışları" konulu Panel 5 Haziran 2004 tarihinde Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde düzenlendi.

Açılış konuşmalarından birini ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın yaptığı Panel'de ODA'mızı temsilen Dr. Servet Kefi panelist olarak yer aldı.

4.2. DÜNYA GIDA GÜNÜ 15-16 Ekim 2004 "Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği"

Dünya Gıda Günü nedeniyle 15-16 Ekim 2004 tarihlerinde Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde "Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği" Sempozyumu gerçekleştirildi. Odamız, Gıda Mühendisleri Odası, Çankaya Belediyesi ve TEMA Vakfı'nca ortaklaşa düzenlenen sempozyumda, 2 gün boyunca gıda sektörü masaya yatırılarak, Türkiye'nin gıda alanında nasıl dışa bağımlı hale getirildiği gözler önüne serildi.

Sempozyumda konuşan ODA'mız Başkanı Gökhan Günaydın, Avrupa Birliği'nin (AB) Türkiye'nin önüne Kopenhag Kriterleri'nden sonra tarım kriterleri koyduğunu belirterek, bu kriterlerin Türkiye'nin tam üyeliği için engel olarak gösterilmesinin yanlış olduğunu anlattı. Kamuoyunda da AB'ye üyeliğin önünde tek engel olarak tarımın gösterilmesinin yanlış olduğuna değinen Günaydın, "Korkarım yarın tarım sektörü AB'ye girişimizi engelliyor iddiası ile bu sektörü gözden çıkaracaklar. Bu

Türkiye'nin sonu olur ve gıda güvenliği bir yana ortada konuşulacak tarım konusu bile kalmaz" dedi.

Sempozyumun "Gıda Sektörünü Türkiye Yararına Kurgulamak" başlıklı panelinde, yabancılara toprak satışının gıda güvenliğini tehdit ettiği dile getirildi. Panele CHP adına katılan Muğla Milletvekili ve ODA'mız önceki dönem başkanlarından Prof. Dr. Gürol Ergin, yabancılara toprak satışının ülke için en büyük tehlike olduğunu, toprak satışının ülke insanının gıda güvenliğini de tehdit ettiğini belirtti.

Dünya Gazetesi İzmir Temsilcisi ve Tarım Yazarı Ali Ekber Yıldırım da toprak güvenliğinin sadece askerlerin toprağı koruması anlamına gelmediğini vurgulayarak, "Toprağın bilinçsiz kullanımı, tarım dışı kullanımı, yanlış girdi kullanımı ve erozyon topraklarımızı kullanılamaz hale getiriyor. Ülkenin gıda güvenliği için öncelikle toprak güvenliğinin sağlanması gerekir" dedi.

Gıda Mühendisleri Odası Genel Başkanı Petek Ataman ise gıda denetimleri konusunda Tarım Bakanlığı'nın ilgili yönetmelikleri bir an önce çıkarması ve bu konuda sivil toplum örgütleri ile işbirliği yapması gerektiğini dile getirdi.

Ulusal Tarım Politikası oluşturulmalı

Sempozyumda tarımla ilgili tüm kesimlerin acilen ulusal tarım politikalarını oluşturarak, bunların yaşama geçirilmesi için çaba harcaması gerektiğine dikkat çekildi. ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Türkiye'nin her yıl kendi yetiştirdiği ürünleri dışarıdan almak için 2 milyar dolar ödediğini belirtti. Dünya Bankası'nın kendi hazırladığı raporda bile Türkiye'de üreticinin giderek üretimden vazgeçtiğine yer verdiğini belirten GÜNAYDIN, 450 bin hektarlık alanda üreticinin üretimden vazgeçtiğini söyledi.

Türkiye'ye GDO'lu ürün giriyor

Türkiye'ye 2003 yılında 1.8 milyon ton mısır girdiğini anlatan Günaydın, bu mısırın yüzde 80'inin ABD ve Arjantin'den geldiğini ve açıkca Türkiye'ye genetiğı değiştirilmiş ürünler sokulduğunu bildirdi. GÜNAYDIN, "Biz genetiğı değiştirilmiş ithal mısırı, ithal soyayı istemiyoruz, çünkü biz bu ürünleri rahatlıkla yetiştirebiliyoruz" dedi. GÜNAYDIN, tarımla uğraşan herkesin biraraya gelerek, ulusal tarım politikalarını ortaya çıkarması ve hayata geçirilmesi için çaba harcaması gerektiğini vurgulayarak, "Artık somut adımlar atmaz isek, patinaj yapmaya devam edeceğiz. Türkiye, kırsalında 23 milyon insanın açlık sınırında yaşamasını hak etmiyor" diye konuştu.

Bu bölümde söz alan CHP Milletvekili Prof. Dr. Gürol Ergin, Türkiye'de üretilen ürünlerin dışarıdan getirilmesinin kesinlikle anlaşılamayacağını belirterek, kaçak gıda girişinin Türkiye tarımına ayrı bir darbe vurduğunu söyledi.

AKP milletvekili Vahit Kirişçi ise hammadde pazarına, tarımın birçok alanının çözümü beklediğini söyledi. Yeni Gıda Yasası'nı ele alan Kirişçi, Tarım Bakanlığı'nın mevcut kadroları ile Türkiye çapında tüm denetimleri yapmasının olanaklı olmadığını kabul etti. Kirişçi, sektörün sahipsiz olduğunu iddia ederek, IMF, DTÖ, AB dayatmalarını ise küreselleşmenin getirdiğı kaçınılmaz dayatmalar olarak nitelendirdi.

Gıda Mühendisleri Odası Başkanı Petek Ataman da, yeni Gıda Yasası'nın yetkileri tek elde topluyormuş gibi göründüğünü ancak, Kamu Temel Yasa Tasarısı yasalastığında, yetkilerin yerel idarelere devredileceğine dikkat çekti.

Sempozyumda ayrıca "Tarımsal Üretim Süreçleri ve Politikalar", "Gıda Sanayiinde Yapı ve Değişme Eğilimleri", "Gıda Sanayii ve Politikalar", "Gıda Mevzuatı ve Tüketici Hakları", "Gıda Güvenliği" ve "Tarım ve Gıda Alanında Yeni Olgular" konuları tartışıldı.

4.3. "AB ve Tarım" Paneli 21 Aralık 2004

ZMO Öğrenci Temsilciliğı tarafından, 21 Aralık 2004 tarihinde Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde, "AB ve Tarım" konulu bir panel düzenlendi. Oturum Başkanlığını A.Ü.Z.F. Tarım Ekonomisi Bölümü'nden Prof. Dr. Gülcan ERAKTAN'ın yaptığı panele konuşmacı olarak ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, ODTÜ İktisat Bölümü mezunu, DPT'den emekli Mesut ODMAN ve Öğrenci Temsilciliğı adına Başak İŞKUR katıldı.

4.4. VI. TEKNİK TARIM KONGRESİ / 3-7 Ocak 2005

ODA'mızın her 5 yılda bir gerçekleştirdiği "Türkiye Ziraat Mühendisliği Teknik Kongresi"nin VI.'sı, 3-7 Ocak 2005 tarihlerinde Milli Kütüphane Konferans Salonu'nda yapıldı. Kongrede; 25 fakülte, 10'un üzerinde meslek odası, dernek, vakıf, kooperatif, üretici örgütü; kamu ve özel sektör kuruluşları temsilcisi ve siyasetçi 400'ü aşkın bilim ve sektör insanı tarafından toplam 62 bildiri verildi ve 16 panel konuşması yapıldı. Başkentte 4 gün boyunca tarımı gündem maddesi yapan kongrede, dünya ve ülke tarımındaki değişme ve güncel gelişmeler ele alınarak, Türk tarımı için kısa-orta ve uzun dönem hedef ve stratejileri belirlendi.

Kongre, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Kongre Bilim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Ekrem KÜN, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim ÖĞÜT, DYP Genel Başkanı Mehmet AĞAR ve CHP Genel Başkanı Deniz BAYKAL'ın konuşmalarıyla başladı. Daha sonra ZMO Bilim, Hizmet ve Teşvik Ödülleri, Tarım ve Mühendislik Dergisi'nin 25. Yılı Ödülleri, Meslekte 50. Yılıni Dolduranların Ödülleri ve Destekleyen Kuruluşlar Ödülleri törenle sahiplerine verildi.

ZMO Bilim Ödülü'ne Prof. Dr. Akgün AYDENİZ değer görülürken, Hizmet Ödülleri Prof. Dr. Kamil DOĞAN, Prof. Dr. Gazanfer HARZADIN, Tanfer DİNLER, Akif Mehmet ATMACA, Dr. Selam ERBAŞ, Dr. Mümtaz ÖZKAN ve Mahir GÜRBÜZ'e verildi. Teşvik Ödülü de Dr. Öner ÇETİN'e verildi. Meslekte 50. Yıl Plaketi alanlar da şöyle:

"Bahattin SAYAN, Ekrem KANGAL, Kemal ERTUNÇ, Osman KALELİ, Gülen NOYAN, M. Erhan GÖKALP, Özdemir AKŞENER, M. Hilmi AYDEMİR, Mahir (Demirel) KOLCUOĞLU, Mahmure ARIKAN, Muzaffer (Mete) ÖZBEK, Müzeyyen GÜRDOĞAN, Hayati ÇELEBİ, Vedat ÇAMURDAN, İsmet ÖZKAN, Atilla SARACOĞLU, Emel ERDOĞAN, Kaya TOSUN, H. Hami RONA, Sabahattin ÖZULU, Y. Kaya AYDOS, Vecihi EKİCİ, Nadir TURAN, Bülent SAĞNAK."

Törende, Sami DOĞAN, Dr. Sait KOCA, Şerafettin TAV, Erdiç ÇINAR, Mahir GÜRBÜZ, Atilla GÖKTÜRK, Emel İLHAN, Prof. Dr. Gürol ERGİN, Anıl İsmet TORTOPOĞLU, Dr. Ali TAN ve Doç. Dr. Cemil ERTUĞRUL'a da Tarım ve Mühendislik Dergisi'ne katkıları nedeniyle ödül verildi.

Büyük ilgi gören Kongre'ye şubelerimizin yöneticileri de etkin katılım sağladı.

Oturlar

Kongrenin "Tarımı Etkileyen Uluslararası Kurum ve Sözleşmeler" başlıklı ilk oturumunu ODA'mız önceki dönem başkanlarından Sn. Mahir GÜRBÜZ yönetti. Oturumda, Prof. Dr. Ahmet ŞAHİNÖZ (H.Ü. İİBF), "Küreselleşme Süreci ve Türkiye Tarımı" konusunda; Prof. Dr. Gülcan ERAKTAN (A.Ü. ZF), "AB Ortak Tarım Politikası ve Reform Süreci, Türkiye'ye Etkileri" konusunda; Prof. Dr. Selim KAPUR (Ç.Ü.ZF) da, "Uluslararası Sözleşmelerin Türkiye Tarımına Etkileri" konusunda sunuş yaptı.

"Türkiye Tarım Politikalarında ve Tarımsal Yapılarda Değişim" başlıklı ikinci oturumu, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ yönetti. Bu oturumda, "Türkiye'de Tarım Politikalarında Değişim" konusunda, Doç. Dr. Yaşar UYSAL (9 Eylül Ü. İİBF); "Kırsal ve Bölgesel Politikalarda Değişim" konusunda, Prof. Dr. Birgül AYMAN GÜLER (A.Ü.SBF) ve Doç. Dr. Bülent GÜLÇUBUK (A.Ü. Z.F.); "Tarımsal Dış Ticarete Değişim" konusunda, Uzman Çağrı KÖSEYENER (DTM); "Tarım-Sanayi Etkileşimleri" konusunda da Prof. Dr. Bülent EKER'in (T.Ü. Z.F) bir sunumu oldu.

Kongrenin üçüncü oturumu "Tarımda Doğal Kaynak Koruma ve Kullanımı (1)" konusu oluşturdu. Oturumun başkanlığını Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Vahap KATKAT gerçekleştirdi. Oturumda, Prof. Dr. Cemil CANGİR (T. Ü. ZF), "Toprak Kaynakları ve Kullanımı"; Yrd. Doç. Dr. Tayfun AŞKIN (KTÜ Ordu ZF), "Türkiye Tarım Topraklarında Erozyon, Bozulma ve Önleme Yöntemleri"; Prof. Dr. Cemil CANGİR (T.Ü. ZF), "Ülkemizde Yanlış ve Amaç Dışı Arazi Kullanımı"; Prof. Dr. Harun BAYTEKİN (18 Mart Ü. ZF), Doç. Dr. Hayrettin KENDİR (A.Ü. ZF), "Meraların Korunma ve Kullanımı" konusunda sunuş yaptı.

Kongrenin ilk günü akşamı ODA'mız Türk Sanat Müziği Korosu'nun Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde verdiği konser büyük ilgi gördü.

Kongrenin ikinci günü Sütçü İmam Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Nafi BAYTORUN'un yönettiği "Tarımda Doğal Kaynak Koruma Ve Kullanımı (2)" oturumuyla başladı. Dördüncü oturumda, Yrd. Doç. Dr. Bilal ACAR (S.Ü. ZF), "Su Kaynaklarının Geliştirme ve Kullanımı"; Prof. Dr. Rıza KANBER (Ç.Ü ZF), "Sulama, Drenaj ve Tuzluluk"; Dr. Alptekin KARAGÖZ (TARM), "Bitkisel Gen Kaynaklarının Korunma ve Kullanımı"; Prof. Dr. Mehmet ERTUĞRUL (A.Ü. ZF) da, "Hayvansal Gen Kaynaklarının Korunma ve Kullanımı" konusunda sunum yaptı.

TÜBİTAK TOGTAG'dan Prof. Dr. Neşet KILINÇER'in yönettiği beşinci oturumda, "Tarım Teknolojilerinde Yeni Yaklaşımlar Ve Uygulamalar" konusu ele alındı. Oturumda, "Organik (=Ekolojik, Biyolojik) Tarım Uygulamaları" konusunda, Doç. Dr. Ahmet ALTINDIŞLI (E.Ü. ZF); "Bitki Biyoteknolojisi" konusunda, Prof. Dr. Murat ÖZGEN (A.Ü. ZF); "Hassas Tarım Teknolojileri" konusunda da Yrd. Doç. Dr. Ufuk TÜRKER (A.Ü. ZF) sunum gerçekleştirdi.

"Tarla Bitkileri Üretimi" konulu altıncı oturumu Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nden Prof. Dr. İbrahim GENÇ yönetti. Oturumda, Prof. Dr. C. Yaşar ÇİFTÇİ (A.Ü. ZF) ve Dr. Melahat BİRSİN (A.Ü. ZF), "Tahıl ve Yemlik Dane Baklagil Üretimi"; Prof. Dr. Özer KOLSARICI (A.Ü. ZF), "Yağ Tohumlu Bitkiler Üretimi"; Zir. Yük. Müh. Anıl İsmet TORTOPOĞLU (TŞFAŞ) ve Dr. Noyan KUŞMAN (Tarım Danışmanı), "Nişasta-Şeker Bitkileri Üretimi" konusunda sunum yaptı. Oturumda, "Lif Bitkileri (Pamuk) Üretimi" konusunda, Prof. Dr. Oktay GENÇER (Ç.Ü. ZF); "Tütün, Tıbbi Aromatik Bitkiler Üretimi ve Ticareti" konusunda, Doç. Dr. Filiz AYANOĞLU (MKÜ. ZF); "Yem Bitkileri Üretimi ve Sorunları" konusunda da Prof. Dr. Esvet AÇIKGÖZ (U.Ü. ZF) bildiri sundu.

'Tarımda Özelleştirme Süreci'

Kongrenin ikinci günü oturumlardan sonra "Tarımda Özelleştirme-Piyasalaştırma Süreci" paneli gerçekleştirildi. Panel Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nden Prof. Dr. Tayfun ÖZKAYA başkanlık yaptı. Panelde, Pankobirlik Genel Müdürü Yrd. Doç. Dr. Mithat ÇAKIR adına Cem KAPTAN "Şeker Sektöründe Değişim"; Tütün Ekspertleri Derneği Başkanı Yılmaz TEKAY "Tütün Sektöründe Değişim", Çukobirlik YK Başkanı Hazma ÖZTÜRK adına Basın-Yayın ve Halkla İlişkiler Sorumlusu Sait GÜLEÇ "Sanayi Tesislerinin Satışı" ve Fiskobirlik YK Başkanı Salih ERDEM "Fındık Sektöründe Değişim" konusunda birer konuşma yaptı.

Kongrenin yedinci oturumu "Bahçe Bitkileri Üretimi" konusunda yapıldı. Oturumu Prof. Dr. Mithat ÖZSAN yönetti. Oturumda, "Türkiye Meyveciliğinde Üretim Hedefleri" konusunda Prof. Dr. Nurettin KAŞKA (Ç.Ü. ZF); "Sebze Üretiminde Gelişme ve Hedefler" konusunda Prof. Dr. Vedat ŞENİZ (U.Ü. ZF); Prof. Dr. Hasan ÇELİK (A.Ü. ZF), "Bağcılıkta Gelişme ve Üretim Hedefleri"; Müh. Kamil GÜRSAN (TAGEM-Yalova), "Süs Bitkileri Üretiminde Gelişmeler"; Prof. Dr. Yüksel TÜZEL (E.Ü. ZF) de, "Örtüaltı Yetiştiriciliğinde Gelişmeler" konusunda sunum gerçekleştirdi.

Kongrenin "Bitki Koruma" konulu sekizinci oturumunu Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Semih ERKAN yönetti. Oturumda, "Türkiye'de Pestisid Kullanımı, Kalıntı ve Duyarlılık Azalışı Sorunları" konusunda, Prof. Dr. Nafiz DELEN (E.Ü. ZF); "Tarımsal Savaşmada Kullanılan Pestisidlerin Yol Açtığı Çevre Sorunları" konusunda, Prof. Dr. M. Oktay GÜRKAN (A.Ü. ZF); "Tarımsal Savaşım ve Mekanizasyonunda Yeni Yaklaşımlar" konusunda da Prof. Dr. Ergin DURSUN (A.Ü. ZF) sunum yaptı.

"Hayvansal Üretim" konulu dokuzuncu oturuma TOBB Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Tahsin KESİCİ başkanlık yaptı. Oturumda, Yrd. Doç. Dr. Atakan KOÇ (ADÜ ZF), "Türkiye'de Sığır Yetiştiriciliği"; Prof. Dr. Mustafa KAYMAKÇI (E.Ü. ZF), "Küçükbaş Hayvan Yetiştiriciliği Üzerine Teknik ve Ekonomik Yaklaşımlar"; Prof. Dr. Çetin KOÇAK (E.Ü. ZF), "Kanatlı Hayvan Yetiştiriciliği"; Prof. Dr. Çetin FIRATLI (A.Ü. ZF), "Türkiye Arıcılığına İlişkin Değerlendirmeler ve Öneriler" konusunda sunum gerçekleştirdi. Ayrıca Yrd. Doç. Dr. M. Mustafa ERTÜRK (Akdeniz Ü. ZF), "Hayvan Besleme"; Yrd.

Doç. Dr. A. Şeref KORKMAZ (A.Ü. ZF), "Su Ürünleri Üretimi: Avcılık ve Politikalar"; Doç. Dr. Nilsun Demir (A.Ü. ZF) de, "Su Ürünleri Yetiştiriciliği ve Politikalar" konusunda sunum yaptı.

Oturum Başkanlığını Prof. Dr. Hürşit ERTUĞRUL'un yaptığı onuncu oturumda "Tarımsal Girdiler-1" konusu işlendi. "Türkiye'de Tohum-Fide, Fidan Üretimi ve Kullanımı" konusunda, Prof. Dr. Temel GENÇTAN'ın (T.Ü ZF); "Damızlık Üretimi ve Kullanımı" konusunda, Prof. Dr. Numan AKMAN'ın (A.Ü. ZF); "Sulama Araç, Yöntem ve Organizasyonları" konusunda da Zir. Yük. Müh. Şahin KUMBAROĞLU'nun (DSİ) sunumu oldu.

Kongrenin dördüncü günü "Tarımsal Girdiler-2" başlıklı onbirinci oturum ile başladı. Oturum Başkanlığını Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Alaettin SABANCI yürüttü. Oturumda, "Türkiye'de Gübre Üretimi ve Kullanımı" konusunda, Prof. Dr. Süleyman TABAN (A.Ü. ZF); "Türkiye Tarımı Makineleşme Durumu" konusunda, Prof. Dr. H.Ünal EVCİM (E.Ü. ZF); "Türkiye'de Tarım İlaçları Üretimi ve Kullanımı" konusunda, Özden GÜNGÖR (TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası); "Türkiye Karma Yem Endüstrisi ve Sorunları" konusunda Prof. Dr. R. Cengiz AKDENİZ (E.Ü. ZF); "Türkiye'de Tarımsal Kredi: Sözleşmeli Tarım ve Üretici Örgütleri Üzerinden Kredi Uygulamaları" konusunda da r. Erdoğan GÜNEŞ (A.Ü. ZF) sunum gerçekleştirdi.

Kongrenin "Gıda Endüstrisi, Gıda Güvenliği ve Tüketici Hakları" başlıklı onikinci oturumunu TKB KKG'nden Prof. Dr. Nevzat ARTIK yönetti. Oturumda Prof. Dr. A. Kadir HALKMAN (A.Ü. ZF), Gıda Endüstrisinde Hammaddede İleriye Yönelik Yaklaşımlar"; Prof. Dr. Aziz EKŞİ (A.Ü. M.F Gıda Müh.), "Gıda Sanayinde Yapısal Değişimler"; Prof. Dr. Muammer KAYAHAN (A.Ü. ZF) ve Prof. Dr. Recai ERCAN (A.Ü. ZF), "Ulusal ve Uluslararası Gıda Mevzuatı"; Prof. Dr. Nihat AKIN (S.Ü. ZF), "Biyogüvenlik ve Gıda Güvenliğinde Temel Yaklaşımlar"; Prof. Dr. Nafi Çoksöyler (YYÜ. ZF) de "Türkiye Gıda Denetim Sistemi ve Tüketici Hakları" konusunda sunum yaptı.

"GDO'lar ve Etkileri"

Kongrenin "GDO'lar ve Etkileri" konulu paneli büyük ilgi gördü. Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Murat ÖZGEN'in yönettiği panelde Yıldız Teknik Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Şeminur TOPAL, ODTÜ Gıda Mühendisliği Bölümü'nden Doç. Dr. Candan GÜRAKAN, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Nazimi AÇIKGÖZ, Gıda Mühendisleri Odası Başkanı Petek ATAMAN ve Ziraat Mühendisleri ODASI Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Servet KEFİ konuşmacı olarak yer aldı.

Kongrenin önüçüncü oturumunda, "Tarımda Üretici Örgütlenmesi ve Pazarlama Yapıları" konusu işlendi. Oturumu Prof. Dr. Ziya Gökalg MÜLAYİM yönetti. "Tarımda Örgütlenme" konusunda, Prof. Dr. İ. Hakkı İNAN (T.Ü. ZF); "Türkiye'de Tarımsal Ürünleri Pazarlama Kanalları ve Araçlarının Değerlendirilmesi" konusunda da Doç. Dr. Mevhibe ALBAYRAK (A.Ü. ZF) sunum yaptı.

Kongre programı doğrultusunda 6 Ocak 2005 Perşembe günü Devlet Opera ve Balesi Opera Sahnesi'nde sergilenen "Budala" Operasını katılımcılarımızla birlikte izledik.

Kongrenin son günü "Tarımsal Emek Piyasaları ve Yasal Çerçeve" oturumuyla başladı. Prof. Dr. Duran TARAĞLI'nın başkanlığını yaptığı oturumda, "Tarım İstihdamında Değişim, Sosyal Güvenlik ve Yoksulluk" konusunda, Doç. Dr. Bülent GÜLÇUBUK (A.Ü. ZF); "Tarımsal Mülkiyet Rejimi ve Vergilendirme" konusunda, Yrd. Doç. Dr. Sema GÜN (A.Ü. ZF); "Risk Yönetimi ve Tarım Sigortaları" konusunda da Tanfer DİNLER (Tarım Sigortaları Vakfı) sunum gerçekleştirdi.

Kongrenin onbeşinci oturumunda, "Tarımsal Eğitim, Araştırma ve Yayım Hizmetleri" işlendi. Oturum Başkanlığını Prof. Dr. İ. Akif KANSU yürüttü. "Tarımsal Yükseköğretim" konusunda, Prof. Dr. Atilla ERİŞ (U.Ü. ZF); "Tarımsal Araştırmalarda Öncelik ve Stratejiler" konusunda, Prof. Dr. Neşet KILINÇER (A.Ü. ZF); "Tarımsal Nüfus Eğitimi ve Tarımsal Nüfus İçinde Kadın" konusunda, Prof. Dr. Ziya YURTTAŞ

(Atatürk Ü. ZF); "Tarımsal Yayımlar Hizmetleri ve Organizasyonu" konusunda da Prof. Dr. Tayfun ÖZKAYA (E.Ü. ZF) sunum yaptı.

Kongrede her oturumun ardından tartışma bölümü gerçekleştirildi.

"Ziraat Mühendisliği İstihdamı"

Kongrenin üçüncü panelinin konusunu da "Ziraat Mühendisliği İstihdamı" oluşturdu. ODA'mız Önceki Dönem Başkanlarından Prof. Dr. Gürol ERGİN'in yönettiği panelde, TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Vahit KİRİŞÇİ, Antalya Tarım A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Dr. Savaş TİTİZ, Bayer Teknik Uzmanı ve Yönetim Kurulu Üyemiz Özden GÜNGÖR, Tarım Sigortaları Vakfı Başkanı Tanfer DİNLER, Tat Konserve A.Ş.'den Necmettin KARAHİSARLI ve OSD Genel Sekreteri Prof. Dr. Ercan TEZER konuşmacı olarak yer aldı.

Kongrenin kapanış oturumuna ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN başkanlık yaptı. Oturumda, Prof. Dr. Y. Sabit AĞAOĞLU (A.Ü. ZF), "Yirmibirinci Yüzyılda, Türkiye Tarımının Vizyon ve Misyonu" konulu özel bir sunuş gerçekleştirdi. Daha sonra Sonuç Bildirgesi okunarak tartışmaya açıldı. Bildirge, Prof. Dr. Ekrem KÜN, Prof. Dr. Mustafa ARLI, Prof. Dr. Fikri AYDIN, Dr. Melahat AVCI BİRSİN, Prof. Dr. Belgin ÇAKMAK, Prof. Dr. Hasan ÇELİK, Prof. Dr. Cemalettin Yaşar ÇİFTÇİ, Prof. Dr. Recai ERCAN, Prof. Dr. Filiz ERTUNÇ, Prof. Dr. Mehmet ERTUĞRUL, Prof. Dr. Metin GÜNER, Doç. Dr. Bülent GÜLÇUBUK, Mahir GÜRBÜZ, Prof. Dr. Koray HAKTANIR, Prof. Dr. Celalettin KOÇAK, Prof. Dr. Tayfun ÖZKAYA ve Baki Remzi SUİÇMEZ tarafından hazırlandı. Yapılan tartışmayla Türkiye'nin kısa-orta ve uzun vadeli tarımsal ve kırsal politikalarına yönelik eylem planı önerileri de belirlendi.

Kongrenin bitmesinin ardından ODA'mızda "İkinci Makarna ve Şarap Şenliği" gerçekleştirildi. Etkinlik büyük ilgi ve beğeniyle karşılandı.

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TÜRKİYE ZİRAAT MÜHENDİSLİĞİ 6. TEKNİK KONGRESİ SONUÇ BİLDİRGESİ - 07 Ocak 2005

1. Ülkemiz tarım sektörü, Cumhuriyet tarihinin en bunalımlı dönemini yaşamaktadır.

Son üç yıl boyunca üst üste küçülen tarım sektörünün, "Katılım Öncesi Ekonomik Programı"nda, 2005 Yılı'nda da % 1.7 küçüleceği belirtilmektedir.

Hayvansal üretim ve önemli bitkisel üretim alanlarında geriye gidiler yaşanmakta; üretimin arttığı bazı alt sektörlerde ise, üretim artışı nüfus artışının gerisinde kalmakta ve kaydedilen üretim yükselmesi, yalnızca verimlilik artışından kaynaklanmamaktadır.

IMF ve Dünya Bankası güdümlü politikalar sonucu, özellikle Orta Anadolu üreticisi olmak üzere, Türkiye genelinde üreticiler, dikkate değer bir alanı işlemekten vazgeçmişlerdir. Girdi kullanımında % 25 - 30 düzeyinde azalmalar ortaya çıkmıştır. Tarımsal GSMH 5 milyar ABD Doları azalmış, üreticinin yıllık gelir kaybı 4 milyar ABD Dolarını bulmuştur. Girdi ve çıktıya dayalı desteklerin eleme edilmesi ile kurgulanan doğrudan gelir desteği (DGD), üretici gelir kaybının ancak % 35 - 45'ini karşılayabilmektedir. Tüm tarımsal desteğin % 78'ini oluşturan DGD, üretim - verim gibi amaçlar taşımamış, bölgesel farklılıkları derinleştirmiş, varlıklara kaynak aktarma aracı olmuş ve kaynak israfı doğurmuştur.

Üretici köylü, büyük bir yoksullaşma süreci yaşamaktadır. Ülke nüfusunun % 26'sının gelir düzeyi günde 2 doların altındadır. Tarım nüfusunun kişi başına GSMH'sı, 1384 ABD Doları gibi, insan onuruna yakışmayacak bir düzeydedir.

Ülkemizin doğal kaynakları, piyasanın kural dışı kullanımına açılmaktadır. Mera Kanunu ve Amaç Dışı Arazi Kullanımı Yönetmeliğinde yapılan değişiklikler ve hazırlanmakta olan Toprak Koruma Yasa Tasarısı ile işgalcilere af getirilmektedir. Köy topraklarının yabancılara satışına yönelik düzenlemeler, krizler sonrası yoksulluğu derinleşen Anadolu'da, tarımsal üretimin vazgeçilmez ön koşulu olan vatan topraklarına yönelik son derecede önemli bir tehdit oluşturmaktadır.

Türkiye, tarımsal girdilerinin önemli bir bölümünde dışa bağımlı konumdadır.

Bu genel yapı içinde Ülke, tarım ürünleri dışalımıcısı bir konuma doğru sürüklenmektedir. 2003 yılında ve 2004 yılının ilk on ayında, tarım ürünleri dışılımı, dışsatımından yüksek olmuştur. Türkiye topraklarında yetiştirilebilen ürünlere ödenen yıllık dışalım bedeli, 2 milyar ABD Doları düzeyinde gerçekleşmektedir.

Genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO) denetimsiz ve kurlsız bir şekilde dışalima konu edilmekte ve işlenerek sofralara ulaşmaktadır. Ülkenin, GDO ayırımı yapabilecek, akredite laboratuvar altyapısı bulunmamaktadır. Bilimsel araştırmalar, GDO'lu tohumların Türkiye topraklarında ekim alanı bulduğunu ortaya koymuştur. Bu durum, biyolojik çeşitliliğimizi, çevre, insan ve hayvan sağlığını tehdit etmekte, tarımdaki dışa bağımlılık sarmalını derinleştirmektedir.

Bütçeden tarıma son derecede yetersiz paylar ayrılmaktadır. OECD ülkeleri arasında tarımına en az "destek" veren ülke konumuna gerileyen Türkiye'nin tarımsal destek düzeyi, Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası'nın sağladığı düzeyin ancak 1/7'si kadardır. Tarımsal kamu yatırımları durma noktasındadır.

Tarımsal kamu yönetimi giderek işlevsizleşmektedir. Tarımsal kamu kuruluşları kapatılmak, tarımsal KİT'ler özelleştirilmek tehditi altındadırlar.

Teknik bilgiyi tarla ve köylü ile buluşturma işlevini görececek 10 bin ziraat mühendisi işsizdir. Tarım Bakanlığı kadrolarının % 30'dan fazlası boş ve Tarım Bakanlığı 1989 yılından beri ziraat mühendisi almazken, sektörde bir çöküş yaşanırken, "1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü" uygulamaları, arzu edilen olumlu sonuçları üretememektedir.

2 - İçsel ve dışsal gelişmeler, tarım sektörünü, her zamankinden daha önemli bir konuma getirmiştir.

Dünyadaki gelişmeler, gıda güvenliğini, her zamankinden daha önemli bir stratejik konu haline getirmiştir. Özellikle ülkemizin de yer aldığı büyük - geniş ortadoğu coğrafyasında bulunan ülkeler için, gıda güvenliği yaşamsal önemdedir. Konu, olağan dünya koşullarının dışına taşmıştır, bu düzeyde bir değerlendirmeyi de, bu doğrultuda hak etmektedir.

Öte yandan, Dünya Ticaret Örgütü kararları ve Avrupa Birliği üyeliği sürecinin çerçevelediği yeni "oyun alanı", ülkemiz tarım sektörü ve gıda güvenliği üzerinde, geçmişe oranla çok daha fazla bir belirleyicilik etkisine sahiptir.

27 - 31 Temmuz 2004 tarihlerinde gerçekleştirilen Dünya Ticaret Örgütü Cenevre Çerçeve Anlaşması, 1995 yılından bu yana Uruguay Turu Sonuç Anlaşması ile yürümekte olan sürecin hızlanarak devam edeceğini ortaya koyuyor. İçinde bulunduğumuz yılın sonunda Hong Kong'da imzalanması öngörülen Anlaşma'nın, özellikle % 100'ün üzerinde gümrük vergisi ile koruduğumuz et ve süt ürünleri, tahıl ürünleri, çay, tütün, şeker ve muz gibi ülkemiz bitkisel ve hayvansal üretim deseninin en önemli ürünlerinin koruma oranlarını hızla düşüreceği ve özellikle bu ürünlerle uğraşan üreticinin işinin daha da zorlaşacağı bugünden görülmelidir. Ayrıca, iç destek düzeyindeki indirgemeler, artık iyice kısıtlanmış olan müdahale alımları üzerinde olumsuz etkiler yapmaya adaydır.

Tarım sektörümüzün önündeki bir diğer zorlu yol da, AB sürecinden kaynaklanmaktadır.

Avrupa Ekonomik Topluluğu kurulduktan üç yıl sonra Ortak Tarım Politikası (OTP) uluslararası bir politika alanı olarak inşa edilmiş, Tarımsal Garanti ve Yönerme Fonu ve ortak piyasa düzenleri aracılığıyla, çok kısa zaman diliminde, Topluluğun açığı olan ürünlerde önce kendine yeterlilik yakalanmış, ardından aşkın üretim kapasitesi "sorunu" ortaya çıkmıştır.

OTP dinamik bir politika alanıdır, yıllar içinde önemli değişimler göstermiştir. Ülkelerin farklı pozisyonları, bütçe zorlukları gibi içsel dinamikleri bir yana bıraktığımızda, günümüz Avrupa Birliği' OTP'sini en çok etkileyen süreçler, DTÖ görüşmeleri ve AB'nin genişleme arayışlarıdır.

Fazla üretim kapasitesini geri çekmek, ABD ile olan tarım ticareti sürtüşmelerini DTÖ aracılığıyla çözmek gereksinimi içinde olan AB, müdahaleci politikalarından

vazgeçmekte, destek kompozisyonunu üretimden bağımsız araçlara yöneltmekte; bu arada kırsal kalkınma ve çevre politikalarını öne çıkarmaktadır.

Türk tarımının OTP müktesebatına uyum çalışmalarında, bu sürecin çok dikkatle analiz edilmesi, büyük önem taşımaktadır. AB'nin bugün izlediği tarımsal politikalar, Türkiye tarımı için en uygun politikalar mıdır? AB tarım politikalarının temel hedefi aşkın üretim kapasitesini geri çekmek ve ürün fazlalarını dünya pazarlarına pompalamak iken; Türkiye tarımsal üretim açığını kapatmak gereği ile karşı karşıyadır. Politika hedefleri bu denli farklılaşan iki taraf söz konusu olduğunda, tek bir politika setinin, herkes için uygun sonuçlar üretmeyeceği; başka bir deyişle, "kazan - kazan anlayışının", bu alanda da yaşamın gerçekleriyle örtüşmeyeceği ortadadır.

Bu bağlamda, OTP'ye uyum sürecinin dikkatle analizi gereklidir...

6 Ekim 2004 tarihinde, Avrupa Birliği'nin açıkladığı İlerleme Raporu'nda, Ortak Tarım Politikası Türkiye'de aynen uygulansa, DGD için 8, pazar önlemleri için 1, kırsal kalkınma önlemleri için de 2.3 milyar euro olmak üzere, toplam 11.3 milyar euro'ya gereksinim olduğu belirtiliyor. Buna karşılık aynı Rapor'da, bu düzeyin ancak 1/7'sini tarıma ayıran Türkiye, müdahaleci politikalar izlemekle suçlanıyor...

Rapor, Dünya Bankası ve IMF aracılığıyla sürdürülen ve ülkemiz tarımını çökme noktasına getiren "sözde reformlara" devam edilmesini tavsiye ediyor. Kendi ortak piyasa düzenlerinde etkin çalışan müdahale kuruluşlarının varlığına karşın, geriye kalan tarımsal KİT'lerimizin de özelleştirilmesini istiyor...

Ayrıca Rapor, olası bir üyelikte, Türkiye'nin yalnızca yaş meyve - sebze, bakliyat, fındık ve koyun etinde rekabet şansı olabileceğini; gümrüklerin kalktığı ortamda AB'nin Türkiye'ye yaptığı dışsattımın artacağını, buna karşılık Türkiye'nin Topluluğa yaptığı dışsattımın azalacağını not etmektedir.

Bunların yanında, AB sürecinin ülkemiz tarımı açısından anlamı, esas olarak, 17 Aralık 2004 tarihli Karar ile ortaya çıkmıştır.

17 Aralık'ta AB, açıkça, tarım-serbest dolaşım ve yapısal fonlar için sürekli derogasyonları kayda geçirmiştir. Bunun anlamı, genelde Türkiye için, diğer 25 ülke gibi bir tam üyeliğin asla söz konusu olmaması, özelde ise tarım sektörünün ve sektörden kopartılmaya çalışılan atıl istihdam gücünün sürecin dışında tutulacağıdır...

Türkiye, 17 Aralık'ı görmezden gelerek tarım politikaları üretemez. Sorumluluğun aynı, hakların farklı olduğu müzakere ve AB'ye eklenme sürecinde, ölçek ve maliyet sorunları nedeniyle tasfiyeler, tarımın yetersiz rekabet gücünün belirli yöreler ve ürünler dışında iyice kırılması ve ülkenin AB tarımsal dışsattımına ev sahipliği yapacak bir konuma getirilmesi; Türkiye tarımının önündeki yakın tehlikelerdir ve asla kabul edilemezler...

3 - Önümüzdeki 10 yıllık süreçte, tarımda ne yapmak gerekiyor ?

Süreci iyi anlayan, iyi tanımlayan bir politika anlayışı içerisinde, önümüzdeki on yıllık zaman diliminde, tarım sektörünü sorunlarından arındıran ve ülke kalkınmasının etkin bir aracı haline dönüştüren bir yaklaşımın yaşama geçirilmesinde zorunluluk bulunmaktadır. Uluslararası süreçleri gözetken ama ulusal sorunların çözümünü amaçlayan tarım politikalarının oluşturulması zorunludur.

Tarımı gerileyen bir ülkenin, uzun süreli büyüme rakamları gerçekleştirmesi, başka bir deyişle büyümeyi kalkınmaya dönüştürmesi olanaklı değildir. "Eşanlı kalkınma" ilkesi çerçevesinde, tarımı gerileyen bir gelişmiş ülke örneğinden söz edilemez.

Türkiye, yatırıma kaynak aktaran bir bütçe yapısına ve bu kaynakları rasyonel kullanan akılcı bir politika uygulamasına geçmek zorundadır. Yalnızca tarım sektöründe değil, tüm alanlarda üretim ve istihdam desteklenmelidir.

Daha da önemlisi, Türkiye'nin, pazara giriş koşullarının iç piyasayı koruyamayacak duruma gerileyeceği yakın gelecek için, hem tarımın geneli, hem de ürün bazında bir planlama çalışması yapması ve bunu süratle yaşama geçirmesi gerekmektedir.

Hızlı bir tarımsal yatırım planlaması ile sulanabilir alanları iki katına çıkartan, sulanan alanlarda sulama etkinliğini artıran, küçük - parçalı ve dağınık işletmelerin bilimsel

veriler ve uzmanlık uygulamaları ile toplulaştırılmasını sağlayan, arazi kullanım planlamasından üretim deseni seçimine kadar rasyonel tercihler ortaya koyan, üretici örgütlenmesinden girdi temini ve ürün pazarlamasına kadar sürecin tüm aşamalarında üretimden ve üretici – tüketici lehine çözümlerden yana olan, araştırma – uygulama etkinliğini artıran ve birlikteliğini kurgulayan, bilgi ve teknolojiyi tarla ile buluşturan, üretim maliyetlerini azaltıp verim değerlerini yükselten, bu çerçevede rekabet gücü yüksek, örgütlenerek özgürleşmiş, karar süreçlerine etki ile katılan bir tarım sektörü kurgulaması, süreç içindeki kalıcı çözümdür.

Bu yaklaşım, bütçesinden tarıma yılda 10 milyar ABD Doları düzeyinde kaynak aktaran siyasi irade ve bu kaynağı doğru kullanan güçlü bir tarımsal kamu yönetimi ile yaşama geçirilebilir. Bu bağlamda, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması, tarım sektörünün ivedi gereksinimleri ile çelişen ve ciddi sonuçlar üretecek yaşamsal bir yanlış olarak değerlendirilmektedir.

Doğal kaynaklarımızın korunması yönündeki kurumsal ve yasal boşluk derhal doldurulmalıdır. Biyogüvenlik Yasası, ülkemizin biyolojik çeşitliliğini, bitki ve hayvan gen kaynaklarını, çevreyi, insan ve hayvan sağlığını koruyucu içerikte olmak üzere ivedilikle çıkarılmalıdır.

Taşra teşkilatı ile birlikte yeniden yapılandırılmış, diğer kurum ve kuruluşlara dağıtılmış yetkilerini kendisinde toplamış, boş kadrolarını genç ziraat mühendisleri ile tamamlamış, bilgiye, liyakat ve kariyere değer vererek personel yönetimi gerçekleştiren güçlü bir Tarım Bakanlığı'na, ülkenin her zamankinden daha fazla gereksinimi vardır.

Tarımsal üretimin miktar ve kalitesinin yükseltilmesinde, ülke çapında bir tarımsal danışmanlık sisteminin kurulması büyük yararlar sağlayacaktır. AB'nin büyük çiftlikler açısından 2007 yılından itibaren zorunlu kıldığı sisteme benzer şekilde, belirli ölçek büyüklüklerinin üzerindeki işletmelerde, danışmanlık ücretlerinin belirli bir kısmının kamu tarafından ödeneceği bir sistem geliştirilmelidir. Tarımsal girdilerin, ilgili alanda yükseköğrenim görmüş kişiler dışındakiler tarafından satışına artık bir son verilmeli, reçeteli tarımsal ilaç satışı sistemine geçilmelidir. Bu çerçevede içinde, Ziraat mühendislerinin yetkilerinin yaşama geçirilmesi konusunda, Tarım Bakanlığının daha etkin bir işbirliğine gereksinim bulunmaktadır.

Gerçek anlamda bir tarımsal üretici örgütlenmesi, kamusal destek mekanizmaları da kullanılarak sağlanmalıdır. Örgütlenme, demokratik kooperatifçilik ekseninde ele alınmalı, örgütlülüğün etkinliğini azaltacak yeni model arayışlarından vazgeçilmelidir.

Yukarıda sayılanlar yanında, tarımsal yükseköğretimin günün koşullarına uygun şekilde yeniden yapılandırılması da, ziraat mühendisliği istihdamındaki yapısal sorunların çözülmesi açısından önemli görülmektedir.

Sonuç olarak;

Türkiye Ziraat Mühendisliği 6 ncı Teknik Kongresi, tüm alt sektörler için kısa – orta – uzun dönem önceliklerini belirleyerek not etmiştir.

ZMO Yönetim Kurulu ve Kongre Bilim Kurulu, "Tarımsal Eylem Planı" olarak nitelenebilecek bu çalışmalarını organize ederek basılmasını sağlayacak ve tüm tarafların bilgisine sunacaktır.

Birlikte yaşamak zorunda olduğumuz dış koşullar karşısında ayakta durmak ve tasfiye olmamak açısından; verimli, üretken ve yarışmacı bir tarım öngörüsünü başarmak durumundayız. Yapısal dönüşümleri, doğru üretim doğrultularını, sektörü ekonomi ile bütünleyecek pazarlama gelişmelerini, ilkel, etkin destekleme politikalarını ve etkin hukuksal ve kurumsal düzenlemeleri gerektiren böylesi bir gelişim yöngörüsünün başarılı olmasının ön koşulu teknolojidir. Gelişimci, değişimci, hangi senaryo oluşturulursa oluşturulsun sorun çözümleyici teknolojilerle bütünleşmemesi durumunda, politikaların başarı şansı olamayacaktır.

Bu kapsamda Türkiye, çevre ve emek ilişkilerini gözeterek uygun teknolojileri, kendi ar – ge faaliyetleri ile geliştirmek; başka bir deyişle, mülkiyetine sahip bulunduğu teknoloji araçlarından en etkin şekilde yararlanmak durumundadır.

Ziraat Mühendisliği Teknik Kongresi, işte bu temel ödevi nedeniyle, son derece yol gösterici olacaktır. Tarımsal gelişmenin olmazsa olmazını oluşturan teknoloji konusunda, Kongre’de gelişen doğrultularda, yeni soluklu çabalara gereksinim olduğunun altını çizmek gerekmektedir.

Bu kapsamda ZMO, meslek toplumunun birikimini, ilgili, yetkili her ortama taşımayı ve savunmayı, kamuoyu oluşturmayı ve duyarlılığını yükseltmeyi ödev bilmektedir.

Teknik Kongre, Atatürk’ün aydınlattığı yolda gelişen ve kalkınan bir ülkede, köylüsüyle-kentlisiyle daha çok üretip daha adil paylaşan, Cumhuriyet’in tanıdığı olanaklarla onurlu, bağımsız ve mutlu bir yaşamın sürdürüldüğü ülkeye olan ortak inancımızı bir kez daha teyit etmektedir.

4.4.1. ‘DÜNYA SU GÜNÜ’NÜ KUTLADIK

22 Mart Dünya Su Günü nedeniyle TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI, TÜSKOOP-BİR, ATO ve TOBB’un ortaklaşa düzenlediği “Ulusal Su Yönetimi’nde Yasal ve Kurumsal Arayışlar” Sempozyumu, 21 Mart 2005 Pazartesi günü TOBB Toplantı Salonu’nda yapıldı. Sempozyuma, DYP Genel Başkan Yardımcısı Saffet KAYA, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim ÖĞÜT, TOBB Başkanvekili Faik YAVUZ, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve TÜSKOOP-BİR Genel Başkanı A. Halis UYSAL katıldı. Ülkenin dört bir yanından konukları ağırlayan sempozyum, büyük beğeni gördü. Sempozyumda, “Ulusal Su Yönetiminde Yasal Arayışlar” ve “Ulusal Su Yönetiminde Kurumsal Arayışlar” başlıklı iki oturum gerçekleştirildi.

TÜSKOOP-BİR Genel Başkanı A. Halis UYSAL, sempozyumda yaptığı konuşmada, ilgili birimleri bünyesinde barındıracak bir Milli Su Konseyi’nin kurulmasını istedi. Su envanterinin çıkarılması ve açık sulama sistemlerinden vazgeçilerek, kapalı sisteme geçilmesi gerektiğini anlatan UYSAL, elektrikteki KDV’nin de yüzde 1’e indirilmesi isteminde bulundu. UYSAL, “Ekonomik sorunlar çözülebilir, siyasi istikrarsızlıklar giderilebilir, hatta ABD Irak Savaşı da bitebilir. Ama duyarsız kalınan çevre zamanla bizim sonumuzu hazırlayacaktır” uyarısını yaptı.

ODA’mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Türkiye’nin sanıldığından tersine su zengini bir ülke olmadığını belirtti. Yılda ancak 35-40 bin hektar alanı sulamaya açabilecek bir yatırım hızının bulunduğunu anlatan GÜNAYDIN, “Bu yatırım hızı ile 8.5 milyon hektar alan sınırına ulaşabilmemiz için daha 60 yıla gereksinim var. Sulama alanındaki sorunları çözmemiz gerekiyor. Türkiye yılda 500 bin hektar alanı sulamaya açabilecek yatırımları realize etmek zorundadır. Eğer bu yapılmazsa bitkisel üretimde dünya ile rekabet edebilecek bir tarımsal yapıdan söz edilemez. Bunun için de yatırıma kaynak ayıran bir bütçe yapısına gereksinimimiz var” diye konuştu.

TOBB Başkan Yardımcısı Faik YAVUZ, Türkiye’nin sulama yatırımlarını çok hızlı bir şekilde geliştirerek, tarımını gelişmiş ülkelerin tarımıyla yarışabilecek duruma getirmesi gerektiğini vurguladı.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim ÖĞÜT, çalışmalarını sürdürdükleri Özel Yayım Yönetmeliği ile sulama alanlarında su tasarrufu ve verimlilik artışı sağlamayı hedeflediklerini kaydetti. ÖĞÜT, “Su kullanan her sektörde su yönetimine kullanıcıların demokratik katılımı sağlanarak doğal kaynakların korunması geliştirilmesi ve verimli kullanılmasında toplum bilincini oluşturmamız” dedi. ÖĞÜT, sulama kooperatiflerinin birikmiş elektrik borçlarının yeni bir ödeme planına bağlanması çalışmasının da son aşamaya geldiğini bildirdi.

DYP Genel Başkan Yardımcısı Saffet KAYA, sempozyumun açılışında yaptığı konuşmada, rekabet şansı olmayan çiftçiye “hadi ayakta kal” denildiğini savunarak, “Bu şu demektir, ‘siz fazlasınız, tasfiye olun, Türkiye de yok olup gitsin, buğday ithal eden, dışarıya bağımlı olan bir ülke haline gelsin...’ Bu politikaların doğru olduğunu söyleyebilmek mümkün değil” dedi.

CHP Genel Başkanı Deniz BAYKAL ve Tarım ve Köyişleri Bakanı Sami GÜÇLÜ de aralarında olmak üzere programları nedeniyle sempozyuma katılmayan birçok devlet

adamı, siyasetçi, kurum ve kuruluş yöneticileri de telgraf çekerek, başarı dileklerini iletiler.

SEMPOZYUMUN SONUÇ BİLDİRGESİ

Sempozyumun ardından yayınlanan Sonuç Bildirgesi'nde, sempozyumda ülkemiz su kaynaklarının korunması ve geliştirilmesi ile ulusal çıkarlara uygun olarak kullanılması sorununun her yönüyle tartışıldığı belirtildi. Buna göre sempozyumun sulama yönetimindeki güncel sorunlara ilişkin saptamaları şöyle:

1 - Türkiye'de su yönetiminin kamu mülkiyeti ve kamu işletmeciliğine dayanan, gücünü merkezîyetçi örgütlenmeden alan ve suyu ekonomik mal olarak değil toplumsal değer olarak gören, sistemi arz-odaklı işleten yapısı kırılmaktadır.

2 - Su yönetimi, uluslararası politikalar doğrultusunda özel mülkiyet ve işletmeciliğe dayanan, yerelleşmiş, suyu ekonomik mal olarak gören ve temel ilkeyi fiyatlandırma olarak benimseyen, sistemi talep-odaklı işletmeyi amaçlayan bir yapıya doğru değişme sürecine girmiştir.

3 - "Kamu Yönetimini Yeniden Yapılandırma" iddiasını taşıyan genel düzenleyici işlemlerde, Anayasa, Uluslararası Anlaşmalar ve Kalkınma Planları dikkate alınarak, toprak ve su kaynaklarımızı ülkesel ölçekte bütüncül olarak gözeten bir düzenlemeye gidilmesi gereği ve zorunluluğu bulunmakta iken, gerçekleştirilen düzenlemeler bunun tersine bir yönelim göstermektedir.

Bu bağlamda; toprak ve su kaynaklarımızın korunması, geliştirilmesi, planlı kullanılması konusunda, Sempozyum'da ortaya konulan ilkesel çerçeve aşağıdaki gibidir;

- Su kaynakları (aynı zamanda toprak kaynakları) Devlet egemenliğinin bir parçasıdır.
- Su kaynakları (aynı zamanda toprak kaynakları) ulusal varlığın ve ulusal bağımsızlığın bir sembolüdür.
- Yaşam için temel bir madde olan su, bir kamu malıdır.
- Su, bir meta değildir.
- Ülkemiz su zengini bir ülke değildir.
- Ülkemiz toprak kaynakları bakımından da zengin bir ülke değildir.
- Su ve toprak kaynakları ülkesel ölçekte planlanması ve havza-alt havza bazında projelendirilmesi gereken doğal kaynaklardır.
- Ulusal bir servet ve geçmişten geleceğe aktarılması gereken bir miras olarak değerlendirilmesi gereken suyun fiyatlandırılmasında kar maksimizasyonu değil, kamu çıkarı ve yararı esas olmalıdır.
- Herkesin, suya ulaşmaya hakkı olmalıdır.
- Su, ekolojik sistem bütünü içerisinde üretilmeli, korunarak geliştirilmeli, planlı kullanılmalıdır.
- Kurullara dayalı havza bazında yönetim, suyun uluslararası meta haline gelmesine yol açacaktır.
- Çok uluslu şirketlere su imtiyazı tanınmamalıdır.
- Su ve toprak kaynaklarının yönetimi, merkezi yönetimin görevidir. Gündemdeki yasalar, kamu üzerindeki görevlerin yerel yönetimlere devrine yöneliktir. Gelecekte, özellikle ülkemizin içinde bulunduğu coğrafyada, su savaşlarının çıkacağı gündeme getirilirken, su ve toprak kaynakları yönetiminin kontrolsüz biçimde tümüyle yerele aktarılması yanlıştır. Bu durum, kıt olan ülke kaynaklarının heba edilmesine neden olacağı gibi, su ve toprak kaynaklarının varlığını ve ülkemizin geleceğini de tehlikeye atacaktır.

Bu genel çerçeve içinde Sempozyum, Ulusal Su Yönetiminin Yasal ve Kurumsal Yapılanması'nda aşağıdaki önerileri ortaya koymaktadır;

- Küresel gelişmeleri kavrayıp önceleyen, ulusal çıkarılara dayalı ve duyarlı bir "Ulusal Su Politikası" belirlenmelidir.
- Su mülkiyeti ve işletmeciliğinde kamu yararı birinci öncelik olmalıdır.
- Suyu, gerçek üreticinin kullanacağı ve yöneteceği sistem, nihai hedeftir.
- Bu amaçtan uzaklaşmaya yol açacak "su hizmetlerinin özelleştirilmesi" uygulamalarından vazgeçilmelidir.
- Katılımcılık, hizmetin kamusal özünü korumayı öngören "halk katılımı" yaklaşımıyla ele alınmalı, hizmetin kamu sektörü dışına çıkarılmasını öngören "katılımcı özelleştirme" yaklaşımından vazgeçilmelidir.
- Bu ilkelere uygun bir "Su Yasası", "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası", "Arazi Toplulaştırması Yasası" ivedilikle çıkarılmalıdır.
- Suyla ilgili kuruluşların görev, yetki ve sorumlulukları yeniden tanımlanmalı, yetki ve görev örtüşmeleri ve çakışmaları ortadan kaldırılmalıdır.
- Toprak ve sulama yönetimi tek Bakanlık çatısı altında örgütlenmelidir.
- Yetki, görev ve sorumluluğun dağıtılmasına yönelik farklı kurul, konsey, enstitü, vs. gibi değişik örgütlenme modellerine geçilmemelidir.
- Ulusal - merkezi sorumlu kuruluş olarak DSİ, her türlü mülkiyet ve kullanma hakkı ile birlikte su varlığının planlanması, sektörler arası tahsisi ve suyun genel yönetimini yürütecek biçimde güçlendirilmeli, sulama hizmetlerini Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'na devretmelidir.
- Tarımsal altyapı hizmetler konularında toprak ve su boyutunda ortak çalışmaları yürütecek olan Toprak Koruma ve Sulama Genel Müdürlüğü kurulmalıdır.
- Tarım ve Köyşleri Bakanlığı bünyesinde Su Ürünleri Genel Müdürlüğü kurulmalıdır.
- Su ve toprak kaynaklarıyla ilgili kuruluşlar arasında DPT tarafından etkili eşgüdüm sağlanmalıdır.
- Önümüzdeki on yıllık süreçte, yılda 400 bin hektar düzeyinde alanın sulamaya açılmasına yönelik yatırım planlamasına gidilmelidir.
- Mevcut sulama sistemlerindeki fiziksel altyapı sorunları, iletim - dağıtım sorunları, işletme - organizasyon sorunları giderilmelidir.
- Sulanan alanlardaki tuzluluk - alkalilik sorunlarının çözümüne yönelik önlemler ivedilikle uygulamaya geçirilmelidir.
- Atıksu yönetimi ve kuraklık yönetimi çalışmalarına önem verilmelidir.
- Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın toprak ve su konusundaki araştırma etkinlikleri artırılmalı, araştırma sonuçları etkin ve yaygın çiftçi eğitim ve yayım ağıyla üreticilere ulaştırılmalıdır.

4.4.2. 1. ULUSAL TARIM-ORMANCILIK-GIDA VE ÇEVRE KURULTAYI

26 Mart 2005

Tarım, ormancılık, gıda ve çevre alanında çalışan ve sayıları 40'ı aşan meslek kuruluşları, kooperatifler, birlikler, sendikalar, vakıflar, dernekler, odalar ile tabip, tüketici ve kadın organizasyonlarından oluşan "Türkiye Tarım-Ormancılık-Gıda ve Çevre Platformu" 1 Şubat ve 9 Mart 2005 tarihlerinde ODA'mızda toplanarak, kurultay hazırlıklarını ve güncel gelişmeleri değerlendirdi.

Platformun çalışmaları sonucunda "1. Ulusal Tarım-Ormancılık-Gıda ve Çevre Kurultayı", 26 Mart 2005 Cumartesi günü Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde yapıldı.

Kurultayın açılışında konuşan ODA'mız Başkanı ve Türkiye Tarım-Ormancılık-Gıda ve Çevre Platformu Dönem Sözcüsü Gökhan GÜNAYDIN, kapitalizmin geçmişle kıyaslanamayacak ölçüde vites büyüttüğünü söyledi. Ülkelerin ekonomik ve sosyal

olarak işgal altında bulunduğunu anlatan GÜNAYDIN, Türkiye'nin tüm ulusal kaynaklarının borç ödemeye özgülendiğine işaret etti.

Sosyal devletin tasfiye edildiğini belirten GÜNAYDIN, şöyle konuştu:

"Çünkü sosyal devlette amaçlanan borç ödemeye yönelik hizmet değil, yurttaşların devletin çeşitli hizmetlerinden yararlandırılması. Tarım 4 yıldır boş yere geri gitmiyor. Hayvancılığımız boş yere çökmüyor. Cumhuriyet dönemi boyunca birikimi yapılan tarımsal KİT'lerin çok uluslu şirketlere peşkeş çekilmesi uğruna ve yalnızca borç ödemeyi aksatmadan yapmak adına siyaset, ekonomi manipüle ediliyor. İşte biz 40'ı aşkın örgüt bu sürece 'dur' demek için nefeslerimizi birleştirmeye karar verdik."

Güçbirliği yapmanın tam zamanı olduğunu vurgulayan GÜNAYDIN, "Bir bütünsel karşı duruşu organize edebilmek için bu platform kuruldu" dedi.

Kurultay'da, çalışma gruplarının hazırlanan "Bitkisel Üretim", "Hayvancılık", "Gıda" ve "Ormancılık" konusundaki taslak raporlar, katılımcı kuruluşların katkı ve eleştirilerine açılarak, basıma yönelik hazırlıklar tamamlandı.

4.4.3. "AB HAZIRLIK VE MÜZAKERE DÖNEMLERİ İLE ÜYELİK KOŞULLARINDA TÜRKİYE TARIMI SEMPOZYUMU" 04.05.2005

TEMA'nın, TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI, TÜBİTAK ve Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin desteğiyle düzenlediği, "AB Hazırlık ve Müzakere Dönemleri ile Üyelik Koşullarında Türkiye Tarımı" konulu sempozyum, 4 Mayıs 2005 tarihinde TÜBİTAK Konferans Salonu'nda başladı.

Sempozyumun açılışında konuşan 9. Cumhurbaşkanı Süleyman DEMİREL, Türkiye'nin çağdaş, uygar, zengin, kalkınmış bir ülke olma yoluna girdiğini ve bunu gerçekleştireceğini söyledi. Türkiye'nin tarımda çalışan nüfusunun yüzde 35 olduğunu belirten DEMİREL, "Tarımdaki nüfusun azaltılması gerekiyor. Tarım nüfusunda yüzde 20 indirim, tam 50 seneye tekabül ediyor. Ve henüz yüzde 35 rakamındayız. Avrupa seviyesine inmemiz için 40 seneye ihtiyaç var" diye konuştu. Çiftçi başına desteğin Türkiye'de 1.500 dolar, AB ülkelerinde 16 bin dolar, Kore'de 22 bin dolar olduğunu kaydeden Demirel, "Biz çiftçiye destek verince popülizm oluyor, bu Avrupa'da destek oluyor. AB meselesinde Türkiye'nin en zor işi tarımdır. 15 sene ne kadar çabalasak da, 40 sene açığı kapatamayız. O zaman ne olacak? Birtakım yeni yollar şekiller bulmak lazım" dedi.

TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, AB'yi "hızla giden bir trene" benzeterek, "Türkiye'nin bu trene atlarken aşağıya düşmemesi için çok dikkatli olması gerekiyor. OTP tam üyelik koşullarında iç mevzuat haline gelecek ve tartışma dışı kalacaktır. Türkiye, önümüzdeki 10 yıllık dönemde tarımı çok farklı bir gözle değerlendirmeli, doğru politikaları yaşama geçirmelidir. Ya, 2015'e kadar tüm dünyayla rekabet edecek bir sektörü kurgulayacağız ya da 2015'e kadar bu ülkede yaşayan bir tarım sektörü kalmayacak" diye konuştu.

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ, Türkiye'nin tarımdaki bilgi açığını hızla kapatarak, bilgi üreten bir ülke durumuna gelmeden, AB ile bütünleşme çabasında önemli adımlar atamayacağını söyledi.

TEMA Mütevelliiler Heyeti Başkanı Hayrettin KARACA, topraksız tarım olamayacağını ve toprağı derti çözülmeyen tarımın derdinin çözülemeyeceğini kaydetti. Aşırı sulama, bilinçsiz ilaç ve gübre kullanımı gibi toprağı verimsiz kılmak için her şeyin yapıldığını anlatan KARACA, "Bağımsızlık topraktan gelecektir" dedi.

Sempozyum kapsamında daha sonra TEMA Danışmanı Mahir GÜRBÜZ tarafından, "Türkiye Tarımı ve AB: Olanaklar ve Kısıtlar" konulu bir sunum yapıldı.

"Tarımsal Yapıda Dönüşüm"

Sempozyumun "Tarımsal Yapıda Dönüşüm" konulu ilk oturumunu Prof. Dr. Cemal TALUĞ yönetti. Oturumda sunum yapan ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, tarım sektöründeki değişim ve gelişimleri rakamlarla anlattı. GÜNAYDIN, "Türkiye'nin kendi ekolojisinde çok rahat yetiştirdiği mısır, ekmeklik buğday, pamuk ve çeltiğe 1.8 milyar dolar ödemesi, ülke politikalarının yeniden gözden geçirilmesini gerektirmektedir" dedi. Ulusal çıkarılara uygun bir tarım politikasının uygulanması

gerektiğini vurgulayan GÜNAYDIN, IMF ve Dünya Bankası odaklı tarım politikalarından çıkılmasını istedi. GÜNAYDIN, "AB sürecini doğru okuyacağız. Özelleştirmeyi reddeden, kendine yeten, rekabetçi, doğal kaynaklarını koruyan ve geliştiren bir tarıma ihtiyaç var" diye konuştu

4.4.4. "DÜNDEMEN BUGÜNE TÜRKİYE TARIMI, AB VE DTÖ" KONFERANSI

3 Ekim 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 3 Ekim 2005 günü Balıkesir'de, "Dünden Bugüne Türkiye Tarımı, AB ve DTÖ Sürecinin Sektöre Etkileri" konulu bir konferans verdi. Siyasal parti ve sivil toplum kuruluşları temsilcileri, ziraat mühendisleri, üreticiler ve yurttaşların geniş katılımı ile gerçekleşen konferans, yoğun ilgi gördü.

Aynı günün akşamı Balıkesir'de Karesi TV'nin canlı yayınına katılan GÜNAYDIN, "Müzakere Çerçeve Belgesi" hakkında ODA'mız görüşlerini açıkladı.

4.4.5. TOPRAK REFORMU KONGRESİ / 11-13 Kasım 2005

ODA'mız ve Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası tarafından ortaklaşa düzenlenen "Toprak Reformu 2005" Kongresi, 11-13 Kasım 2005 tarihleri arasında Şanlıurfa'da gerçekleştirildi. Kongre, 11 Kasım 2005 Cuma günü Şanlıurfa Valisi Şemsettin UZUN, Şanlıurfa Belediye Başkanı Dr. Ahmet Eşref FAKIBABA, Harran Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Uğur BÜYÜKBURÇ, TMMOB Başkanı Mehmet SOĞANCI, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, HKMO Başkanı Hüseyin ÜLKÜ ve Kongre Sekreteri Levent ÖZMÜŞ'ün konuşmalarıyla başladı.

Kongrenin ilk günü düzenlenen "Uluslararası Politikaların Toprak Kullanımına Etkileri" başlıklı ilk oturumda, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, "Küreselleştirme Sürecinde Tarım Politikalarında Değişim" konulu bir sunum yaptı. Oturumda, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER, HKMO Başkanı Hüseyin ÜLKÜ, ODA'mızda Erkan ALEMDAROĞLU ve Prof. Dr. Duran TARAKLI ile Araştırmacı-Gazeteci Metin YEGİN de bildiri sundu.

Kongrenin ikinci günü de "Türkiye'de Toprak Reformu Gereksinimi Ve Arayışlar" konulu panel gerçekleştirildi. Gazeteci-Yazar Mustafa BALBAY'ın yönettiği panelde, konuşmacı olarak CHP Muğla Milletvekili Prof. Dr. Gürol ERGİN, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Korkut BORATAV, Türkiye Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu Girişimi Sözcüsü Abdullah AYSU ve HKMO Başkanı Hüseyin ÜLKÜ yer aldı.

Kongrenin ardından bir sonuç bildirgesi yayınlandı.

4.4.6. "AB VE TÜRKİYE TARIMINA ETKİLERİ" / 16 Kasım 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 16 Kasım 2005 Çarşamba günü İnsanlık Güneşi Vakfı'nda, "AB ve Türkiye Tarımına Etkileri" konusunda bir konferans verdi. Konferans büyük ilgiyle karşılandı.

4.4.7. "2000'Lİ YILLARDA TARIM SEKTÖRÜ SEMPOZYUMU" - 4/5.01.2006

ANKARA

ODA'mızın Tarımsal Öğretimin Başlangıcının 160. Yıldönümü Kutlamaları kapsamında düzenlediği "2000'li Yıllarda Tarım Sektörü Sempozyumu", 4-5 Ocak 2006 tarihlerinde Ankara Milli Kütüphane Salonu'nda gerçekleştirildi.

Sempozyum, 4 Ocak Çarşamba günü Ziraat Mühendisleri ODASI Korosu'nun seslendirdiği İstiklal Marşı ve Ziraat Marşı ile başladı. "Tarımda Gelecek Yaklaşımları" konulu bir sinevizyonun da gösterildiği sempozyumda bir konuşma yapan ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 1846 yılında Yeşilköy'de Ayamama Çiftliği'nde başlayan tarımsal eğitim ve öğretimin 160. onur yılını kutladığını söyledi.

Tarım ve Köyişleri Bakanı'nın sempozyuma katılmamasını anlamanın çok kolay olmadığını belirten GÜNAYDIN, "Ziraat Mühendisleri ODASI, 52 yıllık geçmişinde olduğu gibi geleceğinde de, hiçbir kişi ve Makam'a tek başına platform açmayacak, koşullar ne olursa olsun, kamusal denetleme erkini eksiksiz yerine getirmeye devam edecektir" dedi.

GÜNAYDIN, Tarım sektörünün son yıllarda sürekli kan kaybettiğini, iç ticaret hadlerinin korkunç şekilde tarım aleyhine geliştiğini, sektörün genelinde üretim artışlarının nüfus artış hızının gerisinde kaldığını, bazı alt sektörlerde üretimde geriye gidişlerin yaşandığını ve kırsal yoksulluğun dayanılmaz boyutlara ulaştığını kaydetti. IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla yürütülen sözde reform programının yıkıcı etkilerine işaret eden GÜNAYDIN, "Anlaşılması güç olan, seçim meydanlarında bu tablonun etkilerinden geniş oranda yararlanan mevcut hükümetin, aynı politikaları sürdürmesi ve 2005-2007 yılları arasında da uygulamak üzere benimsemesidir" diye konuştu.

Dünya Ticaret Örgütü'nün geçen Aralık ayındaki zirvesinin ardından Nisan ayında bir nihai anlaşmayla tarım alanında iç destekler, ihracat sübvansiyonları ve gümrük vergilerinde bir liberalizasyonun gündeme gelebileceğini belirten GÜNAYDIN, özellikle gümrük vergilerinde radikal bir indirim sürecinin Türkiye iç piyasasını tümüyle korumasız durumda bırakabileceğini söyledi. GÜNAYDIN, Türkiye'nin Ortak Tarım Politikası'na uyum için de yıllık 11 euro ila 20 milyar euro arasında değişen bir kaynağa gereksinimi olduğunu kaydetti. Tarım Yasası Taslağı'nda tarıma aktarılacak kaynakların GSMH'nin yüzde 1'i olarak belirlendiğine işaret eden GÜNAYDIN, "Bu çekingene alt sınır belirleme, sektördeki kaynak eksikliği sorununun önümüzdeki dönemde de süreceğini işaret ediyor" dedi.

Ziraat Mühendisleri ODASI'nın, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü Yücel AŞKIN'a tutuklamanın hemen arkasından bir açıklama ile destek olduğunu anımsatan GÜNAYDIN, şöyle konuştu:

"Sayın Başbakan'ın bu haklı vurgulamayı yapanlara karşı savcılarını göreve çağırması, demokratik bir ülkede yaşanmaması gereken bir olumsuzluk olarak saptanmalıdır. Kuşkusuz Ziraat Mühendisleri ODASI'nın adaleti etkileme gibi bir çalışma içinde olması beklenemez. Bununla birlikte ODA'mız her koşulda, üyelerinin yanında olma konusundaki tavrını sürdürecektir, bu konudaki baskılara göğüs gerecek bir kararlılık sergileyecektir."

GÜNAYDIN, Tarımsal Araştırma Enstitülerinin kapatılması ve TİGEM işletmelerinin kiraya verilmesini de eleştirdiği konuşmasında, Bakanlık ve bağlı-iliği kuruluşlarda çalışan Ziraat ve Su Ürünleri Mühendislerinin maaşlarında gerekli düzenlemelerin ivedilikle yapılması ve Tarım Danışmanlarının sorunlarının çözülmesini istedi.

Sempozyumun açılışında konuşan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim ÖĞÜT, tarım sektörünü daha rekabetçi bir yapıya kavuşturmayı hedeflediklerini söyledi. Türk tarımının değişimlere ayak uydurması gerektiğini anlatan ÖĞÜT, "Önümüzdeki dönemde temel önceliklerimizden biri AB müktesebatına uyum. Tarım sektörünü, kendi ayakları üzerinde durabilen gücü, üreticileri refah içinde bir sektör konumuna getirmeyi amaçlıyoruz" dedi.

ANAP Genel Başkanı Erkan MUMCU, sempozyumda yaptığı konuşmada, sorunların çözümünün dışarıdan gelmeyeceğini, Batının, Türkiye'ye bakışının "beyaz adamın yamyama muamelesinden" çok farklı olmadığını savundu. MUMCU, "Kendi aklımızı işletmek, akletme çabası içinde olmamız gerekmektedir. İlk yapmamız gereken şey, Dünya Bankası ve IMF tarafından bize önerilen ne varsa hepsini çöpe atmaktır" dedi. MUMCU, tarımsal kalkınma merkezleri planlanmasını önerdi.

DYP Denizli Milletvekili Ümmet KANDOĞAN, önümüzdeki 10, 20, 30, 40 yıl içinde tarım sektörünün dünya üzerinde son derece önemli konuma geleceğini belirterek, "Kim ne derse desin, kim Türk tarımını geriye götürmeye çalışırsa çalışsın, tarıma gönül veren insanların bu sektörün gelişmesi noktasında ülkeye yapacağı çok büyük katkılar olacaktır. Önümüzdeki günler tarımın kendi yapısından kaynaklanan sorunların çözüldüğü, dünyayla rekabet eder düzeye geldiği günler olacaktır" diye konuştu.

CHP Osmaniye Milletvekili Necati UZDİL, tarım konusundaki sorunlara değinerek, ODA'mızı yaptığı çalışmalar için kutladı.

SHP Genel Başkanı Murat KARAYALÇIN, 1 yıl içinde 1,5 milyon kişinin tarımdan ayrıldığına işaret ederek, "Türkiye bu sorunla yüzleşip çözmek zorunda artık. Sorun, tüm tarım ürünlerinde ve tüm üretim bölgelerinde yaşanıyor. Bir yandan yapı çökertiliyor, diğer yandan yabancı sermaye ile yeni bir yapı yükseltiyor. Demek ki tarımda iş, gelecek var. Bu iş bitiyor demenin anlamı yok. Ziraat cephesini yeniden kurmayı öneriyorum. Gelişmeleri birlikte izleyecek ve değerlendirecek bir cephenin kurulmasını yaşamsal önemde bir gereklilik olarak görüyorum" dedi.

Sempozyumda daha sonra Yazılı ve Görsel Basın Ödülleri, Ziraat Mühendisleri ODASI Bilim, Hizmet ve Teşvik Ödülleri ile Meslekte 50. Yılına Dolduran Meslektaşlarımızın Ödülleri törenle sahiplerine verildi. ZMO Bilim Ödülü'nü Prof. Dr. Murat ÖZGEN ve Prof. Dr. Hamit KÖKSEL aldı. Hizmet Ödülleri'ne Şerafettin ERBAYRAM ve Şekip KOCATÜRK değer bulundu. Teşvik Ödülleri ise Doç. Dr. Melahat Avcı BİRSİN ve Dr. Taner AKAR'ın oldu.

ZMO Basın Ödülleri de, Cumhuriyet Gazetesi Tarım Hayvancılık Eki, Dünya Gıda Dergisi, Evrensel Gazetesi, Kanal Türk TV ve Tarım Dosyası Programı (Kanal Türk TV) ile Avrasya TV ve Tarım Dünyası Programı'na (Avrasya TV) verildi.

Sempozyumda, Dr. Necdet ORAL'ın özel sunusunun ardından, "Tarım Sektöründe Sorunlu Yıllar", "AB-Tarım Müzakereleri", "Tarımsal Kamu Yönetiminin Yeniden Yapılanması", "Biyoyakıtlar ve Türkiye Tarımı", "Dünyada ve Türkiye'de Şeker Sektörü" ve "Siyasal Partiler ve Tarım Sektörü" konulu oturumlar gerçekleştirildi. Milli Kütüphane'de 2 gün süren sempozyum büyük ilgi gördü.

4.5. EĞİTİM ÇALIŞMALARI

4.5.1. ODA'mız ve TARGEV tarafından ortaklaşa, tüm tarımsal ve tarıma dayalı gıda sanayi kuruluşları ve sorumlu yöneticileri; konuyla ilgili ziraat, gıda ve kimya mühendisleri ile veteriner hekimler ve bu konularda eğitim gören öğrencilere yönelik düzenlenen "HACCP (Tehlike Analizi ve Kritik Kontrol Noktaları) TEMEL EĞİTİM PROGRAMI" başladı. ODA'mız Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen eğitim, Vecdi KARACAOĞLU tarafından veriliyor. Eğitim programında "Ulusal Mevzuat", "HACCP Sisteminin Kurulması" ve "HACCP Eğitim Modülleri" konuları anlatılıyor. Toplam 3 günlük eğitim, yoğun başvuru nedeniyle 11-12-13 Nisan ve 19-20-21 Nisan 2005 tarihlerinde tekrarlanacak.

4.5.2. TMMOB ZMO ve TARGEV tarafından düzenlenen III. HACCP Eğitim Semineri 19-20-21 Nisan 2005 tarihlerinde ODA'mız'da gerçekleştirildi.

Eğitimin son günü olan 21.04.2005 tarihinde ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, TARGEV Başkanı Prof. Dr. Ali ERYILMAZ, TKB eski Müsteşarı ve TARGEV Yönetim Kurulu Üyesi İlhan BİLGİN ve Eğitimi gerçekleştiren Vecdi KARACAOĞLU katılımcılarla sohbet ederek, eğitimi değerlendirdiler ve katılımcılara Katılım Belgelerini verdiler.

17-18-19 Mayıs tarihlerinde üç gün süreyle ODA'mız Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen IV. HACCP Eğitim Programı 19 Mayıs 2005 günü katılımcılara Katılım Belgelerinin dağıtılmasıyla sona erdi.

4.5.3. Yenilenen e-zmo programı nedeniyle Genel Merkez ve Şubelerimizin personel ve yöneticilerine yönelik olarak, 9 Ekim 2005 Pazar günü Ankara'da eğitim gerçekleştirildi.

4.5.4. ODA'mızın düzenlediği 2 günlük Bilirkişi Eğitimi kapsamında, 19-20 Kasım 2005 tarihlerinde, şubelerimizden gelen yöneticiler, "Kamulaştırmada Kıymet Takdiri" eğitimi aldı. ODA'mız Lokalinde gerçekleştirilen eğitim, Medar KALKAN, Enver ÇETİN ve Ayşe ÖZDEMİR tarafından verildi.

4.5.5. Ankara ili 2006 Yılı Kamulaştırma Bilirkişileri Eğitimi, 17-18 Aralık 2005 tarihlerinde ODA'mızda gerçekleştirildi. Eğitim, Medar KALKAN, Enver ÇETİN ve Ayşe ÖZDEMİR tarafından verildi.

4.5.6. Mülk Bilirkişileri Seminer Toplantısı, 28 Aralık 2005 Çarşamba günü ODA'mızda gerçekleştirildi. Seminer, Medar KALKAN, Enver ÇETİN ve Ayşe ÖZDEMİR tarafından verildi.

5. KİTLE İLETİŞİM ETKİNLİKLERİ

5.1. BASIN TOPLANTILARI

5.1.1. "TÜRKİYE TARIM-ORMANCILIK-GIDA ve ÇEVRE PLATFORMU KURULDU" - 11.07.2004

Ülkemiz tarım sektörü, son çeyrek yüzyıllık süreçte uygulanan dış kaynaklı politikalarla, dışa bağımlılığı giderek artan bir konuma sürüklenmiştir.

İç ve dış ticaret hadlerinin tarım sektörü aleyhine geliştiği süreçte, üretkenliği dışlayan, borç almayı yöntem yapan ve ülkeyi bunalıma sokan politikalar çerçevesinde, IMF - Dünya Bankası - Dünya Ticaret Örgütü güdümünde uygulanan "tarım politikaları" ile desteklemeler önemli ölçüde azaltılmış, destekleme sistemi tümüyle değiştirilerek "yoksulluk yardımı" niteliğindeki Doğrudan Gelir Desteği (DGD) sistemine geçilmiştir. Girdi fiyatlarının sürekli arttığı bu ortamda çıktı fiyatları "dünya fiyatları" aldatmacasıyla baskılanmış, bu sürecin bir sonucu olarak yerli üretim yapıları kırılmış ve her geçen yıl daha büyük miktarlarda tarım ürünleri dışalımı yapılmaya başlanmıştır. Ülke ABD ve Arjantin'den gelen mısır, sınırlardan kaçak giren canlı hayvan ve et, Meksika'dan gelen muz, Şili'den gelen elma, İran'dan gelen karpuz, Bulgaristan'dan gelen ceviz ile işgal edilmiştir.

Türkiye, bitkisel ve hayvansal üretim materyali, ilaç, gübre, yem gibi girdiler açısından çok daha fazla dışa bağımlı konuma gelmiştir. Özellikle sebze, İsrail ve Hollanda firmalarına her yıl artan miktarlarda tohum parası ödenilmektedir. Çokuluslu şirketlerin ürettiği kimyasallar, Türkiye'nin çevresel değerlerini tahrip, halk sağlığını tehdit etmektedir.

Tarım sektöründeki özelleştirme uygulamaları yeni tekelleştirme yaratmakta, süt üreticiden yok pahasına satın alınırken yoğurt tüketiciye çok yüksek fiyatlarla satılmaktadır. Yerli firmaları satın alan ve sektöre hakim olan çokuluslu şirketler; yoğurda ödenen parayı yurtdışına transfer etmektedirler. Süttten makarnaya, sigaradan suya, gıda sektöründeki hızlı yabancılaşma, üreticiden tüketiciye kadar geniş halk yığınları aleyhine sonuçlar üretmektedir.

Tüketicilerin zararı yalnızca parasal alan ile sınırlı değildir, halk sağlığı tehdit altındadır. Aracı kesimlerin üreticinin ürettiğine el koyduğu ortamda, gıda ürünleri her geçen gün daha da pahalılaşmakta, genetik olarak değiştirilmiş ürünler ülkeye serbestçe, denetim olmaksızın girmekte, bunları içeren gıdalar bebeklerimiz de dahil olmak üzere tüm halk tarafından tüketilmektedir.

Diğer taraftan, ülke, tarım sektöründe yeni özelleştirmeler ile karşı karşıya bulunmaktadır. TEKEL, Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş., Türkiye Gübre Sanayii A.Ş. ve İstanbul Gübre Sanayii A.Ş. yıllardır özelleştirme tehdidi altında yaşamaktadır. Bu özelleştirmelerin gerçekleşmesi halinde, tütün - şeker pancarı - gübre üretim yapılarımız kırılacak, milyonlarca üretici ve binlerce işçi alanlarını yitirecek, ekonomik dışsallıklardan yararlanma olanağı kalmayacaktır.

Bu süreç ülkede kaçınılmaz olarak istihdam olanaklarını daraltmakta ve kır - kent yoksulu oranını artırmaktadır. Ülkemiz kırsal alanında yaşayan yaklaşık 22 milyon insanın önemli bir bölümü açlık sınırında, büyük çoğunluğu ise mutlak yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Orman köylüleri ve gezici - geçici tarım işçileri, bu yoksulluk sürecini en derin olarak yaşayan kesimleri oluşturmaktadırlar.

Bu yoksullaştırma sürecinin sonunda, 2003 Temmuz'unda yapılan "yasal" düzenlemelerle, köy arazilerinin yabancılarla satışı serbest bırakılmıştır. Düzenlemenin ardından geçen yaklaşık bir yıl, özellikle İsrail ve Yunan uyruklu kişilerce topraklarımızın yoğun bir şekilde satın alındığını göstermektedir.

Bu genel çerçevede Türkiye'de, uzun süredir doğal kaynaklarına saygısız, rant - talan ekonomisi yürütülüyor; başta toprak olmak üzere yitildiğinde tekrar

kazanılması olanaksız ya da çok zor olan ulusun ortak varlıkları tüketiliyor. Türkiye çok ciddi bir çölleşme tehditi altındadır...

Tarım alanları hoyratça-amaç dışı kullanılmaktadır. Yerleşim yeri olarak kullanılan 1.5 milyon hektar alanın 1/3'ü, ilk dört sınıfta yer alan nitelikli tarım arazileri üzerinde kurulu durumdadır. Sanayi bölgelerin %60'ından fazlası, alternatif alanların varlığına karşın, yine tarım toprakları üzerinde kuruludur.

Ülkemizin en önemli doğal varlıklarından olan, topluma sayısız yararlar sağlayan ve kamu yararı gözetilerek işletilmesi zorunlu olan ormanlarımız ise; binlerce canlı organizmanın bir arada yaşadığı ve birbirini etkilediği bir yaşam birliğini (ekosistemi) ifade etmektedir. Bu ekosistemi oluşturan doğal dengeyi herhangi bir yerinden bozmakla orman varlığının sürekliliği de tehlikeye atılmış olmaktadır. Ülkemizde, ne yazık ki, orman ekosisteminin bu özelliğini dikkate almayan bir yaklaşımla belirlenen ormancılık "politikaları", özellikle 1950'lerden bu yana ormanlara ve ormancılığa bireysel, ekonomik ve politik çıkarlarla yaklaşıldığını göstermektedir.

1950 - 1991 yılları arasındaki ormansızlaşma sürecinde kaybedilen yaklaşık 2.6 milyon hektar orman varlığının 1.5 milyon hektarlık önemli bir kısmının Anayasal ve yasal düzenlemeler ile kaybedildiği bir gerçektir.

Özellikle 2003 yılı Mart ayında gündeme getirilen ve kamuoyunda 2 - B olarak bilinen Anayasa'nın 170. maddesindeki değişiklik girişimleri ile orman niteliğini kaybettiği gerekçesiyle orman sınırları dışına çıkarılacak arazilerin, parası olan herkese satılabilmesine kapı açılması, arkasından 6831 sayılı yasadaki değişiklikler ile kızılâğaç ve kestaneliklerin orman ağacı sayılmaması girişimleri, ülkemizdeki ormansızlaşma sürecindeki son olumsuzluklardır.

Tüm bu vahim tablo karşısında, ivedilikle uygun önlemleri almak durumunda olan Türkiye'de, bunun yerine talan ekonomisi ateşleniyor. 2B uygulamaları ile orman alanları üzerindeki tehdit hala geçmemişken, Hükümet, TBMM'den geçirdiği 5178 sayılı Yasa ile 1.1.2003 tarihinden önce yapılan mera işgallerine af getirdi. İlave imar planları ile meraların tahsis amacının değiştirilebileceğine ilişkin Yasa hükmü, işgalleri toplu talana dönüştürecek nitelikte. Bu zaten çöküş süreci yaşayan hayvancılık sektörünün, yaşam alanını daha da daralttı. Endüstri Bölgeleri Yasa Tasarısı'nda yapılan değişiklikler, tarım alanları üzerinde hukuksuz olarak kurulmuş bulunan yabancılara ait fabrikalara yasal kılıf hazırlandı. Maden Yasası, işletmecinin kar kaygısına zeytinliklerimizin, tarım arazilerimizin, doğal varlıklarımızın teslim oluşuna işaret ediyor. Turizm ile ilgili mevzuat, benzer sonuçlar üretiyor. Kıyı Yasasında yapılmaya çalışılan düzenlemeler ile kıyılarımız halka kapatılıyor, adeta sermayeye peşkeş çekiliyor...

Ülke ve halk aleyhine olan süreç, açık ve hızlı bir şekilde sürüyor. Bizler, tarım - ormancılık - gıda - çevre alanında çalışan meslek kuruluşları, kooperatifler, birlikler, işçi ve memur sendikaları, vakıflar, dernekler, ODA'lar ile tabip, tüketici ve kadın organizasyonları olarak, bu vahim sürece DUR ! demek üzere; bilgimizi, bilincimizi, solugumuzu ve güçlerimizi birleştiriyor, kamu yararına olan istemlerimiz uyarınca sürece müdahil oluyoruz...

Bizler, ülke tarımının gelişmesi, gıda güvencesinin sağlanması, çevre-toprak-su-orman-biyolojik çeşitlilik gibi ulusal kaynaklarımızın korunması ve doğru yönetilmesi amacı uyarınca, çözümleyici programlar oluşturmayı toplumsal ödev biliyoruz.

Bu düşünceleri yaşama geçirebilmek için, düzenli toplanan, demokratik kurallara göre ve ilkeli bir işleyiş biçimi gerçekleştiren, halktan ve emekten yana, bu eksende olmak kaydıyla farklılıkları zenginlik sayan, katılımcı, genişlemeye ve katkıya açık bir "Türkiye Tarım - Ormancılık - Gıda ve Çevre Platformu" nu oluşturuyoruz.

Bu birlikteliğin, başta ulusal ekonomi olmak üzere tarım sektörüne, üreticiye, işçiye, memura, tüketiciye, halk sağlığına, ülkenin doğal kaynaklarının ve çevresel değerlerinin korunarak geliştirilmesine eşsiz katkılar koyacağına olan inancımızı kamuoyuna duyurur, saygılar sunarız.

Platform Katılımcısı Kuruluşlar Ankaralılar Vakfı ADD / Atatürkçü Düşünce Derneği Cumhuriyet Kadınları Derneği Çay Koop Çiftçi Sendikaları Girişim Komitesi DİSK / Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Ege

Çiftçiler Derneği Hay Koop Kayısbirlik KESK / Kamu Emekçileri Sendikaları Konferansı KİGEM / Kamu İşletmeciliğini Geliştirme Merkezi Vakfı Köy Koop Petrol - İş / Türkiye Petrol, Kimya, Lastik İşçileri Sendikası S.O.S. Çevre Kültür İşletme Kooperatifi Sulama Kooperatifleri Merkez Birliği TARGEV / Tarımsal Gelişme, Eğitim ve Sosyal Dayanışma Vakfı Tarım Ekonomisi Derneği Tarım Orkam Sen / Tarım Orman ve Hayvancılık Hizmet Kolu Kamu Emekçileri Sendikası Tarım İş / Türkiye Orman Toprakları, Tarım ve Tarım Sanayii İşçileri Sendikası

Tek Gıda İş / Türkiye Tütün, Müskirat, Gıda ve Yardımcı İşçileri Sendikası TÜRK İŞ / Türkiye İşçi Sendikaları Konfederasyonu TTB / Türk Tabipler Birliği TMMOB / Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Türk Veteriner Hekimler Birliği Merkez Konseyi TZD Türkiye Ziraatçılar Derneği Türk Ziraat Yüksek Mühendisleri Birliği Türkiye Millî Kooperatifler Birliği Türkiye Ormanlık Kooperatifleri Merkez Birliği Türkiye Tarımcılar Vakfı Tüketici Hakları Derneği Tüm Köy Sen TMMOB Çevre Mühendisleri ODASI TMMOB Gıda Mühendisleri ODASI TMMOB Kimya Mühendisleri ODASI TMMOB Peyzaj Mimarları ODASI TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Veteriner Hekimleri Derneği Veteriner Sağlık Teknisyenleri Derneği

Not: Kuruluşlar, alfabetik olarak sıralanmışlardır.

5.1.2. HÜKÜMETE, GIDA ÜRETİCİLERİNE ve SATICILARINA SESLENİYORUZ: GDO POLİTİKANIZI AÇIKLAYIN!!!! 27.10.2004

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara karşı "GDO'YA HAYIR PLATFORMU" nun yaklaşık sekiz aydır yürüttüğü "GDO'ya Hayır! Yaşam Patentlenemez" kampanyası siz değerli basın emekçilerinin ve halkımızın desteğiyle milyonlarca insanın gündemine girmiştir.

Platformun bir aydır, on beş şehirde dolaştırdığı canavar balon, halkımızın yoğun ilgisiyle gittiği tüm şehirlerde coşkuyla karşılanmış ve imza masalarımızda yaklaşık yüz bin insan GDO'ya karşı imza vermiş ve onların mensubu olduğu milyonlarca aile GDO'lar konusunda bilgilendirilmiştir.

Artık Türkiye'de milyonlarca insan GDO'ların yaratacağı yıkımdan haberdardır. Tüm kapalı kutular açılmış ve halkımız uyanmıştır. İnsanlarımız bundan sonra, marketlerden alışveriş yaparken kullandıkları ürünlerin GDO'lu olup olmadığını soracaktır.

GDO'lu üretimin patent boyutu ve bu tarz üretimin yaratacağı tarımsal yıkım açığa çıktıkça, üreticiler kullandıkları tohumların menşei merak etmeye başlamışlardır. İnsanlık tarihinde ilk kez GDO teknolojisiyle canlılar üzerinde mülkiyet hakkı elde edilmeye başlanmıştır. Bir biyoteknoloji şirketi herhangi bir canlıya ait bir genin fonksiyonunu açığa çıkardığı zaman o gen üzerinde mülkiyet elde etmektedir. Oysa patent hakkı, yenilik getiren sınai buluşlara verilmektedir. Hiçbir kişi ya da kuruluş kendini yeniden üretebilen ve milyarlarca yıl yaşayabilen bir canlı organizma üzerinde mülkiyet sahibi olamaz. Bunun adı biyolojik korsanlıktır.

Çiftçilerimiz şu sorunun cevabını aramaya başladılar: Yoksa Amerika'nın Irak'ı işgalinden sonra kurdurduğu kukla hükümetin yeni "Bitki çeşidi koruması" hakkındaki tarım yasası Türkiye'ye de mi geliyor?...

Bildiğiniz gibi 2002'de çıkan bir FAO(Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü) raporuna göre Iraklı çiftçilerin %97'si, tohumlarını ya önceki senenin hasatından alınan tohum stoklarından ya da yerel pazarlardan almıştır. Irak'ın kukla hükümetinin "Bitki çeşidi koruması" hakkındaki yeni yasasının yürürlüğe koyulmasıyla Iraklı çiftçilerin önceki dönem ürününden gelecek döneme tohumluk ayırması yasak olacaktır ve piyasada ancak ve ancak büyük tarım şirketlerin gdo'lu ve patentli "PVP-korunmalı" bitki malzemesi bulunacaktır.

Böylece Iraklı çiftçilerin buğday, arpa, hurma, ve bakliyat gibi tarımsal ürün çeşitlerinin evrimleştirilmesinde ve geliştirilmesindeki tarihsel tüm katkıları yok sayılıyor. Yeni yasa, Iraklı çiftçinin özgürlüklerini ve gen kaynaklarını elinden almış ve Irak halkının 'gıda egemenliği hakkı' üzerinde ciddi bir tehdit oluşturmuştur.

Bu çarpıcı ve acı gerçeğe ülkemiz 1998 yılından beri karşı karşıyadır. Bu yıldan beri ülkemize işlenmiş ve hammadde olarak pek çok GDO'lu ürün, kontrolsüz, denetimsiz, yasadışı yollarla girmiş, toprağımıza ve sofralarımıza davetsiz misafir olmuştur. Maalesef konuyla ilgili bakanlıkların, hükümetlerin duyarsızlığı akıl alır gibi değildir. Bu durumun hiçbir izahı yoktur ve olmamıştır.

Türkiye'de 1998 yılından 2004 yılına kadar, yani tam 6 sene Ulusal Biyogüvenlik Komitesi toplantıları yapılmıştır. Bu zaman zarfında GDO'ların serbest dolaşımını düzenleyecek Biyogüvenlik Yasasının çıkartılması sürüncemede bırakıldığı gibi; yasa,

toplumun mağdur olacak kesimlerini muhatap alınarak da hazırlanmamıştır. Hükümetlerimiz Avrupa Birliği ve Amerika arasında süren GDO savaşında saf belirleyememiştir. Amerika'nın GDO dayatmalarına ve Avrupa'nın mahcup politikasızlığına kulak kabartan hükümetlerimiz artık halkın, bilimin ve ekolojik gerçeklerin sesine kulak vermelidir.

Altı ay önce, tarım sektöründe sosyo ekonomik bağımlılık yaratan, biyolojik çeşitliliği ortadan kaldıran, halk sağlığını tehdit eden, canlıları patent altına alarak yaşamı yok oluşa sürükleyen GDO'larla ilgili Tarım Bakanına cevaplama için yazılı bir soru önergesi vermiş idik. Tarım Bakanı önergeye cevaben, ülkeye GDO'lu ürün girmediğini iddia etmiş idi. Hatta daha iki hafta öncesine kadar Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü'ne Bilgi Edinme Hakkı Kanunu çerçevesinde sorduğumuz soruların cevabında da ülkeye GDO girişi olmadığı söylenmişti.

Fakat geçtiğimiz hafta Platformumuzun üyesi Tüketici Derneklerinin organize ettiği panelde, ODTÜ Gıda Mühendisliği Bölümü'nde yüksek lisans eğitimi gören iki öğrenci, Bölümlerinin Başkanı Doç. Dr. Candar Gürakan'ın gözetiminde Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (transgenik ürünler) üzerine hazırladıkları tez çalışmasının sonuçlarını açıkladı. İki yıl süren çalışmanın sonucunda; Ankara, Çanakkale, Ayaş, Eskişehir, Isparta, Antalya, Kalkan, Afyon ve Mersin'de üretilen, Belçika, İspanya, Çin ve Amerika'dan ithal edilen 28 domates numunesinden 22'sinde antibiyotiğe direnç gösteren bir bakteri geni belirlenmişti.

Bu araştırma sonucunda, 28 domates numunesinden 22'sinde bir bakteri geni olan Kanamisin adlı antibiyotiğe direnç gösteren bir gen tespit edildi. Bu durum domateslere gen aktarımının yapıldığının kanıtıydı.

Basına bu haberin yansımaları ve GDO karşıtı duyarlılığın gücü karşısında, Türkiye Cumhuriyeti'nin Tarım ve Köy İşleri Bakanı Sami Güçlü, "Türkiye'de genetiği değiştirilmiş ürünlerin üretim ve yetiştirilmesi sadece araştırma amaçlı mümkün. Bu ürünlerin üretimi konusunda bir serbestlik yok. Ancak Türkiye'ye bu ürünlerin girdiği, özellikle hayvan yemi olarak kullanıldığı hususunda bilgimiz var" diyerek Iraklaşma yolunda olduğumuzu zımnen kabul etmiştir. Bu iraklaşma, çiftçinin topraktan, tüketicinin sağlığından, doğanın çeşitliliğinden iraklaşmasıdır.

Bununla birlikte, Bakan Güçlü, "genetiği değiştirilmiş ürünlere karşı dünyada itiraz ve şüphelerin bulunduğu, ancak genetiği değiştirilmiş ürünlere karşı henüz ispat edilmiş olumsuz bir husus olmadığını belirtti". Bu konuda öncelikli olarak şunu belirtmek gerekir; Ekolojik gerekliliklerin doğurduğu hukuk, yaşamımızı ticaret hukukunun prensipleriyle açıklayamayacağımızı göstermiştir. İnsan sağlığını, ekolojik yaşamı, biyolojik çeşitliliği riske sokma ihtimali olan malların pazarda serbestçe dolaşması için bu ürünleri pazara süren şirketlerin bu ürünlerin risksiz olduğunu ya da bu ürünlerin yaratacağı riski tanımlamaları ve bu riski tazmin edebileceklerini ispat etmesi gerekir. İspat külfeti şirketlerin üzerindedir. Eğer açlığa mahkum edilen Afrika ülkelerinin GDO'lu gıda yardımlarını reddetmesini, Hindistan'da üretilen GDO'lu pamuğun çiftçileri yoksulluğa sürüklemesini, Irak'ın başına örülen çorabı bilmiyor ve delil saymıyorsanız, Dünyada bilimsel olarak yapılan pek çok analiz GDO'lu ürünlerin verimi arttırmadığını ve açlığa çözüm olmadığını biliyorsunuzdur.

Kaldı ki ne bu ülkede ne de dünyada besin kıtlığı vardır, kıt olan şey bu besinlerin adil ve eşit dağıtılmamasıdır. Kimi ülkelerde insanlar oboziteyle boğuşurken kimi ülkelerin temel gıda maddelerinin yokluğunu çekmesi bu çelişkinin en açık ifadesi değil midir? Önümüzdeki yüzyılı gıdanın, havanın, suyun, toprağın, enerjinin ve gen kaynaklarının kimin egemenliğinde olduğu şekillendirecektir. Temel soru şudur: Yaşamın bu temel değerleri birkaç ilaç ve tarım şirketinin malı mı olacaktır, yoksa tüm insanlığın yaşamsal kaynağı haline mi dönüşürülecektir? GDO merkezli bir tarım tüm dünyayı yok oluşa sürüklemektedir. Ülkeleri ekonomik ve sosyal olarak şirketlerin insafına bağımlı kılmaktadır. Bundan dolayı bu tarımın bugün ki faileri çocuklarımızı ve çocuklarını mağduriyete sürükleyen biyoteknoloji şirketleri ve onların destekçisi ülkelerdir.

Şimdi bu gerçekler ışığında, gıda ve hayvansal yem ithalatçılarının, özellikle soya ve mısır ithalatçılarının, büyük marketlerin, GDO politikalarını açıklamalarını istiyoruz.

Şekerleme, bisküvi, bebek maması ithal edenler ve üretenler, glikoz şurubu kullanıyorlar mı, bu ürünler GDO'lu mu bilmek istiyoruz..

Elimizde bir kara liste var, bir beyaz liste. Beyaz listeye girmek ve tüketicilerin güvenini kazanmak istiyorsanız, bir an önce GDO politikanızı açıklayın!

Hükümete sesleniyoruz, Halkımızın ve kamuoyunun sesine kulak verin. Biz GDO'lu ürün tüketmek ve üretmek istemiyoruz. GDO'ların ülkeye girişi ve üretilmesi yasaklansın. Bu konudaki kontrol mekanizmaları derhal kurulsun...

Biz onlarca demokratik kitle örgütü ve bilim insanının oluşturduğu GDO'ya Hayır Platformu olarak Biyogüvenlik Yasa Tasarısında, geleceğimizi koruyacak düzenlemelere emek harcamaya hazırız. Gıda ürünlerinde gerekse tohumlarda GDO limitlerinin konmasını kesinlikle kabul etmediğimizi, hele hele tohumlarda, AB de %0,3 (binde üç) olan etiket zorunluluğunun bile halk tarafından kabul edilmediği ve hala bu konuda AB komisyonundan bir karar çıkarılmadığı gerçeği göz önüne alınarak hiç bir şekilde Türkiye'de bir oran limiti konarak GDO'lu tohum giriş ya da ekimi yapılmasını istemediğimizi de tekrar belirtmek gerek.

Bunun için tüm duyarlı halkımız ve basınımız 30\31 Ekim - 1 Kasım 2004 tarihlerinde Ankara'da Canavar Balon Turunun kapanış etkinliklerine davetlidir. 30 ekim Cumartesi günü söyleşiler ve imza standımızın yanında grup KARAVAN ve GRUP GÜNIŞIĞI konser verecektir.

1 Kasım 2004'de saat 13.00' da YENİ TÜRKÜ konserinin ardından kitlesel bir basın açıklaması yapılarak bir heyet meclise görüşmeye gidecektir. Bugüne kadar bizi yalnız bırakmayan herkesi etkinliklerimize bekliyoruz. Ve son olarak diyoruz ki YAŞAM BİZİMDİR, PATENTLENEMEZ.

GDO'YA HAYIR PLATFORMU

5.2. BASIN AÇIKLAMALARI

5.2.1. DANIŞTAY, TARIM ALANLARININ KORUNMASI YÖNETMELİĞİNİN KİMİ HÜKÜMLERİNİN YÜRÜTMESİNİ DURDURDU - 13.04.2004

Danıştay Onuncu Dairesi, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından 13.6.2003 gün, 25137 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe sokulan ve ODA'mız tarafından kimi hükümlerinin iptali ve öncelikle yürütmelerinin durdurulması istemi ile dava konusu edilen "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" için ara kararını verdi ve Yönetmeliğin önemli hükümlerinin yürütmesini durdurdu.

Tarım arazilerinin korunması amacını taşımasına karşın, içerdiği hükümlerle tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasına yol açan sözkonusu Yönetmelik, daha evvel iki kez ODA'mızca iptal ettirilmişti. Aradan geçen süre ve elde edilen yürütmenin durdurulması kararı, idarenin ve ODA'mızın tutumunun değişmediğini gösteriyor...

Yargı kararı ders verici niteliktedir :

"Mutlak tarım arazilerinin korunması amacına uygun olarak, istisnaları değerlendirme konusunda İl Müdürlüklerine değerlendirme yetkisi verilmesi, davalı İdare'ye Anayasa ve Yasa ile verilen görevin amaç ve kapsamı ile bağdaşmamaktadır", (yapılan düzenlemede) "kamu yararı ve hukuka uygunluk bulunmamaktadır".

"Tarım dışı maksatla arazi kullanmak için yapılan izin taleplerine konu arazinin doğal durumunun tahrip edilmesine herhangi bir istisna getirilmeden her ne sebeple olursa olsun tahrip edilen bu arazilerin tarım dışı amaçla kullanılabilmesine imkan tanıyan düzenlemede kamu yararına, yukarıda belirtilen yasal düzenlemelere ve yönetmeliğin amacına uygunluk bulunmamaktadır".

Yürütmesi durdurulan hükümlerde beş Sayın Mahkeme üyesinin oybirliği, reddedilen hükümlerde ise iki Sayın üyenin karşı oyu bulunmaktadır.

Yürütmenin durdurulması kararları sonrasında;

- İstisnaları değerlendirme konusunda yerel baskılarla karşı karşıya bulunan Tarım İl Müdürlükleri bu durumdan kurtulmakta, tarım alanları yerel güç odaklarının rant çerçevelerinin dışına çıkarılmaktadır..
- Araziyi önce tahrip etmek suretiyle tarım dışına çıkarma "yöntemleri", sona ermiştir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, yukarıda belirtilen yargı kararlarına uyarlı düzenlemeleri derhal yaparak, tarım alanlarını koruma görevini yerine getirmelidir.

Anayasal ve yasal hükümler, doğal kaynaklarımız ve ulusal varlıklarımız için bir koruma şemsiyesi sağlamakta; iktisadi – siyasi rantlar uğruna, kamu yararına aykırı kullanımları yasaklamaktadır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI, bu yasal çerçeveye dayanarak, tarım alanlarının amacına uygun kullanılmasına yönelik haklı istemlerimizin tümünün sonuna kadar takipçisi olacaktır.

Tarım arazileri yitirildiğinde yeniden kazanılması olanaksız olan ulusal varlığımızdır. Alternatif alanlar dururken, nitelikli tarım topraklarının, günlük – geçici çıkarlar için yapılaşmasına izin veremeyeceğiz !..

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.2. ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ TALANINA HAYIR!... 07.05.2004

59. Hükümet tarafından 17 Aralık 2003 tarihinde TBMM Başkanlığına gönderilen 1/702 sıra sayılı "Atatürk Orman Çiftliği Mülkiyetindeki Bir Kısım Arazinin Devredilmesine İzin Verilmesi Hakkında Kanun Tasarısı", Plan ve Bütçe Komisyonu'na görüşülmeyi beklemektedir. Yürürlük ve yürütme maddeleri dışında tek maddeden oluşan Tasarı; 24 Mart 1950 tarih ve 5659 sayılı "Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü Kuruluş Kanunu"nun 10 uncu maddesi hükümlerine göre; Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü mülkiyetinde bulunan 2098 ada, 34 parselde kayıtlı ve sportif amaçlarla kullanılan taşınmazın 126.572 m²'lik kısmının Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ile Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü arasında tespit edilecek bedel karşılığında, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'ne devredilmesi öngörülmektedir.

Tasarının Genel Gerekçesi çok ilginç. Anayasanın "Gençliğin Korunması" başlıklı 58. Maddesi ile "Sporun Geliştirilmesi" başlıklı 59. Maddesine gönderme yapılarak; gençlerin 'Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünü ortadan kaldırmayı amaç edinen görüşlere karşı yetiştirme ve gelişmeleri' amacıyla, 'en etkili ve yararlı yöntem' olan sporun geliştirilmesi ve kitlelere yayılması gerektiği, Ankara'da mevcut spor saha ve tesislerinin yetersiz olduğu, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ile 'Gençlik ve Spor Kulüpleri'nce uygun taşınmazlara ihtiyaç duyulduğu ve özel mülkiyette bulunan taşınmazlar arasında bu ihtiyacı karşılayacak büyüklükte bir taşınmaz bulunmadığı, bu nedenlerle Atatürk Orman Çiftliği arazisinden bir bölümün - kuruluş amacı dışında- sportif amaçlı kullanılması gerektiği belirtilmektedir.

5659 sayılı Yasanın 9 uncu Maddesi, Müdürlüğün bütün mallarını Devlet malı saymış; 10 uncu Maddesi ise, Atatürk Orman Çiftliği taşınmazlarının devir, temlik ve kamulaştırmasını özel bir yasa ile izin alınmasına bağlı kılmıştır. Çiftlik arazilerinin satışına, 1950 -1983 yılları arasında 8 ayrı yasa ile izin verilmiştir. Devlet Denetleme Kurulu'nun 2003/3 sayılı Raporu'na göre; kesin rakamlara ulaşılamamakla birlikte, çıkarılan yasalar ve mahkeme kararları uyarınca toplam 21.983.218 m² arazinin satışı yapılmıştır. Tarım ve Köyişleri Bakanı Sayın Prof. Dr. Sami GÜÇLÜ'nün 15 Temmuz 2003 tarihinde 7/752-2202 sayılı yazılı soru önergesine verdiği yanıtta göre satışı yapılan arazi miktarı 18.767.621 m², 8 Ağustos 2003 tarihinde 7/929-2530 sayılı yazılı soru önergesine verdiği yanıtta göre ise 18.770.621 m²'dir.

Satışa yönelik son yasanın 1983'te çıkarılması, Çiftlik arazilerine olan ilginin azaldığını göstermemekte; Çiftlik arazileri, irtifak hakkı benzeri sonuçlar doğuran kira sözleşmeleri, yap işlet-devret sözleşmeleriyle başkalarının kullanımına bırakılmaktadır. Kesin olmayan rakamlara göre 6.888.496 m2 arazi kira ve benzeri sözleşmelerle gerçek ve tüzel kişilerin kullanımına bırakılmıştır. Atatürk Orman Çiftliği'nin kiraya verilen toprakları içinde özel ve tüzel kişilerin payı % 84, spor kulüplerinin payı % 32'dir. Çiftlik topraklarının % 6.8'i, Yasa Tasarısına konu spor kulüplerince kullanılmaktadır. Çiftlik arazilerinin önemli bir bölümü de, ağırlıklı olarak kamu kurum ve kuruluşlarınca işgal edilmiştir.

Özetle; satış, kiralama ve işgal sonucu, "Çiftlik bütünlüğü içinde özel mülkiyet adaları" oluşturulmuştur. Ortaya çıkan altyapı gereksinimleri ise, Çiftlik dokusunu bozmakla kalmamakta, çevre sorunlarına da yol açmaktadır.

Çiftlik arazisi için önemli bir tehlike de, satış ile AOÇ alanı dışına çıkarılan arazilerde, yabancıların taşınmaz mal alımına olanak tanınmış olmasıdır. 1926 yılında kurulan, teknolojisi ve kapasitesi yenilenen Çimento Fabrikasını bir yabancı şirket devralmıştır. 1934 yılında Çiftlik bünyesinde üretim yapmak üzere kurulan ve 1939 yılında Tekel Genel Müdürlüğü'ne devredilen Bira Fabrikası arazisinin satış gündemdedir. Satın alınan arazinin istenen amaçlarla kullanılabilmesi, Sayın Prof. Dr. Sami GÜÇLÜ'nün 7/929-2530 sayılı yazılı soru önergesine verdiği yanıtta açıkça belirtilmiştir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na bağlı AOÇ Müdürlüğü, 1983 tarih ve 2863 sayılı Yasa uyarınca, protokolle Gazi Üniversitesi'ne devredilen arazide başlayan kaçak yapılaşmanın iptali için yargıya başvurmuştur. AOÇ'den sorumlu Sayın Tarım ve Köyişleri Bakanı ise, gençlik bahane edilerek, sportif amaçlara yönelik olarak AOÇ arazisinin özel ve tüzel kişilere satışına olanak tanıyan Tasarıyı imzalamıştır.

Ne demeli ... Nereden başlamalı ...

AOÇ arazisini boş bir alan olarak algılayan karar vericilere mi kızmalı, Anayasa maddelerinin kötü emellere yönelik bilinçli çarpıtılmasına mı üzülmeli, Atatürk'ün emanetine yapılan hıyaneti mi gündeme getirmeli?

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Ulusal Önderimizin "Vatan Toprağı Kutsaldır, Kaderine Terk Edilemez" sözünü anımsatarak, Atatürk Orman Çiftliği arazisinin kuruluş amacı dışında kullanılmasına karşıdır. Atatürk Orman Çiftliği'nin kaderini birlikte belirleyebilmek amacıyla, aşağıdaki önerilerimizi kamuoyu ile paylaşmaktadır.

1. TBMM gündemindeki "Atatürk Orman Çiftliği Mülkiyetindeki Bir Kısım Arazinin Devredilmesine İzin Verilmesi Hakkında Kanun Tasarısı" geri çekilmelidir. .
2. Çiftlik arazisi içerisinde satışlar sonucu özel mülkiyete geçmiş olan ve özelleştirilerek yabancılaştırılması gündeme gelen taşınmazlar, Atatürk Orman Çiftliği Müdürlüğü'ne devredilmelidir.
3. "Yasal Kılıf" altında yeni talanların ortaya çıkmaması için, 5659 sayılı yasanın 10 uncu maddesi kaldırılmalıdır.
4. Çiftlik arazilerindeki işgallerin önlenmesi ve kira gelirlerinin günün koşullarına göre artırılması için yasaların tanıdığı tüm olanaklar etkin bir biçimde kullanılmalıdır.
5. Atatürk Orman Çiftliği; finansman ve organizasyon yapısı güçlendirilmiş AOÇ yönetimi ile, ulusal gıda sanayiinin örnek bir temsilcisi ve Ankara'nın nefes borusu olarak geliştirilmeli – korunmalıdır.

Saygılarımızla.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

Yönetim Kurulu Adına

5.2.3. BEBEKLERİMİZE GENETİK OLARAK DEĞİŞTİRİLMİŞ ÜRÜNLER YEDİRMEYELİM... - 11.05.2004

Son günlerde kamuoyunda, Türkiye'ye genetik olarak değiştirilmiş (transgenik) soya getiren bir gemiye yönelik Greenpeace örgütünün yaptığı eylemlere ilişkin haberler yansımaktadır.

Bu haber, ODA'mızın yıllardır dile getirdiği ve resmi makamların suskunlukla geçiştirmeye çalıştığı şu gerçeğin altını çizmektedir: Yasak olmasına karşın, Türkiye'ye, ağırlıklı olarak mısır, soya ve pamuk olmak üzere, ABD ve Arjantin'de üretilen transgenik ürünler girmekte, bunlar bebek maması da dahil olmak üzere Türkiye'de marketlerde satılan birçok işlenmiş ürünün hammaddesini oluşturmaktadır!..

Dünyada toplam 60 milyon hektar alanda (Türkiye yüzölçümüne yakın bir alan) transgenik ürünlerin ekimi yapılmakta birlikte, ekim alanlarının % 99'u ABD, Arjantin, Kanada ve Çin'de bulunmaktadır. Bu ülkelerden ABD, 40 milyon hektar ekim alanı ile ilk sırada yer alırken, onu 13.5 milyon hektar ile Arjantin, 3.5 milyon hektar ile Kanada ve 2.1 milyon hektar ile Çin izlemektedir.

Ürünlerin transgenik ekim alanlarında aldıkları payda ise 36.5 milyon hektar ile soya birinci, 12.4 milyon hektar ile mısır ikinci, 6.8 milyon hektar ile de pamuk üçüncü sırada yer almaktadır.

ABD'den, borsa fiyatı ile ithal edilen mısır ya da soya ürününün, transgenik olmama olasılığı, yok denecek kadar azdır. Çünkü ABD'de, transgenik olmayan ürün isteyen Avrupa'lı tedarikçiler için, sözleşmeli üretimle, normal mısır – soya üretimi yapılmakta ve borsa fiyatı düzeyinin 60 ila 70 dolar üzerinden satılmaktadır.

Transgenik ürünler, insan ve hayvan sağlığı, biyolojik çeşitlilik, çevre ve sosyo-ekonomik yapı üzerinde risk oluşturma olasılığı taşımaktadırlar.

Gen aktarımı ile birlikte diğer organizmalardan hastalık ve alerji yapacak özelliklerin taşınması olasılığı, transgenik ürünlerin birincil ve ikincil metabolik ürünleri içinde beklenmeyen biyokimyasal ürünler bulunması riskini ortaya çıkarmaktadır. Ayrıca antibiyotik dayanıklılık genlerinin insan ya da hayvan bünyesine geçmesi nedeniyle dayanıklılık oluşması, transfer edilen genlerin insan bünyesindeki bakterilerle birleşme olasılığı, virüs kaynaklı genlerin dayanıklılık genini diğer virüslere transfer etme olasılığı da diğer risk kaynaklarıdır.

Ayrıca transgenik bitkiler, salıverildikleri çevrede bitki sosyolojisinin bozulmasına, doğal türlerde genetik çeşitliliğin kaybına, ekosistemdeki tür dağılımının ve dengenin bozulması genetik kaynakları oluşturan yabancı türlerin doğal evaluasyonlarında sapsmalarına neden olabilecektir.

Bu gerçekler bilinmesine ve yasak olmasına karşın, sağlık ve çevre açısından risk oluşturan transgenik ürünler, yıllardır Türkiye'ye serbestçe girmektedir. Çünkü Türkiye'nin, gümrüklerinde, transgenik ürün analizi yapabilecek laboratuvar altyapısı yoktur !..

Türkiye'ye 2003 yılında toplam 1.818.131 ton mısır girmiştir. Bu miktarın 1.113.483 tonu ABD, 356.753 tonu ise Arjantin'den girmiştir. Başka bir deyişle, 1.8 milyon tonluk toplam mısır dışalımının % 81'i ABD ve Arjantin'den yapılmıştır.

Soya ürününde de durum farklı değildir. Türkiye 2003 yılında toplam 813.635 ton soya dışalımını yapmıştır. Bu miktarın 382.824 tonu ABD, 336.990 tonu ise Arjantin'den girmiştir. Başka bir deyişle, 813 bin tonluk toplam soya dışalımının % 88'i ABD ve Arjantin'den yapılmıştır.

Bu tablo karşısında, Ziraat Mühendisleri ODASI olarak soruyoruz :

1 – Türkiye kamu yönetimi, yukarıda sözü edilen ürünlerin transgenik olmadığına ilişkin bir açıklama yapabiliyor mu ? Bu yönde yapılacak olası bir açıklamanın inandırıcı olabilmesi için, ürünü gönderen ülkelerden elde edilmiş sertifikaların yeterli olmayacağı ortadadır...

2 - ABD ve Arjantin kökenli mısır ve soya işlenerek elde edilen bebek mamasından kolalı içeceklerle kadar geniş bir yelpazenin, insan sağlığı üzerinde oluşturduğu risklerin sorumlusu kimlerdir ?

3 - Ülkeye girişi mevzuat hükümlerine göre yasak olan transgenik ürünlerin fiili olarak ta girişine engel olmak için kurulması gereken laboratuvar altyapısı, neden yıllardır kurul(a)mamaktadır ?

Bu alanda, ivedilikle yapılması gereken çalışmalar şöyle özetlenebilir;

1 - Transgenik ürünlerin ar-ge çalışmaları Türkiye'de yürütülmeli, sağlık açısından risk oluşturmadığı ve nesiller boyunca da oluşturmayacağı bilimsel bir kesinlikle saptanmadan, kamunun yürüttüğü araştırma alanları dışında transgenik ürün üretilmesi kesinlikle engellenmelidir.

2 - Dünyanın birçok ülkesinde, haklı tüketici tepkisi nedeniyle yasaklanan transgenik ürünlerin ülkeye girişine engel olacak teknik ve yönetsel altyapı bir an önce kurulmalıdır.

ABD kökenli çokuluslu şirketler ve onların "yerli" ortaklarının para kazanma hırsı uğruna, halk riske atılamaz...

Şurası unutulmamalıdır ki, ABD Başkanı BUSH'un, verimi yüksek transgenik ürünlerle dünyanın açlarının doyurulacağına ilişkin açıklamaları ile Irak'ta uyguladığı vahşeti bu ülkeye demokrasi getirmek üzere gerçekleştirdiğine yönelik açıklamaları arasında hiçbir fark yoktur !

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.4. DÜNYA ÇİFTÇİLER GÜNÜ KUTLU OLSUN! - 14.05.2004

Bugün 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü.

Türkiye'de 80.000 köy ve köy altı yerleşme ile 2300 beldede yaşayan yaklaşık 23 milyon insanın bayramı bir anlamda...

Ancak şurası açık ki; Türkiye köylüsü bir bayram coşkusu yaşayamıyor. Çünkü sözü edilen 23 milyon insanın %2 si açlık sınırının altında, %25 i ise mutlak yoksulluk sınırının altında yaşamaya çalışıyor...

Türkiye köylüsü, 1980 sonrası süreçte yoksulluğa sürüklendi, 2000 li yıllarla birlikte açlığa mahkum edildi.

Her geçen gün daha zor koşullarda olsa da üretiyor, ancak ürettiğinin katma değerine sahip çıkamıyor. Ürününe yabancılaşıyor.

Örgütsüzlük, Türkiye çiftçisinin en önemli sorunu. Bugünlerde TBMM'de görüşülmekte olan "Tarımsal Üretici Birlikleri Yasa Tasarısı" da örgütlenme sorununa çare olacak gibi görünmüyor. (Sözü edilen Yasa Tasarısı'na ilişkin ODA'mızın görüşlerini ODA Görüşlerimiz bölümünde bulabilirsiniz.)

Ziraat Mühendisleri Odası dün olduğu gibi bugün ve gelecekte de Türkiye köylüsünden yana olan açık tavrını sürdürmektedir.

Tüm olumsuzluklara karşın, gönlünü bu ülkeden ayırmayan Türkiye çiftçisinin Çiftçiler Günü kutlu olsun!

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.5. MERALARIMIZA SAHİP ÇIKALIM "2B SENARYOLARI, MERA ALANLARIMIZDA YİNELENMEK İSTENİYOR !" - 19.05.2004

Çayır ve meraların ıslah edilerek verimliliklerinin artırılması, böylelikle hayvancılığın geliştirilmesi, toprak muhafaza ve erozyon kontrolünün sağlanması amaçlarını gerçekleştirmek için çıkarılan 25.2.1998 gün, 4342 sayılı Mera Kanunu, uygun yönetim ve finans organizasyonlarının bir türlü kurulamaması nedeniyle, aradan geçen zaman içinde arzu edilen uygulamaya sonuçlarını üretememiştir.

Yasanın çıktığı günden bu yana, çayır - mera alanlarının tespit - tahdit ve tahsisi konusunda gösterilen tüm iyiniyetli çabalara karşın, bu alanda yetersizliklerin ve uygulama yanlışlıklarının olduğu da ortadadır. Bu durum, doğal kaynaklarımız ve tarım sektörü açısından üzüntü vericidir.

Ancak, gelişmeler, "üzüntü" boyutunun çok üzerinde bir durumun doğmasına yol açmak üzeredir. Çayır ve meraların korunması, geliştirilmesi ve amacına uygun kullanımı için çıkarılan 4342 sayılı yasada yapılmak istenilen değişiklikler ile, sözü edilen alanların rant kaygısı ile talanına kapı açılmaktadır !..

Bakanlar Kurulu'nca 6 Şubat 2004 tarihinde kararlaştırılan "Mera Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı", bazı üyelerin muhalefet şerhlerine rağmen Komisyonlardan geçerek, TBMM Başkanlığı'na gönderilmiştir.

18 Mayıs 2004 günü Genel Kurul'da görüşülecek olan Tasarı, içerdiği değişiklik maddeleri ve geçici maddeler ile meralarımızı rant alanlarına dönüştürmekte, orman alanlarında 2B ile yapmaya çalışıldığını şimdi de meralarımızda denemektedir !..

Tasarı ile Türkiye genelinde belediye mücavir alanlarında yer alan ve üzerinde yasa dışı inşaat bulunan mera alanları, tahsis amacı değiştirilerek meralıktan çıkarılmakta, imar planı içerisine alınmaktadır.

4342 sayılı Yasa'nın mevcut 14 üncü maddesi (d) bendinde; imar planlarının hazırlanması için ihtiyaç duyulan mera alanlarının tahsis amacının değiştirilebileceği hükmü bulunmaktadır.

Hükümet, bu hüküm ile yetinmemektedir. Tasarıya eklenen geçici madde hükmü ile; "Belediye ve mücavir alan sınırları içerisinde kalan ve 1.1.2003 tarihinden önce kesinleşen imar planları içerisinde yerleşim yeri olarak işgal edilerek mera olarak kullanımı teknik olarak mümkün olmayan yerlerin tahsis amacı değiştirilerek Hazine adına tescilli" yapılmak istenilmektedir.

Ayrıca, Tasarının ikinci maddesinin 1 inci fıkrasının (d) bendinde "ilave imar planları yapılarak ta tahsis amacı değişikliğine gidilebileceği" hükmü bulunmaktadır.

Mera alanları içerisindeki yasa dışı yapılara, 4342 sayılı Yasa'nın 19 ve 27 nci maddelerinin uygulanarak tecavüzlere son verilmesi gerekirken, Tasarı hükümleri ile doğal kaynaklarımızı işgal edenlere yönelik bir af ilan edilmekte, işgalcilere mülkiyet tahsisi için bir "yol haritası" çizilmektedir:

1 - Uygulama imar planı içinde olmayan bir mera alanının, ek bir imar planı yapılarak tahsis amacı değişikliği yoluna gidilmesinin, bu alanlarda yapılmış olan kaçak yapıların fazla uğraşıya gerek duyulmadan yasal hale getirilmesini sağlayacağı ortadadır.

2 - Ayrıca, Yasa'nın RG'de yayımlanış tarihi olan 28.02.1998 tarihine kadar belediye mücavir alanı içinde olan ve bu tarih ile 1.1.2003 tarihleri arasında mücavir alan olarak ilan edilen ve Türkiye genelindeki çok geniş alanlarda yer alan meralar üzerinde tecavüz sonucu inşa edilen yapıların da (villa, bağ evi, belli grupların kooperatif evleri v.b.) yasal hale getirilmesi sağlanacaktır.

3 - 4342 sayılı Yasa'da bulunmayan, ancak Tasarıda yer verilen "mücavir alan" ve "işgal edilerek mera olarak kullanımı teknik olarak mümkün olmayan yerler" kavramları, mera alanları üzerinde büyük tehdit oluşturmaktadır.

Mücavir alanlar, "gelecekte kentin etki ve genişleme alanı içine gireceği düşünülen bölgeler" olmakla birlikte, uygulamada, siyasi kararlarla, kentin makul sürelerde

genişleyebileceği alanların çok uzağında olan bölgeler de mücavir alan olarak ilan edilebilmekte ve buralarda "rant adaları" oluşturulabilmektedir.

Aynı şekilde, mera olarak kullanımın "teknik olarak mümkün olup olmadığının" belirlenmesi, yerel siyasi baskılar altında, kolaylıkla subjektif kararlara konu olabilmektedir.

Oysa bildiği gibi, Mevcut yasada, köy yerleşim alanlarıyla ilgili olarak gerekmesi halinde köy imar planı yapılarak hiçbir bedel ödenmeden mera alanları köy yerleşim alanı olarak zaten kullanılabilir.

4 - 4342 sayılı Yasa uyarınca, tahsis amacı değişikliği, ilgili Bakanlığın (Örn. İçişleri Bakanlığı) Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na talebi, Maliye Bakanlığının ve Valiliğin uygun görüşü üzerine ancak Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından yapılabilirken, getirilen Tasarı'da, yetki taşra teşkilatına devredilmiş olup, buna göre, ilgili Bakanlığın il Müdürlüğü'nün talebi (Örn. Turizm İl Müdürlüğü), illerdeki mera Komisyonu ve defterdarlığın uygun görüşü üzerine Valilikçe tahsis amacı değiştirilebilecektir.

Bu hüküm son derecede sakıncalıdır. Mera Kanunu uygulama dönemi boyunca, personel ve finansman yetersizlikleri nedeniyle Türkiye genelinde hedeflenenin çok altında tespit ve tahdit yapabilen bir taşra teşkilatı yapısının, bu yetkiyi doğru bir şekilde kullanabileceğini öngörmek olanaklı değildir.

Tam tersine, bu alandaki yetkinin taşra teşkilatına devri, sözü edilen yetersizlikler yanında, yerel siyasi baskıların da etkisi ile, çayır ve meraların işgali sürecini hızlandıracaktır.

Bu çerçevede, soruyoruz;

1 - 1.1.2003 tarihinden önce mücavir alan içerisindeki mera üzerinde inşaat çukuru açarak, birkaç temel inşaat demiri atıp betonlayarak temel direk oluşturulmuş alanlarda tahsis amacı değişikliği yapılması kime hizmet etmektedir ?

2 - Bu değişiklik ile "yasallık kazanacak" yayla evlerinin - villaların - otellerin sayısı kaçtır, bunlar hangi bölgelerde yer almaktadırlar, bunları kimler yapmışlardır ?

3 - Bu şekilde, mücavir alanlar içinde betonlaştırılan mera alanı ne büyüklüktedir?

4 - "Tecavüzcülere af" mantığı, yeni af beklentileri içinde, meraların işgali sürecini hızlandırmayacak mıdır ?

5 - Meraları korumak - geliştirmek ve amacı uyarınca kullanılmasını sağlamakla görevli kamu yönetiminin, bu görevi yerine getiremediği için tüm ulustan özür dilemek ve gereğini yapmak yerine, af yoluna gitmesi nasıl açıklanabilir ? Hükümetin, ulusun ortak değeri olan meraların işgaline af sağlama hak ve yetkisi var mıdır ?

Sonuç olarak;

Tasarının, Anayasa'nın, "çayır ve meraların amaç dışı kullanılması ve tahribinin önlenmesi için devleti gerekli tedbirleri alması için görevlendiren" 45. maddesine açıkça aykırılığı ortadadır.

Bu doğrultuda, Tasarı bu haliyle yasallaşması halinde, Anayasa Mahkemesi'nce iptal edilecektir. Ancak Anayasa Mahkemesi kararlarının "geriye yürümezliği" çerçevesinde, doğal kaynaklarımızı işgal edip el koyanlar, çayır meralarımızda mülkiyet tesis edeceklerdir. Bu, kabul edilemez bir durumdur.

Hükümeti, Tasarıyı Meclisten çekerek, 4342 sayılı Mera Yasası hükümleri doğrultusunda, çayır ve meralarımız için gerekli koruma - geliştirme uygulamalarını etkin bir şekilde yapmaya, bunun yanında, bugüne kadar gerçekleştirilen tespit - tahdit - tahsis çalışmalarını il bazında açıklamaya davet ediyoruz...

TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI

Gökhan GÜNAYDIN Başkan

Türkiye Erozyonla Mücadele, Ağaçlandırma ve Doğal Varlıkları Koruma Vakfı

Ümit Y. GÜRSES Genel Müdür

5.2.6. DOĞAL AFETLER VURUYOR, ÜRETİCİ KORUMASIZ - 21.05.2004

2004 yılı, tarımsal üretimin miktar ve kalitesini önemli ölçüde azaltan doğal afetler ile geçiyor...

2004, gerek doğal afetlerin verdiği zararın boyutu, gerekse üreticinin hiçbir koruma altında olmaması ile diğer yıllardan ayrılıyor.

Nisan Ayı'nda Türkiye'nin hemen tüm bölgelerinde fındık - zeytin - şeftali - elma - üzüm - fıstık ağaçlarında ortaya çıkan don zararının boyutu 1.5 katrilyon TL olarak hesaplanmıştı.

Kuraklık, İç Anadolu ve Çukurova bölgesinde, özellikle hububat ve pamuk üretimi üzerinde etkili oldu.

Mayıs ayı, özellikle Çukurova ve Amik Ovası'na felaketlerle geldi.

15 - 16 Mayıs 2004 tarihlerinde, Hatay İli'nde meydana gelen şiddetli yağışlar ve merkez ilçe sınırları içinde bulunan Yarseli Barajı'nın kapaklarının açılması nedeniyle binlerce dekar ekili alan sular altında kaldı. İkinci kez ekilen pamuktan da umut kesildi.

16 - 17 Mayıs 2004 tarihlerinde, Adana İli'nin Ceyhan - Yumurtalık ve Karataş ilçelerinde, pamuk - buğday - mısır ve karpuz ekimi yapılan 100 bin dekar alanda şiddetli dolu yağışları etkili oldu. Zarar % 40 ila % 80 arasında değişiyor...

35 bin dekada ekili buğdayın tümü yok oldu. Daha önce kuraklık nedeniyle iki kez ekimi yapılan 35 bin dekar pamuk alanında zarar oranı % 80'lerde. Karpuzda 15 bin dekar, birinci ürün mısırdaki 15 bin dekar alanda büyük zararlar var. Yalnızca bu üç ilçedeki zararın 4.5 trilyon TL civarında olduğunu hesapladık.

Tablo bu kadar vahim iken, tarımsal üretici, doğal afetlere karşı tarihinin en korumasız dönemini yaşıyor. Doğal afetlere karşı üreticiye tazminat ödenmesini düzenleyen 5254 sayılı Yasa, daha önce iptal edilmişti. Yerine konulan 2090 sayılı Yasa da, fonunun iptal edilmesinin ardından işlevsiz kaldı.

Yıllardır gündemde olan "Tarım Ürünleri Sigortası Yasası", bir türlü çıkarılmıyor. Üreticinin perişanlığına aldırılmaksızın, "Meksika modeli" - "İspanya Modeli" tartışmaları sürüyor.

Ayrıca, Yasa çıksa bile, 2 - 3 milyar dolarlık tarım bütçesi içerisinde ayrılması öngörülen 100 - 150 milyon dolarlık fonlarla, zararın tazmin edilmesi olanaksız...

Bu tabloya daha fazla seyirci kalınmaz. İvedilikle ürünü ve üreticiyi garantiye alıcı, ülke koşullarına uygun bir tarım sigortaları sistemi kurulmalıdır. Bu Yasa'nın kapsam dışı bıraktığı alanlara yönelik, fonu ile birlikte çalışmak üzere, 2090 benzeri bir doğal afetler tazmin yasası yürürlüğe sokulmalıdır.

Bununla birlikte, zarar gören bölgelere yönelik özel önlemler, zaman geçirmeden alınmalıdır. Bu kapsamda, girdi (tohum-gübre-ilaç) yardımı, üretici borçlarının ertelenmesi, 2003 yılı doğrudan destek ödemelerinden olan üretici alacaklarının ödenmesi, üreticiye sosyal yardım yapılması vb., ilk planda uygulanması gereken önlemler olmalıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur...

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.7. GIDALARIN ÜRETİMİ, TÜKETİMİ ve DENETLENMESİ, HALK SAĞLIĞI İÇİN YAŞAMSAL ÖNEMEDİR - 25.05.2004

"Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun Tasarısı", 26 Mayıs 2004 günü TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanacak.

Tüm uyarılarımıza karşın, ilgili Meclis Komisyonlarından geçen Tasarı kapsamında, halen, tüketici sağlığını yakından ilgilendiren konularda önemli eksiklikler - yanlışlıklar bulunmaktadır.

Tasarının, yetkilerin tek Bakanlıkta toplanması yaklaşımı olumlu olmakla beraber, gıda yasasının kapsamında olması gereken bazı konuları kapsam dışı bırakması sakıncalıdır. Ayrıca tasarı, mehz AB mevzuatı ile uyumsuzluklar taşımakta; tüketicinin korunması ve gıda kontrolünün etkinliği açısından 560 sayılı KHK'ye göre bir geriye gidış oluşturmaktadır.

Ziraat Mühendisleri ODASI olarak, daha önce yaptığımız açılmalalara ek olarak, Tasarı'nın Komisyonlarda aldığı son şekil üzerine karar vericileri uarmayı ve kamuoyunu bilgilendirmeyi bir görev biliyoruz;

1 - Tasarının, "Yetkiyi tek merkezde toplama" yaklaşımına aykırı düzenlemeleri değiştirilerek, gıda hizmetlerinin tek merkezli - tekdüzen bir yapıya kavuşturulması sağlanmalıdır.

Gıda maddelerinde izlenebilirliğin sağlanmasında yem kontrollerinin büyük önemi bulunmaktadır. Gıda maddesi olarak tüketilemeyen bazı ürünlerin yem olarak tüketimi veya yem maddesi olarak üretilen bazı ürünlerin gıda olarak tüketilmesi söz konusu olabildiğinden, gıda mevzuatının, yem konusunu da kapsamına alması ve düzenlemesi gerekmektedir. Nitekim, tasarının, müktesebat uyumu gereği dikkate alınması zorunlu olan Avrupa Birliği'nde geçerli karşılık mevzuatı, "AB Gıda ve Yem Kanunu" adını taşımakta ve gıda - yem - hayvan ve bitki sağlığını kapsamına almaktadır.

Tüketici sağlığına odaklı bir gıda mevzuatının, "tarladan sofraya gıda güvenliği" zincirini tümüyle kavraması gerektiği açıktır. Bu nedenle, tarım işletmelerinin de, gıda mevzuatı kapsamına alınması; bu yaklaşımın bir sonucu olarak ta, "birincil üretim" kavramının tanımı da dahil olmak üzere, Tasarı kapsamına eklenmesi gerekmektedir.

Tasarının, hayvan kesim yerleri - mezbahalar - kombinalar - entegre et tesislerini vb. gıda işletmelerinden ayrı tutan yaklaşımı, yalnızca bilim dışı olmakla kalmamakta, ayrıca gıda hizmetlerinin tekdüzenliğini bozma tehlikesi taşımaktadır. Bu bağlamda, et ve et ürünlerini işleyen gıda işletmelerini ayrı tutan yaklaşıma son verilmelidir.

Tasarı, Dış Ticaret Müsteşarlığı'nın, dış ticarete münhasır olarak diğer mevzuattan kaynaklanan görev ve yetkilerini saklı tutmaktadır. Oysa, gıda ve yem ürünlerinin dış ticaret uygulamalarının da, bu alandan sorumlu Bakanlık tarafından, tek merkezli olarak yürütülmesi doğru olacaktır.

Tasarı, suların üretim ve satışının kontrolünü Sağlık Bakanlığı'nda bırakmaktadır. Ayrıca Tasarı, Sağlık Bakanlığı ve Türk Silahlı Kuvvetleri yetkileri çerçevesinde bulunan laboratuvarları da kapsam dışı bırakmaktadır. Türkiye'de tüketilen gıda ürünlerinde silahlı kuvvetlerin payı ve su analizlerinin önemi - yaygınlığı dikkate alındığında, gıda alanının tek otoritede toplanması gibi halk sağlığı ile doğrudan ilgili teknik bir olgunun, yaşamın tüm alanları için etki doğurması beklenir. Bu alandaki tüm istisnalar, sistemin etkinliğini düşürecektir.

Tasarının, referans laboratuvarlara ilişkin hiçbir hükmünün bulunmaması da, önemli bir eksiklik olarak not edilm ektedir.

2 - Tasarı, gıda işletmelerindeki "sorumlu yönetici" uygulamalarını kaosa sürüklemektedir. 560 sayılı KHK düzenlemesinden geriye düşen tasarı düzenlemelerinin, "uzmanlık alanlarına saygı - gıda güvenliği için özdenetim" düşünceleri temelinde, değiştirilmesi gerekmektedir.

Halen yürürlükte bulunan 560 sayılı KHK, gıda maddeleri üreten işyerlerinde işletmenin nev'i ve büyüklüğüne göre gıda bilimi ve teknolojisi konusunda en az dört yıllık eğitim görmüş kişilerin istihdamını zorunlu kılmaktadır.

Bu çerçevede, gıda işletmelerinde ziraat - gıda - kimya - makine - petrol mühendisleri ve veteriner hekimler sorumlu yönetici olarak görev yapmakta ve dışsal denetim öncesi, işletmenin sağlıklı gıda üretmesinin bir teminatını oluşturmaktadırlar.

Buna karşılık Tasarı, istihdam konusunun yönetmelikle düzenleneceğini belirtmektedir. Bu yaklaşım, gıda sektörü gibi insan sağlığını doğrudan ilgilendiren bir konuda, uzmanlığa dayalı olmayan istihdam sürecine kapı açabilecek niteliktedir.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın, 20 beygir gücünün altındaki ekmek ve pasta işletmelerinde "ustaların" sorumlu yöneticilik yapabileceğine ilişkin 10 Ekim 2003 tarihli Yönetmelik değişikliği, yukarıdaki kaniya dayanak oluşturur niteliktedir.

Ayrıca Tasarı, halen gıda deneticisi olarak çalışan lise mezunu devlet memurlarının, bu görevlerini "kazanılmış hak" saymaktadır. Kamu görevlisi özlük hakları kazanılmış hak kavramını oluştururken, yapılan görevlerin bu hakkı doğurmayacağı açıktır. Özellikle, alanında uzman ziraat - gıda - kimya mühendisleri ve veteriner hekimler dururken, uzmanlık bilgisi olmayan lise mezunu kamu görevlilerinin gıda denetim hizmetlerinde çalıştırılmaları, tüketici sağlığına aykırı bir düzenleme olup, bu nedenle tasarı kapsamından çıkarılmalıdır.

"İlkeyi yasanın koyup, ayrıntıyı yönetmeliklerin düzenlemesi" gereği uyarınca, sorumlu yöneticinin "gıda bilimi ve teknolojisi konusunda en az dört yıllık eğitim görmüş olma" koşulunun, gıda denetçisinin ise "üretim nev'ine göre ziraat - gıda - kimya - petrol - makine mühendisi ve veteriner hekim olma" koşulunun Yasa kapsamına mutlaka alınması gerekli görülmektedir.

3 - Tasarının "Ulusal Gıda Kodeksi Komisyonu" ve Ulusal Gıda Meclisi" kurma yaklaşımı doğru, ancak bu yapılara yüklenen işlev ile kuruluş yapıları uyumlu değildir.

Özellikle, gıda kodeksinin hazırlanması gibi teknik bir işlev üstlenen ve 7 üyeden oluşan Ulusal Gıda Kodeksi Komisyonu'nda, ilgili Bakanlıklar tarafından seçilmiş iki bilim adamı bulunmaktadır. Bu sayının yetersizliği yanında, "Bakanlıklar tarafından seçilmiş olma" koşulunun, bilim adamı tarafsızlığı ile bağdaşmadığı açıktır. Komisyondaki bilim insanı sayısının artırılması ve belirleme sisteminin üniversitelere bırakılması doğru olacaktır. Aynı doğrultuda, TÜBİTAK'ın Komisyon'a üye vermesinin sağlanması da gerekli görülmektedir.

Ayrıca, Kurul'da tüketici temsilcisine yer verilmemesi de düşündürücüdür. "Gıda konusunda en fazla üyeye sahip sivil toplum örgütü" tanımı eksik ve yanlıştır. Anayasa'nın 135. maddesi anlamında kamu kurumu niteliğinde meslek teşekkülü olan ODA'ların açık tanımının yapılması, ziraat-gıda-kimya mühendisleri odası ve veteriner hekimler odalarının Komisyon'a birer üye vermeleri sağlanmalıdır. Bu sağlanmadığı takdirde, "fakültelerin gıda ve süt teknolojisi bölümlerinden mezun en fazla üyeye sahip kamu kurumu niteliğindeki meslek teşekkülü" nün Komisyon'a üye vermesine yönelik bir düzenleme yapılmalıdır.

Ulusal Gıda Meclisi ise, görev tanımına göre, bir danışma organı niteliğindedir. Bu nedenle adı da işlevine uygun olarak değiştirilmelidir. "Ulusal" sözcüğünün tanımladığı kapsam da göz önüne alınarak, sözü edilen organın adı Gıda Danışma Kurulu olarak değiştirilmelidir.

Aynı doğrultuda, üyeleri gıda sektörü ile ilgili her türlü hizmeti yürüten meslek odalarının, "gündemdeki konuya bağlı olarak çağrılacak" bir nitelikte değerlendirilmeleri, gerçekten düşündürücüdür. Gıda alanı ile ilgili meslek odalarının tümünün, Ulusal Gıda Meclisi'ne üye vermelerine yönelik düzenleme, Tasarıya eklenmelidir.

4 - Dışsatımdan geri dönen ürünlerin yurtiçi tüketimine açık kapı bırakacak düzenlemelerden uzak durulmalıdır.

Tasarıda, "ihraç edilen ürünün geri gelmesi halinde, gıda güvenliğine uygun olması şartına bağlı olarak yurda girişine izin verilir. Bu ürünlerin yurt içinde satışına ancak

Türk Gıda Kodeksine uygun hale getirilmesi koşuluyla izin verilir.” hükmü yer almaktadır.

İhraç edilen ve ihraç edilen ülkenin kalite ve sağlık kurallarına uymadığı için geri dönen bir gıda maddesinin, “gıda güvenliğine uygun olması halinde yurt içine sokulması” yaklaşımı, anlaşılır değildir. Bu ülke insanının, ihraç edilen ürünü geri çeviren ülke insanı kadar sağlıklı – kaliteli ürün tüketme hakkı vardır.

Dışarıdan geri dönen ve Tasarı yaklaşımıyla ülkeye sokulan ürünün, satışına izin vermek için Türk Gıda Kodeksine uygun hale getirilmesinin etkin denetimi mümkün olabilecek midir ? Süregiden yapı, bunun tersini kanıtlamaktadır. Dışarıdan dönen ürünler, yıllardır Türkiye’de yurtiçinde tüketilmektedir.

Tüm bu sağlığa aykırı yapının değiştirilmesi için, düzenlemenin, “ihraç edilen ürünün geri gelmesi halinde, Türk Gıda Kodeksine uygun olması şartına bağlı olarak yurda girişine ve satışına izin verilir” şekline dönüştürülmesi gerekli görülmektedir. Bu düzenlemenin, elbette, Türk Gıda Kodeksinin diğer ülkelerin benzer düzenlemeleri de göz önüne alınarak, revize edilmesi gereğini ortaya koymaktadır.

5 – Gıda deneticilerini, yaptırım gücünden uzak tutan düzenlemeler değiştirilmelidir.

Tasarı, öngörülen idari para cezalarının o yerin en büyük mülki amiri tarafından verilebileceği yönünde düzenleme getirmektedir.

Gıda denetimlerinin etkinliği ve denetimlerde saptanan usulsüzlüklere uygulanacak para cezalarının caydırıcı olabilmesi, denetim yapanın yaptırım gücü ile donatılması ve yaptırımın zaman geçirmeden uygulanabilmesi ile olanaklıdır.

İdari para cezasının o yerin en büyük mülki amiri tarafından uygulanacağına yönelik düzenleme, artan bürokrasi ve zaman kaybı ile birlikte, denetimin etki gücünün aşınımı anlamını taşıyacaktır.

6 – “Kamu Yönetimi Reformu” Gıda Hizmetlerinin Yönetiminde Yeni Karmaşalar Yaratmaktadır.

“Kamu Yönetimi Temel Yasa Tasarısı”, gıda denetim hizmetlerini merkezi yönetimden alarak yerel yönetimlere devretmektedir. Tasarı, merkezi yönetimin laboratuvarları, üretme istasyonları, bina, araç, gereç, taşınır ve taşınmaz malları, alacak ve borçlarını, bütçe ödenekleri ve kadroları ile birlikte yerel yönetimlere devretmektedir.

2003 Yılı Türkiye İlerleme Raporu’nda ise, Türkiye uygulamasında iller arasında bir standardizasyon bulunmadığı belirtilmektedir. Yetkinin tümüyle yerel yönetimlere devredilmesinin, bu alanda yaratacağı karmaşayı öngörmek zor değildir.

Oysa müktesebatına uyum yükümlülüğü içinde bulunan Avrupa Birliği’nde, bağımsız merkezi gıda otoritesi, denetim sistemini bir bütün olarak ele almaktadır.

Avrupa Parlamentosu ve Konseyi’nin Gıda ve Yem Yasasıyla ilgili genel ilke ve koşulları belirleyen, Avrupa Gıda Güvenliği İdaresi’ni kuran, ve gıda –yem güvenliği ile konularıyla ilgili işlemleri belirleyen (EC)178/2002 sayılı Tüzüğü, 28 Ocak 2002 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Sözü edilen Tüzük, Gıda ve Yem Yasası’nın genel ilke ve koşullarını belirlemektedir. İzleyen süreçte, AB Komisyonu tarafından, yeni bir taslak tüzük (Resmi Gıda ve Yem Kontrolleri Konusunda Avrupa Parlamentosu ve Konsey Tüzüğü, 5.2.2003 COM 2003) hazırlanmış olup, 2005 yılı başında yürürlüğe girecek yeni Yasa, doğrudan veya çevre vasıtasıyla insan ve hayvan sağlığı üzerine doğabilecek risklerin önlenmesi amacıyla hem gıdalara hem de yemlere yönelik kontrol sisteminin yapısını ve görevlerini açıklamaktadır.

Bu çerçevede, AB ile uyumlu, gıda ve yem güvenliğini sağlayacak bir sistemin kurulabilmesi, ancak bağlı taşra teşkilatına sahip, gıda ve yem hizmetlerini birlikte yürütecek bir Genel Müdürlüğün kurulması ile olanaklıdır. Aksi takdirde, 2006 yılı sonrası AB’ne yapılacak dışarıda da önemli sıkıntılar ortaya çıkabilecektir.

Buna karşılık, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı’nın teşkilat yapısının “reorganize edilmesine” yönelik olarak sürdürülen çalışmalar çerçevesinde gıda hizmetleri, “Ana Hizmet Birimleri” altında yer alan Gıda İşleri Genel Müdürlüğü görev alanına bırakılmaktadır. Temelde tek bir otoriteye bağlı olması gereken hizmetlerden

hayvansal ürünlerin "Hayvansal Üretim ve Hayvan Sağlığı Genel Müdürlüğü" aracılığıyla denetlenmek istendiği anlaşılmaktadır. Bağlı Kuruluşlar arasında yer alan "Kontrol ve Denetim Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün" de, gıda denetim sisteminin bir parçası olacağı ifade edilmektedir.

Böylece merkezde gıda yönetimi birden fazla Genel Müdürlüğün yetkisine bırakılmakta iken, temelde gıda hizmetleri yerleştirilmektedir. Bu yapının, halk sağlığını koruyucu, etkin bir gıda yönetim organizasyonu oluşturamayacağı açıktır.

Tarladan sofraya gıda ve yem güvenliğinin sağlanması, bağlı taşra teşkilatına sahip, tüm gıda ve yem hizmetlerini birlikte yürütecek bir Genel Müdürlüğün kurulması ile olanaklıdır.

Sonuç Olarak: 26 Mayıs 2004 tarihinde TBMM Genel Kurulun'da görüşülmeye başlanacak olan "560 sayılı Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun Tasarısı", tüm uyarılarımıza karşın Komisyonlarda değiştirilmeyerek, temel yapısı korunmuş bir şekilde Genel Kurul'a getirilmiştir. Tasarı, yukarıda belirtilen gerekçelerle, kabul edilebilir nitelikten uzaktır. Tasarının yasalaşması halinde, düzenleme alanında halen yaşanmakta olan yetki karmaşası, denetimlerdeki yetersizlik ve etkisizlikler, uymakla yükümlü olunan ilgili Avrupa Birliği mevzuatı ve sistemi ile uyumsuzluklar sürmüş ve insanlarımızın sağlıklı ve nitelikli gıdaya ulaşma yönündeki beklentileri karşılanmamış olacaktır. Tasarının geri çekilmesi ve ilgili tarafların aktif katılımı ile ulusal beklentilere ve uluslararası uygulamalara uyumlu olacak şekilde yeniden düzenlenmesi gerekmektedir. Ziraat Mühendisleri ODASI, halk sağlığını doğrudan ilgilendiren bu alanda, her türlü katkıyı sağlamaya hazırdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.8. ÇEVRE SORUNALI VE TÜRKİYE - 05.06.2004

5 Haziran tüm dünyada Çevre Günü olarak "kutlanmaktadır". Rant ekonomisi ve tüketim çılgınlığının sınır tanımadığı, doğal kaynakların bir üretim unsuru olarak görüldüğü ve onlara el koyma planlarının binlerce masum çocuk ve sivilin ölümüne neden olduğu, doğanın katledildiği günümüz dünyasında, çevre günü, kutlamalara değil, olsa - olsa saptamalara ve yeni politika önerilerine aracı olmalıdır...

Çoğunluğu gelişmiş ülkeler kaynaklı faaliyetler sonucu ortaya çıkan İklim değişikliği, ozon tabakasının incilmesi, biyolojik çeşitliliğin azalması, ormanların tahrip edilmesi gibi "küresel" sorunlar, çevre ve insan sağlığını giderek daha fazla tehdit eder hale gelmiştir.

Bu çerçevede, özellikle son çeyrek yüzyıllık dönemde, soruna uluslararası düzlemde çözüm üretme çabaları öne çıkmıştır. İklim Değişikliği ve Biyolojik Çeşitliliğin Korunması Sözleşmeleri, ayrıca Çölleşmeyi Engelleme Konvansiyonu, ozon tabakasına zarar veren gazların azaltılmasına yönelik Viyana Sözleşmesi ve Montreal Protokolü bu kapsamda sayılabilecek uluslararası anlaşmalardır.

Ancak ABD'de BUSH yönetiminin soruna yaklaşımı, olası bir çevre felaketini davet edici niteliktedir...

Sanayileşmiş ülkelerin sera gazı emisyonlarını azaltma taahhütlerini daha katı hale getiren ve bu azaltımın belirli zaman dilimleri içinde gerçekleşmesini öngören Kyoto Protokolü, 177 ülke tarafından imzalanmasına karşın, ozon tabakasının delinmesine en büyük "katkıyı" oluşturan ABD tarafından reddedilmiştir.

Bu çerçevede dünya, "doğanın ve çevrenin korunması", "en çok kirletenin en çok ödemesi" ilkelerine elveda demişe benziyor...

Çevre sorunsalının sorumlusu kapitalist üretim süreçlerini yürüten merkez ülkeler olmasına karşın, merkez ülkeler, geliştirdikleri politikalarla, çevre sorununu azgelişmiş / gelişmekte olan ülkelere transfer etmeye yönelmektedirler.

Sınai kaydırmacılık çerçevesinde, özellikle en çok çevre kirletici sektörler olan tekstil, demir-çelik, taşa toprağa dayalı sanayii üretimi ve kağıt üretimi çevre ülkelere yaptırılmakta ve nihai ürünün dışalımını yapmaktadır. Diğer taraftan, merkez ülkeler, zehirli – tehlikeli atıklarını kendi ülkeleri dışına çıkarmaktadırlar.

Bu genel çerçeve içinde Türkiye’de, uzun süredir doğal kaynaklarına saygısız, rant – talan ekonomisi yürütülüyor; yitirildiğinde tekrar kazanılması olanaksız ya da çok zor olan ulusun ortak varlıkları tüketiliyor.

Tarım alanları hoyratça-amaç dışı kullanılıyor. Yerleşim yeri olarak kullanılan 1.5 milyon hektar alanın 1/3’ü, ilk dört sınıfta yer alan nitelikli tarım arazileri üzerinde kurulu durumda. Sanayi bölgelerin %60’ından fazlası, alternatif alanların varlığına karşın, yine tarım toprakları üzerinde kurulu.

Türkiye çölleşme tehdidi altında...

Tüm bu vahim tablo karşısında, ivedilikle uygun önlemleri almak durumunda olan Türkiye’de, bunun yerine talan ekonomisi ateşleniyor. 2B Yasası ile orman alanları üzerindeki tehdit hala geçmemişken, Hükümet, TBMM’den geçirdiği 5178 sayılı Yasa ile 1.1.2003 tarihinden önce yapılan mera işgallerine af getirdi. İlave imar planları ile meraların tahsis amacının değiştirilebileceğine ilişkin Yasa hükmü, işgalleri toplu talana dönüştürecek nitelikte. Maden Yasası, işletmecinin kar kaygısına zeytinliklerimizin, tarım arazilerimizin teslim oluşuna işaret ediyor. Turizm ile ilgili mevzuat, benzer sonuçlar üretiyor. Kıyı Yasasında yapılmaya çalışılan düzenlemeler ile kıyılarımız halka kapatılıyor, adeta sermayeye peşkeş çekiliyor...

Türkiye, toprak politikasını sürdürecektir bir kurumsal yapıdan yoksun.

Doğal kaynaklarını ve arazi varlığını izleyemeyen bir ülkenin, çevre öğelerini koruyup yöneterek geleceğe taşıması olanaklı değil. Nitekim, bizzat Tarım Alanlarının Amaç Dışı Kullanılmasının Önlenmesine Dair Yönetmelik hükümlerinin kendisi, tarım arazilerinin amaç dışı kullanım olanaklarını, yargı kararlarına rağmen artırmaya odaklı hükümler taşıyor.

Ankara’nın göbeğinde, Atatürk’ün armağanı Atatürk Orman Çiftliği, “masum” gerekçelerle işgal ediliyor.. Bütün yıl yalnızca bir ya da iki ay kullanılan yazlık evler, zeytinliklerimizi – alanlarımızı tüketiyor...

Su kaynaklarımızın durumu perişan. Trakya’da Ergene, Marmara’da Nilüfer Çayı adeta zehir akıyor. Sanayii tesisleri, denetimsiz koşullarda, tüm deşarjını nehirlerimize bırakıyor. Mevzuat hükümlerinin ve denetimlerinsıkılaştırılması gereği ortada iken, Çevre ve Orman Bakanlıklarının birleşmesinden doğan karmaşa ve teknik eleman yetersizliği, sorunların ağırlaşmasına neden olmaktadır. Nitekim, Kızılırmak Havzası’nda, ÇED Raporu’na gerek duyulmaksızın petrol ve doğalgaz aranmasına izin verilmektedir.

Aliağa’da, gemilerden sökülen asbestlerin Ege Denizine atıldığı fotoğraflanmış durumdadır. Tüm bu gerçekler ortada iken, bazı çevreler tarafından, Türkiye tarım sektörü, “çevre kirletme kaynağı” olarak gösterilmeye çalışılmaktadır.

Başta AB ve ABD olmak üzere, yoğun (entansif) tarımın doğayı kirlettiği ve çevre üzerine olumsuz etkiler ortaya koyduğu bilinmektedir. Ancak Türkiye tarımı, bu çerçevede değerlendirilemez. Tarımda pestisit kullanımına ilişkin veriler, bu gerçeğin altını çizmektedir;

Hektara etkili madde olarak pestisit kullanımı Türkiye’de 0.63 kg. iken, aynı rakam ABD’de 3.5 kg., Fransa ve Almanya’da 4.4 kg., Yunanistan’da 6 kg., İtalya’da 7.6 kg. ve Hollanda’da 17.5 kg. dir. Görüldüğü gibi Türkiye’de pestisit kullanımı, gelişmiş ülkelerle karşılaştırıldığında, oldukça düşük düzeydedir.

Türkiye’nin bazı bölgelerindeki ortalamanın üzerindeki pestisit kullanımı ise, “tarım danışmanlığı” ve “reçeteli tarımsal savaşım ilacı satışı” sistemine geçilerek olumsuz etkilerinden arındırılmalıdır.

Türkiye’de tarım sektörü çevre kirleten değil, aksine çevre kirliliğinden olumsuz etkilenen bir konumdadır. Bu bağlamda, merkez ülke kaynaklı “tarımsal üretimi destekleyen politikalarından vazgeçin, doğal kaynaklarınızı koruyun” tavsiyelerinden sakınılmalıdır. Türkiye tarımının, kendine yeterliliği sağlama ve sürdürme gereği ortadadır.

Türkiye, doğaya ve tüketici haklarına saygılı bir çerçeve içinde, tarımsal üretim potansiyelini kullanmak zorunda olan bir ülkedir. Bu zorunluluk, siyasi ve ekonomik bağımlılık ilişkilerini kırmak için, olmazsa olmaz bir nitelik taşımaktadır.

Unutmayalım ki; başka ülkelerin ürettiği genetiği değiştirilmiş organizmaları tüketmek yerine, doğa ve çevre değerlerini miras olarak kabul edip, bu mirasa saygılı ve doğayla dost üretim tekniklerini geliştiren bir ülke; çocukları ve torunları için güvenli bir gelecek sağlayabilir. Dünya Çevre Günü Kutlu Olsun !..

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.9. TARİH ÖĞRETMENİNİN “TALİHSİZ” AÇIKLAMALARINA YANITTIR... - 12.06.2004

Tarım Kredileri Kooperatifleri Merkez Birliği Genel Müdürü Bedrettin YILDIRIM, 7 ve 8 Haziran 2004 tarihlerinde bazı gazetelerde yayımlanan demecinde şunları söylemektedir; “Şu anda bu ülkede yulaf bulamıyoruz. Bu bizim için utanç verici bir şey. 25 ziraat fakültesi, yöneticileri, veterinerler için yulaf bulamamak, arpa ithal etmek utanç vericidir” demiş ve şöyle devam etmiştir. “Ben Tarım ve Köyşleri Bakanlığı’ndaki yapıyı çok iyi biliyorum. 25 bin ziraat mühendisi, veteriner ve 65 bin çalışan. Ve bunlara ödenen trilyonlarca maaş. Bu insanlar Türk insanı çiftçisinin önüne düşüp, (Biz bu ülkede dışarıdan arpa buğday almamalıyım, süne ile mücadele edelim, hayvanlarımızı çoğaltalım) demiyorlar. Bürolarda, sırça köşklerde çiftçiyi horlayarak, onu aşağılayarak, beslendiği insanları kapılarından kovarak, gel keyfim gel diyorlar. Bu utanç verici bir şey, yüzkarası bir şey.”

YILDIRIM’ın sözlerinin yalnızca biri doğru, o da eksiktir : Türkiye’nin yulaf dışalımı yapması utanç verici birşeydir !... Bununla birlikte, yulaf, dışalım zorunluluğu olan ürünlerin içinde neredeyse en önemsizdir. Türkiye, en çok 2002 yılında, 5.188 ton yulaf dışalımı yapmış ve 318 bin dolar para ödemiştir. Oysa örneğin 2003 yılında yapılan mısır dışalımı 1.8 milyon ton olup, ödenen para milyar dolarlar düzeyine yaklaşmaktadır. Kısacası; Türkiye’nin tarımda dışa bağımlı olması ve bunun giderek derinleşmesi utanç vericidir...

Bu kimin utancıdır ? YILDIRIM’da asıl yanlışını, Türkiye’nin tarım alanında düştüğü durumun sorumlusu olarak ziraat mühendislerini göstermeye çalışmakla yapmaktadır. Evet, Türkiye tarımı 1980’lerden beri geriye gidiş, 1999’dan beri de bir çöküş yaşıyor, çöküş süreci hızını artırarak sürdürüyor. Ancak bunun sorumlusu ziraat mühendisleri değil, IMF ve Dünya Bankası politikalarına teslim olmuş siyasetçiler ve onlara eşlik eden “sürpriz bürokratlar”.

Sözü edilen “sürpriz bürokratlara” en iyi örnek te, YILDIRIM’ın ta kendisidir. Tarih öğretmeni iken Tarım Bakanlığı müsteşar yardımcılığına getirilmiş, ardından Tarım Kredi Kooperatifleri Genel Müdürlüğü’ne atanmıştır. Tarım konusunda en küçük bir birikimi olmayan kişilerin, tarım bürokrasisinin bu denli üst makamlarında bulunmaları, dış etkiler yanında, Türkiye tarımının geriye gidişinden sorumlu olan iç etkileri olanca açıklığı ile gözler önüne sermektedir.

Kamuda çalışan ziraat mühendisleri, YILDIRIM’ın iddia ettiği gibi sırça köşklerde yaşamamakta; tam tersine, geçimlerini sağlamaya dahi yetmeyen maaş düzeyleri ile ülke tarımına hizmet vermeye çalışmaktadırlar. Bu ülkenin taşında toprağında, bu isimsiz kahramanların emekleri vardır. Ziraat mühendisleri, “reorganizasyon” adı altında Tarım Bakanlığının dağıtılmasını, organizasyon yapılarının kırılmasını, başka

bir deyişle "üretim katkısı koymalarının kasten engellenmesini" yıllardır eleştiriyorlar, bu yapının düzeltilmesine çalışıyorlar.

"Sırça köşk" tanımı, ancak YILDIRIM'ın geçmiş ve bugünkü makamlarını tanımlayabilir, mütevazî kamu bürolarını değil!.. YILDIRIM'ı, geçmişte yaptığı ve bugün sürdürdüğü Yönetim Kurulu üyelikleri, Müsteşar Yardımcılıkları, Genel Müdürlük'lerinden aldığı toplam geliri açıklamaya, bu gelirleri ziraat mühendislerinin gelirleri ile kamuoyu önünde karşılaştırmaya, hangi uygun öğretim düzeyi ile bürokrasideki hızlı yükselişini sağladığını kamuoyuna açıklamaya davet ediyoruz.

"Çiftçiye aşağılama – horlama" davranışına kimlerin sahip olduğu ise, yine YILDIRIM'ın işaret etmeye çalıştığının tersine olmak üzere, kamuoyunun taze anıları arasındadır.

Sonuç olarak, YILDIRIM'ın makamları, şikâyet etme – itham etme değil; icraat yapma ve bunların yanında, tüm meslek üyelerine olduğu gibi, ziraat mühendislerine saygı duymayı gerektiren makamlardır. Çünkü onlar olmaksızın, "YILDIRIM'ın makamında oturması" olanaklı değildir..

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan (Yönetim Kurulu adına)

5.2.10. 5179 SAYILI "GIDALARIN ÜRETİMİ, TÜKETİMİ VE DENETLENMESİNE DAİR KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMENİN DEĞİŞTİRİLEREK KABULÜ HAKKINDA KANUN" BASIN AÇIKLAMASI 14.06.2004

5179 sayılı "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değıştirilerek Kabulü Hakkında Kanun", 05.06.2004 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Söz edilen Yasa, "tarladan sofraya gıda güvenliği" felsefesine bütünsel bir yaklaşım getirememiş, Avrupa Birliği'nin ilgili mevzuatına uyumda yetersiz kalmış, görelî iyileştirmelere karın yetkiyi tek merkezde toplayamamış, piyasa gözetim ve denetimi konularında yeni belirsizlikler ortaya çıkarmış, gıda denetiminde özelleştirmenin ve yerel idarelere yetki devrinin kapısını aralamış, "sorumlu yönetici" niteliklerini ve bunun yanında daha yirmi bir konuyu çıkartılacak yönetmeliklere bırakarak sektörü sürprizlere açık bırakmıştır.

Bizler gıda alanında görev yapan meslek gurupları olarak, Yasanın hazırlanma sürecinde yaptığımız Basın Açıklamaları ile gerekli katkıyı sağladık. Bunlardan bazıları, TBMM Komisyonlarında dikkate alındı, böylece Yasa görelî olarak düzeltilildi. Yasa'nın hala yukarıda belirtilen eksiklikleri taşıması, katılımcı olmayan Yasa hazırlanma sürecinin bir sonucudur.

Halk sağlığı-gıda güvenliği gibi yaşamsal bir konuda, yürürlüğe girmiş bulunan Yasa'nın kamu yararına aykırı sonuçlar doğurmasının önlenmesi için, aşağıdaki önlemlerin uygulamaya aktarılmasında zorunluluk bulunmaktadır;

- Gıda işletmelerinde ziraat-gıda-kimya mühendisleri ve veteriner hekimlerin sorumlu yönetici olarak görev yapması, işletmenin sağlıklı gıda üretmesinin güvencesidir. Bu bağlamda, yayımlanacak yönetmeliklerde, sayılan meslek alanlarına özgülü açık-somut belirlemeler yapılmalı, uzman olmayan meslek guruplarının sorumlu yönetici olarak çalışması engellenmelidir.
- Kamu Yönetimi Temel Yasa Tasarısı, gıda denetim hizmetlerini merkezi yönetimden alarak yerel yönetimlere devretmeyi öngörmekte, yeni Yasa da hükümleri ile bu kapıyı aralamaktadır. Uyum yükümlülüğü içinde bulunan Avrupa Birliği'nde, bağımsız merkezi gıda otoritesi, denetim sistemini bir bütün olarak ele almaktadır, bu yaklaşım göz ardı edilmemelidir.
- Kontrol ve sertifikasyon hizmetleri ile risk analizlerinin özel kuruluşlarca da yapılabilmesine yönelik adımlar atılmaktadır. Gıda kontrolü ve bu konuda yapılacak risk analizleri özel kuruluşlara devredilmemeli, Yönetmelikler oluşturulurken bu konuda hassas davranılmalıdır.

- “Kar amacı gütmeyen dernek ve vakıfların oluşturduğu organizasyonlar” olarak tanımlanan Gıda Bankası istismara açıktır.Gıda Bankasına başlanan gıdaların,kodeks veya standartlara uygunluğu konusunda net bir ifade yoktur. .Bu bilinmezliklerin yönetmelikle açıklanacağı süreçte şaibeye yol açmayacak ve bu organizasyonların politika araç olmasına engel olacak her türlü önlem alınmalıdır.
- Yönetmelik çalışmalarının her aşamasında Üniversiteler, Sivil Toplum Örgütleri ve Meslek Odalarının aktif katılımı sağlanmalıdır.

Kamuoyuna duyurulur...

TMMOB GIDA MÜHENDİSLERİ ODASI

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI

TMMOB KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASI

TÜKETİCİYİ KORUMA DERNEĞİ

TÜKETİCİ HAKLARI DERNEĞİ

5.2.11. SÖZDE “KAMU YÖNETİMİ REFORMU” KÖY HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ’NÜ KAPATIYOR, TOPRAK VE SU KAYNAKLARIMIZI KORUMASIZ BIRAKIYOR! - 22.07.2004

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, TBMM’de görüşülmekte olan Mahalli İdare Birlikleri Yasa Tasarısı, Cumhurbaşkanına gönderilen 5227 sayılı Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Yasa, 5215 sayılı Belediye Yasası ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyeleri Yasası, Cumhurbaşkanınca iade edilen 5197 sayılı İl Özel İdareleri Yasası ile son dönemde çıkarılan 5195 sayılı Endüstri Bölgeleri Yasası, 5178 sayılı Mera Yasası Değişikliği, 5177 sayılı Maden Yasası Değişikliği, 5200 sayılı Tarımsal Üretici Birlikleri Yasası çalışmalarında öngörülen kimi düzenlemelerin toprak ve su kaynaklarımız üzerinde yaratacağı olumsuz etkiler konusunda, ülke yönetiminin ve kamuoyunun dikkatinin bir kez daha çekilmesini, kamusal görevi saymaktadır.

İlke olarak, kamu yönetimini yeniden yapılandıran genel düzenleyici işlemlerde, toprak ve su kaynaklarımızı ülkesel ölçekte bütüncül olarak gözeten bir düzenlemeye gidilmesi gereği ve zorunluluğu bulunmakta iken, gerçekleştirilen “reformlar” bunun tersine bir yönelim göstermektedir.

Öne sürülen; “bugüne kadar merkezi yönetim tarafından yürütülen hizmetlerin yerel yönetimlerde üstlenilmesinin etkinliği ve verimliliği sağlayacağı” savı, genel olarak yanlışlığı yanında, toprak ve su kaynaklarımız söz konusu olduğunda, tümüyle tersine sonuçlar doğuracaktır.

Toprak ve su kaynaklarımızın korunması, geliştirilmesi, planlı kullanılması konusunda bazı saptamalarımız, aşağıya çıkartılmıştır;

1. Tarım sektörü, ülkemizde önemli ve öncelikli konumunu sürdürmektedir.
2. Ülkemizde tarımsal alt yapı bozukluğu, ivedilikle ele alınması gereken bir sorundur.
3. Ülkemiz toprak kaynakları bakımından zengin bir ülke değildir.
4. Ülkemiz su zengini bir ülke değildir.
5. Toprak ve su kaynakları ülkesel ölçekte planlanması ve havza-alt havza bazında projelendirilmesi gereken doğal kaynaklardır.
6. Toprak ve su kaynaklarının yönetimi merkezi yönetimin görevidir.
7. Kamu yönetimindeki yapılanma öngörülmesi, Anayasa’ya aykırılıklar içermektedir.
8. Yasama çalışmaları, AB hazırlık sürecine aykırı uygulamalar barındırmaktadır.
9. Doğal kaynakların korunması, ulusal savunma stratejisinin ayrılmaz bir parçasıdır.
10. Alınması öngörülen önlemler, sorunlarımızı çözücü nitelikte değildir.
11. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü veya toprak ve su kaynaklarımızı koruyacak yeni bir merkezi bir örgüt zorunludur.

Bu saptamalar doğrultusunda, son dönemde gündeme gelen yasal düzenlemeler incelendiğinde, karşılaşılabilecek sorunlar açıkça görülmektedir.

Tarım arazileri de dahil olmak üzere Hazineye ait taşınmazların satışa çıkarıldığı, Köy Yasası ve Tapu Yasası’nda yapılan değişikliklerle yabancılara taşınmaz alma serbestisinin adeta sınırsız olarak getirildiği, Maden Yasası ve Orman Yasası’nda

yapılan değişikliklerle orman niteliğini kaybetmiş olduğu öne sürülen arazilerin tarım dışı kullanıma ağıldığı, Mera Yasası'nda yapılan değişikliklerle mera işgalcilerinin ödüllendirildiği, Endüstri Bölgeleri Yasası ile kontrolsüz ve sınırsız arazi kullanımına izin verildiği süreçte, merkezî karar verme yetkisinin yerelle devredilmesi, toprak ve su kaynaklarımızın rant kaygısına teslim edilmesi anlamını taşımaktadır.

TBMM tutanakları incelendiğinde, "yerel yönetimleri güçlendirme projesi" kapsamında Genel Kurulda yapılan tartışmaların hemen tümüyle "alt yapı hizmetlerinin yürütülmesi ve personel politikaları konuları"na yoğunlaştığı, sorunun toprak, su ve gen kaynaklarını koruma boyutlarına hemen hiç değinilmediği görülmektedir. Kaynak koruma ve tarımsal alt yapı geliştirme önceliklerinin yeterince değerlendirilememesi, ölkemizin geleceğini riske eden, son derecede sakıncalı bir anlayışın varlığına işaret etmektedir.

Çevre ölkelerde, benzeri "yerel yönetim reformları" gerçekleştirildikten sonra kentlerin su dağıtım hizmetlerinin çokuluslu şirketlerin eline geçtiği, sağlık ve eğitim hizmetlerinin piyasalaştığı, sosyal devlet niteliğinin aşamalarla ortadan kalktığı ve yabancıların taşınmaz ediniminde hızlı artışlar görüldüğü bilinmektedir.

Sanayileşmesini tamamlayarak bilgi toplumuna geçen ölkeler, 18. yüzyıldan itibaren güçlü merkezi kurumlar yoluyla ve uzun vadeli planlamaları ödünsüz uygulayarak temel altyapı yatırımlarını tamamlamışlar ve süreç içerisinde bazı görev ve yetkileri yerel yönetimlere devretmişlerdir. Altyapısı yeterince gelişmemiş ölkemizde ise, merkezi kurumları tasfiye eden düzenlemeler ile öлке ve bölge planlarına bağlı kalmaksızın görev ve yetkilerin yerel yönetimlere devri, bölgeler arası eğitsizlikleri artıracak ve taşeronlaşma uygulamalarını gündeme getirecektir.

"Sosyal devlet" ilkesi doğrultusunda, Anayasa'mızın 44. ve 45. maddelerinde tarıma, 166. maddesinde planlamaya yönelik olarak devlete yüklenen görevler, kamu hizmetlerinden yurttaşların yararlanmasını sağlamaya ve sosyo-ekonomik dengesizlikleri gidermeye yöneliktir. Düzenleme paketi ile Anayasa maddelerine aykırı bir durum yaratılmış, kamu hizmeti faturaya bağlanmış, müşteri kavramı yurttaş kavramına yer terk etmiş ve sosyal devlet ilkesi işlevsiz kılınmıştır.

Bütün bunların yanında, Türkiye'de var olan uzmanlık kuruluşlarının deneme-yanılma yöntemine göre, siyasi çıkarlar doğrultusunda "reorganizasyon" adı altında dağıtılması - işlevsiz kılınması, ölkemizi geriye götürmektedir.

Bu çerçevede, 5227 sayılı Yasa uyarınca Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasıyla, ölkemizde toprak kaynaklarının yönetiminden sorumlu bir kurum kalmamıştır.

Süreç içerisinde; yerel siyasi baskılar artarak kaynaklar plansızca ve savurganca kullanılacak, bölgesel eğitsizlik ve dengesizlik sorunu büyüyecek, toprak ve su kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve yönetimi için, öлке bütününde planlamalar ve havza bazında uygulamalar yapılamayacak, tarımsal desteklerin kaldırılmasına ek olarak devletin Türk çiftçisine dolaylı olarak verdiği son destek olan arazi toplulaştırma hizmetleri istenilen düzeyde ve nitelikte verilemeyecek, KHGM'nin kendi personeli ve donanımı ile kırsal kesime götürdüğü hizmetlerin parasallaştırılması sağlanarak, doğacak pazarı yerli ve yabancı özel sektör dolduracak, parası olmayan köylüye hizmet verilemeyecektir.

Su kaynaklarının sorumlusu Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü gibi görünse de, şu anda bile birden fazla kurumun söz sahibi olduğu alanın gerçek sahibi artık yoktur.

KHGM'nin yol ve içme suyu gibi sosyal altyapı hizmetlerinin yerel yönetimlere devrinde ısrar edilecekse, doğası gereği yerel yönetimlere devredilemeyecek toprak ve su kaynaklarının yönetimi için, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde kurgulanacak kurumsal yapı için önerimiz; Tarım Reformu Genel Müdürlüğü ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün birleştirilerek, TÜGEM Tarım Arazilerini Değerlendirme Dairesi Başkanlığı ve Çayır-Mer'a Dairesi Başkanlığı'nın Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bünyesine alınması sonucu "Toprak Koruma ve Sulama Genel Müdürlüğü" kurulmasıdır.

Böylece; 3083 sayılı kanun gereği yürütülen toplulaştırma, dağıtım, kiralama hizmetleri aksamayacak, ülke topraklarının etüdü, sınıflandırılması ve arazi kullanım planlarının hazırlanması gibi ulusal düzeyde yapılması gereken hizmetler hızla bitirilecek, tarımsal altyapı hizmetleri etkin biçimde verilebilecek, yerlerinden olanları yeniden üretici kılmayı sağlayan iskan hizmetleri, ulusal-bölgesel planlamalarla tamamlanabilecek, gereksiz bürokrasi azalacak, genel müdürlüklerin birleşmesi sonucu araç-gereç, taşınır-taşınmaz mal ve değerlerde tasarruf sağlanacaktır.

Yasa gerekçesinde, "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen hizmetlerin mahalli müşterek nitelikli olması" nedeniyle yerel yönetimlere devredildiği öne sürülmektedir. Bu gerekçe, yürütme ve yasamanın, KHGM'nin toprak ve su kaynaklarının yerel yönetimlere devredilmesindeki işlevlerini değerlendirmede düştüğü yanılgıyı olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır.

Ziraat Mühendisleri ODASI, geçerli mülki yapıyı temel alan düzenlemelerin kaynak koruma hizmetlerinde aynen kullanılmasının doğuracağı sakıncaları dile getirerek, toprak ve su kaynaklarımızın havza temelinde izlenmesi, planlanması, korunması ve geliştirilmesi gerektiğini savunuyoruz. Bu düşünce, "doğal kaynakların doğal sınırlarla" yönetilmesi gereğinin yalın bir ifadesidir. Toprak ve su dahil, tüm doğal kaynakların yerel yönetimlere devredilmesine yönelik "reform" girişimleri ise, başarıya ulaştığı taktirde, ülkeyi yaşanmaz hale getirebilecek ölçüde kötü sonuçlar doğuracak bir zıt girişimdir.

Öte yandan temel ilkeleri koyucu "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası"nın bir an önce TBMM gündemine getirilmesi ve yasallaşması, ODA'mızın yıllardır gündemde tuttuğu bir konudur. Buna karşılık, hazırlanan tasarıda, yasanın yürürlük tarihinden önce izin alınmadan tarım arazilerini tarım dışı kullanıma açan kişi, kurum ve kuruluşları, para cezası karşılığı af ettiğini hükme bağlayan geçici madde; Anayasaya, toprakları koruyucu hükümler içeren diğer ilgili yasalara ve Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasa Tasarısının özüne aykırıdır. İmar affı niteliğinde bu düzenlemenin yasallaşmasının önüne geçilmesi, büyük önem taşımaktadır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak, toprak ve su kaynaklarının yönetimi konusunda bir çok kez uyardığımız ilgililerin yeniden dikkatini çekiyoruz. Bu ülkenin suyu - toprağı - insanı satılık değildir!..

Bu doğrultuda, Sayın Cumhurbaşkanımızdan, ülke yararına olmayan, doğal kaynaklarımızı rant uğruna tüketmeye kapı açan, yurttaşı müşteri konumuna gerileten, kamu hizmetini piyasalaştırıp taşeronlaştıran 5227 sayılı Yasa'yı TBMM'ne iade etmesini bekliyoruz.

İade süreci sonrası TBMM, ulusun ortak varlıklarını koruyan ve kamu yararına olacak şekilde yöneten düzenlemeleri yaşama geçirmeli, doğal kaynakları piyasalaştırıcı yaklaşımlardan vazgeçmelidir.

Kamuoyunun dikkatine ve bilgilerinize sunarız.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.12. HUBUBAT SEKTÖRÜNDE POLİTİKASIZLIĞIN EGEMENLİĞİ!..-06.08.2004

Sosyo-ekonomik özellikleri bakımından, hububat sektörü, Türkiye tarımının en önemli alt sektörü niteliğindedir.

Türkiye’de 4.9 milyon hektar nadas alanı ayrı tutulduğunda, 18.7 milyon hektar işlenen alanın 13.9 milyon hektarı hububata ayrılmaktadır. Başka bir deyişle, ülkenin ekilen alanlarının yaklaşık % 75’ini hububat ürünleri oluşturmaktadır.

Çiftçilerimizin hemen tamamı hububat sektörü ile ilgili bir faaliyet içerisinde bulunuyor. Bu nedenle hububat sektöründe izlenen politikalar, üretici – işleyici – tüccar - tüketici konumundaki büyük bir kitleyi çok yakından ilgilendiriyor.

Bu büyüklüğüne ve önemine karşın, Türkiye, sıkıntılı bir hasat dönemi daha yaşamaktadır.

Hububat alımında Toprak Mahsulleri Ofisi’ni görevlendiren “2004 – 2005 Dönemi Hububat Ürünü Alımı ve Satımı Hakkında” Bakanlar Kurulu Kararı, 5 Haziran 2004 gün, 25483 sayılı Resmi Gazete’de yayımlandı. Buna göre;

- Toprak Mahsulleri Ofisi, altyapısı hububat alım satımı için yeterli olan iç ve / veya dış borsalarda alım-satım ve vadeli işlemler yapacak olup, borsa bulunmayan veya yeterli olmayan yerlerde ise alım TMO işyerlerinde yapılacaktır.
- Ürün bedelinin yarısı peşin, yarısı 30 gün içinde ödenecektir.
- En yakın sabit işyerine uzaklığı 40 km. ve üzerinde olan kapatılan TMO işyerlerinin bulunduğu bölge üreticilerine, belirlenen işyerlerine ürün satmaları durumunda 2.000 ila 4.000 TL/kg arasında değişen bir alım fiyatı farkı ödenecektir.
- En fazla 300 bin ton tohum için 50.000 TL/kg destek verilecektir.
- Dahilde İşleme Rejimi çerçevesinde un, makarna, bisküvi, gofret, kek, bulgur, irmik, şehriye, buğday nişastası ve bünyesinde un içeren diğer gıda ürünleri ile sanayi yemi dışsatımı yapanlara, TMO, dünya fiyatları üzerinden hububat satacaktır.
- Bu faaliyetlerden doğacak görev zararı Hazine’ce TMO’ya ödenecektir.

Mayıs ayı sonlarında Güneydoğu Anadolu Bölgesi ve Çukurova bölgesinde hububat hasadı başlamış olmasına karşın, 5 Haziran 2004 tarihinde yayımlanan Bakanlar Kurulu Kararı’ndan tam 21 gün sonra, Toprak Mahsulleri Ofisi, 25 Haziran 2004 günü makarnalık ve ekmeklik buğday alım fiyatlarını açıklamış ve yalnızca bu ürünlere yönelik olmak üzere alım yapmaya başlamıştır. Ardından, Temmuz ayı başında arpa alımı da yapılmaya başlanmıştır. TMO’nun açıkladığı ekmeklik buğday fiyatı (Anadolu kırmızı sert) 370.500 TL/kg, makarnalık buğday fiyatı (Anadolu durum) 392.000 TL/kg ve beyaz arpa fiyatı ise 264.000 TL/kg şeklindedir.

ODA’mızın bölgeler itibarıyla yaptığı çalışma sonuçlarına göre, buğday üretiminin sürdürülebilir olması için, buğday alım fiyatının, en az 405.000 TL/kg olması gerekli idi. Öncelikle, açıklanan 370 bin TL düzeyinin, buğday üreticilerinin alın terinin karşılığı olmadığını belirtmek isteriz. Bununla birlikte, aşağıda da açıklanacağı üzere, hububat sektörünün, fiyat belirlemelerinden çok daha temel sorunları bulunmaktadır.

Temmuz ayı sonu itibarıyla TMO, 344 Trilyon TL karşılığı 1 milyon tona yakın alım yapmıştır. Günlük 40 bin tona yaklaşan alım miktarı ile, TMO’nun cari tarih itibarıyla alım miktarı 1.2 milyon ton düzeyindedir.

Ayrıca, 15 Ağustos 2004 tarihi itibarıyla, ekmeklik buğday fiyatının (Anadolu kırmızı sert) 377.000 TL/kg’a, beyaz arpa fiyatının 275.000 TL/kg’a yükseltildiği açıklanmış, buna karşılık makarnalık buğday fiyatında herhangi bir yükseltim yapılmamıştır.

Diğer taraftan, Temmuz ayı ortalarında borsalarda ortaya çıkan fiyatlara bakıldığında, TMO’nun 370.500 TL/kg. fiyat açıkladığı buğday çeşitleri için Polatlı’da 360.000, Eskişehir ve Konya’da 340.000, Çorum’da 325.000 TL/kg. ortalama fiyat oluştuğu görülmektedir.

Asıl önemli sorun ise, TMO’nun kapatılan işyerlerinde bulunan üreticiler için ortaya çıkmaktadır. Adı geçen yörelerde, TMO’nun devreden çıkmasıyla, ekmeklik buğday

fiyatları 280.000 TL/Kg'a gerilemiştir. Anadolu'da benzin istasyonlarında arpa – buğday yığınları kendisini göstermektedir. Tüccar, üretici köylüyü adeta soymaktadır !..

2004/2005 alım yılında kaydedilen bu gelişmelerin ışığı altında, Türkiye hububat sektörüne yönelik bir analiz ve politika önerileri şöyle yapılabilir;

1. Toprak Mahsulleri Ofisi, güçlü bir müdahale kuruluşu (Intervention agency) olarak yapılandırılmalıdır. TMO'nun piyasayı düzenleme gücü, ülke hububat sektörü gereksinimlerine uygun bir organizasyon ve nitelikli personel yapısına sahip olması ile mümkündür. Avrupa Birliği ülkelerinin tümünde, 23 ortak piyasa düzeninin gerektirdiği müdahale kuruluşları bulunmaktadır. Bunlar, ilgili sektörleri her yönüyle düzenlemektedirler. Türkiye'de tarım sektöründe yaşanan özelleştirmeler ve TMO'nun küçültülmesi planları, AB Ortak Tarım Politikasına uyum çalışmaları ile tam bir çelişki içerisinde. 13 Bölge Müdürlüğü'nün tümünü, 50'ye yakın Şube Müdürlüğü'nü ve 100'e yakın Ajans Müdürlüğü'nü kapatarak 300'ün üzerindeki sabit işyerinden 160 sabit işyerine küçülen Toprak Mahsulleri Ofisi'nde, yeni teşkilat yapısı, üretici köylünün ürettiği hububatın adil bir ücret düzeyinden pazarlanmasında önemli olumsuzluklar yaratmaktadır. Bunun önlenmesi için öngörülen ve taşıma giderlerini tazmin etmeyi amaçlayan sistemin, köylünün derdine çare olamayacağı açıktır, görülmektedir...

2. Türkiye, hububat ürünlerinde, ürünler arası pariteleri de dikkate almak suretiyle, uzun erimli fiyat açıklamak ve böylelikle üretici kararlarını etkileyecek bir planlama anlayışını yaşama geçirmek durumundadır. Nitekim AB, bu doğrultuda, 1992 – 2002 yılları için açıkladığı fiyat setini 2006 yılına kadar (101.31 euro/ton fiyat ve 63 euro/ha DGD) uzatmış; böylelikle sektördeki tüm aktörlerin önelerini görebilmelerine olanak tanımıştır. Buna karşılık Türkiye'de IMF ve Dünya Bankası dayatmaları ile baskılanan ve ancak hasat döneminin ortasında açıklanan buğday fiyatları, üreticinin belini bükmektedir. 1999 – 2003 arası beş yıllık dönemde sırasıyla 80 bin, 102 bin, 164 bin, 230 bin ve 320 bin TL/kg; içinde bulunduğumuz hasat döneminde ise 370 bin 500 TL/kg olarak açıklanan buğday fiyatları, \$ bazında reel fiyatlarla bir gerilemeyi temsil etmektedir. Bu fiyatlar, özellikle kuru koşullarda tarım yapılan kimi bölgelerde üretim maliyetlerinin bile altında kalmıştır. Başta Sivas ve Konya kırsalı olmak üzere, eskiden kuru koşullarda buğday – nadas ikilemesi yapılan ülkenin işlenebilir 1.5 milyon hektar alanı, terk edilmiş durumdadır. Bu ortamda üretici, ürününü, TMO'nun ürünün yarısına bir ay vadeli ödeme yapması nedeniyle, TMO fiyatının da altında peşin fiyat verenlere satmakta, hasat dönemi bitip ürün üreticiden çıktıktan sonra ise spekülasyon hareketleri başlamaktadır. Bu genel çerçeve içinde piyasanın regüle edilebilmesinin ön koşulu, TMO'nun yeterince stok bulundurmasından geçmektedir. Oysa, son beş yıl (1999 – 2003) TMO alım miktarları, yine sırasıyla 5.5, 3.5, 2.5 milyon ton, 880 bin ton ve 1.1 milyon ton olarak gerçekleşmiştir. 2003 yılında somutlaştığı üzere, ürün satın al(a)mayan TMO'nun devreden stoklarının yetersizliği, piyasa regülasyonunun yapılamamasına neden olmakta ve tek yol olarak miktar açığını kapatmaya yönelik dışalım kalmaktadır. Geçmişte yalnızca kalite sorununa yönelik buğday dışılımı yapan Türkiye için, bu oldukça tehlikeli bir gelişmenin habercisidir.

3. Dahilde İşleme Rejimi (DİR), "dışsatımcıya dünya fiyatlarından hammadde temin etme" amacından taşmış ve ticaret – rant aracına dönüşmüştür. DİR kapsamında ülkeye sokulan buğday miktarı 2000 yılında 1.1 milyon ton, 2001'de 733 bin ton, 2002'de 929 bin ton iken, 2003'te rekor kırarak 1.7 milyon tona ulaşmıştır. 2004'ün ilk altı ayında ülkeye giren buğdayın 870 bin ton'a ulaşması, bizleri yeni bir rekorun beklediğini ortaya koymaktadır !.. Ülkenin buğday hammaddesi kullanılarak elde edilen işlenmiş ürün dışsatım istatistikleri, bu kapsamda yapılan buğday dışılımı miktarları ile uyumlu değildir. Başka bir deyişle, DİR çerçevesinde ülkeye ucuz maliyetle giren buğday, hammadde ticaretine konu olmakta ve sahiplerine haksız kazanç yaratmaktadır. Bunun yanında, ülke buğday üreticisi ve işleyicisi aleyhine piyasayı bozmaktadır. Bu haksız sürece "dur" denilmeli, sistem kamu yararı doğrultusunda yeniden düzenlenmelidir.

4. Üreticinin kısa süreli ivedi finans gereksinimini karşılamak üzere, hasat döneminde üreticiye yönelik kısa süreli bir avans – kredi sistemi kurulmalı, lisanslı depoculuk faaliyetleri çerçevesinde üreticinin TMO depolarında stokladığı ürününü rahatlıkla pazarlayabileceği bir sistem kurulmalıdır. Amerika’da CCC kurumu aracılığıyla yürütülmekte olan bu sistem, işleyici ve spekülâtör piyasaya çekmekte ve böylelikle kamu finans yükü hafiflerken, üretici ürününün karşılığını almakta; dünyanın en güçlü hububat üretim yapısı böylelikle varlığını korumaktadır.

5. Fiyat temelinde yürüyen kısa süreli politikalarından daha önemlisi, ülkemiz hububat sektörünün yapısal sorunları bulunmaktadır. Tarım işletmelerinin küçüklüğü, çok parçalılığı, teknoloji kullanımının yetersizliği, sulanabilir alanların azlığı, üretici örgütlenmesindeki eksiklikler gibi temel tarımsal altyapı sorunlarının yanında; hububat sektörüne özgü kimi sorunlar, gelişimin önünde büyük engel oluşturmaktadır. Bu bağlamda olmak üzere, yalnızca buğday ürününde 100’ün üzerinde tohumluk çeşidi kullanılmakta, bu durum ürünün standardize edilmesini olanaksız kılmaktadır. TİGEM’lerin işlevsizleştirilmesi, hububat tohumluğu alanında yaşanan sorunların artmasına neden olacaktır. Tüm bu sayılanlar, ülkemiz hububat üretiminde verimlilik ve kalite sorunlarının ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Şurası bilinmelidir ki, bu yapısal sorunlara dikkat çekilmeden yapılan fiyat tartışmaları, doğru çözümler üretme şansına sahip olamayacaktır.

6. Bu çerçevede, ülkenin doğru politikalarla yapısal sorunları çözmesi ve verim değerlerini yükseltmesi gerekmektedir. Bir karşılaştırma yapılabilmesi bakımından, Avrupa Birliği ve Türkiye’nin buğday verimlerinin belirtilmesinde yarar görülmektedir. Toplulukta ortalama buğday verimi 1960’ların ilk yarısında 2.8 ton /ha iken, aynı rakam 1980’lerin ilk yarısında 4.2, 1990’ların ilk yarısında 5.2 ve nihayet 2000’li yılların başında 6.6 ton /hektara ulaşmış bulunmaktadır. Oysa Türkiye’nin buğday verimliliği, Cumhuriyet boyunca yedi kat artmasına karşın, ancak 2.2 ton/ha düzeyine ulaşabilmiştir. Verim düşüklüğü, çarpık bir üretim yapısı ortaya koymaktadır: 2000 yılı değerleri itibarıyla Türkiye buğday ekim alanını AB ekim alanının % 65’i düzeyinde olmasına karşın, buğday üretim rakamları: AB üretim rakamlarının ancak % 22’si civarındadır. Bu analiz, iki önemli sonuç ortaya koymaktadır; (a) ODA’mızın yaptığı hesaplamalara göre, Avrupa Birliği’nde, ortalama işletme genişliğine sahip bir hububat üretici, aynı işi Türkiye’de yapan meslektaşından on katı fazla para kazanmaktadır (AB’de 33.9 milyar TL, Türkiye’de 5.3 milyar TL). Ölçek ekonomisi çerçevesinde Türkiye’de maliyetlerin çok daha yüksek olduğu göz önüne alındığında, uçurum daha da derinleşmektedir. (b) Bununla birlikte, gelir düzeyini etkileyen unsur fiyatlardan çok, verim (6.6 ton/ha – 2.2 ton/ha) ve ortalama işletme genişliği (17.4 hektar – 5.9 hektar) farklılığından doğmaktadır. Başka bir deyişle, altyapı sorunları çözülmeden, Türkiye’de uygulanacak bir hububat ortak piyasa düzeni, AB çiftçisi için yarattığı olumlu refah düzeyini, Türkiye’de yaratamayacaktır.

7. Bu yapının kurulabilmesi için, destekleme sisteminin, üretici köylünün üretim yapılarına destek sağlayacak şekilde organize edilmesi; eşzamanlı olarak, sulama alanlarının genişletilmesinden arazi toplulaştırılmasına, tohumluk üretiminden tarımsal savaşım ilaçlarının sağlanması ve kullanılmasına kadar, ülkenin, bir tarımsal kamu yatırımı hamlesini gerçekleştirmesi gereklidir.

Türkiye’nin, her alanda olduğu gibi hububat sektöründe de, kendi öz kaynaklarına güvenen, bunları geliştirmeye odaklı ve üretim öncelikli politikalara gereksinimi vardır. Aksi politikaların sürmesi, çok uzak olmayan bir gelecekte, ülkeyi hububat ürünlerinde de dışarıya bir konuma sürükleyecektir.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.13. TARIM TİCARETİNİN LİBERALİZASYONU KİMİN İŞİNE YARIYOR? - 07.08.2004

27 - 31 Temmuz 2004 tarihleri arasında Cenevre'de yapılan Dünya Ticaret Örgütü görüşmelerinden sonra, tarım alanında ortaya çıkan Çerçeve Anlaşma (Framework for Establishing Modalities in Agriculture), çoğu zaman yetersiz bir tartışma düzlemi yaratmış; daha da önemlisi Anlaşma'nın Türkiye'ye ve gelişme yolundaki ülke (GYÜ) - en az gelişmiş ülke (EAGÜ) gruplarına gelecekteki etkileri konusunda yanlış değerlendirmeler ortaya çıkmıştır.

DTÖ terminolojisinin egemen olduğu Çerçeve Anlaşma metninin anlaşılabilirliği, ancak Cenevre sürecini önceleyen gelişmelerin sağlıklı değerlendirilebilmesi ile olanaklıdır. Çünkü Cenevre, asıl olarak, Uruguay Turu sonrasında imzalanan Tarım Anlaşması hükümleri uyarınca, GYÜ taahhütlerinin son bulacağı 2004 yılında ortaya çıkan sıkışıklığın bir sonucudur... Küresel güç merkezleri açısından Doha ve Cancun'da alınan başarısız sonuçlar, onları, Cenevre'de bir "çözüm" üretmeye ve bir anlamda taviz vermeye zorlamıştır. Ancak "verilen taviz - karşılığında alınan ödün" analizinin sağlıklı yapılması, görünenin altında yatan genel eğilimi olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır...

Tarım ticaretinin liberalizasyonu, II. Dünya Savaşı sonrası kurulan Bretton Woods sistemi içinde, diğer sektörlerin aksine çoktarafli uluslararası anlaşmalara konu olamamış, bunun yerine ürünler bazında yapılan ya da ikili anlaşmalarla daha dar "çözümlemeler" yaratılmaya çalışılmıştır.

GATT'ın Dünya Ticaret Örgütü'ne dönüştüğü süreçte, 1986 yılında başlayan ve çetin müzakereler sonucunda ancak 1994 yılında bitirilebilen DTÖ Uruguay Turu sonrasında imzalanan Sonuç Anlaşması (Final Act), tarım ticaretini geniş oranda liberalize eden ilk uluslararası anlaşma olarak nitelenebilir.

Uruguay Turu (UT); iç desteklerin azaltılması, pazara girişin kolaylaştırılması ve dışsatım sübvansiyonlarının indirgenmesi esaslarına dayanmaktadır. GÜ'ler açısından 6 yıllık indirim süreci 1995 - 2000 yılları arasında, GYÜ'ler için ise 10 yıllık indirim süreci 1995 - 2004 yılları arasında uygulanmıştır.

Türkiye, UT Tarım Anlaşması'nın iç desteklerin azaltılması taahhüdü kapsamına, GYÜ'ler için geçerli olan de minimis koşulları gereğince girmemiş, yüksek kote edilen gümrük vergileri nedeniyle, birkaç ürün dışında, genel olarak pazara giriş hükümlerinden ve bütçe zorlukları nedeniyle zaten kullanamadığı dışsatım sübvansiyonlarının indirgenmesi hükümlerinden olumsuz etkilenmemiştir.

İzleyen süreçte, 2000 yılı başından beri yoğun bir şekilde yürütülmekte olan resmi ve gayriresmi toplantıların devamında 2001 yılı Kasım ayında Katar'ın Doha kentinde düzenlenen Bakanlar Konferansı tarım alanında liberalizasyon yapılabilmesine yönelik irade beyanı dışında somut bir sonuç üretmeden dağılmıştır.

2003 yılının Eylül ayında Meksika'nın Cancun şehrinde yapılan Bakanlar Konferansı ise GÜ'ler için adeta felaketin habercisi idi...Cancun'a dek ABD ve Avrupa'nın ve zaman zaman onlara eklenen CAIRNS grubunun pazarlıklarını izlemekle yetinen ve geniş anlamda kaybeden az gelişmiş dünya, Hindistan ve Malezya'nın öncülüğünde kendi istemlerini dile getirmiştir. Özellikle ABD'nin, bir avuç pamuk üreticisine yılda 12.5 milyar dolar destek verirken, GYÜ ve EAGÜ'lerden pazara giriş kısıtlarını kaldırmasını istemesinin adil olmadığı, Cancun'dan akıllarda kalan bir temel sav olarak öne çıkmıştır. Bu koşullarda Cancun tam bir fiyasko ile sonuçlanmıştır...

Cancun süreci, şu gerçeğin altını çizmiştir; ya GÜ'ler dışsatım sübvansiyonlarını korumak konusundaki ısrarlarından vazgeçecekler, ya da süreç çoktarafli bir anlaşma açısından tümüyle tıkanacak ve yeniden mal bazında ikili anlaşmalar dönemine girilecektir...

İşte bu ortamda, "İleri Tarım Müzakereleri" olarak adlandırılan sürecin son halkası, 27 - 31 Temmuz 2004 tarihlerinde Cenevre'de yapılan DTÖ görüşmelerinin ardından ortaya çıkan Çerçeve Anlaşma olmuştur.

UT'nun devamı niteliğinde, Cenevre'de de Anlaşma pazara giriş, iç destekler ve dışsattım sübvansiyonları olmak üzere üç temel esasa oturtulmuştur.

Pazara giriş, korunan iç pazarların kilidini açmaya yönelik bir düzenlemedir. Cenevre'de, bu alanda, bir bant uygulaması belirlenmiştir. Bant sayısı, her bant aralığına giren tarife sayısı ve her bant aralığı için uygulanacak olan indirim yöntemi bu sistemin can alıcı noktalarıdır.İsviçre formülü, lineer formül ya da karma formül, gümrük vergilerinin indirgenme hız ve oranını belirleyecektir.

Anlaşmalarda İsviçre formülünün benimsenmesi, Türkiye'nin yüksek gümrük vergileri ile koruduğu sektörler (hayvansal ürünler, endüstri bitkileri, tahıllar vb) için gümrük vergilerinin hızla düşeceği anlamına geliyor. DTÖ'nün, tarife dışı engel denetimlerini yoğunlaştıracağı ve izin belgesi gibi dışalım engellemenek için kullanılan yöntemlere yaptırım uygulayacağını öngörmek te hiç zor değil...

İç desteklerde bir indirim uygulaması da, GÜ-GYÜ-EAGÜ grupları için farklı sonuçlar üretebilecek nitelikte. DTÖ'nün ticareti bozucu olarak niteleyerek yasakladığı kırmızı kutu destekler (pazar fiyatı destekleri – girdi destekleri vb), aslında başta ABD ve AB'nin, en az yarım yüzyıldır büyük finansman kaynakları kullanarak üreticisine verdiği desteklerdir. Bu ülkelerde, bu destek politikalarının sonrasında oluşan sağlam tarımsal yapı, bu desteklerin üretimle bağlantısız (de coupled) olarak üreticiye yönlendirilmesine olanak tanımakta, başka bir deyişle sakınca yaratmamaktadır. Bu çerçevede, doğrudan gelir desteği gibi üretimle bağlantısız formlarda GÜ'ler, desteklerini yeniden formüle etmekte ve izin verilen Mavi Kutu destekler içinde toplamaktadır. Buna karşılık GYÜ'ler ve EAGÜ'ler, tarımsal yapı bozuklukları – yönetim sorunları ve bütçe kısıtları nedeniyle, tarımlarını yeterince destekleyememekte, desteklerini dönüştürmekte zorlanmakta, yeni destek formları da tarımın finansman açığını daha da derinleştirmektedir.

Türkiye, Anlaşma'nın de minimis hükmü uyarınca, bir destek indirgeme taahhüdü altında olmamasına karşın, krizler sonrası dönemde tarım desteklerini önemli oranda indirgemiş ve tarım sektörüne 1.2 milyar \$ ile 3 milyar \$ düzeyinde yıllık destek uygulayabilmiştir. Üstelik desteklerin büyük çoğunluğu, arazi mülkiyetine dayalı DGD uygulamaları çerçevesinde, üreticiye ulaşmamış ve tarım dışı kanallara akmıştır. Tarım desteğinin AB'de yıllık 50 milyar \$ düzeyinde olması, Bush yönetiminin mevcut desteklere ilaveten ABD tarımı için 85 milyar \$ daha ayırması, GÜ'ler ile GYÜ'ler ve EAGÜ'lerin kaynak kullanma adaletsizliğini çarpıcı bir şekilde ortaya koymaktadır. DTÖ Anlaşması'nda bulunan "yoksul üreticiye girdi desteği serbestisi" ise, 1999 yılından bu yana, yine Türkiye tarafından kullanılmamaktadır. Anlaşma ile % GYÜ'ler için 10 olan de minimis sınırının indirgenmesi, Türkiye'nin zaten sağlayamadığı iç destekler açısından daha da vahim bir durum yaratacaktır...

Çerçeve Anlaşma'nın üçüncü ayağı ise, dışsattım sübvansiyonları alanındadır. GÜ'ler, dışsattım sübvansiyonlarının azaltılması ve süreç içinde tümüyle kaldırılmasını benimsemiş görünmektedirler.

GÜ'lerin tıkanan görüşme sürecini aşmak için kullandıkları ve dünya kamuoyuna "büyük taviz" diye sunulan bu yaklaşım, dikkatli bir analizde, verdiği görüntüyle tamamen zıt bir sonuç üretmektedir.

ABD ve AB'nin dışsattım sübvansiyonuna ayırdığı kaynak miktarı, yıllık 15 milyar \$'lar düzeyindedir. GÜ'lerin yılda 300 milyar \$ düzeyinde iç destek için kaynak kullandığı düşünüldüğünde, toplam destekler içinde dışsattım sübvansiyonlarının görece daha az önemli olduğu açıktır. İşte ABD ve AB, bu noktadan verdikler sözde tavizlerle, paraza giriş ve iç destekler gibi iki büyük alanda, kendileri için yaşamsal önem taşıyan "ilerlemeler" sağlayacaklar...

Bütçe olanakları yeterli olmayan GYÜ ve EAGÜ'ler, tarımlarını ancak gümrük vergileri ile koruyabilmektedirler. Çerçeve Anlaşma ile açılan süreçte, gümrük vergilerindeki hızlı indirim, yoksul ülkelerin yoksul üreticileri için, yıkıcı sonuçlar üretecek.

Oysa GÜ'ler, bu alanda da kendi çıkarlarına bir düzenlemeyi, Anlaşma koşulu haline dönüştürmüşlerdir. Buna göre, GÜ'ler, tarifelerini düşük tutmak suretiyle, Özel Korunma Önlemleri uygulama hakkı kazanmışlardır. Böylece GÜ'ler, bir malın dışalım

fiyatının o ürünün üretilebilirliğini tehdit edecek ölçüde düşük bir fiyatla pazara girmesi durumunda, dışarıya ek vergi koyma ve hatta birtakım kısıtlamalar getirme olanağına kavuşmuşlardır. Gıda yardımlarının bile ticaret aracı haline dönüştürüldüğü dünyada, bu "olanak" amacı dışında kullanılmaktadır. Buna karşılık, içlerinde Türkiye'nin de bulunduğu GYÜ'ler, Anlaşma'nın bu koruma hükmünden yararlanamamaktadırlar.

Önümüzdeki süreçte, Çerçeve Anlaşma'nın içinin doldurulmasına yönelik görüşmeler başlayacaktır. Bu süreç, tüm ülkeler için olduğu gibi, Türkiye için de yaşamsal önem taşımaktadır.

Bu sürece yönelik olarak, Türkiye kamu yönetiminin, demokratik kitle örgütleri, çiftçi örgütleri ve akademisyenlerin katkısı ile görüşme pozisyonunu hazırlaması ve sürecin etkin bir aktörü olarak, GYÜ-EAGÜ grubuna liderlik yapacak bir konuma hazırlanması gerekmektedir. Bugüne kadar olduğu gibi, AB'nin peşine takılmak, Türkiye için uygun sonuçlar üretmeyecektir.

Daha da önemlisi, Türkiye, pazara giriş koşullarının iç piyasayı koruyamayacak duruma gerileyeceği yakın gelecek için, hem tarımın geneli, hem de ürün bazında bir palanlama çalışması yapması ve bunu süratle yaşama geçirmesi gerekmektedir.

Hızlı bir tarımsal yatırım planlaması ile sulanabilir alanlarını iki katına çıkartan, arazi kullanım planlamasından üretim deseni seçimine kadar rasyonel tercihler ortaya koyan, üretici örgütlenmesinden girdi temini ve ürün pazarlamasına kadar sürecin tüm aşamalarında üretimden ve üretici - tüketici lehine çözümlerden yana olan, bilgi ve teknolojiyi tarla ile buluşturan, üretim maliyetlerini azaltıp verim değerlerini yükselten, bu çerçevede rekabet gücü yüksek bir tarım sektörü kurgulaması, süreç içindeki kalıcı çözümdür.

Bunlar yerine Dünya Bankası ve IMF dayatmaları ile üretimden çekilen, tarımsal yatırıma yabancılaşmış sürecin sürdürülmesi, DTÖ Anlaşmaları ile çerçevesi çizilen sürecin yıkıcı etkilerini çabuklaştırmaktan öte bir sonuç üretmeyecektir.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

Yönetim Kurulu adına

5.2.14. İSTANBUL TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ BİNASI BİR KEZ DAHA RANT TEHDİTİ ALTINDA !..

Tapusunda "tarımsal amaçlı kullanılmak üzere vakfedilmiş bir arazidir" şerhi bulunan, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı İstanbul Tarım İl Müdürlüğü binası bir kez daha rant tehditi altında...

Müdürlüğün hizmet binasının da bulunduğu Kadıköy - Bağdat caddesinde 21.440 m2 yüzölçümlü, Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan tarafından ipekçiliği teşvik için dut fidanı, bağcılığı teşvik için bağ çubuğu yetiştirilmek üzere vakfedilen, tapusunda "tarımsal amaçlı kullanılmak üzere vakfedilmiş bir arazidir" şerhi bulunan, bulunduğu yörenin nadir yeşil alanlarından olan ve üzerinde 370 adet ağaç bulunan bağ vasıflı taşınmaz, üzerine konut ve ticari büro yapılmak üzere, 23 Ağustos 2004 tarihinde "Kat Karşılığı Arsa İhalesi" ne çıkarılıyor.

Konut ve ticari bürolardan Hazine'ce alınacak paylara ve ayrıca taşınmazın üzerinde bulunan Müdürlük hizmet binalarına karşılık, Halkalı Ziraat Mektebi'nin bulunduğu arazide 12.000 m2 kapalı alanlı yeni hizmet binası yaptırılacak. İhale'nin toplam tahmini bedeli ise 67.9 trilyon TL.

Kısacası, tek bir ihale ile; yürüttüğü diğer tarımsal hizmetler yanında İstanbul gibi 12 milyon nüfuslu bir metropolde halk sağlığı açısından yaşamsal önem taşıyan gıda işletmelerinin denetimini yapan, Haydarpaşa ve Erenköy gümrüklerine yakın konumu ile gümrük hizmetlerini etkin olarak yürüten, yeşil alanı ile Kadıköy ilçesinin nefes alma mekanı İstanbul Tarım İl Müdürlüğü arazisi, konut ve ticari büro alanına dönüştürülerek betonlaştırılacak; aynı şekilde 2 no'lu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu Arkeolojik SİT alanındaki tarihî Halâkalı Ziraat Mektebi' de inşaat

alanına dönüştürülecektir. Aynı hizmetlerin, Küçükçekmece sınırları içindeki Halkalı'dan yürütülmesinin doğuracağı zorluklar da işin diğer önemli bir boyutu...

Peki ne için ? Vakfedenlerin iradelerinin tersine, yeni rant alanları oluşturmak için...

Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan tarafından tarımsal amaçlı olarak kullanılmak kaydıyla vakfedildikten sonra, izleyen süreçte bu doğrultuda kullanılan arazi, son sahibi Mısırlı Andon Efendi'nin 1927 yılında ölmesinden sonra aynı yıl kadastro görmüştür. Hazine adına kaydedilip Tarım Bakanlığı'na tahsis edilen arazinin tapusuna "tarımsal amaçla kullanılmak üzere vakfedilmiş bir arazidir" şerhi konmuştur.

30.4.1971 onay tarihli 1/1.000 ölçekli uygulama imar planında "Tarım Bakanlığı Zirai Mücadele Tesisleri" olarak geçen ve Bağdat caddesi gibi rant özelliği yüksek bir alanda kurulu bulunan tesisler, aslında geçmişten beri iştah kabartıyor !.. Kimler bu araziye daha evvel göz dikmedi ki;

- Demokrat Parti Hükümeti sırasında Tarım Bakanı Nedim Ökmen Atlı Spor Kulübü ve Manej (atların eğitildiği alan) olarak kullanmak istedi,
- Adalet Partisi'nin Ulaştırma Bakanı Nahit Menteşe de bu parselde Devlet Demir Yolları sosyal tesisi yapmak istedi,
- İstanbul Valilerinden Orhan Ergu zamanında Maliye Meslek Lisesi yapılmak istenildi,
- Anavatan Partisi döneminde Başbakan Turgut Özal, Kadıköy Belediyesi'ne (Başkan Osman Hızlan) devretmek istedi...

Ancak arazinin tapusunda bulunan şerh, tarım dışı amaçlı tüm bu niyetlere engel oldu...

Ancak "işbirlik", bu alanda da kendisini gösterdi. Önce 2762 sayılı Vakıflar Kanunu'nda değişiklikler yapıldı, arkasından Milli Emlak Müdürlüğü yayımladığı bir iç genelge ile mülkiyeti Hazine'ye ait vakıf şerhi olan 1941 yılından önceki tapuların şerhini, İstanbul Vakıflar Bölge Müdürlüğü ile yazışmak suretiyle kaldırdı...

Uygulamanın bugünü ve geleceğine ilişkin aşağıda belirtilen saptamalar önemlidir;

1 - Vakfedenin iradesi, çıkartılan bir yasa ve idari tasarruf ile ortadan kaldırılabilir mi? Vakıflar Kanunu'nda yapılan değişiklikler ve onu izleyen idari tasarruflarla, Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan'ın vakfetme iradesinin ortadan kaldırılması, hukuk ile bağdaşmaz...

2 - Avrupa Birliği'nin kişi başına yeşil alan standardı 10 m2 olmasına karşın; Kadıköy'de kişi başına ancak 3.5 - 4 m2 yeşil alan düşmektedir. Kadıköy Belediyesi'nin amacı da, 10 m2'lik standardı yakalamaktır. Ayrıca, planlamada ilke olarak yeşil alanlar (sosyal donatı alanları) öncelikle Hazine arazilerinden ayrılmakta, yetersizlik durumunda şahıs parselleri de kamulaştırılabilmektedir. Bu gerçekler ortada iken, Kadıköy'ün nefes alabildiği nadir yeşillikte ve üzerinde 370 adet ağaç olan bir alanın betonlaştırılarak rant alanına dönüştürülmesinin, kamu yararına aykırılığı açıktır.

Bu doğrultuda olmak üzere, Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik'in 27 inci maddesinde; imar planlarında bulunan sosyal ve teknik alt yapı alanlarının kaldırılması, küçültülmesi veya yerlerinin değiştirilmesine dair plan değişikliklerinin zorunluluk olmadıkça yapılamayacağı, zorunlu hallerde ise böyle bir değişiklik yapılabilmesinin, kaldırılan sosyal ve teknik alt yapı alanının hizmet götürdüğü bölge içinde eşdeğer yeni bir alanın ayrılması koşuluna bağlı olduğu belirtilmektedir.

Söz konusu Yönetmelik hükmüne aykırı olarak, İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 27.02.1998 tarihli kararı ile kabul edilip, Büyükşehir Belediye Başkanlığınca 16.04.1998 tarihinde onanan, İstanbul Tarım İl Müdürlüğü'nün de içerisinde yer aldığı Kadıköy 2. Etap 1/5.000 ölçekli Nazım İmar Planı; TMMOB Mimarlar ODASI'nca imar mevzuatına, şehircilik ilkelerine, planlama tekniklerine ve kamu yararına aykırı olduğu gerekçesiyle iptali istenmiş, İstanbul 3. İdare Mahkemesi de 2001/160 Esas ve 2002/606 Karar Nolu kararı ile istemi uygun görmüştür. Karar daha sonra Danıştay'ca da onamıştır.

Bu durum, yapılanın hukuka aykırılığına yönelik somut bir örnek olay oluşturmaktadır..

3 – İstanbul Tarım İl Müdürlüğü'nün yetki ve görev alanında, gıda kontrol ve gümrük hizmetleri öne çıkmaktadır. Bu bağlamda, Müdürlüğün şu anda bulunduğu konum, bu hizmetlerin yürütülmesi için uygun bir nitelik göstermektedir. Müdürlüğün taşınması planlanan Küçükçekmece ilçesi Halkalı Mahallesi ise, gerek gümrüklere uzaklığı, gerekse gıda işletmelerinin en yoğun olduğu bölgenin dışında kalması nedeniyle, aynı uygun özellikleri taşımamaktadır.

4 – 176.200 m2 yüzölçümüne sahip olan ve arkeolojik SİT alanı içinde bulunan Halkalı Ziraat Mektebi arazisinde 12.000 m2 kapalı alanlı hizmet binası yapımı, sözü edilen bölgenin doğal, arkeolojik ve tarihi dokusu için büyük zararlar oluşturacaktır.

Tüm bu gerçekler ve gerekçelerle, İstanbul'un merkezinde, Kadıköy'de, yeşil alanın rant uğruna katledilerek betonlaştırılmasına yol açacak, Halkalı'daki arkeolojik SİT alanına zarar verecek, İstanbul'daki tarım ve gıda hizmetlerinin etkinliğini ve verimliliğini düşürecek, vakfedenlerin iradesine saygısızlık niteliğindeki uygulamaya son verilmesi ve ihalenin iptal edilmesi gerekmektedir.

İdare'yi yanlışından dönmeye, İstanbul'luları kentlerine sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Herşey para değildir, yeşil alanlar kentli olarak bizlerindir !..

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.15. DENİZCİLİK SEKTÖRÜNÜ, KIYILARIMIZI VE TARIM ARAZİLERİMİZİ YOK ETMEDEN GELİŞTİRELİM. 27.09.2004

Yeni deniz araçları yapım, bakım ve onarım tesislerinin doğal kaynaklarımız üzerine yapabileceği olumsuz etkiler konusunda TMMOB-Ziraat Mühendisleri Odası olarak ilgilileri uyarıyoruz

Son dönemde Avrupa Birliği standartlarına uyum sağlayabilen deniz taşıtlarının üretim, bakım ve onarım işlemlerinin hızlandırılması amacıyla çok sayıda yeni "deniz araçları yapım-bakım" yeri yapımı gündeme gelmiştir. Bu amaçla Rize, Trabzon-Çamburnu ve Samsun gemi yapımı; Ordu-Ünye, Balıkesir-Erdek, Karadeniz Ereğlisi, Zonguldak-Kilimli gemi yapım ve söküm bölgesi; İzmir-Aliağa, Mersin-Taşucu- SEKA, Adana-BOTAŞ- İncirlik Mevkii, İskenderun ve Karasu tersane bölgeleri olarak seçilmiş ve Bartın-Kurucaşile, İzmir-Çiğli, İzmir-Dikili, Yalova-Hersek Deltası, Muğla-Milas-Ören, Muğla- Fethiye-Karaot ise yat yapım bölgesi olarak planlanmıştır.

Ulaştırma Bakanı Sn Binali Yıldırım, 20 Eylül 2004 tarihli basın toplantısında, konuya ilişkin açıklamasında, Samsun Gelemen Tarım İşletmesi'nde bin dekar arazinin gemi yapımı için ayrıldığını belirtmiş ve bu adımların sürdürüleceğini dile getirmiştir. Bilindiği üzere benzer bir uygulama Mayıs 2004'te Mersin Taşucu'ndaki Seka tesislerinde yapılmıştı.

Ziraat Mühendisleri Odası, üç tarafı denizlerle çevrili olan ülkemizde, denizlerimizden her alanda daha fazla yararlanmanın gereğine inanarak, bu alanda atılan adımları ilke olarak içtenlikle desteklemektedir.

Ancak, temel görevlerinden biri de ülkenin doğal kaynaklarının yerinde ve akılcı kullanımını gözetmek ve kamuoyu adına denetlemek olan Odamız, işletmelerin yerleri henüz kesinleşmeden önce, tersaneler için yer seçimi konusunda özenli davranma zorunluluğunu ilgililerle ve kamuoyuyla paylaşma gereği duymaktadır.

Odamız, örnek alan olarak Yalova İli, Altınova ilçesinde yapımı planlanan "Gemi Yapım Tersanesi"nin yerini incelemiş ve ilçedeki ilgililerin görüşlerini değerlendirmiştir. Uzmanlarımızın yerinde yaptıkları inceleme sonuçlarına göre, tersanenin 7,5 km. kıyı bandını kapsayacağı ve bu hat boyunca denizde 300-500 m. kadar dolgu yapılması gerekeceği anlaşılmıştır. Tersanenin kara bölümünün ise, kullanıma uygunluk sınıfı IIw olan değerli ova topraklarıyla kaplı olduğu saptanmıştır.

Bilindiği üzere Yalova, bitkisel üretime olağanüstü elverişli ikliminin yanı sıra, köklü tarımsal üretim birikimine ve geleneğine, verimli topraklara ve kaliteli sulara sahip bir ilimizdir. Ürünlerin pazara ulaştırılması yönünden ise, bu ilimizin İstanbul-İzmit-Bursa üçgeninin ortasındaki seçkin yerine dikkat çekmek isteriz.

Altınova ilçesi, adı gibi altın değerinde toprakları olan, Yalova geneline göre daha geniş ovalara ve bol su kaynaklarına sahip, tarıma bağlı nüfusu daha yüksek bir yerleşim yeridir. Örneğin ilçede meyvelik alanlar, 16 000 dekarı aşan yüzölçümü ile, il meyveliklerinin % 26'sını oluşturur. Bu meyveler arasında kivi, bodur elma, şeftali, erik ve kiraz öne çıkmakta ve yaygınlaşmaktadır. Ayrıca ve bu alanlarda son derece ileri tarım teknikleri uygulanmaktadır. Süs bitkilerine ve sebzeçiliğe yönelik seracılığın da hızla geliştiği yöre; Hersek Gölü başta olmak üzere lagünleri, kıyı çizgisi ve sığ sularındaki eşsiz canlı zenginlikleri dolayısıyla doğal zenginlikler yönünden özel önem taşımaktadır.

Tersane yapımı, gerektirdiği alt yapı ve yan sanayi ile birlikte, bu eşsiz zenginliğin sonsuza değin yok olmasına yol açacaktır. Oysa yörede, verimli tarım topraklarının kaybına neden olmaksızın, söz konusu sektörümüzü geliştirici önemli bir potansiyel vardır. Bir takım siyasal hesapların ve çıkar bölüşümü olasılıklarının, planlanan alanın seçiminde rol oynadığına inanmak istemiyoruz.

Hem Yalova-Altınova örneği, hem de yapımı düşünülen diğer tersanelerin yer seçimi ölçütlerinde alanın doğal, kültürel, ekonomik ve çevresel zenginliklerinin çok titiz biçimde değerlendirilmesi gerektiği açıktır.

Kalıcı çözüm için,

a) Tek tek ilgili kuruluşlardan görüş almak yerine, "organize sanayi bölgeleri" seçiminde olduğu üzere, tüm tarafların katıldığı kurulların yetkilendirilmesi yoluna gidilmesi gerekmektedir.

b) Bu konuda varolan yasal boşluğun hızla doldurulması zorunludur.

c) Hazırlanmakta olan çevre düzeni planlarında, deprem riski de dikkate alınmak koşuluyla tarım topraklarının titizlikle korunması konusuna önem ve öncelik verilmesi gerekmektedir.

Ziraat Mühendisleri ODASI, konunun takipçisi olmayı sürdürecektir ve her türlü katkıyı görev sayacaktır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan Günaydın

Başkan

5.2.16. İLERLEME RAPORU AÇIKLANDI, KOPENHAG KRİTERLERİNİN YERİNİ TARIM KRİTERLERİ ALDI !.. - 09.10.2004

Avrupa Birliği İlerleme Raporu, 6 Ekim 2004 tarihinde yayımlandı.

Raporun dili ve vurgu yaptığı alanlara bakıldığında, Kopenhag kriterlerinin yerine, ekonomik ve sosyal boyutlarıyla tarım sektörünün oturtulduğu görülüyor...

İlerleme Raporunun Tarım, Hayvan ve Bitki Sağlığı, Balıkçılık başlıklı bölümü; tarım sektörü ve kırsal alan konularında 25 üyeli AB ile Türkiye arasında karşılaştırma yapıyor; net olarak "bu iş zor" diyor, diğer aday ülkelere uygulamadığı yöntemleri Türkiye için koyuyor, geçiş sürecinin 2025 sonrasına kalması halinde değişecek destek hesaplarından söz ediyor ve; sonradan şoka girmemek için şimdiden AB'ne gümrüklerinizi indirin diyor...

Rapor verilerine göre; Türkiye'nin katılımı AB tarımsal alanlarına 39 milyon hektar daha ilave edecek ve bu, 25 üyeli AB'nin tarımsal alanının % 23'ü anlamına geliyor. Türkiye'nin tarımsal işletme yapısı, Bulgaristan ve Romanya ile benzerlikler taşıyor. AB 25'in 13 milyon tarım işletmesine karşılık, Türkiye'nin 3 milyon tarım işletmesi bulunmakta; ortalama işletme genişliği AB'de 13 hektar iken Türkiye'de 6 hektar...

Yine Türkiye'nin katılımı AB 25'in 452 milyon tüketicisine 80 milyon daha katacak.

Avrupa Birliği, kendisinin uyguladığı Ortak Tarım Politikası ile IMF'nin dayattığı tarım "politikaları" arasındaki uçurumu bile bile, Türkiye'ye IMF politikalarını önermeye devam ediyor.

Rapor, 2000'den bu yana sürdürülen "tarım reformu" çalışmalarına karşın liberalizasyonun tam olarak sağlanamadığını ifade ederek eleştiri getiriyor. Buna göre, müdahale alımları, girdi yardımları ve üretimle bağlantılı yardımlar gibi bütçeden finanse edilen destekler "halen" sürdürülüyor, birçok tarımsal üründe gümrük tarifesi AB düzeyinin üstünde, bazı ürünlerde yasaklar var. AB düzeyinin altında olmakla birlikte, dışsatım sübvansiyonları söz konusu, tarımsal KİT'lerin özelleştirilmesi tamamlanamadı!..

Rapor bu bölümünde açık çarpıtmalar yapıyor. Türkiye'de artık girdi yardımı kalmadı; müdahale alımları yok denecek düzeye indirildi. Gümrük tarifelerimiz, Dünya Ticaret Örgütü taahhütleri ile uyumlu, dolayısıyla üyelik öncesi AB ile aynı düzeyde gümrük vergisi uygulama zorunluluğumuz yok. Üretimle bağlantılı yardımlar, beş ürüne uygulanan çok düşük miktarlı primler bir tarafa bırakılırsa, söz konusu bile değil. Dünyada uygulanan dışsatım sübvansiyonlarının neredeyse tamamı AB ve ABD tarafından kullanılıyor. Bu gerçek ortada iken, parasal anlamı olmayan Türkiye uygulamalarından söz edilebiliyor. Hepsinden önemlisi, yokluğu hala doldurulamayan EBK, SEK, YEMSAN veri iken, kar eden ve piyasayı düzenleyen TEKEL, Şeker Fabrikaları, Gübre Fabrikaları, Çay kur'a göz dikilmekten vazgeçilmiyor...

Rapor, kullanılan 400 milyon doların üzerindeki ticaret bozucu dışsatım kredileri nedeniyle, ABD'den başta pamuk, sigara, tütün, buğday, arpa soya ve mısır olmak üzere birçok tarımsal ürün dışalımının yapıldığını ve tarımsal ürün ticaretinde 600 milyon euro' düzeyinde ticaret açığı verildiğini; buna karşılık AB ile yapılan tarımsal ticarete Türkiye'nin ticaret fazlası verdiğinin altını çiziyor.

Raporda, her zaman olduğu gibi, kamu ve hayvan sağlığı sorunları nedeniyle Türkiye'nin uyguladığı canlı hayvan dışalım yasağı da eleştiriliyor.

Raporun belki de en ilginç bölümü ise, "Türkiye'nin üyeliğinin etkileri" bölümünde yapılıyor. Buna göre, ilerideki bir tarihte gerçekleştirilebilecek üyeliğin etkilerini şimdiden kestirmek zor. Ancak meyve - sebze, fındık, bakliyat ve koyun eti gibi rekabet şansı olan ürünler dışında, Türkiye'nin işinin zor olduğu ve rekabetçi bir yapı için daha fazla liberalizasyon gerektiği söyleniliyor. Olası bir üyelikte, tercihli ticaret avantajları sona erecek olan Türkiye'nin tarımsal dışsatımının azalacağı, buna karşılık kısıtlamaların kalkması nedeniyle AB'nin dışsatımının artacağı belirtiliyor. Bu noktada, Rapor, çok ilginç bir öneri geliştiriyor : üyelik anındaki şoktan korunmak için, üye olmadan, geçiş sürecindeyken, AB'ye yönelik ticari kısıtlamalarınızı tümüyle kaldırın !..

Bu, tam anlamıyla bir kara mizahtır: Sıcak suya düşen kurbağa zıplayarak kendini kurtarmaya çalışır, ancak kurbağayı suya koyup yavaş yavaş ısıtırsanız, kurbağa alışır...

Rapor, tarım alanında da, Türkiye'ye yönelik ayrımcı tutumunu sürdürüyor. 10 aday ülkeyi üyeliğe hazırlayan SAPARD fonu yerine Türkiye'ye IPA (Pre accession instrument : Katılım öncesi aracı) öneriliyor. Aynı şekilde, AB'de 40 yıldan fazla geçmişi olan ve halen kullanılan müdahale kurumlarından söz edilmezken, Ortak Tarım Politikası (OTP) uygulaması için ödeme kurumları kurulması gerektiği belirtiliyor.

Raporun bir diğer önemli saptaması ise, halen AB'de uygulanan OTP'nin Türkiye'de uygulanması halinde, AB bütçesine getireceği finansal yük ile ilgili. Buna göre, Doğrudan Gelir Desteği için 8 milyar euro, Pazar önlemleri için 1 milyar euro gerekiyor. Oysa 10 yeni ülkenin tümüne, bu alanda toplam 7 milyar euro ödeniyor. Ayrıca, kırsal kalkınma önlemleri için de 2.3 milyar euro'ya gereksinim duyuluyor. Rapor, geçiş sürecinin 2025'i aşması durumunda, hesabın değişeceğini de eklemeyi unutmuyor...

Şu kısa notu belirtmekte yarar var ki, Türkiye, 2003 yılında, tarımına toplam 2.5 milyar dolar düzeyinde bir kaynak aktarıyor. Bu veri, Türkiye'de tarımın, belirtilen

kalemler açısından, AB'nin 1/6'sı kadar desteklendiğinin net bir açıklaması niteliğindedir.

Diğer taraftan Rapor, tarımdaki istihdam fazlasının, sosyal açıdan önemli bir sorun oluşturduğunu belirttiikten sonra, Türkiye'nin tamamlamış olduğu tarama (screening) sürecinin yeniden başlayacağını dolaylı olarak belirtiyor, Türkiye için özel geçiş süreci ve derogasyonlardan söz ediyor...

Kısaca özetlemek gerekirse, müzakere sürecinde bir dosya kapanmadan diğerine geçmeyecek olan AB, tarım dosyasını açacak ve kapatmayacak gibi görünüyor...

Bu durum, üyeliğin önünde engel olarak tarımın ve üreticinin gösterilmesi gibi tehlikeli bir sürece işaret etmektedir.

Kapanmayan tarım dosyası sonrasında, teknik bir koşul olan "müktesebatı üstlenme yeteneği" eksikliği nedeniyle, Türkiye'ye, üye ülke perspektifi yerine "özel statülü üye" perspektifi önerilebilir. AB'nin güvenlik stratejisi ile örtüşen bu öneri, AB için akılcı, ancak Türkiye çıkarlarına uygun değildir.

Türkiye tarımında ve kırsal alanında önemli sorunların bulunduğu doğrudur, ancak bunlar çözülemez değildir.

AB'nin adaylık sürecinde de Türkiye'ye önemli bir kaynak aktarmayacağı açıktır. Bu çerçevede, faize değil yatırıma bütçe ayıran bir politika, tarımsal – kırsal sorunların çözümü için olmazsa olmaz koşuldur.

Üreten, kendine yeten, bağımsız ve onurlu bir ülke, tüm tarımcıların ortak hedefidir !..

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu adına)

5.2.17. "HANGİSİ DOĞRU? TOPRAK VE SU KAYNAKLARINI PİYASALAŞTIRMA MI, KORUYUP GELİŞTİRMEK Mİ..." - 12.01.2005

TBMM Genel Kurulu'nda görüşülmeye başlanan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün (KHGM) kapatılmasına ilişkin yasa tasarısı ile kurumun iskan dışında kalan tüm görevleri il özel idaresine ve iki ilde de (İstanbul ve Kocaeli) büyükşehir belediyelerine devredilmektedir.

AKP Hükümeti gerçek dışı gerekçelerle KHGM'yi kapatmaya çalışmaktadır. Oysa ulusal bütçeden yeterli ödenek verilmeyen kurum, tüm olumsuz ve engelleyici koşullar karşısında, öz kaynaklarını devreye sokarak hizmet üretmeyi başarmıştır. Kuruma yönelik kaynak israfı ve eşgüdümsüzlük suçlamaları, ikna edici dayanaklardan yoksundur. Bugün itibarıyla KHGM'nin hizmet alanına giren hiçbir konu bir başka kurum veya kuruluş tarafından yürütülmemektedir. Personel giderlerinin yüksekliği savı da devlet ciddiyetiyle bağdaşmayacak ölçüde gerçek dışıdır. Genel Müdürlükte çalışan işçi sayısı 44 binin altına düşmüştür. Genel Müdürlük tarafından yapılan norm kadro çalışmalarına göre, bu hizmetlerin asgari düzeyde yerine getirilmesi için 47.100 işçiye ihtiyaç vardır.

KHGM, "mahalli müşterek ihtiyaçlar"a değil, ulusal-ortak hedeflere hizmet etmektedir. KHGM;

- ülke topraklarının hangi amaçlarla nasıl ve kimlerce kullanılacağına karar veren;
- tarımsal amaçlı nüfus yerleştirme gibi son derece hassas nüfus işlerine yönelik işler yapan;
- hiçbir yerel grubun uhdesine geçiremeyeceği yerüstü ve yeraltı su kaynaklarının halkımızın gereksinimleri doğrultusunda kullanılmasını yöneten;
- yerel çıkar gruplaşmalarının etkisiyle bir başka nüfus grubunu cezalandırma amacıyla kullanılabilir olan yol açma ve yol güvenliğini sağlama işlerini yürüten bir kurumdur.

KHGM tarafından yapılan işler basit müteahhitlik işleri değil, yaşamın en temel kaynaklarının, toplumun barış içinde yaşaması için zorunlu olan adaletli ve dengeli biçimde kullanıma sunulması ile ilgili işlerdir.

Bir diğer önemli konu ise, tarım dışı amaçlı arazi kullanımudur. Ülkemiz için çok büyük önem arz eden tarım toprakları her yıl heyelan, erozyon, yanlış kullanım gibi nedenlerle hızla azalmaktadır. Tarım toprakları üzerine bilinçsiz ve kaçak olarak sanayi tesisleri kurulmaktadır. KHGM'nin kapatılması bu süreci daha da hızlandırabilir.

Yasa Tasarısı'yla yapılan iş, köy yollarının yapımı-bakımı gibi basit bir inşaat faaliyetinin yerel meclislere bırakılması değildir. Yapılan iş, insanlarımızı birbirine bağlayan yol ağıyla yol güvenliğinin, ülkenin toprak ve su gibi iki temel varlığının devlet tüzel kişiliğinin yetki alanı dışına çıkarılmasıdır. Toprak ve su gibi iki vazgeçilmez ulusal varlığa, yerel çıkar gruplarıyla yabancı kişi ve şirketlerin sınırsız denetimsiz el koymasına izin verilmektedir. AKP Hükümeti, sözde kamu yönetimi "reformu" içerisinde geçiremediği hükümleri, parçalayarak yasalaştırmaya çalışmaktadır.

Tasarı bütün olarak Anayasa'ya aykırıdır

Tasarı, hem yönetimin evrensel temel ilke ve gerekliliklerine uygun düşmemekte, hem de bir bütün olarak Anayasa'ya aykırı bulunmaktadır.

Anayasa gereğince devlet tüzel kişiliğince yürütülecek görevler tasarı ile "yerel idare tüzel kişiliği"ne aktarılmaktadır. Halihazırda merkezi yönetime ait olan toprak yönetimi, su yönetimi, köy ve orman yolları ağı planlaması ve tüm hizmetin denetimi gibi temel devlet görev ve yetkileri bir bütün olarak yerel yönetimlere devredilmiştir. Üstelik, görev ve yetkilerin merkezdeki Tarım Bakanlığı ile illerdeki özel idareler arasında nasıl paylaşılacağı; bu iki kademe arasında nasıl bir ilişki kurulacağı üzerine hiçbir hüküm öngörülmemiştir.

Tasarı ile Cumhurbaşkanı'nın KHGM'nin kapatılmasını da öngören Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanuna ilişkin geri gönderme gerekçeleri de yeniden ihlal edilmektedir. Buna göre tasarı, Anayasa'nın tekil devlet, sosyal devlet, merkezi ve mahalli idare ile kamu görevlileri hakkındaki hükümlerine aykırıdır.

Ulusal devlet eliyle havza bazında planlanarak yürütülmesi gereken işler "mahalli ve müşterek nitelikli" olarak nitelenerek il özel idarelerine ve büyükşehir belediyelerine devredilmekte ve böylece idarenin bütünlüğü ilkesi ihlal edilmektedir. İl özel idarelerinin müteahhitler aracılığıyla sayılan işleri yapması öngörülerek kamu hizmetlerinin gerektirdiği asli ve sürekli görevlerin memurlar ve diğer kamu görevlileri dışında kişiler tarafından görülmesi sağlanmaya çalışmakta, böylece taşeronlaşma ve sendikasızlaşmayı sonuçlayacak bir yönelim sergilenmektedir. Tasarı sosyal devlet ilkesini de ortadan kaldırmaktadır.

Tasarı ile devir nedeniyle personel, kadro, ödenek, taşınır ve taşınmaz devri ve benzeri hususlar ile 3202 sayılı Kanunda yer alan görev ve yetkilerin kullanılmasında ortaya çıkabilecek tereddütleri gidermeye bizzat Başbakan'ın yetkili kılınması, yasallık yetkisi ile tümüyle zıt bir zihniyetin göstergesidir. Örneğin taşınır ve taşınmaz devrinde bu eylemin, kamu malının amacı dışındaki kullanımlar için tahsisi sonucunu doğurabilmesi tehlikesinin varlığı açıktır.

Tasarı'nın dile getirilmeyen gerçek gerekçeleri ise küresel güçlerce dayatılan kamu "reformu"nun amaçları arasında yer almaktadır.

KHGM'nin kapatılması, IMF standby -niyet mektubu görüşmeleri ve metinlerinde, ivedi bir amaç olarak yer alan personel azaltımı ve personel giderlerinin kısılması hedefinin bir parçasıdır. KHGM'nin kapatılması, IMF Bütçesi'nin gizli anlaşmasında başlıca "tedbir" olarak öngörülmüştür:

Yapılmak istenen, KHGM personelini devir görüntüsü altında tasfiye etmek; 50.000 kamu memur ve işçisini kamu istihdam sistemi dışına atmak; tahammül sınırlarını aşmış işsizler ordusunu daha da kalabalıklaştırmaktır. Böylece IMF'nin bekliliğini yaptığı iç ve dış borç ödemeleri biraz daha garanti altına alınmış olacaktır.

Bu yakın ve acil tehdit, KHGM'yi kapatmayla güdülen iki orta ve uzun vadeli tehditle daha da büyük hale gelmektedir. Tasarı, orta ve uzun vadede bölgesel –federal devlet kuruluşunun altyapısını hazırlamaktadır. İlk adımda ulusal-kamusal düzenden kopuş gerçekleştirmek istenmektedir. Bunun için yapılabilecek tek şey, hizmetin merkezi örgütlenmesini ortadan kaldırarak 81 ilde erimesini sağlamaktır.

Tasarı ile tüm toprak ve su kaynakları piyasa koşullarına göre alınıp-satılır hale getirilecektir.

Bu politika, bu oyun bozulmalıdır. Toprak, su ve yol ağımız, küresel-ulusal-yerel çıkar ittifaklarına karşı; bunların politikalarına karşı korumaya alınmalı; halkın gereksinmelerini esas alan, merkezi planlama çerçevesinde kamu yararı için yönetilmelidir. Taşeronlaştırma uygulamasına son verilerek, uzman işçilik ve mühendisliğin ülke kalkınması için hazır olan gücü yeniden harekete geçirilmelidir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün yerelleştirilme adı altında yok edilmesi durdurulmalı, Kurum için yeterli ödenek ve yeterli araç-gereç sağlanmalıdır. Böylelikle Türkiye'nin toprak ve su kaynakları korunmalı, kırsal ve tarımsal altyapıdaki sorunlar ortadan kaldırılmalıdır.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

Yönetim Kurulu adına

5.2.18. "BİYOGÜVENLİK YASA TASARISI HALKIN DEĞİL ŞİRKETLERİN ÇIKARINI KORUYOR" - 27.01.2005

Hükümet tarafından hazırlanmakta olan "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı" halkın, tüketicinin yararına düzenlemeler getirmekten çok, GDO üreticisi ve ithalatçısı firmaların lehine, GDO'lu ürünler için açılacak pazarın koşullarını düzenleyen bir görünüm arz ediyor. GDO'ya Hayır Platformu olarak, Canavar Balon Kampanyamız sırasında yetkililerden almış olduğumuz sözlerin tutulmadığını gözlemliyoruz. Söz konusu yasa tasarısı taslağı, tüketicinin korunması yerine şirketlerin çıkarlarının korunması doğrultusunda hazırlanmış bir düzenlemedir.

Gücünü içinde barındırdığı 100'ü aşkın sivil toplum örgütü (STK), meslek odası ve sendika'dan alan GDO'ya Hayır Platformu, kısa zamanda ülkemizin en geniş katımlı platformlarından biri olmayı başardı. Platform, yaklaşık bir yıldır yürütmekte olduğu çalışmalarına devam ediyor. GDO'ya Hayır Platformu, topladığı 100 bini aşkın imza ve ulaştığı milyonlarca insandan aldığı sorumlulukla, Hükümet tarafından hazırlanmakta olan "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı" hakkında edindiği bilgi ve izlenimleri siz değerli basın üyeleri aracılığıyla halkımızla paylaşma sorumluluğunu yerine getirmektedir.

Canavar Balon Kampanyamız sırasında platform temsilcilerini Bakanlığa davet edip görüşlerini alan, Ankara'da Canavar Balon'un önünde bizzat Tarım Bakanı Sami Güçlü tarafından yapılan açıklamada taleplerimizin haklı olduğunu ve gerekenlerin yapılacağını belirten, mecliste yine bizzat bakanın yaptığı konuşmada bağlayıcı vaatlerde bulunan Tarım Bakanlığı, verilen bütün sözlere ve vaatlere rağmen yasanın hazırlık aşamasında platform temsilcilerinin görüşlerini almamıştır. Bu halkımızın tepkisi ve temsilcisini hiçe saymak demektir.

Ayrıca, 5 Ocak 2005 tarihinde TAGEM'de (Tarım Bakanlığı, Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü) yapılan toplantıya, platformumuzdan kimse çağrılmadığı halde, yasanın koyacağı hukuki düzenlemelerin doğrudan muhatabı olacak şirketlerden birisi olan Monsanto'nun bir yetkilisi ve GDO'lu ürün ithal eden şirketlerin temsilcileri de katılmıştır. Bu katılımın hangi etik anlayış ile bağdaşabileceği açık bir sorudur. Yasalarımızın hazırlanmasında ne zamandan beridir çok uluslu şirketler rol oynamaktadır?

5 Ocak 2005 tarihli TAGEM toplantısını, toplantıya iki saat kala son derece dolaylı yollardan öğrenen platformumuz, ne ilginçtir ki, çağrılı olmadığı halde, toplantıya

hazırlıklı olarak katılan tek taraf olmuştur. Platformun temsilcileri toplantıda gerekli uyarıları yapmıştır, gerekirse kamuoyu önünde de tekrarlayacaktır.

Biliyoruz ki; her kademedan yasa hazırlayıcılarımızın üzerinde, çokuluslu tarım tekellerinin son derece büyük baskıları vardır. Bize düşen görev, bu durum karşısında kamuoyunun tepkisini dile getirerek yasa hazırlayıcılarının elini güçlendirmektir. Bugün ne yediğini sorgulamak, yarınımızı sağlıklı bir hale getirmenin tek yoludur. Bir kez daha sesleniyoruz; alışverişlerinizde gıda firmalarının GDO politikalarını sorgulayın, GDO'lu ürün ithal ettiği bilinen firmaların ürünlerini tüketmeyin!

Bir kez daha uyarıyoruz; 1996 yılından beri ülkemize hukuk dışı bir şekilde GDO'ların girmesini sağlayanlar, şimdi arkalarına yasaları almak üzereler. Bugün dünya üzerindeki toplam soya ekim alanının %56'sı, pamuk alanının %28'i, kanola alanının %19'u ve mısır alanının %14'ü üzerinde genetiği değiştirilmiş ürünler ekilmektedir. 2003'te 7 milyon çiftçi genetiği değiştirilmiş bitki ekerken 2004 yılında çiftçi sayısı 2003'e göre yaklaşık %18'lik bir artışla 8 milyon 250 bine çıkmıştır. Bu çiftçilerin %90'ı gelişmekte olan ülkelerde yer almaktadır. Herkes bilmelidir ki, GDO'ya Hayır Platformu, iddia edilen aksine "açlığa çare olmak" gibi bir toplumsal amacı olmayan bu teknolojiyi reddetmektedir. Çokuluslu tarım tekellerinin dayatması olan GDO'ların, bizzat bu şirketlerden başka kimsenin bir işine yaramayacağı, pek çok bağımsız bilim insanı tarafından açıkça ortaya konulmuştur. Birleşmiş Milletler Tarım ve Gıda Örgütü FAO'nun tespitlerinde bile yer aldığı üzere, dünyadaki açlığın sebebi ne yetersiz ürün ne de yetersiz tarım alanlarıdır. Her ikisinin de fazlası mevcuttur. GDO'lar açlığa çare olmak bir yana, dünyada daha fazla açlığa yol açma riskini beraberinde getirecektir. Yarattıkları adaletsizlik ile küresel sorunlar yaratanlar, şimdi de yaptıkları işin temize çıkarılıp yasa ile güvence altına alınmasını istiyorlar. GDO'ya karşı durmak bu oyunu bozmaktır.

Yalanlara kulak asmayın! GDO teknolojisi, ne de ülkemizin ne de dünyanın çıkarına değil, yalnızca yıllık satış ciroları 200 milyar doları bulan bir avuç çok uluslu tekelin çıkarıdır. Halkın sesine kulak verin ve GDO'ya Hayır deyin! b>

YAŞAM PATENTLENEMEZ! GDO'YA HAYIR PLATFORMU

5.2.19. BİLİMSSEL TEMELİ OLMAYAN GIDA TARTIŞMALARI, KAMUOYUNU YANLIŞ YÖNLENDİRİYOR... - 31.01.2005

Gıda sektörü, üreticiden tüketiciye kadar olan zincirde yer alan tüm kesimler için artan bir duyarlılık alanı oluşturmaktadır.

100 milyar Doların üzerinde yıllık ciroya sahip sektörün; üretim cephesi yanında iç ve dış pazarlama, işleme, gıda sanayii gibi diğer alanları da, tüketicinin temiz ve sağlıklı gıdaya erişme hakkına yönelik artan istemleri ile karşı karşıyadır.

Bu duyarlılık artışının, sektörde olumlu bir değişim yaratabilmesinin ön koşulu, kuşkusuz, gıda alanındaki tartışmaların bilimsel temelli olarak yürütülmesi ve tartışmacıların yansız – doğru bilgileri kamuoyuna sunmalarındır...

Buna karşın, üzülerek görülmektedir ki, basınımızın bir bölümünün "duyarlılığı reytinge tahvil etme" kaygısı, kamuoyunun aydınlatılması yerine tam bir kargaşa yaratılmasına neden olmakta ve bu karmaşa içinde kimi çevreler haksız kazanç elde etmektedirler.

Hormon ve genetiği değiştirilmiş organizmaları birarada tartışan, hormon kullanımının sözkonusu olmadığı salatalık ürünüde stüdyoda cetvel ölçümü ile bir şeyler "kanıtlamaya" uğraşan, uzmanlık alanı olmayan kişilere ekranları kendi mülkiyet alanları imişçesine kullandırıan basın anlayışının, kamuoyunun bilgilendirilmesi amacına hizmet etmediği açıktır.

Bu çerçevede, basınımızı daha sorumluluk sahibi bir yayın anlayışına, tüketicilerimizi de gıda alanında yapılan bilimsel toplantılara ve yayımlara daha fazla ilgi göstermeye davet ediyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN Başkan

5.2.20. TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI; KÖY HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ'NÜN KAPATILMA SÜRECİNDEKİ GELİŞMELERİ İZLİYOR, İZLEYECEK; YANLIŞLARA "DUR" DİYECEK!.. - 17.02.2005

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, birçok maddesi 16 Mart 2005 tarihinde yürürlüğe girecek olan 5286 sayılı "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" ile kapatılmaya çalışılıyor.

5286 sayılı Yasanın yürürlüğe girmesi halinde;

1. KHGM, devredeni ve devralanı belli ve hazır olmayan bir süreçte tümüyle dağıtılmakta,
2. Topraklarımız ve küçüksu kaynaklarımız sahipsiz bırakılmakta,
3. KHGM çalışanlarının geleceği belirsizliğe itilmektedir.

Bugün; 5286 sayılı Yasa ile her şeyin bittiğini düşünenlerin yanlış olduğunu gösterme zamanıdır.

Çünkü; KHGM'nin merkez ve taşradaki mal varlığı, personel ve araç-gereci geriye dönüşü olanaksız bir süreçte tasfiye edilmekte, "pastadan pay kapma yarışı" tüm acımasızlığı ile sürmektedir. Bu süreçte, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın kendi binasının olmaması, Genel Müdürlüğün apar topar boşaltılmasının ve buraya yerleşmenin gerekçesi olamaz, olmamalıdır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak; toprak ve su kaynaklarımıza ilişkin görevlerin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı bünyesinde, bölgesel örgütü olan, katma bütçeli "Toprak Koruma ve Sulama Genel Müdürlüğü" ile yerine getirilebileceğini söyledik, söylemeye devam edeceğiz. "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası"nın TBMM gündemine gelmesi, önerimizin haklılığını göstermektedir. Bu nedenle; KHGM'nin merkez ve taşra örgütünün mal varlığının, personel ve araç-gerecinin tümünün hızla dağıtılması yanlışından vazgeçilmesini istiyoruz.

Bugün; 5286 sayılı Yasa ile her şeyin bittiğini düşünenlerin yanlış olduğunu gösterme zamanıdır.

Çünkü; temel görevlerinden biri toprak ve su kaynaklarımızın incelenmesi, araştırılması, korunması, planlanması ve geliştirilmesi olan KHGM'nin yapısının gözden geçirilmesi yerine kapatılmasının ülkemiz kaynaklarına getireceği yıkım, Oda'mız tarafından da sürekli ve olanak bulunan her ortamda vurgulanmış; iyi niyetli tüm girişimlere karşın KHGM'nin kaynak koruyucu görevlerini üstlenecek yeni bir kurumsal yapı geliştirilmemiştir. Bu süreçte, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın olmazsa olmaz görevlerinden biri olan toprak ve suya sahip çıkmaması, bu görevleri yapamaz duruma gelmesi, "Başbakanlığı aşamıyoruz" gerekçesine sığınarak somut adımlar atmaması kabul edilemez.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak; topraklarımızın hiçbir koşul altında talanına göz yummadık, yummayacağız. Bu nedenle; kamu yararına aykırı, ülkenin geleceğini karartacağına inandığımız, hukuk dışı bu uygulamanın ortadan kaldırılması için verecek her savaşımın her sürecinin destekçisi olacağımızı bir kez daha vurguluyoruz.

Bugün; 5286 sayılı Yasa ile her şeyin bittiğini düşünenlerin yanlış olduğunu gösterme zamanıdır.

Çünkü; siyasi iktidarın "kimseyi mağdur etmeyeceğiz" sözüne karşın, KHGM çalışanlarının gelecekleri belirsizliğini korumaktadır. Bu süreçte, siyasi iktidarın hiçbir kamu görevlisini tedirgin etmeye veya mağdur etmeye, bilimsel kararları yerel siyasi çıkarlara mahkum etmeye hakkı yoktur, olmamalıdır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak; gelişmeleri sürekli ve yakından izleyerek, uzman meslektaşlarımız başta olmak üzere KHGM çalışanlarının haklarını sonuna değin korumanın ortak görevimiz olduğunu ve bu sürecin gücü ve yaklaşımı ne olursa olsun siyasal iktidarın insafına terk edilemeyeceği konusundaki kararlılığımızı yeniden bildiriyoruz. Bu nedenle; KHGM çalışanlarının her türlü sorunuyla her süreçte ilgileneceğimizi kamuoyuna duyuruyoruz.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası olarak; gözümüz sürekli uygulamalarda olacak, doğal kaynaklarımız ve KHGM çalışanlarına ilişkin atılacak her yanlış adımın kamuoyunda ve yasal zeminlerde takipçisi olacağız.

Bu süreçte, toplumu, kaynaklarımızın kutsallığına ve çalışanlarımızın haklarına saygı direnişimize omuz vermeye çağırıyoruz.

Saygılarımızla.

Gökhan Günaydın

Başkan

Yönetim Kurulu Adına

5.2.21. SAHTE RAKI DEĞİL, KURALSIZ PİYASA CAN ALIYOR ! - 04.03.2005

Raki, ana maddeleri tarımsal kökenli etil alkol (yaygın olarak pancar melasından elde edilmiş), anason ve üzümde elde edilen suma olan; çeşitli işlemlerle geleneksel aromasına kavuşan alkollü bir içkidir. Etil alkolün tarımsal hammaddeden eldesi sırasında bir miktar metil alkol de oluşabilir. Oluşan metil alkolün bir kısmı, uygulanan işlemlerle ortamdan uzaklaştırılsa da genelde üründe bir miktar kalabilir. Metil alkol yiyecekler, içecekler veya solunum ve temas yoluyla alındığında ölüme ve kalıcı sakatlıklara neden olacak kadar zehirli olduğundan, içkilerde bulunabileceği maksimum miktarlar sağlığı korumak amacıyla mevzuatla belirlenmiştir. Türk Gıda Kodeksi'ne göre rakıda bulunmasına izin verilen metil alkol miktarı en fazla 150 gr/hektolitredir. Bu miktardan daha yüksek oranlarda metil alkol içeren ürünler insan sağlığı açısından riskli olarak değerlendirilir.

Metil alkol insanlar tarafından mevzuatta izin verilen dozların üzerinde tüketildiğinde zehirlenmelere neden olur. Zehirlenme belirtileri 12 – 24 saate kadar görülmeyebilir. Metil alkolün bir diğer özelliği zehirlenme dozunun değişkenlik gösterebilmesidir. Zehirlenme mide bulantısı, karın ağrısı, baş dönmesi, güçsüzlük gibi belirtilerle başlar ve merkezi sinir sisteminde çökme, körlük, koma ve ölüm, bu olumsuz tablonun ciddi sonuçları olarak ortaya çıkar.

Metil alkol endüstriyel kullanımı olan bir üründür. Gıda maddelerinin üretiminde girdi olarak kullanılması kesinlikle yasaktır ve kullanılamaz. Endüstride çözücü, antifriz, maket uçak ve araçlarda yakıt olarak kullanılan, ağırlıklı olarak tekstil, patlayıcı, kontrplak, boya, plastik ve diğer pek çok alanda tüketilen kimyasal ürünlerin sentezinde ana çıkış maddesidir.

Metil alkol ile üretilen rakının tüketici tarafından, tüketilirken veya öncesinde ayırt edilebilmesi olanaklı değildir. Ancak tüketildikten sonraki belirtilerle ayırt edilebilir. Etiket, kapak, şişe gibi unsurlardaki belirtiler, teknolojinin kullanımıyla her an değişebildiğinden, bu konuda yapılan açıklamalar tüketici için yanıltıcı olabilir.

Etil ve Metil alkol piyasası, Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu (TAPDK) tarafından düzenlenmekte ve denetlenmektedir. 4733 sayılı kanun ve buna bağlı olarak yayımlanan yönetmelikler gereği, her iki ürünün ülkeye giriş veya üretiliş anından itibaren adım adım izlenmesi yasal olarak zorunludur.

Gıda maddelerinin insan sağlığına uygunluğunu üretim – pazarlama - toplu tüketim yerlerinde denetleme görevi ise Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'na verilmiştir.

Görüldüğü gibi, yasal anlamda bir boşluk söz konusu olmayıp, sistemden ve uygulamadan kaynaklanan bir sorun yumağı bulunmaktadır.

Halk sağlığını doğrudan ilgilendiren genelde gıda, özelde alkollü içkiler alanında, yaşanan sorunların çözümüne yönelik etkin önlemlerin ivedilikle yürürlüğe sokulması gereklidir. Bu kapsamda olmak üzere;

- Bütçe açıklarını kapatmak için, alkollü içkilere yapılan yüksek zamların sahtecilik ve kaçakçılığı tetiklediği açıktır. Rakı dışındaki diğer distile alkollü içkilerde de sahteciliğin olmadığını söylemek olası değildir. Bugün rakıda ve votkada yaşanan sorun, yarın diğer distile içkilerde de görülebilir. Bu bağlamda, alkollü içkilerdeki

yüksek vergi baskısının, sahtecilik cazibesini düşürecek oranlara çekilmesi, tüketicinin uygun fiyatlarla alkollü içkilere ulaşmasını sağlayıcı bir fiyat düzeyinin belirlenmesi gerekmektedir.

- İç piyasa denetimleri bütçe yetersizlikleri, teknik altyapı ve personel açığı ve her şeyden önce ilgili kurum ve kuruluşlarla sağlıklı bir organizasyon yapılamaması nedeniyle, gereğince yerine getirilememektedir. Ülke çapında birçok kayıtdışı işyeri ve işletmede üretim yapılmaktadır. Bu işyerleri her türlü denetimden uzak faaliyetlerini sürdürmektedirler. Denetim erkinin kuvvetlendirilebilmesi için, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ve Tütün, Tütün Mamulleri ve Alkollü İçkiler Piyasası Düzenleme Kurumu'nun açıkları kapatılmalıdır.
- Gıda maddesi üreten ve satan işyerleri Türk Gıda Kodeksi'ne uygun üretim yapmak üzere ilgili Mühendisi, Ziraat mühendisi, Kimya Mühendisi veya Veteriner Hekim istihdam etmek zorundadırlar. Böylece işyerinin içsel denetimi sağlanmaktadır. Ancak, sorumluluğunun bilincinde olmayan işyerleri bu zorunlu hükmü angarya olarak algılamakta ve denetim eksikliğinden yararlanarak ya sorumlu yönetici çalıştırmamakta ya da sorumlu yöneticileri işyerindeki karar mekanizmasından uzak tutmaktadırlar. Bu bağlamda İDARE, meslek ODA'ları ile işbirliği yaparak, işyerlerinin sorumlu yönetici çalıştırıp çalıştırmadığı etkin olarak denetlenmelidir.
- Gümrük kapılarının teknik donanım, eleman ve alan sıkıntıları nedeniyle gerekli kontrolleri yapamadıkları bir gerçektir. Gümrüklerden giren ürünlerin gıda maddesi olduğu ya da dışalımında kısıtlama olduğu beyan edilmediği sürece, gümrük görevlilerinin kaçak ürünü saptama olasılıkları çok düşüktür, kaçak girişler için gerekli tüm şartlar mevcuttur. Bu bağlamda, Gümrüklerin yönetim kapasitelerinin geliştirilmesi gereklidir. Kaçakçılık ve kaçak üretim ile mücadele için cezalar artırılmalıdır.
- Tüketicilerin açıkta sunulan başta rakı tüm alkollü içecekleri içerken sorgulayıcı olmaları ve içki şişelerini görmeleri, alışveriş sırasında kapak, etiket, barkod ve seri numarası kontrollerini yapmaları ve olabildiğince güvenilir buldukları yerlerden içki satın almaları önemlidir. İçkilerde bandrol ve özel kapak uygulamasına geçilmesi en uygun yöntem olacaktır.

Yaşananlar, kuralsız piyasa koşullarının, halk sağlığı açısından ne derecede vahim sonuçlar doğurabileceğine ilişkin acı örnekleri oluşturmaktadır.

Bütçe açıklarını dolaylı vergilerle kapatmayı alışkanlık haline getirmemiş, uygun kurallar üretebilen ve bunu etkinlikle denetleyen, gıda üretim yerleri, toplu tüketim ve satış noktaları dahil olmak üzere sayıları yüz binleri bulan işyerlerinin denetiminde meslek odalarıyla işbirliğine giden bir kamu anlayışı, yukarıda sayılan önlemlerle birlikte, sorunun çözümü için ön koşul niteliğindedir.

Petek ATAMAN Gıda Mühendisleri Odası Başkanı
Erel Özbozkurt Kimya Mühendisleri Odası Başkanı
Gökhan Günaydın Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı

5.2.22. MAYINLI ARAZİLER TOPRAKSIZ ÇİFTÇİLERE VE İŞSİZ ZİRAAT MÜHENDİSLERİNE VERİLSİN !.. - 18.05.2005

Son günlerde kamuoyuna, Suriye sınırında bulunan mayınlı alanların "yap-işlet-devret" modeli ile temizleneceği ve temizleme işlemini gerçekleştiren şirketlerin kullanımına açılacağı yolunda bilgiler yansımaktadır.

ODA'mızın, sözü edilen bölgede gerçekleştirilebilecek tarımsal faaliyetin ve faaliyeti gerçekleştireceklerin niteliğine ilişkin görüşleri aşağıda sunulmaktadır;

1 – 1956 yılında mayınlanmaya başlanılan, 300 ila 750 metre genişliğinde ve yaklaşık 600 km uzunluğunda bulunan, Suriye sınırında yaklaşık iki Kıbrıs adası büyüklüğündeki 306 bin dekarlık mayınlı alan, düz ve büyük ölçüde birinci sınıf tarım arazilerinden oluşmaktadır.

Sözü edilen alan, uzun yıllardır tarımsal amaçlı kullanılmadığı için kimyasal ilaç ve gübre kalıntısı içermemekte ve bu niteliği ile de üretim biçimini konvansiyonel tarımdan organik tarıma dönüştürmek için beklenmesi gereken "geçiş süreleri"ni ortadan kaldırmaktadır. Bu bağlamda, bölge, yüksek katma değerli ve doğayla dost organik tarımsal üretim için son derecede uygun bir görünüm sergilemektedir.

2 – Sözü edilen alan, üretimden pazarlamaya kadar olan tüm süreç için kurgulanmış kooperatif yapı içinde örgütlenmiş bölge üreticilerine özgülenmelidir. 306 bin dekarlık alanda; Türkiye'deki verili ortalama işletme büyüklüğü olan 59 dekarlık işletmelerin kurulması halinde 5186; Avrupa Birliği'nin verili ortalama işletme büyüklüğü olan 130 dekarlık işletmelerin kurulması halinde ise 2353 aile tarım alanında istihdam edilmiş olacaktır.

3 – Organik üretim gibi kontrol - sertifikasyon aşamalarının zorunlu olduğu bir üretim biçiminde, AB'nin konuyla ilgili kalite ölçütlerini karşılayan ve kayıt tutan, etiketten tarlaya izlenebilirliği sağlayan bir üretim biçimi, ancak ziraat mühendislerinin katkısı ile olanaklıdır. Başka türlü, kamusal tarımsal yayım faaliyetinin neredeyse ortadan kalktığı ortamda, Güneydoğu üreticisi organik tarım faaliyeti yürütemeyecektir.

Bütün bu kapsamda Ziraat Mühendisleri ODASI'nın önerisi;

- 306 bin dekarlık alanın, AB ortalama işletme ölçeğine uygun olarak 2353 topraksız aileye 13'er hektar olarak, karşılıksız dağıtılması,
- Böylece oluşturulan 2353 işletmenin birer ziraat mühendisi çalıştırması koşulu getirilmesi,
- Tüm işletmelerin tek bir kooperatif yapı altında örgütlenmesinin sağlanmasıdır.

Bu kapsam, 2353 işletmede 2353 ziraat mühendisinin ve an az 10 bin topraksız tarım üreticisinin istihdam edilmesi ve ülkenin organik üretim kapasitesine önemli bir katkının sağlanması anlamına gelecektir.

500 milyon dolarlık mayın temizleme faaliyeti ile istihdam içine alınabilecek yaklaşık 12.500 kişi için kişi başına istihdam yaratma maliyeti, 40 bin dolar düzeyinde gerçekleşmektedir ki, bu, ortalama maliyetlerin oldukça altındadır.

4 – Tüm bu yönelim yerine, basına yansıdığı gibi, Maliye Bakanlığı ve Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'ni tümüyle devre dışında bırakarak alanı, mayınları temizleyecek olan yabancı şirketlere kiralaması, Türkiye'nin "istihdam yaratma gereği" ile örtüşmeyen ve yörenin stratejik konumunu önemsemeyen yaşamsal bir yanlış olacaktır.

Unutulmamalıdır ki, mayınların temizlenmesi için gerekli olduğu söylenen 500 milyon dolardan kaçınmak için bu alanların uzun yıllar boyunca yabancıların kullanımına açılması, ülkenin ve ülke insanının yararına olmayacaktır ...

Saygılarımla,

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

5.2.23. ÇOCUKLARIN SÜT İÇEMEDİĞİ, ÜRETİCİNİN HAKKINI ALAMADIĞI BİR ÜLKEDE, SÜT GÜNÜ KUTLANAMAZ !.. - 21.05.2005

21 Mayıs, Dünya Süt Günü...

Süt sektöründe Türkiye'nin verili koşulları, Dünya Süt Günü'nün kutlamalarla geçirilemeyeceğini açıkça ortaya koyuyor. Ortada kutlanabilecek olumlu gelişmeler yok.

Çocuklarımız süt içemiyor...

A, B, D ve E vitaminleri bakımından oldukça zengin olan ve Kalsiyum – Protein deposu olan süt, özellikle çocukların büyümesi ve kemik sağlığı açısından yaşamsal önemdedir.

Buna karşılık ülkemizde çocuklar süt içemiyor. Kişi başına yıllık içme sütü tüketimi birçok Avrupa ülkesinde 100 litrenin üzerinde iken, Türkiye'de 5 – 6 lt. düzeyinde

kalıyor. Özellikle kırsal alanda yaşayan çocuklarımız, yetersiz anne sütü dönemi dışında, sütün kokusuna bile hasretler..

Süt üretiminde yaşanan nitelik, nicelik ve fiyat sorunları, sektörün geleceği açısından son derecede tehlikeli..

Üretici açısından süt, kırsal yaşamın vazgeçilmez gelir kaynakları arasındadır.

Ülkemizde süt üretiminin yaklaşık % 60'ı pazara sunulmaktadır. İç tüketim ve pazara yapılan üretimde, üretim girdileri sürekli pahalalanırken süt fiyatlarının gerilemesi, üreticiyi büyük güçlüklerle karşı karşıya bırakmaktadır.

Süt fiyatı / yem fiyatı paritesi 0.90'ın altına inmiştir.

SEK'in ve YEMSAN'ın özelleştirilmesi sonrasında, kamunun piyasa yapıcı gücü tümüyle ortadan kaldırılmış olup, "kuralsız piyasa", üretici ve tüketici halk yararı aleyhine sonuçlar üretmektedir.

Günümüz Türkiye'sinde üretilen 10 milyon litre sütün 2 milyon litresinin büyük bölümü, aşağıda belirtilen firmalar tarafından, yine aşağıda belirtilen markalar altında piyasaya sürülmektedir;

DANONE (Birtat, Danone, Tikveşli, Dany), KOÇ (Sek, Migros), NESTLE (Nestle, Mis, Gülüm), YAŞAR (Pınar), ÜLKER (İçim); SUTAŞ (Sütaş).

Sektörde kayıt dışılık % 80'ler düzeyine çıkarken, "kayıt içi düzende" markalar temelinde bir tekelleşme eğiliminin yaşanmakta olduğu açıktır.

Bu ortamda, günümüzde üreticiden süt 350 - 400 bin TL'ye alınırken, tüketiciye 4 - 4.5 kat fiyatla, 1.6 -1.7 milyon TL'den satılmaktadır.

Öte yandan, sokak sütçüleri tüketicilere mikrop taşıyor; sütün dayanma sürelerini artırmak için kullandıkları maddeler halk sağlığını tehdit ediyor.

Sektördeki kayıt dışılık, AB sürecinde Türkiye aleyhinedir. Çözüm "sokak sütçüsünü" sistem dışına iterek sağlanabilir mi ?

Polonya deneyimi göstermiştir ki, AB tarım müzakerelerinde "süt kotaları", en zorlu pazarlık alanlarındanndır. Sektörün % 80'inin kayıt dışı olması, Türkiye'nin elini zayıflatmaktadır.

Bu bağlamda, kalite sorununu aşmak ve sektörü kayıt altına almak bir zorunluluk olarak kendisini göstermektedir.

Bununla birlikte, sütü işleyen ve kutulayan kesimlerin, bu sorunu aşmak için polisiye önlemlerle sokak sütünü engelleme istemleri, Türkiye'nin sosyolojik ve ekonomik gerçekleriyle bağdaşmamaktadır.

Sokak sütünün arz ve talep tarafları, Türkiye'nin en yoksul kesimlerinden oluşmaktadır. Çözüm, bu insanları tümüyle sistem dışına itmek ile sağlanamaz.

Tam tersine, kooperatif yapılar altında örgütlenen ve süt işleme süreçlerinde de söz sahibi olan üretici ve dağıtıcıların, kamunun etkin müdahalesi ile kurulacak soğuk zincir içinde, tüketiciye aracı rantından arınmış sağlıklı ve ucuz süt ulaştıracağı bir sistem, Türkiye gerçeklerine uygun ve ülke yararınadır.

Güçlü ve çağdaş bir süt sektörünün ölçütü, çocukların yaşadığı evlerin önüne her sabah bırakılan bir şişe sağlıklı süttür...

Kamuoyuna saygı ile duyurulur...

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

5.2.24. BTC'DEN YALNIZCA PETROL AKMIYOR; TOPRAĞIMIZ-MERALARIMIZ-BİTKİ VE HAYVAN ÇEŞİTLİLİĞİMİZ TEHDİT ALTINDA !-09.06.2005

25 Mayıs 2005 tarihinde Bakü Tiflis Ceyhan (BTC) Ham Petrol Boru Hattına ilk petrol verildi. Toplam maliyeti 3 milyar 200 milyon dolar olarak belirtilen boru hattında, boruların döşenmesi, kaynaklaması ve denemeleri aşamalarından sonra petrol akmaya başladı. Bundan sonraki süreçte, boru hattının üzeri tamamen kapatılacak ve üzerinde gerekli onarım çalışmaları yapılacak...

Boru hattının ülkemizde kalan kısmı BOTAŞ ana müteahhitliğinde yapılıyor. Toplam 1774 km olan boru hattının Türkiye sınırlarında kalan 1070 km'si nin % 29'u çayır ve meralardan geçiyor... Ziraat Mühendisleri ODASI, toprak akışı için adeta bir yatak oluşturan boru hattının geçtiği alanlardaki erozyon tehlikesine karşı alınan önlemlerin ve meraların niteliğinin korunmasına yönelik yapılan çalışmaların yetersizliği konusunda kamuoyunun dikkatini çekmeyi ödev saymaktadır.

BTC ve bu hattın asıl ortağı olarak bilinen BP'nin yayınladığı raporlarda, Dünya Bankası ve diğer kurumlarla yapılan kredi anlaşmalarında, çalışmaların çevresel değerlere saygı gösterilerek yürütüleceği, ISO 14001 normlarına uyulacağı ve en uygun yöntemlerin kullanılacağı belirtilmişti.

Bu çerçevede, başta BOTAŞ olmak üzere, BTC ve BP'ye soruyoruz:

- Yeryüzünde yapılan her boru hattı, ardında çevre sorunları bırakıp kullanıma geçirilmiştir. Ülkemizde de, daha önce yapılmış bulunan NGPL (Doğal Gaz Boru Hattı) gibi BTC de kendi haline bırakılıp, çekilip gidilecek midir?
- Erozyona açık bir şekilde bırakılacak 1070 km'lik hattın sorumlusu kim olacaktır?
- Boru hattının geçtiği yerlerdeki çayır ve meraların yeniden canlandırılması için ne yapılmıştır ? Ne yapılacaktır ?
- Alınması düşünülen önlemler nelerdir?
- Çayır mera ıslahı ve tüm boru hattının yeniden yeşil hale getirilmesi, böylece erozyonun engellenmesi için hangi yöntemler kullanılmaktadır?
- Toprağı, yüzey ve derin sularımızı, çevreyi kirleticilerle uygulamalar yapılmış mıdır ve bundan sonra yapılacak onarım çalışmalarında kirleticilik söz konusu mudur?
- Çevre koruma, mera ıslahı vb. duyarlı alanlar için bir bütçe ayrılmış mıdır, ayrılmışsa parasal büyüklüğü nedir, toplam ihale bedeline oranı ne kadardır ?

BOTAŞ, BTC ve BP'yi, boru hattının geçtiği bölgelerde yitirilme tehlikesi ile karşı karşıya olan çevre - toprak - su - bitki ve hayvan çeşitliliğimizi korumaya yönelik bir iş programı varsa açıklamaya, yoksa süratle oluşturmaya davet ediyoruz.

Ziraat Mühendisleri ODASI, 1070 kilometrelik boru hattının kapanmayacak bir yara izine dönüşmesine engel olmak üzere; erozyona açık boru hattının eski haline getirilmesi, topraklarımızın ve suların kimyasal zehirlerden uzak tutulması, meralarımızın yok olmasının engellenmesi, bitki ve hayvan çeşitliliğimizin korunması konularının izleyicisi olacak ve bulgularını kamuoyu ile paylaşacaktır.

BTC boru hattı, 1070 km uzunluğunda, altından petrol akan ama üstü erozyondan kanayan, kanamaya devam edecek bir yara olarak kalmamalıdır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

5.2.25. TOPRAK KORUMA YASASI ve BAKANLAR KURULU KARARI TARIM ALANI İŞGALCİLERİNİ ÖDÜLLENDİRİYOR !.. - 06.07.2005

TBMM Genel Kurulu'nda 3 Temmuz 2005 Pazar günü kabul edilen "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası" ile 11.10.2004 tarihinden önce tarım arazilerini izin almadan amaç dışı kullanan yasa tanımazlara af getirildi.

Yasa henüz Tasarı halinde iken, kamuoyunun şiddetle karşı çıktığı geçici birinci madde, 1.1.2004 tarihinden önceki izinsiz kullanımlara af getiriyordu. TBMM'de yapılan Komisyon toplantılarında, iktidar milletvekilleri, hukuk dışı tesislerin artık yıkılamayacağı, "milli servet" olduğu, 1.1.2004 tarihinden sonraki yapılaşmaya asla izin verilemeyeceğini ifade ediyorlardı.

Samimiyetsizlik, 3 Temmuz 2005 tarihli Genel Kurul görüşmelerinde belgelendi...

Muhalefet milletvekillerinin katılmadığı Genel Kurul'da, AKP milletvekilleri Zülfü Demirbağ, Recep Garip, Mehmet Sarı ve Öner Gülyeşil'in verdiği önergeyle, tarım arazisini hukuka aykırı olarak izinsiz – amaç dışı kullananlar için getirilen affın tarihi 1.1.2004'ten 11.10.2004 tarihine çekildi.

Söz konusu önergenin gerekçesi, kendisi kadar samimiyetsiz: "Tarihin 11.10.2004'e çekilmesi bütün kesimlerin yararına"dır"...

Şimdi soruyoruz:

- Yarar sağlayacağı ifade edilen bütün kesimler, kimlerdir ?
- Köylüler, üreticiler, tarım sektörü ve ülkenin gıda bağımsızlığına aykırı bu düzenlemenin altını çizdiği 11 Ekim 2004 tarihinin önemi nedir ?
- Bu tarih temel alınarak kurtarılacak yasa tanımazların işgal ettiği tarım arazisi büyüklüğü ve bunun iller itibariyle dağılımı nasıldır ?
- Bu tarihten sonra, sırada hangi düzenlemeler vardır ?

5 Temmuz 2005 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan 2005/8944 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı, bu sorulardan bir kısmına açıklama getirir nitelikte.

Sözü edilen Bakanlar Kurulu Kararı ile Cargill'in Bursa'da, Orhangazi Ovası'nda, kendisine Organize Sanayi Bölgesi içinde yer gösterildiği halde, içinde sulama kanalları bulunan 212.240 m2 birinci sınıf tarım arazisinde kurduğu mısır işleme tesisi, Özel Endüstri Bölgesi ilan edildi.

Böylece, yurtsever tarımcı ve hukukçuların yıllardır sürdürdükleri mücadele ile defalarca izin – ruhsat işlemleri iptal edilen Cargill, iki gün içinde yasa şemsiyesi altına alınmış oldu. Bu, Amerika Başkanı'nın ricasının yerine getirildiği anlamını taşıyor...

Kuşkusuz sırada yeni düzenlemeler var. Ziraat Mühendisleri ODASI, halkın gözleri önünde yapılan bu hukuka aykırı işlemler karşısında kamuoyunu bilgilendirmeyi görev sayar.

1 – Toprak Koruma ve Arazi Kullanım Yasası'nın geçici 1 inci maddesi, Anayasa'mızın 44, 45 ve 166 ıncı maddelerine aykırıdır.

2 – Tarım alanı işgalcilerini ödüllendiren ve getirdiği af düzenlemesi ile bundan sonraki işgalcilere de cesaret veren Tasarı, Sayın Cumhurbaşkanı tarafından TBMM'ye iade edilmelidir.

3 – İktidar, Türkiye'nin doğal kaynakları, ormanları, kıyıları, tarım arazileri konusunda duyarlı davranmalıdır; Unutulmamalıdır ki, bu alanlar, sermayenin kural dışı kullanımına terk edilecek rant alanları değil, geçmişten devralınan ve geleceğe bırakılacak olan, ulusal ortak varlıklarımızdır.

4 – Ziraat Mühendisleri ODASI, bugüne dek olduğu gibi bugünden sonra da, tarım arazilerini korumaya yönelik mücadelesini, kararlılıkla sürdürmeye devam edecektir.

TOPRAĞI YOK ETMEK, ÜLKENİN GELECEĞİNİ YOK ETMEKTİR !..

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan (Yönetim Kurulu Adına)

5.2.26. "GIDA GÜVENLİĞİNİ SAĞLAMAKTAN SORUMLU BAKANLIK, UYGULAMALARIYLA, GIDA GÜVENLİĞİNİ TEHLİKEYE ATIYOR !.."

16.09.2005

Yayımladığı yönetmeliklerdeki yetkilerin bir kısmının aslında kendinde olmadığını, Mayıs 2005 tarihli Danıştay Kararı ile öğrenen ve gıda işyerlerinin ruhsatlandırılması ve denetlenmesinde yetkilerini Belediyelere devretmek zorunda kalan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, şimdi de, gıda güvenliğini sağlamaya yönelik mesleki çalışma yürüten Gıda, Kimya, Ziraat Mühendisi ve Veteriner Hekim istihdamı konusunda geri adım atıyor.

10.09.2005 gün, 25932 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan "Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik"’in istihdam maddesi, meslek odalarının görüşleri alınmadan değiştirilmiştir. Yapılan değişiklikle gıda güvenliğinin sağlanmasında önemli geri adımlar atılmış ve;

- Süt ürünleri gibi son derece riskli gıda maddelerini üreten işyerlerinin 1 mühendis veya veteriner hekim istihdam etme zorunluluğu kaldırılarak, 60 Beygir Gücünden düşük motorgücü bulunan veya 10 kişinin altında çalışanı olan işletmelerde 5 işyerine bir sorumlu yöneticinin bakabilmesi sağlanmıştır. Böylece, Bakanlık, bir kez daha, üretim yaparken kar etmek dışında bir ilkesi olmayan 3-5 işletmenin baskısına boyun eğmiştir.
- Bununla da kalmamış; kuruyemiş ve baharat ambalajlayan, bitkisel sıvı yağ üreten/ambalajlayan, un-bulgur üreten, hububat ve bakliyat işleyen/ambalajlayan, taze-kuru meyve sebze ambalajlayan işyerlerinde; bu ürünlerin insan sağlığına uygun üretilmesinden sorumlu olacak meslek gurupları arasına, aynı yönetmeliğin 29 uncu maddesi ile çelişmesine bakılmaksızın, tarım meslek lisesi mezunları laborantlar da ilave edilmiştir. Tarım Meslek Lisesi mezunu laborantlar da tüm meslek adamları gibi saygın bir mesleği icra etmekle birlikte, gıda güvenliği ve ambalajlama süreci ile uzaktan yakından bir ilgileri bulunmamaktadır.

Anayasa'nın 135 inci maddesi anlamında "kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu" olan ODA'ların görüşünü almadan, yangından mal kaçırma anlayışı" ile düzenlemeler yapan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nı, insan sağlığını doğrudan ilgilendiren gıda güvenliği alanında düzenlemeler yaparken ciddiyete davet ediyor, Yönetmelik değişikliği öncesi eğitim kurumlarından görüş almadığını kamuoyuna açıklamaya davet ediyoruz.

Sektörde çalışan işyerlerinin karlılığını, kamu yararına tercih eden bu tür yaklaşımların faturası daima ağır olmaktadır, olacaktır.

Hedefimiz insanımıza güvenli gıda sunmak, dış pazarlarda pay sahibi olmak ise meslektaşlarımız ve tüketicilerimiz adına Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nı uyarıyor ve;

- Bilimsel gerçeklerden taviz vermemeye,
- İnsan sağlığını doğrudan ilgilendiren konularda kamu yararı doğurmayacak uygulamalardan uzak durmaya,
- Uzmanlığa ve mesleki yükseköğretime önem vermeye, işinin uzmanı olmayanların sektörde çalışmalarını ile yaratacakları olumsuzluklar konusunda duyarlı olmaya,
- Kadrolarını nitel ve nicel olarak artırarak gıda denetimlerini etkinleştirmeye,
- Sözde değil; uygulamada "katılımcı yönetim" ilkesini yaşama geçirmeye davet ediyoruz.

Unutulmamalıdır ki, sektörün günü kurtarmaya yönelik yanlış uygulamalara tahammülü kalmamıştır. Kamuoyuna saygı ile duyurulur...

Petek ATAMAN

Gıda Mühendisleri Odası Başkanı

Gökhan GÜNAYDIN

Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı

5.2.27. "ÇİFTÇİ DOSTU" SADULLAH USUMİ'Yİ SAYGI VE ÖZLEMLE ANIYORUZ...30.09.2005

Sadullah USUMİ'Yİ, 30 Eylül 2002 tarihinde sonsuzluğa yolcu ettik. Aramızdan ayrılışının üçüncü yılında; USUMİ'Yİ saygı ve özlemle anıyoruz...

Türkiye Gazeteciler Sendikası Genel Başkanlığı, parlamenterlik ve köşe yazarlığı ile geçen, yurtsever, emekten yana, mücadeleye dolu bir yaşam sürdürdü USUMİ... Hep haklıdan, doğrudan, yoksuldan, üreticiden yana oldu; halkla birlikte yaşadı, haksızlıkların karşısında dimdik durdu. Sesi olmayanın sesi, cesareti, dostu oldu...

Tarım üreticilerinden, köylüden yana mücadelesinde; USUMİ ile Ziraat Mühendisleri ODASI'nın yolları kesişti, aynı yolu beraber yürüdük, aynı mücadeleyi sürdürdük.

Bugün, USUMİ'nin anısı bize güç katıyor; gerçekleri kamuoyu ile paylaşma görevimizi, emekçiden, yoksuldan yana tavrımızı, eksiksiz sürdürüyoruz...

Bu bağlamda, aramızda olsaydı USUMİ'nin de mutlaka altını çizeceği gerçekleri, 2005 yılında tarım sektöründe yaşananları kamuoyu ile paylaşmayı görev biliyoruz...

58 ve 59 uncu Hükümet'in görev başında olduğu yıllar, tarım sektörü ve üretici açısından, "yıkım yılları" olarak tarihe geçmektedir.

Konuya "sektörün genel ekonomideki yeri" açısından baktığımızda, görünüm şudur: 2003 yılında genel ekonomi %5.9 büyürken, tarım sektörü % 2.4 küçülmüştür. 2004 yılında % 9.9 olarak açıklanan büyüme rakamına karşılık, tarım sektörü büyümesi % 2.0 ile sınırlı kalmıştır.

Bundan da öte, tarım katma değeri rakamları, bırakın ilerlemeyi, sektörel gerilemeyi açıkça ortaya koymaktadır. Tarım katma değeri (1987 fiyatlarıyla, milyar TL) 2003 yılında 15.978 iken, 2004 yılında gerileyerek 15.863 olarak ortaya çıkmıştır.

2003 yılından bu yana, Türkiye, sattığından daha fazla tarım ürünü ithal eder bir ülke konumuna gelmiştir. Türkiye, kendi ekolojisinde yetişen tarımsal ürünlerin dışalımına, 2 milyar ABD Dolarına yakın bir finansman ayırmak zorunda kalmaktadır. Ülkenin 2003 yılında tahıl dışalımına 400 milyon dolar, yağ bitkileri dışalımına 850 milyon dolar, pamuk dışalımına 500 milyon dolar ödemesi, yanlış tarım politikalarının acı sonuçları olarak ortaya çıkmaktadır.

Elbette bütün bunlar, tesadüf değildir. Tarımın yapısal sorunlarına yönelik hiçbir kalıcı iyileştirme politikası güdülmezken, kamunun tarım sektörünü düzenleme görevi neredeyse tümüyle terk edilmiş durumdadır. Pamuk maliyeti 900 bin TL'nin üzerinde iken "piyasa" fiyatlarının 450 bin TL düzeyinde gelişmesine seyirci kalınması, narenciye'nin dallarda çürümesi, buğday ve mısıra geçen yılın alım fiyatlarının altında fiyat açıklanması; tüm bunlara karşın tarımsal girdilerin fiyatlarının her yıl % 35 - 40 düzeyinde artması, alt sektörler itibarıyla çöküş sürecine işaret etmektedir.

Buğday, mısır fiyatları ve tarımsal girdi fiyatlarındaki gelişmelerle sözlerimizi somutlaştıralım...

2004 yılında buğdaya 370 bin TL/kg. fiyat açıklayan Hükümet, 2005 yılında fiyatı 20 bin TL aşağıya çekerek 350 bin TL/kg. olarak açıklamış, kg. başına 30 bin TL prim ödeyeceğini ilan etmiş, ancak bugüne dek prim ödemesi yapılmamıştır.

Konu ile ilgili bir başka "politikasızlık örneği", Toprak Mahsulleri Ofisi'ni piyasadan çekme çabası içinde teşkilatının yarısını kapatan Hükümet'in, Eylül ayı sonu itibarıyla 5 milyon tonun üzerinde buğday - arpa - çavdar ve mısır satın almış olmasıdır. Özellikle TMO işyerlerinin kapatıldığı merkezlerde buğday fiyatları 250 bin TL'ye kadar gerilemiş; kendisinden yarar umulan "piyasa", gelişmelerden çıkar sağlamak için alıma girmemiş; tüccarı - sanayiciyi alıma yönlendirecek politikalar kurgulanamamıştır. Bütün bunlardan sonra, "liberal politikaları uygulamakla" övünen mevcut AKP Hükümeti'nin yapmak zorunda kaldığı yüksek alım miktarları, ne üreticiyi ne de sanayiciyi memnun etmemiştir.

Konu ile ilgili son gelişme, en çarpıcı olanıdır. 2004 yılında 332 bin TL/kg olan mısır fiyatları, üretim deseni içinde mısırın yerini artırmış ve 2003 yılında 1.8 milyon ton

mısır dışalımını yapmak zorunda kalan Türkiye, 2004 yılında dışarıdan 900 bin ton mısır satın almış, 2005 yılında ise kendine yeterlilik sağlanmıştır. Ancak tüm bu gelişmeler birilerini rahatsız etmiş olmalı ki, 2005 yılında, bir önceki yıla göre 72 bin TL/kg daha düşük olmak üzere, mısır alım fiyatı, 260 bin TL/kg. olarak açıklanmıştır.

Bu çerçevede, iki önemli yapısal soruna dikkat çekmekte yarar görülmektedir. Bunlardan birincisi, ülkede yalnızca 4.5 milyon hektara yakın bir alanın sulanabilmesi ve bir o kadar alanın daha sulama yatırımı beklemesi nedeniyle, ürün fiyat paritelerinde bir ürün lehine oluşan dengenin, diğer ürünler aleyhine sonuç doğurmasıdır. Bu bağlamda, mısır ve buğday üretim alanları, pamuk ve soya aleyhine alan genişletmektedir. Bu sonuç, sulanabilen alan miktarını artırmadan rasyonel bir üretim desenine ulaşmanın olanaksızlığını açıkça göstermektedir.

Bir başka yapısal sorun ise, tarımsal ürünlerin dünya fiyatları ile yerel fiyatların farklılaşması ve bunun düşük fiyat açıklamaları için gerekçe yapılmasıdır. Başlangıçta şunun altını çizmekte yarar görülmektedir ki, Dünya Ticaret Örgütü'nün gümrük vergilerini indirgemeye yönelik politikaları bağlamında; orta vadede dünya fiyatından yüksek yerel fiyatlarla üretim yapma durumu sürdürülebilir olmaktan çıkacaktır. Bunun yanında, yerel fiyatların dünya fiyatlarından yüksek olması, tarımsal ürün işleme ve tarıma dayalı sanayi süreçlerinde rekabet etme yeteneğini ortadan kaldırmaktadır.

Bu saptamaları yapmakla birlikte, "soruna" yönelik kalıcı çözümün, ancak Türkiye'nin tarımsal üretim yapısının sürdürülebilir olmasından geçtiğini özellikle vurgulamak gerekmektedir. Başka bir deyişle, "üretici her geçen gün yoksullaşırken fiyat farklılığının nedeni nedir?" sorusuna verilecek yanıt, gerçeği ortaya çıkarmaktadır. Yapısal sorunlarla boğuşan; tarlasına su ulaşmayan-toprak mülkiyeti yapısı bozuk olan-tarımsal girdilere yüksek fiyatlar ödeyerek ulaşabilen üretici, ortalama maliyetlerini geri çekememekte ve verimliliğini yükseltmemektedir. Çözüm, bu sorunları ortadan kaldırmaya yönelik gerçekçi politika tercihleri ile sağlanabilir.

Buna karşın AKP Hükümeti, üreticinin sırtına her geçen gün daha fazla yüklenerek çözüm üretebileceğini düşünmekte, yaşamsal bir yanlış ısrarla sürdürmeye çalışmaktadır.

Tarımsal girdi fiyatlarının gelişimi, süreci olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır... 2002 Kasım'ında 250 bin TL / kg olan 15-15-15 Kompoze gübre fiyatı, günümüzde 390 bin TL / kg düzeyine ulaşmıştır. Aynı dönemde, 20-20 kompoze gübre fiyatı 275 bin TL / kg'dan 400 bin TL / kg'a; üre fiyatları 295 bin TL / kg'dan 540 bin TL / kg'a çıkmıştır. Mazot fiyatları ise 1.3 milyon TL/lt'den 2.1 milyon TL/lt'ye yükselmiştir.

2002 yılı Kaim Ayı'nda 5.5 Kg mısır karşılığında 1 Lt mazot alabilen üretici, bugün 1 lt. mazot alabilmek için 8 kg mısır satmak zorunda kalmaktadır. İç ticaret hadlerinin bu kadar kısa bir dönemde bu denli vahşi bir şekilde tarımın aleyhine döndüğü bir dönem, daha önce yaşanmamıştır.

O halde şu sorunun yanıtlanmasına gereksinim duyulmaktadır: İlacı - gübresi - mazotu her yıl % 35 - 40 oranında zamlanan çiftçi, buğdayı - mısırsı - pamuğu - meyve-sebzesine her geçen yıl daha az fiyat ödendiği "piyasa" koşullarında nasıl yaşayacaktır?

Tüm bu gerçekler ortada iken, son günlerde, gerek Hükümet Sözcüsü Sn. Cemil ÇİÇEK ve gerekse Tarım ve Köyşleri Bakanı Sn. Mehdi EKER tarafından, "Tarım sektörüne 4.5 katrilyon TL. destek verildiği" ve "AKP Hükümeti'nin çiftçinin daima yanında olduğu" yolunda açıklamalar yapılmaktadır.

Açıklananlarla taban tabana zit olan gerçekleri, Ziraat Mühendisleri ODASI kamuoyuna duyurmayı görev sayar. AKP Hükümeti, 2005 yılında, çiftçiye, aşağıda belirtilen destekleri verdiğini ilan etmektedir;

Destek şekli	Trilyon TL	Destek şekli	Trilyon TL
DGD	1.672	Tohum-Fidan Desteği	40
Prim Desteği	650	Sulama-Enerji	22
Hayvancılık Desteği	497	Ar-Ge	2
Çay Desteği	114	Alternatif Ürün Desteği	8
Tarım Sigortası Desteği	20	Hububat Prim Desteği	570
Kırsal Kalkınma	14	Mazot Desteği	410
Kredi-Faiz Desteği	33	Gübre Desteği	273
TOPLAM	4.325	Katrilyon TL	

Öncelikle şu saptamayı yapmak gerekmektedir ki, 2005 yılı bütçesinde AKP Hükümeti'nin tarıma aktardığı toplam kaynak 3,4 katrilyon TL olup, bu GSMH'nin 0.08'i tutarındadır.

O halde 4 katrilyonun üzerindeki rakamlar nasıl telaffuz edilmektedir ? Üzülerek belirtilmelidir ki, sorunun yanıtı gayet açıktır: Hükümet, geçen yıldan daha düşük düzeyde açıkladığı buğday fiyatının bir kısmını prim olarak "destekleme kalemi" gibi göstermekte, 16 milyon TL/dekarlık Doğrudan Gelir Desteği'nin 10 milyon TL'sini ödemesine ve 6 milyon TL'nin halen ödenmemiş olmasına rağmen DGD ödemelerinin tamamlandığını ilan edebilmekte, 2005 yılı başında bizzat Başbakan tarafından ilan edildiği halde ancak Eylül ayı başında belirleyebildiği, düşük düzeyli ve henüz hiçbir ödeme yapılmamış mazot ve gübre desteklerini, toplam desteklemeler hesabına katmaktadır.

Bu çerçevede olmak üzere; 2004 yılında 370 bin TL/kg olarak ilan edilen buğday fiyatları, 2005 yılında 350 bin TL olarak saptanmakta; kg. başına 30 bin TL ödeneceği söylenen prim toplamı olan 570 trilyon TL, destek paketine dahil edilmektedir. (!) Başka bir deyişle AKP Hükümeti, geçen yıldan düşük belirlediği buğday fiyatının bir bölümünü "destek" şekline dönüştürdüğünü ilan ederek kamuoyunu yanıltmaktadır.

Hükümet, çeşitli ürünlere göre değişmek üzere dekar başına 1 milyon TL ila 3 milyon TL gübre desteği vereceğini ilan etmiştir. Oysa çiftçinin ödediği gübre fiyatları çok daha fazladır. Örneğin, mısır ürününde dekar başına gübre gideri 45 milyon TL iken, bu tutarın 1/15'i düzeyinde, 3 milyon TL sözde destek vaat edilmektedir.

Türkiye'de tüketilen mazotun, yüzde 30'una yakını çiftçi tarafından tüketilmektedir. Mazot fiyatı, 2 milyon TL/Litre'nin üzerine çıkmıştır. AKP hükümeti, litre başına 300 bin TL destek vaat etmektedir. Bu destek ödendiğinde dahi mazotun çiftçiye dekar maliyeti 1.7 milyon TL düzeyinde gerçekleşmektedir. AB ülkelerinde 55 cent düzeyinde, ABD'de 40 cent düzeyinde olan 1 litre mazota, Türk çiftçisi 1.2 dolar öderken, bu durumu kamuoyuna, "Biz çiftçinin mazotunu destekliyoruz" şeklinde açıklamak, gerçeklerle örtüşmemektedir.

2004 yılı Nisan ayındaki don ve dolu felaketinde, meyve ve fındıkta üreticinin uğradığı kayıp 2 katrilyon TL düzeyinde iken, yalnızca 20 trilyon TL'lik bir ödeme yapılmıştır.

Yukarıda açıklandığı üzere hububat primi (570 trilyon TL), mazot desteği (410 trilyon TL), gübre desteği (273 trilyon TL) ve DGD'nin 6 milyon TL'lik kısmı üreticiye ödenmiş değildir.

IMF ve Dünya Bankası güdümlü tarım politikalarının ülkeyi getirdiği yer ortadadır. Karnını doyuramayan üretici sürecin farkındadır.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan (Yönetim Kurulu Adına)

5.2.28. MÜZAKERE ÇERÇEVE BELGESİNDE DE, KOPENHAG KRİTERLERİ YERİNİ TARIM KRİTERLERİNE BIRAKMIŞTIR... - 07.10.2005

Avrupa Birliği Konseyi, Türkiye ile gerçekleştirilecek müzakerelere ilişkin "Çerçeve Belge" yi 3 Ekim 2005 tarihinde kamuoyuna açıklamıştır.

Çerçeve Belge'nin 3 no'lu eki, görüşmelere konu olacak 35 müzakere başlığına ilişkin bir liste vermektedir. Buna göre; "tarım ve kırsal kalkınma", "gıda güvenliği, hayvan ve bitki sağlığı" ile "balıkçılık" olmak üzere üç müzakere başlığı, tarım sektörünü doğrudan ilgilendiren konular olarak öne çıkmaktadır.

Bunun yanında; "malların" - "hizmetlerin" - "sermayenin" ve "işgücünün serbest dolaşımı", "sosyal politikalar ve istihdam", "bölgesel politikalar ve yapısal araçların uyumlaştırılması", "çevre", "tüketici ve sağlığın korunması" ile "gümrük birliği" olmak üzere dokuz müzakere başlığında, tarım sektörüne ilişkin çalışmalar gerçekleştirilecek...

Avrupa Komisyonu kaynaklı bilgilere göre; tarım ve kırsal kalkınma konusunda müzakereler 5 Aralık 2005 tarihinde başlayacak.

Ancak aşağıda belirtilen konular, AB ile yürütülecek görüşmelerde ortaya çıkacak sorunların habercisi niteliğindedir;

- 6 Ekim 2004 tarihli "İlerleme Raporu", aynı tarihli "Etki Değerlendirme Raporu", 17 Aralık 2004 tarihli "Konsey Kararı" ve 3 Ekim 2005 tarihli "Müzakere Çerçeve Belgesi"nde tarım sektörünün sosyo-ekonomik özelliklerine ilişkin ortaya konulan belirlemeler,
- Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası'nın güncel yönelimleri ile Türkiye'nin kendi tarım sektöründen beklentilerinin örtüşmemesi ve bu alanda görülen "açığın" giderek artmakta oluşu,
- Türkiye'nin sektöre aktardığı destek miktarı ile AB'nin destekleme düzey ve çeşitleri arasında görülen önemli farklılıklar,
- Görüşmeleri yürütecek olan Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının idari kapasitesinde ortaya çıkan aşınım.

Öncelikle ve önemle belirtilmelidir ki, yaşanacak olan, günlük kullanım dilinde geçerli olan ve tarafların karşılıklı rızalarının uyumlaştırılmasına yönelik bir uzlaşma arayan "müzakere süreci" değildir. Tarım sektöründe görüşülecek olan, AB'nin tüzük (regulations), karar (decision), görüş (opinion) ve tavsiye (advice) hiyerarşisinde bağlayıcılığa sahip mevzuatının Türkiye'ye aktarılmasına yönelik zaman ve finansman planlamasıdır.

Türkiye gibi, 39 milyon hektar ile 25 üyeli AB'nin toplam tarım alanının % 23'ü oranında tarım alanına sahip, toplam istihdamının % 33'ü tarımda çalışan büyük bir ülkede, yukarıda ifade edilen işin gerçekleştirilebilmesi, hem Türkiye'nin etkili ve doğru politikalar izlemesi hem de Topluluğun, tıpkı diğer aday ülkelerde olduğu gibi, sektörel sorunları giderip farklı yapıların uyumlaştırılmasına yönelik irade ortaya koyması, buna yönelik yönetsel ve finansal araçları devreye sokması ile olanaklıdır.

Oysa görülmektedir ki, AB bu anlamda tam tersi bir tutum izlemektedir. Müzakere Çerçeve Belgesi, tıpkı 17 Aralık 2004 tarihli Konsey Kararında olduğu gibi, tarım sektörü, yapısal politikalar ve kişilerin serbest dolaşımına yönelik "uzun geçiş dönemleri", "derogasyonlar", "özel düzenlemeler" ve "kalıcı koruma hükümleri" getirilebileceğini; serbest dolaşım alanında üye devletlere azami rol verileceğini ifade etmektedir. Buna karşılık Türkiye'nin talep edebileceği geçici tedbirler bağlamında; geçiş dönemleri kısa ve az sayıda olacak, Birliğin kural ya da politikalarına bir değişiklik getirmeyecek, bunların sağlıklı işleyişini bozmayacak ve rekabete büyük ölçüde zarar vermeyecektir.

Bu bağlamda, Türkiye tarım sektörünün Topluluğa getireceği yük ve sorunlardan uzak kalma konusunda açık bir çaba sergileyen ve bu alanda bir sorumluluk almaktan kaçınan AB, maddi alanda da benzer bir tutum sergilemektedir. "2000 - 2006 yılı AB 25 Finansal Çerçevesi", ana hatları ile aşağıda verilmektedir;

Taahhüt onayları (milyar Euro)	2005	2006	2000-2006
1. Tarım	41.930	41.660	297.740
OTP (Kırsal kalkınma hariç)	37.570	37.290	267.370
KK ve eşlik edici önlemler	4.360	4.370	30.370
2. Yapısal Fonlar	29.595	29.170	213.010
Yapısal Fonlar	27.080	26.660	195.010
Aşınım Fonları	2.515	2.510	18.000
3. İç Politikalar	6.480	6.600	43.830
4. Dış Politikalar	4.600	4.610	32.060
5. Yönetim	5.000	5.100	33.660
6. Rezervler	400	400	4.050
7. Katılım Öncesi Yardımlar	3.120	3.120	21.840
Tarım	520	520	3.640
Katılım öncesi yapısal enstrüman	1.040	1.040	7.280
Phare (aday ülkeler)	1.560	1.560	10.920
8. Genişleme	14.200	16.780	58.070
Tarım	2.930	3.400	12.410
Yapısal faaliyetler	10.000	12.080	39.580
İç politikalar	820	8/50	3.950
Yönetim	450	450	2.130
Toplam Taahhüt onayları	105.325	107.440	704.260

Tablodan da görüleceği üzere, AB, tarım ve kırsal kalkınma önlemlerine halen yılda 42 milyar Euro düzeyinde harcama yapmaktadır. Oysa, genişleme öncesi tarım yardımı düzeyi, yılda 520 milyon Euro ile sınırlandırılmıştır. Genişlemeden tarıma aktarılan fon miktarı ise, en çok 3.4 milyar euro / yıl ile sınırlı kalmıştır.

"Bütçe dengeleyiciler" politikaları çerçevesinde, ileriye yönelik olarak, genişleme politikalarının Birliğe maliyetini sürekli olarak kontrol etme ve indirgeme eğilimi içinde olan AB'nin, ne bugün ne de 3 Ekim 2005 tarihli Müzakere Çerçeve Belgesi'nde sözü edilen ve 2014'ten itibaren başlayacak olan döneme ilişkin olarak oluşturulacak Mali Çerçeve'de, Türkiye'nin tarım müktesebatına yönelik olarak ortaya çıkacak maliyeti karşılamaya istekli olmadığı açıktır.

Nitekim, 6 Ekim 2004 tarihli İlerleme Raporu ve Etki Değerlendirme Raporu'nda, halen AB'de uygulanan OTP'nin Türkiye'de uygulanması halinde, Doğrudan Gelir Desteği için 8 milyar Euro, Pazar önlemleri için 1 milyar Euro, Kırsal Kalkınma önlemleri için de 2.3 milyar euro olmak üzere toplam 11.3 milyar Euro kaynak gerektiği ifade edilmekte, geçiş süresinin 2025'i aşması durumunda, hesabın değişeceği de ayrıca ifade edilmektedir.

Buna karşılık Türkiye, ancak 3.3 katrilyon TL düzeyinde bütçesinden tarıma transfer yapabilmekte, başka bir deyişle AB düzeyinin 1/6'sı kadar kaynağı tarımına özgüleyebilmektedir.

Batı kaynaklı hesaplamalar, Türk tarımının AB'ye uyumunun, yılda 20 milyar Euro'nun üzerinde bir kaynağa gereksinim duyduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşılık, böyle bir kaynağın tarıma ayrılması konusunda ne AB ne de mevcut Hükümet'in bir planının olmadığı açıktır.

Yukarıda açıklanmaya çalışılan gerçeklerin ortaya koyduğu tablo, sürecin Türkiye için vahim sonuçlara gebe olduğunu ortaya koymaktadır. Şöyle ki;

Gerekli mali yardım yapılmadan gerçekleştirilebilecek olası bir üyelikte, tarıma yönelik kalıcı derogasyonların kaldırılması halinde; AB Ortak Tarım Politikası'nın üç temel ilkesinden "Mali Dayanışma" dışında kalan diğer ikisi olan "Pazar Birliği" ve "Topluluk Tercih"nin işlemeyle; "Etki Değerlendirme Raporu"nda da belirtildiği gibi, yalnızca yaş meyve ve sebze, fındık, koyun eti ve bakliyat alt sektörlerinin rekabetçi olabileceğini, diğer alanlarda ise AB tarımsal ürünlerinin Türkiye pazarını dolduracağını öngörmek zor değildir...

Bunun yanında, DİE rakamları ile ortaya konulan kırsal yoksulluk verileri, mutlak yoksul oranını % 9.3, göreceli yoksul oranını % 21.8 olarak belirlemektedir. Böyle bir ortamda, iç ticaret hadlerinin sürekli tarım aleyhine gelişimi, kırsal alanda yaşayanların büyük bir kopuşla kentlerin varoşlarına doğru yönelmesi sonucunu doğuracaktır.

Türkiye'de sivil istihdamın % 33'ü olan 7.2 milyon işgücünün tarım sektöründe konumlandığı, bunların aileleri ile birlikte 25 milyona yakın nüfusu oluşturdukları, sanayi ve hizmetler sektörünün, sırasıyla 4 ve 11 milyonluk istihdam kapasiteleri ile yeni istihdam çağırmadıkları, Türkiye'deki işsizlik oranının % 9 ila % 10 arasında değiştiği bilinmektedir.

İşte bu ortamda, işsizlik ortalaması % 8 olan AB, kişilerin serbest dolaşımına kalıcı derogasyon getirerek, bu alanda üye devletlere azami bireysel rol tanıyarak, tarımdan kopacak 6 milyon işgücünün, aileleri ile birlikte doğuracağı sorunları Anadolu coğrafyasına hapsedmek istemektedir.

Bu bağlamda, tarım yanında serbest dolaşıma ve yapısal politikalara getirilebileceği ifade edilen kalıcı derogasyonlar ve ilk kez bir aday ülkeye uygulanan "Birliğin hazmetme kapasitesi", tarım sektöründen dolayımlanan konulardır. Bu durum, "Kopenhag kriterlerinin yerini tarım kriterleri aldı" yolundaki açıklamamızın gerekçesini oluşturmaktadır.

Yine aday ülkelere yalnızca Türkiye'ye uygulanan bir başka yaptırım, her müzakere başlığının açılmasında ve kapatılmasında, üye ülkelerin onaylarının zorunlu tutulmasıdır. Bu durum, "tarım ve kırsal kalkınma", "gıda güvenliği, hayvan ve bitki sağlığı" ile "balıkçılık" olmak üzere tarımla ilgili üç müzakere başlığında, 25 üye ülkeden toplam 150 onayın gerekli olduğunu ortaya koymaktadır.

Teknik çalışmaların ötesinde, siyasi değerlendirmelerin öne çıktığı ortamda, bu onayların alınmasında oluşabilecek zorlukları öngörmek zor değildir...

Kaldı ki, ilgili AB belgelerinde sözü edilen; "müktesebatı üstlenme kapasitesini tam olarak yerine getirememesi durumunda, mümkün olan en kuvvetli bağla Topluluk yapılarına demirlemesi sağlanacaktır" ibaresi, Avusturya'nın 3 Ekim sürecinde gösterdiği çabaların maddi temelinin kurgulandığına ilişkin açık bir gösterge niteliğindedir.

Tüm bu açıklamalardan sonra, sürecin "teknik kısmına" ilişkin değerlendirmelerimizi de kamuoyu ile paylaşmayı gerekli görüyoruz...

5 Aralık 2005 tarihi itibarıyla, tarım alanında "müzakerelerin" başlayacağı; ilk iki aşamanın "tanıtıcı" ve "ayrıntılı tarama" süreci olacağı ifade edilmektedir.

Öncelikle, 1999 Helsinki Zirvesi'ni izleyen süreçte, tarım mevzuatına ilişkin pre - screening ve screening süreçlerine yönelik çalışmalar gerçekleştirilmiş, belirli alt sektörlerde tarama işlemi tamamlanmıştır. Şimdi, bu çalışmaların tekrarlanacağı anlaşılıyor...

Bilindiği üzere, Katılım Ortaklığı Belgesi'ni takiben yayımlanan ve revize edilen Ulusal Program, tarım sektörüne ilişkin altı alt başlık taşımaktadır: "Yatay Konulara İlişkin

Düzenlemelere Uyum", "Veterinerlik Mevzuatına Uyum", "Bitki Sağlığı Mevzuatına Uyum", "Ulusal Kırsal Kalkınma ve Ormancılık Stratejilerinin Oluşturulması", "Gıda Güvenliği ve Kontrolü", "Ortak Piyasa Düzenleri".

Sözü edilen alanlarda, geçen süreye karşın, son derecede sınırlı düzeyde çalışma gerçekleştirilebildiği açıktır. Bunda, Tarım Bakanlığı'nın yönetim yapısının yetersizlikleri yanında, AB tarafının tutumu da önemli rol oynamıştır.

Sözgelimi, Türkiye'nin net dışalımı olmaya aday olduğu "veterinerlik mevzuatına uyum" alanında AB birçok projeyi desteklemiş ve mevzuat uyumunda mesafe alınmıştır.

Buna karşılık; "Hububat ve çeltik", "Sığır ve dana eti", "Süt ve süt ürünleri", "Taze meyve ve sebze", "İşlenmiş meyve ve sebze", "Zeytinyağı", "Şarap", "Şeker", "Tütün" alt başlıklarından oluşan ve önemli oranda mali kaynak gerektiren Ortak Piyasa Düzenleri alanında, Türkiye'nin ivedi gereksinimine yönelik olarak gerçekleştirilen mevzuat uyumu çalışmaları ve müdahale kurumu (intervention agency) kurulması çalışmaları, kaynak gerektirmesi ve AB tarafından desteklenmemesi-onaylanmaması nedeniyle sonuçsuz kalmıştır.

Bu durum, AB ile ilişkilerin, iddia edildiği gibi "ev ödevini eksiksiz yapma" temelinden çok öte anlamlar taşıdığını açıkça göstermektedir.

Süreç, bilgiyle donanmış, dünya ve Türkiye tarım politikalarını çok iyi bilen, dikkatli, inancı, kendine güvenli, ulusal yararları koruma konusunda aktif tutum alabilecek bir ekibin, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı çatısı altında kurulmasını gerekli kılmaktadır. Bu ekipte, ziraat mühendisi ve veteriner hekimlerden oluşacak tarım uzmanları yanında; hukukçu – iktisatçı ve çevirmenlerin etkili bir işbirliği gerekmektedir.

Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın mevcut yapısının, kimi özverili tutumlara karşın, yukarıda çerçevesi çizilen yapıdan nitelik ve nicelik olarak uzak olduğu açıktır. Bu bağlamda, Bakanlığın kadrolarını takviye etmesi, çalışanlarını etkili bir hizmet içi eğitime tabi tutması yanında, meslek kuruluşları ve ilgili sektör temsilcileri ile gerçek anlamda bir işbirliği sürecine açık, katılımcı ve saydam bir tutum izlemesi gerekmektedir.

Ancak, tüm bunlara karşın, AB sürecinin siyasi – sosyal ve ekonomik içeriğinden uzak, "salt teknik" bir çalışma sürecinin, Türkiye'nin orta dönem çıkarlarına aykırı bir politika seçimi olacağı bilinmelidir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.29. KUŞ GRİBİ KONUSUNDA KAMU YÖNETİMİNİN, ÜRETİCİLERİN VE TÜKETİCİLERİN ALMASI GEREKEN ÖNLEMLER... -12.10.2005

Kamuoyunda tavuk vebası veya kuş gribi olarak da bilinen Avian influenza, kanatlıların solunum ve sinir sistemlerinde etkili olan ve insanlara da bulaşma olasılığı bulunan viral bir hastalıktır.

Hastalığın yayılma mekanizması göçmen kuşlardan evcil kanatlılar ve insanlara doğru bir zincir izlemektedir. Enfekte olan göçmen su kuşları ve özellikle yaban ördekleri, virüsleri salya ve dışkıları ile etrafa yaymakta, bunlarla temas eden kanatlı hayvanların hemen tamamı, belirtilerin ortaya çıkmasından itibaren iki gün içinde ölmektedirler.

Hastalığın insanlara bulaşma mekanizması ise, enfekte kuş ve kanatlılara doğrudan temas veya virüsün havada birkaç km. taşınabilmesi nedeniyle solunum yoluyla olmaktadır.

Hastalık teorik olarak, insandan insana bulaşabilmekte ise de, böyle bir durumun ortaya çıkma olasılığının son derecede düşük olduğu bildirilmektedir.

Kuş gribi kaynaklı gelişmeler, kanatlı sektörü ve gıda güvenliği boyutlarıyla, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın ilgi alanına girmektedir. Bu bağlamda, aşağıdaki konularda kamuoyunun dikkatinin çekilmesinde yarar görülmektedir.

Türkiye, kuşların göç yollarında olan büyük bir coğrafya niteliği ile tavuk vebası / kuş gribi açısından önemli bir risk potansiyeli taşımaktadır.

Risk, göç yolları üzerinde bulunan ve açıkta besleme yapılan köy tavukçuluğu üzerinde oldukça büyüktür. Vak'anın yalnızca Manyas Gölü ve civarı ile sınırlı kalmama olasılığı oldukça yüksek olduğundan, tüm ülke çapında, özellikle göç yolları üzerinde, detaylı tarama çalışmaları gerçekleştirilmelidir. Karantina, itlaf, dezenfeksiyon gibi uygulamalar etkinlikle gerçekleştirilmelidir.

Bunu yapabilmek için, Tarım ve Köyışleri Bakanlığı'nın personel ve bütçe olanaklarının ivedilikle artırılması gereklidir.

Buna karşılık, hayvanların yetiştirme dönemi boyunca kapalı ortamlarda beslendiği modern tavukçuluk işletmelerinde, herhangi bir enfekte materyal oluşması söz konusu değildir. Ayrıca, kanatlı sektörü, sözü edilen hastalık Türkiye'ye girmeden çok önce, konu ile ilgili çalışmalar yapmış ve önlemler geliştirmiştir.

Bununla birlikte, işletmelerde alınması gereken önlemlere titizlikle uyulmalı ve buna yönelik denetimler artırılmalıdır.

Aynı tarama çalışmasının, tanımlanan bölgelerde yaşayan insanlar üzerinde de etkinlikle yürütülmesi gereklidir. Özellikle avcı, köy tavuğu yetiştiricisi, çiftlik çalışanı ve enfekte materyali tüketen tüketiciler, en yüksek risk grubunu oluşturmaktadır.

Tüm bunlara karşın, tavuk eti ve yumurtanın görece ucuz fiyatları nedeniyle halkın protein gereksinimini karşılamakta yeri doldurulamayacak bir öneme sahip olması dolayısıyla, tüketicinin konu ile ilgili bilgilendirilmesi yaşamsal önem taşımaktadır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, modern tavukçuluk işletmelerinde üretilen kanatlı ürünlerinin tüketilmesinde, sağlık açısından artan bir risk söz konusu değildir. Bununla birlikte, tavuk etlerinin iç ısıları 70 C 'nin üzerine çıkacak şekilde pişirilmesi ve yumurtaların haşlanarak tüketilmesi, virüsün yaşamasını olanaksız kılan yöntemler olarak tavsiye edilmektedir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.30. 1000 KÖYE 1000 TARIMCI PROJESİNDE SORUNLAR BÜYÜYOR (BAKAN DEĞİŞTİ, "POLİTİKA" DA DEĞİŞTİ Mİ ?) - 15.10.2005

"Köy Merkezli Tarımsal Üretime Destek Projesi" 2004 yılı başından beri yürürlükte. Dönemin Tarım ve Köyışleri Bakanı Sn. Sami GÜÇLÜ tarafından yürürlüğe sokulan Proje, gerek Proje'nin Türkiye'nin gerçekleriyle tam olarak örtüşmemesi, gerekse uygulamada yapılan yanlışlıklar nedeniyle oldukça sorunlu bir gelişim izlemiştir.

Bütün bunlara karşın, Proje'de görev alan ziraat mühendislerinin özverili tutum ve çalışmaları ile kimi yörelerde başarılı sonuçların ortaya çıktığı da saptanmalıdır. Ziraat Mühendisleri ODASI, görevli meslektaşlarına yönelik tamamlayıcı eğitim çalışmalarını yöreler itibarıyla yerine getirmiş, olumlu sonuçların ortaya çıkması için katkı sağlamıştır.

Ancak, ikinci yılını doldurmakta olan Proje kapsamında, Tarım ve Köyışleri Bakanlığı tarafından, mevcut sorunların çözümüne yönelik anlamlı bir çalışma üretilmemiş, tam tersine sorunlar yumağı giderek karmaşık bir nitelik kazanmıştır. Bu çerçevede;

1- Projede görev alan ziraat mühendisleri, oluşturulan bürokrasi nedeniyle, zamanlarının önemli bir bölümünü "yararsız işler" yaparak geçirmek zorunda bırakılmaktadırlar.

2 - Bu bağlamda, "şarta bağlı sözleşmeli" olarak çalışan ziraat mühendisleri, Bağkur primlerini ve gelir vergilerini ödemek için muhasebeci tutmak durumunda bırakılmakta; zaten düşük olan ve zamanında ödenmeyen maaşlarından, vergi ve prim dışında bir de "muhasebeci ücreti" ödemek zorunda kalmaktadırlar.

3 - Proje'ye göre, Proje'nin ikinci yılında % 5, üçüncü yılında % 10 oranında "köy katkı payı" ödenmesi gerekmektedir. Ancak zaten geçim sıkıntısı içinde olan köyler, böyle bir ödeme için istekli davranmamaktadır. Bakanlığın, "köy katkı payı" nın ödenmesini zorunlu tutması nedeniyle, çoğu danışman katkı payını da kendi ücretinden ödemeye başlamıştır. 2006 yılında yapılacak ödemenin % 10 oranına yükselmesi, çoğu danışmanın mali edinişi asgari ücret düzeyinin da altına itecektir.

4 - Bütün yıl köyde ikamet eden danışmanlara yıllık izin dahi verilmemekte, kimi illerde, zorunlu nedenlerle köyden ayrı kalan danışmanların ücretinden kesinti yapılmaktadır.

5 - Tüm bu yapı altında, günü kurtarmaya yönelik "politikalara" çöküş içinde olan tarım sektöründe, danışmanların özverili çalışmaları anlamlı bir katkı niteliğine dönüşmemekte; mühendis kimliğini yaşama yansıtamayan danışmanlar yaşadıkları ekonomik- sosyal sıkıntılarla baş başa kalmaktadırlar...

Bütün bu gerçeklerin ışığı altında, soruyoruz;

1 - Şubat Ayı'nda bizzat Sn. Başbakan'ın ağzından, "1000 ya da 2000 ilave tarım danışmanı alınacağı" kamuoyuna duyurulmuştu. Aradan geçen diliminde, konu ile ilgili hiçbir gelişme olmamıştır. Bugün Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın "Proje"ye bakışı nasıldır ? Bakan'ın değişimi, politikanın da değişimine neden olmuş müdür ?

2 - Mevcut tarım danışmanlarının yaşadıkları sorunların çözümüne yönelik olarak yaşanan eylemsizlik nereye kadar devam edecektir ? Danışmanların ücretlerini insanca yaşanır bir düzeye yükseltmeyi, merkezi bir sistemle vergi ve prim sorunlarını çözerek danışmanı muhasebeciye mahkum olmaktan kurtarmayı, yılda yirmi gün resmi izin kullanabilecek bir hukuki statü oluşturmayı, pratikte alınamayan "köy katkı payı" uygulamasından vazgeçmeyi düşünüyor musunuz?

3 - "Proje" süresinin 2006 yılı sonunda biteceği hesaba katıldığında, danışmanların "akıbeti" konusunda Bakanlığın planı nedir ? "Köy katkı payı" nın dahi alınamadığı bir ortamda, Bakanlık, "danışmanları gelecekte köylüler istihdam edecek" savından vazgeçmiş midir?

4 - 1989 yılından bu yana, olağan yollardan ziraat mühendisi alımı yapmayan, kadroları giderek yetersiz durumda kalan, ziraat mühendislerini Doğrudan Gelir Desteği hesaplamaları için masa başına mahkum eden Bakanlık, kadrolarını, deneyimli kazanmış danışmanlarla takviye etmeyi neden düşünmemektedir ?

Bakanlığı, yukarıda çerçevesi çizilen konularda yapıcı tutum almaya, tarımın ve tarımcının sorunlarının çözümüne yönelik sonuç alıcı politikaları yaşama geçirmeye davet ediyoruz.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur.

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.31. VAN YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ REKTÖRÜ'NE YAPILAN "MEVCUTLULUK" MUAMELESİ, KAMUOYU VİCDANINI DERİNDEN YARALAMIŞTIR... - 20.10.2005

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yücel AŞKIN, 35 yılı aşkın süredir akademik dünyanın çeşitli kademelerinde üstün bir başarıyla hizmet vermiş, ziraat mühendisliği alanında binlerce öğrenci mezun etmiş, ana bilim dalı başkanlığı - dekanlık - rektörlük aşamalarında yöneticilik yapmış, Ziraat - Orman - Su Ürünleri Konseyi Başkanlığı görevinde bulunmuş saygın bir bilim adamı, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın değerli bir üyesidir.

1995 - 1999 yılları arasında Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanlığı görevini yaptıktan sonra, 1999 yılından bu yana aynı Üniversite'nin Rektörlüğü'nü ikinci dönemdir yürütmekte olan AŞKIN, görev süresi boyunca, demokratik - laik - sosyal hukuk devleti ilkeleri çerçevesinde Cumhuriyet değerlerini korumak ve geliştirmek konusunda ödünsüz bir tavır sergilemiştir.

Kuşkusuz, akademik dünya da dahil olmak üzere, Türkiye'de kamu yöneticiliği görevinde bulunanlar hakkında ileri sürülen iddialar, hukuk devleti ilke ve kuralları uyarınca soruşturulmalı, yetkinin usulüne uygun kullanımı konusundaki adli - idari - siyasi denetim yetkileri eksiksiz bir şekilde yerine getirilmelidir.

Buna karşın, Sayın AŞKIN hakkında yürütülmekte olan soruşturma, başlangıcından bu yana, "olağan dışı" görünüm sergilemiştir. Rektörün yurtdışında bulunduğu bir anda, 14 Temmuz 2005 günü lojmanın kameralar eşliğinde aranması, gizli bir içerik taşınması gereken soruşturma hakkında Savcının Basın Toplantısı düzenlemesi, Rektörün "dış kredi ile ilgili görevini tam olarak yapmaması" gerekçesiyle görevden aldığı kişilerin soruşturma kapsamında bilirkişi olarak seçilmesi, ilk aramanın yapıldığı ve tüm delillerin toplandığı günden tam üç ay sonra, 14 Ekim 2005 günü "çıkartma amaçlı suç örgütü oluşturmak", "tehdit ve baskı ile ihaleye fesat karıştırmak", "delillerin yok edilmesi, gizlenmesi ve değiştirilmesi" suçlamalarıyla Rektörün mevcutlu olarak tutuklanarak cezaevine konulması, suçlamanın YÖK'ten izin alınması sürecini by-pass edici nitelikte oluşturulması, bu olağan dışı görünümlerin satır başları olarak öne çıkmaktadır.

Sayın AŞKIN'ın 10 yılı aşkın süredir Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'ndeki görevinin başında olması ve Temmuz ayında yapılan aramalarla ilgili evraklara el konulmuş olması değerlendirildiğinde, "delillerin karartılması" ve "sanığın kaçması" olasılığı ile gerçekleştirildiği ileri sürülen tutuklamayı anlamak güçleşmektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin bir hukuk Devleti olmasının olağan görünümü olarak, adli - idari kolluk görevleri yasaların lafzına ve ruhuna uygun olarak yürütülmelidir.

Buna karşın, bir Rektörün gece yarısı "amacını aşan bir mevcutluluk hali" muamelesine tabi tutulması, kamuoyu vicdanını derinden yaralamış, tarım camiası içerisinde büyük bir üzüntü yaratmıştır.

Ziraat Mühendisleri ODASI olarak, soruşturmanın tüm aşamalarında, üyemiz Sayın AŞKIN'ın yanında olduğumuz - olacağımızı, kamuoyuna saygı ile duyururuz...

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

(Yönetim Kurulu Adına)

5.2.32. GIDA KONTROLÜ MESLEKİ BİLGİSİ OLMAYAN DİN ADAMLARINA MI TERK EDİLİYOR? 21.11.2005

Son günlerde basında, Türk Standartları Enstitüsü (TSE) Başkanı Kenan MALATYALI'nın TSE tarafından İslami usullere uygun gıda tüketmek isteyenlerin ihtiyacını karşılamak amacıyla, "Helal Gıda" adı altında yeni bir standart hazırlandığı yönünde açıklamaları yer almıştır. MALATYALI'nın açıklamalarında, bu standarda uygun üretim yapacağına dair belge alacak kişi ve işletmelerin denetimi sırasında, gerektiğinde Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde çalışan bir din adamının da hazır bulunacağı belirtilmektedir.

Helal Gıda Sertifikası, dış ticaret alanında özellikle İslam ülkeleri tarafından istenmektedir. İhraç ettiğimiz ürünlerde böyle bir talep olduğunda, Kodeks Alimentarius Komisyonu'nun bu konuda hazırladığı kılavuza uygun biçimde Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nca belge düzenlenmektedir. Durum böyleyken, hazırlanmakta olan standardın nasıl bir eksikliği gidereceği anlaşılammıştır.

Her ne kadar bu standardın zorunlu olmayacağı açıklansa da, aynı rafta etiketinde "Helal" yazan bir ürünün belirli hassasiyetteki gruplar arasında farklı algılamaya yol açacağı açıktır. Kaldı ki nüfusunun büyük bölümü Müslüman olan ülkemizde helal olmayan üretim de yapılmamaktadır. Kesimhanelerimizde halen uygulanmakta olan kesim yöntemleri İslam'a uygundur. Domuz ve domuz bileşeni içeren ürünler; etikette belirtilmesi bir yana, satış noktalarında farklı reyonlarda satılmaktadır. Diğer bir deyişle gerekli hassasiyet yıllardır gösterilmektedir. Bu konuda ve uygulamada bir eksiklik yokken, ayrı bir standart çıkarılması; bugüne kadar tüketmekte olduğumuz gıdaların İslami usullere aykırı ve haram olduğu imajı verecektir.

Tüm bunlara karşın yeni arayışlar içine girerek, ihtiyarı de olsa bu konuda bir standart hazırlanmanın ve Helal Gıda Sertifikası taşıyan ürünlerin denetiminde din adamlarının devreye konulmasının, bilim, teknoloji ve hatta din ile ilgisi olmadığı açıktır. İlgili belgeyi taşıyan ürünlerin denetiminde bütün dünyada genel geçer standartlar; helal ve koşer kriterleri varken, sadece yurt içinde uygulanacak bir standart ve anlayış geliştirilmesi ve vatandaşlarımız arasında laiklik anlayışımızı zedeleyecek bazı kriterlerin de standart çerçevesine alınma gayreti, siyasal endişe ve çıkar amacıyla düzenleme yapıldığı kanısını uyandırmaktadır. Böylesi bir standart, zaman içerisinde bu konuda belge düzenleme ve yetki alma çabası içinde olan birtakım özel kuruluşlara rant sağlamak ve yıllardır piyasada, çoğunluğu Müslüman olan tüketicilerimizce rahatlıkla tüketilmekte olan ürünler üzerinde şüphe yaratmaktan öteye geçmeyecek, sektörde çalışan gıda, kimya, ziraat mühendislerinin, veteriner hekimlerin, biyolog ve kimyagerlerin kontrollerde yetersiz kaldığı izlenimi yaratacaktır. Bu konuda yapılan denetimlerde yer alması öngörülen din adamlarının, gıda kontrolü sırasında dini bir görevleri bulunmadığı gibi, bu konuda mesleki bilgi birikimlerinin de olmadığı açıktır.

Bu çerçevede; helal gıda uygulamasının halen var olan ihracata yönelik belgeleme dışında, yurt içinde ihtiyarı de olsa uygulamaya girmesi; yıllardır helal koşullarına uygun üretilen ancak sertifikasız olan ürünlerle, sertifikalı ürünler arasında haksız rekabete yol açacak ve yetki kargaşasına neden olacaktır. İnançlar üzerinde yaratılan ayrımlar, kurumlar düzeyine taşınacaktır. Gıda denetiminde olumlu bir adım atılmazken, sadece bir takım din adamlarının istihdamından başka bir işe de yaramayacaktır.

Bizler, bu konuda görev yapmakta olan meslek mensuplarının temsilcileri olarak, TSE başta olmak üzere kamu gücünü; sonuç vermeyecek bu tip uygulamalara kaynak aktarmak yerine, gıda güvenliği ve güvenencesini sağlamak, tüketiciye ekonomik, besin düzeyi yüksek ve kaliteli ürün sunmak ve tüketici bilincini yükseltmek için çalışmaya çağırıyoruz.

Petek ATAMAN Gıda Mühendisleri Odası Başkanı

Ereli ÖZBOZKURT Kimya Mühendisleri Odası Başkanı

Gökhan GÜNAYDIN Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı

Prof.Dr.Ayhan FİLAZİ Ankara Bölgesi Veteriner Hekimler Odası Başkanı

Prof.Dr.Şakir Doğan TUNCER Veteriner Hekimler Derneği Başkanı

Turhan ÇAKAR Tüketici Hakları Derneği Başkanı

5.2.33. "AB TARIM MÜZAKERELERİ BAŞLIYOR..!" - 06.12.2005

Türkiye'nin Avrupa Birliği ile tarım alanında yürüteceği müzakere süreci, Brüksel'de, 5 Aralık 2005 tarihinde başlamıştır. Müzakereler, 3 Ekim 2005 tarihinde Avrupa Birliği Konseyi tarafından açıklanan "Çerçeve Belge" hükümleri uyarınca yürütülecektir.

Çerçeve Belge'nin 3 no'lu eki, görüşmelere konu olacak 35 müzakere başlığına ilişkin bir liste vermektedir. Buna göre; "tarım ve kırsal kalkınma", "gıda güvenliği, hayvan ve bitki sağlığı" ile "balıkçılık" olmak üzere üç müzakere başlığı, tarım sektörünü doğrudan ilgilendiren konular olarak öne çıkmaktadır.

Bunun yanında; "malların" - "hizmetlerin" - "sermayenin" ve "işgücünün serbest dolaşımı", "sosyal politikalar ve istihdam", "bölgesel politikalar ve yapısal araçların uyumlaştırılması", "çevre", "tüketici ve sağlığın korunması" ile "gümrük birliği" olmak üzere dokuz müzakere başlığında, tarım sektörüne ilişkin çalışmalar gerçekleştirilecektir.

Öncelikle ve önemle belirtilmelidir ki, yaşanacak olan, günlük kullanım dilinde geçerli olan ve tarafların karşılıklı rızalarının uyumlaştırılmasına yönelik bir uzlaşma arayan "müzakere süreci" değildir. Tarım sektöründe görüşülecek olan, AB'nin tüzük (regulations), karar (decision), görüş (opinion) ve tavsiye (advice) hiyerarşisinde bağlayıcılığa sahip mevzuatının Türkiye'ye aktarılmasına yönelik zaman ve finansman planlamasıdır.

Türkiye gibi, 39 milyon hektar ile 25 üyeli AB'nin toplam tarım alanının % 23'ü oranında tarım alanına sahip, toplam istihdamının % 33'ü tarımda çalışan büyük bir ülkede, yukarıda ifade edilen işin gerçekleştirilebilmesi, hem Türkiye'nin etkili ve doğru politikalar izlemesi hem de Topluluğun, tıpkı diğer aday ülkelerde olduğu gibi, sektörel sorunları giderip farklı yapıların uyumlaştırılmasına yönelik irade ortaya koyması, buna yönelik yönetsel ve finansal araçları devreye sokması ile olanaklıdır.

Oysa görülmektedir ki, AB bu anlamda tam tersi bir tutum izlemektedir. Müzakere Çerçeve Belgesi, tıpkı 17 Aralık 2004 tarihli Konsey Kararı'nda olduğu gibi, tarım sektörü, yapısal politikalar ve kişilerin serbest dolaşımına yönelik "uzun geçiş dönemleri", "derogasyonlar", "özel düzenlemeler" ve "kalıcı koruma hükümleri" getirilebileceğini; serbest dolaşım alanında üye devletlere azami rol verileceğini ifade etmektedir.

Buna karşılık Türkiye'nin talep edebileceği geçici tedbirler bağlamında; geçiş dönemleri kısa ve az sayıda olacak, Birliğin kural ya da politikalarına bir değişiklik getirmeyecek, bunların sağlıklı işleyişini bozmayacak ve rekabete büyük ölçüde zarar vermeyecektir.

Bu bağlamda, Türkiye tarım sektörünün Topluluğa getireceği yük ve sorunlardan uzak kalma konusunda açık bir çaba sergileyen ve bu alanda bir sorumluluk almaktan kaçınan AB, mali alanda da benzer bir tutum sergilememektedir.

"2006 - 2006 yılı AB 25 Finansal Çerçevesi"nin de ortaya koyduğu üzere, AB tarım ve kırsal kalkınma önlemlerine halen yılda 42 milyar Euro düzeyinde harcama yapmaktadır. Oysa, genişleme öncesi tarım yardımı düzeyi, yılda 520 milyon Euro ile

sınırlandırılmıştır. Genişlemeden tarıma aktarılan fon miktarı ise, en çok 3.4 milyar euro / yıl ile sınırlı kalmıştır.

"Bütçe dengeleyiciler" politikaları çerçevesinde, ileriye yönelik olarak, genişleme politikalarının Birliğe maliyetini sürekli olarak kontrol etme ve indirgeme eğilimi içinde olan AB'nin, ne bugün ne de 3 Ekim 2005 tarihli Müzakere Çerçeve Belgesi'nde sözü edilen ve 2014'ten itibaren başlayacak olan döneme ilişkin olarak oluşturulacak Mali Çerçeve'de, Türkiye'nin tarım müktesebatına yönelik olarak ortaya çıkacak maliyeti karşılamaya istekli olmadığı açıktır.

Nitekim, 6 Ekim 2004 tarihli İlerleme Raporu ve Etki Değerlendirme Raporu'nda, halen AB'de uygulanan OTP'nin Türkiye'de uygulanması halinde, Doğrudan Gelir Desteği için 8 milyar Euro, Pazar önlemleri için 1 milyar Euro, Kırsal Kalkınma önlemleri için de 2.3 milyar euro olmak üzere toplam 11.3 milyar Euro kaynak gerektiği ifade edilmekte, geçiş süresinin 2025'i aşması durumunda, hesabın değişeceği de ayrıca ifade edilmektedir.

Buna karşılık Türkiye, ancak 3.3 katrilyon TL düzeyinde bütçesinden tarıma transfer yapabilmekte, başka bir deyişle AB düzeyinin 1/6'sı kadar kaynağı tarımına ögüleyebilmektedir.

Batı kaynaklı hesaplamalar, Türk tarımının AB'ye uyumunun, yılda 20 milyar Euro'nun üzerinde bir kaynağa gereksinim duyduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşılık, böyle bir kaynağın tarıma ayrılması konusunda ne AB ne de mevcut Hükümet'in bir planının olmadığı açıktır.

Yukarıda açıklanmaya çalışılan gerçeklerin ortaya koyduğu tablo, sürecin Türkiye için sorunlu bir geleceğe işaret ettiğini ortaya koymaktadır. Şöyle ki;

Gerekli mali yardım yapılmadan gerçekleştirilebilecek olası bir üyelikte, tarıma yönelik kalıcı derogasyonların kaldırılması halinde; AB Ortak Tarım Politikası'nın üç temel ilkesinden "Mali Dayanışma" dışında kalan diğer ikisi olan "Pazar Birliği" ve "Topluluk Tercihii" nin işlemleriyle; "Etki Değerlendirme Raporu" nda da belirtildiği gibi, yalnızca yaş meyve ve sebze, fındık, koyun eti ve bakliyat alt sektörlerinin rekabetçi olabileceğini, diğer alanlarda ise AB tarımsal ürünlerinin Türkiye pazarını dolduracağını öngörmek zor değildir...

Bunun yanında, DİE rakamları ile ortaya konulan kırsal yoksulluk verileri, mutlak yoksul oranını % 9.3, göreceli yoksul oranını % 21.8 olarak belirlemektedir. Böyle bir ortamda, iç ticaret hadlerinin sürekli tarım aleyhine gelişimi, kırsal alanda yaşayanların büyük bir kopuşla kentlerin varoşlarına doğru yönelmesi sonucunu doğuracaktır.

Türkiye'de sivil istihdamın % 33'ü olan 7.2 milyon işgücünün tarım sektöründe konumlandığı, bunların aileleri ile birlikte 25 milyona yakın nüfusu oluşturdukları, sanayi ve hizmetler sektörünün, sırasıyla 4 ve 11 milyonluk istihdam kapasiteleri ile yeni istihdam çağırmadıkları, Türkiye'deki işsizlik oranının % 9 ila % 10 arasında değiştiği bilinmektedir.

İşte bu ortamda, işsizlik ortalaması % 8 olan AB, kişilerin serbest dolaşımına kalıcı derogasyon getirerek, bu alanda üye devletlere azami bireysel rol tanıyarak, tarımdan kopacak 6 milyon işgücünün, aileleri ile birlikte doğuracağı sorunları Anadolu coğrafyasına hapsetmek istemektedir.

Bu bağlamda, tarım yanında serbest dolaşıma ve yapısal politikalara getirilebileceği ifade edilen kalıcı derogasyonlar ve ilk kez bir aday ülkeye uygulanan "Birliğin hazmetme kapasitesi", tarım sektöründen dolayımlanan konulardır. Bu durum, "Kopenhag kriterlerinin yerini tarım kriterleri aldı" yolundaki görüşümüzün gerekçesini oluşturmaktadır.

Yine aday ülkelerden yalnızca Türkiye'ye uygulanan bir başka yaptırım, her müzakere başlığının açılmasında ve kapatılmasında, üye ülkelerin onaylarının zorunlu tutulmasıdır. Bu durum, "tarım ve kırsal kalkınma", "gıda güvenliği, hayvan ve bitki sağlığı" ile "balıkçılık" olmak üzere tarımla ilgili üç müzakere başlığında, 25 üye ülkeden toplam 150 onayın gerekli olduğunu ortaya koymaktadır.

Teknik çalışmaların ötesinde, siyasi değerlendirmelerin öne çıktığı ortamda, bu onayların alınmasında oluşabilecek zorlukları öngörmek zor değildir...

Kaldı ki, ilgili AB belgelerinde sözü edilen; "müktesebatı üstlenme kapasitesini tam olarak yerine getirememesi durumunda, mümkün olan en kuvvetli bağla Topluluk yapılarına demirlemesi sağlanacaktır" ibaresi, Avusturya'nın 3 Ekim sürecinde gösterdiği çabaların maddi temelinin kurgulandığına ilişkin açık bir gösterge niteliğindedir.

Tüm bu açıklamalardan sonra, sürecin "teknik kısmına" ilişkin değerlendirmelerimizi de kamuoyu ile paylaşmayı gerekli görüyoruz...

5 Aralık 2005 tarihi itibarıyla, tarım alanında "müzakerelerin" başlayacağı; ilk iki aşamanın "tanıtıcı" ve "ayrıntılı tarama" süreci olacağı ifade edilmektedir.

Öncelikle, 1999 Helsinki Zirvesi'ni izleyen süreçte, tarım mevzuatına ilişkin pre - screening ve screening süreçlerine yönelik çalışmalar gerçekleştirilmiş, belirli alt sektörlerde tarama işlemi tamamlanmıştır. Şimdi, bu çalışmaların tekrarlanacağı anlaşılıyor...

Bilindiği üzere, Katılım Ortaklığı Belgesi ni takiben yayımlanan ve revize edilen Ulusal Program, tarım sektörüne ilişkin altı alt başlık taşımaktadır: "Yatay Konulara İlişkin Düzenlemelere Uyum", "Veterinerlik Mevzuatına Uyum", "Bitki Sağlığı Mevzuatına Uyum", "Ulusal Kırsal Kalkınma ve Ormanlık Stratejilerinin Oluşturulması", "Gıda Güvenliği ve Kontrolü", "Ortak Piyasa Düzenleri".

Sözü edilen alanlarda, geçen süreye karşın, son derecede sınırlı düzeyde çalışma gerçekleştirilebildiği açıktır. Bunda, Tarım Bakanlığı'nın yönetim yapısının yetersizlikleri yanında, AB tarafının tutumu da önemli rol oynamıştır.

Sözgelimi, Türkiye'nin net dışalımçı olmaya aday olduğu "veterinerlik mevzuatına uyum" alanında AB birçok projeyi desteklemiş ve mevzuat uyumunda mesafe alınmıştır. Buna karşılık; "Hububat ve çeltik", "Sığır ve dana eti", "Süt ve süt ürünleri", "Taze meyve ve sebze", "İşlenmiş meyve ve sebze", "Zeytinyağı", "Şarap", "Şeker", "Tütün" alt başlıklarından oluşan ve önemli oranda mali kaynak gerektiren Ortak Piyasa Düzenleri alanında, Türkiye'nin ivedi gereksinimine yönelik olarak gerçekleştirilen mevzuat uyumu çalışmaları ve müdahale kurumu (intervention agency) kurulması çalışmaları, kaynak gerektirmesi ve AB tarafından desteklenmemesi-onaylanmaması nedeniyle sonuçsuz kalmıştır.

Bu durum, AB ile ilişkilerin, iddia edildiği gibi "ev ödevini eksiksiz yapma" temelinden çok öte anlamlar taşıdığını açıkça göstermektedir.

Süreç, bilgiyle donanmış, dünya ve Türkiye tarım politikalarını çok iyi bilen, dikkatli, inatçı, kendine güvenli, ulusal yararları koruma konusunda aktif tutum alabilecek bir ekibin, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı çatısı altında kurulmasını gerekli kılmaktadır. Bu ekipte, ziraat mühendisi ve veteriner hekimlerden oluşacak tarım uzmanları yanında; hukukçu - iktisatçı ve çevirmenlerin etkili bir işbirliği gerekmektedir.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın mevcut yapısının, kimi özverili tutumlara karşın, yukarıda çerçevesi çizilen yapıdan nitelik ve nicelik olarak uzak olduğu açıktır. Bu bağlamda, Bakanlığın kadrolarını takviye etmesi, çalışanlarını etkili bir hizmet içi eğitime tabi tutması yanında, meslek kuruluşları ve ilgili sektör temsilcileri ile gerçek anlamda bir işbirliği sürecine açık, katılımcı ve saydam bir tutum izlemesi gerekmektedir.

Ancak, tüm bunlara karşın, AB sürecinin siyasi - sosyal ve ekonomik içeriğinden uzak, "salt teknik" bir çalışma sürecinin, Türkiye'nin orta dönem çıkarlarına aykırı bir politika seçimi olacağı bilinmelidir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur...

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

5.2.34. ZMO BAŞKANI GÖKHAN GÜNAYDIN'IN "2000'Lİ YILLARDA TARIM SEKTÖRÜ" SEMPOZYUMU AÇILIŞ KONUŞMASI - 04.01.2006

Anavatan Partisi, Doğru Yol Partisi ve Sosyal Demokrat Halk Partisi'nin değerli Genel Başkanları, Genel Başkan Yardımcıları, sayın milletvekilleri, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın Değerli Müsteşarı, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın önceki dönem başkanları, sayın dekanım, değerli akademisyenler, kamu kurum ve kuruluşlarının saygın yöneticileri, demokratik kitle örgütleri, vakıf - dernek - sendikaların değerli başkan ve yöneticileri, çok kıymetli meslektaşlarım ve katılımcılar, basınımızın seçkin temsilcileri,

Tarımsal eğitim ve öğretimin başlangıcını kutlama amacıyla, her yıl özel bir konu başlığı altında düzenlediğimiz Tarım Haftası etkinliklerine teşekkür ederек sözlerime başlamak istiyorum.

1846 yılında, Yeşilköy'de, Ayamama Çiftliği'nde başlayan tarımsal eğitim ve öğretim, 160 ıncı onur yılını kutluyor. 1933'te Ankara'da açılan Ziraat Enstitüsü ile ziraat mühendisliği meslek disiplininin çağdaş tarım tekniklerini öğretme ve yayma konusunda gösterdiği aşama sayesinde tarım sektörümüz, bitkisel ve hayvansal üretim deseni ile, Türkiye'de sosyo-ekonomik yapının en kırılğan olduğu dönemlerde dahi toprağı işledi, bitkiyi ve hayvanı besledi - büyüttü, ülkeyi doyurdu. insanlara iş ve aş sağladı, dışarıya katkı yaptı, sanayi sektörünün destekledi...

Bu sürece katkı sağlayan tüm ziraat mühendislerine, huzurlarınızda şükranlarımı sunmak istiyorum. Ülkenin taşında toprağında emeği olan meslektaşlarımızdan ebediyete intikal edenlerin ruhları şad olsun, aramızdaki büyüklerimize şükran duygularımızı camia adına iletmekten onur duyuyorum, görev biliyorum.

Seçkin katılımcılar, tarımsal öğretimin 160 ıncı Yıldönümünü kutladığımız, bu bağlamda 2000'li yıllarda tarım sektöründe yaşanan gelişmelerin ülke adına bir muhasebesini yapacağımız böylesine önemli bir toplantıda, sizlerin de fark ettiği gibi, sayın Tarım ve Köyişleri Bakanı aramızda değil. Sayın Bakan'ın katılmamasını anlamak, doğal düşünce yolu açısından değerlendirildiğinde, maalesef çok kolay değil.

Bizler 27 aralık 2005 tarihinde yazdığımız yazı ile Sayın Bakan'ı davet ettik; 2 Ocak 2006 günü, saat 17:00 sularında Bakanlık özel kalem'den arayarak sayın Bakan'ın katılacağını teyit ettiler ve diğer konuşmacıların kimler olduğunu sordular; aynı gün saat 20:00 sularında arayarak ta, sayın Bakan'ın başka önemli bir toplantısı olduğu için katılamayacağını söylediler ve selamlarını ilettiler...

Elbette, selamı için Sayın Bakan'a teşekkür ederiz. Ve yine elbette, Türkiye Cumhuriyeti Tarım Bakanı'nın, meşguliyetini saygı ve anlayışla karşılız, belli ki, Pazartesi gecesi 17 ila 20:30 arasındaki bir zaman diliminde, Sayın Bakan'ın önüne başka bir önemli toplantı seçeneği çıkmıştır.

Ancak şunu da biliriz ki, yaşam tercihlerle sürer, eşzamanlı toplantılar arasında bir her zaman bir tercih yapılır. Siyaset adamlarının ve Bakanların tercihlerini, kendilerinden farklı düşünen, farklılıklarını gerekçelendirebilen, uygulama yanlışlarını ortaya koyan ve çözüm üretenleri dinlemekten yana koymaları, kendi düşünce ve uygulamalarını sınamaları açısından yararlı olacaktır. Aksi bir tutum, Türkiye'nin siyasal yaşamın da sıkça örnekleri görüldüğü üzere, Bakan'ların, etraflarında birdenbire örülveren duvarları aşamayarak içerde kalmaları sonucunu doğurmaktadır.

Şunu üzülerек belirtmek istiyorum ki, Sayın Tarım ve Köyişleri Bakanı, ya kendisinin tek başına konuşarak ayrılacağı ya da kendi seçtiği konuşmacılarla birlikte olacağı panelleri, sempozyumları, kongreleri, tv programlarını tercih ediyor. Buna ilişkin örneklerin sayısı giderek artıyor. Ben, bu durumun değişeceğini ümit ettiğimi söyleyerek, bu konudaki görüşlerimi sonlandırmak istiyorum. Elbette Ziraat Mühendisleri ODASI, 52 yıllık geçmişinde olduğu gibi geleceğinde de, hiçbir kişi ve Makam'a tek başına platform açmayacak, koşullar ne olursa olsun, kamusal denetleme erkini eksiksiz yerine getirmeye devam edecektir.

Değerli katılımcılar, ODA'mızın düzenlediği ve açılışını yaptığımız Sempozyum'da, iki gün boyunca, tarım sektöründeki güncel gelişmeleri irdeleyeceğiz. Tarım, Türkiye için sosyal-ekonomik-politik bakımdan son derecede önemli bir sektördür. Ulusal gelire % 11, istihdama % 30 katkı koyan, kırsal alanın hemen tek ekonomik getiri kaynağı olan, doyuran – barındıran bir sektördür tarım sektörü. Buna karşın, sektörün son yıllarda sürekli kan kaybettiği, iç ticaret hadlerinin korkunç bir şekilde tarım aleyhine geliştiği, sektörün genelinde üretim artışlarının nüfus artış hızının gerisinde kaldığı, bazı alt sektörlerde üretim de geriye gidişlerin yaşandığı, kırsal yoksulluğun dayanılmaz boyutlara ulaştığı bilinmektedir.

Kuşkusuz, doğal ve ekolojik kaynakları bakımından oldukça şanslı, biyoçeşitlilik açısından dünyanın en zengin ülkelerinden birisi olan Türkiye'nin hiç te hak etmediği bu yapı, kendiliğinden doğmadı.

IMF ve Dünya Bankası aracılığıyla yürütülmekte olan sözde reform programının, uygulamada kaldığı yıllar boyunca ortaya çıkardığı sonuçları, reformun yürütücülerinden birisi olan Dünya Bankası'nın bir araştırması şöyle özetliyor; Üç yıllık uygulama döneminde, tarımsal gayrisafi milli hasıla 27 milyar dolardan 22 milyar dolara düşmüş, çiftçinin yıllık gelir kaybı 4 milyar dolar olmuş, girdi kullanımı % 25 – 30 oranında azalmış, bitkisel ve hayvansal tüm ürün gruplarının yarattığı brüt katma değer gerilemiş ve çiftçi, Anadolu'da 450 bin hektar alanı işlemekten vazgeçmiştir....

Bu tablonun, sürdürülen politikaların yıkıcı etkisini olanca çıplaklığı ile saptadığına yönelik kuşku yoktur. Anlaşılması güç olan, seçim meydanlarında bu tablonun etkilerinden geniş oranda yararlanan mevcut Hükümet'in, aynı politikaları sürdürmesi ve 2005 – 2007 yılları arasında da uygulamak üzere benimsemesidir.

Kısaca ve satır başları ile uygulamalara değinirsek; tarımın altyapı sorunlarının çözümüne ve ortalama maliyetleri indirgeyip verimliliği yükseltmeye yönelik uygulamalar son derecede sınırlıdır. Üretim girdileri her yıl % 35 - 40 oranında zamlanırken, ürün fiyatları hem devlet müdahale alımları hem de piyasa fiyatları bazında sürekli geriye gitmektedir.

Mısırdada, buğdayda, pamukta, narenciyede ve daha birçok üründe yaşanan bu acı süreç, kamunun piyasadan çekilmesine yönelik olarak ortaya konulan gayretler ve pazarlama kanallarının rasyonel bir şekilde oluşturulamaması ile pekiştirilmektedir. Örneğin, 13 Bölge, 50 Şube ve 100 Ajans olmak üzere teşkilatının yarısını ortadan kaldıran Toprak Mahsulleri Ofisi, 350 bin TL olarak buğday alım fiyatı açıklarken, Genel Müdürlüğe bir saat mesafede, Kırıkkale'de fiyatlar 250 bin TL'nin altına düşmektedir. Neoliberal politika uygulama sevdasında bir taraftan işyerleri kapatılmakta, diğer taraftan kuruluş 5 milyon tonun üzerinde alım yapmak zorunda kalmaktadır. Düzenlenen dışsattım ihalelerinin tümü ülkeyi önemli oranda zarara sokmakta, süreçten üretici – sanayici ve kamu bütçesi zarar görürken, kalıcı politika iyileştirmelerine yönelik hiçbir somut adım atılmamaktadır.

Tarlardan domates 150 bin liraya çıkarken, kentlerde tüketiciye 1.5 milyon liraya ulaşması, sürekli tekrarlanmasından bıkkınlık veren, ancak kimsenin de sahneden kaldıramadığı bir eski zaman piyesi olarak sahnelenmeye devam ediliyor.

1998 yılından bu yana genetiği değiştirilmiş ürünler, yasal ve teknik altyapı yetersizlikleri nedeniyle, herhangi bir gümrük kontrolüne tabi tutulmadan iç piyasaya giriyor, işleme veya besin zinciri süreçleriyle tüketici sofrasına ulaşıyor; Türkiye'de tarımın içinde bulunduğu bağımlılık ilişkisi böylece pekiştirilirken ve halk sağlığı ile oynanırken, kimse tüketicinin tercihini sormuyor...

Bu yapı içinde, ziraat mühendisinden üretici köylüye kadar, sektörde bulunan herkesin yaşam alanı giderek daralıyor. Kamu organizasyonunun yaşama müdahil olma gücü kesiliyor, mühendis ile köylünün bağı adeta koparılıyor, tarlanın bilgi ve teknoloji ile buluşturulmasına yönelik bir politika seçimi, ufukta gözüküyor...

İşte iç yansımaları böyle olan tarım sektörünün, dışsal politika belirleme alanında iki temel açılım ile karşı karşıya kaldığı bir süreci yaşıyoruz: Dünya Ticaret Örgütü ve Avrupa Birliği...

Bunlardan birincisi olan Dünya Ticaret Örgütü Tarım Anlaşması, 150'ye yakın ülkenin tarım politikalarının temel çerçevesini çiziyor... Bildiğiniz gibi, 2005 yılı Aralık Ayı'nda Hong Kong'da düzenlenen "İleri Tarım Müzakereleri" Turu, iç destek, dışsattım sübvansiyonları ve gümrük vergilerinin azaltılması konusunda temel niyet bildirimleri ile kapandı. İçinde bulunduğumuz yılın Nisan ayında Cenevre'de ortaya konulacak Anlaşma, az veya çok, bu alanlarda bir liberalizasyonu gündeme getirecek.

Bu hükümlerden iç destek ve ihracat sübvansiyonları, bütçe yetersizlikleri nedeniyle, içlerinde Türkiye'nin de bulunduğu birçok az gelişmiş ülkenin etkinlikle kullanamadığı destek biçimleridir. Bu nedenle de Türkiye, "de minimis" kuralı uyarınca iç destek indiriminden tümüyle muaf, dışsattım sübvansiyonları alanında ise miktar ve tutar açısından kısıtlı indirgeme taahhüdü altına girmiş ve taahhütlerini de yerine getirmiştir. Ancak önümüzdeki süreçte, "de minimis" oranının % 5'e inmesi söz konusu olup, bu durum Türkiye'yi zorlayabilecektir.

Ancak daha önemlisi, gümrük vergilerinde yaşanabilecek radikal bir indirim süreci, Türkiye iç piyasasını tümüyle korumasız durumda bırakabilecektir. Şimdi sorulması gereken sorular, üzerinde korku senaryoları üretilmesi gereken çalışma alanları vardır. Örneğin, deli dana hastalığını gerekçe göstererek canlı hayvan dışalımına koyduğumuz bariyerlerin tarife dışı engel olarak tanımlanacağı olası bir süreçte, kasaplık canlı hayvan için uygulanan % 135'lik gümrük vergisinin ilk adımda % 100'ün altına çekildiği, sonra yıllık örneğin % 5'lik bantlar halinde indirildiği bir Anlaşma ortaya çıkarsa, Türkiye iç pazarının ve bu alanda çalışan insanların hali ne olacaktır? Aynı soruyu, halen yaşanan İran karpuzu rekabeti gerçekliği ortada iken % 86'lık kavun – karpuz gümrük vergisinin; yine halen yaşanan Şili elması rekabeti ortadayken % 60'lık elma gümrük vergisinin, % 145'lik muz, % 45'lik pirinç ve tütün, % 27'lik ayçiçeği gümrük vergisinin indirildiği süreçler için düşünmek, olası kötü senaryolar üzerinden ayakta kalma reçetelerini üretmek zorundayız.

Şimdi tam da bu noktada, şu soruyu sormaktan kendimi alamıyorum. DTÖ Hong Kong görüşmelerinde en önemli konunun tarım olduğuna ilişkin yerli yabancı herkeste tam bir mutabakat var. Bu görüşmelere, Türkiye'den 45 kişilik bir heyet katılıyor. Heyette Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'ndan kim var? DTÖ nezdindeki tarım müşavirimizi bir tarafa bırakırsak, hiçkimse yok. Ankara'dan, sektörü yöneten Bakanlık bürokratlarından tek bir kişi bile yok. TOBB'dan, TİM'den temsilciler orada, görüşmelere katılan Sayın Bakanımız, DTÖ sözcülüğü üstlenmenin verdiği ve açıkça görünür memnuniyet ile basına konuşuyor; ancak en alıcı konuda, Tarım konusunda Ankara'dan katılan bir tek Bakanlık temsilcisi yok. Böyle bir ortamda, bu görüşmelerin, tarım sektörü alanında hakkıyla gerçekleştirildiğini düşünmek mümkün mü ?

Yukarıda da belirttiğim gibi, terim sektörü ile ilgili bir başka açılım, "Avrupa Birliği Ortak tarım Politikası müktesebatını üstlenme" süreci üzerinden yaşanacak.

Öncelikle ve önemle belirtmek isterim ki, 17 Aralık 2004 tarihli ve 3 Ekim 2005 tarihli Konsey kararları, kabul edilmesi hiç te kolay olmayan birçok hüküm içermektedir. Müzakerelerin ucunun açık olması, her dosyanın açılış ve kapanışında 25 üye ülkenin onayının gerekmesi, tarım, serbest dolaşım ve yapısal fonlara kalıcı derogasyonlar konulması, "birliğin hazmetme kapasitesi" konusunun gündeme getirilmesi ve nihayet aday ülke üyelik yükümlülüklerini tam olarak yerine getirebilecek durumda değilse, Topluluk yapılarına mümkün olan en güçlü bağla demirleneceğine ilişkin ifade...

İşin ilginç tarafı, 17 Aralık kararı sonrası, Kızılay'da gündüz gözü havai fişek atılarak kutlama yapılırken, Dışişleri Bakanlığı harıl harıl nota hazırlığı içerisinde olmasındır. Bu hazırlığın sonucunda, 23 Aralık 2004 tarihinde AB nezdindeki Daimi Delegeliğimizin AB Konseyi Başkanına verdiği notada, "Türk vatandaşlarının serbest dolaşımı ile ilgili olarak, zamanı sınırlanmamış ve amacı geçici düzenleme niteliği taşımayan, herhangi bir önleyici kısıtlama, şekli ne olursa olsun, AB'nin temellerine aykırı olacaktır. Aynı şekilde, ortak tarım politikası ve yapısal fonlar, Avrupa Birliği'nin önemli kuruluş politikalarından ikisidir. Bu politikalarla ilgili olarak aday ülkelere özel sürekli kısıtlamalar veya derogasyonlar getirme hususunda beyan edilen niyet AB'nin Türkiye'ye ayrımcı bir muamele yapmayı düşünebileceğini hatıra getirmektedir. Bu

muamele, tabiatıyla Türkiye'nin katılım müzakerelerinin amacı olan tam üyelikle bağdaşmamaktadır" denilmektedir.

Nota, şöyle son buluyor: "Türkiye'nin, Türk vatandaşlarının serbest dolaşımlarının, tarım ve yapısal fonlarda yapılabilecek zaman ve kapsam açısından sınırlı olmayan kısıtlamaların Türkiye ile yapılacak üyelik müzakerelerin bir parametresi olmasını ön gören 17 Aralık 2004 tarihli AB Konseyi sonuç belgesinin 23. paragrafının ilgili bölümlerini kabul etmesi beklenmemelidir".

Peki 23 Aralık 2004'te "bunlar bizden beklenmesin" dedik te, 3 Ekim 2005'te nelerin altına imza attık? Konumuz açısından kısaca bakalım. 35 müzakere başlığından üçü; "tarım ve kırsal kalkınma/gıda güvenliği, bitki ve hayvan sağlığı/balıkçılık" doğrudan tarım sektörü ile ilgili. Bu dosyaların açılışında ve kapanışında, aralarında Güney Kıbrıs ve Avusturya'nın da bulunduğu 25 üye ülkeden, tam 150 kez onay almak zorundayız. Sürecin, teknik bir çalışma alanından siyasi bir zemine kaydığı görülürken, onay süreçlerinde karşılaşacağımız güçlükleri tahmin etmek zor değil. Diyelim ki "ev ödevleri" tam olarak yapıldı, Birliğin hazmetme kapasitesi sorununun bizim dışımızda olduğunu görmemiz gerekmiyor mu? En son olarak ta, Dışişleri Bakanlığı çevirisinde somutlaşan "tam üyelik olmazsa mümkün olan en güçlü bağla demirleme" meselesi ne olacak ? Bu, imtiyazlı ortaklık ilişkisine yapılan atfı değilse nedir ?

Kısacası, 23 Aralık'ta verilen notanın içeriğinden çok daha ağır bir içerik 3 Ekim 2005 tarihinde tarım sektörü açısından kabul edilmiş ve İstanbul Borsa'sı bu habere de sevinerek zirve yapmıştır...

Değerli katılımcılar, tarım sektörü açısından görmemiz gereken daha önemli gerçeklikler var. Sözelimi, Türkiye'nin Ortak Tarım Politikası'na uyumu için gerekli maliyet konusu... Bu alanda çok çeşitli araştırmalar yapılmış. Tümü dış kaynaklı olan bu araştırmaların sonuçlarına göre, Türkiye'nin OTP'ye uyumu için, yıllık 11 milyar euro ila 20 milyar euro arasında değişen bir kaynağa gereksinimi var.

Peki Avrupa Birliği bugüne dek Türkiye'ye ne kadar kaynak ayırmış ? İlerleme Raporları verilerine göre, 1995 - 2003 döneminde 1.098 milyar euro, 2004 yılında 235, 2005 yılında 300 milyon euro. Kısaca, 10 yılda toplam 1.7 milyar euro, yılda ortalama 170 milyon euro. Önümüzdeki dönemde ise, 1 Ocak 2007 döneminden itibaren ISPA'nın yürürlüğe girdiği varsayılırsa, Türkiye'nin yılda en çok 1 milyar euro kaynak kullanabileceği tahmin edilebilir. Bunun da ancak kısıtlı bir miktarının tarıma ayrılabilceği açıktır.

Türkiye'nin verili koşullarda tarımına bütçesinden 2 milyar euro dolayında kaynak aktarabildiğini düşündüğümüzde, olası AB katkısı ile birlikte, uyum için yılda 9 ila 17 milyar euro'luk bir açığın bulunduğu hesaplanabilir.

6 Ekim 2004 tarihli Avrupa Birliği Etki Değerlendirme Raporu ne diyor ? (1) Verili koşullar altındaki bir üyelikte, Türkiye'nin yaş meyve sebze, bakliyat, koyun eti ve fındık dışında rekabet etme şansı yok. (2) Olası bir üyelikte kısıtlamaların kalkması nedeniyle Topluluğun Türkiye'ye yapacağı tarımsal dışsattım artacak, buna karşılık tercihli ticaret avantajları sona erecek olan Türkiye'nin Topluluğa yapacağı tarımsal dışsattım azalacak ve bu bir çok etkisi yaratacaktır.

O halde bizler, tüm bu gerçekleri görerek, politikalarımızı ona göre yapılandırmalıyız. Kuşkusuz, iç pazarı korumaya yönelik önlemler, uzun vadede sürdürülebilir olmayacaktır. Türkiye, halen iç pazarını koruyabildiği ve daha az üretmeye odaklı Topluluk Tarım Müktesebatını üstlenmek için hazırlık yaptığı 10 yıllık dönemi çok iyi değerlendirmeli, ortalama maliyetleri azaltıcı, verimliliği yükseltici, rekabetçi bir tarım yapısını kurmalıdır.

Bu çerçevenin uygulanabilirliği doğru tarım politikaları, uygun bütçe büyüklükleri ve etkin tarımsal kamu yönetimi ile olanaklıdır. Bu bağlamda, Türkiye, önümüzdeki on yıllık dilimin her bir yılında 500 bin hektar alanı sulamaya açarak, dönem sonunda uygun alanlarda sulanmamış bir karış toprak bırakmamalıdır. Tarla içi geliştirme, arazi toplulaştırma hizmetlerini, buna koşut olarak yürütmelidir. DTÖ terminolojisinde altyapı yatırımlarının "yasak destekler" kapsamında olmadığını biliyoruz. Ancak

gerekli yararımlar için kaynak gerektiği açıktır. Ayrıca pazarlama altyapısının kurulması, örgütlenme açığının kapatılması, tarıma bilgi ve teknoloji transferinin yapılması, bitkisel ve hayvansal üretim materyalinin ülke içinden karşılanması gibi politika seçeneklerinin başarılabilmesi, tarım sektörüne yılda en az 10 milyar euro düzeyinde kaynak aktarımı ile olanaklıdır.

Oysa biliyoruz ki, Tarım Yasası Taslağı'nda, tarıma aktarılan kaynakların alt sınırını, GSMH'nin % 1'i olarak belirlemektedir. Bu çekingen alt sınır belirleme, sektördeki kaynak eksikliği sorununun, önümüzdeki dönemde de süreceğine işaret ediyor.

Değerli katılımcılar, bütçe, bir Hükümet'in hangi alanda ne yapmak istediğini açıkça ortaya koyan bir siyaset belgesidir. 58 ve 59 uncu Hükümet döneminde, bütçeden tarıma ayrılan kaynak miktarı, 2003 yılında 2.6, 2004 yılında 3 ve 2005 yılında 3.4 katrilyon TL düzeyinde olmuş, bütçenin % 1.8'i ile % 2.2'si arasında değişmiştir. Sözü edilen bütçe harcamalarının, hem doğrudan gelir desteği hem de girdi yardımlarında üretici hakedişleri ile eşzamanlı değil, izleyen yıllara sarkıtılarak yapıldığını da hepimiz biliyoruz.

Bu tabloya karşın, Sayın Başbakan, bütçe görüşmeleri sırasında, tarım sektörü ile ilgili bilgiler verirken, üzülerek belirtmek gerekir ki, birçok maddi hata yapmıştır. Örneğin, Türkiye'de ilk kez gübre yardımının bu dönemde yapıldığını söylemiştir. Oysa tüm tarımcılar bilmektedir ki, Türkiye'nin 1999 sonunda IMF ile imzalanan ve 2001 yılında Dünya Bankası ile imzalanan Anlaşmalar sonucunda ortaya konulan "sözde tarım reformu" programına kadar, tarımsal destekleme politikalarının en önemli unsuru gübre desteği idi.

Bir de izninizle, verildiği söylenen gübre desteğinin niteliğine değinelim. Birincisi, örneğin bir dekar mısır üretimi için 40 milyon TL'lik gübre gideri söz konusu iken, yağ bitkilerinin dekarına ancak 3 milyon TL gübre desteği verilmektedir. Üstelik bu destek te, DGD sistemi içinde kayıtlı bulunan toplam üreticinin % 60'ı, toplam tarım alanının % 63'üne verilebilmektedir. Kısacası, Sayın Başbakan'ın, "Cumhuriyet tarihinde ilk" nitelemesi ile yanıldığı gübre desteğinin, destek kapsamı da hayli dar görünmektedir.

Tabi Sayın Başbakan'dan söz açılmışken, şu konunun da bir kez daha, sizlerin huzurunda altının çizilmesinde yarar görüyorum. Biliyorsunuz, Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi'nin Rektörü Sayın Yücel AŞKIN, meslektaşımız ve 5262 sicil no'su ile ODA'mıza kayıtlı bir üyemizdir. Sayın AŞKIN, hakkında ileri sürülen iddiaların soruşturulması sürecinde, olağan hukuk kurallarının oldukça zorlandığı bir uygulama ile karşı karşıya kalmış, kaçma - delilleri karartma - soruşturma sürecinde suçun artış eğilimi göstermesi gibi tutuklamayı gerektirir herhangi bir unsur olmamasına karşın, 76 gün süreyle tutuklu kalmıştır.

Ziraat Mühendisleri ODASI, tutuklamanın hemen akabinde, 20 Ekim 2005 günü yaptığı yazılı Basın açıklaması ile, "Rektör Aşkın'a Reva Görülen Mevcutluklu Muamelesi, Kamuoyu Vicdanını Derinden Yaralamıştır" demiş, AŞKIN'ın yanında olacağımızı kamuoyuna duyurmuştur.

Sayın Başbakan'ın, bu haklı vurgulamayı yapanlara karşı savcılarını göreve çağırması, demokratik bir ülkede yaşanmaması gereken bir olumsuzluk olarak saptanmalıdır. Kuşkusuz Ziraat Mühendisleri ODASI'nın, adaleti etkileme gibi bir çalışma içinde olması beklenemez. Bununla birlikte ODA'mız, her koşulda, üyelerinin yanında olma konusundaki tavrını sürdürecektir, bu konudaki baskılara göğüs gerecek bir kararlılık sergileyecektir. Bu bağlamda, huzurlarınızda, sayın AŞKIN'a içten selam ve saygılarımı iletiyorum, "geçmiş olsun Hocam" diyorum.

Değerli katılımcılar, sözlerimin son bölümünde, ziraat mühendislerinin hak ve yetkileri alanına değinmek istiyorum.

Kamuda çalışan meslektaşlarımız için, çalışma alanlarının yok edilmesi ve/veya kısıtlanması, en önemli sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, tarım sektörünün kalkınmasında etkin bir tarımsal kamu yönetimi, temel gerekler arasındadır. 1984 reorganizasyonundan beri, Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı'nın sektörü yönetme gücünün giderek aşınmakta olduğu, 1989 yılından bu yana Bakanlığa "olağan yollardan" ziraat mühendisi alınmadığı, yetki ve görevlerin iyi

tanımlanmadığı ve diğer Bakanlık ile idari yapılara dağılmış olduğu, bu bağlamda da doğru bir yeniden yapılandırma stratejisine gereksinim duyulduğu konusunda ortak bir uzlaşısı olduğu söylenilebilir.

Buna karşılık, yapılanların etkin bir yönetime doğru gidişi yansıtmadığı kanısında olduğumuzu, üzülererek ifade etmek isterim.

Tarımsal Araştırmalardan başlayalım. 2004 yılı içinde Afyon-Kocatepe Tarımsal Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Manisa Tavuk Hastalıkları ve Aşı Üretim Enstitüsü Müdürlüğü, Bursa İpekböcekçiliği Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü, Bodrum Su Ürünleri Araştırma Enstitüsü, İslahiye Bağcılık Araştırma Enstitüsü kapatılmıştır. Yine, 13 Üretme İstasyonu tümüyle kapatılmış, 17'si kiraya verilmiştir. Kuşkusuz, kapatma üzerine kurgulanan bir yapılandırmadan söz edilemez. Eğer bu enstitülerin araştırma ve üretme işlevlerinde bir aşınım ortaya çıkmış ise, bu kapatmaya bir meşruiyet temeli sağlamamalı, tam tersine altyapı-personel-kaynak eksikliklerini gidererek sorunu ortadan kaldıracı bir yaklaşım izlenmelidir. Halen, Tarımsal Araştırmalar, taşra teşkilatı olacak mı olmayacak mı, yoksa tümüyle kapatılacak mı endişeleri içinde, çekingen bir bekleme sürecine sokulmuşlardır.

Tarımsal İşletmeler Genel Müdürlüğü'ne gelince; TİGEM'in Acıpayam, Çiçekdağı, Gelemen, İnanlı, Gökçeada, Ardahan, Hafik, Boztepe, Kazova ve Kahramanmaraş İşletmeleri kiraya verilmiştir. Dalaman ve Yalova İşletmeleri üzerindeki rant baskısı sonuç vermiş, birinci sınıf tarım arazileri amacı dışında kullanıma açılmıştır. Ülkenin sebze tohumunda hemen tümüyle dışa bağımlı olduğu, sertifikalı tohum gereksiniminin ancak % 25'inin karşılanabildiği, yıllık 25 bin damızlık gereksinimine karşın 2005 yılında hiç damızlık dağıtılamadığı bir süreçte, bitkisel ve hayvansal üretim materyali temin etme ile ödevlendirilmiş bir Kuruluşun işletmelerinin bu ödev ile bağdaşmayan bir şekilde 30 yıllığına kiraya verilmesinin de, bizim anlayışımıza göre, bir yapılandırma çalışması ile ilgisi olamaz.

Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü, adeta birbirine zorla yapıştırılan görev bütününde, iş yükü ve koordinasyon sorunları ile boğuşmaktadır. AB sürecinde yayımlanan İkinci Ulusal Program'da, Zirai Mücadele Genel Müdürlüğü ve Su Ürünleri Genel Müdürlüğü'nün kurulacağına yönelik taahhütlere karşın, bu iki Genel Müdürlüğün de yeniden kurulmasına yönelik bir çalışma bulunmamaktadır.

Bakanlığın Araştırma, Planlama ve Koordinasyon Kurulu kapatılmıştır. Böylelikle, son yıllarda yaşadığı aşınımı karşın Bakanlığın kurmay birimi niteliğini sürdüren bir yapı da ortadan kaldırılmıştır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması sürecinde, Ziraat Mühendisleri ODASI'nın, bu gökyüzü altında söylenmedik sözü kalmamıştır. Ancak üzülererek söylüyoruz ki, gelinen noktada toprak ve su kaynaklarımızın yönetilmesinde büyük bir boşluk ortaya çıkmış, Büyükşehir Belediyelerine devredilen bölge ve illerde toprak uzmanları asfalt şantiyelerine, İl Özel İdarelerine devredilen bölge ve illerde ise yine toprak uzmanı meslektaşlarımız uzmanlık alanları ile ilgisi olmayan alanlara görevlendirilmişlerdir.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı çalışanlarının maaşlarının, asgari geçim standartlarının altına düşmesi ve neredeyse tüm Bakanlıklar arasında en az maaş düzeyinin Bakanlığımızda yaşanıyor olması da, bir başka üzücü durum olarak saptanmalıdır. Bu bağlamda, örneğin 1 inci derece 4 üncü kademe Şube Müdürü'nün net görev aylığı Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nda 1.488, Diyanet İşleri Başkanlığı'nda 1.780, İçişleri Bakanlığı'nda 2.061 milyar TL iken, TKB'da yalnızca 997 milyon TL düzeyindedir. Yine, 1 inci derece 4 üncü kademe Büro Mühendisi'nin net görev aylığı Başbakanlık'ta 1.117, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nda 1.372 ve Sağlık Bakanlığı'nda 1.411 milyar TL iken, TKB'da yalnızca 979 milyon TL'dir. Bu adaletsiz ücret yapısının kabulü mümkün değildir. Bakanlık ve bağlı / ilgili kuruluşlarda çalışan Ziraat ve Su Ürünleri Mühendislerinin maaşlarında, gerekli düzenlemeler ivedilikle yapılmalıdır.

Bu düşük maaş düzeyi yanında, 2005 yılı bütçesine konulan bir ifade ile, döner sermaye elde edilmesini sağlayan personele, asgari ücretin yıllık brüt tutarının iki

katını geçmemek üzere ödenen üretimi teşvik primi, asgari ücretin bir katını geçmemek üzere sınırlandırılmıştı.

Ancak Anayasa Mahkemesi'nin 29 Kasım 2005 tarihli kararı ile bu kısıtlama düzenlemesini iptal etmesi üzerine, eski uygulamaya dönüş yolu açılmış oldu, bunu da buradan ifade etmek isterim.

Bunun yanında, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile bağlı - ilgili Kamu İktisadi İşletmelerinde, bu boyutta hiç yaşanmayan bir haksız atama - terfi sistemi inatla sürdürülmektedir. İngilizce öğretmenleri ve hemşirelerin idari görevlere getirilmesi, 20 yıllık mühendisler dururken deneyimsiz kişilerin asaleten veya tedvir yolu ile Şube Müdürü - Daire Başkanı yapılması, artık olağan işler arasında sayılmaktadır. Görevden alınan Genel Müdür ve Genel Müdür Yardımcılarının idari yargı süreci sonucunda görevlerine dönmeleri, her Genel Müdürlükte aynı konum için birden çok yöneticinin bulunması sonucunu doğurmakta, bütün bu süreç kamu yönetiminde partizan tutumların kök salmasına ve kamu çalışanlarının motivasyonlarının kırılmasına neden olmaktadır. Nihai etki, kuşkusuz, kamu görevinde etkinlik kaybı olarak somutlaşmaktadır.

Tarım Danışmanları konusu, ziraat mühendisliği mesleğine ilişkin bir başka sancılı süreç olarak ortadadır. 2004 yılı başında uygulamaya konulan ve 800 dolayında ziraat mühendisinin çalıştırıldığı proje; "geçici şarta bağlı sözleşmelilik" statüsü içinde bağkur primini, gelir vergilerini kendileri ödeyen, bunun için muhasebeci tutan, köy katkı paylarını kendileri yatıran, yıllık izin hakkına dahi sahip olmayan, ulaşım - iletişim - barınma masrafları çıktığında maaşlarından ellerine 350 - 400 milyon TL kalan ziraat mühendisleri, bu yılın sonunda Proje tamamlandığında akıbetlerinin ne olacağını sormaktadırlar. Bakan Sami GÜÇLÜ döneminde başlatılan, Sayın Başbakan'ın 18 Ocak 2005 tarihinde yaptığı Basın Toplantısı'nda 1000 ya da 2000 ilave danışman alacağını söylediği Proje, Bakan değişimi ile kader değişikliğine mi uğramıştır, Sayın Başbakan'ın açıklamasına uygun bir yeni işlendirme yapılacak mıdır, mevcutların sorunlarının çözümüne yönelik kalıcı adımlar atılacak mıdır, kamuoyu bu soruların yanıtlarını beklemektedir.

Bu arada, mesleğimizin hak ve yetkilerine yönelik olumsuz uygulamalar ve ODA'mızın buna karşı yürüttüğü hukuk mücadelesi süreci de devam ediyor. Suni Tohumlama ve Kanatlı Kesimhanelerinde çalışan zooteknist arkadaşlarımıza yönelik kısıtlama - yasaklama getiren hukuka aykırı Yönetmeliklere karşı açtığımız davalar karar aşamasına geldi. Ancak süreç bitecek gibi görünmüyor. Fırın ustalarına sorumlu yöneticilik yapma hakkı tanıyan, bilim ve meslek adamı çalışması ile halk sağlığı yönünden olumlu sonuçlar aramak yerine piyasanın isteklerine boyun eğen yaklaşım, görüş sorma gereği bile duymadan Yönetmelik yayımlamaya devam ediyor.

Bundan da vahimi, TBMM Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu'ndan geçen "Orman Mühendisliği Hakkında Yasa Tasarısı", orman topraklarında ve orman içi-üstü-bitişliği alanlarda orman mühendislerini toprak tahlilinden mera ıslahına kadar yetkili kılıyor. Komisyonunda aynen şunu ifade ettim: "Ben, Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı, Tarla Bitkileri bölümü mezunu ziraat mühendisi olarak toprak tahlili konusunda yetkili değilim, ancak siz tüm orman mühendislerini bu alanda yetkili kılmaktan çekinmiyorsunuz. Ramazan bayramı sürecindeki çalışmalarla ortaya konulan yazılı görüşlerimiz, korkarım ki okuma zahmetine bile katlanılmadan değer görmedi ve Taslak Komisyon'dan geçti. Elbette, yine üzülerek söylemeliyim ki, ODA'mızın 12 sayfa gerekçeli görüş bildirdiği bir alanda, TRKB'nın, "bu konuda bir görüşümüz bulunmamaktadır" şeklinde görüş ifade etmesi de, bu sonucun ortaya çıkmasında etken olmuştur.

Değerli katılımcılar, sözlerime son verirken, bir önemli konunun altını çizmekte yarar görüyorum. ODA'mız, 2005 yılı içinde, 4 adet Yönetmeliğinin çalışmalarını tamamlayarak, Resmi Gazete'de yayımlanmalarını sağladı. Bunlar; Ziraat Mühendisleri ODASI Ana Yönetmeliği, Serbest Müşavirlik Mühendislik Hizmetleri ve Belgelendirme Yönetmeliği, Meslek İçi Eğitim, Uzmanlık ve Belgelendirme Yönetmeliği ve Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği...

Görülmektedir ki, ODA'mız, hem meslek hak ve çıkarlarını koruma hem de tarım sektörünün sosyo-ekonomik bütününe ilişkin kamusal denetleme yapma konusunda Ana Yönetmeliği'nin kendisine verdiği görevleri, eksiksiz yerine getirmeye çalışıyor.

Amacımız, tarım sektörünün kalkınma sürecine omuz verdiği bir süreçte, daha çok üreten, daha adil paylaşan, temel nitelikleriyle Cumhuriyet'in korunup geliştirildiği, Atatürk ilkelerine içtenlikle bağlı nesillerin yetişip refah içerisinde yaşadığı bir ülkeye, ziraat mühendisleri ODASI camiası olarak, kendi katkımızı koymaktır.

Hepinize saygılar sunuyorum...

Gökhan GÜNAYDIN

Ziraat Mühendisleri ODASI

Yönetim Kurulu Başkanı

5.2.35. ŞEKER SEKTÖRÜNDE TEK PERDELİK OYUN: "KAÇAĞIN SAĞLIKLI İSTATİSTİĞİNİ TUTMAK ! " .. - 03.02.2006

Basına yansıyan bilgilere göre; Adalet ve Kalkınma Partisi'nin grup toplantısında bazı milletvekillerinin kaçak şeker sorununa dikkat çekmeleri ve şeker pancarı üreticilerinin giderek daha zor koşullarla karşı karşıya kaldıklarını ifade etmeleri üzerine, Sayın Başbakan, "pancar üreten çiftçi sayısı ve kaçak şeker miktarı üzerinde çelişkili rakamlar dolayısıyla, bunları netleştirin" talimatı vermiştir...

Herhangi bir hukuk devletinde, herhangi bir Başbakan'ın, ülkeye kaçak giren herhangi bir ürüne yönelik "sağlıklı istatistik yokluğundan" yakınması, tek başına yeterli bir skandal nedenidir.

Böyle bir durumda, ilk yapılması gereken, sınır kontrolleri yoluyla kaçak girişi tümüyle önlemek, sorumluları bularak cezalandırmak, daha sonra da yapısal sorunlara eğilerek kalıcı iç piyasa önlemleri almak olmalıdır...

Buna karşın, yine de, Sayın Başbakan'ın "çelişkili olmasından rahatsızlık duyduğu" kaçığın miktarına ve kaynağına ilişkin bilgileri kamuoyu ile paylaşmakta yarar bulunmaktadır. Türkiye'de, toplam 300 bin ton düzeyinde kaçak şeker ticareti söz konusudur. Bunlar üç grupta toplanabilir;

1 - Ülkenin doğu ve güneydoğu sınırlarından giren kaçak kristal şeker. Sözü edilen kirli ticaret, özellikle Suriye'de bulunan kaçak fabrikalarda üretilen ya da üçüncü ülkelerden ithal edilip Suriye - İran - Irak üzerinden yurda sokulan şekere dayanıyor. Bu alanda müthiş bir rant söz konusu. Tüm "ticaret erbabı - kaçakçı payı" dahil, 500 \$/ton fiyatla ülkeye sokulan şeker, son "lehdara", 700 bin TL/kg maliyetle ulaşıyor. Şekerin iç piyasa fiyatının 1 milyon 570 bin TL/kg olduğu düşünüldüğünde, elde edilen "tatlı kar" ortaya çıkıyor. Toplam rant miktarı, 870 milyon TL/ton üzerinden, 200 milyon dolara yakın bir düzeydedir.

2 - Yine ülkenin doğu ve güneydoğu sınırlarından giren glukoz... Türkiye'nin 120 bin ton düzeyinde yıllık glukoz gereksinimi var. Ürüne viskozite ve doku sağlamak, lezzet geliştirmek, nem tutucu özellik kazandırmak ve renk kaybına direnci artırmak için şekerleme sanayinin kullanmak zorunda olduğu glukoz, 91 bin 260 ton kota tanınıyor. Talep açığı için sağlanan 10 bin ton'luk tarife kontenjanının da yeterli olmaması nedeniyle, ülkeye yılda 20 bin ton düzeyinde kaçak glukoz giriyor.

Glukozu ülkede üretenler, bu piyasa yapısında, olağan sayılamayacak karlar elde ediyorlar. Halen glukoz fiyatı ABD'de 270, AB'de 389 \$/ton iken, Türkiye'de 767 \$/ton düzeyindedir. Türkiye'de üretim yapanlar dünya ortalamasının iki katından fazla kar elde ederken, bu işin kaçakçılığını yapanların elde ettiği kirli kazancın boyutlarını tahmin etmek zor değil... Toplam rant miktarı, 400 \$ / ton üzerinden, 8 milyon dolara yakın bir düzeydedir.

3 - Türkiye'de yerleşik Nişasta Bazlı Şeker firmalarından bazılarının, denetimsiz ortamda yaptıkları kota dışı üretim ve satış.. ODA'mızın yıllardır dile getirdiği, ancak hem piyasa hem de kamu yönetimi tarafından reddedilen bu yasa dışı ticaret, nihayet Şeker Kurumu tarafından saptandı ve iki firmaya trilyonlarca lira ceza kesildi. Ancak

hemen izleyen süreçte, sorumlu Sanayi ve Ticaret Bakanı'nın da haberinin olmadığını bildirdiği bir ortamda, Bakanlar Kurulu'nun 27.12.2004 gün, 2004/8330 sayılı Kararı ile Şeker Kurumu'nun hizmet birimlerinin görev süresi 31.12.2004 tarihi itibarıyla sona erdirildi. Ancak Danıştay 13 üncü Dairesi, 10.6.2005 tarihli kararı ile Bakanlar Kurulu'nun sözü edilen kararının yürütülmesini durdurdu.

Şeker Kurumu faaliyete geçtiği tarihten itibaren, yurtdışına satılması gereken 92 bin ton C şekerinin yurtiçinde satılması ve kota aşımı nedenleriyle 4 şeker üreticisi şirkete 131.8 milyon YTL ve 35 firmaya toplam 582 bin YTL olmak üzere toplam 132.4 milyon YTL idari para cezası uygulandı. Ayrıca, ihraç edilen şekeri tekrar ithal ederek yurtiçinde sattığı gerekçesiyle Amylum Nişasta'ya 11 milyon 878 bin YTL'lik ceza uygulandı.

Kesilen cezalara karşın, sektörün etkin bir şekilde denetlendiğinden söz etmek mümkün değildir. Başka bir deyişle iş, "piyasa aktörlerinin insafına" kalmıştır. Bu alandaki haksız kazanç da, 10 milyonlarca doların üzerindedir.

Bütün bu yapı, Türkiye'de, herkesin gözü önünde yürütülmektedir. Yapılması gereken, kaçağın istatistiğini sormak değil, kaçağı üreten piyasa yapılarını tasfiye etmek, ülke lehine yapıyı yeniden kurmaktır.

Tam da bu noktada, Türkiye şeker sektöründeki son duruma bir göz atmakta yarar bulunmaktadır. 4 Nisan 2001 tarihinde "15 günde 15 Yasa Kampanyası" sırasında çıkartılan Şeker Yasası, NBS'lere % 10 kota sağlamış, Bakanlar Kurulu'na tanınan "kotayı % 50 artırma ya da azaltma yetkisi" o günden bu yana sürekli kota artırımını yönünde uygulanmıştır. Bu çerçevede, 2.341 bin tonluk toplam şeker kotasının 351 bin tonu 5 adet NBS firmasına ayrılmakta, geriye kalan miktar da sayıları 33'e ulaşacak olan pancar kökenli şeker fabrikaları tarafından kullanılmaktadır.

Bu noktada, uyum sürecinde bulunduğumuz 25 üyeli Avrupa Birliği'nin NBS (fruktoz + inülin) kotasının % 4.75 oranında olduğunu, buna karşılık Türkiye'de, AB ortalamasının üç katının üzerinde olmak üzere, fiilen % 15'lik kotanın uygulanmakta olduğunu belirtmekte yarar var.

Sözü edilen 351 bin tonluk NBS kotasını kullanan firmalar ise; Cargill (Orhangazi), Cargill - Ülker ortaklığı (Pendik), Amylum (Adana), Tat ve Sunar (Adana) olarak sayılabilir. Kullanılan NBS kotasının % 80'e yakını, çokuluslu şirketler ve onların ortağı konumundaki Ülker firmasına ait...

Pancar kökenli şeker sektörü ise, özelleştirme ve tasfiye sürecinde. Halen Türkşeker'e ait (Afyon, Burdur, Çorum, Eskişehir, Turhal, Susurluk, Ağrı, Alpullu, Ankara, Çarşamba, Elbistan, Erzurum, Kastamonu, Kırşehir, Malatya, Muş, Yozgat, Elazığ, Erçiş, Erzincan, Kars, Uşak) 22 fabrika bulunuyor. Türkşeker'in kar eden 3 fabrikası (Ereğli, Ilgın ve Bor) Özelleştirme İdaresi'ne devredilmiş olup, taliplileri bilinmektedir. Afyon, Burdur, Çorum, Eskişehir, Turhal, Susurluk gibi diğer kar eden fabrikalar da özelleştirme süreci için sıra beklemekte. Bu süreç tamamlandıktan sonra, elinde zarar eden fabrikalarla baş başa kalan Türkşeker'in tasfiye sürecine gireceğini öngörmek hiç te zor değil...

Kayseri, Amasya, Konya, Çumra ve Adapazarı fabrikaları üretici kooperatiflerine ait. Bunlardan Adapazarı deprem sonrasında çalışmıyor. İnşa halindeki Boğazlıyan ve Aksaray fabrikalarından birincisi üretici kooperatiflerine, ikincisi ise özel sektöre ait. Kütahya Şeker fabrikası'nın çoğunluk hissesi ise Torunlar Gıda Firması'na ait bulunuyor.

Böylece, toplam 33 pancar kökenli şeker fabrikasına ulaşılmış olacak. Sektörde sürekli kota daralmaları yaşanırken, yeni fabrika yapımları, kamu şeker fabrikalarının tasfiye edileceğine yönelik bir başka işaret...

Özetle, 450 bin pancar üreticisi çiftçi ailesi ile fabrikalarda çalışan 30 bine yakın işçi, mühendis ve teknik eleman aleyhine yürüyen süreç, yarattığı inanılmaz rant alanı ile ülkenin kendine özgü "siyaset - iş dünyası" ilişkisini yeniden üretiyor. Ekonominin can damarları bir bir kesilirken, sınırları binlerce ton kaçak şeker için "sorunsuz açılan" ülke, rant paylaşımı kurallarının egemen olduğu bir bataklığa giderek daha fazla batıyor.

Açıkça oynanan oyuna, açıkça "dur" demek gerekiyor ...
Kamuoyuna saygı ile duyurulur.
Gökhan GÜNAYDIN
Başkan
(Yönetim Kurulu Adına)

5.3. BASINDA ODA'MIZ

5.3.1. YAZILI MEDYADA ODA'MIZ

- BAŞBAKAN ÖZÜR DİLEMELİ-BİRGÜN-13.02.2006
- TARIM ARAZİSİ İÇİN MÜCADELE-RADİKAL-11.02.2006
- SOĞUĞA KARŞI NE YAPMALI?-AKTÜEL-24/30.01.2006
- ABD PİRİNÇ SAVAŞI BAŞLATTI-EVRENSEL-10.02.2006
- ZMO: HALK SAĞLIĞI TEHDİT ALTINDA-BİRGÜN-10.02.2006
- TİGEM DALAMAN ARAZİSİ İÇİN TEPKİLER SÜRÜYOR-DÜNYA-09.02.2006
- 2000'Lİ YILLARDA TARIM SEKTÖRÜ SEMPOZYUMU DÜZENLENDİ-DÜNYA GIDA-OCAK/2006
- BALIK GENLİ DOMATES-CUMHURİYET-08.02.2006
- DÜNYA GIDA DERGİSİ GIDA GÜVENLİĞİNİ MASAYA YATIRDI-DÜNYA-08.02.2006
- 200 MİLYON DOLAR HAKSIZ KAZANÇ İLE ŞEKERİN TADI KAÇIYOR-DÜNYA-08.02.2006
- "DTÖ SÜRECİ AZ GELİŞMİŞ ÜLKELERİN ALEYHİNE İŞLİYOR"-DÜNYA GIDA-OCAK/2006
- AB SÜRECİNDE TARIM SEKTÖRÜ:NEOLİBERAL PİYASADA EŞİTSİZ DEĞİŞİM-TÜRK-İŞ DERGİSİ-ARALIK 2005
- AB'NİN YENİ KAPANI: W-ZERO!-NOKTA-03.02.2006
- BU POLİTİKALAR BİZİ ÇÖKERTİYOR-KARADENİZ GAZETESİ-05.02.2006
- "AB SÜRECİNDE TÜRK TARIMI:TEHDİTLER, FIRSATLAR..."PANKOBİRLİK-OCAK 2006
- İSTATİSTİK DEĞİL, KAÇAK ŞEKER TUTULMALI - EVRENSEL - 04.02.2006
- ZMO: KAÇAK ŞEKER CENNETİ OLDUK - BİRGÜN - 04.02.2006
- SARMISAKLI TARIM İŞLETMESİ HALKINDIR, SATILAMAZ-TRAKYA GAZETESİ-04.02.2006
- SARMISAKLI TARIM İŞLETMESİ KORUNMALIDIR-EVRENSEL-03.02.2006
- TİGEM'İN ARAZİSİ TURİZME AÇILDI - DÜNYA - 02.02.2006
- ZEHİRLİ TARLALAR BÜYÜYOR - EVRENSEL - 01.02.2006
- BERGAMA OVACIK ALTIN MADENİNE DURDURMA KARARI-BİA HABER-25.01.2006
- KÖYLÜYÜ BİR YUMURTAYA MUHTAÇ EDECEKLER - EVRENSEL - 18.01.2006
- TARIM ARAZİLERİ YOK OLUYOR - CUMHURİYET - 14.01.2006
- TARIM ARAZİLERİNİ KAYBEDİYORUZ - EVRENSEL - 14.01.2006
- TARIM ARAZİLERİ KAYBOLUYOR - AKŞAM - 14.01.2006
- YABANCIYA SATIŞ SERACILIĞI BİTİRİR - SABAH AKDENİZ - 11.01.2006
- KÖYLÜYÜ BİR YUMURTAYA MUHTAÇ EDECEKLER - EVRENSEL - 18.01.2006
- TARIM ARAZİLERİ YOK OLUYOR - CUMHURİYET - 14.01.2006
- TARIM ARAZİLERİNİ KAYBEDİYORUZ - EVRENSEL - 14.01.2006
- TARIM ARAZİLERİ KAYBOLUYOR - AKŞAM - 14.01.2006
- SİVAS'TA ÇİFTÇİ BAKLIYATA YÖNELMİYOR-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-10.01.2006

- "ORTAK PİYASA DÜZENLERİ ORGANİZE EDİLSİN"-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-10.01.2006
- "IMF VE DÜNYA BANKASI REFORMLARINA UYUN"-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-10.01.2006
- TARIM KİME EMANET?-CUMHURİYET-07.01.2006
- AB SÜRECİ HERKESİ YAKACAK-EVRENSEL-06.01.2006
- CUMHURİYET'E "TARIM" ÖDÜLÜ-CUMHURİYET-05.01.2006
- TARIM TARTIŞILIYOR HÜKÜMET YOK!-EVRENSEL-05.01.2006
- DÜNYA'YA İKİ ÖDÜL-DÜNYA-05.01.2006
- ZMO'DAN GAZETEMİZE BASIN ÖDÜLÜ-EVRENSEL-04.01.2006
- ZMO: 2006'DA SEÇİM OLURSA, ÜRETİCİ RAHATLAR-DÜNYA-04.01.2006
- ESKİ SOLCU ASO BAŞKANI ÖZGÜMÜŞ: BEN DE DEĞİŞTİM-VATAN - 29.12.2005
- ZMO'DAN ÜMİT ÖZGÜMÜŞ'E TEPKİ - EVRENSEL - 29.12.2005
- BAŞBAKAN'DAN SUÇ DUYURUSU BEKLEYENLER VAR!-MİLLİYET-27.12.2005
- ÜRETİCİ DE TÜKETİCİ DE MAĞDUR - REFERANS - 26.12.2005
- TOPRAK VE KORUMA VE ARAZİ KANUNU UYGULAMA YÖNETMELİĞİ'NDE DEĞİŞİKLİK - REFERANS (ANADOLU AJANSI) - 15.12.2005
- REFORM İÇİN AYDIN-KÖYLÜ BİRLİKTELİĞİ GEREKİYOR-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-13.12.2005
- TARIM REFORMU GENEL MÜDÜRLÜĞÜ ANAYASA'YA AYKIRI DAVRANIYOR-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK - 13.12.2005
- ÜRETİCİ İLE ALAY EDİLDİ - CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-13.12.2005
- TARIMDA TARAMA SÜRECİ:GERÇEK NİYETLER ŞEKİLLENİYOR-BİRGÜN GAZETESİ-14.12.2005
- TARIM BÖYLE ÇÖKERTİLİYOR - CUMHURİYET - 13.12.2005
- BUĞDAY EKİMİ AZALDI - REFERANS - 13.12.2005
- TARIMA AYRILAN KAYNAK YETERSİZ - REFERANS - 12 ARALIK 2005
- ZMO: TARIMSAL SORUNLAR BÜYÜYOR - EVRENSEL - 11.12.2005
- MÜZAKERELERE 'TEKNİK BAKIŞ' ELEŞTİRİSİ - EVRENSEL - 08.12.2005
- TOPRAK KORUMA YASASI KAÇAK TARIM ARAZİLERİNİ KAYIT ALTINA ALAMADI-REFERANS - 6 ARALIK 2005
- TÜRKİYE ŞİMDİ DE 5 ARALIK İÇİN HAZIRLANIYOR - DÜNYA GIDA - KASIM 2005
- 1000 KÖYE 1000 TARIMCI PROJESİNDE SORUNLAR BÜYÜYOR-DÜNYA GIDA-KASIM 2005
- TARIM VE KÜLTÜRLERARASI DİYALOG - DÜNYA GIDA - KASIM 2005
- GIDA KONTROLÜ DİN ADAMLARINA MI BIRAKILIYOR? - EVRENSEL - 20.11.2005
- AB SÜRECİNDE TARIM TARTIŞILIYOR - EVRENSEL - 19.11.2005
- ÇUKUROVA'DA BUĞDAY EKİMİ BURUK BAŞLADI - EVRENSEL - 17.11.2005
- GÖKÇEADA 1. EKOLOJİ ŞENLİĞİ VE ÇALIŞMA ATÖLYELERİ YAPILDI - GÖKÇEADA - SONBAHAR'2005
- TOPRAK REFORMU KİMİN İÇİN? - EVRENSEL - 14.11.2005
- TOPRAK REFORMU KONGRESİ BAŞLIYOR - EVRENSEL - 11.11.2005
- KOPENHAG ÖLÇÜTLERİ YERİNİ TARIM ÖLÇÜTLERİNE BIRAKTI - CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK - 08.11.2005
- BİN KÖYE BİN TARIMCI TASARIMI ZORDA-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-08.11.2005
- TOPRAK REFORMU - CUMHURİYET / IŞIK KANSU - 07.11.2005
- TONLARCA ET KAPIDA BEKLİYOR - EVRENSEL - 06.11.2005

- 'TÜRBAN KURBAN MI?' - CUMHURİYET - 21.10.2005
- ODA'DAN DESTEK - EVRENSEL - 21.10.2005
- GIDA GÜVENLİĞİNDE AVRUPA STANDARTLARI- www.perakende.org-19.10.2005
- "NEOLİBERAL İMAN" YILLARININ TARIM SEKTÖRÜNDE YARATTIĞI TAHRİBAT - TEORİ DERGİSİ - EKİM 2005
- GIDA GÜVENLİĞİNDE AVRUPA STANDARDI LABORATUVARDAN GEÇİYOR- REFERANS - 18.10.2005
- 'TARIM VE GIDADA AB VE DTÖ'YE DİKKAT' - EVRENSEL -18.10.2005
- ZMO: PROJE SORUNLU İŞLİYOR - EVRENSEL - 16.10.2005
- 'AB, TÜRKİYE TARIMINI TASFİYE EDECEK' - EVRENSEL - 16.10.2005
- ZMO BAŞKANI GÖKHAN GÜNAYDIN: BİLGİ KİRLİLİĞİ VAR-EVRENSEL-15.10.2005
- ODALAR SEMPOZYUM DÜZENLİYOR - EVRENSEL - 14.10.2005
- DÜNYA GIDA GÜNÜ SEMPOZYUMU BUGÜN - DÜNYA - 14.10.2005
- KÖY TAVUKÇULUĞU TEHLİKEDE - EVRENSEL - 13.10.2005
- HEM BEREKETİN, HEM DE KİTLİĞİN SİMGESİ: ZEYTİN-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK - 11.10.2005
- DEVLET ÜRETİM PLANLAMASI İLE ZEYTİNCİYİ YÖNLENDİRMELİ-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-11.10.2005
- GÖKÇEADA TARIM ZİRVESİ-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-11.10.2005
- EMEK-SERMAYE ÇEŞİŞKİSİ-CUMHURİYET-ANKARA KULİSİ/İŞIK KANSU-10.10.2005
- İNSANCA YAŞAM İSTEDİLER - EVRENSEL - 10.10.2005
- ZMO: AB TARIM ÜRÜNLERİ TÜRKİYE PAZARINI DOLDURACAK-MİLLİ GAZETE - 08.10.2005
- TARIMI AB'YE UYDURMAK İÇİN 20 MİLYAR EURO GEREKLİ-HÜRRİYET-08.10.2005
- ZMO BAŞKANI GÜNAYDIN: UYUMUN MALİYETİ 20 MİLYAR AVRO - CUMHURİYET - 08.10.2005
- TARIMDA UYUMA 20 MİLYAR EURO GEREK - DÜNYA - 08.10.2005
- TARIM KRİTERLERİ GÖÇ YARATACAK - EVRENSEL - 08.10.2005
- MÜZAKERE DEĞİL TAVİZ SÜRECİ - CUMHURİYET - 05.10.2005
- ÜRETİCİ ARTIK KARNINI DOYURAMIYOR - EVRENSEL - 01.10.2005
- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI, ÇİFTÇİ DOSTU SADULLAH USUMİ'Yİ ANDI-CUMHURİYET-01.10.2005
- KALKINMA DEĞİL RANT - EVRENSEL - 25.09.2005
- "ÇİFTÇİNİN TEPKİSİ ARTACAK" - CUMHURİYET - 24.09.2005
- TARIM İLACININ SADECE % 4'Ü MASUM - SABAH - 23.09.2005
- AVRUPA'DA YASAKLI TARIM İLAÇLARI TÜRKİYE'DE SERBEST-ZAMAN-22.09.2005
- TARIMDA IMF YIKIMI - EVRENSEL - 19.09.2005
- GIDA GÜVENLİĞİ TEHLİKEDE - EVRENSEL - 17.09.2005
- GÖKÇEADA EKOLJİ ŞENLİĞİ YAPILDI-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-13.09.2005
- 'ÜZÜM ALANLARI YOK OLUYOR' - CUMHURİYE' TARIM/HAYVANCILIK-13.09.2005
- BİLİMADAMLARI GDO'YU TARTIŞTI - EVRENSEL-13.09.2005
- ÜRETİCİLER HÜKÜMETİ UYARDI - EVRENSEL-10.09.2005
- TMO, MISIRDA MÜDAHALE ALIMLARINA BAŞLADI - DÜNYA-09.09.2005
- TARIM İLACI YİYORUZ - CUMHURİYET - 05.09.2005
- PAMUK ÜRETİCİSİ FİYAT BEKLİYOR - EVRENSEL - 03.09.2005

- SOFRADA HUZURSUZ OLANLAR İÇİN 10 SORUDA 'HORMONLU GIDALAR'- AKTÜEL-30 AĞUSTOS-5 EYLÜL 2005
- DALAMAN'DA 'TURİZM BÖLGESİ' BİLMECESİ-DÜNYA-25.08.2005
- NARENCİYE ÜRETİCİLERİ DİKKAT - CUMHURİYET - 23.08.2005
- BİTKİ YERİNE BETON BİTİYOR- CUMHURİYET - 22.08.2005
- KOTA MISIRI DA VURDU - EVRENSEL - 22.08.2005
- TARIMA AB YAPILANMASI GERÇEKLERLE ÖRTÜŞMELİ - REFERANS - 20.08.2005
- TARIMIN GÖZBEBEĞİ GÖZYAŞI OLDU - CUMHURİYET - 18.08.2005
- PAMUK VE MISIRDA FİYAT BEKLENTİSİ - DÜNYA - 18.08.2005
- PAMUK İÇİN 1.21 YTL MISIR İÇİN 0.363 YTL - EVRENSEL - 18.08.2005
- TOHUMDA DIŞA BAĞIMLILIĞI YATIRIM VE TEKNOLOJİ ÇÖZECEK-REFERANS-16.08.2005
- TMO MISIRDA GEÇEN YILIN STOKUNU ERİTEMEDEN YENİ MAHSULÜ ALACAK-REFERANS - 14.08.2005
- TMO'NUN BUĞDAY ALIMINDA KANTARIN TOPUZU KAÇTI-REFERANS -13.08.2005
- BEYAZ ALTIN CAN ÇEKİŞİYOR - EVRENSEL - 13.08.2005
- TARIM MAKİNELERİNDE YETKİ BELGESİ ESASLARI BELİRLENDİ-DÜNYA-12.08.2005
- BARUT: PAMUKTA İŞÇİ SIKINTISI YAŞANMAYACAK - DÜNYA - 12.08.2005
- GDO'LU ÜRÜNLERE YASAL DAYANAK - CUMHURİYET - 06.08.2005
- KARPUZCU SEZONU BURUK KAPATTI - EVRENSEL - 31.07.2005
- "TÜRKİYE TARIMDA 'DEFANSİF TUTUM' ALMALI" - DÜNYA GIDA - TEMMUZ'2005
- ÜRETİCİYİ KOTA ENDİŞESİ SARDI - EVRENSEL - 28.07.2005
- TÜTÜNÜN ALTERNATİFİ YOK - EVRENSEL - 27.07.2005
- BU SEVDADAN VAZGEÇ - HÜRRİYET - 14.07.2005
- PETROL BORU HATTI, TOPRAĞI VE MERALARI TEHDİT ALTINDA BIRAKACAK-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK - 12.07.2005
- OVA YİNE ÖNCÜ OLUR, YETER Kİ TARIM POLİTİKASI YERİNE OTURSUN-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-12.07.2005
- TARIM İŞÇİLERİNİN HABERİ YOK! - EVRENSEL - 11.07.2005
- TOPRAĞI KORUMA DEĞİL, CARGİLL'E AF - EVRENSEL - 08.07.2005
- ÇİFTÇİ TEŞVİK FAKİRİ - BARIŞ (ADANA) - 07.07.2005
- KOTA ARTIRIMI GECİKMİŞ KARAR - İLK HABER (ADANA) - 07.07.2005
- BUĞDAYDA KOTANIN KALKMASI ÜRETİCİYİ ÜZDÜ- BÖLGE (ADANA) - 07.07.2005
- HÜKÜMETTEN CARGİLL'E BİR JEST DAHA - CUMHURİYET - 06.07.2005
- CARGİLL'E 'ÖZEL BÖLGE' - MİLLİYET - 06.07.2005
- CARGİLL ARTIK 'ÖZEL BÖLGE'DE - RADİKAL-06.07.2005
- TARIMA 'AF' DARBESİ - CUMHURİYET - 05.07.2005
- TARIM ARAZİLERİNDE AF, 11 EKİM ÖNCESİNİ KAPSAYACAK-DÜNYA-05.07.2005
- HORMON VÜCUDU DEĞİŞTİRİYOR - CUMHURİYET - 03.07.2005
- ARAŞTIRMALAR YETERSİZ - CUMHURİYET - 03.07.2005
- GIDA DENETİMİ ÇÖKECEK - EVRENSEL - 02.07.2005
- KARPUZU TARLADA KALAN ÇİFTÇİNİN İSYANI - GÖZCÜ - 30.06.2005
- İLAÇ KALINTILI TARIM ÜRÜNLERİ YETKİ KARMAŞASI NEDENİYLE İÇ PİYASADA - REFERANS - 29.06.2005
- HEM ÖNEMLİ, HEM DE GEREKLİ... - YEMEK DÜNYASI - HAZİRAN/2005
- HORMONLU ÇİLEK YEDİ ERGENLEŞTİ - SABAH - 29.06.2005

- MAYINLI ARAZİLER TARIMA KAZANDIRILMALI-BEREKETLİ TOPRAKLARIMIZ-HAZİRAN/2005
- AVRUPA'NIN ZEHİRLİ DİYE İADE ETTİĞİ SEBZE-MEYVE,VATANDAŞA YEDİRİLİYOR - ZAMAN - 27.06.2005
- TRANSGENİK ÜRÜNLER, ORGANİK TARIMI TEHDİT EDİYOR - DÜNYA - 27.06.2005
- MAYINLARDAN TEMİZLENECEK ARAZİLER TOPRAKSIZ AİLELERE VERİLSİN-DÜNYA - 22.06.2005
- ÜZÜM DE TOPUN AĞZINDA - CUMHURİYET - 21.06.2005
- GARİP ATAMA - CUMHURİYET - 20.06.2005
- YAŞAĞIN NEDENİ KADROLAŞMA - CUMHURİYET - 19.06.2005
- "KURALSIZ PİYASA TÜKETİCİ VE ÜRETİCİ ALEYHİNE SONUÇLAR DOĞURUYOR" - DÜNYA GIDA - HAZİRAN'2005
- SOĞAN ÜRETİCİSİNİN GÖZLERİNİ YAŞARTTI - EVRENSEL - 19.06.2005
- MAYINLI ARAZİLER TARIMA AÇILMALI - EVRENSEL - 18.06.2005
- ÇUKUROVA'DA 'BEYAZ ALTIN' BİTME NOKTASINA GELDİ - DÜNYA - 17.06.2005
- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI: 'MAYINLI ARAZİLER TARIMA AÇILSIN' - CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK - 14.06.2005
- TEMA TARIM POLİTİKALARINI TARTIŞTI-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK-14.06.2005
- ARAZİLERDE MÜLKİYET DAĞILIMI YOKSUL KÖYLÜ ALEYHİNE-CUMHURİYET TARIM/HAYVANCILIK - 14.06.2005
- CARGİLL İÇİN YASA GEREKİYOR - CUMHURİYET - 14.06.2005
- BUĞDAY FİYATI 27 KURUŞA DÜŞTÜ - EVRENSEL - 13.06.2005
- BUĞDAY ÜRETİCİSİ TMO'DAN YANA DERTLİ - BİRGÜN - 13.06.2005
- BUĞDAY 270 BİN LİRAYA İNDİ - POSTA - 13.06.2005
- BUĞDAYDA DÜŞÜK FİYAT ENDİŞESİ - STAR - 13.06.2005
- BTC, ÇEVREYİ TEHDİT EDİYOR- DÜNYA - 08.06.2005
- 'HORMONDA GERÇEKLER' KİTABI ÇIKTI - AKŞAM - 07.06.2005
- "UCUZ OLSUN, VARSIN GDO'LU OLSUN" - EVRENSEL - 06.06.2005
- 'HEP YUMURTA KAPIYA GELİNCE HALLETTİK' - RADİKAL - 03.06.2005
- AKP ÜRETİCİYİ ZARARA SOKUYOR - EVRENSEL - 28.05.2005
- 'ERDOĞAN BUĞDAYCIYI YANILTIYOR' - CUMHURİYET - 26.05.2005
- 'KOTALI' BUĞDAYA ÜÇ KURUŞ PRİM - CUMHURİYET - 25.05.2005
- TURKEY WORKING TO FORM POLİCY ON GENETİCALLY MODİFİED ORGANİSMS - TURKİSH DAILY NEWS - MAYIS'2005
- GELİR İDARESİ YASASI İHTİYAÇLARI KARŞILAMAZ - EVRENSEL - 23.05.2005
- MAYIN YERİNE EKİN - EVRENSEL - 23.05.2005
- 700 TRİLYONLUK GÜBRE VE MAZOT DESTEĞİNİN AYRINTISI NETLEŞİYOR - DÜNYA - 23.05.2005
- TÜRKİYE'DE İKİ KIBRIS BÜYÜKLÜĞÜNDE ARAZİ MAYINLI-CNN TÜRK- 23.05.2005
- SÜT SEKTÖRÜNÜN YÜZDE 80'İ KAYIT DIŞI - CUMHURİYET - 22.05.2005
- 'BU KOŞULLARDA SÜT GÜNÜ KUTLANAMAZ' - EVRENSEL - 22.05.2005
- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI BAŞKANI GÖKHAN GÜNAYDIN-ULUSAL KANAL-22.05.2005
- MAYINLI ARAZİYİ HARCAMAYIN - STAR - 21.05.2005
- DOĞAL TARIM FIRSATI - STAR - 20.05.2005
- MAYINLI ARAZİLER - STAR GAZETESİ - 19.05.2005
- GENETİK SAVAŞIN HEDEFİNDE HALK VAR - MİLLİ GAZETE - 19.05.2005

- ARAZİ YÖNETMELİĞİ'NE DAVA - CUMHURİYET - 16.05.2005
- BUĞDAYIN ALIM FİYATI 456 BİN LİRA OLMALI - EVRENSEL - 13.05.2005
- BUĞDAY FİYATLARI İÇİN TMO DEVREYE GİRMELİ - DÜNYA - 13.05.2005
- OLMASA DA OLURMUŞ - EVRENSEL - 09.05.2005
- AB SÜRECİNDE TÜRKİYE TARIMI - BUĞDAY - MART/NİSAN 2005
- GDO'YA KARŞI 100 BİN İMZA TBMM'YE TESLİM EDİLDİ-BUĞDAY-MART/NİSAN 2005
- KAVAK AĞACI MASUM ÇIKTI - AKŞAM - 28.04.2005
- KAVAK AĞACINA İADE-İ İTİBAR - HÜRRİYET - 28.04.2005
- DÜNYADA SU YÖNETİMİ DEĞİŞİM SÜRECİNE GİRDİ - DÜNYA GIDA - NİSAN/2005
- AĞAÇLARIN DA GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLİYOR - EVRENSEL - 21.04.2005
- 'ORMANLAR BORÇ ÖDEME ARACI DEĞİL' - CUMHURİYET - 20.04.2005
- TARIMDA DIŞA BAĞIMLILIK UTANÇ VERİCİDİR-ANADOLU GENÇLİK - NİSAN/2005
- 'FAST FOOD' YİYECEK AFYON ETKİSİ YAPIYOR - BİRGÜN - 18.04.2005
- İTHALAT TMO'YU VURDU - EVRENSEL - 15.04.2005
- TARIM ARAZİSİNİ İŞGAL EDEN METREKARE BAŞINA 5 YTL VERECEK-DÜNYA-14.04.2005
- BİYOGÜVENLİK YASA TASLAĞI MUTLAKA DÜZELTİLMELİ-CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 12.04.2005
- 'SUDA TEHLİKE ÇANLARI ÇALİYOR'-CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK-12.04.2005
- ORTAK MAKİNE KULLANIMI EN İYİ MODEL- CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 12.04.2005
- ATILIM TEKNOLOJİYE BAĞLI - CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 12.04.2005
- CARGİLL'DE HUKUKSUZLUK SÜRÜYOR - EVRENSEL - 11.04.2005
- ARAZİDE ÖNCELİK TOPRAKSIZ KÖYLÜNÜN OLMALI - EVRENSEL - 10.04.2005
- NEOLİBERAL DÜNYA PİYASASI VE ALAKART AVRUPA'DA TÜRKİYE TARIMININ VE KÖYLÜSÜNÜN KADERİ: "KLASİK BİR PERİFERİ ÖYKÜSÜ" - ÖZGÜR ÜNİVERSİTE FORUMU - ARALIK/2004
- ZEYTİNLİK İHTİYACI OLANA VERİLSİN - EVRENSEL- 06.04.2005
- SU BİLDİRİSİ - CUMHURİYET - IŞIK KANSU - 04.04.2005
- NE İŞİ VAR BU ADAMLARIN TOPLANTILARDA? - EVRENSEL - 04.04.2005
- 'TASARININ ÖZÜNDE İYİ NİYET YOK' - BEREKETLİ TOPRAKLARIMIZ - MART/2005
- MERALARA AMAÇ DIŞI TAHSİS DARBESİ - CUMHURİYET - 30.03.2005
- TARIM TİCARETİ SİLAH TİCARETİ KADAR KORKUNÇTUR-KASTAMONU-15.03.2005
- 'TARIM TALAN EDİLİYOR' - www.haber7.com - 26.03.2005
- ZMO TOPRAK TASARISINA KARŞI ÇIKIYOR - CNN TÜRK - 25.03.2005
- BİYOGÜVENLİK - STAR GAZETESİ - ŞEREF OĞUZ - 11.03.2005
- GIDA KONTROLÜ HAK GETİRE - EVRENSEL - 28.03.2005
- 'GÜÇBİRLİĞİNDEN BAŞKA ŞANS YOK' - EVRENSEL - 27.03.2005
- PATLICANDA TEHLİKE - RADİKAL - 23.03.2005
- ZEHİRLİ TARLALAR BÜYÜYOR - EVRENSEL - 21.03.2005
- BİLGİ TOPLUMUNA DOĞRU - ÖZLEM YÜZAK - CUMHURİYET - 17.03.2005
- ABD DAYATTI: İRAK'TA SADECE GDO'LU TARIMA İZİN VAR-MİLLİYET-MERAL TAMER -17.03.2005
- TARIM DÜNYASINDAN - ALİ EKBER YILDIRIM - DÜNYA -16.03.2005
- GDO MU? AF BUYUR, O DA NE? - VATAN - 16.03.2005

- 'BİYOGÜVENLİK OLMAZSA PAZAR OLURUZ' - CUMHURİYET - 13.03.2005
- HEDEF GDO'LARI TÜRKİYE'DE ÜRETMEK - EVRENSEL - 14.03.2005
- PAMUKTA TEHLİKE SİNYALİ - CUMHURİYET - 12.03.2005
- TARIM ÇÖKME NOKTASINDA - İŞÇİ KÖYLÜ GAZETESİ - 11.03.2005
- SERACILIK GİDEREK GELİŞİYOR-CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK- 08.03.2005
- AVRUPA BİRLİĞİ MÜZAKERELERİNDE EN UZUN SÜRECEK KONU TARIM OLACAK - CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 08.03.2005
- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI, BAŞBAKAN'IN 'ÇİFTÇİYE MÜJDE' AÇIKLAMALARINA YANIT VERDİ-CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 08.03.2005
- 'GİZLİ BİLGİ' MADDESİ BİLGİLENME HAKKINA AYKIRI-CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 08.03.2005
- ŞEKER KURUMU'NUN KALDIRILMASI TATLANDIRICI ÜRETEENLERİ DENETİM DIŞI BIRAKTI - CUMHURİYET/TARIM HAYVANCILIK - 08.03.2005
- ÇÖZÜM SIK DENETİM VE DÜŞÜK VERGİLERDEN GEÇER - HÜRRİYET - 07.03.2005
- SAHTE RAKIDAN İKİ ÖLÜM DAHA - CUMHURİYET - 7 MART 2005
- GIDA DENETİMİ HAK GETİRE - EVRENSEL - 08.03.2005
- 5 BİN SANAYİ TESİSİ AFTAN YARARLANACAK - CİNE TARIM - ŞUBAT / 2005
- BİTMİYEN ÖYKÜ: GAP - CİNE TARIM - ŞUBAT / 2005
- GERÇEKTEN 'ÇİFTÇİYE MÜJDE' VAR MI? - DÜNYA GIDA DERGİSİ - ŞUBAT/2005
- ULUSAL BİYOGÜVENLİK YASA TASARISI'NA SERT ELEŞTİRİ-DÜNYA GIDA-ŞUBAT / 2005
- ÇUKUROVA, DESTEK ÖDEMESİ BEKLİYOR - DÜNYA GAZETESİ - 01.03.2005
- TARIM 2005'TE DE KÜÇÜLECEK - GIDA TEKNOLOJİSİ - ŞUBAT/2005
- BİYOGÜVENLİK YASA TASARISINA SERT ELEŞTİRİ-GIDA TEKNOLOJİSİ-ŞUBAT/2005
- "ŞEKER KURUMU'NUN YOKLUĞU KAOS YARATIR!"-GIDA TEKNOLOJİSİ-ŞUBAT/2005
- ORTAK TARIM POLİTİKASI BİZİM İÇİN ÇIKIŞ YOLU MU? - FORUM DİPLOMATİK-ŞUBAT/2005
- TARIM ARAZİSİ 2 YTL.YE İŞGALCİNİN OLACAK - MİLLİYET - 25.02.2005
- ORTAK TARIM POLİTİKASI'NIN UYGULANMASI İÇİN 11.3 MİLYAR EUROYA İHTİYAÇ VAR - GÜNDEM - 15.02.2005
- LİSANSLI DEPOCULUK TARIMA YARARLI OLABİLİR Mİ? - DÜNYA - 23.02.2005
- DESTEKLER VE GERÇEKLER - EVRENSEL - 21.02.2005
- PİYASA İÇİN DÜZENLEME - EVRENSEL - 21.05.2005
- "ÇİFTÇİYE AZAR İŞİTMEK KALİYOR" - NOKTA - 13.12.2004
- GDO'YA KARŞI 100 BİN İMZA - RADİKAL - 16.02.2005
- 100 BİN KİŞİ GEDO'YA HAYIR DEDİ - REFERANS - 16.02.2005
- GDO'YA HUKUKİ ZEMİN - EVRENSEL - 16.02.2005
- TARIMIN ÇÖKERTİLMESİ - EVRENSEL - 16.02.2005
- FORMULA'DA "SORUŞTURMA(!)" -CUMHURİYET - 16.02.2005
- NARENCİYE ÜRETİMİNİ DON VURDU - CUMHURİYET - 15.02.2005
- TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI BAŞKANI GÖKHAN GÜNAYDIN: GIDA TARTISMALARI KAMUOYUNU YANLIŞ YÖNLENDİRİYOR - DÜNYA - 09.02.2005
- BİN BİR - CUMHURİYET - 07.02.2005
- BURSA MADO ÜRÜNLERİNDE GDO KULLANMAYACAK - 02.02.2005
- TURKEY MUST REFİNE AGRICULTURAL STRUCTURE THAT WAS TRANSFERRED FROM OTTOMAN EMPIRE - OCAK 2005

- VERİLEN SÖZLER TUTULMADI - CUMHURİYET - 27.01.2005
- TÜRKİYE'DE UZUN YILLARDIR YAYIM FAALİYETİ, ÖZEL SEKTÖRÜN KENDİ ELEMANLARI ARACILIĞIYLA YAPTIĞI ÇEŞİTLİ GİRİŞİMLERE TERK EDİLMİŞ DURUMDA - TARIM GÖNÜLLÜLERİ ÖZEL SAYI - 2005
- GÜNAYDIN: AKP HÜKÜMETİYLE MÜCADELEMİZ SÜRECEK STK'LER GERİ ADIM ATMAYACAK - CUMHURİYET - 27.01.2005
- TÜRKİYE GDO İLE İŞGAL EDİLİYOR - TEMPO - 19/25.01.2005
- AĞAÇLAR DA BOZULDU - YENİ ŞAFAK - 26.01.2005
- FORMÜL - CUMHURİYET - 23.01.2005
- DESTEK PAKETİ FOS ÇIKTI - EVRENSEL - 20.01.2005
- HER ŞEY CARGİLL İÇİN - EVRENSEL - 19.01.2005
- TOPRAKLAR VE SULAR SAHİPSİZ BIRAKILMAMALI - CUMHURİYET - 11.01.2005
- TOPRAK ÖZGÜRLÜK GİBİDİR, KAYBEDİLMEDİKÇE DEĞERİ BİLİNMEZ- CUMHURİYET - 11.01.2005
- TARIM ÇÖKÜYOR - CUMHURİYET - 10.01.2005
- TARIM TARİHİNİN EN ZOR DÖNEMİNİ YAŞIYOR - EVRENSEL - 09.01.2005
- ÜRETİCİ GÜNDE 2 DOLARLA GEÇİNMEYE ZORLANIYOR - EVRENSEL -04.01.2005
- ÇUKOBİRLİK TEMSİLCİSİNDEN ÖZELLEŞTİRMELERE DESTEK-EVRENSEL- 06.01.2005
- TARIM KESİMİ CEZALANDIRILDI -CUMHURİYET - 04.01.2005
- TARIMIN TOHUMU DA TEKELLERİN KONTROLÜNDE - EVRENSEL - 02.01.2005
- GDO NEDİR O? - TEMPO ARALIK 2004
- AB ADAYLIK SÜRECİNDE TARIMA PARA YAĞACAK BEKLENTİSİ HAYAL- CUMHURİYET-14.12.2004
- DOĞAYA DÖNELİM CEBİMİZ DOLSUN - AKŞAM - 03.12.2004
- TARIMDA AB İLE REKABET İÇİN 20 MİLYAR DOLARA İHTİYACIMIZ VAR - DÜNYA - 22.11.2004
- BİYOGÜVENLİK ADINA - CUMHURİYET - 15.11.2004
- CANAVAR DOMATES ANKARA'DA - CUMHURİYET - 02.11.2004
- MİSİRDA KARANLIK TABLO - CUMHURİYET-30.10.2004
- ZİRAATÇILAR: GDO ÜRETİMİ VE İTHALATI YASAKLANSIN-DÜNYA - 28.10.2004
- KÖY HİZMETLERİ'NİN DEVRİ HİZMET AKSATIR-REFERANS - 23.10.2004
- BEBEKLER DE TEHDİT ALTINDA - AKŞAM - 23.10.2004
- AB'NİN TÜRKİYE'DE TARIMI YOK ETME KRİTERLERİ DEVREYE GİRİYOR-İŞÇİ-KÖYLÜ - 22.10.2004
- YABANCILARA TOPRAK SATIŞI GIDADA TARTIŞMA YARATTI -DÜNYA - 19.10.2004
- GIDA YETERLİLİĞİMİZDE TEHLİKE ARTIYOR - EVRENSEL - 18.10.2004
- TARIM SEKTÖRÜNDE AB ÜYELİĞİ TARTIŞILIYOR - MİLLİYET - 18.10.2004
- TARIMA AB KİLIFI HAZIR - EVRENSEL - 15.10.2004
- GIDAMIZI İTHAL EDİYORUZ - BİRGÜN - 15.10.2004
- MÜZAKERELERDE TARIM DOSYASI KAPANMAZ - RADİKAL - 11.10.2004
- AB, TARIM DOSYASINI AÇACAK VE KAPATMAYACAK - MİLLİYET - 11.10.2004
- TARIMA DA KRİTER - CUMHURİYET - 11.10.2004
- TARIM TEĞET GEÇİLDİ - CUMHURİYET - 09.10.2004
- SADULLAH USUMİ'Yİ ANARKEN TARIMI HATIRLAMAK -DÜNYA - 06.10.2004
- SADULLAH USUMİ ANILIYOR - CUMHURİYET - 29.09.2004
- ABD ETİ KULLANIP PİRİNCİNE PAZAR ARIYOR - REFERANS - 22.09.2004

- NİMET DEĞİL, TEHLİKE - RADİKAL - 26.09.2004
- TÜRKİYE TARIM MÜZAKERELERİNE NASIL HAZIRLANIYOR? - DÜNYA - 21.09.2004
- TARIM TİCERETİNİN LİBERALİZASYONU KİMİN İŞİNE YARIYOR?-CUMHURİYET - 14.09.2004
- BAKARSAN BAĞ BAKMAZSAN DAĞ OLUR!.. - SABAH - 07.09.2004
- FORMULA 1 TAM GAZ! - BİRGÜN - 25.08.2004
- DEPREMDE GÜVENLİ SAYILACAK ALANLAR ELDEN GİDİYOR-HÜRRİYET- 24.08.2004
- DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ'NÜN TARIM ANLAŞMASI TÜRKİYE'NİN ÜZERİNDEN SİLİNDİR GİBİ GEÇER - AYDINLIK - 22.08.2004
- AFİYET OLSUN - Cumhuriyet - 20.08.2004
- TMO İTHALATÇI YAPILIYOR - EVRENSEL - 14.08.2004
- TARIMDA DIŞA BAĞIMLILIK - REFERANS - 14.08.2004
- TRİLYONLUK ARAZİLER KİMDE KALACAK? - BİRGÜN - 13.08.2004
- KÜÇÜLEN TARIM İLE EKONOMİK KALKINMA MÜMKÜN MÜ? (YOKSA TARIMIMIZ KÜÇÜLMÜYOR DA ÇÖKÜYOR MU?) - DÜNYA - 10.08.2004
- DTÖ ANLAŞMASINA TEPKİ - CUMHURİYET - 08.08.2004
- DTÖ İŞİĞİNDE TÜRKİYE'DE TARIM /4 - AKŞAM - 08.08.2004
- DTÖ'nün SİNSİ TARIM PLANI - EVRENSEL - 08.08.2004
- HUBUBATTA SORUN POLİTİKASIZLIK - EVRENSEL - 07.08.2004
- TÜCCAR ÜRETİCİYİ SOYUYOR - ÖZGÜR GÜNDEM - 07.07.2004
- TARIM ALARM VERİYOR - CUMHURİYET - 07.08.2004
- BAVULLARLA KAÇAK ET GELİYOR - GERÇEK HAYAT - 06.08.2004
- DÜNYA TARIM TİCERETİNDE YENİ DÜZEN HAYVANCILIĞI VURACAK-REFERANS - 05.08.2004
- YOKSULA TAVİZ DEĞİL, YEM - CUMHURİYET - 03.08.2004
- ANLAŞMA, YOKSUL ÜLKELERE DEĞİL ZENGİNLERE YARAYACAK-BİRGÜN- 02.08.2004
- BİLİNÇLİ TARIM PLATFORMU - CUMHURİYET - 31.07.2004
- ECEVİT'İN VASİYETİ - MİLLİYET - 27.07.2004
- HAYVANCILIK ÖLDÜ MÜ? ÖLÜYOR MU? - STAR - 22.07.2004
- TÜRKİYE İSE POLİTİKALARINDA PASİF KALİYOR - BİRGÜN - 13.07.2004
- ORMANLIK ALANLARI YASAYLA KAYBETTİK - BİRGÜN - 13.07.2004
- AOÇ TARTIŞMASINDA 'GÜLME' GERGİNLİĞİ - HÜRRİYET - 12.07.2004
- "KÖTÜ GİDİŞE DUR DİYECEĞİZ!" - EVRENSEL - 12.07.2004
- AOÇ İMAR PLANINA KAVUŞTURULAMADI - EVRENSEL -12.07.2004
- KURTULUŞ 'KURUL' A KALDI - SABAH - 11.07.2004
- YAŞAM PATENT ALTINA ALINAMAZ - EVRENSEL - 30.06.2004
- TARIMA AYRILAN DESTEKLER KALDIRILIYOR-ESKİŞEHİR MİLLİ İRADE- 29.06.2004
- OSMANLIDAN GÜNÜMÜZE TARIM ANLATILDI - ESKİŞEHİR İSTİKBAL - 29.06.2004
- TARIMIMIZ KAN KAYBEDİYOR - ESKİŞEHİR İKİ EYLÜL - 29.06.2004
- DÜNYA ÇEVRE GÜNÜ, ÇEVRE SORUNU VE TÜRKİYE - İŞÇİ KÖYLÜ - 17.06.2004
- SOLDA EKONOMİK POLİTİKALAR - CUMHURİYET - 14.06.2004
- TARIMDA DIŞARI BAĞIMLILIK UTANÇ VERİCİ -İSTANBUL YENİ ASYA - 13.06.2004
- MERALARIMIZ RANTİYEYE AÇILIYOR - İŞÇİ KÖYLÜ - 04.06.2004
- MISIRDA YİNE AYNİ OYUN - CUMHURİYET - 03.06.2004

- TARIMIN 100. YILINDAKİ DÖNÜŞÜMÜ - CUMHURİYET - 03.06.2004
- ZMO ŞIRNAK İL TEMSİLCİLERİ SEÇİMİ YAPILDI-ŞIRNAK HABER GAZETESİ- 31.05.2004
- HORMONA DİKKAT - HÜRRİYET - 30.05.2004
- YESEK AMA NE YESEK? - TEMPO - 27.05.2004
- TASARI HAZIRLANDI- CUMHURİYET - 22.05.2004
- BİLİNÇSİZ HASADIN FATURASI YÜKSEK - CUMHURİYET / ADANA - 23.05.2004
- YONTMA MERA DEVRİ - CUMHURİYET - 24.05.2004
- DÜŞMAN MAMALARA SIZDI - CUMHURİYET - 13.05.2004
- BEBEKLERE GENETİK ÜRÜNLER YEDİRMEYİN - HÜRRİYET - 13.05.2004
- GENİYLE OYNANMIŞ SOYA ALERJİYE YOL AÇIYOR - HÜRRİYET - 13.05.2004
- TASARIYI GERİ ÇEKİN - HÜRRİYET - 06.05.2004
- 'HAKKIMIZI YEDİRTMEYİZ' DİYELİM - ÜRETİCİNİN SESİ DERGİSİ - NİSAN 2004
- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI DANIŞMA KURULU TOPLANDI-SABAH-26.05.2004
- TARIMDA SİYASET KRİZİ - GÜNCEL - 26.04.2004
- TÜRK HALKI GIDADA KOBAY - HÜRRİYET - 01.05.2004
- EXPO CHANNEL CANLI YAYINI - 29.04.2004
- TARIMA DEVLET DESTEĞİ ŞART - GÜNEŞ - 26.04.2004
- ACI GERÇEK: KIRMIZI MERCİMEKTEKİ LİDERLİK BİTTİ-GAZİANTEP27- 26.04.2004
- EKONOMİ BÜYÜYOR TARIM KÜÇÜLÜYOR - DÜNYA - 21.04.2004
- CEBİNDE PARASI OLAN HİZMETE ULAŞABİLECEKTİR-İŞÇİ KÖYLÜ- 23.04.2004/06.05.2004
- SIRA MERALARA GELDİ - EVRENSEL-24.04.2004
- MÜHENDİSLER BALODA - HÜRRİYET ÇUKUROVA-25.04.2004
- TARIM ALANLARI İŞGALDE - HÜRRİYET ÇUKUROVA - 25.04.2004
- DESTEK İÇİN KURUL GELİYOR - CUMHURİYET - 19.04.2004
- TARIM ALANLARI'NA DANIŞTAY KORUMASI-BURSA KENT GAZETESİ-18.04.2004
- ZİRAATÇILARDAN 'DIŞA BAĞIMLILIK' UYARISI - BURSA HABER - 18.04.2004
- ZİRAAT MÜHENDİSLERİ GELECEK İÇİN KARAMSAR - OLAY - 18.04.2004
- TARIM CAN ÇEKİŞİYOR - BURSA HAKİMİYET - 18.04.2004
- TARIM CAN ÇEKİŞİYOR - BURSA HABER - 18.04.2004
- TARIM ALANLARI KORUNMALI - EVRENSEL - 14.04.2004
- SÜTTEN AĞZI YANANLAR - CUMHURİYET - 12.04.2004
- TARIMDA BEŞ YIL DIŞA BAĞIMLI HALE GELECEĞİZ - SABAH - 06.04.2004
- YOĞURDUN PARASI İSVİÇRE'YE - CUMHURİYET - 05.04.2004
- KAZANAN CARGILL KAYBEDEN TÜRKİYE - EVRENSEL - 29.03.2004
- TÜRKİYE TOHUMDA DIŞA BAĞIMLI - CUMHURİYET - 24.03.2004
- İTHAL MISIRDA SAADET ZİNCİRİ - CUMHURİYET - 03.03.2004
- ŞEKER SEKTÖRÜ ÜZERİNDE VE MISIR İTHALİNDE OYUNLAR OYNANIYOR-DÜNYA - 03.03.2004
- ŞEKERDEKİ SAADET ZİNCİRİ - EVRENSEL - 03.03.2004
- KÖYLÜYE HİZMET YOK - EVRENSEL - 22.02.2004
- MISIR İTHALATI TARTIŞMASI - CUMHURİYET - 21.02.2004

5.3.2. GÖRSEL MEDYADA ODA'MIZ

EXPO - CHANNEL CANLI YAYINI - 29.04.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, expo-channel TV de, 29.04.2004 tarihinde saat 23:00 - 24:00 saatleri arasında yayınlanmış olan "Mercek Altı" Programı'na katılacak ve "Tarım Politikaları" konusunda ODA'mızın görüşlerini kamuoyuna aktarmıştır.

EXPO - CHANNEL CANLI YAYINI - 29.04.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, expo-channel TV de, 29.04.2004 tarihinde saat 23:00 - 24:00 saatleri arasında yayınlanmış olan "Mercek Altı" Programı'na katılacak ve "Tarım Politikaları" konusunda ODA'mızın görüşlerini kamuoyuna aktarmıştır.

TV 5 ANA HABER BÜLTENİ - 07.05.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 7 Mayıs Cuma günü saat 19:30 da İstanbul'da TV 5 kanalında yayınlanmış olan Ana Haber Bülteni'ne katılarak, "Yabancılarla Gayrimenkul Satışına Yönelik Düzenlemeler" hakkında açıklamalarda bulunmuştur.

TRT GAP TV CANLI YAYINI - 07.06.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 7 Haziran 2004 günü saat 08:30 da TRT GAP TV de yayınlanmış olan "BU TOPRAĞIN SESİ" Programı'na katılarak, "Gıda Mevzuatının ve Uygulamalarının Değerlendirilmesi" hakkında ODA Görüşlerimizi açıklamıştır.

TRT 1 CANLI YAYINI - 08.06.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 8 Haziran 2004 Salı günü sabah 06:00 - 06:30 saatleri arasında TRT 1'de yayınlanmış olan Bereketli Olsun Programı'na katılarak "Tarımsal Eğitim ve İstihdam" konularında ODA'mız görüşlerini açıklayacaktır.

TRT ANKARA RADYOSU - 21.06.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 21 Haziran 2004 tarihinde saat 10:00 da TRT Ankara Radyosunda canlı yayınlanmış olan "Aynı Çatı Altında" programına katılarak "Transgenik Ürünler" konusuna ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TRT GAP TV YAYINI - 12.07.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 12 Temmuz 2004 Pazartesi günü, saat 08:30 - 09:30 saatleri arasında yayımlanmış olan programda "Üretici Birlikleri Kanunu" hakkında ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır. Programa Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürü sayın, Mehmet TAŞAN ve Milli Kooperatifler Birliği Genel Müdürü sayın Leyla Özgen ACAR katılmıştır.

TARTIŞMA PROGRAMI - 14.07.2004

Endüstri Belgeleri Yasa Tasarısı ve Şeker Sektöründeki gelişmelerin değerlendirileceği "Tartışma Programı", 14 Temmuz 2004 çarşamba günü saat 22:00'de, Kanal B'de yayıma girmiş ve programa, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, CHP Adana Milletvekili Tacidar SEYHAN, Pankobirlik Genel Müdürü Mikdat ÇAKIR, Bursa Baraosu avukatlarından Cumhuriyet ÖZCAN ve Cumhuriyet Gazetesi Bursa temsilcisi Levent GÜNCELLER katılmıştır.

TRT GAP TV CANLI YAYINI - 23.07.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 23 Temmuz 2004 Cuma günü saat 08:30 da TRT GAP TV de canlı olarak yayınlanmış olan "Bu Toprağın Sesi" programına katılarak, Ekolojik Tarım, Tarım ve Turizm bağlantıları konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

TRT 2 "TÜKETİRKEN" PROGRAMI - 08.08.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 8 Ağustos 2004 Pazar günü TRT 2 de saat 10:40 da yayınlanmış olan "Tüketirken" adlı programda "Genetik olarak değiştirilmiş ürünlerin tarım sektörü - sosyo ekonomik yapı - tüketici sağlığı, hak ve çıkarları üzerine ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

ÖZGÜR RADYO YAYINI - 09.08.2004

9 Ağustos 2004 Pazartesi günü Özgür Radyo'da 12:30 da, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Dünya Ticaret Örgütü Cenevre Zirvesi'nde yapılan çerçeve anlaşmanın ülke tarımına etkileri konusunda açıklamalarda bulunmuştur.

TV5 YAYINI - 09.08.2004

9 Ağustos 2004 Pazartesi günü TV 5'te 13:30 da, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Dünya Ticaret Örgütü Cenevre Zirvesi'nde yapılan çerçeve anlaşmanın ülke tarımına etkileri konusunda açıklamalarda bulunmuştur.

BAŞKENT TV YAYINI - 09.08.2004

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN 9 Ağustos 2004 Pazartesi günü saat 15:30 Kanal B (Başkent TV) de yayınlanmış olan, AB ve Türk Tarımı konusunun ele alındığı programa katılarak, konuya ilişkin ODA görüşlerini aktirmiştir.

TRT ANKARA RADYOSU CANLI YAYINI - 09.08.2004

9 Ağustos 2004 Pazartesi günü TRT Ankara Radyosu'nda 16:30 da yayına girmiş olan "Ekonomi Gündemi" Programı'nda, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Dünya Ticaret Örgütü Cenevre Zirvesi'nde yapılan çerçeve anlaşmanın ülke tarımına etkileri konusunda açıklamalarda bulunmuştur.

ULUSAL KANAL YAYINI - 10.08.2004

10 Ağustos 2004 Salı günü Ulusal Kanal'da saat 08:00 de, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Dünya Ticaret Örgütü Cenevre Zirvesi'nde yapılan çerçeve anlaşmanın ülke tarımına etkileri konusunda açıklamalarda bulunmuştur.

EXPO CHANNEL CANLI YAYINI - 13.08.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 13 Ağustos 2004 Cuma günü, Expo channel'da, 22:00 - 24:00 saatleri arasında yayınlanacak olan, "Haber Toplantısı" adlı canlı yayına katılarak, Dünya Ticaret Örgütü Cenevre Tarım Anlaşması'nın Türkiye tarımına etkileri konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

BAŞKENT TV YAYINI - 16.08.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 16 Ağustos 2004 Pazartesi günü, saat 19:00'da BAŞKENT TV'de "Kamu Yönetimi Reformu'nun Tarım Sektörüne Etkileri" konusunda ODA görüşlerini açıklamıştır.

TV 5 YAYINI - 16.08.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 16 Ağustos 2004 Pazartesi günü, saat 13:00'te TV 5'te "Türkiye Hayvancılık Sektörü" konusunda ODA görüşlerini açıklamıştır.

ULUSAL KANAL YAYINI - 21.08.2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, ULUSAL KANAL'da 21.08.2004 Cumartesi günü, saat 22:00'de yayınlanacak olan "Tartışma/Forum" programında "DTÖ ve HUBUBAT" konusunda ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

KANAL B YAYINI - 27.08.2004

27 Ağustos 2004 Cuma günü saat 22:00 - 23:00 saatleri arasında yayınlanmış olan Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar konusunun ele alınacağı programa ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile birlikte Tüketici Dernekleri Federasyonu Başkanı Turhan ÇAKAR, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'ndan Dr. Vehbi ESER katılmışlardır.

TRT GAP TV YAYINI - 06.09.2004

ODA' mız Tarım Politikaları Komisyonu üyesi Sn. Ergin ÖZÜGÜR 6 Eylül 2004 Pazartesi günü saat 08:30 / 09:30 saatleri arasında TRT GAP TV de yayınlanmış olan

Doğrudan Gelir Desteği uygulamalarının ele alınacağı programa katılarak ODA görüşlerini açıklamıştır.

27.09.2004 ANKARA

HUBUBAT SEKTÖRÜNDEKİ SON GELİŞMELER KONUSUNDAKİ ODA GÖRÜŞLERİ

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 27 Eylül 2004 günü 08:30 - 09:30 saatleri arasında TRT GAP TV de yayımlanmış olan "Bu Toprağın Sesi" Programına katılarak, Hububat Sektöründeki son gelişmeler konusundaki ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

SAMANYOLU TV CANLI YAYINI13.10.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 13 Ekim 2004 tarihinde saat'08:30 ila 09:00 saatleri arasında Samanyolu TV de yayımlanmış olan "Merhaba Yenigün" programına katılarak "İlerleme Raporu ve Tarım İlişkisi" hakkında ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TRT ANKARA RADYOSU "AYNI ÇATI ALTINDA" PROGRAMI18.10.2004 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, 18 Ekim 2004 saat 10.00 da TRT Ankara Radyosu'nda yayımlanmış olan "Aynı Çatı Altında" adlı programa katılarak, 15-16 Ekim 2004 tarihlerinde Dünya Gıda Günü dolayısıyla düzenlenen "Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği" Sempozyumu hakkında açıklamalarda bulunmuştur.

KONUŞA KONUŞA19.10.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 19 Ekim 2004 günü, 11:00 - 12:00 saatleri arası Radyo 1 "Kuşa Kuşa" Programında "Gıda Güvenliği" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TV PROGRAMI28.10.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 28 Ekim 2004 Perşembe günü, TV 8'de, saat 12:30 - 12:55 saatleri arasında Program'da "Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar" hakkında ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TRT GAP TV YAYINI28.10.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 28 Ekim 2004 Perşembe sabahı, TRT - GAP TV'de 08:30 - 09:30 saatleri arasında yayımlanmış olan "Bu Toprağın Sesi" Programına katılarak, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasına yönelik Kanun Tasarısı hakkında ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

Programın diğer konuğu, AKP Milletvekili ve TBMM Tarım Orman ve Köyleri Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Vahit KİRİŞÇİ dir.

TRT TV PROGRAMI29.10.2004 ANKARA

29 Ekim 2004 sabahı, 08:30-09:30 arası TRTGAP ta Bu Toprağın Sesi Programına "Cumhuriyet ve Türkiye Tarımı" konusunda önceki ODA Başkanımız Prof.Dr. Gürol Ergin ve TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi Suiçmez katılmıştır.

TRT TÜRKİYE'NİN SESİ RADYOSU CANLI YAYINI01.11.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 1 Kasım 2004 Pazartesi günü 18:00 - 19:00 saatleri arasında TRT Türkiye'nin Sesi Radyosu'nda programa katılmış ve tarım sektörü ile ilgili son gelişmeleri değerlendirmiştir.

BU TOPRAĞIN SESİ PROGRAMI18.11.2004 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, 18.11.2004 Perşembe günü TRT 3 de 08:30 - 09:30 saatleri arasında "Et İthalatı Konusunda Avrupa Birliği'nin Baskıları" konusunun işleneceği "Bu Toprağın Sesi" programına katılarak ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

KANAL B YAYINI21.11.2004 ANKARA

ODA Başkanı'mız Gökhan GÜNAYDIN, Kanal B Televizyonu'nda, 21 Kasım 2004 günü saat 17:15 - 18:30 saatleri arasında yayımlanan Programa katılarak, "Hormon ve Pestisit kullanımı" ile ilgili ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır. Programa ayrıca Gıda Mühendisleri ODASI Başkanı Petek ATAMAN, Veteriner Hekimler Derneği Başkanı

İsmail Hakkı KORKUT, TKB Koruma ve kontrol Genel Müdürlüğü Genel Müdür Yardımcısı Ramazan CANHİLAL ve Daire Başkanı Musa ARIK katılmıştır.

TRT 3 CANLI YAYINI22.11.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, TRT - 3 te, 22 Kısım 2004 günü saat 08:30 - 09:30 saatleri arasında yayımlanan "Bu Toprağın Sesi" programına katılarak, "Lisanslı Depoculuk Yasa Tasarısı" hakkında ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır. Programa ayrıca, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı İç Ticaret Genel Müdür Yardımcısı Cezmi GİR ve Toprak Mahsulleri Ofisi Hukuk Müşaviri Vekili Berrin EKMEKÇİ katılmıştır.

TRT 1 "BÜYÜTEÇ" PROGRAMI30.11.2004 ANKARA

30 Kasım 2004 Salı günü saat 22:30 da TRT 1 de canlı olarak yayınlanmış olan "Büyüteç" programına Mehmet ALTAN ve ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılmış ve "AB Sürecinin Tarım Sektörüne Etkileri" konusunu tartışmışlardır.

NTV YAYINI10.12.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 10 Aralık 2004 Cuma günü, NTV'de, 10:30 - 11:30 saatleri arasında yayınlanan "Günlük Hayat" programına katılarak, Ekolojik Tarım konusunda ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

TV 5 CANLI YAYINI27.12.2004 İSTANBUL

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 27.12.2004 akşamı (bu akşam) saat 23:30 da TV 5 de yayınlanmış olan GÜN DÖNÜMÜ programına katılarak "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

TRT 3 CANLI YAYINI - 17.01.2005

17 Ocak 2005 tarihinde 08:30 - 09.30 saatleri arasında TRT GAP TV de canlı olarak yayınlanmış olan "Bu Toprağın Sesi" programında ODA'mızın 03-07 Ocak 2005 tarihlerinde gerçekleştirdiği 6. Teknik Kongre ve sonuçları ele alınmıştır. Programa ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Teknik Kongre Bilim Kurulu Başkanı Prof. Dr. Ekrem KÜN ve Bilim Kurulu Üyesi Prof. Dr. Mehmet ERTUĞRUL katılmışlardır.

ULUSAL KANAL CANLI YAYINI19.01.2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 19.01.2005 Çarşamba günü Ulusal Kanal'da Veli SİVASLI'nın hazırlayıp sunduğu canlı olarak yayınlanmış olan 7 den 9 a adlı programa katılmıştır. Saat 08:00 ile 09:00 arasında yayına katılmış olan GÜNAYDIN, 2004 yılına ilişkin sektörel değerlendirmelerde bulunmuştur.

Aynı gün Kanal Türk TV'de 16:00 - 16:30 saatleri arasında yayınlanmakta olan Ekonomi Gündemi'ne katılmış olan GÜNAYDIN, en son açıklanan tarım paketi, tarım gönüllüleri ve AB sürecine ilişkin ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

KANAL B CANLI YAYINI31.01.2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 31 Ocak 2005 Pazartesi günü, Kanal B Televizyonu'nda yayınlanmış olan "Yeni Güne Merhaba" Programı'na katılarak, 09:30 - 10:00 saatleri arasında, "Biyogüvenlik Yasa Taslağı" na ilişkin ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

TRT ANKARA RADYOSU CANLI YAYINI09.02.2005

9 Şubat 2005 Çarşamba günü saat 11:00 - 12:00 arasında TRT Ankara Radyosu'nda canlı olarak yayınlanmış programa ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Prof. Dr. Gülcan ERAKTAN, Prof. Dr. Erkan BENLİ katılarak AB ve Tarım konusunu tartışmışlardır.

KANAL B "BEKLEME ODASI" PROGRAMI13.02.2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 13 Şubat 2005 Pazar günü 22:00 - 24:00 saatleri arasında Kanal B'de yayınlanmış olan "Bekleme Odası" programına katılarak AB ve Tarım konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

TV8 YAYINI15.02.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 15 Şubat 2005 Salı günü 09:30-10:00 saatleri arasında, TV8'de yayınlanmış olan "Yavuz Baydar'la Soru-Cevap" programına

katılarak, "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Taslağı" hakkında ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

MERSİN SUN TV CANLI YAYINI 19.02.2005 MERSİN

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 19 Şubat 2005 Cumartesi günü saat 13:45 de Mersin Sun TV de canlı olarak yayınlanmış olan programa katılarak "AB ve Tarım" konusunda ODA görüşlerini açıklamıştır.

TRT3 "BU TOPRAĞIN SESİ" PROGRAMI 24.02.2005 ANKARA

24 Şubat 2005 Perşembe günü TRT 3 de sabah 08:30 da canlı olarak yayınlanmış olan, "Bu Toprağın Sesi" programına, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Toprak İlmi Derneği Başkanı Yrd. Doç. Dr. İlhami BAYRAMİN, TÜGEM Tarım Arazileri Daire Başkanı Hasan DURSUN katılarak, Toprak Kanunu ve Arazi Kullanımı Yasa Tasarısı'nı tartışmışlardır.

Ayrıca, aynı gün CNN Türk'de 16:05-16.50 saatleri arasında yayınlanacak "Parametre" programına katılmış olan ODA Başkanımız Lisanslı Depoculuk konusunda görüşlerimizi dile getirmişlerdir.

ART - AVRASYA TV YAYINI 26.02.2005 ANKARA

ODA'mız önceki dönemler Yönetim Kurulu Üyesi A. İsmet TORTOPOĞLU; 26.02.2005 Cumartesi günü, saat 21:00'de ART (Avrasya TV)'de yayınlanmış olan "Tarım Dünyası" programında "Şekeri Savunmak, Vatani Savunmaktır" konulu söyleşiye katılmıştır.

AVRASYA RADYO TV CANLI YAYINI 28.03.2005 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, 28 Mart 2005 Pazartesi akşamı Avrasya Radyo Televizyonu'nda (ART TV) 21:15 - 22:00 saatleri arasında yayınlanmış olan programda "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

ULUSAL TV YAYINI 14.04.2005 İSTANBUL

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 14 Nisan 2005 tarihinde Ulusal Kanal'da saat 08:00 de yayınlanmış olan "7 den 9 a" programına katılarak zirai mücadele ilaçları, ormanlar ve yaş meyve sebze pazarlama sistemi hakkında ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

KANAL B YAYINI 17.04.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Kanal B TV de Veteriner Hekimler Derneği Başkanı İsmail Hakkı KORKUT, Antalya Tarım A.Ş. Yönetim Kurulu Başkanı Savaş TİTİZ ve spor yorumcusu Erman TOROĞLU ile birlikte bitkisel ve hayvansal üretimde kalıntı sorunlarının ele alındığı programa katılmış ve konuyla ilgili bilimsel gerçekleri açıklamıştır. Program, 17 Nisan 2005 tarihinde Kanal B TV de 17:00 - 18:30 saatleri arasında yayınlanmıştır.

AVRASYA RADYO TV YAYINI 18.04.2005 ANKARA

18 Nisan 2005 tarihinde Avrasya Radyo Televizyonunda 21:15-22:00 saatleri arasında yayınlanmış olan programa ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılarak, Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

NTV "TERS AÇI" PROGRAMI 19.04.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 19 Nisan 2005 günü NTV de saat 13:30 da yayına girmiş olan "Ters Açı" programında Tarım Sektörü ve AB Süreci'ne ilişkin değerlendirmelerde bulunmuştur.

ART TELEVİZYONU CANLI YAYINI 02.05.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve önceki dönem ODA Başkanımız, Muğla Milletvekili Prof. Dr. Gürol ERGİN 2 Mayıs 2005 tarihinde saat 21:15 de, Avrasya TV de canlı olarak yayınlanmış olan programa katılarak "Şeker Sektöründeki Gelişmeler" konusunda açıklamalarda bulunmuşlardır.

TRT GAP TV YAYINI 09.05.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, TRT GAP TV'de 9 Mayıs 2005 Pazartesi günü 08.30-09.30 saatleri arasında yayınlanmış olan "Bu Toprağın Sesi" programına katılarak, "Ziraat Mühendislerinin Sorunları ve İstihdam" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

KANALTÜRK YAYINI16.05.2005 ANKARA

16:30/17:00 saatleri arasında yayınlanmış olan "Türkiye Gündemi" programına katılacak olan Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, "Türkiye Tarımının Sorunları" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TRT GAP TV CANLI YAYINI16.05.2005 ANKARA

16 Mayıs 2005 Pazartesi günü TRT GAP TV de 08:30 - 09:30 saatleri arasında canlı olarak yayınlanmış olan ve Yeminli Gıda Müşavirliği konusunun ele alındığı programa ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Gıda Mühendisleri ODASI Başkanı Petek ATAMAN ile Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'ndan Halis KORKUT katılmışlar ve konu ile ilgili görüşlerini açıklamışlardır.

AVRASYA TV YAYINI16.05.2005 ANKARA

16 Mayıs 2005 Pazartesi günü, 21:15 - 22:00 saatleri arasında Avrasya TV (ART) de yayınlanmış programa ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılarak, "Dünya Ticaret Örgütü ve Türkiye Tarımı" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

KANAL B CANLI YAYINI22.05.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 22 Mayıs 2005 Pazar günü saat 11:30 da Kanal B TV'de canlı olarak yayınlanmış olan Üretimden İhracata Yeni Ülkeler Yeni Pazarlar programına katılarak Tarım ve Gıda Sektörü'nün Geçmişi ile Bugünü'nü değerlendirmiştir.

AVRASYA TV YAYINI30.05.2005 ANKARA

30 Mayıs 2005 Pazartesi günü, 21:15 - 22:00 saatleri arasında Avrasya TV (ART) de yayınlanmış olan programa ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılarak, "Dünya Ticaret Örgütü ve Türkiye Tarımı" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

AVRASYA TV YAYINI13.06.2005 ANKARA

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 13 Haziran 2005 Pazartesi günü, 21:15-22:00 saatleri arasında Avrasya TV'de yayınlanmış olan "Tarım Dünyası" programına katılarak, hububat sektöründeki son gelişmeler konusunda ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

KANAL TÜRK TV CANLI YAYINI24.06.2005 İSTANBUL

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 24 Haziran 2005 Cuma günü saat 22.00'de Kanal Türk TV'de canlı olarak yayınlanmış olan "Söz Meclisi" programına katılarak, ODA'mız görüşlerini dile getirmiştir. Tuncay ÖZKAN'ın sunduğu programda, "Türkiye dünyanın neresinde?" başlığı altında ülkenin temel sorunları tartışılmış Programa, Türkiye'nin önde gelen sivil toplum örgütleri ve meslek kuruluşlarının Başkanları katılmışlardır.

TRT GAP TV CANLI YAYIN07.07.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 07.07.2005 (Perşembe) günü, 08:30-09:30 saatleri arasında TRT GAP TV'de, HORMON tartışmalarının ele alındığı "Bu Toprağın Sesi" programına katılarak ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TRT-2 "ANKARA-BRÜKSEL HATTI" PROGRAMI21.07.2005 ANKARA

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 21 Temmuz 2005 Perşembe günü TRT-2'de saat 23.35'te yayımlanmaya başlanmış olan "Ankara-Brüksel Hattı" Programı'na katılarak, AB süreci ve tarım sektörü etkileşimleri ile ilgili ODA'mız görüşlerini açıklamıştır. Programa, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim ÖĞÜT, Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) Başkanı Şemsi BAYRAKTAR ve ODTÜ Öğretim Üyesi Prof. Dr. Halis AKDER de konuk olmuşlardır.

AVRASYA TV YAYINI25.07.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 25 Temmuz 2005 Pazartesi günü Avrasya TV'de saat 21.30'da yayınlanmaya başlanmış olan "Tarım Dünyası" programında, "Hububat Sektöründe Yaşanan Gelişmeler" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

NTV YAYINI27.07.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 27 Temmuz 2005 Çarşamba günü, NTV'de 14:00 - 15:00 saatleri arasında yayınlanmış olan "NTV'ye Sorun" Programı'na katılarak, Organik Tarım konusunda ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

KANAL B TV CANLI YAYINI28.07.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 28.07.2005 Perşembe günü, 22:00 - 24:00 saatleri arasında, Kanal B Televizyonu'nda canlı yayına katılarak, yaş meyve-sebze üretim ve ticareti konusunda ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

KANAL TÜRK TV YAYINI16.08.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 16 Ağustos 2005 Salı günü Kanal Türk TV'de saat 23.30'da yayına girmiş olan "5. Boyut" Programı'na katılarak, tarımın güncel sorunlarına ilişkin ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

ART TV YAYINI05.09.2005 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, ART TV'de 5 Eylül 2005 Pazartesi günü 21.15-22.00 saatleri arasında yayımlanmış olan programa katılarak, organik tarımla ilgili ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

KANAL TÜRK YAYINI08.09.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 8 Eylül 2005 Perşembe günü, Kanal Türk Televizyonu'nda 16:00/16:45 saatleri arasında yayımlanmış olan "Ekonomi Gündemi" programına katılarak, uygulanan tarımsal destekleme sistemi ve üreticiye yansımaları konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

ULUSAL KANAL CANLI YAYIN12.09.2005 İSTANBUL

12 Eylül 2005 Pazartesi günü, Ulusal Kanal'da,07:00-09:00 saatleri arasında yayınlanan "Yedi-Dokuz" programınının 08:00'den sonraki bölümüne ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılmıştır.

TV8 CANLI YAYIN12.09.2005 İSTANBUL

12 Eylül 2005 Pazartesi günü, TV 8'de, 11:30-13:00 saatleri arasında "Yeni Vizyon" programına katılmış olan ODA Başkanımız "Tarlardan Sofraya Gıda Güvenliği" kavramı konusunda görüşlerimizi belirtmiştir.

AVRASYA TV YAYINI19.09.2005 ANKARA

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 19 Eylül 2005 Pazartesi günü saat 21.00'de Avrasya TV'nin (ART) yayınına katılarak, toprak ve TİGEM konularındaki gelişmeleri anlatmıştır.

KANAL TÜRK TV YAYINI30.09.2005 ANKARA

TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ, 30 Eylül 2005 Cuma günü Kanal Türk TV'de 21.30-02.30 saatleri arasında canlı olarak yayınlanan olan "Söz Meclisi" programına katılarak, AB-Türkiye konusunda değerlendirmelerde bulunmuştur.

TRT CANLI YAYIN04.10.2005 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN "Bu Toprağın Sesi" Programına katılarak, "AB ve Tarım" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

KANAL B TV YAYINI09.10.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 9 Ekim 2005 pazar günü saat 11.00'de Kanal B TV'nin yayınına konuk olarak, "AB Müzakere Çerçeve Belgesi" konusunda ODA'mız görüşlerini aktarmıştır.

TRT 3 - BU TOPRAĞIN SESİ - "GAP"20.10.2005 ANKARA

Saat 08:30-09:30 saatleri arasında yayınlanmış olan programa, GAP İdaresi Başkan Yardımcısı Hasan KILIÇ ile beraber katılmış olan ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

TRT 2 YAYINI - BÜYÜTEÇ24.10.2005 ANKARA

Saat 22:00-23:00 arası yayınlanmış olan programa, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, TZOB Başkanı Şemsi BAYRAKTAR ve ODTÜ Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Erol ÇAKMAK katılmışlardır.

TRT 3 CANLI YAYIN17.11.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 17 Kasım 2005 günü, TRT 3'te 08:30-09:30 saatleri arasında yayımlanmış olan ve "TİGEM İşletmelerinin Kiraya Verilmesi" konusunun işlendiği "Bu Toprağın Sesi" Programına katılarak, ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır. Programın diğer konusu, TİGEM Genel Müdürü sayın, İsmail Hakkı SAYIN dir.

TV 5 RÖPORTAJI08.12.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın, "Köy Merkezli Tarımsal Üretime Destek Projesi" kapsamında, zor koşullar altında çalışan Tarım Danışmanlarının sorunlarına yönelik olarak yaptığı röportaj, TV 5'te 8 Aralık 2005 Perşembe günü saat 19.00'da başlayacak Ana Haber Bülteni'nde yayınlanmıştır.

KANAL TÜRK TV YAYINI11.12.2005 ANKARA

CHP İzmir Milletvekili Prof. Dr. Oğuz OYAN, CHP Muğla Milletvekili Prof. Dr. Gürol ERGİN ve ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 11 Aralık 2005 Pazar günü saat 23.00'te Kanal Türk'te yayınlanmış olan "Farklı Bakış" programında, "AB Süreci ve Türk Tarımına Etkileri" konusundaki görüşlerini dile getirmişlerdir.

AVRASYA TV YAYINI12.12.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 12 Aralık 2005 günü, Avrasya TV'de 21:00/22:00 saatleri arasında yayımlanmış olan "Tarım Dünyası" Programına katılarak "Biyodizel Uygulamaları" konusunda ODA'mız görüşlerimizi açıklamıştır.

GAP TV "BU TOPRAĞIN SESİ" PROGRAMI12.12.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 12 Aralık 2005 Pazartesi günü 08.30-09.30 saatleri arasında TRT-GAP TV'de yayınlanmış olan "Bu Toprağın Sesi" programına katılarak, Ziraat Mühendislerinin ve Tarım Danışmanlarının sorunlarını ve çözüm önerilerini dile getirmiştir.

TRT TÜRKİYE'NİN SESİ RADYOSU YAYINI13.12.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 13 Aralık 2005 günü, TRT Türkiye'nin Sesi Radyosu'nda 09:00/10:00 saatleri arasında yayına katılarak, "AB Tarım Müzakereleri" konusunda ODA görüşlerimizi dile getirmiştir.

KANAL B CANLI YAYIN23.12.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 13:30/14:30 saatleri arasında yayınlanmış olan "Habercinin Saati" programına katılarak "AB Müzakere Sürecinde Tarım" konusunda ODA'mızın görüşlerini açıklamıştır.

ART TV YAYINI26.12.2005 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, ART TV'de 26 Aralık 2005 Pazartesi günü 21.15-22.00 saatleri arasında yayınlanmış olan "Tarım Dünyası" programa katılarak, "DTÖ ve son gelişmeler" konusunda ODA görüşlerimizi aktarmıştır.

KANAL TÜRK CANLI YAYIN27.12.2005 ANKARA

Saat 16:00-16:30'de yayınlanmış olan "Ekonomi Gündemi" programına, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılarak "Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

TRT-1 RADYOSU YAYINI04.01.2006 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, 4 Ocak 2006 Çarşamba günü 11.00-12.00 saatleri arasında TRT-1 Radyosu'nun canlı yayınına katılarak, "AB ve Türk Tarımı" konusunda ODA görüşlerimizi açıklamıştır.

KANAL TÜRK TV YAYINI13.01.2006 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 13 Ocak 2006 Cuma günü saat 22.30'da Kanal Türk TV'de yayınlanan "Ceviz Kabuğu" Programına katılarak, "AB ve Türk Tarımı" konusunda ODA görüşlerimizi dile getirmiştir.

TRT ANKARA RADYOSU CANLI YAYIN27.01.2006 ANKARA

Saat 16:30/17:00 saatleri arasında yayınlanmış olan "Ekonomi Dünyası" Programına ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılarak, "Türkiye-AB Tarama Süreci" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

5.4. ODA YAYINLARI

1. Haber Bülteni (70-79. Sayılar)
2. Tarım ve Mühendislik Dergisi (68-75. Sayılar)
3. Ziraat Mühendisleri Odası I. Öğrenci Kurultayı (2006)
4. 2000'li Yıllarda Tarım Sektörü Sempozyumu (2006)
5. Ziraat Mühendisliği, Ziraat Mühendisleri Odası ve Seçilmiş TMMOB Tüzeti (2006)
6. Bilirkişilik El Kitabı Medar KALKAN (2005)
7. Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği Sempozyumu Kitabı - 2004 ZMO-GMO (2005)
8. Tarımsal İşletmelerin Analizi Yrd. Doç. Dr. Bahadır AYDIN (2005)
9. Dünya'da ve Türkiye'de Yemeklik Tane Baklagiller Tarımı Prof. Dr. Cemalettin Yaşar ÇİFTÇİ (2005)
10. Gıda Sektöründe Sorumlu Yöneticinin El Kitabı GMO-KMO-ZMO (2005)
11. Geçmişten Geleceğe Atatürk Orman Çiftliği Sempozyumu Kitabı (2005)
12. Oda Mevzuatı (2005)
13. VI.Türkiye Ziraat Mühendisliği Teknik Kongresi - 2 Cilt (2005)
14. Tarih Yapan Oda Başkanları ile Söyleşiler (2004)
15. Bahar Konferansları (2004)
16. Uluslararası Sempozyum "Tarım ve Mühendislik" (2004)
17. Su Ürünleri Sempozyumu (2004)

6. TOPLUMSAL ETKİNLİKLER

6.1. AKIN ÖZDEMİR'İ ANMA ETKİNLİKLERİ

Adana Şubemiz, Kurucu Başkanı Akın ÖZDEMİR'i yaşamını yitirisinin 26. yıldönümünde düzenlediği bir dizi etkinlik ile andı. Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nda 16 Aralık 2004 Perşembe günü Akın ÖZDEMİR'i Anma Gecesi gerçekleştirildi. Gecede, Akın ÖZDEMİR sinevizyon gösterisinin ardından Adana Şubesi Türk Halk Müziği Ekin Korosu bir konser verdi. Sanatçılar Tolga ÇANDAR ve Seza KIRGIZ'ın konserinin de ilgiyle izlendiği gecede, Tolga ÇANDAR'a plaketini, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN sundu. ÖZDEMİR anısına gerçekleştirilen "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" konulu makale yarışmasında birincilik ödülüne değer yazı bulunamazken, ikinci olan Ç.Ü. Zir. Fak. Tarım Teknolojisi 4. Sınıf Öğrencisi İbrahim DEMİR'e 200 milyon lira, üçüncü olan İsmail Hakkı Fidan'a da 150 milyon lira para ödülü verildi. Yarışmada, Serdar Dikbaş ile Timur Demiral da 100 milyon lira değerinde mansiyon ödülü kazandı. Ödül Töreni, 17 Aralık'ta yapıldı.

Mesleğimize unutulmaz katkılarda bulunan ve Adana Şubemiz Kurucu Başkanı olan Akın ÖZDEMİR'i, aramızdan ayrılışının 27. yıldönümünde bir dizi etkinlik ile andık.

Adana Şubemiz tarafından düzenlenen "Küresel Tarım Politikaları ve Ziraat Mühendisleri Odası'nın Duruşu" başlıklı panel, 17 Aralık 2005 Cumartesi günü Seyhan Oteli'nde gerçekleştirildi. Panelde, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Tayfun ÖZKAYA, Adana Sanayi Odası Yönetim Kurulu Başkanı Ümit ÖZGÜMÜŞ ve Seyhan Ziraat Odası II. Başkanı Rifat KODAL birer konuşma yaptı.

Panel sırasında Akın ÖZDEMİR anısına düzenlenen "Genetiği Değiştirilmiş Organizmaların Türk Tarımına Etkileri" konulu yazı yarışmasında birinci olan Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümü 4. sınıf öğrencisi İsmail Hakkı FİDAN'a da törenle ödülü verildi. Prof. Dr. Mustafa ARLI, Ergün ÖZÜGÜR, Fatih TAŞDÖĞEN ve Erol KASNAKLI'dan oluşan Değerlendirme Komisyonu, 11 Aralık 2005'te yaptığı toplantıda İsmail Hakkı FİDAN'ı birinciliğe, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Ziraat Mühendisliği Bölümü 3. sınıf öğrencisi Süleyman IŞIK'ı da ikinciliğe değer görmüştü. Yarışmada birinci olan İsmail Hakkı FİDAN'a 350 YTL ve Süleyman IŞIK'a da 250 YTL'lik ödül verildi.

Akın ÖZDEMİR için 18 Aralık 2005 Pazar günü, Mersin Asri Mezarlığı'ndaki gömütü başında da tören düzenlendi. Ayrıca aynı gün Adana Büyükşehir Belediyesi Tiyatro Salonu'nda düzenlenen "Anma Gecesi" kapsamında, "Akın Özdemir" Belgeseli gösterildi. Gösterimin ardından Cevdet BAĞCA tarafından bir konser verildi.

Anma etkinliklerine Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT, Antalya Şube Başkanımız Vahap TUNCER, Mersin Şube Başkanımız Mehmet ATEŞ, Gaziantep Şube Başkanımız Kenan SEÇKİN ile şubelerin Yönetim Kurulu Üyeleri de katıldı.

6.2. SADULLAH USUMİ'Yİ ANMA ETKİNLİKLERİ

Gazeteci, politikacı, sendikacı, "Çiftçi Dostu" Sadullah USUMİ'yi, ölümünün ikinci yılda, 30 Eylül 2004 tarihinde Ankara'da Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde gerçekleştirdiğimiz etkinlikle andık.

ODA'mız, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Cumhuriyet Halk Partisi ve Cumhuriyet Gazetesi'nin ortaklaşa düzenlediği etkinlikte, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, CHP Genel Başkanı Deniz BAYKAL, Cumhuriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Mustafa BALBAY ve Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Genel Başkanı Orhan ERİNÇ yaptıkları konuşmalarda, tarım sektörünün bugün geldiği noktada, tarıma ve üreticilere sahip çıkan "Çiftçi Dostu" Sadullah Usumi'nin eksikliğini dile getirdiler.

Açılış konuşmalarının ardından CHP Genel Sekreter Yardımcısı Prof. Dr. Oğuz OYAN'ın yönettiği bir panel gerçekleştirildi. Panelistlerden USUMİ'nin kızı Dilek BİL, "Baba USUMİ'yi, Dünya Gazetesi Yazarı Ali Ekber YILDIRIM "Gazeteci USUMİ'yi, Orhan ERİNÇ "Sendikacı USUMİ'yi, Prof. Dr. Ziya Gökalp MÜLAYİM "Politikacı USUMİ'yi, Burhaniye Belediye Başkanı Fikret AKOVA "Çiftçi Dostu USUMİ'yi ve Prof. Dr. Gürol ERGİN "Dost USUMİ'yi anlattılar. Panel sonunda gerçekleştirilen söyleşi kısmında okuyucuları ve dostları USUMİ ile ilgili duygu ve düşüncelerini paylaştılar. Panel sonrasında Şükrü ERBAŞ ve Vedat ÜLGER, "Şiir ve Türkü Dinletisi" ve bir kokteyl gerçekleştirildi. Sadullah USUMİ'yi bundan sonraki yıllarda da saygı ve sevgiyle anacağız.

6.3. ODA ADINA ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERE KATILIM

6.3.1. ZİYARETLER

6.3.1.1. BCP ODA'MIZI ZİYARET ETTİ

Bağımsız Cumhuriyet Partisi yönetimi, ODA Yönetim kurulumuzun 25 Mart 2004 tarihinde ODA'mızı ziyaret etti. Ziyarete Türkiye'nin sosyal ve ekonomik durumu değerlendirilerek karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu.

6.3.1.2. OSD DERNEĞİ ZİYARETİ

Otomotiv Sanayi Derneği Genel Sekreteri Prof. Dr. Ercan TEZER ve uzun yıllar tarım makinaları konusunda emek vermiş olan Dr. Apti YALTIRIK 25 Mart 2004 günü odamızı ziyaret ettiler. Ziyarette , Araçların İmal, Tadil ve Montajı Yönetmeliği kapsamında Ziraat Mühendislerinin hak ve yetkileri konusunda karşılıklı görüş alışverişinde bulunuldu.

6.3.1.3. ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ ZİRAAT FAKÜLTESİ'Nİ ZİYARET

5 Nisan 2004 tarihinde Oda Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Genel merkez yönetim kurulu üyeleri ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan BARUT Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı M. Rifat DERİCİ'yi ziyaret ederek ODA faaliyetlerimiz hakkında bilgi verdiler ve fakülte etkinlikleri hakkında bilgi aldılar.

6.3.1.4. TÜSEMKOM ZİYARETİ - 11 Mayıs 2004

Türkiye Sebze Meyve Komisyoncuları ve İşadamları Federasyonu Başkanı Yüksel TAVŞAN ve Genel Sekreteri Aziz ORAL 11 Mayıs 2004 tarihinde ODA 'mızı ziyaret ettiler. ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile ' Ulusal Yaş Sebze ve Meyvelerin Pazarlanması ve hal sisteminin bu süreçteki rolü' hakkında karşılıklı görüş alışverişinde bulundular.

6.3.1.5. TARGEV ODA'MIZI ZİYARET ETTİ - 17 Mayıs 2004

TARGEV Yönetim Kurulu 17 Mayıs 2004 tarihinde ODA'mızı ziyaret etti. Önceki dönemler Tarım Bakanı ve ODA'mız Başkanlarından Mehmet YÜCELER ve yine önceki dönem Başkanlarımızdan Dr. Avni BAŞDOĞAN'ında bulunduğu ziyarette ODA- Vakıf ilişkilerinin daha da güçlendirilmesi için görüş alışverişinde bulunuldu.

6.3.1.6. SAADET PARTİSİ ODA'MIZI ZİYARET ETTİ - 7 Haziran 2004

Saadet Partisi Genel Başkan Yardımcısı ve Halkla İlişkiler Başkanı (Önceki Dönem Adalet Bakanı) Şevket KAZAN, Önceki dönem Tarım VE Köyişleri Bakanı Musa DEMİRCİ ve Parti GİK Üyesi ve Kurucular Kurulu Üyesi Prof Dr. Latif ÖZTEK , ODA Yönetim Kurulumuzu 7 Haziran 2004 tarihinde ODA'mızı ziyaret ettiler.

Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Tarım Sektörü ve Ziraat Mühendislerinin mevcut sorunları konusunda genel bir değerlendirmenin ardından yöneltilen sorularla ilgili ilgili olarak bilgilendirme yaptı. Ziyarette, Saadet Partisi yetkilileri ile ODA Yönetimimiz Türkiye'nin sosyo-ekonomik durumunu değerlendirerek, karşılıklı görüş alışverişinde bulundular.

6.3.1.7. GIDA MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU ZİYARETİ

29.07.2004 ANKARA

Yapılan görüşmeler sonucunda ilke olarak aşağıdaki konular kararlar alındı.

- Ziraat Mühendisleri ODASI ve Gıda Mühendisleri ODASI, özellikle sorumlu yöneticilik uygulamaları olmak üzere, Gıda alanında ortak hareket etmeleri; sözü edilen işbirliğine Kimya Mühendisleri ODASI ve Veteriner Hekimleri ODASI'nın davet edilmesi,
- Gıda İşyerlerinde sorumlu yöneticilik yapan üyelerinin almaları gereken asgari ücret miktarı ile ücretlerin düzenli ödenmesini sağlayacak tedbirlerin alınması için Tarım Bakanlığı'na sunulacak ortak imzalı bir protokolün hazırlığını yapacak çalışma grubu oluşturulması,
- Sorumlu yönetici Eğitim seminerlerinin ODA'larca ortak düzenlenmesi ve bunun içinde çalışma grubu oluşturulması.
- 5 Ağustos 2004 günü, TMMOB'de konu ile ilgili tüm ODA'ların katılımı ile bir toplantı yapılması.

6.3.1.8. AB KOMİSYONU GÖRÜŞMESİ - 09.09.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 9 Eylül 2004 günü saat 11:00 de, AB Komisyonu'ndan Tom ETTY ile Türkiye'nin AB Müktesebatına Uyumu konusunda bir görüşme yapmıştır.

6.3.1.9. TMMOB YÖNETİM KURULU ODA'MIZI ZİYARET ETTİ - 21.09.2004

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı ve Üyeleri, 21 Eylül 2004 günü ODA'mızı ziyaret ettiler.

Yapılan görüşmelerde, Mühendislik Dekanları Konseyi toplantısına Ziraat Fakültesi dekanlarının alınmaması değerlendirilmiş ve TMMOB'nin bu konuda gerekli girişimlerde bulunması kararı alınmıştır.

Ayrıca, Ziraat Mühendisleri ODASI "Ana Yönetmeliği" çalışmalarının başlatılmasına da karar verilmiştir.

2005 yılında bir "Toprak Reformu Sempozyumu" yapılması da, görüşmelerde ele alınan bir diğer konu olmuştur.

6.3.1.10. "FRIENDS OF THE EARTH EUROPE" ORGANİZASYONU-14 Ekim2004

14 Ekim 2004 günü, "Friends of the Earth Europe" organizasyonunda Geert RITSEMA ve Carmen OLMEDO ODA'mızı ziyaret ettiler. toplantıda, genetiği değiştirilmiş organizmaların Türkiye'ye girişi ve satışı ile ülke üzerine sosyo-ekonomik etkileri konusunda karşılıklı görüş alış verişinde bulunuldu.

6.3.1.11. ANKARA ÜNİVERSİTESİ ZİRAAT FAKÜLTESİ ÖĞRENCİ ZİYARETİ - 03.11.2004

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Hayvansal Üretim 3/A sınıfı öğrencileri Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Doç Dr. Bülent GÜLÇUBUK ile beraber 03.11.2004 Çarşamba günü ziyaret ettiler. Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Yönetim Kurulu Üyemiz Hamdi ARPA öğrencilere ODA faaliyetleri hakkında bilgi verdiler.

6.3.1.12. TOPRAK İLMİ DERNEĞİ'NDEN ODA'MIZA ZİYARET - 11 Şubat 2005

Toprak İlimi Derneği Yönetim Kurulu Üyeleri, 11 Şubat 2005 Cuma günü ODA'mızı ziyaret ederek, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile görüştüler.

6.3.1.13. TÜRK-İŞ'E DESTEK ZİYARETİ - 4 Mart 2005

SEKA işçilerini desteklemek amacıyla Türk-İş tarafından 4 Mart 2005 Cuma günü yapılan işyerlerini terk etmeme eylemi kapsamında TMMOB olarak Türk-İş Genel Merkezine destek ziyaretinde bulunduk. Ziyaret için Mimarlar Odası önünde toplanılarak, TMMOB pankartı arkasında Türk-İş Genel Merkezine yürüdü.

6.3.1.14. A.Ü. DEKANI PROF. DR. TALUĞ'A ZİYARET - 18.03.2005

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Gıda Mühendisleri Odası Başkanı Petek ATAMAN ve Peyzaj Mimarları Odası Yönetim Kurulu Üyesi Tahsin YILMAZ ile odaların öğrenci temsilcileri, 18 Mart 2005 Cuma günü saat 11.00'de Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ'u ziyaret ettiler. Dostluk havası içinde gerçekleştirilen görüşmede, 13 Mayıs 2005'de Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde meslek alanlarına ilişkin toplantı ve "Öğrenci Şenliği"; 14 Mayıs 2005'te de Karagöl'de "Doğa Yürüyüşü" yapılması konusunda Ziraat Fakültesi Dekanlığı'nın da oluru alındı.

6.3.1.15. ANAP LİDERİ MUMCU'DAN ODAMIZA ZİYARET - 14 Eylül 2005

ANAP Genel Başkanı Erkan MUMCU, 14 Eylül 2005 Çarşamba günü ODA'mızı ziyaret ederek, Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile görüştü. ANAP Genel Başkan Yardımcısı Muhsin KOÇYİĞİT ve Teşkilatlanma Başkan Yardımcısı Selami YİĞİT ile ODA'mız II. Başkanı Turhan TUNCER ve Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN de görüşmede hazır bulundular.

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ziyarette, radikal biçimde tarımın yapısal sorunlarının üzerine giden, çözümcü, dünya ile entegre tarım politikalarının uygulanması gerektiğini söyledi.

ANAP Lideri Erkan MUMCU da, Türkiye'nin karşılaştığı sorunları ancak kendi gücüyle aşabileceğini belirterek, kurtuluş reçetesinin Türkiye dışında birtakım odalarda

aranmasını eleştirdi. MUMCU, "Türkiye'nin çıkmaz yola girmemesi için kendi gücüne inanması gerekir. Türkiye varolan kaynaklarını bilinçli biçimde kullanacak siyasi liderlikten yoksun" dedi.

6.3.1.16. DYP'DEN ODA'MIZA ZİYARET-2 Aralık 2005

DYP Genel İdare Kurulu Üyesi Cevher CEVHERİ başkanlığındaki parti heyeti, 2 Aralık 2005 Cuma günü ODA'mızı ziyaret ederek Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, II. Başkanımız Turhan TUNCER ve Yönetim Kurulu Üyemiz Özden GÜNGÖR ile görüştü. Ziyarette güncel gelişmeler ve tarımın sorunları değerlendirildi.

6.3.1.17. DSP GENEL BAŞKANI ZEKİ SEZER'İN ZİYARETİ - 30.01.2006

DSP Genel Başkanı Zeki SEZER ve beraberindeki parti heyeti, 30 Ocak 2006 Pazartesi günü ODA'mızı ziyaret ederek, Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER, Yazman Üyemiz Fatih TAŞDÖĞEN ve Genel Sekreterimiz Ural ERSOY ile görüştü.

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, önümüzdeki 10 yıllık süreç içerisinde Türk tarımı ve çiftçisine yılda 10 milyar euroluk kaynak aktarılması gerektiğini, ancak yıllık katkının şu anda 1 milyar euroyu bile aşmadığını kaydetti. Bilgi ve teknolojinin tarıyla buluşmasında sorun yaşandığını anlatan GÜNAYDIN, "Bu, tarımda yapısal dönüşümün gerçekleştirilememesinin en büyük engelidir. Tarımsal üretimden kopuş ve tümüyle siyasi rant peşinde koşan bir anlayış söz konusu" dedi.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün bir inat uğruna kapatılmasının ardından Türkiye'de sayıları 400'ün altında olan toprak uzmanının, İstanbul ve Kocaeli Büyükşehir Belediyeleri'nde asfalt şantiyelerinde görevlendirildiğini belirten GÜNAYDIN, "Kuşkusuz bunlarla ilgili her türlü idari yargı süreçlerini yürütüyoruz" dedi.

GÜNAYDIN, Tarım Danışmanlarının sorunlarına da değinerek, şunları söyledi:

"Proje başladığında insanların sosyal güvenliklerini elinden alıcı, geçici şarta bağlı sözleşmeli statüde köleleştirici bir çalışma biçimine Ziraat Mühendisleri Odası karşıdır. Böyle bir yapısal dönüşümü siz sağlayamazsınız demiştik. Başbakan, 2005 Şubatında 1000-2000 yeni danışman alma sözü vermişti. Üzerinden 1 yıl geçti, bırakın yeni danışman almayı, mevcutların sorunları kronikleşti. Bağkur primini kendileri yatırırlar, muhasebecilerini kendileri tutarlar. Köy katkı payını ceplerinden ödüyorlar. Haberleşme, iletişim, ulaşım ve barınmayı da koyduğunuz zaman, yıllık izinleri olmayan bu çocukların cebine ayda 350-400 milyon para kalıyor. Ve bunu tarımsal başarı projesi olarak sunmaya çalışıyorlar."

DSP Lideri Zeki SEZER de, girdi fiyatları ve maliyetlerin hızla arttığını, Türkiye'nin her ürünü ithal eden bir ülke haline geldiğini söyledi. SEZER, "Bugünkü politikalar sürerse geleceğin daha karanlık olacağını saptamak yanlış olmaz. Bugünkü yaklaşımlarla AB OTP'ye uyum da çok büyük tehlikeler içeriyor. Önümüzdeki 10 yılı çok iyi değerlendirerek, sağlıklı bir tarım reformu yapmalıyız" diye konuştu.

Ziraat mühendisliğinin Türkiye'de hak ettiği yeri alamadığını belirten SEZER, "Tarımı bilimsel yapmak gerekiyor. O nedenle ziraat mühendislerine çok büyük görevler düşüyor" dedi.

6.3.1.18. YÜCEL AŞKIN'DAN ODA'MIZA ZİYARET - 16.02.2006

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Yücel AŞKIN ve eşi Yrd. Doç. Dr. Oya AŞKIN, 16 Şubat 2006 Perşembe günü ODA'mızı ziyaret ederek Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile görüştüler. Sıcak bir sohbet havasında geçen ziyarette, II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER, Yönetim Kurulu Üyelerimiz Özden GÜNGÖR, Burhan HARMANKAŞI ve Kadriye KALINBACAK ile Genel Sekreterimiz Ural ERSOY da hazır bulundu.

7. ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERE KATILIM

7.1.1. ULUSLARARASI KONFERANS "ORTAK TARIM POLİTİKASI VE GENİŞLEME" 15-16.03.2004

15 - 16 Mart 2004 tarihlerinde Bulgaristan'ın Sofya kentinde düzenlenen ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın katıldığı Uluslararası Konferans'ta, Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası ve genişleme süreci ayrıntıları ile ele alınmış, aday ülke temsilcileri ve Komisyon yetkilileri ile karşılıklı görüş alışverişinde bulunulmuştur. Ayrıca, AB Komisyonu'nun Tarım'dan Sorumlu Komiseri Franz FISCHLER ve Bulgaristan Tarım Bakanı Mehmet DİKME ile de görüşülmüştür.

7.1.2. BÖLGE TOPLANTISI - 03.04.2004

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Mersin Şubesi tarafından organize edilen ve Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın konuşmacı olarak katıldığı "Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunları" konulu Bölge Toplantısı Mersin Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ev sahipliğinde Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerimizden Özden GÜNGÖR, Fatih TAŞDÖĞEN ve Şule YILDIRIM'ın da katılımıyla 3 Nisan 2004 tarihinde Mersin Ziraat Odası Toplantı Salonu'nda düzenlendi.

Mersin Üniversitesi Öğretim Görevlileri Prof. Dr. Yusuf ZEREN, Prof. Dr. M. Ali TESBİH ve çok sayıda meslektaşımızın katıldığı toplantıda, Oda Başkanımız Gökhan Günaydın Ziraat Mühendislerinin sorunlarının yanı sıra sektörde yaşanan gelişmeler ve olası sonuçları konusunda da bilgi verdi; salondan gelen soruları yanıtladı.

7.1.3. BÖLGE TOPLANTISI / 04.04.2004

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Mersin Şubesi tarafından düzenlenen ve Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın konuşmacı olarak katıldığı "Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunları" konulu Bölge Toplantısı ZMO Mersin Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ve Yönetim Kurulu üyelerinin ev sahipliğinde 4 Nisan 2004 tarihinde Taksim International Mersin Oteli'nde gerçekleştirildi.

Toplantıya, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyelerinin yanısıra Adana, Antalya, Diyarbakır, Gaziantep, Hatay ve Konya Şube Başkanları ve Yönetim Kurulu Üyeleri katıldılar. "Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik" in uygulamasında yaşanan sorunlar ve çözümlerinin ayrıntılı görüldüğü toplantıda aksaklıkların giderilmesini sağlayacak kararlar alındı.

7.1.4. KONFERANS/05.04.2004 ADANA

TMMOB ZMO Adana Şubesi'nin düzenlemiş olduğu 50. Kuruluş Yıldönümü Etkinlikleri çerçevesinde, 5 Nisan 2004 tarihinde Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi İ. Akif KANSU Anfası'nda ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN "Türkiye'nin Yüzyıllık Ekonomik ve Sosyal Dönüşümü Bağlamında Tarım Sektörü" konulu bir Sunum yaptı.

Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Mithat ÖZSAN, Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. M. Rifat DERİCİ, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri Özden GÜNGÖR, Fatih TAŞDÖĞEN, Şule YILDIRIM, ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan BARUT, Şube Yönetim Kurulu Üyeleri, Öğretim Üyeleri ve çok sayıda öğrencinin katıldığı Sunum ilgiyle izlendi.

7.1.5. PANEL "ULUSUN GELECEĞİ TARTIŞILIYOR" - 08.04.2004 ANKARA

Ankara Barosu'nun düzenlediği ULUSUN GELECEĞİ TARTIŞILIYOR "Son Yasal Düzenlemeler Ve Uygulamaları" nın ele alındığı Panel 8 Nisan 2004 tarihinde Ankara Adliyesi Konferans Salonu'nda gerçekleşti.

Oturum Başkanlığını Türkiye Barolar Birliği Başkanı Avukat Özdemir ÖZOK'un yaptığı Panel'de, Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaattin DİNÇER, Cumhuriyet Gazetesi Yazarı Işık KANSU, Türk Tabipler Birliği Genel Başkan Yardımcısı Metin BAKKALCI, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Ankara Barosu Yönetim Kurulu Üyesi Avukat Ümit BULUT konuşmacı olarak yer aldılar.

7.1.6. KONFERANS / İZMİR - 10.11.200

TMMOB ZMO İzmir Şubesi ve Tarım Ekonomisi Derneği'nin birlikte düzenledikleri, katılımcı kuruluşların: Türk Mühendis Ve Mimar Odaları Birliği, İzmir Tabip Odası, Tarım Orkam-Sen, İZÜNİDER, Zootekni Derneği, İzmir Barosu, Eğitim – Sen, Türkiye Fitopatoloji Derneği, Tütün Ekserleri Derneği olduğu Konferans'ta Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Birgül AYMAN GÜLER ve ODA Başkanı'mız Gökhan GÜNAYDIN Kamu Yönetimi "Reformu" konusunda 10 Nisan 2004 tarihinde E.Ü. Atatürk Kültür Merkezi Yunus Emre Salonu'nda bir Konferans verdiler.

ZMO İzmir Şube Başkanı Doç. Dr. Kamil Okyay SINDIR'ın yönettiği, ZMO Aydın Şubesi Yönetim Kurulu'nun da izlediği Konferans'a yoğun bir katılım oldu.

7.1.7. KONFERANS - 11.04.2004 / DENİZLİ

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Birgül AYMAN GÜLER ve ODA Başkanı'mız Gökhan GÜNAYDIN Kamu Yönetimi "Reformu" konusunda 11 Nisan 2004 tarihinde saat 12:00 de Denizli Esnaf Sarayı'nda bir Konferans verdiler.

ZMO Denizli Şube Başkanı Kadir ÇETİNKOL'un yönettiği Konferans yoğun bir ilgiyle izlendi.

7.1.8. BASIN TOPLANTISI - 17.04.2004/BURSA

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Bursa Şubesi tarafından 17 Nisan 2004 tarihinde, "ZMO'nun Kuruluşunun 50. Kuruluş Yıldönümü Etkinlikleri" kapsamında bir "Kahvaltılı Basın Toplantısı" düzenlendi. Çelik Palas Otel'de düzenlenen Basın Toplantısı'na ODA Genel Başkanımız Gökhan Günaydın, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyeleri Özden GÜNGÖR, Fatih TAŞDÖĞEN, Şule YILDIRIM, Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Vahap KATKAT ve çok sayıda davetli ile ODA üyesi katıldı. Toplantıda ZMO Bursa Şube Başkanı İlhan DEMİRÖZ, ZMO'nun kuruluşundan itibaren faaliyetlerini anlatan sunuşunun ardından, tarım sektörüyle ilgili yaşanan gelişmeler ve bunun etkilerini konu alan açıklamalarda bulundu. Daha sonra söz alan ODA'mız Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, IMF ve Dünya Bankası sürecinden dolayı izlenen yanlış politikaların Türk tarımına olumsuz etkilerini, özellikle son dönemlerde tarım ürünlerimizin dış pazara sunumunda bu politikaların neden olduğu sorunları ve alınması gereken önlemleri içeren bir konuşma yaptı. Basın Toplantısı'na "Bursa Haber", "Bursa Hakimiyet", "Kent Bursa", "Bursa Olay" gibi yerel gazetelerde geniş yer verildi.

7.1.9. ULUSLARARASI ŞARAP GÜNLERİ - 30.04.2004

ODA Başkanı'mız Gökhan GÜNAYDIN, 30 Nisan 2004 – 01.05.2004 tarihlerinde Trakya Üniversitesi ve Türkiye Şarap Sanayicileri Derneği tarafından düzenlenen "Uluslararası Şarap Günleri" etkinlikleri dolayısıyla 30 Nisan 2004 Cuma günü saat 15:00 de Trakya Üniversitesi'nde Etkinlikler'in açılışında bir konuşma yaparak, "Şarabın Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısındaki yeri ve AB genişleme sürecinin şarap sektörüne olası etkileri" konularında açıklamalarda bulunmuştur.

7.1.10. III. YAŞ MEYVE SEBZE SEMPOZYUMU - 14.05.2004 MERSİN

14 Mayıs 2004 Perşembe günü saat 09:00-17:00 saatleri arasında Mersin Ticaret ve Sanayi Odası Konferans Salonu'nda düzenlenecek olan III Yaş Meyve ve Sebze Sempozyumu'na ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılarak, "Organik Tarım ve AB" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

7.1.11. ORGANİK TARIM SEMPOZYUMU - 14.05.2004

"14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü" dolayısıyla aralarında TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Eskişehir Şubesi, Eskişehir Ziraat Odası Başkanlığı, Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birliği, Gıda Mühendisleri Odası İl Temsilciliği, S.S. Pancar Ekicileri Kooperatifi, Tarım Ekonomisi Derneği İl Temsilciliği, Tarım Orkam-Sen İl Temsilciliği, Veteriner Hekimleri Odası Eskişehir Şubesi, Ziraatçılar Derneği Eskişehir Şubesi'nin bulunduğu ESKİŞEHİR TARIM HAYVANCILIK ve GIDA PLATFORMU'nun düzenlediği Organik Tarım

Sempozyum'u 14 Mayıs 2004 tarihinde saat 10:00 da Büyükşehir Belediyesi Taşbaşı Kültür Merkezi'nde gerçekleştirdi

Oturum Başkanlığını Prof. Dr. Engin KINACI'nın yapacağı Sempozyum'a ODA'mız Denetleme Kurulu Üyesi Gülay SUBAŞI da konuşmacı olarak katılmıştır

7.1.12. TARIMSAL EĞİTİM VE İSTİHDAM PANELİ - 28.05.2004

TMMOB ZMO Öğrenci Temsilciliği, ODA'mızın kuruluşunun 50. Yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde "Tarımsal Eğitim ve İstihdam" Panel'ini, 28 Mayıs 2004 tarihinde Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirdi. Oturum Başkanlığını ODA'mız önceki dönemler Başkanlarından Orhan AKBULUT'un yaptığı Panel'e, A.Ü.Z.F. Tarım Ekonomisi Bölümü Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Cemal TALUĞ, A.Ü. Z.F Tarla Bitkileri Bölümü Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Cemalettin ÇİFTÇİ, Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve TMMOB ZMO Öğrenci Temsilci Yardımcısı Başak İŞKUR konuşmacı olarak katıldılar. Öğretim görevlileri, öğrenciler ve meslektaşlarımızın izlediği Panel'de konuşmacılar, tarımsal eğitim, ziraat mühendislerinin istihdamına ilişkin mevcut durum, yaşanan sorunlar ve çözümleriyle ilgili görüşlerini açıkladılar. İzleyicilerden gelen sorular da Panelistlerce yanıtlandı

7.1.13. CDP GENEL MERKEZİ'NDE KONFERANS - 04.06.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 4 Haziran 2004 günü Mithatpaşa Cad. No:21/10 adresindeki CDP Genel Merkezi'nde "Türkiye'nin Yüz Yıllık Sosyo-Ekonomik Dönüşümü ve Tarım Sektörünün Etkilenme Biçimleri" konulu bir Konferans verdi.

Konferans ilgi ile izlendi.

7.1.14. ÇANKAYA VE ÇEVRE "SORUNLAR - ÇÖZÜM ARAYIŞLARI" PANELİ - 05.06.2004 ANKARA

5 Haziran Dünya Çevre Günü Etkinliği kapsamında, TEMA Vakfı, Çankaya Belediyesi, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, Kavaklıderem Derneği tarafından düzenlenen, Çankaya ve Çevre "Sorunlar - Çözüm Arayışları" konulu Panel 5 Haziran 2004 tarihinde Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde düzenlendi.

Açılış konuşmalarından birini ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın yaptığı Panel'de ODA'mızı temsilen Dr. Servet Kefi panelist olarak yer aldı.

7.1.15. KONFERANS - 12.06.2004/ ANTALYA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 12 Haziran 2004 günü Antalya'da, "Türkiye'nin Yüz Yıllık Sosyo - Ekonomik Dönüşümü Tarım Sektörünün Etkilenme Biçimleri" konulu bir konferans verdi.

7.1.16. TARIM İŞ SENDİKASI GÜNCEL GELİŞMELER İŞİĞİNDE YÖNETİCİ VE TEMSİLCİ SEMİNERİ - 16.06.2004 ANTALYA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 16 Haziran 2004 tarihinde, Tarım İş Sendikası'nın "Güncel Gelişmeler İşliğinde Yönetici ve Temsilci Semineri" ne katılarak, Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nın tarım sektörü ve çalışanlarına olası etkileri konusunda bir Konferans verdi.

7.1.17. KONFERANS - 28.06.2004 ESKİŞEHİR

Eskişehir Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformu'nun 5. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle düzenlenmiş olduğu "Osmanlıdan Günümüze Türkiye Tarımının Ekonomik ve Sosyolojik Dönüşümü" konulu Konferans, 28 Haziran 2004 tarihinde Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Taşbaşı Kültür Merkezinde, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN tarafından özel bir sunum ile verildi.

7.1.18. GDO'YA HAYIR PLATFORMU TOPLANTISI - 03.07.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN "Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara Hayır" Platformu'nun 3 Temmuz 2004 tarihinde Ankara'da düzenlediği toplantıya katılarak "Türkiye'nin Tarım Politikaları ve Güncel Durum: Açlık, Çiftçi Hakları ve GDO" başlıklı bir konuşma yaptı

7.1.19. TBMM TARIM ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU - 08.07.2004

TBMM Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu'nun 08.07.2004 tarihinde Tohumculuk Kanunu Tasarısı'nı görüşmek üzere gerçekleştirdiği toplantıya ODA Başkanı'mız Gökhan GÜNAYDIN katılarak ODA görüşlerimizi açıkladı.

7.1.20. PANEL "ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ NASIL KORUNMALI?" - 10.07.2004 ANKARA

10 Temmuz 2004 tarihinde Çağdaş Sanatlar Merkezi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilen ODA'mızı temsilen TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ'in katıldığı AOC'nin korunarak kente kazandırılması konusunda yapılabileceklerin kapsamlı olarak tartışıldığı "ATATÜRK ORMAN ÇİFTLİĞİ NASIL KORUNMALI?" konulu Panel'e katılım yoğun oldu. ODA'mız eski Başkanlarından CHP Milletvekili Prof. Dr. Gürol ERGİN'in de Panelist olarak katıldığı Panel ilgi ile izlendi.

7.1.21. "TÜRKİYE TARIM-ORMANCILIK-GIDA-ÇEVRE PLATFORMU" - 11.07.2004 ANKARA

"TÜRKİYE TARIM-ORMANCILIK-GIDA-ÇEVRE PLATFORMU" 11 Temmuz 2004 Pazar günü, saat, 11:00'de İğkale Otel'de düzenlediği Basın Toplantısı ile kuruluşunu açıkladı.

38 kuruluşun katılımıyla oluşturulan Platform, amaç ilke ve çalışmalarını belirten bir basın bildirisi yayınladı.

7.1.22. "AGROTEC 2004" TARIM FUARI 2-5 Eylül 2004

ODA'mız 2-5 Eylül 2004 tarihlerinde Altınpark fuar alanında düzenlenen 8. Uluslararası Tarım Fuarı "AGROTEC 2004"te stant açtı. ODA'mız faaliyetlerinin ve yayınlarının tanıtımını yaptığımız standımızı Tarım ve Köyişleri Bakanı Sami GÜÇLÜ ve diğer bakanlık yetkilileri, özel sektör temsilcileri, çok sayıda meslektaşımız, çiftçi, tarım sektörü çalışanı ve ilgili ziyaret etti.

7.1.23. ATO'DA TOPLANTI 2 Eylül 2004

Ankara Tabip Odası'nda, "Son dönemde uygulanan politikaların halkın sağlık hizmetlerinden yararlanması ve sağlık alanına etkileri"ne ilişkin olarak 2 Eylül 2004 tarihinde düzenlenen toplantıya, ODA'mız adına Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Servet Kefi katıldı. Toplantıda, ülkenin bir yol ayrımında olduğu ve hükümetin yurttaşı müşterine yerine koyduğu saptaması yapılarak, çalışmanın toplumun bütününe yayılması ve tarım alanında yapılanların sağlığa etkisinin anlatılması önerileri getirildi.

7.1.24. GIDA MADDELERİ YÖNETMELİĞİ 3 Eylül 2005

Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnameninin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Yasa'ya dayanılarak hazırlanan "Gıda Maddeleri ve Gıda ile Temasta Bulunan Madde ve Malzemelerin İthalat ve İhracatında Yapılacak Kontrol ve Denetimlere İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmelik" taslağı, 3 Eylül 2004 tarihinde İhracatçı Birlikleri'ndeki toplantıyla görüşe açıldı. Toplantıya, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN katıldı.

7.1.25. "DTÖ TAAHHÜTLERİ KARŞISINDA TÜRKİYE" TOPLANTISI 13 Eylül 2004

TEMA tarafından 13 Eylül'de düzenlenen "DTÖ, Son Gelişmeler ve Türk Tarihine Etkisi" konulu toplantıya, ODA Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılarak bir sunu yaptı. Taşdöğen konuyla ilgili ODA'mız görüşlerini aktararak, soruları cevapladı.

7.1.26. ZMO İSTANBUL ŞUBESİ AYLIK KONFERANSLAR DİZİSİ XXV KONFERANS: "TÜRKİYE TARIM POLİTİKALARINDA" DÖNÜŞÜM İSTANBUL

TMMOB ZMO İstanbul Şubesi'nin Aylık Konferanslar Dizisi-XXV çerçevesinde 8 Ekim 2004 Cuma günü Kadıköy Belediyesi Barış Manço Eğitim ve Kültür Merkezi'nde TMMOB ZMO Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN "Türkiye Tarım Politikalarında Dönüşüm" konulu bir konferans verdi.

Nitelikli meslektaş kitlesi tarafından izlenen konferansa özellikle basın yoğun ilgi gösterdi.

7.1.27. "ULUSLARARASI TİCARİ ANLAŞMALARIN ÜLKEMİZ TARIMINA ETKİLERİ" PANEİNİ GERÇEKLEŞTİRDİK / DENİZLİ

09.10.2004 'TE "ULUSLARARASI TİCARİ ANLAŞMALARIN ÜLKEMİZ TARIMINA ETKİLERİ" PANEİNİ GERÇEKLEŞTİRDİK.PANELE ZMO YÖNETİM KURULU ÜYESİ FATİH TAŞDÖĞEN VE DR. MEFTUNE EMİROĞLU PANALİST OLARAK KATILDILAR.

7.1.28. 3. ULUSAL GÜBRE KONGRESİ-11.10.2004 TOKAT

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 10 - 13 Ekim 2004 tarihlerinde Tokat'ta gerçekleştirilecek olan "3. Ulusal Gübre Kongresi" nin ilk iki gününe katılmışlardır.

7.1.29. 3. MİLLİ FINDIK ŞURASI-10/14.10.2004 GİRESUN

10 Ekim 2004 - 14 Ekim 2004 tarihleri arasında Giresun'da düzenlenecek 3. Milli Fındık Şurası'na ODA'mızı temsilen Baki Remzi SUIÇMEZ katılarak, bir tebliğ sunmuştur.

7.1.30. ARİFE ABLA KÖYLÜ KURULTAYI-12.10.2004 MERSİN

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 12 Ekim 2004 tarihinde Silifke'de düzenlenen "Arife Abla Köylü Kurultayı" na katılmıştır.

7.1.31. DÜNYA GIDA GÜNÜ ETKİNLİKLERİ-2 13.10.2004 KAYSERİ

Dünya Gıda Günü etkinlikleri çerçevesinde 13.10.2004 Tarihinde , Erciyes Üniversitesi Mühendislik Fakültesi, Gıda Bölümü ile işbirliği yapılarak 'Genetik Yapısı Değiştirilmiş Gıdalar ve biyogüvenlik konulu konferans düzenlenmiştir. Konferansa konuşmacı olarak Yeditepe Üniversitesi Genetik ve Biyomühendislik Bölümü Öğretim Üyesi Doç. Dr. Fikretin ŞAHİN katılmıştır. Konferansa Genel Merkezimizi temsilen II. Başkan Dr. Turhan TUNCER katılarak bir konuşma yapmıştır.

7.1.32. ZİRAAT MÜHENDİSLİĞİ EĞİTİM VE İSTİHDAMI-14.10.2004 SAMSUN

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 14 Ekim 2004 tarihinde, saat 10:00'de, 19 Mayıs Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde "Ziraat Mühendisliği Eğitim ve İstihdamı" konulu bir Konferans vermiştir.

7.1.33. KONFERANS - 22.10.2004ADANA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Mühendislik Mimarlık Haftası kapsamında 22 Ekim 2004 tarihinde saat 13:30 da TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası Adana Şubesi'nde "Türkiye'nin 100 Yıllık Ekonomik ve Sosyal Dönüşümü Bağlamında Tarım Sektörü" konulu bir Konferans vermiştir.

7.1.34. 50.YILINDA TMMOB ÖRGÜTLÜLÜĞÜ FORUMU - 23.10.2004ANKARA

50. Yılında TMMOB Örgütlülüğü Forumu, 23 Ekim 2004 Cumartesi günü Bestekar Sok. No:29 Kavaklıdere / ANKARA adresindeki Best Western Otel 2000 de gerçekleşti.

Saat 13:00 de başlayacak Forum'un yöneticiliğini TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI yaparak, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın da aralarında bulunduğu TMMOB'a bağlı ODA Başkanları ve TMMOB Üyeleri birer konuşma yaptılar.

7.1.35. "CUMHURİYET KAZANACAK" PANELİ30 Ekim 2004

Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde 30 Ekim Cumartesi günü gerçekleştirilen "Cumhuriyet Kazanacak" paneline konuşmacı olarak ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, A.Ü.S.B.F. öğretim üyeleri Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER ve Prof. Dr. Sina AKŞİN, Atatürkçü Düşünce Derneği Başkanı Ertuğrul KAZANCI ve Cumhuriyetçi Kadınlar Derneği Başkanı Şenal Saruhan katıldı.

7.1.36. "KÖY HİZMETLERİ GERÇEĞİ" FORUMU4 Kasım 2004

Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği'nin (TMMOB) düzenlediği, "Mühendis ve Mimar Çalışanları Gözüyle Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Gerçeği" Forumu, 4 Kasım Perşembe günü Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü (KHGM) Atatürk Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI'nın yönettiği forumda, KHGM'nin Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı ve sonradan ayrı

bir tasarı ile kapatılması konusu her yönüyle tartışıldı. Forumda, KHGM'de çalışan mühendis ve mimarlara da konuşma hakkı tanındı.

7.1.37. TBMM TARIM KOMİSYONU TOPLANTISI4 Kasım 2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 4 Kasım 2004 günü Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu Tasarısı'nın görüşüldüğü TBMM Tarım Orman ve Köyİşleri Komisyonu'nun toplantısına katılarak, ODA'mızın görüşlerini açıkladı.

GÜNAYDIN, 23 Kasım 2004 Salı günü de, "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile ilgili gündemle toplanan TBMM Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonu Toplantısı'na katılarak, ODA'mız görüşlerini aktardı. ODA'mız Başkanı GÜNAYDIN, TBMM'de ayrıca, "Organik Tarım Kanunu Tasarısı ve Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Raporu", "Tarımsal Üretici Birlikleri Kanunu Tasarısı" ve "Tohumculuk Kanunu Tasarısı"nın görüşüldüğü Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonu toplantılarına da katıldı.

7.1.38. "AB RAPORU IŞIĞINDA TÜRKİYE TARIMI" 19 Kasım 2004

ODA'mız İzmir Şubesi, Ege Akademişyenler Platformu ile ortaklaşa düzenlediği toplantıda, AB Raporu Işığında Türkiye Tarımının Geleceğini tartışmaya açtı. Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde 19 Kasım Cuma günü gerçekleştirilen toplantıya Oda Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN da katılarak bir konuşma yaptı.

7.1.39. TBMM TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI23.11.2004 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 23.11.2004 Salı günü saat 10:00 da "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile ilgili gündemle toplanan olan TBMM Tarım, Orman ve Köyİşleri Komisyonu Toplantı'sına katılmıştır.

7.1.40. GÜBRE VE GÜBRE HAMMADDELERİ ÇALIŞTAYI 25.11.2004 DİYARBAKIR

25-26-27 Kasım 2004 tarihlerinde Diyarbakır'da TMMOB Jeoloji, Kimya ve Ziraat Mühendisleri Odaları tarafından düzenlenen "Gübre ve Gübre Hammaddeleri Çalıştayı" na TMMOB adına açılış konuşması yapmak üzere TMMOB Yürütme Kurulu Üyesi Baki Remzi SUİÇMEZ, Panel yöneticisi olarak Yürütme Kurulu Üyesi Alaeddin ARAS, ODA'mız adına II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER ve Fikret EYÜBOĞLU katıldı.

7.1.41. "AB İLERLEME RAPORU'NUN DEĞERLENDİRİLMESİ" KONGRESİ25 Kasım 2004

Oda Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 25 Kasım Perşembe günü Orta Doğu Öğretim Elemanları Derneği'nin düzenlediği, Avrupa Birliği (AB) Komisyonu İlerleme Raporu'nun değerlendirilmesine ilişkin kongreye katıldı. ODTÜ Kültür ve Kongre Merkezi'nde yapılan toplantıda, konuşmacı olarak ayrıca CHP Genel Başkan Yardımcısı Onur ÖYMEN, İ.Ü İktisat Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Türkel MİNİBAŞ ve A.Ü Kamu Yönetimi Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER yer aldı.

7.1.42. PANEL: "AB VE TARIM"01.12.2004 İZMİR

Yerel Gündem 21 Kent Konseyi tarafından 1 Aralık 2004 tarihinde, saat 15:00 de İzmir Büyükşehir Belediyesi Meclis Salonu'nda gerçekleştirilecek olan "AB ve TARIM" konulu PANEL'e ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılmıştır.

7.1.43. "ULUSLARARASI ÖRGÜTLER VE TÜRK TARIMI"04.12.2004 MERSİN

GDO'YA HAYIR PLATFORMU'nun 4-5 Aralık 2004 tarihlerinde Tarsus'da düzenlenen etkinliklere ODA'mız adına Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılarak, bu kapsamda gerçekleştirilen Panel'de "Uluslararası Örgütler ve Türk Tarımı" konusunda sunu yaptı.

7.1.44. "AB TÜRKİYE TARIMINI NASIL ETKİLER?" 11 Aralık 2004

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 11 Aralık 2004 günü, BCP Genel Merkezi'nde "AB Türkiye Tarımını Nasıl Etkiler?" konulu bir konferans verdi.

7.1.45. "AB ve Tarım" Paneli21 Aralık 2004

ZMO Öğrenci Temsilciliği tarafından, 21 Aralık 2004 tarihinde Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde, "AB ve Tarım" konulu bir panel düzenlendi. Oturum Başkanlığını A.Ü.Z.F. Tarım Ekonomisi Bölümü'nden Prof. Dr. Gülcan ERAKTAN'ın yaptığı panele konuşmacı olarak ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, ODTÜ İktisat Bölümü mezunu, DPT'den emekli Mesut ODMAN ve Öğrenci Temsilciliği adına Başak İŞKUR katıldı.

7.1.46. KONFERANS: "AB SÜRECİNDE TÜRKİYE TARIMI" - 10.01.2004 TOKAT

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 10.01.05 tarihinde Gaziosmanpaşa Üniversitesi Tokat Ziraat Fakültesi'nde tarımsal öğrenime başlanmasının 159. yıldönümü kutlama törenlerine katılarak "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" konulu bir Konferans verdi.

İlgi ile izlenen Konferans'a Tokat Belediye Başkanı Doç. Dr. Adnan ÇİÇEK, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Zehra SEYFİKLİ, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cevdet AKDAĞ, öğretim üyeleri, meslektaşlarımız ve öğrenciler katıldılar.

7.1.47. PANEL: "AB'YE ÜYELİK SÜRECİNDE TÜRKİYE TARIMI"12.01.2005-KAYSERİ

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 11 Ocak 2005 tarihinde tarımsal öğretimin 159. yıldönümü dolayısıyla ZMO Kayseri Şubesi tarafından düzenlenen "AB'ye Uyum Sürecinde Türkiye Tarımı" konulu Panel'e katıldı. Grand Eras Hotel Toplantı Salonu'nda gerçekleştirilen PANEL'de Atatürk Üni.Zir.Fak. Tarım Eko. Böl. Öğr. Üyesi Prof.Dr. Fahri YAVUZ ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı APK Kurul Başkanı Dr. Kemal SANDIK'da yer aldılar.

Kayseri Vali Yardımcısı Mehmet Ali ÇEVİKER, DSI Bölge Müdürü Sedat ÖZPINAR, Tarım Kredi Kooperatifi Bölge Müdür Yardımcısı Ramazan BİLGİNÇ, Tarım İl Müdürü Adnan AKAY ve Ticaret Odası Meclis Başkanı Bekir ADIYAMAN'ın da katıldıkları Panel ilgi ile izlendi.

7.1.48. KONFERANS:"AB'YE ÜYELİK SÜRECİNDE TÜRKİYE TARIMI" - 12.11.2005 GAZİANTEP

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, sekreteryası ZMO Gaziantep Şubesi tarafından yürütülen TMMOB Gaziantep İKK tarafından düzenlenen, 12 Ocak 2004 tarihinde Gaziantep Ticaret Odası Meclis Salonu'nda gerçekleştirilen etkinlikte"AB 'ye Üyelik Sürecinde Türkiye Tarımı" konulu bir Konferans verdi.

İlgi ile izlenen Konfarans'a Gaziantep Valisi Lütfullah BİLGİN, Gaziantep Ziraat Odası Başkanı Zihni KEPKEP, mühendisler, mimarlar ve şehir plancıları da bulundular.

7.1.49. KONFERANS: "AVRUPA BİRLİĞİ SÜRECİNDE TÜRK TARIMI" - 13.01.2005 KAHRAMANMARAŞ

Tarımsal eğitime başlanmasının 159. yıldönümü dolayısıyla 13 Ocak 2004 tarihinde saat 10:00 da Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'nde düzenlenen etkinlikler kapsamında, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN "Avrupa Birliği Sürecinde Türk Tarımı" konusunda bir Konferans vermiştir.

İlgi ile izlenen Konferans'a Kahramanmaraş Valisi, Cumhuriyet Başsavcısı, İl Jandarma Komutanı, Emniyet Müdürü, Tarım İl Müdürü, SSK İl Müdürü DSI 20. Bölge

Müdürü Ticaret Borsası Başkanı, Ziraat Odası Başkanı, Üniversite Öğretim Üyeleri, geniş bir meslektaş ve öğrenci grubu katıldı.

7.1.50. PANEL: "AB UYUM SÜRECİNDE TÜRKİYE TARIMI VE TARIMSAL ÖĞRETİM NASIL OLMALIDIR?" 14.01.2005 DİYARBAKIR

Tarımsal öğretimin 159. yıldönümü etkinlikleri çerçevesinde Dicle Üniversitesi Ziraat Fakültesi ve TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Diyarbakır Şubesi'nin birlikte düzenledikleri, Oturum Başkanlığı'nı Dicle Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Doğan ŞAKAR'ın yapacağı ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Alaattin SABANCI'nın panelist olarak katılacakları "AB Uyum Sürecinde Türkiye Tarımı ve Tarımsal Öğretim Nasıl Olmalıdır?" konulu Panel 14 Ocak 2005 Cuma günü, saat 14:00 de Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Konferans Salonu'nda gerçekleştirilecektir.

7.1.51. TOPLANTI 26.01.2005 ANKARA

26 Ocak 2005 Çarşamba günü saat 18:00 de Gıda Mühendisleri ODASI'nda. Gıda, Kimya, Ziraat Mühendisleri Odaları ve Veteriner Hekimler Odası'nın bir araya gelecekleri toplantıya ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılacaklardır. Toplantıda, Sorumlu Yöneticilik asgari ücret tarifesi belirlenmesi ve protokol oluşturulması konuları ele alınacaktır.

7.1.52. KONFERANS - 27.01.2005 ANKARA

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN 27 Ocak 2005 tarihinde saat 14:00 de Polatlı Ticaret Odası'nda "AB Üyelik Sürecinde Türkiye Tarımı" konulu bir Konferans vermiştir.

**7.1.53. TMMOB YÖNETİM KURULU VE ODA BAŞKANLARI TOPLANTISI
29 Ocak 2005**

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 29 Ocak 2005 Cumartesi günü TMMOB Yönetim Kurulu ve Oda Başkanları Ortak Toplantısına katılarak, "AB Sürecinin Tarım Sektörüne ve Ziraat Mühendisliği Mesleğine Etkileri" konusunda CDA'mız görüşlerini açıkladı.

**7.1.54. TARIM-ORMANCILIK-GIDA VE ÇEVRE PLATFORMU TOPLANTISI
01.02.2005 GENEL MERKEZ**

Tarım-Ormanlık-Gıda ve Çevre Platformu, Kurultay Yürütme Kurulu toplantısı, 1 Şubat 2005 akşamı ODA'mızda yapıldı.

7.1.55. TİP SÖZLEŞME KOMİSYONU TOPLANDI- 2 Şubat 2005

ODA'mız ile Gıda ve Kimya Mühendisleri ODASI'nın ortaklaşa düzenledikleri Tıp Sözleşme, Ortak Eğitim ve Protokol Komisyonu, 2 Şubat 2005 Çarşamba günü Gıda Mühendisleri ODA'sında toplandı. Komisyon toplantısına ODA'mızı temsilen, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Yönetim Kurulu Üyemiz Fatih TAŞDÖĞEN katıldı.

**7.1.56. TOPLANTI: AVRUPA BİRLİĞİ MÜZAKERE SÜRECİNDE TÜRKİYE'NİN
TARIM POLİTİKALARI-05.02.2005 ANKARA**

Avrupa Birliği müzakere sürecinde Türkiye'nin tarım politikalarını görüşmek üzere, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın, 5 Şubat 2005 Cumartesi günü düzenleyeceği toplantıya, ODA'mızı temsilen Yönetim Kurulu Yazman Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılacak ve ODA'mız görüşlerini açıkladı.

7.1.57. TOPLANTI: "TARIM KANUNU TASARISI"06.02.2005 ANKARA

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın "Tarım Kanunu Tasarısı"ni görüşmek üzere, 6 Şubat 2005 Pazar günü saat 10:00 da düzenleyeceği toplantıya, ODA'mızı II. Başkanı Dr. Turhan TUNCER katılarak ODA'mız görüşlerini açıkladı.

7.1.58. "ZİRAİ İLAÇ BAYİLERİNİN SORUNLARI" 12 Şubat 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Samsun Şubemizce 12 Şubat 2005 tarihinde Samsun'da düzenlenen "Zirai İlaç Satan Bayilerin Sorunları" konulu Bölge Toplantısı'na katılarak, ODA'mız görüşlerini aktardı. Samsun Şube Başkanımız Ünal İŞİKER'in yönettiği toplantıda Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT da bir konuşma yaptı. Toplantıya katılan Ondokuz Mayıs Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr.

Yunus PINAR, Tarım İl Müdürü Sadullah KİRENCİ, Bitki Koruma Şube Müdürü Fikret SÖNMEZ, Prof. Dr. Osman ECEVİT, Cemallettin UZ, Mustafa KARGI, Cem Tolga KORKUT ve Alaattin İNDİBİ de söz alarak görüşlerini dile getirdiler.

7.1.59. 16.02.2005 ANKARA TOPLANTI

16 Şubat 2005 tarihinde düzenlenen "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı'nın tartışılacağı Toplantı'ya ODA'mız ve GDO'YA HAYIR Platformu adına ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katıldı.

7.1.60. ZİRAATÇILAR DAYANIŞMA DERNEĞİ'NDEN GÜNAYDIN'A ÖDÜL - 18 Şubat 2005

Tüm Ziraatçılar Dayanışma Derneği'nin geleneksel olarak her yıl düzenlediği, "Sahalarında Başarılı Olmuş Meslektaşlarımızın Onurlandırılması" etkinliği kapsamında ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'a İzmir'de 18 Şubat 2005 tarihinde ödül verildi. Törende Manisa Şube Başkanımız Engin KURT da, "Batı Anadolu Koyunculuk Projesi" ile Başarı Ödülü aldı. Dernek tarafından 25 Şubat 2005 tarihinde de İzmir Şube Başkanımız Prof. Dr. Kamil Okyay SINDİR'a Onur Belgesi sunuldu

7.1.61. II. TARIM ŞURASI TOPLANTISI - 22.02.2005 ANKARA

T.C. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Tarım Şurası Genel Sekreterliği tarafından düzenlenen II. Tarım Şurası sonucunda kararlaştırılan "II. Tarım Şurası Eylem Planı" hazırlanmasına yönelik Çalışma Grubu toplantısı 22 Şubat 2005 Salı günü saat 09:30 da, Atatürk Orman Çiftliği TİGEM Sosyal Tesisleri'nde gerçekleşti.

7.1.62. İKİLİ KONFERANS "TÜRKİYE ÜZERİNE KONUŞMALAR" - 25.02.2005 BURSA

Uludağ Üniversitesi, U.Ü. Ziraat Fakültesi, TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Bursa Şubesi, Karacabey Ziraat ODA'ları Birliği tarafından düzenlenen İkili Konferans 25 Şubat Cuma günü gerçekleştirildi.

Cumhuriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Mustafa BALBAY ve ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN tarafından verilen "Türkiye Tarımı Üzerine Konuşmalar" konulu Konferans'ın ilki saat 11.00 de Uludağ Üniversitesi Rektörlük Salonu'nda, ikincisi saat 16:00 da Karacabey Ticaret Borsası Salonu'nda yapıldı.

7.1.63. TARIM ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI 03.03.2005 ANKARA

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 3 Mart 2005 Perşembe günü TBMM de Mera Kanunu ve Tarım Kredi Kooperatifleri konularının ele alınacağı Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu'na katıldı.

7.1.64. KAMU YÖNETİMİ "REFORMU" U ÇEVRE VE BÖLGE KALKINMA AJANSLARI YASA TASARISI SEMPOZYUMU 04.03.2005 ANKARA

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Ankara Şubesi ve YAYED (Yerel Yönetim Araştırma Yardım ve Eğitim Derneği) nin düzenlediği "Kamu Yönetimi 'Reform'u Çevre ve Bölge Kalkınma Ajansları Yasa Tasarısı" Sempozyum'u 4 Mart 2005 tarihinde saat 10:00 da Ekin Sanat Merkezi'nde adresinde gerçekleşti.

Sempozyum'un 11:00 - 12:45 arasında gerçekleştirilecek Kamu Yönetimi "Reformu"u ve Doğal Varlıkların Yönetimi konulu I. Oturum'una ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılarak, Bölge Kalkınma Ajanslarının Türkiye Tarım Sektörüne ve Kırsal Alanına Etkileri konusunu anlattı.

7.1.65. SUNUM: "BİLİME GENÇ BAKIŞ" - 08.03.2005 ANKARA

ODA'mız Öğrenci Temsilciliği'nin düzenlediği "Bilime Genç Bakış" konulu sunum Araş. Gör. Yener ATASEVEN tarafından 8 Mart 2005 günü saat 13:00 de Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Radyofizyoloji Anfisi'nde verdi.

7.1.66. BRİFİNG:"ULUSAL BİYOGÜVENLİK YASA TASLAĞI"09.03.2005 GENEL MERKEZ

9 Mart 2005 günü 12:00 - 15:00 saatleri arasında TBMM Tarım Orman ve Köyişleri Komisyonu üyesi milletvekilleri ve komisyon üyesi olmayan ziraat mühendisi

milletvekillerine "Ulusal Biyogüvenlik Yasa Taslağı" hakkında ODA'mızda bir Sunum yapıldı.

7.1.67. "AB SÜRECİNDE TÜRK TARIMI VE SÖZLEŞMELİ ÜRETİM UYGULAMALARI" 11 Mart 2005

Bolu İl Temsilciliğimiz, TÜGEM ile birlikte 11 Mart 2005'te "AB Sürecinde Türk Tarımı ve Sözleşmeli Üretim Uygulamaları" konulu bir panel düzenledi. Oturum Başkanlığını Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Vahap KATKAT'ın yaptığı panelde, "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" konusunda ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, "Sözleşmeli Üretimin Yasal Çerçevesi" konusunda TKB / TÜGEM Genel Müdürü Dr. Hüseyin VELİOĞLU, "Bolu'da Sözleşmeli Tarımsal Üretim Uygulamaları" konusunda Bolu Kalite Yem – BOLCA Hindi Genel Koordinatörü Şerafettin ERBAYRAM, "Sözleşmeli Üretim Modelinde Alternatif Uygulama Önerileri" konusunda İzzet Baysal Üniversitesi İİB.Fak.'den Yrd. Doç. Dr. Bahadır AYDIN, "Avrupa Birliği'nde Sözleşmeli Üretim" konusunda Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nden Doç. Dr. Emine OLHAN, "Tarım Sektöründeki Gelişmelerin Gazeteci Gözüyle Değerlendirilmesi" konusunda Dünya Gazetesi'nden Ali Ekber YILDIRIM birer konuşma yaptı. Panel, çok büyük ilgi gördü. Bolu İl Temsilcimiz Niyazi KALFA ile birlikte panel katılımcıları, 12 Mart 2005 günü Bolu'da, çeşitli tarımsal üretim tesislerini ziyaret ettiler. Ayrıca 12 Mart 2005 günü akşamı, Bolu İl Temsilciliği Başak Balosu büyük bir coşku ile gerçekleştirildi.

7.1.68. TOPLANTI: ULUSAL BİYOGÜVENLİK YASA TASLAĞI 12.03.2005 ANKARA

Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü tarafından düzenlenen, 12 Mart 2005 Cumartesi günü saat 10:00 da A.O.Ç Tügem Sosyal Tesisleri'nde gerçekleştirilecek ve Ulusal Biyogüvenlik Yasa Taslağı'nın tartışılacağı Toplantı'ya ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katıldı.

7.1.69. KONFERANS: AB SÜRECİNDE TÜRKİYE TARIMI - 14.03.2005 KASTAMONU

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 14 Mart 2005 günü saat 14:00 de Kastamonu'da, "AB Sürecinde Türkiye Tarımı" konusunda bir Konferans verdi.

7.1.70. PANEL: BİYOGÜVENLİK YASA TASARISI YAŞAMIMIZI GÜVENCEYE ALABİLECEK Mİ? 15 Mart 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 15 Mart 2005 Salı günü Tüketici Hakları Derneği'nce (THD) düzenlenen "Biyogüvenlik Yasa Tasarısı Yaşamımızı Güvenceye Alabilecek mi?" başlıklı panele katılarak ODA'mız görüşünü aktardı. PANKOBİRLİK Konferans Salonu'nda 15 Mart Dünya Tüketici Hakları Günü nedeniyle düzenlenen paneli, Tüketici Dernekleri Federasyonu (TÜDEF) Başkanı Turhan ÇAKAR yönetti. ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN panelde, "Bugün için biyoteknolojinin, biyoçeşitlilik ve tüm çevresel değerler üzerinde tahrip yaratacağı ve tarımda bağımlılık ilişkisine yol açacağı açıktır. Bu nedenle bunu pazarlık konusu yapmıyoruz ve GDO'ya hayır diyoruz" diye konuştu. Panelde ayrıca Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Murat ÖZGEN, ODTÜ Gıda Mühendisliği Bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Candan GÜRAKAN, TÜDEF/THD'den Doç. Dr. Şükran ŞAHİN, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı/TAGEM'den Dr. Vehbi ESER ve GDO'ya Hayır Platformu'ndan Avukat Fevzi ÖZLÜER birer konuşma yaptı.

7.1.71. KONFERANS: "TÜRKİYE TOPRAKLARININ GELECEĞİ" 19.03.2005 İSTANBUL

TMMOB ZMO İstanbul Şubesi'nin Aylık Konferanslar Dizisi çerçevesinde 17 Mart 2005 Perşembe günü Kadıköy Belediyesi Barış Manço Eğitim ve Kültür Merkezi'nde TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ "Türkiye Topraklarının Geleceği" konulu bir konferans verdi.

Konferans ODA'mız ve diğer demokratik kitle örgütlerinin üyeleri tarafından ilgiyle izlendi.

7.1.72. TBMM DİLEKÇE KOMİSYONU TOPLANTISI-17.03.2005 ANKARA

TBMM Dilekçe Komisyonu'nun, "GDO'ya Hayır Platformu'nca Meclis'e iletilen yüz bin adet imzalı dilekçe" gündemiyle, 17 Mart 2005 Perşembe günü saat 10.00'da yapılan toplantıya, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN ile Tarım Orkam-Sen Genel Başkanı Sezai KAYA, THD Genel Başkanı Turhan ÇAKAR ve Avukat Fevzi ÖZLÜER katıldı.

7.1.73. "DÜNYA SU GÜNÜ" NÜ KUTLADIK

22 Mart Dünya Su Günü nedeniyle TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI, TÜSKOOP-BİR, ATO ve TOBB'un ortaklaşa düzenlediği "Ulusal Su Yönetiminde Yasal ve Kurumsal Arayışlar" Sempozyumu, 21 Mart 2005 Pazartesi günü TOBB Toplantı Salonu'nda yapıldı. Sempozyuma, DYP Genel Başkan Yardımcısı Saffet KAYA, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim ÖĞÜT, TOBB Başkanvekili Faik YAVUZ, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve TÜSKOOP-BİR Genel Başkanı A. Halis UYSAL katıldı. Ülkenin dört bir yanından konukları ağırlayan sempozyum, büyük beğeni gördü. Sempozyumda, "Ulusal Su Yönetiminde Yasal Arayışlar" ve "Ulusal Su Yönetiminde Kurumsal Arayışlar" başlıklı iki oturum gerçekleştirildi.

7.1.74. GÜNAYDIN UM:AG'DA DERS VERDİ 23 Mart 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 23 Mart 2005 Çarşamba günü Uğur Mumcu Araştırmacı Gazetecilik Vakfı'nda (um:ag), gazetecilik eğitimi alan adaylara ders verdi. GÜNAYDIN derste, "Türkiye Tarımının Sosyo-Ekonomik Yapısının Genel Özellikleri ve Bu Yapıyı Etkileyen İçsel ve Dışsal Dinamikler; Tarım-Çevre-Tüketici Etkileşimleri; Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar; Hormonlar ve Zirai Mücadele İlaçları" konularına değindi.

7.1.75. NEVŞEHİR'DE PATATES ZİRVESİ 24-26 Mart 2005

Nevşehir'de 24-25-26 Mart 2005 tarihlerinde "Ulusal Patates Zirvesi" gerçekleştirildi. Zirveye ODA'mız adına Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Servet KEFİ ve Ziraat Yüksek Mühendisi Gülay TUNCER katılarak sunum yaptılar.

7.1.76. PANEL: "TARIM POLİTİKALARINA KARŞI KÜÇÜK KÖYLÜ TARIMININ TAVRI NE OLMALIDIR?" 24-27 Mart 2005 İSTANBUL

Beşiktaş-Dolmabahçe Kültür Merkezinde 24-27 Mart tarihleri arasında düzenlenen 4. Uluslararası Organik Ürünler ve Çevre Fuarı'nın etkinlikleri kapsamında 25 Mart Cuma günü düzenlenen panellerde Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyemiz Fatih TAŞDÖĞEN "Tarım Politikalarına Karşı Küçük Köylü Tarımının Tavrı Ne Olmalıdır?", Şube Başkanımız Ahmet ATALIK "Türkiye Tarımı Nereye Gidiyor? DTÖ, IMF, AB Tarım Politikası" konularında sunum yaptılar.

7.1.77. 1. ULUSAL TARIM-ORMANCILIK-GIDA VE ÇEVRE KURULTAYI

26 Mart 2005

Tarım, ormancılık, gıda ve çevre alanında çalışan ve sayıları 40'ı aşan meslek kuruluşları, kooperatifler, birlikler, sendikalar, vakıflar, dernekler, odalar ile tabip, tüketici ve kadın organizasyonlarından oluşan "Türkiye Tarım-Ormancılık-Gıda ve Çevre Platformu" 1 Şubat ve 9 Mart 2005 tarihlerinde ODA'mızda toplanarak, kurultay hazırlıklarını ve güncel gelişmeleri değerlendirdi. Platformun çalışmaları sonucunda "1. Ulusal Tarım-Ormancılık-Gıda ve Çevre Kurultayı", 26 Mart 2005 Cumartesi günü Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanatlar Merkezi'nde yapıldı. Kurultayın açılışında konuşan ODA'mız Başkanı ve Türkiye Tarım-Ormancılık-Gıda ve Çevre Platformu Dönem Sözcüsü Gökhan GÜNAYDIN, kapitalizmin geçmişle kıyaslanamayacak ölçüde vites büyüttüğünü söyledi. Ülkelerin ekonomik ve sosyal olarak işgal altında bulunduğunu anlatan GÜNAYDIN, Türkiye'nin tüm ulusal kaynaklarının borç ödemeye özgülendiğine işaret etti.

Sosyal devletin tasfiye edildiğini belirten GÜNAYDIN, şöyle konuştu:

"Çünkü sosyal devletle amaçlanan borç ödemeye yönelik hizmet değil, yurttaşların devletin çeşitli hizmetlerinden yararlandırılması. Tarım 4 yıldır boş yere geri gitmiyor. Hayvancılığımız boş yere çökmüyor. Cumhuriyet dönemi boyunca birikimi yapılan

tarımsal KİT'lerin çok uluslu şirketlere peşkeş çekilmesi uğruna ve yalnızca borç ödemeyi aksatmadan yapmak adına siyaset, ekonomi manipüle ediyor. İşte biz 40'ı aşkın örgüt bu sürece 'dur' demek için nefeslerimizi birleştirmeye karar verdik."

Güçbirliği yapmanın tam zamanı olduğunu vurgulayan GÜNAYDIN, "Bir bütünsel karşı duruşu organize edebilmek için bu platform kuruldu" dedi.

Kurultay'da, çalışma gruplarınca hazırlanan "Bitkisel Üretim", "Hayvancılık", "Gıda" ve "Ormancılık" konusundaki taslak raporlar, katılımcı kuruluşların katkı ve eleştirilerine açılarak, basıma yönelik hazırlıklar tamamlandı.

7.1.78. KONFERANS:"AB SÜRECİNDE TÜRK TARIMI - SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ" - 30.03.2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 30 Mart 2005 Çarşamba günü saat 14:00 de Oran Halk Kütüphanesi'nde "AB Sürecinde Türk Tarımı - Sorunlar ve Çözümler" konulu bir Konferans vermiştir.

7.1.79. EKOLOJİ POLİTİKA SEMİNERLERİ-III 2 Nisan 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, TMMOB Çevre Mühendisleri Odası ve Ekoloji Kolektifi'nin 2 Nisan 2005'te Mimarlar Odası Lokali'nde ortaklaşa düzenledikleri "Ekoloji Politika Seminerleri-III" etkinliğinde, "Güncel Kapitalist Tarım Politikaları" konusunda bir sunum yaptı.

7.1.80. ODA BAŞKANIMIZ GÜNAYDIN KTZMO'NUN GENEL KURULU'NA KATILDI 4 Nisan 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Kıbrıs Türk Ziraat Mühendisleri ODASI'nın (KTZMO) davetlisi olarak Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ne giderek, KTZMO'nun 4 Nisan 2005 tarihinde gerçekleştirilen 38. Dönem Genel Kurulu'na katıldı.

Genel Kurul'da, Kıbrıs Türk ZMO Başkanı Ali GÖKSU ve Türkiye ZMO Başkanı Gökhan GÜNAYDIN'ın yanında, KMMOB Başkanı Sn. Ahmet ULAŞ, Barış ve Demokrasi Hareketi Genel Sekreteri Sn. Mehmet ÇAKICI, Toplumcu Kurtuluş Partisi Genel Başkanı Sn. Hüseyin ANGOLEMLİ, Ulusal Birlik Partisi milletvekili ve bir önceki dönem Tarım ve Orman Bakanı Sn. İrsen KÜÇÜK, Cumhuriyetçi Türk Partisi Genel Sekreteri Sn. Ferdi Sabit SOYER ile Kıbrıs Tarım ve Orman Bakanı Sn. Raşit PERTEV açılış konuşmaları yaptılar.

ODA Başkanı'mız yaptığı konuşmada, dünya - Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti tarım sektörlerinin, orta ve uzun vadede karşı karşıya bulunacağı rekabet ortamını, Dünya Ticaret Örgütü ve Avrupa Birliği açılımlarından örneklenerek anlattı ve yarışmacı bir tarım sektörü ve kırsal alan yönetimi için çözüm önerileri üzerinde durdu.

Bayrak Televizyonu'nun yayınladığı Genel Kurul'da, faaliyet raporları ve mali raporların okunup aklanmasından sonra yapılan seçimleri, Ali GÖKSU başkanlığındaki liste kazandı.

ODA Başkanı GÜNAYDIN ve Kıbrıs Tarım ve Orman Bakanı Sn. Raşit PERTEV, Türkiye ve Kuzey Kıbrıs'ın güncel tarımsal sorunları hakkında görüş alışverişinde bulundular.

Ayrıca, 4 Nisan 2005 günü Genel Kurul sonrası, Kıbrıs'ta bitkisel ve hayvansal üretim alanları dolaşarak, gözlem ve saptamalar yapıldı. Devlet Kimya Laboratuvarı ziyaret edilerek, pestisit analiz sonuçları hakkında bilgi alındı.

Akşam, meslektaşımız Sn. Ahmet POLİLİ tarafından hazırlanan ve SİM RADYO'da yayımlanan "Tarımı Tartışalım" Programına katılan ODA Başkanı'mız, sektörel sorunlar ve çözüm önerileri hakkında görüşlerimizi ortaya koydu.

5 Nisan 2005 günü de, Türkiye'nin Kıbrıs Yardım Heyeti'nde görevli Tarım Müşaviri ziyaret edilerek, Türkiye ve Kuzey Kıbrıs arasındaki tarımsal ilişkilerin geliştirilmesinde, her iki ODA'nın işbirliği ve katkıları üzerinde görüş alışverişinde bulunuldu.

ODA'lar arası işbirliğinin geliştirilmesi açısından oldukça yararlı olan KKTC Ziraat Mühendisleri ODASI ziyaretinde, yakın dönemde yapılacak ortak çalışmalar da planlanmıştır.

7.1.81. KIRSAL ALAN PLANLAMASI SEMİNERİ-"AB SÜRECİ VE KIRSAL ALANLARIMIZIN GELECEĞİ - YENİ MEKANSAL İLİŞKİLER VE STRATEJİLER" 8.4.2005

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, Şehir ve Bölge Planlama Bölümü tarafından 8 Nisan 2005 tarihinde "AB Süreci ve Kırsal Alanlarımızın Geleceği - Yeni Mekansal İlişkiler ve Stratejiler" çerçevesine düzenlenen 7. Kırsal Alan Planlaması Semineri'ne katılan ODA Başkanımız Sayın Gökhan GÜNAYDIN "OTP Türkiye İçin Uygun Bir Politika Seti midir?" konulu bir sunuş yaptı.

7.1.82. TBMM TARIM ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI - 15.04.2005 - ANKARA

15.04.2005 tarihinde, TBMM Tarım Orman ve Köyüşleri Komisyonu Başkanlığı'nda yapılan, Toprak Koruma Kanunu'nun görüşüldüğü toplantıya ODA'mızı temsilen Prof. Dr. İlhami SÖNMEZ, Baki Remzi SUIÇMEZ, Ekrem KALENDEROĞLU katılmışlardır.

7.1.83. A.Ü.Z.F. I. CANSUYU BAYRAMI 15.04.2005 ANKARA

A.Ü.Z.F. I. Cansuyu Bayramı: Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi tarafından düzenlenen I. Cansuyu Bayramı etkinlikleri kapsamında 15 Nisan 2005 tarihinde A.Ü.Z.F'de, Öğrenci Temsilciliğimiz ve ODA'mız tarafından tanıtım stantları açıldı. A.Ü.Z.F. Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ'un da ziyaret ettiği stantlar şenliğe katılanlar tarafından yoğun ilgi gördü. Dekanlık önündeki etkinliklerde Halk Oyunları gösterileri ve 4. Kolordu Bando'sunun konseri öğrencilere coşkulu anlar yaşattı.

7.1.84. PANEL:"GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ORGANİZMALAR"15.04.2005 ADANA

15 Nisan 2005 tarihinde Adana'da Tüketici Dernekleri Federasyonu tarafından düzenlenecek olan Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar konulu Panel'e ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN katılacaktır.

7.1.85. KONFERANS-16.04.200520.04.2005 ÇANAKKALE

16 Nisan 2005 günü "Avrupa Birliği Sürecinde Türkiye Tarımı " konulu konferans gerçekleştirildi. Konferansı Ziraat Mühendisleri Odası Genel Başkanı Sayın Gökhan Günaydin sundu. Konferansa 120 si Ziraat Mühendisi olmak üzere toplam 135 izleyici katıldı.

7.1.86. "AB'YE UYUM SÜRECİNDE TARIM VE ÇEVRE" 26 Nisan 2005

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 26 Nisan 2005 Salı günü Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı'nda düzenlenen "Avrupa Birliği'ne Uyum Sürecinde Tarım ve Çevre" konulu sempozyuma katıldı. "AB-Ortak Tarım Politikası Türkiye İçin Uygun Bir Politika Seti Midir?" konulu bir sunum yapan GÜNAYDIN, Türkiye'nin tarımına, OTP'nin 7/1'i kadar kaynak ayırabildiğine dikkat çekti. Dünyada tarımın bir liberalizasyon dalgası ile karşılaştığına işaret eden GÜNAYDIN, şöyle konuştu: "Türkiye tarımına önümüzdeki 10 yıllık süre boyunca yılda en az 10 milyar dolar aktarmalı. Yoksa tarımla ilgili yapılacak hiçbir şey yoktur. Dünyada neler olup bittiğinin farkında olan, ulusal çıkarlara uygun, doğru tarım politikaları izlenmeli. Ayrıca bütün bunları yaşama geçirecek etkin, güçlü bir kamu planlaması kurgulanmalıdır. Kalkınan, büyüyen bir Türkiye için tarım önkoşuldur."

Başkanlığını TÜGEM eski Genel Müdürü Prof. Dr. Ali ERYILMAZ'ın yaptığı oturumda, Hacettepe Üniversitesi İktisat Bölüm Başkanı Prof. Dr. Ahmet ŞAHİNÖZ ile Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı Nebi ÇELİK de birer konuşma yaptı.

7.1.87. MALATYA'DA GDO PANELİ 30 Nisan 2005

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, 30 Nisan 2005'te Malatya'da, Tüketici Dernekleri Federasyonu tarafından düzenlenen "Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar" konulu panele katılarak, ODA görüşlerimizi sundu. TAŞDÖĞEN burada Malatya İl Temsilcimiz Fevzi ÇİÇEK ile birlikte İl Temsilciliği Binası'nda meslektaşlarımızla bir söyleşi gerçekleştirdi. ODA çalışmalarını hakkında bilgi veren TAŞDÖĞEN, meslektaşlarımızın sorularını da yanıtladı.

7.1.88. TBMM TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI – 03.05.2005

TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nun, "Tarım Kanunu Tasarısı ve Avrupa Birliği Uyum Komisyonu Raporu"nu görüşmek üzere 3 Mayıs 2005 günü yaptığı toplantıya, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katıldı. GÜNAYDIN, toplantıda ODA'mız görüşlerini aktardı.

7.1.89. "AB HAZIRLIK VE MÜZAKERE DÖNEMLERİ İLE ÜYELİK KOŞULLARINDA TÜRKİYE TARIMI SEMPOZYUMU" 4-5 Mayıs 2005

TEMA'nın, ODA'mız, TÜBİTAK ve Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin desteğiyle düzenlediği, "AB Hazırlık ve Müzakere Dönemleri ile Üyelik Koşullarında Türkiye Tarımı" konulu sempozyum, 4-5 Mayıs 2005 tarihlerinde TÜBİTAK Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi.

Sempozyumun açılışında konuşan 9. Cumhurbaşkanı Süleyman DEMİREL, Türkiye'nin çağdaş, uygar, zengin, kalkınmış bir ülke olma yoluna girdiğini ve bunu gerçekleştireceğini söyledi. Türkiye'nin tarımda çalışan nüfusunun yüzde 35 olduğunu belirten DEMİREL, "Tarımdaki nüfusun azaltılması gerekiyor. Tarım nüfusunda yüzde 20 indirim, tam 50 seneye tekabül ediyor. Ve henüz yüzde 35 rakamındayız. Avrupa seviyesine inmemiz için 40 seneye ihtiyaç var" diye konuştu. Çiftçi başına desteğin Türkiye'de 1.500 dolar, AB ülkelerinde 16 bin dolar, Kore'de 22 bin dolar olduğunu kaydeden Demirel, "Biz çiftçiye destek verince popülizm oluyor, bu Avrupa'da destek oluyor. AB meselesinde Türkiye'nin en zor işi tarımdır. 15 sene ne kadar çabalasak da, 40 sene açığı kapatamayız. O zaman ne olacak? Birtakım yeni yollar şekiller bulmak lazım" dedi.

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, AB'yi "hızla giden bir trene" benzeterek, "Türkiye'nin bu trene atlarken aşağıya düşmemesi için çok dikkatli olması gerekiyor. OTP tam üyelik koşullarında iç mevzuat haline gelecek ve tartışma dışı kalacaktır. Türkiye, önümüzdeki 10 yıllık dönemde tarımı çok farklı bir gözle değerlendirmeli, doğru politikaları yaşama geçirmelidir. Ya, 2015'e kadar tüm dünyayla rekabet edecek bir sektörü kurgulayacağız ya da 2015'e kadar bu ülkede yaşayan bir tarım sektörü kalmayacak" diye konuştu.

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ, Türkiye'nin tarımdaki bilgi açığını hızla kapatarak, bilgi üreten bir ülke durumuna gelmeden, AB ile bütünleşme çabasında önemli adımlar atamayacağını söyledi.

TEMA Mütevelliler Heyeti Başkanı Hayrettin KARACA, topraksız tarım olamayacağını ve toprağın derdi çözülmeden tarımın derdinin çözülemeyeceğini kaydetti. Aşırı sulama, bilinçsiz ilaç ve gübre kullanımı gibi toprağı verimsiz kılmak için her şeyin yapıldığını anlatan KARACA, "Bağımsızlık topraktan gelecektir" dedi.

Sempozyum kapsamında daha sonra TEMA Danışmanı Mahir GÜRBÜZ tarafından, "Türkiye Tarımı ve AB: Olanaklar ve Kısıtlar" konulu bir sunum yapıldı.

"Tarımsal Yapıda Dönüşüm"

Sempozyumun "Tarımsal Yapıda Dönüşüm" konulu ilk oturumunu Prof. Dr. Cemal TALUĞ yönetti. Oturumda sunum yapan ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, tarım sektöründeki değişim ve gelişimleri rakamlarla anlattı. GÜNAYDIN, "Türkiye'nin kendi ekolojisinde çok rahat yetiştirdiği mısır, ekmeklik buğday, pamuk ve çeltiğe 1.8 milyar dolar ödemesi, ülke politikalarının yeniden gözden geçirilmesini gerektirmektedir" dedi. Ulusal çıkarlara uygun bir tarım politikasının uygulanması gerektiğini vurgulayan GÜNAYDIN, IMF ve Dünya Bankası odaklı tarım politikalarının bırakılmasını istedi. GÜNAYDIN, "AB sürecini doğru okuyacağız. Özelleştirmeyi reddeden, kendine yeten, rekabetçi, doğal kaynaklarını koruyan ve geliştiren bir tarıma ihtiyaç var" diye konuştu.

7.1.90. "DTÖ, AB VE TÜRKİYE TARIMI" PANELİ24 Mayıs 2005 / BOLU

ODA'mız Bolu İl Temsilciliği ile Abant İzzet Baysal Üniversitesi İktisat Topluluğu'nun ortaklaşa düzenlediği, "DTÖ, AB ve Türkiye Tarımı" konulu panel, 24 Mayıs 2005 Salı günü Bolu'da gerçekleştirildi. Prof. Dr. Mahir ULUSOY'un yönettiği panele konuşmacı olarak, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Doç. Dr. Emine OLHAN ve Yrd. Doç. Dr. Bahadır AYDIN katıldı.

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ile II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER, Bolu'da Abant İzzet Baysal Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Tekin BABAÇI da ziyaret ederek, görüş alışverişinde bulundular.

7.1.91. "20. YILINDA TÜRKİYE'DE ÖZELLEŞTİRME GERÇEĞİ" SEMPOZYUMU26 Mayıs 2005

TÜRK-İŞ, HAK-İŞ, DİSK, KESK, TMMOB, TTB VE KİGEM'in ortaklaşa düzenlediği "20. Yılında Türkiye'de Özelleştirme Gerçeği" Sempozyumu, 26-27 Mayıs 2005 tarihlerinde Ekin Tiyatrosu'nda gerçekleştirildi. Sempozyumun ilk günü olan 26 Mayıs Perşembe günü, Pevrul KAVLAK Başkanlığında, "20. Yılda Özelleştirmenin Bilançosu" konulu bir oturum yapıldı. ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN da, oturumdaki sunumunda, tarımsal özelleştirmeleri anlattı.

Türkiye'de, üretim yapısında açık çöküşler bulunduğunu kaydeden GÜNAYDIN, "Türkiye, sattığından daha fazla ithal ediyor. Türkiye artık tarımda net ithalatçı bir ülke haline gelmiştir. Tüm bu süreç, hem ülkede yaşayan insanların, hem de o insanların sahip olduğu ekonominin açıkça aleyhine yürüyor. Türkiye'deki tüm kesimlerin özelleştirmeye hayır demesi gerekiyor" dedi. Sempozyum, büyük ilgiyle izlendi.

7.1.92. "AB SÜRECİNDE KIRSAL KALKINMA" KONFERANSI28 Mayıs 2005 / ANAMUR

Anamur İlçe Temsilciliğimizin düzenlediği etkinlikler kapsamında, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN 28 Mayıs 2005'de Anamur Atatürk Kültür Merkezi'nde "AB Sürecinde Kırsal Kalkınma" adlı bir konferans verdi. Açılış konuşmalarını SHP Mersin Milletvekili Ersoy BULUT ve Türk Sanayici ve İşadamları Vakfı Genel Başkanı Veli SARITOPRAK'ın yaptığı konferansı, Yrd. Doç. Dr. Akif ALTINBIÇAK yönetti. Konferans büyük ilgiyle karşılandı.

Etkinlikler kapsamında Anamur'da akşam da "Başak Balosu" gerçekleştirildi. ODA'mız Başkanı GÜNAYDIN ve Mersin Şube Başkanımız Mehmet ATEŞ'in de katıldığı Baloda, bugüne dek ZMO'ya destek ve katkı sunanlara teşekkür plaketi verildi.

Anamur İlçe Temsilciliğimiz ve Muz-Der'in katkısıyla Türk Sanayici ve İşadamları Vakfı Genel Başkanı Veli SARITOPRAK'ın yaptığı basın açıklamasında da, muzda uygulanacak gümrük vergilerinin düşürülmesine karşı muzun hassas ürün listesine alınması gerektiği belirtildi.

7.1.93. "SAĞLIKLI TAVUK BİLGİ PLATFORMU" TOPLANTISI01 Haziran 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 1 Haziran 2005 Çarşamba günü İstanbul'da, "Sağlıklı Tavuk Bilgi Platformu Danışma Kurulu"na katıldı. Kanatlı sektörü ile ilgili alanda çalışan meslek odası başkanları, sivil toplum kuruluşları başkanları ve akademisyenlerden oluşan kurul, ülkemizde sosyo-ekonomik açıdan büyük önem taşıyan kanatlı sektörü ürünleri hakkında tüketiciyi ve kamuoyunu doğru bilgilendirme amacını taşıyor.

7.1.94. EKOLOJİK TARIM PANELİ - 02 Haziran 2005

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 2 Haziran 2005 Perşembe günü İstanbul Ticaret Odası (İTO) tarafından düzenlenen, "Ekolojik Tarım Paneli"ne katıldı. Başkanlığını, Trakya Üniversitesi Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dekan Yardımcısı Prof. Dr. Adnan ORAK'ın yaptığı panelde, GÜNAYDIN'ın yanı sıra Prof. Dr. Uygun AKSOY, Prof. Dr. Dilek BOYACIOĞLU ve Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı'ndan Fatma MAMAK birer konuşma yaptı.

TMMOB yöneticilerinin katılımıyla, 9 Temmuz 2005'te bir toplantı yaptı. Makina Mühendisleri Odası Suat Sezai Gürü Salonu'ndaki toplantıda, TMMOB Örgütülüğünün geliştirilmesi Çalışma Grubu'nun önerisi doğrultusunda, Çalışma Grubu tarafından hazırlanan Mevcut Durum Analizi Anketi değerlendirildi. Toplantıya ODA'mızdan ... Katıldı.

TMMOB'un, Mimarlar Odası'nın kendisi aleyhine açtığı davaya ilişkin süreci gözden geçirmek ve yaşanan olumsuzlukların aşılması için düşünce birliği sağlamak amacıyla 13 Haziran 2005 Pazartesi günü düzenlediği toplantıya ODA'mız Yazman Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN ve Hukuk Müşavirimiz Zuhal DÖNMEZ katıldı. Toplantıda 23 odanın yazman üyeleri ve hukuk danışmanları yer aldı.

7.1.105. KÖY-KOOP 7. OLAĞAN GENEL KURULU ODA'MIZDA YAPILDI 28 Temmuz 2005

Köy Kalkınma ve Diğer Tarımsal Amaçlı Kooperatif Birlikleri Merkez Birliği'nin (KÖY-KOOP) 7. Olağan Genel Kurul Toplantısı, 28 Temmuz 2005 Perşembe günü ODA'mız Lokali'nde yapıldı. Toplantıya, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı TEDGEM Genel Müdürü Mehmet TAŞAN, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Türkiye Milli Kooperatifler Birliği Genel Başkanı Muammer NİKSARLI, KÖY-KOOP Genel Başkanı Mehmet ÖZKURNAZ, ODA'mız Başkan Yardımcısı Dr. Turhan TUNCER, Genel Sekreter Ural ERSOY ve eski Süleyman Demirel Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Lütfi ÇAKMAKÇI katıldı.

TEDGEM Genel Müdürü Mehmet TAŞAN, toplantıda yaptığı konuşmada, kooperatifçilik alanında yaptıkları çalışmalara değinerek, tarımsal amaçlı kooperatiflerin dağılıklığının biran önce giderilmesi dileğinde bulundu. ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Türkiye'de üretici köylünün haklı istemini dile getirebilmesi gerektiğini vurgulayarak, Genel Kurul'a başarılar diledi. Divan Başkanlığı görevini de üstlenen Türkiye Milli Kooperatifler Birliği Genel Başkanı Muammer NİKSARLI, Türkiye'de üreticilerin her dönem siyasetçilere aldanmış olduğunu kaydetti. KÖY-KOOP Genel Başkanı Mehmet ÖZKURNAZ da, birliğin sorunların çözülmesi için aktif biçimde çalıştığını ve çalışmaya devam ettiğini belirtti.

7.1.106. BTC'DEN ÇEVRE YÖNETİMİ TANITIM TOPLANTISI 10 Ağustos 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'ın "Bakü-Tiflis Ceyhan Ham Petrol Boru Hattı'nın topraklarımız, meralarımız, bitki ve hayvan çeşitliliğimizi tehdit ettiğine" ilişkin yaptığı açıklama üzerine, BTC şirketi 10 Ağustos 2005 Çarşamba günü Gölbaşı'nda, ODA'mız, Jeofizik Mühendisleri Odası ve ilgili bakanlık temsilcilerine yönelik bir tanıtım toplantısı düzenledi. ODA'mız adına Başkan Gökhan GÜNAYDIN ve Celil AYGÜL'ün katıldığı toplantıda, "BTC Çevre Yönetim Sistemi, Eski Haline Getirme (Mühendislik ve Bitki Örtüsü) ve Çevresel Yatırım Programı" konularındaki uygulamalara ilişkin sunumlar yapıldı.

Çınar Mühendislik Şirketi'nden Toprak Uzmanı Mustafa ÇELİKEL, çalışmalardan etkilenen 30 bin dekarlık arazide, üst toprağın inşaat öncesinde sıyrıldığını, istiflendiğini; meyilli ve erozyona duyarlı özel alanlarda toprak koruma önlemlerinin alındığını, bio-restorasyon çalışmalarının yapıldığını kaydetti.

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 3 bin hektarlık alanın doğrudan ve dolaylı etkilenmesinden kaygı duyduklarını belirterek, "1076 kilometre boyunca açılan kanal tümüyle eski haline getirildi dersiniz, tarımı bilen herkes 'Hayır bu mümkün değil' der. İzleme sürecine devam edilerek, olası geriye gidişlerde BTC şirketinin sorumluluğunda olmak üzere ilerde buraya müdahale edebilecek bir organizasyon yapısına sahip olunmalıdır" diye konuştu.

Uygulamaların yerinde tanıtılması amacıyla 11 Ağustos 2005 Perşembe günü de Adana'da saha gezisi düzenlendi. Geziye, ODA'mız adına Başkan Gökhan GÜNAYDIN ve Celil AYGÜL katıldı.

7.1.107. BTC HAM PETROL BORU HATTI SAHA GEZİSİ 11.08.2005 ADANA

Bakü-Tiflis Ceyhan Ham Petrol Boru Hattı güzergahında, BTC Çevresel Yönetim Planları çerçevesinde yapılan uygulamaların Ziraat Mühendisleri Odası, Jeofizik Mühendisleri Odası ve ilgili Bakanlık temsilcilerine tanıtılması ile ilgili olarak 11 Ağustos 2005 Perşembe günü Adana'da düzenlenen saha gezisine, ODA'mız adına Başkan Gökhan GÜNAYDIN ve Celil AYGÜL katıldı.

7.1.108. GÖKÇEADA 1. EKOLOJİ ŞENLİĞİ 31 Ağustos-4 Eylül 2005

Gökçeada Kaymakamlığı, Gökçeada Belediyesi ve GDO'ya Hayır Platformu'nun düzenlediği "Gökçeada 1. Ekoloji Şenliği ve Çalışma Atölyeleri", 31 Ağustos-4 Eylül 2005 tarihleri arasında Gökçeada'da gerçekleştirildi. Yılda bir kez olmak üzere farklı yerlerde çiftçi/tarım örgütleri, tüketici örgütleri ve ekolojistlerin yöre halkıyla buluşmasını amaçlayan etkinliğe, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Yönetim Kurulu Üyemiz Fatih TAŞDÖĞEN, İzmir Şube Başkanımız Prof.Dr. Kamil Okyay SINDIR, İstanbul Şube Başkanımız Ahmet ATALIK ve Şube 2. Başkanımız Yıldırım DERYA katıldı.

Açılış konuşmalarını, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Gökçeada Belediye Başkanı Halil Rüştü AKGÜN ve Gökçeada Kaymakamı Haluk NADİR'in yaptığı etkinliğin ilk paneli, 1 Eylül 2005 Perşembe günü Yeni Bademli Köy Kahvesi'nde, "Ekolojik Tarım Nedir?" başlığı altında gerçekleştirildi. Eşelek Köyü Kahvesi'nde 2 Eylül 2005 Cuma günü düzenlenen "Genel Olarak Tarım ve Sorunları" başlıklı panelde, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, "Ekolojik tarımı nasıl bir alternatif duruş haline getirebiliriz? Küçük çiftçiler açısından anlamı nedir?" konusunda; Yönetim Kurulu Üyemiz Fatih TAŞDÖĞEN de, "DTÖ ve AB tarım politikaları" konusunda birer sunum yaptılar. Uğurlu Köyü Kahvesi'nde, 3 Eylül 2005 Cumartesi günü yapılan "Tarımın Örgütlenmesi" konulu panelde, İstanbul Şube Başkanımız Ahmet ATALIK, "Türkiye Tarımının Dünden Bugüne Örgütlenmesi" konulu bir bildiri sundu. Etkinlik, 4 Eylül 2005 Pazar günü, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve Gökçeada Kaymakamı Haluk NADİR'in kapanış konuşmalarıyla sona erdi.

7.1.109. SABANCI ÜNİVERSİTESİ GENETİĞİ DEĞİŞTİRİLMİŞ ÜRÜNLER SEMPOZYUMU 13.09.2005 İSTANBUL

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Sabancı Üniversitesi tarafından 10-11 Eylül 2005 tarihlerinde düzenlenen Genetiği Değiştirilmiş Ürünler Sempozyumu'na katıldı.

Ankara Üniversitesi'nden Prof.Dr. Murat ÖZGEN, GDO'ya Hayır Platformu Ekoloji Kolektifinden Şafak MERT, Reading Üniversitesi'nden Prof.Dr. Richard PHIPPS, Rusya'dan Prof. Dr. Alexander GOLIKOV, Illionis Üniversitesi'nden Prof. Dr. Bruce CHASSY, DPT'den Yusuf IŞIK, Bilkent Üniversitesi'nden Prof.Dr. Mehmet ÖZTÜRK, Sabancı Üniversitesi'nden Prof.Dr. Selim ÇETİNER'in katılımcı olduğu sempozyumun ikinci gününde ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, "GDO Tartışmaları Işığında Geleceğimizi Yeniden Düşünmek ve Yaratmak" konulu bir sunum yaptı.

GDO'ların insan ve çevre üzerindeki olumsuz etkilerini, sosyoekonomik olumsuzluklarını, Ziraat Mühendisleri Odası'nın bu teknolojiye karşı olmadığını, Türkiye'nin bu teknolojiye sahip olması gerektiğini, ancak geri döndürülemeyen olumsuzluklar yaratacak olan tohum üretimi konusunda bu teknolojinin kullanılmasının yarardan çok zarar getireceğini, çiftçiyi yurtdışına bağımlı kılarak bir sömürü mekanizması olarak kullanılacağını, dünyadaki açları doyurmak gibi bir hedeften ziyade yaşayan organizmanın ticaret amaçlı patentini almaya yönelik bir sistemin bir bütün olarak değerlendirilmesini içeren ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN'in sunumu büyük ilgiyle izlendi.

7.1.110. III. KOBİ ZİRVESİ-17.09.2005 İSTANBUL

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Lütfü Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı, Dolmabahçe B Salonunda saat 16:00'da başlayacak olan "Çevre ve Sosyal Sandartlar" konulu 6. Oturum'a konuşmacı olarak katılacaktır

7.1.111. AÜZF 1. SINIF ÖĞRENCİLERİNE UYUM PROGRAMI - 19.09.2005

Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin 2005-2006 Öğretim Yılı 1. Sınıf Öğrencileri Fakülte Uyum Programı, 19 Eylül 2005 Pazartesi günü gerçekleştirildi. Fakültede düzenlenen tören, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Cemal TALUĞ, Peyzaj Mimarları Odası Başkanı Aysegül ORUÇKAPTAN ve Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğrenci Etkinlikleri Komitesi Üyesi Doç. Dr. Selma ÜLGENTÜRK'ün açılış konuşmalarıyla başladı. Tören beğeniyle izlendi.

7.1.112. KONFERANS - 03.10.2005 BALIKESİR

ODA Başkanı'mız Gökhan GÜNAYDIN, 3 Ekim 2005 günü, Balıkesir'de, "Dünden Bugüne Türkiye Tarımı, AB ve DTÖ Sürecinin Sektöre Etkileri" konulu bir Konferans verdi.

Siyasal parti ve sivil toplum kuruluşları temsilcileri, ziraat mühendisleri, üreticiler ve yurttaşların geniş katılımı ile gerçekleşen Konferans, yoğun ilgi gördü.

Aynı günün akşamı Balıkesir'de KARESİ TV'de yapılan canlı yayına katılan GÜNAYDIN "Müzakere Çerçeve Belgesi" hakkında ODA'mız görüşlerini açıkladı.

7.1.113. BTC YETKİLİLERİ İLE TOPLANTI - 20.10.2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN 20 Ekim 2005 Perşembe günü BTC yetkilileri; Jan LESCHLY, Stuart EIZENSTAT, Jim MacNEILL ve Mohamed SAHNOUN ile ODA'mızın eleştirilerine değinilen bir toplantı yaptı.

7.1.114. TBMM TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI - 26.10.2005

TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nca oluşturulan Alt Komisyonun 26 Ekim 2005 Çarşamba günü, "Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun Tasarısı" nı görüşmek üzere yaptığı toplantıya, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Sayman Üyemiz Hamdi ARPA katılarak, ODA'mız görüşlerini sundular.

7.1.115. ÖZLÜK HAKLARIMIZ İÇİN GÖRÜŞME - 26.10.2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve II. Başkanımız Dr. Turhan TUNCER, 26 Ekim 2005 Çarşamba günü TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu Başkanı Prof. Dr. Vahit KİRİŞÇİ, TKB Müsteşarı Haşim ÖGÜT ve TÜGEM Genel Müdürü Dr. Hüseyin VELİOĞLU ile biraraya gelerek, özlük haklarımız konusunda görüş alışverişi yaptılar.

7.1.116. "TÜRKİYE TARIM VE GIDA POLİTİKALARI" KONFERANSI - 28.10.2005 DENİZLİ

TMMOB Denizli İKK Sekreterliği'nce 28 Ekim 2005 Cuma günü Denizli'de düzenlenen, "Türkiye Tarım ve Gıda Politikaları" başlıklı ikili konferansta, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Gıda Mühendisleri ODASI Başkanı Petek ATAMAN, birer konuşma yaptılar.

7.1.117. TARIM, AR-GE PROJE DEĞERLENDİRME TOPLANTISI - 10.11.2005

ODA'mız II. Başkanı Dr. Turhan TUNCER, 10 Kasım 2005 Perşembe günü Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nda yapılan "Tarım, Ar-Ge Proje Değerlendirme Toplantısı"na katılarak, ODA'mız görüşlerini dile getirdi.

7.1.118. TOPRAK REFORMU KONGRESİ YAPILDI - 11- 13/11/2005 ŞANLIURFA

ODA'mız ve Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası tarafından ortaklaşa düzenlenen "Toprak Reformu 2005" kongresi, 11-13 Kasım 2005 tarihleri arasında Şanlıurfa'da gerçekleştirildi. Kongre, 11 Kasım 2005 Cuma günü Şanlıurfa Valisi Şemsettin UZUN, Şanlıurfa Belediye Başkanı Dr. Ahmet Eşref FAKİBABA, Harran Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Uğur BÜYÜKBURÇ, TMMOB Başkanı Mehmet SOĞANCI, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, HKMO Başkanı Hüseyin ÜLKÜ ve Kongre Sekreteri Levent ÖZMÜŞ'ün konuşmalarıyla başladı.

Kongrenin ilk günü düzenlenen "Uluslararası Politikaların Toprak Kullanımına Etkileri" başlıklı ilk oturumunda ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, "Küreselleştirme

Sürecinde Tarım Politikalarında Değişim" konulu bir sunum yaptı. Oturumda, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Birgül Ayman GÜLER, HKMO Başkanı Hüseyin ÜLKÜ, ODA'mızdan Erkan ALEMDAROĞLU ve Prof. Dr. Duran TARAKLI ile Araştırmacı-Gazeteci Metin YEĞİN de bildiri sundu.

Kongrenin ikinci günü de "Türkiye'de Toprak Reformu Gereksinimi Ve Arayışlar" konulu panel gerçekleştirildi. Gazeteci-Yazar Mustafa BALBAY'ın yönettiği panelde, konuşmacı olarak CHP Muğla Milletvekili Prof. Dr. Gürol ERGİN, Ankara Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Korkut BORATAV, Türkiye Çiftçi Sendikaları Konfederasyonu Girişimi Sözcüsü Abdullah AYSU, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve HKMO Başkanı Hüseyin ÜLKÜ yer aldı.

7.1.119. KÜRESEL SERMAYENİN SON BOMBASI GDO - 12.11.2005 İZMİR

İzmir Şubemiz tarafından düzenlenen "Küresel Sermayenin Son Bombası GDO" başlıklı panel, 12 Kasım 2005 Cumartesi günü Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ndeki Konak Belediyesi Kültür Sanat Merkezi'nde gerçekleştirildi. ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN'in yönettiği panele konuşmacı olarak, İzmir Şube Başkanımız Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR, GDO'ya Hayır Platformu'ndan Levent Gürsel ALEV, GDO'ya Hayır Platformu Bilim Komitesi'nden Dr. Şiirsel DİZDAR, TÜKODER İzmir Şube Başkan Yardımcısı Nurettin AKBAŞ ve TÜTÜNSEN Başkanı Ali Bülent ERDEM katıldı. Panel, büyük ilgi gördü.

7.1.120. TARIMSAL ARAŞTIRMALAR MASTIR PLANI REVİZYON TOPLANTISI 14-18 Kasım 2005

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü'nce 14-18 Kasım 2005 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen "Tarımsal Araştırma Mastır Planı Revizyon Toplantısı"na, ODA'mız II. Başkanı Dr. Turhan TUNCER katıldı.

7.1.121. TBMM TARIM, ORMAN VE KÖY İŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI - 15.11.2005 ANKARA

TBMM Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu'nca oluşturulan Alt Komisyonun 15 Kasım 2005 Salı günü, "Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun Tasarısı"nın görüşmek üzere yaptığı toplantıya, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve Sayman Üyemiz Hamdi ARPA katılarak, ODA'mız görüşlerini sundular

7.1.122. "AB VE TÜRKİYE TARIMINA ETKİLERİ" 16 Kasım 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 16 Kasım 2005 Çarşamba günü İnsanlık Güneşi Vakfı'nda, "AB ve Türkiye Tarımına Etkileri" konusunda bir konferans verdi. Konferans büyük ilgiyle karşılandı.

7.1.123. TİGEM'DEN BİLGİLENDİRME TOPLANTISI - 16.11.2005

Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü (TİGEM), yeniden yapılanma çalışmaları çerçevesinde bazı işletmelerinin özel sektöre kiralanmasıyla ilgili olarak 16 Kasım 2005 Çarşamba günü bir bilgilendirme toplantısı düzenledi. ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, sektör temsilcileri ve işletmeleri kiralayan firmaların katıldığı toplantıda, TİGEM'in çalışmalarını anlatan bir film gösterimi yapıldı.

Toplantıda konuşan TBMM Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu Başkanı Vahit KİRİŞÇİ, son derece geri bir işletme yapısı içinde faaliyet gösteren üreticilerin istismar edildiğini belirtirken, DGD uygulamalarını da eleştirerek, "Bu uygulama ile sektöre aktardığımızı sandığımız o kit kaynakları, sektör dışında transfer ediyoruz" dedi. TİGEM Genel Müdürü İsmail Hakkı SAYIN, şu ana kadar 11 işletmenin özel sektöre kiraya verildiğini, yıl sonuna kadar bu sayının 16'ya çıkarılacağını bildirdi. Mülkiyet devri yapmadıkları için arazilerin parçalanmasını önlediklerini ve kiralanan işletmeleri sürekli denetlediklerini anlatan SAYIN, kiralama işlemleri sonucu TİGEM'in arazi varlığının yüzde 4.5'unun devredileceğini kaydetti.

TİGEM'in şu ana kadar kiralanan işletmeleri ve kiralayan firmalar şöyle:

"Acıpayam TİM/Denizli (Koç-Ata-Sancak), Altındere TİM/Van (Ahmet Yüzbaşıoğlu), Boztepe TİM/Antalya (AGH Teknik Tarım Hayv. San. Tic. Ltd. Şti.), Çiçekdağı TİM/Yozgat (İlci İnşaat), Gelemen TİM/Samsun (Koni İnşaat), Gökçeada

TİM/Çanakkale (Elta Elektrik), Göle TİM/Ardahan (Mer'a Tarım), Hafik TİM/Sivas (Yöre Tarım), İnanlı TİM/Tekirdağ (Koni İnşaat), K.Maraş TİM (Görpa Gıda Tarım-Hayvancılık), Kazova TİM/Tokat (Dimes Gıda)."

7.1.124. TBMM TARIM, ORMAN VE KÖYİŞLERİ KOMİSYONU TOPLANTISI - 17.11.2005

TBMM Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nun 17 Kasım 2005 Perşembe günü, Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi'ni görüşmek üzere yaptığı toplantıya, Yönetim Kurulu Üyemiz Fatih TAŞDÖĞEN katılarak, ODA'mız görüşlerini sundu.

7.1.125. "TÜRKİYE-AVRUPA BİRLİĞİ-TARIM POLİTİKALARI" KONFERANSI - 18.11.2005 - İSTANBUL

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Heinrich Böll Stiftung Derneği tarafından 18 Kasım 2005 Cuma günü İstanbul'da düzenlenen "Türkiye-Avrupa Birliği-Tarım Politikaları" konulu uluslararası konferansa katılarak, "Türkiye Tarımının Mevcut Durumu" konulu bir sunum yaptı.

7.1.126. TARIMSAL ARAŞTIRMALAR MASTIR PLANI REVİZYON TOPLANTISI - 14-18.11.2005 - ANTALYA

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Tarımsal Araştırmalar Genel Müdürlüğü'nce 14-18 Kasım 2005 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen "Tarımsal Araştırma Mastır Planı Revizyon Toplantısı"na, ODA'mız II. Başkanı Dr. Turhan TUNCER katıldı.

7.1.127. TMMOB MÜHENDİSLİK EĞİTİMİ SEMPOZYUMU - 18.11.2005

TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ, 18 Kasım 2005 Cuma günü başlayan 2 günlük TMMOB Mühendislik Eğitimi Sempozyumu'nda, "Türkiye'de Mühendislik Eğitiminin Tarihsel Gelişimi" konulu bir açılış bildirisi sundu.

7.1.128. SAĞLIKLI TAVUK BİLGİ PLATFORMU TOPLANTISI 19-20 Kasım 2005

Sağlıklı Tavuk Bilgi Platformu'nun 19-20 Kasım 2005 tarihlerinde Bolu'da düzenlediği toplantıya, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılarak, ODA'mız görüşlerini sundu.

7.1.129. TOPRAK KORUMA VE ARAZİ KULLANIMI YASASI UYGULAMA YÖNETMELİĞİ TOPLANTISI - 22.11.2005

Tarım ve Köyişleri Bakanlığının, Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası Uygulama Yönetmeliği'ne son şeklini vermek amacıyla 22 Kasım 2005 Salı günü bakanlıkta düzenlediği toplantıya, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ katılarak, ODA'mız görüşlerini dile getirdi.

7.1.130. VAN'DA İKİLİ KONFERANS VE MESLEKTAŞLARLA TOPLANTI 23 Kasım 2005

Van Şubemiz ve Tarım Orkam-Sen Van Şubesi'nin ortaklaşa düzenlediği etkinlik kapsamında, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve KESK Hukuk Danışmanı Avukat Öztürk TÜRKDOĞAN, 23 Kasım 2005 Çarşamba günü Van'da ikili konferans verdiler. "Türkiye Tarım Politikalarında Gelişmeler ve AB Sürecinin Etkileri" ile "Kamu Personel Kanunu Taslağı ve Emekçilere Yansımaları" konularının işlendiği etkinlik, izleyicilerden büyük ilgi gördü.

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 24 Kasım 2005 Perşembe günü de Van'da meslektaşlarımızla biraraya gelerek, görüş alışverişini yaptı.

7.1.131. TMMOB ÖĞRENCİ KURULTAYI YAPILDI - 26.11.2005

TMMOB'un "Öğrenci Üye Kurultayı", 26 Kasım 2005 Cumartesi günü Kocatepe Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. ZMO 1. Öğrenci Kurultayı için Ankara'ya gelen Ziraat Fakültesi, Su Ürünleri Fakültesi, Deniz Bilimleri Fakültesi ve Tütün Teknolojisi Fakültesi öğrencilerinin de katıldığı kurultayda, ODA'mız Öğrenci Kolu Başkanı Başak İŞKUR bir sunum yaptı.

7.1.132. ÜRETİCİ KURULTAYI'NA KATILDIK - 27 Kasım 2005

ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 27 Kasım 2005 Pazar günü Mersin'de gerçekleştirilen "Üretici Kurultayı"na katılarak, "Tarımda Örgütlenme ve Finansman" konulu oturumda bir sunum yaptı.

7.1.133. FAO TOPLANTISI1 - 4 Aralık 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 14 Aralık 2005 Çarşamba günü FAO Türkiye'nin organize ettiği toplantıya katılarak, ODA görüşlerimizi dile getirdi.

7.1.134. "AB SÜRECİNDE BİYODİZEL" SEMPOZYUMU - 16 Aralık 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, ALBİYOBİR tarafından 16 Aralık 2005 Cuma günü düzenlenen "AB Sürecinde Biyodizel" Sempozyumuna katılarak bir açılış konuşması yaptı. Sempozyumun "Türkiye'de Biyodizel Ekonomisi" başlıklı ilk oturumunu Prof. Dr. Fikret AKINERDEM yönetti. Oturumda, Prof. Dr. Hüseyin ÖĞÜT, Yrd. Doç. Dr. H. Okyay MENTEŞ, Yrd. Doç. Dr. Hidayet OĞUZ, Arş. Gör. Tanzer ERYILMAZ, TARİŞ Pamuk Genel Koordinatörü Levent GÖKTUNA ve TÜGEM Genel Müdürü Dr. Hüseyin VELİOĞLU birer sunum yaptı. Eski Bakan Prof. Dr. Ekrem PAKDEMİRLİ'nin başkanlığını gerçekleştirdiği "Avrupa Birliği'nde Biyodizel" başlıklı ikinci oturumda da, Belçika'dan CEN-AB Standart Komisyonu Üyesi Guido De JONGH ve İtalya DESMET'ten Francesco SORAGNA'nın birer sunumu oldu.

7.1.135. EKOLOJİ TOPLULUĞU TOPLANTISI - 23 Aralık 2005

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Ekoloji Topluluğu'nun 23 Aralık 2005 Cuma günü gerçekleştirilen ilk toplantısına katılarak, bir açılış konuşması yaptı.

7.1.136. "GDO'LAR VE TÜRKİYE TARIMINA ETKİLERİ" 05.01.2006 ESKİŞEHİR

Eskişehir Şubemiz tarafından 5 Ocak 2005 Perşembe günü saat 14.00'de gerçekleştirilecek "GDO'lar ve Türkiye'ye Etkileri" konulu panele konuşmacı olarak, ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, İzmir Şube Başkanımız Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR, GDO'ya Hayır Platformu'ndan Yavuz DİZDAR ve Tüketici Hakları Federasyonu Genel Başkanı Turhan ÇAKAR katılacak.

7.1.137. "AB VE TÜRKİYE TARIMI" KONFERANSI 25.01.2006 SAMSUN

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 25 Ocak 2006 Çarşamba günü saat 14.00'te Samsun'da, Tek Gıda İş Konferans Salonu'nda, "AB ve Türkiye Tarımı" konulu bir konferans verecek.

7.1.138. "DÜNYA TİCARET ÖRGÜTÜ VE AVRUPA BİRLİĞİ TAM ÜYELİK SÜRECİNDE TÜRK TARIMI" - 28.01.2006 KASTAMONU

ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN, 28 Ocak 2006 Cumartesi günü Kastamonu'da, "Dünya Ticaret Örgütü ve Avrupa Birliği Tam Üyelik Sürecinde Türk Tarımı" konulu bir konferans verdi. Konferans, ilgiyle izlendi.

7.1.139. TÜRKİYE ÇEVRE PLATFORMU TOPLANTISI - 28.01.2006

Türkiye Çevre Platformu temsilcileri, 28 Ocak 2006 Cumartesi günü ODA'mızda bir toplantı yaptılar.

7.1.140. TOPRAK KORUMA PROJESİ TOPLANTISI - 01.02.2006

Toprak Koruma Projeleri'nin ODA'mız Şube ve Temsilcilikleri tarafından denetlenmesi ile ilgili olarak 31 Ocak 2006 Salı günü saat 14.00'te ODA'mızda bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıya, ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUİÇMEZ, TEMA Vakfı Danışmanı Mahir GÜRBÜZ, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü'nden İlhami BAYRAMİN, Günay ERPUL, Gökhan ÇAYCI ve Süleyman TABAN ile Toprak Gübre Araştırma Enstitüsü'nden Zeki UZUNTAŞ katıldı.

7.1.141. "AB SÜRECİNDE TÜRK TARIMI" KONFERANSI - 04.02.2006 TRABZON

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 4 Şubat 2006 Cumartesi günü, Trabzon'da Hamamizade İhsan Bey Kültür Merkezi'nde, "AB Sürecinde Türk Tarımı" konulu bir konferans verdi. Konferans, ilgiyle izlendi.

7.1.142. BİSMİL ÇALIŞTAYI - 09.02.2006

Topraklarına ağa tarafından el konulduğunu ileri süren Diyarbakır Bismil İlçesi Sinan Köyü halkı ile ilgili olarak 9 Şubat 2006'da yapılan "Bismil Çalıştayı"na, ODA'mız II. Başkanı Turhan TUNCER ve TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ katıldı.

7.1.143. "AB SÜRECİNDE TÜRK TARIMI" KONFERANSI - 11.02.2006 ERZURUM

ODA Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, 11 Şubat 2006 Cumartesi günü Erzurum'da, "AB Sürecinde Türk Tarımı" konulu bir konferans verdi. Konferans, katılımcılar tarafından büyük ilgiyle izlendi.

8. TMMOB İLE İLİŞKİLER

39. Dönem boyunca TMMOB Yönetimi ile işbirliği ve dayanışma içerisinde çalışmalar yürütüldü. TMMOB aidatları düzenli ödendi . Düzenlenen toplantı ve mitinglere yoğun katılım sağlandı, ODA görüşleri TMMOB'a iletildi..

8.1. TMMOB 38. DÖNEM GENEL KURULU

TMMOB 38. DÖNEM GENEL KURULU - 27-28-29-30.05.2004

TMMOB 38. Dönem Genel Kurul'u, 27-28-29 Mayıs 2004 tarihlerinde görüşme gündemli olarak, DSİ Genel Müdürlüğü Toplantı Salonu'nda, seçin gündemli olarak da 30 Mayıs 2004 tarihinde Konur Sok. No: 4 adresindeki TMMOB Mimarlar Odası'nda yapılmıştır.

ODA'mız adaylarından Baki Remzi SUIÇMEZ 699 oy ile en yüksek ikinci oyu alarak TMMOB Yönetim Kurulu'na, Şevket AKDEMİR ise 666 oy ile en yüksek oyu alarak TMMOB Yüksek Onur Kurulu'na seçilmişlerdir.

Seçim sonrası liste aşağıdaki şekilde belirlenmiştir:

TMMOB YÖNETİM KURULU

Çevre Mühendisleri Odası	Tezcan E.ABAY
Elektrik Mühendisleri Odası	Hüseyin YEŞİL
Fizik Mühendisleri Odası	Ekrem POYRAZ
Gemi Mühendisleri Odası	Tuncay ŞENYURT
Gemi Mak.İşl.Mühendisleri Odası	Hakan GÜNAY
Gıda Mühendisleri Odası	Berrin ŞENÖZ
Harita ve Kad.Mühendisleri Odası	Nail GÜLER
İç Mimarlar Odası	Nilgün ÇARKACI
İnşaat Mühendisleri Odası	Selçuk ULUATA
Jeofizik Mühendisleri Odası	Oğuz GÜNDOĞDU
Jeoloji Mühendisleri Odası	İbrahim VARDAL
Kimya Mühendisleri Odası	Alaeddin ARAS
Maden Mühendisleri Odası	Serdar Ö.KAYNAK
Makine Mühendisleri Odası	Mehmet SOĞANCI
Metalurji Mühendisleri Odası	Cemalettin KÜÇÜK
Meteoroloji Mühendisleri Odası	İsmail KÜÇÜK

Mimarlar Odası	M.Sabri ORCAN
Petrol Mühendisleri Odası	Ali Rıza TANRIVERDİ
Peyzaj Mimarları Odası	A.Betül UYAR
Şehir Plancıları Odası	M.Remzi SÖNMEZ
Tekstil Mühendisleri Odası	Selçuk NAZLIAY
Ziraat Mühendisleri Odası	Baki Remzi SUIÇMEZ

TMMOB YÜKSEK ONUR KURULU

Elektrik Mühendisleri Odası	Sırdaş KARABOĞA
İnşaat Mühendisleri Odası	Murat GÖKDEMİR
Makine Mühendisleri Odası	Mustafa ASAR
Şehir Plancıları Odası	Ü.Nevzat UĞUREL
Ziraat Mühendisleri Odası	Şevket AKDEMİR

TMMOB DENETLEME KURULU

Elektrik Mühendisleri Odası	Mustafa ÖZDEMİR
İnşaat Mühendisleri Odası	Hasan DEMİREL
Maden Mühendisleri Odası	Nadir AVŞAROĞLU
Makine Mühendisleri Odası	Kirami KILINÇ
Peyzaj Mimarları Odası	Oya AKKAN

8.2. TMMOB'A SUNULAN GÖRÜŞLER

Dönem içerisinde TMMOB'a iletilen ODA görüşleri aşağıdadır:

8.2.1. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 Kat:9

Bakanlıklar / ANKARA

İlgi : 14.07.2005 tarih ve 1163 sayılı mesajınız.

Mesajınız ekinde gönderilen Ulusal Mesleki Yeterlik Kurumu Kanun Tasarısı incelenmiş ve görüşümüz aşağıda belirtilmiştir.

- 1- Ülkemizde eğitimle ilgili bunca kurum ve kuruluş var iken, ulusal teknik ve mesleki eğitim standartlarının belirlenmesi için yeni bir kurum oluşturulması ve bunun Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlanması,
- 2- Bir eğitim kurumunun ve onun uyguladığı programın mesleki yeterlilik açısından değerlendirilmesinin, değişik disiplinlerden gelen kişilerin oluşturduğu heterojen bir Kurum tarafından yapılması,
- 3- Mesleki yeterlik kazandıracak eğitim kuruluşlarının belgelendirilmesinin, akreditasyonunun, sertifikalandırılmasının ve özellikle denetiminin bu Kurum tarafından yapılması veya yaptırılması ,
- 4- (b) Grubu üyeler arasında yer alan TMMOB'un, Yönetim Kuruluna girmesi ihtimalinin, bu gruptan yalnız iki temsilcinin katılması nedeniyle, çok az olması,
- 5- Ülkemizde her konuda yetişmiş çok sayıda uzman personel var iken, Yönetim Kurulunun, Kurumun çalışma konularıyla ilgili araştırma, etüt ve teknik inceleme gibi hizmetleri yabancılara yaptırması,
- 6- Yönetim Kurulu Başkanının, siyasal niteliği bulunan Bakan'ın teklifi üzerine atanması,
- 7- Başkanın, aşırı yetki kullanımına ve Kurumun siyasallaşmasına yol açacak şekilde, Yönetim Kurulu tarafından atananlar dışındaki personeli ataması,

8- Sektör komitelerinin oluşumu ile ilgili 14 üncü Madde de ".... meslekle ilgili diğer bakanlıklar, işçi ve işveren kuruluşları, meslek kuruluşları ..." gibi sayıları yüzleri bulan ve nitelikleri belirtmeyen kuruluşlarla ilgili anlamsız ifadelerin yer alması,

9- Üniversitelerin bilimsel özgürlüğünü zedeleyecek şekilde, tüm mesleki eğitim programlarının, Milli Eğitim Bakanlığı ve YÖK tarafından hazırlanması,

10- Üniversitelerden mezun olmuş kişilerin, il düzeyinde oluşturulacak sınav komisyonlarınca yapılacak sınavlarla değerlendirilmesi ve belgelendirilmesi,

11- Kurum çalışanlarına verilecek ücretin, mali ve sosyal hakların taslakta belirtilmemesi ve Yönetim Kurulu Başkan ve üyelerine önemli rakamlara ulaşan huzur hakkı ödenmesi,

12- Kurum Genel Kurulunun (a) ve (b) grubu kamu ve kamu dışı tüm üyelerinin, bütçe kanunları ile belirlenecek miktarlarda aidat ödemeye mecbur bırakılması,

13- Kurumun işlemleri ve gelirlerinin, Devletin gelirlerinin azaltılmasına sebep olacak şekilde, her türlü vergi, resim ve harçtan muaf tutulması,

akılcı, faydalı, gerçekçi ve ülke yararına görülmemektedir.

Diğer taraftan, 14.12.2004 tarih ve 25670 sayılı Resmi Gazete de yayımlanan TMMOB Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği ve TMMOB'a bağlı birçok oda'nın benzer yönetmelikleri varken ve bu sistem aksaksız yürürken, mühendisleri de içine alacak şekilde yeni bir mesleki yeterlilik düzenlemesi yapılması gereksiz bulunmaktadır.

1990'lı yıllarda DPT tarafından yürütülen insan kaynaklarını ve istihdamı geliştirme projesi ve daha sonra Milli Eğitim Bakanlığınca yürütülen Mesleki Eğitim ve Öğretim Sisteminin Güçlendirilmesi Projesi (MEGEP) ve bunlarla ilgili bir dizi kaynak ve bilgi mevcutken, Tasarının ekinde görüldüğü gibi 90 kişilik yeni bir Genel Müdürlük kurma anlamına gelen bir Kurumun oluşturulması, "Kamu" nun küçültülmesi politikalarının yıllardır uygulandığı iddia edilen Ülkemiz için gerekli görülmemektedir.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Yönetim Kurulu Adına

Genel Sekreter

8.2.2. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 Kat:9

Kızılay / ANKARA

ODA'mızca hazırlanan ve Ülkemizde "Şeker" ile ilgili olarak oynanan tehlikeli oyuna parmak basan "Türkiye Şeker Sektörü; Küresel Emperyalizmin Karlı Oyun Alanı" isimli bilgi notu ilişikte sunulmaktadır.

Bilgilerinizi arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Yönetim Kurulu ad.

Genel Sekreter

8.2.3. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

ANKARA

Üyemiz Mehmet Sönmez tarafından, 2005 yılı için ODA'mızca düzenlenen Kamulaştırma Bilirkişi Listemizin iptali konusunda Adana Şube Başkanlığımız aleyhine Adana İdare Mahkemesinde açılan davaya ait dilekçe incelenmiş ve görüşümüz aşağıda belirtilmiştir.

1- Adana Şube Başkanlığı'mıza karşı açılan davada alınan "Hasım Düzeltme Kararı"nın ODA'mızda mevcut olan benzer dosyalardaki örneklerle uygun olmadığı görülmüştür. Daha önce aynı konuda açılmış davalarda, davacı olarak ODA'mız Genel Merkezi ve Valilikler gösterilmiştir.

2- Davaya konu olan 2005 yılı Adana İl'ine ait Bilirkişi Listemiz 2942 sayılı Kanunun 4650 sayılı Kanunla değişik, "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine bağlı İhtisas odalarının her biri tarafından, üyelerinin oturdukları yeri göz önünde bulundurarak her il için onbeş ila yirmibeş, ayrıca il merkezleri için il/ilçeler için ilçe idare kurullarınca bu bölgelerde oturan ve mühendis veya mimar olan taşınmaz mal sahipleri arasından onbeş bilirkişi her yıl Ocak ayının ilk haftasında seçilerek isim ve adreslerini bildiren listeler valiliklere verilir. Valilikçe onanan listelerden, odalar tarafından seçilenler il merkezi ve ilçelerdeki asliye hukuk mahkemelerine, idare kurulları tarafından seçilenler de seçildikleri yerin asliye hukuk mahkemelerine bildirilir." ifadeli 15 inci maddesinin birinci ve ikinci fıkralarına uygun olarak hazırlanmıştır.

3- Bu yetki, halen yürürlükte bulunan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tüzüğü'nün 26 ncı maddesinin (e) bendinde yer alan "Bilirkişilik, hakemlik ve danışmanlık gibi görevlere seçilenlere uygulanacak esasları tesbit etmek ve uygulanmasını sağlamak," hükmüne de uygun olarak ODA'mızca kullanılmaktadır. (EK-1)

4- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Bilirkişilik Yönetmeliğinin 7 nci maddesindeki "Temsilcilikler ve Şubeler, üyeler arasından belirledikleri bilirkişi adaylarını en geç 15 Aralık tarihinde ODA'ya bildirirler. Oda Yönetim Kurulu, üyelerin meslek ve üyelik kıdemlerini, bölüm ve uzmanlık dallarını, kurum ve kuruluşlar arasındaki dağılımı, daha önce bilirkişilik yapanların, yönetmelik hükümlerine uyup uymadıklarını ve uygun gördüğü diğer ölçüleri değerlendirerek, listelerde yer alan veya kişisel olarak başvuran üyelerden uygun gördüklerini bilirkişi olarak görevlendirir." hükmü de, bilirkişi belirleme yetkisini ODA'mız Yönetim Kuruluna vermiştir. (EK-2)

5- İdare mahkemelerine idari yargılama ile ilgili olarak iptal davası açılabilmesi için kişilerin menfaat ve haklarının ihlal edilmesi şartı aranmaktadır. Davacının, bu konuda tam yetkili olan Yönetim Kurulumuz tarafından bilirkişi listesine alınmama işlemi, davacının herhangi bir menfaat kaybına veya hakkının ihlaline sebep olmamıştır. Esasen, bilirkişi seçilmek, hiçbir kimse için "menfaat" veya "kişisel hak" da değildir. Aksine yargıya yardımcı olmak üzere yapılan "kamusal" nitelikli bir görevdir.

6- 2005 Yılı Adana Bilirkişi Listesine girmek üzere, aralarında davacı Mehmet Sönmez'in de bulunduğu 28 üyemiz başvurmuştur. Yönetim Kurulumuz; hem Kanun'dan, hem de Yönetmelikten aldığı yetki ile başvuruda bulunan bütün üyeleri özellikleri bakımından değerlendirerek 21 kişilik bir liste hazırlamış ve 17.01.2005 tarihli yazınızla, 2942 sayılı Kanun uyarınca Adana Valiliğine göndermiştir. (EK-3)

7- Daha önce aynı konuda; Ankara 1 no'lu İdare Mahkemesi ve Sakarya 2 no'lu İdare Mahkemesinde iptal ve yürütmenin durdurulması istemiyle davalar açılmış ve tamamı, takdir yetkisine sahip olan ODA'mızca düzenlenen listelerde 2942 sayılı Kanun, kamu yararı ve hizmet gereklerine aykırılık ile telifisi güç veya imkansız zararların doğmasına sebep olabilecek bir durum bulunmadığı için reddedilmiştir. (EK-4-5-6-7)

8- Yukarıda yapılan açıklamalardan da görüleceği üzere, yargıyı gereksiz yere meşgul eden, tümüyle yasal dayanaktan yoksun olan ve haksız olarak açılan bu davanın reddi gerekmektedir.

Gereğini dilerim

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

EK:7Adet (11 sayfa)

8.2.4. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı no:131 K: 9

Bakanlıklar / ANKARA

İlgi: 09/08/2005 tarih ve 1335 sayılı yazınız.

Çalışma ve Sosyal güvenlik Bakanlığınca hazırlanan "İş Güvenliği ile Görevli Mühendis veya Teknik Elemanların Görev, Yetki ve Sorumlulukları ile Çalışma usul ve Esasları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" incelenmiş ve ODA'mızca uygun bulunmuştur.

Bilindiği üzere, halen yürürlükte bulunan Yönetmeliğin 4 üncü Maddesindeki "Mühendis" tanımında ziraat fakültelerinin yalnız tarım makineleri bölümünden mezun olanlar yer almaktadır. Bu durum, diğer üyelerimizin hak kaybına sebep olduğundan, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına gönderilen 22.06.2005 tarih ve 1206 sayılı yazımızla bu haksız uygulamanın önlenmesi istenmiştir.

Yazınız ekinde gönderilen Yönetmelik taslağında bu haksızlığın giderilmiş alması, ODA'mızca olumlu karşılanmıştır.

Bu Yönetmelikte yer verilen "Mühendis" tanımının, adı geçen Bakanlık tarafından Başbakanlığa gönderilmesi aşamasında son bir müdahale ile değiştirilmemesi ODA'mız açısından büyük önem taşımaktadır.

Görüşünüzde, bu endişemize yer verilmesi hususunda gereğini arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

8.2.5. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 Kat:9

Bakanlıklar / ANKARA

Karadeniz Teknik Üniversitesi'nin Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliği Bölümü mezunlarının ODA'mıza üye olabilmeleriyle ilgili yazısı ve eklerinin birer örnekleri ilişikte gönderilmektedir.

Söz konusu yazı eklerinin incelenmesinden de görüleceği üzere, bu lisans programında verilen dersler nitelik ve nicelik olarak Ziraat fakültelerimizde büyük bir benzerlik gösterilmektedir.

Balık Teknolojisi Mühendislerinin, Tüzüğümüzün 3. maddesindeki "Tarımsal nitelikli programlarını bitiren mühendisler" hükmüne uygun olarak ODA'mıza kaydolabilmeleri gerekli görülmektedir.

Konu hakkındaki görüşünüzün ODA'mıza bildirilmesini arz eder, esenlikler dilerim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

Ek: 1 Yazı (2 sayfa)

1 Ek (14 sayfa)

8.2.6. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 Kat:9

Bakanlıklar / ANKARA

İlgi: 28/07/2005 tarih, 1272 sayılı yazınız.

Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği ODA'mızca incelenmiş ve ekli yazıda detayı belirtilen olumsuzlukların özeti aşağıda verilmiştir.

Bu Yönetmeliğin, özünün ve içerdiği hükümlerin; bütün diğer faaliyet alanları yanında madencilik üstün tutan yaklaşımı, Anayasa'nın değişik maddelerine aykırılığı, diğer

hukuksal düzenlemeleri yok sayısı, nitelikli tarım arazilerinin ve meraların yok edilmesine olanak tanınması, su ürünleri üretim alanları üzerinde olumsuzlukların yaşanmasına sebep olması ve otoritenin kaynağını gizlercesine bazı maddelerde "İlgili Kurum" gibi neyi ifade ettiği belli olmayan hükümleri taşıması nedeniyle iptali için yargıya gidilmesi ODA'mızca zorunlu görülmektedir.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN

Başkan

Eki: Yazı (5 Sayfa) ek koyulacak

8.2.7. TMMOB PEYZAJ MİMARLARI ODASI

Şehit Adem Yavuz sok. No:14/17

Kızılay / ANKARA

İlgi : 19.12.2005 tarih ve 2092 sayılı yazınız.

ODA'mızın 17552 Sicil No'lu üyesi Sibel Kaya (Özdemir) in ODA'mız üyeliğinden çıkarılmasıyla ilgili yazınız incelenmiş ve görüşümüz aşağıda belirtilmiştir.

Adı geçen, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesinden 1992 yılında Peyzaj Mimarı ünvanı ile mezun olmuş ve 04.11.1993 tarihinde ODA'mıza üye olmuştur.

Başkanlığımıza bağlı Peyzaj Mimarları Odasının halen mevcut olması noktasından hareket eden, ODA'mız, ilkeli davranışının bir örneği olarak, ünvanı "Peyzaj Mimarı" olan 134 üyemizin dosyalarını üyelerin onaylarını almaksızın, adı geçen ODA'ya gönderilmiştir.

Çifte üyelik sorunun yaratılmaması ve sonlandırılmasına da yönelik olarak PMO'ya gönderilen 134 dosya içerisinde yer alan Peyzaj Mimarı Sibel Kaya (Özdemir) için ODA'mızca yapılan işlem yasa, hukuk ve ilkelere uygun olarak yapılmış olduğundan. Adı geçeninin ODA'mızdaki üyeliğinin devam etmesine ilişkin talebi yerine getirilmemiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Genel Sekreter

8.2.8. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 Kat:9

Yenişehir / ANKARA

Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Uygulama Yönetmeliği ODA'mızca incelenmiş olup, görüşümüz ekte sunulmuştur.

Bilgilerinizi ve gereğini arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Yönetim Kurulu A

Genel Sekreter

EKİ: Yazı (7 sayfa) ek koyulacak

8.2.9. TMMOB BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 Kat:7

Bakanlıklar / ANKARA

İlgi: 17.11.2005 tarih ve 1933 sayılı yazınız.

Başkanlığınıza bağlı mühendislerin örgütlülüğünün geliştirilmesi amacıyla yönelik olarak tarafınızca yürütülen geniş kapsamlı anket çalışması ve devamında gerçekleştirilen toplantı ODA'mızca olumlu karşılanmıştır.

Her iki çalışmanın; örgütlülüğümüzün önemini bir kez daha ortaya koyması, odalar ve üyeler arasındaki dayanışmayı güçlendirmesi, TMMOB'nin ve bağlı odaların, kamuoyundaki izlenimlerinin güçlendirilmesi ve etkinliğinin artırılmasına yönelik sonuçlar doğuracağı dileğimizi arz ederim.

Saygılarımla

Ural ERSOY

Yönetim Kur. a.

Genel Sekreter

8.2.10. TMMOB YÜKSEK ONUR KURULU BAŞKANLIĞI'NA

Atatürk Bulvarı No:131 K:9

Bakanlıklar / ANKARA

29672 Sicil No'lu üyemiz Sinan REİS'in dosyasında, Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İşyerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin 29 uncu Maddesi ile TMMOB Ana Yönetmeliğinin 49 uncu Maddesine aykırı hareket ettiğine ilişkin belge ve bilgiler bulunması nedeniyle adı geçen, bu davranışlarının değerlendirilmesi amacıyla, bir başka konu ile birlikte ODA'mız Onur Kuruluna sevk edilmiş ve Kurulun 09.08.2005 tarih ve 2 No'lu Kararı ile adı geçenin ağır para cezası ile cezalandırılması önerilmiştir.

Sinan Reis'in Onur kurulumuza sevki ile ilgili yazımız ve ekindeki belgeler (22 sayfa) ile adı geçenin savunması ve Kurul Kararının örnekleri ilişikte gönderilmektedir.

Adı geçen hakkında, ilgili mevzuatınız ve 24.07.2002 tarih ve 24825 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik uyarınca gereğinin yapılmasını dilerim.

Saygılarımla

Gökhan GÜNAYDIN - Başkan

Ekleri: 1 Takım Dosya (27 Sayfa)

8.3. TOPLANTI VE MİTİNGLERE KATILIM

8.3.1. ODA'mız TMMOB tarafından 1 Mart 2003 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen "Savaşa Hayır" Mitingi ile 20 Ekim 2002 tarihinde Ankara'da gerçekleştirilen "Ülkemize, Mesleğimize, Geleceğimize, Sahip Çıkıyoruz" Mitingine geniş katılım sağladı.

8.3.2. 13 Eylül 2003 tarihinde Ankara'da toplanan TMMOB Danışma Kurulu Toplantısına Yönetim Kurulu Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Sayman Üye Turhan TUNCER, Yönetim Kurulu Üyesi E. Argun BARAN ve Genel Sekreter İlhan HAN katıldı.

8.3.3. TMMOB İnsan Hakları Komisyonu ve Köye Dönüş Projesi Bölge Toplantısı 23-24 Mayıs 2003 tarihlerinde Van'da yapıldı. Toplantıda; TMMOB İKHK Sekreteri Şevket AKDEMİR, TMMOB İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Alaattin ARAS, Ziraat Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Ziraat Mühendisleri Odası Van Şube Başkanı Cevdet ALTINDAĞ, Elektrik Mühendisleri Odası İl Temsilcisi Süleyman BALKAN, Yüzüncü Yıl Üniversitesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç.Dr. Kazım KARA, Ziraat

Mühendisleri Odası Diyarbakır Şubesinden İskan TEĞİN ve Seyfi PARLAK, İnşaat Mühendisleri Odası Van Şube Başkanı Şemsettin BAKİR, Ziraat Mühendisleri Odası Hakkari İl Temsilcisi Ali KAVAK ile diğer Komisyon üyesi Oda temsilcileri birer konuşma yaptı. Toplantı sonucu alınan kararlar bir metin halinde açıklandı. ODA'mız Genel Merkezi'nin 3 yıl önce Diyarbakır Şube'miz ile birlikte hazırladığı ve bir Basın Toplantısı ile kamuoyunun gündemine taşıdığı "Köye Dönüş" çalışmasını güncellemek ve yöredeki son durumu, sosyo-ekonomik boyutlarıyla saptayarak tarım sektörü boyutunu değerlendirmeye yönelik Hakkari inceleme Gezisi 24 Mayıs 2003 günlerinde gerçekleştirildi. ODA Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Yönetim Kurulu Üyeleri Dr. Turhan TUNCER ve Gülay SUBAŞI'nın katıldığı gezi kapsamında, Van Şubemiz ve Hakkari İl Temsilciliğimiz ziyaret edildi.

8.3.4. Kamu haklarını koruma amacıyla kaçak elektrik kullanımına karşı mücadele ederken, bu durumdan rahatsız olan kesimlerce Şanlıurfa'ya sürgün edilen ve Şanlıurfa'da görevi başına katledilen Elektrik Mühendisi Hasan BALIKÇI için Elektrik Mühendisleri Odası'nca İçişleri Bakanlığı ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na iletilmek üzere açılan "Hasan Balıkçı'nın Ölüm Emrini Verenler Biran Önce Adalete Teslim Edilmelidir." konulu İmza Kampanyasına, Odamız Merkez Yönetimi ve üyeleri 52, şubelerimiz 1027 imzayla katkıda bulundu.

9. HUKUKSAL ÇALIŞMALARIMIZ

9.1. HUKUKSAL ÇALIŞMALARIMIZ

9.1.1. TARIM ARAZİLERİ - I

9.1.1.1. DANIŞTAY'IN TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞE İLİŞKİN YÜRÜTMİYİ DURDURMA KARARI

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No : 2003/3518

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını isteyen: Gökhan Günaydın TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sok. No:28/12 - Kızılay/ANKARA

Davalı : Tarım ve Köyşleri Bakanlığı - ANKARA

İstemin Özeti : 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazete de yayımlanan

Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 3, maddesinin e, g, ı, i, j, k, m, n, o , ö fıkralarının, 5.maddesinde yer alan "izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç ii Müdürlüklerince doğrudan reddedilir" ibaresinin, 6. maddesinin 2. paragrafının tümüyle, 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13'üncü" ibaresinin, 8.maddesindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresinin, 9. maddesinin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresinin ve b, e ve f fıkralarının tümüyle, 10. maddesinin b fıkrasında yer alan "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresinin ve c ve d fıkralarının tümüyle, 10.maddesinin son paragrafının tümüyle, 11.maddesinin 2. fıkrasının, 13.maddesinin ilk paragraf hariç tüm bölümlerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Yunus Çetin

Düşüncesi : Yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Nevzat Özgür

Düşüncesi : Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun 27 inci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, savunmanın geldiği görülmekle yeniden incelendi, gereği görüldü:

Dava; 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 3. maddesinin e, g, ı, i, j, k, m, n, o, ö fıkralarının, 5.maddesinde yer alan "izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu yönetmeliğin 9, 10. 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalardan hariç ii Müdürlüklerince doğrudan reddedilir" ibaresinin, 6. maddesinin 2, paragrafının tümüyle, 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13'üncü" ibaresinin, 8.maddesindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresinin, 9. maddesinin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresinin ve b, e ve f fıkralarının tümüyle, 10. maddesinin b fıkrasında yer alan "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresinin ve c ve d fıkralarının tümüyle, 10.maddesinin son paragrafının tümüyle, 11.maddesinin 2. fıkrasının, 13.maddesinin ilk paragraf hariç tüm bölümlerinin iptali istemiyle açılmıştır.

Daha önce 26.8.1998 günlü 23445 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Tarım Alanlarının Tarım Dışı Gaye ile Kullanılmasına Dair Yönetmelik" in ismi ve bazı maddelerinin iptali istemiyle açılan dava, Danıştay Onuncu Dairesince incelenmiş ve tarım alanlarının tarım dışı gaye ile kullanılmasının tespiti, Tarım ve Köyüşleri Bakanlığınca, ilgili kuruluşlarla işbirliği suretiyle yapılması ve tarım alanlarının korunması için gerekli tedbirlerin alınması gerekirken, belirtilen işbirliği ve koordinasyon sağlanmaksızın Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünce çıkarılmış olması, hukuka aykırı bulunarak 29.11.2000 günlü, E:1999/130, k:2000/5886 sayılı kararla Yönetmeliğin iptaline hükmedilmiş; bu durum üzerine Tarım ve Köyüşleri Bakanlığınca, 10.8.2001 günlü, 24489 sayılı Resmi Gazete'de "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" yayımlanmak suretiyle yürürlüğe konulmuş, anılan Yönetmeliği yürürlükten kaldıran ve bazı hükümleri dava konusu edilen Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair yönetmelik 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Anayasanın 45.maddesinde; "Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek, tarımsal üretim planlaması ilkelerine uygun olarak bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak maksadıyla, tarım ve hayvancılıkla uğraşanların işletme araç ve gereçlerinin ve diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırır." hükmü yer almıştır.

441 sayılı Tarım ve Köyüşleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 2/i maddesinde; taşınır, taşınmaz çiftçi mallarının korunmasını özel kanunlara göre sağlamak için ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak ve tarım dışında kullanılmaya tahsis edilecek araziyi tespit etmek, bunların kullanılmasına izin vermek için ilgili kuruluşlarla koordinasyonu sağlamak, aynı maddenin (t) fıkrasında; tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak, denetlemek ve ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak görevi Tarım ve Köyüşleri Bakanlığının görevleri arasında sayılmış, 10/a maddesinde ise, tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılması için prensip ve esasları belirlemek, bu konuda Bakanlık dışındaki ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak görevi Koruma Kontrol Genel Müdürlüğüne verilmiş, 3292 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanununun 2/g maddesinde; tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak, denetlemek ve bu konu ile ilgili diğer kuruluşlarla işbirliği yapmak Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün görevleri arasında gösterilmiş, Sekizinci beş Yıllık Kalkınma Planında da tarım alanlarının korunmasına yönelik bir takım önlemler düzenlenmiştir.

13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 1.maddesinde; Yönetmeliğin amacının, 441 sayılı Tarım ve Köyüşleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde kararname ve 3202 sayılı köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat

ve Görevleri Hakkında Kanun uyarınca, tarım arazilerinin korunmasını ve amacına uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak ve bu alanların hangi zorunlu hallerde tarım dışı amaçlarla kullanılabileceğine dair usul ve esasları belirlemek olduğu kurala bağlanmış, 3.maddesinde de yönetmelikte geçen kavramların tanımı yapılmıştır. Davacı tarafından, iptali ve yürütülmesinin durdurulması istenilen bu tanımlar;

"e) Tarım Arazileri Sınıfı: Doğal özellikleri ve yapılan tarım şekline göre; nitelikleri Bakanlıkça belirlenen Mutlak tarım Arazileri, Özel Ürün Arazileri, Dikili Tarım Arazileri, Marjinal Tarım Arazilerini ifade eder.

g) Mutlak Tarım Arazisi: Bitkisel üretimde; toprağın fiziksel, kimyasal ve biyolojik özelliklerinin kombinasyonu yöre ortalamasında ürün alınabilmesi için sınırlayıcı olmayan, topoğrafik sınırlamaları yok veya çok az olan; ülkenin tarımsal üretiminde ülkesel, bölgesel veya yerel önemi nedeniyle tarımda kalması gereken, halihazır tarımsal üretimde kullanılan veya bu amaçla kullanıma elverişli arazilerdir.

ı) Özel Ürün Arazileri; Mutlak tarım arazileri ve dikili tarım arazileri dışında toprak ve topoğrafik sınırlamaları nedeniyle yöreye adapte olmuş her türlü bitkisel üretim yapılamayan sadece özel bitkisel ürünlerin yetiştiriciliği ile, su ürünleri yetiştiriciliğinin ve avcılığının yapılabildiği, ülkenin tarımsal üretiminde ülkesel, bölgesel veya yerel önemi nedeni ile tarımda kalması gereken arazilerdir.

i) Marjinal Tarım Arazisi: Mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve dikili tarım arazileri dışında kalan, toprak ve topoğrafik sınırlamaları nedeniyle üzerinde sadece geleneksel toprak işlemeli tarımın yapıldığı, yerel önemi olan ve kullanım kararlarının yerel ihtiyaçlara göre belirlendiği arazilerdir.

j) Örtü Altı Tarım arazileri: iklim ve diğer dış etkilerin olumsuzluklarının kaldırılması veya azaltılması için cam, naylon ve benzeri malzeme kullanılarak oluşturulan örtüler altında ileri tarım teknikleri kullanılarak tarım yapılan arazilerdir.

k) Sulu Tarım Arazisi: Devlet yatırımları ile sulamaya açılmış veya sulama projesi kapsamında olan arazilerdir.

m) Tarımsal Amaçlı Yapılar: Tarımsal üretim için ihtiyaç duyulan yapılar ile tarımsal ürünlerin üretildikten sonra ilk işleme ve değerlendirmesini yapmak amacıyla işletme içerisinde inşa edilen, işletme sahibine ait yapılarıdır.

n) Tarımsal Amaçlı Entegre Yapılar: Tarımsal ürünlerin üretiminden sonra işlenerek fiziksel veya kimyasal özellikleri değiştirilip bir veya birden fazla yeni ürüne dönüştürülmesinin yapıldığı tesislerdir.

o) Arsa; Yerleşim alanları içinde veya dışında ilgili kuruluşlardan uygun görüş alınarak kullanılan planı arazilerdir.

ö) Yerleşim Alanı: Konut, konaklama, turizm, sanayi, askeri ve benzeri amaçlarla planlanarak yapılaşmış veya eskiden beri bu amaçla kullanılan planı bulunmayan kasaba, belde ve köy yerleşik alanları ile arsa niteliği kazanmış arazilerdir." Şeklinde dir.

Tarım arazilerinin korunmasını ve amacına uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak ve bu alanların hangi zorunlu hallerde tarım dışı amaçlarla kullanılabileceğine dair usul ve esasları belirlemek amacıyla çıkarılan yönetmelikte geçen kavramların tanımlaması yapılırken, amacı; toprak erozyonuna yol açmayacak şekilde arazilerin en yoğun tarımsal kullanımını sağlayacak tarımsal kullanım ve muhafaza tedbirlerinin bir kombinasyonuna götüreceği ilgili bütün verileri bir araya getirmek olan ve arazi işleme şekillerinin belirlenmesi çiftlik planlaması, tarımı sınırlayan faktörlerin belirlenmesini ifade eden ve önceki düzenlemelerde de yararlanılan Arazi Kullanma Kabiliyet Sınıflaması Sistemi ile birlikte tarım arazilerinin önemine göre yapılan tarım arazileri sınıflaması ve bununla ilgili tanımlara da yer verildiği, tarımsal arazileri, tarımsal üretimdeki önemine göre dört kategoriye ayıran Tarım Arazileri Önem

Sınıflaması Sisteminin de tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemeye yönelik olduğu anlaşılmaktadır.

Bu nedenle, yukarıda yazılı mevzuat hükümlerinin davalı idareye verdiği yetki çerçevesinde, belli bir alanın düzenlenmesi amacıyla hazırlanan ve genel düzenleyici kurallar içeren yönetmelikte geçen kavramları tanımlayan ve yukarıda bahsedilen düzenlemelerde hukuka aykırılık görülmemiştir.

Yönetmeliğin 5.maddesinde; "Arazinin tarım dışına çıkarılır nitelikte olup olmadığı değerlendirilmesinde, sınıf tespiti kullanım şekli ve tarımsal özellikler esas alınır. İzinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu yönetmeliğin 9,10,11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç, İl Müdürlüklerince doğrudan reddedilir. Karar, gereği için ilgisine, bilgi için hazırlanacak rapor ile birlikte Bakanlığa gönderilir. Diğer talepler, İl Müdürlüklerinin hazırlayacağı tarımsal etüt raporu ile birlikte, 7472 sayılı Ziraat yüksek Mühendisliği hakkında Kanun ve buna bağlı olarak yürürlüğe konulmuş bulunan Tüzüğün yetki verdiği teknik elemanlarca, "TE-Standard-1" dahilinde toprak etütleri yapılmak üzere, ilgili Bölge Müdürlüklerine gönderilir. Bölge Müdürlüğünce en kısa sürede hazırlanan toprak etüt rapor ve haritaları, ii Müdürlüğüne gönderilir. ii Müdürlüğü izinlendirme kararını verir. Kararını gereği için ilgili kuruluşlara, istatistik bilgi derlenmesi için Bakanlığa ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğüne bildirir." kuralı yer almış olup; davacı tarafından anılan maddede yer alan "izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu yönetmeliğin 9,10,11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç, İl Müdürlüklerince doğrudan reddedilir." ibaresinin iptali istenilmektedir.

Yönetmeliğin dava konusu edilmeyen 4.maddesinde, yönetmeliğin 2 inci maddesinde belirtilen kanunlar kapsamı dışında kalan alanlarda, her ölçekteki bölge planları, çevre düzeni

planları, nazım imar planları, mevzii imar planları, uygulama imar planları ve bunların eki imar planları ile yerleşim alanlarındaki ilave imar planları için ihtiyaç duyulan arazinin tarım dışı amaçlı faaliyetlere tahsisinin İl Müdürlüğünün iznine tabi olduğu belirtilmiş, 5.maddesindeki iptali istenilen ibarede de, izinlendirilmesi talep edilen arazinin mutlak tarım arazisi olması halinde Yönetmeliğin 9.10.11. ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç ii Müdürlüğünce doğrudan reddedileceği öngörülmüştür.

Anayasanın Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler Başlıklı Üçüncü Bölümünün Kamu yararı başlıklı III.alt bölümünde yer alan 45.maddesinde, "Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek, tarımsal üretim planlaması ilkelerine uygun olarak bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak maksadıyla tarım ve hayvancılıkla uğraşanların işletme araç ve gereçlerinin ve diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırır." hükmünün yer alması, bu Anayasal görevi yürütmek amacı ile 441 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile kurulan Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının da tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak ve tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılması için prensip ve esasları belirlemek görevinin bulunması karşısında, Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin amaç maddesinde de belirtildiği gibi Devlete, tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önleme görevinin verildiği anlaşılmaktadır.

Bu görevin amacına uygun olarak yerine getirilmesini sağlamak, kamu ihtiyaçlarının gerektirdiği durumlarda, bu ihtiyaçların giderilmesini, Anayasanın ve kanunun kendisine verdiği görevin asıl amacına aykırı olmamak koşuluyla objektif kurallara bağlamak davalı idarenin görev ve yetkisi dahilinde bulunmaktadır.

Anılan madde istisnaların belirlenmesine ilişkin bir madde olmayıp arazi özelliklerinin ve yetenek sınıfının belirlenmesi hususunu düzenlediğinden, kural olarak izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu arazilere yönelik tarım

dışına çıkarılma taleplerinin doğrudan reddedileceğini belirlemekte, ancak bu konuda "Yönetmeliğin 9,10,11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" demek suretiyle; başvuru, anılan maddelerde sayılan istisnalar arasında ise il Müdürlüklerine değerlendirme yetkisi vermektedir. Oysa mutlak tarım arazilerinin korunması amacıyla uygun olarak, istisnaları değerlendirme konusunda, İl Müdürlüklerine değerlendirme yetkisi verilmesi davalı idareye Anayasa ve Yasa ile verilen görevin amaç ve kapsamı ile bağdaşmadığı sonucuna varıldığından anılan düzenlemede yer alan "bu yönetmeliğin 9,10,11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresinde kamu yararı ve hukuka uygunluk bulunmamaktadır.

Yönetmeliğin 6.maddesinde; "tarım dışı maksatla arazi kullanmak için yapılacak' izin talepleri, arazinin doğal durumu ve mevcut kullanma şekli bozulmadan önce yapılır. Bozulan arazinin nitelikleri tespit edilemediği durumlarda ve dikili alanlarda kesme ve sökme yapılarak arazinin mevcut kullanma şekli bozulduktan sonra izin talebinde bulunulması halinde, tarımsal etüt ve toprak etüt raporu düzenlenmez, uygun görüş verilmez.

Ancak, arazinin doğal durumu her ne sebeple olursa olsun tahrip edilmesi halinde, arazinin bozulmayan kısmı veya benzer özellik gösteren bitişik konumdaki arazilerden yararlanılarak tarımsal etüt ve toprak etüt raporu düzenlenir, tarım dışı amaçla kullanılıp kullanılmayacağı bu Yönetmelik hükümlerine göre İl Müdürlüğüne karara bağlanır." kuralı yer almış olup, davacı tarafından anılan maddesinin 2.fıkrasının iptali istenilmektedir.

Maddenin 1.fıkrasında, tarım dışı maksatla arazi kullanmak için yapılacak izin taleplerinin arazinin doğal durumu ve mevcut kullanma şekli bozulmadan yapılacağı belirtilmesine ve bozulan arazinin niteliklerinin tespit edilemediği durumlarda ve dikili alanlarda kesme veya sökme yapılarak arazinin mevcut kullanma şekli bozulduktan sonra izin talebinde bulunulması halinde, tarımsal etüt ve toprak etüt raporunun düzenlenmeyeceği ve uygun görüş verilmeyeceği belirtilmesine rağmen, ikinci fıkrada, "arazinin doğal durumu her ne sebeple olursa olsun tahrip edilmesi halinde" ibaresi getirilerek birinci fıkra ile çelişki oluşturacak biçimde düzenleme yapılmıştır.

Arazinin doğal durumunun bozulma şekli için belli istisnalar (kazı, dolgu... vs) getirilmesi mümkün iken herhangi bir sınırlama belirtmeksizin düzenlemeye gidilmesi tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önleme görevi ile bağdaşmamaktadır.

Tarım dışı maksatla arazi kullanmak için yapılan izin taleplerine konu arazinin, doğal durumunun tahrip edilmesine herhangi bir istisna getirilmeden her ne sebeple olursa olsun tahrip edilen bu arazilerin tarım dışı amaçla kullanılabilmesine imkan tanıyan düzenlemede kamu yararına, yukarıda belirtilen yasal düzenlemelere ve yönetmeliğin amacına uygunluk bulunmamaktadır.

Yönetmeliğin Tarım Dışı Amaçla Kullanılmayacak Araziler başlıklı 7.maddesinde; tarım dışı amaçlarla kullanılmaya tahsis edilemeyecek araziler sayılırken Yönetmeliğin 11 ve 13.maddesinde belirtilen istisnalar bunlardan hariç tutulmuştur. Madde metninde iptali istenilen "11 ve 13 üncü" ibaresinde yer alan 11.maddede, tarımsal amaçlı yapılar, 13.maddede ise plan değişikliği yapılmasının esasları açıklanmıştır.

Yönetmeliğin bütünlüğü içerisinde 11.maddede düzenlenen, tarımsal işletmenin ekonomik olarak yürütülmesini sağlamak için gerekli boyut, vasıf ve hacimdeki tarımsal amaçlı yapılar ile 13.maddesindeki plan değişikliği sürecindeki plan kapsamına alınacak arazilerin tarım dışı amaçla kullanılmayacak arazilerden istisna tutulmasında mevzuat hükümlerine aykırılık bulunmamaktadır.

Yönetmeliğin Tarım Dışı Kullanılacak Arazilerde Öncelik Sırası başlığını taşıyan 8.maddesinde; "Tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyaçları öncelikle marjinal tarım arazileri

içerisinden veya arazi kullanma kabiliyet sınıfı VIII'sınıf olan arazilerden karşılanır. Bu sınıf arazilerden karşılanamaması halinde VII., VI., V., IV. ve III.sınıf kuru tarım arazilerinden karşılanabilir. Ancak, bu durumda VII'sınıftan III.sınıfına doğru bir öncelik sırasının gözetilmesi zorunludur." kuralı yer almakta, davacı tarafından, madde metnindeki "marjinal tarım arazileri içerisinden veya" ibaresinin iptali istenilmektedir.

Yönetmeliğin 3/i maddesinde, mutlak tarım arazisi, özel ürün arazileri ve dikili tarım arazileri dışında kalan toprak ve topoğrafik sınırlamaları nedeniyle üzerinde sadece geleneksel toprak işlemeli tarımın yapıldığı, yerel önemi olan ve kullanım kararlarının yerel ihtiyaçlara göre belirlendiği araziler olarak tanımlanan marjinal tarım arazilerinin diğer arazilere göre daha az verimli olup daha çok yerel ihtiyaçların karşılanması amacıyla ve ekolojik zorunluluktan dolayı tarımsal faaliyete tahsis edilen araziler olması nedeniyle tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyacının öncelikle bu arazilerden başlamasını öngören düzenlemede hukuka aykırı bir yön bulunmamaktadır.

Yönetmeliğin 9.maddesinde, "Marjinal Tarım arazilerinden başlamak kaydıyla, daha uygun alternatif araziler bulunmadığı takdirde, aşağıda belirtilen genel maksatlar için gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki diğer kuru tarım yapılan araziler ile ekonomik verim alınamayan dikili tarım arazileri, kamu yararının gözetilmesi ve tarımsal faaliyetlere zarar vermeyecek tedbirlerin alınması kaydıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir." kuralı getirilmiş, anılan maddede;

b) Mevcut yerleşim alanlarına ilave olarak belediye veya mücavir alan sınırları içinde ilgili belediye tarafından imar planı yapılmak istenen yerlerde,

e) Katı atıkların etkisiz hale getirilmesi için yapılan tesisler ve ek tesisleri

f) Ceza infaz kurumları ve tutukevi yapı ve tesisleri, bunlar arasında sayılmıştır.

Maddede tahsis koşulları belirlendiğinden ve kamu yararı ile tarımsal faaliyetlere zarar vermemeye ilkelerinin dikkate alınması zorunluluğu getirildiğinden 9.maddede iptali istenilen "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresi ile aynı maddenin (b), (e) ve (f) fıkraları yönünden 2577 sayılı Yasanın 27.maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından anılan maddelere yönelik olarak yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerekmektedir.

Yönetmeliğin 10.maddesinde; "tarım dışı amaçlarla kullanılabilecek sulu tarım arazileri ve diğer araziler gösterilmiş, anılan maddede; "sulu tarım arazileri tarım dışı amaçlı kullanımlara tahsis edilemez. Ancak, daha uygun alternatif alanlar tespit edilemediği durumlarda aşağıda belirtilen genel amaçlar için ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki her sınıf ve özellikte tarım arazileri, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir.

a) Karayolları, demiryolları, köy yolları ve benzeri yollar,

b) Su temini ve enerji üretimi amaçlı baraj, gölet, elektrik santralleri, su kuyusu ve bunlara ait ek tesisler; ham petrol ve doğalgaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler; santral yolu, şalt merkezi, direk, pylon, kök, trafo, enerji nakil hatları, cebri boru güzergahı, arıtma ve bunlara ait pompaj tesisleri ve güzergahları, trafik kontrol ve güvenlik istasyonları,

c) Milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesisleri,

d) Sera ve Sera Organize Sanayi Bölgeleri.

Yukarıda belirtilen genel amaçlar için yapılan müracaatlar ii Müdürlüğü tarafından incelenir ve alternatif olmadığı kanaatine varılırsa uygun görüş verilir, alternatif alan tespiti halinde müracaat ii Müdürlüğü tarafından reddedilir, kararlar gereği için ilgili kuruluşa ve hazırlanan raporla birlikte istatistik bilgi edinilmesi için Bakanlığa gönderilir." kuralı yer almıştır.

Davacı tarafından, 10.maddenin (b) fıkrasında yer alan "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler "ibaresi ile (c) ve (d) fıkralarının ve son paragrafı n tümüyle iptali istenilmektedir.

Ham petrol ve doğal gaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler, milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesislerinin milli menfaatlere uygun olarak yapılmasında kullanılan tarım arazilerinin, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla tarım dışı faaliyetlere tahsis edilmesinde kamu yararına aykırılıktan sözetime imkan bulunmadığı gibi, Sera ve Sera Organize Sanayi Bölgelerinin de yapısı gereği bu arazilere kurulmasında tarımsal arazilerin amacının dışında kullanılmasına yolaçacağından bahsetmeye imkan bulunmamaktadır.

Yönetmeliğin 11.maddesinde; "Çiftçiye ait tarımsal işletmenin ekonomik olarak yürütülmesini sağlamak için gerekli boyut, hacim ve vasıfta; kümes, ahır, ağı, depo, soğuk hava deposu, yemlik ve yem hazırlama tesisleri, mandıra, balık üretim tesisleri, arı hane, su ve yem deposu, gübre ve silaj çukuru ile ilgili olarak Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü veya Belediyelere yapılan müracaatlar ii Müdürlüğüne intikal ettirilir. ii Müdürlüğü bu talepleri inceleyerek ve bu tesislerin, yukarıda belirtilen özelliklere uyan tesislerden olması halinde, arazi sınıflarına bakılmaksızın toplam kullanım alanı 5000 m2 yi geçmemek kaydıyla izin vererek, hazırlanacak tarımsal etüt raporu ile birlikte Bakanlığa istatistik bilgi edinilmesi için gönderir.

Tarımsal üretimi teşvik etmek maksadıyla, alternatif alan bulunamaması halinde plan ve projeleri İl Müdürlüğünce incelenip, tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen, tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili tesisler için ihtiyaç duyulan tarım arazileri, işletmenin toplam arazi varlığının 2/100'ini geçmeyecek şekilde, arazi sınıfına bakılmaksızın İl Müdürlüğünce tarım dışı kullanıma tahsis edilir." kuralı yer almış olup, iptali istenilen 2. fıkrada öncelikle, tarımsal üretimi teşvik etmek maksadıyla alternatif alan bulunamaması halinde tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen, tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili tesisler için ihtiyaç duyulan tarım arazilerinden bahsedilmiştir.

Hangi yapıların tarımsal nitelikli veya tarımsal üretimi teşvik eder nitelikte olduğuna davalı idarece karar verilmesinde, davalı idarenin kuruluş kanununda verilen görev ve yetkiler çerçevesinde mevzuata aykırılık bulunmamaktadır.

Kaldı ki, maddenin ilk paragrafında tarımsal işletmenin ekonomik olarak işletilmesi için gerekli olduğu belirtilen ve sayma yoluyla sınırlamalar getirilen tesisler için tarımsal üretimi teşvik amaçlı düzenleme yapılmasında kamu yararına da aykırılık görülmemiştir.

Yönetmeliğin 13.maddesinde; "bu yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce onaylanmış olan her tür ve ölçekteki planlarda, tarım arazisi olarak kalan alanlarda ve mücavir alan ve Belediye sınırları içinde ve dışında yapılacak her tür zorunlu plan değişiklikleri ve bu alanlarda yer alan tarım arazilerinin kullanıma ait kararlar alınmadan önce ii Müdürlüğü'nün uygun görüşünün alınması esastır. Planlarda ve sınırlarda yapılacak değişiklikler için, 1/25000 veya daha büyük ölçekli haritalarla birlikte İl Müdürlüğüne müracaat edilir.

İl Müdürlüğü aşağıdaki zorunlu haller için plan değişikliği iznini verebilir:

a) Planlı alan Belediye veya mücavir alanı içerisinde ise; Belediye hizmetlerinin yürütülmesi ve alt yapı tesisleri için inşa edilecek yapılara yönelik ilgili belediye tarafından yapılan arazi talepleri,

b) Planlı alan Belediye veya mücavir alanı içinde veya dışında olması halinde;

1) Tarımsal üretimi teşvik etmek amacıyla kurulmuş tarımsal ürünlerin işlenmesi ve

değerlendirilmesi ile ilgili entegre nitelikli sanayi tesislerinin geliştirilmesi ve rekabet gücünün artırılması için, mevcut yapılara ilave tesislerin kurulmasına yönelik arazi talepleri,

2) Diğer sanayi tesislerinin bulunduğu planlı alanlarda; sanayi tesislerinin rekabet gücünün artırılması için ihtiyaç duyulan, ileri teknoloji kullanımı sağlayarak üretimi artıracak ve mevcut tesislerle entegre çalışma zorunluluğu bulunan ilave tesislerin kurulmasına yönelik arazi talepleri,

Bu madde kapsamında yukarıda sayılan zorunlu haller için ihtiyaç duyulan araziler; öncelikle tarım dışı kullanım planı bulunan tesislere sınır ve düşük potansiyeli kuru tarım arazilerinden karşılanır; eğer böyle bir arazi yok ise gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarda alan mevcut planlı alana sınırı olan diğer tarım arazilerinden karşılanabilir." hükmü getirilmiş olup, davacı tarafından anılan maddenin ilk paragraf hariç tümüyle iptali istenilmektedir.

3046 sayılı Yasa uyarınca Bakanlığın temsilen ii seviyesinde kurulan ve Bakanlığın bağlı olduğu tüm mevzuatı uygulamakla görevli ve sorumlu bulunan il Müdürlüklerinin Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce her tür ve ölçekteki planlarda tarım arazisi olarak kalan alanlarda ve mücavir alan ve belediye

sınırları içinde ve dışında yapılacak her türlü zorunlu plan değişiklikleri ve bu alanlarda yer alan tarım arazilerinin kullanımına dair karar alınmadan önce uygun görüşünün alınmasını öngören düzenlemede, idarenin bütünlüğü ilkesine aykırılık bulunmadığı gibi, gelişen ülke ihtiyaçları gözönüne alınarak düzensiz, plansız ve daha çok arazi kaybına yol açacak şekilde bu ihtiyaçların karşılanmasını önlemek amacıyla getirilen düzenlemenin kamu yararına uygun olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 3. maddesinin e,g,l,i,j,k,m,n,o,ö fıkralarına ve 11. maddenin 2. paragrafına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine oybirliğiyle, 5. maddesinde yer alan " bu yönetmeliğin 9,10,11 ve 13'üncü" maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresinin ve 6. maddesinin 2. paragrafına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne oybirliğiyle, 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13 üncü" ibaresine, 8. maddesindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresine, 9. maddenin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla veya" ibaresine ve (b), (e) ve (f) fıkralarına, 10. maddesinin (b) fıkrasındaki "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresine ve (c) ve (d) fıkraları ile son paragrafına, 13. maddesinin ilk paragraf hariç tüm bölümlerine yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine oyçokluğuyla 20.1.2004 tarihinde karar verildi.

Başkan Zafer KANTARCIOGLU

Üye Ali ÖZTÜRK

Üye Ahmet BAŞPINAR

Üye Orhun YET

Üye Suna TÜRKÖĞLU

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No : 2003/3518

AZLIK OYU

Dava; 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmî Gazetede yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 3. maddesinin e, g, i, j, k, m, n, o, ö fıkralarının, 5. maddesinde yer alan "izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç ii Müdürlüklerince doğrudan reddedilir" ibaresinin, 6. maddesinin 2. paragrafının tümüyle, 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13'üncü" ibaresinin, 8. maddesindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresinin, 9. maddesinin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresinin ve b, e ve f fıkralarının

tümüyle, 10. maddesinin b fıkrasında yer alan "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresinin ve c ve d fıkralarının tümüyle, 10.maddesinin son paragrafının tümüyle, 11.maddesinin 2. fıkrasının, 13.maddesinin ilk paragraf hariç tüm bölümlerinin iptali istemiyle açılmıştır.

Anayasanın Sosyal ve Ekonomik Haklar ve Ödevler başlıklı Üçüncü Bölümünün kamu yararı başlıklı III.alt bölümünde yer alan ve Tarım, hayvancılık ve bu üretim dallarında çalışanların korunması başlıklı 45.maddesinde "Devlet, tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek, tarımsal üretim planlaması ilkelerine uygun olarak bitkisel ve hayvansal üretimi artırmak maksadıyla tarım ve hayvancılıkla uğraşanların işletme araç ve gereçlerinin ve diğer girdilerinin sağlanmasını kolaylaştırır..." hükmü yer almıştır.

Anayasa'da öngörülen bu görevi yürütmek amacı ile 441 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı kurulmuş, 2.maddesinin (t) bendinde Tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak, denetlemek ve ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak, adı geçen Bakanlığın görevleri arasında sayılmıştır.

Yukarıdan itibaren belirtilen Anayasa ve Tarım ve Köyüşleri Bakanlığının kuruluşu ile ilgili Kanun Hükmünde Kararname hükümleri, Devlete, tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önleme görevini vermiştir.

Bu görevin amacına uygun olarak yerine getirilmesini sağlamak, kamu ihtiyaçlarının gerektirdiği durumlarda, bu ihtiyaçların giderilmesini, Anayasanın ve Kanunun kendisine verdiği görevin asıl amacına aykırı olmamak koşuluyla objektif koşullara bağlamak davalı idarenin görevi ve yetkisindedir.

Yönetmeliğin 9. maddesinde; " Marjinal tarımarazilerinden başlamak kaydıyla, daha uygun alternatif araziler bulunmadığı takdirde, aşağıda belirtilen genel maksatlar için gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki diğer kuru tarım yapılan araziler ile ekononmik verim alınamayan dikili tarım arazileri, kamu yararının gözetilmesi ve tarımsal faaliyetlere zarar vermeyecek tedbirlerin alınması kaydıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir." Kuralı getirilmiş, anılan madde de;

- b) Mevcut yerleşim alanlarına ilave olarak belediye veya mücavir alan sınırları içinde ilgili belediye tarafından imar planı yapılmak istenen yerlerde,
- e) Katı atıkların etkisiz hale getirilmesi için yapılan tesisler ve ek tesisleri,
- f) Ceza infaz kurumları ve tutukevieri yapı ve tesisleri bunlar arasında sayılmıştır.

Oysa, aynı yönetmeliğin 8. maddesinde, tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyaçları öncelikle marjinal tarım arazileri içerisinde ve arazi kullanma kabiliyet sınıfı VIII'sınıf olan arazilerden karşılanır. Bu sınıf arazilerden karşılanamaması halinde VII., Vi., V., LV. ve III.sınıf kuru tarım arazilerinden karşılanabilir. Ancak bu durumda VII.sınıftan III.sınıfa doğru bir öncelik sırasının gözetilmesi zorunludur kuralı getirilerek, tarım dışında kullanılacak arazilerde bir öncelik sırası belirlenmiştir.

9. maddede, kamu yararının gözetilmesi ve tarımsal faaliyetlere zarar vermeyecek tedbirlerin alınması kaydıyla tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilecek araziler gösterilmiştir. Ancak, 9.maddenin dava konusu edilen (b), (e) ve (f) fıkralarında bahsedilen yapı ve tesisleri ile yerlerin, yönetmeliğin 8.maddesinde öngörülen öncelik sınırlandırılmasının dışında tutulmasına olanak bulunmadığından, anılan fıkralarda yer alan düzenlemelerin, devletin tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önleme göreviyle bağdaşmadığı, düzenlemede kamu yararına ve mevzuata uygunluk bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Yönetmeliğin 10.maddesinde, sulu tarım arazilerinin tarım dışı amaçlı kullanımlara tahsis edilemeyeceği kurala bağlanırken, daha uygun alternatif alanlar tespit edilemediği durumlarda maddede belirtilen genel amaçlar için ihtiyaca cevap verecek

miktarlardaki her sınıf ve özellikte tarım arazilerinin, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla tarımdışı faaliyetlere tahsis edilebileceği belirtilerek, bu kurala istisna getirilmiş, maddenin (b) fıkrasında yer alan üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler, (c) fıkrasında, milli savunma tesisleri, havaalanları ve ek tesisleri, (d) fıkrasında, Sera ve Sera Organize Sanayi Bölgeleri bu genel amaçlar arasında sayılmıştır.

Bu maddede de, 8.maddede öngörülen tarım dışında kullanılacak arazilerde öncelik sırasını belirleyen kuralın genişletilmesi suretiyle, tarım alanlarının amaç dışında kullanılmaması asıl hedefinin dışına çıktığı ve düzenlemede kamu yararına uygunluk bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Yönetmeliğin 13.maddesinde yer alan ve dava konusu edilen düzenlemelere gelince;

Yukarıda da bahsedildiği gibi, tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmaması esastır. Bu ilkenin aksine tarım alanlarının amaç dışı kullanımı ancak, bu konuda kamu yararı bulunması ve tarımsal gelişmenin engellenmemesi durumunda mümkündür. Dava konusu düzenlemenin sınırlı tarım arazilerini tahrip olmasına ve kamu yararının zedelenmesine neden olacağı anlaşıldığından amaç dışı kullanıma olanak tanıyan yönetmelik kuralı hukuka aykırı bulunmaktadı.

Yönetmeliğin 7.maddesinde, tarım dışı amaçla kullanılmayacak araziler sayılırken Yönetmeliğin 11 ve 13.maddelerinde belirtilen istisnalar hariç tutulmuştur. İptali istenilen "11 ve 13 üncü" ibaresindeki maddelerde yer alan düzenlemelerde yukarıda bahsedilen tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmaması esasına aykırı bulunduğundan anılan düzenlemede mevzuata uyarlık görülmemiştir. Üye Ahmet Başpınar bu görüşe katılmamıştır.

Açıklanan nedenlerle, Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 7.maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13'üncü" ibaresinin, 9. maddesinin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresinin ve (b), (e) ve (f) fıkralarının, 10.maddesinin (b) fıkrasında yer alan "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresinin ve (c) ve (d) fıkralarının ve 10.maddenin son paragrafının, 13.maddenin ilk paragraf hariç tüm bölümlerinin yürütülmesinin durdurulması gerektiği oyu ile çoğunluğun kararına katılmıyoruz..

Üye Ahmet BAŞPINAR

Üye Orhun YET

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No : 2003/3518

AZLIK OYU

Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin "Tarım Dışı Kullanılacak Arazilerde Öncelik Sırası" başlığını taşıyan 8.maddesinde;" Tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyaçları öncelikle marjinal tarım arazileri içerisinde veya arazi kullanma kabiliyet sınıfı VIII'sınıf olan arazilerden karşılanır. Bu sınıf arazilerden karşılanamaması halinde VII., VI., V., IV. ve III.sınıf kuru tarım arazilerinden karşılanabilir. Ancak, bu durumda VI'sınıftan III.sınıfa doğru bir öncelik sırasının gözetilmesi zorunludur." kuralı yer almakta, davacı tarafından, madde metnindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresinin iptali istenilmektedir.

Yönetmeliğin dava konusu edilmeyen 3/f maddesinde; "Arazi Kullanma Kabiliyet Sınıflaması toprağı korumak ve özelliklerine uygun olarak planlı ve dengeli bir şekilde kullanılmasını sağlamak amacıyla I'den VIII ye kadar yapılan sınıflamadır". şeklinde tanımlanmıştır.

Buna göre, 8.maddede yukarıda yapılan tanımlamaya uygun olarak tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyaçlarının öncelikle arazi kullanma kabiliyet sınıfı VIII olan

arazilerden karşılanacağına, bu sınıf arazilerden karşılanmaması halinde Vi., V., IV. ve iii. sınıf kuru tarım arazilerinden karşılanabileceğine ve bu durumda öncelik sırasının gözetilmesinin zorunlu olduğuna ilişkin düzenleme yapılmışken, bu sınıflamayı ve sıralamayı bozacak şekilde madde metnine "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresinin konulmasında mevzuata uygunluk bulunmadığı gibi, bu düzenlemenin tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmaması esasına aykırı olduğu ve devletin tarım arazilerinin amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önleme göreviyle bağdaşmadığı sonucuna ulaşıldığından, 8.maddedeki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla veya" ibaresine yönelik yürütmenin durdurulması isteminin kabulü gerektiği oyu ile çoğunluğun kararına katılmıyorum

ÜYE Ahmet BAŞPINAR ŞK/17.2.2004

9.1.1.2. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞİN İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVADA İDARE' NİN VERDİĞİ YANITA YANIT

DANIŞTAY 10. DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA

Dosya No: 2003 / 3518

CEVABA CEVAP VEREN (DAVACI) : Gökhan GÜNAYDIN TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sokak No: 28/12 06640 Kızılay / ANKARA

KARŞI TARAF (DAVALI) : Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Bakanlıklar / ANKARA

DAVANIN TÜRÜ : İptal Davası

DAVA ve İSTEM KONUSU : Davalı idare tarafından hazırlanan ve 13 Haziran 2003 tarih, 25137 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" in, kamu yararı ilkesinin tanımladığı toplumun ortak ve uzun vadeli çıkarlarına ve yönetmeliğin ruhuna aykırı olacak şekilde tarım arazilerinin amaç dışı kullanımına yol açacak olan kimi hükümlerinin iptali ve öncelikle yürütmelerinin durdurulması istemi ile ODA'mız tarafından Sayın Mahkemenize sunulan 5.8.2003 tarihli dilekçemiz sonrasında, 27.8.2003 tarihli ara karar ile yürütmenin durdurulması isteminin davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilmiş, davalı idarenin 17.11.2003 tarihli savunması aşağıda belirtilen tarihte ODA'mızca tebellüğ edilmiş ve incelenmiştir. İşbu "cevaba cevap" dilekçemizde, davalı idarenin savunması değerlendirilmekte ve 5.8.2003 tarihli dilekçemizde belirtilen, tarım topraklarının amacı dışında kullanılmasının önlenmesinde somutlaşan kamu yararına yönelik haklı istemlerimizin tümü sürdürülmektedir.

TEBELLÜĞ TARİHİ : 1 Aralık 2003 (30 gün ek süre verilmiştir).

DAVA KONUSUNA İLİŞKİN AÇIKLAMALAR:

Davalı idarenin savunmasında üç temel özellik öne çıkmaktadır. Bunlardan birincisi, yerli ve yabancı kaynaklara atıfta bulunarak, Arazi Kullanma Kabiliyet (AKK) Sınıflaması'nın geçersizliğini ispatlamak ve bire bir tercüme edilen Tarım Arazileri Sınıflaması'nın üstünlüğünü kanıtlamaya yöneliktir. İkinci olarak İdare, iptalini istediğimiz yönetmelik maddelerine ilişkin açıklamalarda bulunmakla birlikte, verilen yanıtlar incelendiğinde; yukarıdaki kurguyla konunun çarpıtılması sonucu, ODA'mızın iptale konu istemlerinin yanıtlanmadığı görülmektedir. Üçüncü olarak ta yine davalı İdare, "savunma" adı altında, kamu görevi yapan Meslek Odamıza ve o'nun Başkanı'na karşı, bir hukuki çekişme için olağan sayılmayacak bir üslup ve ifade kullanma yolunu seçmektedir. 1954 yılında kurulmuş ve Anayasa'mızın 135. maddesi anlamında kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan, Tüzüğü'nde kendisine "tarım topraklarının amacı dışında kullanılmasını önlemek için her türlü girişimde bulunmak" görevi verilen ve bu doğrultuda adı geçen Yönetmeliği, değişik İdareler

tarafından uygulanmakta iken iki kez iptal ettirerek kamu hizmeti görevini eksiksiz yapmayı amaç edinen ODA'mız, sözü edilen ifadelere, ancak hukuki çekişmenin zorunlu kıldığı durumlarda değinecek ve konunun özü itibariyle değerlendirilmesine özen gösterecektir.

A- Arazi Sınıflama Sistemlerine İlişkin Açıklamalar :

Davalı İdare'nin savunmasında, günümüze değin tarım dışı amaçlı arazi değerlendirilmesinde, 1961 yılında ABD Tarım Bakanlığı (USDA) tarafından geliştirilen ve 1965 yılında mülga Topraksu Genel Müdürlüğü tarafından ülkemize uyarlanan Arazi Kullanma Kabiliyet Sınıflaması'nın (AKK) kullanıldığı, oysa topraklar ve iklim ile ilgili fiziksel özelliklerin değerlendirilmesine dayanan bu sistemin dünyanın hiç bir ülkesinde tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için kullanılmamakta olduğu belirtilmektedir.

Çoğaltılamaz ve taşınamaz bir varlık olan topraklar, karakteristiklerine ve isteklerine uygun olarak kullanılırsa sonsuza dek değerlendirilebilir bir kaynaktır. Toprak kaynağının bilinçli ve dengeli kullanılabilmesi ise potansiyel tespitinden önce, sınıflandırılması ve karakteristiklerinin tüm ayrıntıları ile belirlenmesi ile olur. Toprakla ilgili potansiyel tespit çalışmalarının doğruluk derecesi, toprak etütlerinin tipi ile yeterlilik ve doğruluk derecesine bağlıdır. Toprak ve arazi kaynakları potansiyelinin bilinçli ve dengeli bir şekilde kullanılabilmesi için detaylı temel toprak etütleri gereklidir. Elde edilen bilimsel verilerle; arazi yetenek, tarımsal uygunluk, drenaj grupları, şehir planlaması, karayolları yol güzergahı, erozyondan zarar görme ve korunma, sulu tarım arazi sınıflamaları ve diğerleri yapılabilmekte; oluşturulan toprak haritaları ve veri bankası ile sürekli olarak kullanıcılara sunulmaktadır.

1982-84 yılları arasında mülga Topraksu Genel Müdürlüğü tarafından uygulanan ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanan "Türkiye Toprak Potansiyeli Etütleri ve Tarım Dışı Amaçlı Arazi Kullanım Planlamaları Projesi; ülkemizin toprak potansiyelinin tespit edilmesi ve tarım dışı amaçlı arazi kullanımlarını tarımsal potansiyeli yüksek arazilerden düşük arazilere doğru yönlendirmek için gerekli olan Tarım Dışı Amaçlı Arazi Kullanım Planlaması'nın yapılması amacıyla yürütülmüştür. Topraksu Genel Müdürlüğü ve devamında Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen bu çalışmalar, halen ülkemiz toprakları, sorunları ve arazi kullanımları hakkında başvurulacak başlıca kaynak niteliğini taşımaktadır.

AKK sınıflaması, toprak etütlerinin tarımsal amaçlı yorumlarına dayalı olarak, arazileri I'den VIII'e kadar çeşitli kategoriler halinde gruplandırma sistemidir. AKK Sınıflaması, tarım dışı arazi kullanımları ile işgal edilen araziler ve bunların AKK sınıflarını gözler önüne sermektedir.

Her toprağın yeteneği ve doğal niteliklerinin gözetilerek kullanılması, arazi kullanım planlamasının temel ilkesini oluşturduğundan, yetenekler arası gerekli dönüşümlerin yapılması zorunluluğu açıkça ortadadır. AKK Sınıflaması, tarımsal kullanıma uygunluk durumu ve arazinin şimdiki kullanma durumunu bir arada vererek, arazilerin yanlış kullanımlarını önlemeye ve yanlış kullanımlar arasındaki dönüşüme de olanak sağlamaktadır. Ülkemizde VI. ve VII. Sınıf arazilerde işlemeli tarım yapıldığı, I. ve II. Sınıf arazilerin ise sanayi dahil kentsel alan ya da orman olarak kullanıldığı dikkate alınırsa yetenek sınıfları arasındaki dönüşüm gereği anlaşılabilir.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nca çıkartılan 11 Mart 1989 ve 11 Temmuz 1994 tarihli, Devlet Bakanlığı ile birlikte çıkartılan 10 Ağustos 2001 tarihli Yönetmeliklerinde tarım dışı kullanımlar için verilecek kararlarda yalnızca AKK sınıflaması esas alınmasına karşın, aynı Bakanlığın "Dünyada AKK sistemini arazilerin tarım dışı amaçla kullanımını önlemek için kullanan tek ülke yok" demesini değerlendirmelerinize sunarız.

Ülkemizdeki Ziraat fakültelerinde konuyla ilgili okutulan ders kitaplarının taranması bu konuyu açıklamaya yeterli olacaktır. Örneğin; "Toprakların içerdikleri

karakteristikler göz önünde tutularak yapılan ana gruplandırmalarla tarım, orman, otlak ve yerleşim alanlarının sınırları saptanabilmektedir. Arazi Kullanma Yeteneği Sınıflandırması adı verilen bu grupta, temel toprak haritası yorumlanarak topraklar içerdikleri özürlerin çeşidi ve şiddet derecesine göre sekiz sınıfa ayrılmışlardır." (Prof. Dr. Ural Dinç, Yrd. Doç. Dr. Suat Şenol, Toprak Etüt ve Haritalama, Çukurova Üni. Zir. Fak. Ders Kitabı No: 66, Adana, 1990, s. 5-6).

Yine davalı idare, bu sistemin bu amaçla dünyada kullanılmadığını iddia etse de; örnek verdiği Kanada'da, AKK sınıflaması ülke içinde arazi kullanım planlaması için gereksinim duyulan doğal kaynak bilgisinin bir bölümünü oluşturmaktadır (A Guide to the Land Evaluation and Area Review (LEAR) System for Agriculture" 2002). ABD'de Doğal Kaynaklar Koruma Servisi (NRCS)'de AKK sınıflamasını günümüzde bir planlama verisi olarak kullanmaktadır.

Bakanlığa bağlı kuruluş olarak görev yapmakta olan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, öteden beri "arazi kullanma yetenek sınıflaması"nı temel almakta olup, Bakanlığa bağlı olduğu eski dönemlerde, ya da şu anki uygulamalarına ilişkin olarak, bilindiği kadarıyla, davalı idareden aksi yönde herhangi bir talimat almış değildir.

Yine, yürütülmesinden Tarım ve Köy İşleri Bakanının sorumlu olduğu 3083 sayılı Kanun uyarınca çıkarılan "Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanunu Uygulama Yönetmeliği"nin 4. maddesinde "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünce uygulama alanının etüdü yapılarak arazi kullanma kabiliyet sınıfları tespit edilir ve temin edilen haritalara işlenir" denilmekte, 30. ve 32. maddelerine göre toprak dağıtımında uygulanacak ölçütler, arazilerin kullanma kabiliyet sınıflamasına göre verilmektedir. Yönetmeliğin 32. maddesinde, bu konuda ülke çapında geçerli olacak AKK sınıflarına dayalı bir dönüşüm çizelgesi yer almaktadır.

Davalı İdare'nin bir diğer bağlı kuruluşu olan Tarım Reformu Genel Müdürlüğü, 3083 sayılı yasa uyarınca uygulama alanı ilan edilen alanlarda tarım dışı amaçlı kullanım izinleri vermektedir. Bu amaçla yayımlanan "Özel Mülkiyette Bulunan Tarım Arazisinin Tarım Dışı Amaçta Kullanım İzni ve Arazi Değiştirme Teknik Talimatı" ile "Hazine Arazilerinin Kamu Kuruluşlarına Tahsisi Teknik Talimatı"nda tarım toprakları; "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünce; Arazi Kullanım Kabiliyet Sınıflama Sistemine göre birinci, ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf olarak belirlenen topraklar" şeklinde tanımlanmıştır.

Görüldüğü üzere, davalı idarenin konu üzerinde görev yapan her iki bağlı kuruluşu, şimdi dava aşamasında reddedilmeye çalışılan sınıflandırma sistemiyle, yıllardır çalışmalarını sürdürmüşlerdir.

Bunların yanında, AKK Sınıflama Sistemi, ülkemizde yürürlükte olan ve aşağıda bazı örnekleri verilen birçok yasal düzenleme içerisinde de yer almaktadır.

4342 sayılı Mera Kanunu'nun 11. maddesinde; "Komisyon; bölgenin ekonomik durumunu, iklim özelliklerini, toprak işleme esaslarını, arazi kullanma şekillerini ve kullanma kabiliyet sınıflarını dikkate alarak mevcut mera, yaylak ve kışlaklar ile bu amaçla kullanılacak diğer alanları, sulama ve geçit yerlerini tespit eder ve haritaları üzerinde belirler" denilmektedir.

2844 sayılı Fındık Üretim Planlanması ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi Hakkında Kanun'un 2. maddesinde; "Fındık üretimi yapılacak alanlar; kalite özellikleri ile arazi kullanma kabiliyet sınıfları dikkate alınarak bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde Bakanlar Kurulunca belirtilecek alanlarla sınırlandırılır" denilmektedir.

ÇED Yönetmeliği'nde "Ek V - Duyarlı Yörelere, 3. Korunması gereken alanları bölümünde şu tanıma yer verilmektedir: "b) Tarım Alanları: Tarımsal kalkınma alanları, sulanan, sulanması mümkün ve arazi kullanma kabiliyet sınıfları I, II, III ve

IV olan alanlar, yağışa bağlı tarımda kullanılan I. ve II. sınıf ile, özel mahsul plantasyon alanlarının tamamı”.

AKK Sınıflaması, OSB Yönetmeliği’nde de yer almaktadır.

6831 Sayılı Orman Kanunu’nun 2. maddesinin (A) Fıkrasına göre Orman Sınırları Dışına Çıkartılacak Yerler Hakkında Yönetmelik’in 5. maddesinde; “Orman olarak muhafazasında bilim ve fen bakımından hiçbir yarar görülmeyen, aksine tarım alanlarına dönüştürülmesinde kesin yarar olduğu tespit edilen ve orman sınırları dışına çıkarıldığında orman bütünlüğünü bozmayan, su ve toprak rejimine zarar vermeyen Devlet ormanlarına ait arazilerden, detaylı toprak etütleriyle arazi kullanma kabiliyet sınıflaması bakımından Akdeniz, Ege, Marmara, Doğu ve Batı Karadeniz Bölgelerinde I, II, III ve IV üncü sınıf, diğer bölgelerde I-II ve III üncü sınıf araziler devlet eliyle ihya edilerek yerleştirilmesi ve tarımsal üretim yapması amacıyla orman sınırları dışına çıkarılabilir” hükmü yer almaktadır.

Daha da ilginç olanı; bu sınıflama sisteminin dava konusu Yönetmeliğin kapsamı dışındaki 4342, 2844 ve 3083 sayılı yasalarda uygulandığı gibi, yönetmeliğin 3/f, 5, 7, 8 gibi birçok maddesinde de anılıyor olmasıdır.

Özetle söylemek gerekirse; yürürlükteki bir çok yasada yer alan bu sınıflama sistemini benimseyip ilgili yönetmeliğe almak, daha sonra reddetmek anlaşılması zor bir tütumdur.

“Ülkemizde AKK ile birlikte bu sistemin Yönetmeliğe konmasının nedeni diğer ülkelerde olduğu gibi daha çok tarım arazisini etkili bir şekilde korumaktır. AKK ile sadece I.; II.; III.; IV. Sınıf sulu, I. ve II. Sınıf kuru tarım arazileri ile ekonomik verim alınan dikili tarım arazilerinin korunması hedeflenmiştir’ ifadesi, İdare’nin Yönetmeliğe de geçen yanlış yorumunu açıkça ortaya koymaktadır.

AKK sınıflaması ile araziler yalnızca sınıflandırılır ve şimdiki kullanım şekilleri tespit edilir. Araziler kanun ya da yönetmeliklerle korunur. Yönetmeliğe konulacak maddelerle I. Sınıf sulu tarım arazileri tarım dışına çıkartılabileceği gibi, istenirse VI. ve VII. Sınıf araziler tarım dışı amaca tahsis edilemezler.

Dava konusu dilekçemizde birçok kez arazi sınıflaması kavramı belirtilmişken, davalı idarenin bir tek yerde geçen “toprak sınıfı” terimini gündeme getirmesi, olayı saptırma girişiminin açık bir göstergesidir.

Gerek arazi çalışmaları ve gerekse alınan toprak numunelerinin laboratuvar analizleri sonucu elde edilen bulgular sonucunda, incelenen arazinin aynı zamanda toprak sınıflamasının da yapılarak büyük toprak grubunun tespit edildiğini ve toprak etüt raporlarında bunun da yer aldığı bilinen bir gerçektir. Davalı İdare’nin sık sık atıfta bulunduğu Türkiye’nin Toprak Kaynakları adlı yapıtın (M, Yüksel, DİZDAR, ZMO Yayını, Nisan 2003) 2. Bölümü tümüyle “Toprak Sınıflaması” konusuna ayrılmıştır. Toprak sınıflaması, toprakların seçilmiş karakteristik özelliklerine göre tarım, mühendislik gibi çeşitli amaçlarla gruplandırılmasına dayanır.

Davalı İdare’nin yürütmeye sorumlu olduğu 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanunu’na ilişkin Uygulama Yönetmeliği’nin 32. maddesinde; I., II., III., ve IV. Sınıf Arazilerin “Toprak Sınıfı” başlığı altında değerlendirildiği de bilinmektedir.

“Savunma”da davalının örnek gösterdiği ABD sistemine göz atıldığında; çelişki iyice netleşmektedir.

ABD’de 1981 tarihli “Tarım ve Besin Çerçeve Yasası (Agriculture and Food Act - Public Law 97-98)” uyarınca 1 Ocak 1994’te yürürlüğe giren Tarım Arazilerini Koruma Yasası (Farmland Protection Policy Act-FPPA)”nda, dört ayrı tarım arazisi sınıftan söz edilmekte olup, bunlar aşağıda belirtildiği gibi tanımlanmaktadır:

Prime farmland (Mutlak tarım arazisi): Besin, yem, yiyecek, lif ve yağ bitkileri yetiştirmek açısından en uygun fiziksel ve kimyasal kombinasyona sahip ve bu kullanımlara hazır olan arazidir. Ürünlerin, su yönetimi dahil, benimsenebilir işlem ve uygulamalarla, ekonomik ve sürdürülebilir olarak yüksek verim sağlama için gerekli toprak kalitesi, gelişme dönemi ve nem desteğine sahiptir. Prime farmland'ler, genellikle yağışlardan veya sulamalardan gelen yeterli ve güvenilir su kaynağına, benimsenebilir asitlik ve alkalilik düzeyine, benimsenebilir tuz sodyum içeriğine sahip olup, taş kapsamları yok veya çok azdır. Hava ve su geçirgenlikleri iyidir. Bunlar fazla erozyon ve uzun süre su altında kalma sorunları göstermezler ve taşkınlardan ya korunmuş durumdadırlar, ya da çok seyrek taşkına uğrarlar [SSM, USDA Handbook No. 18, October 1993].

Bu federal yasa tanımını eyaletler düzeyinde standartlaştırmak üzere, "Eyalet Tarım Toprağı Koruma Komisyonu" başkanları bir araya gelerek, arazi ve toprak özelliklerinde bulunması gereken özellikleri de belirlemişlerdir.

Buna göre bir arazinin prime farmland (davalı Bakanlık bunu Mutlak Tarım Arazisi olarak yorumluyor) olması için taşınması gereken özellikler; "102-152 cm derinlikte en az 10 cm yarıyıllık su bulundurması, yıllık sıcaklık ortalamasının üst 50,8 cm de 0oC nin üzerinde ve yaz sıcaklığının orman arazilerinde ortalama 8, diğer arazilerde ise 15oC nin üzerinde olması, 102 cm derinliğe değin tüm horizonlarda pH değerlerinin 4,5-8,4 arasında bulunması, yüksek taban suyu, sodyumluluk, taşlılık, taşkına ve erozyona uğrama riski bulunmaması, su geçirgenliği, kök gelişim derinliği gibi özellikleri" kesin rakamlarla ortaya konmuştur.

Bunun sonucu olarak ABD'de "prime farmland" arazilerinin miktar olarak dağılımı eyaletler arasında uçurum düzeyinde farklılık gösterebilmiştir. Yani hem o sistemde keyfilik yoktur, hem de "prime farmland"ın, davalının belirttiği "mutlak tarım arazisi" tanımı ile hiçbir ilgisi yoktur.

Davalı, ABD'deki benzersiz tarım arazisi (unique farmland) kavramını da "özel ürün arazisi" olarak niteleyerek, yanlışa düşmüştür. ABD'de yasa, "unique farmland" kavramını "eyalet düzeyinde önem taşıyan araziler (statewide importance) ile eşdeğer düzeyde yorumlamıştır. İdari sistem farklılığı dolayısıyla, unique farmland kavramı federal tanımlamaya alınmış, eyaletlere ise eyalet düzeyinde veya yerel ölçekte (local importance) önem taşıyan tarım arazilerinin tanımlanmasında daha fazla esneklik tanınmıştır.

İsrarla belirtilen ABD örneğine burada hiç yer verilmemektedir. Çünkü ABD uygulamasında, turuncgöl, zeytin, fındık gibi birçok çok yıllık ürünün yanısıra, örneğin çeltik veya sebze yetişen alanlar da "unique farmland" tanımı içinde değerlendirilmektedir.

Yine ABD'de tarım arazisi "farmland" tanımının içine, tarım ürünlerinin yanı sıra, ağaç, çalı, otlak, çayır, ot ve hatta yabancı ot gelişen araziler de dahil edilmiştir. Bu tanımın dışında tutulanlar ise, yalnızca su gelişim projeleri ve kentsel (urban) alanlardır.

Bakanlığın, önce ABD uygulamalarını örnek gösterip, sonra ona da uymaması, yönetmeliğin amacına aykırı sonuçlara üretmesinde etken olmaktadır.

Davalı idare, "bire bir İngilizce'den çeviri yapmak yerine farmland of local importance (yerel önem taşıyan tarım arazisi) sözcüğünün karşılığını, daha kolay anlaşılması düşüncesiyle 'marjinal arazi' olarak yönetmeliğe yerleştirdiğini" belirtmektedir. Aslında bu basit değiştirme bile davalının "tarım arazilerini korumak" amacından uzak düşüşünü ortaya koymaktadır.

Dikkat edilirse, kullanılan terminolojilerin farklılığı, özgün tanımda araziye olumlu, dava konusu yönetmelikte ise olumsuz bakış açısı getirmektedir.

Ayrıca ABD'de ülke düzeyinde ayrıntılı toprak etüd ve haritalama çalışmaları 1950'li yıllarda tamamlanmış, topraklar toprak serileri ve bunların önemli fazları gözetilerek

haritalanmış bulunmaktadır. Yaklaşık 50 yılı aşkın bir süredir toprak serisi bilinerek tarım yapılan toprakların verim düzeylerine ilişkin kayıtlar tutulmuş çeşitli üretim sistemleri altında üretim kapasiteleri belirlenmiştir. Bu nedenle ülke düzeyinde "prime farmland", "unique farmland", gibi alanların yerleri ve sınırları halihazırda belirlenmiş olup haritalar üzerinde gösterilmiştir. Türkiye'de ise, böyle bir belirlemeye imkan sağlayacak detaylı toprak haritası (birkaç aluviyal ova ve tarım işletmesi hariç) ve toprakların verim düzeylerine ilişkin veri bulunmamaktadır.

Özetle; Yönetmelik ülkemiz koşullarında tam ve doğru olarak tespiti mümkün olmayan "Mutlak Tarım Arazisi" gibi ekolojik koşullarla birlikte birçok arazi ve toprak özelliğinin birlikte değerlendirilmesi yanı sıra, tarla denemeleri, istatistiki veriler ve araştırmalar sonucu saptanabilecek süper arazi kalitesine dayandırılmış bulunmaktadır. Bu süper arazi kalitelerinin sağlıklı olarak belirlenmesi, yukarıda belirtildiği gibi yıllar önce seri düzeyinde detaylı toprak haritalarını tamamlamış imkan ta kullanmakta olan ve seriler düzeyinde bitkisel üretim ve verim denemelerini yapmış olan ABD gibi gelişmiş ülkelerde ancak mümkün olabilmektedir.

Birkaç sınırlı alan dışında seri düzeyinde detaylı toprak haritası bulunmayan ve sadece yoklama türünde ve büyük grup düzeyinde toprak haritaları bulunan ülkemizde tanımı oldukça "subjektif" olan "Mutlak Tarım Arazisi" gibi süper arazi kalitesinin sağlıklı olarak belirlenmesi mümkün olmayacaktır. Sonuçta yorum, toprak etüt uzmanının kararına bile bırakılmamaktadır. Bunun ise ülkemizde ne kadar sakıncalı sonuçlar ortaya çıkaracağı göz ardı edilemeyecek bir gerçektir. Ayrıca ölçülebilen ve gözlenebilen somut kriterlere dayanmayan elastiki nitelikteki tanımlamalar, uygulamada uyumsuzlukların ve önemli sorunların ortaya çıkmasına da neden olacaktır.

Oda'mızın dilekçesinde "Mutlak tarım arazisi" tanımının yeni olduğu iddia edilmiş, 1982-84 tarihleri arasında yürütülen Proje etütlerinde bu sistemin o zamanki olanaklara göre uyarlanarak kullanıldığı belirtilmiştir. Bakanlığın sadece literatürde yer aldığını savladığı bu sistemi geliştirerek dünyadaki benzerleri gibi ülkemizde uygulamaya başladığı savına karşı söylenebilecek tek şey; tercümeyle dayalı tanımlarla, toprak etütlerine dayalı olmayan uzmanlık dışı belirlemelerle bu sistemin dünyanın hiçbir ülkesinde uygulanmadığıdır.

Arazi sınıflama sistemine ilişkin olarak yukarıda belirtilen açıklamalardan sonra, davaya konu yönetmelik maddeleri hakkındaki görüşlerimiz aşağıda sunulmaktadır.

B – İptali İstenen Yönetmelik Hükümlerine İlişkin Açıklamalar :

1. Yönetmelikte "Tanımlar" başlığı altındaki düzenlemelerin iptalini istemimizin gerekçesi; toprak uzmanlarınca arazide yapılan toprak etütlerine dayalı olmayan toprak ve arazi sınıflama sistemlerinin bilimsel temeli olmayacağı ve keyfiliğe yol açacağı gerçeğidir. Bu amaçla dava dilekçemizde; "dünyada yaygın olarak kullanılan "arazi kullanım yetenek sınıflaması" yerine, "nitelikleri Bakanlıkça belirlenen" mutlak - özel ürün - dikili - marjinal tarım arazisine dayanan bir sınıflamanın getirilmesi, bu sınıflamanın esasını oluşturan tanımlamaların, Bakanlığın genelge ve talimatları ile değiştirilebileceği, genişletilebileceği.. bunun da Yönetmelik'e konu tüm uygulamaları temelinden etkileyeceği dikkate alındığında; son derecede ucu açık bir yeni yapı ortaya çıkmaktadır" ifadelerine yer verilmiştir.

Davalı İdare'nin savunmasında ise; "belirleme ve değerlendirmeye esas özelliklerinin izahı Bakanlığımız diğer mevzuatlarında yer almakta ve başarıyla uygulanmaktadır. (Yeter Gelirli Tarımsal İşletme Büyüklerinin Tespitine Dair Tebliğ)" denilmektedir.

10.06.2003 tarih, 25154 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Tebliğ incelendiğinde; iptal istemimizi doğrularcasına 9. maddenin 'Mutlak Tarım Arazileri' başlıklı (a) bendinde; "Arazide yapılan etütlerle yukarıda belirtilen arazi özellikleri tespit edildiğinde arazinin tarımsal nitelikleri hakkında yeterince kanaat oluşturulamıyor ve Mutlak Tarım Arazisi olup olmadığına karar verilemiyorsa; (EK 5)'de detayları

açıklanan daha ileri bitkisel, hidrolojik, jeolojik, iklim ve topraklarla ilgili etüt ve analizler istenir" ifadelerine yer verilmiştir.

Davalı İdare'nin savunmasında; "Yönetmeliğin 8. maddesinde yer alan iptali istenen marjinal tarım arazisi ifadesi tamamen uluslararası düzeyde kabul görmüş bir tanımlama olup toprak, iklim, bitkisel üretim potansiyeli ve diğer arazi özellikleri yönünden, ülkenin tarımsal üretiminde önemli yeri olmayan tarım arazileri için kullanılmaktadır. Bunun belirlenmesinde kullanılacak kriterler Bakanlığımız tarafından 30.06.2003 gün ve 25154 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan tebliğde açıkça yer almış ve başarı ile uygulanmaktadır." ve "Türkiye'de arazi kullanımı ve değerlendirilmesine esas sınıflama kriterleri ilk defa Resmi Gazetede yayımlanarak ilan edilmiştir. Sadece ilgililerin kullandığı veya bildiği kriterler her zaman farklı yorumlara ve istismara açıktır. Bunun bilincinde olarak "açık ve herkesin anlayacağı bir şekilde tarım arazilerinin sınıflaması ve belirleme kriterleri" Resmi Gazetede ilan edilmiştir. İddialar subjektif olup bilgi eksikliğinden kaynaklanmaktadır" denilmektedir.

Anılan Tebliğin 9. maddesinin Marjinal tarım arazileri başlıklı (d) bendinde ise; "Öncelikle etüdü yapan, arazi incelemeleri sonucu yukarıda sayılan verileri alarak arazi hakkında değerlendirme yapacaktır. Eğer etüdü yapan teknik eleman arazide yaptığı bu tespitlerle yeterli kanaat oluşturamıyor ve arazinin sınıfını belirleyemiyor ise iklim, toprak, hidroloji, jeoloji veya diğer arazi unsurları ile ilgili (EK-5)'de verilen arazi özelliklerinin tespitine dair detaylı analizleri ve bilgileri ilgili kişi veya kurumlardan isteyebilir." ifadelerine yer verilmiştir.

Görülebileceği üzere; davalı idarenin savının aksine, açık ve herkesin anlayacağı bir şekilde tarım arazilerinin sınıflaması ve belirleme kriterleri ortaya konulmamış, aksine tarımsal etüdü yapanın bile anlayamayacağı ölçütlerin ek açıklamalarına aynı tebliğde yer verilmiş, kesin belirlemenin ise ayrıntılı toprak etütleri ile yapılabileceği açıklanmıştır. Bu nedenle 3. maddenin (e), (g), (i) ve (i) fıkralarının iptali istenmektedir.

2. Dava dilekçemizde; Yönetmeliğin 3. maddesinin j) fıkrasında yer alan "Örtü Altı Tarım Arazileri" tanımında; niteliği belirsiz bir "ileri tarım tekniği" koşulu ileri sürülerek ve bu koşulu taşımayan bazı arazilerin "örtü altı tarım arazisi" sayılmamasının Yönetmelik'in temel amacı ile çeliştiği belirtilmiş ve bu nedenle iptali talep edilmiştir.

Davalı İdare'nin savunmasında; somut ölçütlere yer verme yerine, "tarımsal üretimin örtü altında yapılmasının bile ileri tarım tekniği olduğunu itiraz sahiplerinin bilmiyor olması şaşırtıcıdır" saptırmacısıyla, bu tanımın Bakanlığın ilgili ve sorumlu birimleri tarafından yapıldığı ve "gerçeğe en yakın tanım" olduğu belirtilmiştir.

Genel düzenleyici işlemler, "gerçeğe en yakın tanım" gibi nesnel olmayan belirlemeler yerine, belirlenecek somut ölçütlerle yapılan tanımlamalara gereksinim gösterirler. Aksi, tanımın belirsizliği bağlamında, uygulamanın yanlışlığını kaçınılmaz kılar. İdare'nin görevi ya bu alanda somut ölçütleri belirleyerek Yönetmeliğe koymak, bunu yapamıyorsa, tarım toprağının korunmasına yönelik genişletici yorum doğuracak ifadeyi Yönetmeliğe yerleştirmektir. Buna aykırı belirlemeler, Yönetmeliğin amacına aykırıdır ve iptali gerekli olarak değerlendirilmektedir.

3. Dava dilekçemizde; Yönetmeliğin "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinin k) fıkrasında yer alan "Sulu Tarım Arazisi" tanımına; "devlet yatırımları ile sulamaya açılmış veya sulama projesi kapsamında olan araziler" sınırlaması getirilerek, devlet yatırımı olmadığı halde yurttaşlar tarafından yapılan yatırımlarla sulu tarıma açılan ve ileride yapılacak yatırımlarla sulu tarım arazisi olarak kullanılma niteliği taşıyan arazilerin tarım dışı kullanıma açılmasına yasal zemin oluşturulduğu belirtilmiş ve bu nedenle iptali talep edilmiştir.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü'nün 24.06.2003 tarih ve 1412-10041. sayılı yazısı ile 81 Tarım İl Müdürlüğü ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'ne gönderdiği "Yönetmelik Uygulama Talimatı"nda; "Mutlak tarım arazisi ve diğer tarım arazilerinin tespitinde; Bakanlığımız tarafından 2002 yılında yayımlanan "Tarım Arazileri Standartları Değerlendirme Kriterleri ve Tanımlar" kitapçığında belirtilen hususlar dikkate alınarak yapılacaktır" denilmektedir.

2002 yılında yayımlanan "Tarım Arazileri Standartları Değerlendirme Kriterleri ve Tanımlar" adlı kitapta; "Sulu Tarım Arazisi (S): Yöreye adapte olmuş tarımı yapılan her türlü bitkinin büyüme devresinde ihtiyaç duyduğu suyun; doğal ve yapay olarak yeterli miktarda karşılanabildiği arazidir" tanımı yer almaktadır.

Bakanlıkça oluşturulan ve arazi sınıflamasına esas olarak kabul edilen bir standarttaki tanımın bir yönetmelikle bu kadar kolay değiştirilmesi, ODA'mızın kaygılarında ne kadar haklı olduğunu göstermektedir.

Önceki yönetmelikler ve Bakanlık belgelerindeki tanımlamada ana eksene toprak oturtulmakta ve sulanmayan ve fakat toprak özellikleri bakımından ekonomik ve teknik ölçülerle sulanması mümkün olan arazi sulu tarım arazisi sayılmaktadır.

Davalı İdarenin verdiği yanıtın, dava dilekçesindeki savımızla ilgisi yoktur. Burada önemli olan, halkın bizzat suladığı arazilerin geleceğinin ne olacağı, gelişen teknolojiyle sulamaya açılması olası duruma gelen arazilerin hangi grupta toplanacağı gibi soruların yanıtlanmasıdır ki, bu sorulara hiç yanıt verilemediği görülmektedir.

Davalı İdare, sulu tarım arazisi niteliği taşıyan arazilerin azaldığı gerçeğine yanıt verme yerine, yeni tanım ile, bu konuda ikili anlayışlara neden olmama mantığıyla yalnızca 3083 sayılı yasaya uyumu gündeme getirmektedir.

Öncelikle; 3083 sayılı yasanın 1984 yılından beri yürürlükte olduğunu anımsatmak ve günümüze değin ikili anlayışa neden olmadığını belirtmek gerekir.

Ayrıca; 3083 sayılı yasaya uyumu gündeme getiren Davalı İdare, yukarıda açıklandığı üzere, bu yasanın AKK sınıflamasına dayalı uygulama esaslarını görmezden gelebilmektedir.

4. Yönetmeliğin "Tanımlar" başlıklı 3. maddesinin m) fıkrasında yer alan "Tarımsal Amaçlı Yapılar" ile n) fıkrasında yer alan "Tarımsal Amaçlı Entegre Yapılar" tanımları; Yönetmelik'in "Tarımsal Amaçlı Yapılar" başlıklı 11. maddesi ile birlikte değerlendirildiğinde, anlam karmaşasına yol açan bir belirsizliğin ortaya çıktığı görülmektedir.

Davalı İdare, entegre olan ve olmayan tesisler konusundaki belirsizliği açıklama yerine, "İl Müdürlüklerimizin inceleme ve değerlendirmesinden sonra niteliği açıkça tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili entegre olmayan tesislerin belirleneceği söz konusu iken bir entegre tesisin de bu kapsama sokulması tarım arazilerini korumakla çelişir bir yaklaşımdır" söylemiyle, kişiselliğe dayalı bir belirlemeye atıfta bulunarak belirsizliği sürdürmektedir.

Tarımsal Amaçlı Yapılar başlıklı 11. Maddenin yanlış uygulanmasına örnek olarak; Osmaniye'de 118 dekar I. ve II. sınıf sulu tarım arazisine ürün işleme tesisi olmamasına ve 3194 sayılı yasadaki belirtilen Tarım ve Hayvancılık Amaçlı Yapılar arasında sayılmamasına karşın Devekuşu Çiftliği kurulması izni verilmesini; Edirne Dereköy'de Tarımsal Kalkınma Kooperatifi tarafından kurulan entegre nitelikli Süt Ürünleri Değerlendirme Tesisi'ne, "toprak etüt raporunun hazırlanmasının zaman ve emek kaybına yol açacağı" gerekçesiyle Tarımsal Etüt Raporuna göre görüş verildiğini ve bu süreçte entegre tesis ayırımına gidilmediği gösterilebilir.

Davalı İdare, önceki yönetmelikte "...tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili tesisler için ihtiyaç duyulan tarım arazileri, işletmenin toplam arazi varlığının 1/100'ünü geçmeyecek şekilde..." olan sınırlamayı niçin iki katına yani 2/100 oranına

çıkarma gereği duymuştur? Savunmada yanıt verilmeyen bu değişiklik, en değerli arazilerin yapılaşmaya açılması yolunu genişletmekte değil midir?

“İmar Kanununa dayanılarak çıkartılan yönetmelikler tamamen imar planlaması ile ilgili olup hangi yapıların tarımsal nitelikli veya tarımsal üretimi teşvik eder nitelikte olduğuna Tarım Bakanlığı tarafından karar verilmesi en doğrusu olup ilgili yasalarda bu görevler Bakanlığımıza verilmiştir.” ifadesi, ülkemizin bir hukuk devleti olduğu ve 3194 sayılı İmar Kanunu ve ilgili yönetmeliklerinin “Tarımsal Amaçlı Yapılar”ı düzenlediği gerçeğini değiştiremez.

5. Dava dilekçemizde; Yönetmeliğin “Tanımlar” başlıklı 3. maddesinin o) fıkrasında yer alan “Arsa” ve ö) fıkrasında yer alan “Yerleşim Alanı” tanımlarının; uygun görüş alınmamasına karşın bu amaçla kullanılan, planı bulunmayan ve kaçak olarak kurulan kasaba, belde ve köy yoğun yerleşim alanlarını da kapsamaması nedeniyle; her türlü kötü niyete açık bu tanımların imarsız arazileri arsa sayan, imarsız yerleşimlere imar affı niteliği taşıyan, kaçak yapılaşmayı meşrulaştıran, imarla ilgili yasalardaki tanıma aykırı bir düzenleme olması nedeniyle iptali talep edilmiştir.

Davalı İdare’nin savunmasında ise; bu Yönetmelik ve evveliyatının yürürlük tarihinin Mart 1989 olması nedeniyle, kadimden beri var olan, ancak mevcut yasalara uygun planı bulunmayan pek çok köy ve kasabayı çok saymanın ülke gerçeklerine ters ve ülkeyi tanımayan bir sonucu olduğu belirtilmiştir.

ODA’mız, İmar mevzuatı gereği arsa niteliği ve yerleşim yeri özelliği kazanma yöntemlerini bilmenin ötesinde; örneğin, 1989 yılından sonra kaçak yapılaşan yerleşim yerlerine bilimsel ölçütler dışında yazılan raporlarla imar hakkı verildiğini de bilmektedir.

Yönetmeliğin Tarım Dışı Amaçlarla Kullanılabilecek Kuru Tarım Arazileri başlıklı 9. maddesinin (b) fıkrasında: “Mevcut yerleşim alanlarına ilave olarak belediye veya mücavir alan sınırları içinde ilgili belediye tarafından imar planı yapılmak istenen yerler”, sınıf ayrımı yapılmaksızın tarım dışı kullanılabilecek genel maksatlar içerisinde yer almıştır.

ODA’mız İstanbul Şubesi, İstanbul-Ümraniye İlçesi, Ömerli Beldesi’nde Belediyenin yasal herhangi bir imar planı olmadığı halde, verimli tarım arazileri üzerindeki yasal olmayan hızlı yapılaşmaları önleyebilmek amacıyla bir rapor düzenlemiş, yörede inşaat faaliyetinde bulunan ve rahatsız olan bir şirket, raporu hazırlayan Şube Yönetim Kurulu Üyelerimizi dava etmiş, dava üyelerimizin beraati ile sonuçlanmıştır.

Söz konusu Belde Belediyesi’nin imar planının yapılmasına altlık teşkil edecek müracaatı şu anda İstanbul Tarım İl Müdürlüğü’ndedir ve tarımsal etüt raporu hazırlanmaktadır. Sonuçta; Tarım ve Köyişleri Bakanlığı davaya konu yönetmeliğin 9. maddesinin (b) fıkrasına karşın, yörede alüvyial tarım arazileri üzerinde devam eden kaçak yapılaşmaların yasallaşmasını nasıl önleyecektir?

6. Dava konusu Yönetmeliğin 5. maddesi hakkında davalı İdarenin savunması, ODA – meslektaş bağlantısı açısından açık saptırmalara dayanmaktadır.

Bir kez daha ve açıklıkla belirtelim ki, ODA’mızın bu alandaki tavrı, konu ile ilgili çalışmaların, uzman kuruluşlar ve bunların bünyesinde yetişmiş, deneyimli, alanının uzmanı ziraat mühendisleri tarafından yapılması yönündedir. Bu tavrın gerekçesi ise, ancak bu şekilde kurgulanmış uzmanlık çalışmaları sonucunda, tarım topraklarının korunabileceği gerçeğidir.

Geçmişte farklı Bakanlıklara bağlı olması nedeniyle, ülkemizde sıkça yaşanan kurumsal çatışmaların, kurumların düşüncelerine egemen olması düşünülebilir. Ancak günümüzde KHGM, davalı İdare’nin bağlı kuruluşudur. Bu bağlamda, kurumsal çatışma kaygısının geride bırakılarak, insan ve altyapı kaynakları konusunda deneyim ve birikim sahibi uzman kurumun alanı ile ilgili konularda kamu yararını sağlayacak faaliyetlerde bulunmasına uygun hukuki altyapı sağlanmalıdır. Görüldüğü gibi, söz

konusu olan, tarımla ilgili tüm kuruluşlarda ve hizmet alanlarında 33 binin üzerinde üyesi bulunan ODA'mızın, kuruluşlar arasında birini üstün tutması değil, tarım topraklarının etkin korunması açısından uzman kuruluşa yönelik yaptığı belirlemedir.

Altı çizilmelidir ki, ODA'mız, tarım alanlarının amaç dışı kullanılmasına ilişkin Yönetmelik hakkında Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile bağlı kuruluşu olan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü arasında taraf durumunda değildir. Kamu örgütlerinin hangi Bakanlığa bağlı olacağı konusunda siyasi iradenin takdir yetkisi, yönetmeliğin hangi Bakanlıkça çıkarılması gerektiği konusunda da Yürütme ve Yargı kararlarının bağlayıcı olacağı açıktır. ODA'mızın temel yaklaşımı, yapılacak düzenlemelerin doğru içerikte olması, ülke gerçekleriyle bağdaşır ve uygulanabilir nitelikler taşımasıdır.

Öncelikle, eleştirel anlamda gündeme getirilen ZMO Toprak Komisyonu'nun Davalı İdare'ye yaklaşımını bir örnekle açıklamak gerekmektedir: 26.08.1998 tarih ve 23445 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Tarım Alanlarının Tarım Dışı Gaye İle Kullanılmasına Dair Yönetmelik" hakkında ODA'mız tarafından adı ve bazı maddelerinin iptali amacıyla açılan davada, Danıştay 10. Dairesi'nin 2000/5886 sayılı kararı ile usul açısından yapılan yanlışlığa dayanarak yönetmeliğin tümüyle iptal edilmesi üzerine, yasal boşluk olduğu gerekçesiyle ilgili İdare, yönetmeliğe göre işlem yapamamış, Başbakanlık ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü olduğu ileri sürülen yasal boşluğu aşmak için yürütmeyi durdurma istemli olarak iptal kararını temyiz etmiştir. Yargının vereceği son kararı bekleme sürecinde bu yönetmelik kapsamında yapılması gereken hizmetlerin yerine getirilememesinin tarım alanlarının korunması konusunda endişe yaratması üzerine, ODA'mız, toplumsal sorumluluğu gereği her iki Bakanlıkça hazırlanan yönetmelik taslaklarının doğru içerikte ve uygulanabilir nitelikte olması ve olası yeni davalara konu olmaması için, 14.06.2001 tarihinde, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü üst düzey yetkilileri ile Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü Öğretim Üyelerinin katıldığı bir toplantı düzenlemiştir. Yaptığımız çağrıya olumlu yaklaşılması ve katılımın sağlanması, her iki Bakanlığın bu sorunu aşma kararlılığında olmalarını göstermesi açısından sevindirici olmuş, bu toplantıdaki görüşlerin bir kısmı dikkate alınarak yeni yönetmelik hazırlanmış ve yayımlanmıştır.

Yasal düzenlemeler ışığında kurumsal yapıyı değerlendiren ODA'mız, Davalı İdare'ye 3046 sayılı Kanun'un 7. maddesinde yer alan "Anahizmet birimleri her bakanlığın hizmet ve görev özelliklerine ve alanlarına göre, bu bakanlıklara ait kuruluş kanunlarıyla düzenlenir" ve 16. maddesinde yer alan "a) Genel Müdürlük, müstakil daire başkanlığı, danışma, denetim ve yardımcı birimlerin kurulması, kaldırılması, görev, yetki ve sorumlulukları kanunla düzenlenir b) Diğer daire başkanlıkları ile şube müdürlükleri hizmetin özelliğine göre ilgili bakanlığın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu Kararı ile kurulur, kaldırılır, aynı bakanlık içerisinde veya bakanlıklar arasındaki bağlantısı değiştirilir" hükümlerini anımsatmakla yetinecektir.

Uygulama değil yalnızca eşgüdüm konusunda, 441 sayılı KHK'nın 10. maddesinin a) bendi ile yalnızca Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü görevlendirilmiştir. Bakanlığın bu hizmetleri Tarımsal Üretim Geliştirme Genel Müdürlüğü bünyesinde mevcut daire başkanlıklarından biri içinde yürütmesini, "Kadro sayısı aynı kalmak şartıyla 2003 yılı içerisinde iki daire başkanlığının isimleri değiştirilerek yeni isimle iki daire başkanlığı oluşturulmuştur. Bugünün ihtiyaçlarına göre tamamen hizmetin etkin yürütülmesine yönelik, 3046 sayılı Kanun ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye uygun Bakanlık tasarrufudur" şeklinde açıklaması, 3046 sayılı yasaya açıkça aykırı bir düzenlemedir ve bu işlem yasal dayanağı olmaması nedeniyle iptal davası konusudur.

4070 sayılı Kanun'un 10. maddesine ve bu kanunda değişiklik yapan 29.06.2001 tarih ve 4707 sayılı Kanun'a göre; gerek doğrudan gerekse ihale yöntemi ile satılan tarım arazileri, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün izni alınmadan tarım dışı amaçlarla kullanılamaz. Bu husus tapu kütüğü sahifesinin beyanlar hanesine yazılır.

2001 yılında çıkarılan bir yasa ile 10 yıl sonrası için görevlendirilen bir Genel Müdürlüğün yetki ve sorumluluğunun, bu yasadaki sonradan çıkarılan ayrı bir yönetmelikle kaldırılması yasal değildir, Anayasa ve mevzuata açıkça aykırıdır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü, günümüzde de toprak etüt ve haritalama konusunda yetkili tek kurum olması nedeniyle dava dilekçesine konu olmuştur. ODA'mız bu anlamda kurumun adını değil, yasal ve teknik olarak yaptığı işi öne çıkarmaktadır. Kurumun adının değişmesi durumunda aynı görevi yapacak kuruma atıfta bulunulacaktır. ODA'mızın yaklaşımı, bu ülkenin toprağının korunmasından önemli hiçbir organ, kişi, yasa, sektör olmamasıdır.

Yine Davalı İdare'nin iddiaları aşan çarpıtmalarının aksine, dava dilekçesinin hiçbir yerinde, ima yoluyla da olsa, üyelerimizin yetersizliğine ilişkin bir anlatım bulunmamaktadır. ODA'mızın bu alandaki tutumu da, yine uzmanlık alanlarına ilişkindir. 24.1.1992 gün ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan ve Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun 14.4.1995 gün, E: 1993/292, K:1995/381 sayılı kararı ile son şeklini alan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük", ziraat mühendislerinin görev ve yetkilerini, uzmanlık alanlarına göre tanımlamaktadır. Nasıl hekimlikte, öğretmenlikte, askerlikte belirli uzmanlık alanları varsa, tarımda da uzmanlık alanları bulunmaktadır ve ancak sözü edilen Tüzük gereği yetkilendirilen ziraat mühendisleri, kendi uzmanlık alanlarında yetkin olabilirler.

Bu alanda yetişmiş, konunun uzmanı ziraat mühendisleri dururken, davalı İdare'nin hizmet içi eğitimle, personel yetiştirmeye çalışmasının, kamu yönetiminin gerekleri ile uyumlu olmadığı ortadadır.

Bir diğer önemli nokta da, AD ve Almanya gibi federal yapıya sahip gelişmiş ülkeler dahil, tüm ülkelerde kaynak koruma politikalarının federal düzeyde yürütülmesine karşın, "zaman kazanma" gerekçesiyle ülkemizde ters yönde bir uygulamaya geçilmesi ve tüm işlemlerin il düzeyinde bitirilmeye çalışılmasıdır.

Tarım İl Müdürlükleri, düzenledikleri tarımsal etüt raporlarında dizpozisyon olarak toprak etüt raporlarındaki başlıkları kullanmakta ve toprak etüt raporu ile aynı ölçütleri (toprak derinliği, toprak bünyesi, eğim ve erozyon dereceleri gibi) kullanmaktadır. Bu uygulama tarımsal etüt raporları ile toprak etüt raporları arasında çelişkiler yaratmaktadır. Örneğin, deneyimli toprak etütçüler tarafından arazi çalışmalarıyla tanınabilen toprak ana maddesi çoğunlukla Tarım İl Müdürlükleri elemanlarınca toprak derinliğinden sayılmakta ve toprak etüt raporları ile çelişki yaratmaktadır. Belirtilen eğim yüzdeleri ve toprak bünyeleri çoğunlukla birbirini tutmamaktadır. Bu çelişki de, özellikle tarım dışı amaçlı kullanım izni bekleyen şahısların itirazlarına dayanak oluşturmaktadır. Bu nedenle, tarımsal etüt raporları ile toprak etüt raporlarının içerik konuları kesin çizgilerle birbirinden ayrılmalı, her kurum kendi uzmanlık alanındaki konuları raporunda belirtmelidir. Aksi takdirde, her iki kurumda da ziraat mühendisleri tarafından düzenlenen ancak birbirini tutmayan ölçütler müracaat sahipleri tarafından eleştirilmeye devam edecek ve kurumlar bilimsellik açısından güvenilirliklerini kaybedeceklerdir.

ODA'mızın girişimleriyle Yönetmeliğin 5. maddesinde, "Tüzüğün yetki verdiği teknik elemanlarca, "TE- Standart - 1" dahilinde toprak etütleri yapılmak üzere, ilgili Bölge Müdürlüklerine gönderilir" ifadesi yer almıştır. Dava dilekçemizde, Mutlak tarım arazilerinin tespitinde bir takım deneyimlerin ve laboratuvar analizleri gerektiği, bu kriterleri tespit etmek için teknik olanakları yetersiz Tarım İl Müdürlüklerinin sadece gözleme dayalı kararlarının eksik ve yanlış olacağı belirtilmiştir. Tarımsal Etüt Raporu içeriğinde, toprak etüt konusundaki bilgilerin yer alması, yönetmeliğin bir çok maddesinde toprak etüt raporuna gerek duymaksızın Tarım İl Müdürlüklerince görüş verilmesi keyfiliğe yol açacaktır.

7. Davalı İdare'nin savunmasında; Yönetmeliğin 6. Maddesinin 2. fıkrası ile arazinin doğal yapısında değişiklik yapılmış ise bu arazinin Yönetmelik kapsamında korunması

gereken yerlerden olup olmadığının tespit edilmesi ve gerçekten tarım dışına çıkarılacak yerlerden olduğunun anlaşılması halinde uygun görüş verilmesi, korunacak yerlerden olması halinde ise uygun görüş verilmemesi hükümlerinin getirildiği yorumu yapılmaktadır.

Maddeyi "yorum yapmadan" olduğu gibi okuduğumuzda; birinci fıkrada, bozulan arazinin niteliklerinin tespit edilemediği durumlarda ve dikili alanlarda kesme veya sökme yapılarak arazinin mevcut kullanma şekli bozulduktan sonra izin talebinde bulunulması halinde, tarımsal etüt ve toprak etüt raporu düzenlenmeyeceği ve uygun görüş verilmeyeceği hükme bağlanmış iken; ikinci fıkrada, arazinin doğal durumunun her ne sebeple olursa olsun tahrip edilmesi halinde, arazinin bozulmayan kısmı veya benzer özellik gösteren bitişik konumdaki arazilerden yararlanılarak tarımsal etüt ve toprak etüt raporu düzenleneceği ve tarım dışı amaçla kullanılıp kullanılmayacağına İl Müdürlüğüne karara bağlanacağı belirtilmiştir.

Yönetmelik maddelerinin yoruma açık olmaması gerektiği için, yönetmeliğin 6. maddesinin ikinci fıkrasının iptali talep edilmektedir.

8. Davalı İdare'nin savunmasında; Yönetmeliğin 7. maddesinden çıkarılması istenen ibarelerin yanlış değerlendirmeleri ortadan kaldırmak için getirilmiş olduğu, çıkarılması halinde istisnaların bütünlüğünün bozulacağı, önceki yönetmeliklerde de bu istisnaların yer aldığı belirtilmektedir.

Oysa; Yönetmeliğin "Tarım Dışı Amaçla Kullanılamayacak Araziler" başlıklı 7. maddesi; 9, 10, 11 ve 13. maddelerde belirtilen istisnalar hariç olmak üzere, tarım dışı amaçlarla kullanılmaya tahsis edilemeyecek arazileri saymaktadır. Yönetmeliğin 9. ve 10. maddesine ek olarak, tarımsal amaçlı yapıları düzenleyen 11. ve plan değişikliklerini içeren 13. maddesi, tarım alanlarını amacı dışında kullanımına yönelik, daha önceki Yönetmeliklerde olmayan istisnaları gündeme getirmektedir.

11.03.1989 tarih ve 20105 sayılı, 26 Ağustos 1998 tarih ve 23445 sayılı Resmi Gazete'lerde yayımlanan yönetmeliklerin "Tarım Dışı Amaçla Kullanılamayacak Araziler" başlıklı 7. maddesinde hiçbir istisna yoktur.

Davalı İdare'nin savının aksine, 26.08.1998 tarihli yönetmeliğin 8. maddesinin h) bendi, "Tarım Dışına Tahsis Edilebilecek Araziler" başlığı altındaki bir istisnadır.

Önceki yönetmeliklerde istisnaların ayrı maddeler halinde düzenlendiği, ilgili yönetmeliklerin incelenmesinden anlaşılabilir. ODA'mız, dava konusu yönetmelikle bu istisnaların genişletilerek 7. maddeye taşınmasına karşıdır.

Davalı İdare'nin "bu ibarelerin çıkarılması halinde istisnaların bütünlüğünün bozulacağı" ifadesi ise, istisnaların genişletildiğinin açıkça itiraf edilmesidir ve bu nedenle yönetmeliğin 7. maddesinin birinci fıkrasındaki "11 ve 13 üncü" ibaresinin iptali talep edilmektedir.

9. Yönetmeliğin 8. maddesine ilişkin olarak, VIII. sınıf arazinin tarım arazisi olmadığını belirten ve sözcük oyunlarına girerek konuyu saptırmaya çalışan davalı; iddia edildiği ve vurgulandığı üzere tarım arazisi olmayan VIII. sınıf araziye tarım arazisi olmamasından dolayı dava konusu yönetmelik kapsamı dışında neden bırakmamış ve sözü edilen maddede arazi kullanma kabiliyet sınıfı VIII. sınıf olan arazilerin tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyaçlarının giderilmesinde öncelikli olarak kullanılacağı belirtilmiştir.

VIII. sınıf arazinin bile bir yana bırakılarak, tümüyle keyfiyete açık bir "marjinal arazi" tanımlanmasıyla istenen her yerin tarım dışına çıkarılabilir duruma getirilmesini önlemek amacıyla, 8. maddedeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ifadesinin ve 9. maddenin ilk paragrafındaki "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ifadesinin iptali gerekmektedir.

Davali İdare; "Eğer bir plan tarım arazileri dışında yapılacaksa zaten bu yönetmelik kapsamı dışına çıkar. Mera ise Mera Kanunu, orman ise Orman Kanunu veya diğer ilgili kanunlar kapsamına girer. Bu nedenle Yönetmeliğe konu olan alanlar tarım arazileridir" ifadeleriyle çelişkili açıklamalarını bir kez daha ortaya koymuştur.

Köy Gelişme-Yerleşme Alanı olarak tercih edilen yerlerin genellikle mera arazileri olması nedeniyle Tarım İl Müdürlükleri tarafından, Yönetmeliğin 2. maddesine uymadığı gerekçesiyle bu araziler için tarımsal etüt raporu düzenlenemeyeceğinin belirtilmesi üzerine bu sahalarla ilgili olarak toprak etüt raporu da düzenlenememiştir.

Birbiri ile çelişen 442 sayılı Köy Kanunu'nun Ek: 12. maddesi ile 4342 sayılı Mera Kanunu'nun 14. maddesinin (d) bendi konusunda Danıştay Birinci Dairesi, 01.11.2000 günlü 2000/139 esas no, 2000/164 numaralı kararı ile 4342 sayılı Mera Kanunu'nun genel bir kanun olmasına karşın, 442 sayılı Köy Kanunu'nun köy yerleşme planı içinde kalan meralar hakkında uygulamayı içeren özel bir kanun olması nedeniyle 4342 sayılı Mera Kanunu'nun, özel düzenlemeyi içeren 442 sayılı Köy Kanunu'nun Ek:12. maddesini yürürlükten kaldırmadığı sonucuna oy birliği ile varılmıştır.

Yargı kararı gereği, tarım arazisi dışında yapılacak bir planın zaten bu yönetmelik kapsamı dışına çıkacağı, şayet mera ise Mera Kanunu kapsamına gireceğinin belirtilmesine karşın, 06.11.2003 tarih ve TAD/250.11.11.11.2325 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü (TÜGEM)'nün yazısında: "Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunup, köy yerleşme planında konut alanı ve genel ihtiyaçlar için ayrılan ve hukuki nitelikleri itibarıyla mera, yaylak, seyrangah, yol, harman ve panayır yeri, vb. olan alanların, köy yerleşim planının onaylanması ile birlikte 442 sayılı Köy Kanunu'nun Ek:12. maddesi uyarınca bu hukuki niteliklerini kaybedecekleri, ancak bu yerler halihazır tarım arazisi olarak kullanılıyor ise bu özelliklerinde bir değişiklik olmayacağı, bu itibarla; köy yerleşim planının onaylanması ile birlikte hukuki nitelikleri değişmesine rağmen, şayet tarım arazisi iseler bu nitelikleri değişmeyen bahse konu yerlerin, "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" kapsamı dışında tutulamayacağı, bu durumun tespiti için de İl Müdürlüklerince gerekli incelemelerin yapılarak ilgili yönetmelik kapsamında değerlendirilmesi gerekmektedir" denilmektedir.

"Tarım topraklarını korumak için çıkarılan bir yönetmelik yalnızca tarım toprağıyla ilgilenir" mantığı, ülke topraklarını koruyucu basit önlemlerin devre dışı bırakılmasını amaçlayan bir saptırmadır. Amacın böyle olduğu, yeryüzünde hiçbir mevzuatta ve ülkemizde eski düzenlemelerde yer almayan ceza infaz kurumları ve tutukevleri yapı ve tesisleri için getirilen kural dışı uygulama ile açıkça görülmektedir.

Yönetmeliğin e) fıkrasındaki yer alan "katı atıkların etkisiz hale getirilmesi için yapılan tesisler ve ek tesisler" ve f) fıkrasında yer alan "ceza infaz kurumları ve tutukevleri yapı ve tesisleri", tarım arazileri üzerine acilen kurulması gereken yapılar değildir. Bu tür tesislerin yapımı için, tarım arazileri dışında yer bulmak her zaman mümkündür. İdare'nin, bu araştırmayı yaparak, tespit edeceği uygun alternatif alanlar üzerinde bu tür tesislerin inşasına izin verme yükümlülüğü bulunmaktadır.

ODA'mız İstanbul Şubesi tarafından II. sınıf tarım arazisi olarak rapor düzenlendikten sonra, Tarım İl Müdürlüğü tarafından tarımsal etüt raporu ve sonra da Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüğü tarafından da II. sınıf tarım arazisi olarak toprak etüt raporu düzenlenen İstanbul-Silivri İlçesi'nde Adalet Bakanlığı tarafından kurulmak istenilen cezaevi yerine ilişkin olumsuz görüşten sonra, "ceza infaz kurumları ve tutukevleri yapı ve tesisleri" ifadesinin derhal yönetmeliğin 9. maddesine eklenerek, sınıf ayrımı yapılmaksızın tarım dışı amaca tahsis edilecek genel maksatlar kapsamına alınması, ODA'mızın duyarlılık nedenini açıklamaktadır.

Yönetmeliğin en önemli sakıncalı yanlarından birisi de bir çok maddede geçen "daha uygun alternatif alan bulunmadığı taktirde" şeklinde bir ifadenin kullanılması ile yapılan yanıştır.

Tarım dışı amaçlarla kullanım için alternatif alan olup olmadığını belirlemek için, o yerleşim biriminin çevresindeki arazilerin detaylı olarak toprak haritalaması yapılmış, arazi kullanım biçim ve yeteneklerinin belirlenmiş olması gerekmektedir. Bu harita bulunmadığı taktirde alternatif alan olup olmadığı sağlıklı olarak tespit edilemez.

İnsan kaynakları ve teknik donanımı itibariyle bu konuda tek uzman kuruluş olan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün yer almadığı karar süreçlerinde, Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı İl Müdürlüğü'nün yetkilendirilmesi, kamu yönetiminin, alternatif alan varlığının tespitindeki etkinliğini azaltacaktır. Tarım arazilerinin tarım dışı kullanımına karar verirken genellikle sürenin de yetersizliği nedeniyle alternatif alan olup olmadığı yeterli ve sağlıklı bir şekilde araştırılmayacak ve sonuçta yönetmelik amacına ters düşecek uygulamalara izin verecektir.

Kaldı ki her yerleşim biriminin etrafındaki arazilerde mutlaka her türlü kullanımlar için alternatif alan bulunmaktadır. Anayasa ile güvence altına alınmış olan tarım topraklarımızın böyle sudan bahanelerle yeterince araştırılmadan geri dönüşsüz olarak kaybedilmesine neden olacak veya tarım arazilerinin tarım dışı amaçlarla kullanımına kılıf olarak gösterilecektir. Bu nedenle yönetmeliğin amacına ters düşen "daha uygun alternatif alan bulunmadığı taktirde" ifadesinin yönetmelikten tamamen çıkarılması gerekir.

10. Davalı İdare, Yönetmeliğin 10. maddesinde yapılan değişikliği savunmaya çalışırken, sözcüklerin esnekliğine sığınarak, yönetmelik değişikliğiyle getirilen olumsuzlukları gizleme gereği duymaktadır. Normal olarak insan faaliyetlerinin yoğun olarak görüldüğü tarım arazilerinden uzak yerlerde kurulan savunma tesisleriyle ilgili verilen örneklerin aşırılığı dikkat çekicidir. Ayrıca, bugüne değin hiçbir yönetmeliğin hiçbir uygulamasında, Erciyes ya da Ağrı dağlarının dorukları bina, yol vb yapımı için önerilmemiştir. İyi niyetle yapılacak bir değerlendirme, örneğin bir depo yeri için öncelikle çıplak kayalık bir alana yönelmek gerektiğini göstermektedir. Marjinal tarım arazisi tanımla ise bu seçenek tümünden devre dışı bırakılmıştır.

10. maddenin b) fıkrası ile; "ham petrol ve doğalgaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler", alternatif alan bulunamadığı "gerekçesi" ile, sulu tarım arazisi içinde kurulabilecektir. Ham petrol ve doğalgaz aramasının sulu tarım arazisi üzerinde dahi yapılmasında, kamu yararının bulunduğu düşünülebilir. Ancak aynı saptama, "depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" için yapılamaz. Bunların, "her ne olursa olsun, o arazi üzerinde kurulmak" zorunluluğu yoktur; dolayısıyla da mutlaka alternatif alanının aranması gereklidir.

Davalı İdare tarafından "milli savunma tesisleri ve hava alanları ifadesinin çıkarılması isteği tamamen ülke menfaatleri ve bilimsel gerçeklere aykırı" olarak nitelense de; 10. maddenin c) fıkrası ile sulu tarım arazilerindeki istisnalar arasına alınan "Milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesisleri", 1989 yılından beri yağışa bağlı (kuru) tarım arazileri içinde yer alan bir istisna maddesidir. 2003 yılına değin bu konuda bir sorun yaşanmadığına ve kuru tarım arazilerinin sulu tarım arazilerine göre nicelik olarak çok fazla olması nedeniyle, toplumun tümünün yararına yönelik "Milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesisleri" istisnasının, geçmişte olduğu gibi yağışa bağlı (kuru) tarım arazileri içinde yer alması gerekmektedir.

Ne yazık ki ülkemizin en değerli tarım arazileri, yukarıda örnekleri verilen anlayış tarafından beton ve asfaltla kaplanmıştır. Şu noktanın altını çizmekte yarar görülmektedir: Davalı İdare'nin, tarım arazileri üzerindeki tahdidi ve tehlikeyi küçük göstermek için kullandığı rakamlar analiz edildiğinde, gerçeğin farklılığı ortaya çıkar. Örneğin ülkemiz sulu alanlarında buğday verimi 800 kg/dekar olabilirken, kuru alanlarda 80 kg/dekara düşebilmektedir. Çok ana hatlarıyla verilen bu karşılaştırma

bile, yüksek nitelikli bir araziden bir dekarının herhangi bir yoldan elden çıkmasının, tarımsal üretim açısından, düşük nitelikli bir arazinin 10 dekarının kaybindan daha olumsuz sonuçlar üretebileceğini 800 kg/dekar ortaya koymaktadır.

Yine Yönetmelikte geçen ve dava konusu edilen terim "Sera Organize Sanayi Bölgeleri" iken, davalı idare cevabında konu, seraların kapladığı alana ve seraların önemine çekilmiş ve daha da ileri gidilerek terim, "Organize Sera Bölgelerine" çevrilmiştir. Yapılan savunmanın dava konusu ile bir ilgisi bulunmamaktadır.

Davalı İdare tarafından "Organize Sera Bölgelerinin bir sanayi bölgesi olacağı sadece yanlış bir iddiadan ibaret olup planlarının incelenmesi ile anlaşılacaktır ki tamamen tarımsal üretimin yapıldığı yerlerdir" denilse de; Aydın - Köşk - Ege Sera İhtisas Organize Sanayi Bölgesi yatırım programında yer alan bölge içerisinde gıda kurutma ve işleme fabrikalarında ürünlerin işlenerek entegre bir tarımsal sanayi bölgesi oluşturulması amaçlanmaktadır.

12. Yönetmeliğin "Plan Değişikliği Yapılmasının Esasları" başlıklı 13. maddesi hakkında Davalı İdare'nin savunmasında belirtildiği üzere, Bakanlık, kendi adına İl Müdürlüklerine pek çok iş yaptırabilir. ODA'mız, yukarıda da açıklandığı gibi, bilimsel ölçütlere dayalı olmayan yöntem ve işlemlerle Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü ile işbirliği içinde görüş oluşturma sürecinin devre dışı bırakılarak, yalnızca İl Müdürlüklerinin yetkilendirilmesine karşı çıkmaktadır.

Ayrıca Davalı İdare'nin savunmasında; "Düşük potansiyelli kuru tarım arazisi", "gerçek ihtiyaca karşılık verecek miktarda alan" ve sınıfı belirtilmeksizin kullanıma açılma olanağı sağlanan "mevcut planlı alana sınırı olan diğer tarım araziler" kavramları gibi hukuk terminolojisine aykırı, her yöne çekilebilecek, esnek, keyfi davranışa yol açabilecek kavramlara açıklık getirilmemiştir. Maddenin bu haliyle uygulanması, nitelikli tarım arazilerinin toplu şekilde plan değişiklikleriyle tarım dışına çıkarılmasına yol açacaktır.

C- Yürütmenin Durdurulması İstemimize İlişkin Açıklamalar :

Ülkemizin toprak politikasının oluşmasında önemli bir yer tutması gereken yargı kararları, maalesef yürütme organları tarafından dikkate alınmamaktadır. Yargı kararlarının geç oluşması nedeniyle, yönetmelik değişikliğinden yararlanarak sanayi tesislerin kurulması ve yargı kararına karşın yıkılmaması toprak talanını hızlandırmaktadır. Yargı kararlarına karşın İzmit'te Toyota-Sa'ya, İznik'te Cargill'e ve Düzce'de Uzel Holding'e ait fabrikaların kurulmuş olması gibi somut örnekler, ODA'mızın yürütmenin durdurulması isteminin gerekçesidir.

Davalı İdare'nin savunmasında, "Yönetmelik kapsamında idari işlemin uygulanması halinde tafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşulları birlikte gerçekleşmemiştir" denilse de; İstanbul-Silivri İlçesi'nde Adalet Bakanlığı tarafından kurulmak istenilen cezaevi yerine ilişkin olumsuz görüşten sonra, "ceza infaz kurumları ve tutukevleri yapı ve tesisleri" ifadesinin derhal yönetmeliğin 9. maddesine eklenerek, sınıf ayrımı yapılmaksızın tarım dışı amaca tahsis edilecek genel maksatlar kapsamına alınması, ODA'mızın duyarlılık nedenini açıklamaktadır. Benzer bir durum, İznik'te Cargill firmasına ait fabrika yerinin izinlendirilmesi sürecinde de geçerlidir.

Bakanlık, yenilik düşüncesiyle ABD'den aktarmaya çalıştığı kavramları gerçekten benimseme kaygısında olsaydı, öncelikle o yasanın temel felsefesine sahip çıkması beklenirdi. ABD'de arazileri kullanımına göre ayıran yasanın temel amacı, tüm arazilerin haritalanarak, bölge "zone" koruma kavramının uygulanmasıdır. Bu anlayışta bir kez harita hazırlandıktan sonra, yalnızca kullanım değişikliğinin kural dışı uygulamayı gerektirip gerektirmediğine bakılmaktadır. Yani kayırma ve yönetmelik değiştirme seçenekleri ortadan kaldırılmıştır. Esasen oradaki düzenleme de, yönetmelik değil, yasadır.

Davalı idare ise, yıllardan beri bu sağlıklı, kalıcı, tutarlı yola başvurmak yerine, başvuruya bağlı yerel değerlendirmelerle hem ülkeye gün kaybettirmekte, hem de kendince karşılaştığı her zorlukta (dava dilekçemizde de belirtildiği üzere bu sayı iki ana yönetmelik dışında 14 yıllık uygulamada sekizdir) yönetmelikte gevşetme ve bir miktar daha fazla toprağı feda etme kolaylığına yönelmektedir.

Davalı İdare'nin anlatımı olan; "Planlı alanda kurulmuş bir yapı, sanayi, turizm vb. tesislerin günün ihtiyaçlarına göre ya yenilenmesine, çağa ayak uydurmasına yardımcı olacaksınız ya da rekabet gücünü yitirmesine ve yok olmasına göz yumacaksınız ve binlerce istihdam sağlayan, vergi veren bir milli servetin yok olmasına, kurulduğu alanın bir harabeye dönmesine göz yumacaksınız" ifadesi, tarım topraklarımızı koruyup gelecek kuşaklara aktarmakla yükümlü bir kamu kuruluşundan değil de, adeta bir alanı tarım dışına çıkarmaya çalışan ya da hukuksuz olarak çıkardığı alanı hukuk düzeni içinde meşrulaştırmaya çalışan, yeni dönem kural tanımaz girişimcilerine ait izlenimi vermektedir. Davalı İdare, anlık kısa dönemli kişisel çıkarları değil, toplumun uzun vadeli ortak çıkarlarını, başka deyişle, Anayasa'mızda ve birçok genel düzenleyici işlemde somutlaşan kamu yararını gözetmek, toprağı korumak ve amacına uygun kullanılmasını sağlamak yükümlülüğü altındadır. Asıl görevi budur.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nca 13.06.2003 tarih, 25137 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" in; 3. maddesinin e), g), ı), i), j), k), m), n), o) ve ö) fıkralarının; 5. maddesinde yer alan ".. izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu Yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç, İl Müdürlüğüne doğrudan reddedilir" ibaresinin; 6. maddesinin ikinci paragrafının tümüyle; 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13 üncü" ibaresinin; 8. maddesindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresinin; 9. maddesinin ilk paragrafındaki "Marjinal Tarım arazilerinden başlamak kaydıyla," ibaresinin, b) fıkrasının tümüyle, yine e) ve f) fıkralarının tümüyle; 10. maddesinin b) fıkrasında yer alan "... üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresinin, c) ve d) fıkralarının tümüyle, 10. maddesinin son paragrafının tümüyle; 11. maddesinin ikinci fıkrasının; 13. maddesinin ilk paragrafı hariç tüm hükümlerinin iptali ve öncelikle yürütmelerinin durdurulmasına, yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini arz ve talep ederiz. 29.01.2004

Gökhan GÜNAYDIN

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı

9.1.1.3. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞİN İPTALİNE YÖNELİK DAVADA, MAHKEMENİN YÜRÜTMENİN DURDURULMASI KARARINA KARŞI DAVALI İDARENİN YAPTIĞI İTİRAZ REDDEDİLDİ

T.C. DANIŞTAY İDARİ DAVA DAİRELERİ GENEL KURULU

YD. İTİRAZ NO: 2004/203

İtiraz Eden (Davalı) : Tarım ve Köyşleri Bakanlığı – ANKARA

Karşı Taraf (Davacı) : Gökhan Günaydın TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı

Karanfil Sokak No:28/12 Kızılay/ANKARA

İstem Özet : Danıştay Onuncu Dairesince verilen ve yürütmenin durdurulması isteminin kısmen kabulü, kısmen reddine ilişkin bulunan 20.1.2004 günlü, E:2003/3518 sayılı kararın, yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin kısmına, davalı idare itiraz etmekte ve kararın kaldırılmasını istemektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi Yakup Bal'ın Düşüncesi : İtirazın reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Nevzat Özgür'ün Düşüncesi : İtiraz dilekçesinde ileri sürülen nedenler, Danıştay Onuncu Dairesince verilen yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin kararın kaldırılmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden, itirazın reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay idari Dava Daireleri Genel Kurulunca gereği görüşüldü: 13.6.2003 günlü, 25137 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin" 3. maddesinin e, g, i, j, k, m, n, o, ö fıkralarının, 5. maddesinde yer alan " İzinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise, bu yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç il müdürlüklerince doğrudan reddedilir." ibaresinin, 6. maddesinin 2. paragrafının tümüyle, 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13 üncü" ibaresinin, 8. maddesindeki " marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresinin, 9. maddesinin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresinin ve "b", "e" ve "f" fıkralarının tümüyle, 10. maddesinin "b" fıkrasında yer alan "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresinin ve "c" ve "d" fıkralarının tümüyle, 10. maddesinin son paragrafının tümüyle, 11. maddesinin 2. fıkrasının, 13. maddesinin ilk paragraf hariç tüm bölümlerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılan davada; Danıştay Onuncu Dairesince verilen ve 5. madde de yer alan " bu yönetmeliğin 9, 10,11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresinin ve 6. maddesinin 2. paragrafına yönelik olarak yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne, dava konusu edilen diğer kısımlarına yönelik olarak ise yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin bulunan 20.1.2004 günlü, E:2003/3518 sayılı kararın, yürütmenin durdurulması isteminin kabulüne ilişkin kısmına davalı idare itiraz etmekte ve kararın kaldırılmasını istemektedir.

2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun değişik 27 nci maddesinde öngörülen ve yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için gerekli olan koşulların gerçekleşmiş olduğundan dikkate alınarak yürütmenin durdurulması isteminin kabul edildiği anlaşıldığından ve davalı idarece öne sürülen hususlar, bu kararın kaldırılmasını gerektirecek nitelikte görülmediğinden, davalı idarenin itirazının REDDİNE, 17.6.2004 günü oybirliği ile karar verildi.

8.Daire Üyesi Dr. Tacettin Şimşek Danıştay idari Dava Daireleri Genel Kurulu

Başkanvekili Tansel Çölaşan 8.Daire Başkanı Güngör Demirkan

5.Daire Başkanı Turan Falcıoğlu 11.Daire Üyesi Yurdagül Dinçsoy

6.Daire Üyesi Faruk Öztürk 12.Daire Üyesi Sabriye Köprülü

8.Daire Üyesi Şevket Apalak 8.Daire Üyesi Ayla Alkılıcım

5.Daire Üyesi Mehmet Rıza Ünlüçay 6.Daire Üyesi Sinan Yörükoğlu

6.Daire Üyesi Banu Dilçin 12.Daire Üyesi Çetin Zöngür

11.Daire Üyesi Ahmet Hamdi Ünlü 6.Daire Üyesi Nazlı Koçer

11.Daire Üyesi İzge Nazlıoğlu 11.Daire Üyesi Belma Kösebalaban

5.Daire Üyesi Salih Er 12.Daire Üyesi Murat Cebeci

5.Daire Üyesi Esen Erol 5.Daire Üyesi Günay Erden

5.Daire Üyesi Mustafa Kılıçhan 11.Daire Üyesi M. Nihat Turan

8.Daire Üyesi Alaattin Öğüş 12.Daire Üyesi Levent Artuk

9.1.1.4. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞİN İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVAYA, TEİAŞ'IN FER'İ MÜDAHİL OLARAK KATILMA TALEBİ

TEİAŞ TÜRKİYE ELEKTRİK İLETİM A.Ş.

GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

(Hukuk Müşavirliği)

Sayı: B. 15.2.0.TEİ.0.61.00.00

Konu: Davaya Fer'i Müdahale Talebi Hk.

DANIŞTAY 10.DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA

Dosya No: 2003/3518 E.

FER'İ MÜDAHALE TALEBİNDE BULUNAN : Türkiye Elektrik İletim A.Ş. Genel Müdürlüğü İnönü Bulvarı No:27/16 Bahçelievler/ANKARA

VEKİLİ : Av. Fatma ELDEMİR -Aynı adreste

DAVACI :Gökhan GÜNAYDIN TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sok. No:28/12 Kızılay/ANKARA

DAVALI: Tarım ve Köyişleri Bakanlığı-ANKARA

KONUSU:Davalı Bakanlık yanında davaya fer'i müdahil olarak katılma talebimiz hakkında.

AÇIKLAMALAR:Davacı tarafından Başkanlığınızın yukarıda numarası belirtilen dosyasından davayı Bakanlık aleyhine açılan iptal davası ile; 13.06.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin bir kısım maddelerinin iptali ve yürütülmesinin dava sonuna kadar durdurulması istemi ile açılan davaya müvekkil Türkiye Elektrik İletim A.Ş. 'nin fer'i müdahil olarak katılmasına karar verilmesini talep etme zorunluluğu doğmuştur. Şöyle ki;

Müvekkil Şirket tarafından tesis edilmekte olan enerji iletim hatları ile trafo merkezlerinin konumlanacağı güzergah ve sahaların tarımsal alanlara isabet ettiği taşınmaz malların mülkiyet ve/veya irtifak hakkı şeklinde kamulaştırılabilmesi için Yönetim Kurulumuzdan alınan kamu yararı kararlarının Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına onaylatılabilmesi için söz konusu saha ve güzergahların tarım dışı amaca tahsis edildiğine dair izinlerin Tarım ve Köyişleri Bakanlığından alınması gerekmektedir.

Anılan izinler bugüne kadar ilgili mevzuat uyarınca Tarım İl Müdürlükleri nezdinde yapılan girişimlerle alınmakta iken, henüz Müvekkil idareye yazılı olarak aktarılmayan Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü'nün tüm il müdürlüklerine muhatap 17.05.2004 tarihli, 7246 sayılı yazısında, Danıştay Onuncu Dairesi'nin 2003/3518 esas sayılı kararı ile, 13 Haziran 2003 tarihli ve 25137 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 5.maddesindeki, "Yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 ncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresi ile 6.maddesinin ikinci paragrafına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin kabul edilmesi yönünde karar verildiğinden, dava sonuçlanıncaya kadar İl Müdürlüklerine yapılan bütün müracaatlarda istisna maddeleri dahil tarım dışı amaca tahsisi talep edilen taşınmazların mutlak tarım arazisi olması halinde, İl Müdürlüklerince doğrudan reddedileceği bildirilmiştir.

Tarım arazilerinde konumlanan enerji iletim hatları ve trafo merkezleri için kamu yararı kararı alınmasına esas teşkil eden tarım dışı amaca tahsis izinlerinin dayanacağı ve tesislerimize ilişkin istisna hükümleri, dava konusu Yönetmeliğin Tarım Dışı Amaçlarla Kullanılabilecek Sulu Tarım Arazileri ve Diğer Araziler başlıklı 10.maddesinde yer almaktadır. Bu maddenin (b) fıkrasında, daha uygun alternatif alanlar tespit edilemediği durumlarda, ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki her sınıf ve özellikte tarım arazilerinin, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla su temini ve enerji üretimi amaçlı baraj, gölet, elektrik santralleri, su kuyusu ve bunlara ait ek tesisler, ham petrol ve doğalgaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler, santral yolu, şalt merkezi, direk pylon, kök, trafo, enerji nakil hatları, cebri boru güzergahı, arıtma ve bunlara ait pompaj tesisleri ve güzergahları, trafik kontrol ve güvenlik istasyonları yapımı amacıyla tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebileceği belirtilmektedir.

Yönetmeliğin iptali istenen ve yürütmenin durdurulması kararına konu olan 5 nci maddesinde "Arazinin tarım dışına çıkarılır nitelikte olup olmadığının değerlendirilmesinde, sınıf tespiti kullanım şekli ve tarımsal özellikler esas alınır. İzinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu yönetmeliğin 9. 10. 11 ve 13 ncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç. İl Müdürlüklerince doğrudan reddedilir..." denilmek suretiyle Teşekkülümüz faaliyetlerinin mutlak tarım arazisine rastlaması durumunda dahi tarım dışı amaca tahsis konusunda izin alınmasına imkan tanınmakta iken anılan maddeye yönelik iptal ve öncelikle yürütmenin durdurulması talebi sonucunda dairenizce verilen yürütmenin durdurulması kararı sonucunda mutlak tarım arazilerindeki tesislerimiz için tarım dışı amaca tahsis izni alınmasının imkansız hale gelmesi sonucu ortaya çıkmıştır ki, bu durum müvekkil idarenin yatırımlarının olumsuz etkilenmesini beraberinde getirmektedir.

Müvekkil idare tarafından tesis edilmekte olan ve kilometrelerce yol kat eden enerji nakil hatlarının sulu tarım arazilerinden geçmemesi için her direkte açılış yapılmaması teknik açıdan mümkün olmayıp bazı durumlarda kaçınılmaz olarak hatların sulu tarım arazilerinden geçmesi zorunlu olduğundan, dava konusu Yönetmeliğin iptali ve yürütülmesinin durdurulması istenilen 5. maddesine ilişkin verilen yürütmeyi durdurma kararı sonucunda hiçbir istisnaya yer vermeksizin mutlak tarım arazilerine yönelik tarım dışı amaca tahsis taleplerinin Tarım İl Müdürlükleri tarafından doğrudan reddedilmesi sonucunu doğuran yürütmeyi durdurma kararı Kuruluşumuz faaliyetlerini doğrudan ilgilendirmekte olduğundan bu davaya ferî müdahil olarak katılma talebinde bulunma zorunluluğu doğmuştur.

Açıklanan nedenlerle, davaya müdahil olarak katılmamıza ve haksız ve yersiz davanın esastan reddine karar verilmesini talep ederim.

SONUÇ VE İSTEM: Yukarıda açıklanan nedenlerle; Davalı Tarım ve Köyişleri Bakanlığı yanında davaya ferî müdahil olarak katılmamıza, davanın esastan reddine karar verilmesini saygı ile arz ve talep ederim.

Müdahale Talebinde Bulunan TEİAŞ Genel Müdürlüğü Vekili

9.1.1.5. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞİN İPTALİNE YÖNELİK DAVADA, TEİAŞ'IN DAVALI İDARE YANINDA DAVAYA KATILMA KARARI

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No : 2003/3518

KATILMA KARARI

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan Günaydın tarafından 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve

Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin bazı maddelerinin iptali istemiyle Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na karşı açılan davada, Türkiye Elektrik İletim A.Ş. Genel Müdürlüğü'nün davalı idare yanında davaya katılma isteminde bulunması üzerine dosya incelenerek gereği görüldü.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 31. maddesinde, üçüncü kişilerin davaya katılması konusunda Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun ilgili hükümlerinin uygulanacağı öngörülmüş olup; Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 53. maddesinde de "Hakkı veya borcu bir davanın neticesine bağlı olan üçüncü şahıs iki taraftan birine iltihak için davaya müdahale edebilir." hükmü yer almıştır.

Dava dosyasının incelenmesinden, müdahale isteminde bulunan şirketin yukarıda sözü edilen koşulları taşıdığı anlaşıldığından, davalı idare yanında davaya bulunduğu noktadan itibaren katılma isteminin kabulüne 22.11.2004 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Zafer KANTARCIOGLU Üye Serap AKSOYLU Üye Ali ÖZTÜRK

Üye Ahmet BAŞPINAR Üye Kırdar ÖZSOYLU

9.1.2. TARIM ARAZİLERİ - II

9.1.2.1. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİK'İN İPTALİ İÇİN DANIŞTAY'DA DAVA AÇTIK - 12.05.2005

YÜRÜTMİYİ DURDURMA VE DURUŞMA İSTEMLİDİR

DANIŞTAY İLGİLİ DAİRESİNE SUNULMAK ÜZERE

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

DAVACI: TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ: Av.Zühal DÖNMEZ

DAVALI: T.C. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı

KONU: 25 Mart 2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" in bazı maddelerinin iptali talebidir.

OLAYLAR: Davalı Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından hazırlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" 25 Mart 2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe girmiş (Ek 1) ve 18.maddesi ile 13 Haziran 2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik"i yürürlükten kaldırmıştır (EK 2). Yürürlükten kaldırılan Yönetmelik maddeleri için de müvekkil ODA tarafından iptal davası açılmış olup, Danıştay 10.D.nin E.2003/3518 sayılı dosyasında derdesttir. Böylece, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun 17.6.2004 günü oybirliği ile onayladığı Danıştay Onuncu Dairesi'nce verilen ve yürütmenin durdurulması isteminin kısmen kabulü, kısmen reddine ilişkin bulunan 20.01.2004 günlü, E:2003/3518 sayılı kararı davalı İdare tarafından işlemeze hale getirilmiştir.

Konuya ilişkin ilk düzenleme 11.03.1989 tarihinde yapılmış ve o tarihten bu yana on bir kez değişikliğe uğratılmıştır. Bu durum da idarenin amacının tarım topraklarının korunması olmadığını göstermektedir.

İptale konu Yönetmeliğin hazırlanma amacı, "tarım arazilerinin korunmasının ve amacına uygun bir şekilde kullanılmasının sağlanması ve bu alanların hangi zorunlu hallerde tarım dışı amaçlarla kullanılabilceğine dair usul ve esasları belirlemek" olarak belirtilmişse de, yapılan düzenlemelerin tümü tarım topraklarının tarım dışı amaçla kullanımına olanak tanıyan istisnaları, kamu yararı ilkesinin tanımladığı

toplumun ortak ve uzun vadeli çıkarlarına aykırı olacak şekilde genişletici doğrudur.

YASAL GEREKÇE: Toprakların korunması ve tarım arazilerinin amacı dışında kullanılmasının önlenmesine yönelik olarak, mevzuatımızda, ayrıntılı hükümler bulunmaktadır.

1)Anayasal hükümler: T.C. Anayasası; 44., 45., 56., 166.maddeleri ile Devlete toprakların ve tarım arazilerinin korunması görevini yüklemiştir. Tüm bu maddelerle birlikte Anayasanın mülkiyet hakkının kullanımını düzenleyen 35.maddesi, herkesin mülkiyet ve miras haklarına sahip olduğunu belirttikten sonra, "mülkiyet hakkının kullanılmasında toplum yararına aykırı olamaz" demektedir. Bu sınırlama, her türlü mülkiyet için, dolayısıyla toprak mülkiyeti için de geçerlidir. Anayasamızın topraklarımızı ve tarım arazilerimizi korumak ve amaç dışı kullanılmasını önlemek konusundaki açık hükümlerinin, daha sonra çıkarılan Yasa ve Yönetmeliklerde aynı netlik ve kararlılıkta yer bulduğunu söylemek güçtür.

2)Yasal hükümler : Ülkemizde toprakların korunması, geliştirilmesi ve verimli kullanılması görevi, çeşitli yasalarla değişik kurumlara verilmiştir. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığının kuruluş ve görevleri hakkındaki 441 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 2. maddesinde bu Bakanlığa, "tarım alanlarının gayesine uygun bir şekilde kullanılmasını sağlamak" görevi verilmiştir. 441 sayılı KHK'nın 10. maddesinin (a) bendi, Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü'nü, tarım alanlarının amacına uygun kullanılması konusunda işbirliği ve koordinasyon sağlamakla görevlendirmiştir. 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2.maddesi ile aynı görev, bu Genel Müdürlüğe verilmiş iken 5286 sayılı yasa uyarınca bu görevler İstanbul ve Kocaeli'de büyükşehir belediyelerine, diğer illerde ise il özel idarelerine devredilmiştir. 2872 sayılı Çevre Kanununun 1.maddesinde, Kanunun amaçları arasında "arazinin en uygun kullanım ve korunmasını sağlamak" sayılırken, 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanunu'nun 1.maddesinin "a" bendinde kanunun amacının, "toprağın verimli şekilde işletilmesini, işletilmesinin korunmasını..." sağlamak olduğu belirtilmiştir.

3)Beş Yıllık Kalkınma Planı hükümleri: Ülkede hızlı ve dengeli bir kalkınmayı gerçekleştirebilmek amacıyla oluşturulan Kalkınma Planları, bu konudaki gerekli hedef, ilke ve yöntemleri göstermektedir. "Kamu kesimi için emredici", özel kesim için yönlendirici olan Kalkınma Planlarından en sonuncusu olan ve 2000-2004 yıllarını kapsayan VIII. Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda (BYKP) topraklarımızı ve tarım arazilerimizi koruyucu hükümler yer almaktadır (Ek 3).

4)Yargı kararları: Anayasa, çeşitli yasalar ve -kamu kesimi için emredici olan- Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda tarım alanlarının korunması, amaç dışı kullanımının önlenmesi ve bu alanda yaşanan olumsuzlukların ivedilikle giderilmesine yönelik açık hükümlere karşın, bu temel amaca hizmet etmek üzere çıkarılan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik"te, varolan yargı kararları görmezden gelinerek, bu amaç ile çelişir düzenlemeler getirilmesine ısrarla devam edilmektedir.

Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun, konu ile ilgili E.1993/781, K.1995/587 sayılı kararında; "Anayasanın 45. maddesinde tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemenin, Devletin görevleri arasında sayıldığı; dava konusu yönetmeliğin dayanağı olan düzenlemelerde tarım alanlarının kullanımını ve tarım dışındaki kullanmaya tahsis edilebilecek arazinin tayin ve tespit konularında yetkili bulunan davalı idarenin bu yetkisini kamu yararına uygun olarak kullanmasının gerektiği; 6'ncı BYKP'nde,.. artan nüfusun gıda maddeleri ihtiyacını karşılamak ve tarımsal ürünlerin ihracatını geliştirmek tarım sektöründe temel amaç olarak belirtildikten sonra, bu amaçla toprak ve su kaynaklarının en iyi şekilde kullanımını sağlamanın esas olacağı plan hedefleri arasında sayıldığı, tarım sektörünün ülke ekonomisi içindeki rolü dikkate alındığında, bu amaçların

gerçekleştirilebilmesi için sulanabilen veya sulamaya açılacak tarım arazilerine ihtiyaç bulunduğu ve zaten sınırlı olan bu tip arazilerin sanayi yatırımlarına feda edilebilecek tarzda ve alternatif alan bulunamaması gibi belirsiz bir ifadeyle tarım dışı kullanıma tahsisinin kamu yararıyla bağdaştırılmasına olanak bulunmadığı gerekçesiyle Danıştay 10. Dairesi'nin verdiği iptal kararının onanmasına 09.06.1995 tarihinde oybirliği ile karar verilmiştir" denilmektedir.

Danıştay kararlarının ana doğrultusu "istisnaları genişletmeme" iken, yüksek arazi rantlarından yararlanma çabaları ve bu yoldaki baskılar sonucu, Dava konusu yönetmelikte tarım topraklarının hızla tarım dışına çıkarılmasına yasal zemin oluşturacak bir dizi olumsuz değişiklik yapılmıştır. Ne yazık ki, her yeni düzenlemede tarım topraklarımızın kaybını kolaylaştırıcı ekleme ve düzenlemeler yapmanın, Davalı İdare tarafından neredeyse gelenek haline getirilmiş olduğunu belirtmek zorundayız.

25.08.1998 tarihli ve 23444 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan değişiklikle, adı geçen Yönetmeliğin "yürütme yetkisi", Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün bağlı olduğu Bakana bırakılmış, yeni yönetmelik 26.08.1998 tarihli ve 23445 sayılı Resmi Gazetede "Tarım Alanlarının Tarım Dışı Gaye İle Kullanılmasına Dair Yönetmelik" adıyla, Devlet Bakanlığı tarafından yayımlanmıştır. Yönetmeliğin tarım arazilerini yok edici yönde değiştirilen bazı maddelerinin iptali amacıyla ODA'mızın Danıştay'da açtığı "iptal davası" sonucu, Danıştay 10.Dairesi, "tarım alanlarının tarım dışı gaye ile kullanılmasının tespitinin Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca ilgili kuruluşlarla işbirliği suretiyle yapılması ve tarım alanlarının korunması için gerekli tedbirlerin alınması gerekirken, belirtilen işbirliği ve koordinasyon sağlanmaksızın Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünce belirtilen bu gayeye yönelik olarak çıkarılan Yönetmelikte hukuka uyarlık bulunmadığı" gerekçesiyle, 29.11.2000 tarih ve E.1999/130 K. 2000/5886 sayılı Kararı ile Yönetmeliğin tümüyle iptaline karar vermiştir.

Alanı düzenlemek için Devlet Bakanlığı ile Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından 10.08.2001 tarih ve 24489 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik"te, 8.6.2002 tarih ve 24779 sayılı, 22.9.2002 tarih ve 24884 sayılı Resmi Gazete'lerde yayımlanan değişiklikler yapılmıştır. Daha sonra Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca, 10.8.2001 tarihli yönetmeliği yürürlükten kaldıran "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik", 13.6.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Anılan Yönetmelik hakkında, ODA'mız tarafından "kimi maddelerinin hukuka aykırılığı" nedeniyle Danıştay'da iptal davası açılmıştır. Dava Danıştay 10.Dairesi'nin E.2003/3518 sayılı dosyasında görüşülmekte iken; bu kez Davalı İdare 25 Mart 2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazete'de aynı adla yeni bir Yönetmelik yayımlayarak, 18. madde ile bir öncekini yürürlükten kaldırmış, 19.madde ile de yeni yönetmeliğin yürürlüğe giriş tarihini 16 Mart 2005 olarak belirtmiştir.

İptal istemine konu edilen işbu Yönetmelik, anayasal, yasal hükümlere ve yüksek yargının yukarıda sözü edilen "istisnaları genişletmeme" yolundaki kararlarına karşın, "istisnaları genişleten" ve tarım topraklarımızın kaybını hızlandıran yeni düzenlemeler içermektedir. Davalı İdarenin tarım alanlarını koruma ve kamu yararı dışında amaç dışı kullanıma yönelik önleyici yasaklar ve önlemler geliştirme tutumundan ısrarla kaçınmakta olduğu, açılmak zorunda kalınan ve yargı kararlarıyla sürekli tescil edilen, ancak ilgililerce bir türlü gereken derslerin çıkarılmadığı davaların akış sürecinde de kendini göstermektedir.

5) Tarım Toprakları ile Kamu Yararı Arasındaki İlişki : Ülkelerin kalkınma süreçlerinde yaşadıkları deneyimler, çevreye zarar veren kısa vadeli kalkınma programlarının zamanla tıkanırdığını; ülkelerin - ulusların geleceği için, doğal değerler tahrip edilmeden planlanan bir kalkınmanın en uygun yol olduğunu ortaya koymuştur. Sürdürülebilir olmayan bir kalkınma hedefi, 21.Yüzyılın Dünyasında yerini almayı hedefleyen ülkelerin insanına refah ve mutluluk sağlayamayacaktır.

Topraklarımızın ve verimli tarım arazilerimizin korunması, amacına uygun kullanılması ve toplumun tüm kesimlerinin kullanımına hizmet eden yatırımlar için kamu yararı ile sınırlı olarak bazı istisnalar getiren "doğru içerikte ve uygulanabilir nitelikte" bir yasama ve yürütme faaliyetinin gerekliliği ortadadır. Oysa dava konusu Yönetmelik, aşağıda ayrıntılı biçimde açıklanacağı üzere, tarım arazilerinin tarım dışına çıkarılmasına yönelik istisnaları kolaylaştırmakta ve "kamu yararı" ilkesine aykırı düzenlemeler getirmektedir.

Kamu yararının ne olduğuna, nasıl somutlaştığına, Türk anayasal ve pozitif hukuk düzenine göre asıl kural koyma yetkisine sahip bulunan "yasama" organı karar verir. Bu bakımdan yasa koyucunun idareye bir görev ve buna bağlı yetki vererek o alanda işlem yapmasını isterken hangi amacın gerçekleştirilmesini düşündüğüne bakılarak, "kamu yararının nasıl somutlaştığı" konusunun yorumlanması gereklidir. Yukarıda Anayasa, yasalar ve kamu kesimi için emredici olan VIII. BYKP'da tarım arazilerini ve toprağı korumaya yönelik, kalkınmanın sürdürülebilir kalkınma ekseninde gerçekleştirilmesi gerektiğini ifade eden hükümler, bu yolda yasa koyucunun iradesini açıkça ortaya koymaktadır. Ayrıca Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun E. 1993/781, K. 1995/587 no'lu ve 09.06.1995 tarihli kararı da, somut olayda kamu yararının ortaya çıkış şeklini yargı yorumuyla ve tartışılmaz biçimde açıklamaktadır.

İPTAL NEDENLERİ : Yukarıda açıklamaya çalıştığımız gerekçelerle, Yönetmeliğin aşağıda belirtilen maddelerinin, yine aşağıda belirtilen gerekçelerle iptali ve öncelikle yürütülmesinin durdurulması talep edilmektedir:

1) Yönetmeliğin Tanımlar başlıklı 4.maddesinde geçen;

a- Tarım arazileri sınıfı tanımı; "Doğal özellikleri ve yapılan tarım şekline göre; nitelikleri Bakanlıkça belirlenen mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri, dikili tarım arazileri, marjinal tarım arazilerini," biçiminde belirtilerek, somut ölçütlere göre belirlenen ve dünya ölçeğinde kullanılan bir sınıflama yöntemi olan "arazi kullanım yetenek sınıflaması" yerine, nitelikleri Bakanlıkça belirlenen mutlak tarım arazisi, özel ürün arazisi, dikili tarım arazisi ve marjinal tarım arazisi sınıflamasına dayalı yeni bir tanımlama yöntemi getirmektedir. Temel ölçümlere ve ölçütlere dayanmayan, kişisel yorumlara açık böyle bir sınıflama şu anda dünyanın hiçbir ülkesinde uygulanmamaktadır.

Yönetmelik kapsamında daha sonra verilen "mutlak tarım arazisi" ve "özel ürün arazisi" tanımları, bilimsel literatürdeki tanımlarla örtüşmemekte olup, bu yönüyle üzerinde uzlaşma sağlanamamış, belirsiz bir içeriğe sahip bulunmaktadır. Ayrıca, aşağıda ayrıntılı olarak açıklanacağı üzere, sınıflama içerisinde yer alan "marjinal arazi" tanımı, olmaması gerektiği halde üzerinde tarım yapılmakta olan verimsiz arazileri ifade etmesi gerekirken, 10. maddede öncelikle tarım dışına çıkarılacak araziler olarak gösterilmektedir.

Bir diğer önemli sakınca, bu tanımlamanın, Bakanlığa Yönetmeliğin uygulanmasını sağlamak ve kolaylaştırmak amacıyla genelge ve talimat çıkarma yetkisi veren 17. madde ile birlikte değerlendirilmesiyle ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda toplu bir değerlendirme yapıldığında; tüm dünyada uygulanan "arazi kullanım yetenek sınıflaması" yerine, "...nitelikleri Bakanlıkça belirlenen..." mutlak - özel ürün - dikili - marjinal tarım arazisine dayanan bir sınıflamanın getirilmesiyle, bu sınıflamanın esasını oluşturan tanımlamaların, Bakanlığın genelge ve talimatları ile değiştirilebileceği, genişletilebileceği, bunun da Yönetmeliğe konu tüm uygulamaları temelden etkileyeceği dikkate alındığında; uygulamadaki sonuçları son derecede belirsiz yeni bir yapı ortaya çıkmaktadır.

Bu çerçevede, bilimsel-somut ölçütlere dayalı bir tanımlama yerine, "niteliği Bakanlıkça belirlenen" ifadesi ile ucu açık bir takdir yetkisini İdareye tanıyan Yönetmeliğin 4. maddesindeki "Tarım arazileri sınıfı" başlıklı tanımın iptali talep edilmektedir.

b- Mutlak tarım arazisi tanımı yeterli açıklıkla belirlenmemiştir. Bu tanımda şu anda ABD’de uygulanmakta olan “prime farmland” kavramı temel alındıysa, unutulmaması gereken gerçek, ABD’de o kavramın tüm değer ve ölçüleriyle ve tüm eyaletlerde standart olarak uygulanmakta oluşudur (Ek 4a). Görüldüğü üzere bir tanım çok net ve ülkesel ölçekli olmalıdır.

Dava konusu Yönetmelikte örneğin “yöre ortalaması” gibi nereye çekilebileceği belirsiz, özellikle yörede seyrek ekilen bir ürün söz konusu olduğunda tümüyle dayanaksız kalacak bir tanımla toprağın korunabileceği düşünülemez. Bir başka örnek olarak yöresinde meyvecilik yaygın olmayan bir yetiştirici bir meyve bahçesi kurduğunda, arazisinin “mutlak tarım arazisi” mi, yoksa “dikili tarım arazisi” mi sayılacağı Yönetmelik hükümlerine göre belirsiz kalmaktadır. Dava konusu Yönetmelikte “Mutlak tarım arazisi” kavramı ülkesel bir standarda göre değil, yöresel ölçütlere göre tanımlanmıştır.

Toprak-Su Genel Müdürlüğü’nce 1966-71 yılları arasında ülke düzeyinde yapılan etütlerin 1982-84 yılları arasında güncelleştirilmesi sonucu hazırlanan ve tasfiye halindeki Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından yayımlanan “İl Arazi Varlığı” kitaplarında “mutlak tarım arazileri (birinci derecede önemli tarım arazileri)” şöyle tanımlanmıştır: “Mutlak tarım arazileri, orman, fundalık ve yerleşim alanları hariç, I. ve II. sınıf araziler ile, sulanan bahçeler dahil, diğer sınıflardaki yeterli suya sahip bütün sulu tarım arazileridir”.

Madde 6 ile yetkilendirilen tarım il müdürlüklerinin ise, toprak etüdüne dayalı olarak toprak sınıfını ve arazi kullanım şeklini bilmeden ve belirlemeden, mutlak tarım arazisi ile ilgili talepler konusunda sağlıklı karar verebilmeleri olanaksız denecek oranda zordur. Yine ABD uygulamalarından örnek vermek gerekirse (Ek 4b) iki önemli konu gözlenmektedir. Bunlardan birincisi, tanımda keyfiliğe izin vermeyen, ülkesel standartlar konmuştur. İkincisi ise, “tarımsal etüt” değil, toprak ve iklim özelliklerine dayalı arazi etüdü temel alınmıştır. Davalı İdare, söz konusu toprak etütlerini yapabilecek alt yapısı olmadığından ve her hangi bir uzman işbirliğine yanaşmadığı için, bu gerçeği “tarımsal etüt” gibi, hiçbir ülkede görülmemeyen bir saptırmaya çevirmiştir. Bu nedenle, Yönetmeliğin, belirli sınıf ve kullanım şekli ile alan boyutu getirmeyen, bütünüyle yoruma açık olan “Mutlak tarım arazisi” tanımının iptali talep edilmektedir.

c- Özel ürün arazileri tanımı; bilimsel ve teknik anlamda taşıdığı yanlışlıklar nedeniyle, Yönetmelik amacı ile çelişir sonuçlar doğurabilecek niteliktedir. Yönetmelikte; Mutlak tarım arazileri ve dikili tarım arazileri dışında toprak ve topoğrafik sınırlamaları nedeniyle yöreye adapte olmuş her tür bitkisel üretim yapılamayan sadece özel bitkisel ürünlerin yetiştiriciliği ile su ürünleri yetiştiriciliğinin ve avcılığının yapılabilirdiği, ülkenin tarımsal üretiminde ülkesel, bölgesel veya yerel önemi nedeni ile tarımda kalması gereken arazileri” ni ifade eder, denilmektedir. Yönetmelikte ‘özel ürün arazileri’ sanki normal tarımsal etkinlikler yapılamıyormuş da, başka çözüm olmadığından ancak belirli ürünler yetiştirilebiliyormuş gibi nitelenmektedir. Oysa, IV., VI. ve hatta VII. sınıf araziler üzerinde kurulu antep fıstığı alanları, zeytinlikler, incir ağaçları, fındık alanları, gül bahçeleri gibi sayısız örnekten görüleceği üzere, başka bir bitkisel üretim olanağı bulunsa bile yetiştiricinin vazgeçmeyeceği, kazançlı üretim türleri yaygındır. Dahası yerli tütün, kimi asma ve turuncgöl türleri gibi ürünlerin yetiştiriciliğinde, aynı coğrafi bölgede özel ürün yetiştirme alanları daha yüksek ve daha nitelikli ürün verebilmektedir.

Öte yandan özel ürün arazileri, yalnızca özel bitkisel ürünlerin ve su ürünleri yetiştiriciliği ve avcılığının yapılabilirdiği alanları kapsamamakta; örneğin, tıbbi ve aromatik bitkiler gibi kimi ekonomik ve stratejik doğal bitkiler gerek sulu ve gerekse kuru koşullarda ve yalnızca özel ortamlarda, kendi özel habitatlarında üretilmektedir.

Özel ürün arazisi, başka ürün yetişmeyen değil, tam tersine yörede diğer ürünlerden daha değerli bir ürünün veya ürün grubunun yetiştiği arazidir. Mülga TOPRAKSU ve

devamında tasfiye halindeki KHGM tarafından yapılan etütlere göre hazırlanan ve halen konuyla ilgili tüm kesimlerin kullandığı haritalarda, "yöre ekolojisine uygun meyve, asma, fındık, fıstık, gül, çay ve benzeri ürünler", özelliklerine uygun simgeler kullanılarak "özel ürün arazisi" olarak belirlenmiş durumdadır.

Bu nedenle, bilimsel ve teknik yönden taşıdığı yanlış içerik ile Yönetmelik amacı ile çelişir sonuçlar doğmasına neden olabilecek olan Yönetmeliğin "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinde yer alan Özel ürün arazileri tanımı hükmünün iptali talep edilmektedir.

d- Marjinal tarım arazisi kavramı; Mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve dikili tarım arazileri dışında kalan, toprak ve topoğrafik sınırlamaları nedeniyle üzerinde sadece geleneksel toprak işlemeli tarımın yapıldığı, yerel önemi olan ve kullanım kararlarının yerel ihtiyaçlara göre belirlendiği arazileri olarak tanımlanmaktadır. Bu tanım "kullanım kararlarının yerel ihtiyaçlara göre belirlendiği" gibi belirsiz açıklamaların yer aldığı, bilimsel dayanağı olmayan bir içeriğe sahiptir. Gerçekten, Yönetmeliğin 9. maddesinde "Tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyaçları öncelikle kuru şartlarda tarım yapılan marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanır" hükmüyle bu yönde bir yaklaşım gözlenmektedir. Bu kavram, neredeyse elde korunabilecek toprak bırakmayacak oranda açık tutulmuştur. Çünkü Türkiye'de yaklaşık 28 milyon hektar olan tarım arazilerinin 11 milyon hektarında kuru tarımda nadas-tahıl ekim sistemi uygulanmaktadır. Tasarıda aykırı bir hüküm bulunmadığına göre çayırar ve otlaklar da tarım arazisi içinde yer aldığından, bu değere Bakanlığın kendi verilerine göre 13 milyon hektar arazinin de marjinal arazi sayılıp eklenmesi gerekecektir. Yemelik baklagil, yem bitkileri vb. ekim alanlarıyla birlikte Tasarıda "marjinal tarım arazisi" tanımına giren alan miktarı 25 milyon hektarı, yani ülke yüzölçümünün üçte birini bulmaktadır. Üstelik, ucu açık tutulan bu kavramla, uygulamalar sırasında pek çok arazi keyfi biçimde "marjinal tarım arazisi" tanımı içine alınabilecektir. Özetle belirtmek gerekirse bu tanım, tarım arazilerini amaç dışı kullanıma açmak isteyenlere kolaylık sağlamak ve ülke topraklarını plansızca heba etmek yönünden, kapıları ardına değin açık tutmaktadır. Bilindiği üzere "marjinal" sözcüğü çoğu dilde olduğu gibi Türkçe'de de "uçta", "sıra dışı", "normalden farklı", "aykırı", "çizgi dışı" gibi anlamlar taşımaktadır. Örnekleme gerekirse, kuru koşullarda buğday yetiştirilen her araziye marjinal arazi denebilir mi?

Tarım arazileri, uluslararası bilimsel ve teknik arazi sınıflama yöntemlerine dayalı olarak tanımlanmış ve/veya tanımlaması yapılacak olan arazileri kapsar. Örneğin; arazi yetenek sınıflaması yöntemine göre ilk 4 sınıfta (I, II, III ve IV. sınıf) yer alan araziler işlemeli tarıma uygun arazilerdir. Buna karşın Dünya Tarım ve Gıda Örgütü (FAO) gibi uluslararası kuruluşlarla, ABD başta olmak üzere birçok gelişmiş ülkede "marjinal arazi" kavramı, işlemeli tarım bir yana, otlatma alanlarından bile çıkarılma çabalarına konu olmaktadır. Şu anda marjinal arazileri ormanlara veya üzerinde hayvan otlatılmayan doğal bozkırlara çevirme konularında Dünya Bankası, UNDP, FAO gibi örgütler tarafından çeşitli ülkelerde yürütülen yüzlerce proje bulunmakta ve bu projelerin amaçları, "erozyon, heyelan, taşkın, kuraklık gibi felaketlerin önlenmesi" olarak belirtilmektedir. Yani Yönetmelik'te belirtildiği üzere "ülkenin üçte birini öncelikle tarım dışı amaçlara ayırma gibi" onulmaz kayıplara yol açabilecek bir yaklaşımın benzerine yeryüzünde rastlanmamaktadır.

Tarım topraklarını korumaya ve arazilerin amacına uygun kullanımını düzenlemeye yönelik tüm mevzuat ve bu arada doğal olarak konuya ilişkin, yürürlükten kaldırılan on yönetmeliğin tümü, olumlu-olumsuz yanları bir yana, işlemeli tarım dışında kalan arazileri "derinlik, erozyon etkisi, bitki örtüsü, taşlılık, taşkından etkilenme riski, tuzluluk, ıslaklık, bünye vb. sorunları" gibi olumsuzluklarına göre gruplandırmaktaydı. O uygulamalara göre, bir arazinin işlemeli tarımda kullanılmıyor olması tümüyle değersiz sayılmasını gerektirmiyordu ve "olabildiğince az zararlı arazi kayıpları" ilkesi gözetiliyordu. Yeni düzenlemeyle, ülke yüzölçümünün yaklaşık üçte birini oluşturan araziler tek bir "marjinal arazi" başlığı altında toplanarak, istisnaların gözetilmesinde hiçbir önceliğin uygulanabilmesine ortam bırakılmamıştır. Üstelik "marjinal arazi"

kavramı, ekonomik anlamda yüzyıllardır tarım yapılmakta olan arazileri de içine alacak şekilde, son derecede genişletilmiştir. Davalı İdare tarafından getirilen sistemde "incelenen arazide verim, yöre ortalamasının altında bulunmuştur" raporu ile, bir tarım arazisi "mutlak tarım arazisi" niteliğinden "marjinal tarım arazisi" sınıfına geçebilmektedir. Üstelik bu konuda, yerel kayırmaların, baskıların vb çok etkin olduğu yerel yönetim kararı yeterli olmaktadır. Dava konusu Yönetmelik'le, kaynak kayıplarının artması yönünden çok tehlikeli bir çığırın açıldığı inancındayız.

Yönetmeliğin getirdiği "marjinal tarım arazisi" tanımı, nitel ya da nicel yöntemlere göre yapılan sınıflamalara uymamakta, "geleneksel toprak işlemeli tarımın yapıldığı, yerel önemi olan" gibi belirsiz - ucu açık, taktir yetkisine bağlı konular içeren bir tanımlama olarak, Yönetmelik uygulamalarını belirsizliğe taşımaktadır. Bu nedenle, Marjinal tarım arazisi tanımı hükmünün iptali talep edilmektedir.

e- Örtü altı tarım arazileri tanımında; bu tip araziler tanımlanırken, "... örtüler altında ileri tarım teknikleri kullanılarak yapılan tarım arazileridir" ifadesi yer almaktadır. Bu haliyle tanım, bir yerin "örtü altı tarım arazisi" olarak sayılabilmesi için, ileri tarım tekniği kullanımını bir koşul olarak görmektedir.

Oysa ülkemizde, özellikle Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu aracılığıyla finanse edilen küçük projeler başta olmak üzere, birçok bölge ve alanda, örtü altında, basit üretim teknikleri ile tarım yapıldığı bilinmektedir. Böyle arazilerin, niteliği belirsiz bir "ileri tarım tekniği" koşulu ile ve bu koşulu taşımadıkları öne sürülerek "örtü altı tarım arazisi" sayılmaması, yukarıdaki maddelerde belirtilen gerekçelerle birlikte, Yönetmelik'in temel amacı ile çelişmektedir. Bu nedenle, Örtü altı tarım arazileri tanımına ilişkin hükmün iptali talep edilmektedir.

f- Sulu tarım arazisi tanımı; "devlet yatırımları ile sulamaya açılmış veya sulama projesi kapsamında olan araziler" sınırlamasını getirerek, devlet yatırımı olmadığı halde yurttaşlar tarafından yapılan yatırımlarla sulu tarıma açılan arazilerin tarım dışı kullanımına yasal zemin oluşturmaktadır.

Türkiye'nin 78 milyon hektar olan topraklarının 27,8 milyon hektarı işlenebilir araziler olup, bunun 23,3 milyon hektarında kuru tarım, yalnızca 4,5 milyon hektarında ise sulu tarım yapılmaktadır.

İşlenebilir 27,8 milyon hektar arazinin topoğrafik yapı itibarıyla 16,7 milyon hektarı sulamaya elverişlidir. Toprak etütlerine göre bu sahanın 12,5 milyon hektarı sulanabilir niteliktedir. Ancak ekonomik olarak sulanabilecek miktar 8,5 milyon hektar olup, bu arazilerin 4,6 milyon hektarının büyük sulamalarla, 3,9 milyon hektarının küçüksu, gölet ve terfil sulamalarla sulanması öngörülmektedir.

2004 yılında sulanan 4,6 milyon hektar alanın 3,6 milyon hektarlık bölümü Devlet yatırımları ile sulanmaktadır. Geriye kalan 1 milyon hektar ise, halk sulamalarıdır. Bugün ülkemizde halk eliyle işletilmekte olan ve sayıları on binleri bulan yer altı kuyusu çalışmaktadır. Davalı İdarenin bu ülke gerçeğini göz ardı eden bir Yönetmeliği yürürlüğe koyması açıklanamaz ve benimsenemez bir tutumdur.

Bu nedenle, ülkenin şimdiki ve gelecekteki en önemli değerlerinden olan ve yitirildiğinde tekrar kazanılması olanaksız olan nitelikli toprakların üzerinde, Devlet ya da halk tarafından kamunun kaynaklarının önemli bir bölümünün ayrılarak gerçekleştirildiği sulama yatırımları ile yapılmış tesislerle sulu tarım arazisi niteliği kazanmış arazileri korumada çok daha geri bir düzenlemeyi ifade eden Yönetmeliğin 4.maddesindeki Sulu tarım arazisi tanımının iptali talep edilmektedir.

g- Arsa ve Yerleşim alanı tanımları; "yerleşim alanları içinde veya dışında ilgili kuruluşlardan uygun görüş alınarak konut, sanayi, turizm ve benzeri amaçlarla yerleşim için imar planı yapılmış yerler" in yanı sıra, uygun görüş alınmamasına karşın bu amaçla kullanılan, planı bulunmayan ve kaçak olarak kurulan kasaba, belde ve köy yoğun yerleşim alanlarını da kapsamaktadır.

Her türlü kötü niyete açık bu değişiklik, imarsız arazileri arsa sayan, imarsız yerleşimlere imar affi niteliği taşıyan, kaçak yapılaşmayı meşrulaştıran, imarla ilgili yasalardaki tanıma aykırı bir düzenleme olduğundan Arsa ve Yerleşim alanı tanımlarını düzenleyen hükümlerinin iptali talep edilmektedir.

2) Yönetmeliğin "Arazi özelliklerinin belirlenmesi" başlıklı 6.maddesinde, "Arazi özellikleri; kullanım şekli, toprak özellikleri, arazi sınıfı, tarımsal özellikleri ve çevre arazilerle tarımsal kullanım bütünlüğü, herhangi bir zirai geliştirme projesi içerisinde olup olmadığı göz önüne alınarak hazırlanacak tarımsal etüt raporu ile belirlenir. Tarımsal etüt raporları, arazi etütlerinin yapılması ile ilgili Bakanlıkca düzenlenen hizmet içi eğitimi almış en az iki ziraat mühendisi tarafından hazırlanır. Eğer ilde bu eğitimi almış ziraat mühendisi yoksa toprak, tarla, bahçe veya tarımsal yapılar bölümü mezunu en az iki ziraat mühendisi tarafından hazırlanır. İl Müdürlükleri verecekleri kararda bu raporda belirtilen tarım arazi sınıflarını, kullanım şekillerini ve tarımsal bütünlüğünü, herhangi bir sulama ve zirai devolopman projesi içerisinde yer alıp almadığına dair ilgili kuruluşlardan alınacak belgeleri ve arazinin diğer tarımsal özelliklerini esas alarak değerlendirme yapar ve kararını gereği için ilgili kuruluşlara, istatistiki bilgi derlenmesi için Bakanlığa gönderir" denmektedir.

Öncelikle, 441 sayılı KHK'nın 10.madde (a) bendi ile tarım alanlarının amacına uygun kullanılması konusunda işbirliği ve koordinasyonla Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü'nün görevlendirildiği bilinmektedir. Buna karşılık Bakanlığın tarım arazilerinin amaç dışına çıkarılması konusunda eğitim, genelleme yayınlama, itirazları değerlendirme gibi hizmetleri, Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü (TÜGEM) bünyesinde 2001 yılında oluşturulan "Tarım Arazilerini Değerlendirme Dairesi Başkanlığı" tarafından yürütülmektedir. Yasal olarak görevsiz bir Genel Müdürlük içerisinde kurulan bir Daire Başkanlığı ile hizmet verilmesi, verilen izinlerin geçersizliğini gündeme getireceği gibi, verilen izin kararlarına yönelik yeni iptal davalarının gerekçelerini oluşturacaktır. Ayrıca bu yapılanma, Danıştay 10. Dairesi'nin 29.11.2000 tarihli ve Esas No: 1999/130, Karar No: 2000/5886 sayılı kararının aksine kamu yönetiminde işbirliği ve eşgüdüm sorununu çözememiştir. Toprak etüt ve haritalama ile arazi sınıflaması konularında görev ve yetkisi olmayan, uzman personeli çok az sayıda olan, toprak ve su analiz laboratuvarları bulunmayan tarım il müdürlüklerine tarım arazilerinin tarım dışı amaçlı kullanım izni yetkisini vermek, tarım arazilerinin yerel baskılar sonucu daha kolay tarım dışına çıkarılması sonucunu doğurabilecektir.

Bunların dışında, yukarıda da belirtildiği gibi, Tarım ve Köyşleri Bakanlığının "Tarım Arazileri Standartları Değerlendirme Kriterleri ve Tanımlar" kitapçığının 12 ve 13. sayfalarında, mutlak tarım arazileri; "bitki kök bölgelerinde tuzluluk-alkalilik-drenaj-taşlılık-sel basması-erozyon gibi sorunlar olmayan, toprak derinliği en az 50 cm. olan, su geçirgenlik oranı en az 0.15 cm/saat en çok 50 cm/saat olan, pH'sı 4.5 ila 8.5 arasında, elektrikli kondaktivitesi 4 mmhos/cm'den az ve değişebilir sodyum yüzdesi (ESP) 15'den az olan..." şeklinde bilimsel ölçütlerle ve somut rakamlarla tanımlanmaktadır.

Toprağın bu ölçütleri taşıyıp taşımadığı, ancak konu uzmanı elemanların arazi ve laboratuvarlarda yapacakları çalışmalar ile ortaya konulabilir. 7472 sayılı Kanun'un 6.maddesi uyarınca 24 Ocak 1992 gün ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"ün 18.maddesinde "toprağın etüdü ve haritalaması..." hizmetlerinin yalnızca bu konuda eğitim görmüş ziraat mühendisleri tarafından yapılacağı hükme bağlanmıştır. Dava konusu Yönetmelik ise, Tüzük hükmünü görmezden gelerek, toprak etüdü kavramını tarımsal etüt olarak değiştirerek, kapsamı genişletmiştir. Bu noktada uzman olmayan kişilerce yapılan ve temel analizlere dayandırılmayan etütlerin sakıncaları bir iki örnekle açıklanmaya çalışılacaktır:

Şeker pancarı ekili bir tarlada, bitkiler sağlıklı ve beklenen verim yüksekse, o araziye olumlu gözle bakılması normaldir. Oysa şeker pancarı tuza, alkaliliğe ve bora dirençli

bir bitkidir. Bu aşırılıklar ise, ancak laboratuvar analizleriyle belirlenebilir. Toprak analizleriyle desteklenmeyen bir inceleme sonucunda toprağın anılan sorunları belirlenemeyeceğinden, yanlış bir rapor düzenlenebilecektir. Başka bir örnek turuncğil bahçesinden verilebilir. Portakal ağacı, klorüre çok duyarlı bir bitkidir. Bir bahçede klorür fazlalığından dolayı portakallar sağlıklı ve Yönetmeliğin "tarımsal etüt" adını verdiği rapor bu araziye "sorunlu" olarak nitelirse, tarımsal açıdan son derecede değerli arazinin elden çıkma yolu açılmış olacaktır. Üçüncü bir örnek olarak, yalnızca örtü altı yetiştiricilik, sebzeçilik, kesme çiçek yetiştiriciliği gibi tarımsal etkinliklerin yürütüldüğü çok değerli tarım arazilerine Yönetmelik hükümlerine göre tarla bitkileri eğitimi almış bir uzman görevlendirildiğinde, yanlış kapsamlı rapor düzenlenebilecektir. Bir başka örnek, Yönetmeliğin "Arazinin doğal yapısında değişiklik yapılması" başlıklı 7.maddesinin uygulanması konusunda verilebilir. Arazisini tarım dışı kullanıma açmak isteyen bir kimse, örneğin ağaçların dibine birkaç hafta önceden zehirli bir atık dökse ve zehir etkisi uzun dönem içinde ortadan kalksa (kireçli bir toprağa sülfürik asit dökülürse, ya da kökler hidrojen peroksitle yakılırsa, böyle sonuçlar alınabilir), yetenekli uzmanlar bile "tarımsal etüt" adı verilen yöntemlerle arazinin doğal yapısının değiştirildiğini anlayamayabilir. Bu tür uygulamaların anlaşılmasının tek yolu, toprağın analiz edilmesidir. Bu örnekler istenildiği kadar çoğaltılabilir. Sonuçta tarımsal eğitim boşluğu Bakanlık kurslarıyla kapatılacak kadar önemsiz bir konu değildir. Ziraat mühendislerinin yapabilecekleri hizmetleri çerçeveleyen Tüzük hükümleri de, Davalı İdare'nin hizmet içi eğitime ve kurslarına değil, kuşkusuz temel mesleki eğitime gönderme yapmaktadır. Üstelik, bu kursları alamamış başka uzmanların da arazi raporları düzenlemesine Yönetmelikte izin verilmesi, dünyada benzeri görülmemiş, uzmanlığı ve Tüzük hükümlerini hiçe sayan, büyük kaynak kayıplarına yol açabilecek keyfi bir uygulamadır. Davalı İdare'nin, toprak etütlerine dayanmayan bir tarımsal etütle, arazi kullanım şeklinin değişebileceğine ilişkin, dünyanın herhangi bir yerinde bildiği ve gösterebileceği bir örnek varsa, öğrenmek isteriz. Dahası, toprak ve arazi özellikleriyle ilgili ayrıntılı çalışmalarını yıllar önce bitirmiş olan ABD, Kanada, Hollanda, Almanya, İngiltere, Belçika gibi gelişmiş ülkelerde bile, genel kullanım amaçlı toprak haritalarıyla yetinmek yerine, her başvuru yeniden yapılacak toprak etütleri ve analizlerle birlikte ele alınmaktadır. Örneğin bu kuralların çok düzenli uygulandığı Kanada'da, okul, kilise, hastane gibi kamu yararına yatırımlar için sağlanan tek kolaylık, başvuru harçlarının biraz daha düşük olmasından ibarettir. Bu ülkede "arazi tahsis komisyonu" başkanının toprak uzmanı olması koşulu, toprak etütlerine ve toprakların korunmasına verilen önemin bir diğer göstergesidir. Dava konusu Yönetmeliğin ilgili maddesinde ise, yetkilendirme ile uzmanlık alanları arasında yeterli ilişkinin kurulamadığı açıktır.

Danıştay 10. Dairesi, Esas no. 2003/3518 nolu dava dosyasında 9 Nisan 2004 tarihinde verdiği "Tarım Arazilerine İlişkin Yürütmeyi Durdurma Kararı"nda, benzer Yönetmeliğin ilgili maddesine ilişkin kararında "Anılan madde istisnaların belirlenmesine ilişkin bir madde olmayıp arazi özelliklerinin ve yetenek sınıfının belirlenmesi hususunu düzenlediğinden, kural olarak izinlendirilmesi talep edilen arazi mutlak tarım arazisi ise bu arazilere yönelik tarım dışına çıkarılma taleplerinin doğrudan reddedileceğini belirlemekte, ancak bu konuda "Yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" demek suretiyle; başvuru, anılan maddelerde sayılan istisnalar arasında ise İl Müdürlüklerine değerlendirme yetkisi vermektedir. Oysa mutlak tarım arazilerinin korunması amacıyla uygun olarak, istisnaları değerlendirme konusunda, İl Müdürlüklerine değerlendirme yetkisi verilmesi davalı idareye Anayasa ve Yasa ile verilen görevin amaç ve kapsamı ile bağdaşmadığı sonucuna varıldığından anılan düzenlemede yer alan "bu yönetmeliğin 9, 10, 11 ve 13 üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresinde kamu yararı ve hukuka uygunluk bulunmamaktadır" yargısına varmıştır. Yönetmeliğin temeli "tarım topraklarının hangi koşullarda tarım dışı kullanımlara açılacağına ilişkin belirlenmesi konusunda" atıldığından, üzerinde tartışma bulunan madde, Yönetmeliğin özünü oluşturmaktadır. İstisna başvurularını değerlendirme yetkisinin

tarım il müdürlüklerine bırakılmasının kamu yararına ve hukuka aykırılığı yargı kararıyla belirlendiğinde, madde ve hatta Dava konusu Yönetmelik tümüyle boşlukta kalmaktadır.

Yönetmeliğin 4.maddesinde tanımlar çok esnek tutulup, bir bölümü de temelsiz olunca, tüm yetkiyi tarım il müdürlüklerine bırakan bu hükümlerle birlikte 81 ilde 81 çeşit uygulama ile karşılaşılacağı anlaşılmaktadır. Davalı İdare bu riski gördüğü için olsa gerek, Yönetmelik üzerinde netleştirmek zorunda olduğu konuları, 17.maddede kendisine "genelge ve talimat" gönderme yetkisi tanıyarak, geleceğe taşıma yolunu seçmiştir.

Açıklanan nedenlerle, Yönetmeliğin 6.maddesinin tümüyle iptali talep edilmektedir.

3) Yönetmeliğin "Tarım dışı amaçla kullanılmayacak araziler" başlıklı 8.maddesi; "... 10, 11, 12 ve 14. maddelerde belirtilen istisnalar hariç olmak üzere, tarım dışı amaçlarla kullanılmaya tahsis edilemeyecek ..." arazileri saymaktadır. Yönetmeliğin 10. ve 11. maddelerine ek olarak, tarımsal amaçlı yapıları düzenleyen 12. ve plan değişikliklerini içeren 14. maddesi, tarım alanlarının amacı dışında kullanımına yönelik istisnaları gündeme getirmektedir.

12.maddeye yönelik iptal istemi ve gerekçesi, 4.maddenin ilgili fıkralarıyla olan bağlantısı nedeniyle, yukarıda altıncı başlık altında belirtilmişti. 14.maddeye ilişkin iptal istemine ise, ileride değinilecektir.

Bu bağlamda, anayasal – yasal hükümlere ve ilgili yüksek yargı kararlarının varlığına karşın, tarım alanlarının amacı dışında kullanımına yönelik istisnalar niteliğindeki (12. ve 14. maddelere yapılan göndermelerin) Yönetmeliğin 8.maddesinin 1.fıkrasındaki "...12. ve 14 üncü..." ibaresinin iptali talep edilmektedir.

4) Yönetmeliğin "Tarım dışında kullanılacak tarım arazilerinde öncelik sırası" başlıklı 9.maddesi, ülkede milyonlarca hektar boş, terk edilmiş, kullanılmayan, çıplak kayalarla kaplı arazilerin varlığını göz ardı eden bir yaklaşımı göstermektedir. "Tarım alanlarının kullanımını düzenleyen bir yönetmelikte yalnızca tarıma elverişli arazilerin amaç dışına çıkarılmasıyla ilgili hükümler yer almalıdır" anlayışı, konunun uzağında kalan yetkililerin yanlış yönlendirilmesine yol açabilecek bir tutumu göstermektedir. Yönetmelik reddetse de, bilimsel ve ekonomik açıdan ve küresel arazi sınıflamasında I.-VII. sınıf araziler tarım arazisidir. Bunlardan ilk dört sınıf işlemeli tarıma, son üç sınıf ise, hayvansal üretime (otlatmaya) elverişli tarım arazisi niteliğindedir ve hepsi bir bütün olarak değerlendirilmelidir.

Öte yandan Yönetmelik hükümlerine göre tarım dışına çıkarılması için yeter miktarda marjinal alan bulunmadığı taktirde diğer amaçlara ayrılacak arazilerde öncelik sırası "... ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri, özel ürün arazileri ve mutlak tarım arazileri sırası takip edilerek karşılanır" biçimindedir. Böylece, davalı İdarenin tanımlar bölümünde oldukça elverişsiz olarak nitelediği "özel ürün" arazilerinden de önce "... ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri"nin tarım dışına çıkarılması yolu açılmaktadır. Konunun ne denli korumacıtıktan uzak olduğunu göstermek üzere bir örnek vermek gerekirse: Örneğin o yöreye yabancı bir meyve çeşidinin fidanlarını mutlak tarım arazisi üzerine bir yıl önce diken bir kişi, ertesi yıl başvurduğunda kolayca "... ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri" raporu alabilecek ve Yönetmeliğin mutlak tarım arazisi saydığı alan elden çıkabilecektir.

Marjinal tarım arazisi tanımının iptali talep edildiği için, Yönetmeliğin "Tarım Dışında Kullanılacak Tarım Arazilerinde Öncelik Sırası" başlıklı 9.maddesinde yer alan; "...marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanır" cümlesinin ve "... ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri, özel ürün arazileri ve mutlak tarım arazileri sırası takip edilerek karşılanır" cümlesinin iptali talep edilmektedir.

5) Yönetmeliğin "Tarım dışı amaçlarla kullanılacak kuru tarım arazileri" başlıklı 10. maddesinde "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla, daha uygun alternatif

araziler bulunmadığı takdirde, aşağıda belirtilen genel maksatlar için gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki diğer kuru tarım yapılan araziler ile ekonomik verim alınamayan dikili tarım arazileri, kamu yararının gözetilmesi ve tarımsal faaliyetlere zarar vermeyecek tedbirlerin alınması kaydıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir.

- a) Köylerin plânlı yerleşimi için mevcut yerleşik alanların çevresinde bulunan araziler,
- b) Mevcut yerleşim alanlarına ilave olarak belediye veya mücavir alan sınırları içinde ilgili belediye tarafından imar plâni yapılmak istenen yerler,
- c) Belediye ve mücavir alan sınırları içinde ve dışında kurulacak organize sanayi bölgeleri ve küçük sanayi siteleri,
- d) Toplam kullanım alanı 5.000 metre kareyi geçmemek şartı ile karayolları güzergahlarında kurulacak oto yakıt satış istasyonu ve bu istasyon ile birlikte planlanacak sosyal tesisler,
- e) Katı atıkların etkisiz hale getirilmesi için yapılan tesisler ve ek tesisler,
- f) Ceza infaz kurumları ve tutukevleri yapı ve tesisleri,

g) 4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 2 nci maddesinde geçen birinci ve ikinci grup madenler hariç, madencilik arama ve işletme faaliyetleri için gerekli yapı ve tesisler" in tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebileceği belirtilmektedir. Bundan önceki yönetmelikte kural dışı uygulamaların sayısı 6 idi, şimdi 7 olmuştur. Daha da önceki yönetmelikte ise 4 fıkra yer alıyordu. Önce "katı atık tesisleri" ve "ceza ve tutukevleri" kapsama alınmıştı, şimdi de "madencilik" etkinlikleri... Sonuç olarak Davalı İdare'nin, tarım topraklarını amaç dışına ayırmada karşılaştığı her engeli "Yönetmelikte gevşetme ve istisnaları artırma" yoluyla aşmaya çalıştığı izlenimi doğmaktadır.

Öncelikle, tümüyle keyfi işlemlere açık bir "marjinal arazi" tanımlamasıyla istenen her yerin tarım dışına çıkarılabilir duruma getirilmesini önlemek amacıyla, "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ifadesinin iptali gerekmektedir.

Bunun yanında, 10/b bendi ile yürürlüğe konan "Mevcut yerleşim alanlarına ilave olarak belediye veya mücavir alan sınırları içinde ilgili belediye tarafından imar planı yapılmak istenen yerlerde," hükmü ile Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nın imar planı değişiklikleri yerine yalnızca belediyelerin yapacağı değişiklikler gündeme getirilmiştir. İlgili kurumlardan görüş almadan belediye meclisi kararı ile yapılan imar ve ek imar planlarının ve plan değişikliklerinin büyük miktarlarda tarım arazisini yok ettiği gerçeği ortada iken, "konut ihtiyacı" sınırlaması da kaldırılarak getirilen yeni düzenleme, tarım arazilerinin tarım dışı kullanımını kolaylaştırıcı bir uygulama olmuştur.

TBMM'de görüşülmekte olan ve www.tarim.gov.tr (13 Nisan 2005) adresinde de görüşe sunulan "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu" tasarısının 13.maddesinde; "Ancak, alternatif alan bulunmaması ve Kurulun uygun görmesi şartıyla;

- a) Savunmaya yönelik stratejik ihtiyaçlar,
- b) Doğal afet sonrası ortaya çıkan yerleşim yeri ihtiyacı,
- c) Petrol ve doğal gaz arama ve işletme faaliyetleri,
- d) İlgili bakanlık tarafından kamu yararı kararı alınmış madencilik faaliyetleri,
- e) Bakanlıklarca kamu yararı kararı alınmış yatırımlar

için bu arazilerin amaç dışı kullanım taleplerine, toprak koruma projelerine uyulması kaydı ile Bakanlık tarafından izin verilir." denilmektedir.

Yasa tasarısında istisnaların daraltılmasına ve izne yönelik kararın Bakanlar Kurulu'na bırakılmasına karşın, Yönetmeliğin 10, 11, 12 ve 14. maddelerinde istisnaların genişletilmesi, tarım alanları aleyhine sonuç doğuracak önemli bir çelişkiyi gündeme getirmektedir. Yasa ile korunması amaçlanan tarım arazilerinin, bir an önce bir yönetmelikle tarım dışı kullanıma açılması, hukuk dışıdır ve kabul edilemez.

Yönetmeliğin e fıkrasında yer alan "katı atıkların etkisiz hale getirilmesi için yapılan tesisler ve ek tesisler" ile f fıkrasında yer alan "ceza infaz kurumları ve tutukevleri yapı ve tesisleri", tarım arazileri üzerine acilen kurulması gereken yapılar değildir. Bu tür tesislerin yapımı için, tarım arazileri dışında yer bulmak her zaman mümkündür. Davalı İdare'nin, bu araştırmayı yardım istendiği taktirde ilgililerle işbirliği içinde yürütme ve hatta gerektiğinde bizzat yaparak belirleyeceği uygun alternatif alanları uygulayıcılara önerme yükümlülüğü bulunmaktadır. Ülke toprağını korumanın yollarından biri de budur.

Madencilik arama ve işletme faaliyetleri için gerekli yapı ve tesisler ise, kötü niyetli her kullanıcıya kapıları sonuna değin açmaktadır. Bilindiği üzere 3213 sayılı Maden Kanunu'nda yapılan değişikliklerden sonra, binlerce arama başvurusu yapılmış, büroların önünde uzun kuyruklar oluşmuştur. Yani ilgili kuruluşların bu başvuruların ciddiyeti ve iyi niyeti konusunda yakın gelecekte araştırma yapabilmeleri fiilen ortadan kalkmış durumdadır. Oysa maden arama etkinlikleri sırasında, yol, elektrik, su, vb altyapı, şantiye, depo-hangar vb yapımları, patlayıcı kullanma, delme (bu amaçla kimyasallar kullanma), ısıtma vb gibi çevresel etkileri yok edecek sayısız işlem uygulanabilmekte, "deneme üretimi" adı altında cevher de işlenebilmektedir. Başvuru harçları da, madencilik etkinliklerine kolaylık sağlamak üzere önemsiz düzeylerde düşük tutulduğundan, başvurular çığ gibi patlamıştır. Başvuru kolaylıklarının yürürlüğe konduğu 7 Mart 2005'ten, bu dosyanın hazırlandığı 14 Nisan 2005 tarihine dek geçen sürede "maden arama ruhsatı" almak için yapılan başvuru sayısı 3.380 olmuştur. Günde ortalama 100 kadar "maden arama ruhsatı" başvurusu yapılmakta olup, resmi görüşe göre şu anda 27.000 olan başvuru sayısının 2005 yılı sonunda 40.000'e ulaşması beklenmektedir. En iyimser yaklaşımla değerlendirilse bile, 16.000 madencinin yatırım yapmak için bu kolaylıkları beklediğine inanmak zor olup, bu kişilerin arasına arazi yağmacılarının karışmış olduğuna kesin gözle bakılmalıdır. Kısacası Yönetmelikle "maden arama" adı altında tarım topraklarının her türlü yasa dışı kullanımının kapıları açılmıştır. Kaldı ki yasal ve iyi niyetli maden arama çalışmaları bile, sonucunun belirsizliği göz önüne alındığında, tarım topraklarına karşılıksız darbe vuracak bir etkinliktir. Yönetmelik hükmü düzenlenirken, "Maden Kanunu"na göre kum, kil, kireç, taş gibi her yerde bulunabilecek malzemenin de bu yasa kapsamına girdiği ve düzenlemenin arazi rantına sınırsız kolaylık sağlamakla olduğunun göz önüne alınmadığı açıktır. Konu titizlikle düzenlenmeli ve değerli arazilerin keyfi ve gereksiz kaybına fırsat verilmemelidir.

Maddenin şekilsel yönden yanlışlığı ise, tarım dışı kullanım iznini verecek yetkili organın belirtilmemiş olmasıdır. Bir hukuki düzenlemede böyle bir boşluk olmamalıdır.

Yönetmeliğin 10.maddesinin 1.fıkrasındaki "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla ..." ifadesinin ve b, e, f ve g bentlerinin tümüyle iptali talep edilmektedir.

6) Yönetmeliğin "Tarım dışı amaçlarla kullanılacak sulu tarım arazileri ve diğer araziler" başlıklı 11.maddesinde "...her sınıf ve özellikte tarım arazileri, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir" hükmü yer almaktadır. Burada başvuruyu yapan kişi veya kuruluşa herhangi bir yükümlülük getirilmemekte olup, "...tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması..." koşulunun kimin tarafından yerine getirileceği belirsizdir.

11.maddenin (b) bendi ile; "ham petrol ve doğalgaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler"; (d) bendi ile "sera ve sera organize sanayi

bölgeleri”, tarım dışına çıkarılacak istisnalar arasına alınmıştır. Uzun yıllar süren uygulamalarda “yağışa bağlı (kuru) tarım arazilerine yönelik istisnalar arasında yer alan ‘milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesisleri’ c) bendi ile sulu tarım arazilerindeki istisnalara alınarak sulu tarım arazilerindeki istisnalar genişletilmiştir.

Ülkemizdeki sulanabilir alan büyüklüğüne ilişkin verilere, daha önce değinilmiştir. Sulanmakta olan alan büyüklüğü, 1950’de 41,9 bin hektar iken, bu rakam 1960’ta 89,3, 1975’te 420 bin hektara, 2003’te 4,6 milyon hektara yükselmiştir. Cumhuriyet döneminde kit kaynaklara rağmen yapılan yatırımlarla, tarım için en önemli kaynak olan sulanabilir alanlarda büyük maddi ve manevi özverilerle, önemli artışlar sağlanmıştır.

Öte yandan yapılmış olan toprak etütlerine göre, arazi varlığımızın % 6,53’ü I. sınıf, % 8,80’i II. sınıf, % 9,89’u III. sınıf ve % 9,41’i IV. sınıftır. Korunması gereken arazilerimiz ülkemizin yaklaşık dörtte birini oluşturmakta, her türlü tarıma elverişli araziler ise sadece % 6,5 oranında kalmaktadır. Dolayısıyla Türkiye, toprak kaynakları açısından zengin bir ülke değildir.

Yukarıda verilen arazi varlığı durumumuza rağmen, toplam arazi varlığı içerisinde zaten çok düşük bir oranda bulunan nitelikli tarım arazileri, çok daha büyük miktarlardaki daha az nitelikli araziler içinde alternatif alan bulunamadığı gibi yapay ve gerçeğe aykırı gerekçelerle tarım dışına çıkarılmaktadır.

Sanayi yatırımlarının büyük çoğunluğu Bolu, Düzce, Bursa, Sakarya yöresinde, son derecede nitelikli tarım arazilerinin üzerine, çeşitli yönetmelik değişiklikleri ve uygulamaya yanlışları ile kurulmuştur / kurulmaktadır. Tarım toprağı üzerinden geçirilmiş karayolları ile oluşturulan cazibe merkezleri nedeniyle yatırımcıların kendisi açısından en az taşıma maliyeti oluşturacak bölgelerde fabrika kurma isteğı, kuşkusuz kamu yararı kavramının somut olaylarda karşılığını oluşturan nitelikli tarım topraklarının hoyratça tüketilmesi sonucunu doğurmamalıdır.

11.maddenin b fıkrası ile; “ham petrol ve doğalgaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler”, alternatif alan bulunamadığı gerekçesi ile, sulu tarım arazisi içinde kurulabilecektir. Ham petrol ve doğalgaz aranmasının sulu tarım arazisi üzerinde dahi yapılmasında, kamu yararının bulunduğu düşünülebilir. Ancak aynı saptama, “depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler” için geçerli değildir. Bunların, her ne olursa olsun, belirli bir arazi üzerinde kurulma zorunluluğı yoktur; dolayısıyla da mutlaka alternatif alanın aranması gereklidir. Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattında ana aktarım istasyonu, Kadirli’nin kuzeyinde I. sınıf sulu tarım arazisi üzerine yerleştirilmektedir. Bu istasyonun yeri için değerlendirilen dört alandan diğer ikisi bozkır (doğal otlak), biri ise orman olduğu için değerlendirme dışı bırakılmış olup, bu gerekçeler ilgili projenin ulusal ve uluslar arası ÇED raporlarında açıkça belirtilmiştir. Seçimin yapım ve ulaşım kolaylığından ibaret olduğunun konuyla ilgilenen herkes tarafından bilinmesine karşın, sulu tarım arazisine bundan önceki (içeriğı benzer) bir yönetmelikle izin verilebilmesi, iznin nasıl kötüye kullanılabildiğinin açık bir göstergesidir. Tarım toprağı hiçbir koşul altında bu ülkenin en değersiz arazileri olarak nitelenmemeliydi.

11.maddenin © fıkrası ile sulu tarım arazilerindeki istisnalar arasına alınan “milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesisleri”, 1989 yılından beri yağışa bağlı (kuru) tarım arazileri içinde yer alan bir istisna maddesidir. 2003 yılına değin bu konuda bir sorun yaşanmadığına göre ve kuru tarım arazilerinin sulu tarım arazilerine göre nicelik olarak çok fazla olması nedeniyle, tüm toplumun yararına yönelik “milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesisleri” istisnasının, geçmişte olduğu gibi kuru tarım arazileri içinde yer alması gerekmektedir. Özellikle üzerinde hayvan otlatılan, biber, üzüm vb kurutulan çok sayıda havaalanının varlığı, bu tür izinlerin kötü sonuçlarını göstermek bakımından yol gösterici, hatta ders verici niteliktedir.

Maddenin (d) fıkrasında yer alan ve alanı düzenleyen yönetmeliklere iki yıl önce giren "sera organize sanayi bölgeleri" konusu OSB Yasası içerisinde değerlendirilmelidir. Bu konuda, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın hazırladığı ve 21.05.2001 tarih, 24408 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Organize Sanayi Bölgeleri Yer Seçimi Yönetmeliği"nin ilgili hükümleri, dilekçeye konu yönetmelikle karşılaştırıldığında, tarım topraklarının koruma açısından daha ileri düzenlemeler getirmektedir. Organize Sanayi Bölgelerinin kuruluş ve işleyiş sürecinde düzenin sağlanması ve yasal bir statüye kavuşturulmaları için 15.04.2000 tarih ve 24021 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 4562 sayılı OSB Kanunu'nun amaçlarından biri de "tarım alanlarının sanayide kullanılmasının disipline edilmesi"dir.

Temel görevi ülkedeki sanayi yatırımlarını artırmak olan Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nın kurulacak "OSB ve ihtisas organize sanayi bölgeleri" için tarım arazilerini koruyucu süreci işletip, ilgili kurumlardan aldığı olumlu görüşlere göre yer seçimi yapması ve OSB Yer Seçim Yönetmeliği'nin tarım alanlarını korumak amacıyla çıkartılan yönetmeliğe göre çok daha net ifadelerle ve daha kapsamlı bir koruma içeriyor olması, Davalı İdarenin, topraklarımızı korumak ve amacına uygun kullanımını sağlamak görevi yerine, her tür ve sınıftaki tarım arazisini tarım dışı kullanıma açan dava konusu Yönetmelikle, bu amacından ne denli uzağa düştüğünü ortaya koymaktadır.

11.maddenin (e) fıkrasında "maden arama faaliyetleri" de tarım dışı amaçlarla kullanılabilecek sulu tarım arazileri arasına alınmıştır. Her şeyden önce bu değişiklik, tarım topraklarını başka amaçlarla kullanıma açan anlayışın sürekliliğini ve zararlılığını gösteren yeni bir kanıttır. İkincisi, çoğu zaman sulu tarım arazilerine yapılmış olan yatırım tutarının, oradan çıkarılabilecek cevher maliyetlerinin çok üzerinde olabileceği gerçeği, bu hükümle göz ardı edilmektedir. Sulama projeleri, devletin çoğu zaman büyük özverilerle ve büyük yatırımlarla gerçekleştirdiği bütüncül projelerdir ve ekonomik etkilerinin yanı sıra toplumsal ve çevresel olumlu etkileri de çok yüksektir. Benzetme yerindeyse, bir kireç ocağı işletmesine böyle yatırımlar feda edilmeden önce çok iyi düşünülmesi gerekir. Üçüncü bir yanlışlık, sulu tarım arazisinin bütünlüğünü bozacak bir maden arama etkinliğinin, -proje alanının geometrisini bozmak, su bütçesini değiştirmek veya kirlilik yükünü yükseltmek gibi nedenlerle tüm proje alanını olumsuz etkileyerek, daha büyük zararlara yol açabileceğinin gözden kaçırılmasıdır. 5177 sayılı kanunla değişik 3213 sayılı Maden Kanunu'nun 16.maddesi hükümlerine göre tek bir "maden arama" ruhsatı, madenin içinde yer aldığı gruba göre 10 hektar ile 2.000 hektar arasında değişebilmektedir. Bu değerler, Yönetmeliğin tarım dışına çıkarıcı diğer kolaylıklarıyla birlikte incelendiğinde, büyük emekler ve harcamalarla kurulan sulama ağlarının geleceği açısından ürkütücü bir tablo ortaya çıkmaktadır. Dördüncü bir yanlışlık da, maden arama çalışmalarına böylesine kolaylıkla izin verilen sulu tarım arazilerinde, maddenin son paragrafında yer alan "Bu maddenin (e) bendinde belirtilen maden arama faaliyetleri sonucunda stratejik önemi haiz madenin bulunması halinde madencilik işletmesi amacıyla ilgili Bakanlık tarafından alınan kamu yararı kararının İl müdürlüğüne iletilmesi halinde söz konusu arazinin tarım dışı kullanımına izin verilir" hükmüyle, sulu tarım arazilerinde maden arama işlemlerine, işletme etkinliklerinden daha fazla kolaylık, yani sulu tarım arazilerine daha fazla zarar verebilme olanağı sağlanmış olmasıdır. Maddenin daha sonraki paragrafında belirtilen, "...alternatif alan olmadığı kanaatine varılırsa uygun görüş verilir, alternatif alan tespiti halinde müracaat reddedilir" hükmü, diğer kullanımlar için uygulanabilece de, maden arama etkinlikleri için tümüyle geçersizdir. Bu hüküm, kötü niyetli kişilere, tarım arazilerinin istedikleri her yerinde, diledikleri yıkımı yapabilmelerinin yolunu açmaktadır. Bu hükmün, yasal kolaylıklar ve istisnaların düzenlendiği 3213 sayılı Maden Kanunu'nda yer almaması, bir diğer hukuk dışı özelliğini oluşturmaktadır. Gücünü ilgili yasadan almayan bir yönetmelik hükmü keyfi olmaktan öte anlam taşımamaktadır.

Yönetmeliğin uygulanmasına yönelik bir diğer yanlış da, "alternatif alan tespiti" işlemini yapabilecek uzman(lar)ın toprak ve arazi özellikleri konusunda eğitilmiş

olmaları gereği ve arazi çalışmalarının laboratuvar analiz sonuçlarıyla desteklenmesiyle mümkün olabileceğinin göz ardı edilmesidir. Bu tür izinlerde veya yasaklamalarda konu uzmanları, raporlarını toprak derinliği, arazinin eğim yüzdesi, erozyona duyarlılık, bitki besin maddeleri yeterliliği vb gibi somut (rakamsal) değerlerle birlikte vermektedir. Aksi taktirde, elle tutulur verilerle dayanmayan belirmeler her ilgilinin raporu kendine göre yorumlamasının yolunu açarak, mahkeme kapılarında yığılmalara neden olabilecektir.

Belirtilen gerekçelerle, Yönetmeliğin 11.maddesinin birinci paragrafındaki "...her sınıf ve özellikle tarım arazileri, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir" ibaresinin, (b) fıkrasında yer alan "...üretim, depolama tesisleri ve bunlara ait ek tesisler..." ibaresinin, (c), (d) ve (e) fıkralarının tümü ile, maddenin son iki paragrafının tümüyle iptali talep edilmektedir.

7) Yürürlükten kaldırılan 13 Haziran 2003 tarihli Yönetmeliğe göre, bayındırlık ve iskan müdürlüğü veya belediyelere yapılan "tarımsal amaçlı yapılar" hakkındaki müracaatlar tarım il müdürlüğüne intikal ettirilmekte, tarım il müdürlüğü bu talepleri inceleyip, belirtilen özelliklere uyan tesislerden olması halinde, arazi sınıflarına bakılmaksızın toplam kullanım alanı 5.000 m2 yi geçmemek kaydıyla izin vermekte idi.

İşbu yönetmelikle, 13 Haziran 2003 tarihli Yönetmeliğe göre bu alanda da çok daha geniş bir tarım dışı kullanım alanına ortam hazırlanmaktadır. Şöyle ki;

a) Yönetmeliğe eklenen "plan ve projeleri İl Müdürlüğü tarafından incelenerek tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen diğer tesislerle" ifadesi ile, Yönetmelikte sayılan tesislerin dışında tarım il müdürlüklerine sınırsız yetki tanınmaktadır.

b) Tarımsal amaçlı tesislere yönelik toplam kullanım alanı için getirilen "5.000 m2 yi geçmemek" kısıtı kaldırılmakta, "arazi niteliklerine ve sınıfına bakılmaksızın projede öngörülen miktarda alana" ifadesi ile sınırsız arazi kullanımına olanak tanınmaktadır.

Yönetmeliğin, "tarımsal amaçlı yapılar" başlıklı 12.maddesinin son paragrafında yer alan "...tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen, tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili tesisler için ihtiyaç duyulan tarım arazileri, işletmenin toplam arazi varlığının 2/100'ünü geçmeyecek şekilde, arazi sınıfına bakılmaksızın İl müdürlüğü tarafından tarım dışı kullanıma tahsis edilir" hükmünün sakıncaları örneklerle açıklanmaya çalışılacaktır. Daha önceleri 1/100 olan inşaat oranı, 2003 yılından bu yana 2/100'e çekilmiş olup, bu durum, örneğin, I. sınıf sulu tarım arazisi üzerinde traktör fabrikası ya da mısır nişastası işleme tesisi kurmak isteyen istem sahibine, daha geniş arazi satın alarak, Yönetmeliğin bu maddesinden yararlanma yolunu açmaktadır. Artan inşaat oranı, Yönetmeliğin tarım arazilerini yıkıcı eğiliminin başka bir göstergesidir. Parsel sayılarını ve yerlerini dikkate almayan "...işletmenin toplam arazi varlığının 2/100'ü..." anlatımıyla da, yeni bir kara delik açılmaktadır. Buna göre kötü niyetli biri, ucuz ve verimsiz yerlerden toplayacağı çok sayıda parseli tek bir tarımsal işletme gibi göstererek, dilediği yerde yapılaşmaya gidebilecektir.

Açıklamaya çalıştığımız gerekçelerle, Yönetmeliğin 12.maddesinin birinci paragrafındaki "plan ve projeleri tarım il müdürlüğü tarafından incelenerek tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen diğer tesislerle" ifadesi ile 2.fıkrasının iptali talep edilmektedir.

8) Yönetmeliğin "Plan değişikliği yapılmasının esasları" başlıklı 14.maddesi; tarım dışı kullanım amaçlı istisnaları genişletmekte, plan değişikliği sürecinde plan kapsamına alınacak büyük miktarlarda arazilerin yalnızca tarım il müdürlüğünün yetkisi ile tarım dışına çıkarılmasına zemin hazırlamaktadır. Plan değişiklikleri istemlerinin, bilimsel verilere hakim, yerel etkilere kapalı kamu yönetimi süreçlerinde doğru olarak değerlendirilebilmesi için, Bakanlığın uygun görüşünün alınması ve alınmadığı takdirde yapılan planların herhangi bir işleme gerek kalmaksızın geçersiz sayılması

gerekirken, 10., 11. ve 12.maddelerle getirilen istisnalar dışında 14.madde ile getirilen yeni istisnalar şunlardır: "İl Müdürlükleri;

a) Plânlı alan Belediye veya mücavir alanı içinde ise, Belediye hizmetlerinin yürütülmesi ve alt yapı tesisleri için inşa edilecek yapılara yönelik ilgili Belediye tarafından yapılan arazi taleplerinde,

b) Tarımsal üretimi teşvik etmek amacıyla kurulmuş tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili entegre nitelikli sanayi tesislerinin geliştirilmesi ve rekabet gücünün artırılması için, mevcut yapılara ilave tesislerin kurulmasına yönelik arazi taleplerinde,

c) Diğer sanayi tesislerinin bulunduğu planlı alanlarda, sanayi tesislerinin rekabet gücünün artırılması için ihtiyaç duyulan, ileri teknoloji kullanımı sağlayarak üretimi artıracak ve mevcut tesislerle entegre çalışma zorunluluğu bulunan ilave tesislerin kurulmasına yönelik arazi taleplerinde,

plân değişikliği iznini verebilir.

Bu madde kapsamında yukarıda sayılan zorunlu haller için ihtiyaç duyulan araziler, öncelikle tarım dışı kullanım planı bulunan tesislere sınır ve düşük potansiyelli kuru tarım arazilerinden karşılanır. Eğer böyle bir arazi yoksa gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarda alan, mevcut planlı alana sınırı olan diğer tarım arazilerinden karşılanabilir".

14.maddenin b ve c fıkraları, her çeşit kullanıma yönelik her türlü kural dışılığı yasaştıran soyut kavramlar içermektedir. "düşük potansiyelli kuru tarım arazisi", "gerçek ihtiyaca karşılık verecek miktarda alan" ve niteliği, sınıfı belirtilmeksizin kullanıma açılma olanağı sağlanan, "mevcut planlı alana sınırı olan diğer tarım araziler" kavramları hukuk terminolojisine aykırı, her yöne çekilebilecek, esnek, keyfi davranışa yol açabilecek öğeler içermektedir. Örneğin, maddede öngörülen "gerçek ihtiyaca karşılık verecek miktarda alan"ın genişliğini kim belirleyecektir?

Ayrıca, sanayi ya da tarımsal amaçlı tesislere yönelik izinlendirme süreci, iptal talebimize konu olduğu şekilde genel kullanımlar dışında bazı özel amaçlara yönelik olarak 10. ve 11.madde ile düzenlenmişken, plan değişikliklerinde yeniden ayrıcalıklı bir düzenlemenin yapılması iyi niyetli değildir. Maddenin bu haliyle uygulanması, nitelikli tarım arazilerinin plan değişiklikleriyle toplu şekilde tarım dışına çıkarılmasını hızlandıracak özellikler taşımaktadır.

Maddenin son fıkrası ile, istisnalar hakkında Bakanlık ile işbirliği içinde görüş oluşturma süreci devre dışı bırakılmakta, zorunlu haller için ihtiyaç duyulan araziler; öncelikle tarım dışı kullanım planı bulunan tesislere sınır ve düşük potansiyelli kuru tarım arazilerinden, eğer böyle bir arazi yok ise gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarda olan mevcut planlı alana sınırı olan diğer tarım arazilerinden karşılanmaktadır. Bu nedenlerle, Yönetmeliğin 14.maddesinin tüm hükümlerinin iptali talep edilmektedir.

9) Davaya konu Yönetmeliğin "İtiraz" başlıklı 16.maddesi tarım dışı arazi kullanım izinlerine yapılacak itirazlar için süre sınırlaması getirmemektedir. Bu sınırsızlığın uygulamada doğurabileceği sakıncalardan dolayı, 16.maddenin 1.f.nın 1.cümlesinin iptali talep edilmektedir.

10) Yönetmeliğin "Genelge ve talimat hazırlanması" başlıklı 17.maddesi, Yönetmelik'te sınırları belirsiz bırakılan ve dava dilekçemizde örnekleriyle açıklamış olduğumuz sakıncaları yaygınlaştırma eğilimi gösteren hükümleri kamu yararı aleyhine uygulamaya koyma riski taşımaktadır. Yönetmeliğin 17.maddesinin tümüyle iptali talep edilmektedir.

11)Yönetmeliğin "Yürürlük" tarihini düzenleyen 19.maddesinde, "Bu Yönetmelik 16/03/2005 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer" hükmü

yer almaktadır. Yönetmeliğin yayım tarihi 25 Mart 2005 olduğuna göre, dokuz günlük bir geriye işleme söz konusu olmaktadır. Türk hukuk sisteminde "eskiye de uygulanır" (makabline şamil) hükmü af niteliği taşıyır ve yönetmelik ile düzenlenemez. Davalı İdarenin böyle bir yetkisi yoktur. Kamu yararını sınırlandıran ve Anayasanın eşitlik ilkesine aykırı olan bu 19.maddenin tümüyle iptali talep edilmektedir.

Özetle; geçmişte tarımsal üretim bakımından kendine yeterli, sayılı ülkelerden birisi olma konumu ile öne çıkarılan ülkemiz, 1995'ten bu yana net tarım ürünü ithalatçısı ülkeler arasına girmiştir. Ülkenin gıda güvenliğini sağlamak, gelecek nesillere yaşanabilir bir yurt bırakmak düşüncesi ile, tarım alanlarının titizlikle korunması, her geçen gün daha büyük bir önem kazanmaktadır. Nüfusumuzun sürekli artmasına karşın ülkemiz arazi varlığının aynı kalması, arazilerimizin akılcı kullanımının önemi gününden güne artırmakta iken, tarım arazilerimizin çeşitli yollarla giderek kaybedilmekte olduğu acı ve açık bir gerçektir. Dava konusu Yönetmelik bu kayıpların ivme kazanması yolunda, daha önce yürürlükte olanların hiç biriyle karşılaştırılmayacak oranda yıkıcı hükümler getirmekte ve uzmanlığı tümünden göz ardı etmektedir.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nca 25 Mart 2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" in, tarım arazilerinin amaç dışı kullanımına yol açacak olan;

-4.maddesindeki "tarım arazileri sınıfı", "mutlak tarım arazileri", "dikili tarım arazileri", "özel ürün arazileri", "marjinal tarım arazileri", "örtü altı tarım arazileri", "sulu tarım arazileri", "arsa", "yerleşim alanı" tanımlarının tümüyle,

-6.maddesinin tümüyle,

-8.maddesinin 1.fıkrasının birinci cümlesindeki "...12 ve 14 üncü..." ibaresinin,

-9.maddesinde yer alan; "...marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanır" cümlesinin ve "... ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri, özel ürün arazileri ve mutlak tarım arazileri sırası takip edilerek karşılanır" cümlesinin,

-10.maddesinin birinci fıkrasındaki "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla..." cümlesinin; (b), (e), (f) ve (g) bentlerinin tümüyle,

-11. maddesinin birinci fıkrasındaki "...her sınıf ve özellikte tarım arazileri, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir" cümlesinin, (b) bendinde yer alan "...üretim, depolama tesisleri ve bunlara ait ek tesisler..." cümlesinin; (c), (d) ve (e) bentleri ile 2. ve 3.fıkralarının tümüyle,

-12. maddesinin 1.fıkrasındaki "plan ve projeleri İl Müdürlüğü tarafından incelenerek tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen diğer tesislerle" cümlesinin; 2.fıkrasının tümüyle,

-14. maddesinin tümüyle,

-16.maddenin 1.f.nın 1.cümlesinin,

-17. maddesinin tümüyle,

-19. maddesinin tümüyle,

İptaline kaynak kayıplarının geri dönülemez noktalara ulaşmadan olabildiğince önlenmesini sağlamak üzere, Yönetmelik hükümlerinin Yürütülmesinin Durdurulmasına, yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerinin davalı İdareye yükletilmesine karar verilmesini arz ve talep ederiz. 12/05/2005

Av.Zühal DÖNMEZ Davacı Vekili

9.1.2.2. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞİN İPTALİ İÇİN AÇTIĞIMIZ DAVADA, İDARENİN VERDİĞİ YANIT - 04.08.2005

T.C. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği ANKARA 04.08.2005

SAYI : İD.2005-1084/ 8039

KONU: T.M.M.O.B. Ziraat Mühendisleri Odası

DANIŞTAY 10. DAİRE BAŞKANLIĞINA

Esas No:2005-3757

CEVAP VEREN (DAVALI): Tarım ve Köyışleri Bakanlığı-ANKARA

DAVACI: T.M.M.O.B. Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ: Av.Zuhal DÖNMEZ

Bestekar Sok. No: 49/5 Kavaklıdere/ANKARA

DAVA KONUSU: Davacının, 25.3.2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik" in, 4 üncü maddesindeki "tarım arazileri sınıfı", "mutlak tarım arazileri", "dikili tarım arazileri", "özel ürün arazileri", "marjinal tarım arazileri", "örtü altı tarım arazileri", "sulu tarım arazileri", "arsa", "yerleşim alanı" tanımlarının; 6'ncı maddesinin; 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesindeki "...12 ve 14 üncü..." ibaresinin; 9 uncu maddesinde yer alan "...marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanır..." cümlesinin ve "...ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri, özel ürün arazileri ve mutlak tarım arazileri sırası takip edilerek karşılanır." cümlesinin; 10 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki, "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla..." cümlesinin b, e, f, g bentlerinin; 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki "... her sınıf ve özellikte tarım arazileri, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir." cümlesinin, "b" bendinde yer alan "...üretim, depolama tesisleri ve bunlara ait ek tesisler..." ibaresi ile c, d, e bentlerinin ve aynı maddenin 2 nci ve 3 üncü fıkralarının; 12 nci maddesinin 1 inci fıkrasındaki "...plan ve projeleri İl Müdürlüğü tarafından incelenerek tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen diğer tesislerle..." cümlesi ile 2 inci fıkrasının; 14 üncü maddesinin; 16 nci maddesinin" 1 inci fıkrasının 1 inci cümlesinin; 17 inci ve 19 uncu maddelerinin iptali ve öncelikle yürütmenin durdurulması istemidir.

TEBELLÜĞ TARİHİ: 06.07.2005

TALEP KONUSU: 12.05.2005 tarihli dava dilekçesi ve Sayın Mahkemenizin 17.06.2005 gün ve E:2005/3757 Sayılı ara kararına karşı cevaplarımızın sunulması ile hukuki dayanağı bulunmayan davanın ve yürütmenin durdurulması talebinin reddine karar verilmesi istemimizden ibarettir.

CEVAPLARIMIZ: Bilindiği üzere, Mülga Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nce çıkarılıp, 26.08.1998 gün ve 23445 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Tarım Alanlarının Tarım Dışı Gaye İle Kullanılmasına Dair Yönetmelik" Sayın Dairenizin 29.11.2000 tarih ve E: 1999/130, K:2000/5886 sayılı kararıyla iptal edilmiş ve tarım dışı kullanım kararlarının Bakanlığımız tarafından verilmesi kararlaştırılmıştır.

Danıştay 10. Dairesinin yukarıda sözü edilen 29.11.2000 tarih ve E.1999/130, K. 2000/5886 sayılı kararı göz önünde bulundurularak Bakanlığımız karar yetkisi kendisinde olmak üzere mülga Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünden sorumlu Devlet Bakanlığı ile birlikte, 10 Ağustos 2001 Tarih ve 24489 sayılı Resmi Gazete'de

yayımlanarak yürürlüğe giren "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik"i çıkarmış ve bu Yönetmelikle tarım dışı kullanım izni kararları Bakanlığımızca verilmekte iken, müracaatların mahallinde sonuçlandırılması yolu ile hem araziyi yerinde inceleyen teknik personelin daha sağlıklı karar verebileceği düşüncesi hem de zaman ve emek kayıplarını en aza indirmek amacıyla, Bakanlığımızın ana hizmet birimleri, Hukuk Müşavirliği, Teftiş Kurulu ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğümüzden ilgili uzmanların katılımı ile 13 Haziran 2003 tarih ve 25317 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Yönetmelik çıkarılarak 10.08.2001 tarihli yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

T.M.M.O.B. Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Sayın Gökhan GÜNAYDIN tarafından, 13.06.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin tamamına yakın maddelerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle idaremize karşı Sayın Dairenizin 2003/3518 sayılı esasında dava açılmış, görülmekte olan iş bu davada Dairenizin 20.01.2004 tarih ve E:2003/3518 sayılı kararıyla Yönetmeliğin 3. maddesinin e,g,i,j,k,m,n,o,ö fıkralarına ve 11. maddenin 2. paragrafına yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine oybirliğiyle, 5. maddesinde yer alan "bu yönetmeliğin 9,10,11 ve 13'üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresinin ve 6. maddesinin 2. paragrafına yönelik YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİNİN KABULÜNE oybirliğiyle, 7. maddesinin ilk paragrafındaki "11 ve 13'üncü" ibaresine, 8. maddesindeki "marjinal tarım arazileri içerisinde veya" ibaresine, 9.maddenin ilk paragrafındaki "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla veya" ibaresini ve (b), (e) ve (f) fıkralarına. 10. maddesinin (b) fıkrasındaki "üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler" ibaresine ve (c) ve (d) fıkralarıyla 13. maddesinin ilk paragraf hariç tüm bölümlerine yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddine oyçokluğuyla karar verilmiştir.

Yukarıda sözünü etmiş olduğumuz dava süreci devam etmekte iken, başka bir anlatımla Sayın Dairenizin 2003/3518 sayılı esasına kayıtlı olan dava henüz esastan neticelenmeden, 5286 sayılı Yasa ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün kapatılarak görevlerinin İstanbul ve Kocaeli İllerinde Büyükşehir Belediye Başkanlıklarına, diğer illerde ise İl Özel İdare Müdürlüklerine devredilmesi ve dolayısıyla da Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüklerinin de kapatılmış olması üzerine 13 Haziran 2003 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik uygulanamaz hale gelmiştir. Bunun üzerine uygulamada herhangi bir boşluk yaşanmaması için Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün kapanış tarihi olan 16.03.2005 tarihinden geçerli olmak üzere, 25.03.2005 ve 25766 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren iş bu dava konusu Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik, Bakanlığımızın ana hizmet birimlerinin ilgili uzmanları, Hukuk Müşavirliği ile Teftiş Kurulunun katılımı ve İl Özel İdare Müdürlüklerinin bağlı olduğu Bakanlık olan İçişleri Bakanlığı ile işbirliği yapılmak suretiyle hazırlanmıştır. (EK- 1 ve EK- 2)

İdaremizin buradaki amacı Danıştay 10. Dairesinin kararını işlemez hale getirmek değil, uygulamada boşluk yaratmamaktır. Ayrıca, getirilen düzenleme anılan Dairenin 20.01.2004 tarihli yürütmeyi durdurma kararına aykırı bir düzenleme olmayıp tamamen yüce mahkemenin kararına uygun olarak hazırlanmıştır. İleride maddeler tek tek incelendiğinde de görüleceği üzere daha önceki davaya konu olan 13 Haziran 2003 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelikte Danıştay'ın kararı ve mevcut yasalara uygun düzenleme dışında herhangi bir yeni düzenleme getirilmemiştir. Yönetmelikte yer alan istisnaların büyük bir çoğunluğu, tarım arazilerinin korunması için uygulamada karşılaşılan yasal boşlukları doldurmak amacıyla yönelik kamu yatırımları veya kamu yararı olan istisnalardır. Diğer istisnalar ise Tarımın bitkisel ve hayvansal üretimin bütününden oluştuğu gerçeğinden hareketle tarımsal amaçlı tesisler için getirilen istisnalardır. Alternatifinin bulunup bulunmaması hususu, davacının anladığı manadan daha öte bir anlam ifade etmektedir. Çünkü, alternatifsiz bir alanda

yaşamak o yerleşim alanında yaşayanların suçu olmadığı gibi alternatifi var ise zaten izin verilmesi mümkün değildir. Alternatifi yok ise de, kamu hizmetlerinden yararlanmak o yerleşim alanında yaşayanların da en doğal hakkı olması gerekir. Davacı farkında olmasa bile bu yaklaşım aynı zamanda arazi rantiyecilerinin de önünü tıkayan önemli bir düzenlemedir.

Genel teknik konuların açıklığa kavuşturulmasından sonra şimdi dava konusu olan Yönetmelik maddelerini tek tek inceleyelim:

Dava dilekçesi incelendiğinde konunun üç başlık altında toplanmış olduğu görülmektedir. Birincisi özellikle tanımlar, sınıflama sistemi ve arazi değerlendirmeye esas teknik konular, ikincisi Bakanlığımız merkez ve taşra teşkilatı ile ilgili idari konular, üçüncüsü yasal mevzuat ve ileri sürülen hukuka aykırılık iddialarıdır.

1) Yönetmeliğin tanımlarla ilgili 4. maddesi hakkındaki iddialara karşı cevaplarımız.

a-Sayın Dairenizin 2003/3518 esas sayısına kayıtlı davada olduğu gibi, iş bu davada da Yönetmeliğin "Tanımlar başlığı altında bulunan 4. maddesinde yer alan Tarım arazileri sınıfı'nın yeni bir sınıflama olduğu ileri sürülmekte ve dünya ölçeğinde kullanıldığı iddia edilen Arazi Kullanım Kabiliyet Sınıflaması (AKK) yerine geliştirildiği belirtilmektedir. Bilindiği gibi şimdiye kadar tarım dışı amaçlı arazi değerlendirilmesinde AKK kullanılmıştır. Bu sınıflama sistemi 1961 yılında ABD Tarım Bakanlığı (USDA) tarafından arazilerin tarımsal kullanımında toprak erozyonu, toprak sıkışması gibi arazi bozulmalarını önlemek, işletme bazında tarımsal faaliyetlerin arazi bozulmasına neden olmaması için geliştirilmiş bir sistem olup ülke ve bölgesel planlamalarda yararlanılmış özellikle makineli tarımında (mechanized agriculture) arazi bozulmalarının fazla olması bu sistemin önemini artırmıştır.

Topraklar ve iklim ile ilgili fiziksel özelliklerin değerlendirilmesine dayanan bu sistem, dünyanın hiçbir ülkesinde tarım arazilerinin amaç dışı kullanımı önlemek için kullanılmamaktadır. Türkiye de 1965 yılında mülga TOPRAKSU Genel Müdürlüğü çalışmalarında kullanılmak üzere bir takım uzman, toprak etüt standartlarını hazırlarken ABD'den alınan bu sistemi aynı amaçla kullanmak üzere yayımlamıştır (Ek 3a TE-Standart I. 1965).

AKK sistemine göre araziler sekiz sınıfa ayrılmış olup ilk dört sınıf arazinin toprak işlemeli tarıma (kültüvasyona) uygun olduğu V., VI. ve VII. Sınıf arazilerin genellikle mera, orman için uygun olduğu, VIII. Sınıf arazileri ise daimi karla kaplı araziler, çıplak kayalıklar, sahil kumulları, ırmak yatakları, su yüzeyleri gibi araziler olduğu ifade edilmektedir. AKK sisteminin amacı çeşitli kaynaklarda şöyle ifade edilmektedir.

EK 3b: TE-Standart I TOPRAKSU. 1965: Arazi işleme şekillerinin belirlenmesi, çiftlik planlaması, tarımı sınırlayan faktörlerin belirlenmesi.

EK 4: Uygulama İçin Toprak Bilgisi Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü 1991. M. Yüksel DiZDAR: AKK'nın amacını şöyle belirlemiştir. "Toprak erozyonuna yol açmayacak şekilde arazilerin en yoğun tarımsal kullanımını sağlayacak tarımsal kullanım ve muhafaza tedbirlerinin bir kombinasyonuna götürecektir ilgili bütün verileri bir araya getirmektedir.

EK 5: Land Evaluation (RUS.18) İnternational İnstitute For Aerospace Survey and Earth Sciences 1995 H. Huizing; K. De Bie The Netherlands: Bu kaynakta da AKK'nın toprak muhafaza ve erozyon tedbirleri yönünden önemli olduğunu ve sadece genel bir yaklaşım getirdiğini, bu sistemle farklı kullanımlar için objektif karşılaştırmaların yapılmasının mümkün olmadığı ifade edilmektedir.

EK 6: National Land Evaluation and Site Assessment Handbook 1983 310-VI USDA SCS: ABD Tarım Bakanlığı tarafından yayınlanan bu el kitabında AKK'nın, lokal planlamacıların bölgesel ve eyalet düzeyinde yapacakları plan ve uygulamalarda tarımsal sınırlamaların derecesinin belirlenmesinden kullanabilecekleri ifade edilmektedir.

EK 7: AKK sınıtlama sistemi "Soil Survey Manual" 1993 USDA Handbook no: 18 adlı yayında da AKK sisteminin makineli tarımsal üretim için geliştirildiğini el işçiliğine dayanan tarımsal faaliyetlerde kullanılamaz denilmektedir. Yani makineli tarımda toprak kaybını ve bozulmasını önlemek için bu sistemin kullanıldığı açıkça belirtilmektedir.

Daha önceki yönetmeliklerde ülkemizde uzun süredir kullanıldığı için AKK sistemine yer verilmiştir. Oysa tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için dünyada kullanılan yegane sınıflama sistemi olan Tarım arazilerinin önem sınıflaması Bakanlığımız literatürüne girmiştir. Bu sistem ABD'de 1970'li yılların ikinci yarısından itibaren ülkemizde de 1980'li yılların ortalarında literatüre girmiştir. Bu sistemin tek amacı vardır o da tarım arazilerinin tarım dışı amaçla kullanılmasını önlemek ve sağlıklı tarımsal planlamalar yapmaktır. Üstelik bu tanımlar getirilirken sadece dünyadaki literatür değil ülkemiz ihtiyaçları gözetilerek aslından sapmalar olmadan ülkemizin ihtiyacını karşılayacak şekilde düzenlenmiştir. Bakanlığımız ilgili birimlerinin günlerce yaptığı çalışmalar sonucu bu tanımlar yapılmıştır. AKK sisteminin amaçları yukarıda yeterince anlatılmıştır. AKK'nın yayımlandığı TE-Standart I kitapçığının ilk sayfasında (Ek- 3a) yeniden gözden geçirileceği ve ilaveler yapılacağı da ifade edilmiştir. Çünkü altmışlı yıllarda ülkemizde yeterince iklim, toprak ve diğer arazi verilerini bulmak mümkün değildi. (1960'larda ülkemizde kağı ve karasaban vardı.) Bugüne kadar 1965 tarihli bu çalışmaya hiçbir ilave yapılmadığından günün ihtiyaçlarını karşılamaktan uzaktır. Dünyada AKK sistemini tarım arazilerinin tarım dışı amaçla kullanımını önlemek için kullanan tek bir ülke yok iken dünyada kabul gördüğü iddiası tamamen gerçeklerden uzak bir değerlendirmedir. Eğer bilgilerine ulaşamadığımız birtakım 3. dünya ülkelerinde kullanılıyorsa bizim bu ülkeleri örnek almamız söz konusu olamaz. Ancak, bununla birlikte arazi sınıflama sistemlerinin geliştirildiği pek çok gelişmiş ülkede ve diğer ülkelerde tarım arazilerinin amaç dışı kullanımına dair çalışmalarda kullanılan tarım arazilerinin önemine göre yapılan tarım arazileri sınıflaması ve bununla ilgili tanımlara da (prime farmland, unique farmland...) yer verilmiştir.

Tarım Arazilerinin Önem Sınıflamasında tarım arazileri tarımsal üretimdeki önemine göre dört kategoriye ayrılmıştır. Her kategorinin tanımları yapılmış, nasıl belirleneceği ve önem derecesi ayrı ayrı izah edilmiştir. Tarım Arazilerinin Önem Sınıflaması çeşitli kaynaklarda şöyle ifade edilmektedir.

EK 8: 1539 sayılı ABD Tarım Arazilerini Koruma Politikaları Kanunu: Bu kanunda tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için 1. Prime Farmland, 2. Unique Farmland, 3. Statewide importance Farmland, 4. Local importance Farmland ; olmak üzere dört kategoriye ayırmış ve bu kanunla tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemeye çalışmaktadır. Bu kanun her beş yılda bir yenilenmekte ve EK- 9'da yer alan 1994 yılında çıkarılan 4201 sayılı Tarım Arazilerini Koruma Politikaları Kanununda da aynı tanımlara yer verilmiştir.

EK 7: Bu sınıflama sistemine "Soil Survey Manual" 1993 USDA Handbook no: 18 adlı yayında da yer verilmiş olup tarım arazilerinin amaç dışı kullanımında Tarım Arazileri Önem Sınıflaması kullanılmaktadır.

EK 10: ABD Tarım Bakanlığı tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için envanter çalışmalarını başlatmış ve tarım arazilerini; 1. En iyi (MUTLAK) Tarım Arazileri, 2. Kendine Özgü Tarım (özel ürün) Arazileri, 3. Eyalet Düzeyinde Önemli ek Tarım Arazileri, 4. Yerel Düzeyde Önemli ek Tarım Arazileri olmak üzere dört kategoride incelemiştir. Bu çalışma ABD Tarım Bakanlığından alınmış bir çalışma olup yönetmelikte yer alan tarım arazileri sınıflamasıyla örtüşmektedir.

EK 11: Kanada Tarım Bakanlığı da tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için Tarım arazileri önem sınıflama sistemini kullanmaktadır (Prime Farmland, unique farmland) "A Guide to the Land Evaluation and Area Review (LEAR) System for Agriculture" 2002 adlı yayında tanımları ve kriterleri ortaya koymaktadır.

Görüldüğü gibi tarım arazilerinin önemine göre sınıflandırılması tamamen tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için geliştirilmiş bir sistemdir. Ülkemizde AKK yerine bu sistemin Yönetmeliğe konmasının nedeni diğer ülkelerde olduğu gibi daha çok tarım arazisini etkili bir şekilde korumaktır. AKK ile sadece I;II;III;IV. sınıf sulu, I;II. Sınıf kuru tarım arazileri ile ekonomik verim alınan dikili tarım arazilerinin korunması hedeflenmiştir. Bu da ülkemizde yaklaşık 12 milyon hektar tarım arazisine tekabül eder, Tarım arazilerinin önem sınıflamasının Yönetmelikte yer alması ile 16 milyon hektar tarım arazinin korunması hedeflenmektedir. Her ne kadar davacı dilekçesinde bu uygulama ile kafaların karıştırıldığı iddia edilmekte ise de, dünyada kullanılan bu sistemin Yönetmeliğe girmesiyle ilave 4 milyon hektar tarım arazisi de yönetmelik kapsamında koruma altına alınmıştır. Ülkemiz tarım arazilerinin yapılaşmaya karşı yeterince korunamaması, plansız ve çarpık yapılaşmanın artmasında şimdiye kadar sadece AKK sisteminin kullanılıyor olmasının önemli payı vardır. Çünkü AKK sistemi makro düzeyde bölgesel veya ülkesel planların yapılması ve makineli tarımda arazi bozulmalarını önlemek için geliştirilmiş bir sistem olup tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemeye yönelik bir sistem değildir. Getirilen yeni sistemle bu sorun ortadan kaldırılmıştır. Dava konusu olan yeni Yönetmelikte; tarım arazilerini daha etkili korumak için, mükerrer çalışmaları ortadan kaldırmak ve aşırı bürokrasiyi önleyerek hızlı kararlar vermek amacıyla AKK ile elde edilen arazi bilgilerini de kapsayan arazi önem sınıflamasına yer verilmiştir.

Ayrıca, mülga Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü AKK sınıflamasını Bölge Müdürlüklerinde bulunan uzmanlar aracılığı ile yapmakta idi. 5286 sayılı Yasa ile Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüklerinin kapatılarak görevlerinin İstanbul ve Kocaeli İllerinde Büyükşehir Belediye Başkanlıklarına, diğer illerde ise İl Özel İdare Müdürlüklerine devredilmesi sonucu her ilde toprak etüt yapacak uzman personel de bulunmamaktadır. Bunun dışında Ziraat Fakültelerimizin yeniden yapılanması sonucu halen toprak bölümü mezunu Ziraat Mühendisi de mezun olmamaktadır. Bakanlığımız hizmet içi eğitimi ile bu sorunu gidererek toprak ve arazi etütlerini yapacak nitelikte her ilden yeterli sayıda teknik eleman yetiştirmiştir. Böylece, uygulamada tarım arazilerinin korunması yönünde daha isabetli ve hızlı kararlar üretilmektedir.

Yönetmeliğin 17. maddesine göre çıkarılacak genelge ve talimatlarla bu tanımların değiştirilebileceği iddia edilmektedir. Bilindiği üzere, talimat ve genelgeler, yönetmeliklerin uygulanmasında karşılaşılabilecek sorunları aşmak, uygulamanın anlaşılmasını kolaylaştırmak üzere çıkarılır. Yönetmeliğe aykırı bir talimat ve genelgenin çıkarılması yasal olarak mümkün değildir. Zaten tarım arazileri sınıflarının ayrı ayrı tanımı da, Yönetmeliğin aynı maddesi içerisinde yer almaktadır.

Açıklanan nedenlerle Yönetmeliğin Tanımlar başlıklı 4. maddesinde yer alan "tarım arazileri sınıfı" tanımının iptali istemi, haklı nedenlere dayanmamaktadır.

b- Yine 4. maddede yer alan "Mutlak tarım arazisi" tanımına yapılan itirazda belirtilen iddia ile birinci maddede yer alan iddia çelişmektedir. Birinci maddede bu tanımların yeni olduğu iddia edilirken burada 1980'li yıllarda Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün literatüründe yer aldığı ifade edilmektedir. Bu doğrudur sadece literatürde yer alan bu sistemi Bakanlığımız geliştirerek dünyadaki benzerleri gibi ülkemizde uygulamaya başlamış bulunmaktadır. Eğer bu tanımlarda yer alan sınıfların nasıl tespiti konusunda Bakanlığımız talimatları ve diğer mevzuatları biraz incelenmiş olsa idi bu tanımın yoruma açık olduğu söylenemezdi. (EK 12. Yeter Gelirli Tarımsal İşletme Büyüklüklerinin tespitine dair Tebliğ. Resmi Gazete sayı 25154) AKK'nın nasıl tespit edileceği konusunda da bir mevzuat bulunmamaktadır. Pek çok parametreleri yoruma açık olan bu sistem (Erozyon derecesi, sel basması, drenaj kabiliyeti gibi) etüdü yapana göre değişmektedir. Uygulamada pek çok örneğini görmek mümkündür. Oysa tarım arazileri sınıflama sisteminde yoruma açık hiçbir belirleme kriteri olmayıp, herkesin anlayabileceği ölçülebilir, somut kriterlerdir. İl Müdürlüklerinde yeterince eleman bu konuda eğitilmiş olup arazi sınıflaması yapacak düzeydedir. Etüt raporları

sadece toprakların özelliklerini belirlemeye yönelik olmayıp, arazilerin tüm özelliklerini (iklim, topografya, tarımsal faaliyetler v.b.) belirlemeye yönelik olmalıdır.

Yöre ortalaması mutlak tarım arazisi tanımlamasının kriterlerinden sadece birisi olup; burada o yörede ekimi- dikimi yapılan ürünlerin veriminin uzun yıllar ortalaması alınmaktadır. Bu somut bir ifadedir ve herhangi bir yere çekilmesi mümkün değildir.

Görüldüğü gibi Yönetmeliğin Tanımlar başlıklı 4. maddesinde bulunan "mutlak tarım arazisi" tanımının iptali istemi, tamamen bilimsellikten uzak ve bu sebeple de hukuki dayanaktan yoksundur.

c- Yönetmeliğin 4. maddesinde yer alan Özel Ürün tanımına yapılan itiraz da aynı iddiaları taşımaktadır. Dava dilekçesinde iddia edildiği gibi bazı dikili tarım arazilerini de bu kategoriye alan ülkeler vardır. Ancak ülkemizde dikili tarım arazilerinin önemli yeri vardır. Örneğin çay Rize için Kayısı Malatya için, Gül Isparta İçin, Fındık Karadeniz Bölgesi, Zeytin Marmara Bölgesi için son derece önemlidir. Hem ekonomik olarak hem de ekolojik olarak özel yönetim ve değerlendirme istekleri nedeniyle dikili tarım arazileri kategorisi ayrı ele alınmıştır. Özel ürünler iddia edildiği gibi sadece çeltik değil pek çok ürün için özel ürün arazileri vardır. Örneğin tuzlu bir arazide şeker pancarı ve pamuk yetiştirilebildiği için bu araziler her iki ürün içinde özeldir. Eğer AKK sistemini kullanmış olsa idik tuzluluktan dolayı tarım dışına çıkarılacak IV. Sınıf arazi, bu sistemle özel ürün kategorisine girdiği için korunacaktır. AKK sisteminde VI. Sınıf olan bir arazi çok yıllık yonca, korunga gibi yem bitkileri için ekonomik tarım yapılan özel ürün arazisi olduğu zaman korunacaktır. İşte bu nedenle Yönetmelikte yer almıştır. İddia edildiği gibi 4. maddede yer alan "özel ürün arazileri" tanımı, yönetmelik amacıyla gelişmemekte tam tersine Yönetmeliği amacına uygun hale getirmektedir. Arz edilen sebeplerle, tanımın iptali talebi hukuki dayanaktan yoksundur.

d- Aynı maddede yer alan "Marjinal tarım arazileri" tanımının da son derece mesnetsiz iddialarla iptali istenmektedir. Eklerde yer alan uluslararası tanımlar ve ülkemizde yapılan tanımlar incelendiğinde; Yerel Öneme Sahip Tarım Arazileri olarak belirtilmektedir. Türkçe'ye tercüme yapılırken bire bir tercüme bazen tam anlamı ifade etmede yetersiz kalmaktadır. Bu nedenle anlamı ve belirleme kriterlerinde bir değişiklik yapmadan Türkçe karşılığını daha iyi ifade ettiği için marjinal tarım arazisi ifadesi kullanılmıştır. Bu tanımlama üniversitelerimiz ve Bakanlığımızın ilgili birimleri tarafından da daha anlaşılır bulunmuş ve Yönetmeliğe konmuştur. Tanımlar içerisinde belirleme kriterleri ve fiziki özellikleri olduğu gibi anlatılmış olsa idi Yönetmeliğin hacmi belki de mevcut hacminin dört katı olacaktı. Tanım nesneyi kısa ve vurgulayıcı bazı özelliklerini belirten kısa ifadelerle anlatmaktır. Belirleme ve değerlendirmeye esas özelliklerinin izahı Bakanlığımız diğer mevzuatlarında yer almakta ve başarı ile uygulanmaktadır. (EK-12.Yeter Gelirli Tarımsal İşletme Büyüklüklerinin tespitine dair Tebliğ. Resmi Gazete sayı 25154). Davacı literatürde bunu fark etmemiş olabilir, ancak uluslararası literatürlerde ve Bakanlığımız literatüründe yer almıştır. AKK sınıflamasını belirleme kriterleri hiçbir mevzuatta yer almamasına rağmen davacının bu konudaki ısrarını anlamak mümkün değildir. Tarım arazilerinin etkin korunması ve arazi spekülasyonlarının önlenmesi için Bakanlığımız her türlü tedbiri almaya kararlıdır. Bu konuda yeterli teknik ve idari kapasitemiz mevcuttur ve olanaklarımızı kullanma ısrarımız devam edecektir. Tarım dışı amaçlı arazi taleplerinin marjinal tarım arazilerinden karşılanması suretiyle, tarımda kalması gereken mutlak, dikili ve özel ürün alanlarının korunması sağlanacaktır. Dava dilekçesinde bir taraftan "Dünya Tarım ve Gıda Örgütü (FAO) gibi uluslararası kuruluşlarla, ABD başta olmak üzere birçok gelişmiş ülkede "marjinal arazi" kavramı, işlemler tarım bir yana, otlatma alanlarından bile çıkarılma çabalarına konu olmaktadır" denilmekte diğer taraftan marjinal tarım arazisi tanımı ile tarım arazilerini tarım dışı amaçla kullanmak isteyenlere kolaylık sağlandığı belirtilmektedir. Bu durumda bir taraftan marjinal arazilerin tarım yapılamayacak hatta mera olarak bile kullanılamayacak araziler olduğunu örneklerle anlatırken diğer taraftan korunması gerektiğini savunmak büyük

bir çelişki oluşturmaktadır. Bilimsellikten uzak ve hukuki hiçbir temeli olmayan Yönetmeliğin 4. maddesinde bulunan "marjinal tarım arazileri" tanımının iptali talebinin haklı sebepleri bulunmamaktadır.

e- Yönetmeliğin 4. maddesinde örtü altı tarımı da tarif edilmektedir. Örtü altı tarımı küçük alanlarda büyük boyutta üretim yapılan yerlerdir. Bu şekilde yapılan üretimin geleneksel işlemlerle yapılması mümkün değildir. Sosyal yardımlaşma fonundan finanse edilen çiftçiler bile örtü altı tarımı şartlarına uygun sulama metodunu seçmeden ekonomik tarım yapamaz. Bu tanım, Bakanlığımız ilgili ve sorumlu birimleri tarafından yapılmış, gerçeğe en yakın tanımdır. Tarımsal üretimin örtü altında yapılmasının bile ileri tarım tekniği olduğu hususunun davacı tarafından biliniyor olması gerektiğini düşünüyoruz. Tamamen mesnetsiz iddiadan ibaret olan Yönetmeliğin 4. maddesinde bulunan "örtü altı tarım arazileri" tanımının iptal talebi bilimsel ve hukuki dayanaktan yoksundur.

f- Yönetmeliğin 4. maddesinde yer alan sulu tarım arazisi tanımı 3083 sayılı Sulama Alanlarında Arazi Düzenlemesine Dair Tarım Reformu Kanunundan alınmıştır. Çünkü Tarım Reformu Uygulama Alanı ilan edilen alanlardaki tarım dışı amaçla arazi kullanım talepleri bu kanuna göre değerlendirilmektedir. Bu durumda Bakanlığın bir birimi farklı bir tanım uygularken diğer biriminin farklı bir tanım uygulaması idareye olan güvenin zedelenmesine yol açacaktır. Bu nedenle kanunda yer alan tanıma bağlı kalınmıştır. Burada dava dilekçesinde de belirtildiği üzere, Devlet tarafından kamunun kaynaklarının önemli bir bölümünün ayrılarak gerçekleştirilen sulama yatırımları ile yapılmış tesislerle sulu tarım arazisi niteliği kazanmış arazilerin korunması amaçlanmıştır. Yer altı suları tamamen devletin kontrolündedir. Kaçak yer altı suyu kullananların aynı kategoriye konulması düşünülemez. İptal istemi hem mevcut kanunlara aykırı hem de bilimsellikten uzak iddialar içerdiğinden yersizdir.

g- Arsa ve yerleşim alanı tanımlarının iptali yönündeki talep, Davacının konuya yaklaşımındaki eksik değerlendirmesine güzel bir örnektir. Ülkemizde köy ve kasabalar kadimden beri mevcut olup bu yönetmelik ve evveliyatının yürürlük tarihi mart 1989'dur. Kadimden beri var olan, ancak mevcut yasalara uygun planı bulunmayan pek çok köy ve kasabayı yok saymak ülke gerçeklerine ters düşen bir yaklaşımdır. Ayrıca Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulunun EK-13'de yer alan kararında da arsa sayılacak yerler belirlenmiş ve yapılan tanım bu karara uygun olup, ilgili kurumların katılımı ile yapılan toplantılarda da bu tanım uygun bulunarak Yönetmeliğe konmuş ve uygulamada önemli bir boşluk doldurulmuştur. İddialar tamamen yersiz olup iptal istemi hukuken isabetli değildir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da aynı konular gündeme getirilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında "...tarımsal arazileri, tarımsal üretimdeki önemine göre dört kategoriye ayıran Tarım Arazileri Önem Sınıflaması Sisteminin de tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemeye yönelik olduğu anlaşılmaktadır.

Bu nedenle, yukarıda yazılı mevzuat hükümlerinin davalı idareye verdiği yetki çerçevesinde, belli bir alanın düzenlenmesi amacıyla hazırlanan ve genel düzenleyici kurallar içeren yönetmelikte geçen kavramları tanımlayan ve yukarıda bahsedilen düzenlemelerde hukuka aykırılık görülmemiştir" denilmektedir. Danıştay'ın bu açık kararına rağmen davacının aynı konuyu aynı gerekçelerle yeniden gündeme getirmesini anlamakta zorluk çektiğimizi belirtmek isteriz.

2) Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik uygulaması Danıştay 10. Dairesinin 29.11.2000 tarih ve E.1999/130. K.2000/5886 sayılı kararı üzerine 2001 Ağustos ayından itibaren Bakanlığımız tarafından yürütülmeye başlamıştır. Bundan önce bu Yönetmelik kapsamı dışında olan 4086 Kanunla değişik 3573 sayılı Zeytinciliğin Islahı ve Yabanilerinin Aşlattırılması Hakkında Kanun ve 4342 sayılı Mera Kanunu kapsamındaki yerler ile 2844 sayılı Fındık Üretim Planlanması

ve Dikim Alanlarının Belirlenmesi Hakkında Kanun gereği mera, zeytinlik ve fındık üretim alanlarının tespit, tahsis, tahdit ve gerektiğinde tarım dışı amaçlarla kullanım kararları Bakanlığımız Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü (TÜGEM) tarafından verilmekte idi. Konusu aynı olan bu Yönetmelik kapsamındaki hizmetler de, 441 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 2. maddesinin (i) bendi ve 9. maddesinin (g) bendi, 3573, 2844 ve 4342 sayılı Kanunlar gereği diğer ilgili birimlerle işbirliği içerisinde TÜGEM tarafından yürütölmektedir. Bu uygulama zeytin, fındık, mera ve diğer tarım arazilerinin bir Genel Müdürlük tarafından yürütölmelerini sağladığı için hizmet bütönlüğü açısından da yararlı olmuştur. TÜGEM bünyesinde kurulan "Tarım Arazilerini Değerlendirme Daire Başkanlığı"nın görevi sadece Yönetmelik uygulamaları değil tarım arazilerinin değerlendirilmesine yönelik pek çok hizmetlerin yürütömesidir. Bakanlığımız ihtiyaçlarına göre ana hizmet birimlerinin işlerini yürötmek üzere 3046 sayılı Kanuna uygun olarak daire başkanlıkları kurulmaktadır. Kadro sayısı aynı kalmak şartıyla 2001 yılı içerisinde iki daire başkanlığının isimleri değerştirilerek yeni isimle iki daire başkanlığı oluşturulmuştur. Bu, günün ihtiyaçlarına göre tamamen hizmetin etkin yürütölmeye yönelik, 3046 sayılı Kanun ve 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye uygun Bakanlık tasarrufudur.

Davacının Yönetmeliğin 6. maddesinin iptali talebi hukuken geçerli nedenlere dayanmamaktadır. Şöyle ki; İl müdürlüklerimize gelecek baskılarla mevzuata uyulmayacağı iddiası tamamen bir zandır. Baskı sonucu oluşan böyle bir tasarruf suç teşkil eder ve kanunlarımız da gereken cezayı verir. İşlerin daha etkin ve hızlı yürütömesinin en önemli şartı en yakın birimler vasıtasıyla olayın üzerine gitmektir. İl müdürlüklerimiz hem eleman hem de donanım yönünden yeterli imkanlara sahiptir. Zaman kayıplarının önlenmesi, daha etkili koruma ve zamanında müdahalenin sağlanması için Bakanlığımız kararların İl Müdürlüklerimiz tarafından verilmesini uygun bulmuş ve Yönetmeliğe koymuştur. İl Müdürlükleri bağımsız karar verme durumunda değillerdir. İki uzman Ziraat Mühendisinin yapacağı etütler sonucu arazi özellikleri belirlenecek ve arazi sınıfını teknik olarak belirledikten sonra yönetmelik hükümlerine göre karar verilecektir. Davacının iddia ettiği farklı uygulamalar mümkün değildir. Davacının tereddütleri yersiz olup, tamamen varsayımlara dayanmaktadır. Bu nedenle iptal istemi hukuken uygun değildir.

Davacının yaptığı itirazın asıl amacı bu maddenin iptali hakkında ileri sürdüğü iddialarda ortaya çıkmaktadır. Bakanlığımız ülkenin tarımsal üretiminin planlanması, geliştirilmesi ve sürekliliğinin sağlanmasından sorumlu yegane kuruluş olup, gerek kurumsal yapısı gerekse istihdam ettiği personelin nitelikleri, bu hizmetin verilmesi için seçilmiştir. Pek çoğu davacı ZMO'nın da üyesidir. Üyelerinin bu konularda yeterli olacak şekilde yetiştirilmesi asli görevlerinden biri iken üyelerinin yetersizlikle suçlanmasını doğru bulmadığımızı belirtmek isteriz. Bu hizmetlerin yürütölmeye için sadece üniversitelerden alınan eğitimle sınırlı kalınmamakta, Bakanlığımız düzenlediği hizmet içi eğitimlerle uygulamada yapılması gerekenler konusunda yeterli uygulamalı eğitim de vermektedir. Yönetmelik uygulamasının Bakanlığımıza gelmesinden itibaren her ilde en az iki ziraat mühendisi olmak üzere yaklaşık 350 personel hizmet içi eğitime tabi tutulmuş uygulamalar başarı ile yürütölmektedir. Bakanlığımız Hukuk Müşavirliği, Teftiş Kurulu Başkanlığı ve diğer merkez birimlerinin katılımı ve İl Özel İdare Müdürlüklerinin bağlı olduğu Bakanlık olan İçişleri Bakanlığı ile koordinasyon ve işbirliği içerisinde Yönetmeliğin mevcut kanunlara ve tekniğe uygun olarak hazırlanmasına azami gayret gösterilmiştir.

Yukarı da belirttiğimiz Üzere etüt raporları sadece toprakların özelliklerini belirlemeye yönelik olmayıp, arazilerin tüm özelliklerini belirlemeye yönelik olmalıdır. Bunun dışında Ziraat Fakültelerimizin yeniden yapılanması sonucu halen toprak bölümü mezunu Ziraat Mühendisi de bulunmamakta, toprak dersleri Yönetmelikte yer alan bölümlerde temel ders olarak okutulmaktadır. Ayrıca, Bakanlığımız hizmet içi eğitimlerde bu konuda yeterince toprak ve arazi bilgileri vermektedir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da bu konu gündeme getirilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında "bu yönetmeliğin 9.10.11 ve 13 'üncü maddelerinde yer alan istisnalar hariç" ibaresinin yürütmesinin durdurulması kararını vermiş, ancak istisna maddelerinin uygulanmasına herhangi bir sınırlama getirmemiştir. Dava konusu olan iş bu Yönetmelikte anılan madde Danıştay'ın kararına uygun olarak düzenlenmiştir. Bu sebeple iptali talebinin hukuki dayanağı yoktur.

3) Yönetmeliğin 8. maddesinden çıkarılması istenen ibare yanlış değerlendirmeleri ortadan kaldırmak için getirilmiş olup çıkarılması halinde istisnaların bütünlüğünü bozacak, uygulamada boşluk yaratacaktır. Önceki Yönetmeliklerde olmadığı söylenen 12 ve 14. maddelerdeki hükümler 1989 yılından beri çıkarılmış bütün Yönetmeliklerde yer almıştır. Ancak yeterince açık olmayan, etüdü yapanın yorumuna göre değişik anlamlara gelebilecek hükümler bu Yönetmelikte yorumlara meydan vermeyecek şekilde açık hale getirilmiştir. Uygulamada ve kontrollerde karşılaşılması muhtemel olumsuzluklar böylece önlenmiştir.

Yukarıda da belirttiğimiz üzere, Yönetmelikte yer alan istisnaların büyük bir çoğunluğu Kamu yatırımları için getirilen ve kamu yararı olan istisnalardır. Diğer istisnalar ise Tarımın bitkisel ve hayvansal üretimin bütününden oluştuğu geçişinden hareketle tarımsal amaçlı tesisler için getirilen istisnalardır. Burada getirilen en önemli kıstas, alternatifinin bulunup bulunmamasıdır. Çünkü, alternatifsiz bir alanda yaşamak o yerleşim alanında yaşayanların suçu değildir. Alternatifi var ise zaten izin verilmesi mümkün değildir. Alternatifi yok ise de, kamu hizmetlerinden yararlanmak o yerleşim alanında yaşayanların da en doğal hakkı olması gerekir. Ayrıca, belediyenin alt yapı hizmetleri de o belediye sınırları içinde yaşayan vatandaşlara hizmet amacı taşıyan işlemlerdir. Dolayısıyla bir kamu yararı söz konusudur.

Belediyelerin sadece konut ihtiyacı olmayıp belediye hizmetlerinin verilmesi için her türlü alt yapı ihtiyacı vardır. Eğer tarım arazilerinde olduğu gibi yerleşim alanlarında da plan bütünlüğü göz ardı edilirse bugün olduğu gibi arazi spekülasyonlarının, çarpık tarımsal ve tarım dışı planlamaların önüne geçmek mümkün değildir. Bu aynı zamanda tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını artırıcı sonuçlar doğuran bir yaklaşımdır. Örneğin bir belediyenin kendi yerleşim alanı çevresinde plan ihtiyacını karşılaması kısıtlanıp belediyenin uzağında yerler alternatif gösterilirse hem belediyenin yakın çevresi hem de alternatif gösterilen yerlerde tarım arazilerinin yok olmasını engellemek mümkün olamamaktadır. Bu aynı zamanda arazi rantiyecileri ve spekülasyon arazi satışlarına davetiye çıkaran önemli bir hata olur. Bu konuda şimdiye kadar çıkarılan bütün Yönetmeliklerde, istisnalar ve bilinçsiz arazi kayıplarını önlemek için benzer hükümlere yer verilmiştir. Yönetmelikte getirilen istisnalar tamamen tarım arazilerini korumayı esas almış ülke menfaatini gözeten düzenlemelerdir. Yönetmelikte sadece belediyeler değil plan yapma yetkisine sahip her kurumu bağlayıcı hükümler yer almaktadır. Belediyelerin konut ihtiyacı için istisna kabul edilerek izin verilmesi, ancak konutların ihtiyacı olan okul, yol, su, kanalizasyon gibi alt yapıların istisna dışı tutulmasını anlamak mümkün değildir. Davacının iddiası tamamen olayın esasından uzak yanlış bir değerlendirmedir.

Bunun dışında gerekli izinleri alarak yasal olarak planlanmış ve faaliyet gösteren bir tesisin de gelişen teknolojiye ve rekabete kapalı tutulması o tesisin kapanıp yok olmasının yanında ülke ekonomisine de zarar verecektir. Dolayısıyla yasal olarak kurulmuş bir tesisin gelişen teknoloji ve rekabet şartlarına ayak uydurarak milli ekonomiye katkıda bulunmasını sağlamak amacıyla ve alternatifinin bulunmaması şartıyla getirilen böyle bir düzenlemenin ülke yararına olacağı düşünülmektedir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da aynı konular gündeme getirilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında "Yönetmeliğin Tarım Dışı Amaçla Kullanılmayacak Araziler başlıklı 7. maddesinde (

yeni 8.Madde); tarım dışı amaçlarla kullanılmaya tahsis edilemeyecek araziler sayılırken Yönetmeliğin 11 ve 13. maddesinde (yeni 12 ve 14. maddeler) belirtilen istisnalar bunlardan hariç tutulmuştur. Madde metninde iptali istenilen "11 ve 13 üncü" (yeni 12 ve 14. maddeler) ibaresinde yer alan 11 madde de (yeni 12. madde), tarımsal amaçlı yapılar, 13. madde de (yeni 14. madde) ise plan değişikliği yapılmasının esasları açıklanmıştır.

Yönetmeliğin bütünlüğü içerisinde 11. madde de (yeni 12. madde) düzenlenen, tarımsal işletmenin ekonomik olarak yürütülmesini sağlamak için gerekli boyut, vasıf ve hacimdeki tarımsal amaçlı yapılar ile 13. maddesindeki (yeni 14. madde) plan değişikliği sürecindeki plan kapsamına alınacak arazilerin tarım dışı amaçla kullanılamayacak arazilerden istisna tutulmasında mevzuat hükümlerine aykırılık bulunmamaktadır." denilmektedir. Bu sebeple, iptal talebinin hukuken geçerli nedenleri bulunmamaktadır.

4) Yönetmeliğin 9. Maddesinde yer alan ve iptali istenen Marjinal Tarım Arazisi ifadesi tamamen uluslar arası düzeyde kabul görmüş bir tanımlama olup toprak, iklim, bitkisel üretim potansiyeli ve diğer arazi özellikleri yönünden, ülkenin tarımsal üretiminde önemli yeri olmayan tarım arazileri için kullanılmaktadır. Bunun belirlenmesinde kullanılacak kriterler Bakanlığımız tarafından 30.06.2003 tarih ve 25154 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2003/20 Nolu Tebliğde açıkça yer almış ve başarı ile uygulanmaktadır. Savunmamızın giriş kısmında bu konu, ülkemizde ve uluslar arası literatürde nasıl yer aldığı etraflıca anlatılmıştır. Türkiye'de arazi kullanımı ve değerlendirmesine esas sınıflama kriterleri ilk defa Resmi Gazetede yayımlanarak herkese ilan edilmiştir. Sadece ilgililerin kullandığı veya bildiği kriterler her zaman farklı yorumlara ve istismara açıktır. Bunun bilincinde olarak açık ve herkesin anlayacağı bir şekilde tarım arazilerinin sınıflaması ve belirleme kriterleri Resmi Gazetede ilan edilmiştir.

Daimi karla kaplı alanlar, çıplak kayalar, ırmak yatakları, sahil kumulları, su yüzeyleri gibi araziler AKK sistemine göre VIII. Sınıf arazilerdir. Örneğin Ağrı dağının veya Erciyes dağının eteklerine bir yapı yapılacağı zaman önceki AKK sistemine göre VIII. Sınıf olan Ağrı Dağının 4000 metreden yukarı kısımlarına (çıplak kayalık ve daimi karla kaplı alanlara) yapılması, Erciyes'te ise ya Sultan sazlığına, ya da yine 3000 metre rakımdan yukarıya izin vermek gerekirdi. Getirilen tanımlar ve tarım arazilerinin sınıflama sistemi tamamen tarım arazileri ile ilgili olup gereksiz ve uygulama imkanı olmayan alanlara yer vermemektedir. Dünya ülkelerinin sadece tarım arazileri ile ilgili olan bu sistemi kullanmasının nedeni budur. Eğer bir plan tarım arazileri dışında yapılacaksa zaten bu yönetmelik kapsamı dışına çıkar. Mera ise Mera Kanunu, orman ise Orman Kanunu veya diğer ilgili kanunlar kapsamına girer. Bu nedenle Yönetmeliğe konu olan alanlar tarım arazileridir. Bir yapı tarım arazileri dışında kurulacaksa ilgili kanunlara göre değerlendirilir ve planlanır.

Öte yandan dikili tarım arazisi tanımı, yukarıda ayrıntılarıyla açıklanmış olup; verilen örneğe konu olan bir yıllık meyve fidanından verim alınamayacağını, dolayısıyla da ekonomik verim kıstasında değerlendirilemeyeceğini. bunun sonucu olarak da tarım dışı amaçla kullanım izni verilemeyeceğini bilmeyen bir teknik elemanın bulunduğuna inanmamaktayız. Henüz verime geçmemiş bir fidanın ekonomik ömrünü tamamladığı iddiası hiçbir konu uzmanı tarafından söylenemez.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da aynı konu belirtilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında: "Yönetmeliğin 3/i maddesinde (yeni 4. madde), mutlak tarım arazisi, özel ürün arazileri ve dikili tarım arazileri dışında kalan toprak ve topoğrafik sınırlamaları nedeniyle üzerinde sadece geleneksel toprak işlemeli tarımın yapıldığı, yerel önemi olan ve kullanım kararlarının yerel ihtiyaçlara göre belirlendiği araziler olarak tanımlanan marjinal tarım arazilerinin diğer arazilere göre daha az verimli olup daha çok yerel ihtiyaçların karşılanması amacıyla ve ekolojik zorunluluktan dolayı tarımsal faaliyete tahsis edilen

araziler olması nedeniyle tarım dışı amaçlı arazi kullanım ihtiyacının öncelikle bu arazilerden başlamasını öngören düzenlemede hukuka aykırı bir yön bulunmamaktadır." denilmektedir. Arz edilen nedenlerle, iptal talebinin hukuken geçerli nedenleri bulunmamaktadır.

5) Yukarıda da detaylı olarak açıklandığı üzere, daha önceki davaya konu olan 13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanarak yürürlüğe giren Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğe göre genişletici yönde herhangi bir düzenleme getirilmemiştir. Sadece Yönetmeliğin Kanunla çelişmemesi ve uygulamada boşluk yaşanmaması için Yönetmelik 3213 sayılı Maden Kanunu'nda yapılan değişikliğe uyumlu hale getirilmiştir. Topraklar ve madenler Ülkemizin milli servetidir ve maden sahalarının başka bir yere taşınması gibi bir olasılık bulunmadığından, bulunduğu yerde değerlendirilmesi zorunluluğu vardır. Bir alternatifsizlik halinde bu izinler verilebilecektir. Ayrıca, iddia edildiği gibi 3213 sayılı Maden Kanununun ikinci maddesinde geçen (kum, kil, kireç, taş gibi) birinci ve ikinci grup madenleri kapsamamaktadır. Bu grup madenler hariç tutulmuştur. Eğer bu düzenleme getirilmeseydi davacının iddia ettiği keyfiligi önlemek güçleşirdi.

Eğer tarım arazilerinde olduğu gibi yerleşim alanlarında da plan bütünlüğü göz ardı edilirse bugün olduğu gibi arazi spekülasyonlarının, çarpık tarımsal ve tarım dışı planlamaların önüne geçmek mümkün değildir. Bu aynı zamanda tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını artıran sonuçlar doğuran bir yaklaşımdır. Örneğin bir belediyenin kendi yerleşim alanı çevresinde plan ihtiyacını karşılaması kısıtlanıp belediyenin uzağında yerler alternatif gösterilirse hem belediyenin yakın çevresi hem de alternatif gösterilen yerlerde tarım arazilerinin yok olmasını engellemek mümkün olamamaktadır. Bu aynı zamanda arazi rantiyecileri ve spekülatif arazi satışlarına davetiye çıkaran önemli bir hata olur. Bu konuda şimdiye kadar çıkarılan bütün Yönetmeliklerde, istisnalar ve bilinçsiz arazi kayıplarını önlemek için benzer hükümlere yer verilmiştir. Yönetmelikte getirilen istisnalar tamamen tarım arazilerini korumayı esas almış ülke menfaatini gözeten düzenlemelerdir. Yönetmelikte sadece belediyeler değil plan yapma yetkisine sahip her kurumu bağlayıcı hükümler bulunmaktadır. Nitekim, aynı maddenin (a) bendinde Belediyelerin plan yetkisi dışında olan köy yerleşim alanlarıyla ilgili bir düzenleme de yer almaktadır. Ayrıca, kanımızca davacının yeni yasal düzenlemelerde Belediye sınırları içerisinde Bayındırlık ve İskan Bakanlığının plan yetkisinin olmadığını gözardı ettiği anlaşılmaktadır.

19.07.2005 tarih ve 25880 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 03.07.2005 kabul tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda yer alan hükümlerle çelişecek hiçbir düzenlemeye Bakanlığımızca yer verilmesi mümkün değildir. Bu kanunda geçen değerlendirmeler ve tanımlar dava konusu Yönetmelikle tamamen örtüşmektedir. Davacının hukuken isabetli bulunmayan bu yaklaşımının kabulü mümkün değildir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da benzer konular belirtilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında; "Maddede tahsis koşulları belirlendiğinden ve kamu yararı ile tarımsal faaliyetlere zarar vermeme ilkelerinin dikkate alınması zorunluluğu getirildiğinden 9. maddede (yeni 10. madde) iptali istenilen "marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla" ibaresi ile aynı maddenin (b), (e) ve (f) fıkraları yönünden 2577 sayılı Yasanın 27. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından anılan maddelere yönelik olarak yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerekmektedir." denilmektedir. Danıştay'ın bu açık kararına rağmen iş bu davada da bu husus dava konusu yapılmıştır.

6) Yönetmeliğin 11. maddesinin iptali talebine gelince; faaliyet sahibi tarafından yerine getirileceği bilindiği halde, maddede geçen "... tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması..." koşulunun kimin tarafından yerine getirileceği sorusunu sormak, sanırsız konudan uzak olmanın açık bir göstergesidir.

Maddenin (b) bendinde yer alan ek tesisler ifadesine itirazı da anlamak mümkün değildir. Tesisin kurulması ama işletilmemesi anlamına gelen bu yaklaşımın bilimde ve hukukta yeri yoktur. (c) bendinde yer alan milli savunma tesisleri ve hava alanları ifadesinin çıkarılması isteği de tamamen ülke menfaatleri ve bilimsel gerçeklere aykırıdır. Zorunluluk halinde hiçbir menfaat milli savunmanın önünde değildir. Hava alanlarına gelince ülkemizde hava alanı kurulacak yerler belli sayıda olup, hiçbir dağın başına veya denizin ortasına yapma şansımız da yoktur. Bu nedenle alternatif olmaması ve tarımsal üretime zarar vermemesi şartı ile izin verileceği hükmü getirilmiştir. Örneğin Çukurovaya havaalanı ihtiyacı var ise ve kurulacaksa ya ovada kuracaktır ya da eğer dünyada geliştirilen teknolojiler yeterli ise ve ülkemizde buna sahipse Torosların tepesine dağları düzelterek veya denize havaalanı yapılacaktır. Davacının (d) bendine itirazlarını anlamak mümkün değildir. Türk tarımını hala kara saban veya kağnıyla mı yürütülmesi isteniyor iyice açıklığa kavuşması gerekir. Türkiye'de tamamen ileri teknoloji ürünü olan örtü altı tarımı yapılmak zorundadır. Seracılık tarımın bugün ulaştığı en ileri aşamadır. Eğer biz organize seracılığı yeterince geliştirebilseydik Nisan ayında İran karpuzuna mahkum olmazdık. Zamanında ve daha çok tarımsal üretimi gerçekleştirmek, Türk çiftçisinin rekabet gücünü artırmak için organize seracılığı artırmaya devam etmek zorundayız. Üstelik sera veya organize seracılık bir tarımsal üretim şeklidir. Uygulamada yanlış anlamaları gidermek Türk tarımının ve Türk çiftçisinin önündeki engelleri kaldırmak için bu hüküm getirilmiştir. Türk tarımının en önemli rekabet gücü olacak Organize Sera Bölgeleri her zaman desteklenmelidir. Bu bölgelerin bir sanayi bölgesi olacağı sadece yanlış bir iddiadan ibaret olup planlarının incelenmesi ile anlaşılacaktır ki tamamen tarımsal üretimin yapıldığı yerlerdir. İspanya bugün 2 milyon hektar serası ile tüm Avrupa'yı beslemekte ve çiftçisinin gelirini yükseltmektedir. Davacının iddiası tamamen mesnetsizdir. Sibiryaz buzullarından, Afrika çöllerine kadar her mağazanın vitrininde 1,9 milyon hektar tarım arazisi olan Hollanda çiftçisinin Ürünleri satılıyorsa bunun en önemli nedeni organize örtü altı tarımıdır. 26,5 milyon hektar tarım arazisi olan ülkemiz çiftçisinin ürünlerinin rekabet şansı nedir, hangi ülkelerin vitrinlerinde yer almaktadır, iyice düşünülmesi gereken konulardır. Türk çiftçisini bu imkandan mahrum etmeye kimsenin hakkı olmadığı kanaatindeyiz. Bu nedenle, 11. madde ile ilgili iptal talebi hukuka ayarlılıkla bağdaşmamakta ve teknik yönden izahı mümkün olmayan mesnetsiz iddialardır.

Davacı aynı madde içerisinde kendisi ile çalışmaktadır. Bir taraftan "... alternatif alan bulunmadığı gibi yapay ve gerçeğe aykırı ..." ifadesi kullanırken, diğer taraftan "... mutlaka alternatif alanın aranması gereklidir." denilmektedir. Eğer alternatif alan ifadesi bu kadar önemsiz ise davacının mutlaka alternatif alanın aranmasını isteğini anlamak mümkün değildir.

Bu Yönetmelikten önce uygulanan ve daha öncede davaya konu olan Yönetmelikte de aynı hükümler ver almakta idi ve o Yönetmelik 13 Haziran 2003 tarihinden bu tarafa uygulanmaktadır. İddia edildiği gibi alternatif alan araştırılması konusunda mahkemeye intikal eden herhangi bir örnek bulunmamaktadır. Raporu hazırlamak için etüdü yapan uzmanın, arazi çalışmaları yanında, büro ve laboratuvar analizlerini de yaptırması mümkündür. Bunun için Bakanlığımızın, diğer Bakanlıkların ve üniversitelerin, hatta akredite edilmiş ulusal veya uluslararası özel kurumların laboratuvarlarında her türlü analizi yaptırmak ve sonucu değerlendirmek mümkündür. Ayrıca Bakanlığımız uzmanlarının yapılacak etüt ve analizlerin bir laboratuvar çalışmasına dayanmayacağını iddia etmek her türlü inandırıcılıktan uzaktır.

Topraklarımız ve sularımız gibi madenleriniz de Ülkemizin milli servetidir ve maden sahalarının başka bir yere taşınması gibi bir olasılık da yoktur. Bu milli servetimizin ortaya çıkartılması amacıyla maddenin (e) bendinde sadece maden arama faaliyetlerine istisna getirilmiştir. Burada da daha uygun alternatif alan tespit edilememesi, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartı yer almaktadır. Maddenin bu bendi sadece arama faaliyetlerini kapsadığı halde bir kireç ocağının işletmesine bu bend kapsamında izin verilebileceğini iddia etmek

tamamen yanlıştır. Bu madde ile getirilen, arama faaliyetleri sonucunda stratejik öneme haiz madenin bulunması halinde madencilik işletmesi amacıyla ilgili Bakanlık tarafından kamu yararı kararı alınan madenin işletilmesine izin verilmesidir. Bu düzenleme aynı zamanda Maden Kanununun uygulamasında tarım arazileri aleyhinde doğabilecek boşlukları önleyecek niteliktedir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da benzer konular belirtilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında; "Ham petrol ve doğal gaz arama, üretim ve depolama tesisleri ile bunlara ait ek tesisler, milli savunma tesisleri, hava alanları ve ek tesislerinin milli menfaatlere uygun olarak yapımında kullanılan tarım arazilerinin, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla tarım dışı faaliyetlere tahsis edilmesinde kamu yararına aykırılıktan söz etmeye imkan bulunmadığı gibi, Sera ve Sera Organize Sanayi Bölgelerinin de yapısı gereği bu arazilere kurulmasında tarımsal arazilerin amacının dışında kullanılmasına yol açacağından bahsetmeye imkan bulunmamaktadır." denilmektedir. Danıştay'ın sözü edilen bu kararı Yönetmeliğin 11. maddesi ile ilgili olan iptal talebinin hukuken dayanaksız olduğunun açık bir kanıtıdır.

7) Bakanlık olarak, bir görevimiz tarım arazilerini korumak iken diğer bir görevimiz de bitkisel ve hayvansal üretimi artırmaktır. Ülkemizde hep tarım işletmelerinin küçük olduğundan ve ekonomik olmadığından yakınılmaktadır. Tarımsal üretimi artırmanın yolu da ekonomik anlamda üretim yapılan optimum işletmelerin kurulmasından geçmektedir. Tarımsal işletmelere en fazla 5000 m²'ye izin vererek, optimum işletmeyi ortaya çıkartma imkanı bulunmamaktadır. Bu amaçla sadece çiftçi ile sınırlı kalmak şansıya 5000 m² sınırlaması ka1dırılmıştır.

Ayrıca, bütün tarımsal amaçlı tesisleri Yönetmelikte zikretme imkanı yoktur. Örneğin köpek ve domuz çiftliği, at harası gibi talepler gelebilmektedir. Bu tesislerin tarımsal amaçlı tesisler olduğu bilinmesine rağmen Yönetmelik kapsamında değerlendirme imkanı bulunmamaktadır. Bu nedenle tesisi ve projeyi mahallinde inceleyip değerlendirerek o tesisin tarımsal nitelik taşıyıp taşımadığını en iyi Bakanlığımız İl Müdürlüklerinin bileceği düşüncesiyle Yönetmelikte böyle bir düzenlemeye gidilmiştir.

Ne yazık ki davacı, Yönetmeliğin 12. maddesinin amacını ve içeriğini yanlış değerlendirmektedir. Bu madde sadece sürekli sistem zeytinyağı fabrikası, çırçır fabrikası gibi küçük çaplı tarımsal amaçlı tesisler için getirilmiştir. Bir traktör fabrikasının tarımsal ürünlerin işlenmesi veya değerlendirilmesi ile ilgili olmadığı herkes tarafından bilinmektedir. Üstelik İl Müdürlüklerimizin inceleme ve değerlendirmesinden sonra niteliği açıkça tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili entegre olmayan tesislerin belirleneceği söz konusu iken bir entegre tesisinde bu kapsama sokulmasının tarım arazilerini korumakla çelişir bir yaklaşım olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Ancak, davacının iddiası Yönetmelikte mevcut değildir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da aynı konular belirtilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında: "... iptali istenen 2. fıkrada öncelikle, tarımsal üretimi teşvik etmek maksadıyla alternatif alan bulunamaması halinde tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen, tarımsal ürünlerin işlenmesi ve değerlendirilmesi ile ilgili tesisler için ihtiyaç duyulan tarım arazilerinden bahsedilmiştir.

Hangi yapıların tarımsal nitelikli veya tarımsal üretimi teşvik eder nitelikte olduğuna davalı idarece karar verilmesinde, dava1ı idarenin kuruluş kanununda verilen görev ve yetkiler çerçevesinde mevzuata aykırılık bulunmamaktadır.

Kaldı ki, maddenin ilk paragrafında tarımsal işletmenin ekonomik olarak işletilmesi için gerekli olduğu belirtilen ve sayma yoluyla sınırlamalar getirilen tesisler için

tarımsal üretimi teşvik amaçlı düzenleme yapılmasında, kamu yararına da, aykırılık görülmemiştir." denilmektedir. Danıştay'ın bu açık kararına rağmen davacı konuyu yeniden gündeme getirmişse de, iptal talebinin hukuki dayanağı bulunmamaktadır.

8) 14. Maddenin tümünün iptalinin istemesinin hukuken geçerli nedeni bulunmamaktadır. İlk paragrafa benzer hükümler önceki Yönetmeliklerin hepsinde var idi. Ancak son derece muğlak olup açık değildi. Dava konusu Yönetmelikle bir yerde birinci paragrafa açıklık getirilerek haksız değerlendirmeler önlenmektedir. Ayrıca, İl Müdürlüklerimizin Bakanlığımız adına karar veremeyecekleri iddiası tamamen devlet idaresinde hiyerarşiyi anlamamak demektir. Bakanlık kendi adına İl Müdürlüklerine pek çok iş yaptırmaktadır. Aksi halde İl Müdürlüklerinin kuruluş amacı ortadan kalkar ve idarenin bütünlüğü ilkesi anlamsız kalır.

Bakanlığımızca, bu madde ile getirilmek istenen yine tarım arazilerinin korunmasına yönelik bir yaklaşımdır. Çünkü daha önce usulüne uygun planlanmış bir planda revizyon yapılırken keyfiliği ortadan kaldırmak ülkeyi ve özellikle tarım arazilerinde muhtemel kayıpları asgariye indirmek tamamen kamunun ve ülkenin menfaatinedir. Burada yasalara uygun planın yapılmış olması ön şarttır. Planlı alanda kurulmuş bir yapı, sanayi, turizm vb. tesislerin günün ihtiyaçlarına göre ya teknolojisini yenileyerek çağa ayak uydurmasına yardımcı olacaksınız ya rekabet gücünü yitirmesine ve yok olmasına göz yumacaksınız ve binlerce istihdam sağlayan vergi veren milli bir servetin yok olmasına, kurulduğu alanın bir harabeye dönmesine göz yumacaksınız. Tarımsal üretimin ve çiftçilerin en önemli gelir kaynağı olan işleme ve değerlendirme ile ilgili tesisler ne derece özel ve ayrıcalıklı bir düzenleme kabul edilir bunun mantığı anlamak mümkün değildir. 14. Maddenin son paragrafında zorunlu haller için ihtiyaç duyulan arazilerin öncelikle düşük potansiyelli kuru tarım arazilerinden karşılanacağı, eğer böyle bir arazi yok ise gerçek ihtiyaca cevap verecek alanın mevcut planlı alana sınırı olan diğer tarım arazilerinden karşılanacağı belirtilmektedir. Bu düzenleme ile keyfi bir taktir ve uygulamaya yer verilmediği gibi hızlı artan nüfus için kontrollü ve mümkün olan en az düzeyde kayıpla kamu yararına arazi tahsis edilerek ihtiyaçların karşılanmasına çalışıldığı açıktır. Aksi halde bu ihtiyaçların düzensiz ve plansız, daha çok arazi kaybına yol açacak şekilde karşılanacağı ülkemizin bu güne kadarki mevcut yapılaşmasından görülmektedir. Ülke menfaatleri ile bağdaşmayan davacının iddiaları tamamen yersiz ve haksızdır. Bu nedenle 14. madde ile ilgili iptal talebi reddedilmelidir.

13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik ile ilgili açılan davada da benzer konular belirtilmiş ve Danıştay 10. Dairesi 20.01.2004 tarih ve E.2003/3518 sayılı kararında; "3046 sayılı Yasa uyarınca Bakanlık temsilen İl seviyesinde kurulan ve Bakanlığın bağlı olduğu tüm mevzuatı uygulamakla görevli ve sorumlu bulunan İl Müdürlüklerinin Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin yürürlüğe girmesinden önce her tür ve ölçekteki planlarda tarım arazisi olarak kalan alanlarda ve mücavir alan ve belediye sınırları içinde ve dışında yapılacak her türlü zorunlu plan değişiklikleri ve bu alanlarda yer alan tarım arazilerinin kullanımına dair karar alınmadan önce uygun görüşünün alınmasını öngören düzenlemede, idarenin bütünlüğü ilkesine aykırılık bulunmadığı gibi, gelişen ülke ihtiyaçları göz önüne alınarak düzensiz, plansız ve daha çok arazi kaybına yol açacak şekilde bu ihtiyaçların karşılanmasını önlemek amacıyla getirilen düzenlemenin kamu yararına uygun olduğu sonucuna varılmıştır." denilmektedir. Arz ettiğimiz üzere iptal talebi, hukuki dayanaktan yoksundur.

9) Verilen bir karara itiraz edilmesi talep sahibinin en doğal hakkıdır ve bu hakkın kullanımı Yönetmelikle süreye bakılmaksızın iki defa ile sınırlandırılmıştır. Tamamen teknik bir incelemeye dayalı olarak verilen kararların, birden fazla teknik ekiplere incelettilerinde yanılmaların asgariye indirilmesi temel amaçtır. Teknik incelemelerin süreye bağlanmasının verilen kararlarda herhangi bir etkisi mümkün değildir. Kaldı ki, beş yıllık Yönetmelik uygulamalarında herhangi bir sorunla karşılaşılmamıştır.

Tamamen idareyi ve talep sahiplerini bağlayan bu düzenleme önemli bir ihtiyacı karşılamaktadır.

10) Yukarıda da bahsettiğimiz üzere talimat ve genelgeler, yönetmeliklerin uygulanmasında karşılaşılabilecek detayları açıklamak ve uygulamayı kolaylaştırmak üzere çıkarılır. Yönetmeliğe aykırı bir talimat ve genelgenin çıkarılması hukuken mümkün değildir. Bu nedenle, kamu yararı aleyhine riskten bahsetmek imkansızdır.

11) Yukarıda da açıklandığı üzere. 5286 sayılı Yasa ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün kapatılarak görevlerinin İstanbul ve Kocaeli İllerinde Büyükşehir Belediye Başkanlıklarına, diğer illerde ise İl Özel İdare Müdürlüklerine devredilmesi ve dolayısıyla da Köy Hizmetleri Bölge Müdürlüklerinin de kapatılmış olması üzerine 13 Haziran 2003 tarihli Resmi Gazete de yayımlanarak yürürlüğe giren Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik uygulanamaz hale gelmiştir. Bunun üzerine uygulamada herhangi bir boşluk yaşanmaması için Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün kapanış tarihi olan 16.03.2005 tarihinden geçerli olmak üzere 25.03.2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik İl Özel İdare Müdürlüklerinin bağlı olduğu Bakanlık olan İçişleri Bakanlığı ile işbirliği yapılmak suretiyle hazırlanmıştır. Burada herhangi bir af niteliği bulunmayıp sadece yasal boşluk doğmasını önlemek amaçlanmış ve 16.03.2005 ve 25.03.2005 tarihleri arasında yapılan müracaatlarında bürokratik işlemler önlenerek, bu Yönetmelik kapsamında değerlendirilebilmesi sağlanmıştır. Bu tarihlerde zaten Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü fiilen olmadığı için Yönetmelik kapsamında bir işlem yapılması da mümkün değildir.

Yukarıda da detaylı olarak açıklandığı üzere, eski yönetmeliklerin benzer hükümlerini içeren maddelerinin iptali istemiyle Danıştay 10. Dairesinde dava açılmış ve bu davada karar oluşturulmuş olmasına rağmen, benzer düzenlemeler tekrar dava konusu yapılmıştır. Davacının iddialarının teknik ve hukuki dayanağı bulunmamaktadır.

Öncelikle getirilen tanımlar ve sınıflama ile ilgili değerlendirmelerin daha anlaşılır olması için bazı örneklerin bilinmesinde fayda vardır. AKK sisteminde iklim faktörü önemli bir parametre olmasına karşın yedi ana iklim kuşağı, pek çok mikro klima bölgeleri bulunan ülkemiz ikiye bölünerek bir sistem oluşturulmuştur. Türkiye'de kullanılan bu sistemde iklimle yeterince yer verilmediği için Adana'daki I. Sınıf arazi ile Kars'taki I. Sınıf arazi aynı değerlendirmeye tabi tutulmaktadır. Oysa Adana'daki IV. Sınıf arazi Kars'taki I. Sınıf araziden tarımsal üretim yönünden daha ekonomiktir. AKK'nın yayınlandığı kitapçığın ilk sayfasında (Ek 3a) yeniden gözden geçirileceği ve ilaveler yapılacağı' da ifade edilmiştir. Çünkü altmışlı yıllarda ülkemizde yeterince iklim, toprak ve diğer arazi verilerini bulmak mümkün değildi. (1960'larda ülkemizde kağıt ve karasaban vardı.) Buna rağmen bu güne kadar 1965 tarihli bu çalışmaya hiçbir ilave yapılmamıştır. 1989 yılından itibaren Tarım Arazilerinin Tarım Dışı Amaçla Kullanılmasına Dair Yönetmelikle birlikte tarım arazilerinin amaç dışı kullanılması içinde bu sistem kullanılmaya başlanmıştır. Oysa bu sistemi hiçbir Ülke bu amaçla kullanmamaktadır. Bu sistemin kullanım amacı bölgesel veya ülkesel makro planlamalar ve tarım arazilerinde toprak erozyonunu önlemektir. Dava dilekçesinde bu sistemin tüm dünyada uygulandığı iddiasına yer verilmiştir. ABD'de geliştirilmiş bu sistem o ülkede bile tarım arazilerinin tarım dışı amaçlı kullanılmasını önlemek amacıyla kullanılmamaktadır. (EK.6) Kanada'da yine ABD'ndekine benzer bir sistem kullanılmaktadır (EK 11). Avrupa Ülkelerinin hiç birisinde bu sistem kullanılmamaktadır. Avrupa'da tamamen yerel yönetimlerin yerleşim ve sanayi planlaması yapması aşamasında yerel birimlerin ihtiyacı gözetilerek karar verilmektedir. Esas alınan kriterler tamamen plan bütünlüğü, ekonomik veriler ve çevresel endişelerdir. AKK planının hiçbir yerinde yoktur. Hal böyle iken dünyanın kullandığını iddia etmek konunun kulaktan dolma bilgiler olduğunu ortaya koymaktadır. Yönetmelikte getirilen tanımlar ve yeni sınıflama yaklaşımı dünyada

kullanıldığı gibi yerli kaynaklarda da yer almıştır. (EK4-10). Eklerde görüleceği gibi tarım arazilerinin tarım dışı amaçla kullanılması için kullanılan sistem tamamen tarım arazilerini kendi içinde tarımsal önemine göre kategorize edilmesidir. Tanımların da nerelerden alındığını göstermek için ekte yer alan değişik ülkelerin ve uluslar arası kuruluşların (FAO) uygulamalar ve ülkemizdeki kaynakları, hatta ZMO tarafından 2003 nisan ayında yayınlanmış Teknik Yayınlar Dizisi no;2 adlı kitabın 42. sayfasında ABD'nin tarım arazilerinin tarım dışı kullanımında hangi sistemi kullandığını görülmektedir (EK.10).

Dava dilekçesinde VIII. Sınıf arazinin tarım arazisi olmadığı hususunun gözardı edildiği anlaşılmaktadır. Yani davacının tüm yerleşimlerin Ağrı dağının tepesine, Sultan sazlığına veya sahil kumullarına yapılmasını öngörme anlamına gelen VIII. Sınıf arazileri istemesi yapılan değerlendirmelerin gerçeklikten ne kadar uzak olduğunun açık bir göstergesidir. Yukarıda neler olduğu açıklanan VIII. sınıf araziler tarım arazisi değildir.

Yönetmelik uygulamasının Bakanlığımız tarafından yürütülmeye başlamasından sonra yaklaşık dört yıl içerisinde; ülkemizde sadece AKK sınıflamasının kullanılıyor olmasının tarım arazilerini koruyamayacağı, önemli rant getirisi olan spekülatif arazi satışları ve yanlış planlamaların yapılmasına neden olacağı anlaşılmıştır.

Dava konusu yönetmeliğin daha önce mülga Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından uygulanan yönetmelikten en önemli farkı arazinin fiziksel özellikleri esas alınarak yapılan Arazi Kullanma Kabiliyet Sınıflaması (AKK) yerine AKK sisteminde tespit edilen kriterleri de kapsayacak şekilde, arazinin tarımsal özellikleri ve kullanma şeklinin ülkesel, bölgesel ve yerel öneminin de değerlendirmelerde dikkate alınmasıdır. Standart-I esaslarına göre yapılan AKK sınıflamasının sadece fiziksel arazi özellikleri (Toprak derinliği, meyil, erozyon gibi) dikkate alınarak yapılan bir değerlendirme olması arazinin tarımsal yönünün yeterince değerlendirilmemesidir. Özellikle yerleşim alanları çevresinde tarım arazilerinin korunması yeterince sağlanmadığı gibi plansız ve düzensiz yapılaşmalar artmakta idi. Ülke ekonomisini zarara uğratan sonuçları olan bu değerlendirmenin önlenmesi için dava konusu Yönetmelikte AKK yerine planlı alanlara yakın yerlerde tarımsal özelliklerin değerlendirilmesini öne çıkaran maddelere yer verilmiştir. Örneğin arazinin fiziksel özellikleri dikkate alındığında Çukurova gibi tarımsal öneme haiz ovalarda IV. Sınıf bir araziye izin verilmesi gerekmektedir. Getirilen yeni sistemle bu arazinin ekonomik üretim, konum ve tarımsal verimlilik gibi nedenlerle korunması sağlanmaktadır. AKK sınıflamasına göre Bakanlığımız ana binası önünde yer alan Güven parkın I. Sınıf arazi olması nedeniyle tarımda korunması; eski Çevre Bakanlığı ile Mülga Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü arasında kalan I. ve II. Sınıf arazilerin tarımsal amaçlı korunma zorunluluğu vardır. Oysa bu arazilerde ekonomik olarak tarım yapılması mümkün değildir. Tarımsal bütünlüğü olmayan bu arazilere ne traktör ne de başka bir tarımsal iş makinesinin girmesi ekonomik ve fiziki olarak mümkün değildir. Eskişehir yolunda veya Güven Parkta traktör veya diğer tarımsal makinelerin çalıştığını düşünmek sanırsanız hayalden öteye gitmez.

Diğer taraftan davacının ülkemiz arazi kaynakları konusunda da bilgilerinin eksik olduğu anlaşılmaktadır. Dava dilekçesinde bir taraftan 27.8 milyon hektar işlenebilir arazi olduğu iddia ediliyor, diğer taraftan ise AKK kast edilerek ilk dört sınıf arazinin işlemeye uygun olduğu ileri sürülüyor. Ülkemizde AKK'ya göre işlemeye uygun toplam arazi miktarı (hali hazır kullanımı orman, mera dikili arazi olanlar dahil) 26 milyon hektar dolayında olup sadece toprak işlenerek tarım yapılan işlemeye uygun arazi miktarı 20 milyon hektardan azdır. Bugün toprak işlenerek tarım yapılan arazi miktarı yaklaşık 26.5 milyon hektardır. Yıllar itibarıyla arazi kullanımının nüfusla ilişkisi, Cumhuriyetimizin yüzüncü yılında ve 21. yüz yıl içerisinde muhtemel durum Bakanlığımız tarafından şöyle hesaplanmıştır.

YILI	NÜFUS	KIRSAL NÜFUS(%)	YERLEŞİM ALANI(Ha) *
1927	13648270	75	500000 ha dan az
1970	35605176	61.5	569400
1983	47864000	50.6	894153
2003	70000000	33	2500000
2023	100000000	10 dan az	3500000
2100	120000000	5 den az	4000000

*: Yerleşim alanları içerisinde köy, kent, konut, sanayi, kültür, turizm gibi bu arazilerde insanlar var olduğundan beri kurulmuş yapılar girmektedir.

Görüldüğü gibi ülkemizde 26,5 milyon hektar tarım arazisi, 21 milyon hektar mera ve 23 milyon hektar orman arazisi mevcut olup bunun önümüzdeki yüz yıl içerisinde 1,5 milyon hektar ilave yerleşim alanıyla tahrip edileceğini, yok olacağını ileri sürmek doğru bir yaklaşım değildir. Dava konusu Yönetmelikle bu dönüşümü ekolojik ve ekonomik yönden ülkemiz yararına en iyi şekilde yapmanın yolunu Bakanlığımız dünyadaki örneklerine uygun olarak bulmuştur. Son yirmi yılda önemli tarım arazilerinden yerleşime açılan toplam alan 500 000 hektar olup 1 milyon hektar ise marjinal tarım arazileri, zayıf mera ve zayıf ormandan dönüştürülmüştür. Bundan sonra da yüz yıllık ihtiyacımız olan 1.5 milyon hektar yerleşim alanlarının marjinal tarım arazilerinden ve diğer düşük potansiyelli alanlardan karşılanması için her türlü planın yapılması yönünde Bakanlığımız çalışmaları devam edecektir. Suya veya havaya yerleşim kurulamayacağına göre herkesin düşüneceği bu yaklaşımı; mevcut yasalar, bilimsel veriler ve dünya tecrübelerinden faydalanarak Bakanlığımız en gerçek bir şekilde davaya konu Yönetmeliği hazırlayarak ortaya koymuştur.

Yukarıda izah edildiği gibi Yönetmelik teknik konularda uluslararası kabul görmüş değerlendirmeleri kapsamakta olup, davacının bu konudaki iddiaları yanlış ve eksik bilgidir kaynaklandığını düşünmekteyiz. Dava dilekçesinde, Anayasadan kalkınma planlarına kadar pek çok mevzuata yer verilmiş ise de, davacının bilimsel temelden ve hukuki dayanaktan yoksun olan eksik yorumlamaya dayanan iddiaları anılan mevzuata uymamaktadır.

Açıklanan sebeplerle; bahse konu Yönetmeliğin iş bu davaya konu yapılan hükümleri Yasaya ve Anayasaya uygun olduğundan, iptali yolundaki davacı taleplerinin hukuki dayanağı bulunmamaktadır.

Ayrıca, 19.07.2005 tarih ve 25880 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 03.07.2005 kabul tarihli ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda konuya ilişkin düzenlemelerin Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içinde tüzük ile yapılacağı hükmü getirildiğinden Bakanlığımız tarafından tüzük hazırlanması çalışmalarına başlanmıştır.

Diğer yandan, dava konusu olayda 2577 Sayılı İYUK'un 3622 Sayılı Yasa ile değişik 27. maddesinde öngörülen, idari işlemin uygulanması halinde telafisi güç veya imkansız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşulları birlikte gerçekleşmemiştir. Bu sebeple, davacının yürütmenin durdurulması talebinin de hukuken geçerli dayanağı bulunmamaktadır.

SONUÇ VE İSTEM: Yukarıda arz edilen ve re'sen nazara alınacak sair nedenlerle, hukuki dayanağı bulunmayan davanın ve öncelikle yürütmenin durdurulması talebinin reddine, yargılama giderlerinin de karşı taraf üzerinde bırakılmasına karar verilmesini arz ve talep ederim.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI ADINA

Behsat İŞERİ

Hukuk Müşaviri

EKLERİ:

- 1) Yönetmelik hazırlama komisyon listesi (1 sayfa)
- 2) İçişleri Bakanlığı ile işbirliği yazışması (2 sayfa)
- 3) TE-Standat I TOPRAKSU 1965 (2 sayfa)
- 4) Uygulama İçin Toprak Bilgisi Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü 1991. M. Yüksel DİZDAR (4 sayfa)
- 5) Land Evaluation (RUS.18) International Institute For Aerospace Survey and Earth Sciences 1995 H. Huizing; K. De Bie The Netherlands (2 sayfa)
- 6) National Land Evaluation and Site Assessment Handbook 1983 310-VI USDA SCS (3 sayfa)
- 7) " Soil Survey Manual" 1993 USDA Handbook no:18 (3 sayfa)
- 8)1539 sayılı ABD Tarım Arazilerini Koruma Politikaları Kanunu (2 sayfa)
- 9) 1994 yılında çıkarılan 4201 sayılı Tarım Arazilerini Koruma Politikaları Kanunu (2 sayfa)
- 10) ZMO tarafından 2003 nisan ayında yayınlanmış Teknik Yayınlar Dizisi no;2 (2 sayfa)
- 11) Kanada Tarım Bakanlığı tarafından tarım arazilerinin amaç dışı kullanımını önlemek için kullanılan Tarım arazileri önem sınıflama sistemi (2 sayfa)
- 12) 25154 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yeter Gelirli Tarımsal İşletme Büyüklüklerinin Tespitine Dair Tebliğ (15 sayfa)
- 13) Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu Kararı (:2 sayfa)

9.1.2.3. TARIM ARAZİLERİNİN KORUNMASI VE KULLANILMASINA DAİR YÖNETMELİĞE KARŞI AÇTIĞIMIZ DAVADA, DANIŞTAY, YÜRÜTMİYİ DURDURMA İSTEMİNİ REDDETTİ - 26.10.2005

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No: 2005/3757

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen: TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

Vekili: Av. Zühal Dönmez, Bestekar Sokak No: 49/5 Kavaklıdere/ANKARA

Davalı: Tarım ve Köyışleri Bakanlığı Ankara

İstemın Özeti: 25.3.2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan "Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik"ın, 4 üncü maddesindeki "tarım arazileri sınıfı", "mutlak tarım arazileri", "dikili tarım arazileri", "özel ürün arazileri", "marjinal tarım arazileri", "örtü altı tarım arazileri", "sulu tarım arazileri", "arsa", "yerleşim alanı" tanımlarının; 6'ncı maddesinin; 8 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesindeki "...12 ve 14 üncü..." ibaresinin; 9 uncu maddesinde yer alan "...marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanır." cümlesinin ve "...ekonomik verimi olmayan dikili tarım arazileri, özel ürün arazileri ve mutlak tarım arazileri sırası takip edilerek karşılanır." cümlesinin; 10 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki, "Marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla..." cümlesinin b, e, f, g bentlerinin; 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki "... her sınıf ve özellikte tarım arazileri, tarımsal faaliyetlerin zarar görmemesi için gerekli tedbirlerin alınması şartıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir." cümlesinin, "b" bendinde yer alan "...üretim, depolama tesisleri ve bunlara ait ek tesisler..." ibaresi ile c, d, e bentlerinin ve aynı maddenin 2 nci ve 3 üncü fıkralarının; 12 nci maddesinin 1 inci fıkrasındaki "...plan ve projeleri İl Müdürlüğü tarafından incelenerek tarımsal nitelikli olduğuna karar verilen diğer

tesislerle..." cümlesi ile 2 inci fıkrasının; 14 üncü maddesinin; 16 nci maddesinin 1 inci fıkrasının 1 inci cümlesinin; 17 inci ve 19 uncu maddelerinin iptali ve öncelikle yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi: Yunus Aykın

Düşüncesi: Dava konusu Yönetmeliğin yayınlanmasından sonra yürürlüğe giren 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanununda, tarım arazilerinin korunması ve kullanılmasına ilişkin usul ve esaslar ile bu arazilerin amaç dışı kullanımına izin vermeye yetkili merciler ayrıntılı olarak düzenlenmiş olup, bu durumda öncelikle Kanun hükümleri uygulanacağından, uygulama imkanı kalmayan dava konusu Yönetmeliğin bazı maddelerine yönelik yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı: Ahmet Alaybeyoğlu

Düşüncesi: Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince, davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, savunmanın geldiği görülmekle yeniden incelendi, gereği görüldü:

Davanın durumu ve uyumsuzluğun hukuki niteliğine göre, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşıldığından yürütmenin durdurulması isteminin reddine 26.10.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Ali GÜVEN

Üye Mehmet ÜNLÜÇAY

Üye Ahmet BAŞPINAR

Üye Kırdar ÖZSOYLU

Üye Nüket YOKLAMACIOĞLU

9.1.3. İSTANBUL TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ ARAZİSİ

9.1.3.1. İSTANBUL TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ ARAZİSİNİN KAT KARŞILIĞI İHALE EDİLMESİ HAKKINDA İDARE MAHKEMESİ'NE YAPILAN YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMLİ BAŞVURU - 20.08.2004

Duruşma ve Yürütmenin durdurulması istemlidir.

23.08.2004 saat 10 da ihalesi yapılacaktır

İSTANBUL İDARE MAHKEMESİ

SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DAVACILAR :

1- T.M.M.O.B. Mimarlar Odası (İstanbul Büyükşehir Şubesi)- Yıldız Sarayı Dış Karakol Binası Beşiktaş/İST

2- T.M.M.O.B. Ziraat Mühendisleri Odası Caferağa Mah.Neşet Ömer Sok.No:19/8 Kadıköy-İST

3- T.M.M.O.B. Şehir Plancıları Odası Emirhan Cad.Bayındır Çıkmazı sok.Uygar Ap.No:1/1 Dikilitaş -Beşiktaş/İST

VEKİLLERİ : Av.İlyas BULCAY- Av.Nezih Şanlı (0216 474 50 53)

Altunizade Sırmaperde cd.Yetimhane sk.No:4/6 Üsküdar- İST

DAVALI İDARE : İstanbul Valiliği Defterdarlık Milli Emlak Daire Başkanlığı Sirkeci İST

KONU :

Davalı İdarece B.07.4.DEF.0.34/06 T.KAPI/14434120101078-519-189 sayılı yazıya konu İstanbul ili Kadıköy İlçesi Erenköy Mahallesi,Bağdat caddesinde bulunan tamamı hazine adına kayıtlı 106 pafta 1098 ada 2 parsel no'lu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın kat karşılığı inşaat yapılması amacıyla ihale edilmesine ilişkin işlemin, hukuka ,yasa ve yönetmeliklere, şehircilik ilkeleri,planlama teknikleri ve kamu yararına aykırılığından dolayı İPTALİNE ve öncelikle ve ivedilikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA karar verilmesi dileğidir. .

ÖĞRENME TARİHİ :

3.08.2004

A Ç I K L A M A L A R

1- İstanbul Valiliği Defterdarlık Milli Emlak Dairesi Başkanlığı'nın B.07.4.DEF.0.34/06 T.KAPI/14434120101078-519-189 sayılı yazısı ile Göztepe Mahalle Muhtarlığı'na gönderilen ihale ilanına konu İstanbul İli Erenköy mahallesi Bağdat caddesinde bulunan tamamı hazine adına kayıtlı,106 pafta,1098 ada, 2 parsel no'lu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın üzerinde yapılacak konut,ticaret(ticari büro),konut ve ticari bürolardan hazinece pay alınmak suretiyle kat karşılığı inşaat yaptırılması ve yine aynı taşınmazın üzerinde bulunan Tarım ve Köyşleri İstanbul İl Müdürlüğü'ne ait hizmet binalarına karşılık tamamı Hazine adına kayıtlı İstanbul İli Küçükçekmece İlçesi Halkalı Mahallesinde bulunan 1 pafta 776 parsel no'lu 176200 m2 yüzölçümlü tarla ziraat mektebi vasıflı taşınmazın üzerine geçerli imar durumuna göre 12000m2 kapalı alanlı yeni hizmet binası yaptırılmak üzere 23.08.2004 günü saat 10.00 da ihaleye çıkarılmıştır

2) TMMOB Mimarlar Odası tarafından İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 27.02.1998 tarihli kararı ile kabul edilip, Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca 16.04.1998 tarihinde onanan ve İhaleye konu olan arazinin de içerisinde yer aldığı Kadıköy 2. etap 1/5.000 ölçekli nazım planının, imar mevzuatına, şehircilik ilkeleri, planlama teknikleri ve kamu yararına aykırı olduğunu ileri sürerek iptali istenmiş, İstanbul 3. İdare Mahkemesi de 2001/160 Esas No ve 2002/606 Karar Nolu kararı ile talep uygun görülerek iptal kararı verilmiştir.

3) Gerek mahkeme kararında gerekse kararın temyiz edilmesi üzerine Danıştay altıncı Dairesininin 16.12.2003 tarih ve 2002/4646 E.,2003/6856 sayılı kararında "dava konusu planlama alanının yoğun bir yerleşik alan olduğu çeşitli plan notları ve mevzi planlarla oluşan bölgedeki mevcut teşekkül aynen korunmuşsa da planlanan alanda büyük oranda sosyal ve teknik donatı alanı eksikliği bulunduğu,bu donatı alanlarının sağlık ve kültürel donatı alanları ile eğitim alanlarının bir kısmının planın yerleşme alanlarının dışında konumlandırılmasının mümkün olduğu;ancak temel eğitim alanlarının özellikle konut yerleşim alanları çevresinde çözümlenmesinin temel plan ilkelerinden olduğu bu nedenle temel eğitim alanlarına ait standart sağlanmadan yapılan bir planlamanın toplumsal yapıya getireceği yükün bu standartları sağlamak için getirilecek yükümlülüklerin çok üzerinde olduğu ve bu nitelikleri taşıyan planda şehircilik ve planlama ilkeleri ile kamu yararına uyarlık görülmediği" hususu iptalin gerekçesi yapılmıştır.

4) Söz konusu karar hakkında davalı İst.Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca karar düzeltme talebinde bulunulmuşsa da Danıştay 6. dairesininin 08.06.2004 tarihli 2004/1293 E. 2004/3574 K.sayılı kararı ile istem reddedilerek karar kesinleşmiştir.

5) Bu kesinleşen kararın özünde de açıkça anlaşılacağı gibi bölgede çeşitli nedenlerle oluşmuş bulunan yoğunluk plan esaslarının inanılmaz oranda üstündedir.Ve çok

büyük bir donatı alan eksikliği bulunmaktadır.Bu nedenle bölgede yeni bir yoğunluk getirilmesi mümkün görülmemektedir.hakkında yargı kararı bulunulan bir bölgede yoğunluk artıracı plan değişikliği yapılamayacağı açıkken ,Yapılandırma koşulları belirlenmeden,ve mevcut yapılandırma koşullarına aykırı bir ihale yapılması usulsüzdür.ayrıca bunun ayıplı bir satış da olacağı açıktır.İhaleye katılanları eksik ve yanlış bilgi ile gerçekleştirmesi imkansız olan bir yapılandırmayı mümkün göstererek yanılmaktadır.

Aksine İmar Kanununun gereği eksik olan donatı alanlarının öncelikle kamusal alanlardan başlamak üzere yoğunlukların donatı alanına dönüştürülmesi yoluyla çözümlenmesi gerekmektedir.

6) Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik (Değişik: 17/3/2001-RG: 24345/1 md.)'in 27. maddesinde; imar planlarında bulunan sosyal ve teknik alt yapı alanlarının kaldırılması, küçültülmesi veya yerlerinin değiştirilmesine dair plan değişikliklerinin zorunluluk olmadıkça yapılamayacağı, zorunlu hallerde ise böyle bir değişiklik yapılabilmesi, kaldırılan sosyal ve teknik alt yapı alanının hizmet götürdüğü bölge içinde eşdeğer yeni bir alanın ayrılması koşuluna bağlı olduğu belirtilmektedir . Yargı kararına dayanak olan noktalarından biri de bu konu olmuştur.

- Kadıköy'de kişi başına düşen yeşil alan 3,5-4 m2 dir.
- İstanbul Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde kişi başına düşen yeşil alan 2 m2 civarındadır.
- Avrupa Birliği'nin bu konudaki standardı kişi başına 10 m2 dir.
- Kadıköy Belediyesi'nin yeni imar planlarında hedefi kişi başına yeşil alan 10 m2 dir.

Ülkemizde tüm yapılan düzenlemeler Avrupa Birliği'ne uyum için yapıldığına göre, kişi başına düşen yeşil alanın da 10 m2 ye çıkarılması bu çabalara yansımalıdır.

Planlamada ilke olarak yeşil alanlar (sosyal donatı alanları) öncelikle Hazine arazilerinden ayrılmakta, bir yetersizlik olması halinde şahıs parselleri de istimlak edilebilmektedir. Kişi başına 3,5-4 m2 yeşil alan düşen Kadıköy'deki Hazine arazileri öncelikle yeşil alan olarak düşünülmesi gerekirken kat karşılığı satılması kabul edilebilir değildir.! Zira, İstanbul Tarım İl Müdürlüğü'nün üzerinde yer aldığı 2 nolu parsel Bağdat Caddesi boyunca nadir yeşil alanlardan biridir. Tarım İl Müdürlüğü'nün buradan kaldırılması herhangi bir nedenle çok gerekli ise bu alan herkese açık yeşil alan haline dönüştürülmelidir. Zira alan içerisinde muhafaza edilmesi gereken içerinde çok değerli ağaçlarında bulunduğu 370 adet ağaç bulunmaktadır ve özenli çevre düzenlemesi ile de Bağdat Caddesi'nin nadir yeşil alanlarındandır.

7) Tarım İl Müdürlüğü'nün şu anda üzerinde bulunduğu 2 nolu parsel, Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan tarafından ipekciliği teşvik için dut fidanı, bağcılığı geliştirmek için bağ çubuğu yetiştirmek amacıyla vakfedilmiştir. Vakfi mumtazdır (=kaydı, kuydu, gayesi belli olan vakıftır).

Bu saha çeşitli kişiler elinde amacına uygun çalıştırılmış, son sahibi Mısırlı Andon Efendi (Ermeni)'nin 1927 yılında ölmesinden sonra aynı yıl kadastro görüp aynı amaçla kullanılmak üzere Tarım Bakanlığı'na tahsis edilmiştir. Tarımsal amaçla kullanılmak üzere vakfedilmiş bir arazidir şerhi konmuştur.

Çeşitli hükümetler tarafından başka amaçlarla kullanılmaya teşebbüs edilmesine karşın tapuda tarımsal amaçla kullanılması şerhi yüzünden kullanılamamıştır.

Demokrat Parti Hükümeti sırasında Tarım Bakanı Nedim Ökmen bu sahayı Atlı Spor Kulübü ve Manej (atların eğitildiği alan) olarak kullanmak istemiş, şerh yüzünden amacına ulaşamamıştır.

Adalet Partisi'nin Ulaştırma Bakanı Nahit Menteşe de bu parseli Devlet Demir Yolları sosyal tesisi olarak değerlendirmek istedi ise de tapudaki şerh yüzünden başarılı olamamıştır.

İstanbul Valilerinden Orhan Ergü zamanında da Defterdarın önerisiyle Maliye Meslek Lisesi yapılmak istenmiş ancak başaramamıştır.

1985-86 yıllarında Turgut Özal'da Kadıköy Belediyesi'ne (Başkan Osman Hızlan) bu alanı vermek istemiş ancak tarım amacı dışında kullanılamayacağı anlaşılınca devir gerçekleştirilememiştir.

8) Gıda Yasası'nın gıda alanıyla ilgili birçok yetkiyi Tarım Bakanlığı'nda toplaması nedeniyle yaklaşık 10 milyonluk bir kentte bulunan Tarım İl Müdürlüğü'nün iş yükünün büyük bölümünü gıda ithalat-ihracat ve denetimi oluşturmaktadır. Gıda şirketlerinin büyük bölümünün kent merkezinde bulunması İstanbul Tarım İl Müdürlüğü'nün Anadolu Yakası'nın merkezinde bulunması ve Avrupa Yakası'nın merkezi ile de vapur gibi tek vasıta ile bağlantısı olması hizmet kolaylığı sağlamaktadır Ayrıca Müdürlük Haydarpaşa ve Erenköy gümrüklerine de çok yakın bir konumdadır.

9) İhale ilanında da belirtildiği üzere Küçükçekmece İlçesi, Halkalı Mahallesi'nde bulunan 776 parsel numaralı, tarla ziraat mektebi vasıflı arazi üzerinde Halkalı Ziraat Okulu bulunmaktadır. Tarım sitesi oluşturulması amacıyla bu saha İstanbul Tarım İl Müdürlüğü'nün yerleşmesi için önerilmiştir. Zira, Bağdat Caddesindeki 2 nolu parselin dar geldiği, ihtiyaca cevap vermediği çalışanlar tarafından da belirtilmiştir. Halkalı'daki parsel 2 nolu Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun arkeolojik SİT alanında kalmaktadır.

10) Kadıköy Belediyesi tarafından halk katılımı, kentsel yoksulluk , kentsel yönetim , kentsel planlama'ya ilişkin sorumlu yerel yönetim anlayışı ile Belediye Meclisinin 11.02.2004 gün ve 2004/6 sayılı kararı ile 17.05.2004 tarihinde kurulan ve bileşiminde Kadıköy'deki tüm Kamu Kurum ve Kuruluşları ile Belediye Meclisi İhtisas Komisyonları Başkanları, Üniversite Rektörleri , Meslek Odaları , Sivil Toplum Kuruluşları , Mahalle Gönüllüleri Başkanları , Muhtarlar , Belediye ilgili Müdürlükleri temsilcilerini bulunduran Kent Konseyi (EK-6) ile tüm Kadıköylüler ile diğer İstanbulluların karşı çıktığı bu ihale işlemi kamuoyu duyarlılığını da harekete geçirmiştir.

11) Dava konusu arazi çevresinde ikamet eden müvekkililerim ile davacı sivil toplum kuruluşları ihaleden doğrudan etkilenen konumundadırlar.

12-,Yukarıda açıkladığımız nedenlerle Davalı İdarece B.07.4.DEF.0.34/06 T.KAPI/14434120101078-519-189 sayılı yazıya konu İstanbul ili Kadıköy İlçesi Erenköy Mahallesi,Bağdat caddesinde bulunan tamamı hazine adına kayıtlı 106 pafta 1098 ada 2 parsel no'lu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın kat karşılığı inşaat yapılması amacıyla ihale edilmesine ilişkin yasalara açıkça aykırı olan ve telafisi imkansız zararlara yol açacak olan işlemin hukuka ,yasa ve yönetmeliklere, şehircilik ilkeleri,planlama teknikleri ve kamu yararına aykırılığından dolayı İPTALİNE ve öncelikle ve ivedilikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA ve yapılacak keşif , bilirkişi incelemesi sonucu İptaline karar verilmesini talep zarureti doğmuştur.

HUKUKSAL NEDENLER :

İmar Kanunu,İhale kanunu, Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik (Değişik: 17/3/2001-RG: 24345/ diğer ilgili mevzuat

DELİLLERİMİZ :

Davalı İdarece B.07.4.DEF.0.34/06 T.KAPI/14434120101078-519-189 sayılı yazıya konu ihale ilanı, Tüm yazışmalar , 16.04.1998 onaylı Kadıköy 2 Etap 1/5000 Ölçekli

Nazım İmar Planı , İstanbul 3. İdare Mahkemesi de 2001/160 Esas No ve 2002/606 Karar Nolu kararı Keşif , Bilirkişi İncelemesi sair deliller.

NETİCE VE TALEP :

Yukarıda açıkladığımız nedenlerle Davalı İdarece B.07.4.DEF.0.34/06 T.KAPI/14434120101078-519-189 sayılı yazıya konu İstanbul ili Kadıköy İlçesi Erenköy Mahallesi,Bağdat caddesinde bulunan tamamı hazine adına kayıtlı 106 pafta 1098 ada 2 parsel no'lu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın kat karşılığı inşaat yapılması amacıyla ihale edilmesine ilişkin işlemin, hukuka ,yasa ve yönetmeliklere, şehircilik ilkeleri,planlama teknikleri ve kamu yararına aykırılığından dolayı İPTALİNE ve öncelikle ve ivedilikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA karar verilmesi dileğidir. .

Davacılar vekili

Av.İlyas BULCAY

EKLERİ:

- 1) Vekaletnameler (EK-1)
- 2) B.07.4.DEF.0.34/06 T.KAPI/14434120101078-519-189 sayılı yazıya konu ihale ilanı, (EK-2)
- 3) İstanbul 3. İdare Mahkemesi de 2001/160 Esas No ve 2002/606 Karar Nolu kararı (EK-3)
- 4) Danıştay altıncı Dairesinin 16.12.2003 tarih ve 2002/4646 E.,2003/6856 sayılı kararı (EK-4)
- 5) Danıştay 6. dairesinin 08.06.2004 tarihli 2004/1293 E. 2004/3574 K.sayılı kararı (EK-5)

9.1.3.2. İSTANBUL TARIM İL MÜDÜRLÜĞÜ ARAZİSİNİN, RANTA TESLİMİNE KARŞI, ODA'MIZ MAHKEMEDEN, YÜRÜTMENİN DURDURULMASI KARARI ALDI - 22.08.2005

T.C. İSTANBUL 6. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO: 2004/2041

DAVACI VE YÜRÜTMENİN DURDURULMASINI İSTEYEN:

- 1- TMMOB Mimarlar Odası
- 2- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası
- 3- TMMOB Şehir Plancıları Odası
- 4- TMMOB İnşaat Mühendisleri Odası
- 5- Taner TÜZÜN
- 6- Mefharet Handan ÇALIŞIR
- 7- Hatice Ayla DOYUM
- 8- Ali İlhan MENDERES
- 9- Merih Yeşim MENDERES

VEKİLİ: Av. İlyas BULCAY Altunizade Sırmaperde Cad. Yetimhane Sk. No: 4/6 Üsküdar / İSTANBUL

DAVALI: İstanbul Defterdarlığı

İSTEMİN ÖZETİ: İstanbul İli, Kadıköy İlçesi, Erenköy Mahallesi, Bağdat Caddesinde bulunan tamamı Hazine adına kayıtlı 106 pafta, 1098 ada, 2 parsel nolu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın kat karşılığı inşaat yapılması amacıyla ihale edilmesine ilişkin işlemin, ihaleye konu olan arazinin de içerisinde yer aldığı 16.04.1998 onay tarihli Kadıköy 2. Etap 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planının İstanbul 3. İdare Mahkemesinin E: 2001/160; K: 2002/606 sayılı kararıyla iptal edildiği, anılan Mahkeme kararının Danıştay 6. Dairesinin 16.12.2003 günlü E: 2002/4646; K: 2003/6856 sayılı kararıyla da onandığı, sözkonusu kararda, dava konusu planlama alanının yoğun bir yerleşik alan olduğu, çeşitli plan notları ve mevzi planlarla oluşan bölgedeki mevcut teşekkül aynen korunmuşsa da planlanan alanda büyük oranda sosyal ve teknik donatı alanı eksikliği bulunduğu hususu iptal gerekçeleri arasında sayıldığı, hakkında kesinleşmiş yargı kararı bulunan bir bölgede yoğunluk artırıcı plan değişikliği yapılamayacağı açıkken yapılandırma koşulları belirlenmeden ve mevcut yapılandırma koşullarına aykırı bir ihale yapılmasının usulsüz olduğu, kişi başına 3.5-4 m2 yeşil alan düşen Kadıköy'deki Hazine arazileri öncelikle yeşil alan olarak düşünülmesi gerekirken kat karşılığı satılması kabul edilemeyeceği, İstanbul İl Tarım Müdürlüğü'nün buradan kaldırılması herhangi bir nedenle gerekli ise bu alanın herkese açık yeşil alana dönüştürülmesi gerektiği zira alan içerisinde muhafaza edilmesi gereken içlerinde çok değerli ağaçların da bulunduğu 370 adet ağaç bulunduğu, anılan parselin Kanuni Sultan Süleyman'ın kızı Mihrimah Sultan tarafından ipekçiliği teşvik için dut fidanı, bağcılığı geliştirmek için bağ çubuğu yetiştirmek amacıyla vakfedildiği, bu nedenle de tapusunda bağ olarak görüldüğü, anılan yerin son sahibinin 1927 yılında ölmesinden sonra aynı yıl kadastro görüp aynı amaçla kullanılmak üzere Tarım Bakanlığına tahsis edildiği, "Tarımsal amaçla kullanılmak üzere vakfedilmiş bir arazidir" şerhi konulduğu, imar durumunun dikkate alınmadığı, hukuka aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istemiyle açılan davada yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

SAVUNMANIN ÖZETİ: Dava konusu bağ vasıflı taşınmazın tamamı 20.01.2004 tarihinde kadastro tespiti suretiyle Hazine adına tescil edildiği, İl Müdürlüğü hizmetlerinde kullanılmak üzere Tarım ve Köyşleri Bakanlığına tahsisli iken anılan Bakanlığın uygun görüşlerine istinaden mevcut mevzuat ve genel mali politikalar çerçevesinde satılarak değerlendirilmesi kapsamında Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün 26.05.2004 günlü yazıları ve Bakanlık Makamının 24.05.2004 günlü olurlar ile uygun görülmesi üzerine taşınmazın pazarlık ihalesi 23.08.2004 tarihinde yapılmış ve İhale Komisyonunun 23.08.2004 günlü 1 nolu kararı ile verilen tekliflerin tercihe layık görülmediğine karar verildiği, taşınmazın kesinleşmiş uygulama imar planında sosyal donatı alanı dışında resmi kurum sahası olarak planlandığı, taşınmazın tapu kaydında temini Mihrimah Sultan Vakfı Şerhi Vakıflar Bölge Müdürlüğü'nün 16.04.2003 günlü 2-41/574 sayılı yazılarına istinaden 11.08.2004 günlü 5338 yevmiye ile sildiden terkin edildiği, sözkonusu taşınmaz malla ilgili yapılan kat karşılığı ihalesi mevcut mevzuat ve genel mali politikalar çerçevesinde usul ve esas yönünden yasalara uygun olduğu ileri sürülerek davanın reddi gerektiği savunulmaktadır.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren İstanbul 6. İdare Mahkemesince dava dosyası incelenerek, davacının yürütmenin durdurulması istemi hakkında gereği düşünüldü;

Dava, İstanbul İli, Kadıköy İlçesi, Erenköy Mahallesi, Bağdat Caddesinde bulunan tamamı Hazine adına kayıtlı 106 pafta, 1098 ada, 2 parsel nolu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın kat karşılığı inşaat yapılması amacıyla ihale edilmesine ilişkin işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

3194 sayılı İmar Kanununun 3. maddesinde, herhangi bir sahanın, her ölçekteki plan esaslarına, bulunduğu bölgenin şartlarına ve yönetmelik hükümlerine aykırı maksatlar için kullanılmayacağı hükmüne yer verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; Kadıköy İlçesi, Erenköy Mahallesi, Bağdat Caddesinde bulunan tamamı Hazine adına kayıtlı 106 pafta, 1098 ada, 2 parsel nolu 21440.50 m2 yüzölçümlü bağ vasıflı taşınmazın İl Müdürlüğü hizmetlerinde kullanılmak üzere Tarım ve Köyişleri Bakanlığına tahsisli iken Maliye Bakanlığının 24.05.2004 günlü 347 sayılı olurları ile sözkonusu taşınmaz üzerinde yapılacak konut ve ticari bürolardan Hazineye pay alınmak suretiyle kat karşılığı inşaat yapılması amacıyla ihale edilmesi ve bu taşınmaza karşılık Tarım ve Köyişleri Bakanlığı İstanbul İl Müdürlüğüne Küçükçekmece Halkalı Mahallesinde bulunan mülkiyeti Hazineye ait 1 pafta, 776 parsel nolu taşınmaz üzerinde yeni hizmet binası yapılması, teklife konu plan ve projesine göre Hazineye ait taşınmazların imar plan tadilatlarının yüklenici tarafından yaptırılmasının uygun görülmesi üzerine, taşınmazın pazarlık ihalesinin 23.08.2004 tarihinde yapıldığı ve verilen tekliflerin tercihe layık görülmediği anlaşılmaktadır.

Bakılan davada konut ve ticaret büroları yapılmak üzere ihaleye çıkartılan taşınmazın kesinleşmiş uygulama imar planında sosyal donatı alanları dışında resmi kurum sahası olarak planlandığı, öte yandan anılan taşınmazın da içinde bulunduğu 16.04.1998 onay tarihli Kadıköy 2. Etap 1/5000 ölçekli Nazım İmar Planının İstanbul 3. İdare Mahkemesinin 29.03.2002 günlü E: 2001/160; K: 2002/606 sayılı kararıyla dava konusu planlama alanının yoğun bir yerleşik alan olduğu, planlanan alanda büyük oranda sosyal ve teknik donatı alanı eksikliği bulunduğu hususu vurgulanarak iptal edildiği görülmektedir.

Bu durumda anılan taşınmazın imar planında ayrıldığı amacı dışında kullanımına yönelik olarak ihaleye çıkartılması ve yukarıda anılan kesinleşmiş yargı kararıyla belirlendiği üzere taşınmazın bulunduğu alanın yoğun bir yerleşik alan olması büyük oranda sosyal ve teknik donatı alanı eksikliği bulunması nedeniyle yoğunluk artırıcı etkisi de dikkate alındığında dava konusu ihale işleminde hukuka ve kamu yararına yararlık bulunmamıştır.

Açıklanan nedenlerle 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27. maddesi uyarınca açıkça hukuka aykırı olan ve uygulanması halinde telafisi güç, zarar doğuracak nitelikte bulunan dava konusu işlemin teminat aranmaksızın dava sonuna kadar yürütülmesinin durdurulmasına, 17.12.2004 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Sevtap ÖZBİLGİN ÜYE Lütfiye BOCUTOĞLU ÜYE Sevda KÖSEDAĞI

9.1.4. FORMULA -1

9.1.4.1. BAKANLAR KURULUNCA KABUL EDİLEN "İSTANBUL TUZLA AKFIRAT TEPEÖREN TURİZM MERKEZİ" (FORMULA 1) KARARI HAKKINDA DANIŞTAYA YAPILAN İPTAL BAŞVURUSU – 20.08.2004

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

Sunulmak Üzere ;

İSTANBUL İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

Yürütmenin durdurulması istemlidir.

DAVACILAR :

1- T.M.M.O.B. Mimarlar Odası (İstanbul Büyükşehir Şubesi)-Yıldız Sarayı Dış Karakol Binası Beşiktaş/İST

2- T.M.M.O.B. Şehir Plancıları Odası Emirhan Cad.Bayındır Çıkmazı sok.Uygar Ap.No:1/1 Dikilitaş -Beşiktaş/İST

3- T.M.M.O.B. Ziraat Mühendisleri Odası Caferağa Mah. Neşet Ömer Sok.No:19/8 Kadıköy-İST

VEKİLİ : Av.İlyas BULCAY-Altunizade Sırmaperde Cd. Yetimhane Sk.4/6 Üsküdar

DAVALI İDARELER:

1- Başbakanlık Bakanlıklar – ANKARA

2- Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Bakanlıklar – ANKARA

KONU :

Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca hazırlanan, onanan , ilan edilmeyen 29.07.1980 onanlı 1/50.000.ölçekli İstanbul Metropolitan Alan Planında Orman alanı ve ağaçlandırılacak alan kullanımında kalan bir kısım alanda (İstanbul İli Tuzla İlçesi Akfırat Beldesi Karaaliler Mevkii 9-10-11 Pafta 1092 ve 1093 parseller) Formula 1 İstanbul Otomobil ve Diğer Motorlu Araçlar Spor ve Yarışma Alanına dönüştürülmesi amacıyla hazırlanan 1/50.000.ölçekli Plan değişikliği ve bu plana göre hazırlanan 1/5.000.ölçekli ve 1/1000 ölçekli nazım ve uygulama imar planlarının ve bu planlara dayanak olan 13 mayıs 2004 tarihinde resmi gazetede yayınlanan 2004/7214 sayılı 28.04 2004 tarihinde Bakanlar kurulunca kabul edilen "İstanbul Tuzla Akfırat Tepeören Turizm Merkezi" kararının (EK-2) hukuka , Anayasaya, Yasalara şehircilik bilimine, ve kamu yararına aykırılığı nedeniyle İPTALİNE ve öncelikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA karar verilmesi istemidir.

ÖĞRENME TARİHİ :

28.05.2004 (Uygulama işlemi olan planların varlığının Bayındırlık Bakanlığınca resmi olarak kabul edildiği 13 Mayıs 2004 tarih ve Dosya:341432003 Sayı:B.09.TAU.0.17.00.00 1166 Konu plan istemi başlıklı cevabının (EK-1) tebliğ tarihi)

AÇIKLAMALAR:

1 -TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesine yapılan sözlü müracaat ve şikayetler üzerine Akfırat Beldesi sınırları dahilinde yasal olmayan imar faaliyetlerinin bulunduğu duyumu alınmış ve yerinde yapılan incelemede şikayet konusu alanda imar faaliyetinin devam etmekte olduğu tespit edilmiştir.

2-Formula 1 yarışları kapsamı gereği yapılacak yatırımlar; yarış pisti, golf alanı, oteller, konaklama evleri, bakım atölyeleri, yedek parça üniteleri, üniversite, vb.. ile bulunduğu bölgeyi hatta ülkeyi kalkındıracak bir gelişmeye neden olmaktadır. Bu tür yatırımlar ülkenin kalkınmada öncelikli alanları olarak belirlenen geri kalmış bölgelerin kalkınması için bir araç olarak görülerek kalkınma planlarında bu anlamda belirlenmiş bölgelere, kentlere yapılmalıdır. İstanbul'un bu kapsamda bir kent olmadığı aşikardır.

3-Planlama ölçeklerarası hiyerarşi ilişkisine dayalı bir disiplindir. Her plan kendinden önceki üst ölçekli plan kararlarına uymak zorundadır. Söz konusu alan 1980 tarihli 1/50000 ölçekli Büyük İstanbul Nazım imar planında kısmen orman kısmında ağaçlandırılacak alan kapsamında kalmaktadır.

4-Planlama da "plan bütünlüğü" esastır. Buna göre İstanbul metropoliten Alanı'nın doğu ve batı yakaları gelişme süreci içinde kent ve hatta bölge için farklı roller üstlenmektedir. Bu anlamda kent bütünü de özellikle TEM otoyolunun kuzeyinde kalan orman, su havzaları kentin;

1. Su kaynakları

2. Rekreasyon alanları yaban hayatı ve yabanıl fauna

3. Bitki örtüsü

4. Kentin nefes almasını sağlayan açık alanlar bakımından önemlidir.

Özellikle doğu yakası sahip olduğu değerler açısından daha da önemlidir. Ayrıca sözkonusu Formula 1 etkinliğinin Orman alanı veya İstanbul'un içme suyu ihtiyacının %40'ının sağlandığı havza alanının ekosistemleri ile zorunlu bir bağı bulunmamaktadır.

5-Formula 1 sürekli söz edildiği gibi sadece 5 km'lik bir yarış pisti değildir. Gelecek olan yada yarışlar kapsamında gelmesi zorunlu olan diğer yatırımlarla kentin doğu yakasında yeni çekim odağı, alt merkezler oluşturacaktır. Tarihsel gelişim süreci içinde belirli dönemlerde noktasal yatırım kararlarının neden olduğu kontrolsüz gelişmelere sahne olmuş ve pek çok tarihsel, doğal kültürel niteliğini kaybetmiş olan bu dünya kenti yeni yatırım kararları ile lineer gelişme sürecine girecektir ki yeni planlama yada plansızlık sorunları ile karşı karşıya kalacaktır.

6-Diğer taraftan yatırımın ekonomik boyutunda, yarışlar için yapılacak pist için toplam yatırım yaklaşık olarak yüz milyon dolardır. Yukarıda değinildiği gibi bu yatırım programı sadece pist için olmayıp yeni bir bölge oluşumuna yönelik olacaktır. Böyle bir gereklilik ve planlama kararı bulunmamaktadır. Bugün ulaşım ve alt yapı sorunları bulunan ve Kurtköy havaalanı ile cılız bir karayolu bağlantısı dışında başka bir ulaşım ağı bulunmayan söz konusu alan için kaldı ki bu spor türünün özelliği gereği havaalanı ile birlikte karayolu ve raylı sistem ulaşım ağına ihtiyaç olacaktır. Gelecek olan nüfus (yarışçı ve ziyaretçi olarak) düşünüldüğünde yapılacak olan ulaşım yatırımlarının maliyeti düşünülmemiştir. Ülkemizde kentlerin gelişiminin özellikle karayoluna bağlı olduğu özellikle de İstanbul kentinin E-5 ve TEM otoyolları paralelinde kontrolsüz geliştiği düşünülecek olduğunda yeni rant ve spekülasyon kavgaları, haksız kazançlar da dikkate alınmamıştır. (Bu tartışmalar başlamıştır)

7 -Formula 1 yarış pisti ve tesisleri yapımı için başlatıldığı öğrenilen ve (EK-3) Hazinedar Sadri Ali Mehmet Süheyl Vakfına ait Hazinedar İstanbul İli Tuzla İlçesi Tepeören Köyü Karaliler Çiftliği 9-10-11 Pafta 1092 parsel 1.090.000.000.m2 ve yine Sadri Ali Mehmet Süheyl Vakfına ait Hazinedar İstanbul İli Tuzla İlçesi Tepeören Köyü Karaliler Çiftliği 9-10-11 Pafta 1093 parsel 1.180.000.000.m2 arazilerde sürdürülen bu faaliyetler Anayasa'ya, Uluslararası sözleşmelere , Yasalara , Üst Ölçekli planlara ,1984 tarihli Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliğine,İSKİ Su Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliği'ne , Yargı kararlarına , Şehircilik ilkelerine ve kamu yararına aykırı olarak devam etmektedir.

8- Bu nedenle bir taraftan Akfırat Belediyesine ve Orman Bölge Müdürlüklerine gerekli müracaatlar yapılmakla beraber Bayındırlık Bakanlığı'na yapılan müracaata verilen 13 Mayıs 2004 tarih ve Dosya:341432003 Sayı:B.09.TAU.0.17.00.00 1166 Konu plan istemi başlıklı cevapta ilgili alana ilişkin bir planın varolup olmadığı konusundaki bilgi isteğimiz değerlendirilmiştir. Yazıda "sözkonusu alana ait 1/50.000.ölçekli plan değişikliği ve bu değişikliğe göre hazırlanmış olan 1/5000 ve 1/1000 ölçekli plan değişikliği ve uygulama imar planları 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 9. maddesi uyarınca onaylanarak ilgi (b) yazımızla ilgili kurumlara dağıtımı yapılmıştır" denilmiştir.(EK-1)

9-Aynı yazıda "bahse konu planların İstanbul Valiliği Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü'nden veya Akfırat belediye Başkanlığı'ndan temin edilebileceği" belirtilmişse de yaptığımız müracaatlara karşın hala dahi planlara ulaşmak mümkün olmamıştır. Bu durum bilgi alma hakkının engellenmesidir.

10- Akfırat belediye Başkanlığına yazılan 09.04.2004 tarih ve 24.06.1406 sayılı yazıyla sözkonusu planlar istenmişse ; Belediyece verilen 16.06.2004 tarih ve A.B.05.99.216/370-458 sayılı yazıda " alanın 1/50.000.ölçekli formula-otomobil ve diğer motorlu araçlar spor ve yarışma alanları metropoliten alan nazım imar planı tadilatı.1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planları Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından 09 Eylül 2003 tarih ve 341432003 plan nosu ile re'sen onaylandığı formula

-otomobil ve diğer motorlu araçlar spor ve yarışma alanları olarak planlanmıştır" denilmiş ve onaylı imar palanlarına göre imar durumu yazılmıştır dolayısıyla Planlara henüz ulaşılmeden bu bilgiler ışığında dava dilekçesi hazırlanılmak zorunda kalmıştır.

Buna göre;

* E:0.06 , H max = 40.50 metre sadece yarışma pistinde yer alan kuleler içindir.Diğer tesislere ilişkin yükseklikler İSKİ görüşü alınmak sureti ile avan projesince belirlenecektir.)

* Kırsal yerleşmelere ulaşımı sağlayan 14.50 metrelik yol kamuya terk edilmeden inşaat uygulamasına geçilemez

- Tüm iç yollar, yarış pistleri ve tüm otoparklar özel mülkiyette kalacaktır.
- Emsal kadastral parsel üzerinden hesaplanacaktır.
- Formula 1 Racing Circuit Jeolojik Araştırma ve değerlendirme Raporunun sonuç ve öneriler bölümündeki koşul ve tedbirlere aynen uyulacaktır.
- *Yerleşme 1.Derecede deprem kuşağındadır.Bu nedenle yapılacak tüm yapılarda 02.09.1997 gün ve 23098 mükerrer sayılı resmi gazetede yayınlanan değişikliklerle "Afet Bölgelerinde Yapılacak Yapılar Hakkındaki Yönetmelik" hükümlerine titizlikle uyulacaktır.
- İSKİ'nin getirmiş olduğu kısıtlamalara aynen uyulacaktır." denilmektedir.

11- Öncelikle Bakanlık İmar Kanununun kendisine tanıdığı bir yetkiyi kötüye kullanmaktadır.Yalnızca bu örnekte değil başka örneklerde de neredeyse parsel ölçeğinde 1/50.000.ölçekli plan değişiklikleri yapmak suretiyle planlama tekniklerini hiçe saymaktadır. Bölge planı ölçeği olan 1/50000 ölçeğinde parsel bazında plan yapılamayacağı gibi halihazır harita paftaları üzerinde parsel ölçeğinde yapılan "plan değişikliğinin" de hangi planı değiştirdiği belli değildir. Bu durum başlıbaşına Planlama tekniklerine ve şehircilik ilkelerine aykırıdır.

12- Kaldı ki 1/5000 ve 1/1000 planların ; plan yapım tekniklerine de aykırı olduğu düşünülmektedir. Çünkü E:0.06, H max = 40.50 metre yapılanma koşulları "sadece yarışma pistinde yer alan kuleler içindir. Diğer tesislere ilişkin yükseklikler İSKİ görüşü alınmak sureti ile avan projesince belirlenecektir." Bu plan notlarına göre "diğer tesislerin" neler olduğu ve yapılanma koşulları belirsizdir.

13- Ayrıca yapılan Plan değişikliği Anayasa'ya , Anayasanın 45,56,58,63,169. maddelerine , Danıştay Kararlarına ve Yasalara aykırıdır.

Dava konusu plan alanı Kesinleşmiş Tahdit haritalarında Orman olarak gösterilmektedir. İstanbul İli Kartal ilçesi Tepeören Köyü 1/10.000 ölçekli 17.01 1989 onanlı Orman Kadastro Haritasında bölge orman alanında kalmaktadır. Bu alanlarda imar faaliyetinde bulunulamayacağını , 6831 sayılı Orman Kanununun 17 maddesi gereğince ise ancak Orman idaresinin izin vermesi halinde diğer koşullarda uygunsa imarın mümkün olabileceğini ancak ilgili yasanın 17/3 maddesinin de Anayasa mahkemesinin 2000/75 E ve 2002/200 K sayılı 17.12.2002 tarihli kararı ile iptal edildiğinden bunun da mümkün olmadığı açıktır.

14- Danıştay 6. Dairesinin ;Bakanlığın benzer bir plan onamasına ilişkin olarak verdiği 19.03.2002 tarih, 2000/5249 Esas No ve 2002/1706 numaralı Kararı;(EK-4) "Antalya, Merkez, Kundu köyünde bulunan mülkiyeti Orman Bakanlığı'na ait 610.955 m2 lik alanın 200 yataklı 1. sınıf tatil köyü ve 18 delikli golf sahası olarak belirlenmesine ilişkin Bayındırlık ve İskan Bakanlığının 8.3.2000 günlü, 4577 sayılı, 1/25000 ölçekli çevre düzeni nazım imar planı değişikliği işleminin iptali istemiyle ilgili olarak özetle; Bu durumda dava konusu 1/25.000 ölçekli çevre düzeni planı değişikliğinden önceki1/25.000 ölçekli planın Antalya Büyükşehir Belediye Meclisi

kararıyla onanmış olması nedeniyle 1/25.000 ölçekli plan yapma konusunda yetkili olan Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca usulüne uygun olarak onaylanarak yürürlüğe girmiş geçerli bir çevre düzeni planı bulunmadığından yetkisiz makamca onaylanmış 1/25.000 ölçekli planda yetkili makam tarafından değişiklik yapılması yoluna gidilmesi hukuken olanaklı görülmemiştir. ÖTEYANDAN, DAVA KONUSU PLAN DEĞİŞİKLİĞİNİN YETKİLİ MAKAMCA YAPILMIŞ AYRI BİR ÇEVRE DÜZENİ PLANI OLARAK KABULÜNE DE, PARÇACIL BİR YÖNTEMLE ÇEVRE DÜZENİ PLANI YAPILAMAYACAĞINDAN, OLANAK BULUNMAMAKTADIR.

Açıklanan nedenlerle, DAVAKONUSU İŞLEMİN İPTALİNE ... OYBİRLİĞİ İLE KARAR VERİLDİ." şeklindedir. Dolayısıyla yapılan işlem Danıştay kararına da aykırı yapılmış bir işlemdir.

15- Plan Değişikliği ve ilgili planlar Su kirliliği Kontrol Yönetmeliğine ve İSKİ İçmesuyu Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliğine de aykırıdır. Dava konusu alan içinden geçen Değirmendere Ömerli baraj gölünü besleyen iki dereden biri ve en önemlisidir. Zaten var olan üçüncüsü bir kanalizasyon haline gelmiştir. Bu derenin çevresinde bir dere mutlak alanı vardır. Kamulaştırılacak alandır. Ayrıca arazi kısa ve orta mesafeli koruma kuşakları içinde kalmaktadır

21.02.2003 tarihli İçme Suyu Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliği (EK-5) 'nin 7 maddesinin (a) fıkrasında ; mutlak koruma alanı (0-300metre) içinde arıtma tesisleri hariç hangi maksatla olursa olsun hiçbir şekilde yapı yapılamaz , iskana açılmaz, turizm alanı kurulamaz." denilmiştir

8.madde nin (b) fıkrasında ise Kısa mesafeli Koruma alanlarında (300-1000metre) turizm alanları , tatil köyleri , sanayi tesisleri, ve serbest bölgeler kurulamaz" denilmiştir.

Orta mesafeyi (1000-2000 metre) düzenleyen 9.maddenin (b) fıkrasında bu alanlarda turizm alanları her türlü sanayi hastaneler serbest bölgeler, hayvancılık tesisleri ve her türlü depolama tesisleri kurulamaz" denilmektedir

Ve nihayet uzun mesafeli koruma alanını düzenleyen 10. maddenin (b) fıkrasında bu alanlarda sosyal mesken , her türlü sanayi, turizm alanları ve serbest bölgeler kurulamaz " denilmektedir.

İSKİ İçmesuyu Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliği'nin 10 (e) maddesi uyarınca "bölgenin ihtiyacını karşılamak üzere poliklinik, sağlık ocağı, ilköğretim okullarına, lise, meslek liselerine, PTT, doğalgaz, spor tesislerine, cami vb.. kamu yararına olan konut dışı yapılara TAKS:0,12, KAKS:0,36 ve değiştirilebilir azami arazi oranı :0,15 olacak şekilde görüş verilebilir." hükmü bulunmaktadır. Bu yönetmelik kapsamında değerlendirildiğinde yapılmak istenen FORMULA 1 tesisleri bölgede yaşayan insanların ihtiyacını karşılayan ve kamu yararı niteliğinde konut dışı yapılardan değildir.

Bütün bu açık hükümlere rağmen Bakanlıkça yasa ve yönetmelik hiçe sayılarak planlama yapılmıştır.

16- Tarım ve köy işleri bakanlığının bölgenin turizm alanına alınması şartı ile mera vasıflı bu alanın 4342 sayılı Mera Kanununun 14 C maddesine göre tahsis amacının değiştirilmesi talebini uygun görmesi de doğru değildir. Bu durum İSKİ Yönetmeliğinin 7 (a), 8 (b) , 9 (b) , 10 (b) maddeleri ile de çelişmektedir.

Formula 1 yatırımı Mera Kanununun 14 © maddesinde belirtilen yatırım niteliği taşımamaktadır.

17-Çevre ve Orman Bakanlığı kayıtlarında söz konusu yer Orman kanununa tabi vakif ormanıdır.(EK-11) Bu yönüyle de bu parseller orman Kanununa göre değerlendirilmelidir. 1994 yılında hem "2 B" şerhi hem de "amme müesseselerine ait ormanlar parçalanarak satışına ve müesseseleri toprağı ile birlikte devir ve temlik edilemez". şerhi konmuş ve valilikçe ilan edilmiştir.

18- İzmir Milletvekili Erdal Karademir tarafından verilen yazılı soru önermesine (EK-6) çevre ve orman bakanlığının 21.05 2004 tarihli yanıtında dava konusu alanın Vakıflar özel ormanı olduğu Orman Kanununun 45-49 maddelerine tabi olarak Hükmi Şahsiyeti haiz Amme Müesseselerine ait orman statüsünde işlem gördüğü, bu alan üzerinde yapılaşma amaçlı bakanlıkça verilmiş bir izin olmadığı, turizm alanı ilan edilen yerlerdeki işlemlerin Kültür ve Turizm Bakanlığı'nca takip edildiği belirtilmiştir.

19-1/25.000 ölçekli Ömerli İçme suyu havzası Çevre Düzeni Koruma Planına göre (EK-7) parsellerin bir kısmı öncelikli olarak kamulaştırılacak yerlerdendir. Ve orman ağaçlandırılacak alan kapsamındadır.

19-Yörede 5 Km lik yarış pisti, otopark, garaj, oteller, konaklama tesisleri, bakım atölyeleri ve yedek parça üniteleri yapılmak üzere başvuru sözkonusudur. Bunun yanı sıra bölgede golf alanı, 200 yataklı otel ve üniversitenin de inşa edilmesi düşünülmektedir. Tapu kayıtları incelendiğinde bölgede çok hızlı bir el değiştirme ve tapuların birkaç elde toplandığı görülmektedir. Bilindiği gibi ülkemizde sigara reklam yasağının Formula 1 bağlamında serbest bırakılması konusunda 2001 yılında bir girişimde bulunulmuştur. Formula yarışlarının sponsorları dev bütün sigara şirketleridir. Bu şirketlerle sigara yasağının kaldırılması arasında yaşamsal bir bağ vardır. Bu yasağı devam ettiren ülkelerden Kanada da yarışlar yapılmamaktadır. Söz konusu yasağın kaldırılması konusunda dört ülke üzerinde baskı uygulanmaktadır. 2001 yılında yaşanan örnek gibi bundan sonra da ülkemizde sigara yasağını kaldırma teşebbüslerinin gündeme geleceği aşkırdır.

Sigara reklam yasağının kalkması durumunda sigara tüketiminin %50 oranında artacağı ve yılda 2 milyar dolar olan sağlık harcamasına 1 milyar dolar daha ekleneceği tahmin edilmektedir.

Uluslar arası arenada ülkemizin tanıtımında olumsuz etki de yaratacak olan su havzası ve orman alanı içinde yer seçimi ve burada plan değişiklikleri ve planlar yapılması yerine başka bir alanın seçilmesi çok daha kamu yararına olacakken mevcut durum yasalara ve kamu yararına aykırıdır.

20-Dava konusu alanın tamamı Ömerli barajı su toplama havzası içindedir. Ömerli İçme suyu havzası İstanbul'un içme ve kullanma suyunun %40'undan fazlasını veren bir alandır. 18.08.1984 tarihli Bayındırlık Bakanlığınca onaylanmış özel Ömerli İçme Suyu Havzası Çevre Düzeni Koruma Planı içindedir. Turizm alanı ilan etmeye ve mevcut plan değişikliklerini yapmaya elverişli değildir. Kentin ve kentlinin temel ihtiyacı olan ve havzaya özgü plan yapımına neden olan nitelikli su elde etme hedefinin, çıkar ve gelir sağlama hedefine feda edildiğinin açıkça göstergesidir. (EK-8)

21-İstanbul'un havzaları içinde bulunan K.Çekmece ve Elmalı'dan ne yazık ki artık su sağlama işlevinden vazgeçilmiştir. Bu havzaların çevrelerindeki yapılanmada yasaları aşanlar veya yasalara aykırı uygulamalara göz yumanlar susuz kalan İstanbul'a çözüm olarak uzaklardan su getirmeyi sunmaktadır. Ancak her uzaklaşma yapılan yatırım nedeniyle maliyeti arttırmakta ve su kirliliğini ortadan kaldırmak için yapılan arıtma tesislerinin maliyeti ile birleştiğinde ortaya çıkan yatırım karşısında Formula ile geleceği iddia edilen turizm geliri komik kalmaktadır.

Kaldı ki daha önemli konu su maliyetine yansıyan bu husus direkt olarak her İstanbul'lunun bütçesine aynen yansırken, diğerinin kimin bütçesine yansıtacağı meçhuldür.

22- Bu planlar İstanbul'un kuzeyindeki ormanlık şeridin korunması ve kentin Doğu-Batı yönünde gelişmesi şeklinde alınan ilke kararı ile uyumsuzdur. Kuzey şeridinin yalnız temiz ve devamlı su alanı olması yönünden değil, aynı zamanda rekreasyon olanağı ve temiz hava sağlama yönünden de önemli olduğu aşkırdır. Dahası bu şeridin yaban hayatı, başka bir deyişle yerleşik ve göçmen kuşlar ve sayıları çok çeşitli nedenlerle azalmakta olan başta memeliler olmak üzere fauna için büyük bir öneme sahip olduğu bilinmektedir. İstanbul Coğrafyasına özgü endemik bitki türleri bu

planlarla ortadan kaldırılmaktadır.(Ömerli Su Toplama havzasının Uluslar arası Öneme sahip Fundalıkları hakkında rapor ve korunmaları için öneriler)(EK-9)

Kuzey şeridinde ve bu bağlamda da Ömerli su toplama havzasında yerleşimler sabit tesisler ve özetle çekim merkezleri yaratılmaktadır.Böylece arazi ve arsa fiatlarında ve bunların kullanım biçimlerinde olumsuz bir dönüşüme neden olmaktadır.

23- 2250 dönümlük 1092-1093 no'lu parsellerin neredeyse tamamı kullanılmak ve dönüştürülmek istenmektedir.

Pist alanı (5.5 Km uzunluğunda) yaklaşık 1000 dönüm

Otopark(yaklaşık 60.000 araçlık)yaklaşık 1000 dönüm

Formula 1 yarış ekiplerine lojistik destek alanları,50.000.kişilik seyirci trübünleri

Yeme barınma tuvalet...gereksinimleri için 200-250 dönümlük alan

Dolayısıyla bu alanın tamamının kullanılacağı anlamındadır

Gerek hazırlık gerek lojistik,gerekse etkinlik sırasında yoğun bir ulaşım ve yol tesisi veya yol güçlendirilmesi ihtiyacının ortaya çıkacağı bellidir.Bu husus da arazi değerlerinin ve kullanımının dönüşümü konusunda olumsuz etki yapacaktır.

24- Bu planların yaratacağı olumsuz etkiler içinde atıkların ,gaz emisyonlarının ve gürültünün sonuçlarını da eklemek gerekir.gürültünün yaban hayvanlarının habitatlarını terk etmesine ve hayat döngülerinin bozulmasına neden olacağı ülkemizde yaşanan öteki rally örneklerinde ortaya çıkmıştır.özellikle pistin geceleride kullanılması dahası bu etkinin her mevsime yayılması ışık ve gürültünün yaban hayatını uğratacağı zarar tahminlerinde üstünde olacaktır.

25- Doğal Hayatı Koruma Derneği, Flora and Fauna International ve İstanbul Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Farmasotik botanik Anabilim Dalı işbirliği ile tespit edilmiş İstanbul İli'nde doğal koruma açısından olağanüstü önem taşıyan on alandan biridir.(EK-9) Ömerli Barajı Su havzasındaki açık fundalık alanlar özellikle önemlidir. Bitki örtüsü ve bulunmaz değerdeki nadir türleriyle ayrıcalıklı bir alandır. Bu alanda Bern Sözleşmesi ile koruma altına alınmış 4 adet, IUCN listelerinde nesli dünya ölçeğinde tehdit altında olan 2 adet ve ulusal ölçekte nadir 10 tür bulunmaktadır.

Plana konu alanın ve yakın çevresinin 1. derece Doğa Koruma Değerleri açısından sıradışı/uluslararası öneme sahip alan olması ve Türkiye'nin 1984 yılında imzaladığı Bern Sözleşmesinde Kesin Koruma Altında ya da Nesli Dünya Ölçeğinde Tehdit Altında olan nadir türleri ve yoğun çeşitliliği barındırması nedeniyle kesinlikle korunması ve yapılaşmaya açılmaması gerekmektedir.

26- Şu an faaliyeti inşaat faaliyeti süren Formula 1 alanının çevrenin ekolojik dengesine verdiği zarar ortadadır. (Ek Fotoğraf dosyası) Dolayısıyla formula1 alanının yer seçimi kesinlikle yanlış bir karardır. Doğaya daha da fazla zarar verilmemesi için derhal yürütmenin durdurulması gerekmektedir.

27- Sözkonusu havzada yer alan ekosistemlerin yani kabaca orman ,çayır.mera maki,dere ,tarım arazilerinin kendilerine özgü sınırlarının çizilmesi ve bu sınırlar içerisinde diğerlerinden kopuk bir biçimde üstelik ayrı mevzuat ışığında, başka deyişle dış görünüşleri ve yahut sahiplikleri ile algılaması yanlış çözümlenmeleri gündeme sokmaktadır. Eko sistemlerin birbirleriyle etkileşimlerini ve havzanın yönetim amaçlarına katkılarını onlara çizilmiş sınırlarla açıklamak mümkün değildir. Bu anlamda Değirmen Deresi mutlak ve kısa mesafe koruma alanının 10 metrelik dere kenarı bantlarla açıklanmasının bu eko sistemin daha dışta kalan eko sistemlerle etkileşiminin önemini yanlış olarak zayıflattığı ortadadır.Benzer biçimde toprak su mineral madde, yabancı yaşam... hareketleri ve havzanın en üst amacı olan sürekli ve nitelikli bol su elde etme amacı dikkate ele alındığında, sözü edilen eko sistemlerin kendilerine yasa çerçevesinde çizilen sınırları açan işlev gördükleri, üstelik

birbirlerinin varlığına ve sağlamlığına muhtaç oldukları ortaya çıkmaktadır.Bu gerçekler ışığında doğal kaynakların yönetimi konusunda ulaşılan aşamada ilke eko sistem yönetimi mantığıdır.Bu havza çerçevesinde düşünüldüğünde alanı bir eko sistemler bütünlüğünde algılamak ve yönetmek gerekirken söz konusu noktasal ölçekli planlar ve plan değişikliği ile bunun tam aksi yapılmıştır.

28- Dava konusu alanın bitişiğinde bulunan ve G22/ b22 I orman kadastro paftasında Karaağıl Devlet Ormanı olarak gösterilen, maki ve ormanla kaplı çok büyük bir alanın korunamama ve ranta açılma tehlikesi belirmektedir.

29- Formula 1 etkinliğinin bir başka özelliği de bunun bu havzanın koşulları ile zorunlu bir bağıının olmamasıdır. Başka bir ifadeyle Söz konusu Formula etkinliğinin Orman alanında veya İstanbul'un içme suyu ihtiyacının %40'ının sağlandığı havza alanında ve alan koşullarında gerçekleşmesi için bir zorunluluk bulunmamaktadır. Yukarıda sıralanan ekonomik sosyal ve çevresel maliyetlerin daha düşük olduğu bir başka alanının seçilmesi mümkün iken dava konusu alanda yapılan plan değişikliği ile planların kamu yararını küçülten bir seçim olduğu açıktır. Bu nedenle sözü edilen seçim Anayasa Mahkemesinin kararlarında da simgeleşen kamu yararı eniyilemesine aykırılık teşkil etmektedir.

30- Uygulama işlemi olan 1/50.000.ölçekli Plan değişikliği ve bu plana göre hazırlanan 1/5.000.ölçekli ve 1/1000 ölçekli nazım ve uygulama imar planlarının dayanağı 13 mayıs 2004 tarihinde resmi gazetede yayınlanan 2004/7214 sayılı 28.04 2004 tarihinde Bakanlar kurulunca kabul edilen "İstanbul Tuzla Akfırat Tepeören Turizm Merkezi" kararıdır. Her ne kadar dava konusu işlemlerin tamamında yaşanan öncelik sırasına uyulmaması nedeniyle zaten yok hükmünde olsalar bile planların onay tarihinden 7 ay sonra Bakanlar Kurulu'nca söz konusu alanın turizm alanı ilan edilmesi - İdari yargılama Usulü kanununun 7 maddesinin 4 fıkrası gereğince - dayanak düzenleyici işlemin de dava konusu edilmesini gerektirmiştir. Zira yukarıda açıklandığı gibi dava konusu alanın turizm alanı olarak ilanı mümkün değildir.Ve bu nedenle iptali gereklidir.

31- Dava konusu imar planları henüz imzalanmadan Eylül 2003 de temeli atılan , yukarıda sayılan tüm bu tartışılmaz özelliklerine rağmen inşaat sürerken İstanbul Valiliğince 05.12.2003 tarih ve 2003/03-08 sayılı kararla diploma gibi ÇED gerekli değildir belgesi verilen , gerek 13.08.1984 tarihli 1/25.000.ölçekli Ömerli İçme Suyu havzası Çevre Düzeni Planında gerekse İSKİ İçmesuyu Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliği'ne göre turizm alanı yapılması mümkün değilken , önce 09 Eylül 2003 tarihinde plan değişikliği ve planları yapılıp uygulama sürerken aylar sonra 30 Mayıs 2004 de turizm alanı ilan edilen ve İmar Kanunu'nun 8. maddesine göre aleni olduğu halde ,hala dahi plan kopyalarına ulaşılabilen baştan sona kadar usulsüz bir süreç ile karşı karşıya kalındığı açıktır.

32- Yukarıda arz ve izah edilen nedenlerle 1/50.000.ölçekli Plan değişikliği ve bu plana göre hazırlanan 1/5.000.ölçekli ve 1/1000 ölçekli nazım ve uygulama imar planlarının ve bunlara dayanak olan 13 mayıs 2004 tarihinde resmi gazetede yayınlanan 2004/7214 sayılı 28.04 2004 tarihinde Bakanlar kurulunca kabul edilen "İstanbul Tuzla Akfırat Tepeören Turizm Merkezi" kararının Hukuka , Uluslar Arası Sözleşmelere , Anayasanın 45,56,58,63,169. maddelerine ,Yasalara ve Yönetmeliklere , Yargı Kararlarına , Üst Ölçekli Planlara , İnsan Ekolojik sistem Yaşamına , Şehircilik Bilimine, ve Üstün Kamu Yararına aykırı olup iptali için dava zorunluluğu doğmuştur

HUKUKSAL NEDENLER : Anayasa , İ.Y.Y.Y., İmar Kanunu , Orman kanunu ,Su kontrol Yönetmeliği İSKİ Su Havzalarını Koruma Yönetmeliği 4706 sayılı Kanun , İmar mevzuatı ,ve ilgili mevzuat

KANITLAR : Bayındırlık Bakanlığınca Mimarlar odasına gönderilen 13 Mayıs 2004 tarih ve Dosya:341432003 Sayı:B.09.TAU.0.17.00.00 1166 Konu plan istemi başlıklı cevap

yazısı (EK-1) , Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca hazırlanan, onanan , ilan edilmeyen 09.Eylül 2003 onanlı 1/50.000.ölçekli Plan değişikliği ve bu plana göre hazırlanan 1/5.000.ölçekli ve 1/1000 ölçekli nazım ve uygulama imar planları , 13 mayıs 2004 tarihinde resmi gazetede yayınlanan 2004/7214 sayılı 28.04 2004 tarihinde Bakanlar kurulunca kabul edilen "İstanbul Tuzla Akfırat Tepeören Turizm Merkezi" kararı (EK-2), Dava konusu parsellere ait tapu bilgileri (EK-3) ,Danıştay 6. Dairesinin ;Bakanlığın benzer bir plan onamasına ilişkin olarak verdiği 19.03.2002 tarih, 2000/5249 Esas No ve 2002/1706 numaralı Kararı;(EK-4), 21.02.2003 tarihli İçme Suyu Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliği (EK-5) , İzmir Milletvekili Erdal Karademir tarafından verilen yazılı soru önergesi ve çevre ve Orman bakanlığının 21.05 2004 tarihli yanıtı (EK-6) , 1/25.000 ölçekli Ömerli İçme suyu havzası Çevre Düzeni Koruma Planına göre (EK-7),Ömerli Su Toplama havzasının Uluslar arası Öneme sahip Fundalıkları hakkında rapor(EK-9),İstanbul İli Kartal ilçesi Tepeören Köyü 1/10.000 ölçekli 17.01 1989 onanlı Orman Kadastro Haritası ,12 Eylül 1999 tarih ve 23804 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan İmar Planı Yapılması ve Değişikliklerine ait esaslara dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkındaki Yönetmelik ile her türlü kanıt

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıkladığımız nedenlerle Bayındırlık ve İskan Bakanlığınca hazırlanan, onanan , ilan edilmeyen 29.07.1980 onanlı 1/50.000.ölçekli İstanbul Metropolitan Alan Planında Orman alanı ve ağaçlandırılacak alan kullanımında kalan bir kısım alanda (İstanbul İli Tuzla İlçesi Akfırat Beldesi Karaaliler Mevkii 9-10-11 Pafta 1092 ve 1093 parseller) Formula 1 İstanbul Otomobil ve Diğer Motorlu Araçlar Spor ve Yarışma Alanına dönüştürülmesi amacıyla hazırlanan 1/50.000.ölçekli Plan değişikliği ve bu plana göre hazırlanan 1/5.000.ölçekli ve 1/1000 ölçekli nazım ve uygulama imar planlarının ve bunlara dayanak olan 13 mayıs 2004 tarihinde resmi gazetede yayınlanan 2004/7214 sayılı 28.04 2004 tarihinde Bakanlar kurulunca kabul edilen "İstanbul Tuzla Akfırat Tepeören Turizm Merkezi" kararının Hukuka , Uluslar Arası Sözleşmelere , Anayasaya , Yasalara ve Yönetmeliklere , Yargı Kararlarına , Üst Ölçekli Planlara , İnsan Ekolojik Sistem Yaşamına , Şehircilik Bilimine, ve kamu yararına AYKIRILIĞI NEDENİYLE İPTALİNE ve öncelikle YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA, yargılama gideri ve vekalet ücretinin davalı idarelere yükletilmesine karar verilmesini vekaleten dilerim.

Saygılarımla. 23.07.2004

Davacılar Vekili

Av. İlyas BULCAY

EKLERİ :

- 1- Bayındırlık Bakanlığınca Mimarlar odasına gönderilen 13 Mayıs 2004 tarih ve Dosya:341432003 Sayı:B.09.TAU.0.17.00.00 1166 Konu plan istemi başlıklı cevap yazısı (EK-1) ,
- 2- 13 mayıs 2004 tarihinde resmi gazetede yayınlanan 2004/7214 sayılı 28.04 2004 tarihinde Bakanlar kurulunca kabul edilen "İstanbul Tuzla Akfırat Tepeören Turizm Merkezi" kararı (EK-2),
- 3- Dava konusu parsellere ait tapu bilgileri (EK-3) ,
- 4- Danıştay 6. Dairesinin ;Bakanlığın benzer bir plan onamasına ilişkin olarak verdiği 19.03.2002 tarih, 2000/5249 Esas No ve 2002/1706 numaralı Kararı(EK-4)
- 5- 21.02.2003 tarihli İçme Suyu Havzaları Koruma ve Kontrol Yönetmeliği(EK-5) 6- İzmir Milletvekili Erdal Karademir tarafından verilen yazılı soru önergesi ve çevre ve Orman bakanlığının 21.05 2004 tarihli yanıtı (EK-6) ,
- 7- 1/25.000 ölçekli Ömerli İçme suyu havzası Çevre Düzeni Koruma Planına göre (EK-7) ,
- 8- Formula 1 alanı İst.Büyükşehir BelediyesiŞehir Planlama Müdürlüğünün görüşü Sema Atay'ın raporu 1/10.000.lik orman paftası (EK-8) ,
- 9- Ömerli Su Toplama havzasının Uluslar arası Öneme sahip Fundalıkları hakkında rapor (EK-9),
- 10- Basında çıkan bir kısım yazılar hava fotoğrafları ve fotoğraflar (EK-10)

9.1.5. GIDA-I

9.1.5.1. GIDA VE GIDA İLE TEMAS EDEN MADDE VE MALZEMELERİ ÜRETEN İŞ YERLERİNİN ÇALIŞMA İZNI VE GIDA SİCİLİ VE ÜRETİM İZNI İŞLEMLERİ İLE SORUMLU YÖNETİCİ İSTİHDAMI HAKKINDA YÖNETMELİĞİN 29.MADDESİNİN (C) FIKRASININ İPTALİ VE YÜRÜTÜLMESİNİN DURDURULMASI İSTEMİDİR. - 04.11.2004

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMLİDİR.

DANIŞTAY İLGİLİ DAİRESİNE SUNULMAK ÜZERE

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

DAVACI : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ : Av.Zühal DÖNMEZ

DAVALI : T.C. Tarım ve Köyşleri Bakanlığı

KONU : 27.08.2004 tarih 25566 sayılı RG de yayınlanarak yürürlüğe giren, Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin 29.maddesinin (c) fıkrasının iptali ve yürütülmesinin durdurulması istemidir.

OLAYLAR : Davalı Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından hazırlanan, Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmelik, 27.08.2004 tarih 25566 sayılı RG de yayınlanarak yürürlüğe girmiştir. 5179 sayılı "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun"un 4. ve 6.maddelerine dayanılarak hazırlanmış olan bu yönetmeliğin iptalini talep ettiğimiz 29/c maddesi, (a) bendi dışında kalan iş yerlerinden yılda en çok 3 ay faaliyet gösteren mevsimlik iş yerleri ile 20 beygir gücü ve altında motor gücü bulunan ekmek ve ekmek çeşitleri üreten iş yerleri, pastacılık ürünleri üreten iş yerleri, mantı, simit, yufka, bazlama, pide, galeta, kadayıf gibi unlu mamül ürünleri üreten iş yerleri yetkili makamlarca verilmiş ustalık belgesi almış elemanlar, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı ile ilgili meslek odalarının birlikte açtığı kurslardan sorumlu yöneticilik usta eğitim belgesi almış olmaları halinde sorumlu yönetici olarak istihdam edilebilirler, hükmünü getirmiştir.

Bu hüküm ile, 20 beygir gücü ve altında motor gücü bulunan ekmek ve ekmek çeşitleri üreten işyerlerinde, ustaların sorumlu yönetici olabileceği hükme bağlanmaktadır. Aşağıda ayrıntısı ile açıklanacağı üzere Anayasa ve ilgili yasal düzenlemelere açıkça aykırı olması nedeniyle, sözü edilen yönetmeliğin 29.maddesinin (c) fıkrasının tümüyle iptalini ve yürütülmesinin durdurulmasını talep etmek gerekmiştir.

İPTAL NEDENLERİ : 560 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameyi değiştiren ve 05.06.2004 tarih 25483 sayılı RG'de yayınlanarak yürürlüğe giren 5179 sayılı "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun" un amacı, "amaç" başlıklı birinci madde hükmünde, "Bu Kanunun amacı, gıda güvenliğinin temini, her türlü gıda maddesinin ve gıda ile temasta bulunan madde ve malzemelerin teknik ve hijyenik şekilde üretim, işleme, muhafaza, depolama pazarlama ve halkın gereği gibi beslenmesini sağlamak, üretici ve tüketici menfaatleriyle, halk sağlığını korumak üzere gıda maddelerinin üretiminde kullanılan her türlü ham, yarı mamul ve mamul gıda

maddeleri ile gıda işlemeye yardımcı maddeler ve gıda ile temasta bulunan madde ve malzemelerin güvenliğine ilişkin özelliklerinin tesbit edilmesi, gıda maddeleri üreten ve satan işyerlerinin asgari teknik ve hijyenik şartlarının belirlenmesi, gıda maddeleri ile ilgili hizmetler ile denetimine dair usul ve esasları belirlemek". olarak ifade edilmektedir.

Kanunun "Tanımlar" başlıklı 3.maddesinde Sorumlu Yönetici tanımlanmıştır; buna göre, Gıda mevzuatına uygun üretim yapmaktan, işverenle birlikte sorumlu olan yöneticiyi ifade eder. İstihdam başlıklı 6.maddesinde de, sorumlu yönetici istihdamının zorunlu olduğu ve sorumlu yönetici olabilmeye ve sorumlu yöneticilerin yetki, sorumluluk ve çalıştırılmalarına ilişkin usul ve esasların yönetmelikle belirleneceği kararlaştırılmıştır. Böylece bu madde ile gıda güvenliği konusunda geriye gidilmiştir. Önceki 506 sayılı kanunun aynı konuyu düzenleyen 6.maddesinde, gıda bilimi konusunda eğitim görmüş kişilerin sorumlu yönetici ve eleman olarak istihdamının zorunlu olduğu, eğitim görmemiş kişilerin teknik eleman olarak istihdam edilebilmesi için Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı ile ticaret ve sanayi odalarının birlikte açacağı kurslardan belge almaları gerektiği konusunda düzenlemeler var iken, yeni yasa ile eğitim zorunluluğu kaldırılmıştır. Kanun ile sorumlu yönetici olabilmek için aranan gıda bilimi konusunda eğitim görmüş olmak koşulu kaldırılmıştır. Bu durum Anayasanın herkesin sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkını düzenleyen maddesine aykırıdır.

Ülkemizde gıda üretiminin sağlıklı ve güvenilir olmadığı konusunda yıllardır yayınlar yapılmakta, kamuoyunca konunun çözümü beklenmekte iken, bu hüküm ile çözümsüzlük devam ettirilmektedir.

İptali talep edilen madde ilk olarak; 29.maddenin (a) bendi dışında kalan işyerlerinden yılda en çok 3 ay faaliyet gösteren mevsimlik işyerlerinde ustalık belgesi almış kişilerin sorumlu yöneticilik yapabileceğini getirmiştir. Yani,

- gıda üreten ve 60 beygir gücünün üzerinde motor gücü bulunan,
- 10 ve üzeri işçi çalıştıran,
- et ve et ürünleri üreten,
- süt ve süt ürünleri üreten,
- su ürünlerini işleyen,
- hazır yemek üreten,
- her türlü gıda katkı karışımları üreten

İşyerleri dışında kalan tüm işyerleri mevsimlik çalıştığı takdirde ustalık belgeli sorumlu yönetici ile idare edebilecektir. Böylece fıkranın ikinci bölümünü oluşturan 20 beygir gücü ve altında motor gücü bulunan ekmek ve ekmek çeşitleri ..vb.üreten işyerleri bu koşulu taşımaları, 20 beygir gücünün üstünde olsalar da mevsimlik olduklarında gene ustalık belgesi yetecektir. Fıkranın kendi içerisinde de kapsam genişletilmektedir. Dolayısıyla iptalini istediğimiz fıkra hükmü, yasa ve yönetmeliğin diğer maddelerine de aykırı düşmektedir. Amaç sağlıklı ve güvenilir üretimdir ve bu düzenleme amaca aykırıdır. Ülkemizde faaliyet gösteren gıda maddesi üreten işyerlerinin yaklaşık yarısını ekmek ve ekmek çeşitlerini üreten işyerleri oluştururken, diğer unlu mamülleri üreten küçük işyerleri de sayısal olarak çoğunluktadır. Dolayısıyla tüm halkın sağlığını doğrudan ilgilendiren bir konudur. Bu işletmelerin, sağlığa uygun üretim yapmaları için kayıtlı ve kontrollü olmaları zorunludur. Oysa yapılan değişiklik ile, bu tür işletmelerin daha kolay açılmaları mümkün hale getirilmiş ve de tezgahta satış yapan ve mevsimlik gıda işletmelerinde ustaların sorumlu yönetici olabilmeleri sağlanmıştır.

Zaten sağlık koşullarına uygun üretim yapan işletme sayısının çok az olduğu bu tip işyerleri gıda üretim yerlerinde, gıda bilimi konusunda eğitim görmemiş sorumlu yönetici istihdamı, sağlık koşullarına uygun üretim yapmayan küçük işletme sayısını artırmaktan öteye gitmeyecektir. Bu bağlamda Yönetmelik değişikliğinin neyi amaçladığını anlamak güçleşmektedir. Üstelik Yönetmelik kendi içinde de çelişkili düzenlemeler taşımaktadır. Yönetmeliğin eki olan EK:7/A'da Gıda İşletmelerinde Üretimin Niteliğine Göre Sorumlu Yönetici Olarak İstihdam Edilecek Meslek Mensupları sayılmıştır. EK:7/A'nın 7.maddesi aynen şöyledir: Unlu Mamuller (simit-yufka-kadayıf-galeta vb.) Ekmek ve Ekmek Çeşitleri Pastacılık Ürünleri-Un-Bulgur-Makarna-Hububat-Bakliyat Ambalajlama: Ziraat Mühendisi (tüm bölümler), Gıda Mühendisi, Kimya Mühendisi, Kimyager. Öyle anlaşılıyor ki, gıda konusunda en iyi koşulları sağlamaya yönelik olarak çıkarılan Yönetmeliğin 29/c maddesi EK'lerine de aykırıdır. Sıkıntılara meydan vereceği çok açık olan, halk sağlığını büyük ölçüde olumsuz etkileyecek bu maddenin iptali davalı idarenin de yararına olacaktır, çünkü aksi halde uygulamada da sıkıntılar yaşanacaktır.

Avrupa Birliği'nin gıda konusundaki müktesebatına uyum çerçevesinde çıkarılan 560 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin amacı, gıda işyerlerinde çalıştırılan, gıda konusunda yükseköğretim görmüş sorumlu yöneticiler aracılığıyla teknik ve hijyen standartlarına uygun gıda üretim-ambalajlanması ve satışının sağlanması ve bu şekilde halk sağlığının korunması idi. Bunun yerini alan 5179 sayılı yasa ile bu amaçtan uzaklaşılmıştır. Sorumlu yöneticinin görev alanına giren kritik kontrol noktalarının belirlenmesi, gıda biliminde, HACCP (Hazard Analyzes at Control Point) olarak tanımlanmaktadır. Bu ve benzeri süreçler, ancak gıda bilimi konusunda yüksek öğrenim görmüş mühendisler tarafından yönetilebilir. Aldıkları kısa süreli eğitimlerle, fırın ustalarının, gıda alanında teknik ve hijyen standartlara uygun iş ve işlemler yapamayacakları açıktır. Sık sık haberlere konu olan özellikle unlu mamül üreten işyerlerinde (ki sayısal olarak en çok, kontrolü ise en güç işyerleridir) üretimin %80 oranında sağlıksız koşullarda yapıldığı bilinmektedir. Her kesimden insanın doğrudan ve hergün alışveriş yaptığı bu tip işyerlerinin sorumlu yöneticisinin fırın ustası olmaya devam etmesi, AB müktesebatına uygunluk bir tarafa asgari sağlık koşullarının gerçekleştirilememesi, yediğimiz ekmekte kullanılan unun içinde hergün böcek ve farelerin gezmeye devam etmesi anlamına gelmektedir. Bakanlık, mühendis yerine usta tercihi yaparak, yalnızca bilime inançsızlığını ortaya koymakla kalmamakta, ayrıca tüm halkın sağlığını da tehlikeye atmaktadır. Ülkemizdeki fırınların neredeyse tamamının 20 BG'nün altında olduğu ya da kapasite raporlarında öyle gösterildiği düşünöldüğünde, tehlikenin boyutları ortaya çıkmaktadır.

HUKUKİ NEDENLER : Anayasa, İYUK, 5179 sayılı kanun, 7472 sayılı kanun

Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri

Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim

İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında

Yönetmelik, ZMO Tüzüğü, Ziraat Mühendislerinin Görev

ve Yetkilerine İlişkin Tüzük, Yönetmelikler, İlgili tüm

mevzuat.

DELİLLER : İlgili tüm hukuki delil.

SONUÇ VE SİSTEM :Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1) 5179 sayılı yasanın 6.maddesinin Anayasaya aykırılığı nedeniyle iptali için Anayasa Mahkemesine gönderilmesine,

2) Anayasaya ve halk sağlığını tehtid eden dzenlemeler taşıması nedenleriyle 5179 sayılı yasanın amacına aykırılığı nedeniyle, T.C. Tarım ve Koyişleri Bakanlığı tarafından çıkarılan ve 27.08.2004 tarih 25566 sayılı RG de yayınlanarak yururluğe giren, Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Ureten iş Yerlerinin alışma İzni ve Gıda Sicili ve Uretim İzni işlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin 29. maddesinin (c) fıkrası hakkında yürütmenin durdurulmasına ve iptaline karar verilmesine,

3) Yargılama giderleri ile vekalet ücretinin davalı tarafa yükletilmesine, karar verilmesini sayđı ile arz ve talep ederim.

Av.Zühal DÖNMEZ

Davacı Vekili

EKİ: Vekaletname

9.1.5.2. "GIDA VE GIDA İLE TEMAS EDEN MADDE VE MALZEMELERİ ÜRETEN İŞ YERLERİNİN ÇALIŞMA İZNI VE GIDA SİCİLİ ÜRETİM İZNI İŞLEMLERİ VE SORUMLU YÖNETİCİ İŐTİHDAMI HAKKINDA YÖNETMELİK" İÇİN AÇILAN İPTAL DAVASINDA, İDARENİN VERDİĞİ YANIT - 28.02.2005

T.C. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği ANKARA

28.02.2005

ÇAYI: İD.2005-102/647

KONU: TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

DANIŞTAY 8. DAİRE BAŞKANLIĞINA

Dosya Esas No: 2004-6106

CEVAP VEREN (DAVALI) : Tarım ve Koyişleri Bakanlığı – Ankara

DAVACI : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ : Av. Zuhal DÖNMEZ

DAVA KONUSU : 27.08.2004 tarih ve 25566 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gıda ve Gıda İle Temas Eden Madde ve Malzemeleri Ureten iş Yerlerinin alışma İzni ve Gıda Sicili Uretim İzni işlemleri ve Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin 29. maddesinin (c) fıkrasını iptali ve yürütmesinin durdurulması talep edilmektedir.

TEBLİĞ TARİHİ : 09.02.2005

SAVUNMAMIZ : Davacı tarafından Bakanlığımız aleyhine açılan davanın aşağıda arz ve izah edilen nedenlerle reddini talep etmekteyiz. Şöyle ki;

Buna göre; davacının dilekçesinde 560 sayılı Kanun Hükümünde Kararnamenin istihdam başlıklı 6. maddesi, gıda maddesi üreten iş yerlerinde gıda bilimi konusunda eğitim almış kişilerin sorumlu yönetici olarak istihdamını zorunlu kılarken, 560 sayılı KHK'nin değiştirilerek Kabulü Hakkındaki 5179 sayılı Kanunun istihdam başlıklı 6. maddesinde, gıda bilimi konusunda eğitim almış olma zorunluluğunun kaldırıldığı ve konunun dzenlemesinin yönetmeliğe bırakıldığı belirtilerek, sorumlu yönetici istihdamında geriye gidilişin söz konusu olduğu bu hususun da Anayasanın "herkesin sağlıklı bir çevrede yaşama hakkını" dzenleyen hükmüne aykırılık teşkil ettiği, bahsi geçen yönetmeliğin, iptali istenen ilgili maddelerini de içeren ve 5179 sayılı Kanunun

4. ve 6. maddelerine göre çıkarılan Gıda ve Gıda İle Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin 29. maddesinin (c) bendinin de aynı gerekçe ile iptal edilmesi gerektiği ifade edilmektedir.

05.06.2004 tarih ve 25483 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren 5179 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanun; halk sağlığını korumak üzere güvenli gıdanın temini için kapsamlı bir düzenleme getirmiştir. Davacının dilekçesinde bahsettiği gibi modern ve sağlıklı bir üretim gerçekleştirmenin unsurlarından birisi de gıda üreten iş yerlerinde gıda bilimi konusunda eğitim görmüş kişilerin istihdamıdır. Ancak esas unsur: gıda üreten iş yerlerinin teknik ve hijyenik şartlarda üretim gerçekleştirmeleri ve ürünlerin aynı şartlarda satışa sunulmuş olmasıdır. Bu husus 5179 sayılı Kanunun amaç kısmında da yer almakla birlikte, Kanunun 4. ve 6. maddelerine dayanılarak hazırlanan ve 27.08.2004 tarih ve 25556 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak yürürlüğe giren Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin ikinci bölümünde gıda güvenliğini temin etmek üzere iş yerlerinin taşınması gereken asgari teknik ve hijyenik şartlar ayrıntılı olarak yer almıştır.

5179 sayılı Kanunun ö. maddesinde; “gıda maddeleri ve gıda ile temasta bulunan madde ve malzemeleri üreten iş yerlerinde, üretimin niteliğine göre sorumlu yönetici istihdamı zorunludur. Sorumlu yönetici olabilmeye ve sorumlu yöneticilerin yetki, sorumluluk ve çalışmalarına ilişkin usul ve esaslar yönetmelikle belirlenir” denilmektedir. Her ne kadar Kanunda sorumlu yönetici tanımlanırken gıda bilimi konusunda eğitim almış olma şartı getirilmemiş ise de, 27.08.2005 tarihli yönetmelik hazırlanırken gıda üreten iş yerlerinde sorumlu yönetici olarak istihdam edilecek kişilerin gıda konusunda eğitim almış olmaları hususu dikkate alınmış ve sorumlu yönetici istihdamına ilişkin hususlar yukarıda anılan Yönetmeliğin istihdam başlıklı bölümünde düzenlenerek, 29. maddenin (a), (b), (c) ve (d) bentleri ile hangi meslek mensuplarının hangi iş yerlerinde ve ne şekilde istihdam edilebileceği belirlenmiştir. Yine aynı Yönetmeliğin EK: 7/A ve EK: 7/B sayılı listeleri ile de gıda bilimi konusunda eğitim görmüş kişilerin üretimin niteliğine göre hangi işletmelerde sorumlu yönetici olarak istihdam edilebileceği ayrıntılı olarak yer almıştır.

Ekmek ve ekmeğe çeşitlerini üreten iş yerleri, pastacılık ürünleri üreten iş yerleri ile unlu mamulleri üreten iş yerlerinin küçük kapasiteli işletmeler olması ve aynı zamanda da 5179 sayılı Kanun gereği çalışma izni ve gıda sicil belgesi ile ürettikleri ürünlere üretim izni alabilmeleri için sorumlu yönetici istihdam etmeleri gerekmektedir. Ancak söz konusu işletmeler sorumlu yönetici temin etmekte güçlük çektiğinden bahse konu izinleri almakta zorlanmaktadırlar. Bu işletmelerin kayıt altına alınması, üretimlerinin kontrol edilebilmesi ve sorumlu yönetici istihdamını kolaylaştırmak amacı ile 27.08.2005 tarihli Yönetmeliğin 29. maddesi (c) bende düzenlenmiştir.

NETİCE VE TALEP : Yukarıda arz ve izah edilen nedenlerle, haksız ve mesnetsiz açılan davanın reddine yargılama gideri ve ücreti vekaletin karşı taraf üzerinde bırakılmasını arz ederim.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI ADINA

Handan EYGÖREN

Hukuk Müşaviri

9.1.5.3. GIDA VE GIDA İLE TEMAS EDEN MADDE VE MALZEMELERİ ÜRETEN İŞ YERLERİNİN ÇALIŞMA İZNI VE GIDA SİCİLİ ÜRETİM İZNI İŞLEMLERİ VE SORUMLU YÖNETİCİ İSTİHDAMI YÖNETMELİĞİNE KARŞI AÇILAN DAVADA, DANIŞTAY, YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİNİ REDDETTİ- 18.08.2005

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No: 2005/5740

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen: TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

vekili : Av. Zühal Dönmez, Bestekar Sok. No: 49/5, Kavaklıdere / ANKARA

Davalı : Tarım ve Köyşleri Bakanlığı – ANKARA

İstem Özet i : 27.08.2004 tarih ve 25566 Sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmelik”in 29. maddesinin “c” fıkrasının iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Elmas Mucukgil

Düşüncesi : Dava konusu Yönetmelik, 15.2.2005 tarih ve 25728 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmelik ile değiştirildiğinden yürütmenin durdurulması istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı : Ahmet Yahya Özdemir

Düşüncesi : Dava, 27.08.2004 tarih ve 25556 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmeliğin 29 ncu maddesinin (c) fıkrasının iptali ve yürütülmesinin durdurulması istemiyle açılmıştır.

Davacının devamı sırasında 15.02.2005 günlü ve 25728 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Yönetmelik değişikliği ile uyumsuzluk konusu 29 uncu maddenin (c) fıkrasının da değiştirildiği anlaşılmaktadır. Bu sebeple, konusu kalmayan istem hakkında karar verilmesine yer olmadığına karar verilmesinin uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

2575 sayılı Danıştay Kanunu’nun 87. maddesi uyarınca karar veren Danıştay Nöbetçi Dairesince işin gereği görüşüldü:

Dava, 27.8.2005 tarih ve 25556 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanan “Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmelik”in 29. maddesinin “c” fıkrasının iptali ve yürütmenin durdurulması istemiyle açılmıştır.

15.2.2005 tarih ve 25728 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gıda ve Gıda ile Temas Eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş Yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim İzni İşlemleri ile Sorumlu Yönetici İstihdamı Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmeliğin 1. maddesi ile dava konusu Yönetmeliğin 29. maddesi “c” fıkrası değiştirilmiş olup, yürütmenin durdurulması istemi hakkında karar verilmesine yer bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, yürütmenin durdurulması istemi hakkında karar verilmesine yer olmadığına, 18.8.2005 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Ali GÜVEN
Üye Salih ER

Üye Banu DİLÇİN
Üye Zümrüt ÖDEN

Üye Z. Nurhan YÜCEL

9.1.6. GIDA-II

9.1.6.1. "GIDALARIN ÜRETİMİ, TÜKETİMİ VE DENETLENMESİNE DAİR YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA YÖNETMELİK"İN 1 (A) VE (H) BENTLERİNİN İPTALİ İLE ÖNCELİKLE YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASI İSTEMİYLE AÇILAN DAVADA, İDARENİN VERDİĞİ YANIT

T.C. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği

SAYI : İD.2004-350/ 3740

KONU: Gökhan GÜNAYDIN Ve Arkadaşları ANKARA

DANIŞTAY ONUNCU DAİRE BAŞKANLIĞI'NA

Esas No:2003/5732

CEVAP VEREN (DAVALI) : Tarım ve Köyişleri Bakanlığı -ANKARA

KARŞI TARAF (DAVACI) : I-Gökhan GÜNAYDIN TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sok. 28/12 Kızılay/ANKARA

2-E.Başak KAYA TMMOB Gıda Mühendisleri Odası Başkanı Sümer 2 sok 36/15 Yenişehir/ANKARA

3-Sami CAN TMMOB Kimya Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sok. 19/5 Yenişehir/ANKARA

4-Emin KORKMAZ TMMOB Makine Mühendisleri Odası Başkanı Sümer Sok. No:36/1A Yenişehir/ANKARA

5-Mete TOPGÜDER TMMOB Petrol Mühendisleri Odası Başkanı Necatibey Cad. 36/26 Sıhhiye/ANKARA

DAVA KONUSU : 10.10.2003 tarih ve 25255 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik" in 1 (a) ve (h) bentlerinin iptali ile öncelikle yürütülmesinin durdurulması istemidir.

TEBELLÜG TARİHİ: 16.03.2004 (Ek süre talebimiz vardır)

TALEP KONUSU : Davacıların dava dilekçesi ve Sayın Mahkemenize ait 28.01.2004 tarih ve E:2003/5732 sayılı ara kararına karşı cevaplarımızın sunulması ile hukuki dayanağı bulunmayan davanın ve yürütmenin durdurulması isteminin reddine karar verilmesi istemimizden ibarettir.

CEVAPLARIMIZ : Davacılar, Mahkemenizde açmış oldukları iş bu davada; 10.10.2003 tarih ve 25255 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" in 1.maddesinin (a) ve (h) bentlerinin iptalini ve öncelikle yürütülmesinin durdurulmasını talep etmekte iseler de; bu talepleri aşağıda arz edeceğimiz nedenlerle hukuki dayanaktan yoksun bulunmaktadır.

09 Haziran 1998 tarih ve 23367 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik yapan 19 Mart 2002 tarih

ve 24700 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik ile (Ek:1) gıda ve gıda ambalaj materyali üreten işyerlerinde istihdam edilecek sorumlu yöneticiler belirlenirken, bu işletmelerin Ticaret ve Sanayi Odaları, Ticaret Odaları, Deniz Ticaret Odaları ve Esnaf ve Sanatkarlar Kanunlarına ,bağlı olarak faaliyet göstermeleri esas alınmıştır. Ancak uygulamada esas olan, bu gıda işletmelerinin hangi Odaya bağlı olarak faaliyet göstermeleri değil, işletmelerin motor gücü olarak Beygir Güçleri ve çalıştırdıkları işçi sayılarıdır. Dolayısıyla uygulamada işlevselliği olmayan yukarıda bahsedilen Meslek Odalarının isimlerine bu yönetmelikte yer verilmemiştir. Söz konusu Yönetmelik değişikliğinin 4. maddesinin (a) bendinin 3. paragrafında yer alan "60 Beygir Gücünün üzerinde motor gücü bulunan" ibaresi yönetmelikten çıkartılarak, gıda ambalajı üreten işyerlerinde motor gücüne bakılmaksızın sorumlu yönetici istihdamına yönelik düzenleme yapılması amaçlanmıştır. Aynı Yönetmelik Değişikliğinin 4.maddesinin (a) bendinin 4. paragrafında yer alan cümle 30.06.2000 tarih ve 24095 sayılı resmi gazetede yayımlanan Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmeliğin (Ek:2)ekinde yer alan Gıda Sicil Başvurusu ve Üretim İzni başvurusu için istenen belgelerde "Sorumlu Yöneticinin noter onaylı sözleşmesi, diploma sureti ve bağlı bulunduğu meslek kuruluşlarına kayıtlı olduğuna dair belgenin (meslek kuruluşu olanlardan)" yer alması nedeniyle mükerrerlik arz ettiğinden metinden çıkartılmıştır. Görüldüğü üzere iptali talep edilen (a) bendinde yapılan düzenlemeler teknik niteliklidir.

Ülkemizde faaliyet gösteren gıda maddesi üreten işyerlerinin yaklaşık yarısını ekmek ve ekmek çeşitlerini üreten işyerleri oluşturmaktadır.

Halkın temel gıda maddesi olan ekmek; köy,belde,ilçe, ve illerde yaygın olarak üretilmektedir.Kapasite açısından oldukça çeşitlilik gösteren söz konusu işyerlerinin çoğunluğunu küçük kapasiteli işyerleri oluşturmaktadır. Her ne kadar bu işletmeler küçük çaplı olsa bile 560 sayılı Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnemenin 4 ve 5 nci maddeleri gereği Sağlık Bakanlığından çalışma izni, Tarım ve Köyişleri Bakanlığından gıda sicili ve üretim izni almak zorundadırlar. Ancak bu işlemleri yürütürken aynı zamanda da sorumlu yönetici istihdam edilmesi gerekmektedir. Küçük kapasiteli ekmek üreten işyerleri sorumlu yönetici temininde güçlük çektiklerinden yukarıda bahsedilen izinleri alamamaktadırlar. Gıda sicili ve üretim izinlerini almakta zorlanan bu işletmelerin kayıt altına alınması, üretimlerinin kontrol edilebilmesi ve sorumlu yönetici istihdamını kolaylaştırmak amacıyla 9 Haziran 1998 tarih ve 23367 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmeliğin" değişik 7 nci maddesine (h) bendi ilave edilmiştir.

Arz ettiğimiz üzere, iptali talep edilen Yönetmelik hükümleri usul ve hukuka uygun olup iptalini gerektirecek bir sebep bulunmamaktadır.

Diğer yandan, dava konusu olayda yürütmenin durdurulması kararı verilebilmesi için 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27/2 maddesindeki koşulların gerçekleşmiş olması gerekmektedir. Oysa ki, anılan Yasa maddesindeki koşullar olayımızda gerçekleşmemiştir. Bu sebeple davacıların yürütmenin durdurulması talebinin de reddini talep etmekteyiz.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda arz edilen ve re'sen nazara alınacak sair

nedenlerle, hukuki dayanağı olmayan davanın ve öncelikle yürütmenin durdurulması talebinin reddine, yargılama giderlerinin de karşı taraf üzerinde bırakılmasına karar verilmesini arz ve talep ederim.

Behzat İŞERİ

Hukuk Müşaviri

EKLER:

- EK 1- 19.03.2002 gün ve 24700 sayılı Resmi Gazetede Yayımlanan Değişiklik Yönetmeliği
EK 2- 30.06.2000 gün ve 24095 sayılı Resmi Gazetede Yayımlanan Değişiklik Yönetmeliği
EK 3- 10.10.2003 gün ve 25255 sayılı Resmi Gazetede Yayımlanan Değişiklik Yönetmeliği

9.1.6.2. DANIŞTAY, "GIDALARIN ÜRETİMİ TÜKETİMİ VE DENETLENMESİNE DAİR YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA YÖNETMELİK'İN YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASI İSTEMİNİ REDDETTİ - 28.05.2004

T.C. DANIŞTAY ONUNCU DAİRE

Esas No :2003/5732

Davacılar ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyenler :

- 1- Gökhan Günaydın TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sokak 28/12 – Kızılay/ANKARA
- 2- E.Başak Kaya, TMMOB Gıda Mühendisleri Odası Başkanı Sümer 2. Sokak 36/15- Yenişehir/ANKARA
- 3- Sami Can TMMOB Kimya Mühendisleri Odası Başkanı Karanfil Sok. 19/5- Yenişehir/ANKARA
- 4- Emin Koramaz TMMOB Makine Mühendisleri Odası Başkanı -Sümer Sok. 36/1A Yenişehir/ANKARA
- 5- Mete Topgüder -TMMOB Petrol Mühendisleri Odası Başkanı Necatibey Cad. 36/26- Sıhhiye/ANKARA

Davalı : Tarım ve Köyşleri Bakanlığı – ANKARA

İstemin Özeti :10.10.2003 tarih ve 25255 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Gıdaların Üretimi Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılması Hakkında Yönetmelik'in" 1 (a) ve (h) bentlerinin iptali ile öncelikle yürütülmesinin durdurulması istenilmektedir.

Danıştay Tetkik Hakimi : Demet Ünal

Düşüncesi :Yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı: Zümrüt Öden

Düşüncesi: Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Onuncu Dairesince, davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilen yürütmenin durdurulması istemi, savunmanın geldiği görülmekle yeniden incelendi, gereği görüldü:

Davanın durumu ve uyuşmazlığın hukuki niteliğine göre, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 27. maddesinde öngörülen koşulların bu aşamada gerçekleşmediği anlaşıldığından yürütmenin durdurulması isteminin reddine 28.05.2004 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan : Zafer KANTARCIOĞLU Üye : Serap AKSOYLU

Üye : Ali ÖZTÜRK

Üye : Orhun YET

Üye : Kırdar ÖZSOYLU

9.1.6.3. DANIŞTAY'IN "GIDALARIN ÜRETİMİ TÜKETİMİ VE DENETLENMESİNE DAİR YÖNETMELİKTE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA YÖNETMELİK'İN, YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASINI REDDEDEN KARARINA KARŞI İTİRAZ

DANIŞTAY DAVA DAİRELERİ GENEL KURULU'NA Sunulmak Üzere

DANIŞTAY 10. DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA

Dosya No: E. 2003/5732

YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİNİN REDDİNE

İLİŞKİN KARARA İTİRAZ EDEN (DAVACILAR) :

Gökhan GÜNAYDIN -TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı -Karanfil Sokak 28/12 06640 Kızılay / ANKARA

E. Başak KAYA - TMMOB Gıda Mühendisleri ODASI Başkanı-Sümer 2. sokak, 36/15

Yenişehir / ANKARA

Sami CAN -TMMOB Kimya Mühendisleri ODASI Başkanı-Karanfil sokak 19/5- Yenişehir ANKARA

Emin KORAMAZ -TMMOB Makine Mühendisleri ODASI Başkanı-Sümer sokak 36 / 1A

Yenişehir/ANKARA

Mete TOPGÜDER -TMMOB Petrol Mühendisleri ODASI Başkanı-Necatibey Caddesi 36/26 Sıhhiye/ANKARA

DAVALI : Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Milli Müdafaa Caddesi No:20 06100 Kızılay/Ankara

T.TARİHİ : 06.07.2004

KONUSU : Danıştay 10. Dairesi'nin, 28.5.2004 tarih, 2003/5732 Esas no'lu yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin kararın kaldırılması isteminden ibarettir.

İTİRAZ NEDENLERİ :

İtiraza konu kararda, 2577 sayılı Yasa'nın 27. maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği gerekçe olarak gösterilmiştir.

Oysa, 27. madde koşulları, dava konusu olayda gerçekleşmiştir. İptalini istediğimiz Yönetmelik değişikliği hükmü, iptal dilekçemizde de ayrıntısı ile belirttiğimiz üzere, açıkça hukuka aykırıdır.

Bunun yanında, telafisi güç ve imkansız zararlar da söz konusudur. Çünkü, dava konusu Yönetmelik değişikliği, 20 Beygir gücü ve altında motor gücü bulunan ekmek ve ekmek çeşitleri üreten işyerlerinde, ustaların sorumlu yönetici olabileceğini hükme bağlamaktadır.

Avrupa Birliği'nin gıda konusundaki müktesebatına uyum çerçevesinde çıkarılan 560 sayılı "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararname"nin amacı, gıda işyerlerinde çalıştırılan, gıda konusunda yükseköğretim görmüş sorumlu yöneticiler aracılığıyla, teknik ve hijyen standartlarına uygun gıda

üretim - ambalajlanması ve satışının sağlanması ve bu şekilde halk sağlığının korunmasıdır.

Sorumlu yöneticinin görev alanına giren kritik kontrol noktalarının belirlenmesi, gıda biliminde, HACCP (Hazard Analyzes at Critical Control Point) olarak tanımlanmaktadır. Bu ve benzeri süreçler, ancak gıda bilimi konusunda yüksek öğrenim görmüş mühendisler tarafından yönetilebilir.

Davalı Bakanlığın, bu alanda ustaların sorumlu yönetici olarak çalışabileceklerine yönelik Yönetmelik değişikliği, uygulamaya girdiği günden bu yana, halk sağlığı açısından son derecede olumsuz sonuçlar üretmektedir.

Ekte sunulan gazete haberlerinde görüldüğü gibi, İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü'nün denetimini yaptığı 1611 fırından sadece 446'sı uygun bulunmuş, insan sağlığını tehdit edecek boyutta uygunsuz görülen 71 fırın ise kapatılmıştır. Diğerlerine, süre verilerek, halk sağlığına aykırı üretimin önüne geçilmeye çalışılmaktadır. İstanbul İl Sağlık Müdür Yardımcısı; "uygun olmayan fırın sayısını doğrusu bu kadar beklemiyordum" demiştir (Cumhuriyet, 21 Şubat 2004).

Konu, yazılı görsel medyada yer almış; denetimin yetersiz olduğu ortamda, gıda terörünün halk sağlığını ne denli tehdit eder boyutlara ulaştığı gözler önüne serilmiştir.

Oysa, gıda bilimi konusunda yükseköğrenim görmüş ve Yönetmeliğin yetkilendirdiği ziraat - gıda - kimya mühendisleri ve ambalaj / makine işinde çalışacak petrol - makine mühendisleri, dışsal denetim öncesi, işletme içinde yaptıkları denetim ve çalışmalarla, işyerinin, hijyen ve sağlık kurallarına uygun çalışmasının garantisini oluşturmakta idiler.

Görüldüğü gibi, dava konusu olayda, yürütmenin durdurulması istemimiz, İYUK'un öngörülmesi koşulları karşılamaktadır. Ayrıca, İYUK 27. maddesinin, yürütmenin durdurulması kararlarının gerekçeli olması gerektiğini belirtir hükmüne karşın, itiraza konu kararda, hiçbir gerekçe gösterilmemiştir.

SONUÇ VE İSTEM : İtiraz konusu yürütmenin durdurulması isteminin reddine ilişkin kararın, kaldırılmasına karar verilmesini saygı ile talep ederiz.

Gökhan GÜNAYDIN

TMMOB Ziraat Mühendisleri

ODASI Başkanı

Ek 1 - Gazete haberi

9.1.7. TARIM VE MÜHENDİSLİK DERGİSİ'NE VERGİ TESİS EDİLMESİ

9.1.7.1. TARIM VE MÜHENDİSLİK DERGİSİ'NE REKLAM ALINDIĞI GEREKÇESİYLE KATMA DEĞER VERGİSİ TESİS EDİLMESİ İŞLEMİNE KARŞI AÇTIĞIMIZ DAVAYI KAZANDIK- 26.01.2005

T.C. ANKARA 3. VERGİ MAHKEMESİ

ESAS NO : 2004/837

KARAR NO : 2005/81

DAVACI : T.M.M.O.B. ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI BAŞKANLIĞI

VEKİLİ : AV. ZÜHAL DÖNMEZ Bestekar Sk. No: 49/5 Kavaklıdere / ANKARA

DAVALI : ÇANKAYA VERGİ DAİRESİ MÜDÜRLÜĞÜ / ANKARA

DAVANIN ÖZETİ : Davacı Vekili, müvekkilinin 1999/Ocak tarihi itibarıyla Kurumlar Vergisi, Geçici vergi ve Katma Değer vergisi yönünden mükellefiyetinin tesisine ilişkin işlemin iptali istemi ile açtığı davada; dava konusu işlemin 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 1. maddesinde yer almadığını ve dernek statüsünde olmadığını, iktisadi işletmesi bulunmadığını, sözü edilen derginin mesleki gelişimini sağlamak, ilim öğretmek ve yaymak amacıyla yayınlandığı ve oda üyelerine ücretsiz olarak dağıtıldığı, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 17. maddesinin 1. fıkrasına göre de Tarım ve Mühendislik Dergisinin İstisnalar kapsamında olduğunu beyanla tesis edilen işlemin iptalini talep etmiştir.

SAVUNMANIN ÖZETİ : Davalı idare, savunma dilekçesinde yayınlanan Tarım ve Mühendislik Dergisinin 1999/59-60 ve 2000/61 sayılarında reklam almış olduğu birliğine dernek olarak değerlendirilmesi gerektiğini, reklam alınmasının iktisadi işletme oluşturacağı, reklam alımları ticari bir teslim olup, katma değer vergisine tabi olduğu tesis edilen işlemin kanuna uygun olduğunu belirterek davanın reddini istemiştir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Ankara 3. Vergi Mahkemesince, dava dosyası incelendikten sonra işin gereği görüldü.

İncelenen dosyadan, davacı Birliğin Tarım ve Mühendislik isimli bir dergi yayınladığı, bu derginin 1999/59-60 ve 2000/61 sayılarında reklam alındığının tespiti üzerine, kurumlar vergisi, Geçici vergi ve katma değer vergisi yönünden mükellefiyetinin tesisine ilişkin işlemin iptali istemi ile dava açıldığı anlaşılmıştır.

5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 9/D maddesinde dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmelerin kurumlar vergisine tabi olduğu ifade edilmiş, anılan kanunun 5. maddesinde de dernek ve vakıflara ait olup 4. maddede yazılı şartları haiz bulunan işletmeler ile aynı mahiyetteki yabancı işletme, dernek ve vakıfların iktisadi işletme olduğunun öngörüldüğü, bunların kazanç gayesi gütmemesi faaliyetinin kanunla tevdi edilmiş görevler arasında bulunması, müstakil muhasebeleri ile kendilerine tahsis edilmiş sermayelerinin veya işyerlerinin bulunmamasının mükellefiyetine tesis etmeyeceği hükme bağlanmıştır.

Türk Ticaret Kanunu'na göre de ticari işletmeye bağlı olarak ticari sayılan faaliyetler Gelir Vergisi Kanunu yönünden de kural olarak ticari faaliyet olarak kabul edilmektedir. Ticari faaliyetin en önemli özelliği gelir sağlama amacına yönelik olması, ticari bir organizasyona dayalı bulunması ve devamlılık arzemesidir. Kurumlar Vergisi Kanunu'nun uygulanmasında da esas olan iktisadi işletmenin vergilendirilmesidir. Kurumlar Vergisi Kanunu'na göre Kanunda yer alan şirket ve müesseselerin kurumlar vergisine tabi tutulabilmesi için ise, öncelikle bir iktisadi işletmeye sahip olması ve bu işletmenin faaliyetinin devamlı olması ve işletmenin uğraşısının da ticari, sınai ve zirai bir nitelik taşıması gerekmektedir.

Öte yandan, 3065 Sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17. maddesinin 1. fıkrasında, sayılan kurum ve kuruluşların maddenin (a) bendi gereğince, ilim, fen ve güzel sanatları yaymak amacı ile yaptıkları teslim ve hizmetlerin Katma Değer Vergisi Kanunundan istisna edilmiştir.

Olayda, Kamu kazancı niteliğinde meslek kuruluşu olan birliğin maddede yer almadığı, derginin üyelerine ücretsiz dağıtmak üzere giderlerini reklam almak suretiyle, Kar amacı olmaksızın yayınlanmasının arzi bir nitelik taşıdığından, bir iktisadi işletmenin varlığından söz edilemeyeceğinden davacı adına kurumlar vergisi, geçici vergi ve katma değer vergisi mükellefiyeti tesis edilmesinde isabet görülmemiştir.

HÜKÜM : Açıklanan nedenlerle, davacı adına mükellefiyet tesisine ilişkin olarak 13.08.2004 tarihinde tesis edilen işlemin iptaline, aşağıda dökümü yapılan 29,75.-YTL

yargılama giderleri ile, davacı vekiline takdir edilen 250 YTL vekalet ücretinin davalı idareden alınarak davacıya verilmesine, talep halinde posta avans bakiyesinin davacıya iadesine, kararın tebliğinden itibaren 30 gün içinde Danıştay nezdinde Temyiz yolu açık olmak üzere 26.01.2005 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

BAŞKAN Mustafa POLAT

ÜYE Hanife KAYA

ÜYE Nurittin KAYALI

9.1.7.2. TARIM VE MÜHENDİSLİK DERGİSİ'NE VERGİ TESİS EDİLMESİ İŞLEMİNİN İPTALİNE YÖNELİK TEMYİZ BAŞVURUSU - 21.04.2005

T.C. ANKARA VALİLİĞİ

İl Defterdarlığı Çankaya Vergi Dairesi Müdürlüğü

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

(Sunulmak Üzere)

3. VERGİ MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

ANKARA

İLGİ: 26.01.2005 gün ve 2004/837 E. 2005/81 sayılı Karar.

DAVALI (TEMYİZ EDEN) : Çankaya Vergi Dairesi Müdürlüğü

ADRESİ : Selanik Cad. No: 21 Kızılay / ANKARA

DAVACI : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı

ADRESİ : Karanfil Sok. No: 28/19 Kızılay / ANKARA

VEKİLİ : Av. Zühal Dönmez

ADRESİ : Bestekar Sok. No: 49/5 Kavaklıdere / ANKARA

DAVANIN KONUSU : Ankara 3. Vergi Mahkemesi'nce verilen ilgi sayılı kararın bozulması amacıyla Defterdarlık Makamı Usul Gelir Müdürlüğü'nün 17/3/2005 gün ve B074 Def. 0.06 .14/2005-İD4-03-1989 sayılı muvafakat yazısına istinaden Başkanlığınız nezdinde temyiz isteminde bulunulmasından ibarettir.

DAVA KONUSU İŞLEMİN

DÖNEMİ :1999

NEV'İ : Mükellefiyet Tesisi

DAVA KONUSU YAZININ

TARİH, NO'SU : 13.08.2004, 51041

TEBLİĞ TARİHİ : 26.08.2004

VERGİ MAH.KAR.DAİ.TEB.TARİHİ: 07.03.2005

MÜKELLEF VERGİ NUMARASI : 9980070372

OLAY : Dairemiz mükellefi TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'nın yayınlamış oldukları aylık dergilerinde reklam aldıkları tespit edildiğinden, dairemizce adlarına yapılan kurumlar ve katma değer vergisi yönünden mükellefiyet tesisine ilişkin işlem ödevli vekili tarafından dava konusu yapılmış olup, Ankara 3. Vergi Mahkemesi'nin ilgi sayılı kararı ile davacı adına mükellefiyet tesisine ilişkin olarak 13.08.2004 tarihinde tesis edilen işlemin iptaline karar verilmiştir.

Söz konusu karar gerekçesi dairemizce yerinde görülmediğinden bozulması amacıyla Başkanlığımız nezdinde temyiz isteminde bulunmamızdan ibarettir.

YASAL DAYANAKLARIMIZ: Ankara 3. Vergi Mahkemesi'nin 26.01.2005 gün ve 2004/837 E. 2005/81 sayılı kararının bozulması gerekmektedir.

Dairemiz 9980070372 vergi numarasında gelir stopaj vergisi yönünden kayıtlı mükellefi TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'nın yayınlamış oldukları tarım ve mühendislik dergilerinin 1999/59, 60 ve 2000/61 sayılarında reklam aldıkları tespit edildiğinden, adlarına 1999 yılı ocak ayı itibarıyla kurumlar vergisi, kurum geçici vergisi ve katma değer vergisi mükellefiyeti tesis edildiğine ilişkin dairemizin 13.08.2004 gün ve 51041 sayılı yazısı ile ödevli Başkanlığın bilgilendirilmesi üzerine, ödevli vekili tarafından sözkonusu mükellefiyet tesisi işlemi dava konusu yapılmış olup, vergi mahkemesince verilen ilgi sayılı kararda; "Olayda, kamu kazancı niteliğinde meslek kuruluşu olan birliğin maddede yer almadığı, derginin üyelerine ücretsiz dağıtmak üzere giderlerini reklam almak suretiyle, kar amacı olmaksızın yayınlanmasının arızı bir nitelik taşıdığından bir iktisadi işletmenin varlığından söz edilemeyeceğinden davacı adına kurumlar vergisi, geçici vergi ve katma değer vergisi mükellefiyeti tesis edilmesinde isabet görülmemiştir" gerekçesiyle işlemin iptaline ilişkin olarak karar verilmiştir.

Ödevlinin dairemizde mevcut tarh dosyasının tetkikinde; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı tarafından yayınlanan dergiler ile ilgili olarak gerekli işlemlerin yapılması gerektiğine ilişkin İhbarlar ve Denetim Koordinasyon Gelir Müdürlüğüne çeşitli tarihlerde dairemize gönderilen yazıların mevcut olduğu, dairemizce söz konusu yazılara istinaden Ziraat Mühendisleri Odası Haber Bülteni, Tarım ve Mühendislik Haber Bülteni, Tarım ve Mühendislik Dergisi ve Aralık Dergisi ile ilgili olarak yoklamalar yapıldığı, söz konusu yoklamalar sonucunda da bu dergilerin oda başkanlığınca yayınlanarak üyelerine ücretsiz dağıtıldığı ve giderlerinin reklam alınmadığından oda başkanlığı tarafından karışıldığı tespitini üzerine konu ile ilgili olarak Defterdarlık Makamına bilgi verildiği görülmüştür.

İhbarlar Denetim ve Koordinasyon Gelir Müdürlüğü dairemize göndermiş olduğu yazısında; Tarım ve Mühendislik Dergisi'nde reklam alındığı tespit edildiğinden Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürlüğü'nün 4910-12 sayılı yazısı gereği dairemizce ödevli hakkında gerekli işlemlerin yapılması gerektiğinin bildirilmesi üzerine, söz konusu yazıya istinaden dairemizce ödevli hakkında yoklamalar yapılarak, 1999 yılında yayınlanan 59,60 ve 2000 yılında yayınlanan 61 sayılı dergilere reklam alındığı, 2001'de yayınlanan 62, 63, 2002'de yayınlanan 64, 65, 2003'te yayınlanan 66, 67 ve 2004'te yayınlanan 68 sayılı dergilere ise ilan ve reklam alınmadığı tespit edilmiş olup, 1999 ve 2000 yılında yayınlanan dergilerde reklam alınması nedeniyle de mükellef adına kurumlar vergisi, kurum geçici vergisi ve katma değer vergisi mükellefiyetlerinin açılmış olduğunu belirten dairemizin 10.07.2004 gün ve 49923 sayılı cevabi yazısı ile Defterdarlık Makamına işlemlerin sonucu hakkında bilgi verildiği gibi, konu ile ilgili olarak mükellef de bilgilendirilmiştir.

5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 1/D maddesinde, Dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler kurumlar vergisi mükellefi arasında sayılmış, 2. fıkrasında ise sendikaların dernek, cemaatlerin de vakıf hükmünde sayılacağı belirtilmiştir. Aynı Kanun'un 4. ve 5. maddelerinde ise; dernek ve vakıflara ait veya bağlı olup, faaliyetleri devamlı bulunan sermaye şirketleri ve kooperatifler haricinde kalan ticari, sınai ve zirai işletmelerin dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmeler olduğu belirtilerek, bunların kazanç gayesi gütmemeleri, faaliyetin kanunla tevdi edilmiş görevler arasında bulunması, tüzel kişiliklerinin olmaması, müstakil muhasebeleri ve kendilerine tahsis edilmiş sermayelerinin veya işyerlerinin bulunmamasının mükellefiyetlerine tesir etmeyeceği hükmüne yer verilmiştir. Bu hükme göre; dernek ve vakıfların bizzat kendilerinin vergi mükellefi olmadığı, ancak iktisadi işletmelerinin vergiye tabi olacağı açıktır.

Bu hükümler gereğince; vergi uygulamalarında dernek olarak değerlendirilmesi gereken birliğin tüzel kişiliği itibarıyla kurumlar vergisi mükellefi olmamasına rağmen, birlik tarafından yayınlanan Tarım ve Mühendislik Dergisi'nde reklam alınması nedeni ile odaya bağlı iktisadi işletme statüsü olduğundan Ziraat Mühendisleri Odası adına kurumlar vergisi mükellefiyeti açılması gerekmektedir.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 1/3-g maddesi ile dernek ve vakıflara ait veya tabi olan veya bunlar tarafından işletilen müesseselerin ticari, sınai ve mesleki nitelikteki teslim ve hizmetleri katma değer vergisine tabi tutulmuş, ancak 17/1. maddesi ile de sayılan kurum ve kuruluşların maddenin (a) bendi gereğince ilim, fen ve güzel sanatları yaymak amacıyla yaptıkları teslim ve hizmetleri ise katma değer vergisinden istisna edilmiştir. Dava konusu olayda ise Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'nca yayınlanan Tarım ve Mühendislik Dergisi'nde reklam alımları ticari nitelikte bir teslim olup, Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 17/1-a maddesi kapsamında değerlendirilmesi mümkün olmadığından katma değer vergisi yönünden de mükellefiyetinin bulunması gerekmektedir.

Tüm bu nedenlerle, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı tarafından yayınlanan Tarım ve Mühendislik Dergisi'nin 1999 ve 2000 yılı sayılarında reklam aldığı tespit edilmiş olup Ziraat Mühendisleri Odası adına kurumlar vergisi, kurum geçici vergisi ve katma değer vergisi mükellefiyeti tesis edilmesi tamamen yasa hükümleri gereği olduğundan, dairemizce davacı adına yapılan işlemin aynen onanması gerekmektedir.

SONUÇ : Yukarıda açıkladığımız hususlar göz önünde bulundurularak, Ankara 3. Vergi Mahkemesi'nin 26.01.2005 gün ve 2004/837 E. 2005/81 sayılı kararının bozulmasına, dairemizce tüzel kişilik adına mükellefiyet tesis edilmesi işleminin aynen onanmasına, tüm dava giderleri ile vekalet ücretinin karşı tarafa yükletilmesine ilişkin olarak karar verilmesi arz ve talep olunur.

H. Hüseyin SEZGİN

Vergi Dairesi Müdürü

EKİ: 1 Adet Muvafakat Yazısı

9.1.7.3. ÇANKAYA VERGİ DAİRESİ'NİN, TARIM VE MÜHENDİSLİK DERGİSİ'NE REKLAM ALINDIĞI GEREKÇESİYLE VERGİ TESİS EDEN İŞLEMİNİ İPTAL EDEN MAHKEME KARARINA KARŞI YAPTIĞI TEMYİZ BAŞVURUSU DA REDDEDİLDİ - 31.10.2005

T.C. DANIŞTAY DÖRDÜNCÜ DAİRE

Esas No : 2005/929

Karar No : 2005/1974

Temyiz Eden : Çankaya Vergi Dairesi Müdürlüğü ANKARA

Karşı Taraf : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı

Vekili : Av. Zuhal Dönmez Bestekar Sok. No:49/5 Kavaklıdere/ANKARA

İstemin Özeti : Davacı tarafından yayımlanan Tarım ve Mühendislik dergisinin 1999/59-60 ve 2000/61 sayılarında reklam alınması nedeniyle adına, mükellefiyet tesis edilmiştir. Ankara 3. Vergi Mahkemesi, 26.1.2005 günlü ve E:2004/837, K:2005/81 sayılı kararıyla; 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu'nun 1 inci maddesinin D bendinde, dernek ve vakıflara ait iktisadi işletmelerin kurumlar vergisine tabi olduğunun, 5 inci maddesinde ise, dernek ve vakıflara ait veya bağlı

olup, 4 üncü maddede yazılı şartları haiz bulunan işletmeler ile aynı mahiyetteki yabancı işletme, dernek ve vakıfların iktisadi işletme olduğunun belirtildiği, bunların kazanç gayesi gütmemesinin, faaliyetin kanunla tevdi edilmiş görevler arasında bulunmasının, müstakil muhasebeleri ile kendilerine tahsis edilmiş sermayelerinin veya üyelerinin bulunmamasının mükellefiyetlerine tesir etmeyeceği hükmüne yer verildiği, Türk Ticaret Kanununa göre ticari işletmeye bağlı olarak ticari sayılan faaliyetlerin Gelir Vergisi Kanunu yönünden de kural olarak ticari faaliyet kabul edildiği, ticari faaliyetin en önemli özelliğinin, gelir sağlama amacına yönelik olması, ticari bir organizasyona dayalı bulunması ve devamlılık arzemesi olduğu, Kurumlar Vergisi Kanunu'na göre Kanunda yer alan şirket ve müesseselerin kurumlar vergisine tabi tutulabilmeleri için öncelikle bir iktisadi işletmeye sahip olmaları, bu işletmenin faaliyetinin devamlı olması ve faaliyetin ticari, sınai ve zirai bir nitelik taşıması gerektiği, ayrıca 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 17 inci maddesinin 1 inci fıkrasında sayılan kurum ve kuruluşların, fıkranın (a) bendine göre, ilim, fen ve güzel sanatları yaymak amacıyla yaptıkları teslim ve hizmetlerin katma değer vergisinden istisna tutulduğu, davacı tarafından yayımlanan ve ücretsiz olarak dağıtılan dergiye ait giderleri karşılamak için kar amacı taşımaksızın reklam alınmasının arizi nitelik taşıdığı, bir iktisadi işletmenin varlığından söz edilemeyeceğinden tesis edilen işlemde isabet görülmediği gerekçesiyle mükellefiyet tesisine ilişkin işlemin iptaline karar vermiştir. Davalı İdare, dergiye reklam alınması nedeniyle yapılan işlemlerin yasal olduğunu ileri sürerek kararın bozulmasını istemektedir.

Savunmanın Özeti: Temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmuştur.

Tetkik Hakimi Hayrettin Korucu'nun Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, temyize konu mahkeme kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Sefer Yıldırım'ın Düşüncesi: İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dördüncü Dairesince gereği görüldü:

Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, bozulması istenilen kararın dayandığı gerekçeler karşısında, yerinde ve kararın bozulmasını sağlayacak durumda görülmemiştir.

Bu nedenle, temyiz isteminin reddine, Ankara 3. Vergi Mahkemesinin, 26.1.2005 günlü ve E:2004/837, K:2005/81 sayılı kararının onanmasına 31.10.2005 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Sumru Çörtoğlu

Üye Serap Aksoylu

Üye F. Anıl Genç

Üye M. Zeki Çelebioğlu

Üye Taci Bayhan

9.1.8. PMO'NUN AÇTIĞI DAVA

9.1.8.1. TMMOB PEYZAJ MİMARLARI ODASI, ZİRAAT YÜKSEK MÜHENDİSLİĞİ HAKKINDA KANUN, ODA'MIZ ANA YÖNETMELİĞİ VE ZİRAAT MÜHENDİSLERİNİN GÖREV VE YETKİLERİNE İLİŞKİN TÜZÜĞÜN BAZI MADDELERİNİN İPTAL EDİLMESİ İSTEMİYLE ODA'MIZA KARŞI DAVA AÇTI-06.06.2005

Y.D . İSTEMLİDİR

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA,

DAVACI : TMMOB Peyzaj Mimarları Odası

VEKİLİ : Av. Hatice Genç Strazburg Cad. No:38/21 Sıhhiye ANKARA .

DAVALI : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

D. KONUSU : 6 Nisan 2005 tarih ve 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği'nin "Odanın Amaçları ve Görevleri" başlıklı 6. maddesinin s bendinin iptali ve öncelikle yürütmenin durdurulması, yönetmelik maddesine dayanak teşkil eden 24/1/1992 tarih ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"ün 23. maddesi ve Geçici 1. maddesinin iptali ve yürütmenin durdurulması ve bu iki düzenlemeye de dayanak teşkil eden "6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun"un 2. maddesinin Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle dosyanın Anayasa Mahkemesine gönderilmesi istemimizin sunulmasıdır.

İPTAL GEREKÇELERİMİZ:

A) TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği, 45 yıl öncesinin geri koşullarını meşrulaştırmaktadır.

6 Nisan 2005 tarih ve 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği Odanın Amaçları ve Görevleri başlıklı 6. maddesinin s bendinde "6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun ve bu Kanun uyarınca çıkarılmış olan 24 / 1 / 1992 tarihli ve 21121 sayılı Resmi Gazete 'de yayımlanan Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine ilişkin Tüzük hükümlerinin uygulanması amacıyla mevzuat çalışmaları yapmak, resmi ve özel kuruluşlarda gerekli girişimlerde bulunmak" denilmektedir. (Ek-I). İlgili maddede atfedilen 24/1/1992 tarihli ve 21121 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"ün (Ek II) 3.Bölüm Lisans ve Uzmanlık Alanlarına Göre Görev ve Yetkiler madde 23 Peyzaj Mimarlığı kısmında "Peyzaj mimarlığı alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, kentsel planlama, kırsal rekreasyon, doğal koruma alanları, turistik alan, yeşil alan ve park, kırsal yerleşim planları gibi projeler kapsamında yer alan projelerin hazırlanması, uygulanması ve kontrol işlerini yapmaya yetkilidirler" denilmektedir.

Ancak aynı Tüzük'ün 4. Bölüm Çeşitli Hükümler Geçici Madde 1 kısmında da

"Bu Tüzük'ün yürürlüğe girdiği tarihten önce diploma aldıkları lisans dalları dışındaki konularda mesleki faaliyette bulunmuş olan ziraat mühendislerinin, durumlarını belgelemeleri koşuluyla bu alandaki yetkileri kullanma hakları saklıdır.

Bu belgeler görev yaptıkları kamu kuruluşları veya bağlı buldukları meslek kuruluşları tarafından verilir"

denilmektedir. Dolayısıyla Peyzaj Mimarlığı Bölümleri mezunlarının uzmanlık alanı olan peyzaj mimarlığı; Ziraat Fakültelerinde Peyzaj Mimarlığı Bölümleri dışındaki

bölüm mezunlarının mesleki uğraş alanı haline getirilerek peyzaj mimarlarının hak ve yetkileri gasp edilmektedir.

Birinci Bölüm Yetki - Madde 2'de ise "Ziraat mühendislerinin yetkileri, genel çalışma alanları dışında lisans veya lisansüstü diploması aldıkları bölümler ve mesleki çalışma alanlarıyla sınırlıdır.

Bu Tüzükte, yalnız ziraat mühendislerinin yetkili olduğu belirtilen alanlar dışındaki konularda, diğer fakülte veya yüksek okulların lisans veya yüksek lisans düzeyinde öğrenim programlarını bitirenlerin öğrenim gördükleri alanlarda çalışma hakları saklıdır" denilmektedir.

B- Peyzaj mimarlarının hakları gasp edilmektedir.

Türkiye'de Peyzaj Mimarlığı eğitimi; 1933 yılında kurulan Yüksek Ziraat Enstitüsü bünyesinde "Süs Nebatları Şubesi" ile başlamıştır. Ankara Üniversitesi'nin 1946 yılında kurulması sonrasında, bu kuruluş içinde yer alan Ziraat Fakültesi bünyesinde "Bahçe Mimarisi ve Ağaçlandırma Kürsüsü" ile, Peyzaj Mimarlığı eğitiminde yeni bir döneme geçilmiştir. Peyzaj Mimarlığı Bölümü; 1968 yılında eğitime başlamış ve ilk mezunlarını bölüm adı belirtilerek 1973 yılında vermiştir. Günümüzde Peyzaj Mimarlığı eğitimi; toplam 24 üniversitemizin Ziraat, Orman, Mimarlık ve Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık fakültelerinde verilmektedir.(EK 3). Bunların 12'si Ziraat, 9'u Orman, 1'i Mimarlık, 2'si Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi'dir. Sonraki yıllarda Ziraat Fakülteleri'nin yanı sıra Orman Fakülteleri, Mimarlık Fakülteleri, Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültelerinde de Peyzaj Mimarı unvanıyla mezun veren eğitim programları açılmıştır. Dolayısıyla Peyzaj mimarlarının mezun oldukları fakültelerin kökenlerinin farklı olması nedeniyle "Peyzaj Mimarı" unvanını kullanma hak ve yetkileri gittikçe önem kazanmıştır.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası 6235 sayılı TMMOB Kanunu uyarınca, 1994 yılında TMMOB'ne bağlı 22. Meslek Odası olarak kurulmuştur. Anayasa'nın 135. maddesine göre kurulmuş "kamu kurumu" niteliğinde bir meslek kuruluşu olan TMMOB'nden aldığı dayanakla, TMMOB Peyzaj Mimarları Odası 5000'in üzerinde peyzaj mimarının hak, yetki ve sorumluluk alanlarını temsile yetkili tek Meslek Odası'dır.

Peyzaj Mimarlığı; doğal ve kültürel süreçlerin ve kaynakların yanında bu dinamiklerin arazi üzerinde tanımlandığı ortamlarının (peyzajlarının) korunup geliştirildiği kentsel, kırsal, endüstriyel, tarihsel, turistik vb. kullanımlarının mevcut ve olası çevre sorunlarının önlenmesi ve giderilmesi temelinde; toplum yararını gözeterek açık ve yeşil mekanların oluşturulmasında, koruma, onarım, yenileme, restorasyon ve yönetim organizasyonu içeren, her ölçekteki planlama, tasarım, uygulama ve yönetimi"ni üstlenen bir meslek disiplindir.

Sokak, cadde, refüj ve meydan düzenlemeleri, parklar, açık spor alanları, yaya bölgeleri, metro çıkışları, açık maden işletmeciliği sonrası doğa onarımı, botanik bahçeleri, baraj ve çevresi düzenlemesi, şev tahkimatı, kumul stabilizasyonu, piknik ve kamping alanları, hayvanat bahçeleri, kıyılar, tarihi ve doğal sit alanları, kent ormanları ve korulukları, pazar yerleri, mezarlıklar, üniversite kampüsleri vb. kamusal açık ve yeşil alanlar ile özel mülkiyette bulunan konut, ticaret, sanayi vb. gibi tüm açık ve yeşil alanlar Peyzaj Mimarlığı Mesleği'nin asli çalışma alanlarıdır. Yaşam çevrelerinin kimliğini, bu alanlardaki peyzaj mimarlığı hizmetlerine konu olan düzenlemelerin taşıdığı özellikler oluşturur.

TBMM'den de geçirilerek iç hukukumuza da taşınan "Avrupa Peyzaj Sözleşmesi"nin Genel Önlemler 5 - d maddesinde "Peyzajı, bölgesel ve şehir planlama politikalarına ve kültürel, çevresel, tarımsal, sosyal ve ekonomik politikalarına ve aynı zamanda peyzaj üzerinde doğrudan veya dolaylı etkisi olabilecek diğer politikalarına katmayı yükümlenir" denilmektedir. Peyzaj mimarlığı bu sözleşmenin insan yerleşimlerinde açık ve yeşil alan donatılarını oluşturmakla sorumlu bir meslek disiplini olarak günümüzde daha da artan bir öneme sahip olmaktadır.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası, yukarıda açıklanan görev ve sorumluluk alanı çerçevesinde bu davayı açmakla, Mühendislik Mimarlık Hakkında Kanun, TMMOB Kanunu ve TMMOB Ana Yönetmeliği'nden gelen, üyelerinin mesleki hak ve yetkilerine sahip çıkma görevini yerine getirmektedir.

C- Peyzaj Mimarı Unvanı Yok Sayılmaktadır

Peyzaj Mimarlığı mesleğinin tarihsel sürecinde, Orman Fakülteleri bünyesinde açılan Peyzaj Mimarlığı Bölümlerinin ilk mezunlarını vermesiyle "Peyzaj Mimarı" unvanı 1989 yılında verilmiş; ardından 1973 yılından itibaren mezun veren, Ziraat Fakülteleri bünyesinde yer alan Peyzaj Mimarlığı Bölümlerinin yaşadıkları unvan sıkıntısı, T.C. Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı 17.05.1990 tarihli ve 90.22.67 no.lu Yürütme Kurulu II. No.lu kararı ile çözüme kavuşturulmuştur. II No'lu Karar'da "...Peyzaj Mimarlığı Bölümü mezunlarına Orman Fakültesi Peyzaj Mimarlığı Bölümü mezunları gibi "Peyzaj Mimarı" unvanı verilmesinin uygun olduğuna karar verildi" ibaresi yer almaktadır. (EK 4)

Öte yandan T.C. Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı'nın 20.05.1992 tarih ve B.30.0.EÖB.0.00.00.01/1755 sayılı kararında peyzaj mimarlarının geriye dönük olarak 1973 yılından başlayarak Peyzaj Mimarı unvanı kullanma hakları "...Yürütme Kurulu 'nun 22.04.1992 tarihli toplantısında, söz konusu Yürütme Kurulu kararının, bu kararın kabul tarihinden önceki yıllarda, mezun olan öğrenciler için geçerli olmasının uygun olduğuna karar verilmiştir" hükmü ile açıkça görülmektedir. (EK 5) Bir peyzaj mimarının konuya ilişkin başvurusuna verilen yanıt da ekte sunulmaktadır. (EK 6)

Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük yukarıda anılan bütün süreci inkar etmektedir.

D- Ziraat Mühendislerinin Mesleki Uğraş Alanı Peyzaj Mimarlığı Değil, Tarımdır.

Ziraat Fakültelerinde Peyzaj Mimarlığı Bölümleri dışındaki bölümler Ziraat Mühendisliği'nin asli alanlarında hizmet vermektedirler. 6 Nisan 2005 tarih ve 25778 sayılı Resmi Gazete' de yayımlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği Odanın Amaç ve Görevleri Madde - 6 a ve b bendinde bu konu yeterince açıktır.

"Madde 6- Odanın amaç ve görevleri şunlardır:

- Ülke tarımı ve tarımsal üretim kaynaklarının korunması, geliştirilmesi, işletilmesi ve verimli kılınması, kırsal nüfusun toplumsal ve ekonomik kalkınmasının sağlanması, kırsal ve tarımsal gelişime yönelik strateji, politika, program ve proje oluşturulması çalışmalarına katkıda bulunmak amacıyla her türlü girişim ve etkinlikte bulunmak,
- Tarımsal üretici örgütleri, tarımsal girdi üreten, sağlayan, dağıtan ve tarım ürünlerini işleyen, değerlendiren ve pazarlayan kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak; girdi ve ürün fiyatlarıyla hizmet ücretleri hakkında önerilerde bulunmak, tarımsal girdilerin üretecek tesislerin kurulmasını özendirmek"

Ziraat Mühendisliği ülke tarımına hizmet eden bir meslektir ve Peyzaj Mimarlığı hizmetlerini vermesi için bir yetkinliğe sahip değildir.

Ne yazık ki Ziraat Fakültelerinde Peyzaj Mimarlığı Bölümünden mezun olup uzun yıllar "peyzaj mimarı" unvanını alabilmek ve meslek odalarını kurabilmek için uğraşmış peyzaj mimarları; ziraat mühendislerinin kendi hak, yetki ve görev alanlarını işgal etmeleri ile hala ciddi sorunlar yaşamaktadırlar.

Bugün sayıları yaklaşık 36.000'i bulan ziraat mühendislerinin ülke tarım politikaları ile gelinen noktada büyük bir işsizlik ve istihdam sorunu yaşadıkları bilinmektedir. Çağdaş ülkelerde insan yerleşimlerinin yaşanabilir bir hale dönüştürülmesinde açık ve

yeşil alan planlama ve tasarım boyutunda önemli görevler üstlenen Peyzaj Mimarlığı Mesleği'ne, bu nedenle bir istihdam ve rant paylaşım alanı olarak bakılmaktadır.

Son yıllarda çeşitli kamu kurumlarında, özellikle belediyelerde peyzaj mimarlığının kentsel alan kullanımında öne çıkması ve konu ile ilgili serbest müşavir peyzaj mimarlığı hizmetlerinin önem kazanması, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın, bu alanı elinde tutmak için özel çabalarına ve haksız uygulamalarına neden olmaktadır. TMMOB Peyzaj Mimarları Odası üyesi peyzaj mimarları, ziraat mühendislerinin sayısal çokluğunun beraberinde getirdiği meslek alanları ihlallerini sıkça yaşamakta, mağdur edilmekte, mesleğin gerekirdiği yetkinlikle kamu yararı oluşmadığından standart dışı ve geri uygulamalar ile meslek onuru ayrıca zedelenmektedir.

E- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Eğitimdeki ve Mesleki Gelişmedeki Farklılaşmayı Artık Görmelidir

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası kendi meslek alanı ile ilgili olarak IFLA (International Federation of Landscape Architecture) = (Uluslararası Peyzaj Mimarlığı Federasyonu) ve EFLA (European Foundation for Landscape Architecture) = (Avrupa Peyzaj Mimarlığı Vakfı) üyesidir. Bu yıl ECLAS (European Conference for Landscape Architecture Schools) = (Peyzaj Mimarlığı Okulları Avrupa Konferansı)'ın Kongresi, 21-24 Eylül 2005 tarihlerinde Türkiye'de gerçekleştirilecektir. TMMOB Peyzaj Mimarları Odası bu çerçevede Türkiye'deki peyzaj mimarlığı eğitimine yönelik değerlendirme yapacaktır.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası, belirli periyotlar ile kendi meslek alanına yönelik kongre, sempozyum, çalıştay vb. etkinlikler gerçekleştirmekte, mesleki proje yarışmaları açmaktadır.

Ayrıca 2. kez bu yıl Almanya Peyzaj Mimarları Odası ile Teknik işbirliği gerçekleştirmiştir.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası'nın gerek ulusal gerek uluslararası alanda gösterdiği mesleki faaliyetlerde, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın hiçbir mesleki etkinliği ve emeği, dolayısıyla ilgisi bulunmamaktadır.

Nitekim EK 6'da verilen Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi bünyesindeki Peyzaj Mimarlığı Bölümü ve Diğer Ziraat Mühendisliği Bölümleri, Karadeniz Teknik Üniversitesi Peyzaj Mimarlığı Bölümünü, Bilkent Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi'nin ders programları eğitimdeki bu farklılaşmayı açık biçimde ortaya koymaktadır. Dolayısıyla Ziraat Mühendisliği, Peyzaj Mimarlığı mesleğinin yetki alanlarını taşımamaktadır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası 13.5.1960 tarih ve 10504 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun (EK 7) Madde 2 : "Ziraat Yüksek mühendisleri mesleki iştigal veya ihtisas sahaları dahilinde olmak üzere araştırma, islah, toprak, muhafaza, zirai mücadele, zirai alet ve makinaları, bahçe mimarisi, toprak tasnifi, toprak, su, gıda, yem, gübre, nebat tahlilleri, teknoloji, zootekni, zirai ekonomi gibi bilimüm zirai hizmet ve faaliyetlerde bulunmaya veya ihtisas yaptıkları sahalara ait keşif, plan ve projeleri hazırlamaya ve tatbik etmeye, bütün sahalarda gen muayene, ekspertiz, ehliyük işlerini görmeye, raporlar tanzim etmeye, zirai danışma büroları ve laboratuvarlar hususi müessese ve işletmeler kurmaya ve idare etmeye ve bunların mesul müdürlüğünü ifaya salâhiyetlidirler.. ye dayanakla (ek) ülkemizin 45 yıl önceki geri koşullarını, önce "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük", ona dayanakla da en son TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği'ne taşımıştır.

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası, sürekli hak kaybına uğratılmaktadır. Nitekim bu husus; TMMOB Yönetim Kurulu'nun 29 Haziran 2002 tarih ve 2 nolu toplantısında aldığı karar; 34'te açıkça görülmektedir: "Ziraat Mühendisleri Odası'nın "Ziraat Mühendislerinin Özel Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim

Uygulamaları Hakkında Yönetmelik' in" (EK 8) kapsam maddesinde belirtilen "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük", 1994 yılında yapılan TMMOB Genel Kurulu'nun Peyzaj Mimarları Odası'nın kurulmasına ilişkin kararından önce yürürlüğe girmiş olması, bu tarihten itibaren peyzaj mimarlığı alanlarının düzenlenmesinin TMMOB mevzuatına göre, Peyzaj Mimarları Odası yetki alanına girmiş olmasına karşın, anılan Tüzüğün ve Tüzüğün dayanağı olan 7472 sayılı yasanın yürürlükte olması nedeniyle, onay için TMMOB'ye gönderilen Yönetmeliğin kabulüne ve Resmi Gazete'de yayımlanmasının uygunluğuna (Hakkı Atıl, A. Betül Uyar ve Ali Nazmi Ozan'ın karşı oylarıyla) oy çokluğuyla." (EK 9)

Dolayısıyla, 2005 yılı itibarıyla TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği'nin Resmi Gazete'de yayımlanmasıyla yeni bir hak kaybı süreci daha başlatılmıştır. Ana Yönetmeliğin 6 / s maddesinde yetki tüzüğü dayanağının bu nedenle iptal edilmesi gerekmektedir.

SONUÇ VE İSTEM: Yukarıda açıkladığımız gerekçelerle dava konusu düzenlemeler ve bu düzenlemelere dayanak teşkil eden yasa maddesi bilimsel gereklere, meslek gereklerine ve dolayısı ile kamu yararına açıkça aykırıdır. Bu nedenlerle;

a) 6 Nisan 2005 tarih ve 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği'nin "Odanın Amaçları ve Görevleri" başlıklı 6. maddesinin s bendinin iptali ve öncelikle yürütmenin durdurulmasına

b) Yönetmelik maddesine dayanak teşkil eden 24/1/1992 tarih ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"ün 23. maddesi ve Geçici 1. maddesinin iptali ve yürütmenin durdurulmasına,

c) Bu iki düzenlemeye de dayanak teşkil eden "6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun"un 2. maddesinin Anayasa'ya aykırılığı nedeniyle dosyanın Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine Karar verilmesini saygılarımla vekaleten talep ederim. 6.6.2005

TMMOB Peyzaj Mimarları Odası Vekili Av Hatice Genç

EKLER:

- 1) TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği
- 2) Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük
- 3) Peyzaj Mimarlığı Eğitimi Veren Üniversiteler
- 4) T.C. Yüksek Öğretim Kurulu Başkanlığı Yürütme Kurulu Kararları
- 5) Peyzaj Mimarı Unvanı Hakkında YÖK Başkan Vekili İmzalı Karar
- 6) Bir peyzaj mimarının konuya ilişkin başvurusuna verilen yanıt
- 7) Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun
- 8) Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkında Yönetmelik
- 9) TMMOB Kararı
- 10) Onanmış Vekaletname Örneği

9.1.8.2. DANIŞTAY, PEYZAJ MİMARLARI ODASI'NIN AÇTIĞI DAVADA, YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİNİN, ODAMIZIN SAVUNMASI ALINDIKTAN SONRA İNCELENMESİNE KARAR VERDİ - 18.10.2005

T.C. DANIŞTAY SEKİZİNCİ DAİRE

Esas No: 2005/4342

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını İsteyen: TMMOB Peyzaj Mimarları Odası

Vekili: Av. Hatice Genç Starzburg Cad. No: 38/21 – Sıhhiye/Ankara

Davalı: TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

Davanın Özeti: Dava; 06.04.2005 gün ve 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği"nin 6/s maddesi ile dayanağı 24.01.1992 gün ve 21121 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzüğü" 23. maddesi ile Geçici 1. Maddesinin iptali ve öncelikle yürütmesinin durdurulması istemiyle açılmıştır.

Danıştay Tetkik Hakimi Halil YÜKSEL'in Düşüncesi: Yürütmenin durdurulması isteminin davalı idarenin savunmasının alınmasından sonra incelenmesi gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Hüseyin YILDIZ'ın Düşüncesi: 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 52 nci maddesi uyarınca yürütmenin durdurulması isteminin karara bağlanabilmesi için temyize cevap dilekçesinin alınması gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüldü:

Uyuşmazlığın niteliğine ve davanın durumuna göre, yürütmenin durdurulmasına ilişkin isteğin, davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine 18.10.2005 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan GÜNGÖR DEMİRKAN Üye Ayla ALKIVILCIM Üye Dr. Tacettin ŞİMŞEK

Üye Yeniay KAYA Üye Sıddık YILDIZ

9.1.8.3. TMMOB PEYZAJ MİMARLARI ODASI'NIN ODA'MIZA KARŞI AÇTIĞI DAVAYA YANIT VERDİK - 02.12.2005

DANIŞTAY 8 DAİRESİ BAŞKANLIĞINA

DOSYA NO: E.2005/4342

CEVAP VEREN (DAVALI) : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ : Av.Zühal Sirkecioğlu Dönmez

DAVACI : TMMOB Peyzaj Mimarları Odası

VEKİLİ : Av.Hatice Genç

T.TARİHİ : 10.11.2005

KONU : Davaya karşı cevaplarımızın sunulmasıdır.

CEVAPLARIMIZ : Davacı taraf; iptalini istediği hukuki düzenlemelerin bilimsel gerekere, meslek gereklerine ve kamu yararına aykırı olduğunu iddia etmektedir. Bu iddialar yersiz ve hukuki temelden yoksun olup davanın reddi gerekir.

1. TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği, Oda'nın işleyiş düzenini ve üyelerinin ve organlarının görev ve yetkilerini, mevcut yasal dayanaklarına uygun olarak düzenlemiştir.

Davacı Odanın iptalini talep ettiği, davalı ZMO Ana Yönetmeliğinin 6.maddesinin (s) fıkrası aynen şöyledir;

"6/5/1960 tarihli ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun ve bu Kanun uyarınca çıkarılmış olan 24/1/1992 tarihli ve 21121 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük hükümlerinin uygulanması amacıyla mevzuat çalışmaları yapmak, resmi ve özel kuruluşlarda gerekli girişimlerde bulunmak."

Bu hüküm, Yönetmeliğin yasal dayanağı olan 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 13. ve 39.maddeleri ile TMMOB Ana Yönetmeliği'ne aykırı olmadığı gibi; dava konusu edilen Yetki Tüzüğü ve 7472 sayılı Kanuna da aykırı değildir ve bu nedenle iptali mümkün değildir. Yetki Tüzüğü'nün ilgili maddesi de Kanuna uygundur ve iptalini gerektiren bir aykırılık bulunmamaktadır.

Anayasanın 11.maddesinde; "Kanunların Anayasaya aykırı olamayacağı"; 115. maddesinde; "Bakanlar Kurulunun, kanunun uygulanmasını göstermek veya emrettiği işleri belirtmek üzere, kanunlara aykırı olmamak ve Danıştay'ın incelemesinden geçirilmek şartıyla tüzükler çıkarabileceği"; 124.maddesinde ise; "Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişilerinin, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabileceği" hükümleri yer almaktadır.

Dolayısıyla, davacının iptal talepleri, 7472 sayılı Kanun'un Anayasa'ya aykırı olup olmadığı noktasında düğümlenmektedir.

Elbette ki, bu iddia ciddi bulunduğu takdirde dosya Anayasa Mahkemesi'ne gönderilecektir. Ancak; dava dilekçesinde, "45 yıl öncesinin geri koşulları"ni içeren Kanunun, Anayasa'nın hangi maddesini ihlal ettiği anlaşılamamıştır. Davacı taraf da, bunu belirtmemiştir.

Davacı yanın ifadesi ile "Ülkemizin 45 yıl önceki geri koşullarını, önce "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük", ona dayanakla da en son "Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği"ne taşımış olan Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun"un iptali istenilen 2.maddesi, Ziraat Mühendislerinin yetkilerini belirlemektedir.

"Mesleki uğraş veya uzmanlık alanları kapsamında olmak üzere araştırma, islah, yetiştirme, toprak muhafaza, zirai mücadele, ziraat alet ve makinaları, bahçe mimarisi, toprak tasnifi, toprak, su, gıda, yem, kimyevi gübre, nebat tahlilleri, teknoloji, zootekni, zirai ekonomi gibi tüm zirai hizmet ve faaliyetlerde bulunmak, lisans aldıkları veya uzmanlık yaptıkları alanlara ait keşif, plan ve projeleri hazırlamak ve uygulamak, bütün bu alanlarda gerekli kontrol, muayene, ekspertiz, bilirkişi işlerini görmek, raporlar düzenlemek, zirai danışma büroları ve laboratuvarları açmak, özel kuruluş ve işletmeler kurmak ve idare etmek veya bunların sorumlu müdürlüğünü yapmak."

Davacı taraf, bu hükmün Anayasaya aykırı olduğunu ve iptalini istemektedir. Maddenin tamamının iptali talep edildiğine göre, böyle bir durumun gerçekleşmesi durumunda ziraat mühendislerinin hiçbir yetkileri kalmayacaktır. Bu durumda, Anayasanın Devlete görev olarak verdiği toprakların ve tarım arazilerinin korunması görevini, bu alanda eğitimi olmayan başkaları üstlenecektir.

Anayasada "toprağın verimli olarak işletilmesini korumak ve geliştirmek..." ile "tarım arazileri ile çayır ve meraların amaç dışı kullanılmasını ve tahribini önlemek..." devletin görevlerindedir. Davacının iptal talebi, bu anlamda aslında doğrudan Anayasayı hedef almaktadır. Ayrıca, 10.08.2001 tarih ve 24489 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin 5.maddesi; "Arazinin tarım dışına çıkarılır nitelikte olup olmadığının değerlendirilmesinde, sınıf tespiti, kullanım şekli ve tarımsal özellikler esas alınır... 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun ve buna bağlı olarak yürürlüğe konulmuş bulunan Tüzüğün yetki verdiği teknik elemanlarca, "TE-Standard-1" dahilinde toprak etütleri yapılmak üzere... gönderilir." hükmünü içermektedir. Bu yönetmeliği değiştiren ve 13.06.2003 tarih ve 25137 sayılı Resmi Gazete'de aynı adla yayımlanan yönetmelikte de aynı hüküm 5.maddede yer almıştır. Bu durum, devletin alanı düzenlerken Yetki Tüzüğü'ne uygun ziraat mühendislerince çalışma yürütülmesi gereğini açıkça ortaya koymaktadır.

2. 7472 sayılı Kanun ve Yetki Tüzüğü, diğer meslek disiplinleri için hak kaybını içermemekte, aksine alanı bilimsel gereklere, meslek gereklerine ve kamu yararına uygun düzenlemektedir.

Davacı tarafın iptalini istediği Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzükte diğer disiplinlerle ilgili olan hükümler de vardır. Örneğin 20.maddede, Tarım makineleri alanında öğrenim görmüş ziraat mühendislerinin tarım alet ve makinelerinin tasarımlarını yapmaya, projelerini hazırlamaya ve imzalamaya yetkili oldukları; tarım alet ve makinelerinin imalatı, pazarlanması, ithal ve ihracı için gerekli belge veya ruhsatlandırma işlemleriyle ilgili inceleme, deneme ve analizlerin tarım makineleri alanında öğrenim görmüş ziraat mühendislerinin katılımıyla yapılacağı belirtilmiştir.

11.08.2005 tarih ve 25903 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Alet ve Makineleri Projelendirme Yetki Belgesi Yönetmeliği ile, Yetki Tüzüğünde belirtilen uzmanlık alanına sahip Ziraat Mühendislerinin bu alandaki yetkileri daha ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. Bu aşamada, TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nın herhangi bir olumsuz görüşü ve girişimi olmamıştır.

Benzer bir diğer hüküm de Yetki Tüzüğü'nün 24.maddesindedir, "Gıda bilimi ve teknolojisi alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, insanlar tarafından tüketilen gıda maddelerinin üretimi, işlenmesi, muhafazası, depolanması, ambalajlanması ve pazarlanması konularındaki fabrika, imalathane, mandıra ve benzeri tesislerle gıda kontrol laboratuvarı ve hizmetlerinde teknik eleman ve sorumlu yönetici olarak çalışmaya, proje ve rapor düzenlemeye ve onaylamaya yetkilidirler."

Gıda Mühendisliği bölümleri süreç içerisinde Ziraat Fakültelerinden ayrılmış, TMMOB'a bağlı Gıda Mühendisleri Odası ise 1996 yılında kurulmuştur. Halen, önceki dönemlerde Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümü unvanı ile mezun olanlar Ziraat Mühendisleri Odası'na, Gıda Mühendisi unvanı ile mezun olanlar ise Gıda Mühendisleri Odası'na kayıtlıdır. Ziraat Mühendisleri Odası ile Gıda Mühendisleri Odası arasında bir görev, yetki ve sorumluluk çatışması yaşanmamış, ilgili maddenin iptali amacıyla Gıda Mühendisleri Odası'nın bir girişimi olmamıştır. Konuyu bilimsel gereklere, meslek gereklerine ve kamu yararına göre değerlendiren Makine ve Gıda Mühendisleri Odaları, ZMO'da kayıtlı ziraat mühendislerinden uzmanlık alanları uyanların ilgili maddede sayılan işleri yapmaya yetkili olduğunun bilincindedirler.

Davacı taraf da dava dilekçesinde belirtilenlerin aksine, TMMOB Yönetim Kurulu'na yazdığı 29.07.2005 tarih ve 2005/1042 sayılı yazısında; "Ülkemizde 1973 yılını dönüm noktası kabul edersek; bu durumda 32 yıl öncesinin kazanılmış hakları, bugün yalnızca emeklilik koşullarını yaşayan ziraat mühendislerini hak sahibi yapmaktadır." saptaması ile ZMO'nun, peyzaj mimarlığı eğitimi almış ve ziraat fakültesinden mezun üyelerinin haklarını koruması gerektiğini kabul etmiştir (EK-1). Bu arada; PMO'ya

kayıtlı yaklaşık 2000 üye olduğu, ZMO'ya kayıtlı peyzaj alanında eğitim görmüş ziraat mühendisi unvanlı yaklaşık 200 kişi olduğunu da belirtmek gerekmektedir.

Tüzüğün iptali istenilen 23.maddesi, davacı tarafın hak kaybı iddialarının tam tersine; maddede gösterilen nitelikleri taşımayan ziraat mühendislerinin maddede sayılan işleri yapmasına engel olmaktadır. Aldıkları eğitimin doğal sonucu ve kazanılmış hakları gereği, ZMO'da kayıtlı ziraat mühendislerinden uzmanlık alanları uyanlar, maddede sayılan işleri yapmaya yetkilidirler. Tüzükte, ziraat mühendisliği bölümü dışında peyzaj mimarlığı eğitimi görmüş şahıslardan bahsedilmediği açıktır. Doğal olarak ZMO'nun, peyzaj mimarlığı eğitimi almış ve ziraat fakültesinden mezun üyelerinin haklarını korumaktan vazgeçmesi düşünülemez.

04.02.1954 tarih ve 8625 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Kanunu'nun 15.maddesine göre; "Odalarda asli aza olabilmek için Türkiye Cumhuriyeti tabiiyetinde olmak ve Türkiye hudutları içinde meslek ve sanatlarını icraya kanunen salahiyyetli bulunmak şarttır." Kanunun 37.maddesine göre; "Yüksek mühendis, yüksek mimar, mühendis ve mimarlar kanunen kendilerine verilmiş olan unvandan başka herhangi bir unvan kullanamazlar."

Dava dilekçesinde belirtildiği gibi bir çok fakültede peyzaj mimarlığı eğitimi verilmektedir. ZMO ise, yalnızca ziraat fakültesinde peyzaj mimarlığı eğitimi almış ziraat mühendislerini barındırmaktadır. Bunun yanında anılan kişiler, dilerlerse PMO'ya da üye olabilmektedirler. Dava dilekçesinde kullanılan sert ifadeler ve ağır ithamlar dikkate alındığında; PMO Genel Merkez Yönetiminin bilimsel gerekler, meslek gerekleri ve kamu yararı gibi amaçlar değil, -aksine, her iki Oda arasındaki yazışmalardan da görüleceği üzere- kişisel husumete dayalı girişimlerin peşinde oldukları görülecektir. Bu tür bir yaklaşım, mevcut hukuksal düzenlemelerin yanlış yorumuna ve dava konusu edilmesine kadar da varabilmektedir.

Oysa, her iki Odanın bağlı olduğu üst kuruluşu olan TMMOB'nin önceki dönemlerde olduğu gibi 38.Dönem Temel İlkeleri ve Çalışma Anlayışında şu vurgular yer almaktadır: "TMMOB ve bağlı Odaları; Örgüt işlevinin deforme edilmesi anlamındaki hizmet üretimini reddeden, aksine üyelerinin hizmetlerinin niteliğini yükseltecek düzenlemeler yapan, norm ve standartları oluşturan ve bunların gelişimine hizmet edecek şekilde denetleyen; Meslek örgütü kavramını, demokratik kitle örgütü özelliğinin önüne çıkartarak, mesleki eğilimleri güçlendiren anlayışların aksine, mesleki-demokratik kitle örgütü anlayışlarını yaşama geçiren; Dünyayı, ülkeyi ve yaşamı tanıyan, anlayan ve ona göre politikalar üreterek yaşama geçiren, bir çalışma anlayışı içerisindedir." ZMO; bu anlayış içerisinde, diğer Odalar ve TMMOB ile birlikte çalışmalarını sürdürmeye kararlıdır. Dolayısıyla, iddia edilen hak kayıplarını somut olarak ortaya koyamadan, yeni hak kayıplarının yaşanacak olmasından bahsedilmesi, hakkaniyet ilkesiyle bağdaşmamaktadır.

3. Bilimsel gerekler, meslek gerekleri ve kamu yararı açısından, davalı tarafça iddia edilen hususlar gerçek değildir ve dayanakları mevcut değildir.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası, eğitimdeki ve mesleki gelişmedeki farklılaşmayı görmekle yetinmemekte, bu konuda dünyadaki gelişmelerin de ışığında ilgili kurumlarla görüşmekte ve taraf olarak katkı sağlamaktadır. Bu süreçte kuşkusuz, "mesleki" bakış açısıyla haksız rekabet ortamı sağlamaya çalışan kurumlara karşı da uğraş vermektedir. Bu nedenle, davacının dilekçe ekinde yer alan eğitim programı karşılaştırmalarına yönelik bir değerlendirmeyi gereksiz bulmaktadır. Çünkü; ZMO, Peyzaj Mimarlığı eğitimine talip değildir ve de Peyzaj Mimarı unvanı alanların ZMO'ya üye olmasına yönelik bir çaba içerisinde değildir. Ekte sunulan kararlardan görüleceği gibi, yanlışlıkla kaydı yapılan Peyzaj Mimarı unvanlı İlker Arslan'ı Yönetim Kurulu kararı ile üyelikten çıkarmıştır (EK-2). Adı geçen kişinin bu karara karşı açmış olduğu iptal davası da reddedilmiştir (EK-3).

4- Sonuç olarak;

- ZMO'ya Ziraat Fakültelerinin peyzaj mimarlığı bölümü mezunu ziraat mühendisleri üyedirler, bu üyeler eğitim aldıkları alanda görev ve yetki sahibidirler. ZMO mevzuatı bu gerekçe ile, ilgili alanı düzenlemektedir. Ziraat Mühendisi olup da Peyzaj Mimarlığı eğitimi almış olan üyelerin, ZMO Yetki Tüzüğünde görev alanlarının belirlenmesi yasal olarak yerindedir.
- *YÖK'ten peyzaj mimarlığı ünvanını alanlar isteseler de ZMO'ya üye olamamaktadırlar.
- Bu çerçevede 7472 Sayılı Kanunun hiçbir hükmü Anayasaya aykırı değildir.
- *Yetki tüzüğü, 7472 Sayılı Kanunun amir hükmü uyarınca Danıştay'ın incelemesinden geçtikten sonra Bakanlar Kurulu tarafından yayınlanarak yürürlüğe girmiş olup böyle bir genel düzenleyici işlem için yetki gaspı suçlamasında bulunulmasının hukuk anlayışı ile çeliştiği açıktır.
- *Ana yönetmelik TMMOB Yönetim Kurulunun onayından sonra RG'de yayınlanmış olup, dayandığı hukuki düzenlemelere aykırı hükümler taşımamaktadır.
- SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan ve Yüksek Mahkemenizce re'sen dikkate alınacak nedenlerle davanın reddine, yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerinin davacı tarafa yükletilmesine karar verilmesini saygı ile arz ve talep ederiz.

Av.Zühal Sirkecioğlu Dönmez

EKİ: Vekaletname

EK-1) PMO'nin 29/07/2005 t. 1042 s.yazısı

EK-2) Yönetim Kurulu Kararı

EK-3) Arıkara 2.İdare Mh.nin E.2001/676 K.2002/217 Sayılı kararı

9.1.8.4. PEYZAJ MİMARLARI ODASI'NIN, ODA'MIZ ANA YÖNETMELİĞİ VE ZİRAAT MÜHENDİSLERİNİN GÖREV VE YETKİLERİNE İLİŞKİN TÜZÜĞE KARŞI AÇTIĞI DAVADA YÜRÜTMENİN DURDURULMASI İSTEMİ REDDEDİLDİ - 26.12.2005

T.C. DANIŞTAYSEKİZİNCİ DAİRE

Esas No : 2005/4342

Davacı ve Yürütmenin Durdurulmasını isteyen: TMMOB Peyzaj Mimarları Odası

Vekili : Av. Hatice Genç -Starzburg Cad. No: 38/21 - Sıhhiye/ANKARA

Davalı : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

Vekili: Av. Zühal Sirkecioğlu Dönmez -Bestekar Sk. No: 49/5 - Kavaklıdere/ANKARA

Davanın Özeti: Dava; 06.04.2005 gün ve 25778 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği, Ziraat Mühendisleri Odası Ana Yönetmeliği"nin 6/s maddesi ile dayanağı 24.01.1992 gün ve 21121 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine ilişkin Tüzüğü" 23. maddesi ile Geçici 1. Maddesinin iptali ve öncelikle yürütmenin durdurulması istemiyle açılmıştır.

Savunmanın Özeti: 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Yasa ve yetki tüzüğü'nün, diğer meslek disiplinleri için hak kaybı içermediği, Ziraat Mühendisi olup da Peyzaj Mimarlığı eğitimi almış olanların Ziraat Mühendisleri Odasına üye olmasının

mümkün olmadığı, bu itibarla davacı tarafca ileri sürülen hususların gerçeği yansıtmadığı öne sürülerek davanın ve yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerektiği savunu muştur.

Danıştay Tetkik Hakimi Halil YÜKSEL'in Düşüncesi: Yürütmenin durdurulması isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Hüseyin YILDIZ'ın Düşüncesi: Yürütmenin durdurulmasına karar verilebilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 27 nci maddesinde öngörülen koşulların gerçekleşmediği anlaşıldığından, istemin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Sekizinci Dairesince işin gereği görüşüldü:

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 27. maddesinin 2. fıkrasında, idari işlemin uygulanması halinde giderilmesi güç veya olanaksız zararların doğması ve idari işlemin açıkça hukuka aykırı olması koşullarının birlikte gerçekleşmesi durumunda yürütmenin durdurulmasına karar verileceği kuralı yer almıştır.

Davada, bu koşulların birlikte gerçekleşmediği anlaşıldığından yürütmenin durdurulması isteminin reddine 26.12.2005 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Güngör DEMİRKAN

Üye Dr.Tacetin ŞİMŞEK

Üye Yeniay KAYA

Üye Alaattin ÖĞÜŞ

Üye Siddık YILDIZ

9.1.9. KULUÇKAHANE VE DAMIZLIK İŞLETMELERİ

9.1.9.1. "KULUÇKAHANE VE DAMIZLIK İŞLETMELERİNİN ÇALIŞMA VE SAĞLIK KONTROL YÖNETMELİĞİ" NİN BAZI MADDELERİNİN İPTALİNE YÖNELİK DANIŞTAY BAŞVURUSU

DANIŞTAY İLGİLİ DAİRESİNE SUNULMAK ÜZERE

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

DAVACI : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ : Av.Zühal DÖNMEZ

DAVALI : T.C. Tarım ve Köyşleri Bakanlığı

KONU : 18 Haziran 2004 tarih 25496 sayılı RG'de yayımlanan "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği"nin bazı maddelerinin iptali talebidir.

OLAYLAR : Davalı Tarım ve Köyşleri Bakanlığı tarafından, hazırlanan "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği" 18.6.2004 gün, 25496 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir (Ek 1). Adı geçen Yönetmelik, 14.9.1998 gün, 23463 sayılı RG'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Sağlık Kontrol Yönetmeliği" (Ek 2) ile 27.7.2000 gün, 24122 sayılı RG'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği" ni (Ek 3) yürürlükten kaldırmaktadır.

Yürürlükten kalkan yönetmeliklerin ayrı ayrı düzenledikleri konular, iptalini talep ettiğimiz bu tek yönetmelikte ele alınmaya çalışılmıştır. Konu özetle şöyledir: 14 Eylül 1998 tarihli "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği" ile, kanatlı hayvanlara ait kuluçkahaneler ile damızlık kanatlı hayvan işletmelerinin hijyen ve sağlık kurallarına uygunluklarını düzenlemek, kontrollerini

yapmak ve Bakanlıkça belirlenen hastalıklardan ari olan kuluçkahane ve damızlık işletmelerini sertifikalandırmak; 23 Mayıs 2001 tarihli değişiklikleri ile birlikte 27 Temmuz 2000 tarihli "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği" ile de, kanatlı hayvanlara ait kuluçkahaneler ile damızlık kanatlı hayvan işletmelerinin teknik ve hijyenik şartlarda kurulmalarını sağlamak, işletmenin atık ve artıklarının çevre ve toplum sağlığına zarar vermesini önlemek, kanatlı hayvan hastalıklarının yayılmasını engellemek, bu tür işletmelerin kuruluş, açılış ve çalışma izinlerini vermek, amaçlanmıştır. Bu iki yönetmeliği yürürlükten kaldıran iptalini talep ettiğimiz 18.6.2004 tarihli "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği" ise amacını, kanatlı hayvanlara ait kuluçkahaneler ve damızlık işletmelerinin hijyenik şartlarda kurulmalarını sağlamak, işletmenin atık ve artıklarının çevre ve toplum sağlığına zarar vermesini önlemek, biyogüvenlik tedbirlerinin alınmasını temin etmek, kanatlı hayvan hastalıklarının yayılmasını engellemek, bu tür işletmelerin yer seçim, kuruluş ve çalışma izinlerini vermek, Bakanlıkça belirlenen hastalıklardan ari olan kuluçkahane ve damızlık işletmelerini sertifikalandırmak, olarak belirlemiştir.

Ne yazık ki gerek hukuk yapma tekniği gerek içerik olarak yetersiz olan bu yönetmeliğin iptalini gerektiren bir çok konu bulunmaktadır. Yürürlükten kaldırılan yönetmelikler düzenledikleri konuları anlaşılır ve sistematik bir şekilde ele almışlarken, yeni yönetmelik yanlış bölümlenmeler ve başlıklar, düzenlenmemiş alanlar ile karmaşık bir yapıya sahiptir.

Çok açıktır ki Yönetmelikler, dayandıkları kanun ve tüzüklerin uygulanmasını gösteren, kanun ve tüzüğe aykırı olamayan düzenleyici işlemlerdir. Ayrıca herhangi bir alanı düzenleyen yönetmeliğin, dayandığı kanun ve tüzükte bir değişiklik yok iken birdenbire yürürlükten kaldırılarak yerine başka bir yönetmelik yapılması da idarenin sürekliliği ilkesine aykırıdır. Eksiklikler varsa değişiklikler ile tamamlanabilir. Oysa burada hiçbir gerekçe gösterilmeden ve yenilik getirilmeden (aksine çoğu hüküm yok edilerek) aynı konuda yeni bir yönetmelik yapılmıştır.

İdare'nin yeni bir Yönetmelik hazırlamadaki amacı, alanda yaşanan aksaklıkları düzenlemek değil, Yönetmelike konu çalışma alanını bir mesleğe özgülemeye yönelik gayrettir. İdare'nin benzeri hukuka aykırı amaç taşıyan düzenlemelerine karşı ODA'mızın açtığı davalar, halen sürmektedir. Söz konusu Yönetmelik'in iptal nedenleri ise, aşağıda sunulmaktadır.

İPTAL NEDENLERİ :

1)Yürürlükten kaldırılan "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği" nin 3 üncü maddesinde, "hukuki dayanak" bölümünde, 7472 Sayılı "Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun" sayılmakta iken, iptalini talep ettiğimiz yeni yönetmeliğin 3 üncü maddesinde, adı geçen kanun, hukuki dayanak bölümünden çıkartılmıştır.

Bu düzenleme, İdare'nin hukuka yabancı olan amacını olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır. İdare'nin amacı, Ziraat Yüksek Mühendisleri ile Ziraat Mühendislerinin, bu alanda Yasa ve Tüzükten gelen yetkilerini, Yönetmelik ile kaldırmaktır !..

7472 sayılı Kanununun (Ek 4) 2 inci maddesi şöyledir:

"Ziraat yüksek mühendisleri mesleki işgal veya ihtisas sahaları dahilinde olmak üzere araştırma, ıslah, yetiştirme, toprak muhafaza,zirai mücadele, ziraat alet ve makinaları, bahçe mimarisi, toprak tasnifi,toprak,su,gıda, yem, kimyevi gübre, nebat tahlilleri, teknoloji, zootekni, zirai ekonomi gibi bilumum zirai hizmet ve faaliyetlerde bulunmaya, lisans aldıkları veya ihtisas yaptıkları sahalara ait keşif, plan ve projeleri hazırlamaya ve tatbik etmeye, bütün bu sahalarda gerekli kontrol, muayene, ekspertiz, ehliyet işlerini görmeye, raporlar tanzim etmeye, zirai danışma büroları ve laboratuvarları açmaya, hususi müessese ve işletmeler kurmaya ve idare etmeye veya bunların mesul müdürlüğünü ifaya salahiyetlidirler."

Diğer taraftan, 7472 Sayılı Ziraat Yüksek Mühendisi Kanunu'nun 6 ncı maddesinin öngördüğü "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin" Tüzük (Ek 5), 24 Ocak 1992 tarih ve 21121 Sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Sözü edilen Tüzüğün "Zootečni" başlıklı 21 inci maddesi hükmü aynen şöyledir;

"Zootečni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması, ithal ve ihracı, hayvan ürünleri üretimi ve pazarlanması ile ilgili konularda faaliyette bulunmaya yetkilidirler".

Görüldüğü gibi, 7472 sayılı Kanun gereği, ziraat yüksek mühendisleri mesleki işgal veya ihtisas sahaları dahilinde olmak üzere, zootečni alanında hizmet ve bu hizmetin gerektirdiği faaliyetlerde bulunmaya yetkilidirler. Yetki Tüzüğü gereği de, zootečni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, hayvan neslinin ıslahından geliştirilmesine, çoğaltılmasına, hayvan ürünlerinin üretimine .. kadar her alanda yetkilidirler.

Yönetmeliğin düzenlediği alanın kapsamına, kuluçkahane ve damızlık işletmelerinin çalışma esaslarının da girdiği dikkate alındığında, Yasa ve Tüzük ile bu alanda yetkilendirilmiş zootečni bölümü mezunu ziraat mühendislerinin yetkilerinin, Yönetmeliğin hukuki dayanak bölümünden 7472 sayılı Yasa'nın çıkarılması suretiyle adeta gasp edilmesi, idari işlemin amacı yönüyle hukuka aykırıdır, bu nedenlerle Yönetmeliğin 3.maddesinin iptali gerekmektedir.

2)İptale konu edilen Yönetmelik'in 4.maddesinde tanımlanan Enstitü Müdürlüğü kapsamından, bir önceki yönetmelikte bulunan Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü nedensiz bir şekilde çıkarılmış, buna karşılık Manisa Tavuk Hastalıkları Araştırma ve Aşı Üretim Enstitüsü Müdürlüğü, Enstitü Müdürlüğü kapsamında tutulmuştur. Oysa Yönetmelik yayım tarihinden yaklaşık 1 hafta önce, 07.06.2004 tarih 2004/7405 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı (11.06.2004 tarih, 25489 sayılı RG) ile Manisa Tavuk Hastalıkları Araştırma ve Aşı Üretim Enstitüsü Müdürlüğü kapatılmıştır (EK 6).

İdare, kapatılan Manisa Enstitüsü'nü kapsamda sayarken, Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'nü kapsamdan çıkarmakta bir sakınca görmemektedir...

Oysa Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü İktisat Vekaletince 1930 yılında kurulmuş, 1968 yılında günün ihtiyaçlarına uygun olarak müessesenin kuruluşu yeniden düzenlenerek adı Tavukçuluk Araştırma ve Planlama Genel Merkezi (TAPGM) olarak değiştirilmiş olup, müessesenin şimdiki adı Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'dür.

TAPGM'nin görev, yetki ve sorumlulukları ile çalışma usul ve prensiplerini düzenleyen talimat, "3203 sayılı Ziraat Vekaleti Vazife ve Teşkilat Kanununun 6 ncı maddesi gereğince Ziraat İşleri Genel Müdürlüğüne verilmiş bulunan tavukçuluk hizmetlerinin yurt ölçüsünde veya bölgelerinde verimli ve ekonomik şekilde gelişmesini sağlayacak teknik, ekonomik ve teknolojik araştırmalar yapmak, alınan sonuçları değerlendirerek, İller Yayım Teşkilatına ve yetiştiricinin istifadesine sunmak amacıyla Bakanlık Makamının 11/02/1969 tarihli Onayları ile Ankara Tavukçuluk ve Arıcılık Araştırma Enstitüsü bünyesinde kurulan Tavukçuluk Araştırma Planlama Genel Merkezi ile kurulmuş ve kurulacak olan Araştırma ve Planlama Bölge Müdürlüklerinin görev, yetki ve sorumlulukları ile iş ilişkilerinin çalışma usul ve prensiplerini" düzenlemektedir. .

TAPGM'nin başlıca görevleri ise, şöyle sayılmaktadır; (a) Tavukçulukla ilgili yurt çapında ve bölgesel plan, program ve projeleri hazırlamak, hazırlatmak ve bunların uygulanmasını sağlamak, (b) Değişik ekolojik ve ekonomik şartlara sahip işletmeler için en uygun ırkları veya hibridleri tesbit etmek ve bunları geliştirmek, (c) Memleket şartlarında temin edilebilecek yem maddeleri ile en üstün verimi sağlayacak rasyonların araştırmasını yapmak, (d) Tavuk ürünlerinin kalitelerini yükseltici faktörler üzerinde araştırmalar yapmak, (e) İthal edilen veya yurt içinde yapılan

tavukçuluk makine ve ekipmanlarının testlerini yapmak veya yaptırmak, (f) İşletmelerin yetiştirdikleri veya ithal ettikleri damızlıkların verim kontrollerini yapmak, (g) Tavukçulukla ilgili diğer her türlü uygulamalı ve geliştirme araştırmaları yapmak, (h) Araştırma sonuçlarını İller Yayım Teşkilatı vasıtasıyla yetiştiricilere yaymak ve her kademedeki teknik eleman eğitimi yapmak, (ı) Yetiştiricilerin örgütlenmesine yardımcı olmak ve konusunda bunlarla her türlü teknik iş birliği kurmak, (i) Pazarlama araştırmaları yapmak; bu amaçla ilgili pazarlama tesislerini kurmak, yetiştiricilerin kuracakları pazarlama tesislerine teknik yardımda bulunmak, (j) Tarım Bakanlığınca Tavukçulukla ilgili olarak verilecek diğer görevleri yapmak.. olarak sayılmaktadır.

Görüldüğü gibi, eski adı Tavukçuluk Araştırma ve Planlama Genel Merkezi (TAPGM), şimdiki adı Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü olan kuruluş, ülke tavukçuluğu ile ilgili tüm alanlarda görevli ve yetkili bir kuruluş iken, Yönetmelik'in "Tanımlar" başlıklı 4. maddesinde sözü edilen Enstitü'nün sayılmaması, buna karşılık Veteriner Kontrol Araştırma Enstitülerinin ve kapatılan Manisa Enstitüsü'nün sayılması, İdare'nin yukarıda da belirtilen meslek taassubuna yönelik tutumunu somutlaştırmakla kalmamakta, aynı zamanda kamu yararı kavramına da aykırı bir tutum sergilemektedir. Bu nedenle, Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin "Enstitü Müdürlüğü" tanımının iptali gerekmektedir.

3) İptale konu Yönetmelik'in yine 4 üncü maddesinde, teknik müdür ve teknik personel tanımları, aşağıdaki şekilde yapılmaktadır;

Teknik müdür: Bu yönetmelik kapsamındaki işyerlerinin, bu yönetmelik hükümlerine uygun olarak faaliyet göstermesinden işverenle sorumlu olan veteriner hekimi veya zootechnisti,

Teknik personel: Bu tür işletmelerde çalışacak olan sorumlu yönetici dışındaki veteriner hekimleri ve zootechnistlerini

Konuyla ilgili olarak daha önce yürürlükte olan 23.05.2001 tarih ve 24410 Sayılı Resmî gazetede yayınlanmış Kuluçkahane ve Damızlık işletmeleri yönetmeliğindeki teknik müdür ve teknik personel tanımları ise aşağıdaki gibi yapılmaktaydı;

Sorumlu teknik müdür: Bu yönetmelik kapsamındaki işyerlerinin, bu yönetmelik hükümlerine uygun olarak faaliyet göstermesinden işverenle sorumlu olan veteriner hekimi veya Ziraat Yüksek Mühendisi (zootechnist) veya Ziraat Mühendisi (zootechnist)'dir

Teknik personel: Bu tür işletmelerde çalışacak olan sorumlu yönetici ve sorumlu veteriner hekim dışındaki veteriner hekimleri ve Ziraat Yüksek Mühendisi (zootechnist) veya Ziraat Mühendisi (zootechnist)'dir.

Bu karşılaştırmayla açıkça görülebileceği gibi, zootechnist terimi her iki Yönetmelikte de bulunurken Ziraat Mühendisi (zootechnist) terimi yeni Yönetmelikte yer almamıştır. Bu eksiklik, zootechnist teriminin ilgili tanımlar içinde yer almış olmasıyla giderilebilecek bir eksiklik değildir tam tersine, bir meslek grubunun tam anlamıyla yetki gaspına uğradığının işaretidir. Burada sözü edilen zootechnisti terimi yine veteriner hekimi ifade etmektedir. Çünkü, veteriner fakülteleri de lisansüstü düzeyinde zootečni eğitimi vermektedirler. Böylece İdare, Yönetmelik'te yaptığı küçük bir değişiklikle, ziraat mühendisi zootechnistleri çalışma alanından tümüyle çıkarmayı hedeflemektedir.

Yukarıda belirtilen yetki gaspı, aynı zamanda bir meslek grubunun mesleği ile ilgili bir alanda çalışmaması gibi çok vahim bir sonuca da ulaşmaktadır.

Ziraat mühendisi zootechnistler, 4 yıllık fakülte eğitimleri süresince, Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük'te belirtilen konularda çalışabilecek yetkinlikte yetiştirilmektedirler. Bu eğitim süreci sonrasında, zootečni bölümü mezunu ziraat mühendislerinin, eğitimini aldıkları alanda görev ve yetki sahibi olmaları tabiidir.

Ülkemiz için çok önemli olan bir üretim alanında, bu alana farklı yönlerden hizmet ve katkı yapan veteriner hekimler ve ziraat mühendisleri arasında uyumlu çalışma koşullarının yaratılması, sektörde beklenen gelişmenin sağlanmasının temel unsurlarından birisidir. Söz konusu yönetmelik bu iki meslek grubu arasında uyum ve işbirliği sağlamak yerine, bunun tersi olarak, varolan çalışma ortamını da zedelemektedir. Bu yönetmelik, sektörde telafisi olmayacak pek çok sakıncanın gerçekleşmesine neden olabilecektir. Çünkü hayvancılığı sadece sağlık hizmetleriyle sınırlı kılmak akla ve bilime aykırıdır. Konunun uzmanları bilirler ki sağlıklı hayvan popülasyonları ancak ziraat mühendislerinin (özelikle zooteknistler) görev, yetki ve sorumlulukları dahilinde bilgi birikimine dayalı teknik donanımlar üzerine inşa edilebilir. Kısacası tarımsal faaliyetlerde ve özellikle hayvancılıkta yapılan uygulamaları sadece sağlık ve hijyenden ibaret saymak adeta tarımsal faaliyeti reddetmek anlamına gelir ki bu da kabul edilebilir bir yaklaşım değildir.

Bu nedenle, Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin "teknik müdür" ve "teknik personel" tanımlarının iptali gerekmektedir.

4) İptale konu Yönetmelik'in 4 üncü maddesinin "Komisyon" tanımı aşağıya çıkartılmıştır;

Komisyon: Kuluçkahane ve damızlık işletmesinin bulunduğu ilin bağlı olduğu enstitü müdürlüğünden 2 (iki) veteriner hekim ile kuluçkahane ve damızlık işletmesinin bulunduğu il hayvan sağlığı müdürlüğü ve/veya ilçe müdürlüklerinden görevlendirilen 1 (bir) veteriner hekimin katılımıyla oluşan çalışma grubunu

Konuyla ilgili olarak daha önce yürürlükte olan 27.07.2000 tarih ve 24122 sayılı Resmî gazetede yayımlanmış "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği" nin 5 inci maddesi (c) fıkrası ise, aşağıdaki hükmü taşımaktaydı;

c) ... İlin bağlı olduğu Enstitü Müdürlüğü'nden iki uzman veteriner hekim, Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitü Müdürlüğü'nden bir ziraat yüksek mühendisi (zooteknist), İl Müdürlüğü'nden bir veteriner hekim ile bir ziraat yüksek mühendisi (zooteknist) oluşturacakları Komisyon ..

Görüldüğü gibi, 2000 ve 2001 tarihli Yönetmelikte, üç veteriner hekim ve iki ziraat mühendisi (zooteknist) dengesi korunmuşken, Yönetmelik değişikliği ile ziraat mühendisi (zooteknistler) tümüyle Komisyon'dan çıkarılmıştır.

Bu durum, yalnızca Yönetmelik'in her safhasına yayılmış olan meslek taassubunu açıkça göstermekle kalmamakta, aynı zamanda, multidisipliner bir çalışma alanına sahip olması gereken Komisyon'u yalnızca veterinerlerin çalışma alanına terk etmekte ve böylece Komisyon'un kamu yararına uyarlı çalışma üretme gücünü de kırmaktadır.

Bu nedenle, Yönetmeliğin 4 üncü maddesinin "Komisyon" tanımının iptali gerekmektedir.

5) Yönetmeliğin 9 uncu maddesinin 2 inci fıkrasında yer tesbiti konusu düzenlenmiştir.

Gene önceki yönetmeliğin 5 inci maddesinde ayrıntılı ve anlaşılır olan bu konuda Ziraat Yüksek Mühendisi (Zooteknist) ve Ziraat Mühendisleri (Zooteknist) nin yetki ve görevleri kaldırılmıştır. Böylece yer seçimi konusunda tek yetkili işletmenin bulunduğu ilin bağlı olduğu Enstitü Müdürlüğünden ve o yer hayvan sağlığı müdürlüğünden görevlendirilecek veteriner hekimler olarak kalmışlardır. Böylece Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'nün Yönetmelikten çıkarılma nedeni de anlaşılmalıdır, çünkü yer seçimini konusunda yetkili olan komisyonda bu Enstitüde çalışan bir ziraat mühendisinin bulunması gerekmektedir. Düzenleyiciler, 7472 sayılı kanunu dayanak olmaktan çıkarınca diğer tüm maddelerde bununla bağlantılı olan düzenlemeleri yok etmişlerdir.

7472 sayılı Yasa ve "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" hükümlerine aykırı bir meslek taassubunu yansıtmaması ve kamu yararına aykırı düzenlemeler olması nedeniyle, Yönetmelik'in 9 uncu maddesinin 2 inci fıkrasının iptali gerekmektedir.

6) Yönetmelik'in 10 uncu maddesinde de, yukarıda altı çizilen yaklaşım sürmektedir.

Önceki Yönetmelikte, sözkonusu işletmelerin kuruluşunda üç aşama sözkonusu idi: 5 inci maddeye göre Ön İzin işlemleri yapılacak, 6 inci maddeye göre kuruluş izni ve 7 inci maddeye göre de Çalışma İzni alınacaktır. Böylece önce yer seçimi yapılacak ve Yer Seçim Raporu düzenlenerek kuruluş ön izni alınacak, üç ay içerisinde yapılacak başvuru ile de kuruluş izni alınacaktır. Kuruluş izni için yapılan incelemede yetkili ve görevli olan Ziraat Yüksek Mühendisi (Zooteknist) ve Ziraat Mühendisleri (Zooteknist) nin yetki ve görevleri kaldırılmıştır.

Yeni yönetmelikte Yer Seçim ve Kuruluş Raporu bir metinde birleştirilmiş, önceki raporlardan yetersiz içerikli ve hiçbir Ziraat Mühendisinin imzasının bulunmadığı bir rapor aranır olmuştur. Bu durum Çalışma izni için gerekli belgelerde de aynı şekildedir. Gene önceki yönetmeliğin 7 inci maddesinde ayrıntılı ve anlaşılır bir şekilde düzenlenmiş bulunan bu konu iptalini talep ettiğimiz yönetmeliğin 10 uncu maddesinde yer almaktadır. Burada da Ziraat Yüksek Mühendisi (Zooteknist) ve Ziraat Mühendisleri (Zooteknist) nin yetki ve görevleri kaldırılmıştır.

Böyle olunca, Yönetmeliğin, "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma İzni İçin Gerekli Belgeler" başlıklı 10 uncu maddesinin (a) fıkrasında, işletmelerin çalışma izni için gerekli belgeler arasında,

Teknik müdür ve sorumlu veteriner hekimin meslek odalarından almış oldukları üyelik belgesi

sayılmaktadır. Oysa 2000 ve 2001 tarihli Yönetmeliklerin 13 üncü maddesinin (c) fıkrasında aynı düzenleme şöyle yapılmıştır;

Teknik müdürün atanması, kayıtlı bulunduğu meslek odasından alınacak belge üzerine, noter onaylı sözleşme ile yapılacaktır...

İdare, Ziraat Yüksek Mühendisi (Zooteknist) ve Ziraat Mühendisleri (Zooteknist) ni, 7472 sayılı Yasa ve Tüzük hükümlerine aykırı olarak Yönetmelik'in çalışma alanından çıkardığından, Yönetmeliğin 10 uncu maddesinin (a) fıkrasının da, (4 üncü madde ile bağlantılı olarak) iptali gerekmektedir.

7) İptal istemine konu Yönetmeliğin yetki gaspı ve mesleki ehliyetlerin yok sayılması ile ilgili sakıncalarının yanı sıra teknik açıdan da pek çok sakıncayı beraberinde getirdiği görülmektedir.

Bu kapsamda, 2001 yılında kabul edilen "Kuluçkahane ve Damızlık İşletme Yönetmeliği" nin Ek 2 "Yer Seçimi Raporu" nun 5 inci maddesinde "kurulacak işletmenin, 3285 Sayılı hayvan sağlığı zabıtası ve yönetmeliği hükümlerine göre kanatlı hayvanların sağlıklı üretilmesi ve sağlıklı damızlık sürülerini yetiştirilmesi ile insan ve çevre sağlığına etki yapmayacak tarzda konulacak olan sağlık koruma bandının mesafesi" özellikle vurgulanmasına karşın, 18.6.2004 tarihli Yönetmeliğin Ek 2 "Yer Seçim, ve Kuruluş Raporu"nda bu madde olduğu gibi kaldırılmış, metin içine yedirilmek suretiyle adeta yasak savulmuştur.

Oysa ki tüm alanlarda olduğu gibi hayvancılık alanında da Avrupa Birliği'ne uyum çerçevesinde kanatlı sektöründe parent (ebeveyn) işletmelerinde zorunlu olan biyogüvenlik mesafesinin en az 5 km olması istenmektedir. Çünkü sağlık koruma bandının ihmal edilmesi durumunda özellikle damızlık işletmeler ve kuluçkahaneleri bulaşıcı hastalıklardan arındırmak teknik ve sağlık açısından mümkün değildir.

Ayrıca, 2001 yılında kabul edilen "Kuluçkahane ve Damızlık İşletme Yönetmeliği" nin Ek 3 "Kuruluş Raporu" bölümünde, uygunluk raporu verenler veteriner hekim ve ziraat mühendisi (zooteknist) lerden oluşmakta iken, yeni Yönetmelik' in "Yer Seçim ve Kuruluş Raporu" başlıklı ikinci ekinde, yalnızca veterinerler yetkilendirilmekte ve ziraat mühendisleri dışlanmaktadır.

Bu nedenlerle, Yönetmelik'in "Yer Seçim ve Kuruluş Raporu" başlıklı İkinci Eki'nin iptali gerekli görülmektedir.

8. Yine 2001 yılında kabul edilen Kuluçkahane ve Damızlık İşletme Yönetmeliğinin Ek 4 "Açılma Raporu" bölümünde, uygunluk raporu verenler veteriner hekim ve ziraat mühendisi (zooteknist) lerden oluşmakta iken, yeni Yönetmelik' in "Açılma Raporu" başlıklı üçüncü ekinde, yalnızca veterinerler yetkilendirilmekte ve ziraat mühendisleri dışlanmaktadır.

Bu nedenlerle, Yönetmelik'in "Açılma Raporu" başlıklı Üçüncü Eki'nin iptali gerekli görülmektedir.

SONUÇ ve İSTEM :

Yukarıda açıklanan nedenlerle, T.C. Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından çıkarılan ve 18.6.2004 gün, 25496 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği"nin 3 üncü maddesinin tümüyle, 4 üncü maddesinin "Enstitü Müdürlüğü", "Teknik Müdür", "Teknik Personel", "Komisyon" tanımlarının, 9 uncu maddesinin ikinci fıkrasının tümüyle, 10 uncu maddesinin (a) fıkrasının ve ayrıca Yönetmelik'in ikinci ve üçüncü eklerinin iptali yanında öncelikle yürütmenin durdurulmasına, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini saygılarımızla arz ve talep ederiz.

EKLER :

Ek 1 : Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği" (RG: 18.6.2004 gün, 25496 sayı)

Ek 2 : Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Sağlık Kontrol Yönetmeliği" (RG: 14.9.1998 gün, 23463 sayı)

Ek 3 : Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği"

(RG: 27.7.2000 gün, 24122 sayı)

Ek 4 : 7472 sayılı "Ziraat Yüksek Mühendisliği Hakkında Kanun"

Ek 5 : Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük

Ek 6 : Bakanlar Kurulu Kararı

9.1.9.2. KULUÇKAHANE VE DAMIZLIK İŞLETMELERİ ÇALIŞMA VE KONTROL YÖNETMELİĞİNİN İPTALİ İÇİN AÇTIĞIMIZ DAVADA, İDARENİN VERDİĞİ YANIT

T.C. TARIM VE KÖY İŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği ANKARA

SAYI : İD.2004-1001/9111

KONU: DANIŞTAY 10. DAİRE BAŞKANLIĞINA

Dosya No: 2004/10630

CEVAP VEREN (DAVALI) : Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı - ANKARA

KARŞI TARAF (DAVACI) : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

VEKİLİ : Av. Zuhâl DÖNMEZ

Bestekar Sok. No.49/5 Kavaklıdere / ANKARA

DAVA KONUSU : 18.06.2004 tarih 25496 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Çalışma ve Kontrol Yönetmeliğinin bazı maddelerinin iptali "

T.TARİHİ : 21.09.2004

T.KONUSU : Dava dilekçesine cevapla davanın reddi talebidir.

CEVAPLARIMIZ : T.M.M.O.B Ziraat Mühendisleri Odası tarafından Başkanımız aleyhinde açılan dava arz edeceğimiz nedenlerle hukuki dayanaktan yoksun bulunmaktadır.

Tavukçuluk sektörü ülkemizde önemli bir gelişme sağlamış olup, Avrupa Birliği ülkelerine ihracat yapma gayreti içerisinde. İhracat için en önemli kriter, çiftlikten başlayarak sofraya gelinceye kadar her aşamada gıda güvenliğini sağlayacak sağlık kontrollerinin yapılmasıdır. Bu kapsamda damızlık kümes ve kuluçkahaneler düzenli olarak sağlık kontrollerinden geçirilmekte ve sağlıklı bulunan işletmelere sertifika verilmektedir.

Sağlık kontrolü işlemleri de 14.09.1998 gün ve 23463 sayılı resmi gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Çalışma ve Kontrol Yönetmeliğinin" hükümlerine göre yapılmaktaydı. Sağlık kontrolünde bu tür işletmelerin yer seçim ve kuruluş aşamasında bir düzenlemenin olmaması geçmişte aksamalara neden olmuştur. Bu nedenle 27.07.2000 gün ve 24122 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliği" kapsamında ülke genelindeki kuluçkahane ve damızlık işletmeleri ruhsatlandırılmıştır.

Ruhsatlandırılmanın önemli ölçüde tamamlanması, aynı konuda iki ayrı yönetmeliğin uygulamada olması nedeniyle karmaşaya yol açması, son yıllarda uygulanan yetki ve sorumlulukların taşraya devredilmesi yaklaşımı, Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'nün hem üretici olması hem de 81 ile mevcut personel ve bütçe durumu ile (söz konusu enstitü bu hususta illere geçici görevle gönderilen personeline yol ve diğer zaruri masraflarını ödeyemediği için işletme sahiplerinden karşılanması yoluna gitmiştir ki bu durum da devlet ciddiyetine uygun olmadığı kanaatindeyiz. Ek-5) bu konuda sıkıntıları, uygulamada Bakanlığımız ve kanatlı sektörünün yaşadığı problemleri ve hizmette de kamu yararı sağlayacağı düşünüldükten bu iki yönetmeliğin birleştirilmesi uygun görülmüştür.

Esasen tüm gelişmiş ülkelerde ve AB ülkelerinde olduğu gibi bu yönetmeliklerdeki asıl hedef işletmelerdeki sağlık kontrolleridir. Zira buralardan elde edilen ürünler ülke genelindeki kurulu bulunan kümeslere materyal olarak dağıtılmaktadır.

Davacı tarafın iddia ettiği gibi bir meslek grubunun devre dışı bırakılması söz konusu değildir. Zira zooteknist ziraat mühendisi hem teknik müdür hem de teknik personel olarak görev yapmasında hiçbir sınırlama yoktur.

Davacının, olaylar bölümündeki 4. paragrafında; "..... Ayrıca herhangi bir alanı düzenleyen yönetmeliğin, dayandığı kanun ve tüzükte bir değişiklik yok iken birdenbire yürürlükten kaldırılarak yerine başka bir yönetmelik yapılması da idarenin sürekliliği ilkesine aykırıdır...." İddiası yer almaktadır. Halbuki söz konusu yönetmeliğin düzenlenmesine neden olan temel gerekçe, 3285 Sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu'nun 32 inci maddesine eklenen "İzin ve denetim" başlığı altında "Hayvancılık işletmelerinin kamu sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda güvenliği yönünden; ilgili mevzuat kapsamında her türlü izin ve ruhsatlarının verilmesi ile bu işlemlerin

kontrol ve denetimleri Bakanlıkça yapılır. Kamu sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda güvenliğine uygun olmayan işletmelere eksikliklerini düzeltmeleri için süre verilerek uyarılır. Gerekli tedbirleri almayanlar faaliyetten men edilir. Bu hususlara ilişkin usul ve esaslar Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.” (Değişik: 22.01.2004 tarih ve 5074 Sayılı Kanununun 32/A Maddesi) hükmüdür. (EK-1)

T.C. Hükümeti tarafından yürütülmekte olan ve Raportörlüğünü İçişleri Bakanlığının yaptığı “Acil Eylem Planı” ’nın KYR-11 kod numaralı “Kanun Yönetimindeki bürokratik formaliteler ile kırtasiyeciliğin belirlenmesi ve azaltılması” (Ek-2) çalışmaları çerçevesinde daha önce yürürlükte olan 14 Eylül 1998 tarih ve 23463 sayılı Resmi gazete’de yayımlanan “Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Sağlık Kontrol Yönetmeliğinin”, Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliğinin bazı maddelerinde değişiklik yapan 23.05.2001 gün ve 24410 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” yürürlükten kaldırılarak 18.06.2004 gün ve 25496 sayılı Resmi gazete’de yayımlanan “Kuluçkahane ve Damızlık İşletmelerinin Çalışma ve Sağlık Kontrol Yönetmeliği” yürürlüğe girmiştir. Bu yönetmeliğin yürürlüğe girmesiyle,

1- Kuruluş Ön İzni ve Kuruluş İzni iki aşamalı olarak uygulanmakta iken yeni yönetmelikle iki işlem birleştirilerek Kuruluş İzni adı altında tek bir işlemle neticelendirilmektedir. Çalışma İzni ve Sağlık Sertifikası verme yetkisi Bakanlığımıza Bağlı İl Müdürlüklerine verilmiştir. Daha önceki yönetmelik gereği kuruluş ön izni, kuruluş izni ve çalışma izninin Bakanlığımız Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğünde düzenlenmesi nedeniyle, bir kanatlı işletme sahibi açısından yaklaşık her aşaması için 1 – 4 ay, işlemlerin bütün aşamalarının tamamlanması ise 3 – 12 ay sürmekteydi. Yeni yönetmelikle bu süre, kuruluş ön izninin kaldırılması, kuruluş ve açılma raporlarının da İl Müdürlüğünce düzenlenmesi nedeniyle her aşaması 1 -10 gün arasında sonuçlanmaktadır. İşlemler 2 aşamaya indirildiğinden işlemlerin bütün aşamalarının tamamlanması ise 2 – 20 gün içerisinde bitmektedir.

2 – Sağlık kontrollerine bağlı Sağlık Sertifikası işlemleri ise önceki yönetmeliğin yürürlükte olduğu dönemde Bakanlığımız Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğünde düzenlenmesi nedeniyle yaklaşık 30 – 60 gün sürmekte iken bu belgenin düzenlenmesi ile ilgili yetki işletmenin bulunduğu ildeki Hayvan Sağlığı Şube Müdürlüğüne verilmesi nedeniyle işlem için gereken süre 15 günü geçmemektedir.

3 – Yukarıdaki iki maddede bahsedilen işlemlerin İl Müdürlüğünde neticelenmesi nedeniyle Bakanlığımızla olan yazışmalar da ortadan kaldırıldığından ayrı zamanda kırtasiyecilikte azaltılarak önemli bir kamu yararı sağlamıştır.

Bu genel açıklamalar çerçevesinde iddia edilen iptal nedenleri ile ilgili olarak;

1 -) Maddede 23.05.2001 gün 24410 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kuluçkahane ve Damızlık İşletmeleri Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” in 3. maddesinin hukuki dayanak olarak gösterildiği halde yeni yönetmelikte bu kanunun dayanak olarak gösterilmeyişini mesleki taassup olarak algılamakta ve iptalini talep etmektedir.

Kanunun 2. maddesi Ziraat Yüksek Mühendislerinin çalışma alanlarını belirtmektedir. Fakat esas itibarıyla bu kanun Ziraat mühendislerinin ihtisasıyla ilgili bir kanundur. Bu kanunun gerekçe gösterilmesi durumunda yönetmelik çerçevesinde görev yapan bütün çalışanların, alanlarında uzmanlık, yüksek lisans, doktora veya daha üzeri akademik çalışmalarından ayrı ayrı bahsedilmesi ve bunların tümüyle ilgili kanun ve tüzüklerin (Yüksek Öğretim Kanunu, Üniversitelerin Kuruluş kanunları, ihtisas kanunları, akademik unvan almayla ilgili diğer kanunlar ve tüzükler) gerekçe olarak yazılması gerekmektedir. Bu nedenle çalışanların yüksek öğretimde asgari yeterlilikleri esas alınmıştır.

Zira ziraat mühendisi ve ziraat mühendislerinin kuluçkahane ve damızlık işletmelerinde meslekleriyle ilgili kanun ve tüzükleri doğrultusunda çalışmalarını engelleyici bir husus bulunmaktadır.

Bu maddenin bir başka paragrafında da 7472 sayılı kanuna istinaden çıkarılmış tüzüğün 21. maddesi yazılarak ziraat mühendislerinin görev ve sorumlulukları açıklanmıştır. Zooteknist unvanı varlığını koruması, yetkilerinde herhangi bir kısıtlama söz konusu değildir. Yukarıda belirtilen nedenlerle Yönetmeliğin 3. maddesi amir mevzuatlara uygun olarak hazırlanmıştır, dolayısıyla maddenin iptalini gerektirecek hiçbir husus bulunmamaktadır.

2-Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'nün nedensiz olarak yönetmelikten çıkarıldığı iddia edilmektedir.

Bu kurum (TAPGM) iddianamede de belirtildiği üzere araştırma, geliştirme faaliyetlerine ek olarak (j) bendine istinaden Büyük Anaç (Grant Parent Stock) ve Anaç (Parent Stock) tavuk üretimi yapmakta ve ürettiği bu tavukları ülke genelinde satmaktadır. Üretim yaparak ülke genelinde pazarlayan bir kurumda görevli uzmanın aynı zamanda diğer özel sektör işletmelerin yerinin belirlenmesi, kuruluş ve açılmasında etkin rol alması rekabet açısından olumsuzluklara neden olmaktadır. Bu durum "4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun" un (Ek - 3) başta 4. maddesi d bendi "Rakip teşebbüslerin faaliyetlerinin zorlaştırılması, kısıtlanması veya piyasada faaliyet gösteren teşebbüslerin boykot ya da diğer davranışlarla piyasa dışına çıkartılması yahut piyasaya yeni gireceklerin engellenmesi," ve 6. maddesi a bendi Ticari faaliyet alanına başka bir teşebbüsün girmesine doğrudan veya dolaylı olarak engel olunması ya da rakiplerin piyasadaki faaliyetlerinin zorlaştırılmasını amaçlayan eylemler, olmak üzere bir çok maddesine aykırı teşkil etmektedir.

Aynı zamanda Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Ankara'da bulunmaktadır. Yukarıda olaylar bölümünde ayrıntılı olarak açıkladığımız gibi Kuruluş Ön İzin Raporu, Kuruluş Raporu ve Açılma Raporunun her üçünde de Tavukçuluk Araştırma Enstitüsünden bir uzmanın bu komisyonlarda görev alması nedeniyle ülke genelinde 81 ilde tüm Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'nden bir uzmanın zamanında görevlendirilmemesi nedeniyle, Samsun İl sınırları içindeki bir işletmenin yerinde incelemesi 3 ay gecikmeyle yapılabilmiştir.

Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Ankara'da bulunmakta olup; 81 İl'e hizmet vermesi gerekmektedir. Davacı tarafın iddianamesinde de belirtildiği gibi tavukçuluk konusunda araştırmalar yapmaktadır. Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüleri ise bölgesel düzeyde bulunmaktadır. Yetkili illere devredilmesi anlayışıyla Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğü'nde hiçbir yetki bırakılmayıp İl Müdürlüklerine devredilerek 81 ilin Ankara'da bulunan Tavukçuluk Araştırma Enstitüsüne, buradan komisyona personel eklemek şartıyla bağlı kılınmak, yeni bir merkezîyetçilik doğuracağından uygun görülmemiştir.

Manisa Tavukçuluk Araştırma ve Aşı Üretim Enstitüsü Müdürlüğü'nün tanımlara konulmasının nedeni ise; Ülkemizde damızlık kanatlı işletmelerinin en yaygın olduğu iller Balıkesir, Bursa, Manisa, İzmir, Sakarya, Kocaeli, İstanbul illeridir. Bu illerin de içinde Ege ve Marmara Bölgelerindeki tüm iller Bornova (İzmir) ile Pendik (İstanbul) Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü Müdürlükleri'ne bağlıdır. Söz konusu illerden Manisa ve bu ile yakın bazı illerin Manisa Tavuk Hastalıkları Araştırma ve Aşı Üretim Müdürlüğü'ne bağlanarak diğer iki enstitüdeki işlerin hafifletilmesi ve işlemlerin daha hızlı yürütülmesi amaçlanmıştır. Fakat Yönetmeliğin yayımlanmak üzere Başbakanlık'a gönderilmesini takiben Bakanlar kurulunca bu enstitünün kapatılması kararı alınmıştır. Bu nedenle eskiden olduğu gibi her iki enstitü de halen yapmakta olduğu işlemleri yapmaya devam etmektedir. Ayrıca Manisa Tavuk Hastalıkları Araştırma ve Aşı Üretim Müdürlüğü'nde Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'ndeki gibi damızlık kanatlı üretim ve satışı da yapılmamaktadır.

Ayrıca Avrupa Birliğinde, üretici durumdaki bir kurumun başka işletmeleri denetlemesi uygun görülmemektedir. Bunun yanında ruhsat, kuruluş izni çalımla izni, vb. izin veren birimler ile denetim yapan birimlerin de birbirinden ayrılması gerekmektedir. Bu nedenle hem izin veren merci olarak yetkiler Koruma ve Kontrol Genel Müdürlüğünden alınarak İl Müdürlüklerine verilmiş hem de Ankara Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü aynı işi yaptığı ve ülke genelinde her işe yetişemediği için görevlendirilmemiştir.

Yukarıda belirtilen nedenlerle yönetmeliğin 4. maddesi "Enstitü Müdürlüğü" tanımı, amir mevzuatlara uygun olarak hazırlanmış hem de işlemlerin daha hızlı sonuçlandırılması sağlanmıştır. Dolayısıyla maddedeki "Enstitü Müdürlüğü" tanımının iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

3 - Bu maddede davacı taraf Yönetmeliğin 4. maddesindeki Teknik Müdür ve Teknik Personel tanımında geçen "zooteknist" tanımının açılmasını talep etmişlerdir.

Halen 5 yıllık öğretim süresi olan Veteriner Fakültesini bitirenler Veteriner Hekim ünvanıyla mezun olmaktadır. Ziraat Fakültesi Zooteknik Bölümlerini (4 veya 5 yıllık) bitirenler ise zooteknist ziraat mühendisi ünvanı ile mezun olmaktadır. Dolayısıyla zooteknist terimi veteriner hekimi ifade etmemektedir. Yine Veteriner Fakülteleri Zooteknik Anabilim Dallarında Lisansüstü Öğretim için Veteriner Fakültesi mezunları alındığı gibi Ziraat Fakültesi Zooteknik Bölümünü bitirenlerde alınmaktadır. Yine Ziraat Fakültesi Zooteknik Bölümlerine de hem bu okul mezunları hem de Veteriner Fakültesi mezunları alınmaktadır. Bu alanda yüksek lisans, doktora ve üzeri akademik ünvanı alan kişiler zaten bu iki okul mezunlarıdır.

Birinci maddede ayrıntılı olarak açıkladığımız üzere Veteriner Fakültesi mezunu Veteriner Hekim ya da Ziraat Fakültesi Zooteknik bölümünü bitirenler Zooteknist ünvanlarını almaktadır. Bundan önceki yönetmeliklerde yer alan bazı ünvanlarla ilgili açıklamaların diğer ünvanlar için de ayrıntılı olarak yazılmasını gerekliliğini doğurmaktadır. Bu durumu ortadan kaldırmak için Veteriner Hekim ve Zooteknist olmak asgari yeterlilik yazılmıştır. İddia edildiği gibi bu maddelerde de hiçbir meslek grubu öne çıkarılmadığı gibi başka bir meslek grubu da geri plana atılmamıştır.

Yukarıda belirtilen nedenlerle Yönetmeliğin 4. maddesi amir mevzuatlara uygun olarak hazırlanmış hem de işlemlerin daha da hızlı sonuçlandırılmasını sağlamıştır. Dolayısıyla maddedeki "teknik müdür" ve "teknik personel" tanımlarının iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

4- Önceki yönetmeliklerin olmayan "Komisyon" tanımı yeni yönetmelikte konulmuştur. Bunun amacı ise bir çok maddede yer alan komisyonun her maddede ayrı ayrı açıklamasını ortadan kaldırmaktadır. Önceki kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliklerinin 5,6 ve 7 maddelerin komisyonlar ayrı ayrı açıklanarak sürekli tekrar edilmiştir.

Yeni yönetmelikle hem kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliğinin bazı maddelerinde değişiklik yapan 23.05.2001 gün ve 24410 sayılı resmi Gazete'de yayımlanan "kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliğinde değişiklik yapılmasına dair yönetmelik" yürürlükten kaldırılmış hem de 14 Eylül 1998 tarih ve 23463 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "kuluçkahane ve damızlık sağlık kontrol yönetmeliği" yürürlükten kaldırılmıştır. Bu iki yönetmeliğin birleştirilmesindeki amaç ise bir konuda çok sayıda mevzuat yerine sadece 1 mevzuatın oluşturularak kanatlı işletmeciliği yapanlar ile bu konudaki diğer ilgililerin daha kolay olarak konuya hakim olmalarını sağlamaktadır.

Tavukçuluk araştırma enstitüsü Ankara'da bulunmakta olup; 81 İl'de hizmet vermesi gerekmektedir. Davacı tarafın iddianamesinde de belirttiği gibi tavukçuluk konusunda araştırmalar yapmaktadır. Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüleri ise bölgesel düzeyde bulunmaktadır. Yetkilerin illere devredilmesi anlayışıyla Koruma Kontrol Genel Müdürlüğü'nde hiçbir yetki bırakılmayıp İl Müdürlüklerine devredilirken 81 ilin

Ankara'da bulunan Tavukçuluk Araştırma Enstitüsüne, buradan komisyona personel eklemek şartıyla bağlı kılmak, yeni bir birim çalışanlarının diğer işletmelerinin ruhsatlandırılmasında önemli rol alması rekabet açısından da "4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun"a (Ek-2) aykırı olacağı kanaatindeyiz.

Aynı zamanda Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Ankara'da bulunmaktadır. Yukarıda olaylar bölümünde ayrıntılı olarak açıkladığımız gibi Kuruluş Ön İzni Raporu, Kuruluş Raporu ve Açılma Raporunun her üçünde de Tavukçuluk Araştırma Enstitüsünden bir uzmanın bu komisyonlarda görev alması nedeniyle ülke genelinde 81 ilde tüm tavukçuluk işletmelerinin yerinde incelenmeye gidilmesinde aksamalara, işlemlerin uzamasına ve kırtasiyeciliğin artmasına neden olmaktadır.

2000 yılında yürürlüğe giren "kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliği" ile bu yönetmeliğin bazı maddelerinde değişiklik yapan 23.05.2001 gün ve 24410 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliğinde değişiklik yapılmasına dair yönetmelik" in 5,6 ve 7. maddelerindeki komisyonlarda yer alan "... İl Müdürlüğü'nden bir ziraat mühendisi (zooteknist) veya bir ziraat yüksek mühendisi (zooteknist).. " ifadelerinin çıkarılmasıdır. Bakanlığımıza bağlı 81 İl Müdürlüğünün bazılarında "Zooteknist" ziraat mühendisi bulunamayabilmektedir. Bu durumda işletmenin zamanında kontrol edilmesinde aksamalara neden olmaktadır. Veteriner hekim ise Bakanlığımıza bağlı her il müdürlüğünde mutlaka bulunmaktadır.

Söz konusu yönetmelik uygulaması esas olarak sağlık kontrollerine ilişkin düzenlemeleri kapsamaktadır. 3285 sayılı hayvan sağlığı ve zabitası kanununun 32 inci maddesine eklenen "İzin ve Denetim" başlığı altında "Hayvancılık işletmelerinin kamu sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda güvenliği yönünden; ilgili mevzuat kapsamında her türlü izin ve ruhsatlarının verilmesi ile bu işletmelerin kontrol ve denetimleri bakanlıkça yapılır. Kamu sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda güvenliğine uygun olmayan işletmelere eksikliklerini düzeltmeleri için süre verilerek uyarılır. Gerekli tedbirleri almayanlar faaliyetten men edilirler. Bu hususlara ilişkin usul ve esaslar bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir." (değişik: 22.01.2004 tarih ve 5074 sayılı kanunun 32/A maddesi). (Ek-1) amir hükümleri de yönetmeliğin hazırlanmasında ana gerekçedir. Davacı tarafında belirttiği gibi bu maddenin bir başka paragrafında da 7472 sayılı kanun ve bu kanuna istinaden çıkarılmış tüzüğün 21. maddesinde "zooteknist" ziraat mühendislerinin görev ve sorumluluk alanlarında sağlık kontrolü bulunmamaktadır. Sağlık kontrolünün esas olduğu bir yönetmelikte de Ziraat Mühendisi "zooteknist" in komisyonda olmaması doğal karşılanmalıdır.

Yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı yönetmeliğin 4. maddesi "Komisyon" tanımı, amir mevzuatlara uygun olarak hazırlanmış hem de işlemlerin daha hızlı sonuçlandırılması sağlanmıştır. Dolayısıyla maddedeki "Komisyon" tanımının iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

6- Aynı zamanda Tavukçuluk Araştırma Enstitüsü Ankara'da bulunmaktadır. Yukarıda olaylar bölümünde ayrıntılı olarak açıkladığımız gibi kuruluş öz izni raporu, kuruluş raporu ve açılma raporunun her üçünde de tavukçuluk araştırma enstitüsünden bir uzmanın bu komisyonlarda görev alması nedeniyle ülke genelinde 81 ilde tüm tavukçuluk işletmelerinin yerinde incelenmeye gidilmesinde aksamalara, işlemlerin uzamasına ve kırtasiyeciliğin artmasına neden olmaktadır.

Söz konusu yönetmelik uygulaması esas olarak sağlık kontrollerine ilişkin düzenlemeleri kapsamaktadır. 3285 sayılı hayvan sağlığı ve zabitası kanununun 32 inci maddesine eklenen "izin ve denetim" başlığı altında "hayvancılık işletmelerinin kamu sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda güvenliği yönünden; ilgili mevzuat kapsamında her türlü izin ve ruhsatlarının verilmesi ile bu işletmelerin kontrol ve denetimleri bakanlıkça yapılır. Kamu sağlığı, hayvan sağlığı ve gıda güvenliğine uygun olmayan işletmelere eksikliklerini düzeltmeleri için süre verilerek uyarılır. Gerekli tedbirleri almayanlar faaliyetten men edilirler. Bu hususlara ilişkin usul ve esaslar bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikle belirlenir." (değişik: 22.01.2004 tarih ve 5074 sayılı kanunun

32/a maddesi) (Ek-1) amir hükümleri de yönetmeliğin hazırlanmasında ana gerekçedir. Davacı tarafında belirttiği gibi bu maddenin bir başka paragrafında da 7472 sayılı kanun ve bu kanuna istinaden çıkarılmış tüzüğün 21. maddesinde "zooteknist" ziraat mühendislerinin görev ve sorumluluk alanlarında sağlık kontrolü bulunmamaktadır. Sağlık kontrolünün esas olduğu bir yönetmelikte de Ziraat Mühendisi "zooteknist"ın komisyonunda olmaması doğal karşılanmalıdır.

Yönetmeliğin 9. maddesi 2. fıkrası amir mevzuatlara uygun olarak hazırlanmış hem de işlemlerin daha hızlı sonuçlandırılması sağlanmıştır. Dolayısıyla maddenin bu fıkrasının iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

6- Davacı taraf ısrarla işlemlerin hızlandırılmasını amaçlayarak, 2. aşamada tamamlanan, yer seçim izni ve kuruluş izni için gerekli işlemlerin tek bir aşamada tamamlanmasını kabul etmemekte bununla ilgili ayrıntılardan uzun uzun bahsettikten sonra birden bire yönetmeliğin "kuluçkahane ve damızlık işletmelerinin çalışma izni için gerekli belgeler" başlıklı 10. maddesi (a) fıkrasına geçmiş ve işletmelerin çalışma izni için gerekli belgeler arasında "teknik müdür ve sorumlu veteriner hekimin atanmasında noter sözleşmesi istenilmediği iptali talep edilmiştir.

Damızlık kanatlı işletmelerinde çalışanlarla ilgili sözleşme istenmesi ve bu sözleşmenin her yıl tekrarı, ticari işletmelerde çok ciddi maliyetler getirmekte, ayrıca takibi de yapılamamaktadır. Bu nedenle önceki yönetmeliklerde yer alan noter tasdikli sözleşmeler bu yönetmelikte kaldırılarak kamu yararı sağlanmıştır.

Yönetmeliğin 9. maddesi 2. fıkrası amir mevzuatlara uygun olarak hazırlanmıştır. Dolayısıyla maddenin bu fıkrasının iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

7- Davacı taraf bu maddede 2001 yılında yayımlanan yönetmelikte, yer seçiminde sağlık koruma bandı mesafesinin net olarak ifade edildiği halde bu yönetmelikte net ifadelerin olmadığı iddia edilmektedir.

Halbuki bu diğer maddelerde sık sık 2000 yılında yayımlanan yönetmelikte "kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliği"nden bahsedilmektedir. Bu maddede ise bu yönetmelik unutulmuştur. Çünkü 200 yılında yayımlanan yönetmelikte damızlık kümeslerin yerleşim yerlerine uzaklığı için gerekli sağlık koruma bandı mesafesi "... benzeri işletmelere ve iskan sahalarına damızlık sürülerde en az 1,5 km., ana damızlık sürülerde 3 km., büyük ana damızlık sürülerde 5 km. uzaklıkta izole bir yerde kurulması şarttır." İfadeleri kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliğinin bazı maddelerinde değişiklik yapan 23.05.2001 gün ve 24410 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan "kuluçkahane ve damızlık işletmeleri yönetmeliğinde değişiklik yapılmasına dair yönetmelik" çıkarılmıştır. Çünkü mesafelerin belirlenmesi ancak kanunla yapılabilmektedir. Sağlık koruma bandı mesafesi konusunda yasa düzenlenmesi konusunda çalışmalar ise halen devam etmektedir.

Davacı taraf bu ayrıntılardan bahsederken birden bire yer seçim ve kuruluş raporunda zooteknist ziraat mühendisinin olmadığı için iptalini istemektedir. Ankara tavukçuluk araştırma enstitüsü müdürlüğünden bir ziraat yüksek mühendisi ve il müdürlüğünden bir ziraat mühendisi "zooteknist" ifadelerinin komisyonlardan ve dolayısıyla komisyonların düzenlediği raporlardan çıkarılma gerekçeleri yukarıda 1,2,3,4,5,6 ve 7. maddelerde ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

Yönetmelikteki "Ek-2 deki yer seçim ve kuruluş raporu"nun iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

8- Bu maddede de iddia Ek-4 "açılma raporu" un iptalini istemektedirler.

Komisyon tanımıyla ilgili 4. maddede ayrıntılı olarak açıklandığı üzere;

Bu iki yönetmeliğin birleştirilmesindeki amaç ise bir konuda çok sayıda mevzuat yerine sadece 1 mevzuatın oluşturularak kanatlı işletmeciliği yapanlar ile bu konudaki diğer ilgililerin daha kolay konuya hakim olmalarını sağlamaktır.

Ankara tavukçuluk araştırma enstitüsü müdürlüğünden bir uzmanın komisyonda yer almamasıyla rekabet kanununa aykırılık ortadan kaldırılmış, il müdürlüğünden bir ziraat mühendisi "zooteknist" in de çıkarılması ile yönetmeliğin düzenlenmesine neden olan 3285 sayılı hayvan sağlığı ve zabitası kanununu ilgili maddelerine uygunluk sağlanmış, işlemlerin kısa zamanda sonuçlanması sağlanmış bu nedenle kamu yararı sağlanmıştır.

Yönetmelikteki Ek-2 deki "açılma raporu" nun iptalini gerektirecek hiçbir husus yoktur.

Sonuç olarak ülke genelinde kuluçkahane ve damızlık işletmeleri tamamına yakın kısmı ruhsatlandırılmıştır. Yetkilerin daha fazla merkezi idarede tutulmasında hiçbir kamu yararı söz konusu değildir. Anılan yönetmelik uygulaması esas olarak sağlık kontrolüne ilişkin düzenlemeleri kapsamaktadır. Sağlık kontrollerinde gerek AB ülkeleri gerekse diğer gelişmiş ülkelerde sorumluluk veteriner hekimlerdedir. Davacının ülkemiz tavukçuluk sektörü ve kamu hizmeti açısından yeni yönetmeliğin zararına yol açtığına ilişki hiçbir somut delili bulunmamaktadır. Bakanlığımızın yaşanan problemler, değişen şartlar ve ihtiyaçları göz önüne alarak yönetmelikleri güncelleştirebilmektedir. Bu yönetmelik hukuka uygun, yetkileri merkezden devreden, kamu yararı gözetilen, hizmette verimliliği esas alan ve içerik olarak yeterli bir yönetmeliktir.

NETİCE VE TALEP : Açıklanan nedenlerle dayanaksız davanın reddi ile yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına karar verilmesini arz ederim.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI ADINA

Melek ÖZKARAGÖZ Hukuk Müşaviri

EKLER:

- EK 1- Hayvan Sağlığı ve Zabitası Kanunu (12 Say.)
- EK 2- İçişleri Bakanlığının yazısı (1 Say.)
- EK 3- Rekabetin Korunması Hakkındaki Kanun (16 Say.)
- EK 4- Samsun İl Müdürlüğün yazısı (2 Say.)
- EK 5- Harcırahla ilgili yazışmalar

9.1.10. SUNİ TOHUMLAMA

9.1.10.1. SUNİ TOHUMLAMA, OVUM VE EMBRİYO TRANSFERİ FAALİYETLERİNİN USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİĞİN İPTALİNE YÖNELİK DANIŞTAY BAŞVURUSU

DANIŞTAY BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : Gökhan GÜNAYDIN TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı

Karanfil sokak 28 / 12 06640 Kızılay / ANKARA

DAVALI : Tarım ve Köyışleri Bakanlığı - Milli Müdafaa Caddesi No:20 - 06100 Kızılay/Ankara

DAVANIN TÜRÜ : İptal davası

DAVANIN KONUSU : 1 Temmuz 2003 gün, 25155 sayılı Resmi Gazete'de, "Suni Tohumlama, Tabii Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" yayımlanmıştır. Bu yönetmeliğin 28. maddesi ile 15 Kasım 2002 gün ve 24937 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren yönetmelik yürürlükten kaldırılmaktadır. Aynı isimle yayınlanmış olan iki yönetmelikte yer alan maddelerin çok büyük bir bölümü benzer veya aynıdır. Buna karşın, 1 Temmuz 2003 gün ve 25155 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan yönetmeliğin önceki yönetmelikten farklı olan bazı hükümleri, 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu ve 7472 sayılı Ziraat Yüksek Mühendisliği Kanunu'nun öngördüğü doğrultuda çıkarılan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" hükümlerine aykırı düzenlemeler içermektedir. Bu nedenle; söz konusu Yönetmeliğin 3. maddesinin daha önceki yönetmelikten farklı olan bölümlerinin, 5. maddesinin a fıkrasının, 6. maddesinin c fıkrasının, 7. maddesinde yer alan ve suni tohumlama uygulamasını bir mesleğe özgüleyen bazı ibarelerin, 24 ve 26. maddelerin tümüyle, 27. maddesinin a ve c fıkralarının iptali ve öncelikle yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

OLAYIN ÖZETİ :

Yönetmelik değişikliğinin getirdiği düzenlemeler, üç ana başlık altında toplanabilir;

1.Yönetmeliğin hukuki dayanağının, Hayvan Islahı Kanunu yanında, veterinerlik mevzuatına dayandırılması,

2.Yönetmeliğe konu iş ve işlemlerde, "hayvancılıkla ilgili konularda eğitim veren meslek lisesi, yüksekokul ve fakülte mezunları" yerine veteriner hekimlerin yetkilendirilmesi,

3.İş sözleşmelerinin onaylanmasında veteriner hekimler meslek odasının yetkilendirilmesi.

Sözü edilen değişikliklerin tümü, mevcut mevzuat hükümlerine aykırı olarak, konu ile ilgili eğitim almış ve yıllardır bu alanda başarılı çalışmalar yapmış olan ziraat mühendislerinin yetkilerinin elemine edilerek Yönetmelik'e konu çalışmaların veteriner hekimlere özgülenmesi amacıyla uygun olarak yapılmıştır. Ayrıca, belirli eğitim seviyesindeki (lise ve üstü) kişilerin bir kursla eğitilerek yapabilecekleri bir işi, ancak bir meslek grubu tarafından yapılabilir konuma taşımıştır.

Bu itibarla, Yönetmelik'e konu düzenlemelerin bu alanla ilgili olanları hukuka, bilime ve hayvancılığı geliştirmiş ülkelerdeki rutin uygulamalara aykırıdır. Çalışma alanı, konu ile ilgili eğitim almış ve mevcut mevzuat hükümlerine göre yetkili tüm meslek gruplarına açık olmak durumundadır. Bu itibarla, meslek taassubuna dayalı düzenlemeler, hukuka yabancıdır. Aşağıda olaylar, bu sıra içerisinde değerlendirilecektir.

a) Yönetmelik Değiştirme Amacının ve Usulünün Hukuka Aykırılığı

Anayasa'nın 124. maddesinde belirtildiği üzere, Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzel kişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, Yönetmelik çıkarabilirler.

Ancak idari işlemin, yetki - şekil - sebep - konu ve amaç yönlerinden hukuka uyarlı olması da, idare hukukunun genel ilkelerindedir.

Davalı idarenin mevcut Yönetmelik'i değiştirme nedeni ve Yönetmelik hazırlanırken izlenen yol; şekil, sebep ve amaç yönünden hukuka aykırıdır. Şöyle ki;

Aşağıda ayrıntısı ile açıklanacağı üzere, adı geçen Yönetmelik, çift tırnaklı, tek tırnaklı ve diğer memeli hayvanlarda suni tohumlama ve embriyo transferi uygulamalarında daha önceki Yönetmelik ile yetkili kılınan "hayvancılıkla ilgili konularda eğitim veren meslek lisesi, yüksekokul ve fakülte mezunları" nın yetkilerinin alınarak, uygulamalarda yalnızca veteriner hekimlerin yetkilendirilmesi gibi, hukuka yabancı bir

meslek taassubuna hizmet etmektedir. Ayrıca, lise ve daha üstü eğitim almış kişilerin bir kursa katılma ve bu kursu tamamladıktan sonra kendi sürüsünde tohumlama yapma hakları da ortadan kaldırılmaktadır.

DAVALI İdare, Yönetmelik taslağını çeşitli kurum ve kuruluşlara incelenmek üzere gönderdiği yazısında, yönetmelik değişiklik gerekçesini, "uygulamada karşılaşılan bazı sorunlar" olarak ifade etmiştir. Bu ifade esas alınırsa değişiklik taleplerinin uygulamada yaşanan ve giderilmesi mümkün olmayan bazı aksaklıklara dayandırılmış olması düşünülür. Oysa yürürlükteki yönetmelik 15 Kasım 2002 de yayınlanmış ve henüz aksaklık tespit edilecek bir uygulama süresi geçirmemiştir. Kaldı ki, değişiklik taleplerinin tamamına yakını da uygulama ile ilişkili değildir. Aksine, maddelerle ilgili değerlendirmeden de anlaşılacağı üzere değişiklik önerileri; hiçbir gerçekçi neden ileri sürülmeden ve dünyanın gelişmiş pek çok ülkesindeki uygulamaların aksine memelilerde suni tohumlamanın sadece veteriner hekimlerce yapılmasına yasal zemin oluşturmayı ve bu meslek grubuna ayrıcalık sağlamayı hedeflemektedir. Bu niyetin değişiklik için gerekçe yapılmaya çalışılan "uygulamada karşılaşılan bazı sorunlar" ifadesinin arkasına saklanması mümkün değildir.

Hukuka yabancı bu amacı ele verir bir başka uygulama da, davalı idarenin Yönetmelik taslağını, Hayvan Islahı Kanunu ve yürürlükten kaldırılan yönetmeliğin hazırlık çalışmalarında görüşlerine başvuru kuruluşlardan hem 30.000 üyesi olan ve Anayasa'nın 135. maddesi anlamında kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşu olan TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI'na hem de Ziraat Fakülteleri'nin Zooteknik bölümlerine, görüşlerini almak için göndermemiş olmasıdır.

Son olarak, davalı idarenin 30.04.2003 günlü yazısı ile bazı kurum ve kuruluşlara gönderdiği Yönetmelik taslağına ilişkin, 10.05.2003 gününe kadar yanıt istemesi, yazının gidiş - dönüş zamanları da dikkate alındığında, Yönetmelik hazırlama sürecinin ne denli aceleci ve gerçek ilgililerin katılımına kapalı olarak gerçekleştirildiğine işaret etmektedir (EK- 1).

Sayılan gerekçelerle, davalı idarenin oluşturduğu genel düzenleyici işlem, şekil, sebep ve amaç yönünden hukuka aykırıdır, iptal edilmelidir.

b) Görev ve Yetki Alanı Bakımından Değerlendirme ;

Söz konusu Yönetmeliğin hukuki dayanağını oluşturan ve 10.03.2001 gün, 24338 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu'nun 1. maddesinde, bu Kanun'un amacının, her türlü hayvansal üretim ve bu üretimi etkili kılan faaliyetler ile yarış, müsabaka ve iş amacıyla yetiştirilen hayvanların verimlerinin artırılması için yapılacak ıslah çalışmalarını, evcil ve yabani hayvanların gen kaynaklarının korunmasını, hayvansal üretimin ekonomik olmasını ve rekabet gücünün artırılmasını, bu hususlarla ilgili faaliyetleri ve soy kütüğü kayıtlarının tutulması ile hayvan ırklarının ıslahını, damızlıkların sağlıklı ve hijyenik koşullarda yetiştirilmesini ve hastalıklardan arı bir şekilde üreticilere intikalini ve korunmasını sağlamak olduğu; 8. maddesinde, hayvan ırkının ıslahı amacıyla, Bakanlıkça tespit edilen yörelerde köylere ariyet olarak tahsis edilecek yüksek verimli aygır, boğa, koç ve tekelerin temini ile sergi ve teşvik müsabakaları için Bakanlık ve il özel idareleri bütçelerine ödenek konulacağı; 10. maddesinde, lüzumlu bölgelerde suni tohumlama laboratuvar ve durakları kurmaya, kurdurmaya ve gerekli her türlü tedbiri almaya Bakanlığın yetkili olduğu, hayvan ırklarının ıslahı amacı ile tabii tohumlama, suni tohumlama, embriyo transferi, döl kontrolü ve yetiştirmeye yönelik biyoteknolojik faaliyetlerin kamu kurum ve kuruluşları ile suni tohumlama yapmak üzere Bakanlıktan izin alan gerçek ve tüzel kişiler tarafından, ücret mukabili yapılacağı, 11.maddesinde gerçek ve tüzel kişilerin tabii tohumlama, suni tohumlama, embriyo transferi, genetik kopyalama ve diğer biyoteknolojik faaliyetleri yapmalarının, bu maksatla sperma ve embriyo üretim merkezi, laboratuvar ve müessese kurmalarının, sperma ve embriyo üretme ve satmalarının,

bulundurmalarının, taşımalarının, ithal ve ihraç etmelerinin, Bakanlığın iznine ve kontrolüne tabi olduğu; 20. maddesinde, her türlü hayvan ıslahı çalışmalarına ilişkin usul ve esasların, soy kütüğü kayıtlarının tutulmasının veya tutturulmasının esasları ile tescil işlemlerinin, damızlıkların köylere devrinin, tabii ve suni tohumlama ve embriyo transferi uygulama usullerinin bakanlıkça çıkarılacak yönetmeliklerle belirleneceği hükmüne bağlanmıştır.

Görüldüğü gibi, Yönetmelik'in hukuki dayanağını oluşturan Hayvan Islahı Kanunu, esas olarak hayvan ırklarının ıslahına yönelik Kanun'a konu uygulama alanlarında, Bakanlıktan izin alan gerçek ve tüzel kişilerin yetkili olduğunu, Bakanlığın çıkaracağı Yönetmelik'le alanı düzenleyeceğine işaret etmektedir.

Anyasa'nın 124. maddesinde belirtildiği üzere, Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzel kişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, Yönetmelik çıkarabilirler. Bu bağlamda yönetmelikler, kanun ve tüzüklerde bulunmayan çeşitli teknik konu ve ayrıntıları, yasal çerçeve içinde kalmak koşuluyla, objektif - somut kurullarla açıklarlar.

Bu anlamda Bakanlık, konu ile ilgili takdir yetkisini, hukuki normlar hiyerarşisine uygun olarak kullanmak yükümlülüğündedir.

10.3.2001 gün, 24338 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 3. maddesi kapsamında, zootekni, aşağıdaki gibi tanımlanmaktadır; "Hayvan yetiştirme, ıslahı, bakımı-beslenmesi, yem üretimi, hastalıklardan koruma gibi hususları düzenleyerek hayvanlardan daha yüksek ve ekonomik verim elde etmeyi sağlayacak teknoloji ve uygulamaları".

7472 sayılı "Ziraat Yüksek Mühendisliği Kanunu" nun öngördüğü doğrultuda, 24.01.1992 gün ve 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren, "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" ün (Ek-2) konu ile ilgili düzenlemeler getiren 21. maddesi hükmü ise aynen şöyledir;

"Zootekni

Madde 21 - Zootekni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması, ithal ve ihracı, hayvan ürünleri üretimi ve pazarlanmasıyla ilgili konularda faaliyette bulunmaya yetkilidirler."

Ayrıca, aynı tüzüğün Geçici Birinci maddesi aşağıya çıkartılmıştır;

"DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Çeşitli Hükümler

Geçici Madde 1 - Bu Tüzük'ün yürürlüğe girdiği tarihten önce diploma aldıkları lisans dalları dışındaki konularda mesleki faaliyette bulunmuş olan ziraat mühendislerinin, durumlarını belgeleriyle koşuluyla bu alandaki yetkileri kullanma hakları saklıdır. Bu belgeler görev yaptıkları kamu kuruluşları veya bağlı buldukları meslek kuruluşları tarafından verilir.

Görüldüğü gibi Yetki Tüzüğümüz, Zootekni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendislerinin, hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması, ithal ve ihracı, hayvan ürünleri üretimi ve pazarlanmasıyla ilgili konularda faaliyette bulunma yetkili olduklarını tespit etmekte; ayrıca 24.01.1992 tarihinden önce, zootekni bölümü mezunu olmamalarına karşın bu alanda faaliyet göstermiş ziraat mühendislerinin, durumlarını belgeleriyle koşuluyla bu alandaki yetkilerini saklı tutmaktadır.

Ayrıca ve önemle belirtmelidir ki, davalı Tarım ve Köyşeri Bakanlığı, Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi ve ODA'mızın ortak çalışması ile oluşturulan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" ün yukarıda belirtilen maddelerinin iptaline ilişkin olarak Veteriner Hekimler Derneği Danıştay nezdinde

dava açmış; izlenen hukuki süreç sonucunda, Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun 14.4.1995 gün, E:1993/292, K:1995/381 sayılı kararı ile Tüzük son şeklini almıştır.

Bu çerçevede, "Sunî Tohumlama, Tabii Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik", Yetki Tüzüğü'müzün belirttiği "hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması.." çalışma alanlarına ilişkin düzenlemeler getirmekte olup, mevzuat hiyerarşisinde yönetmelikten daha üst bir düzenleme türünü teşkil eden ve bu bağlamda hükümlerine aykırı yönetmelik hükmü oluşturulması mümkün olmayan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" hükümlerine aykırı olarak, Yönetmelik değişikliği ile çalışma alanının veteriner hekimlere özgülenmesi ve ziraat mühendislerinin dışlanması, hukuk düzeni içinde olanaklı değildir.

Konu ile ilgili bir başka önemli saptama da, bir önceki Yönetmelik'in (RG gün: 15.11.2002, sayı: 24937) çeşitli maddelerinin iptaline yönelik olarak Türk Veteriner Hekimler Birliği tarafından açılan ve yürütmenin durdurulması istemini de içeren iptal davasında, hukuki çekişmenin bulunduğu maddelere ilişkin yürütmenin durdurulması isteminin, T.C. Danıştay Onuncu Dairesi'nin Esas No: 200/37 no'lu ve 21.05.2003 tarihli kararı ile reddedilmiş olmasıdır.

6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği İle Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanun", Yönetmelikte öngörülen uygulamaları veteriner hekimlerin çalışma alanına özgüleyip diğer meslek gruplarını yetkisiz kılma; veteriner hekimler dışındakiler yönünden bir kısıtlama ve sınırlamaya yönelik içerik taşımamaktadır.

Yukarıda belirtilen açıklamalar, hukuki normlar hiyerarşisi uyarınca, Yönetmelik'in düzenlediği alanların, genelde hayvancılıkla ilgili konularda eğitim veren meslek lisesi, yüksekokul ve fakülte mezunlarına; özel olarak ta zootekni bölümü mezunu ve 24.01.1992 tarihinden önce bu alanda faaliyet gösterdiklerini belgeleyen tüm ziraat mühendislerine açık tutulması gerektiğini ortaya koymaktadır. Tersine, alanın yalnızca bir meslek mensuplarına özgülenmeye çalışılması, açıkça hukuka aykırıdır.

c) İptali istenen maddeler ve istem gerekçeleri;

1 - Üçüncü maddenin bazı bölümlerinin iptali

Yönetmelik, "Hukuki dayanak" başlıklı 3. maddesinde, 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu, 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanun ve 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu'na atıf yapmaktadır.

Oysa 15.11.2002 gün ve 24937 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan bir önceki Yönetmelik'te, hukuki dayanak olarak 10 Mart 2001 gün ve 24338 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu" gösterilmekte idi. Bunun gerekçesi, adı geçen Kanun'un 20. maddesinde bulunmaktadır. Buna göre; " tabii ve sunî tohumlama ve embriyo transferi uygulama usullerinin kanunun yayımı tarihinden itibaren bir yıl içerisinde Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenecektir". Söz konusu Yönetmelik'in, bu maddeye dayandığı açıktır.

Daha önceki yıllarda yürürlüğe girmiş olan ve bu tip bir yönetmelik hazırlanmasını zikretmeyen çeşitli yasalar dikkate alınarak yönetmelik hazırlanması gerekli ve uygun değildir. Kaldı ki Yönetmelik'te hukuki dayanak olarak zikredilen 3285 sayılı yasanın amacı "hayvanlardan ve hayvan maddelerinden insan ve hayvanlara geçebilen hastalıklardan korunulmasını ve bulaşıcı hayvan hastalıkları ile mücadele edilmesini sağlamak" olarak ifade edilmiştir. Sunî tohumlama uygulamasını doğrudan bu kapsamda değerlendirmek mümkün değildir. Ayrıca taslakta adı geçen 6343 sayılı Kanun'da da sunî tohumlamaya ilişkin bir ayrıntı mevcut değildir. Bu yasanın,

Yönetmelik'e konu faaliyetleri uygulayacak olanlar yönünden hukuki dayanak olarak kabul edilmesi halinde ise, diğer tüm meslek gruplarının mevzuatının da bu kapsama alınması gerekmektedir ki, böyle bir "sayma" yönteminin, "hukuki dayanak" bölümüne dahil edilmesinin doğru olmayacağı ortadadır.

Bunların yanında, yukarıdaki bölümlerde belirtilen "sebeup ve amaç yönünden idari işlemin hukuka aykırılık" unsurunu oluşturan "hukuki dayanak" başlıklı üçüncü maddenin, 4631 Sayılı Hayvan Islahı Kanunu dışında diğer kanunların sayıldığı bölümlerinin iptal edilmesi istenilmektedir.

2 - Beşinci maddenin (a) fıkrasının iptali

Yönetmelik'in 5. maddesinin a fıkrası, 15.11.2002 günlü Yönetmeliğin a ve b fıkralarını değiştirmektedir.

Bir önceki Yönetmelik'in konu ile ilgili düzenlemelerinde; Bakanlığın izni ile gerçek ve tüzel kişilerin suni tohumlama yapabileceği (Madde 5, a fıkrası), çift tırnaklı - tek tırnaklı ve diğer memeli hayvanlarda kanatlı ve suda yaşayan hayvanlar ve bal arılarında suni tohumlamayı açılan kursları başarıyla tamamlayanların yapacağı (Madde 5, b fıkrası), kişi ve kuruluşların Bakanlık İl Müdürlüğünden suni tohumlama izni almalarının zorunlu olduğu (Madde 5, c fıkrası) ifade edilmekte idi.

Yürürlüğe sokulan Yönetmelik ise, suni tohumlama konusunda yetkiyi ikiye ayırarak; çift tırnaklı, tek tırnaklı ve diğer memeli hayvanlarda suni tohumlamayı veteriner hekim ve veteriner hekimin sorumluluğunda, veteriner sağlık teknisyenlerinin yapacağını ve ancak veteriner hekim bulunmayan illerde ve ilçelerde suni tohumlamayı İl Müdürlüğü'nden izin alan veteriner sağlık teknisyenlerinin yapabileceğini hükme bağlamakta; Kanatlı ve suda yaşayan hayvanlar, ipek böceği ve arıda ise suni tohumlamayı, bu konularda eğitim almış fakülte, yüksek okul ve meslek lisesi mezunlarının yapacağını ifade etmektedir.

Türkiye 2000 - Hayvancılık Kongre kitabının 139. Sayfasında, Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dölerme Suni Tohumlama Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Necmettin Tekin Suni Tohumlamanın "Erkek hayvanlardan alınan spermaların değişik teknikler kullanılarak dişi hayvanlara nakledilmesi olarak kabaca tanımlanabileceğini" bildirmektedir. Aynı şekilde Prof. Dr. Afif Sevinç de "Dölerme ve Suni Tohumlama" adlı kitabının 141. sayfasında "suni tohumlamayı uygun metot ve tekniklerle erkekten alınan spermanın dişi dölerme organlarına verilmesi" olarak tanımlamaktadır.

Bu tanımlardan da anlaşılacağı gibi suni tohumlama karmaşık bir işlem olmayıp el becerisini ve deneyimin ön planda olduğu basit bir manipulyondur. Bu nedenle değiştirilmek istenen yönetmelikte, yapay tohumlama bilgi ve becerisinin, tüm ileri ve çağdaş ülkelerde olduğu gibi bir kurs ile sağlanabileceği öngörülmektedir. Değişiklik önerisinde mesele böyle algılanmamış, bir önceki yönetmeliğin, bir gerekçe de gösterilmeksizin, veteriner hekimlere ayrıcalık ve öncelik sağlanacak şekilde dönüştürülmesi hedeflenmiştir.

Çeşitli ülkelerde yapay tohumlama ile ilgili kurslara katılabileceklerde özel bir eğitim zorunluluğu öngörülmemekte, kurslara, yetiştiriciler de dahil, hayvancılıkla ilgili kişilerin katılabileceği bildirilmektedir. Konu ile ilgili bazı belgeler, Yüce Mahkemenizin incelemesine sunulmak üzere, dilekçemize eklenmiştir (Ek 3).

Ayrıca dilekçemizin yukarıdaki bölümlerinde, "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" ün 21. maddesi ile geçici birinci maddesinin, konu ile ilgili çalışmaları yapmak üzere ziraat mühendislerini yetkilendirdiği belirtilmiştir.

Bu gerekçelerle, çift tırnaklı - tek tırnaklı ve diğer memeli hayvanlarda suni tohumlama faaliyetlerini bilime, yürürlükteki mevzuata ve hayvancılığı gelişmiş ülkelerdeki rutin uygulamalara aykırı olarak veteriner hekimlik mesleğine hasretmeye yönelik olarak düzenlenen Beşinci maddenin a fıkrasının, tümüyle iptali istenilmektedir.

3 - Altıncı maddenin (c) fıkrasının iptali

Yönetmelik'in 6. maddesinin c fıkrası, 15.11.2002 günlü Yönetmeliğin c fıkrasını değiştirmektedir.

Bir önceki Yönetmelik'in 6. maddesinin c fıkrası; "Hayvancılıkla ilgili konularda eğitim veren meslek lisesi, yüksek okul, ve fakülte mezunları ticari olarak suni tohumlama yetkisi almak için, diğer lise ve üstü eğitim almış olanlar ise, kendi sürülerinde suni tohumlama yapabilme yetkisi alabilmek için suni tohumlama kursuna katılabilirler" hükmüne amir idi.

Yürürlüğe sokulan Yönetmelik ise, yine 6. maddesinin c fıkrasında; çift tırnaklı ve tek tırnaklı hayvanlar ve diğer memeli hayvanlarla ilgili suni tohumlama kursuna veteriner hekimleri ve veteriner sağlık teknisyenlerinin katılacağını, Kanatlı ve suda yaşayan hayvanlar, ipek böceği ve arıda ile ilgili suni tohumlama kursuna, bu konularda ilgili eğitim veren fakülte, yüksek okul ve meslek lisesi mezunlarının katılacağını ifade etmektedir.

Yukarıda, beşinci maddenin a fıkrasının iptal istemine kaynaklık eden gerekçelerin tümü, burada da geçerlidir.

Bu gerekçelerle, çift tırnaklı - tek tırnaklı ve diğer memeli hayvanlarda suni tohumlama kursuna katılım olanağını, bilime ve yürürlükteki mevzuata ve hayvancılıkta gelişmiş ülkelerdeki rutin uygulamalara aykırı olarak veteriner hekimlik mesleğine hasretmeye yönelik olarak düzenlenen Altıncı maddenin c fıkrasının, tümüyle iptali istenilmektedir.

4 - Yedinci maddenin (c) fıkrasının iptali

Yönetmelik'in "Sunî Tohumlama İznî" başlıklı 7. maddesi, 15.11.2002 günlü Yönetmeliğin "sertifikası bulunan - kurs gören" gibi genel ifadelerle yetkilendirdiği kişileri, "meslek odası onaylı iş sözleşmesine sahip veteriner hekim" ünvanı ile değiştirmektedir.

Bir önceki Yönetmelik'in konu ile ilgili hükümlerinde; Tüzel kişiliklerin suni tohumlama yapma izninin, sertifikası bulunan ve kurs gören ilgili eleman adına verileceği (7. maddesinin ilk paragrafı), Hastane adına suni tohumlama yapacak kişiye ait suni tohumlama sertifikasının ve iş sözleşmesinin fotokopilerinin ibrazının gerekliliği (7. maddesinin b fıkrasının ikinci bendi), Şirket adına suni tohumlama yapacak kişiye ait suni tohumlama kurs sertifikası ile iş sözleşmesinin fotokopilerinin ibrazının gerekliliği (7. maddesinin c fıkrasının ikinci bendi), Birlikler, kooperatifler ve hayvancılık işletmeleri adına suni tohumlama yapacak kişiye ait suni tohumlama kurs sertifikasının ve iş sözleşmesinin ibrazının gerekliliği (7. maddesinin d fıkrası) ve ayrıca "Hayvancılık alanında eğitim almış yüksek okul mezunu kişilerden serbest çalışmanın koşullarını yerine getirenler ile şirketler ve hayvancılık yapanların oluşturduğu birlik ve kooperatiflerle iş akdi olanlara ticari amaçlı tohumlama yetkisinin verileceği, kursu tamamlayan fakat hayvancılıkla ilgili eğitim veren bir okuldan mezun olmayanların da kendi sürülerinde tohumlama yapabilecekleri" (7. maddesinin f fıkrası) ifadeleri yer almakta idi.

Buna karşılık yürürlüğe sokulan Yönetmelik; Tüzel kişiliklerin suni tohumlama yapma izninin, sertifikası bulunan veteriner hekimin adına verileceği (7. maddesinin ilk paragrafı), Hastane adına suni tohumlama yapacak veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi ve suni tohumlama kurs sertifikasının fotokopilerinin ibrazının gerekliliği (7. maddesinin b fıkrasının ikinci bendi), Şirket adına suni tohumlama yapacak veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi ve suni tohumlama kurs sertifikası fotokopilerinin ibrazının gerekliliği (7. maddesinin c fıkrasının ikinci bendi), Birlikler, kooperatifler ve hayvancılık işletmeleri adına suni tohumlama yapacak veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesinin ibrazının gerekliliği (7. maddesinin d fıkrasının 1. bendi) hükümlerine amirdir.

Görüldüğü gibi, söz konusu değişiklikler suni tohumlama işinin sadece veteriner hekimlik mesleğinden olanlarca yapılmasını sağlamaya yöneliktir. Bu durum mesleğin önde gelen bilim adamlarının yapay tohumlama tanımlarını reddetmek, gelişmiş ülkelerde yapılmakta olan rutin uygulamayı göz ardı etmek ve bu konuda çalışılabilecek diğer meslek gruplarının haklarını gasp etmek, ülke hayvancılığında yapay tohumlamanın etkisini sınırlamak ve bu hizmet sektöründe rekabeti ortadan kaldırmak anlamına gelmektedir.

Bunların yanında, yukarıda, beşinci maddenin a fıkrasının iptal istemine kaynaklık eden gerekçelerin tümü, burada da geçerlidir.

Bu gerekçelerle, bir önceki Yönetmeliğin uygun maddelerine geri dönüşe olanak tanımak üzere, bilime ve yürürlükteki mevzuata ve hayvancılıkta gelişmiş ülkelerin rutin uygulamalarına aykırı olarak suni tohumlama izninin yalnızca meslek odası onaylı iş sözleşmesine sahip veteriner hekimlere verilmesine hizmet eden ve diğer meslek gruplarını dışlayan düzenlemeler içeren Yedinci maddenin ilk paragrafının sonundaki "...veteriner hekimin adına.." ibaresinin, Yedinci maddenin b fıkrasının ikinci bendindeki "veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi" ibaresinin, Yedinci maddenin c fıkrasının ikinci bendindeki "veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi" ibaresinin, Yedinci maddenin d fıkrasının birinci bendindeki "veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi" ibaresinin iptali istenilmektedir.

5 - Yirmidört ve yirmialtıncı maddenin iptali

Yürürlüğe sokulan Yönetmeliğin 24 ve 26. maddeleri, 15.11.2002 günlü Yönetmeliğin 25. maddesini değiştirmekte ve 26, 27, 28, 29, 30 ve 31 maddelerini kaldırmakta olup; böylece sperma, embriyo ve ovum ithalatının ilkeleri yönetmelik yerine talimatla belirlenir hale getirilmektedir.

Bu düzenleme ile yönetmelikte zaman içerisinde değişiklik yapma zorluğu aşarak talimat ile istenildiği şekilde uygulama yapılmasının yolu açılmak istenmektedir. Bu değişiklik; ülke damızlıklılığının gelişmesini sınırlayacak, ithalatı oldukça kolaylaştıracak ve keyfi uygulamalara imkan verecektir.

Bu gerekçelerle, Yönetmeliğin 24 ve 26. maddelerinin tümüyle iptali istenilmektedir.

6 - Yirmiyedinci maddenin a ve c fıkralarının iptali

15.11.2002 günlü Yönetmelik, "Oyum ve Embriyo Transferi Uygulaması Esasları" başlıklı 32. maddesinde, sözü edilen uygulamaların bu konuda eğitim almış ve Bakanlıktan izin almış uzman kişilerce yapılabileceğini hükme bağlamakta idi.

Yürürlüğe sokulan Yönetmeliğin iptali istenen 27. maddesinin a fıkrası; embriyo transferi uygulamasının, bu konuda eğitim almış uzman veteriner hekimler tarafından; c fıkrası ise, embriyo transferinin resmi veteriner hekim gözetiminde yapılacağı hükümlerini taşımaktadır.

Yukarıda, beşinci maddenin a fıkrasının iptal istemine kaynaklık eden gerekçelerin tümü, burada da geçerlidir. Bu gerekçelerle, Yönetmeliğin 27. maddesinin a ve c fıkralarının tümüyle iptali istenilmektedir.

SONUÇ VE İSTEM :

Yukarıda açıklanan nedenlerle, T.C. Tarım ve Köyüşleri Bakanlığı tarafından çıkarılan ve 1 Temmuz 2003 gün, 25155 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Sunı Tohumlama, Tabii Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in üçüncü maddesinin, 4631 Sayılı Hayvan Islahı Kanunu dışında diğer kanunların sayıldığı bölümlerinin; beşinci maddesinin a fıkrasının tümüyle; altıncı maddesinin c fıkrasının tümüyle; Yedinci maddesinin ilk paragrafının sonundaki "...veteriner hekimin adına.." ibaresinin, yedinci maddesinin b

fıkrasının ikinci bendindeki "veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi" ibaresinin, yedinci maddenin c fıkrasının ikinci bendindeki "veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi" ibaresinin, yedinci maddenin d fıkrasının birinci bendindeki "veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi" ibaresinin, yirmidört ve yirmialtıncı maddelerinin tümüyle ve yirmiyedinci maddenin a ve c fıkralarını tümüyle iptali yanında öncelikle yürütmelerinin durdurulmasına, yargılama giderleri ve avukatlık ücretinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini saygılarımızla arz ve talep ederiz.

Gökhan GÜNAYDIN

TMMOB Ziraat Mühendisleri ODASI Başkanı

EKLER :

EK 1 : Davalı idarenin, Yönetmelik taslağı hakkında bazı kurum ve kuruluşlardan görüş isteyen yazısı

EK 2 : 24.01.1992 gün, 21121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"

EK 3 : Dünyada suni tohumlama uygulamalarına ilişkin bazı örnekler

9.1.10.2. SUNİ TOHURLAMA, OVUM VE EMBRİYO TRANSFERİ FAALİYETLERİNİN USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİĞİN İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVAYA YÖNELİK, İDARE'NİN VERDİĞİ YANIT

T.C. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği ANKARA

14.11.2003

SAYI : İD.2003 - 11487

KONU : GÖKHAN GÜNAYDIN Ziraat Müh. Od. Bşk.

DANIŞTAY ONUNCU DAİRESİ BAŞKANLIĞINA

Esas No : 2003/3517

CEVAP VEREN (DAVALI) : Tarım ve Köyişleri Bakanlığı -ANKARA

KARŞI TARAF (DAVACI) : Gökhan GÜNAYDIN TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı - Karanfil sok. 28/12 06640 Kızılay / ANKARA

DAVANIN KONUSU : Davacı tarafından, 01.07.2003 tarih ve 25155 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Suni Tohumlama, Tabii Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 3,5/a, 6/c, 7/c, 24,26,27/a ve 27/c maddelerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmektedir.

TEBLİĞ TARİHİ : Davacının dava dilekçesine karşı cevaplarımızın sunulması ile davanın ve yürütmenin durdurulması talebinin reddi istemimizden ibarettir.

CEVAPLARIMIZ : Davacı tarafından Bakanlığımızca çıkartılan ve 01.07.2003 tarih ve 25155 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Suni Tohumlama, Tabii Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin bazı maddelerinin iptali ve yürütmenin durdurulması istenilmekte ise de aşağıda açıklayacağımız nedenlerden dolayı bu taleplerinin reddedilmesi gerekecektir.

Şöyle ki; Kanunlar ve yönetmelikler öncelikle kamu yararını gözeterek idari işleyişi bozmamalıdır. Bu açıdan davayı idari işleyiş ve kamu yararı yönünden ele almak gerekir.

İdari işleyiş : Yıllardan beri gerek kanunlara ve gerekse yönetmeliklere bağlı kalarak İdari işleyiş olarak, Bakanlığımızca veteriner hekimlerine özel suni tohumlama yapma yetkisi verilmektedir. Özel suni tohumlama yapma yetkisi alabilmek için istenen muayenehane ruhsatı; hukuki dayanağını 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına Ait Kanun, 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu, 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu ile 441 sayılı Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun Hükmünde Kararnameden almakta olup, Muayenehane ve Poliklinik Açma Yönetmeliği kapsamında verilmektedir. Söz konusu yönetmelikteki belgeleri düzenleyen veteriner hekimlerinin muayenehaneleri illerdeki Hayvan Sağlığı Şubesinde mahallinde incelenmesinden sonra, yönetmelik hükümlerine uygun ise Valilik oluru ile ruhsat verilmektedir. Ruhsatlandırılmış muayenehanenin adresi, ruhsat tarihi ve numarası Bölge Veteriner Hekimleri Odasına bir yazıyla bildirilmektedir. Ayrıca gerek 6343 ve 3285 sayılı Kanunlar ve gerekse hukuki dayanakları bu kanunlar olan 9 Temmuz 1994 tarih ve 21934 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Veteriner Hekimliği Deontoloji Yönetmeliği ile veteriner hekimlerin görev yetki ve hayvan sahibi ile hayvana karşı olan sorumlulukları, alacakları ücret, 29 Ağustos 1995 tarih ve 22389 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Serbest Veteriner Hekimlik Yönetmeliği ile serbest veteriner hekimlerin faaliyetlerini yürütürken uymaları ve tutmaları gereken kayıtlarla ilgili hususlar, 15 Eylül 1994 tarih ve 22052 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Türk Veteriner Hekimleri Birliği Veteriner Hekim Odaları Soruşturma Yöntemleri ve Veteriner Hekimlik Disiplin Yönetmeliği ile veteriner hekimlerin gerek hayvana, hayvan sahibine ve gerekse mesleğinin kanun ve yönetmeliklerle kendisine verdiği görev yetki ve sorumluluklarını yerine getirmemeleri, durumunda alacakları cezalar düzenlenmiştir.

Bu hukuki düzenlemeler kapsamında, veteriner hekimleri denetlenmekte, yönetmelik hükümlerine uymayanlar ise yine kanunlar ve yönetmelikler çerçevesinde cezalandırılmaktadır.

Bakanlık olarak, potansiyel olan yerlerde Bakanlık İl Müdürlükleri suni tohumlama ekipleri suni tohumlama faaliyetlerinden çekilerek, suni tohumlama faaliyetleri serbest veteriner hekimlerine devredilmektedir. İzlenen bu yolla, özel sektörün iş gücü ve maddi kaynaklarından faydalanılmakta, devletin üzerindeki külfet azaltılmaktadır.

Davacı tarafından 15 Kasım 2002 tarih ve 24937 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan Yönetmelikle ilgili aksaklıkların olması için yeterli süre geçmediği öne sürülmektedir. Savunmamız ekinde (EK 1) Ordu, Aydın, Afyon İl Müdürlüklerinin yazıları gönderilmektedir. Söz konusu yazıların incelenmesi sonucunda sahada oluşan karmaşıklık ve askıda kalan konular açıkça ortaya konmaktadır. Bu şikayetler nedeniyle suni tohumlama faaliyetlerinde büyük bir aksama olmuş ancak yönetmeliğin iptal edilmesinden sonra İl Müdürlüklerinden gelen şikayetler ortadan kaldırılmıştır.

İllerde suni tohumlama faaliyetlerinin denetlenmesini İl Müdürlükleri yürütmektedir. Ancak denetleme ile ilgili etkili bir organizasyondan bahsetmek mümkün değildir. Hal böyle iken veteriner hekimliği mesleği dışındaki meslek gruplarını bilim ve kamu yararını hiçe sayarak suni tohumlama faaliyetleri içine çekmeye çalışmak idari işleyişi tam bir kaosa çevirecek, denetlemeleri mümkün kılmayacaktır.

Yüksek Öğretim Kurumuna bağlı ipekböcekçiliği, hayvan besleme gibi kendi konuları içinde 180 adet hayvancılıkla ilgili eğitim veren okul mevcuttur. Söz konusu bu okullar ÖSYM kitapçığında yer almaktadır. Davacının ifade ettiği gibi suni tohumlama konusunda hayvan sağlığı ile ilgisi olmayan yüzeysel bir eğitim gören hayvancılıkla ilgili ders gören bu meslek gruplarını yetkili kılmak idari işleyişi içinden çıkılmaz hale

getirecektir. Hayvan sahibinden fazla ücret alan, hayvana zarar veren, faaliyetlerini sürdürürken salgın ve bulaşıcı hastalıkları bu bilgilerden yoksun oldukları için bir ahırdan diğerine taşıyanlar hangi kanun ve yönetmelikler dahilinde denetlenecek ve cezalandırılacaktır. Dolayısıyla. var olan idari işleyiş bozularak tam bir kaos içinde kamuya verilen zararlar beraber idari işleyişi içinden çıkılmaz hale getirecektir.

Kamu Yararı :

Suni tohumlamanın mevcut idari işleyişe bağlı olarak veteriner hekim ve veteriner sağlık teknisyenleri tarafından yapılmasına devam edilmesi halinde kamu yarainın ortaya konabilmesi için bilimsel olarak suni tohumlama konusunda özet olarak bilgi vermek gerekmektedir.

Suni tohumlama, daha çok ekonomik verimleri için yetiştirilen hayvanlarda uygulanmakla birlikte, günümüzde değişik amaçlarla yetiştirilen hemen her tür hayvanda etkili biçimde kullanılmaktadır. Söz konusu yöntemle, hayvanlardan yeterli ve sağlıklı döl/yavru elde edilebilmesi için, ebeveynlerinin seçilmesi ve kontrol altında tutulması, sağlıklı ve yeterli genetik kapasitede olduklarının geçerli ve bilimsel yöntemlerle ortaya konması ve uygulamada hijyen koşullarının tam sağlanması ön koşul olarak ortaya çıkmaktadır. Ayrıca, uygulama tekniği ve uygulama sırasında dışının döl verimiyle ilgili özelliklerin belirlenmesi, gebelik teşhisi ve diğer kimi hastalıkların ve anomalilerin saptanması da, gerekmektedir. Aksi taktirde suni tohumlamadan beklenen yararlar sağlanamadığı gibi, tam tersine yaygın biçimde ekonomik kayıplara ve kimi bulaşıcı hastalık etkenlerinin yayılmasına neden olmaktadır ki hayvancılıkta en önemli kayıplar döl verimi kayıplarıdır.

Döl verimini olumsuz etkileyen koşullar arasında, uluslararası literatürlerde yer aldığı gibi, uygun olmayan çevre faktörlerinin yanı sıra, hayvanların genel sağlığını ve döl verimi kapasitesini etkileyen hastalıklar önemli yer tutar. Döl veriminin artırılması ancak koruyucu hekimlik önlemlerinin alınması ve hastalıkların sağıtılmasına bağlıdır. Açıklanmaya çalışılan uygulamalar, hayvanlarda, anatomi, fizyoloji, histoloji, jinekoloji, androloji, mikrobiyoloji ve diğer hayvan biyolojisini ve sağlığını inceleyen derslerin öğrenilmesi ile ancak olasıdır.

Başta sığır olmak üzere, ülkemizde yetiştirilen tüm hayvanlardan yeterli döl verimi alındığını söylemek mümkün değildir. Buna bağlı olarak verimlerin oldukça düşük olması nedeniyle ekonomik olmayan yetiştiricilik yapılmaktadır. Ülkemiz hayvancılığında döl verimi düşüklüğüne, çevre koşullarının yetersizliği etken olmakla birlikte, özellikle yetiştirme hastalıklarının dışı damızlıkları etkilemesi en önemli faktördür. Ülkemizde, infertilite ve steriliteye neden olan hemen her türden yetiştirme hastalıkları mevcuttur. Bunlar içinde özellikle sığırlarda etkili olan brucellosis, leucosis, IBR/IPV, Leptospirosis, tuberkulosis v.b. hastalıklar sayılabilir.

Özellikle sığırlarda etkili olan brucellosis, leucosis, IBR/IPV, Leptospirosis, tuberkulosis, genital vibriosis, listeriosis, toxoplasmosis, viral diarre, genital tirchomoniasis, mycotic abortus v.b. gibi patolojik hastalıklar yanında beslenmeye, kalıtsal faktörlere, dış ve iç traumalara, ilaçlara, bağlı olarak sığırlarda yavru atımına, döl verimi düşüklüğüne, kısırılığa yol açan nedenler mevcuttur. Çok daha basit olarak tohumlama sırasında hayvana yapılan olumsuz müdahaleler bile hayvandaki hormonal mekanizmayı bozarak gebelik için gerekli olan oksitosin ve luteotropik hormonun salgılanmasını durdurmakta ve gebelik oluşmamaktadır. Yine yanlış uygulamaya sonucu oluşan skatrix dokusunun neden olduğu tıkanıklar gebeliğin oluşumunu engellemektedir. Bunlardan çok daha önemlisi, hayvanlardan insanlara geçebilen anthrax (şarbon) insanlarda da kısırılığa neden olan brucellosis ve toxoplasmosis, tuberculosıs v.b. gibi hastalıklar toplum sağlığını, şap gibi bulaşıcı ve salgın hastalıklar insanlarla bir ahırdan diğerine rahatlıkla taşınabileceğinden hayvan sağlığını ve dolayısıyla ekonomik kayıpları gündeme getirmektedir.

Suni tohumlama, embriyo transferi ve diğer biyoteknolojilerin hayvan yetiştiriciliğinde uygulama amaçları arasında, yetiştirme hijyeninin sağlanması (yetiştirme hastalıklarından korunma), ekonomik yetiştirme ve genetik kapasitenin kontrolü ve geliştirilmesi sayılabilir: En önemlisi ise, sağlıklı hayvanlarla üretim yapılması için sağlıklı döllerin elde edilmesidir. Türkiye’de özellikle siğir yetiştiriciliğinde yukarıda açıklanmaya çalışılan olumsuz koşulların elimine edilmesi ve yeterli döl veriminin sağlanabilmesi için suni tohumlamanın etkin biçimde uygulanması, embriyo transferi ve diğer biyotekniklerin olanaklar ölçüsünde uygulanmaya konulması kaçınılmazdır. Tüm bu sayılan nedenlerden dolayı, dünyada, özellikle gelişmiş ülkelerde, hayvan sağlığı ve koruyucu önlemlerin uygulanmasında veteriner hekimler görevlendirilmişlerdir. Avrupa Birliği direktifleri gereği, veteriner hekimler hayvan yetiştiriciliğinde yetiştirme ve ürün zincirinin her aşamasında görev alırlar.

Gelişmiş ülkelerde uygulamalar, etkin yetiştirici organizasyonları içinde hayvanların üreme ve diğer biyolojik uygulamaları uzman veteriner hekimler tarafından izlenmekte ve kontrol altında tutulmaktadır. Bu ülkelerde salgın ve bulaşıcı hastalıklar ile yetiştirme hastalıkları büyük ölçüde elimine edilmiş veya kontrol altına alınmıştır. Ayrıca, suni tohumlama uygulamaları, çok etkili olan organizasyonları sayesinde çok sıkı bir şekilde denetlenmektedir. Türkiye ile gelişmiş ülkeler kıyaslandığında işletme başına düşen siğir sayısı ülkemizde 3.9 iken gelişmiş ülkelerde 38.7 olduğu görülecektir. Yani gelişmiş ülkelerde bir dağınıklıklardan söz etmek mümkün değildir. Dolayısıyla denetim kolaylaşmaktadır. Böyle bir organizasyon içinde, salgın ve bulaşıcı hastalıklarla ilgili sorunlarını halletmiş bu tür ülkeler çok sınırlı ölçüde kimi yetiştiricilerin yeterli eğitim almaları koşuluyla yalnızca kendi hayvanlarında suni tohumlama yapmalarına izin vermektedir. Ancak bu tip işletmelerde yine de döl verimi düşüklüğü ve diğer bir çok sorunun da yaşandığı bilinmektedir. Ayrıca gelişmiş ülkelerdeki hayvan yetiştiricilerinin durumlarına, hangi şartları yerine getirirlerse hayvancılık işletmesi açabilme izni alabilmelerine, eğitim durumlarına bakmak ve bu şartları sorgulamak gerekir. Örneğin Almanya’da bir kişinin hayvancılık işletmesi açabilmesi için hayvancılıkla ilgili bir okulu bitirme şartı olduğu ve kendi hayvanlarına tohumlama yapabilmek içinde uzun süreli bir suni tohumlama kursuna katılma gerekliliği vardır.

Ülkemizde ise çok etkili bir organizasyondan söz etmek olası değildir. Ayrıca, salgın ve bulaşıcı hastalıklarla devamlı olarak mücadele edilmektedir. Böyle bir manzara karşısında hayvan sağlığı ve suni tohumlama tekniği konusunda gerek nazari ve gerekse uygulamalı olarak yeterli eğitim almamış kişilerin suni tohumlama faaliyetleri içine çekilmeye çalışılmasının kamu yararı açısından faydası olmayacağı gibi, ortadan kaldırılması çok zor olan sıkıntılara ve ekonomik kayıplara neden olacağı aşikar olmaktadır.

Ortada böyle bir gerçek var iken, hayvan sağlığı bilgisinden yoksun meslek gruplarının çok iddialı bir şekilde bu grupların çok başarılı çalışmalar yaptığını söylemek oldukça dayanaksız bir iddia olmaktan öteye gidemeyecektir. Ayrıca gerek literatürlerde ve gerekse Bakanlığımız arşivlerinde bu grupların suni tohumlama alanında sahaya yönelik yapılmış bir çalışma ne bildirilmiş ve nede böyle bir çalışmaya rastlanılmıştır.

Bu bilgilerden sonra dava dilekçesinde özetlenen şikayetlerle ilgili olarak;

1- Dava dilekçesinde, Yönetmeliğin hukuki dayanağının Hayvan İslahı Kanunu yanında veterinerlik mevzuatına dayandırıldığı, veteriner hekimlerin yetkilendirildiği ve iş sözleşmelerinin veteriner hekimleri meslek odası tarafından onaylanması konu edilmektedir.

Gerek insan ve gerekse hayvanların anatomi, üreme, doğum, fizyoloji, beslenme, hastalık, tedavi v.b ... konuları ile ilgili bilim dalı TIP’tır. Tıp kelime karşılığı olarak hekimlik demektir. İnsan veya hayvan olsun canlıların anatomi, fizyoloji, histoloji, jinekoloji, androloji, mikrobiyoloji ve diğer hayvan biyolojisini ve sağlığını inceleyen

v.b. ... gibi konuları gerek nazari ve gerekse pratik olarak veteriner fakültelerinde 5 ve beşeri hekimlikte 6 yıl eğitim alan insanlar hekimlik ünvanını alabilmekte ve mesleklerini kamu hizmetine sunabilmektedirler.

Suni tohumlama sağlıklı olduğu belirlenen hayvanlara uygulanmalıdır. Suni tohumlama uygulamasının başarısı canlılığın sağlıklı olduğunun belirlenmesi ve belirli hijyenik kuralların sağlanması ön koşulu ile canlılığın anatomik ve hormonal mekanizmasına kadar bir takım bilimsel verilerin ortaya konması, bu verilerin ortaya konabilmesi içinde TIP alanının içinde her biri ayrı bir bilim dalı olarak karşımıza çıkan, anatomi, fizyoloji, histoloji, androloji, jinekoloji, salgın ve bulaşıcı hastalıklar ile yetiştirme hastalıkları v.b. .. gibi bilim dallarının üniversitelerde ders programı olarak yer alması öğretilmesi, öğretilmesi ve uygulamalarının yapılması sonucunda hekimlik ünvanını almak ile olasıdır. Daha özet bir ifade ile bir enjeksiyonun bile hekim kontrolü olmaksızın, canlıya uygulanabilmesi yasalar karşısında olası değilken, suni tohumlama gibi komplike bir olgunu hekim olmayanlar tarafından uygulanması mümkün görülmemekte, hem ekonomik yönden hem de canlılığın hayatı açısından oldukça tehlikeli bir durum arz etmektedir.

6343 ve 3285 sayılı yasa ve bu yasaya bağlı olarak çıkarılan yönetmelikler veteriner hekimliğinin disipline edilmesine ve bu çerçevede faaliyetlerini düzenlemesine yönelik olup, suni tohumlama yapma izni almak isteyen serbest veteriner hekimlerden Odaya kayıtlı olduklarının belgelenmesini istemek, suni tohumlama faaliyetlerinin kontrolü ve daha sağlıklı yürümesini sağlamak açısından çok yararlı olacaktır.

Bu nedenlerle, özel suni tohumlama yapmak isteyen veteriner hekimlerinin Veteriner Hekimleri Odasınınca iş sözleşmelerinin onaylanmasının istenmesi zorunlu olmalıdır. Bu zorunluluk halen var olan denetim noksanlığını bir ölçüde giderecek, kayıtlar daha düzenli tutulacaktır.

Ortada bu gerçekler var iken; yönetmeliğin hukuki dayanağının 4631, 6343 ve 3285 sayılı yasalara yada sözü edildiği gibi veteriner mevzuatına dayandırılması kadar olağan bir durum olamaz. Tam aksine yasalarla hayvan sağlığından, ıslahına, salgın ve bulaşıcı hastalıklarla mücadele edilmesine, tedavisine kadar yasal çerçevesi çizilen ve tıp öğrenimini alan veteriner hekimlerinin mevzuatına dayandırılmaması, onarılması mümkün olmayan sıkıntılara neden olacaktır. Hayvan sağlığı konusunda, bilgisi olmayan bir kişinin bir ahırdan diğerine hastalık taşıması her zaman için söz konusudur. Bu durum, hastalıkların yayılmasına ve gerek insanlarımızın ve hayvanlarımızın hastalanmasına ve gerekse ülke ekonomisine onarılması mümkün olmayan zararlar getirecektir.

Bu nedenlerle söz konusu yönetmelik, olması gerektiği gibi 4631, 6343 ve 3285 sayılı yasalara dayandırılmaktadır.

Dava dilekçesinde, Hayvan Islahı Kanunu'nun 20 inci maddesine göre yönetmeliğin 1 yıl içinde çıkarılması gerektiği belirtilerek yönetmeliğin bu maddeye dayandığı ve yetki, şekil, sebep, konu ve amaç yönünden hukuka aykırı olarak hazırlandığı ifade edilmektedir.

Söz konusu yönetmelik 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu'nun Resmi Gazete'de yayımlanmasından 1 sene sonra çıkarılmak zorunda idi. Bu aşamada Bakanlık olarak 22.03.2001 gün ve TSKD/STT - 1525 - 3280 sayılı yazımızla (EK 2) Ziraat Mühendisleri Odası, Ziraat Mühendisleri Birliği, Türk Veteriner Hekimleri Birliği Merkez Konseyi, muhtelif illerdeki veteriner ve ziraat fakültelerine, sperma üreten özel suni tohumlama laboratuvarlarına, sperma ithal eden firmalara ve Bakanlığımız Genel Müdürlüklerine gönderilerek yazımızda belirtilen konularla ilgili çıkarılacak yönetmeliklere ait görüşleri istenmiş, ilahare 31.05.2001 tarih ve TSKD/STT- 2968 - 6213 sayılı yazımızla çıkarılacak yönetmeliklere dair çalışma grupları oluşturulmuş, bu çalışma grupları içine Ziraat Fakültesi, Veteriner Fakültesi, Veteriner sağlık teknisyenleri derneği, Ziraat Mühendisleri Odası, Türk Veteriner Hekimleri Merkez

Konseyi ve sivil kuruluşlar dahil edilerek toplantılara çağırılmıştır. Aylarca süren toplantılar sonunda yönetmeliğe son şekli verilmiş, taslaklar 18.09.2001 gün ve TSKD/STT - 4654 - 10168 sayılı yazımız ekinde gönderilerek tekrar uzman kuruluşlardan görüş istenmiş ve yayımlanmak üzere 08.10.2001 gün ve TSKD/STT - 4970 sayılı yazımızla Bakanlığımız Araştırma Planlama Koordinasyon Kurulu Başkanlığı'na gönderilmiştir. (EK 3) Sözü edilen bu yönetmelik şu anda yürürlükte bulunan ve iptal edilmesi istenen konular yönünden aynı olan maddeleri içermektedir.

İptal edilen bu yönetmelik, yukarıda, açıklanan uzman kuruluşların büyük çoğunluğunun görüş ve önerileri aksine Genel Müdürlüğümüzün görüşü ve onayı alınmadan, 4631 sayılı Yasa'nın yayımından sonra 1 yılı çok aşkın bir zamanda aceleci bir tavırla ve teamüllere uygun olmayan biçimde yayımlanmıştır. Yazımız ekinde gönderilen Ziraat Fakültesi görüşlerine noktasına, virgülüne kadar tam uyularak bir noktada toplantılara katılan tüm kuruluşların görüşleri biranda atılmış ve iptal edilen ve davacı tarafından savunulan 15 Kasım 2002 tarih ve 24937 sayılı Resmi Gazete'de çıkan yönetmelik teamüllere aykırı olarak çıkarılmıştır. (EK 4)

2- Yönetmeliğin 5 inci maddesi a fıkrasına itiraz edilmekte ve değiştirilmesi istenmektedir.

Yönetmeliğin bu kısmı kamu yararı gözetilerek değiştirilmiş ve suni tohumlamanın neden veteriner hekimler tarafından yapılması gerektiği kamu yararı bölümünde sunulmuştur.

Davacı Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Dölerme Suni Tohumlama Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi Sayın Prof. Dr. Necmettin TEKİN'in kabaca yaptığı tanım, anlamının dışında yorumlanmıştır. Oysa sayın öğretim görevlisi, suni tohumlamayı sağlığı ön planda tutan bir uygulama olarak göstermektedir. Yazımız ekinde Sayın Prof. Dr. Necmettin TEKİN'in ve Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi görüşleri sunulmaktadır (EK 5). Ayrıca alıntı yapılan bilimsel tebliğden davacının amacı doğrultusunda bir cümle çekilerek alınmıştır. Oysa ekte (EK 6) sunulan makalenin devamında ise suni tohumlamanın komplike, bir çok yetiştirme hastalığı ile ve dolayısıyla hayvan sağlığı ile ilgisi ortaya konmaktadır. Söz konusu tebliğ incelendiğinde suni tohumlama hayvan sağlığını koruyan önemli bir yöntem olduğu görülmektedir.

Ayrıca, 4631 sayılı Yasanın Zootekni tanımı, "Hayvan yetiştirmesi, ıslahı, bakım - beslenmesi, yem üretimi, hastalıklardan koruma gibi hususları düzenleyerek hayvanlardan daha yüksek ve ekonomik verim elde etmeyi sağlayacak teknoloji ve uygulamaları" şeklinde tanımlanmıştır. "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzükte belirtilen madde de " Zootekni alanında öğrenim görmüş Ziraat Mühendisleri, hayvan neslinin ıslahı, çoğaltılması, ithal ve ihracı, hayvan ürünleri üretimi ve pazarlanmasıyla ilgili konularda faaliyette bulunmaya yetkilidirler." denmektedir. Ancak bu madde de yer alan uygulama esasları içinde suni tohumlama, embriyo transferi ve diğer sağlıkla ilgili uygulamalar yer almamıştır. Hayvan ıslahında alınan önlem ve uygulamalar bir zincir gibi birbirini takip eder. Bunun içinde suni tohumlama, embriyo transferi gibi uygulamaların sağlıklı ilgili olan bölümlerine diğer meslek grupları girmemelidir. Ziraat mühendislerinin yetki yasalarında belirtilen aktiviteler içinde hayvan ıslahında yer alan ve kanunda tanımı yapılan sağlıklı damızlıkların üretilmesinde hayvan sağlığı ayrı bir konu olarak görülmektedir. Hayvan ıslahında multidisipliner uygulamalar söz konusu olup bir çok meslek grubu birbirini destekleyen çalışmalar yapmaktadır. Bu da olağan bir durumdur. Ancak hayvan sağlığı gerek koruyucu, gerek tedavi hekimlik uygulamaları bu konuda eğitim almış gruplarca yasal ve teamüllere bağlı olarak yapılmalıdır. Nitekim davacının dava dilekçesinin ekinde sunduğu Kanada ve A.B.D.'ye ilişkin uygulamaların aslında, dava için genel uygulamalar olmayıp, aksine özel kişi ve kuruluşların uygulama yönergelerini içermektedir. Ayrıca söz konusu ülkelerin koşulları ile ülkemiz koşulları çok farklılık arz etmektedir. Bu konuda dikkat edilecek bir hususta, Avrupa AB ilkeleri,

uygulamalarda veteriner hekim zorunluluğunu dikkate aldığıdır. Şu anda AB'ye uyum yasaları çerçevesinde yapılan çalışmalarda bu hususlar dikkate alınmaktadır.

Dava edilen yönetmelik direk olarak suni tohumlama, tabii tohumlama, embriyo ve ovum transferleri ve dolayısıyla tıp bilimi ile ilgilidir. Bu faaliyetler yürütülürken 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu'nun, amacında damızlıkların sağlıklı ve hijyenik ortamlarda yetiştirilmesi ve hastalıklardan arı bir şekilde yetiştiricilere intikali ve korunmasını sağlamak ve damızlık tanımında da, hastalıklardan arı olmayan hayvanlara damızlık denemeyeceği, davacısında belirttiği üzere, 4631 sayılı Hayvan Islahı Yasasının zootekni tanımında yer alan hastalıklardan koruma gibi hususları düzenleyerek hayvanlardan daha yüksek ve ekonomik verim elde etmeyi sağlamak hükümleri mevcuttur. Yani hastalık olayını elimine etmeden zootekni olamayacağı, damızlıkların damızlık olabilmesi için hastalıklardan arı olması ve dolayısıyla söz konusu yasa ve yönetmelik 3285 sayılı Hayvan Sağlığı Zabıtası Kanunu'na atıfta bulunmaktadır. 9 Mart 1954 tarih ve 6343 sayılı Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanunu' nun 11 inci maddesi ile de veteriner hekim olmayanların hayvanları muayene ve tedavi etmeleri ve yasaklanmıştır. Bu hükümlere istinaden de daha önce de arz edildiği gibi veteriner hekim olmayanların bir iğne bile vurması olası değilken suni tohumlama gibi çok daha geniş ve komplike bir olguda görev almaları mevcut kanun ve yasalarla mümkün görülmemektedir. Özetle, 4631 sayılı yasa, hayvan ıslahına yönelik bir yasa olduğu kadar, söz konusu Hayvan Islahı yasının tıp bilimi ile ilgisi olması ve sağlık açısından 3285 sayılı yasaya ve 6343 sayılı yasaya atıfta bulunması hali ile de kendine özel bir yasa olarak düşünülmesi mümkün görülmemektedir. Ayrıca, kanunlar ve yönetmelikler birbirleri ile uyumlu olmak zorunda olup bir yasa diğeri ile çelişmemelidir. Bu haliyle de 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu 3285 ve 6343 sayılı yasa ile çelişmemelidir.

3- Davacı tarafından, yönetmeliğin 24 ve 26 ıncı maddelerinin iptali istenmekte, bu maddenin damızlıklılığın gelişmesini sınırlandıracak, sperma, ovum ve embriyo ithalatını oldukça kolaylaştıracak ve keyfi uygulamalara imkan vereceği söylenmektedir.

Söz konusu maddeler ile her gün değişen şartlara cevap verebilmek, değişen şartlara göre sağlık açısından ve gerekse kalite yönünden iyileştirmeye yönelik müdahalelerin anında yapılabilmesi amaçlanmıştır. Bunun en güzel örneği, dava edilen yönetmelik yayımlandıktan sonra hayvanlarda, yavru atımına, ölü doğumlara ve et süt yönünden hayvanların verimlerini etkileyen kalıtsal bir hastalık olan Complex Vertebral Molfomation (CVM) adındaki hastalık için Bakanlığımızca anında tedbir alınmış, bu hastalığı taşıyan boğaların spermasının yurda girişi engellenmiştir. Sperma ve embriyo ithalatının kriterleri olması gerektiği gibi yükseltilmiş ve et ve süt verimi yönünden çok daha iyi sperma ve embriyo ithalatının gerçekleşmesi sağlanmıştır.

Ayrıca, bu maddeye dayanarak tahminlerle bir bakanlığın keyfiyet içinde davranacağı suçlaması, hem nezaket kuralları ile hem de hukukla bağdaşmamaktadır. Tam aksine Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın birinci görevi sağlık ve kalite açısından her şeyin iyisinin ithal edilmesini sağlamak olup tüm çalışmalar buna yöneliktir.

Ovum ve embriyo transferi uygulama esasları başlıklı maddelere yapılan itirazlar da daha önce belirtildiği üzere, bilimsel değerlendirmeler içinde kamu yararı düşünülerek değişikliğe gidilmiştir.

Ülkemizde hayvancılığın geliştirilmesi ve sağlıklı, yeterli verim gücünde popülasyonlara sahip olunabilmesi için en etkin ve kısa yol; suni tohumlama çalışmalarında veteriner hekimler ve veteriner hekimlerin sorumluluğunda hayvan sağlığı alanında eğitim almış teknisyenlerce yapılmasıdır. Söz konusu uygulamalar erkek ve dişi damızlıklarda döl tutmayı etkileyen bir dizi yapı ve olgularla ilgili olup hayvan yetiştirme ve sağlığı konusunda multidisipliner bilgi gerektirir. Örneğin sığırlarda günümüzde en etkili olan suni tohumlama yöntemi olan "recto - vaginal suni tohumlama; hayvanların gebelik kontrollerinin yapılması, ovaryum aktivitesinin

belirlenmesi, jinekolojik olguların teşhisi, diğer genital sağlık kontrollerinin yapılması ile birey ve sürüde hijyen koşullarının sağlanması gibi bir dizi hekimlik uygulamaları gerektirir. Sayılan nedenlerle, suni tohumlama, embriyo transferi gibi biyotekniklerin uygulanmasında veteriner hekimlerin görev almaları ve sorumluluğu zorunludur. Ayrıca ülkemizdeki boğazaltı inek sayısı ile suni tohumlama konusunda eğitilmiş ve sertifika verilmiş 12.000 elemanın varlığı göz önüne alındığında bir eleman eksikliğinden de bahsetmek mümkün değildir.

Söz konusu maddelere yapılan itirazların, yönetmeliğin tümüyle tıp bilimi ile ilgili olması, idari işleyişin bozulmaması, hayvan ve toplum sağlığı açısından kamu yararının gözetilmesi yönünden değerlendirilmesi, 6343 ve 3285 sayılı yasalarla gelişmemesi gerekliliği göz önünde bulundurularak davanın reddedilmesi gerekmektedir.

DAVACI TARAFINDAN SUNULAN EKLERDE GÖRÜLEN KONULAR

1- Kanıt olarak sunulan "Staj Kliniği Keçilerde Yapay Tohumlama" olarak tercüme edilmiş metinde:

Oklahoma'da yetiştiricilere suni tohumlama kursu veren bir enstitünün programı kanıt olarak gösterilmektedir. Burada katılımcıların eğitim geçmişi ile ilgili herhangi bir bilgi verilmemektedir. Bunların kendi sürülerine suni tohumlama yapmak isteyen çiftçiler olduğu görülmekte olup bu durum ABD için son derece doğaldır. Gelişmiş ülkeler içinde suni tohumlama uygulayabilirliği açısından en az suni tohumlama oranı 18.2 ile ABD'de olup son sıradadır. Çünkü işletme büyüklüğü / tarımda çalışan insan sayısı pariteleri en yüksek ülke ABD'dir. Basitçe, çok büyük bir açık arazide, çok sayıda hayvana Avrupa ülkeleri ve bizde de olan bir sistemle müdahale edip suni tohumlama yapmak kolay değildir. Bu nedenle, ABD kendi sürüsüne suni tohumlama yapmak isteyen yetiştiricilere eğitim durumlarını da göz önüne alarak bir kurstan sonra bu izni vermektedir.

2- Fransızca bir metinden tercüme edilen ve hangi ülkeye ait olduğu saptanamamış bir kanun metni 28 Aralık 1966 tarihli Hayvan Yetiştiriciliği Kanunu kanıt olarak sunulmaktadır.

Öncelikle 1966 tarihli Kanun halen yürürlükte midir? Aradan geçen bu süre içinde bir değişiklik olmamış mıdır? Ayrıca, Tohumlama işleminin Tohumlama Merkezi Şef Lisansına sahip, yahut Tohumlayıcı Lisansına sahip kişilerce yapılabileceği belirtilmiştir. Bunlar kimdir? Eğitim öğretim dereceleri nedir? belirtilmemiştir. Bunlar ziraat mühendisi yada teknisyeni midir? Bunlar belirtilmemişken,, bunların bu meslektenmiş gibi izlenim oluşturmak üzere yargıya sunulması hangi amaçla yapılmaktadır?

3- Sığır Embriyo Nakli adlı literatür bilgi.

Burada belirtilen uzmanlaşmış teknisyenler, tohumlayıcılar kimdir?

4- Rambouillet Ulusal Hayvancılık Okulu Tohumlama Merkezi Müdürlüğü adlı çeviri

Başvuru için talep edilen düzeyde belirtilen mühendis kimi kastediyor Ziraat mühendisi olduğu belli değildir. Ülkemizde bu tür eğitim veren 180 okul vardır. Burada denilen iki yıl mesleki deneyim ülkemizdeki hangi okulu kastetmektedir.

5- Kanada Shorthon Şirketi Yapay Dölleme Hakkında Yönetmelik

Adı üstünde bu yönetmelik bir şirketin uygulama esaslarıdır. Bir şirketin uygulama esaslarını bu davada kanıt olarak sunmak Kanada'da genel olarak bu şekilde yasal bir uygulama düşüncesini oluşturmak üzere mi verilmiştir?

SONUÇ VE TALEP : Yukarıda izah ettiğimiz ve tarafınızca da resen gözetilecek olan sair nedenlerle davanın reddine yargılama giderlerinin davacı üzerinde bırakılmasına karar verilmesini arz ve talep ederim.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANI ADINA

S. Atilla ÜNSAL - I. Hukuk Müşaviri

EKLER:

EK 1-1 Adet işlem dosyası (46 Sayfa)

9.1.10.3. SUNİ TOHURLAMA, OVUM VE EMBRİYO TRANSFERİ FAALİYETLERİNİN USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİĞİN İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVAYA YÖNELİK, İDARE'NİN VERDİĞİ YANITA YANIT

DANIŞTAY 10. DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA

Dosya No: 2003 / 3517

CEVABA CEVAP VEREN (DAVACI) : Gökhan GÜNAYDIN-TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı - Karanfil Sokak No: 28/12 06640 Kızılay / ANKARA

KARŞI TARAF (DAVALI) : Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Bakanlıklar / ANKARA

DAVANIN TÜRÜ : İptal Davası

DAVA ve İSTEM KONUSU : Davalı idare tarafından hazırlanan ve 1 Temmuz 2003 tarih, 25155 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Suni Tohumlama, Tabi Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in, "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" hükümlerine aykırı düzenlemeler içeren kimi hükümlerinin iptali ve öncelikle yürütmelerinin durdurulması istemi ile ODA'mız tarafından Sayın Mahkemenize sunulan 5.8.2003 tarihli dilekçemiz sonrasında, 27.8.2003 tarihli ara karar ile yürütmenin durdurulması isteminin davalı idarenin savunması alındıktan sonra incelenmesine karar verilmiş, davalı idarenin 14.11.2003 tarihli savunması aşağıda belirtilen tarihte ODA'mızca tebellüğ edilmiş ve incelenmiştir. İşbu "cevaba cevap" dilekçemizde, davalı idarenin savunması değerlendirilmekte ve 5.8.2003 tarihli dilekçemizde belirtilen haklı istemlerimizin tümü sürdürülmektedir.

TEBELLÜĞ TARİHİ : 20 Ocak 2004 (30 gün ek süre verilmiştir).

DAVA KONUSUNA İLİŞKİN AÇIKLAMALAR:

1 Temmuz 2003 tarih, 25155 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan "Suni Tohumlama, Tabi Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in, 7472 sayılı Yasa ve ona dayanılarak çıkarılan "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük"ün kimi hükümlerine aykırı olduğu gerekçesiyle açtığımız iptal davasında;

1. Yönetmeliğin hukuki dayanağının Hayvan Islahı Kanunu yanında veteriner mevzuatına dayandırılması,
2. Yönetmeliğe konu iş ve işlemlerde "hayvancılıkla ilgili konularda eğitim veren meslek lisesi, yüksekokul ve fakülte mezunları" yerine veteriner hekimlerin yetkilendirilmesi,
3. İş sözleşmelerinin onaylanmasında, veteriner hekimler meslek odasının yetkilendirilmesi

konularında Yönetmeliğin "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" hükümlerine aykırı düzenlemeler içerdiğini, bu bağlamda Yönetmelik değiştirme amacının ve usulünün hukuka aykırı olduğunu, gerekçeleri ile belirtmiş idik.

Davali Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'ndan alınan cevap dilekçesinin tarafımızdan incelenmesi sonucunda, ODA'mızın iptal dilekçesinde belirtilen hususların ya cevaplanmadığı ya da cevabın dava konusu edilen düzenlemeler ile uyarsız olduğu görülmüştür.

Aşağıda, dava konusunun somutlaşmasına olanak tanıyacak bir biçimde olmak üzere, iptal dilekçemizde ileri sürdüğümüz hususlar ile bunların karşısında davalı idarenin cevapları, cevapların sıralamasına göre, değerlendirilmektedir.

I - DAVALI İDARENİN, "İDARİ İŞLEYİŞ" BAŞLIĞI ALTINDA YAPTIĞI AÇIKLAMALAR :

Davali İdare, bu başlık altında yaptığı açıklamalara, Tarım ve Köyişleri Bakanlığının veteriner hekimlerine özel suni tohumlama yetkisi verme prosedürünü anlatarak başlamaktadır. Devamında, "Bakanlık olarak, potansiyel olan yerlerde Bakanlık İl Müdürlükleri suni tohumlama ekipleri suni tohumlama faaliyetlerinden çekilerek, suni tohumlama faaliyetleri serbest veteriner hekimlere devredilmektedir...", "İllerde suni tohumlama faaliyetlerinin denetlenmesini İl Müdürlükleri yürütmektedir. Ancak denetleme ile ilgili etkili bir organizasyondan bahsetmek mümkün değildir. Hal böyle iken veteriner hekimliği mesleği dışındaki meslek gruplarını bilim ve kamu yararını hiçe sayarak suni tohumlama faaliyetleri içine çekmeye çalışmak idari işleyişi tam bir kaosa çevirecek, denetlemeleri mümkün kılmayacaktır", "Davacının ifade ettiği gibi suni tohumlama konusunda hayvan sağlığı ile ilgisi olmayan yüzeysel bir eğitim gören hayvancılıkla ilgili ders gören bu meslek gruplarını yetkili kılmak idari işleyişi içinden çıkılmaz hale getirecektir", "Hayvan sahibinden fazla ücret alan, hayvana zarar veren, faaliyetlerini sürdürürken salgın ve bulaşıcı hastalıkları bu bilgilerden yoksun oldukları için bir ahırdan diğerine taşıyanlar hangi kanun ve yönetmelikler dahilinde denetlenecek ve cezalandırılacaktır".. denilmektedir.

DEĞERLENDİRMELERİMİZ:

Davali İdare'nin bu başlık altında yaptığı açıklamalar, "Tarım ve Köyişleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki 441 sayılı Kanun Hükmünde Kararname" ile açıkça gelişmektedir. KHK'nin, davalı idarenin cevap dilekçesine konu ettiği hayvan hastalıkları ve hayvan ıslahı konuları ile ilgili hükümleri aşağıya çıkartılmıştır.

9.8.1991 gün, 20955 sayılı resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 441 sayılı KHK, Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca, "Hayvanların sağlığına zarar veren her türlü salgın ve parazitler hastalıkları ile ilgili teşhis, tedavi ve koruma tedbir ve şartlarını tespit etmek, tedavilerini yapmak, gerekli tesisleri kurmak, kurulmalarına izin vermek, iç ve dış karantina şartlarını belirlemek, duyurmak, uygulamak, hayvan hareketlerini takip etmek, hayvan park, pazar, panayır ve sergilerinde sağlık kontrollerini yürütmek, tahaffuzhaneler açmak ve gerektiğinde diğer metodlarla sınırlayıcı ve yasaklayıcı tedbirler almak, denetlemelerde bulunmak" (madde 2, m fıkrası), "Hayvanların verimlerini ve üretimini artırmak amacı ile ıslah, tabii, suni tohumlama ve embriyo transferi tekniklerini uygulamak ve geliştirme programlarını hazırlamak, uygulamak, uygulamak,....." (madde 2, r fıkrası) görevlerini yüklemektedir. Bu çerçevede içinde;

Sözü edilen KHK'nin ilgili hükümleri uyarınca, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, hayvan hastalıklarının önlenmesi ve hayvanların ıslahı için gerekli tedbirleri alacak, denetlemelerde bulunacaktır. İdare'nin, KHK ile kendisine verilmiş görevleri, uygulama - denetleme boyutu ile birlikte olmak üzere, başka bir kurum - kuruluşa devretmesi yasal değildir.

Uygulama evresi ile ilgili olarak, 441 sayılı KHK 2. madde (r) fıkrasının "ıslah, tabii, suni tohumlama ve embriyo transferi tekniklerini uygulamak ve geliştirme programlarını hazırlamak, uygulamak, uygulamak" hükmü uyarınca, davalı idare, sayılan işleri, konu ile ilgili yasal yetkisi bulunan meslek gruplarına gördürebilir, bu alanda yetki devri yapabilir. Yanlış olan, davalı İdare'nin, yasal çerçeveye aykırı

olarak, bu faaliyetleri yalnızca veterinerlik mesleğine özgülemeye çalışmasıdır. Şöyle ki;

İptal dilekçemizde ayrıntısı ile belirtildiği üzere, 10.3.2001 gün, 24338 sayılı RG'de yayımlanarak yürürlüğe giren 4631 sayılı Hayvan İslahı kanunu'nun 10. maddesi, "... tabii tohumlama, suni tohumlama, embriyo transferi, döl kontrolü ve yetiştirmeye yönelik biyoteknolojik faaliyetlerin kamu kurum ve kuruluşları ile suni tohumlama yapmak üzere Bakanlıktan izin alan gerçek ve tüzel kişiler tarafından.." yapılacağı, 11. maddesi ise bu faaliyetlerin "Bakanlığın iznine ve kontrolüne tabi olduğu" hükmüne amirdir. Görüldüğü gibi, 4631 sayılı Yasa, bu alanda bir meslek grubunu işaret etmiş ya da herhangi bir meslek grubuna yönelik bir sınırlama getirmiş değildir.

Bunun yanında, yine iptal dilekçemizde belirttiğimiz gibi, 24.1.1992 gün, 21121 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük'ün 'Zootečni' başlıklı 21. maddesi; "zootečni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri(ni), hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması ... " konularında yetkili kılmakta, geçici birinci maddesi ise, "Bu Tüzük'ün yürürlüğe girdiği tarihten önce diploma aldıkları lisans dalları dışındaki konularda mesleki faaliyette bulunmuş olan ziraat mühendisleri (nin), durumlarını belgelemeleri koşuluyla, bu alandaki yetkileri(ni) kullanma hakları(ni).." saklı tutmaktadır.

Görüldüğü gibi, ziraat mühendisleri, "hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması .." kapsamında, suni tohumlama, tabii tohumlama, ovum ve embriyo transferi faaliyetleri konularında Tüzük gereği yetki sahibidirler; Davalı İdare'nin Yönetmelik değişikliği ile faaliyet alanında yalnızca veteriner hekimleri yetkilendirmeye çalışması ve alanı sayılan ziraat mühendislerine kapatması yasal değildir.

Bu bağlamda, Bakanlık'ın cevap dilekçesinde belirttiği gibi, suni tohumlama faaliyetlerinin yalnızca serbest veteriner hekimlere devredilmesi mümkün değildir.

Ayrıca, davalı İdare'nin, "veteriner hekimliği mesleği dışındaki meslek gruplarını bilim ve kamu yararını hiçe sayarak suni tohumlama faaliyetleri içine çekmeye çalışmanın idari işleyişi kaosa çevireceği", "suni tohumlama konusunda hayvan sağlığı ile ilgili olmayan yüzeysel bir eğitim gören hayvancılıkla ilgili ders gören bu meslek gruplarını yetkili kılmanın idari işleyişi içinden çıkılmaz hale getireceği", "Hayvan sahibinden fazla ücret alan, hayvana zarar veren, faaliyetlerini sürdürürken salgın ve bulaşıcı hastalıkları bu bilgilerden yoksun oldukları için bir ahırdan diğerine taşıyanların hangi kanun ve yönetmelikler dahilinde denetleneceği ve cezalandırılacağı" yolundaki savları ve soruları da, yine anlaşılır değildir.

Daha önce de belirtildiği gibi, Ziraat Mühendisleri, 7472 sayılı Yasa ve Türk Veteriner Hekimler Birliği'nin itirazı nedeniyle Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun incelemesinden geçmiş Yetki Tüzüğü uyarınca, sözü edilen faaliyet alanlarında yetkilidirler. Bu yasal çerçeveyi, davalı İdare'nin, "bilim ve kamu yararı dışı" olarak nitelmesi, Anayasa'nın belirlediği "hukuk devleti" ilkesine aykırıdır.

Davalı idare 'idari işleyiş' başlığı altında yaptığı açıklamalarda "yıllardan beri gerek kanunlara gerekse yönetmeliklere bağlı olarak idari işleyiş olarak, bakanlığımızca veteriner hekimlere özel suni tohumlama yapma yetkisi verilmektedir" ifadesini kullanmakta ve bu uygulamanın değişmesini, yani dünyanın pek çok ülkesinde olduğu gibi, düzenlenecek bir kursu tamamlayan üretici veya zootečni eğitimi almış ziraat mühendisleri ve benzer meslek mensuplarının da suni tohumlama yapabilecek hale gelmesini idari işleyişin bozulması olarak değerlendirmektedir. Suni tohumlamayı sadece veteriner hekimlerinin yapabileceği ve mevcut düzenlemelerin değiştirilemeyeceği anlayışına dayalı olan bu yaklaşım yanlı olup, doğru değildir.

Ayrıca, 15.11.2002 tarih ve 24937 sayılı Resmî Gazete'de yayınlanan Yönetmeliğin aksaklıklara neden olduğunu ileri sürmek vehimden öte bir anlam taşımamalıdır. Çünkü davalı idare bu dönemde veteriner hekimleri dışında herhangi bir kişiyi kursa almamış ve tohumlama yetkisi vermemiştir.. Böyle bir durumda söz konusu

yönetmeliğe dayalı aksaklıklardan söz etmek ve bu "aksaklıkları" çözmek için bir meslek grubuna münhasır yetki tanımak, ne kadar doğru olabilir.

Yine aynı şekilde, "dolayısıyla var olan idari işleyiş bozularak tam bir kaos içinde kamuya verilen zararlar beraber idari işleyişi içinden çıkılmaz hale getirecektir" ifadesine bir anlam yüklemek oldukça zordur. Çünkü suni tohumlama yetkisi alabilmek için, dünyanın her tarafında olduğu gibi, bu konuda açılacak kurslardan birini- ki bunların kapsamı ve işleyişi davalı idare tarafından belirlenecektir- başarıyla tamamlama zorunluluğu vardır. Bu durum halen veteriner hekimleri için de geçerlidir. Daha önceki yönetmelik bu kurslara lise ve üstü eğitime sahip üreticiler ile zootekni eğitimi almış ziraat mühendisleri vb meslek mensuplarının da katılabilesini mümkün kılarken, yapılan değişikliklerle kursa katılabilme hakkı belirli bir meslek grubuna bırakılmıştır. Kısaca davalı idare suni tohumlama yetkisi ile veteriner hekimliğini bir tutma, dünyadaki uygulamaların aksine suni tohumlamayı hekimlik faaliyeti olarak görme gayretindedir. Oysa dünyanın gelişmiş pek çok ülkesinde yapay tohumlama becerisi kazandıracak kurslara katılabilmek için veteriner hekim olma zorunluluğu yoktur.

Suni tohumlama konusunun gerektirdiği bilimsel bilgi ve bunun veteriner hekimlik – ziraat mühendisliği meslekleri açısından irdelenmesi, aşağıda yapılacaktır. Şimdilik şu kadarını söylemekle yetinelim, sözü edilen suni tohumlama faaliyetlerinin, yukarıda da ifade edildiği gibi, birçok ülkede kısa süreli kurslar gören yetiştiriciler tarafından yapılıyor olması, davalı idarenin "suni tohumlama konusunda hayvan sağlığı ile ilgili olmayan yüzeysel bir eğitim gören hayvancılıkla ilgili ders gören bu meslek gruplarını yetkili kılmanın idari işleyişi içinden çıkılmaz hale getireceği" iddiasının temelsizliğini ortaya koymaktadır.

Yine davalı İdare'nin, veteriner hekimler dışındaki meslek gruplarını "Hayvan sahibinden fazla ücret alan, hayvana zarar veren, faaliyetlerini sürdürürken salgın ve bulaşıcı hastalıkları bu bilgilerden yoksun oldukları için bir ahırdan diğerine taşıyanlar" olarak suçlaması ve dolaylı olarak, bunları denetlemek ve cezalandırmak için veteriner mevzuatı dışında mevzuat bulunmadığını öne sürmesi, davalı İdare'nin gerçek niyetini olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır. Gerçekten bu tür olumsuz durumlar Türkiye'de vardır, ancak bunların sorumlularını, davalı İdare'nin göstermeye çalıştığı meslek grupları değil, tam tersine bugüne değin alanda ekonomik çıkarı kamu yararının üzerinde görerek "iş yapan" kişilerdir. Davalı İdare'nin, bunları denetleyip cezalandırmak için gerekli hukuki ve idari altyapıyı kurmak – geliştirmek yerine, suçlamalara girişmesi doğru değildir.

Denetleme evresi ile ilgili olarak ise, yukarıda belirtildiği gibi, gerek 441 sayılı KHK (2. madde, m fıkrası), gerekse 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu (11.madde), Yönetmelik'e konu faaliyetlerin denetleme-izin-kontrolünde, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'na münhasır yetki vermiştir. Bu çerçevede, Bakanlık'ın, denetim yetkisini, başka bir kurum ya da kuruluşa devretmesi yasal değildir.

Kaldı ki, söz konusu faaliyetlerin, yukarıda açıklandığı şekilde, ziraat mühendisleri gibi veterinerlik dışındaki meslek alanlarına da açık olması gereken yapısı, denetimin bir meslek odası tarafından yapılamayacağını ortaya koymaktadır.

Bu çerçevede, davalı İdare'nin, "İllerde suni tohumlama faaliyetlerinin denetlenmesini İl Müdürlükleri yürütmektedir. Ancak denetleme ile ilgili etkili bir organizasyondan bahsetmek mümkün değildir" diyerek, konu ile ilgili zaafını ortaya koyması ve bunu da bir başka hukuk dışı uygulamaya gerekçe yapmaya çalışması, anlaşılır değildir.

II – DAVALI İDARENİN, "KAMU YARARI" BAŞLIĞI ALTINDA YAPTIĞI AÇIKLAMALAR :

Davalı İdare, bu başlık altında yaptığı açıklamalar ile suni tohumlamanın veteriner hekim ve veteriner sağlık teknisyenleri tarafından yapılmasının kamu yararını doğuracağını açıklamaya çalışmaktadır.

Bu bağlamda, suni tohumlama faaliyetinin ön koşulları olarak ebeveyn seçilmesi, hijyen koşullarına uyulması .. sayılmakta; uygulama sırasında döl verimi, gebelik teşhisi ve diğer hastalıkların – anomalilerin saptanması gerektiği ileri sürülmekte ve bu ve benzeri gerekliliklere uyulmazsa gebeliğin oluşmayacağı, salgın hastalıkların hayvan ve insan sağlığını tehdit edeceği iddia edilmektedir. Bekleneceği gibi, konu sonuçta veteriner hekimlere bağlanmaktadır.

Davalı İdare, konu ile ilgili olarak, "suni tohumlama faaliyetleri, anatomi – fizyoloji – histoloji – jinekoloji – androloji – mikrobiyoloji vb. hayvan biyolojisi ve sağlığını inceleyen dersleri öğrenmiş veteriner hekimler tarafından yapılabilir; nitekim dünyada ve özellikle gelişmiş ülkelerde, hayvan sağlığı ve koruyucu önlemlerin uygulanmasında veteriner hekimler görevlendirilmişlerdir ... Hayvanların üreme ve diğer biyolojik uygulamalarının uzman veteriner hekimler tarafından izlendiği ve kontrol altında tutulduğu gelişmiş ülkelerde, salgın ve bulaşıcı hastalıklar büyük ölçüde elemine edilmiş ve kontrol altına alınmıştır" iddialarında bulunmaktadır.

İptal dilekçemizde örnekleriyle ortaya koyduğumuz üzere, dünyada birçok ülkede yetiştiricilerin kısa süreli eğitim aldıktan sonra suni tohumlama yapmak için yetkilendirilmeleri gerçeği, davalı İdarenin iddialarını çürütmektedir. Bu çelişkiyi örtbas etmek için, İdare, konuyu kendi görüşü doğrultusunda çarpıtarak açıklamaya çalışmaktadır.

Buna göre, yetiştiricileri suni tohumlama yapan ülkeler işletme başına sığır sayısı yüksek, denetimi kolay, salgın ve bulaşıcı hastalıklarla ilgili sorunlarını halletmiş ülkeler olmakla birlikte, yine de, döl verimi düşüklüğü ve diğer birçok sorunları da yaşamaktadırlar.

Buradan Türkiye'ye bağlantı kurulmakta ve salgın ve bulaşıcı hastalıklarla devamlı mücadele yapıldığı belirtilerek "hayvan sağlığı ve suni tohumlama tekniği konusunda gerek nazari ve gerekse uygulamalı olarak yeterli eğitimi almamış kişilerin suni tohumlama faaliyetleri içine çekilmeye çalışılmasının kamu yararı açısından faydası olmayacağı, ortadan kaldırılması zor sıkıntılara ve ekonomik kayıplara neden olacağı, .. Bakanlık arşivlerinde, bu grupların suni tohumlama alanında sahaya yönelik yapılmış çalışmasının bulunmadığı.." iddia edilmektedir.

DEĞERLENDİRMELERİMİZ :

Davalı İdare'nin "kamu yararı" başlığı altında yaptığı açıklamalar, iki ana amaca yönelmektedir; a) Suni tohumlama uygulamaları, öncesi ve sonrası ile çok komplike uygulamalardır, b) Bu doğrultuda, ancak veteriner hekimler tarafından yapılabilir. Aksi hastalıkların yayılması, döl veriminin düşüklüğü gibi olumsuz sonuçlar yaratır, dolayısıyla da kamu yararına aykırıdır !..

Davalı İdare'nin yukarıda çerçevesi çizilen iddiayı ileri sürmesinin nedeni, buradan veterinerlik mesleği için bir çıkarım yapmaya çalışmasıdır. Buna göre, komplike faaliyetler olan suni tohumlama faaliyetlerinin salgın ve bulaşıcı hastalıkların yayılmasını önleyici bir tarzda gerçekleştirilebilmesi, ancak dilekçede sayılan dersleri almış veteriner hekimlik uygulamaları ile mümkündür!..

Türkiye hayvan yetiştiriciliğinde en önemli sorunlardan birisinin "bulaşıcı hayvan hastalıklarının halen yaygın olması" tezi doğru; fakat, bunun yapay tohumlamayla doğrudan ilişkilendirilmesi yanlıştır. Çünkü; ıslah programı kapsamında yetiştirilen ve damızlık olarak seçilen sağlıklı boğaların spermaları hijyenik ortamlarda ve uzman Veteriner Hekimlerin denetiminde elde edilmekte, işlenmekte ve depolanmaktadır. Başka bir deyişle, boğadan dişiye hastalık bulaştırma riski en alt seviyeye indirilmektedir. Geriye, tohumlayıcının hijyen kurallarına uyması kalmaktadır. Hijyen kurallarına uygun tohumlama yapılması halinde, yapay tohumlama aracılığıyla bir işletmeden diğer bir işletmeye hastalık bulaştırma riski ortadan kaldırılabilir.

Salgın ve bulaşıcı hastalıklarla sürekli mücadele ediliyor olması, bu sorunun sürdüğünü gösterir. Bir başka ifadeyle örgütlenme ve sağlık hizmetlerinde bir yetersizlik olduğu davalı idare tarafından kabul edilmektedir. İdare ortadan kaldırmakla görevli olduğu bu konulardaki eksiklikleri yapay tohumlama uygulamasını veteriner hekimlerinden başkası yapamaz tezine gerekçe yapmak yerine, salgın ve bulaşıcı hastalıklar bakımından yaşanan sorunların ortadan kaldırılmasında veteriner hekimlerinden daha etkin yararlanmanın yolları aramalıdır.

Günümüz suni tohumlama uygulamalarında uyulması gereken hijyen kuralları ortalama eğitim almış herkesin öğrenip uygulayabileceği bir iştir. Bu nedenle tohumlamacı veteriner hekimi olmazsa suni tohumlamanın bulaşıcı hastalıkların yayılmasına neden olacağını ileri sürmek gerçekleri çarpıtmaktan öte bir anlam taşımaz. Hayvanlara uygun koşullar sağlanması uygulamaları ile hayvan sağlığını koruma, teşhis ve tedavi kasıtlı olarak birbirine karıştırılmakta ve bu konular suni tohumlama ile ilişkilendirilmektedir. Oysa bu davanın konusu döl verimi düşüklüğüne neden olan hastalıkların kim tarafından tedavi edileceği değildir. Konu sağlıklı erkeklerden alınmış ve uygun koşullarda depolanmış spermanın dişiye aktarılması işini öğrenmek üzere açılacak kurslara katılabilmek için veteriner hekimi olma zorunluluğu olmadığına tespitidir.

Diğer taraftan, gerek Ziraat Fakültelerindeki Zootekni programlarında, gerekse hayvancılık ile ilgili yüksek okul programlarında "hayvan sağlığı", "anatomi ve fizyoloji", "mikrobiyoloji", "doğum bilgisi", "üreme biyolojisi ve yapay tohumlama", "üreme biyoteknolojisi", "hayvan sağlığı ve koruma kontrol" gibi konularda dersler işlenmektedir. Bu bağlamda, ziraat mühendislerinin hijyen kurallarına uyma konusunda kuramsal bir yetkinliğe sahiptirler. Kaldı ki, bugün gerek kamu sektöründe (Tarım ve Köyşleri Bakanlığı) ve gerek Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birlikleri gibi özel sektörde çalışan Zooteknist Ziraat Mühendisleri ve Ziraat Teknisyenleri hayvancılık işletmelerini düzenli olarak ziyaret etmekte, hayvanlarla ilgili numaralama, verim kontrolleri vb işlemleri yapmakta, yetiştiricilere yönelik yaygın çalışmaları sunmaktadır. Bu meslek gruplarına mensup kişilerin hijyen kurallarına uymamaları halinde, bugün de, yani yapay tohumlama yapmamalarına rağmen, hastalıkları yaymada rol oynamaları söz konusudur. Bu meslek gruplarını, yukarıda anılan görevlerle sorumlu tutan Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın böyle bir iddiada bulunması söz konusu dahi olmamalıdır; aksi takdirde, bu işin sorumluluğunun öncelikle Bakanlığa ait olacağı açıktır.

Bu gerçeklere karşın, Davalı İdare'nin, hukuki çekişmeye konu yetki alanında, ziraat mühendislerini kast ederek; "hayvan sağlığı ve suni tohumlama tekniği konusunda gerek nazari ve gerekse uygulamalı olarak yeterli eğitimi almamış kişilerin suni tohumlama faaliyetleri içine çekilmeye çalışılmasının kamu yararı açısından faydası olmayacağı, ortadan kaldırılması zor sıkıntılara ve ekonomik kayıplara neden olacağı" iddiası, gerçeklere aykırıdır.

Bünyesinde hem ziraat mühendisi, hem de veteriner hekim çalıştıran Davalı İdare Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın, cevap dilekçesinde, ziraat mühendislerinin konu ile ilgili ders almadıklarını iddia etmesi, başka bir deyişle gerçek dışı beyanda bulunması, gerçekten düşündürücüdür.

Bundan da öte, iptal dilekçemizde örneklerini Sayın Mahkemenize sunduğumuz gibi, birçok ülkede kısa süreli kurslara katılan çiftçiler, kendi hayvanlarına suni tohumlama yapabilmektedirler. Bu durum, suni tohumlama uygulamasının, ileri sürüldüğü kadar karmaşık bir iş olmadığını da ortaya koymaktadır.

Ekteki belge, Almanya'da bir yetiştiricinin 25 saatlik bir eğitim programına katılarak, kendi sürüsünde tohumlama yapma yetkisi alabildiğini açıklamaktadır. Almanca ve Türkçe sunulan belge (Ek - 1); 22 Kasım 1989 gün ve 2493 sayılı Alman Resmî Gazetesin'de yayımlanarak yürürlüğe girmiş olan Alman Hayvan Islah Yasası'na dayanarak 15 Kasım 1992'de çıkarılan "Hayvan Islah Yasasına Göre Düzenlenecek

Eğitim Programları Yönetmeliği" ile ilgilidir. Bu yönetmelik sahada veya kendi işletmesinde tohumlama yapmak isteyen kişilerin başvurma koşullarını, düzenlenecek kursun kapsamını ve kurs sonunda yapılacak sınavı düzenlemektedir.

Buradan anlaşılacağı üzere, en az 18 yaşında olan ve hayvan yetiştirmeyle ilgili bir yüksek okulun diploma sınavını başarmış olan her birey, sahada tohumlama yapma belgesi almak üzere yapay tohumlama kursuna başvurma hakkına sahiptir. Uygulamalı ve kuramsal olarak yapılan bu kursun en az 6 hafta süreli olması, yalnızca bir hayvan türüne yönelik yapılıyorsa, kursun 4 haftaya kısaltılabileceği hükme bağlanmıştır. Kurs sonunda, biri uzman Veteriner Hekim olmak üzere en az 3 kişilik sınav jürisi tarafından kuramsal ve uygulamalı sınav yapılmakta, bunu başaranlara Tohumlama Görevlisi (Besamungs-beauftragte) ünvanı altında tohumlama yetki belgesi verilmektedir. Kendi işletmesinde tohumlama yapmak isteyen yetiştiricilerin ise en az 16 yaşında olması şartı aranmakta; 25 saatten az olmayan kursu, yukarıda açıklanan yapıdaki bir jüri tarafından yapılacak sınav sonunda başarıyla tamamlayan yetiştiricilere yapay tohumlama yetkisi verilmektedir

1994 tarihinde yenilenecek yayınlanan Alman Islah Yasası'nın 9. maddesinin 8. paragrafının 2. fıkrasında da, sahada yapılacak tohumlamada kullanılacak sperma payetlerinin, yalnızca veteriner hekimlerine, yapay tohumlama bölümü mezunu ziraat teknisyenlerine, yapay tohumlama görevlilerine (Besamungsbeauftragte) ve kendi işletmelerinde tohumlamada kullanmak üzere yetiştiricilere verilebileceği hükme bağlanmıştır.

Yukarıdaki açıklamalardan açıkça görüleceği üzere; Almanya'da, 18 yaşındaki, hatta 16 yaşındaki gençlere yapay tohumlama yetkisinin verilmesi, yapay tohumlama uygulamasının ileri sürüldüğü gibi karmaşık bir işlem olmadığını kanıtlamaktadır.

Almanya'da yayınlanan istatistikler (Arbeitsgemeinschaft Deutscher Rinderzüchter (ADR), Rinderproduktion in der Bundesrepublik Deutschland 1999; sayfa: 42 ve 43) göstermektedir ki, yapay tohumlama kursunu başarıyla bitiren Tohumlama Görevlileri (Besamungsbeauftragte) Veteriner Hekimlere kıyasla çok daha fazla tohumlama yapmaktadır. Konu ile ilgili istatistiklere göre, tohumlama görevlileri yılda ortalama 2.063-2.924 baş dişiyi tohumlarken, bir Veteriner Hekimin ortalama tohumladığı dişi sayısı 306-840 baş arasında değişmektedir. Ayrıca; tohumlama kursunu başarıyla tamamlayan görevlilerin tohumlamadaki payı %57,6, Veteriner Hekimlerin payı ise %31,1 dolayındadır. Bu değerler göstermektedir ki, tohumlama görevlilerinin Almanya'daki yapay tohumlama çalışmalarına katkısı çok daha yüksektir. Tohumlamada %11,2 paya sahip olan kendi işletmesinde tohumlama yapan yetiştiricilerin payı da küçümsenecek düzeyde değildir.

İptal dilekçemizde birçok ülke için örneklerini verdiğimiz ve yukarıda da Almanya örneğini açıkladığımız üzere, dünyada birçok ülkede yetiştiriciler, kısa süreli eğitim aldıktan sonra suni tohumlama yapmak üzere yetkilendirilmektedirler. Bu gerçek, idarenin savını baştan çürütmektedir. Bununla birlikte, savını destekleyebilmek için, İdare, bu tip izinlerin verildiği ülkeleri, 'işletme başına düşen siğir sayısı yüksek, hayvan hastalıkları elemine edilmiş/kontrol altına alınmış, etkili organizasyonlarla suni tohumlama faaliyetleri denetlenen" ülkeler olarak tanımlamaktadır.

Yetiştiricilerin suni tohumlama yapma yetkisine haiz olduğu tüm ülkelerin bu ölçütlere uyduğunu söylemenin güçlüğünü bir tarafa bırakıp, bir an için İdare'nin savının tümüyle doğru olduğunu kabul etsek bile, İdare'nin neden-sonuç ilişkisinin analizinde yanlışa düştüğünü söylemek durumundayız. Hayvancılık alanında gelişmiş ülkeler, doğru hayvancılık politikalarını, etkin Tarım Bakanlığı organizasyonları altında yürüttükleri için gelişmişlerdir. Başka bir deyişle, "işletme başına hayvan sayısını artırmak, hastalıkları elemine etmek, suni tohumlama faaliyetlerini etkin olarak uygulayıp denetlemek" aşaması, doğru organizasyon - doğru politika birlikteliği sonucunda ortaya çıkmıştır.

Tersine bir anlatımla, Tarım ve Köyşleri Bakanlığı, suni tohumlamanın bir meslek mensuplarına özgülenmesi gibi çarpık ve yasal olmayan çalışmalar yerine, doğru tarım politikaları uygulayarak hayvancılığı geliştirmeli, yetki sahibi olan tüm meslek grupları tarafından bilimsel ölçütlerle yapılan yaygın suni tohumlama faaliyetlerini etkin olarak denetlemeli ve bu şekilde gerçek kamu yararını sağlamalıdır.

Ülkemizde 1925 yılında başlanan suni tohumlama çalışmaları ile, günümüzde, tohumlanabilir dışı sayısının ancak % 15 kadarı tohumlanabilmektedir. Hayvancılığı geliştirmiş olan ülkelerde bu oran, süt sığırcılığı için % 95'in üzerindedir. Uygulama, çiftçileri ve hayvancılık konusunda yükseköğrenim görmüş meslek mensuplarını işine çekerek yaygınlaştırılmalıdır, gerçek kamu yararı buradadır.

Türkiye'de işlemlerin küçük ve dağınık olmasını suni tohumlamanın sadece veteriner hekimleri tarafından yapılması isteğine gerekçe yapmak, son derecede yanlıştır. Gerçekten de kamu, suni tohumlamayı yaygınlaştırmak için yıllardır çaba harcamakta ve bu amaçla çeşitli destekler vermektedir. Eğer bu amacın gerçekleştirilmesi, yani suni tohumlamadan yeterince yararlanmak isteniyorsa ve bizim ülkemizde olduğu gibi işlemler küçük ve dağınık ise bu durum idarenin savunduğu gibi yapay tohumlamanın bir mesleğe özgülenmesini değil, aksine yapay tohumlama yapabilenlerin sayısının artırılması, özellikle de üreticilerin yapay tohumlama kursuna katılmasının özendirilmesi için bir gerekçe sayılmalıdır.

III - YÖNETMELİĞİN HUKUKİ DAYANAĞINA İLİŞKİN AÇIKLAMALAR

15. 11 2002 gün, 24937 sayılı RG'de yayımlanan ve değişikliğe konu Yönetmelik'in Hukuki dayanağı 4631 sayılı Hayvan Islahı Kanunu iken, 1.7.2003 gün, 25155 sayılı RG'de yayımlanan Yönetmelik değişikliği ile 6343 sayılı "Veteriner Hekimlik Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği ile Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanun" ve 3285 sayılı "hayvan Sağlığı ve Zabitası Kanunu" da hukuki dayanak bölümüne ilave edilmiştir.

İptal dilekçemizde bu değişikliğin hukuka aykırılığı, gerekçesi ile ortaya konulmuştur.

Buna karşılık davalı İdare, bir kez daha, suni tohumlama faaliyetinin veteriner hekimler dışındakiler tarafından yapılmasının olanaksız olduğunu (!) iddia ederek, bu çerçevede, suni tohumlama faaliyetlerinin kontrolü açısından, "suni tohumlama yapma izni almak isteyen serbest veteriner hekimlerden Odaya kayıtlı olduklarının belgelenmesini istemek", ".. Veteriner Hekimler Odasına iş sözleşmelerinin onaylanmasının istenmesi" ni gerekli görmektedir.

Davalı İdare'nin bu başlık altında yaptığı bir başka açıklama ise, oldukça ilginçtir. Bu noktada, davalı İdare, bir önceki Yönetmelik değişikliği (RG tarih: 15.11.2002, sayı: 24937) hazırlık süreçlerini ayrıntısı ile anlatmakta ve konuyu şöyle bağlamaktadır; "İptal edilen Yönetmelik, yukarıda açıklanan uzman kuruluşların büyük çoğunluğunun görüş ve önerileri aksine, Genel Müdürlüğümüzün görüşü ve onayı alınmadan, 4631 sayılı Yasa'nın yayımından sonra 1 yılı çok aşkın bir zamanda aceleci bir tavırla ve teamüllere uygun olmayan biçimde yayımlanmıştır. Yazımız ekinde gönderilen Ziraat Fakültesi görüşlerine noktasına-virgülüne kadar tam uyularak bir noktada toplantılara katılan tüm kuruluşların görüşleri bir anda atılmış ve iptal edilen ve davacı tarafından savunulan 15 Kasım 2002 tarih ve 24937 sayılı Resmi Gazete'de çıkan Yönetmelik teamüllere aykırı olarak çıkarılmıştır."

DEĞERLENDİRMELERİMİZ :

Konu ile ilgili yasal çerçeve ve işin niteliği açısından, suni tohumlama faaliyetlerinin kimler tarafından yapılabileceğine ilişkin tartışmalar dilekçenin önceki bölümlerinde yapılmış olduğundan, burada bu tartışmalara bir kez daha girmenin yararı bulunmamaktadır. Ancak şu kadarı söylenmelidir ki, faaliyet alanı ziraat mühendislerine açık olmak durumundadır, bu bağlamda da veteriner hekimler odasına kayıt ve iş sözleşmesinin söz konusu oda tarafından onaylanması gibi

yaptırımlar, geçerli olamaz. TMMOB Yasası, mühendislerin ancak kendi ihtisas odalarına kayıtlı olarak faaliyette bulunabileceklerini öngörür. Başka bir deyişle, 6343 sayılı Yasa'nın Yönetmelik'e konu faaliyetleri uygulayacak olanlar yönünden hukuki dayanak olarak kabul edilmesi halinde, diğer tüm ilgili meslek mensuplarının mevzuatının da kapsama alınması gerekmektedir ki, böyle bir "sayma" yönteminin doğru olmayacağı ortadadır.

İptal dilekçemizde belirttiğimiz gibi, bir önceki Yönetmelik (RG tarih: 15.11.2002, sayı: 24937) uyarınca, "Hayvancılıkla ilgili konularda eğitim veren ... fakülte mezunları" niteliği ile ODA'mız üyesi ziraat mühendisleri, değiştirilen Yönetmeliğe konu iş ve işlemleri yapabilmekte idiler.

Yine iptal dilekçemizde konu edildiği üzere, Davalı İdare, Yönetmelik değişikliği Taslağı'nı 30.4.2003 tarihinde bazı kurum ve kuruluşlara göndermiş ve 10.5.2003 tarihine kadar görüş istemiştir. Yönetmelik değişikliği gibi ciddi bir konunun, içlerinde Anayasal bir meslek kuruluşu olan ODA'mız da dahil olmak üzere birçok kuruma hiç gönderilmemesi, diğer bazı kurumlara ise, yazının yazıldığı tarihten itibaren 10 günlük sürede görüşe sunulması, Davalı İdare'nin gerçek niyetini ortaya koymaktadır.

Yazının geliş ve gidiş zamanı için gereken sürenin bile görüş için verilmemiş olması ve görüş sorulan – sorulmayan kuruluşların nitelikleri dikkate alındığında, Davalı İdare'nin, ilgili tarafların görüşünden kaçırarak, acele bir yetki göçertmesi ile bir meslek mensuplarına yönelik kayırmacılık faaliyetine giriştiği ortaya çıkmaktadır.

Davalı İdare, ODA'mızın yukarıda özetlenen ve "Yönetmeliğin şekil açısından sakatlanmasına neden olan hukuka aykırı hazırlık süreci"ne ilişkin savına yanıt vermek yerine, değiştirdiği Yönetmelik'in hazırlık sürecine ilişkin ayrıntılı açıklamalar yapmakta ve "Genel Müdürlüğü'müzün görüşü ve onayı alınmadan", "aceleci bir tavırla ve teamüllere uygun olmayan biçimde" gibi nitelendirmelerle bir önceki Yönetmeliğin ç. karılma sürecini eleştirmektedir.

Davalı İdare'nin konuyla ilgili açıklamaları, "anlaşılır" değildir. Öncelikle, bir önceki Yönetmelik'in çıkarılma sürecinin, hukuki çekişme ile bir ilgisi bulunmamaktadır, ODA'mızın bu konu ile ilgili herhangi bir olumlu – olumsuz savı yoktur. Ancak daha da önemlisi, Davalı İdare'nin, kendi çıkarttığı Yönetmelik'i eleştirmesi, "Genel Müdürlüğü'müzün görüş ve onayı alınmadan" diyerek sıfat karıştırmasında bulunmasıdır. Burada kast edilen Genel Müdürlük, Tarım Bakanlığı'nın idari bir birimidir, tüzel kişiliği de bulunmamaktadır. Dava edilen Bakanlıktır, dolayısıyla muhatap ta Bakanlıktır. Bir Genel Müdürlüğün, "bana görüş sormadan, onay almadan Yönetmelik çıkarttı" diyerek kendi Bakanlığı'nı bir dava dilekçesinde eleştirmesi, hem idarenin devamlılığı hem de idarenin hiyerarşik yapısı açısından "anlaşılır" olmamakla birlikte, kamu yönetiminin içinde bulunduğu durumu olanca açıklığı ile ortaya koymaktadır.

IV – YÖNETMELİĞİN VETERİNERLİK MESLEĞİNE MÜNHASIR YETKİ VERMESİNE İLİŞKİN AÇIKLAMALAR

Yönetmelik'in 5. maddesinin (a) fıkrası, 15.11.2002 günlü Yönetmeliğin (a) ve (b) fıkralarını değiştirmekte ve önceki Yönetmeliğin "Bakanlığın izni ile gerçek ve tüzel kişilerin suni tohumlama yapabileceği" hükmü yerine suni tohumlama konusunda yetkiyi ikiye ayırarak faaliyet alanını ziraat mühendislerine kapatmaktadır.

İptal dilekçemizde belirtilen gerekçelerle, çift tırnaklı – tek tırnaklı ve diğer memeli hayvanlarda suni tohumlama faaliyetlerini bilime, yürürlükteki mevzuata ve hayvancılıkta gelişmiş ülkelerdeki rutin uygulamalara aykırı olarak veteriner hekimlik mesleğine hasretmeye yönelik olarak düzenlenen beşinci maddenin (a) fıkrasının tümüyle iptali istenilmiştir.

Davalı İdare, bir kez daha suni tohumlamanın komplike, insan ve hayvan sağlığı ile yakından ilgili bir uygulama olduğunu öne sürdükten sonra, "Ziraat Mühendislerinin

Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzükte belirtilen maddede de 'zootekni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, hayvan neslinin ıslahı, çoğaltılması, ithal ve ihracı; hayvan ürünleri üretimi ve pazarlanmasıyla ilgili konularda faaliyette bulunmaya yetkilidirler' denmektedir. Ancak bu maddede de yer alan uygulama esasları içinde suni tohumlama, embriyo transferi ve diğer sağlıkla ilgili uygulamalar yer almamıştır. Hayvan ıslahında alınan önlem ve uygulamalar bir zincir gibi birbirini takip eder. Bunun içinde suni tohumlama, embriyo transferi gibi uygulamaların sağlıkla ilgili olan bölümlerine diğer meslek grupları girmemelidir", "... Nitekim davacının dava dilekçesinin ekinde sunduğu Kanada ve ABD'ye ilişkin uygulamaların aslında, dava için genel uygulamalar olmayıp, aksine özel kişi ve kuruluşların uygulama yönergelerini içermektedir. Ayrıca söz konusu ülkelerin koşulları ile ülkemiz koşulları çok farklılık arz etmektedir. Bu konuda dikkat edilecek bir hususta, Avrupa AB ilkeleri, uygulamalarda veteriner hekim zorunluluğunu dikkate aldığıdır. Şu anda AB'ye uyum yasaları çerçevesinde yapılan çalışmalarda bu hususlar dikkate alınmaktadır", "veteriner hekim olmayanların bir iğne vurması bile olası değilken suni tohumlama gibi çok daha geniş ve komple bir olguda görev almaları mevcut kanun ve yasalarla mümkün görülmemektedir."

DEĞERLENDİRMELERİMİZ :

Davalı İdare, "Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzük" hükümlerini, "suni tohumlama uygulamalarında veterinerlik mesleğine münhasır yetki tanımak" amacı doğrultusunda, yanlış yorumlamaktadır.

Daha önce de belirtildiği gibi, sözü edilen Tüzük, Türk Veteriner Hekimler Birliği'nin itirazı nedeniyle Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu'nun incelemesinden geçmiş ve kesinleşmiştir. Bu bağlamda, yetki tüzüğü'nün zootekni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendislerine "hayvan neslinin ıslahı, çoğaltılması .. konularında verdiği yetkinin, suni tohumlama ve embriyo transferini kapsamadığı iddiaları, hukuka ve bilime aykırıdır.

Günümüzde çiftlik hayvanları, başlıca üç yolla çoğaltılırlar: 1) Doğal çiftleştirme, 2) Suni tohumlama, 3) Embriyo transferi. Dolayısıyla, suni tohumlama ve embriyo transferi uygulamaları, hayvan neslinin ıslahı ve çoğaltılmasına ilişkin uygulamalar olup, Tüzük gereği zootekni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri bu alanda açık yetki sahibidirler.

Kanada ve ABD uygulamalarına ilişkin davalı İdare iddialarına gelince; ODA'mızın Kanada ve ABD uygulamalarını dava dilekçesi kapsamına almaktaki amacı, bu ülkelerde şirketlerin açtığı ve katılımcılarda meslek koşulu aranmadığı kurslarda suni tohumlama yapma yetkisinin verilebildiğini açıklamaya yöneliktir. Bu da, "suni tohumlama işi veteriner hekimi işidir" diyen davalı idarenin savının ne denli temelsiz olduğunu ortaya koymaktadır.

Bütün bunların yanında, İdare'nin, "bizim ülkemizin koşulları farklı" diyerek dünya üzerinde olmayan kendi uygulamasını savunmaya çalışması, son yıllarda kamu yönetiminde sıkça görülen kolaycılık anlayışının bir sonucu olarak değerlendirilmektedir. Dilekçemizin önceki bölümlerinde belirtildiği gibi, Türkiye'nin koşulları, davalı idarenin yapmaya çalıştığı'nın tersine, denetim altında olmak üzere daha yaygın suni tohumlama çalışmaları gerektirmektedir.

Davalı idare, son olarak, Avrupa Birliği uygulamalarını tanık göstererek, AB'de veteriner hekimlerin dışındakilerin suni tohumlama yapamadığı gibi bir izlenim yaratmaya çalışmaktadır. Oysa gerçekler farklıdır.

AB ülkelerinde suni tohumlamada kullanılacak boğaların seçimi, boğalardan sperma toplama, dondurma, sulandırma ve dağıtma kuralları, "Council Directive 88/407/EEC" hükümlerine göre düzenlenmektedir.

Daha önce açıklandığı ve ekteki belgelerde sunulduğu üzere, Almanya’da kısa süreli kurslar ile suni tohumlama yetkisi verilmektedir.

Yine bir Avrupa Birliği ülkesi olan İngiltere’de suni tohumlama uygulaması, “Artificial Insemination of Cattle” hükümleri uyarınca yürütülmektedir. Buna göre, suni tohumlama, çiftçilerin kendi hayvanlarına uyguladıkları ve ticari olan olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Çiftçiler, aldıkları kısa süreli kurslar sonrasında, kendi hayvanlarına suni tohumlama yapabilmektedirler. Ticari suni tohumlama işlemi de, yine veterinerlere münhasır bir çalışma alanı değildir. Kişiler yanında kuruluşlar da, suni tohumlama ve sperm depolama için Tarım Bakanlığı’ndan lisans alarak faaliyet gösterebilmektedirler.

Son olarak, davalı İdare’nin, enjeksiyon – veteriner hekim arasında kurmaya çalıştığı bağlantıya değinelim. “... bir enjeksiyonun bile hekim kontrolü olmaksızın, canlıya uygulanabilmesi yasalar karşısında olası değilken” ve “suni tohumlama gibi komplike bir olgunun...” ifadeleri dünya gerçeklerini göz ardı eden ve gerçekle ilişkisi olmayan ifadelerdir. Enjeksiyonda uygulama açısından değil enjekte edilen ilaç açısından hekim bilgisine ihtiyaç duyulur. Bu sav, insanlara enjeksiyonun mutlaka hekimler tarafından yapıldığını, hekimler dışındaki kimsenin enjeksiyon yapamayacağını ileri sürmekle eşitir ki, böyle bir akıl yürütmenin sonucu, otomobil şoförlüğünün sadece makine mühendisleri tarafından yapılabileceğine (!) varır.

V – YÖNETMELİĞİN SPERMA – EMBRİYO VE OVUM İTHALATI

DÜZENLEMELERİNE İLİŞKİN AÇIKLAMALAR

Yönetmeliğin 24 ve 26. maddelerinde getirilen düzenlemelerle sperma, embriyo ve ovum ithalatının ilkeleri Yönetmelik yerine talimatla belirlenir hale getirilmiştir.

İptal dilekçemizde, “bu düzenleme ile yönetmelikte zaman içinde değişiklik yapma zorluğu aşılarak talimat ile istenildiği şekilde uygulama yapılmasının yolu açılmak istenilmektedir. Bu değişiklik; ülke damızlıkçılığının gelişmesini sınırlayacak, ithalatı oldukça kolaylaştıracak ve keyfi uygulamalara imkan verecektir” düşüncesini ifade etmiş ve ilgili maddelerin tümüyle iptali talep edilmiştir.

Davalı İdare, cevap dilekçesinde, değişikliğin gerekçesini, “söz konusu maddeler ile her gün değişen şartlara cevap verebilmek, değişen şartlara göre sağlık açısından ve gerekse kalite yönünden iyileştirmeye yönelik müdahalelerin anında yapılabilmesi amaçlanmıştır” ifadeleri ile açıklamakta ve CVM hastalığı için gerçekleştirilen uygulamayı örnek göstermektedir. Devamla, “talimat ile ilke belirlemenin keyfi uygulamalara imkan vereceği” düşüncemiz eleştirilmekte ve “bilimsel değerlendirmeler içinde kamu yararı düşünülerek değişikliğe gidilmiştir” denilmektedir.

DEĞERLENDİRMELERİMİZ :

İdarenin, ithalat ilkelerini talimat ile belirlenir hale dönüştürmekte kullandığı “değişen şartlara cevap verebilmek” gerekçesi, tersine bir anlatımla, “Yönetmeliğe bağlı uygulamaların değişen şartlara cevap veremeyeceği” yorumunun çıkarılmasına neden olur.

Genel düzenleyici işlemler hiyerarşisinde “ilke” belirlemeye yönelik düzenlemelerin Yasa-Tüzük-Yönetmelik gibi üst hiyerarşi kademesindeki mevzuatla gerçekleştirilmesi, uygulamanın bu ilkelere uyarlı olarak yürütülmesinin sağlanabilmesi için ise talimatların kullanılması uygun olarak değerlendirilmektedir.

Ovum – embriyo – sperm ithalatı gibi ülke hayvancılığını doğrudan etkileyen uygulamalara esas olacak ilkelerinin, kolayca değiştirilebilen ve çoğu zaman hukuki denetimden uzak olan talimatlar ile yönlendirilmesi, verili kamu yönetimi yapısı içinde, yararlı sonuçlar üretmeyecektir.

İlkeler Yönetmelik ile belirlenmeli, şartlar değiştiğinde İdare Yönetmeliği, ilgili tüm tarafların ve kamuoyunun .değerlendirmesine ve bu itibarla hukuki denetime açık olmak üzere, süratle değiştirmelidir. Böylesine şeffaf ve katılımcı süreçlerin kamu yararına yönelik sonuçlar üretmesi, tersi süreçlere oranla çok daha olasıdır.

VI – DAVALI İDARE’NİN, İPTAL DİLEKÇEMİZ EKİNE KONULAN

DÜNYA UYGULAMALARI İLE İLGİLİ AÇIKLAMALARI :

Davalı İdare, iptal dilekçemiz ekinde sunduğumuz dünya uygulamalarına ilişkin kimi sorular yöneltmekte ve bazı değerlendirmelerde bulunmaktadır.

DEĞERLENDİRMELERİMİZ :

Yöneltilen sorulara ilişkin açıklamalarımız, aşağıda yapılmaktadır;

1 – Keçilerde Yapay Tohumlama Staj Kliniği : Oklahoma’da bulunan klinikte, düzenlenen dört günlük kurslar sonunda katılımcılara suni tohumlama yapma yetkisi verilmektedir.

Davalı İdare, “bunun ABD için son derece doğal” olduğunu söyledikten sonra, devamla, katılımcıların eğitim geçmişi ile ilgili herhangi bir bilgi verilmediğini ileri sürmektedir.

Kurslar, belgede de görüleceği üzere, talep eden yetiştirici grupları için düzenlenmektedir. Dolayısıyla, kurslara katılmak için, yetiştirici olmak dışında herhangi bir eğitim koşulu aranmadığı açıktır.

Davalı İdare’nin tüm dilekçesi boyunca, hayvan hastalıkları ile bağlantı kurarak suni tohumlamanın ancak veteriner hekimler tarafından yapılabileceğini ileri sürdükten sonra, ABD’de 4 günlük kurs ile suni tohumlama yetkisi verilmesini, ABD’nin işletme büyüklüğü/tarımsal istihdam göstergelerine atıf yaparak, “doğal” karşılaması, gerçeklerin itiraf edilmesi olarak not edilmelidir.

2 –Embriyo Transferi ve Yapay Tohumlama Kooperatifleri Ulusal Birliği : Davalı İdare’nin cevap dilekçesinde, “Fransızca bir metinden elde edilen, hangi ülkeye ait olduğu saptanamamış, yürürlükte olduğu belli olmayan, tohumlayıcı lisansına sahip olanların ziraat mühendisi / teknisyeni olduğuna yönelik izlenim oluşturulmaya çalışılan” gibi iddialar ileri sürdüğü metin;

Dava başında , Fransa Embriyo Transferi ve Yapay Tohumlama Kooperatifleri Ulusal Birliği (UNCEIA)’dan istenilmiş ve posta yolu ile getirilmiştir. Fransa’da 28.12.1966 tarihinde çıkartılmış olan Hayvan Yetiştiriciliği Kanunu, izleyen yıllarda çeşitli maddelerinde bazı değişiklikler yapılmakta, temel yapısını korumaktadır. Sayın Mahkemenize sunulan metin, Haziran 2001’da yapılan son değişiklik sonucunda nihai halini almış, yürürlükte olan bir metin niteliğindedir.

ODA’mız, tohumlayıcı lisansına sahip olanların ziraat mühendisi-ziraat teknisyeni olduğuna yönelik bir izlenim oluşturulmaya çalışmamakta, tam tersine, bu işlemin kısa süreli kurslara katılan üreticiler tarafından dahi yapıldığını ortaya koymaktadır.

3 –Sığır Embriyoları Transferi : Sözü edilen metinle ilgili olarak, davalı idare, tohumlayıcıların kimliğini sormaktadır.

Sayın Mahkemenize sunulan belge, cerrahi yolla yapılan embriyo transferinin veteriner hekimce yapılacağını ifade etmekte, cerrahi olmayan yöntemlerle yapılan embriyo transferi için ise veteriner hekim koşulunu aramamaktadır.

4 –Ramboullet Ulusal Hayvancılık Okulu Tohumlama Merkezi: Ramboullet Ulusal Hayvancılık Okulu geçmişte çobanlık okulu olarak kullanılmakta iken, günümüzde, Türkiye’deki ziraat teknisyenliği eğitimine karşılık gelen bir eğitim vermektedir.

Bu anlamda, Tohumlama Kursu katılımcısı olmaya yönelik Başvuru için talep edilen düzey olarak belirtilen "Bac Technique Agricole", lise sonrası iki yıllık tarımsal mesleki eğitim sonucu elde edilen diploma olarak açıklanmaktadır. Bunun yanında, diğer iki yıllık mesleki eğitimlerde, başvuru için yeterli görülmektedir.

5) Kanada Shorthorn Şirketi Yapay Dölllenme Hakkında Yönetmelik : Davalı idare, bir şirketin uygulamaya esaslarının, Kanada'ya ilişkin bir genel uygulama olarak sunulduğunu ileri sürmektedir.

Söz konusu belgenin Sayın Mahkemenize sunulmasının nedeni, Kanada'da, bir yetiştiricinin, yapay tohumlama merkezi veya özel bir yetiştiriciden aldığı dondurulmuş sperma ile kendi sürüsündeki hayvanları tohumlayabildiği gerçeğini ortaya koymaktır.

Davalı idare yapay tohumlama uygulaması yapabilmek için veteriner hekim olma zorunluluğu bulunmadığını ifade etmek için sunulan belgeleri anlaşılabilir kılmak yolunda çaba harcamak yerine, kamu yönetiminin olanaklarını kullanarak, gelişmiş ülkelerde bu işlerin nasıl yapıldığına ilişkin bilgi toplamalı ve Sayın Mahkemenize sunmalıdır.

Sonuç olarak;

Dilekçemizde gerekçeleriyle ortaya koyduğumuz gibi;

Suni tohumlama bir sağlık hizmeti değildir, dünyanın pek çok ülkesinde üreticiler de suni tohumlama yapabilmektedir.

Türkiye gibi işletmelerin küçük ve dağınık olduğu ülkelerde yapay tohumlamanın öğretilmesine yönelik kursların açılması ülke hayvancılığının gelişmesine önemli katkılar sağlayacaktır.

Mühendislik eğitimi boyunca aldıkları bilgiler ve Yetki Tüzükleri gereği, ziraat mühendisleri, suni tohumlama yapma konusunda yetkilidirler.

Bu gerçeklere karşın, davalı İdare'nin, suni tohumlama hizmetlerini yalnızca veterinerlik mesleğine özgülemeye yönelik olarak yaptığı Yönetmelik değişikliği, bilimsel ve hukuki gerekçelere ve kamu yararı ilkesine aykırıdır.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle, Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından çıkarılan ve 1 Temmuz 2003 tarih, 25155 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Suni Tohumlama, Tabii Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik" in üçüncü maddesinin, 4631 sayılı Hayvan Islahı kanunu dışında diğer kanunların sayıldığı bölümlerinin; beşinci maddesinin a fıkrasının tümüyle; altıncı maddesinin c fıkrasının tümüyle; yedinci maddesinin ilk paragrafının sonundaki ".. veteriner hekimin adına.." ibaresinin; yedinci maddesinin b fıkrasının ikinci bendindeki ".. veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi.." ibaresinin; yedinci maddesinin c fıkrasının ikinci bendindeki ".. veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi.." ibaresinin; yedinci maddesinin d fıkrasının birinci bendindeki ".. veteriner hekime ait meslek odası onaylı iş sözleşmesi.." ibaresinin; yirmidört ve yirmi altıncı maddelerinin tümüyle ve yirmiyedinci maddenin a ve c fıkralarının tümüyle iptali yanında, öncelikle yürütmelerinin durdurulmasına, yargılama giderleri ve avukatlık ücretlerinin davalı idareye yükletilmesine karar verilmesini saygılarımızla arz ve talep ederiz. 11.3.2004

Gökhan GÜNAYDIN

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı

EK

Almanya Gıda Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından yayınlanan, "Hayvan Islahı Yasasına Göre Düzenlenecek Eğitim Programları Yönetmeliği" Almanca ve Türkçe

9.1.10.4. SUNİ TOHURLAMA, OVUM VE EMBRİYO TRANSFERİ FAALİYETLERİNİN USUL VE ESASLARI HAKKINDA YÖNETMELİĞİN İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVAMIZDA DAVALI TARAFIN VERDİĞİ SON YANIT - 28.04.2004

T.C. TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANLIĞI

Hukuk Müşavirliği

SAYI : İD.2003-1174 / 4262

ANKARA

28/04/2004

KONU :Gökhan GÜNAYDIN Zir. Müh. Od. Bşk.

DANIŞTAY 10. DAİRESİ BAŞKANLIĞINA

Esas No:2003/3517

CEVABA CEVAP VEREN(DAVALI) : Tarım ve Köyışleri Bakanlığı - ANKARA

KARŞI TARAF (DAVACI) : Gökhan GÜNAYDIN TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı -Karanfil Sok. 28/12 Kızılay / ANKARA

DAVANIN KONUSU : Davacı tarafından, 01.07.2003 tarih ve 25155 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Suni Tohumlama, Tabi Tohumlama, Ovum ve Embriyo Transferi Faaliyetlerinin Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin" 3, 5/a, 6/c, 7/c, 24, 26, 27/a ve 27/c maddelerinin iptali istenilmektedir.

TEBLİĞ TARİHİ : 30.03.2004

T. KONUSU: Davacının ikinci dilekçesine karşı cevaplarımızın sunulması ile davanın reddi istemimizden ibarettir.

CEVAPLARIMIZ : Davacının ikinci dava dilekçesinde idari işleyiş başlığı

altında Bakanlığımızca yazılan savunmaya ilişkin kopuk kopuk ifadeler alınmış, kendilerine menfaat sağlayacak biçimde yorumlanmıştır. Davacının savunmaya ilişkin yaptığı tüm açıklamalarında bu durum sık sık görülmektedir. Şöyle ki;

İdari işleyiş, kapsamında suni tohumlamanın kısaca tarihçesinden bahsedilerek suni tohumlama faaliyetlerinin 1926 yılından beri veteriner hekimlerce yapıldığı, 1926 tarihli 904 sayılı Kanun ve bu kanuna dayanılarak çıkarılan yönetmeliklerin günümüze değin veteriner hekimleri yetkili kıldığı, suni tohumlama dersinin veteriner fakültesinde ayrı bir kürsü olarak ele alındığı ve buna göre veteriner hekim yetiştirildiği, suni tohumlama konusunda yetiştirilen ve sertifika verilen 12.000 elamanın mevcut olduğu ve bu mevcuda her yıl 11 000 kadar elemanın eklendiği, suni tohumlama faaliyetlerinin veteriner hekimlere yönelik çıkarılan mevzuatlarla hayvan ve hayvan sahibine karşı sorumlulukları, uymaları ve tutmaları gerekli kayıtların düzenlendiği ve nihayet bu mevzuatlara göre denetimlerin yapılarak kanun ve yönetmelikler çerçevesinde mevzuatlara uymayan veteriner hekimlerin cezalandırıldığı belirtilmiştir.

Kanun ve kanunlara dayanılarak çıkarılan yönetmelikler toplumda doğan ihtiyaçları ve bu ihtiyaçları toplumun çıkarlarını karşılamak üzere çıkarılmaktadır. Bu kapsamda davacı, ortaya konulan eleman sayısı ile ülkemizdeki boğaalıtı inek sayısını oranlayarak ortada bir eleman açığı olup olmadığı, Ziraat mühendislerinin mevzuatından bahsederek hayvan sahibi ve hayvana karşı sorumlulukları ile ilgili bir mevzuatlarının bulunup, bulunmadığı, konusunda açıklama yapmamakta ve bu

açıklamalardan direk olarak kaçmaktadır. Zira bu konularda yapacağı açıklamalar tüm gerçekleri ortaya koyacaktır.

Bir veteriner hekim Türkiye şartlarında ortalama olarak 1000 .baş ineği tohumlayabilmektedir. Yetişmiş ve sertifikalı verilmiş 12.000 elemanın (bu rakama her yıl 1000 kişi eklenmektedir.) varlığı ile ülkemizde bulunan 5 Milyona yakın boğalı inek sayısı karşılaştırıldığında her elemana 500 civarında inek düşmektedir. Dava dilekçesinde Almanya'da bir suni tohumlama ekibinin 2000-3000 arasında ineği tohumladığı söylenmektedir. Dolayısıyla, suni tohumlama yapan elemanlar açısından toplumda bir ihtiyaç bulunmamaktadır. Asıl ihtiyaç, etkili bir organizasyon kurmak, yetiştiricilerin örgütlenerek, bu örgütler sayesinde işletmelerin büyümesini, yetiştiricinin ürünlerini sağlıklı bir şekilde elde etmesini ve değer fiyat üzerinden değerlendirilmesini sağlamaktır. Ortada bu gerçekler var iken ülkemizde sanki bir eleman açığı var imiş gibi göstermek ve nezaket kurallarını da aşarak veteriner hekimliği mesleği hakkında toplum çıkarlarını kendi çıkarlarına tercih ettikleri gibi gereksiz ve asılsız suçlamalar da bulunmak düşündürücüdür.Oysa, suni tohumlamanın veteriner hekim ve veteriner hekim sorumluluğu altında veteriner sağlık teknisyenleri tarafından hiçbir ücret alınmadan her türlü fedakarlığın gösterilerek yapıldığı 1926 yılından 1995 yılına kadar olan zaman içinde ziraat mühendisleri ve diğer meslek grupları hiç çaba göstermemişlerdir. Bu durum tamamen 1995 tarihli 4084 sayılı Kanun ile ilgilidir. 4084 sayılı Kanun ile kamu tarafından yapılan suni tohumlamada ücretli hale getirilmiş ve haksız rekabet önlenerek özel sektöründe suni tohumlama faaliyetleri içine girmesi sağlanmıştır. Başka bir ifade ile, 4084 sayılı Kanun ile yetiştirici, kamunun yanı sıra suni tohumlama yaptıran özel sektörden de talepte bulunmaya başlamıştır. Suni tohumlamanın ücretli hale getirildiği 1995 tarihinden itibaren özellikle ziraat mühendisleri suni tohumlama faaliyeti içine girebilmek için yoğun bir çaba içine girmişlerdir. Neden bu haksızca istenilen yetkiyi alabilmek için 78 yıl beklenilmiştir. Bunun altında, eskiden ziraat mühendisleri ile veteriner hekimleri arasında olan mesleki dayanışma, saygı ve nezaket kurallarının olduğunu ve zaman içinde bu dayanışma ile dava dilekçesinde görüldüğü üzere nezaket kurallarının kalmadığının olduğu açıkça görülmektedir. Bu doğrultuda davacının bizce malum olan samimiyetine inanmak oldukça güçtür.

Davacının değerlendirmelerinde de yapılan işlemlerin yanlış yorumlandığı yada bilerek bu yola gidildiği görülmektedir. 441 sayılı Kanun Hükmünde ki Kararname ile suni tohumlama hizmetlerinin özel sektöre devrinin uygulama denetleme boyutu ile birlikte olmak üzere başka bir kurum yada kuruluşa devretmesinin yasal olmadığı iddiası gerçeklerden uzaktır. Zira, suni tohumlama hizmetleri özel sektöre devredilirken, İl Müdürlüklerinin özel sektörün girdiği güzergahlardan çekilerek, suni tohumlama hizmetinin götürülemediği yörelere ekiplerin kaydırılması ve böylece suni tohumlama hizmetlerinin yaygınlaştırılması istenmiş ve özel sektörün iş gücü ve maddi kaynaklarından faydalanılmıştır. Yani suni tohumlama hizmetleri denetleme boyutu da dahil edilerek özel sektöre devredilmemekte, denetleme görevi İl Müdürlüklerinde kalmaktadır. Bu denetimler sonucunda mevzuatlarda belirtilen yükümlülüklerini yerine getirmeyen veteriner hekimlerin özel suni tohumlama yapma izinleri iptal edilmekte, yükümlüklerini yerine getirmeden suni tohumlama yapmaya devam etmeleri halinde mevzuatlara göre cezalandırılmaktadır. (EK 1)

Davacı, 4631 sayılı Yasa'nın 10 nuncu maddesini işaret ederek suni tohumlamanın Bakanlıktan izin alan gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılacağını ifade etmekte, bu maddenin son paragrafını özellikle atlamaktadır. Söz konusu maddenin son paragrafı "Bakanlık ile gerçek ve tüzel kişiler tarafından yapılacak tabii tohumlarına, suni tohumlama ve embriyo transferinin usul ve esaslarının Bakanlıkça belirleneceği" 11 inci Maddesi de bu faaliyetlerin Bakanlığın iznine ve kontrolüne tabi olduğu hükmüne amirdir. Dolayısıyla, Bakanlık bu maddeler ile kendisine verilen yetkiyi kullanarak eleman durumu, bilimsel ve hukuki gerçekler ve başlangıçtan bugüne kadar olan durumu göz önüne almış, davacının iptal edilmesini istediği yönetmeliği çıkarmıştır.

Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine ilişkin Tüzüğün Zootečni başlıklı 21 inci Maddesinin Zootečni alanında öğrenim görmüş ziraat mühendisleri, hayvan neslinin ıslahı, geliştirilmesi, çoğaltılması... konularında yetkili kılındığı belirtilmekte ve bu maddeye göre yetki sahibi olduklarını iddia etmektedirler. İlk savunma dilekçesinde de belirtildiği üzere gerek 4631 sayılı Yasa da ve gerekse iptali istenilen yönetmelikte Zootečni tanımı "Hayvan yetiştirilmesi, ıslahı, bakımı-beslenmesi, yem üretimi, hastalıklardan koruma gibi hususları düzenleyerek hayvanlardan daha yüksek verim ve ekonomik verim elde etmeyi sağlayacak teknoloji ve uygulamaları" şeklinde tarif edilmiştir. Yani ziraat mühendislerinin tüzüğünde yer alan zootečni tanımı ile gerek 4631 sayılı kanun ve gerekse dava edilen yönetmelikteki tanım çok farklıdır. 4631 SAYILI YASA VE BU YASAYA DAYANILARAK ÇIKARILAN VE DAVA KONUSU EDİLEN YÖNETMELİKTEKİ ZOOTEKNİ TANIMI İÇİNDE YER ALAN FAALİYETLER ÖZELLİKLE HASTALIKLARDAN KORUMA GİBİ HUSUSLARI DÜZENLEME ŞARTI ZİRAAT MÜHENDİSLERİNİN TÜZÜĞÜNDEKİ TANIMDA YER ALMAKTADIR. KENDİ MESLEK TÜZÜKLERİNDE YER ALAN İFADELERE GÖRE YETKİ İSTENEMEYECEĞİNE VE YETKİ İSTENİLEN KONU İLE İLGİLİ OLDUĞU KANUNA DAYANILARAK İSTENİLECEĞİNE GÖRE MESLEK KURULUŞLARININ KENDİ GÖREV VE YETKİLERİ İLE İLGİLİ MEVZUATINA DAYANILARAK SUNI TOHURLAMA KONUSUNDA YETKİ İSTEMELERİ HUKUKİ OLAMAYACAKTIR. KALDIKI HAYVAN ISLAHI KANUNUN AMACINDA DAMIZLIKLARIN SAĞLIKLI VE HİJYENİK ORTAMLARDA YETİŞTİRİLMESİ VE HASTALIKLARDAN ARI BİR ŞEKİLDE YETİŞTİRİCİLERE İNTİKALİ VE KORUNMASINI SAĞLAMAK VE DAMIZLIK TANIMINDA DA , HASTALIKLARDAN ARI OLMAYAN HAYVANLARA DAMIZLIK DENEMEYECEĞİ ÖZETLE, SAĞLIKLI HAYVAN OLMAZSA YÜKSEK VERİM ELDE ETME İMKANIDA OLAMAYACAĞI BELİRTİLMEKTEDİR. Yazımız ekinde (EK 2) gönderilen Ankara Ticaret Borsası tarafından düzenlenen Türkiye 2000 Hayvancılık Kongresi kitabında yer alan Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesi Öğretim Görevlisi Prof. Dr. Sayın İbrahim BURGU'nun anlatımında suni tohumlamanın sağlıklı dişilere yapılmasının gerekliliği kısa ancak çok etkili bir şekilde anlatılmaktadır. Bu çerçevede içinde dava konusuna bakıldığında, davanın ziraat mühendislerinin yetkilerine ilişkin tüzükle ilgili Türk Veteriner Hekimleri Birliğinin itirazı üzerine açılmış olan dava ile ilişkilendirilmesi dava konusunu karıştırmaktan öte bir zihniyet taşımayacaktır. Ayrıca, dava dilekçesinde bahsedildiği üzere, ıslah faaliyetleri ziraat mühendislerine kapatılmış da değildir. Hayvan ıslahı konu itibarıyla çok geniş bir alandır. Hayvan ıslahında multidisipliner uygulamalar söz konusu olup bir çok meslek grubu birbirini destekleyen çalışmalar yapmaktadır. Bu da olağan bir durumdur. Ancak hayvan sağlığı ile ilişkili ve tıp bilimi içinde yer alan suni tohumlarna, embriyo transferi gibi faaliyetlerin gerek koruyucu, gerek tedavi hekimlik uygulamaları bu konuda eğitim almış gruplarca yasalara bağlı olarak yapılması hem hayvan sağlığı ve hem de kamu yaran açısından elzemdir.

Dava dilekçesinde sık sık diğer ülkelerden söz edilmekte, diğer ülkelerde veteriner hekim dışında kalan mesleklerle, yetiştiricilere yetki verildiğinden söz edilmekte ve Almanya'daki eğitim programı ile ilişkili yönetmelik belge olarak sunulmaktadır. Bu savlar ileri sürülürken o ülkelerdeki, eğitim durumu, boğaalet inek sayısından, veteriner hekim sayısından, sözü edilen ülkelerdeki sağlık problemlerin olup olmadığından hiç söz edilmemektedir. Daha önce de değinildiği gibi her ülke toplumun ihtiyaçlarını belirleyerek, bu ihtiyaçların düzenli ve sağlıklı bir şekilde toplumun çıkarlarını gözeterek karşılanabilmesi için kanun ve yönetmelik çıkarmaktadır. Almanya' da bugün ülkemizde bulunan gerek paraziter ve gerekse mikrobiyel salgın ve bulaşıcı hastalıkların çoğu görülmemektedir. Yine Almanya' da 5 , İngiltere ve Fransa'da 4 , Hollanda, Norveç, Danimarka, Avusturya, Belçika, İsveç ve Portekiz' de birer veteriner fakültesi bulunmaktadır. (EK 3) Bu ülkelerdeki hayvan varlığına bakıldığında ortada bir eleman açığının olduğu görülecektir. Eğitim seviyesi yüksek, sağlıkla ilgili konularını halletmiş bu ülkelerde, ihtiyaçlarını karşılamak üzere arayışlara girmiş ve iddia edildiği gibi çok yüksek olmamakla beraber suni tohumlama konusunda veteriner hekim dışında diğer meslek gruplarına uzun süreli ve çok etkin bir eğitimden geçirilerek sınırlı ölçülerde yetki verilmiştir. Önemle üzerinde durulması

gereken konu bahsedilen ülkelerdeki sağlık problemlerinin halledilmiş olması neticesinde sınırlı ölçülerde yetki verilmesidir. Ülkemizde ki eğitim seviyesi, halen var olan hastalıklar boğazaltı inek sayısı, eğitilmiş 12.000 (oniki bin) elemanın varlığı ve 17 veteriner fakültesinin olduğu göz önüne alınırşa ortada herhangi bir ihtiyaç olmadığı görülecektir.

15.11.2002 tarihli yönetmeliğin aksaklıklara neden olduğu konusunda ileri sürülen Bakanlık düşüncesi davacı tarafından vehimden öte bir anlam taşımadığı şeklinde yorumlanmaktadır. Davacı tarafından verilen birinci dilekçeye verilen cevapta söz konusu yönetmeliğin çıkmasından sonra ii Müdürlüklerinden konuya ilişkin olarak gelen yazılar gönderilmiş ve sahada oluşan karmaşıklıktan söz edilmiştir. Açıkça ortaya konulan durumun vehim olarak nitelenmesi de anlaşılabilir bulunmaktadır.

Birinci dava dilekçesine istinaden yapılan savunmada, ÖSYM kitapçığında yer alan hayvancılıkla ilgili 180 adet okul olduğu, bu okulların hayvan sağlığı ile ilgili olmayan yüzeysel bir eğitimle hayvancılıkla ilgili ders gördüğünü, bu okul mezunlarını suni tohumlama konusunda yetkili kılmanın idari işleyişi içinden çıkılmaz hale getireceği vurgulanmıştı. Davacı, bu durumu yine ülkemiz şartları ile açıklama yerine dünya ülkelerinden örnekler vererek açıklamaya çalışmakta, ülke gerçeklerini göz ardı etmektedir.

Veteriner hekimlik mesleği dışında kalan diğer meslek gruplarının, hayvan sahibinden fazla ücret alan, hayvana zarar veren, faaliyetlerini sürdürürken salgın ve bulaşıcı hastalıkları bu bilgilerden yoksun oldukları için bir ahırdan diğerine taşıyanlar hakkında bu meslek gruplarının denetlenmesi ve cezalandırılmasına yönelik veteriner mevzuatı dışında bir mevzuat olmadığı ifade edilmişti. Davacı tarafından nezaket kurallarının zorlanarak yukarıda ifade edilen durumların sorumluları olarak "bugüne değin alanda ekonomik çıkarlarını kamu yararının üzerinde görerek iş yapan kimselerdir" diyerek veteriner hekimleri işaret etmesi, çaresizlik ifadesi olarak görülmektedir. Zira, konu tamamen daha önce de ifade edildiği üzere, yetiştiricilerin eğitim durumu, alt yapı eksikliği, yetiştiricilerin örgütlenmesi ile ilişkilidir. Kaldı ki, bu konularda eksikliği bulunan veteriner hekimlerin cezalandırılmasına, denetlenmesine hayvan ve hayvan sahibine karşı sorumluluğuna kadar olan tüm konular ilk savunmamızda da belirtildiği üzere mevcuttur ve uygulanmaktadır.

Denetlemenin ve izinlerin başka bir kurum ve kuruluşa verildiği iddiası da asılsızdır. Öncede ifade edildiği üzere denetleme görevi İl Müdürlüklerinde olup, serbest veteriner hekimlerin iş sözleşmelerinin veteriner hekimlerce onaylanması zorunluluğu, serbest veteriner hekimlerin disipline edilmesine yöneliktir. Ayrıca özel suni tohumlama yapma izinleri de İl Müdürlükleri tarafından verilmekte olup veteriner hekimleri odasına böyle bir yetki verilmemiştir. Denetleme ile ilgili etkili bir organizasyonun olmadığı bir gerçektir. Ancak bu durumun zaaf olarak gösterilmesi de konunun saptırılmasına yöneliktir. Zira, denetimler yapılmaktadır. Yazımız ekinde sunulan (EK 1) de görülmek üzere, yapılan denetimlerde kusuru görülenlerin özel suni tohumlama yapma izinleri iptal edilmektedir. Ancak, bu denetimlerin, arzu edilen seviyede olduğu söylenememektedir. Zira, İl Müdürlüklerinde bulunan araçların çoğu model olarak çok eski olup, sayısal olarak da yetersizdir. Konu ile ilgili olarak birçok kez sadece suni tohumlamada kullanmak üzere, araç tahsisi yapılması Başbakanlık Makamı'ndan istenmesine rağmen ekonomik durum göz önüne alınarak tahsis edilememiştir. Bunun üzerine arayışlara girilmiş, serbest veteriner hekimlerin disipline edilmesine yönelik olarak iş sözleşmelerinin veteriner hekimleri odasında, onaylanması zorunluluğu getirilmiştir. Davacı bir taraftan denetleme eksikliğinden söz ederken, diğer taraftan denetlemenin etkin olabilmesine yardımcı olabilecek bir oluşumdan şikayetçi olmaktadır. Bu durum da anlaşılmalıdır.

Davacı eğitime tabi tutulmuş eleman sayısını göz ardı ederek ülke gerçeklerini unutturma peşinde olup ısrarla diğer ülkelerden örnekler vermeye çalışmaktadır. Her ülke kendi gerçeklerine göre hareket etmek zorundadır. Toplumsal yapı, teşkilatlanma, iletişim, eğitim durumu, dini inançlar, okuma yazma oranı ve ihtiyaçlar

her ülkede aynı derecede olamaz. Bu yapı göz önüne alınmadan bu ülkede böyle yapıyor bizde de böyle olmalıdır, diye örnekleme yapılması ülkeyi suni tohumlama konusunda içinden çıkılmaz hale getirecektir.

Kamu Yararı başlığı altında yapılan savunmaya ilişkin davacı, özetle, suni tohumlamanın hayvan sağlığı ile ilgisi olmadığını ispatlamaya yönelik açıklamalarda bulunmaya çalışmaktadır. Bu konu üzerinde çok daha geniş olarak ilk savunmada bilgi verilmiştir. Bu bilgilere ilaveten yazımız ekinde sunulan (EK 2) Prof. Dr. Sayın İbrahim BURGU' nun suni tohumlamanın sağlıkla ilgili olduğuna dair yaptığı açıklamalarda, SUNİ TOHURLAMANIN SAĞLIKLI DİŞİLERE YAPILMASI GEREKTİĞİ vurgulanmaktadır. Özetle, Dişi materyalin sağlıklı, sağlıksız olduğunu ayırt etmeden suni tohumlama yapılırsa, dişi materyalde genital sistemden geçecek olan enfeksiyonlarla, doğacak yavrunun yaşamı boyunca virüs saçacağı ve sürünün mahvolacağı vurgulanmaktadır. Davacı ısrarla, örnek verdiği dünya ülkelerinde bu hastalıkların olup olmadığı ve kontrolü konusunda bilgi vermekten kaçınmakta, konuyu saptıracak açıklamalarda bulunmaya çalışmaktadır.

Ziraat Mühendislerinin ziraat fakültelerinde verilen çeşitli derslerden örnekler verilerek, konu ile ilgili olarak Tarım Bakanlığı' nın Damızlık Sığır Yetiştiricileri Birlikleri gibi özel sektörde çalışan Ziraat Mühendislerinin ve ziraat teknisyenlerinin yaptığı işlemlerden bahsetmektedir. Ancak, bu kuruluşlarda, veteriner hekim istihdam edildiğini söylemekten kaçınmaktadır. Ayrıca, yapılan işlemlerin genital sistemle yada canlıya direk olarak yapılan müdahalelerle, ilgisi bulunmamaktadır. Ve söz konusu hayvancılık işletmelerinde veteriner hekimler tarafından gerekli her türlü tedbir alınmakta ve ülkemizdeki diğer hayvancılık işletmelerine oranla gelişmiş olan bu işletmelerde yetiştiriciler veteriner hekimler tarafından bilgilendirilmektedir. Ülkemizdeki süte dair popülasyon ortalaması 1750 kgr. iken bugün bu işletmelerde bu oran 5000-6000 kgr. arasında değişmektedir. Bu durum bu işletmelerin gelişmiş olduğunu göstermektedir Yani bu işletmelerde, gerek yetiştirici ve gerekse veteriner hekimlerce her türlü tedbir alınmaktadır. Kaldı ki burada ziraat mühendislerinin adı zikredilmemiş herhangi bir suçlama yapılmamıştır. Konu başında, hayvancılıkla ilgili 180 adet okulun varlığından bahsedilerek, bu okul mezunlarının hangi mevzuat dahilinde denetlenebileceği ve cezalandırılacağı sorgulanmıştır.

Herhangi bir dersin okunması, o derslerle ilgili yetki alınmasını gerektirmez. Maliye hukuku yada idare hukuku alan Hukuk Fakültesi dışında kalan herhangi bir üniversite mezununun bu konularda avukatlık yapamaması gibi... Tüm üniversite mezunlarının mesleki alanda yükümlülükleri ve görevleri kanunlarla belirlenmiş ve yetkilendirilmiştir. Davacının iddia ettiği gibi herhangi bir konuda ders alan kişiler bu konularla yetkilendirilirse çok karmaşık bir durum ortaya çıkacaktır. Davacı tarafından ziraat fakültelerinde alınan derslerden birinin de "hayvan sağlığı" olduğu bildirilmektedir. Şimdi alınan bu derse dayanarak ziraat mühendislerinin hayvan tedavisinde görev almaları mümkün müdür.? Veteriner hekimlerin yetkilerini bu derse dayanarak isteyebilirler mi? Böyle bir olgu tafafisi mümkün olmayan bir kaosa neden olur ki buda kamu yararı açısından oldukça sakıncalıdır.

Tarım ve Köyşleri Bakanlığınca davacı tarafından sözü edilen derslerin Ziraat fakültelerinde alınmamasının söylendiği ifade edilmektedir. Böyle bir ifademiz bulunmamaktadır. Söylenilen hayvan sağlığı ve suni tohumlama tekniği konusunda gerek nazari ve gerekse uygulamalı olarak yeterli eğitim almamış 180 adet okul mezununun suni tohumlama faaliyetleri içine kamu yararı açısından girmemesinin gerektiğidir. Kaldı ki yukarda da ifade edildiği üzere, bir konuda ders almak o konuda yetkili kılınmayı gerektirmeyecektir.

Yönetmeliğin Hukuki dayanağına ilişkin yapılan açıklamalarda, dava edilen yönetmeliğin aceleci bir tavırla çıkarıldığı iddiası tekrarlanmakta, önceki yönetmeliğinde çıkarılışı hakkındaki savunmada söylenenler anlaşılma ile birlikte başka bir boyuta çekilerek haksızca eleştirilmektedir.

Söz konusu yönetmelik hakkında, daha önce de ifade edildiği üzere, ziraat fakültesi, ziraat mühendisleri birliği, ziraat mühendisleri odası ve diğer kuruluşların dahil edildiği çalışma grupları oluşturulduğu, konu hakkında, aylarca tartışıldığı, bunun sonucunda hazırlanan taslağın tekrar bu kuruluşlara gönderilerek görüş istendiği belgelerle ilk savunmamızda tespit edilmiştir. Şu anda yürürlükte bulunan yönetmelik davacı tarafından iptal edilmesi istenen konular yönünden bahsi geçen yönetmelikteki aynı maddeleri içermektedir.

Aylarca sürdürülen çalışmalar sonucunda oluşturulan yönetmeliğin, çalışma gruplarının içinde yer alan uzman kuruluşların görüşlerinin bir kenara atılarak, ziraat fakültesi görüşleri doğrultusunda çıkarılışı yine ilk savunma yazısında belgeleri ile birlikte tespit edilmiştir. Mevzuatlar gereği Suni Tohumlama, Tabii Tohumlama, Embriyo Transferi gibi faaliyetlerle ilgili yönetmelikler Genel Müdürlüğümüzce hazırlanmakta, Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı' na gönderilerek yayımlanması istenmektedir. İlk savunma yazısında davacı tarafından savunulan 15.11.2002 tarihli yönetmeliğin bu çerçevede hazırlanmadığının ifadesi olarak Genel Müdürlüğümüzün Görüşü ve Onayı alınmadan çıkarıldığı ifade edilmiştir. Burada kast edilen, Ziraat Fakültesi tarafından hazırlanan bir yönetmeliğin o günkü siyasi irade tarafından Tarımsal Üretim ve Geliştirme Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan yönetmeliğe tercih edilmesidir. Bu da mevzuatlara aykırılık oluşturmaktadır. Bu durumun idarenin devamlılığı hiyerarşik yapısı ile ilişkilendirilmesi iddiası bir karmaşıklık yaratma zihniyetinden başka bir şey olamaz. Söz konusu edilen o günkü siyasi iradenin mevzuatlar dışında hareket ettiği. Veteriner hekimlik mesleğine münhasır yetki verilmesine dair açıklamalar, ziraat mühendislerinin yetki tüzüğündeki zootekni tanımına dayanılarak ziraat mühendislerinin de bu konuda yetkili olduklarına yöneliktir. Bu konuda, daha önce de bilgi verildiğinden tekrar üzerinde durulmayacaktır.

İlk dava dilekçesinin altıncı sayfa, altıncı paragrafında çeşitli ülkelerdeki yapay tohumlamalarla ilgili kurslara katılabileceklerde özel bir eğitim zorunluluğunun olmadığı, kurslara yetiştiricilerde dahil, hayvancılıkla ilgili kişilerin katılabileceğine dair bazı belgeler Yüce Mahkemenizin incelemesine sunulmak üzere, dava dilekçelerinin ekinde ibraz edilmiş ve bu eklerdeki uygulamaların o ülkelerdeki şirketlerin uygulaması yönünde olduğu yönünde bir ifade kullanılmamıştır.

Bu ifadelerle bu uygulamalar resmi organların uygulamaları olarak gösterilmek istenmiş, ancak buna dair birinci savunmamızda durumun ortaya konması ile dava dilekçesine eklenen, eklerdeki uygulamaların o şirketlerin uygulaması olduğunu davacı belirtmiştir. Bu da hayli düşündürücüdür.

İlk savunmamızda, bir enjeksiyonun bile hekim kontrolü olmaksızın canlıya uygulanabilmesi yasalar karşısında olası değilken, suni tohumlama gibi komplike bir uygulamanın hekim olmayanlar tarafından uygulanmasının mümkün görülmediği bildirilmektedir. Bu durum davacı tarafından yine çarpık ifadeler kullanılarak anlamsız şekilde eleştirilmektedir. ifade edilen bir enjeksiyonun hekim kontrolü olmaksızın yapılamayacağıdır. Bu ifadenin davacı tarafından doğru alınmasına rağmen hekim olmayanlar tarafından enjeksiyon yapılamayacağı gibi bir yaklaşımla anlaşılması yada bu yöne çekilmesi anlaşılmasız bulunmaktadır. Davacının da söylediği gibi, enjeksiyonla verilen ilacı hekim tespit ettiğinden hekim kontrolü her zaman söz konusu olmaktadır.

Yönetmeliğin ithalatla ilgili düzenlemelerine yapılan açıklamalarda, ithalatla ilgili kriterlerin talimatla düzenlenmesine itiraz yapılmaktadır. İlk savunma yazısında da belirtildiği üzere, davacı yine tahminlerle hareket etmektedir. Belirtildiği üzere, CVM hastalığı yönünde hemen talimatla bir düzenleme yoluna gidilmiştir. Bu arada, sperma ithalatında yeni kriterler belirlenmiş, süte dair indeksler dışında ayak ve meme puanlarının da belirli sınırlarda olması istenmiştir. Tüm bunlar yurt dışından çok daha iyi sperma ithal edilmesini sağlamaya yöneliktir. Davacı bu konuların talimatla düzenlenmesi ile ilgili şikayetin yerini, yapılanların takipçisi olarak bu düzenlemelerin hayvancılık yönünden değerlendirmesini yapmalıdır.

Sonuç olarak buraya kadar davacının verdiği cevaplara yönelik açıklamalar yapılmış olup 14.11.2003 tarih ve iD.2003-1174/11487 sayılı savunmamız ekinde gönderilen mevzuatların ve konuların esas alınarak ülkemizdeki gerçekler, mevcut yetiştirilmiş ve yetiştirilen elemanların sayıları ile tohumlanabilir boğaaleti inek sayısının oranının, salgın ve bulaşıcı hastalıkların göz önüne alınarak, suni tohumlamanın kanunların verdiği yetkilerle hekimlik görevini üstlenmiş ve bu uygulamada esasen bilinmesi gereken tıp bilgilerini tahsil etmiş, özellikle hayvanlarda üremeyi ve üreme ile yakından ilgili temel fizyolojik, androlojik, farmakolojik, biyokimyasal ve benzeri konularda ciddi ve ağır bir eğitim görerek bu uygulamaya ehil veteriner hekimlerce yapılmasına devam edilmesi kamu yararı ve idari işleyiş açısından büyük önem taşımaktadır.

SONUÇ VE TALEP : Yukarıda arz ettiğimiz ve mahkemenizce resen gözetilecek olan sair nedenlerle davanın reddine ve yargılama giderlerinin karşı taraf üzerinde bırakılmasına karar verilmesini arz ve talep ederim.

TARIM VE KÖYİŞLERİ BAKANİ ADINA

Yaşar GÜÇLÜ

Hukuk Müşaviri

EKLER

EK-1 -Suni Tohumlama İzin İptalleri (13 Sayfa)

EK-2 -Prof. Dr. İbrahim BURGU'nun ifadeleri (2 Sayfa)

EK-3- Avrupa'daki Veteriner Fakültesi sayıları

9.1.11. KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİLERİ

9.1.11.1. ADALET BAKANLIĞI'NIN, KAMULAŞTIRMA BİLİRKİŞİ LİSTESİ DIŞINDA BİLİRKİŞİ ATAYAN HAKİM HAKKINDA, SORUŞTURMA YAPILMASINA İZİN VERMEYEN İŞLEMİNİN İPTALİ İÇİN AÇTIĞIMIZ DAVADA, MAHKEME TARAFINDAN VERİLEN RET KARARI, DANIŞTAY'CA BOZULDU - 18.10.2005

T.C. DANIŞTAY BEŞİNCİ DAİRE

Esas No : 2005/212

Karar No : 2005/4634

Temyiz İsteminde Bulunan (Davacı) : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

Vekili : Av. Zühal Dönmez- Bestekar Sokak No:49/5 Kavaklıdere/ANKARA

Karşı Taraf : Adalet Bakanlığı - ANKARA

İsteğin Özeti : Ankara 9. İdare Mahkemesi'nin 13.8.2004 günlü, E:2004/2421, K:2004/1195 sayılı kararının dilekçede yazılı nedenlerle temyizden incelenerek bozulması isteminden ibarettir.

Cevabın Özeti : Temyiz isteminin reddi gerektiği yolundadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Bülent Küfödür

Düşüncesi : Davacının, Boztepe Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimi hakkında vaki yakınması üzerine adı geçen hakim hakkında işlem yapılmasına gerek görülmediği yolundaki Adalet Bakanlığı işlemine karşı açılan davayı reddeden İdare Mahkemesi kararı temyiz edilmiştir.

Mahkeme kararı, davaya konu bakanlık kararının ilgili hakkında disiplin ve ceza oluşturması açılmamasına ilişkin olup, idari işlem niteliği taşımadığı bu nedenle iptal davasına konu edilemeyeceği gerekçesine dayalıdır.

2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 82. ve 87. maddelerinde yer alan hükümler uyarınca hakim ve savcılarının görevleri sırasında işledikleri suçlardan dolayı haklarında kovuşturma ve soruşturma yapılabilmesi Adalet Bakanlığı'nın iznine tabi kılınmıştır.

İncelenen olayda, davacının şikayeti üzerine davalı idare tarafından kurulan dava konusu işlemin, davalı idarenin kamu gücünü kullanarak, kamu hukuku alanında yaptığı, tek yanlı, kesin, doğrudan uygulanabilir bir işlem olduğu açıktır. İdarenin takdir yetkisine dayanarak kurduğu ve hukuksal sonuç doğuran bu işlemin ceza yargılamasına ilişkin bir işlem olarak nitelendirilmesi de mümkün değildir.

Nitekim, şikayet üzerine, davalı idare tarafından ilgili hakim ve savcılar hakkında kurulan "işlem yapılmasına gerek görülmediği" yolundaki işlemler, salt kovuşturma yapılmasına izin verilmemesine ilişkin olmayıp, olayın niteliğine göre bazen ilgililer hakkında disiplin soruşturması açılmasına izin verilmemesine ilişkin olmaktadır. Bununla birlikte ceza yargılaması yönünden yargı yerlerinin görevlerine başlayabilmeleri için, öncelikle bu konuda öngörülmuş bulunan adli prosedüre geçilmesi gerekir. Bu aşamaya gelmesini engelleyen bir başka anlatımla yargısal prosedürün başlamasına engel olan idari işlemlerin, adli prosedür işlemleri olarak nitelendirilmesi mümkün olmadığı gibi bu işlemlere karşı yargı yolunu kapayan bir yasal düzenleme bulunmadığından, Anayasanın 125. maddesinde yer alan "idarenin her türlü eylem ve işlemine karşı yargı yolunun açık olduğu" hükmü uyarınca iptal davasına konu olabileceği sonucu doğmaktadır.

Bahsedilen nedenlerle temyiz isteminin kabulü ile idare mahkemesi kararının bozulması gerektiği düşünülmüştür.

Danıştay Savcısı : Erkan Cantekin

Düşüncesi : İdare ve vergi mahkemelerince verilen kararların temyizen incelenerek bozulabilmesi için, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen nedenlerin bulunması gerekmektedir.

Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, söz konusu maddede yazılı nedenlerden hiçbirisine uymadığından, istemin reddi ile temyiz edilen Mahkeme kararının onanmasının uygun olacağı düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Beşinci Dairesi'nce işin gereği düşünüldü;

Dava; davacının Boztepe hakimi hakkında yaptığı şikayet sonucu adı geçen hakim hakkında "işlem yapılmasına gerek görülmediği" yolunda Adalet Bakanlığı'nca kurulan 26.7.2004 günlü, 33982 sayılı davalı idare işleminin iptali istemiyle açılmıştır.

Ankara 9. İdare Mahkemesinin 13.8.2004 günlü, E:2004/2421, K:2004/1195 sayılı kararıyla; dava konusu işlemin adı geçen hakkında disiplin ve ceza soruşturması açılmamasına ilişkin bir karar olup, bu kararın idari işlem niteliğini taşıması nedeniyle iptal davasına konu edilemeyeceği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğunu, verilen kararın Anayasa'ya ve hukuk devleti ilkesine aykırı olduğunu öne sürmekte ve sözü edilen İdare Mahkemesi kararının temyizen incelenerek bozulmasını istemektedir.

2802 sayılı Hakimler ve Savcılar Kanununun 82. maddesinin 1. fıkrasında; hakim ve savcılarının görevden doğan ve görev sırasında işlenen suçları, sıfat ve görevleri

gereğine uymayan tutum ve davranışları nedeniyle, haklarında inceleme ve soruşturma yapılmasının Adalet Bakanlığı'nın iznine bağlı olduğu, 87. maddesinde; hakim ve savcılar hakkında tamamlanan soruşturma evrakının Bakanlık Ceza İşleri Genel Müdürlüğüne gönderileceği, bu Genel Müdürlük tarafından yapılacak inceleme sonucunda düzenlenecek düşünce yazısı üzerine kovuşturma yapılmasına veya disiplin cezası uygulanmasına gerek olup olmadığının Bakanlıkça takdir edilerek evrakın ilgili mercilere gönderileceği veya işlemde kaldırılacağı hükmüne bağlanmış, Kanunun 89. maddesinde; "hakim ve savcılar hakkında görevden doğan veya görev sırasında işledikleri suçlar nedeniyle kovuşturma yapılması gerekli görüldüğü takdirde evrak, Adalet Bakanlığı'nca ilgilinin yargı çevresinde bulunduğu ağır ceza mahkemesine en yakın ağır ceza mahkemesi Cumhuriyet Savcılığına; Adalet Bakanlığı merkez kuruluşunda görevli hakim ve savcılar hakkındaki evrak ise Ankara Cumhuriyet Savcılığına gönderilir.

Cumhuriyet savcısı beş gün içinde iddianamesini düzenleyerek evrakı, soruşturmanın açılmasına veya son soruşturmanın açılmasına yer olmadığına karar verilmek üzere ağır ceza mahkemesine verir..." hükmüne yer verilmiştir.

Belirtilen yasal düzenleme ile hakim ve savcılarının görevleri sırasında işledikleri suçlardan dolayı haklarında kovuşturma ve soruşturma yapılabilmesi Adalet Bakanlığının iznine bağlı kılınmıştır. Anılan bakanlıkça bu iznin verilmemesi halinde, hakim ve savcılar hakkında herhangi bir soruşturma veya kovuşturma yapılamamaktadır.

Adalet Bakanlığı'nca izin verilmesi durumunda ilgili hakim ve savcılar hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılabilen ve bakanlıkça kovuşturma açılması gerekli görülürse 2802 sayılı Kanunun 89. maddesi uyarınca ilgililer hakkında doğrudan ceza davası açılmaktadır. İzin verilmemesi durumunda ise ilgililer hakkında soruşturma ve kovuşturma yapılamamakta, yetkili kurul veya merciler tarafından disiplin cezası verilmesi ya da ceza yargılamasını ilgilendiren bir konuda kovuşturma ve kamu davası açılması yolu tamamen kapatılmaktadır.

Hakimler ve savcılar hakkındaki ihbar ve şikayetler yalnızca ceza yargılamasını gerektiren bir suç atılımına yönelik olmayıp, disiplin ihlaline veya idari bir önlemlerle sonuçlanabilecek hallerde de ilişkin olabileceğinden ve bu farklı sonuçlar ancak yapılacak bir inceleme ve soruşturma sonucunda ortaya çıkabileceğinden, hakim ve savcılar hakkında verilecek inceleme veya soruşturma izninin yalnızca ceza yargılamasına ilişkin olduğunun kabulüne olanak bulunmamaktadır.

Anayasanın "Hak Arama Hürriyeti" başlıklı 36. maddesinde; herkesin meşru vasıta ve yollardan yararlanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı ve davalı kimliğiyle sav ve savunma hakkına sahip olduğu belirtilmiş, 125. maddesinde; idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğu hükmüne yer verilmiştir.

Anayasanın 36. maddesinde yer verilen sav ve savunma hakkı birbirini tamamlayan ve birbirinden ayrılması olanaksız niteliğiyle hak arama özgürlüğünün temelini oluşturur. Önemi nedeniyle hak arama özgürlüğü yalnız toplumsal barışı güçlendiren dayanaklardan biri değil, aynı zamanda bireyin adaleti bulma, hakkı olanı elde etme, haksızlığı önleme uğraşının da aracıdır. Çağdaş bir hukuk düzeninde bu hakkın kullanılması, yerine getirilmesi olabildiğince kolaylaştırılmalı, olumlu yada olumsuz sonuç almayı geciktiren, güçleştiren engeller kaldırılmalıdır.

Anayasanın yukarıda yer verilen hükümleri, hukuk devletinin vazgeçilmez ilkelerinden olan ve uluslararası hukuk kuralları ile ülkemizin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde güvence altına alınan "hak arama özgürlüğü", "adil yargılama hakkı" ve "mahkemeye başvuru hakkı" ilkeleri ile doğrudan ilgili olup; Anayasada bu hükümlere yer verilerek anılan temel haklara anayasal bir değer yüklenmiştir.

Buna göre tarafsızlığı ve bağımsızlığından kuşku duyulmayacak şekilde oluşturulmuş bir mahkemeye başvuru olanağının tanınmadığı bir idari rejimin adil yargılanma ilkesine uygun olmayacağı kuşkusuzdur.

Diğer taraftan 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 2. maddesinde, idari işlemlere karşı yetki, şekil, neden, konu ve amaç yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları idari dava türleri arasında sayılmıştır.

İdari işlem, idari makamların kamu gücü ve kudreti ile hareket ederek, kamu hukuku alanında yaptığı tek yanlı ve kesin, doğrudan uygulanabilir işlemdir. İdari işlemin en belirgin özelliği, ilgilinin isteğine bağlı olmaksızın, idarenin tek yanlı iradesi ile ilgilinin hukuksal durumuna etki yapabilmesidir.

İdarenin, kişilerle olan ilişkilerinde sahip olduğu kamu gücü ve kudretini yanına alarak hareket etme üstünlük ve ayrıcalığı karşısında, kişilerin sahip olduğu tek güvence "etkin bir yargısal denetimin varlığı" dır.

Davacının şikayeti üzerine Boztepe Asliye Hukuk Mahkemesi Hakimi hakkında yapılan inceleme sonucunda işlem yapılmasına gerek görülmediğine ilişkin olarak kurulan işlemin; davalı idarece kamu gücü kullanılarak takdir yetkisi içinde kurulması ve hukuksal sonuç doğurması nedeniyle tüm unsurları ile idari işlem olduğuna, incelenebileceği başka bir idari birim veya yargı mercii kalmadığına ve bu nitelikte bir işleme yargı yolunu kapayan bir yasa hükmü bulunmadığına göre, Anayasanın 36. maddesinde öngörülen "hak arama özgürlüğü" ve 125. maddesinde öngörülen "idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolunun açık olduğu" ilkeleri uyarınca davaya konu edilebileceği tabiidir.

Takdir yetkisi kullanılarak kurulan bakanlık işleminin, yargı yolu kapatılmamış tüm idari işlemler gibi, açılan bir dava sonucunda amaç yönü ile hukuka uygunluğunun denetlenebilmesinin Anayasa ve 2577 sayılı Yasa gereği olduğu, sözü edilen denetimin ise ancak idari yargı yerlerince yapılacağı açıktır.

Bu bakımdan, davacının şikayeti üzerine ilgili hakim hakkında soruşturma izni verilmemesine ilişkin idari işleme karşı açılan davada, işin esasına girilerek bir karar verilmesi gerekirken, sözü edilen işlemin idari davaya konu olamayacağı gerekçesiyle davanın reddi yolunda verilen İdare Mahkemesi kararında hukuka uyarlık bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, davacının temyiz isteminin kabulüyle Ankara 9. İdare Mahkemesince verilen 13.8.2004 günlü, E:2004/2421 K:2004/1195 sayılı kararın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununun 49. maddesinin 1/b fıkrası uyarınca bozulmasına, aynı maddenin 3622 sayılı Kanunla değişik 3. fıkrası gereğince ve yukarıda belirtilen hususlar gözetilerek yeniden bir karar verilmek üzere dosyanın adı geçen Mahkemeye gönderilmesine, 18.10.2005 tarihinde oyçokluğu ile karar verildi.

Başkan Turan FALCIOGLU

Üye Günay ERDEN

Üye Esen EROL

Üye Mustafa KILIÇHAN

Üye Hayrettin KADIOGLU

(X) KARŞI OY

Ceza soruşturmasının başlangıcını oluşturan "soruşturma izni"; Türk Ceza Kanunu'na göre suç teşkil eden bir eylemin işlendiğine ilişkin iddianın soruşturulması ya da soruşturulmaması sonucun doğuran bir işlemdir. Bir suç isnadının söz konusu olduğu durumda iddiaların soruşturmaya konu edilmesi ya da edilmemesi, ceza yargılamasına yönelik bir takdirin kullanılmasıdır. Yetkili makam takdirini kullanırken isnadın niteliğini, faaliyetin yürütülmesinden kaynaklanan eylemin suç teşkil edip etmediğini, kanıtların mevcudiyetini ve hukuken geçerliliğini göz önünde bulundurur. Bu noktada, yetkili makamın konuya ilişkin takdirinin idari görev kapsamında değerlendirilmesi mümkün görülemez.

"Soruşturma izni verilmemesine ilişkin işlemin iptal davasına konu edilmesi gerektiği" yolundaki görüşün altında, konusu suç teşkil eden bir eylemin cezasız kalacağı endişesi yatmaktadır. Oysa, suç teşkil eden eylemin dava zaman aşımı süresi içinde yeni delillerle soruşturmaya konu edilmesine yasal engel bulunmadığı gibi; soruşturma izni vermeyen amir hakkında suç duyurusunda bulunulması ve hatta tazminat davası açılması da mümkündür.

Soruşturma açılmasına veya açılmamasına karar vermek usul kanunlarında yer alan hususlardandır. Adli düzenin sağlanmasına yönelik işlem özelliği taşıyan ve ceza yargılamasının bir parçası olarak nitelendirilen bu işlemlere karşı idari yargıda dava açılması mümkün değildir.

Öte yandan, soruşturma izni verilmemesine ilişkin işlemin yargısal denetime konu edilmesi, idari yargılama süreci içinde bazı problemlere de neden olabilir. Mahkemece verilen iptal kararının temyizden incelenmesi aşamasında bozulması ya da sonraki yargı sürecinde farklı bir sonuca ulaşılması halinde, Mahkeme kararı üzerine başlatılan soruşturmanın veya soruşturma sonucu açılan kamu davasının sona erdirilmesi olanaksızdır. Bir başka ifade ile ceza yargılamasının görev alanına giren sürecin idari yargı kararı ile durdurulması ve geri çekilmesi söz konusu olamaz.

Ceza yargılaması sadece mağdurun değil muhbirin suç duyurusu üzerine de başlatılabilmektedir. Özellikle muhbirler yönünden ortada menfaat ihlali söz konusu olmadığından soruşturma izni verilmemesi halinde muhbirler tarafından İdari Yargılama Usulü Kanunu uyarınca iptal davası açma olanağı da bulunmamaktadır.

Diğer taraftan, suç isnat edilen kişi hakkında dava zaman aşımı süresi içinde her zaman ceza davası açılması mümkün iken, soruşturma izni verilmemesine ilişkin işlemin idari yargı denetimine tabi tutulması halinde, bu işleme karşı 60 gün içinde dava açılması mümkün olacaktır. Bu noktada, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 10 uncu maddesi çerçevesinde yetkili amire soruşturma izni verilmesi konusunda her zaman başvuruda bulunulabileceği ileri sürülebilirse de; ceza yargılama sisteminde belirli suçlara karşı belirli süre içinde dava açılabilmesi dikkate alındığında anılan 10 uncu madde kapsamında yeni elde edilen kanıtlarla her zaman dava açılmayacağına da kabulü gerekir.

Sonuç itibarıyla, soruşturma izni verilmemesi tamamen ceza yargılamasına ilişkin bir konudur. Kanun koyucunun özel usul kuralları ile düzenlediği bu alanda idari yargılama usulü kuralları uygulanarak, soruşturma süreci başlatılamaz.

Açıklanan nedenlerle "yargı kararının hazırlığı niteliğindeki işlem" özelliği taşıyan bu işlemin iptali istemiyle açılan davanın esasına girilerek iptal davası biçiminde görülüp çözümlenmesinin mümkün olmadığı, Mahkemece verilen kararın onanması gerektiği görüşü ile karara karşıyım.

Üye Esen EROL

9.1.12. TİGEM İŞLETMELERİ

9.1.12.1. TARIM-İŞ SENDİKASI'NIN DALAMAN TİGEM İLE İLGİLİ BAKANLAR KURULU KARARI'NA KARŞI AÇTIĞI DAVAYA MÜDAHİL OLMAK İÇİN DİLEKÇE VERDİK - 22.07.2005

DANIŞTAY 6 DAİRE BAŞKANLIĞINA

Dosya Esas No: 2005/999

DAVAYA KATILMAK İSTEYEN : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı

VEKİLİ : Av.Zühal DÖNMEZ

DAVACI : TARIM-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANLIĞI

DAVALI : 1)T.C. Başbakanlık

2)T.C.Kültür ve Turizm Bakanlığı

DAVA : 06/01/2005 tarih ve 25692 sayılı RG’de yayınlanan 2004/8328 sayılı Bakanlar Kurulu Kararının 2.maddesinin ekli II sayılı listesinin 6.sirasında “Muğla-Dalaman Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi” olarak ilan edilen kısmının öncelikle yürütülmesinin durdurulması ile iptaline karar verilmesi talebidir.

D.KONUSU :Mahkemenizde görülmekte olan davaya, davacı yanında katılma istemidir.

KATILMA NEDENLERİ :Yukarıda dosya esas numarası verilen dava dosyasında; “birinci sınıf tarım arazilerinin tarım dışı kullanımına neden olacak” dava konusu işlemin iptali istenmiştir. Müvekkil Oda, gerek çalışmaları ile gerek bu yönde yapılan düzenlemelere karşı yargısal başvuruları ile tarım arazilerinin korunmasındaki kamu yararının gözetilmesine her zaman dikkat çekmiştir. Bu nedenle işbu dava konusu ile de doğrudan ilgilidir. Dava konusu işlemin uygulanmasından, Dalaman Tarım İşletmesi Müdürlüğünde çalışan ve Müvekkil Oda üyesi olan Ziraat Mühendisleri de doğrudan etkileneceklerdir.

Müvekkil Oda kaynağını Anayasadan alan kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olup, üyelerinin tüm toplumsal, ekonomik ve mesleki sorunları ile doğrudan ilgilenmekle yükümlüdür. Ayrıca ülkemizin tarımsal kaynaklarının, topraklarının korunması için gereken her türlü girişimde bulunmakla yükümlüdür. Bu nedenle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Yasası 31. maddesinin, Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasası 53. maddesine yaptığı gönderme nedeniyle açılan davaya müdahale etmek zorunlu hale gelmiştir.

İSTEM :Yukarıda açıklanan ve kendiliğinden gözönüne alınacak nedenlerden dolayı, dairenizin 2005/ E. sayılı dava dosyasına müvekkil Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığının davacı yanında “Müdahil” sıfatıyla katılmasına karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Av. Zühal Sirkecioğlu Dönmez

EKİ: Vekaletname

9.1.12.2. ODA’MIZ, DALAMAN TİGEM ARAZİSİNİ “TURİZM BÖLGESİ” İLAN EDEN KARARIN İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVAYA MÜDAHİL OLDU – 25.10.2005

T.C. DANIŞTAY ALTINCI DAİRE

Esas No: 2005/999

KATILMA KARARI

Tarım-İş Sendikası Genel Başkanlığı tarafından 6.1.2005 günlü, 25692 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2004/8328 sayılı Bakanlar Kurulu kararının 2. maddesinin ekli II sayılı listesinin 6. sırasında “Muğla – Dalaman Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi” olarak ilan edilen kısmının iptali istemiyle Başbakanlık ve Kültür ve Turizm Bakanlığı’na karşı açılan davada TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı tarafından yapılan davacılar yanında davaya katılma istemine ilişkin başvuru incelendi:

Dava konusu işlemlerle Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgesi ilan edilen alanda tarım arazilerinin olması nedeniyle TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığının davanın sonucuyla yakından ilgili olduğu sonucuna varıldığından, 2577 sayılı Yasanın 31. maddesinin yollamada bulunduğu Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun ilgili kuralları uyarınca TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığının davacı yanında davaya katılma isteminin kabulüne 25.10.2005 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Acar OLTULU

Üye Bekir AKSOYLU

Üye Sinan YÖRÜKOĞLU

Üye Nazlı KOÇER

Üye Zeynep YILMAZ

9.1.12.3. TARIM-İŞ SENDİKASI'NIN ATATÜRK TARIM İŞLETMESİ'NİN TASFİYESİNE İLİŞKİN BAŞBAKANLIK YPK KARARINA KARŞI AÇTIĞI DAVAYA MÜDAHİL OLMAK İÇİN DİLEKÇE VERDİK - 22.07.2005

ANKARA İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

Dosya Esas No: 2005/

DAVAYA KATILMAK İSTEYEN : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı

VEKİLİ : Av.Zühal DÖNMEZ

DAVACI : TARIM-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANLIĞI

DAVALI : T.C. BAŞBAKANLIK

DAVA : Başbakanlık Yüksek Planlama Kurulunun, 14.03.2005 gün ve 2000/T-3 sayılı Kararının, öncelikle Yürütülmesinin durdurulması ve iptaline karar verilmesi.

T.KONUSU :Mahkemenizde görülmekte olan davaya, davacı yanında katılma istemidir.

KATILMA NEDENLERİ :Yukarıda dosya esas numarası verilen dava dosyasında; "Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğüne bağlı Atatürk Tarım İşletmesinin Tasfiyesine, işletme arazisinin Hazine adına tesciline ilişkin" kararın iptali istenmiştir. Müvekkil Oda, gerek çalışmaları ile gerek bu yönde yapılan düzenlemelere karşı yargısal başvuruları ile tarım arazilerinin korunmasındaki kamu yararının gözetilmesine her zaman dikkat çekmiştir. Bu nedenle işbu dava konusu ile de doğrudan ilgilidir. Dava konusu işlemin uygulanmasından, Atatürk Tarım İşletmesi Müdürlüğünde çalışan ve Müvekkil Oda üyesi olan Ziraat Mühendisleri de doğrudan etkileneceklerdir.

Müvekkil Oda kaynağını Anayasadan alan kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olup, üyelerinin tüm toplumsal, ekonomik ve mesleki sorunları ile doğrudan ilgilenmekle yükümlüdür. Ayrıca ülkemizin tarımsal kaynaklarının, topraklarının korunması için gereken her türlü girişimde bulunmakla yükümlüdür. Bu nedenle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Yasası 31. maddesinin, Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasası 53. maddesine yaptığı gönderme nedeniyle açılan davaya müdahale etmek zorunlu hale gelmiştir.

İSTEM :Yukarıda açıklanan ve kendiliğinden gözönüne alınacak nedenlerden dolayı, dairesinin 2005/ E. sayılı dava dosyasına müvekkil Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığının davacı yanında "Müdahil" sıfatıyla katılmasına karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Av. Zühal Sirkecioğlu Dönmez

EKİ: Vekaletname

9.1.12.4. TİGEM ATATÜRK TARIM İŞLETMESİ'NİN TASFİYE EDİLMESİ KARARININ İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVADA, DAVALININ CEVABINA KARŞI CEVAP - 14.11.2005

BURSA İKİNCİ İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞINA

Dosya No:2005/1080

Davacı : Tarım-İş Sendikası Genel Başkanlığı

Vekili : Av. Ahmet Vefa Güntürkün

Davalı : T. C. Başbakanlık

KONU : Katılma talebine ve Davalının cevabına karşı cevaplarımızdır.

1-Davaya, bizim yanımızda katılmak isteyen TMMOB Ziraat Mühendisleri Odasının bu talebine bir itirazımız yoktur. Yapılan tasarruf ile, odanın üyesi ziraat mühendislerinin de zarar gördüğü kuşkusuzdur.

2-Davalı cevabının sonunda, 22 sayfalık işlem dosyasının ek olarak sunulduğu belirtilmektedir. İYUK gereğince, davalının bu eklerinin de bize tebliğ edilmesi gerekmektedir. Bunun yapılmamış olması nedeniyle, ekli olarak sunulduğu bildirilen belgeler hakkında beyanda bulunma imkanımız ortadan kaldırılmış olmaktadır. Bu nedenle öncelikle bu usulü noksanlığın giderilmesi ve eklerin tarafımıza tebliği gerekmektedir. Belgelerin tebliği sonrası, bunlarla ilgili beyan hakkımızı saldı tutuyoruz.

3-Davalı cevabında, yapılan tasarrufun ilgili mevzuat hükümlerine uygun olduğunu savunmaktadır. Böyle bir uygunluğun, her zaman hakka ve hukuka ve kamu yararına uygun olduğu anlamını taşımamaktadır. Şöyle ki;

İptali talep edilen YPK kararı ile, devletin birincil görevi olan KİŞİ VE KURUMLARIN TAPULARINI KORUMA, amiyane tabiri ile TAPULARIN DELİNMEMESİNİ sağlama görevi bu olayda kesinlikle ihlal edilmiştir. Çünkü,

a)Tasfiyesine karar verilen Yalova Atatürk Tarım İşletmesi arazisinin maliki, dolayısıyla tapusu üzerinde bulunan TİGEM Genel Müdürlüğü, tüm yasa kuralları çiğnenerek devre dışı bırakılmıştır. Bu Genel Müdürlüğe yazılan bir yazı ile arazinin fiilen devri 01.08.2005 tarihi itibarıyla yapılmış olup, hukuken yani tapudan devri yapılmamıştır. Bu yönde TİGEM Yönetim Kurulunun bir kararı da bulunmamaktadır.

Fiilen devredilen işletme arazisi üzerindeki, tesisler yıkılıp harabeye döndürülmüş olup, adeta arazi dava dilekçemizde de belirttiğimiz işlere tahsis için hazırlanmaktadır.

Sonuç itibarıyla, tapudan devir ve ferağ alınmamış olan arazi yine amiyane tabiri ile yangından mal kaçıncasına, tahrip edilmiş ve bilerek geriye dönme yani, YPK karar iptal olursa ve arazinin TİGEM' e yeniden teslimi olsa bile, işletilemez hale getirme çabası sürdürülmektedir. Bu nedenle, öncelikle ve daha fazla süre geçirilmeden, HEMEN YÜRÜTMEYİ DURDURMA KARARININ VERİLMESİNİ TALEP EDİYORUZ. Esasen Mahkemenizin 10.08.2005 günlü ara karar gereğince bu hususta da bir karar verilmesi gerekmektedir.

b)YPK kararı gereğince, tasfiyesine karar verilen işletme arazisinin, yine kararda aynen "... tasfiyeden sonra devir esnasında tapu kayıtlarına halen kullanılmakta olan TARIM ARAZİLERİNİN TARIM ARAZİSİ OLARAK KORUNMALARI ŞEKLİNDE BİR ŞERH DÜŞÜLMESİ KAYDIYLA HAZİNE ADINA TESCİL EDİLMESİNE " Denilmesine rağmen, bildiğimiz kadarıyla tapuda, arazinin maliki, TİGEM Genel Müdürlüğünün, devir için bir kararı, yetkilendirmesi ve yapılmış bir ferağ yoktur. Tapuda böyle bir işlem yapılmadığına göre, ARAZİNİN TARIM DIŞI AMAÇLA KULLANILAMAYACAĞINA ilişkin bir kayıta bulunmamaktadır.

Tüm bu nedenlerle, YPK Kararı ve özellikle sonraki fiili uygulama durumları, hiçbir yasa ve diğer mevzuat hükümlerine uygun değildir.

Diğer yandan, cevabın 2. sayfası son paragrafında tasfiyesine karar verilen, Atatürk Tarım İşletmesinin TOHUMLUK ve DAMIZLIK üretimi yapmadığı beyan olunmaktadır. Bu beyan ya yanlış bilgilendirmeye dayanmakta veya bilerek böyle bir beyanda bulunulmaktadır. Oysaki işletme düşük düzeyde de olsa bu işlevlerini yerine

getirmektedirken, 01.08.2005 tarihinde fiilen devir, yani arazi teslimi şeklinde devir yapılarak işletme yok edilmiş tüm faaliyetler durdurulmuştur.

Kaldı ki aynı paragrafta, 1999 yılında meydana gelen deprem sonrası araziye prefabrik konutların kurulması ve gerekli yatırımların yapılmamasının, işletmenin atıl hale geldiği beyan olunmaktadır. Bu beyan dahi, işletmenin, yatırımlar yapılarak iyileştirilmesi ve yıllarca yerine getirdiği görevleri yine yerine getirir hale getirilmesi yerine, en kolay yol olan TASFİYE yolu seçilmiş olduğunu ifade etmektedir. Bunun amacı da yine dava dilekçemizde beyan olunmuş sonuçların elde edilmesidir. Bu husus, dava dilekçemiz ekinde sunulmuş olan, Yalova Belediye Meclisinin 04.10.2004 gün ve 13/170 sayılı karar ile de çok açık biçimde anlatılmaktadır. Yalova Belediyesi, İşletmenin bu arazisine, bazı nedenlerle, KARANLIK NOKTA olarak bakmaktadır. Ve bu kararlık noktanın yok edilmesi için nelerin yapılmak istendiği ve nasıl yapılacağı, kimlerin arkalarında bulunduğu da çok açık biçimde ifade edilmiş bulunmaktadır. Bunların üzerine başka bir eklemenin yapılmasına bile gerek yoktur. Böylece bu arazi yapılacak icraatlarla (Meclis kararında bellidir) KARANLIK OLMAYAN NOKTA haline gelmiş olacaktır.

Sonuç : Dava dilekçemizde ve yukarıda sunduğumuz beyanlar ve talebimiz doğrultusunda, öncelikle;

1- Daha fazla gecikmeden, derhal YÜRÜTMENİN DURDURULMASINA,

2- YPK kararının İPTALİNE,

Karar verilmesini, tüm yargılama giderlerinin davalıya yükletilmesini arz ederim.
14.11.2005

Saygılarımla

Av. Ahmet Vefa Güntürkün

9.1.12.5. ODA'MIZ TİGEM'E BAĞLI ATATÜRK TARIM İŞLETMESİ'NİN TASFİYE EDİLMESİNE İLİŞKİN YPK KARARININ İPTALİ İÇİN AÇILAN DAVAYA MÜDAHİL OLDU - 25.11.2005

T.C BURSA 2. İDARE MAHKEMESİ

ESAS NO : 2005-1080

ARA KARARI

Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü'ne bağlı Atatürk Tarım İşletmesi'nin tasfiye edilmesine, söz konusu arazinin Hazine adına tescil edilmesine ve Maliye Bakanlığı Millî Emlak Genel Müdürlüğü'ne devredilmesine ilişkin Yüksek Planlama Kurulu'nun 14.03.2005 gün ve 2005/t-3 sayılı kararının iptali istemiyle Tarım-İş Sendikası tarafından açılan bu davada, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'nca davalı yanında davaya katılma talebiyle dilekçe verildiği görülerek işin gereği görüldü:

Dava dosyası ve müdahale talebine ilişkin tarafların alınan beyanları incelenerek, dava konusu kararın alındığı işletmenin taşınmazlarının tarım arazisi olması, tasfiye edilen işletmenin faaliyet konusu ile müdahale talebinde bulunan odanın faaliyet sahası göz önüne alınırsa TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'nın dava konusu karardan etkilenebileceği sonucuna ulaşıldığından, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'nın davaya müdahale talebinin kabulüne, kararın taraflara ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı'na tebliğine, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 31.maddesiyle yollamada bulunan Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 55. ve izleyen maddeleri uyarınca 25.11.2005 tarihinde oybirliği ile karar verildi.

BAŞKAN A.CÜNEYT YILMAZ 34658

ÜYE OSMAN ÇIRAK 33815

ÜYE YUSUF BAYRAKTAR 94886

9.1.13. KİGEM'İN IMF'YE VERİLEN NİYET MEKTUBU VE STANDBY DÜZENLEMESİNE KARŞI AÇTIĞI DAVAYA MÜDAHİL OLDUK - 22.07.2005

ANKARA 3.İDARE MAHKEMESİ SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

Dosya Esas No: 2005/1430

DAVAYA KATILMAK İSTEYEN : TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı

VEKİLİ : Av.Zühal DÖNMEZ

DAVACI : Kamu İşletmeciliği Geliştirme Merkezi Vakfı

DAVALI : T.C. (Hazineden Sorumlu) Devlet Bakanlığı

DAVA : Uluslararası Para Fonu (IMF)'na Türkiye Adına Verilen 26.04.2005 Tarihli Niyet Mektubu ve IMF İcra Direktörleri Kurulu Tarafından 11.05.2005 Tarihinde Onaylanan Standby Düzenlemesinin Yok Hükmünde Olduğuna Karar Verilmesi Ve Anayasaya Aykırılığın Giderilmesi İstemidir.

D.KONUSU :Mahkemenizde görülmekte olan davaya, davacı yanında katılma istemidir.

KATILMA NEDENLERİ :Yukarıda dosya esas numarası verilen dava dosyasında; "Yok Hükmünde" olmasına karar verilmesi istenilen düzenlemelerden, tüm yurttaşları ve tüm kurumları ilgilendiren ekonomik, siyasal ve toplumsal bir programdan, müvekkil Oda tüzel kişiliği ile Oda üyelerinin de etkileneceği açıktır. IMF ile yapılan her sözleşme Devlet ve dolaysız bir biçimde tüm kurum ve yurttaşın bütçesine ek mali yükler getirmekte, bu husus menfaat ihlalinin öte hak kaybına da yol açmaktadır.

Müvekkil Oda kaynağını Anayasadan alan kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olup, üyelerinin tüm toplumsal, ekonomik ve mesleki sorunları ile doğrudan ilgilenmekle yükümlüdür. Bu nedenle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usul Yasası 31. maddesinin, Hukuk Usulü Muhakemeleri Yasası 53. maddesine yaptığı gönderme nedeniyle açılan davaya müdahale etmek zorunlu hale gelmiştir.

İSTEM :Yukarıda açıklanan ve kendiliğinden gözönüne alınacak nedenlerden dolayı, Ankara 3.İdare Mahkemesi Başkanlığında açılmış olan, 2005/1430 E. sayılı dava dosyasına müvekkil Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığının davacı yanında "Müdahil" sıfatıyla katılmasına karar verilmesini saygılarımla arz ve talep ederim.

Av. Zühal Sirkecioğlu Dönmez

EKİ:Vekaletname

9.1.14. MADENCİLİK FAALİYETLERİ İZİN YÖNETMELİĞİ'NİN İPTALİ VE YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASI İÇİN DAVA AÇTIK - 22.08.2005

Yürütmeyi durdurma istemlidir.

İZMİR NÖBETÇİ İDARE MAHKEMESİ BAŞKANLIĞI

Kanalıyla

DANIŞTAY BAŞKANLIĞINA

Davacılar : 1-TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası Başkanlığı Bayındır Sokak No:7/7 Yenişehir/ANKARA

2-TMMOB Çevre Mühendisleri Odası Başkanlığı Ataç 2 Sokak, No:66/9 Kızılay/ANKARA

3- TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası Başkanlığı, Hatay Sokak- No: 10/9 Kızılay/ANKARA

4- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanlığı Karanfil Sokak No:28/12 Kızılay/ANKARA

5- Noyan Özkan; 1378 Sokak No:4/1, Kat:1/107 Alsancak/İZMİR

6- Ömer Erelat; Hürriyet Bulv. No:4/1, Kat:2/205 Çankaya/İZMİR

7- Serkan Cengiz, 847 Sokak No:6, Kat:1/108 Konak/İZMİR

8- Arif Ali Cangı; 858 Sokak No:9/705 Konak/İZMİR

Vekilleri : Av.Arif Ali Cangı

(Kendi adına asaleten diğer davacılara vekaleten)

Davalı : T.C.Başbakanlık ANKARA

Dava Konusu : 3213 Sayılı Maden yasası'nın 7.maddesine göre, Bakanlar Kurulu tarafından 24.05.2005 tarih ve 2005/9013 sayılı kararı ile kararlaştırılan, Resmi Gazete'nin 21.06.2005 gün ve 25852 sayılı nüshasında yayımlanarak yürürlüğe giren Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği'nin TAMAMIMI hakkında, bu istemimiz yerinde görülmezse, 4., 5/3., 6/1., 7., 8., 9/4,5., 17., 18., 19., 20/2,3,4. 21., 22., 23., 25/4., 26., 28., 29., 31., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 44., 45., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 64., 65., 66., 67., 69., 70., 71., 77/3,5., 78/1., 80., 81., 85., 86., 87., 88., 89., 90., ve Geçici Madde-1. maddeleri hakkında, yürütmesinin durdurulması ve iptali istemidir.

T.Tarihi : 21.06.2005

A- DAVACILAR İLE İLGİLİ AÇIKLAMALAR;

Davacılarından, TMMOB'a bağlı Odalar; 6235 Sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği Yasası gereğince kurulan bir kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşlarıdır..

2 Aralık 2002 tarih ve 24954 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan TMMOB Ana Yönetmeliği'nin "Birliğin ve Bağlı Odaların Amaçları" başlıklı 3. Maddesinin (b) bendine göre; ...Mühendislik ve mimarlık mesleği mensuplarının ortak gereksinimlerini karşılamak, mesleki etkinlikleri kolaylaştırmak, mesleğin genel yararlarına uygun olarak gelişmesini sağlamak, meslek mensuplarının birbirleriyle ve halkla olan ilişkilerinde dürüstlüğü ve güveni hakim kılmak üzere meslek disiplinini ve ahlakını korumak; kamunun ve ülkenin çıkarlarının korunmasında, yurdun doğal kaynaklarının bulunmasında, korunmasında ve işletilmesinde, çevre ve tarihi değerlerin ve kültürel mirasın korunmasında, tarımsal ve sınai üretimin artırılmasında, ülkenin sanatsal ve teknik kalkınmasında gerekli gördüğü tüm girişim ve etkinliklerde bulunmak" Kamu kurumu niteliğinde meslek kuruluşu olan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) ve bağlı Odaların amaçları arasında sayılmıştır.

Diğer davacılar; Noyan Özkan, Ömer Erelat, Serkan Cengiz ve Arif Ali Cangı ise İzmir'de ikamet eden ve serbest avukatlık mesleğini yürüten yurttaşlardır. Dava konusu edilen işlem, canlı yaşamını, sağlıklı çevrede yaşama hakkını yakından ilgilendirmektedir.

Bilindiği gibi Anayasa'nın 17/1. maddesine göre; ".. Herkes yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir.." Anayasa'nın 56/2 maddesine göre de "...çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir..." Çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını ve çevre kirlenmesini önlemek ödevi yükleyen Anayasa'nın bu kuralı gereği

davacıların 2577 Sayılı İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 2/1. maddesinde tanımlandığı anlamda davayı açmada menfaatleri vardır.

B- İPTALİ İSTENEN HÜKÜMLER VE HUKUKA AYKIRILIKLAR;

I-Genel Değerlendirmeler; yönetmeliğin tamamının hukuka aykırılıkları;

Dava konusu Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği, 04.06.1985 tarih ve 3213 sayılı Maden Kanunu'nun ve diğer bazı Kanunların bazı maddelerini değiştiren 26.05.2004 tarih ve 5177 sayılı Maden Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun'un 3 üncü maddesi gereği 2005/9013 sayılı Bakanlar Kurulu kararıyla çıkarılmış ve 21.06.2005 tarih ve 25852 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir.

Bilindiği gibi içinde davacıların da yer aldığı kurum, kuruluş ve duyarlı yurttaşların tüm kaygı, eleştiri ve uyarılarına karşın, bu eleştiri ve kaygılar dikkate alınmadan 5177 Sayılı Yasa çıkarılmış ve yürürlüğe girmiştir. 05.06.2004 tarihinde yürürlüğe giren yasa hakkında Ana Muhalefet Partisi tarafından Anayasa Mahkemesi'ne iptal davası açılmıştır. İptal davası dilekçesinde belirtildiği gibi; "...5177 sayılı Yasanın 3 üncü maddesi ile değiştirilen 04.06.1985 tarih ve 3213 sayılı Maden Yasası'nın 7 nci maddesinin birinci fıkrası; Anayasanın 2., 6., 7., 11., 43., 45., 56., 63., 90. ve 168. maddeleri ile uluslararası sözleşmelere dolayısıyla Anayasanın 90 ıncı maddesine aykırıdır (www.zmo.org.tr/odamiz/hc_chpmaden.php) ..." (EK-1: İptal Davası dilekçesi)

Dava henüz sonuçlanmamıştır. Dava konusu yönetmelik, yasal dayanağı hakkındaki yüksek yargı kararı beklenmeden çıkarılmıştır. Bu nedenle bu davada, Anayasa Mahkemesi'ndeki davanın bekletici mesele yapılmasını diliyoruz.

5177 Sayılı Kanunun 3 üncü maddesi ile değiştirilen 3213 sayılı Maden Kanununun

7 nci maddesinin birinci fıkrasına karşılık gelen ve yargıya taşınan "... orman, muhafaza ormanı, ağaçlandırma alanları, kara avcılığı alanları, özel çevre koruma bölgeleri, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtı, tabiatı koruma alanı, tarım, mera, sit alanları, su havzaları, kıyı alanları ve sahil şeritleri, karasuları, turizm bölgeleri, alanları ve merkezleri ile kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri, askerî yasak bölgeler, imar alanları ve mücavir alanlarda madencilik faaliyetlerinin çevresel etki değerlendirmesi, gayri sihi müesseseler ile ilgili hususlar dahil hangi esaslara göre yürütüleceği..." ifadeleri, dava konusu yönetmeliğin Kapsam başlıklı ikinci maddesini ve özünü oluşturmaktadır.

Gerek 5177 sayılı Yasada, gerekse dava konusu Yönetmelikteki ana çelişki şudur: Madencilik çalışmaları, uygun önlemler alınmazsa su alanlarını kirlüten, sit alanlarını bozan, tarım, zeytinlik ve mera alanlarını yok eden bir uğraş iken; madencilikle ilgilenenler için, sit alanı, su havzası, tarım alanları, meralar vs madenciliği engelleyen hususlardır.

Bu çelişkiyi koşulsuz olarak madenciler lehine çözmeye çalışan Yasa ve ona dayanılarak çıkarılan bu Yönetmeliğin bu haliyle uygulanması durumunda, madencilik çalışması adına kamu yararı ve idari yargı kararları hiçe sayılacak ve bu husus içinden çıkılmaz kargaşa ve sorunlara yol açacaktır. Son sözün Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığına verilmesi ve bu alanlarda madencilik mantığı öne alınarak düzenleme yapılması, her biri ayrı uzmanlık isteyen konularda uzman olmayan kişilerin karar vermesi ya da uzman olanların görüşlerinin yalnızca dikkate alınması ama uygulanmaması, telafisi olanaksız zararlar verebilecektir.

Bu nedenle, 5177 sayılı Yasa hakkında ileri sürülen Anayasaya ve uluslararası sözleşmelere aykırılık savları, dava konusu yönetmelik için de geçerlidir.

1.) Danıştay'ın incelemesinden kaçınılmıştır, dava konusu işlem hukuka aykırıdır;

Dava konusu Yönetmeliğin Genel İlkeler başlıklı İkinci Bölümünde yer alan "İzinlerle ilgili temel ilke" başlığı altındaki 5. maddesinin 3. fıkrasında; "Bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarınca, bu Yönetmelik hükümlerinde belirtilen haller ve diğer kanunların ilgili hükümleri dışında, madencilik faaliyetleri engellenemez ve çıkarılacak yönetmeliklerde bu Yönetmelikte belirtilen kısıtlamaların dışında bir kısıtlama getirilemez" ilkesi kabul edilmiştir.

Bilindiği gibi, yönetim kendi görev alanına giren işleri yürütebilmek için, yasalara aykırı olmayan fakat onların uygulamasını gösteren düzenlemelerde bulunabilir. Düzenleyici yönetsel işlemler, kamu yönetiminin düzenli bir biçimde işlenmesini sağlayan yoldur. Yönetimin bu yola gitmesi, "düzenli yönetim" ilkesinin de bir yoludur.(Prof. Dr.A.Şeref Gözübüyük- Yönetim Hukuku-İkinci bası s.202).

Yönetimin genel düzenleyici işlem yetkisi Anayasa'nın 115. ve 124. maddelerinde düzenlenmiştir. Anayasa'nın 115.maddesine göre; "Bakanlar Kurulu, kanunun uygulanmasını göstermek veya emrettiği işleri belirtmek üzere, kanunlara aykırı olmamak ve Danıştayın incelenmesinden geçirilmek şartıyla tüzükler çıkarabilir". 124. madde de; "...Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabilirler..."

Davaya konu düzenleyici işlem; Bakanlar Kurulu tarafından çıkartılmış ve adı yönetmelik olan bir işlemdir. Üstelik 5.maddesinin 3.fıkrasında, konuyla ilgili bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının yönetmelik çıkarma yetkilerini sınırlamaktadır.Bu şekilde davaya konu yönetsel işleme, yönetmelik olmaktan öte daha üst bir hukuksal norm niteliği kazandırılmaya çalışılmıştır. Oysa, yönetmeliğin daha üstü hukuk kurallarını kapsayan düzenleyici işlemler Bakanlar Kurulu tarafından çıkartılan Tüzüklerdir.

Yönetmeliğin yukarıdaki düzenlemesi; yönetmelikten çok Tüzüklere özgü bir düzenlemedir. Tüzükler de Anayasa'nın 115.maddesi gereğince Danıştayın incelemesinden geçirilmesi gereken işlemlerdir. Dava konusu işlemle, adına Yönetmelik denilerek, yapılan düzenlemenin Danıştay'ın incelemesinin önüne geçilmiştir. Bu açıkça Anayasaya aykırılık oluşturmaktadır.

Bunun yanı sıra; konuyla ilgili Bakanlıkların ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının yetkileri kısıtlanmış durumdadır. Dava konusu işlem, bu haliyle yönetim içinde ahenk ve düzeni yani düzenli yönetimi oluşturmaktan çok uzaktır. Aksine karmaşa yaratacaktır. Kamu yararına aykırıdır.

Yönetmeliğin 5. maddesinin 3. fıkrasındaki anlayış, yönetmeliğin tamamına hakim olduğundan, bütün olarak YETKİ, BİÇİM ve AMAÇ YÖNÜNDEN hukuka aykırı olduğunun kabul edilmesi ve işlemin tamamının iptaline karar verilmesi gerekmektedir.

2.) Yönetmelikte kamu yararı gözetilmemiştir;

Madencilik faaliyetleri geniş alanlar kaplayabilmekte, işletme esnasında faaliyetin doğası gereği geniş alanlar etkilenmekte veya tahrip olmaktadır. Madencilik faaliyetleri önemli çevresel riskleri olan ve ancak çevresel önlemlerin büyük dikkat ve özenle alınması sonucu kamu yararına yürütülebilecek hizmetlerdendir. Maden drenaj suları başta olmak üzere, madencilik faaliyetleri sonrasında oluşan her türlü katı, sıvı ve gaz atıkların çevre mevzuatına uygun bir şekilde bertaraf edilmesi gerekmektedir. Madencilik faaliyetinin sürdürülebilir kalkınma ilkeleri çerçevesinde ve çevresel risklerinin en aza indirilebilmesi için kullanılan en önemli araç Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED)dir.

Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği Madde 2'de tanımlanan yönetmeliğin kapsamında sayılan yerlerin büyük çoğunluğu ÇED Yönetmeliği'nin EK. V listesinde

belirtilen yerler olup, bu yerler doğrudan korunması gereken ve gelecek nesillere bozulmadan aktarılması gereken yerlerdir.

Ek V. Listesinde belirtilen yerlerin madencilik faaliyet alanı içerisinde kalması durumunda bu tür yerlerin korunması mümkün değildir.

Bilindiği gibi, ÇED Yönetmeliğinde Çevresel Etki açısından büyük faaliyetler Ek I listesinde, Çevresel etkileri nispeten daha küçük faaliyetler Ek II listesinde listelenmiş olup, Ek I listesindeki faaliyetler için ÇED Prosedürü uygulanmakta, Ek II listesindeki faaliyetler için Proje Tanıtım Dosyası hazırlanmaktadır.

Ek I ve Ek II listelerinde yer alan faaliyetler Ek V listesinde belirtilen yerlere yakın olduğunda ÇED Yönetmeliği açısından değerlendirilerek ÇED olumlu veya olumsuz, ÇED gerekli veya gerekli değildir kararı verilmektedir. Söz konusu faaliyetler Ek V listesinde belirtilen yerlere içine alıyor veya bu yerler içerisinde yer alıyorsa (mera alanları, orman alanları ve 3. sınıf tarım toprağı ve üzeri alanlar dışında) mevcut uygulamada ÇED olumsuz kararı çıkacağı kesin olmaktadır.

"Maden Kanunu izin yönetmeliğı" baştan aşağı incelendiğinde Ek V listesinde belirtilen yerlerdeki sınırlamaları kaldırmak için hazırlanmış dayatma bir yönetmelik olduğu görülmektedir. Bu yönetmelik de ÇED Yönetmeliğı ile birlikte diğer ilgili kurum ve kuruluşların yetki ve sorumlulukları yok edilmektedir. Madencilik İzin Yönetmeliğı, Ek V listesinde belirtilen yerlere yakın yerlerdeki faaliyetler için düzenlenmiş olsaydı birtakım düzeltmeler ve değişikliklerle kabul görebilirdi.

5177 sayılı kanun (Maden Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun) ve bu kanuna dayalı olarak çıkarılan yönetmelikler ve özellikle bu yönetmelik Çevre Açısından bir dizi olumsuzluklar taşımaktadır. Düzenlemelerde, madencilik için her şeyi feda etme anlayışı temel olmuştur. Kanunun tanımlar bölümünde; Yerkabuğunda ve su kaynaklarında tabii olarak bulunan, ekonomik ve ticari değeri olan petrol, doğalgaz, jeotermal su kaynakları dışında kalan her türlü madde bu kanuna göre madendir. denilmektedir. Yani Maden tanımında; para eden cansız her şey maden kabul edilmiştir. Söz konusu kanunun çıkarılmasının altında yatan "Ne para ediyorsa o işletilsin, madencilik faaliyeti önündeki her türlü engel (!) ortadan kalksın, ÇED Yönetmeliğı Ek V listesinde belirtilen yerler madencilik faaliyeti karşısında feda edilebilir", zihniyeti, aynı şekilde Madencilik izin yönetmeliğinde bir dayatma olarak yer almaktadır.

Maden, Petrol ve Jeotermal arama faaliyetleri Çevresel etkileri yokmuş gibi Kanunda ÇED Yönetmeliğinden muaf tutulmaktadır. Arama kapsamında yapılacak büyük çaplı yarmalar, Ek V listesinde belirtilen yerlerde yapılacak Jeofizik sismik çalışmalar, uzun rezistivite açılımları, sondajlı çalışmalar ve % 10 luk işletme faaliyetlerinin önemli Çevresel Etkilerinin olmayacağını hiç kimse iddia edemez.

Sonuç olarak gerek 5177 sayılı kanun ve gerekse hazırlanan Madencilik İzin Yönetmeliğı ile ÇED Yönetmeliğı Ek V Listesinde belirtilen yerler madencilik faaliyetlerine feda edilmektedir.

Yönetmelikte ilginç olan, ÇED , Gayri Sıhhi Müessese ve diğer Özel Çevre Koruma v.s yönetmelikleri kaldırılmadan madencilik faaliyetlerinde özellikle ÇED sürecini dışlayan bir muafiyet ve dokunulmazlık alanı yaratılmaktadır.

Ormanlar, sulak alanlar, kıyılar, meralar, kültür ve turizm bölgeleri, su havzaları gibi koruma altına alınan "kamu alanları", yalnızca Maden İşleri Genel Müdürlüğünün insafına ve denetimine bırakılmaktadır.

ÇED süresinde en önemli iki ilke; a) Çevresel etki değerlendirmesi b) yöre halkının katılımı ve onayıdır. Bu yönetmelikte yapılacak madencilik faaliyetlerinin çevreye yapabileceği olumsuz etkilerin incelenmesi yüzeysel geçildiği gibi, ikinci ilke olan halkın katılımı ilkesi de yok sayılmıştır.

Bilindiği gibi, uluslararası Çevre Hukukunda da Halkın Katılımı konusu, pek çok uluslararası hukuk metninde yer almıştır.

• 1992 - Birleşmiş Milletler Çevre ve Kalkınma Üzerine Rio Zirvesi Sonuç Deklarasyonu; "...İnsanlar, doğa ile uyum içinde sağlıklı ve verimli bir hayata layıktır.(...)Çevre konuları en iyi şekilde, ancak ilgili bütün vatandaşların katılımı ile yönetilir.Devletler, geniş çapta çevre bilgilendirmesi yaparak kamuoyu aydınlatılmasını ve katılımı gerçekleştirecek ve teşvik edecektir.."

• 1992 - BM-Rio-Gündem 21 Sözleşmesi (7.ci Beş Yıllık Kalkınma Planı ile hükümeti bağlayıcı olduğu kabul edildi) (R.G; 25/7/1995-22534 mük. sh.157) "... Hükümetler, iş çevreleri ve kalkınma kuruluşları, kalkınma projelerinin biyolojik çeşitlilik üzerine etkisinin nasıl değerlendirileceğini ve bu çeşitliliği kaybetmenin maliyetinin nasıl hesaplanacağını öğrenmelidirler. Önemli etkileri olabilecek projelerde, halkın geniş ölçüde katılımıyla çevresel etki değerlendirmesi yapılmalıdır. (...) Kişiler, gruplar ve kuruluşlar, özellikle kendi toplumlarını etkileyebilecek çevre ve kalkınma kararlarını bilmeli ve bunlara katılmalıdır. İnsanlara kararlar hakkında bilgi vermek için, ulusal hükümetler, kişilerin çevre ve kalkınma konularıyla ilgili bütün bilgilere ulaşmasını sağlamalıdır. Bu bilgi, çevre üzerine önemli etkisi olan veya olabilecek olan üretim veya faaliyetleri ve çevre koruma önlemlerini içermelidir..."

Anayasanın 90. maddesine 5170 no lu kanunla eklenen fıkraya göre; "Usulüne göre yürürlüğe konulmuş temel hak ve özgürlüklere ilişkin milletlerarası antlaşmalarla Kanunların aynı konuda farklı hükümler içermesi nedeniyle çıkabilecek uyuşmazlıklarda milletlerarası antlaşma hükümleri esas alınır."

Yönetmelikle, korunması anayasal görev olan kamu alanlarında (örneğin Kapadokya, Efes Antik kenti, İstanbulsu havzaları v.s) yalnızca Çevre Bakanlığı Koruma Genel Md.'nün izni ile arama faaliyeti ve dolayısıyla yüksek rezervli bir demir, bakır, kurşun, altın madenini işletmesinin, bir anda milyonlarca ton cevherin çıkarılması, işlenmesi ve satılması imkan dahilindedir.

Oysa ÇED sürecinde, ÇED Olumlu Belgesi verilebilmesi için, yurttaşların toplantıya çağrılıp görüşünün alınması gibi bir çok aşamalar vardır. Kaldı ki, ÇED olumlu belgesi alan bir maden işletmesi girişimcisi ayrıca tesis izni ve açılma ruhsatı için Sağlık Bakanlığına (şimdi İl Özel İdaresi, Belediye) başvurması gerekirken, tüm bu kurumlar by-pass edilmiş ve Madencilik Genel Müdürlüğü ile Çevre Bakanlığı Doğa Koruma Müdürlüğü (veya ilgili genel müdürlük) arasında iki taraflı bir yazışma ve basit bir izin prosedürüne dönüştürülmüştür. Böylece, Bu Yönetmelik, 2872 no lu Çevre Kanununun 10.maddesine, .Umumi Hıfzısıhha Kanununa, Mera Kanununa, Kıyı Kanununa, 2863 Sayılı Kanuna aykırıdır.

Yönetmelikle; Anayasa'nın "sağlıklı ve dengeli bir çevrede yaşama hakkı"nı düzenleyen 56. maddesi, "Kıyılardan Yararlanma"yı düzenleyen 43. maddesi, "Tarih, Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması" nı düzenleyen 63 maddesi, "Ormanların korunması ve geliştirilmesi"ni düzenleyen 169. maddesi açıkça ihlal edilmiştir.

Ayrıca; Türkiye'nin imzaladığı ve usulüne uygun olarak yürürlüğe giren, BM-1972-Paris-Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması Sözleşmesi, AK-Bern-1956 Avrupa'nın Yaban Hayatı ve Doğal Habitatlarının Korunması Sözleşmesi ve 1992-BM Rio-Biyolojik Zenginlik Sözleşmesi de açıkça ve ağır biçimde ihlal edilmiştir.

Yönetmeliğin tamamı kamu yararına aykırıdır.

Yönetmeliğin özü dışında maddelerine yönelik bir değerlendirme yapmak gerekirse; Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar ile Genel İlkeleri içeren maddeler dışında; Orman, Muhafaza Ormanı ve Ağaçlandırma Alanlarında, Yaban Hayatı Koruma ve Geliştirme Sahaları ile Avlâklarda, Özel Çevre Koruma Bölgelerinde, Milli Parklar Tabiat Parkları Tabiat Anıtları Tabiatı Koruma Alanlarında, Tarım Alanlarında, Mera Alanlarında, Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının Bulunduğu

Alanlarda, Su Havzalarında, Kıyı Alanları Sahil Şeritleri ve Karasularında, Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri ve Turizm Merkezlerinde, Askerî Yaşak ve Güvenlik Bölgelerinde Madencilik Faaliyetlerini düzenleyen Yönetmelik; özünde tüm madencilik faaliyetlerine ayrıcalık vermeye çalışmış ve "her şeye karşın madencilik" anlayışı üzerine kurgulanmış; "Gayrisihhi Müesseselerde İzinler" ve "Çevresel Etki Değerlendirmesi ile İlgili Madencilik Faaliyetleri" başlıklı düzenlemeleri içermesine karşın, madencilik her şeyin üzerinde tutan bir yaklaşımla hazırlanmıştır.

Bu nedenle öncelikle YÖNETMELİĞİN TAMAMI HAKKINDA yürütmeyi durdurma ve iptal kararı verilmesini diliyoruz.

II. Ayrıntılı değerlendirmeler, aşağıdaki maddeler de ayrıca hukuka aykırıdır;

Yukarıda açıklandığı gibi, öncelikle yönetmeliğin tamamı hukuka aykırı olduğundan, iptal edilmelidir. Bu istemimiz yerinde görülmemesi halinde, aşağıda belirtilen düzenlemelerinin iptal edilmesi gerekmektedir.

1.) Madde 4;

Yönetmeliğin 4.maddesindeki, tanımlar arasında;

• "Çevre ile Uyumlu Hale Getirme" tanımı "Madencilik faaliyetinde bulunulan alanın ıslah edilmesi ve doğaya yeniden kazandırılması" olarak tanımlamaktadır. Buna göre, yalnızca tesviye edilerek bile doğaya yeniden kazandırmanın yeterli görülmesi olanaklı olmaktadır. Bu tanımlama çok muğlaktır.

• "Tesis" tanımlanırken "madencilik faaliyetleri için gerekli" konular arasında "kimyasal yöntemlerin" kullanıldığı çalışmalar da bunun içinde sayılmaktadır. Bununla, pekâlâ başka yerlerde de yapılabilecek ve çevre için geri dönülmez sakıncaları olan bir çok uygulamanın önü açılmış olacaktır.

Bu nedenlerle Yönetmeliğin 4.maddesindeki "Çevre ile Uyumlu Hale Getirme" ve "Tesis" tanımları KONU yönünden hukuka aykırıdır.

2.) Madde-5/3;

Dava konusu Yönetmeliğin Genel İlkeler başlıklı İkinci Bölümünde yer alan "İzinlerle ilgili temel ilke" başlığı altındaki 5. maddesinin 3. fıkrasında; "Bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarınca, bu Yönetmelik hükümlerinde belirtilen haller ve diğer kanunların ilgili hükümleri dışında, madencilik faaliyetleri engellenemez ve çıkarılacak yönetmeliklerde bu Yönetmelikte belirtilen kısıtlamaların dışında bir kısıtlama getirilemez" ilkesi kabul edilmiştir.

Bilindiği gibi, yönetim kendi görev alanına giren işleri yürütebilmek için, yasalara aykırı olmayan fakat onların uygulamasını gösteren düzenlemelerde bulunabilir. Düzenleyici yönetsel işlemler, kamu yönetiminin düzenli bir biçimde işlemlerini sağlayan yoldur. Yönetimin bu yola gitmesi, "düzenli yönetim" ilkesinin de bir yoludur(Prof. Dr.A.Şeref Gözübüyük- Yönetim Hukuku-İkinci bası s.202).

Yönetimin genel düzenleyici işlem yetkisi Anayasa'nın 115. ve 124. maddelerinde düzenlenmiştir. Anayasa'nın 115.maddesine göre; "Bakanlar Kurulu, kanunun uygulanmasını göstermek veya emrettiği işleri belirtmek üzere, kanunlara aykırı olmamak ve Danıştayın incelenmesinden geçirilmek şartıyla tüzükler çıkarabilir". 124. madde de; "...Başbakanlık, bakanlıklar ve kamu tüzelkişileri, kendi görev alanlarını ilgilendiren kanunların ve tüzüklerin uygulanmasını sağlamak üzere ve bunlara aykırı olmamak şartıyla, yönetmelikler çıkarabilirler..."

Davaya konu düzenleyici işlem; Bakanlar Kurulu tarafından çıkartılmış ve adı yönetmelik olan bir işlemdir. Üstelik 5.maddesinin 3.fıkrasında, konuyla ilgili bakanlıklar ile kamu kurum ve kuruluşlarının yönetmelik çıkarma yetkilerini sınırlamaktadır.Bu şekilde davaya konu yönetsel işleme, yönetmelik olmaktan öte daha üst bir hukuksal norm niteliği kazandırılmaya çalışılmıştır. Oysa, yönetmeliğin

daha üstü hukuk kurallarını kapsayan düzenleyici işlemler Bakanlar Kurulu tarafından çıkartılan Tüzüklerdir.

Yönetmeliğin yukarıdaki düzenlemesi yönetmelikten çok Tüzüklere özgü bir düzenlemedir. Tüzükler de Anayasa'nın 115.maddesi gereğince Danıştayın incelemesinden geçirilmesi gereken işlemlerdir. Dava konusu işlemle, adına Yönetmelik denilerek, yapılan düzenlemenin Danıştay'ın incelemesinin önüne geçilmiştir. Bu açıkça Anayasaya aykırılık oluşturmaktadır.

Bunun yanı sıra; konuyla ilgili Bakanlıkların ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarının yetkileri kısıtlanmış durumdadır. Dava konusu işlem, bu haliyle yönetim içinde ahenk ve düzeni yani düzenli yönetimi oluşturmaktan çok uzaktır. Aksine karmaşa yaratacaktır. Kamu yararına aykırıdır.

Yönetmeliğin 5. maddesinin 3. fıkrası YETKİ, BİÇİM ve AMAÇ YÖNÜNDEN hukuka aykırıdır.

3.) Madde-6/1;

"İzin süresi ve süre uzatımı" başlığı altında 6. maddesinde; "...Ruhsat alanı içindeki, madencilik faaliyetleri veya bu faaliyetlere bağlı tüm tesisler için verilen izinlerin süresinin maden ruhsat süresi kadar olacağı, ruhsat süresinin uzatılması halinde de izinlerin kendiliğinden uzatılacağı, ruhsatın devredilmesi halinde de alınmış olan izinlerin geçerli olacağı..." düzenlenmiştir.

Bu düzenleme ile bir madencilik faaliyeti ile ilgili olarak ruhsat alınması halinde, bu ruhsat kapsamındaki tüm faaliyetlere ilişkin tüm tesisler için ruhsat süresi sonuna kadar izin verilmesi öngörülmektedir.

Oysa, madencilik faaliyetleri önemli çevresel riskleri olan ve ancak büyük dikkat ve özenle çevresel önlemlerin alınması halinde yürütülebilecek faaliyetlerdendir. Böylesine önemli çevresel riskleri olan faaliyet için verilecek iznin niteliğine bakılmaksızın ruhsat süresi kadar izin verilmesi, gerekli denetimin göz ardı edilmesi sonucunu doğuracaktır ki bu da kamu yararına aykırıdır.

Ayrıca bu düzenleme ile başka bakanlıkların yetkilerinin kısıtlaması ve madenciye kolaylık sağlama düşüncesi ile birçok durumda değişen koşullar göz önüne alınarak izinlerin süre sonunda yeniden değerlendirilmesi olanağını ortadan kaldırılması sonucunu doğuracaktır.

Yönetmeliğin 6. maddesinin birinci fıkrası; Çevre Yasası'na, Umumi Hıfzısıhha Yasası'na ve dolayısıyla KONU ve AMAÇ yönlerinden hukuka aykırıdır..

4.) Madde 7 –

"...Maden arama faaliyetleri, Kanun ve bu Yönetmelikte belirtilmiş izinlerin dışında başka bir mevzuat kapsamında izne tâbi değildir.

Maden ruhsat sahibi, arama faaliyetinde bulunacağı alanın niteliğine göre ilgili bakanlık ile kamu kurum ve kuruluşuna gerçekleştireceği arama faaliyeti ile ilgili yazılı bilgi verir.

Test ve teknolojik araştırma amaçlı numune alma işlemi arama faaliyetleri kapsamındadır"

Yönetmeliğin bu düzenlemesi ile yapılacak madencilik faaliyetinden ilgili olabilecek bütün kamu kurumları adeta saf dışı edilmiştir. Örneğin konuyla ilgili Sağlık Bakanlığı, Çevre ve Orman Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Yerel Yönetimlerin hukuksal düzenleme yapmaları, denetim yapmaları önüne geçilmiştir.

YETKİ ve KONU yönünden hukuka aykırıdır.

5.) Madde-8 :

"Genel Müdürlükçe, maden arama ruhsat döneminde, görünür rezervin %10'una kadar maden üretim ve satış izni verilebilir".

Yönetmeliğin bu düzenlemesi ile Çevre Yasası'nın 10.maddesi uyarınca hiçbir ÇED yapılmadan, ve Maden Yasası'nın 10. maddesine göre işletmecinin kendi beyanına göre tesbit edilmiş toplam rezervin % 10'u işletilebilecektir.

ÇED Yönetmeliği madde 4.de belirtildiği gibi; Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED): "Gerçekleştirilmesi planlanan projelerin çevreye olabilecek olumlu ya da olumsuz etkilerinin belirlenmesinde, olumsuz yöndeki etkilerin önlenmesi ya da çevreye zarar vermeyecek ölçüde en aza indirilmesi için alınacak önlemlerin, seçilen yer ile teknoloji alternatiflerinin belirlenerek değerlendirilmesinde ve projelerin uygulanmasının izlenmesi ve kontrolünde sürdürülecek çalışmaları" ifade eder.

Üstelik buradaki faaliyet, su havzaları, imar alanları, meralar ve benzeri korunması gereken hassas bölgelerde yapılabilecektir. Bunun anlamı şudur; yaşanacak bir denetim zaafiyetinde, korunması gereken hassas bölgelerde dahi, hiçbir ÇED yapılmadan, arama ruhsatı ve gerçeğe aykırı beyan ile toplam rezervin tamamı işletilebilecektir.

Yönetmeliğin bu maddesi de kamu yararına dolayısıyla AMAÇ yönünden hukuka açıkça aykırıdır.

6.) Madde-9/4,5;

"Bu işlemlerin başlama tarihi, maden ruhsat sahibinin çevresel etki değerlendirme raporunu Çevre ve Orman Bakanlığına, Proje Tanıtım Dosyasını Çevre ve Orman Bakanlığı ve/veya valiliğe verdiği tarihtir. Diğer izinlerin alınması ile ilgili işlemler bu süreç içinde yürütülür. Bu işlemlerin başlatılması için "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararının alınması gerekmez. Çevresel etki değerlendirme işlemleri Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından, diğer izinlere ilişkin işlemler de ilgili bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca çevresel etki değerlendirme sürecinde, en geç üç ay içinde bitirilir.

"Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir" kararı ve gerekli diğer izinlerin alınmasından itibaren on beş gün içinde işletme izni verilir. Bu izin ile maden ruhsat sahibi ruhsat alanı içinde projesi kapsamında faaliyetlerini sürdürür".

Bu madde hükmü ile Çevresel Etki Değerlendirme Raporu hazırlanmadan madencilik faaliyetlerine izin verilmekte, Çevresel Etki Değerlendirme raporunun da, zaten olumsuz gelme ihtimali ortadan kaldırılarak sadece ÇED olumlu ve ÇED kapsamı dışında raporunun getirileceği belirtilmektedir. ÇED raporu ile amaçlanan, bir faaliyetin çevreye getireceği olumlu ve olumsuz etkilerin değerlendirilmesinde olumsuz etkiler hiç dikkate alınmamakta yani ÇED raporunun amacının dışına çıkılarak ÇED Yönetmeliğine ve 2872 sayılı Çevre Kanununun genel ilkelerine aykırı işlem yapılmaktadır.

ÇED işlemleri sürerken öteki izinlerin verileceği anlatılırken bunların hangi izinler olduğu sayılmıyor ve ÇED olumlu ya da gerekli değildir kararını bu süre içinde alamamış olanların, almış oldukları öteki izinlerin ne olacağından söz edilmemektedir.

Bilindiği gibi; madencilik faaliyetleri önemli çevresel riskleri olan ve ancak çevresel önlemlerin büyük dikkat ve özenle alınması sonucu kamu yararına yürütülebilecek hizmetlerdendir. Madencilik faaliyetinin sürdürülebilir kalkınma ilkeleri çerçevesinde ve çevresel risklerinin en aza indirilebilmesi için kullanılan en önemli araç Çevresel Etki Değerlendirmesidir.

Yönetmeliğin bu maddesindeki 3 aylık sınırlandırıcı süre, ÇED sürecini etkisiz hale getirecektir. ÇED süreci sonundaki gayri sıhhi müessese incelemesi süreci de tamamıyla ortadan kaldırılmıştır.

Canlı yaşamının en önemlisi olan insan yaşamının sağlıklı, dengeli, bozulmamış bir çevrede sürdürülmesi esastır. Yönetmeliğin bu düzenlemesi ile doğal dengeyi koruması, çevre sağlığı ve canlı yaşamının korunması ilkesi önemsenmemiştir. Tek hedeflenen madencilik faaliyetinin bir an önce başlamasıdır.

Kamu yararına aykırıdır, AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

7.) Madde- 17;

"Uygulanan yöntem, teknoloji ve derinliğe bağlı olarak projesi Genel Müdürlükçe uygun bulunan yeraltı madencilik faaliyetlerinin tekabül ettiği yüzey alanı için herhangi bir izin alınmaz. Yeraltı madencilik faaliyetlerine bağlı olarak gerekli olan yerüstü tesisleri veya galeri ağzının isabet ettiği alan için bu Yönetmelik kapsamında gerekli izinlerin alınması zorunludur. Kültür varlığının bulunduğu tespit edildiği alanlara isabet eden yeraltı madencilik faaliyetleri için ilgili kurumdan izin alınır"

Bu düzenleme ile, yer altı madencilik faaliyetleri her şeyden muaf tutulmaktadır. Halbuki tasman olayı, yer altı su rejiminin etkilenmesi, yine işletme için yüzeydeki faaliyetler çevre açısından önemlidir. Bunlar yönetmelikte yok sayılmıştır.

KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

8.) Madde-18:

"Kanunun 7 nci maddesinde ve bu Yönetmelikte belirtilen yerlerde yapılan madencilik faaliyetleri ile bu faaliyetlere bağlı tesisler için verilmiş olan izinler, müktesep hak olarak ruhsat hukuku devam ettiği sürece geçerlidir. Alınan izinler, ruhsatın temdit edilmesi halinde uzatılır. İşletme ruhsatı sınırları dahilinde işletme izni alınan diğer alanlar için de izin verilir.

05/06/2004 tarihinden önce verilmiş işletme ruhsatı ve bu ruhsat alanlarındaki faaliyetlere bağlı tesisler için verilmiş olan izinler, bu Yönetmelik gereği alınması gereken izinlerin yerine geçer".

Yönetmeliğin bu düzenlemesi ile hiçbir yapılacak faaliyetin çevre ve canlı yaşamı üzerindeki oluşturacağı etkisi değerlendirilmeden verilen ruhsatlara dokunulmazlık sağlanmaya çalışılmaktadır. Bu hükümlere göre; ruhsattan sonraki ÇED ve Gayri Sıhhi Müessese İzinleri bir formaliteden öte gidemeyecektir.

KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

9.)Madde-19;

"Devlet ormanları, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlar, özel ormanlar veya muhafaza ormanlarında, ağaçlandırma alanlarında ve mesire yerlerinde; prospeksiyon, jeolojik harita yapma, numune alma, jeofizik araştırma gibi herhangi bir kazı faaliyeti gerektirmeyen maden arama faaliyetleri için herhangi bir izin istenmez. Ancak, maden ruhsat sahibince, valiliğe veya Genel Müdürlüğe ya da ilgili orman bölge müdürlüğüne gerekli belgelerle bilgi verilir. İlgili orman bölge müdürlüğüne bu müracaatın bir örneği üzerine başvurunun kayıt tarihi ve sayısı belirtilerek maden ruhsat sahibine iade edilir. Bu örnek yazıyı alan maden ruhsat sahibi arama ruhsatı süresince yukarıda sayılan arama faaliyetlerinde bulunabilir.

Maden ruhsat sahibince, Devlet ormanları, hükmi şahsiyeti haiz amme müesseselerine ait ormanlar, özel ormanlar veya muhafaza ormanlarında ve ağaçlandırma alanlarında; sondaj, yarma, galeri gibi fiziki müdahale gerektiren maden arama faaliyetleri için valiliğe veya Genel Müdürlüğe ya da ilgili orman bölge müdürlüğüne gerekli belgelerle müracaat edilir. Başvuru tarihinden itibaren en geç bir

ay içinde ilgili orman bölge müdürlüğünce yapılacak inceleme sonucuna göre izin verilir”.

Burada da maden ruhsatı sahibine, izne gerek kalmadan pek çok faaliyet yapma olanağı sağlanmaktadır.

Bilindiği gibi, 5177 Sayılı Yasayla, 2872 Sayılı Çevre Yasası'nın 10. maddesine yapılan ek ile; Petrol ve jeotermal kaynak ve maden arama faaliyetleri Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) kapsamı dışına çıkarılmıştır.

Herhangi bir ÇED çalışmasına tabi olmadan, Sondaj, yarma, galeri gibi fiziki müdahale gerektiren maden arama faaliyetlerinde bulunulması, geri dönüşü olmayan çevre tahribatına, dolayısıyla insan sağlığı ve canlı yaşamı için büyük risk oluşturacaktır.

Nitekim; TMMOB Çevre Mühendisleri Odası tarafından maden arama faaliyetlerinin ÇED kapsamı dışına çıkartılmasına dair ÇED Yönetmeliği değişikliğinin iptali davası sonucunda, Danıştay 6. Dairesi'nin 13.02.2002 gün ve 2000/7657 E. 2002/1144 sayılı kararı ile yönetmelik değişikliği hukuka aykırı bulunmuş ve iptal edilmiştir (EK-2: Danıştay 6. Dairesi'nin 13.02.2002 gün ve 2000/7657 E. 2002/1144 sayılı kararı).

Kamu yararına, dolayısıyla AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

10.) Madde-20/2,3,4, Madde -21, Madde-22;

Madde-20/2,3,4; “Çevre ve Orman Bakanlığınca verilen iznin beş hektardan az olması halinde, ağaçlandırma bedeli dışında başkaca bir bedel alınmaz. Sahanın çevre ile uyumlu hale getirilerek teslim edilmesinden sonra, aynı işletme izni içinde talep edilmesi halinde teslim edilen saha kadar aynı şartlarda izin verilir.

Bir ruhsat sahasında defaten verilen iznin tesisler dahil beş hektarı geçmesi halinde, aşan kısım için orman mevzuatı hükümlerine göre sadece ağaçlandırma bedeli, arazi tahsis bedeli ve teminat alınır. Bu alanlardaki madencilik faaliyetlerinden % 30 fazla Devlet hakkı alınmaz.

Maden arama veya işletme ruhsat döneminde maden üretimi yapılacak alan için orman izninin alınması sırasında bu üretimin yapılması amacıyla ruhsat sınırları içinde veya dışında altyapı tesisleri için ihtiyaç duyulan orman alanlarında da izin verilir.

Orman alanlarında belli bir alandan daha büyük bir arazide üretim yapılacağı zaman “Bu alanlardaki madencilik faaliyetlerinden % 30 fazla Devlet hakkı alınmaz.” Denilerek, Yasa'da olmayan ve yasa hükmü gereken yeni bir başışta bulunulmuştur. Bahsedilen büyüklükteki işletmeler ancak büyük ve yabancı yatırımcıların gerçekleştirecekleri projeler olacaktır. Yeniden ağaçlandırma bedeli alınıyor olsa da, ağaçsızlaştırılmış dönemdeki kamu haklarının (ormanların dolaylı yararları da dahil) kaybı karşılığında Devlet Hakkı'nın %30 daha çok alınmaması bir Yönetmelik ile gerçekleştirilemeyecek boyutta önemli bir ayrıcalıktır! Başka bir kurumun doğrudan ilgi alanına müdahalede bulunmaktadır.

Madde 21 ;Orman alanlarında madencilik faaliyetleri ile ilgili geçici tesisler yapılabilir.

Madde 22; Maden ruhsat sahibi arama ve işletme ruhsatı döneminde faaliyet göstereceği orman alanında mevcut yolları kullanabilir. Bu yolların kullanımı için ayrıca bir bedel ödenmez.

Yönetmelikle, arama ruhsatından itibaren orman alanları, hiçbir kısıtlama olmaksızın madencilere tahsis edilmektedir. Bu uygulama ile ormanlar çok büyük oranda zarara uğrayacaktır. Anayasa'nın “Ormanların korunması ve geliştirilmesi” başlıklı 169. maddesine göre; “...Ormanlara zarar verebilecek hiçbir faaliyet ve eyleme müsaade edilemez...”

Yönetmeliğin 20. maddesinin 2,3 ve 4 fıkrası ile 21. ve 22. maddeleri düzenlemeleri YETKİ, KÖNU ve AMAÇ yönlerinden hukuka aykırıdır.

11.) Madde- 23,

"Orman işletme izni; sürenin dolması, hak sahibinin vazgeçmesi, ruhsatın Kanun hükümlerine göre iptali durumunda sona erer. Üretim faaliyeti sırasında maden ruhsat sahibinin, Kanun ve bu Yönetmelik hükümlerine uygun faaliyet göstermediğinin tespiti halinde Orman Genel Müdürlüğüne durum Genel Müdürlüğe bildirilir. Genel Müdürlüğün görüşü doğrultusunda Orman Genel Müdürlüğüne gerekli işlem yapılır".

Bir usulsüzlük durumunda Orman Genel Müdürlüğü'nün yaptırımlarını ancak Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün "görüşü doğrultusunda" yapılabilir durumuna indirgenmektedir. Bu da bir yetki gaspı olarak nitelendirilmelidir.

YETKİ yönünden hukuka aykırıdır.

12.) Madde- 25/4;

"Teminat: Maden ruhsat teminatını aşmamak üzere Orman Genel Müdürlüğüne belirlenir".

Teminat tanımlanırken Orman Genel Müdürlüğü'nce belirlenecek teminatın Maden ruhsat teminatını aşmaması kısıtlaması getirilmektedir. Bu düzenleme ile Orman alanlarının tahsisinde tek yetkili olan idarenin yetkisi kısıtlanmaktadır. Diğer yandan, yönetmeliğin bu düzenlemesi, "Devlet ormanları, muhafaza ormanlarında ve ağaçlandırma alanlarında yapılacak madencilik faaliyetinin doğuracağı zararların, maden ruhsat teminatını aşabileceğini" kabul etmektedir.

KONU ve AMAÇ yönlerinden hukuka aykırıdır.

13.) Madde-26;

"Maden ruhsat sahibi, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile avlamlarda; prospeksiyon, jeolojik harita yapma, numune alma, jeofizik araştırma gibi herhangi bir kazı faaliyeti gerektirmeyen maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliğe veya Genel Müdürlüğü ya da Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğüne bilgilendirerek arama faaliyetlerinde bulunur.

Maden ruhsat sahibi, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları ile avlamlarda; sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliğe veya Genel Müdürlüğü ya da Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğüne bir dilekçe ile başvurur. Başvuru tarihinden itibaren en geç bir ay içinde Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğüne yapılacak inceleme sonucu izin verilir."

Bu düzenleme ile yaban hayatı geliştirme sahalarında arama çalışmalarının bir bölümünün yalnızca bilgi verilerek yapılabilmesine yol açılacaktır.. Bu tür alanlara giriliyor olunması bile çoğu durumda geliştirilmeye çalışılan yaban hayatını olumsuz etkileyecektir. Bu tür alanlarda yürütülecek her türlü çalışma inceleme izne konu olmalıdır. Bu konudaki ilgili kurul ve kurumların yetkileri, Madencilik İzin Yönetmeliği ile kısıtlanmamalıdır. Madencilik için getirilen bu ayrıcalık, gelecekte başka her türlü etkinlik için getirilmesinin yolunu açacaktır..

Yaban hayatını koruma ve geliştirme sahaları ile avlamlarda da Herhangi bir ÇED çalışmasına tabi olmadan, Sondaj, yarma, galeri gibi fiziki müdahale gerektiren maden arama faaliyetlerinde bulunulması, geri dönüşü olmayan çevre tahribatına yol açacak, bu özelliği olan alanların yok olmasına yol açacaktır

Kaldı ki, 5177 Sayılı Yasa ile değişik Maden Yasası'nın 7..maddesinde, sayılan madencilik faaliyetleri yapılacak alanların içinde "Yaban Hayatı Koruma ve Geliştirme

Sahaları ile Avlaklar” yer almamaktadır. Yasada olmayan bir konu yönetmelikle düzenlenmiştir.

NEDEN, YETKİ, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

14.) Madde- 28;

“Özel çevre koruma bölgesi ilan edilecek alanlar için Genel Müdürlükten görüş alınır”

Yönetmeliğin bu maddesinde de başka bakanlıkların çalışmalarına müdahale anlamında yasa hükmünde bile olamayacak bir uygulama yönetmelikle getirilmektedir.

YETKİ Yönünden hukuka aykırıdır.

15.) Madde- 29;

“Maden ruhsat sahibi, özel çevre koruma bölgesi sınırları dahilinde; prospeksiyon, jeolojik harita yapma, numune alma, jeofizik araştırma gibi herhangi bir kazı faaliyeti gerektirmeyen maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliği veya Genel Müdürlüğü ya da Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığını bilgilendirerek arama faaliyetlerinde bulunur.

Maden ruhsat sahibi, özel çevre koruma bölgesi sınırları dahilinde; sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliğe veya Genel Müdürlüğe ya da Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığına bir dilekçe ile başvurur. Başvuru tarihinden itibaren en geç bir ay içinde Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığınca yapılacak inceleme sonucu izin verilir”.

Birinci fıkrada; bu alanlardaki bazı çalışmaları Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığı'nı değil, Genel Müdürlüğü bilgilendirerek yapma olanağı sağlanmıştır.

Burada da herhangi bir ÇED çalışmasına tabi olmadan, Sondaj, yarma, galeri gibi fiziki müdahale gerektiren maden arama faaliyetlerinde bulunulması, geri dönüşü olmayan çevre tahribatına, dolayısıyla insan sağlığı ve canlı yaşamı için büyük risk oluşturacaktır.

YETKİ ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

16.) Madde- 31 ;

“Maden ruhsat sahibi, milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtı ve tabiatı koruma alanlarında; prospeksiyon, jeolojik harita yapımı, numune alımı, jeofizik araştırma gibi herhangi bir kazı faaliyeti gerektirmeyen maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliği veya Genel Müdürlüğü ya da Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünü bilgilendirerek arama faaliyetlerinde bulunur.

Maden ruhsat sahibi, milli parklar ve tabiat park alanlarında; sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliğe veya Genel Müdürlüğe ya da Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğüne bir dilekçe ile başvurur. Başvuru tarihinden itibaren bir ay içinde Doğa Koruma ve Milli Parklar Genel Müdürlüğünce yapılacak değerlendirme sonucu uyulması gereken esaslar belirlenerek izin verilir”

Yönetmeliğin bu düzenlemesi de yukarıda belirtildiği gibi; milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtı ve tabiatı koruma alanlarında maden arama faaliyetlerinde ilgili idare olan Milli Parklar Genel Müdürlüğü'nün yetkileri kısıtlanmıştır.

Herhangi bir ÇED çalışmasına tabi olmadan, Sondaj, yarma, galeri gibi fiziki müdahale gerektiren maden arama faaliyetlerinde bulunulması, geri dönüşü olmayan çevre tahribatına, dolayısıyla insan sağlığı ve canlı yaşamı için büyük risk oluşturacaktır.

YETKİ ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

17.) Madde-33;

"Milli park niteliğine sahip olduğu tespit edilen alanlar, Bakanlığın görüşü alınarak belirlenir"

Bu düzenleme ile yeni bir Milli Park ilan edileceği zaman bu konuda uzmanlığı olmayan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının görüşü belirleyici olacaktır.

Bilindiği gibi; 2873 Sayılı Milli Parklar Yasası'nın 3.maddesine göre;"Milli park karakterine sahip olduğu tespit edilen alanlar, Milli Savunma Bakanlığının olumlu görüşü, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ve Kültür ve Turizm Bakanlığı ile diğer ilgili bakanlıkların da görüşü alınarak, Çevre ve Orman Bakanlığının teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararı ile milli park olarak belirlenir".

Yasada Enerji ve Tabii kaynaklar Bakanlığının yanı sıra Milli savunma Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığının ve Çevre ve Orman Bakanlığının da olumlu görüş ve önerileri gerekirken, yönetmelikte yalnızca Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının görüşünün alınması yasaya açıkça aykırılık oluşturacaktır.

YETKİ ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

18.) Madde- 34,35,36,37, 38;

Yönetmeliğin "Tarım Alanlarında Madencilik Faaliyetleri" başlığını taşıyan Yedinci Bölümünde yer alan "Arama Faaliyetleri" başlıklı 34 üncü maddeye göre; "Tarım alanlarında arazi sınıflarına bakılmaksızın maden arama çalışmalarına izin verilir." Bütün tarım alanlarında madencilik faaliyetlerine serbestlik getiren bu düzenleme, nitelikli tarım arazilerinin zarar görmesine yol açabilecek, son derece yanlış, yalnızca madenciliği gözeten ve bu anlamda hiçbir kısıtlamayı kabul etmeyen ağır bir düzenlemedir

Oysa, tarım arazilerinin tahsisi konusunu düzenleyen ve en son haliyle 5.03.2005 tarih ve 25766 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan ve Davacı TMMOB Ziraat Mühendisleri tarafından bir çok maddesi hakkında Danıştay'a iptal davası açılan Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmeliğin "Tarım dışı amaçlarla kullanılacak kuru tarım arazileri" başlıklı 10 uncu maddesinin (g) bendine göre, "4/6/1985 tarihli ve 3213 sayılı Maden Kanununun 2 nci maddesinde geçen birinci ve ikinci grup madenler hariç, madencilik arama ve işletme faaliyetleri için gerekli yapı ve tesisler", marjinal tarım arazilerinden başlamak kaydıyla, daha uygun alternatif araziler bulunmadığı takdirde, belirtilen genel maksatlar için gerçek ihtiyaca cevap verecek miktarlardaki diğer kuru tarım yapılan araziler ile ekonomik verim alınamayan dikili tarım arazileri, kamu yararının gözetilmesi ve tarımsal faaliyetlere zarar vermeyecek tedbirlerin alınması kaydıyla, tarım dışı faaliyetlere tahsis edilebilir. Sulu tarım arazilerini düzenleyen 11 inci maddenin (e) bendinde yer alan "Maden arama faaliyetleri" için de, yapılacak müracaatlar İl müdürlükleri tarafından incelenir ve alternatif olmadığı kanaatine varılırsa uygun görüş verilir, alternatif alan tespiti halinde müracaat reddedilir. (e) bendinde belirtilen maden arama faaliyetleri sonucunda stratejik önemi haiz madenin bulunması halinde madencilik işletmesi amacıyla ilgili Bakanlık tarafından alınan kamu yararı kararının İl müdürlüğüne iletilmesi halinde söz konusu arazinin tarım dışı kullanımına izin verilir.

Kısaca, dava konusu yönetmeliğin her türlü kısıtlamaları göz ardı eden düzenlemesine karşın, Tarım Arazilerinin Korunması ve Kullanılmasına Dair Yönetmelik madencilik faaliyetlerine yönelik yeterli olmasa da bazı kısıtlamaları içermektedir. Bu bağlamda, uygulamanın sıkı izlenmesi ve verilecek izinlerin denetlenmesi boyutu önem kazanmaktadır.

Yönetmeliğin bu düzenlemeleri ile sınıfı ne olursa olsun her tarım arazisinde madencilik yapılabilmesine izin vererek yine yönetmelik üstü bir anlamda yasa gücünde hüküm getirilmektedir.

Dava konusu yönetmeliğin 34 üncü maddesi gereği prospeksiyon, jeolojik haritâ yapımı, numune alımı, jeofizik araştırma gibi herhangi bir kazı faaliyeti gerektirmeyen maden arama faaliyetleri yapılmadan önce gerekli belgelerle valiliğin veya Genel Müdürlüğün ya da Tarım ve Köyişleri Bakanlığının bilgilendirilerek arama faaliyetlerinde bulunulması, konunun muhatabının tam belli olmamasını ve yapılan işlemin bilgilendirme ile sınırlı tutulması yanlışı içermektedir.

34 üncü maddesi gereği; sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri yapılmadan önce başvuru olması durumunda iki ay içinde ilgili Bakanlıkça yapılacak değerlendirme sonucuna göre izin verilmesi konusu da, olumlu izin verilmesi dışında diğer seçenekleri bünyesinde barındırmaması nedeniyle doğru bir düzenleme değildir.

Burada da herhangi bir ÇED çalışmasına tabi olmadan, Sondaj, yarma, galeri gibi fiziki müdahale gerektiren maden arama faaliyetlerinde bulunulması, geri dönüşü olmayan çevre tahribatına, dolayısıyla insan sağlığı ve canlı yaşamı için büyük risk oluşturmaktadır.

Yine 34 üncü maddesi gereği; maden ruhsat sahibinin arama faaliyetleri sırasında sulama, drenaj, toprak muhafaza tesisleri gibi tarımsal yapılara zarar vermemek ve arama faaliyeti sonrası, faaliyette bulunduğu bölgeleri çevre ile uyumlu hale getirmek zorunda bırakılmasına karşın, ruhsat sahibinin bu zorunluluğu yerine getirmemesi durumunda nasıl bir yaptırımla karşılaşacağı konusu boşlukta bırakılmıştır. Bu konuda 19 Temmuz 2005 tarih ve 5403 sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasası hükümlerinin devreye girmesini beklemenin ötesinde, yanlış işlem karşısında uygulanacak ağır cezai yaptırımların bu yönetmelik içerisinde de yer alması gerekmektedir.

Mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve ekonomik olarak verimli dikili tarım arazileri ile sulu tarım arazilerindeki üretim faaliyetlerine yönelik izinleri düzenleyen Yönetmeliğin 35 inci maddesine göre; ruhsat sahipleri, tarım alanlarında yapacakları üretim faaliyetleri ve tesisler için Tarım ve Köyişleri Bakanlığına müracaat ederek izin verilmesini talep edeceklerdir.

Yönetmeliğin 7 nci maddesine göre ise; "Maden arama faaliyetleri, Kanun ve bu Yönetmelikte belirtilmiş izinlerin dışında başka bir mevzuat kapsamında izne tâbi değildir."

Bu iki düzenlemeyi birlikte değerlendirdiğimizde; tarım alanlarındaki madencilik faaliyetlerinde "yalnızca üretim faaliyetleri ve tesisler için izin" söz konusu olmakta, "kazı ve dolguyu içeren ya da içermeyen her türlü arama faaliyeti izin kapsamı dışında" bırakılmaktadır. Bu yaklaşım, tarım alanlarının yok edilmesi sürecine yol açabilecek bir yanlışı içermektedir ve bu nedenle verilecek izinler arama faaliyetlerini içerecek şekilde genişletilmelidir.

Ayrıca, yine 35 inci maddeye göre; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası tarafından Danıştay'a açılan dava konusu hükümlerden birisi olan "marjinal tarım arazisi" tanımı kapsamında, nitelikleri Tarım ve Köyişleri Bakanlığı tarafından belirlenen marjinal tarım arazilerine, hiçbir sınırlama getirilmeksizin Valilik tarafından tarım dışı amaçlı arazi kullanım izni verilmesi son derece sakıncalıdır.

Bazı tarım arazisi sınıflarında izinleri Valiliğe bırakarak uzman bakanlığı işlevsizleştirmekte ve bunu Madencilik İzin Yönetmeliği ile yapmaktadır. Üretimde kullanılan sahalarda "Çevre İle Uyumlu Hale Getirilmesi" kavramındaki tanımın yetersizliği ise bu sahalarda bir daha tarım yapılamamasına açık kapı bırakmaktadır.

Yine, 36 ncı maddeye göre; madencilik faaliyetleri için kurulması zorunlu tesisler için gerekli tarım arazisinin öncelikle marjinal tarım arazileri içerisinde karşılanması,

karşılanmaması halinde ise diğer tarım arazilerinden karşılanması hükmü; mutlak tarım arazileri, özel ürün arazileri ve ekonomik olarak verimli dikili tarım arazileri ile sulu tarım arazilerine yönelik diğer maddelerdeki ya da diğer yasal düzenlemelerdeki kısıtlayıcı hükümleri işleme kılarak, nitelikli tarım arazilerinin yok edilmesine yol açabilecek bir düzenlemedir.

Yönetmeliğin 37 nci maddesinde yer alan "Tarım alanlarının kullanım amacının değiştirilerek madencilik faaliyetlerine tahsis edilmesi için işlemlere çevresel etki değerlendirmesi süreci sonucunu beklemeden başlanır." ifadesi de; son derece sakıncalıdır ve hukukun temel ilkelerine aykırıdır. Çünkü; ÇED sürecinin önemi, olası etkilerin önceden ortaya konulmasında saklıdır. Aksi durumda, Yönetmelik gereği madencilik faaliyetleri ile ilgili izinlerin çevresel etki değerlendirmesi süreci içinde tamamlanması durumunda, sonradan "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumsuz" kararının çıkması halinde, ortaya çıkan zararın giderilmesi olanaklı olmayacaktır.

Nitekim, dava konusu Yönetmeliğin "Yönetmeliğe aykırı uygulamaların durdurulması" başlıklı 85 inci maddesine göre; "Madencilik faaliyetlerine ilişkin projelerde; "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" ya da "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekliliği Değildir" kararı alınmadan üretim faaliyetine başlandığının tespit edilmesi durumunda faaliyet durdurulur. "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" ya da "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekliliği Değildir" kararı alınmadıkça durdurma kararı kaldırılmaz." Bu genel hükmün tarım alanlarındaki madencilik faaliyetlerinde aranmaması, "genellik" ve "eşitlik" ilkelerine aykırı olduğu gibi, madencilik faaliyetleri için tarım alanlarının gözden çıkarıldığını göstermektedir.

Yönetmeliğin 38 inci maddesi gereği, tarım alanlarındaki mevcut yolların, madencilik faaliyetlerinde kullanılmak üzere genişletilebilecek olması, her türlü tarım arazisini kapsamaması nedeniyle sakıncalıdır. "Özel mülkiyete tabi alanlar için ayrıca gerekli izinler alınır." ifadesi de, açık değildir. Çünkü bu tür alanlar ya satın alınma ya da karşılığı ödenmek koşuluyla kamulaştırma ile istenen amaçla kullanılabilir yerlerdir. Bu tür işlemler dışında yapılacak her türlü uygulama gasp anlamına gelir. Ayrıca, bu tür arazilerinin nitelikli tarım arazisi olması durumunda da istenen amaçla kullanılabilmesi için Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'ndan olumlu izin alınması gerekmektedir.

YETKİ, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

19.) Madde-39,40,41,42,44,45,47;

Yukarıda tarım alanlarına yönelik olarak belirtilen sakıncalar, Sekizinci Bölüm'de yer alan "Mera Alanları"na yönelik 39 uncu, 40 ıncı, 41 inci, 42 nci, 44 üncü, 45 inci ve 47 nci maddeler de için de aynen geçerlidir.

Nitekim, Yönetmeliğin 41 inci maddesine göre; "Tahsis amacının değiştirilmesi işlemlerine, çevresel etki değerlendirmesi süreci sonucu beklenmeden başlanır. Ancak tahsis amacı değiştirilecek alanların Hazine adına tescili için "Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" veya "Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekliliği Değildir" kararının ilgili kamu kuruluşuna sunulması zorunludur. Meraların yok edilmesini hızlandıracak şekilde madencilik sektöründeki lobi faaliyetleri doğrultusunda 12.04.2005 tarih ve 25784 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Mera Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik'te benzer bir değişikliğe gidilmesine karşın, dava konusu yönetmeliğin 41 inci maddesindeki düzenlemenin aynı yönetmeliğin 85 inci maddesindeki düzenlemeye aykırı olduğu açıkça görülecektir.

4142 sayılı Mera Yasası ile; meraların vasfı değiştirilmemekte, yalnızca tahsis amacı değiştirilmektedir ve zorunlu kullanımlar dışında süre sonunda arazi yine mera koşullarına uygun duruma getirilmek zorundadır. Maden ve petrol aramaya yönelik tüm faaliyetlerin herhangi bir izne ve kısıtlamaya tabi olmadan yürütülmesini öngören Mera Yasası ve ilgili Yönetmelik değişikliklerinde, "ancak" ifadesiyle başlayıp, oluşacak zararların giderilme yolları belirtilmektedir. Hayvancılık sektörünün tamamlayıcısı olan

ve doğal yapısıyla erozyonu önlemede önemli bir işlev gören Mera Yasası kapsamına giren alanlarda, sondajlı arama ve rezerv geliştirme ya da ön-işletme faaliyetleri, bu alanların kuşaklar boyunca geri dönemeyeceği ölçüde yok oluşuna neden oluşturaçağından, sondajlı aramalara izin verilmemesi gerekir. Çünkü, bu işlemler sırasında mera, yayla ve kışlaklarda biyolojik çeşitliliğin korunması konusunda sorumsuz uygulamalar yapılabilecektir.

Özet olarak, yasada verilmeyen kolaylıklar Yönetmeliğin VIII bölümündeki bu maddeler ile verilmeye çalışılmaktadır. Yönetmeliğin bu hükümleri ile mera, yaylak ve kışlaklar, özelliklerini yitirecektir. Bu konuda yetkili olan Tarım ve Köyleri Bakanlığı'nın yetkileri kısıtlanmış durumdadır. Özet olarak 4342 Sayılı Mera Yasasına aykırıdır.

YETKİ, NEDEN, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

20.) Madde-48,49,50,51,52,53;

IX. Bölüm, "Korunması Gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarının Bulunduğu Alanlarda Madencilik Faaliyetleri"ni düzenlemektedir. Oysa, 5177 sayılı Madencilik Yasası değişikliği, 2863 sayılı "Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu"nun yalnızca Kurulların bileşimini tanımlayan maddelerinde değişiklik getirmiştir. Bu alanlardaki her türlü etkinliğin nasıl yapılacağı 2863 sayılı yasada ve ilgili yönetmeliklerde belirlenirken, Madencilik İzin Yönetmeliği'nin bu konuda yeni düzenlemeler getirmesi yasaya açıkça aykırıdır.

Korunması gerekli Taşınmaz Kültür ve Tabiat Varlıklarındaki korumanın kaldırılması öngörülmektedir. Bu yetmemiş, 53. Madde ile Genel Müdürlüğün önce tescil edilmiş, korunması gerekli taşınmaz kültür ve tabiat varlıkları ve doğal sit alanlarının, Genel Müdürlüğün talebi ile maden rezervleri göz önüne alınarak ilgili bakanlık tarafından yeniden belirlenmesi tasarrufu ile bu alanlarının sit olmaktan çıkarılmasının yolu da açılmaya çalışılmıştır.

Buna yol açan bir yasa maddesi ne 2863'te ve ne de 5177'deki değişikliklerde bile yokken Yönetmelik yine yasa hükmünde düzenlemeye gitmiştir.

Ülkemiz, birden çok uluslararası sözleşmeyle, kültürel ve doğal varlıkların korunması konusunda taahhütlerde bulunmuştur. Bu konuya ilişkin ulusal mevzuatımızda da düzenlemeler bulunmaktadır.

- 1972-Paris- Dünya Kültür ve Doğal Mirasının Korunmasına dair Sözleşme ile "...kültür mirası ve doğal miras niteliğindeki varlıkların evrensel miras olduğu kabul edilmiş, sözleşmeciler ülkelere, kendi ülkelerindeki, kültür mirası ya da doğal miras sayılabilecek varlıkların saptanması, korunması, muhafazası teşhiri ve gelecek kuşaklara iletilmesinin sağlanması..." görevi yüklenmiştir.
- 1985- Granada Avrupa Mimari Mirasının Korunması Sözleşmesi ile korunacak anıt, bina grupları ile ören yerlerinin kesin olarak tespit edilebilmesi için Sözleşmeciler Devletler; "...bu tarihsel varlıkların envanterlerini oluşturmayı, bu tarihsel varlıklara zarar verebilecek tehlikeli durum doğduğunda, en kısa zamanda gerekli dokümanları hazırlamayı, mimari mirasın korunması için yasal önlemleri almayı, korunma için gerekli denetlemeleri yapmayı, korunan varlıkların bozulmasını, hasar görmesini veya yıkılmasını, önlemeyi..." taahhüt etmişlerdir.
- 1992 Valetta/Malta Arkeolojik Mirasın Korunmasına İlişkin Avrupa Sözleşmesi ile de Sözleşmeciler Devletler; "...arkeolojik mirasın korunması için gerekli önlemleri almak, arkeolojik araştırma faaliyetlerini bilimsel güvence altına almak, arkeolojik mirasın tercihen bulunduğu yerde korunması ve bakımını sağlamayı ..." taahhüt etmişlerdir.
- T.C.Anayasası, "Tarih, Kültür ve Tabiat Varlıklarının Korunması" başlığı altındaki 63/1.maddesinde; "...Devlet, tarih, kültür ve tabiat varlıklarının ve değerlerinin

korunmasını sağlar, bu amaçla destekleyici ve teşvik edici tedbirleri alır..." düzenlemesini getirmiştir.

- 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ile korunması gereken kültür ve tabiat varlıkları ile SİT'in tanımı, tespiti, tescili ve korunmasına ilişkin düzenlemeler getirilmiştir.

Yönetmeliğin yukarıdaki düzenlemeleri bütün bu ulusalüstü hukuk metinleri ile ulusal hukuk metinlerine aykırılık oluşturmaktadır.

YETKİ, NEDEN, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

21.) Madde-54,55,56,57,58,59,60;

5177 sayılı maden Yasası Değişikliği'nin 32. Maddesi'nde; "içme suyu alınan havzaların korunması için gereken tedbir ve düzenlemeler, 2872 sayılı Çevre Kanunu hükümleri çerçevesinde Çevre ve Orman Bakanlığının uygun görüşü alınarak Genel Müdürlükçe çıkarılacak bir yönetmelikle belirlenir" kuralı getirilmesine karşın, davaya konu yönetmeliğin X. Bölümü ile Su Havzalarında Madencilik Faaliyetlerinin nasıl yapılacağı düzenlenmiştir.

Su havzalarına yönelik izinleri düzenleyen Onuncu Bölüm'de yer alan 54 üncü maddedeki "ilgili kurum", tanımlarda yer almadığı için Yönetmelikte açıkça belirtilmelidir.

Ayrıca, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ve İSKİ Genel Müdürlüğü gibi kurumların kuruluş yasalarında ya da su ile ilgili diğer yasalarda yer alan "koruma alanları"na ilişkin düzenlemelerde, incelenen yönetmelik ile değişikliğe gidilmesi hukuka aykırı bir işlem olacaktır. Olması gereken, bu Yönetmelikle "su havzaları" ile "koruma alanları"nın yeniden tanımlanması değil, yalnızca mevcut tanımlarda yapılacak konuya özel değişikliklere yer verilmesidir.

YETKİ ve NEDEN yönünden hukuka aykırıdır.

(Madde-55) Günümüzde içme suyu kaynaklarının hızla kirlendiği ve azaldığı göz önünde bulundurulduğunda koruma koşullarının daha da geliştirilmesi gerekirken, koruma alanının daraltılarak su havzalarının daha çabuk ve daha fazla kirlenmesinin önü açılmıştır. AMAÇ Yönünden Hukuka aykırıdır.

(Madde-56/2); Bu yönetmelikle, kısa mesafeli koruma alanlarında, 31.12.2004 tarihli resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği'nde olmayan tesislere izin verileceği düzenlenmiştir. Söz konusu madencilik olunca, Çevre ve Orman Bakanlığının yönetmeliği ile tanınan olanaklar da yeterli bulunmamıştır.

(Madde-57/3) "Orta mesafeli koruma alanı içinde, kirlilik oluşturmayaacağı bilimsel ve teknik olarak belirlenen veya çevresel etki değerlendirmesi raporuna göre yapılması uygun bulunan galeri yöntemi ile patlatmalar dışındaki maden istihracına ve kimyasal madde kullanılmadan işletilen tesislere izin verilir." ifadesi, 31.12.2004 tarihli Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliğinin 19. maddesi (e) bendine aykırıdır. Yönetmeliğin (e) bendi, Orta Mesafeli Koruma Alanı için, "Bu alanda galeri yöntemi ile patlatmalar, kırma, eleme, yıkama, cevher hazırlama ve zenginleştirme işlemleri yapılamaz. Madenlerin çıkarılmasına;şartları ile Bakanlıkça izin verilebilir" denmektedir.

Dolayısıyla, Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği, bu alanda sadece madenlerin çıkarılmasına (koşullu olarak) izin vermekte, galeri yöntemi ile patlatmalar, kırma, eleme, yıkama, cevher hazırlama ve zenginleştirme işlemlerini yasaklamaktadır. Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği ise, galeri yöntemiyle patlatmalar ve kimyasal madde kullanımı haricindeki kırma, eleme, yıkama, cevher hazırlama ve zenginleştirme işlemlerine izin vermektedir. Bu büyük bir çelişkidir.

(Madde -58/-2)"Uzun mesafeli koruma alanı içinde, kirlilik oluşturmayaacağı bilimsel ve teknik olarak belirlenen veya çevresel etki değerlendirmesi raporuna göre

yapılması uygun bulunan maden istihracı ve her türlü tesis yapılabilir. Ancak faaliyet sırasında alıcı ortama yapılacak deşarjlarda ilgili yönetmelik hükümlerine uyulması zorunludur”.

“Faaliyetlerin denetimi” başlıklı 59 uncu maddede yer alan “ilgili yönetmelik” hakkında açıkça isim yazılması yoluna gidilmesi gerekmektedir. Çünkü, konu hakkında var olan ve farklı ölçütleri gündeme getiren yönetmeliklerden hangisine atıfta bulunduğu belirli değildir.

Yine, içme ve sulama suyu tesislerinin olduğu yerlerde maden aranması ve işletilmesi halinde, bu tesislere zarar verilmemesine yönelik hükümlerin ve zarar verilmesi durumunda uygulanacak yaptırımların bu yönetmelik içinde yer alması gerekmektedir.

Su kaynaklarının çıktığı yerlere yakın noktalarda maden ocaklarının açılması halinde insanların içme, kullanma ve sulamada yararlandıkları su kaynaklarının zarar göreceği düşünülerek, böylesi kaynaklara yakın maden ocaklarında patlayıcı madde kullanılmaması ya da belli bir mesafe belirtilerek belli koşullarda kullanılmasına yönelik düzenlemelerin de yönetmelikte yer alması gerekmektedir.

Yönetmeliğin “Diğer kamu kurum ve kuruluşlarınca kısıtlama getirilmemesi” başlıklı 60 ıncı maddesi kapsamında 1380 sayılı Su Ürünleri Yasası’nın olmaması bir eksikliktir. Yine ilgisi nedeniyle, 6200 sayılı Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Yasa ile 441 sayılı Tarım ve Köyüşleri Bakanlığının Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki KHK’ya da bu madde içinde yer verilmesi gerektirir.

İçinde bulunduğumuz yüzyılın en önemli sorunlarından biri, temiz su kaynaklarının hızla azalması, suya erişimin zorlaşması ve su yoksulluğunun giderek artmasıdır.

Birleşmiş Milletler Çevre Programının (UNEP) 2002 yılında yayınladığı 3. Küresel Çevre Raporuna göre, başta Afrika ve Asya kıtalarında yaşayanlar olmak üzere, dünyada 1.1 milyar insan güvenli içmesuyu, 2.4 milyar insan ise güvenli arıtma hizmetlerinden yoksundur.

UNEP 2002 raporunda, piyasa koşullarının küresel ölçekteki siyasi, ekonomik ve sosyal koşullara bu şekilde yön vermesinin devam etmesi halinde 2032 yılı itibarı ile dünya nüfusunun yarısından fazlasının ciddi su sıkıntısıyla karşılaşabileceğine dikkat çekilmektedir.

Kişi başına düşen tatlısu miktarı açısından dünya ortalamasının 7000 m3 olarak belirlendiği 3. Küresel Çevre Raporuna göre ülkemiz, kişi başına yıllık 2940 m3 tatlı su kaynağıyla düşük sınıfta yer almaktadır.

Özet olarak; dünyamızda su kaynakları hızla tükenmekte ya da kirlenmektedir. İnsanlık hızla “su krizine” doğru yol almaktadır. Ülkemiz de “su stresi”çeken ülkeler arasında yer almaktadır.

İçmesuyu havzalarında galeri yöntemi dahil tüm maden ocakları yer altı ve yüzeysel suların akış rejimini etkilemekte, maden arama ve çıkarma sırasında yapılan sondajlar ise toprak katmanlarında değişimlere neden olarak yeraltı ve yüzeysel sularla beslenen baraj göllerinin su kalitesini ve miktarını etkilemektedir. Ayrıca madencilik faaliyetleri arazi topografyasını bozmakta, çoğu tarımsal ve orman alanı olan bu bölgelerin fauna ve florasını etkileyerek çevresel boyutta büyük risklerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır.

Dünyada üretilen tüm zararlı yada zararsız, kimyasal yada biyolojik maddeler doğadan elde edilen hammaddeler ile üretilmektedir. Doğada hammadde olarak bulunan materyal işlendiğinde yada kimyasal ve biyolojik tepkimeler sonucu değiştirildiğinde özelliğini tamamen kaybetmekte ve başka formlara dönüşmektedir. Bu nedenle doğada saf halde bulunan maddelerin işlenmesi sonucu katı atıklar, sıvı atıklar veya gaz atıklar oluşmaktadır.

Örneğin galeri yöntemi ile çıkarılmayan mermer işleme ile mermer tozu karışımından atıksu oluşmaktadır. Ayrıca bloklar halinde çıkarılan mermer nedeniyle arazi yapısı bozulmaktadır. Yüzeysel yağışlar neticesinde göl çanağına doğru temiz su akışını sağlayan arazi su çizgileri, mevsimsel olarak oluşan dere yatakları bozulmakta ve temiz su akışının göl çanağına ulaşması engellenmektedir. Akışa geçen temiz suyun göl çanağına varış süresi, miktarını etkilemekte, varış geciktikçe su toprak tarafından emilmekte yada güzergahını değiştirerek göl çanağına ulaşması engellenmektedir. Bu nedenle sondaj, yarma, galeri yöntemi ile olmayan mermer çıkartılma faaliyetinde mermerin kesilmesi ve işlenmesinde bile hiçbir zararının olmadığını söylemek mümkün değildir.

Madencilik faaliyetlerinin doğada yapacağı olumsuz müdahaleler sonucunda erozyon ve çökeltme olaylarında ve kimyasal dengelerde birtakım değişimlerin ortaya çıkabileceği, doğal akış yönünün ve akış hacminin döngüyü olumsuz etkileyeceği gerçeği ile su havzalarında her türlü maden arama ve işletilmesine izin verilmemelidir.

Özet olarak; madencilik faaliyeti, yapısı gereği, ağır metal kirliliği ve diğer kirliliğe yol açan bir faaliyettir. Bu nedenle, su havzalarında kirlenmeye yol açacağı çok açıktır. Burada sağlanmaya çalışılan su kirliliğinin önlenmesi mi yoksa, madencilik faaliyetinin kolaylaştırılması mı anlaşılammaktadır. Hiçbir ekonomik değer insan ve canlı yaşamından daha önemli olmadığı göz önüne alındığında, su havzalarında madencilik faaliyetine izin verilmesi kamu yararına açıkça aykırılık oluşturmaktadır. AMAÇ önünden hukuka aykırıdır.

22.) Madde-61,64,65, 66,67;

Kıyı Alanları, Sahil Şeritleri ve Karasularında Madencilik Faaliyetleri"ni düzenleyen Onbirinci Bölümde, Madde 61 ile "Kıyılarda ve sahil şeritlerinde, müktesep haklar korunmak kaydıyla 3621 sayılı Kıyı Kanunu ve 1380 sayılı Su Ürünleri Kanunu hükümlerine aykırı madencilik faaliyetlerinde bulunulamaz." hükmü "Genel İlke" olarak belirtilemekle birlikte, "ilgili kurum" ya da "ilgili Bakanlık" ifadeleri açıkça belirtilmemiştir.

Anayasa'nın 43.maddesine göre; "...Kıyılar, Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Deniz, göl ve akarsu kıyılarıyla, deniz ve göllerin kıyılarını çevreleyen sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararı gözetilir..." 3621 sayılı Kıyı yasası'nın 5. maddesine göre; "...Kıyılar, Devletin hüküm ve tasarrufu altındadır. Kıyılar, herkesin eşit ve serbest olarak yararlanmasına açıktır. Kıyı ve sahil şeritlerinden yararlanmada öncelikle kamu yararı gözetilir..."

Anayasanın ve Kıyı Yasası'nın bu düzenlemeleri karşısında, bu alanlarda, "kazanılmış hak" kavramının geçerliliği yoktur.

Kıyı Yasası'nın 6.maddesine göre; "...Kıyı, herkesin eşitlik ve serbestlikle yararlanmasına açık olup, buralarda hiçbir yapı yapılamaz; duvar, çit, parmaklık, tel örgü, hendek, kazık ve benzeri engeller oluşturulamaz. Kıyılarda, kıyıyı değiştirecek boyutta kazı yapılamaz; kum, çakıl vesaire alınamaz veya çekilemez. Kıyılara moloz, toprak, curuf, çöp gibi kirlenmeye etkisi olan atık ve artıklar dökülemez..."

Yasanın bu sınırlamalarına karşın, yönetmeliğin 64. maddesinde maden ruhsat sahiplerine, maden arama faaliyeti yapma olanağı tanınmıştır. Üstelik her hangi bir ÇED çalışması olmadan bu alanlarda "sondaj, yarma, galeri açma" gibi kıyıları bozacak faaliyetlere izin verilmesi düzenlenmiştir.

Yönetmeliğin 65. maddesi ile madencilik faaliyetine izin verileceği, 66. maddesi ile de bu faaliyetler için tesislerin yapımına izin verileceği düzenlenmiştir.

Burada da madencilik söz konusu olunca, yasadaki tüm yasaklar, sınırlamalar yok sayılmıştır.

"Eriyik halde maden üretimi ve tesisleri" başlıklı 67 nci maddede yer alan "Deniz, göl ve akarsulardan ortam veya rezervuarının doğal dengesini bozmadan eriyik halde mineral içeren su alınarak, maden üretimi yapılabilir." hükmündeki, "doğal dengeyi bozmadan" koşulunun nasıl yerine getirileceğine açıklık getirilmesi gerekmektedir. Doğal dengenin bozulması durumunda uygulanacak yaptırımların da düzenlemede yer alması bir zorunluluktur.

NEDEN, KONU, AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

23.) Madde- 69, 70,71;

Yönetmeliğin 12.Bölümünde "Kültür ve Turizm Koruma ve Gelişim Bölgeleri ve Turizm Merkezlerinde Madencilik Faaliyetleri" düzenlenmiştir.

Diğer alanlarda olduğu gibi, yönetmeliğin 69.maddesi ile bu alanlarda da herhangi bir ÇED çalışması yapılmadan "sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri"ne izin verileceği düzenlenmiştir. Çevresel etki değerlendirmesi yapılmadan yapılacak bu faaliyetler sonucu özellikli olan bu alanların, özelliğini kaybedeceği aşıkardır.

Yasanın 71. maddesi ile "kültür ve turizm koruma ve gelişim bölgeleri ile turizm merkezleri belirlenmesinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın görüşünün alınması" öngörülmektedir. Bu düzenleme ile de bu tür alanların madencilğe feda edileceği anlaşılmaktadır.

YETKİ, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

24.) Madde-77/3, 77/5, 78/1, 80, 81;

"Gayrisihhi Müesseselerde İzinler" başlıklı Ondördüncü Bölümde yer alan 77. maddenin 3.fıkrasında, "...Maden ruhsatı alındıktan sonra imar alanları içine alınan madencilik faaliyetlerine ilgili yerel merci, müktesep hakları dikkate alarak izin verir.." düzenlemesi ile maden ruhsatına kutsallık atfedilmiştir. Yukarıda belirtildiği gibi idare hukukunda "kazanılmış hak" ilkesi geçerli değildir.

Beşinci fıkra ile de belediye ve mücavir alanlar dışındaki madencilik faaliyeti için gereken geçici tesisler, imar planı yapılmadan inşa edilebilecektir. Madencilik faaliyetinin rezervin tükenmesine kadar süreceği göz önüne alındığında, bütün tesisler geçici olarak değerlendirilebilir. Bunun sonunda imar planı yapılmadan, başka bir belge alınmadan inşaat izni verilecektir. Plansız yapılaşma tarımsal alanların yok olmasına yol açacaktır.

(Madde 78/l) Bu düzenleme ile ÇED olumlu kararı almış olan gayri sıhhi müesseseler için başka bir araştırmaya gerek kalmadan açılma ruhsatı verilmesi sağlanmaya çalışılıyor.

(Madde-80)Burada da 10 gün içinde açılma ruhsatı verilmesi düzenlenmiş. Ne bu hız,? Bir birinci sınıf gayri sıhhi müessese için bu kadar kısa bir süre yapılacak inceleme sağlıklı bir inceleme olabilir mi?

(Madde-81) Maden İşletme Ruhsatlar alanları ve ilgili tesisler madencilik faaliyet alanı olarak, var olan Çevre Düzeni planı ve imar planlarına, işleneceği düzenlenmiştir. Burada da Çevre Düzeni Planı ve İmar Planları ile amaçlanan kamu yararı madencilik için feda edilmiştir.

Ondördüncü bölümde, Madencilik İzin Yönetmeliği kendini başka yasa ve yönetmeliklerin yerine koyup, gayri sıhhi müesseselere verilecek izinleri düzenlemeye kalkıyor. Yaşa ile yapılmayan Yönetmelik ile gerçekleştirilmeye çalışılmaktadır.

KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

25.) Madde; 85,86,87:

Madencilik faaliyetleri geniş alanlar kaplayabilmekte, işletme esnasında faaliyetin doğası gereği geniş alanlar etkilenmekte veya tahrip olmaktadır. Madencilik faaliyetleri önemli çevresel riskleri olan ve ancak çevresel önlemlerin büyük dikkat ve özenle alınması sonucu kamu yararına yürütülebilecek hizmetlerdendir. Maden drenaj suları başta olmak üzere, madencilik faaliyetleri sonrasında oluşan her türlü katı, sıvı ve gaz atıkların çevre mevzuatına uygun bir şekilde bertaraf edilmesi gerekmektedir. Madencilik faaliyetinin sürdürülebilir kalkınma ilkeleri çerçevesinde ve çevresel risklerinin en aza indirilebilmesi için kullanılan en önemli araç Çevresel Etki Değerlendirmesi (ÇED)dir.

Çevresel Etki Değerlendirmesi ile Madencilik Faaliyetleri başlıklı Onbeşinci Bölümü ile madencilik faaliyetlerinde ÇED sürecini dışlayan bir muafiyet ve dokunulmazlık alanı yaratılmaktadır.

Yönetmeliğin 85. maddesinin b bendinde; "...Çevresel Etki Değerlendirmesi Olumlu" ya da Çevresel Etki Değerlendirmesi Gerekli Değildir kararı verildikten sonra, proje sahibi tarafından çevresel etki değerlendirme raporu veya proje tanıtım dosyasında taahhüt edilen hususlara uyulmadığının tespit edilmesi durumunda, söz konusu taahhütlere uyulması için Çevre ve Orman Bakanlığınca bir defaya mahsus olmak üzere süre verileceği, bu süre sonunda taahhüt edilen hususlara uyulmaz veya gerekli önlemler alınmaz ise faaliyetin durdurulması için Genel Müdürlüğe bilgi verileceği ve Genel Müdürlük tarafından faaliyetin durdurulacağı..." düzenlenmiştir.

Düşünün bir kere, "...faaliyete başlamış işletme, ÇED raporu veya proje tanıtım dosyasındaki taahhütlerine uymuyor, yani çevre ve insan sağlığı için çok büyük riskler ortaya çıkıyor, işletmenin faaliyeti durdurulmuyor, taahhütlerine uyması için süre veriliyor. Süre de belli değil. Süre sonunda da ancak Maden İşleri Genel Müdürlüğü faaliyeti durdurabiliyor..." Bunun anlamı, çevre sağlığı ve canlı yaşamının madencilik faaliyetlerine feda edilmesi demektir.

Yönetmeliğin 86. ve 87.maddelerinde, ÇED uygulanacak projeler, Seçme, eime kriterleri uygulanacak projeler ile ÇED kapsamı dışındaki madencilik faaliyetlerinin neler olduğu düzenlenmiştir.

Örneğin; kazı ve döküm alanı "25 hektardan daha küçük olan açık maden işletmeler" ile "150 hektardan daha küçük açık işletme yöntemi ile kömür çıkartılması" ve "100.000 m3/yıl kapasitenin altındaki I.ve II. Grup madenlerin üretimi ve her türlü işleminden geçirilmesi" faaliyetlerinin ÇED kapsamı dışında tutulmuştur.

Yönetmeliğin bu düzenlemeleri ile Anayasa'nın 56.maddesindeki devlete yüklenen "çevre sağlığını korumak, çevre kirlenmesini önlemek görevi" görmezden gelinmiştir..

YETKİ, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

26.) Madde-88,89;

"Sulak Alanlarda Madencilik faaliyeti"ni düzenleyen Onaltıncı Bölümün yasal dayanağı yoktur. Çünkü Maden Yasası'nın 7.maddesinde, sulak alanlarda madencilik yapılmasına ilişkin bir hüküm Yasa'da yer almamaktadır.

Böyle olduğu halde, 88. madde ile sulak alanların özelliğinin kaybolmasına yol açacak sondaj, yarma, galeri gibi maden arama faaliyetleri her hangi bir çevresel etki değerlendirme çalışması yapılmadan yapılabilecektir.

NEDEN, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

27.) Madde-90;

"Bu Yönetmelik kapsamında izin verilmiş alanlardaki madencilik faaliyetlerini ilgili bakanlıklar ve diğer kamu kurum ve kuruluşları kendi mevzuatı kapsamında denetleyebilir. Yapılan denetimlerde maden ruhsat alanlarında bu Yönetmelik esaslarına uygun çalışılmadığının tespiti halinde, ilgili bakanlık ya da kamu kurum ve

kuruluşu tarafından bu Yönetmelik çerçevesinde yapılacak işlemler Genel Müdürlüğe bildirilir. Bu Yönetmelik hükümlerine aykırı faaliyette bulunulduğunun tespit edilmesi halinde önlemler alınincaya kadar Genel Müdürlük tarafından bu alanda madencilik faaliyetleri durdurulur.

Bu Yönetmelik kapsamında Genel Müdürlükçe verilen işletme iznine dayalı olarak sürdürülen madencilik faaliyetleri, kanunlarda yer alan hükümler haricinde durdurulamaz”.

Yönetmeliğin bu maddesinde de madencilik faaliyetini denetlemekle görevli olan bakanlıkların, kamu kurum ve kuruluşlarının denetimi tanınmış gibi gözükmese de denetim sonunda her hangi bir yaptırım uygulamaları söz konusu olmadığından, bu denetimlerin yapılamayacağı ortadadır. Bu konuda tek yetkili Maden İşleri Genel Müdürlüğü olarak kabul edilmiştir. Maden işleri Genel Müdürlüğü'ne de sınırlı bir biçimde faaliyetin durdurulması yetkisi tanınmıştır.

YETKİ, KONU ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

28- Geçici Madde -1;

“20/11/1981 tarihli ve 2560 sayılı İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun 20 nci maddesi gereğince büyükşehir belediye başkanlıklarının ilgili genel müdürlüklerince çıkarılan su havzaları koruma yönetmelikleri, Çevre ve Orman Bakanlığının uygun görüşü alınarak bu Yönetmelik hükümleri doğrultusunda en geç altı ay içinde yeniden düzenlenir”.

Yönetmeliğin bu hükmü ile “içme suyu havzalarının korunmasına” ilişkin yönetmelik yapma yetkisi olan Büyükşehir Belediyelerinin yetkileri Çevre ve Orman Bakanlığına bırakılmıştır.

Bilindiği gibi; 5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Yasasına göre Büyükşehir Belediyeleri sınırları içinde yaşayan yurttaşların içme suyunu sağlayan havzaların korunması için alınması gereken önlemleri almakla asıl görevli olan Büyükşehir Belediyeleridir. Büyükşehir Belediyeleri'nin bu yasal görev ve yetkisi, dava konusu yönetmeliğin yukarıdaki düzenlemesi ile ortadan kaldırılmıştır.

YETKİ ve AMAÇ yönünden hukuka aykırıdır.

C- YÜRÜTMİYİ DURDURMA İSTEMİ;

Yukarıda açıklandığı gibi yönetmeliğin tamamı; ulusal mevzuata ve T.C.taraf olduğu uluslararası sözleşmelere dolayısıyla açıkça hukuka aykırıdır;

1972 Stockholm Birleşmiş Milletler İnsan Çevresi Konferansı Deklarasyonu'nun 1. maddesine göre; “...İnsanın, hürriyet, eşitlik ve yeterli yaşam koşullarını sağlayan onurlu ve refah içinde bir çevrede yaşamak temel hakkıdır. İnsanın bugünkü ve gelecek nesiller için çevreyi korumak ve geliştirmek için ciddi bir sorumluluğu vardır...”, 2. maddesine göre de; “...bugünkü ve gelecek nesiller için ihtiyaca göre özenli planlama veya yönetim ile dünyanın doğal kaynakları, hava, su, toprak, flora ve fauna dahil, özellikle de doğal ekosistemleri temsil eden örnekler korunmalıdır...”

Anayasa'nın 17/1. maddesine göre; “.. Herkes yaşama, maddi ve manevi varlığını koruma ve geliştirme hakkına sahiptir..”

Anayasa'nın 56/2 maddesine göre de “...çevreyi geliştirmek, çevre sağlığını korumak ve çevre kirlenmesini önlemek Devletin ve vatandaşların ödevidir...” Anayasanın 56. Maddesi ile sadece bizlerin değil, gelecek nesillerin de yaşama hakkı güvence altına alınmıştır.

Yukarıda ayrıntılı olarak açıklandığı gibi, dava konusu edilen yönetmeliğin hukuka aykırılığı açıktır. Özet olarak yönetmelikle, “madencilik (madencilerin) önündeki engelleri kaldırmak” amaçlanmıştır. Çevre sağlığını korumak, çevre kirlenmesini

önlemenin gerekliliği dolayısıyla insan ve canlı yaşamı yok sayılmıştır. Oysa hiçbir ekonomik değer; insan ve canlı yaşamından daha önemli değildir.

Hukuka aykırı olan bu yönetmeliğin uygulanması halinde doğada ve insan yaşamında yaratacağı zararların giderimi olanaksızdır.

2577 Sayılı Yasanın 27/2. maddesindeki iki koşul da gerçekleştiğinden, dava konusu işlem hakkında, zaman geçirmeden yürütmenin durdurulmasına karar verilmesi gerekmektedir

D- HUKUKSAL NEDENLER :

1972 B.M. Stockholm Deklarasyonu 1 ve 2. maddeleri, AİHS'nin 2. ve 8. maddeleri, Anayasa'nın 2., 6., 7., 11., 17., 43., 45., 56., 63., 90. ve 168. maddeleri, 2577 Sayılı Yasa, Çevre Yasası, Mera Yasası, Kıyı Yasası, Kültür ve tabiat Varlıklarını Koruma yasası, 2560 Sayılı Yasa, 5216 Sayılı Yasa'nın ilgili maddeleri ile Türkiye'nin taraf olduğu diğer uluslararası şözleşmeler ve diğer ulusal mevzuat

E- SONUÇ VE İSTEM :

Yukarıda açıklanan nedenlerle; "3213 Sayılı Maden yasası'nın 7.maddesine göre, Bakanlar Kurulu tarafından 24.05.2005 tarih ve 2005/9013 sayılı kararı ile kararlaştırılan, Resmi Gazete'nin 21.06.2005 gün ve 25852 sayılı nüshasında yayımlanarak yürürlüğe giren Madencilik Faaliyetleri İzin Yönetmeliği'nin;

• YETKİ, BİÇİM ve AMAÇ yönlerinden hukuka aykırı olduğundan yönetmeliğin bütünü hakkında,

• Yönetmeliğin bütünü hakkındaki hukuka aykırılık itirazımızın yerinde bulunmaması halinde ise; yönetmeliğin; 4., 5/3., 6/1., 7., 8., 9/4,5., 17., 18., 19., 20/2,3,4. 21., 22., 23., 25/4., 26., 28., 29., 31., 33., 34., 35., 36., 37., 38., 39., 40., 41., 42., 44., 45., 47., 48., 49., 50., 51., 52., 53., 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61., 64., 65., 66., 67., 69., 70., 71., 77/3,5., 78/1., 80., 81., 85., 86., 87., 88., 89., 90., ve Geçici Madde-1. maddeleri hakkında,

teminat aranmaksızın, dava sonuna kadar YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASINA, yapılacak yargılama sonunda İPTALİNE, yargılama giderleri ile vekalet ücretinin davalı İdareye yükletilmesine karar verilmesini dileriz. Saygılarımızla.

Davacı/Davacılar Vekili

Av.Arif Ali Cangı

EKLERİ;

EK-1: 5177 Sayılı Yasa hakkında açılan İptal davası dilekçesi

EK-2: Danıştay 6. Dairesi'nin 13.02.2002 gün ve 2000/7657 E. 2002/1144 sayılı kararı,

EK-3: 7 adet Vekaletname

9.1.15. BERGAMA-OVACIK ALTIN MADENİ İLE İLGİLİ DAVAYA; TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI İLE KİMYA MÜHENDİSLERİ ODASI'NIN DA, DAVACILAR YANINDA KATILMASINA KARAR VERİLDİ-27.09.2005

İzmir 1.İdare Mahkemesi'nin 2004/1677 Esas sayılı davası ile yargılaması süren; "Çevre ve Orman Bakanlığı'nın, "İzmir, Bergama, Ovacık-Çamköy mevkiinde bulunan Newmont-Normandy Madencilik A.ř.'nin faaliyetine izin veren; 27.08.2004 tarih ve 6524-46062 sayılı, Nihai Çevresel Durum Değerlendirme Raporu ve eklerinde belirtilen hususlara uyulmak kaydıyla faaliyetinde sakınca olmadığı yolundaki

işlemi"nin iptali davasında, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası ile TMMOB Kimya Mühendisleri Odası'nın da davacılar yanında davaya katılmasına karar verildi.

Mahkeme tarafından verilen 27.09.2005 tarihli katılma kararında özetle şöyle denildi;

"...TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın TMMOB Kimya Mühendisleri Odası'nın Ana Yönetmeliklerinde belirlenen kuruluş amaçları ve görevleri dikkate alındığında, bu davanın konusunun, anılan meslek odalarının amaç ve görevlerini ilgilendirdiği sonucuna varıldığından, davacılar yanında davaya katılma istemlerinin kabulüne 27.09.2005 gününde oybirliğiyle karar verildi..."

Başkan Kudret Ulutürk Üye Esin Tan Üye Şerif Balcı"

Bu katılma kararı ile birlikte dava dosyasına TMMOB'a bağlı 5 odanın davacılar yanında katılmaları gerçekleşmiş oldu.

Davanın Tarafları Şöyle;

Davacılar : 1- Noyan Özkan, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası

2- Ömer Erlat,

3- Arif Ali Cangı (Kendi adına asaleten,diğer davacılar vekaleten)

Vekili : Av. Arif Ali Cangı,

Davacılar Yanında Daha önce Katılma İsteminde Bulunanlar :

1- TMMOB Çevre Mühendisleri Odası 2- TMMOB Metalurji Mühendisleri Odası,

3- TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası 4- TMMOB Kimya Mühendisleri Odası

5- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası

Vekilleri : Av.Arif Ali Cangı

Davalı : Çevre ve Orman Bakanlığı ANKARA

Davalı Yanında Katılan : Normandy Madencilik A.Ş.

Vekilleri : Av. Dr. Metin Günday, Av. Dr. Celal Erkut, Av. Hamdi Şehirlioğlu, Av. Selçuk Ömerbaş, Av. Dina Bekişoğlu

9.2. MEVZUAT ÇALIŞMALARIMIZ

ODA'mız dönem içinde, aşağıda belirtilen yönetmeliklerimizi hazırlayarak Resmi Gazete'de yayımlanmalarını sağlamıştır;

1-TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI ANA YÖNETMELİĞİ - 06.04.2005 Tarih, 25778 Sayılı Resmi Gazete

2-TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI TARIM ALET VE MAKİNELERİ PROJELENDİRME YETKİ BELGESİ YÖNETMELİĞİ 11.08.2005 tarih ve 25903 sayılı Resmi Gazete

3-TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI MESLEK İÇİ EĞİTİM, UZMANLIK VE BELGELENDİRME YÖNETMELİĞİ 08.11.2005 tarih ve 25987 sayılı Resmi Gazete

4-TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİ ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI SERBEST MÜŞAVİRLİK, MÜHENDİSLİK HİZMETLERİ VE BELGELENDİRME YÖNETMELİĞİ - 14.12.2005 tarih ve 26023 sayılı Resmi Gazete

Sözü edilen yönetmelikler, "Ziraat Mühendisliği, Ziraat Mühendisleri ODASI ve Seçilmiş TMMOB Tüzesi" kitabında yayımlandığından, Genel Kurul Çalışma Raporu'na dahil edilmemiştir.

10. DENETLEME KURULU RAPORU

10.1. DENETLEME KURULU RAPORU 39. DÖNEM

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası 39. Dönem Denetleme Kurulu görev süresi içinde Yönetim Kurulu'nun faaliyetlerini 7 defa denetlemiştir.

Söz konusu denetlemeler sonucunda Yönetim Kurulu Faaliyet ve çalışmalar incelenerek aşağıdaki sonuçlar çıkartılmıştır.

1. Yönetim Kurulu toplantılarını normal süresinde yapmaktadır ve alınan kararlar düzenli olarak Karar Defterine işlenmiştir.
2. Gelen giden evrak kayıtları düzenli olarak tutulmaktadır.
3. Harcamaların usulüne uygun olarak yapıldığı, muhasebe kayıtlarının düzenli olarak tutulduğu ve muhasebe usul ve esaslarına uygun olarak işlendiği görülmüştür.
4. Yapılan denetimlerde kasa defteri ile kasa kontrol edildiğinde günlük işlemlerin düzenli olarak yapıldığı, kasa defteri ile kasadaki miktarın tuttuğu görülmüştür.
5. 39. Dönemde Gaziantep, Erzurum, Denizli ve Muğla da Danışma Kurulu toplantıları düzenlenmiş teknik ve mesleki çalışmalar ile meslek dayanışması ve oda örgütlülüğü açısından bu toplantılar son derece başarılı geçmiş, Denetleme Kurulu Üyeleri de bu toplantılara katılarak şube saymanları ile toplantılar düzenlemişlerdir.
6. ODA'mız tarafından yayınlanan haber bülteni ve Tarım ve Mühendislik dergisi periyodik olarak yayınlanmıştır.
7. Oda personelinin disiplinli ve özverili çalışmaları dönem boyunca devam etmiştir.
8. e-zmo projesi kapsamında Şubeler ile bilgisayar ağı kurulmuş, şube çalışanlarına gerekli eğitim verilmiş, şubelerde yapılan çalışmaların bir çoğunun elektronik ortama aktarılması yönünde gerekli teknik altyapı çalışmaları başlatılmış üyelere oda haberlerinin mail ile ulaştırılması sağlanmıştır.
9. Odamızın Ana Yönetmeliği hazırlanarak Resmi Gazete de yayınlanmıştır.
10. Dönem içinde 6. Teknik Kongre düzenlenmiş ve kitapları bastırılmıştır.
11. Dönem içinde gerek şubelerimiz gerekse genel merkezimiz tarafından pek çok, sempozyum, panel ve konferanslar düzenlenmiştir.
12. Süreli yayınlar dışında bir dizi kitap yayınlanarak meslektaşlarımıza ulaştırılmıştır.
13. Oda' mız Hukuk Mücadelesi çalışmaları çerçevesinde birçok, dava açmış, bazı davalarda müdahil olmuş ve bazı davaları kazanmıştır.
14. Yazılı basın ve görsel basında Odamız çalışmaları yer almış, Türk Tarımı ile AB uyum süreci çerçevesinde Türk Tarımı ve etkileri konusunda etkin bir çalışma yürütülerek kamuoyu aydınlatılmaya çalışılmıştır.
15. Odamız Kurumsal etkinliğinin sağlanması açısından gelir kaynaklarının önemli olduğu bu nedenle gelir artırıcı önlemlerin alınması ve mali disiplinin sağlanması faydalı olacaktır.
16. Odamız tarafından daha önceden kullanılan büronun yetersizliği ve ihtiyaca cevap vermemesi neticesinde aynı binadan bir daire kiralanarak, daha uygun bir çalışma ortamı yaratılmıştır.

17.Oda lokalinin bulunduğu dairede bir tadilat yapılarak daha geniş bir mekan meslektaşlarımızın hizmetine sunulmuştur.

18. Dönemde Öğrenci Kurultayı düzenlenmiş 30 Fakülteden geniş çaplı katılım sağlanarak , öğrencilerin meslek dayanışması ve oda örgütlülüğü yönündeki motivasyonu sağlanmıştır.

19.Üye aidatlarının toplanmasında mail- order sistemine geçilmiş bu uygulama aidat toplama oranlarını ve borçların tahsilatını kolaylaştırmıştır.

20.Bu dönem içerisinde Adana, Mersin, Konya, Trabzon, Kahramanmaraş Şubelerimiz yeni bina almıştır.

21. Aidatlarını, çeşitli uyarılara rağmen ödemeyen üyelerden icra yoluyla tahsilata başlanmış olup, uygulamanın yaygınlaştırılması borcunu ödeyen üyeler açısından oluşan haksızlığı giderecek ve Oda gelirlerini arttıracaktır.

22. Genel Merkez paylarını zamanında Genel Merkez hesabına aktarılması büyük önem taşımaktadır.

23. Şubelerin ve Temsilciliklerin hesapları ve raporları incelenmiş, yanlışlıklar ve hatalar Sayman a iletilerek çözülmeye çalışılmıştır.

24. Demirbaş defterinin gözden geçirilerek bilgisayar ortamına aktarılması faydalı olacaktır.

25. Şubelerin ve İl Temsilciliklerinin Genel Merkez payını her ay ilk 10 günü içerisinde göndermeleri sağlanmalıdır.

26.Dönem içinde kurulumuza intikal eden herhangi bir şikayet, ihtilaf veya çözümsüzlük olmamıştır.

27.Bütün bu faaliyetler sonucunda oluşan 39. Dönem bilançosu ve gelir gider tablosu ekte sunulmuştur.

28.Bu vesile ile 39. Dönem Denetleme Kurulu Raporunu bilgi, taktir ve ibralarınıza arz ederiz.

GÜLAY SUBAŞI

ARGUN BARAN

BÜLENT TORUNBALCI

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
BİLANÇO 01/01/2004 - 31/12/2004

11. BİLANÇO VE BÜTÇE TASARISI

AKTİF (VARLIKLAR)

Açıklama	Önceki Dönem		Cari Dönem		
I - DÖNEN VARLIKLAR			342.091,67		359.922,38
A - HAZIR DEĞERLER		337.296,07		333.101,59	
01 - Kasa	4.408,50			3.593,78	
03 - Bankalar	156.514,93			264.140,66	
05 - Diğer Hazır Değerler	176.372,64			65.367,15	
E - STOKLAR		3.700,60		25.820,80	
07 - Verilen Sipariş Avansları	3.700,60			25.820,80	
H - DİĞER DÖNEN VARLIKLAR		1.095,00		1.000,00	
05 - İş Avansları	1.095,00			1.000,00	
07 - Sayım ve Tesellüm Noksanları	0,00			0,00	
II - DURAN VARLIKLAR			77.969,77		86.879,59
A - TİCARİ ALACAKLAR		28,80		28,80	
04 - Verilen Depozito ve Teminatlar	28,80			28,80	
D - MADDİ DURAN VARLIKLAR		77.940,97		86.850,79	
03 - Binalar	37.811,80			37.811,80	
06 - Demirbaşlar	43.835,83			52.745,65	
08 - Birikmiş Amortismanlar (-)	-3.706,66			-3.706,66	
AKTİF (VARLIKLAR) TOPLAMI		420.061,44		446.801,97	

PASİF (KAYNAKLAR)

I - KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR			-69.543,21		-26.116,77
B - TİCARİ BORÇLAR		29,57		1.864,00	1.864,00
01 - Satıcılar	29,57			1.864,00	
C - DİĞER BORÇLAR		2.083,79		1.395,79	1.395,79
05 - Diğer Çeşitli Borçlar	2.083,79			1.395,79	
F - ÖDENECEK VERGİ VE DİĞER YÜKÜMLÜLÜKLER		8.155,30		10.197,36	
01 - Ödenecek Vergi ve Fonlar	3.884,12			5.496,86	
02 - Ödenecek Sosyal Güvenlik Kesintileri	4.271,19			4.700,50	
I - DİĞER KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR		-79.811,88		-39.573,92	
03 - Merkez ve Şubeler Cari Hesabı	-79.811,88			-39.764,41	
04 - Sayım ve Tesellüm Fazlaları	0,00			190,49	
III - ÖZKAYNAKLAR			489.604,66		472.918,74
D - GEÇMİŞ YILLAR KARLARI		416.422,11		489.604,66	
E - GEÇMİŞ YILLAR ZARARLARI (-)		0,00		0,00	
F - DÖNEM NET KARI (ZARARI)		73.182,54		-16.685,92	
PASİF (KAYNAKLAR) TOPLAMI		420.061,44		446.801,97	

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
BİLANÇO 01/01/2005 - 31/12/2005

AKTİF (VARLIKLAR)

Açıklama	Önceki Dönem		Cari Dönem	
I - DÖNEN VARLIKLAR			359.922,38	452.418,63
A - HAZIR DEĞERLER		333.101,59		451.069,95
01 - Kasa	3.593,78		1.247,44	
03 - Bankalar	264.140,66		380.632,75	
05 - Diğer Hazır Değerler	65.367,15		69.189,76	
E - STOKLAR		25.820,80		1.000,00
07 - Verilen Sipariş Avansları	25.820,80		1.000,00	
H - DİĞER DÖNEN VARLIKLAR		1.000,00		348,68
05 - İş Avansları	1.000,00		0,00	
07 - Sayım ve Tesellüm Noksanları	0,00		348,68	
II - DURAN VARLIKLAR			86.879,59	94.324,96
A - TİCARİ ALACAKLAR		28,80		883,80
04 - Verilen Depozito ve Teminatlar	28,80		883,80	
D - MADDİ DURAN VARLIKLAR		86.850,79		93.441,16
03 - Binalar	37.811,80		37.811,80	
06 - Demirbaşlar	52.745,65		59.336,02	
08 - Birikmiş Amortismanlar (-)	-3.706,66		-3.706,66	
AKTİF (VARLIKLAR) TOPLAMI		446.801,97		546.743,59

PASİF (KAYNAKLAR)

I - KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR			-26.116,77	-127.149,95
B - TİCARİ BORÇLAR		1.864,00		0,00
01 - Satıcılar	1.864,00		0,00	
C - DİĞER BORÇLAR		1.395,79		695,79
05 - Diğer Çeşitli Borçlar	1.395,79		695,79	
F - ÖDENECEK VERGİ VE DİĞER YÜKÜMLÜLÜKLER		10.197,36		11.552,31
01 - Ödenecek Vergi ve Fonlar	5.496,86		7.421,99	
02 - Ödenecek Sosyal Güvenlik Kesintileri	4.700,50		4.130,32	
I - DİĞER KISA VADELİ YABANCI KAYNAKLAR		-39.573,92		-139.398,05
03 - Merkez ve Şubeler Cari Hesabı	-39.764,41		-139.398,05	
04 - Sayım ve Tesellüm Fazlaları	190,49		0,00	
III - ÖZKAYNAKLAR			472.918,73	673.913,54
D - GEÇMİŞ YILLAR KARLARI		489.604,65		489.604,66
E - GEÇMİŞ YILLAR ZARARLARI (-)		0,00		-16.685,92
F - DÖNEM NET KARI (ZARARI)		-16.685,92		200.994,80
PASİF (KAYNAKLAR) TOPLAMI		446.801,97		546.763,59

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
AYRINTILI GELİR TABLOSU
01/01/2004 - 31/12/2004

Açıklama	Önceki Dönem		Carî Dönem	
A - BRÜT SATIŞLAR		603.538,85		843.847,30
01 - Yurtiçi Satışlar	603.538,85		843.847,30	
B - SATIŞ İNDİRİMLERİ (-)		0,00		2.821,00
01 - Satıştan İndeler (-)	0,00		2.821,00	
C - NET SATIŞLAR		603.538,85		841.026,30
BRÜT SATIŞ KARI VEYA ZARARI		603.538,85		841.026,30
E - FAALİYET GİDERLERİ (-)		573.214,86		937.692,81
03 - Genel Yönetim Giderleri	573.214,86		937.692,81	
FAALİYET KARI VEYA ZARARI		30.323,99		-96.666,51
F - DİĞER FAALİYETLERDEN OLAĞAN GELİR VE KARLAR		123.701,22		79.980,59
03 - Faiz Gelirleri	117.101,82		69.798,53	
10 - Diğer Olağan Gelir ve Karlar	6.599,40		10.182,06	
OLAĞAN KAR VEYA ZARAR		154.025,21		-16.685,92
DÖNEM KARI VEYA ZARARI		154.025,21		-16.685,92
DÖNEM NET KARI VEYA ZARARI		154.025,21		-16.685,92

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
AYRINTILI GELİR TABLOSU
01/01/2005 - 31/12/2005

Açıklama	Önceki Dönem		Carli Dönem	
A - BRÜT SATIŞLAR		843.847,30		1.016.859,47
01 - Yurtiçi Satışlar	843.847,30		1.016.859,47	
B - SATIŞ İNDİRİMLERİ (-)		2.821,00		1.977,00
01 - Satıştan İndeler (-)	2.821,00		1.977,00	
C - NET SATIŞLAR		841.026,30		1.014.882,47
BRÜT SATIŞ KARI VEYA ZARARI		841.026,30		1.014.882,47
E - FAALİYET GİDERLERİ (-)		937.692,81		879.826,49
03 - Genel Yönetim Giderleri	937.692,81		879.826,49	
FAALİYET KARI VEYA ZARARI		-96.666,51		135.055,98
F - DİĞER FAALİYETLERDEN OLAĞAN GELİR VE KARLAR		79.980,59		65.938,82
03 - Faiz Gelirleri	69.798,53		56.872,16	
10 - Diğer Olağan Gelir ve Karlar	10.182,06		9.066,66	
OLAĞAN KAR VEYA ZARAR		-16.685,92		200.994,80
DÖNEM KARI VEYA ZARARI		-16.685,92		200.994,80
DÖNEM NET KARI VEYA ZARARI		-16.685,92		200.994,80

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
2004 YILI GELİRLERİ

ÜYE GELİRLERİ		819.798,20
* Aidat Gelirleri	103.748,03	
* Kayıt Gelirleri	69.718,00	
* Kimlik Belgesi Gelirleri	12.978,00	
* Oda Üyelik Belgesi Gelirleri	6.772,50	
* SMM Belgesi Onay Gelirleri	50,00	
* Büro Tescil Onay Gelirleri	525,00	
* Bilirkişi Gelirleri	63.974,18	
* Sorumlu Yöneticilik Belgesi Gelirleri	100.793,00	
* Diğer Üye Gelirleri	6.613,07	
* Şube ve Temsilcilik Gelirleri	454.626,43	
SATIŞ GELİRLERİ		1.451,50
* Kitap Gelirleri	1.183,00	
* Rozet Gelirleri	260,50	
* Amblem Gelirleri	8,00	
BALO VE REKLAM GELİRLERİ		7.350,00
* Balo Gelirleri	4.350,00	
* Reklam Gelirleri	3.000,00	
DİĞER GELİRLER		15.247,60
* Bağış ve Yardım Gelirleri	4.626,50	
* Diğer Çeşitli Gelirler	10.621,10	
FAİZ GELİRLERİ		69.798,53
* Vadeli Mevduat Faizleri	69.608,80	
* Vadesiz Mevduat Faizleri	189,74	
DİĞER OLAĞAN GELİR VE KARLAR		9.762,00
* İş Yeri Kira Gelirleri	9.762,00	
T O P L A M		923.407,84

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
2004 YILI GİDERLERİ

MEMUR ÜCRET VE GİDERLERİ		137.752,39
DIŞARDAN SAĞLANAN FAYDA VE HİZMETLER		235.831,60
* Elektrik Giderleri	3.110,68	
* Su Giderleri	1.784,70	
* Yakıt Giderleri (Doğalgaz, Fuel Oil...)	871,43	
* Bakım Onarım Giderleri	19.791,48	
* Posta Giderleri	4.940,34	
* Haberleşme Giderleri	23.613,42	
* Kargo Giderleri	40.147,01	
* İlan ve Reklam Giderleri	2.636,02	
* Serbest Meslek Giderleri	9.342,67	
* Nakliye Giderleri	65,00	
* Balo Giderleri	9.654,44	
* Sempozyum, Panel ve Seminer Giderleri	61.784,35	
* Basım ve Yayımlar Giderleri	56.333,05	
* Kurs ve Eğitim Giderleri	225,80	
* Temizlik Giderleri	355,65	
* Fuar ve Tanıtım Giderleri	170,00	
* Tercüme Giderleri	1.005,56	
ÇEŞİTLİ GİDERLER		563.562,06
* İş Yeri Aidat Giderleri	940,50	
* Şehir İçi Ulaşım Giderleri	5.584,33	
* Yurtiçi Yol ve Seyahat Giderleri	61.543,93	
* Noter Giderleri	410,78	
* Mahkeme Giderleri	892,00	
* Havale Giderleri	204,76	
* Demirbaş Eşya Giderleri	1.699,48	
* Gazete, Dergi ve Kitap Giderleri	1.900,05	
* Kırtasiye Giderleri	4.784,34	
* Malzeme Giderleri	8.108,18	
* Temsil Giderleri	14.360,55	
* Genel Kurul Giderleri	10.360,73	
* Pul Giderleri	114,00	
* Banka Giderleri	115,18	
* Büro Giderleri	2.779,70	
* Bağış ve Yardımlar Giderleri	3.719,06	
* Yazılım ve Donanım Giderleri	3.720,20	
* Üst Birlük Aidat Giderleri	26.810,00	
* Yönetim Kurulu Giderleri	951,14	
* Bant, Kaset, Disket ve Film Giderleri	2.358,75	
* Rozet, Amblem ve Kimlik Kartı Giderleri	1.062,00	
* Gecikme Zamları ve Para Cezaları	48,48	
* Fotokopi ve Ozalit Giderleri	423,85	
* Şube ve Temsilciliklere Yapılan Giderler	13.471,77	
* TMMOB Bina Alım Fonu	5.081,75	
* Burs Giderleri	4.833,33	
* Ödül Giderleri	2.749,50	
* Diğer Çeşitli Giderler	21.831,53	
* Şube ve Temsilcilik Giderleri	362.702,21	
VERGİ RESİM VE HARÇLAR		546,76
T O P L A M		937.692,81

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
2005 YILI GELİRLERİ

ÜYE GELİRLERİ		1.005.034,47
* Aidat Gelirleri	158.362,65	
* Kayıt Gelirleri	105.034,00	
* Kimlik Belgesi Gelirleri	19.432,50	
* Oda Üyelik Belgesi Gelirleri	16.355,00	
* SMM Belgesi Onay Gelirleri	250,00	
* Büro Tescil Kaydı Gelirleri	200,00	
* Büro Tescil Onay Gelirleri	200,00	
* Bilirkişi Gelirleri	83.763,51	
* Sorumlu Yöneticilik Belgesi Gelirleri	141.310,50	
* Kredi Kartı ile Tahsil Edilen Üye Gelirleri	205.274,70	
* Diğer Üye Gelirleri	29.404,10	
* Şube ve Temsilcilik Gelirleri	245.447,51	
SATIŞ GELİRLERİ		4.294,50
* Kitap Gelirleri	4.290,50	
* Rozet Gelirleri	4,00	
BALO VE REKLAM GELİRLERİ		5.310,00
* Balo Gelirleri	5.310,00	
DİĞER GELİRLER		2.220,50
* Bağış ve Yardım Gelirleri	2.138,00	
* Diğer Çeşitli Gelirler	82,50	
FAİZ GELİRLERİ		56.872,16
* Vadeli Mevduat Faizleri	56.872,16	
DİĞER OLAĞAN GELİR VE KARLAR		9.066,66
* İş Yeri Kira Gelirleri	9.066,66	
T O P L A M		1.082.798,29

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI
2005 YILI GİDERLERİ

MEMUR ÜCRET VE GİDERLERİ		206.610,90
DIŞARDAN SAĞLANAN FAYDA VE HİZMETLER		332.482,24
* Elektrik Giderleri	3.593,95	
* Su Giderleri	2.058,80	
* Yakıt Giderleri (Doğalgaz, Fuel Oil...	2.227,09	
* Bakım Onarım Giderleri	65.548,16	
* Posta Giderleri	170,35	
* Haberleşme Giderleri	26.102,18	
* Kargo Giderleri	58.958,15	
* İlan ve Reklam Giderleri	601,68	
* Serbest Meslek Giderleri	11.723,34	
* Nakliye Giderleri	55,00	
* Balo Giderleri	9.837,05	
* Sempozyum, Panel ve Seminer Giderleri	67.531,37	
* Basım ve Yayımlar Giderleri	82.642,78	
* Temizlik Giderleri	365,95	
* Tercüme Giderleri	1.066,39	
ÇEŞİTLİ GİDERLER		340.164,35
* Kira Giderleri	5.384,64	
* İş Yeri Aidat Giderleri	2.516,00	
* Şehir İçi Ulaşım Giderleri	3.299,66	
* Yurtiçi Yol ve Seyahat Giderleri	60.058,80	
* Noter Giderleri	88,60	
* Mahkeme Giderleri	2.557,00	
* Havale Giderleri	797,34	
* Demirbaş Eşya Giderleri	24.013,52	
* Gazete, Dergi ve Kitap Giderleri	1.857,96	
* Kırtasiye Giderleri	6.174,45	
* Malzeme Giderleri	8.145,56	
* Temsil Giderleri	4.107,59	
* Genel Kurul Giderleri	574,70	
* Banka Giderleri	599,78	
* Büro Giderleri	6.042,15	
* Bağış ve Yardımlar Giderleri	255,55	
* Yazılım ve Donanım Giderleri	6.462,86	
* Üst Birlik Aidat Giderleri	34.765,00	
* Yönetim Kurulu Giderleri	536,15	
* Bant, Kaset, Disket ve Film Giderleri	345,00	
* Rozet, Amblem ve Kimlik Kartı Giderleri	3.732,34	
* Fotokopi ve Ozalit Giderleri	1.322,05	
* Şube ve Temsilciliklere Yapılan Giderler	218,25	
* Ödül Giderleri	1.249,59	
* Diğer Çeşitli Giderler	7.276,63	
* Şube ve Temsilcilik Giderleri	157.783,18	
VERGİ RESİM VE HARÇLAR		569,00
T O P L A M		879.826,49

11.1. 2004 YILI BÜTÇE TASARISI

Bilindiği üzere, Ülkemizde Ziraat Mühendislerinin Anayasal tek meslek kuruluşu olan Odamız; gerek mesleki hakları sağlamak ve korumak gerekse Ülkemiz teriminin sorunlarını gündeme getirerek ilgili yerlere ve kamuoyuna en geniş biçimiyle duyurulmasını sağlayacak etkinlikleri düzenlemek görevinin yanı sıra, mesleğimizi ilgilendiren ve güncellik arz eden konularda, ülke ve mesleğimizin çıkarları doğrultusunda oluşturduğu görüşlerini, olumlu sonuçlara ulaştırmak üzere ürettiği çözüm öneriyle birlikte ilgili kurum, kuruluş ve kişilere bir rapor halinde sunmak gibi görev ve yükümlülükleri üstlenmiş bulunmaktadır.

Odamızın üstlendiği bu görev ve yükümlülüklerini etkin ve sağlıklı bir şekilde yerine getirebilmesi, sorunların çözümünde yararlı çalışmalarını sürdürebilmesi ise, meslektaşlarımızın öncelikle birbirleriyle ve Odamızla oluşturacakları birlik, dayanışma ve Oda çalışmalarına her aşamada yapacakları etkin katılım ve destekle sağlanabileceği gibi, büyük ölçüde ekonomik yönden güçlendirilmesine de bağlıdır.

Çünkü:

1-Yapılan her etkinlik ve bunun sonuçlarının kalıcı olabilmesi açısından yayın haline getirilmesi; yayınların, çalışma alanları mesleğimizle ilgili kurum, kuruluş ve kişiler ile üyelerimize ulaştırılması, ülkemizde devamlı yükselme gösteren fiyatlar nedeniyle Odamızın önüne kaçınılmaz olan büyük ödemeleri çıkarmaktadır.

2- Herhangi bir plan ve programa dayandırılmadan açılan fakültelerimizin her yıl giderek artan mezun sayısına paralel olarak sayısı hızla artan üyelerimize sunulan hizmetler ile ortaya konulan etkinliklerin büromuz iş hacminde yarattığı artışlar, Odamızı daha çok kadrolu ve geçici personel çalıştırmaya, dolayısı ile daha çok personel ücreti ödemeye, daha çok SSK primumu ve gelir vergisi vermek zorunda bırakmaktadır.

3- Ayrıca üye sayımızdaki bu artışlar, yasa gereği üye sayısı üzerinden her yıl üst birliğimiz olan TMMOB'ne vermek zorunda olduğumuz birlik hissemizi de önemli ölçüde artırmaktadır.

Bu nedenlerle Yönetim kurulumuzca; 2004 yılı için üye aidatlarının 4.000.000 TL/Ay olması 2005 yılı aidatı için de enflasyon ve diğer gelişmeler dikkate alınarak belirleme yetkisinin seçilecek yeni Yönetim Kuruluna verilmesi önerilir. Gelecek Yönetime mali açıdan rahat hareket olanağı sağlamak üzere Toplam Geliri 958.345.000.000 TL/yıl ve Toplam Gideri 869.650.000.000 TL/yıl olarak başlanmış olan 2004 yılı bütçe tasarısı (Şubelerin gelir ve giderleri de bu bütçe tasarısı içinde değerlendirilmiştir) ile birlikte Yıl içinde Bütçe Kalemleri arasında aktarma yapmaya; personel alımı çıkarılması ve geçici personel çalıştırmaya 2005 yılı tahmini bütçesini hazırlamak için Yönetim Kuruluna yetki verilmesi Genel Kurulun onayına sunulmaktadır. Nihai karar Genel Kurulundur.

12.ŞUBE ÇALIŞMA RAPORLARI

ZMO ADANA ŞUBESİ ÇALIŞMA RAPORU

14 Aralık 2003 tarihinde yapılan seçimle 15. Dönem için görevlendirilen Şube yönetim Kurulu, Ülke ve Çukurova Bölgesi ölçeğinde tarım sektörü ve tarımcılar açısından sorunlarını giderek ağırlaştığı, emek ve demokrasi güçlerine ardı sıra küresel rüzgarları adımları azgınlaşan saldırıların giderek arttığı bir dönemde görev yapmıştır. Şube yönetim kurulu haftalık olağan toplantılarını düzenli olarak yapmış, gerektiğinde acil durumlar karşısında olağan üstü toplanmıştır. Yönetim Kurulu toplantıları, yedek üyelerin, öğrenci temsilcisi ve gündemin özelliğine göre ilgili üyelerin katılımıyla geniş toplantı yapılmıştır.

Katılımcılığı, üyelerin potansiyelinden yararlanmayı önemseyen yönetim kurulu, Şube meclisini defalarca toplayarak, üyeleri bilgilendirmiş, bazı konularını üyeleriyle tartışarak üyelerin yol göstericiliğinden yararlanmıştır. Bu dönemde Yönetim Kurulu çalışmalarına, yayın komisyonu, eğiti-bilim komisyonu, gençlik komisyonu önemli katkılarıyla destek olmuştur. Yayın komisyonu Şubemiz yayın organı "Ekin Bülteni" özverili çalışmalarıyla çıkarılarak üyelerimize ulaştırılmıştır.

TMMOB Adana İl Koordinasyon Kurulu: TMMOB Adana İl Koordinasyon Kurulu düzeyinde Yönetim Kurulu Üyesi Berkemal TUNCER tarafından temsil edilmiştir.

Bilirkişilik Çalışmaları: Mesleğimize yaraşır şekilde bilirkişilik çalışmalarının sürdürülebilmesi için Yönetim Kurulu Üyesi Mustafa ALTIOKKA sorumlu olmuştur.

İ. Akın Özdemir Bursu: Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemiz; 2003 yılında başlatmış olduğu İ. Akın Özdemir bursunu bu yıl da Ç.Ü.Ziraat Fakültesinden 2 öğrenciye 100'er milyon vermeye devam ediyor.

YENİLİKLERİMİZ

Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Yeni Hizmet Binası: 1976'da kurulan bu yıl 30. hizmet yılına ulaşan Şubemiz, kurulduğu günden bu güne etkinliklerini sürdürdüğü mekan, etkinliklerimizin çeşitlenmesi ve hacminin büyümesi, üye sayımızın 1800'lere dayanması nedeniyle yetersiz kalmaktaydı. Yönetim Kurulumuz uzun zamandan beri üyelerimize daha iyi hizmet vermek amacıyla yeni bir mekan arayışı içindeydi. Uzun çabalardan sonra şu anda hizmet verdiğimiz dairenin bitişiğindeki Şoförler ve Otomobilciler Odası'na ait daire satın alınmış, iki daire birlikte, çok amaçlı, çok işlevli olarak yeniden planlanarak gerekli düzenleme ve yapıma geçişmiştir.

E-ZMO: Ziraat Mühendisleri Odası Şubelerinin üyelerinin fotoğrafları da dahil olmak üzere bilgilerine ulaşmalarının sağlanması ve üye kayıtlarımızın bilgisayar ortamında güncelleştirilmesi için, Genel Merkez tarafından tamamlanan e-zmo Projesine yönelik olarak, Eğitim çalışması kapsamında, temel bilgisayar ve internet eğitimleri sonrasında, Şubelerin kendi faaliyetlerini ODA web sayfasına yüklemeleri konusunda da ZMO çalışanlarına eğitim verilmiş ve bu eğitim sonrası ZMO Adana Şubemizde E-zmo programı uygulanmaya başlanmıştır.

SMS: Oda faaliyetlerimizi üyelerimize ivedilikle iletmek amacıyla mesaj sistemini uygulamaktayız.

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ ZİRAAT FAKÜLTESİ VE ÖĞRENCİLERİ İLE İLİŞKİLER

Tarım Tarihi ve Deontoloji dersi kapsamında Ziraat Mühendisleri Odası'nı tanıtmak, mezun olduklarında karşılaşacakları sorunlar hakkında bilgi vermek amacıyla Yönetim Kurulu Üyeleri Ç.Ü. Ziraat Fakültesi'nin tüm bölümlerini çeşitli tarihlerde ziyaret ettiler. Bu ziyaretlerde ZMO tüzüğü, Yetki tüzüğü, Özel Hizmet Alanlarındaki

Çalışmalarıyla ilgili Mesleki Denetim Uygulamaları Hakkındaki Yönetmelik, Adana Şubemize ve Genel Merkeze ait dergiler, broşürler öğrencilere dağıtıldı. .

08.11.2005 tarihinde Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Akif Kansu Toplantı salonunda "**Ziraat Mühendisleri Odası'nın Meslek Açısından İşlev ve Önemi, Genç Ziraat Mühendislerinin Çukurova Bölgesinde Kamu Dışında İstihdam Olanakları**" konu olarak işlendiği konferansa ZMO Adana Şubesi Yönetim kurulu üyeleri katıldı.

Çukurova Üniversitesi 2. Çukurova Yüksek Öğretim Tanıtım günleri 8-10 Nisan 2004 ve 01-02 Nisan 2005 tarihlerinde kutlandı. Tanıtım Günleri nedeni ile; Üniversiteler, Üniversiteye Hazırlık dershaneleri, TMMOB Odalarının da katıldığı fuarda ZMO Adana Şubemiz de stand açarak Odamızı tanıtıcı bilgiler, Oda ve Şube yayınları ziyaretçilere verildi.

26.11.2004 tarihinde TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Öğrenci Kolu ve Tarım Ekonomisi Derneği Adana Temsilciliği; Ç.Ü. Ziraat Fakültesi İ. Akif Kansu Toplantı salonunda "**Türkiye Tarım Politikası Nereye Gidiyor**" konulu Konferans düzenledi. Konferansa konuşmacı olarak Prof. Dr. Tayfun Özkaya (E.Ü. Zir. Fak. Tarım Ekonomisi Böl. Öğr. Üyesi - Tarım Ekonomisi Derneği Başkanı) katıldı.

16.03.2005 - Ç.Ü. İ. Akif Kansu toplantı salonunda "**ZMO Gençliği Geleceği Tartışıyor**" konulu forum yapıldı. Forum Doç Dr. Haydar Şengül tarafından yönetildi.Forumda Türk Mimar Mühendis Odaları Birliği hakkında Öğrencilere bilgi verilirken, TMMOB'de ZMO'nun yeri, amacı, mesleki çalışmalarına değinilirken, Ziraat Fakültesindeki öğrencilerin Ziraat Mühendisleri Odası ve Ziraat Fakültesindeki eğitim sistemine yönelik soruları; Ç.Ü. Zir. Fak. Öğretim Üyeleri ve ZMO Yönetim Kurulu tarafından cevaplandı. Forum bitiminde Irak Savaşını işleyen bir data show düzenlendi.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Kuruluşunun 50. Yılı nedeniyle 30 Nisan Cuma Ziraat Fakültemiz lisans ve lisansüstü öğrencileri arasında "Ziraat Mühendisliğinin geleceği ve tarım eğitimi nasıl olmalıdır" konulu bir makale yarışması düzenlendi.1.'ye 300.000.000 TL , 2.'ye 200.000.000 TL , 3.'ye 100.000.000 TL , ödül verildi.

ZİRAAT MÜHENDİSLERİNİN ÖZEL HİZMET ALANLARINDAKİ ÇALIŞMALARİ İLE İLGİLİ MESLEKİ DENETİM UYGULAMALARI HAKKINDAKİ YÖNETMELİK :

Şube'miz üyesi 7 denetçi denetlemelerini etkin bir şekilde yürütmüştür.

Tarım ve Köyşleri Bakanlığı'nın 12.11.2003 tarihinde alınan kararı uyarınca, Zirai mücadele ilaçlarının, firma toptancı ve bayii bazında takibinin yapılarak yanlış uygulamalardan kaynaklanabilecek problemleri önlemek amacıyla zirai mücadele ilaçlarının BARKOD sistemi getirilmiştir. Bu sistemin uygulanabilmesi için bayii ve toptancılarda BARKOD okuyucusu, BARKOD okuma programı ve bilgisayara ihtiyaç bulunmaktadır. TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemiz bu konu ile ilgili Çukurova Bölgemizdeki Zirai İlaç ve Tohum Bayiliği yapan meslektaşlarımıza bilgi vermek amacıyla 19.05.2004 tarihinde Hiltonsa'da bir toplantı düzenlemiştir. Bu toplantıya Tarım Bakanlığından Bitki Koruma Şube Müdür Yardımcısı Şükrü ABAY ve Tarım Bakanlığından onay almış BARKOD Programcılarını katılarak sistemle ilgili ayrıntılı bilgi vermişlerdir.

"Ziraat Mühendislerinin Özel Hizmet Alanlarındaki Çalışmaları İle İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları Hakkındaki Yönetmelik" i geliştirmek amacı ile sınırlı katılımlı olarak Zirai-bayilerle 26.11.2004 ve 06.01.2005 tarihinde ATOSEV'de toplantı gerçekleştirildi.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın "Özel Hizmet Alanlarındaki Çalışmalarıyla İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları Hakkındaki Yönetmelik" gereğince, Adana Ticaret Odası ile birlikte ZMO Adana Şube'mizin düzenlediği ve ATO 22. Grup Meslek komitesinin organizatörlüğünde 08.04.2005 tarihinde Kaçak ve Sahte ilaç, Ruhsatlı Zirai (kârlılık), rekabet ve dayanışma'nın konu edildiği toplantı gerçekleşmiştir. Toplantı sonucu Zirai İlaç Sektörünün sorunları hakkında hazırlanan rapor; T.C. Tarım ve Köyşleri Bakanlığı Koruma Kontrol Genel Müdürlüğü, İl Tarım Müdürlüğü, Adana

Valiliği, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Merkezi ve Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Adana İlinde bulunan Zirai İlaç ve Tohum bayilerine iletilmiştir.

Tüm yurdumuzda olduğu gibi Çukurova Bölgesi'nde de 2004 yılındaki tarım sektöründe yaşanan sorunları görüşmek, tartışmak ve çözüm yolları üretmek amacıyla Z.M.O. Adana Şubesinin sekreterliğinde; İlimizdeki Tarım ve Ticaret örgütlerinin katılımıyla 15.12.2004 Çarşamba günü saat:13.30'da toplantı düzenledik.

SOSYAL ETKİNLİKLERİMİZ

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın kuruluşunun 50. Yılı nedeniyle 1 aylık kutlama programına 3 Nisan 2004 Tarihinde geleneksel "Başak Balosu" ile başladı. Odamıza ve Adana Şubemize katkılarından dolayı, TMMOB Ziraat mühendisleri Odasının kuruluşunun "50. YIL"ı anısına Genel Başkanımız Sayın Gökhan GÜNAYDIN'a plakettini Ç.Ü. Kurucu Rektörü Prof. Dr. Mithat ÖZSAN verdi.

11 Nisan 2004 tarihinde Kızıldağ'dan Pozantı'ya yapılan doğa yürüyüşü 50.Yıl kutlamaları dolayısıyla 104 kişinin katılımıyla 25 km'lik bir yürüyüş gerçekleştirildi.

1-2 Mayıs 2004 Zirve Tırmanışı; Karanfil Dağına Zirve yapılarak doğa tutkunu Ziraat Mühendisleri Abdullah Doğan, Ahmet Yaylacı, Hüseyin İnanan, Hüseyin Doğru, Mustafa Altıokka, Ramazan Parlar ve Adana Tabipler Odası Hekim arkadaşların katkılarıyla odamızın 50. Yıl Amblemlili flamasını Karanfil dağı zirvesine taşıdık..

5 Mayıs 2004 Çarşamba günü TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Türk Halk Müziği Ekin Korosu Sabancı Kültür Sitesinde Konserini gerçekleştirdi.

Ülkemizin ve Çukurova Bölgesi'nin ekonomik, sosyal ve kültürel değerlerinin geliştirilmesi ve tanıtılması amacıyla; Adana Büyükşehir Belediyesi, Adana Ticaret Odası ve KOSGEB'in katkılarıyla 06-10 Ekim 2003 tarihinde ilki gerçekleştirilen Çukurova Sanayi ve Ticaret Fuarı'nın 2-10 Ekim 2004 tarihinde ikincisi düzenlendi.

2003 yılında da katıldığımız Sanayi ve Ticaret Fuarı'na TMMOB'yi temsilen Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi olarak 2004 yılında da katıldık. Ziyaretçilere Odamızı ve TMMOB'yi tanıtıcı bilgiler verildi.

Groseri Geleneksel Meslek İndirim Günleri kapsamında; Tarım Öğretiminin 159. yılı Kutlamalarına istinaden 10-14 Ocak tarihleri arasında Adana-Mersin Groseri mağazalarından alış-veriş yapan Odamız üyesi Ziraat Mühendislerine ve ailelerine alış-verişlerinde %10 oranında indirim yapıldı.

Altın Koza Festivali'nin 30 Mayıs-05 Haziran 2005 tarihleri arasında gerçekleşti. Adana'mızın tanıtımına büyük katkılar sağlayan gelenekselleşmiş etkinliklerinden olan Altın Koza Sınırların genişletilmesinde sivil toplum örgütlerine ve bu kette yaşayanlara büyük görevler düşmektedir. Bu anlamda uzun metrajlı Film Yarışması'na TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemizi temsilen Halk Jürisi olarak Adana Şube Yazmanı Selma KIRANÇEŞME katılmıştır.

10.04.2005 Pazar günü Ç.Ü. Öğrenci üyelerimize tanışma kokteyli düzenlendi.

ZMO Adana Şubemiz Cep sineması günleri düzenleyerek Oda üyelerine ve öğrencilerine ücretsiz sinema keyfi yaşattı: Ak Kedi Kara Kedi (12.02.2005), Kapışma (02.04.2005), Tanrı Kent (12.03.2005), Ucuz Roman(26.02.2005).

MESLEKİ KURS VE SEMİNERLER

02-11.02.2005 tarihleri arasında ZMO ADANA Şubesi olarak Zirai ilaç ve tohum bayiliği yapmakta olan üyelerimize BARKOD programının kullanımına yönelik kurs düzenlenmiştir. ZMO Adana Şube olarak düzenlenen bu BARKOD eğitiminde amacımız Zirai İlaç ve Tohum bayiliği yapan meslektaşlarımızı sistem hakkında daha detaylı bilgilendirilmek ve gerekli olan araç-gereçlerin uygun şekilde temin edilmesine yardımcı olmaktır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi ve TARDEV işbirliği ile düzenlenen Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü'nün (FAO) Tavsiye Ettiği **HACCP (Tehlike**

Analizi Ve Kritik Kontrol Noktaları) Temel Eğitimi; Eğitici VECDİ KARACAOĞLU (FAO ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'ndan akredite) tarafından 02-04 Eylül 2005 / 14-16 Ekim 2005 / 28-30 Ekim 2005 / 18-20 Kasım 2005 tarihlerinde TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemiz ve TARGEV işbirliği ile 120 kişiye HACCP eğitimi verildi. Kursu başarıyla tamamlayan yirmi katılımcıya eğitim sonunda katılım belgesi verilmiştir.

Adana ilimizde başlatılan verimlilik artırma projesi (VAP) kapsamında Oda üyelerimize yönelik olarak 31 Mart 2004 tarihinde **"Türkiye Tarımına Dayalı Sanayide Pazarlama Yönetimi Ve Rekabette Başarı Kriterleri"** ni MPM Uzmanı Doç. Dr. Şener BİNGÖL sundu.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi 19.02.2005 Cumartesi Günü Şube Binasında **"Çukurova'da Herbisit Uygulamaları Ve Sorunları"** konulu eğitim semineri düzenledi. Seminere konuşmacı olarak Ç.Ü. Ziraat Fakültesi bitki Koruma Bölüm Başkanı Prof. Dr. Nezih UYGUR katıldı.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi 16.04.2005 Cumartesi Günü Şube Binasında **"Çukurova'da Bitkisel Üretimde Hormon Kullanımı Ve Sonuçları"** konulu eğitim semineri düzenledi. Seminere konuşmacı olarak Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü Öğretim Üyeleri Prof. Dr. Ahsen Işık ÖZGÜVEN ve Prof. Dr. Kazım ABAK katıldı.

25.06.2005 tarihinde TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesinde Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümü öğretim Üyesi Prof. Dr. Atilla YAZAR ve Zir. Yük. Müh. İbrahim BAKLACI, **"Sulama Teknikleri"** konulu semineri verdi.

İSTİHDAM DIŞI ZİRAAT MÜHENDİSLERİNE GÜNCEL İŞGÜCÜ PİYASASINA YÖNELİK MESLEKİ EĞİTİM DESTEĞİ PROJESİ:

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi adına 13.09.2004 tarihinde Aktif işgücü programları, Yeni Fırsatlar Programına **"İstihdam Dışı Ziraat Mühendislerine Güncel İşgücü Piyasasına Yönelik Mesleki Eğitim Desteği"** başlıklı proje önerisiyle başvurmuş ve AB Genel Sekreterliği Merkezi Finans ve İhale Birimi ile bu hibeden yararlanmak üzere 28.02.2005 tarihinde sözleşme imzalanmış; Temel bilgisayar kullanım kursu, Temel Bitki koruma kursu, Önemli ürünlerde yetiştirme tekniği, Tarım ekonomisi işletmeciliği ve politikası Söz konusu projeden her biri 20 olmak üzere 60 Ziraat Mühendisine eğitim verilecekti. Ancak, Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) 02.04.2005 tarihli kararı (sözleşmeden sonraki tarih) ile TMMOB Yönetim Kurulunun 03.10.2004 tarihli kararına (başvurumuzdan sonraki tarih) dayanılarak proje iptal edilmiştir. İstemimiz dışında gelişen bu durum karşısında, TMMOB ve Odamız ilgili tüzükleri gereği, Şubemiz üst örgütlerinin kararlarına uyma zorunluluğumuz bulunmaktadır.

SUNU-FORUM -PANEL VE KONFERANSLAR

ZMO'nun kuruluşunun 50. Yılı Kutlama Etkinlikleri kapsamında 5 Nisan 2004 pazartesi TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN **"Türkiyenin 100 Yıllık Ekonomik Ve Sosyal Dönüşümü Bağlamında Tarım Sektörü"** başlıklı sunusu düzenlendi. .Sunu, Ç.Ü. Ziraat Fakültesi İ. Akif Kansu salonunda yapıldı. Büyük bir ilgi ile izlenen sunuda, Gökhan Günaydın resimlerle 100 yıllık tarımı anlattı.

22.04.2004 Perşembe günü 50. Yılı Kutlama Etkinlikleri kapsamında Seyhan otelinde **"Tarım Topraklarının Amaç Dışı Kullanımı Ve İmara Açılması"** konulu Forum'a Ç.Ü. Öğretim Üyeleri, Tema vakfı üyeleri, Şehir Plancılar, Jeoloji Müh. Odası Adana Şubesi, Mimarlar Odası Adana Şubesi, Seyhan Belediyesi çalışanları, Yüreğir Belediyesi Çalışanları, Seyhan Ziraat Odası, Ceyhan Belediyesi, DSİ, Emegın Partisi, Tarım İl Müdürlüğü çalışanları, Köyhizmetleri katıldı.

ZMO'nun kuruluşunun 50. Yılı Kutlama Etkinlikleri kapsamında 10 Nisan Cumartesi günü Seyhan Otelinde **"EUREPGAP Ve AB Sürecinde Türkiye Tarımı"** konulu panel düzenlendi. Panel Yöneticisi olarak Prof. Dr. Tayfun AĞAR (Ç.Ü. Ziraat Fakültesi

Öğr. Üyesi) katılırken, Nurcan GÜVEN (DNV. EUREPGAP Baş Denetçisi), Dr. Belit BALCI (Alara Tar. Ürün. A.Ş. Bahçeler Yöneticisi) ve Fatma CAN (AB Genel Sek. Tar. ve Balıkçılık Daire Bşk.) panelist olarak katıldılar

ZMO'nun kuruluşunun 50. Yılı Kutlama Etkinlikleri kapsamında 17 Nisan Cumartesi "**Tarıma Dayalı Sanayi Ve Sorunları**" konulu Panelimize Panelist Yönetici olarak Prof. Dr. Gürol ERGİN (CHP Muğla Milletvekili), Adana Milletvekili) katılırken, Ümit ÖZGÜMÜŞ (ASO Başkanı) ve Haşmet BİÇER'in (Makine Mühendisi) panelist olarak katıldı.

Çok yakın zamanlarda bugünümüzü ilgilendirdiği kadar geleceğimizi de etkileyecek bir yasa ile Büyükşehir Belediyelerinin sınırları 30 km'lik yarıçapa ulaşacak biçimde genişletildi; Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliğine bağlı odalar olarak (TMMOB ZİRAAT MÜH. ODASI ADANA ŞUBESİ, TMMOB PEYZAJ MİMARLARI ODASI ADANA BÖLGE ŞUBESİ, TMMOB ŞEHİR PLANCILARI ODASI ÇUKUROVA ŞUBESİ, TMMOB JEOLOJİ MÜHENDİSLERİ ODASI ADANA ŞUBESİ) kentimizin geleceğini ilgilendiren bu konularda; görüşlerimizin az da olsa bir bölümünün kamuoyuna aktarılması için 28.04.2005 Perşembe günü Seyhan Otelinde "**Belediye Sınırları Genişlerken, Sorunlar Ve Çözüm Önerileri**" konulu panel düzenlenmiştir.

Panel Yöneticisi: Prof. Dr. Suat ŞENOL-Ç.Ü. Zir. Fak. Öğretim Üyesi

Panelistler

Prof. Dr. Türker ALTAN- Peyzaj Mimarları Odası

Doç Dr. Sedat TÜRKMEN-Jeoloji Mühendisleri Odası

Zir. Yük. Müh. Mustafa ALTIOKKA- Ziraat Mühendisleri Odası

Şehir Plancısı Selbi KIRKIL- Şehir Plancıları Odası

27.12.2004 Tarsus'un Kurtuluşunda; Miili Müdafai Hukuk Derneği, Tarsus Zir. Odasında panel düzenledi.

5 Ocak Adana'nın Düşman İşgalinden KURTULUŞU münasebetiyle'de Türkiye Kuvvayi Milliye Mücahitler Derneği ile Müdafai Hukuk Derneği Adana Şubesi "**Bugünde Müdafai Hukuk**" konulu panel düzenledi. Söz konusu panellere Odamızı temsilen panelist olarak Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı Ayhan BARUT katıldı.

03.03.2005 tarihinde Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Bitki Koruma Bölümü Öğretim Üyesi Prof. Dr. Nedim UYGUN Başkanlığında, Zir. Müc. Daire Başkanı Mehmet Emin ŞAHİNOĞLU, Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Serpil KORNOŞOR ve ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan BARUT'un panelist olarak katıldığı Tarım İl Müdürlüğü'nün organize ettiği "**Buğdayda Süne Zararlısı Ve Mücadelesi**" konulu panel düzenlendi.

RAPORLAR

Pamukta Yeşilkurt (Helicoverpa armigera Hbn.) Zararlısı İle İlgili Çalışmalarımız...: 2004 yılı Haziran ayı itibarıyla yeşilkurt, bölgemizde pamukta 1. neslini vermiştir. Ancak zararlının beklenmeyen bir şekilde ve önemli ölçüde artış göstermesi nedeniyle, aynı paralelde yoğun ilaçlamalar yapılmıştır. Yapılan ilaçlamalar sonucunda kullanılan bazı ilaçların yeterli etkiyi göstermediği gözlenmiş ve pamuk üreticilerinden yoğun şikayetler gelmiştir. Söz konusu bu şikayetler dikkate alınarak çeşitli tarihlerde Adana Zirai Mücadele Araştırma Enstitüsü koordinatörlüğünde, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi ile işbirliği yapılarak bir toplantı düzenlenmiştir. Toplantıya Enstitü Müdürü Sayın Dr. Ahmet KUŞDEMİR başkanlık etmiş ve Enstitü konu uzmanları, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Başkanı, Adana İl Tarım Müdürlüğü Şube Müdürü ve Teknik Elemanları ile ekli listede yer alan firmaların temsilcileri katılmıştır. Toplantıda zararlı ve ilaç sorunları tartışılmış bu tartışmaların ışığında farklı kurumlardan oluşan 9 kişilik bir çalışma grubu oluşturulmuştur. **Yeşil Kurt** (Helicoverpa armigera Hbn.) zararlısı ile ilgili hazırlanan rapor meslektaşlarımıza ve üreticilere bilgi vermek amaçlı olarak basın kanalı ile deklere edilmiştir.

Yağlı tohumlardan elde edilen pamuk, ayçiçeği, zeytin, kanola, soya ve dane mısıra teşvik primi ödenmesinde üreticilerimiz sıkıntılar yaşamaktadırlar. Bu konu ile ilgili olarak ZMO Adana Şubemiz, ZMO Genel Merkeze ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na 14.03.2005 tarihinde rapor sunmuştur.

20.04.2005 tarihinde TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi, T.C. Tarım Ve Köyişleri Bakanlığı Zirai Mücadele Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü ile bölgemizde yapılan ortak çalışma neticesinde rapor hazırlandı. Halk arasında patates siğili hastalığı olarak bilinen (**Synchtrium Endobioticum**)'a yönelik; Çiftçilere bu hastalıkla ilgili bilgi vererek uyardı.

22.04.2005 tarihinde TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası Adana Şubesi ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemizin, Ayhan Zeynep TEKİN BÖRÜ'ye TOKİ Raporu verdi: Toprak yer kabuğunun mineral parçacıklar, organik madde, su, hava ve organizmaların aktivitelerinin doğal sonucu oluşmuş materyaldir.1 cm derinliğinde toprağın oluşması için yaklaşık 750 yıl gibi bir zamana ihtiyaç olduğu düşünülürse "toprak" tanımının ne demek olduğu daha iyi anlaşılacaktır. Söz konusu bölgeye ait topraklar 1 milyon yılda oluşmuş tarım yapmaya müsait 1. sınıf topraklardır. Ne yazık ki yıllar önce elden çıkarılarak üzerine yapı inşa edilmiş bu topraklar elden çıkarılmıştır. Nitelikli ve ucuz konut ihtiyacı amacıyla TOKİ tarafından yapılması düşünülen konutlar için söz konusu yer seçimi yanlıştır. Kaldı ki, nerdeyse tümü 1. sınıf tarım arazisi üzerine kurulu Adana kenti için bu durum için yeni ve geri dönüşümsüz bir yola girmek demek olacaktır. Gıda ambarımız olan ve aynı zamanda depremsellik yönünden kayalık zeminlere oranla çok daha fazla hasar verici bir yapıya sahip olan OVALARIN toplu konut olarak tercih edilmesine JMO ve ZMO olarak karşı çıkmaktayız. Kanaatimizce, konuya sadece teknik açıdan değil, sosyolojik, çevresel, ekonomik vb. açılardan da bakmak gerekir.

16.06.2005 tarihinde ZMO Adana Şubemiz CHP Adana Milletvekili Sayın Kemal SAĞ'a, **"Ülkemiz Tarımının Sorunları Ve Çukurova Bölgesindeki Buğday Taban Fiyatında Yaşanan Sorunlar"**a yönelik olarak rapor sunmuştur.

Rusya ile yaşadığımız yaş sebze ve meyve ihracatındaki sıkıntılar, ilgili tüm kesimler tarafından bilinmektedir. Sorunların giderilmesine yönelik olarak, Tarım Bakanlığı **"Alan kontrolü-Serbest Danışmanlık"** konusunu gündemine almıştır. Şubemiz 12.07.2005 Salı günü "Serbest Danışmanlık"la ilgili görüş alış-verişinde bulunmak üzere Tarım İl Müdürlüğü Bit. Kor. Şube Müdür Yardımcısı Şükrü ABAY ve Ahmet GÜNEŞ'in de katıldığı bir toplantı gerçekleştirmiş. Yapılan bu toplantı neticesinde; Alan kontrolü-Serbest Danışmanlık konusunu tartışmak ve resmi bilgi almak amacıyla TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi, 18.07.2005 Pazartesi günü Oda üyelerimizden yirmi kişiyi ve T.C. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı İl Tarım Müdürlüğü Bitki Koruma Şube Müdürlüğü'nden Şükrü Abay ve Ahmet Güneş'i yapılan toplantıya davet etmiş ve toplantı sonucunda **"Alan Kontrolü-Serbest Danışmanlık"** ile ilgili rapor hazırlanmıştır.

Tarım Ve Köyişleri Bakanlığı Müsteşarı Haşim Öğüt'e Sunulan Rapor 01.08.2005:

Mısır, ülkemizde tarla ürünleri arasında ekiliş alanı bakımından yedinci sırada (buğday, arpa, nohut, mercimek, pamuk, ayçiçeği), üretim miktarı bakımından ise üçüncü sırada yer alan bir üründür. Adana başta olmak üzere Akdeniz Bölgesinde, Karadeniz Bölgesinde ve Marmara Bölgesinde yetiştirilmektedir Ülkemizde gerek ana ürün gerekse ikinci ürün olarak önemli ölçüde tarımı yapılan mısır üretiminin gelişmesi, üretimin desteklenmesine, verimi artırıcı tedbirlerin alınmasına bağlıdır. Ancak 2005 yılında ilimizde özellikle 2.ürün mısır ekimi ve üretiminde bir tedirginlik yaşanmaktadır. 2005 yılı Buğday sezonunun ürün ve kalite bakımından olumlu, ancak piyasa ve TMO'nun alım ve fiyat politikaları açısından olumsuz bir sezon yaşanması özellikle buğday üreticisini 2.ürün mısır ekiminden uzaklaştırmıştır.Z.M.O. Adana şubesi olarak bölgemizde yetişen 1. ve 2. ürün mısırlarının maliyeti ve satılması gereken fiyatın ne olması gerektiği üzere teknik elemanlarımızca bağımsız ve objektif bir çalışma yürütmüş, 1Kg mısırrın 1.ve 2. üründe yaklaşık maliyeti 30ykr olduğu tespit edilmiş, buna göre satış fiyatının da 36ykr olması gerekmektedir..

Narenciye Çalışma Grubu(Eylül,2005): Yılda yaklaşık 1 milyar dolar üretim, 300 milyon dolar ihracat gelirin e sahip olan narenciye sektörü, yaşadığı sorunlar ve çözüm önerilerine ilişkin, Şubemiz, Zir. Fak. Öğrt. Üyeleri, üreticiler, Tarım İl müdürlüğü, TUYED, ZİMİD; Akdeniz İhracatçılar Birliği, Narenciye İhracatçıları ve üreticileri ve danışmanlardan oluşan bir komisyon tarafından bir rapor hazırlanmıştır.

19.05.2004 tarihinde Tarım Bakanlığı, ZMO Genel Merkezimiz, Tarım İl Müdürlüğü ve Milletvekillerine rapor sunulmuştur; Ülke Tarımının kalbi ve gözbebeği durumunda bulunan Çukurova Bölgesi 2004 yılını olumsuz iklim koşulları altında geçirmektedir. Zaten tarım ve tarım sektöründe yaşanan yanlış ve yanlış tarım politikaları nedeni ile tarıma önemli ölçüde darbe vurulmuş, tarım adeta bitme noktasına getirilmiştir. Bu koşullara rağmen bin bir güçlükle ayakta kalmaya çalışan bölgemiz tarım ve tarımcısı, birde yaşanan bu olumsuz iklim koşulları nedeni ile iki yakasını bir araya getirememektedir.

Adana Valiliğinde yapılan tarım örgütleri koordinasyon toplantısında ZMO Şube Başkanı Ayhan BARUT **“Türkiye’de Uygulanan Destekleme Politikaları”** hakkında rapor sundu.

16.06.2005 tarihinde ZMO Adana Şubemiz; CHP Adana Milletvekili Kemal SAĞ’a **“Ülkemizde ve Bölgemizde Narenciye Sorunları ve Çözüm Önerileri”** hakkında rapor sunmuştur. Sayın Kemal SAĞ’ın raporu meclise sunuşundan sonra destekleme primlerinde artış gözlemlendi.

5.01.2005’DE Adana Valisi, Büyükşehir Belediye Başkanı, Seyhan Ziraat Odası, Yüreğir Ziraat Odası, Ziraatçılar Derneği, Ziraat Mühendisleri Odası, Ticaret Odası, Ticaret Borsası, Adana Sanayi Odası, Çiftçiler Birliği; Başbakanımız Sayın R. Tayyip ERDOĞAN’a **“Adana Tarımının Sorunları Ve Çözüm Önerileri”** ile ilgili rapor’u sundular

ZMO GENEL MERKEZE SUNULAN RAPORLAR

Bölgemizde 300 bin hektar buğday ekim sahası bulunmaktadır. Olumlu hava koşullarında beklenen rekolte 1.300.000 ton/yıldır. Ancak tüm Türkiye’de olduğu gibi bölgemizde de yaşanan kuraklıktan dolayı buğdayda %20-25 kayıp olmuştur (250 bin ton). Kaybının parasal değeri, 100 trilyon civarındadır. Üreticilerin zararlarının telafisi için buğday taban fiyatının ne olması gerektiği konusunda Adana Şubemiz rapor hazırlamıştır.

09.11.2004 TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası **“ANA YÖNETMELİĞİ”** oluşturulması için ZMO Adana Şube önerilerini rapor halinde ZMO Genel Merkez e ilemiştir.

Son günlerde kamuoyunda **“Yeminli Gıda Denetmenleri”** başlığı altında çeşitli tartışmaların yürütülmekte olduğu, bununla birlikte herhangi bir yetki otorite tarafından ortaya konulmuş bir taslak metin bulunmamaktadır. Yeminli Gıda Denetmenleri sisteminin uyumlu olmak zorunda olduğu Avrupa Birliği Tüzüğü (882/2004) esasları ve ülke koşulları temel alınarak, ZMO Adana Şubemizin rapor sunmuştur.

14 Aralık 2004 gün, 25670 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan "TMMOB Meslek içi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliği"nin 5. maddesi hükmüne göre; Oda'mız, mesleğin **“Uzmanlık Konularını Ve Uzmanlığın Hangi Koşullara Göre Belgelendirileceğini”** belirleme yetkisine sahip olmakla birlikte; bu kapsamda üyelerin uzmanlık konularını ve belgelendirme esaslarını TMMOB Yönetim Kuruluna sunmak üzere ZMO Adana Şube görüşlerini içerir rapor hazırlanmıştır.

BASINDA ŞUBEMİZ

- 24.12.2003 Tarım Tehdit Altında
- 08.01.2005 Gübre Zammına Tepki
- 24.01.2004 Köy Merkezli Tarımsal Üretim e Destek Projesi: Bilindiği Üzere, Tarım Ve Köy İşleri Bakanlığı, “Köy Merkezli Tarımsal Üretim e Destek Projesi” Adı

Altında 1000 Ziraat Mühendisi Ve Veteriner Hekim Köylerde Şarta Bağlı Olarak Geçici Sözleşmeli Çalışmaya Başlamıştır.Bu Proje İçerisinde Yer Alan Oda Üyemiz Ve Meslektaşımızın Üstlendiği Görevdeki Sorumluluğu Meslek Etiğimizin Yük Altilmesi Bakımından Önemli Adımlardan Biridir. Bu Anlamda Tanışmak, Bilgi Aktarımı Ve Görevlerinde Karşılaşacakları Sorunları Tartışmak Anlamında 14 Ziraat Mühendisiyle Bir Araya Gelerek 24.01.2004 Tarihinde Yönetim Olarak Tanışma Toplantısı Gerçekleşti Ve Basını Ve Kamuoyunu Bilgilendirmek Amacıyla Basın Açıklaması Yapıldı.

- 14.02.2004 Doğrudan Gelir Desteği Bilmecesi
- 05.04.2004 Turfanda Karpuzu Geç Yiyeyeğiz
- 14.04.2004 Zirai İlaç Kalıntıları İle İlgili Zirai İlaç Bayiliği Yapan Meslektaşlarımıza Yönelik Bilgilendirme Basın Duyurusu
- 15.04.2004 Zirai İlaçlamada Bakanlık Ve Zmo İşbirliği Şart
- 20.04.2004 Soyanın Kökeni Ve Yayılışı
- 05.05.2004 Buğday Üreticisinin Gözü Hükümette
- 06.05.2004 Sera Karpuzu Geliyor
- 12.05.2004 Kırmızı-Yarı Sert Adana Buğdayının Maliyeti Ve Üretici Satış Fiyatı Ne Olmalı?
- 18.05.2004 Primler Açıklansın
- 22.05.2004 Transgenik Tohumların Satılmasına Karşılız
- 25.05.2004 Ham Karpuz İmaj Zedeliyor
- 26.05.2004 Sarımsak Çöpe Gitti
- 27.05.2004 Meralarımıza Sahip Çıkalım
- 02.06.2004 Soğanda Üretici Değil Aracı Kazanıyor
- 02.06.2004 Termik Santraller, Yumurtalık Su-Gözü Termik Santrallerinin Çevreye
Ve Ülke Ekonomisine Vereceği Zararları Biz Demişti
- 03.06.2004 Çukurova'da Buruk Buğday Hasatı
- 05.06.2004 Sugözü Termik Santrallerinde Çevre Faciası
- 05.06.2004 Ülkemizde Ve Bölgemizde Tarımsal Sorunlar
- 23.06.2004 Tarım Toprakları Amaç Dışı Kullanılıyor
- 25.06.2004 Buğdayın Durumu
- 30.06.2004 Buğdayda Uygulanan Yanlış Politikalar
- 01.07.2005 Çukurova Bölgesine Çilek Yetiştiriciliği
- 03.07.2004 Adana'da Tarım
- 04.07.2004 Pamuk Teşvik Edilmeli
- 09.07.2004 Çiftçiye Vergi Şoku
- 09.07.2004 Süne İlaçlamasına Gerek Yok
- 10.07.2004 Sivrisinek Mücadelesi
- 13.07.2004 Karpuz İhracat Kapısı Gözüküyor
- 20.07.2004 Buğday Fiyatlarında Gerileme
- 23.07.2004 Çukurova'da Üreticinin Umudu Pamuk Ve Mısır
- 27.07.2004 Çukurova Çiftçisi Mısır Üretiminde De Mağdur Bırakıldı
- 28.07.2004 Zirai İlaç Bayilerine "Bilgisayar Programı" Zorunluluğu
- 11.08.2004 Hububat Sektöründe Politikasızlığın Egemenliği
- 11.08.2004 Pamukta Yeşil Kurt Korkusu
- 12.08.2004 Tarım Ticaretinin Liberalizasyonu Kimin İşine Yarıyor?
- 14.08.2004 Türkiye Tarımı

- 17.08.2004 Pamuk Taban Fiyatında Umutlu Bekleyiş
- 06.09.2004 Dünyada Ve Türkiye’de Mısır Üretimi
- 14.10.2004 Yanlış Tarım Politikaları
- 15.10.2004 Avrupa Birliği Sürecinde Türk Tarımı
- 20.10.2004 Ülkemizde Temel Tarım Ürünlerindeki Tüketim Miktarları
- 25.10.2004 Cumhuriyet Döneminden Günümüze Tarım Politikaları
- 25.10.2004 Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar Sağlığımızı Tehdit Ediyor
- 08.11.2004 Tarımdan Vazgeçilemez
- 12.11.2004 Bayramlar Çiftçinin Yüzünü Güldürmüyor
- 30.11.2004 Sayın Başbakanımız R.Tayip Erdoğan’ın Başta Üreticilerimiz Ve Tüm Tarım Sektörüne Söylemiş Olduğu “Bu Millet Yatıp Kalkıp Size Mi Çalışacak? Bir Kesimi Sıbvanse Edip Diğer Kesimleri İhmal Edemeyiz” Sözüne İstinaden; Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Ve Adana İlinde Bulunan Ziraat Odaları Temsilcileri Konu İle İlgili Görüşlerini Duyurmak Üzere 30.11.2004 Tarihinde Zmo Adana Şube Binamızda Ortak Basın Açıklaması Yaptılar.
- 28.12.2004 2004’de Türkiye Tarımı Ve 2005’e Bakış
- 30.12.2004 Tarımda Yaşanan Sorunlar
- 05.01.2005 Tekel Özelleştirilemez
- 06.01.2005 Türkiye Ve Çukurova Bölgesindeki Pamuk Tarımı
- 25.01.2005 TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi, Yüreğir Ziraat Odası, Seyhan Ziraat Odası, Türkiye Ziraatçılar Derneği Adana Şubesi Ve Üreticilerle Birlikte “Ülkemizde Ve Bölgemizde Narenciye Sorunları” Hakkında Basın Açıklaması Yapıldı. Üreticiler Ürünlerini Yola Dökerek Protesto Etti.
- 01.02.2005 Bilimsel Temeli Olmayan Gina Tartışmaları, Kamuoyunu Yanlış Yönlendiriyor..
- 13.02.2005 Bölgemizdeki Soğuk Hava Dalgası Üreticiye Zarar Ettirdi
- 18.02.2005 Narenciyeye Destek Yok
- 22.03.2005 Röportaj: Tohumculuk Ve Tohum Sektörü
- 04.04.2005 AB’ye Üyelik Ve Türkiye Tarımı
- 19.04.2005 Tarımsal Ürünlerin İhracatındaki Gelişmeler
- 12.05.2005 Ülkemiz Ve Bölgemiz İçin Son Derece Önemli Bir Ürün Olan Buğday Hasatının Yaklaştığı Şu Günlerde, Buğday Alım Fiyatının Ne Olması Gerektiği Hususunda Zmo Adana Şubemiz Yönetim Kurulu Üyeleri, Oda Görüşlerini Belirten Basın Açıklaması Yaptı.
- 19.05.2005 Mayınlı Araziler Topraksız Çiftçilere Ve İşsiz Ziraat Mühendislerine Verilsin
- 19.05.2005 Seracılık
- 20.05.2005 Tarımsız Bir Ülke Olamaz
- 01.06.2005 Cumhuriyet Gazetesi Tarım Eki: Çukurova Bölgesine Tarım
- 28.06.2005 Tarım Teknolojileri
- 14.07.2005 Tarıma Dayalı Sanayi
- 12.08.2005 Pamukta İşçi Sıkıntısı Yaşanmayacak
- 17.08.2005 Ülkemiz Ve İlimiz Ekonomisi İçin Son Derece Önemli Ürünler İçerisinde Yer Alan Mısır Ve Pamuk Tarımındaki Gelişmeler Ve Bu Ürünlerin Hasatının Yaklaşması Nedeniyle Maliyetlerinin Ne Olacağı Hususunda Zmo Adana Şubesi Olarak Görüşlerimizi Beyan Etmek Üzere Basın Toplantısı Düzenlendi.
- 09.09.2005 Mısır’da Müdahale Alım Fiyatına Tepki: 1 Kg’ının Maliyeti 30 Ykr Olan Üreticinin Eline 36 Ykr Geçmesi Gerekirken, Mısır Ürününe Toprak Mahsulleri Ofisi (Tmo) Tarafından 26 Ykr Fiyat Açıklattırılarak Tarım Sektörünün Adeta Pimi Çekilmiştir. Tmmob Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi, Ziraat Odaları,

Ziraatla İlgili Tüm Örgütlerin Ve Çiftçilerimizin Geniş Ve Yoğun Katılımlarıyla Birlikte, Açıklanan Bu Fiyata Uyarı, İsyân, Haykırış Ve Tepki Olarak Adana Çiftçiler Birliği Toplantı Salonunda Basın Toplantısı Düzenlendi.

- 17.09.2005 Sabah Gazetesi Yazarı Fatih Altaylı'nın Tarım Ve Köy İşleri Bakanı Sayın Mehdi Eker'i Ve Hükümeti Cesaretinden Dolayı Kutlayan Tarım Sektörüne Yönelik Olumsuz Köşe Yazısı İstinaden Basın Açıklaması Yapıldı.
- 21.09.2005 Çukurova'da Tarım Ve Sorunları
- Çukurovalı Üretici Beyaz Altın Dönemini Özlüyor
- 01.10.2005 Tarımda Cumhuriyet Tarihinin En Zor Günleri Yaşanıyor
- 15.10.2005 1000 Köye 1000 Tarımcı Projesinde Sorunlar Büyüyor (Bakan Değişti, "Politika" Da Değişti Mi?) Başlığı Altında Tmmob Ziraat Mühendisleri Odası Olarak Sözü Edilen Metin İle 15 Ekim 2005 Günü Tüm Yurt Genelinde Basın Açıklaması Yapılmıştır. Bu Bağlamda Zmo Adana Şubesi Yönetim Kurulunun Düzenlediği Basın Toplantısı Üyelerinin De Geniş Katılımı İle Gerçekleşti.
- 05.12.2005 Yer Aletleri Ve Havadan Uçakla Yapılan İlaçlamalar

GÖRSEL BASINDA ŞUBEMİZ

- 08.11.2004 tarihinde TRT GAP Tv "Bu Toprağın Sesi" programına Prof. Dr. Neşet Kılıçer (Ankara Üniv. Zir. Fak.Bitki Koruma Bölümü Öğretim Üyesi), Cengiz Karaca (Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Koruma Kontrol Genel Müdürlüğü İlaç Alet Hizmetleri Daire Başkanı) ve Şube Başkanımız Sayın Ayhan BARUT katılarak "Tarım ilaçları kullanımı ne kadar yararlı, üretici ve tüketiciler bu konuda ne kadar bilinçli" konusunda görüşlerini aktardılar.
- 24.11.2004/TRT-2 "Yurttan Haberler": 24.11.2004 tarihinde TRT-2 Yurttan Haberler programına TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanımız katıldı; Çukurova Bölgesindeki yağışlar üreticinin yüzünü güldürdü.Türkiye'nin en önemli tarım alanlarından olan Çukurova'ya yağmur son olarak Mayıs ayında yağmıştı. Kuraklık yüzünden bazı ürünlerde rekolte düştü. Yağmurun gecikmesi üreticiyi endişelendirmeye başlamıştı. Ancak bu hafta bölgede görülen yağmur çiftçinin yüzünü güldürdü. 17 Kasım'da başlayan yağmurla metrekareye ortalama 117 Kg yağış düştü. Çukurova toprağı yağmur suyuna doydu. Kent yaşamı için sıkıntılı olan yağmur bölgemiz tarımı için her damlası bereket oldu. Çukurova bölgesinde ekilen yaklaşık 350.000 hektar araziden 1.5 milyon ton buğday elde ediliyor. Son yağışlarla buğdayın yanı sıra sebze ve narenciye bahçelerinde de verimin artması bekleniyor.(Ayhan Barut)
- 02.12.2004/KANAL A "Medya Kafe": 02.12.2004 tarihinde Kana A TV'de Medya Kafe Programına; Seyhan Zir. Odası Başkanı, Yüreğir Zir. Odası Başkanı, Ceyhan Zir. Odası Başkanı, Karataş Zir. Odası Başkanı, Tahıl Üreticileri Birliği Başkanı, Kabzımallar Odası Başkanı, Zir. Müh. Zülfikar Deniz ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Başkanı Ayhan Barut katılarak tarımda yaşanan sorunlar ve çözüm yollarına yönelik görüşlerini beyan ettiler.
- 09.12.2004/ Akdeniz Tv "Sürmanşet" :09.12.2004 Tarihinde Akdeniz Tv'nin hazırlamış olduğu Sürmanşet programına ZMO Adana Şube Başkanı Sayın Ayhan BARUT konuk olarak katılarak, Türkiye'deki tarımın ve çiftçilerin sorunları hakkında Oda görüşlerini belirttiler.
- 17.12.2004 / Akdeniz Tv "12 Yıldız Özel Zirve" :17.12.2004 tarihinde Akdeniz TV'de 12 Yıldız Özel Zirve programına ZMO Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve ZMO Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT katılarak; AB sürecinde Türkiye tarımı ve ekonomisi hakkında Oda görüşlerini belirttiler.
- 03.01.2005/TRT GAP Tv "Bu Toprağın Sesi": 03.01.2005 tarihinde TRT GAP TV BU TOPRAĞIN SESİ programına TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT VE Seyhan Ziraat Odası II. Başkanı Rifat KODAL katılarak narenciye üretimi, tüketimi ve ihracatında yaşanan sorunlar ve çözüm önerilerine yönelik görüşlerini aktardılar.

- 25.01.2005/ Akdeniz Tv "Hodri Meydan":Akdeniz TV'de Genel Yayın yönetmeni Yüksel Evsen'in sunduğu Hodri Meydan Programına AKP Adana Milletvekili Vahit Kirişçi, ZMO Adana Şube Başkanımız Ayhan Barut, Seyhan Ziraat Odası II. Başkanı Rifat Kodal ve Çiftçiler Birliği As Başkanı Behçet Homurlu Katıldı. Programda narenciye ve ülke tarımının genel sorunları ve yeni tarım politikaları tartışıldı.
- 04.03.2005/ TRT-1 "Ana Haber Bülteni":Enflasyon konusunda DİE verilerine göre Şubat ayının zam şampiyonu mandarin. Bu konuda en çok şaşırان yetiştirdikleri narenciyeleri para etmiyor diye sokağa döken üreticiler oldu. Bu konuda TRT-1 Ana Haber Bültenine konuşan ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan Barut narenciyenin para etmediği bir dönemde mandarinin yüksek fiyattan satılmasının sevindirici olduğunu belirtti.
- 08.03.2005/TRT-2 "Yurttan Haberler" :Sınır ticareti yoluyla getirilen İran karpuzu bugünlerde manav ve marketlerde satışa çıktı. Adana'da üreticiler bu durumdan şikayetçi. Adana'da 160 bin dekar alanda yapılan karpuz tarımından yılda 700 bin tonun üzerinde ürün elde ediliyor. Uygulama kapsamında ithal edilen ürünlerin düşük vergilerle piyasaya giriyor. Yerli üreticiler bu durumdan zarar görüyor. Yörede karpuz hasadının 15 mayısta başlayacağını belirten üreticiler 30 nisanın önce İran karpuzunun girişinin durdurulmasını istiyor. İthal karpuzun kilosu 4 ila 5 YTL'den alıcı buluyor. A. Barut: Dış Ticaret müsteşarlığında yapılan protokol anlaşmalarında İran karpuzu %40 daha ucuza giriyor. Bu da yerli üreticimizi sıkıntıya koyuyor.
- 05.04.2005/ Kanal Türk Tv "Tarımın Gündemi":05.04.2005 SALI GÜNÜ ÇUKUROVA ÜRETİCİSİNİN SORUNLARI VE ÇUKUROVA TARIMININ konu olarak işlendiği KANAL TÜRK TV'de ZMO İstanbul Şubesi eski başkanı Zir. Yük. Müh. ZEHRA EYİCİL'İN sunduğu "TARIMIN GÜNDEMİ" programına ZMO Şube Başkanımız AYHAN BARUT konuk olarak katıldı.
- 24.05.2005/Kanal Türk Tv "Tarımın Gündemi": 24.05.2005 SALI GÜNÜ Saat: 07.45- 08.30 saatleri arasında BUĞDAY ÜRETİMİ VE SINIR TİCARETİYLE GELEN İRAN KARPUZUNUN konu olarak işlendiği KANAL TÜRK TV'de ZMO İstanbul Şubesi eski başkanı Zir. Yük. Müh. ZEHRA EYİCİL'İN sunduğu "TARIMIN GÜNDEMİ" programına ZMO Şube Başkanımız AYHAN BARUT konuk olarak katıldı.
- 02.06.2005/Kanal A :02.06.2005 tarihli Kanal A 'da yayınlanan yeni YENİ HAL YASASI ile ilgili uygulamalar hakkında TV programı yapıldı. Oda görüşlerimizi belirtmek üzere programa, Yönetim Kurulu Üyemiz Sedat Soykan katıldı.
- 03.10.2005/Avrasya Tv:ZMO Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT ve Ceyhan Ziraat Odası Başkanı Yavuz TEZCAN "Çukurova Tarımı ve Sorunları" hakkında görüşlerini beyan etmek üzere 3 ekim 2005 günü Avrasya Tv'de Abdulkadir Baş'ın sunduğu "Tarım Dünyası" programına katıldılar.
- 09.11.2005 Trt-2 Yurtdan Haberler:Akdeniz Meyve Sineği narenciyede oldukça zararlıdır. Zararlı ile mücadelede ilaç yetersizliği üreticiyi tedirgin etmektedir. Bakanlıkça bu güne kadar tavsiye kapsamına alınmış ruhsatlı sadece bir ilaç bulunmaktadır. Ayhan Barut: Eğer üretici tavsiyeli bir tek ilacı kullanırsa ürününde ilaçlamadan dolayı yeterli neticeyi alamıyor. Meslektaşlarım netice alacak bir ilacı kullanırsa tavsiyesi yoktur. Teknik talimatlarda aykırı bir durumla karşı karşıya kalıyor. Saim İnce: Etkisi %70-80'i geçmeyen bir ilaç, biz %0 tolerans alıyoruz. Başarı şansımız tabiki olamaz.

MİTING VE YÜRÜYÜŞLER

DİSK, KESK, TMMOB, TÜROMB, TTB, MÜLKİYELİLER BİRLİĞİ, ADD, DENETDE, T. KADINLAR BİRLİĞİ, T. ZİRAATÇILAR DERNEĞİ' nin birlikte düzenledikleri "**Tuzağı Bozmak İçin Elele**" mitingi 6 Mart 2004 Cumartesi günü gerçekleşti. ODA' mızın geniş bir kitle ile Miting' e katılım sağlanarak, 6 Mart 2004 Cumartesi günü, saat 10:00 da Ankara Hipodrom' da ZMO flaması altında buluştu.

Emek Platformu tarafından SSK Sağlık Kurumlarının Sağlık Bakanlığı'na devrine ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasına karşı, Türkiye'nin her tarafından gelecek katılımcılarla 20 Kasım 2004 Cumartesi günü Ankara'da düzenlenen miting düzenlendi. Özellikle meslek alanımızla yakın ilgili olan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılma kararının ülkemiz çıkarına aykırı bir tasarruf olduğunu kamuoyuna ve hükümete duyurmak için güçlü bir ses üretmemiz gerekmektedir. Bu anlamda TMMOB pankartı arkasında Odalarımızın pankartlarını açarak katılım sağlandığı **"Sosyal Devlet, Sosyal Adalet"** mitingine TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi olarak katıldık.

1 Mayıs Mitingi: 12 EYLÜL askeri darbesinin 25. yılında ABD'nin Irak'ı işgalinin 2. yılında, ülkemizde her geçen gün yoğunlaşarak artan eğitim, sağlık, sosyal güvenlik ve ortak değerlerimiz olan KİT'lere yönelik küresel kapitalist saldırıya karşı bu yıl her zamankinden daha önemli bir hale gelen 1 Mayıs mitingine Oda üyelerimizle birlikte katıldık.

16.09.2005/ 2005 Yılı Tmo'nun Mısır'da Müdahale Alım Fiyatına Tepki Mitingi: Ceyhan Ziraat Odası Başkanlığı tarafından organize ettiği 16.09.2005 Cuma günü Ceyhan'da yapılan miting'i CHP Adana Milletvekili Gaye Erbatur, CHP Osmaniye Milletvekili Necati Uzdil, Ceyhan Belediye Başkanı Hüseyin Sözü, Adana Çiftçiler Birliği Başkanı Cumali Doğru, Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı Ayhan Barut ve Osmaniye, Yumurtalık, Feke, Kozan, Seyhan ve Karataş Ziraat Odası Başkanları katıldı. Mitinge Ceyhan Ticaret Odası, Ceyhan Ticaret Borsası ve Esnaf Odaları da tam destek verdi.

Günümüzün yüklü gündemi ve sorunları karşısında; üyelerinin sorunlarının toplumun sorunlarından ayrılamayacağı bilinciyle, halktan ve emekten yana tavır alan, bu doğrultuda politikalar üreten ve mücadele veren, toplumsal sorumluluğu gereği toplumsal muhalefetin odağında yer alarak onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam eden TMMOB'nin 8 Ekim Cumartesi günü düzenlediği TMMOB Mitingine ZMO Adana Şube üyeleri ve Öğrenci üyelerle katıldık.

İMZA KAMPANYALARI

Canavar Balon Türkiye'de: Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara Hayır Platformu'nun düzenlediği GDO'ya Hayır Kampanyası çerçevesinde Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi'de GDO'ya Hayır kampanyasına katılmış ve Ziraat Mühendislerinin GDO'ya Hayır imza kampanyasına katılmıştır.

09.11.2005/Türk Mühendis Ve Mimar Odaları Birliği'ne Bağlı Mühendis, Mimar ve Şehir Plancıları'nın özlük haklarına yönelik olarak; Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığı'na verilmek üzere imza kampanyası başlatılmıştır. Bu kampanya dahilinde ZMO Adana Şubesi'de üyelerinden 200 adet imzalı dilekçeyi TBMM'ne iletilmek üzere ZMO Genel Merkezine göndermiştir.

PROTESTOLAR

Sugözü Termik Santralini Protesto Edildi

24 Şubat 2004 günü resmi açılışı planlanan Bölgemizde Yumurtalık İlçesine bağlı Sugözü köyünde kurulan ve hali hazırda deneme üretimine devam etmekte olan Bölgemiz tarımı ve insan sağlığı için çok büyük zararları olan Yumurtalık Sugözü Termik Santrali ile ilgili TMMOB'ye bağlı odalarımızın, çevre kuruluşlarının, tarımla ilgili dernek, vakıf ve meslektaşlarımızın katılımıyla 16.02.2004 tarihinde basın açıklaması yapıldı. 24.02.2004 tarihinde Ülkemiz Başbakanı Sayın Recep Tayyip ERDOĞAN ve Almanya Başbakanı Sayın Gerard SCHRODER tarafından Sugözü Termik Santralinin açılış törenini; TMMOB'ye bağlı Oda Şubelerimiz, çevreci örgütlerimiz, tarımdaki diğer vakıf ve derneklerle beraber almış olduğumuz ortak karar neticesinde PROTESTO etmek için toplanılıp Sugözü köyüne hareket edildi.

PERYODİK ETKİNLİKLERİMİZ

17-18 Aralık 2003/İ. Akın Özdemir'i Ölümünün 25. Yılında Andık: 17 Aralık 2003 tarihinde Düzenlenen Anma Etkinliği'nde ZMO Adana Şube Başkanı Ayhan BARUT ve ZMO Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN'ın konuşmaları ardından, Serbest çalışan meslektaşlarımız, firmada çalışan meslektaşlarımız, oda takımımız ve Zir. Fakültesi elemanlarının oluşturduğu gruplarla İ. Akın Özdemir'in anısına düzenlenen futbol turnuvası düzenlendi. Anma Etkinliğinde ZMO Adana Şubesi Türk Halk Müziği Ekin korusu'nun İ. Akın Özdemir'in sevdiği parçaları seslendiren konseri, Grup Günebakan'ın şiir dinletisi ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Merkezi'nin Hazırlamış olduğu "**Atatürk Dönemi Tarım Politikaları (1920 – 1938)**" konulu slayt gösterisi ile devam etti. 18 Aralık 2003 günü Akın Özdemir'in öldürüldüğü yere karanfil bırakma eylemi yapıldı ve ardından ZMO Genel başkanı Gökhan Günaydın tarafından basın açıklaması okundu.

16 Aralık 2004'de düzenlenen anma gecesinde THM Ekin Korusu konseri, Akın Özdemir'in konu alındığı Sinevizyon gösterimi ardından Tolga Çandar konseri ile gece son bulurken 17 Aralık 2004 günü "**AB'ye üyelik süreci: Üyelik mi? Eklemlenme mi ?**" konulu panele Gökhan Günaydın panelist yönetici olarak katılırken, Prof. Dr. Birgül ayman Güler, Akın Birdal ve Serhat Salıhoğlu panelist olarak katıldı. 18 Aralık 2004'de Mersin asri mezarlığında yapılan törenin ardından ZMO Mersin Şubesinde şöyleşi düzenlendi.

Tarımsal Öğretimin Yıldönümü Kutlamaları:

Tarımsal Öğretimin 158. Yılını 9 Ocak 2005 tarihinde ZMO Adana Şube ve Ç.Ü. Ziraat Fakültesi ile birlikte düzenlediğimiz kutlamalarda meslekte 30. ve 40. (1963 ve 1973) yılı mezunlarına plaket verildi.

Tarımsal Öğretimin 159. Yılını Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemiz kutladı. Sabah Saat:09.00'da Atatürk Anıtına çelenk koyma ve saygı duruşu töreni ile etkinliğe başlandı. Saat: 9.30'da Ç.Ü. Mithat Özsan Amfisinde Prof. Dr. M. Rifat DERİCİ (Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Dekanı), Zir. Müh. Ayhan BARUT (Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi Başkanı), Fatih EKİZ (Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Öğrenci Temsilcisi), Prof. Dr. Alper AKINOĞLU (Çukurova Üniversitesi Rektörü) ve Prof. Dr. Mithat Özsan'ın konuşma yaptılar. Mesleğimize 40. ve 30. (1964 ve 1974) yıl hizmeti geçmiş meslektaşlarımıza plaket verildi.

ÖRGÜTSEL FAALİYETLERİMİZ

14 Şubat 2004 Tarihinde, TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası Adana Şubesi Genel Kuruluna ODA Başkanımız Ayhan BARUT Katıldı.

Mersin Ticaret ve Sanayi Odası, Akdeniz İhracatçı Birliği ve Tarım Bakanlığı 20-21.05.2005 tarihinde "**AB Yolunda Türk Narenciyesi**" konulu sempozyum düzenledi. Sempozyuma Odamızı temsilen Şube Başkanı Ayhan Barut ve ZMO Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Özden Güngör katıldı.

Doğu Akdeniz Bölgesel Kalkınma Planı Toplantısı

Osman Saffet AROLAT(Oturum Başkanı),Turizm Çalışma Grubu Başkanı, Tarım Çakışma Grubu Başkanı, Tavit KÖLETAVİTOĞLU, Prof. Dr. Erdoğan ALKIN, Ali Ekber YILDIRIM ve Vahit kırışçi (Adana Milletvekili)'nin panelist olarak katıldığı "**Doğu Akdeniz Bölgesel Kalkınma Planı Toplantısı**" konulu panel 15.02.2005 tarihinde Adana Sanayici ve İşadamları Derneği, Adana Valiliği ve Dünya Gazetesi tarafından ortaklaşa düzenlenmiştir. Panele ZMO Adana Şube Başkanımız Ayhan BARUT Odamızı temsilen katıldı.

08.10.2004 Tarinde İşçi Partisi 2. Köylü Kurultayı'na Odamızı temsilen Ayhan BARUT katıldı

Adana Tarım İşçileri Kurultayı 01.02.2005 tarihinde Bebe Müzikholde gerçekleşti. Kurultayda tarım işçilerinin sorunlarının çözülmesi için mücadele kararlılığı ortaya çıkarırken, insanca yaşayacak bir ücret, çalışma ve yaşam koşullarının düzeltilmesi, sağlık ve emeklilik hakkının kazanılması ve tarım işçilerinin arasında birliğin

sağlanması için Tarım işçileri temsil heyeti seçildi. Tarım işçilerinin içinde buldukları durumu ve yaşadıkları sorunlara ilişkin yönetmen Murat Bayramoğlu tarafından hazırlanan belgesel gösterimi ile başlayan kurultaya, yaşlı-geç, kadın-erkek 400 tarım işçisi katıldı. Tarım işçilerinin ve kurum temsilcilerinin tek tek kürsüye gelerek konuşma yaptığı kurultayda işçilerin birliğinin sağlanması için mücadele ve çaba sözleri verildi. Kurultayda işçilerin konuşmaları alkışlarla sık sık kesilirken, işçilerin en acil talebi olarak çalışma ve yaşam koşullarının değiştirilmesi öne çıktı. Kurultaya Destek Verenler: Eğitim-Sen, Haber-Sen, ESM, Emekli-Sen, BTS, Ziraatçılar Derneği, Ziraat Mühendisleri Odası, İnşaat Mühendisleri Odası, Çukurova Tarım araçları Derneği, Dörtüyl Tarım İşçileri Temsilcileri, Ç.Ü. Öğretim Üyesi Doç. Dr. Adnan Gümüş, EMEP İl Başkanı Sevil Aracı, MYK Üyesi Ercüment Akdeniz, Mersin EMEP İl Başkanı Mehmet Taşçı, DEHAP İl Başkanı M. Tayip Yıldız ve İlçe Başkanları, Anadolu Mahallesi Muhtarı Ahmet Meriç, Yeşilyuva Mahalle Muhtarı Haydar Çiğdemal, Yunus Emre Mahalle Muhtarı, Halk Evleri, ESP, EKP.

ÖDP Adana İl Örgütü 4. Olağan Kongresi: 02.01.2005 tarihinde ÖDP Adana İl Örgütü 4. Olağan Kongresine Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemizi temsilen Sayman Saim İNCE katıldı.

Kent Konseyi: Bilindiği üzere Adana'mızın yıllardır devam eden bazı kentsel sorunları vardır. Çözümler geciktikçe, bu sorunlar büyümektedir. **Kent Konseyi Yürütme Kurulu** bu hususu dikkate alarak, Adana'mızın Kent Estetiğini koruma açısından yaşadığı sorunları masaya yatırmayı yararlı bulmuştur. Bu anlamda Adana Kent Konseyi çeşitli tarihlerde toplantılar düzenlemiştir. Yapılan bu toplantılara Odamızı temsilen Ayhan BARUT ve Saim İNCE katılmıştır.

5179 Sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi Ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkındaki Kanun ve uygulamada karşılaşılan sorunlar: T.C. Adana Valiliği İl Tarım Müdürlüğü'nün 23/12/2004 tarihinde 5179 sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkındaki Kanun ve Uygulamada Karşılaşılan sorunlar İl Müdürlüğündeki toplantı salonunda yapıldı.

Toplantıya Tarım İl Müdürlüğü, Kontrol Şube Müdürü, Kimya Mühendisleri Odası, Gıda Mühendisleri Odası, Ziraat Mühendisleri Odası (Ayhan Barut), Veteriner Hekimler Odası, Esnaf ve Sanatkarlar Odaları Birliği, Fırıncılar Odası, Yoğurtçular ve Sütçüler Odası, Meşrubatçılar ve Gazozcular Derneği, Arı Yetiştiricileri Birliği, Tatlıcı ve Pastacılar Odası, Simitçiler ve Unlu Mamulcüler Odası, Lokantacılar ve Kebapçılar Odası, Asko Gıda Tarım San. Tic. Ltd. Şti.katılımcıların katkıları ile gerçekleştirildi. 27.08.2004 tarih ve 25566 Sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5179 sayılı "Gıdaların Üretimi, Tüketimi ve Denetlenmesine Dair Kanun Hükmünde Kararnamenin değiştirilerek kabulü hakkında kanunun" 4. ve 6. maddelerine dayanılarak hazırlanan "Gıda ve Gıda ile Temas eden Madde ve Malzemeleri Üreten İş yerlerinin Çalışma İzni ve Gıda Sicili ve Üretim izni işlemleri ile Sorumlu Yönetici istihdamı hakkındaki yönetmeliğin; 5. bölüm 29.maddenin f bendine göre; İş yerlerinde çalışan Sorumlu Yöneticiler meslek odalarımızdan aldıkları Sorumlu Yöneticilik Belgesi ile atanmaktadırlar.Bu bağlamda TMMOB Gıda Mühendisleri Odası Adana İl Temsilciliği, TMMOB Kimya Mühendisleri Odası Güney Bölge Şubesi ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubesi olarak; tarafımızdan verilen yöneticilik belgelerinin (alındıkları tarihten itibaren) geçerlilik süresi, 1 (bir) yıldır. Yapılan araştırma ve oda kayıtlarımıza göre verilen Sorumlu Yöneticilik Belgelerinin sürelerinin dolmasına karşın vize işlemlerini yaptırmamaktadırlar. İnsan sağlığını ilgilendiren bu önemli konuda ilgili kurumlar tarafından yapılan denetimlerde Sorumlu Yöneticilik Belgesi ile Sorumlu Yöneticinin görevine devam edip etmediğini hassas bir şekilde kontrol edilmesine yönelik olarak 24 Ekim 2005 tarihinde Adana Valiliği, İlçe Kaymakamlıkları, Tarım İl Müdürlüğü ve Tarım İlçe Müdürlüklerine bu işletmelerin kontrol edilmesi talep edildi.

8. BEŞ YILLIK KALKINMA PLANINA GÖRE İL GELİŞİM PLANI ÇALIŞMASI: 8. beş yıllık Kalkınma Planınının 497. Maddesinde, İl Gelişme Planlarının hazırlanması ve uygulanmasında ilgili tüm kesimlerin katılımının sağlanmasından

bahsedilmektedir.Valilik “İl Gelişme Planı ve Çevre Düzenleme” çalışmalarına başlanmıştır. Çalışma Planına göre Üst Koordinasyon ve Danışma Kurulları ile yapılacak planın kapsamına göre “Çalışma grupları” oluşturulmuştur. Ayrıca çalışmalara destek birimi olarak “Planlama Bürosu”, “Harita Bürosu”, “Çevre Düzenleme Planı Coğrafik Bilgi Sistemi Teknik Bürosu” oluşturulmuştur. Plan çalışmalarına Valilik, Çukurova Üniversitesi, Kamu Kurum ve kuruluşları ile Sivil Toplum Kuruluşlarının desteği sağlanmıştır.

İlin tarımsal yapısının alt sektörler itibariyle (bitkisel üretim, hayvancılık, su ürünleri, ormancılık, arıcılık vs.) üretim durumu, verimlilik, işletme çeşidi yönlerinden profili çıkarılacaktır.İldeki arazi mülkiyeti dağılımının işletme sayıları, toprak büyüklüğü ve parsel büyüklükleri itibariyle envanteri çıkarılacak ve analizi yapılacaktır. Altyapı ve kullanılan teknikler belirlenerek tarım teknolojisindeki mevcut durum saptanacaktır.Bu kapsamda analizi yapılacak konulara istinaden TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şubemizi temsilen Sayman Saim İNCE katılmıştır.

SÜNE İZLEME VE DEĞERLENDİRME KOMİSYONU: İlimizde yürütülen Süne Mücadelesi çalışmalarında teknik bilgi akışının sağlanması, üreticilerimizin ve sanayicilerimizin doğru şekilde bilgilendirilmesi ve eğitilmesi amacıyla; “Süne İzleme ve Değerlendirme Komisyonu” adı altında bir komisyon kurulmuştur. Bu komisyonun üyeleri, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı Merkez teşkilatından 1, Tarım İl Müdürlüğü’nden 2, Ziraat Mücadele Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü’nden 1, Ç.Ü. Ziraat Fakültesi Bitki Koruma Bölümü’nden 2, Ziraat Mühendisleri Odası’ndan 1 (Ayhan Barut), Ticaret Odası Başkanlığı’ndan 1, Un Sanayicileri Birliği’nden 1, Tahıl Üreticileri Derneği’nden 1, olmak üzere toplam 10 temsilciden meydana gelmiştir.

ZMO ANTALYA ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

ÖNEMLİ YAZIŞMALAR

7. dönem yönetim kurulu olarak, çalışma dönemi içerisinde, genel merkezimizle Tarım ve Köyişleri Bakanlığı’na çıkartılan yasa ve yönetmeliklerle Antalya ve Türk tarımının sorunlarına yönelik olarak çeşitli kurum ve kuruluşlarla bir dizi yazışma gerçekleştirilmiştir. Bunların başlıcaları aşağıda özetlenmiş; asılları bu kitapçığın sonundaki “Önemli Yazışmalar” bölümünde sunulmuştur.

Bilindiği gibi, kendi adlarına iş yeri açmak için Ticaret ve Sanayi Odasına, ticaret sicil kaydı almak üzere başvuran arkadaşlarımızdan “Ustalık Belgesi” talep edilerek, belgenin alınması için de ÇIRAKLIK okullarına yönlendirilmekte idi. Meslek onurumuzu rencide eden ve hiç bir haklı gerekçesi olmayan uygulama, geçmişte yapılan görüşmelerle, meslektaşlarımızın belgeleri daha sonra getirmeleri koşuluna bağlanarak geçici olarak çözümlenmişti. 2004 yılında Antalya Ticaret ve Sanayi Odası’na belgenin tekrar istenmesi üzerine, yönetim kurulumuz kökten çözüm için gerekli girişimlerde bulunarak, sorunu Türkiye kamuoyuna taşıma kararı almıştır. Bu çerçevede, Ticaret ve Sanayi Odası ziyaret edilip, haksız uygulamanın kaldırılması istenmiştir. Antalya Ticaret ve Sanayi Odası yetkililerinin belgenin diğer mühendislik dallarından da istendiğini ve bunun Milli Eğitim Bakanlığının talebi olduğunu belirtmeleri üzerine, İl Milli Eğitim Müdürü ziyaret edilip durum kendisine anlatılmaya çalışılmıştır. Milli Eğitim müdürünün “*bunda gocunacak bir şey yok; arkadaşlarınıza ders verenler de yüksek okul mezunu*” demesi üzerine, sorun, ATSO’ nun da işbirliği ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Milli Eğitim Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ile üst düzeyde yapılan yazışmalara dökülmüştür. Bu kapsamda, genel merkezimize gerekli döküman ve belgeler aktarılarak, Milli Eğitim ve Tarım Bakanlıklarına yazılar yazdırılmış ve bu uygulamanın kaldırılması istenmiştir. Her iki bakanlık da konuya ilgiyle yaklaşıp uygulamanın yanlışlığını ortaya koyarken, Milli Eğitim Bakanlığı 3308 sayılı yasayı bahane ederek, yanlısında ısrar etmeye devam etmiştir. Odamızla Ticaret ve Sanayi Odasının konuyu diğer bölgelerdeki meslek odalarına yansıtıp Türkiye kamuoyuna maletmeleri sonucu T.O.B.B yasında yapılan son değişiklikle uygulamaya son verilmiş bulunmaktadır. Milli Eğitim Bakanlığının bu konudaki

duyarsızlığına karşın, çalışmalarımıza destek veren Antalya Ticaret ve Sanayi Odası yetkililerine tüm meslektaşlarımız adına teşekkür ediyoruz.

07.01.2004 tarihinde gerçekleştirilen "**Altınova Çiçek ve Tarım Festivali**"ne katılarak, Antalya çiçek sektörünün geleceğine ve sorunlarının çözümüne yönelik görüşlerimiz kamuoyuna açıklanmıştır.

Antalya Valiliği' nin talebi üzerine "**Antalya' da Yaşanan Doğal Afetlerin Tarım Sektörüne Etkileri ve Çözüm Önerileri**" ne ilişkin görüşümüz 17.02.2004 tarihinde bir yazı ile İl Koordinasyon Kurulu' na iletilmiştir.

2005 yılı Ocak ayında gerçekleştirilen **Türkiye Ziraat Mühendisliği VI. Teknik Kongresi**'nde şubemizce yer alması uygun görülen konular 23.03.2004 tarihinde genel merkeze iletilmiştir.

23-25 Nisan 2004 tarihleri arasında Gaziantep' te yapılan 39. dönemin ilk danışma kurulu gündemine ilişkin öneriler bir yazı ile genel merkeze bildirilmiştir.

1-3 Ekim 2004 tarihlerinde Erzurum' da yapılan 39. dönemin 2. danışma kuruluna ait gündem önerilerimiz, genel merkezimize iletilmiştir.

Sorumlu Yöneticilerin Yetki, Sorumluluk ve Özlük Haklarına Dair Yönetmelikle Sorumlu Yönetici Sözleşmesi ve Protokol Taslağı'na ilişkin şube görüşümüz 26/10/2004 te genel merkezimize sunulmuştur.

27/10/2004 tarihinde '**Ziraat Mühendislerinin Kamu Dışı Hizmetleriyle İlgili Görev ve Yetkileri Hakkındaki Yönetmelik**' değişikliğine ilişkin görüşümüz genel merkeze gönderilmiştir.

"Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmaları ile İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri Hakkındaki Yönetmelik" e ilişkin değişiklik önerilerimiz 27/10/2004 tarihinde genel merkeze bildirilmiştir.

39. Dönem 3. Danışma Kurulunda görüşülmesi uygun bulunan konular 16/03/2005 tarihinde genel merkeze arz edilmiştir.

'Yeminli Gıda Denetmenleri ile Kamu ve Kamu Dışı Tarımsal Yayım Hizmetlerinin Düzenlenmesine İlişkin Yönetmeliklerle' ilgili görüşlerimiz 29/04/2005 tarihli yazı ile genel merkeze iletilmiştir.

"TMMOB Meslek İçi Eğitim ve Belgelendirme Yönetmeliğine" göre eğitim verilebilecek uzmanlık konuları ve belgelendirme koşullarına ilişkin şube görüşü 04/05/2005 tarih ve 2005/52 sayılı yazıyla genel merkezimize bildirilmiştir.

BASIN AÇIKLAMALARI

7. Dönemde Antalya ve Türk tarımının sorunları ve çözümlerine ilişkin önerilerimizin yanı sıra, Türk Tarımını Bekleyen Tehlikelerle Antalya'nın Kentsel Sorunları hakkında kamuoyunu uyarma ve bilgilendirmeye yönelik, aşağıda konu başlıkları sunulan 14 basın açıklaması yapılmıştır.

23.07.2004 tarihinde şube başkanımızın katıldığı Eşgüdüm Kurulunda alınan karar gereği, Konyaaltı'ndaki 75 da' lık araziye ait **Kent Parkı Projesi**'nin değiştirilmesine yönelik basın açıklaması

25.08.2004 tarihinde şubemiz toplantı salonunda "**Hububat Sektöründe Politikasızlığın Egemenliği**" ve "**Dünya Ticaret Örgütünün Aldığı Son Kararların Türk Tarımına Etkileri**" başlıklı basın açıklamaları

16/09/2004 tarihinde meslek odaları eşgüdüm kurulunda alınan karar gereği, Kışlahan Oteli önünde "**Lara Kent Park Projesi**" ile ilgili olarak yapılan ortak basın açıklaması

24/09/2004 tarihinde odamız öncülüğünde Lara bölgesindeki 20.000 dekarlık tarım arazisinin turizm alanı ilan edilmesi sonucu ülke ve kent tarımı açısından doğacak olumsuzluklarla ilgili Peyzaj Mimarları Odası ve Ziraatçiler Derneği ile birlikte yapılan basın açıklaması

Ulusal basında ilgisiz ve yetkisiz kişilerin sebzelerde kullanılan bitki gelişim düzenleyicileri (B.G.D.) ile ilgili haksız ve yersiz açıklamaları üzerine, tüketiciyi uyarmaya yönelik olarak gerçekleştirilen etkinlikler (Bu çerçevede 21/10/2004 tarihinde odamız toplantı salonunda **"Hormonda Doğrular, Yanlışlar ve Kantarın Topuzunu Kaçıranlar"** başlıklı bir basın açıklaması yapılmıştır. Açıklamamız ulusal ve yerel basında geniş yer almıştır. Yine, 25/10/2004 tarihinde Ziraat Odası, İhracatçılar Birliği ve diğer meslek kuruluşları ile ortak bir basın açıklaması yapılmıştır. Konu, 25/10/2004 tarihinde A.R.T televizyonundaki açık oturumda, 27/10/2004 tarihinde E.T.V sabah haberleri programında ve 01/11/2004 tarihinde TRT TV GAP'ta yayınlanan "Bu Toprağın Sesi" programında tüm yönleriyle irdelenmiştir. Ayrıca 27/10/2004 tarihinde Umut Radyoda konu ile ilgili 1 saatlik bir program gerçekleştirilmiştir. Konuşmacı olarak şube başkanımız Vahap TUNCER 'in katıldığı bu programlarda hormon konusunda tüketicilerde yaratılan yersiz endişe ve tedirginlikler giderilmeye çalışılmıştır)

21/10/2004 tarihinde yıllardır sorumsuzca ülkemize sokulan ve bir çok hazır yiyecek ve içecekte kullanılan G.D.O' lu ürünlerin insan ve çevre sağlığı ile Türk tarımında yaratacağı olumsuzluklarla ilgili olarak kamuoyu ve resmi makamları uyarmaya yönelik olarak yapılan **"Halkımız ve Ülkemizin Geleceği Olan Bebeklerimizi Koruyalım"** başlıklı basın açıklaması

S.S.K hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri ve Köy Hizmetlerinin kapatılmasına ilişkin şube başkanımız Vahap TUNCER ile yönetim kurulu üyemiz Ertekin CAN'ın katıldığı Emek Platformu tarafından yapılan basın açıklaması

11/02/2005 tarihinde **"Bilimsel Temeli Olmayan Gıda Tartışmaları Kamuoyunu Yanlış Yönlendiriyor"** ve **"Biyogüvenlik Yasa Tasarısı Halkın Değil, Çok Uluslu Şirketlerin Çıkarını Koruyor"** başlıklı basın açıklamaları.

16/02/2005 tarihinde T.M.M.O.B. - İ.K.K ile birlikte S.S.K'ların devlet hastanelerine, Köy Hizmetlerinin yerel yönetimlere devrine ilişkin ortak basın açıklaması

11.03.2005 tarihli ve **"Pamuk Üretimi Tehlikede"** başlıklı basın açıklaması

27/05/2005 tarihinde açıklanan buğday fiyatlarının yetersizliği ve hububat alım politikalarına ilişkin **"Hububat Üreticisi Tüccara Teslim Edildi"** başlıklı basın açıklaması

Basında ve kamuoyunda haksız yere yaratılan ve sektöre büyük zarar veren yaş meyve ve sebze hormon kullanımı ile ilgili tartışmalara son vermek amacıyla şubemizce hazırlanan **"Hormonda Gerçekler"** isimli kitapçığın tanıtımı ile ilgili 10/06/2005 tarihinde yapılan basın açıklaması

29/09/2005 tarihinde yapılan ve **"Tarımsal Araştırma Merkezi"** yasa taslağı ile ilgili, Antalya'yı bekleyen tehlikelere yönelik kamuoyunu ve siyasilere uyaran basın açıklaması

18/10/2005 tarihinde oda örgütlüğü çerçevesinde tüm Türkiye'de yapılan **"1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü"** projesinde geline son nokta ve yaşanan sıkıntılara ilişkin basın açıklaması

PANEL VE KONFERANSLAR

7. Dönem çalışma takvimi içerisinde meslektaşlarımız ve üreticilerin eğitilip bilinçlendirilmesine yönelik 12 panel ve konferans düzenlenmiştir. Genel başkanımız ve yönetim kurulu üyelerimiz ile üniversite öğretim üyeleri ve kendi alanlarında uzman meslektaşlarımızın konuşmacı olarak katıldığı bu etkinliklerde, Ülke ve Antalya tarımının sorunlarına yönelik bilimsel ve teknik öneriler sunulup tartışılmıştır. Oldukça başarılı geçen ve çok sayıda meslektaşımız ve üreticinin katıldığı panel ve konferanslar şöyle özetlenebilir.

50. Yıl Etkinlikleri kapsamında 12 MART 2004' te Kumluca' da, 13 MART' da Antalya Expo Center'de **"Seracılıkta Bitki Koruma ve Bitki Beslemede Yeni Yaklaşımlar"** konulu 2 panel organize edilmiştir. Konuşmacı olarak Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bitki Koruma Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Nafiz DELEN ile Akd.

Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Mustafa KAPLAN'ın katıldığı ve başkanımız Vahap TUNCER' in yönettiği her iki panele de, çiftçilerden ve sektörün her kesiminden yüksek katılım olmuştur. Şubemiz aynı fuarda stand açılarak, yönetim kurulu üyelerimiz tarafından ziyaretçilere çalışmalar hakkında bilgi aktarılmıştır.

16.04.2004 tarihinde Altınova'da S.S. Çiçek Kooperatifi salonunda "**Methyl Bromide Alternatif Uygulamalar**" konulu bir seminer gerçekleştirilmiştir. Toplantıya yönetim kurulu üyemiz Dr. Adnan ÖZÇELİK ile tarım danışmanı Ziraat Yük. Müh. Meral ALKAN ve şube başkanı Vahap TUNCER konuşmacı olarak katılmışlardır. Yaklaşık 130 kişinin izlediği toplantı kamuoyu ve basında büyük ilgi görmüştür.

27 NİSAN 2004 tarihinde Antalya İnşaat Mühendisleri Odası toplantı salonunda ODAK (**Olağanüstü Durumlarda Afet Koordinasyon Kurulu**) tarafından düzenlenen toplantıya yönetim kurulu üyemiz Yrd. Doç. Dr. Dursun BÜYÜKTAŞ konuşmacı olarak katılmıştır. Kurucusu olduğumuz ODAK'ın düzenlediği bu toplantıya, eski şube başkanlarımızdan Zerrin KUMLU başkanlık etmiştir.

12.06.2004'de Mimarlar Odası toplantı salonunda üyelerimize genel başkanımız Gökhan GÜNAYDIN tarafından "**Türkiye'nin Yüz Yıllık Sosyo - Ekonomik Dönüşümü ve Tarım Sektörünün Etkilenme Biçimleri**" konulu bir konferans verilmiştir. Aynı gün meslektaşımız Hülya DAMDERE'nin resim sergisi açılmıştır. Konferans ve resim sergisi verilen kokteyle taçlandırılmıştır. Bu etkinliklere 200'e yakın meslektaşımız katılmış; konferans kamuoyunda büyük yankı yaratmıştır.

08/10/2004 tarihinde İnş. Müh. Odası toplantı salonunda meslektaşlarımızın eğitimine yönelik bir seminer gerçekleştirilmiştir. Prof. Dr. Habil Çolakoğlu tarafından verilen "**Narenciye ve Seracılıkta Dengeli Gübreleme**" konulu seminere, 250'yi aşkın meslektaşımız katılmıştır.

17/12/2004 tarihinde Gazipaşa ilçe temsilciliğimiz, Gazipaşa Kaymakamlığı ve Tarım İlçe Müdürlüğüne "**Gazipaşa Tarımının Sorunları**" konulu bir forum düzenlenmiştir. Şube başkanımız Vahap TUNCER ve ilçe temsilcimiz Hidayet BİLGİÇ toplantıda "Gazipaşa ve Türkiye Seracılığının Sorunları" ile ilgili oda görüşlerini açıklamışlardır.

Ekolojik Yaşam Kulübü, Akdeniz Üniv. Ziraat Fakültesi ve şubemiz tarafından 27/12/2004 tarihinde birlikte düzenlenen "**Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar**" la ilgili konferansa Ziraat Fakültesi Öğretim üyeleri Prof. Dr. Kenan TURGUT ve Prof. Dr. Hüseyin BASIM ile beraber şube başkanımız Vahap TUNCER'de konuşmacı olarak katılmıştır.

10/01/2005 tarihinde **Tarımsal Öğretimin 159.Yılı** kutlanmış; Ziraat Fak. ile birlikte düzenlenen program çerçevesinde önce Atatürk Anıtına çelenk konulmuş; ardından, üniversitedeki törende başkanımız "**Türk Tarımının Geleceği**" ile ilgili bir konuşma yapmıştır. Ayrıca, meslekte 30 yılını dolduran meslektaşımıza plaket verilmesini takiben Ank. Üniv. Ziraat Fak. Öğretim üyelerinden Prof. Dr. Gülcan ERAKTAN "AB'ne Tam Üyelik Sürecinde Türk Tarımı"konulu bir konferans vermiştir.

11/01/2005 tarihinde Ticaret Borsası ile birlikte gerçekleştirilen "**Hormonların Tarım ve Hayvancılıkta Kullanımı**" konulu panelde eski şube başkanımız Prof. Dr. Nihat ÖZEN ile Prof. Dr. Lami KAYNAK ve Tıp Fakültesinden Prof. Dr. Mehmet İSPİR hormonları, gıda güvenliği ve insan sağlığı açısından değerlendirmiş olup toplantı sonuçları ortak bir bildirisi halinde kamuoyuna duyurulmuştur.

Kumluca Belediyesi tarafından 4 Mayıs 2004'de Tarım Fuar Etkinlikleri kapsamında düzenlenen "**Sebze Gıda Güvenliğini Tehdit Eden Tek Suçlu Hormonmu?**" konulu toplantıya panelist olarak katılan başkanımız Vahap TUNCER, Türkiye'de Zirai İlaç Kullanımından Kaynaklanan Sorunlar' la ilgili oda görüşlerini açıklamıştır.

Milli Prodüktivite Merkezi ile Alanya Ticaret ve Sanayi Odası'na 11/05/2005 tarihinde Alanya'da düzenlenen "**AB Üyeliği Sürecinde Yaş Sebze ve Meyve Tarımında Verimlilik Sorunları ve Gelişme Olanakları**" konulu panelde başkanımız Vahap TUNCER "Antalya ve Alanya Tarımında Mühendislik Hizmetlerinden Yararlanmada Sorunlar" başlıklı bir sunum yapmıştır.

11/08/2005 tarihinde Antalya Ticaret Borsasında düzenlenen **“Tarımsal Üretimde ve İhracatında Yaşanan Sorunlar”** konulu panele, şube başkanımız katılarak, **‘Türkiye’de kullanılan Tarım İlaçlarının Profili ve Ruhsatlandırma Sistemimiz’** ile ilgili oda görüşlerini bakanlık yetkilileri ile basına aktarmıştır.

MESLEK İÇİ EĞİTİM VE DAYANIŞMA TOPLANTILARI

2004 ve 2005 yıllarında şube yönetimi kurulumuzca, meslektaşlar arasında dayanışmayı arttırıp bilgi alış verişinde bulunmak, yaşanan sorunları tartışmak ve çözüm yolları üretmek amacıyla bir dizi toplantı yapılmıştır. Gıda sorumlu yöneticilerine yönelik HACCP kursu ile Tarım danışmanlarının eğitime yönelik seminerlerin gerçekleştirildiği bu döneme ait çalışmalar ve içerikleri aşağıda özetlenmiştir.

09.09.2004 tarihinde kendi toplantı salonunda ilimizde gıda sorumlu yöneticiliği yapan meslektaşımızla ilgili toplantı yapılarak, sorunları ve bunların çözümü için öneriler görüşülmüştür.

10.09.2004 tarihinde yine aynı salonda Antalya’da bulunan 16 tarım gönüllüsü Tarım İl Müdür Yardımcısı ile şube ve ilçe müdürlerinin katıldığı bir toplantı düzenlenerek, yaşanan sorunlar ve çözüm önerilerinin tartışılmasına ortam hazırlanmış ve böylece tarım gönüllülerinin ihtiyaç duyduğu eğitim konuları tespit edilmiştir. Aynı toplantıda odamız tarafından hazırlanan **“Tarımsal Danışmanlık Eğitim ve Uygulama Projesi”** programlarına tarım gönüllülerinin de katılabilmesi için Tarım İl Müdürlüğü ile prensip kararına varılmıştır

21.03.2005 tarihinde **“1000 köye 1000 tarım gönüllüsü projesinde”** görev alan meslektaşlarımız için odamızda eğitim çalışması yapılmış olup, hayvan besleme konusunda Prof. Dr. Nihat ÖZEN, seralarda görülen hastalıklarla mücadele konusunda Dr. Abdullah ÜNLÜ tarafından birer seminer verilmiştir.

22.03.2005 tarihinde oda salonunda 2005 yılında Antalya’da görev yapacak bilimkişilerle ilgili toplantıya, yönetim kurulu üyesi Selma DEMİR başkanlık yapmış; toplantıda **“Rapor Yazılım Kuralları”** hakkında bilgi verilmiştir.

13 Nisanda şube başkanımızın yönetiminde yapılan **“Yeminli Gıda Müşavirliği Yönetmeliği”** ile ilgili toplantıda, komisyonun hazırladığı rapor şube görüşü olarak 39. Dönem III. Danışma kuruluna götürülmüştür.

Tarım İl Müdürlüğüne şubemize yapılan resmi davet üzerine, 29/03/2005 ile 05/04/2005 tarihleri arasında Serik, Manavgat, Alanya ve Antalya Merkezde yapılan zirai ilaç ve alet bayi toplantılarına katılmıştır. Toplantılarda şube başkanımızla birlikte yön. kurulu üyeleri, Ali KAYNAK ve Adnan ÖZÇELİK de hazır bulunmuştur. Toplantılarda ilaç ve alet bayiliği yapan meslektaşlarımızın sektörle ilgili sorunlarıyla beraber tarımın genel problemleri de değerlendirilmiş; sayın TUNCER giderek güncellenen **“Tarımsal Danışmanlık ve Tarım İlaçlarının Ruhsatlandırılması”** na ilişkin oda görüşlerimizi açıklamıştır.

28 Nisan - 24 Haziran 2005 tarihleri arasında Kumluca, Gazipaşa, Kaş, Serik, Manavgat İlçelerinde görevli zirai ilaç ve alet bayileri ile sektörün diğer temsilcilerinin de katıldığı eğitim ve bilgilendirme toplantıları düzenlenmiştir. Toplantılarda meslektaşlarımız Tarım ve Köy işleri Bakanlığınca hazırlanmakta olan zirai ilaç ve alet bayi yönetmeliği hakkında bilgilendirilmiş olup başta danışmanlık olmak üzere çeşitli mesleki sorunlarla ilgili ortaya çıkan görüş ve düşünceler 39. dönem danışma kuruluna taşınmıştır.

09 - 14 Mayıs 2005 tarihleri arasında genel merkezle birlikte organize ettiğimiz **“HACCP Eğitim Semineri”** yapılmıştır. Şubemizin toplantı salonunda verilen eğitime 2 grup halinde toplam 58 meslektaşımız katılmıştır. Ziraat Yüksek Mühendisi Vecdi KARACAOĞLU tarafından verilen 3 gün süreli kursun sonunda, katılımcılara sertifikaları törenle dağıtılmıştır. HACCP eğitimine önümüzdeki dönemlerde de devam edilecektir.

KİTAP VE DERGİ BASIMLARI

7. Dönemde oda çalışmalarının duyurulmasının yanı sıra, üyelerimizin ihtiyaç duydukları bilgileri aktarmak ,güncel olaylar konusunda kamuoyunu bilgilendirmek, tarım sektörüne ve üreticilere zarar veren haksız ve gerçek dışı yayınlar karşısında kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla, dergi ve kitapçık basımı gerçekleştirilmiştir.

Yönetim kurulumuz 09.03.2004 tarihinde " **Tarımın Sesi** " adı altında, şubemiz adına bir dergi çıkartılmasına karar vermiş; ilgili kurumlardan gerekli izin alınarak ilk sayısını Nisan 2004'te yayınlamıştır. Antalya Şubesi tarihinde bir ilk olan ve üç ayda bir yayınlanan dergiden 1000 adet bastırılmakta olup Türkiye genelinde tüm şubelerimize ve il genelinde kurumlara ve büyük firmalara kargoyla, diğer üyelere ilçe ve işyeri temsilcileri aracılığı ile dağıtılmaktadır. "Tarımın Sesi" 32 sayfa dolayında olup şube çalışmaları ile birlikte Antalya ve Türk tarımının güncel sorunlarına yönelik bilimsel ve teknik makaleler yer almaktadır. Aralık 2005'de 8. sayısı yayınlanan derginin hazırlanmasında emeği geçen yayın kurulu ile tüm kişi ve kuruluşlara teşekkür ediyoruz. Ücretsiz dağıtılan derginin finansmanı reklam gelirleri ile sağlanmaktadır. Bu vesileyle, dergimize reklam vererek katkı sağlayan firma sahiplerine ve temsilcilerine içten teşekkürü bir borç biliyoruz. Yine, dergiye makale yazarak kamuoyunu bilgilendiren ve meslektaşlarımızın eğitimine katkı sağlayanlara şükranlarımızı sunuyoruz.

Yaş meyve ve sebze üretiminde hormon kullanımı ile ilgili kamuoyunda yaratılan tartışmalara son vermek için tarafımızdan "**Hormonda Gerçekler**" isimli bir kitapçık hazırlanmıştır. 3000 adet bastırılan ve Türkiye'deki tüm sivil toplum örgütleri ile meslek odalarına iletilen kitapçığa ulusal ve yerel basın büyük ilgi göstermiştir. Makaleleri Prof. Dr. Nihat ÖZEN ve Prof. Dr. Benian ESER tarafından yazılan bu kitapçığın hazırlanmasında ve dağıtımında emeği geçen tüm kişi, kurum ve kuruluşlara sonsuz teşekkürlerimizi iletiyoruz.

TELEVİZYON VE RADYO KONUŞMALARI

- Şube çalışmaları ve oda görüşlerinin kamuoyuna aktarılmasında, gerçekleştirilen televizyon ve radyo programları çok önemli rol oynamıştır. Antalya ve Türk tarımının, güncel sorunlarına yönelik bu yayınlarda oda görüşümüz en etkin şekilde kamuoyuna aktarılmaya çalışılmıştır. Dönem içerisinde gerçekleştirilen TV ve radyo programlarının içerikleri tarih sırasına göre şöylece özetlenmiştir.
- Şube Başkanımız Vahap TUNCER 18.01.2004 tarihinde TRT 1 Antalya Radyosunda "**Antalya' daki Kesme Çiçek Sektörünün Geleceği ve Altnova**" konulu programa katılmıştır.
- 26.01.2004 tarihinde TV 8 de yayınlanan "**Büyük Kentlerde Sebze Fiyatlarının Yükselmesinin Nedenleri**"nin tartışıldığı programa telefonla bağlanan şube başkanımız konuyla ilgili görüşlerini kamuoyuna aktarmıştır. Programda, Antalya' da yaşanan sel, dolu, fırtına gibi doğal afetlerin seralarda meydana getirdiği zararlar ve üretim kayıpları hakkında istatistiksel bilgiler verilmiş, sorunun çözümü için, merkezi ve yerel yönetimlerin alması gereken önlemler dile getirilmiş; zorunlu tarım sigortasının ivedilikle hayata geçirilmesinin gerekliliği vurgulanmıştır.
- Başkanımız Vahap TUNCER Kanal D' de 01.04.2004 tarihinde yayınlanan "ARENA" programına katılarak, "**Zirai İlaç Kalıntılarının İnsan ve Çevre Sağlığı Üzerine Etkileri ile Alınması Gereken Önlemler**" konusunda görüş bildirmiştir.
- 19/07/2004 tarihinde yayınlanan "BU TOPRAĞIN SESİ" programında "**Tarımsal Danışmanlık**" konusundaki oda görüşlerini açıklamak üzere Vahap TUNCER ile üyelerimizden tarım danışmanları Meral ALKAN ve Mehmet Sait GÜÇİN katılmışlardır.

- 27/09/2004 tarihinde ANSİAD ve ETV tarafından “**Avrupa Birliği ve Türkiye**” konulu bir TV programı yapılmıştır. AB Üyeliğinin Türk Tarımına ve Ziraat Mühendisliğine Etkileri konusunda görüşlerimizin de açıklandığı programa ayrıca Ziraat Fakültesi öğretim üyelerinden Yrd. Doç. Dr. Cengiz Sayın konuşmacı olarak katılmıştır.
- Şube Başkanımız Vahap TUNCER 09.04.2005’te Radyo Akdeniz’de canlı yayına katılarak, “**Antalya ve Türk Tarımında Yaşanan Sorunlar ve Çözüm Önerileri**” konusunda görüş açıklamıştır.
- Şube başkanımız Vahap TUNCER 31/05/2005 tarihinde Kanal Türk Televizyonunda canlı olarak yayınlanan “Tarımın Gündemi” programına katılarak, Antalya ve Türk Tarımının Sorunları ve son günlerde gündemden düşmeyen Rusya ile Yaşanan İhracat Krizi ile ilgili oda görüşlerimizi açıklamıştır.
- 17 Haziranda Başkent TV de canlı yayınlanan “Güne Başlarken” programına katılan şube başkanımız **Rusya’ya ihracatın engellenmesi, hormon, zirai ilaç kalıntısı ve hububat fiyatları** ile ilgili oda görüşlerini dile getirmiştir.
- 20/06/2005 tarihinde Avrasya TV’de yayınlanan “Tarım Dünyası” programında başkanımız Vahap TUNCER **hormon, zirai ilaç kalıntıları ve Rusya krizi** ile ilgili görüşlerini açıklamayı sürdürmüştür.
- 27/07/2005 tarihinde yerel ART televizyonunda sayın TUNCER “Antalya ve Türk Tarımının Sorunları”na yönelik görüşlerini sunmuştur
- Sayın başkanımız 14 Haziranda TRT Antalya Radyosunda canlı yayınlanan programa katılarak, “**Hormonda Gerçekler**” kitapçığı ile ilgili bilgilendirme yapmıştır.
- Benzer şekilde başkanımız aynı radyonun 16 Ağustos’taki canlı yayınına katılarak, zirai ilaç kalıntılarına bağlı olarak ortaya çıkan ihracattaki kriz ile tarım ilaçlarının ruhsatlandırılmasına ilişkin görüşlerimizi dile getirmiştir.

TARIM PLATFORMU, EŞ GÜDÜM VE KENT KONSEYİ ÇALIŞMALARI

Hepinizin bildiği gibi, Antalya kent sorunlarının tartışılıp değerlendirildiği bazı ortak kurullar vardır. Tarımla ilgili meslek odaları, üniversite ve Tarım İl Müdürlüğünce oluşturulan **Tarım Platformu**, TMMOB’A bağlı meslek odalarıyla, Baro, Eczacılar, Diş Hekimleri, Tabip, Veteriner Hekim, ve Serbest Muhasebeciler Odalarının yer aldığı **EŞGÜDÜM KURULU**, meslek odalarıyla sivil toplum örgütleri ve yerel yönetimleri bir araya getiren **Kent Konseyi** bunların başında gelmektedir. Şubemiz bu kurullara üye göndererek, kendi uzmanlık alanında ihtiyaç duyulan katkıyı koymakta; kent sorunlarına yönelik olarak gerçekleştirilen toplantı ve eylemlere aktif destek sağlamaktadır. Bu kurullarla ortaklaşa yapılan çalışmalar kısaca aşağıda özetlenmiştir.

TMMOB - İKK bünyesinde Gıda Platformu oluşturulabilmesi için yönetim kurulu yedek üyelerimizden Ertekin CAN görevlendirilmiş; ancak, 27 Nisan 2004’de yapılan toplantıda çoğunluk sağlanamadığı için, konu gündeme taşınmamıştır.

Antalya Ticaret ve Sanayi Odası’nca 25/05/2005 tarihinde düzenlenen “**Tarım Sektörünün Yaşadığı Sorunlar ve Çözüm Önerileri**” ile ilgili meslek odası başkanları toplantısına yönetim kurulu başkanımız katılara, Antalya tarımının sorunları ve çözüm önerileri konusunda oda görüşlerimizi aktarmıştır.

Kent Konseyi’nin 08/07/2005 tarihindeki Tarım Komisyonu toplantısına yön. kur. üyesi Dr. Adnan ÖZÇELİK katılarak, görüşlerimizi yansıtmıştır.

11/07/2005 tarihinde Antalya Ticaret ve Sanayi Odası tarafından organize edilen, “**Hal Yasası**” ile ilgili değişiklik önerilerinin tartışıldığı toplantıda yine Sn. Dr. ÖZÇELİK dile getirmiştir.

03/08/2005 tarihinde toplanan Eşgüdüm Kurulu'na bir başka yönetim kurulu üyemiz. Yar. Doç. Dr. Dursun BÜYÜKTAŞ katılarak, yeni hazırlanan 1/50.000 lik planın oda adına değerlendirilmesini yapmıştır.

Kent Konseyinin Antalya içme suyunun kirlenmesine yönelik önlemlerin tartışıldığı 4 Ağustos tarihli toplantısında odamızı Dr. Adnan ÖZÇELİK temsil etmiştir.

2 Eylül'de Antalya Tarım Platformu'nun İhracatçılar Birliği'nde yapılan aylık toplantısına şube başkanı Vahap TUNCER katılarak, yaş meyve ve sebze ihracatında yaşanan sorunların yanı sıra, gıda güvenliği, üretim yeri beyannamesi ve ürün borsalarının kurulmasıyla ilgili görüşlerimizi anlatmıştır.

SOSYAL ETKİNLİKLER

Türk Halk Müziği Koromuzun 25 Ocak 2004 tarihinde Antalya Kültür Merkezi Aspendos Salonunda ve **"8 Mart Dünya Kadınlar Günü"** etkinlikleri kapsamında Antalya Suna - İnan KIRAC Eğitim Merkezinde verdiği konserler ilgiyle izlenmiştir.

2004 yılı Geleneksel Başak Balosu 14 Şubat 2004'de Antalya Belek Bel Conti Otelde, 500' ün üzerinde bir katılımıla, gece konaklamalı olarak düzenlenmiştir.

08 Nisan-08 Haziran 2004 tarihleri arasında düzenlenen Odalar Arası Futbol Turnuvasına katılan 3 takımımızdan Ziraat II takımı 2.lık, Ziraat Master ise 4.lük kupasını kazanmışlardır.

Organizasyon komitesinde odamızın da yer aldığı Organik Tarım Fuarı 11-13 Ekim 2004 tarihleri arasında A.K.M fuar alanında gerçekleştirilmiş ve Türk Halk Müziği Koromuz fuar etkinlikleri kapsamında 13 Ekim'de halk tarafından da ilgiyle izlenen bir konser vermiştir.

Koromuz 30/01/2005 tarihinde A.K.M. Aspendos salonunu tamamen dolduran coşkulu izleyici topluluğu önünde çok güzel bir konser sunmuştur.

5 Şubat'ta Kemer Resort Otelde 450'yi aşkın bir katılımıla gerçekleştirilen 2005 Yılı Başak Balosuna onur konuğu olarak genel başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile Antalya Vali Yard. Hüseyin DEMİRCİLER iştirak etmişlerdir.

25-27 Şubat 2005 tarihlerinde Makine Mühendisleri Odası'nda düzenlenen "Ulusal İklimlendirme Sempozyumu ve Sergisinde" odamız stand açarak çeşitli kitap ve broşürlerle çalışmalarımız tanıtmıştır.

4 Nisan-2 Haziran tarihleri arasında düzenlenen Geleneksel Meslek Odaları Futbol Turnuvasına bu yıl da 3 takımla katılan ekiplerimiz master takımımızla 2. lik gibi çok iyi bir sonuç elde etmiştir.

Odamızın sosyal etkinliklerine katılan tüm üyelerimize, turnuvalarda bizi başarıyla temsil eden meslektaşlarımıza ve başta koromuzun değerli şefi sayın Süleyman GÜLERYÜZ olmak üzere, tüm koro elemanlarına sonsuz teşekkürlerimizi sunarız.

DiĞER ETKİNLİKLER

2004 - 2005 yılları içerisinde buraya kadar farklı ana başlıklar altında sunulan çalışmaların dışında kalan diğer alanlarda da bir dizi etkinlik gerçekleştirilmiş olup, bunlar şöylece özetlenebilir.

7 Ocak tarihinde Altınova beldesinde düzenlenen **"Çiçek ve Tarım Festivali"**nin seçici kuruluna odamızı temsilen Sn. Meral ALKAN katılmış; ayrıca festival töreninde başkanımız Vahap TUNCER çiçek sektörünün içinde bulunduğu konumu ve Altınova'nın sektördeki önemini vurgulayan bir konuşma yapmıştır.

9 Ocak'da Ziraat Fakültesi'yle birlikte düzenlediğimiz Tarımsal Öğretimin 158. Yıl Dönümünü Kutlama Törenleri kapsamında üniversitenin Atatürk Konferans Salonunda başkanımızın yaptığı **"Bölge ve Ülke Tarımının Sorunları"** başlıklı konuşma ilgiyle izlenmiştir.

Genel merkez tarafından **"50. Yıl Kutlama Etkinlikleri"** kapsamında 10 OCAK 2004 tarihinde Ankara' da düzenlenen **"Büyük Tarımcı Yürüyüşü"** ne yönetim kurulumuz

tam kadro katılmış; ayrıca, aynı gün Şubemizin THM korusu Sn. Süleyman GÜLERYÜZ yönetiminde Ankara'da Ahmet Taner KİŞLALİ spor salonunda coşkuyla izlenen ve büyük beğeni kazanan bir konser vermiştir.

21.02.2004 tarihinde Antalya'da gerçekleştirilen "**Kamu Yönetimi Temel Kanunu'na Hayır**" mitingine örgüt olarak katılıp destek verdik.

3 ve 4 Nisan tarihlerinde Mersin'de yapılan **Serbest Çalışan Ziraat Mühendislerinin İşyerlerinin Denetimi** ile ilgili bölge toplantısına başkan Vahap TUNCER ile yön. kurulu üyesi Ali KAYNAK katılmışlardır.

23-25 Nisan 2004 tarihleri arasında Gaziantep'te gerçekleştirilen 39. dönemin I. Danışma Kurulu'na Sn. Vahap TUNCER ile Dr. Adnan ÖZÇELİK ve Ali KAYNAK katılarak, toplantıda ilimizin ve Türk tarımının sorunları ile ilgili görüşlerini dile getirmişlerdir.

27 Mayıs 2004'de Ankara' da toplana TMMOB Genel Kuruluna şubemiz beş delegesiyle eksiksiz olarak katılmış ve Ziraat Mühendisleri Odası'nın TMMOB. üst yönetiminde etkin görev alması için gerekli katkıyı sağlamıştır. Sonuçta, TMMOB Yürütme Kuruluna Baki Remzi SUIÇMEZ'in, Yüksek Onur Kurulu üyeliğine de Şevket AKDEMİR'in seçilmeleri sağlanmıştır.

28 Mayıs'ta Antalya' da yapılan YÖK Yasa Taslağını Protesto Mitingine tüm şube örgütü olarak katılım sağlanmıştır. Hatırlanacağı gibi miting yerel ve ülke basınında geniş yer almıştır.

Ziraat Fakültesi'nin 28 Haziran'daki mezuniyet törenine sayın başkanımızla birlikte yönetim kurulu üyesi Yar.Doç.Dr. Dursun BÜYÜKTAŞ katılarak, dereceye giren öğrencilere çeşitli armağanlar sunmuşlardır.

28.06.2004 tarihinde "**Pil Fabrikasının Özelleştirilmesi**" ile ilgili, odamızın da tertip komitesinde yer aldığı bir miting düzenlenmiştir. Mitinge ve sonrasında yapılan basın açıklamasına yönetim kuruluyla birlikte çok sayıda üyemiz katılmış; hem miting hem basın açıklaması görsel ve yazılı basında geniş yer almıştır.

14.07.2004 tarihinde Antalya İhracatçılar Birliği'nde Tarımsal Üretici Birlikleri Yasasını görüşmek üzere yapılan toplantıya şube başkanı katılarak görüş açıklamıştır.

20.07.2004 tarihinde dolu zararının görüldüğü Gaziler ve Varsak Beldelerinde başkanımız Vahap TUNCER afetten etkilenen seraları dolaşp zarar gören üreticilerle görüşmüş ve böylesi durumlar açısından **Tarım Sigortalarının** önemini anlatmaya çalışmıştır.

01-03 Ekim 2004 tarihinde Erzurum'da yapılan 39. dönemin II. Danışma Kurulunda şubemiz 4 üye ile temsil edilmiş olup geçmiş çalışmaların yanısıra, yeni çalışma dönemi programının ve yönetmelik değişikliklerinin değerlendirildiği bu toplantıda, bölgemizde yaşanan sorunlar da dile getirilerek, çözüm yolları tartışılmıştır.

10/12/2004 tarihinde düzenlenen seracılıkta doğal gaz kullanımını konulu toplantıya yönetim kurulu üyelerimiz katılarak, görüşlerini açıklamışlardır.

11/12/2004'de Şube Danışma Kurulu toplantıya çağırılmıştır. Yönetim kurulumuzun, dergi yayın kurulumuzun, ilçe ve iş yeri temsilcilerimizin, oda denetçilerinin, genel kurul delegelerinin ve konuk olarak Ziraat Fak. Dekanı Prof. Dr. İbrahim UZUN ile Tarım İl Müdürü Bedrullah ERÇİN'in katıldığı toplantıda, 2004 yılı çalışmaları ile birlikte 2005 çalışma programının değerlendirilmesi yapılmıştır.

24.02.2005 tarihinde Tarım İl Müdürlüğünce düzenlenen "**Sebze Fidelerinin Tedarik, Üretim ve Ticaretine Dair Yönetmelik Uygulamalarına Dair Görüşler**" konulu toplantıya katılan şube başkanımız uygulamada yaşanan sıkıntılarının çözümüne yönelik önerilerimizi dile getirmiştir.

02.03.2005'te Akdeniz Üniversitesi Atatürk Konferans salonunda yapılan ve büyük ilgi gören ODAK (**Olağanüstü Durumlarda Afet Koordinasyon Kurulu**) toplantısına odamız adına, yönetim kurulu üyesi Yrd. Doç Dr. Dursun BÜYÜKTAŞ katılmıştır.

Tarım İl Müdürlüğü'nce düzenlenen Tarımsal Danışmanlıkla İlgili Yönetmelik Taslağı'nın değerlendirildiği toplantıda başkanımız bakanlık yetkililerine ve

meslektaşlarımıza oda görüşlerimizi aktarmıştır. 21.03.2005 tarihinde yapılan bu toplantıya 50 den fazla tarım danışmanı ve tarım gönüllüsü katılmıştır.

Yönetim Kurulu üyelerimiz 28.03.2005 tarihinde yeni seçilen Ticaret Borsası Yönetim Kuruluna kutlama ziyareti yapmıştır. Ziyarette, "**Antalya Tarımının Sorunları**" ile ilgili çalışmalarda işbirliği yapma kararı alınmıştır.

39. dönemin 24.04.2005 tarihinde gerçekleştirilen III. Danışma Kurulu' na başkan Vahap TUNCER, II. Başkan Zafer ÇİFTÇİ, sayman Dr. Adnan ÖZÇELİK ve dergi yayın kurulu başkanı Prof. Dr. Nihat ÖZEN' den oluşan bu ekiple katılarak, Antalya'nın ve Türk tarımının geleceği ile ilgili görüşlerimiz sözlü ve yazılı olarak dile getirilmiştir. Yönetim kurulu üyelerimiz 25.04.2005 tarihinde yeni seçilen Antalya Ticaret ve Sanayi Odası ile İl Genel Meclisi Yönetim Kurulu üyelerini kutlama ziyareti gerçekleştirmiştir. Bilindiği gibi ATSO yönetim kurulu üyeliğine seçilen Ali Rıza AKINCI ile İl Genel Meclisi Başkanlığına seçilen Bilal Özgür odamızın da üyesidirler.

Tarım İl Müdürlüğüne 02.05.2005 tarihinde düzenlenen Tarım Gönüllülerinin 1. Yıl Kutlama Etkinliklerine yönetim kurulu üyeleri Dr. Adnan ÖZÇELİK, Yrd. Doç. Dr. Dursun BÜYÜKTAŞ ve Selma DEMİR katılmışlardır.

08/06/2005 tarihinde Ziraat Fakültesinde düzenlenen "**Mezuniyet Töreni**" ne Şube Başkanımız Vahap TUNCER katılarak, dereceye giren öğrencilere çeşitli hediyeler vermiştir.

21/06/2005 tarihinde Ziraat Fakültesi önündeki Atatürk anıtının açılış töreni ve hasat bayramında Sn. Vahap TUNCER ile Dr. Adnan ÖZÇELİK ve Yrd. Doç. Dr. Dursun BÜYÜKTAŞ hazır bulunmuşlardır.

Rusya ile yaşanan ihracat krizinin aşılması için 7 Temmuz'da düzenlenen Rus Heyetinin katıldığı toplantıda şube başkanımız da hazır bulunarak konu ile ilgili oda görüşlerimizi açıklamıştır.

Antalya İhracatçılar Birliği'nce Almanya'da tespit edilen ilaç kalıntıları üzerine bazı ihracat firmalarına getirilen yasakların tartışıldığı 6 Ağustos'taki toplantıda odamızı yön. kur. üyesi Ali KAYNAK temsil etmiştir.

Antalya Valiliğince hazırlanan "**Gıda Güvenliği Eylem Kurulu**" toplantısı 16/08/2005 tarihinde Tarım İl Müdürlüğü toplantı salonunda yapılmış olup şube başkanımız yönerge ile ilgili görüşlerimizi dile getirerek, odanın konuya bakışını ortaya koymuştur.

Kepez Belediyesi tarafından Dokuma Fabrikası alanına uygulanması düşünülen proje için 1 ve 20 Ağustos'ta yapılan iki toplantıya katılan Sn. TUNCER ve Sn. Ali KAYNAK projenin yeşil alanı ve kamu yararını koruyucu yapıya kavuşturulması için önerilerde bulunmuşlardır.

30 Eylül - 2 Ekim tarihlerinde Muğla'da yapılan 39. dönem IV. Danışma Kuruluna şube başkanı ile birlikte II. başkan Zafer ÇİFTÇİ, sayman Adnan ÖZÇELİK ve yönetim kurulu üyesi Ali KAYNAK katılmış; özellikle **EUREP-GAP eğitimi** ile tarım danışmanların eğitilmesindeki sorunlara yönelik görüşlerini dile getirmişlerdir.

T.M.M.O.B tarafından 8 Ekim'de Ankara'da "**Kamu'da Çalışan Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Ücret Yetersizliği ve Çalışma Alanlarının Yok Edilmesi**"ne karşı düzenlenen miting şubemiz 45 kişi ile katılarak güç vermiştir.

ZMO AYDIN ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Aydın şubesi 1997 yılında kuruldu ve kuruluşunda 293 olan üye sayısı kasım 2005 itibariyle 647 ye ulaştı. Üyelerimizin sosyal gereksinimini karşılayabilecek şube binası 2001 yılında satın alındı. Kurumsallaşma sorununu aşan şubemizce 2004 ve 2005 yıllarında yapılan çalışmalar özetle şöyledir:

TARIM HAFTASI ETKİNLİKLERİ

2004 : Bilindiği gibi 10 Ocak tarımsal Öğreniminin başlangıcı. İlimizde tarım haftası ADÜ Ziraat Fakültesi Dekanlığı ile birlikte kutlanmakta. 2004 yılı Tarım Haftası'nda " Cumhuriyet'in 80. Yılında Türk Tarımı" konulu paneli EBSO salonunda gerçekleştirdik. Yine bu kapsamda Başak Balosunu Kuşadası SÜRME Lİ Otelde yaptık. Baloda 2003 yılında emekli olan üyelerimize plaket verdik.

2005: Yılı Tarım Haftası Kutlamaları kapsamında, Ziraat Fakültesi Dekanlığı ile birlikte EBSO salonunda **GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar)** Paneli düzenlendi. Geleneksel Başak Balomuz Kuşadası FANTASIA Otel'de yapıldı ve baloda 2004 yılında emekliye ayrılan üyelerimize plaket verildi.

SOSYAL ETKİNLİKLER

ZMO'nun kuruluşunun 50. yılı nedeniyle Ankara'da düzenlenen büyük Tarımcı yürüyüşüne yönetim kurulu olarak katıldık. 8 Mart Dünya Emekçi kadınlar gününde yönetim kurulu olarak: Ziraat Fakültesi , Tarım İl Müdürlüğü, Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü ve Nazilli Pamuk Araştırma Enstitüsünü ziyaret ederek , bayan üyelerimize ve diğer çalışan bayanlara günün sembolü olan KIRMIZI KARANFİL sunduk.

ZMO'nun kuruluşunun 50. yılı nedeniyle geleneksel piknik ve uçurtma şenliğimizin kapsamını genişlettik. İzmir ve Denizli şubelerimizle de işbirliği yaparak, piknik ve uçurtma şenliğinin Aydın-İzmir sınırındaki çamlık Tren istasyonunda yapılması ve pikniğe nostaljik olarak trenle gelinip gidilmesi, tarihi lokomotif müzesinin gezilmesi sağlandı. Özellikle İzmir şubemizin yoğun katılımı ile üç şubenin üyesi meslektaşlarımız iyi bir hafta sonu geçirdiler.

Ege Bölgesi ziraat odalarınca Aydında düzenlenen çiftçi mitingini oda olarak destekledik. Katıldık ve üyelerimizin katılmasını sağladık.

2005 yılı geleneksel Piknik ve uçurtma şenliğimizin 9.su 29 Mayıs günü ADÜ Ziraat Fakültesi bahçesinde gerçekleştirildi.

Üyelerimizin yoğun talebi üzerine 2004 ve 2005 yıllarında şubenizce ajanda bastırılarak üyelerimize ücretsiz dağıtıldı. Ajanda masrafları reklam gelirlerinden karşılandı.

BİLİMSEL VE TEKNİK ETKİNLİKLER:

Üyelerimizde gelen talep üzerine İzmirde kurulu ETKO firması ile temas kurularak 2 dönem halinde **EURAPGAP** eğitim semineri düzenlendi.Seminer sonunda katılımcılara katılım sertifikası verildi. Aynı şekilde İzmirde kurulu Kalite Dünyası firması ile anlaşılarak üyelerimize 4 gün süreli **HACCP ve ISO 9001: 2000** eğitim semineri düzenlendi. Katılanlara eğitim sertifikası verildi.

Şubemizce geçen dönemde başlanılan bilgilendirme toplantılarına devam edilerek, bu dönem içindedir:

- Kamu Yönetimi Temel yasa tasarısı,
- AB ve Türkiye Tarımının geleceği,
- Büyük Menderes Havzası ıslah projesi (Matra),
- EURAP-GAP- İyi Tarım Uygulamaları,
- HACCP VE Gıda güvenliği,
- Tarım danışmanlığı ve sorunları,

Konularında üyelerimizi eğitici- bilgilendirici toplantılar yapıldı.

Geçen dönemden beri üzerinde durduğumuz şube meclisi oluşturma çalışmalarımız için yönerge hazırlanılarak, belirlenen üyelerimize çağrı yapıldı.ve dönem içersinde şube meclisi çalışmaları başlatıldı.

ODA ÖĞRENCİ İLİŞKİLERİ

Ziraat Fakültemiz öğrencilerimiz ile oda ilişkilerini geliştirmek ve öğrencilere odayı tanıtmak için her olanak değerlendirilmektedir. 2004 yılı başında öğrenci temsilcisi ve yardımcısı seçilmiştir. Son sınıf öğrencilerinin teknik gezilerine parasal katkı yapılmakta, sponsor bulmada yardımcı olunmaktadır. Bazı öğretim üyelerimizin talebi doğrultusunda mesleki uygulamalarımız ders olarak öğrencilere anlatılmaktadır. 25 Kasımdaki öğrenci kurultayına yönetim kurulu üyesi öğretim üyemiz başkanlığında, 5 kişilik öğrenci gurubu katılarak **"Aydında Ve Türkiye Genelinde Tarım Topraklarının Tarım Rıışı Kullanılmasının Ortaya Çıkardığı Sorunlar"**konusunu sundular.

BASINLA İLİŞKİLER

Aydın ekonomisinin büyük ölçüde tarıma bağıllığı nedeniyle Aydında yaşayanların tamamı tarımla çok yakından ilgilidir. Önemli tarımsal konularda ve gerektiği zamanlarda, yerel basına ve Tv ye açıklamalar yapılmaktadır. 2005 yılında şubemizde **Tarım Bülteni** (3 Ayda bir) yayınlanmaya başlanmıştır.

YENİ DÖNEMDEN BEKLENTİLERİMİZ

Yeni Dönemden bölgemizdeki Jeotermal kaynakların tarımda kullanımı konusunda şubemiz etkin olarak görev alacaktır. Şube meclisi çalıştırılacaktır. Üyelerimiz ve iletişim ön plana alınmıştır. Üyelerimizin talebi doğrultusunda EUREP-GAP , HACCP ve ISO 9001- 2000 konularında hizmet içi eğitim ve bilgilendirme toplantıları sürdürülecek.

ZMO BALIKESİR ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Bağımsız, güçlü ve üretken Şubemizin, İlimizde oluşturulması ve devamı düşüncesinden hareket eden yönetim kurulumuz, iki yıl süresince aşağıda, genel kurulumuzun bilgisine sunacağımız çalışmalarda bulunmuştur.

ÖRGÜTSEL ÇALIŞMALAR

Ziraat Mühendisleri ODASI organlarının çalışmalarını üyelere aktarmak, üyelerimizin görüşleri,sorunlarını organlara iletmek ve oda çalışmalarına etkinlik kazandırmak amacıyla; Odamız İşyeri Yönergesi- uyarınca, oda üyesi çalıştıran; Tarım İl Müdürlüğü , D.S.İ. Bölge Müdürlüğü, Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü, T.C Ziraat Bankası Şube Müdürlüğü, gibi kamu kuruluşlarında;İşyeri Temsilciliği- seçimleri yapılarak temsilciler belirlenmiştir.Ayrıca ,ilçelerimizde de (çalışan üyelerin görüşleri alınarak) oda temsilcileri atanmıştır.

Yeni ODA tüzüğüne göre, geçmiş yıllara ait aidat borçlarının hesaplanmasında son yılın ödentisinin dikkate alındığı 2 yıl süresince ,üyelerin borç miktarları yazılı ve sözlü olarak kendilerine bildirilmiştir. 2005 yılında geçmiş dönemlerden borçlu olan üyelerimizin borçları 2005 yılında uygulamaya konulan mail-order (kredi kartına taksit) kanalı ile bir bölümünden tahsil edilmiştir. Tarım il Müdürlüğü ve Köy Hizmetleri İl Müdürlüklerinde aylık ödentiler maaşlardan kesilerek hesabımıza yatırılması sağlanmış, DSİ, Ziraat Bankası, gibi kuruluşlarda tüm çabalarımıza karşın gerçekleştirilememiştir. İlçelerdeki üyelerimizin ödentileri ilçe temsilcilerimiz eliyle toplanmaya çalışılmıştır. Bazı üyelerin aidatlarını ödemedi duyarsız davranmaları sonucu aidatlar gereği gibi toplanamamıştır. ODA üyelerine ait sicil no, iş ve ev adresleri, telefon numaraları, doğum yerleri, fakülte ve bölümleri, v.b. bilgiler formlara ve bilgisayara işlenmiştir. Bu dönemde tüm üyelerimizle iletişimde bulunulmaya çalışılmış zaman zaman üye ziyaretleri yapılmıştır.

ODA'mızın basılı yayınları (Haber Bülteni, Tarım Ve Mühendislik dergisi v.b) üyelere ulaştırılmaya çalışılmış,bu konuda büyük çaba harcanmıştır.Özel gün kutlamaları posta,e-posta,cep telefonları (sms) kanalıyla gerçekleştirilmiştir.Bu dönemde 73 yeni üyenin odamıza kaydı yapılmıştır.

Bilirkişi listeleri, yönerge gereğince düzenlenerek genel merkeze ulaştırılmıştır. Bilirkişilik konusunda, Genel Merkezimizin de istemleri doğrultusunda, İlimizde **Havuz Sistemi** uygulanmıştır. İl ve İlçe Asliye ve Sulh Hukuk Mahkemeleri ne gerek yazı ile gerekse yönetim kurulumuzca hakimler ziyaret edilerek bilirkişi ücretlerinin belirlenmesinde TMMOB un belirlediği miktarların esas alınması ve bilirkişi taleplerinin odamıza yapılması talep edilmiştir. Bilindiği gibi bu konudaki takdir tamamen mahkemelere aittir. Bilirkişilik %10 oda paylarını takip ederek yatırılmaları sağlanmıştır.

Gerek kamu gerekse serbest çalışan üyelerimiz belirli zamanlarda ziyaret edilmiş, sorunları tespit edilerek çözüme kavuşturulmaya çalışılmıştır.

Kimliklerinin süresi dolan ve yeni kimlik talebi olan üyelerimizin, yeni kimlikleri hazırlatılıp kendilerine ulaştırılmıştır.

Emekli olan üyelerimizin, tüzüğümüzün 57. maddesi gereğince herhangi bir işte çalışmamak koşulu ile aidat ödememeleri sağlanmıştır.

Üye yer değişiklikleri izlenerek, ilimize gelen ve ilimizden ayrılan üyeler belirlenerek genel merkeze bildirilmiştir.

MESLEKİ, TEKNİK ve SOSYAL ETKİNLİKLER.

Tarımsal Öğretimin 158. Yılı nedeniyle 17 ocak 2004 tarihinde Başak Gecesi- düzenlenmiş, gecede meslekte 30 yılını dolduran meslektaşlarımıza onur plaketi verilmiştir.

Odamızın kuruluşunun 50.Yılı nedeniyle 10 ocak 2004 tarihinde, dünya gıda günü nedeniyle 16 ekim 2004 tarihinde basın açıklaması düzenlenerek mesleki sorunlar gündeme getirilmiştir.

Ziraat Mühendisleri Balıkesir Şube Başkanlığı olarak Kasım ayından itibaren Bayan Ziraat Mühendisleri ve Ziraat Mühendisi eşi bayanlar için her ay odamız lokalinde çay ve toplantılar düzenlendi. Bu toplantılar her ay muntazam olarak haziran ayına kadar devam etmiştir.

18 Kasım 2004 tarihinde ilimizde Etlik Piliç yetiştiriciliği yapan meslektaş ve çiftçilerin talebi üzerine yeni çıkan **5200 sayılı Yetiştirici Birlikleri Yasası** ve **4631 sayılı yasalar** üzerinde yapılan araştırma ile ilgili Lokalimizde toplantı yapılmış ve kendileri bilgilendirilmiştir.

Ziraat Mühendisleri Toplumsal Araştırma Anket Formu ile ilgili olarak seçilen meslektaşlarımıza ulaşılarak formlar doldurulup Genel Merkez'e ulaştırılmıştır.

Akademik Odalar Birliği'nin her ay muntazaman yapmış oldukları toplantılara katılarak ilimizin sorunları ile ilgili alınan kararlar çerçevesinde gerektiğinde Vali ve Belediye Başkanı ve Diğer Kuruluşlar ziyaret edilerek belirlenen konuların çözümü için çalışmalar yapılmaktadır.

Tarım Danışmanı olarak görev yapan meslektaşlarımız ile 25 aralık 2004 tarihinde toplantı düzenlenerek sorunları ve çözüm önerileri tartışılmıştır.

10 ocak 2005 günü **Tarımsal Öğrenime Başlangıcın 159. Yıldönümü** nedeniyle Odamız Lokalinde Basın Açıklaması ve Kokteyl düzenlendi. Toplantıya üyelerimizle birlikte Akademik Odalar Birliği, TMMOB İKK sekreterliği ile diğer oda temsilcileri katılmıştır. Mahalli Basın ve TV de açıklamalarımız geniş yer buldu.

24 ocak 2005 günü Uğur Mumcu'yu anma törenine ve yürüyüşüne katıldı.

Akademik Odalar Birliği dönem sekreterinin daveti üzerine yapılan toplantıda gündem gereği 2004 yılı genel değerlendirilmesi, 5272 sayılı

Belediye Kanunu ve buna bağlı olarak 76. maddesi gereği, **Kent Konseyi Kurulması ve Oluşturulması** konusunda Yasada belirtilen ilgili kurum ve kuruluşların katılımı ile kent konseyinin İlimizde hayata geçirilmesine karar verilmiştir.

Tarım İl Müdürlüğü'nün daveti üzerine, düzenlediği Eğitim Toplantısına Şube Başkanı ve 2. Başkanı katılmıştır.

27 Ocak 2005 günü Milli Eğitim Bakanlığınca yürütülen Gıda Güvenliği ve Gıda İşyerlerinde çalışacak ara eleman yetiştirilmesi konusunda, Vali Yardımcısı Başkanlığında kurulan Yürütme kuruluna Üniversite Temsilcisi, Tarım İl Müdürü, Orman ve Çevre İl Müdürü, Ziraat Mühendisleri Odası ,Veteriner Gıda, Esnaf Sanatkar Odası, Belediye Temsilcisi, Kız Meslek Anadolu Lisesi Müdürü seçilmişlerdir.

25 ocak 2005 -27.01.2005 günü , 5272 sayılı Belediye Kanunu ve buna bağlı olarak 76. maddesi gereği,Akademik Odalar Birliği olarak , Kent Konseyi Kurulması ve oluşturulması konusunda toplantılara devam edildi.

01.02.2005 günü **5272 sayılı Belediye Kanunu** ve buna bağlı olarak 76.maddesi gereği, kent konseyinin oluşturulması amacıyla akademik Odalar Birliği ve Mimarlar Odasının ortak çağrısı ile yasada belirtilen kurumların çağrılması ile daha geniş kapsamlı olarak konu tartışıldı toplantı ve çalışmaların sıklaştırılarak kent konseyi kurulması hususunda,

Kent konseyini kuran ve kuruluş aşamasında olan il ve belde belediyelerinin araştırılarak yaptıkları çalışmaların örnek alınmasına,Belediye Başkanlığının yardım ve desteklerinin istenmesine karar verildi.

06.02.2005 günü Atatürk'ün Balıkesir'e gelişi ile ilgili kutlamalara katıldı.

08.02.2005 günü Maden İş Sendikası'nda **Emek Platformu** toplantısına katıldı. 16 şubat 2005 günü emek platformu olarak 81 ilde olduğu gibi İktidara uyarı eyleminin yapılması ile ilgili program yapıldı.

Akademik Odalar Birliği olarak Kent Konseyi hususunda Balıkesir Valisi ile görüşüldü. Görüş ve öneriler alındı.konu ile ilgili olarak Vali Yardımcısı yapacağımız çalışmalara katkıda bulunmak üzere görevlendirildi.

12.03.2005 tarihinde Ziraat Mühendisleri Odası olarak Bursa Uludağ'a gezi düzenlendi. Gezi bir otobüs 44 kişilik gurup ile gerçekleşti.

16/03/2005 tarihinde Akademik odalar birliği ile Ticaret Odası seçimleri sonucu Oda yönetimi tebrik etmek için ziyarete gidildi.

Tarihinde Balıkesir İli Tavuk Yetiştiricileri Birliğinin,Kuruluş aşamasından itibaren yardımcı olundu ve 19.03.2005 tarihinde yapılan Genel Kurullarına Şube olarak katkıda bulunuldu.

11 mayıs 2005 tarihinde ilimiz Edremit ilçesi Altınoluk beldesinde Bahar Balosu düzenlendi.

6 Haziran 2005 tarihinde Çanakkale ili Bozcada ilçesine günlük gezi düzenlendi.

9 temmuz 2005 tarihinde ilimizde faaliyet gösteren ilaç ve tohum bayileri ile mesai saati uygulaması ile ilgili toplantı yapıldı

30 temmuz 2005 tarihinde ilimizde görev yapan tarım danışmanlarının son durumunun tartışıldığı toplantı yapıldı

Valilik ve Belediye Başkanlığınca yapılan tüm kutlama ve etkinliklere katıldı.

Akademik Odalar Birliği ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu Sekreterliğince yapılan tüm faaliyet ve etkinliklere katkı verildi.

Tarımsal Öğretimin 159. Yılı nedeniyle 06 Nisan 2005 tarihinde; Başak Gecesi-düzenlenmiş,gecede meslekte 30 yılını dolduran meslektaşlarımıza onur plaketi verilmiştir.

GENEL MERKEZ ÇALIŞMALARINA KATILIM

39. Genel Kurulda seçilen 9 Genel Merkez Delegemiz, Genel Merkez seçimlerine katılmışlardır. Gerçekleştirilen danışma kurulu toplantılarında şubemiz temsil edilmiş, toplantılarda, meslektaşlarımızın, mesleğimizin ve bölgemizin sorunları dile getirilerek danışma kurulunda tartışmaya açılmıştır.

Odamızın 50. yıl kutlamaları kapsamında Büyük tarımcı Yürüyüşüne katıldı.

Bilirkişilik Yönetmeliği kapsamında genel Merkezce düzenlenen eğitimcilerin eğitimi seminerine katıldı. TMMOB un düzenlediği **Ankara Mitingine** katıldı.

DEMOKRATİK KURULUŞLARLA İLİŞKİLER ve İL KOORDİNASYON KURULU ÇALIŞMALARI

İlimizde Şube ve Temsilcilikler düzeyinde örgütlenmiş 11 meslek odasının oluşturduğu Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği **İl Koordinasyon Kurulu** toplantılarına 2 yıl boyunca iki yönetim kurulu üyemizle dönüşümlü olarak katılmıştır. İlimizin şimdiki ve gelecekteki sorunları ve çözüm önerileri İKK tarafından rapor haline getirilerek gerekli yerlere duyurulmuştur.

TMMOB yönetim kurulunun 10 Temmuz 2005 tarih ve 20 nolu kararı ile TMMOB İl Koordinasyon Kurulu Sekreterliği görevi Şube Başkanımıza verildi.

Atatürkçü Düşünce Derneği'nce düzenlenen Uğur MUMCU anma etkinliklerine ve 6-7 Şubat tarihlerinde Balıkesir Valiliği'nce düzenlenen Atatürk'ün Balıkesir'e geliş yıldönümleri ile 10 Kasım ve 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı törenlerine katılmıştır.

TMMOB İKK sekreterliği olarak 10. Temmuz.2005 tarihinden itibaren 4 toplantı ve 3 basın açıklaması yapıldı.

BASIN YAYIN ve SOSYAL AMAÇLI ÇALIŞMALAR

Bazı teknik bilgilerin ve Ziraat Mühendislerinin Görev ve Yetkilerine İlişkin Tüzüğü'nde bulunduğu telefon fihristi hazırlanarak, üyelerimize ücretsiz dağıtılmıştır.

10 Ocak Tarımsal Öğretimin 158 ve 159. yıldönümlerinde, yazılı ve görsel basın açıklamaları yapılmıştır. Tarım ve Mühendislik Dergisi, Oda Haber Bülteni ve TMMOB yayınları üyelerimize ulaştırılmaya çalışılmıştır.

Aylık olarak düzenlenen, Şubemiz Gelir-Gider cetvelleri her ayın 10 unda Genel Merkez'e gönderilmiştir.

Şubemizin işletme defteri, aylık hesaplar zamanında işlenmiş, gelir makbuzları zamanında kesilerek üyelere ulaştırılmıştır.

ZMO BURSA ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

1-ÖRGÜTSEL ÇALIŞMALAR

1.1. ÜYELERLE İLİŞKİLER

A. EĞİTİM ÇALIŞMALARI

30 Mayıs 2004 tarihinde Genel Merkez tarafından Ankara'da düzenlenen e-ZMO eğitim programına Şubemiz adına Nihal Altıntaş ve Harun Gülsün katıldılar. Hakan Oktay ve Nevzat Bilen tarafından verilen eğitimde, AÜ SBF Öğretim Üyesi Dr. Metin Özügürlü da hayata geçirecek olan **TMAP (Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi)** hakkında bilgiler verdi.

14-19 Haziran 2004 tarihleri arasında Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarımsal Yapılar ve Sulama Bölümü ile Şubemizin ortaklaşa düzenlediği "10. Bilgisayar Destekli Arazi Toplulaştırma Projelemesi Kursu" U.Ü. Ziraat Fakültesinde gerçekleştirildi.

HACCP Eğitimi: 15 Nisan-17 Nisan 2005 Şubemiz ve TARGEV tarafından ortaklaşa 1. HACCP kursu, 29 Nisan-1 Mayıs 2005 2. HACCP kursu, 06-08 Mayıs 2005 3. HACCP kursu, 27-29 Mayıs 2005 4. HACCP kursu düzenlenmiştir.

09 Ekim 2005 / TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası genel Merkezi tarafından Ankara'da düzenlenen **e-ZMO eğitimine** Şubemiz adına Sayman Sönmez ERBİL ve Nihal ALTINTAŞ katıldılar.

Bilgisayar Kursu; Kullanım; 08/11/2005-24/11/2005, Office; 22/11/2005-19/01/2006 tarihlerinde düzenlenmiştir.

“BURSA’ DA TARIM VE MÜHENDİSLİK” DERGİSİ: Oda çalışmalarını üyelerimize açıklamak, tarımla ilgili çeşitli görüşleri sunmak ve üyelerimize çeşitli duyuruları yapmak gibi amaçlar sonucu, Mayıs 2002 tarihinden itibaren yayınına başlanan **“Bursa’da Tarım ve Mühendislik”** Dergisi’nin 9. sayısı üyelerimize dağıtılmıştır.

ŞUBE WEB SAYFASI: 04 Nisan 2004 tarihinde **www.zmobursa.org.tr** adresinde üyelerimizle ve Bursa kamuoyu ile buluştuk.

KISA MESAJ SERVİSİ: Üyelerimize daha hızlı ve etkili ulaşmak için cep telefonlarına mesajla ulaşma sistemini oluşturduk.

BAHAR YEMEĞİ : 09 Ocak 2004, Almira Otel’de Başak Balosu düzenlenmiştir.

17 Nisan 2004, Odamızın 50. kuruluş yıldönümünü kutlamak üzere Şubemiz tarafından Bursa Çelik Palas Otel’de **“50. Yıl Balosu”** gerçekleştirildi. Geniş katılım ve coşkuyla gerçekleşen Balo’ya, Genel Merkez’i temsilen Oda Başkanımız Gökhan Günaydın, Yönetim Kurulu Üyeleri Özden Güngör, Fatih Taşdoğan ve Şule Yıldırım katıldılar.

15 Nisan 2005, Şubemizin **“Bahar Balosu”** Kültürpark Altıncıyan Tesislerinde gerçekleştirildi. Geniş bir katılımın olduğu ve coşkuyla kutlanan Balo’ya başta Genel Başkanımız Gökhan Günaydın olmak üzere birçok Şube Başkanımız katıldılar.

HALI SAHA FUTBOL TURNUVASI: 2004 ve 2005 yıllarında düzenlenen İKK Hali Saha Futbol Turnuvalarında Şube futbol takımımız 4. oldu.

ÜYE KAYDI: 7. Dönem sonunda üye sayımız, özellikle yeni mezun meslektaşlarımızın üye yapılması konusundaki çabalarımız sonucu 1350’ye ulaşmıştır.

1.2. TMMOB İL KOORDİNASYON KURULU VE BURSA AKADEMİK ODALAR BİRLİĞİ ÇALIŞMALARI

Şubemiz, TMMOB Koordinasyon Kurulu ve Bursa Akademik Odalar Birliği etkinliklerinde etkin olarak yer aldı. Yapılan etkinlikler aşağıda başlıklar halinde belirtilmiştir.

Bursa İl Koordinasyon Kurulu Çalışmaları (2004-2005)

- 1.Dünya Çevre Günü etkinlikleri
- 2.ABD’nin Irak işgalinin kınanması için basın açıklaması
- 3.KESK’e bağlı Eğitim-Sen’in kapatılması ile ilgili Ankara’da kitlesel bir gösteri yapılmıştır.
- 4.İKK Halı Saha Futbol Turnuvası düzenlenmesi
- 5.Yerel seçimler öncesi adaylarla söyleşi düzenlenmesi
- 6.Yeni seçilen Belediye Başkanlarının ziyaret edilmesi
- 7.“Bursa Kentsel Şartı” raporu kamuoyu ile paylaşılmıştır.
- 8.“Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı”nın geri çekilmesini sağlamak için Ankara’da mitinge katılım sağlanmıştır.
- 9.Yeni Vergi Mevzuatı ile ilgili bilgilendirme toplantısı düzenlenmiştir.
- 10.Üniversiteye hazırlık aşamasında olan öğrencilere mühendislik mesleğini tanıttığını amaçlayan “Meslek Tanıtım Günü” düzenlenmiştir.
- 11.TMMOB’un 50. kuruluş yıldönümü etkinlikleri
- 12.Uluabat Gölü karşısında kurulacak Organize Sanayi Bölgesi için dava açılması

13. Kent Konseyi çalışmaları
14. Merinos Fabrikası ile ilgili çalışmalar
15. Acemler Köprülü Kavşağının görüşülmesi
16. Karacabey'in Yeniceköy mevkiinde yapılması istenen Tershane ile ilgili bilgilendirme toplantısı
17. Gürsu Hal Binası ile ilgili çalışmalar ve basın açıklaması
18. Uğur MUMCU'yu anma etkinlikleri
19. Cumhuriyet Bayramı kutlama etkinlikleri
20. Bursa 2020 Çevre Düzeni Planının ve Kent Gelişim Stratejilerinin tartışıldığı toplantı
21. BAOB Sarayı çalışmaları
22. Emek Platformu'nun düzenlediği "İktidarı Genel Uyarı Eylemi"ne destek verilmiştir.
23. Enerji Tasarrufu Haftası etkinlikleri
24. Büyükşehir Belediyesinde yaşanan işten çıkarmalar ile ilgili basın açıklaması
25. "8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" etkinlikleri
26. "1 Mayıs Emek Bayramı" etkinlikleri
27. Belediyelerin 1 yıllık değerlendirme raporu
28. Toplu Konut Planı raporu
29. TMMOB Lokali oluşturulması
30. Uludağ'da yapılacak olan teleferik hattı ile ilgili bilgilendirme toplantısı
31. Cargill'in Bakanlar Kurulu kararı ile "Özel Endüstri Bölgesi" ilan edilmesi üzerine dava açıldı.
32. "1 Eylül Dünya Barış Günü" etkinlikleri
33. "AB Sanayi Politikası ve Teknik Uyum" konulu konferans düzenlenmiştir.
34. "Kamuda Çalışan Mühendis ve Mimar ve Şehir Plancılarının, ücret yetersizliği ve çalışma şartları ile ilgili Ankara'da TMMOB mitingi düzenlenmiştir.
35. Gıda Güvenliği ile ilgili çalışmalar

Bursa Akademik Odalar Birliği (2004-2005)

- 1.Uğur MUMCU'nun anılması etkinlikleri
- 2.BAOB Yerleşkesi çalışması
- 3.YÖK Kanun Tasarısının görüşülmesi
- 4.ABD'nin Irak'ta sivil halk ve savaş esirleri üzerinde uyguladığı insanlık dışı uygulamaların protesto edilmesi
- 5.Cargill ile ilgili çalışmalar
- 6.Kıbrıs konusunda basın toplantısı
- 7.Kent Konseyi Toplantısı'nda yaşanan olumsuzluklar ile ilgili basın açıklaması

8.Endüstri Bölgeleri Kanunu'nda yapılan değişiklikler ile ilgili çalışmalar

9.Uluabat Gölü ile ilgili çalışmalar

10.Gürsu'da yapılacak Hal Binası ile ilgili toplantı

11.Belediyelerin bir yıllık çalışmalarının değerlendirilmesi

12.Uludağ'da yeni teleferik hattı

13.Uludağ'da doğal hayatın korunması ile ilgili basın açıklaması

14.Şubemizin de içinde yer alacağı Bursa Akademik Odalar Birliği Yerleşkesi için açılan proje yarışması sonucu; 17 meslek odası ve birçok kullanıcıyı aynı çatı altında birleştiren, sosyal ve kültürel insan odaklı sürdürülebilir bir merkez olarak ele alınan proje seçilmiştir.

1.3. TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI GENEL MERKEZ ÇALIŞMALARI

21-22 Şubat 2004 tarihinde Ankara' da yapılan 39. Olağan Genel Kurulu'na Şubemiz delegeleri katılmışlardır.

23-25 Nisan 2004 tarihinde Gaziantep'te yapılan 39. Dönem 1. Danışma Kurulu toplantısına Şube Başkanı İlhan DEMİRÖZ katıldı.

27-30 Mayıs 2004 tarihinde yapılan TMMOB 38. Dönem Genel Kurulu'na Şubemizi temsilen Yılmaz Oktay, İlhan DEMİRÖZ, Savaş YENİGÜN ve Ruhi ALTUN katıldılar.

1-3 Ekim 2004 tarihleri arasında Erzurum'da yapılan 39. Dönem 2. Danışma Kurulu toplantısına Şube Başkanı İlhan DEMİRÖZ katıldı.

22 Nisan 2005'te Denizli'de yapılan 39. Dönem 3. Danışma Kurulu toplantısına Şubemiz adına Başkan İlhan DEMİRÖZ ve Yönetim Kurulu üyesi Orhan SARIBAL katıldılar.

30 Eylül-2 Ekim 2005 tarihleri arasında Muğla'da yapılan 39. Dönem 4. Danışma Kurulu toplantısına Şubemizi temsilen Başkan İlhan DEMİRÖZ ve Yönetim Kurulu üyesi Orhan SARIBAL katıldılar.

ŞUBEMİZCE GERÇEKLEŞTİRİLEN ETKİNLİKLER

2.1. Tarımsal Öğretimi Kutlama Etkinlikleri

Her yıl 10 Ocak tarihinde U.Ü. Ziraat Fakültesi ile ortaklaşa düzenleyerek kutladığımız, **Tarımsal Öğretimi Kutlama etkinliklerinde** 2004 (158.) ve 2005 (159.) yıllarında aktif olarak yer aldık.

2.2. Tarım ve Hayvancılık Fuarları

6-10 Ekim 2004 tarihleri arasında yapılan Bursa **2. Tarım Hayvancılık ve Fidancılık Fuarı**na stand açılarak katılım sağlandı.

28 Eylül-2 Ekim 2005 tarihleri arasında düzenlenen Bursa **3. Tarım ve Hayvancılık Fuarı**nda standımız aracılığı ile üyelerimizle ve tarım sektörü ile buluştuk.

2.3. Panel ve Konferanslar

17 Nisan 2004, Şubemiz tarafından **"ZMO'nun Kuruluşunun 50. Kuruluş Yıldönümü Etkinlikleri"** kapsamında "Kahvaltılı Basın Toplantısı" düzenlendi.

29 Eylül 2004, Şubemiz ve Bursa Ziraat Odaları tarafından Kervansaray Otel'de **"Bursa'da Tarım Nereye Gidiyor?"** konulu panel düzenlendi. Panelde, Türkiye ve Bursa tarımı masaya yatırılırken, IMF ve Dünya Bankası'nın politikaları tartışıldı.

4 Aralık 2004, Şubemizin de ortakları arasında yer aldığı Yerel Gündem 21 Kestane Üretimini Geliştirilmesi Çalışma Grubu tarafından **"Kaybolmakta Olan Hazinesimiz Bursa Kestanesi"** konulu panel düzenlendi. Panel için duyuru yapılarak çok sayıda meslektaşımızın katılımı sağlandı.

10 Şubat 2005, Odamız; Bursa Tarım İl Müdürlüğü ile ortaklaşa olarak **"Yeni Gıda Yasası, Gıda Denetimi ve Uygulamaları"** konulu panele Nadir Işık, İlhan Demiröz, Mehmet Kaya ve Şemsettin Şen katılmışlardır.

25 Şubat 2005, Şubemiz tarafından Uludağ Üniversitesi Rektörlük Salonu ve Karacabey Ticaret Borsası Salonunda düzenlenen **"Türkiye Üzerine Konuşmalar"** konulu panellere Cumhuriyet Gazetesi Ankara Temsilcisi Mustafa BALBAY ve Oda Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN katılarak konuşma yaptılar.

17 Mart 2005, Şubemiz Tarım İl Müdürlüğü ile ortaklaşa **"Türkiye'de Bitki Koruma Ürünlerinin Kullanımında Dikkat Edilecek Noktalar"** üzerine bir pönel düzenlemiştir. Katılımın yoğun olduğuz panele panelist olarak Doç.Dr. Himmet Tezcan, Orhan Sarıbal, İhsan Duman ve Dr. Salih Çalı konuşmacı olarak katılmışlardır.

ZMO ÇANAKKALE ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Çanakkale Şubesi 2004 yılında kuruldu ve kuruluşunda 329 olan üye sayısı Aralık 2005 itibarı ile 413 e ulaştı.İlki Mayıs 2004 te olmak üzere 2 Genel Kurul yaşayan Şubemiz kurumsallaşma çalışmalarını tamamladı.

Temsilcilik döneminde satın alınan daire konumunun uygun olmaması nedeni ile büro olarak kullanılmayıp kiraya verilmiştir. Büro olarak da hazineye ait bir binada çalışmalar sürdürölmektedir.

Uygun bir mekan bulunduğunda Şubemizin yeni bir büroya kavuşturulması çalışmalar sürdürölmektedir.

TARIM HAFTASI ETKİNLİKLERİ

2005 yılında 10 Ocak 2005 günü Onsekiz Mart Üniversitesi Ziraat Fakültesinden Prof Dr. Taner Kumuk ile ODTÜ Üniversitesinden Prof.Dr. Halis Akder'in katıldığı **"AB sürecinde Tarım Politikalarına Genel Bakış"** konulu panel düzenlenmiş panelde meslekte 30 yılını dolduran 11 üyemize plaket verilmiş aynı günün akşamı ise **"Başak Gecesi"** gerçekleştirilmiştir.

2006 yılı 10 Ocak Kurban Bayramına denk gelmesi nedeni ile 5 Ocak günü Atatürk anıtına çelenk konularak günle ilgili basın açıklaması yapılmış, 6 Ocak 2006 günü Ton TV de Tarımsal Eğitim ve Öğretimin 160. yılı nedeni ile canlı olarak düzenlenen "GÜNCEL" Programına Şube Başkanı Hicri Nalbant, Onsekiz Mart Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Kenan Kaynaş ile birlikte katılmış, **programda Türkiye ve Çanakkale'de Uygulanan Tarım Politikaları** tartışılmıştır.28 Ocak 2006 günü düzenlenen Başak Gecesi ise hava muhalefeti nedeni ile 11 Şubat 2006 gününe ertelenmiş yine aynı gerekçe ile gece ileri bir tarihte yapılmak üzere iptal edilmiştir.

ÖRGÜTSEL ÇALIŞMALAR

Şube üyelerimize ait bilgilerin güncelleşmesi çalışmaları düzenli olarak sürdürölmüştür.

Genel Merkez tarafından yapılan tespitte odamız üyelerinin büyük bir bölümünün aidatlarını düzenli ödemedikleri görölmüş , söz konusu ödemeleri belli bir düzene kavuşturmak amacı ile tüm Türkiye düzeyinde başlatılan (kredi kartlarına taksitlendirme) çalışmalar Şubemizde de titizlikle sürdürölmüş sonuçta 26 üyemiz hakkında istemiyerekte olsa icra işlemi gerçekleştirilmiştir.Bu konuda ki kararlı tutumumuz bundan böyle de sürdürölecektir.

ODA'mıza üye olmadıkları halde mesleğimizi icra eden 6 meslektaşımızın 5 nin odamıza üyeliği sağlanmış, 1 meslektaşımız ile ilgili işlem sürdürülmektedir.

Şube bürosu düzenli olarak açık tutularak ve yönetimden sürekli bir yetkili büroda bulundurularak meslektaşlarımızın iş ve işlemleri çok süratli bir şekilde çözümlenmeye çalışılmıştır.

Son dönemde odamıza 62 yeni üye kaydedilerek Şubemizin üye sayısı 413'e yükseltilmiştir. Ancak gerek kamu kurumlarında gerekse serbest çalışanlar arasında önemli ölçüde odamız üyesi olmayan meslektaşımızın bulunduğu bir gerçektir.

Mezuniyetinden 5 yıldan fazla süre geçmiş meslektaşlarımız için üyelikte sağlanan taksitlendirme işleminin olumlu olduğu ve bu işleme devam edilmesi gerektiği görüşünü taşımaktayız .

Bilirkişilikle ilgili olarak başlattığımız çalışmalar olumlu sonuç vermiş, açıklık ilkesi benimsenmiş ve adil davranılmış önemli hiçbir sızlanmaya meydan verilmemiştir.

Havuz sistemi başarı ile uygulanmış ve % 10 oda payları düzenli olarak tahsil edilip Genel Merkez hesabına aktarılmıştır.

MESLEKİ TEKNİK VE SOSYAL ETKİNLİKLER

10 Ocak 2006 günün Kurban Bayramına rastlaması nedeni ile 5 Ocak 2006 günü meslektaşlarımızın katılımı ile Atatürk anıtına çelenk konulmuş ve günle ilgili basın açıklaması yapılmıştır. 6 Ocak 2006 günü ilimizde yayın yapan Ton TV de saat 21:00 de canlı olarak **Tarımsal Eğitim ve Öğretimin 160. Yılı** nedeni ile gerçekleştirilen " GÜNCEL " programına Şube Başkanı ile Ziraat Fakültesi Dekanı katılmıştır. 28 Ocak 2006 günü düzenlediğimiz başak gecesi hava muhalefeti nedeni ile 11 Şubat 2006 gününe ertelenmiş yine hava muhalefeti nedeni ile de gece iptal edilmiştir.

Onsekiz Mart Üniversitesi **Ziraat Fakültesi öğrencileri** ile ilişkiler düzenli sürdürülmüş Ziraat Fakültesinden 131 öğrenci odamıza kayıt ettirilmiştir. Yine aynı şekilde Su Ürünleri Mühendisliği Fakültesi Öğrencileri ile de ilişkiler sürdürülmektedir.

ODA'mızca 25-26 Kasım 2005 tarihinde düzenlenen **I. Öğrenci Kurultayı**na Ziraat Fakültesi ve Su Ürünleri Fakültesinden 10 öğrenci ile 2 Öğretim üyesinin katılımı sağlanmıştır.

8 Ekim 2005 günü TMMOB tarafından Ankara'da düzenlenen mitinge Şube Başkanı Hicri Nalbant, II. Başkan Musa Uzun, Sayman H. Hüseyin Yurt ile beraberlerinde 30 meslektaşımız ve Ziraat Fak. Öğrencisi katılarak Şubemiz temsil edilmiştir.

DEMOKRATİK KURULUŞLARLA İLİŞKİLER VE İL KOORDİNASYON KURULU ÇALIŞMALARI

İKK toplantılarına düzenli olarak katılım sağlandı.

İlimizdeki sivil toplum kuruluşlarınınca düzenlenen etkinliklerde Şubemiz Başkan ve Yönetim Kurulu üyelerimizce temsil edildi.

Yine İlimiz ve İlçelerinde Ziraat Odaları ile iyi ilişkiler kurularak Ziraat Odalarının düzenledikleri etkinliklere katıldı.

BASIN YAYIN VE SOSYAL AMAÇLI ÇALIŞMALAR

SEMİNER VE KONFERANSLAR

25-26 Mayıs 2004 **HACCP Eğitim Semineri**

14 Eylül 2004 **Organik Tarım Semineri**

10 Ocak 2005 **AB Sürecinde Tarım Politikalarına Genel Bakış**

Onsekiz Mart Ün.Prof.Dr. Taner Kumuk, ODTÜ Prof Dr. Halis Akder

12-13 Mart 2005 **HACCP Eğitim Semineri**

- 01 Nisan 2005 **Organik Tarım ve İyi Tarım Uygulamaları**
Uludağ Ziraat Fak. Dr. Şule Turhan, Araştırma Görevlisi Funda
Mor
- 16 Nisan 2005 **AB Sürecinde Türkiye Tarımı**
Gökhan Günaydın

TV PROGRAMLARI

- 1 Haziran 2004 **Tarımın Çanakkale Ve Türkiye'deki Sorunları**
Hicri Nalbant , Prof.Dr. Hasan Kaptan
- 14 Haziran 2004 **Mera Yasası ve Dünya Çevre Günü-** Hicri Nalbant
- 27 Eylül 2004 **Dünya Ticaret Örgütüncü Kabul Edilen Tarım Çerçeve Anlaşması İle Tarımda Destekler Ve Türk Tarımının AB Ye Giriş Hazırlıkları -** Hicri Nalbant
- 28 Mart 2005 **Gıda Yasasında Aksaklıklar , Gıdalarda Sahtecilikler**
Hicri Nalbant , Kontrol Şube Müd. Mehmet Sezer, Arıcılar Birliği Başk. Cahit İleri.
- 16 Haziran 2005 **Buğday Taban Fiyatlarını Düşüklüğü**
Hicri Nalbant , Ziraat Odası Başkanı
- 22 Haziran 2005 **Dünya Türkiye'deki Çölleşme , Ülkemizden Geçen Boru Hatları**
Hicri Nalbant
- 6 Ocak 2006 **Tarımsal Eğitim ve Öğretimin 160. yılı**
Hicri Nalbant , Prof. Dr. Kenan Kaynaş

BASIN AÇIKLAMALARI

- 16 Haziran 2004 Çölleşmeyle Mücadele Günü
- 05 Temmuz 2004 Hububatla İlgili Basın Açıklaması
- 16 Ağustos 2004 Milletvekilinin Ziraat Mühendisi Ve Veteriner Hekimlerle İlgil Açıklamasına Karşın Yapılan Açıklama
- 10 Ocak 2005 Tarımsal Eğitim Ve Öğretimin 159. Yılı Dolayısıyla Yapılan Açıklama
- 14 Mayıs 2005 Dünya Çiftçiler Günü Nedeniyle Yapılan Basın Açıklaması
- 26 Mayıs 2005 Buğday Alımları İle İlgili Oda Açıklaması
- 15 Haziran 2005 Meclisten Geçen Tarım Sigortası Yasası Hakkında Açıklama
- 17 Haziran 2005 Dünya Çölleşmeyle Mücadele Konusunda Açıklama
- 7 Temmuz 2005 Toprak Koruma Ve Arazi Kullanımı Yasası İle İlgili Açıklama
- 5 Ağustos 2005 Tarımda Çöküş Tehlikeli Boyutlarda Başlıklı Basın Açıklaması
- 22 Ağustos 2005 Gökçeada 1.Ekoloji Şenliği Ve Çalışma Atölyeleri İle İlgili Açıklama
- 20 Ekim 2005 Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörüne Yapılan Mevcutluluk Muamelesi İle İlgili Açıklama
- 5 Ocak 2006 Tarımsal Eğitim Ve Öğretimin 160. Yıl Dönümü Nedeni İle Yapılan Açıklama

YAZILI BASIN

- 14 Mayıs 2004 Transgenik Ürünlere Tepki
- 21 Mayıs 2004 Taban Fiyatlar Hala Belli Değil

4 Haziran 2004	İMF Politikası Tarımı Öldürüyor
22 Haziran 2004	Buğday Üreticisi Tüccarın İnsafına Terk Edildi.
22 Haziran 2004	Çiftçiler Gelecekte Endişeli(Taban Fiyatlarla İlgili)
6 Temmuz 2004	Hububatta Her Şey Güzel Gitmiyor
27 Temmuz 2004	Türk Tarımı Çöküyor (Yabancılar Toprak Satılması)
3 Eylül 2004	Üzüm Üreticisi Yine Zararda
4 Eylül 2004	Ayçiçeğinde Düş Kırıklığı
4 Eylül 2004	Tilkilerle Tavukları Aynı Kümese Koyuyorlar (Ayçiçeği Fiyatları İle İlgili)
22 Eylül 2004	Teşvik Yerine Bezdirme Politikası Uygulanıyor
25 Eylül 2004	DGD Uygulaması Sosyal Yardım Niteliği Taş14 Ekim 2004 Pamuk Üreticisi Desteklenmiyor
6 Kasım 2004	Halkın Sağlığı Tehdit Altında(GDO Genetik Ürün Tepkisi)
12 Mart 2005	Kredi Faiz Oranlarındaki Düşüş Yeteli Değil
30 Mart 2005	Tarım Arazileri Tehlike Altında (Maden Aranması)
18 Mayıs 2005	Ziraat Mühendislerinden Kuraklık Uyarısı
16 Haziran 2005	Çiftçilerin Afetler İle İlgili Sorunları Ortadan Kalkacak (Tarım Sigortası)
2 Temmuz 2005	Tigemin Özelleşmesi İle İlgili Yasa
23 Ağustos 2005	Organik Tarımda Başarıyız
24 Ağustos 2005	Çiftçiye Mazot Darbesi
17 Ekim 2005	1000 Köye 100 Tarımcı Projesinde Oluşan Sorunlar
28 Ekim 2005	Van Üniversitesi Rektörüne Bir Destekte Ziraatçılardan
12 Aralık 2005	Tarım Çöküş Sürecine Girdi
17 Aralık 2005	Toprak Koruma Ve Arazi Kullanımı Kanunu Yürürlüğe Girdi
23 Aralık 2005	Hükümet Kafaları Karıştırıyor.
23 Aralık 2005	Büyüme Hayal Ürünü

ZMO DENİZLİ ŞUBESİ ÇALIŞMA RAPORU

Şubemiz,VI. Çalışma döneminde ,ülkemizin ve tarımımızın bugün getirildiği nokta da etkili olan iç ve dış gelişmelerin doğru analizleri ışığında, tarımda mevcut sorunların çözümü ve tarımımızın toplum ve ülkesel çıkarlar için doğru yapılandırılması, üyelerimizin temelsorunlarının bununla ilişkilendirerek, bu temel yaklaşımla her zamanherkes için yaşanabilir bir ülke mücadelesi için de özenle bulunarak,birlikte düşünme,birlikte üretme ve birlikte kontrol ilkesi ile çalışmalarını sürdürmüştür.

Bu süre içinde Şubemizin daha etkin ve üretken olabilmesi adına, kurumsallaşmayı esas alarak, demokratik katılım anlayışıyla etkinliklerini sürdürmüştür. Bu arada belirtmek istiyoruz ki insanlarımızın ve üyelerimizin büyük çoğunluğunun, içinde yaşadıkları temel sorunların ardındaki gerçeğin doğru kavranması, noktasından her geçen gün uzaklaşmaları, içinde yaşadıkları toplumun ve kendi sorunlarına yabancılaşmaları, günümüzde yaygın olan tutum ve anlayışlar içinde bulunmaları, kayıtsız kalmaları çalışmalarımızda en büyük engelleri oluşturmaktadır.

Genel Merkez Yönetimince ülke ve tarımımızın gündemine ilişkin öneri, görüş ve yaptığı basın açıklamaları, Şubemizce, yerel basın ve televizyonlar aracılığı ile Denizli Kamuoyuna aktarılmıştır.

Yine yerelde Şubemizin çeşitli konulardaki öneri ve görüşleri kamuoyuna etkili şekilde çalışma dönemimiz boyunca aktarılmaya çalışılmıştır.Bu amaçla her olanak

değerlendirilmiş İlimizde açılan Ege Tarım Fuarında ODA'mızın değişik konulardaki öneri ve görüşlerini içeren 3000'ni aşkın bildiri ziyaretçilere hafta boyunca aktarılmıştır.

Çalışma dönemi boyunca,üyelerimize daha iyi hizmet sunabilmek ve daha üretken çalışabilmek adına da Şubemiz sürekli açık tutulmuştur. Bu amaçla da sürekli olarak bir üyemiz Şubemizde istihdam edilmiştir. Yine bu amaçla, Şubemiz gerekli olan cihazlarla donatılmış . Şubemize fotokopi, klima cihazları alınmış ; ADSL ve SMS sistemlerine geçilmiş, üyelerimizin adres ve telefonları güncelleştirilerek, etkinliklerimizin zamanında

kendilerine duyurulmaya başlanmıştır.

Bu dönem boyunca, özellikle yeni mezun meslekdaşlarımıza, çalışma alanları ile ilgili konularda, deneyimli üyelerimizce bilgi aktarılmaya ayrı bir özen gösterilmiştir. Bu amaçla da gıda işletmelerinde sorumlu yöneticilik yapan üyelerimize ve tarım danışmanı olan üyelerimize yönelik kurslar düzenlenmiştir.

Yine bu dönem içerisinde bilirkişiler seçiminde demokratik ve adil bir sistem kurularak, çanak sistemine geçilmiş ve etkin şekilde işletilmiştir.Bilirkişi gelirlerinden Şubemize ayrıca % 10 pay aktarılmıştır.

Çalışma dönemimizin başında, **Denizli Tarım Platformu** oluşturulma çalışmalarına başlanmış, gerekli olan çalışma taslağı tüzüğü hazırlanmış, konu ile ilgili oda, derneklerle ilişkiye geçilmiş, bu anlamda özellikle Ziraat Odaları Başkanları ile üç kez toplantı düzenlenmiştir. Platformu kurumsallaştırma ve etkinleştirme çalışmalarımız halihazırda devam etmektedir.

Avrupa Birliğine uyum sürecinin Türk tarımına olası yansımalarını ve GATS'ın meslek alanlarımıza olası etkileri elimizden geldiğince üyelerimize ve Denizli kamuoyuna aktarılmasına ayrı bir özen gösterilmiştir.Önümüzdeki çalışma döneminde , üyelerimizin AB uyum süreci de dahil kendilerini ilgilendiren tüm alanlarda doğru bilgilendirilmesi için sürekli bir eğitim sürecinin yaşama geçirilmesinin gerekliliğini belirtmek isteriz.

Önümüzdeki süreçlerde, meslek alanlarımızla ilgili olarak olası gelişmelerin üyelerimize zamanında aktarılması , bundan önce olduğu gibi bundan sonraki süreçlerde de gündeme gelmesi kaçınılmaz olan organik tarım, **EUROGAP** (İyi tarım uygulamaları),Haccp,İso standartları, tarımsal proje hazırlama vb. gibi seminer ve çalışmaların üyelerimize yapılmasını zorunluluk görmekteyiz.

Bu dönem içinde yine üreticilere yönelik olarak Kale ve Çameli ilçelerimizde, deneyimli üyelerimizce seminerler düzenlenmiştir.

Şubemiz bu çalışma süreci içinde ,tarım topraklarının amaç dışı kullanımına karşı mücadelesini sürdürmüş , bu amaçla da Denizli Belediyesi'nce hazırlanan yaklaşık 2500 dekar 1. sınıf sulu tarım alanlarının amaç dışı kullanımına açan 1/25000 Çevre Düzeni Planının iptali için yargıya başvurmuştur.

Şubemiz, bu çalışma döneminde TMMOB Denizli İl Koordinasyon Kurulu Sekreterliğini üstlenmiş ve bugüne kadar da başarılı bir şekilde çalışmalarını yoğun olarak sürdürülmektedir. Şubemiz ile birlikte koordineli şekilde çalışılmaktadır.

Bu arada önemle belirtmek isteriz ki üyelerimizin kendi ve toplumsal sorunlarına sahip çıkması ,gelişmeleri doğru izleyip değerlendirmesi ,zamanında doğru ve yerinde tepki vermesi ve bu amaçla ortak çıkarlarımız adına örgütlü mücadele vermesi ,her zaman olayların nesnesi değil, olayların öznesi olması yaşamsal öneme sahiptir. Bu tutum ve anlayış, bizlerin ülkemize, insanlarımıza ve mesleğimize karşı duyduğumuz toplumsal sorumluluğumuz gereğidir.

Şubemizin ve TMMOB Denizli İl Koordinasyon Kurulu Sekreterliğini yaptığı çalışmalar tarihleri ile birlikte çıkarılmıştır.

ŞUBEMİZİN VI. DÖNEM ÇALIŞMA RAPORU

9 Ocak 2004 : **Tarımsal Öğretimin 158. ve ODA'mızın Kuruluşunun 50. Yılı Etkinlikleri** kapsamında Atatürk Anıtı'na çelenk konularak Basın Açıklaması yapıldı

29 Şubat 2004: 1. Şube Danışma Kurulu toplandı. Tarım Gönüllüsü, Sorumlu Teknik Yöneticilik ve Zirai İlaç Bayiliği yapan meslektaşlarımızın sorunları görüşülüp, tartışıldı ve çözüm önerileri hazırlandı. Söz konusu alanlarda uzmanlık komisyonları oluşturulması ve Denizli'de "Gıda Sempozyumu" düzenlenmesi kararlaştırıldı

15 Mart 2004 "Yerel Yönetimler ve Demokrasi" konulu halka ve basına açık geniş katılımlı bir toplantı gerçekleştirildi. Denizli Anakent Belediye Başkan adaylarının tümünün katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda, Denizli Şube 11. Başkanımız İbrahim GÜR tarafından konuyla ilgili olarak hazırlanan 15 soru soruldu ve yanıtları istendi.

20 Mart 2004 :Üyelerimizin geniş katılımıyla "**Başak Gecesi**" düzenlendi. Gecede , meslekte 25 hizmet yılını doldurmuş 34 üyemize plaketleri verildi.

23 Mart 2004 Çameli İlçesinde, Çameli Ziraat Odası ile birlikte Atatürkçü Düşünce Derneği (ADD) Lokalinde, 100'ü aşkın çiftçinin katıldığı, "**Türk Tarım Politikaları ve Çameli Tarımı**" konusunda toplantı gerçekleştirildi. Toplantıda katılımcılara, Denizli Şube Başkanımız Kadir ÇETİNKOL tarafından "Üretici Örgütlenmesi" Denizli Şube 11. Başkanımız İbrahim GÜR tarafından "Genel Tarım Politikaları ve Gelişmeler"; Üyelerimiz Nurten GÜR, Necdet ERGÜN ve Enver SÜZGÜN tarafından "Teknik Bilgiler" konularında sunumlar yapıldı. Toplantı ilgiyle izlendi.

6 Nisan 2004 tarihinde, Denizli Şube 11. Başkanımız İbrahim GÜR tarafından ADD'de verilen "**Küreselleşmenin ve AB Sürecinin Türkiye Tarımına Yansımaları, Tarımda Yeniden Yapılanma**" konulu konferans yoğun katılımla ve ilgiyle izlendi.

11 Nisan 2004 : ODA'mızın öncülüğünde Denizli Esnaf Sarayında, Demokratik Kitle Örgütleri ve Meslek Odaları yöneticilerine yönelik olarak, Prof.Dr.Birgül Ayman GÜLER ve Odamızın Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN tarafından sunulan "**Kamu Yönetimi Reformu Karşısında Türkiye**" konulu konferans gerçekleştirildi. Katılımın yoğun olduğu konferans, Denizli yazılı ve görsel medyasında geniş yer aldı. Prof.Dr. Birgül Ayman GÜLER tarafından konu ile ilgili olarak doldurulan CD, ODA'mız tarafından çoğaltılarak Denizli'deki tüm Demokratik Kitle Örgütlerine, Meslek Odalarına dağıtımı gerçekleştirildi.

Mart ve Nisan aylarında , Denizli'de görev alan ve üyemiz olan 22 Tarım Danışmanına, 5 hafta boyunca her Cumartesi günü konu uzmanı üyelerimiz ve Yönetim Kurulu üyeleri tarafından "**Türk Tarımı Politikaları**" ve ODA'mız çalışmaları konularında eğitim verildi. Katılımcılarca, bu çalışmaların çok yararlı olduğu konusunda değerlendirmeler yapıldı.

Mart ve Nisan ayları içinde, Şubemizce "**Tarım,Gıda ve Hayvancılık Platformu**" oluşturulması sürecinde Ziraat Oda Başkanları, Ticaret Borsası, Tarım İl Müdürlüğü, Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü, İl Kontrol Laboratuar Müdürlüğü, Sulama Birlikleri Yöneticileri, ilgili Meslek Odaları, Şubemiz Yönetim Kurulu'nca ziyaret edilerek, konuyla ilgili çalışmalarımız hakkında bilgi aktarıldı. Ortaklaşa neler yapılabileceği konusunda görüş

alış verişinde bulunuldu. Platformla ilgili Şube II:Başkanı İbrahim GÜR tarafından hazırlanan tüzük taslağı ilgili birimlere dağıtılmıştır. Tüm bu çalışmalarla ilgili olarak, Şubemizce 2 kez "Basın Duyurusu" yapıldı.

30 Nisan 2004 : Vilayet önünde, Atatürk Anıtı'na çelenk konularak, ABD'nin "Büyük Ortadoğu Projesi" ve Türkiye için önerilen "**İlimli İslam Modeli**" ne karşı **çıktığımızı belirten** ve Şubemiz II: Başkanı İbrahim GÜR tarafından hazırlanan metin 15 Meslek Odası ve DKÖ'nün katılımıyla kamuoyuna duyuruldu . Basın açıklamasına, görsel ve yazılı medyada geniş yer verildi.

1 Mayıs 2004 : İlimizde düzenlenen **1 Mayıs İşçi Bayramı**'na TMMOB çatısı altında Şube Yönetimi ve üyelerimizle katıldık.

11 Mayıs-2 Haziran 2004 tarihleri arasında gerçekleştirilen TMMOB Denizli Geleneksel Halı Saha Futbol Turnuvasında Şube olarak 3. olduk. Camiamıza yakışır bir sportmenlikle ODA'mızı temsil eden takımımızın başarılarının devamını diliyoruz.

15 Mayıs 2004 : Şubemizce, ABD'nin Irak'ı işgali, Ortadoğu'da gerçekleştirmek istediği " Büyük Ortadoğu Projesi" ve buna bağlı olarak kurguladığı " İlimli İslam Devlet Modeli" anlayışına karşı Denizli yerel basınına " **Açık Kınama**" ilanı verilerek kamuoyu oluşturuldu.

16 Mayıs 2004 : Aydın Şubesinde düzenlenen "**Piknik ve Uçurtma Şenliği**" ne katıldık.

Denizli Valiliğince düzenlenen ve Türkiye genelinde seçilen "**Örnek Çiftçi Kadınlar**"ımıza Ödül Töreninde Türkiye birincisi seçilen çiftçimize Şubemizce bir cumhuriyet altını hediye edildi.

19 Mayıs 2004 : Yaklaşık 120 üyemizin katılımıyla Tarım İl Müdürlüğü bahçesinde "**Geleneksel Börek Günü**" gerçekleştirildi.

31 Mayıs 2004 : Şubemiz tarafından oluşturulma çabaları sürdürülen "**Denizli Gıda ve Tarım Platformu**" un Şubemizde bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantıya Denizli Ziraat Odası ve 6 İlçe başkanı da katıldı.

1 Haziran 2004 : 2004 tarihinde Şubemiz 11. Başkanı İbrahim GÜR tarafından, yerel yazılı ve görsel basında geniş yer alan, "**Elma ve Kiraz Yetiştiricilerinin Sorunları ve Çözüm Önerileri**" konulu basın açıklaması ve söyleşi gerçekleştirildi.

2 Temmuz 2004 : İlimizde TMMOB'a bağlı Odaların Yürütme Kurullarının katılımı ile bir toplantı gerçekleştirildi. Toplantı sonunda Denizli TMMOB İl Koordinasyon Kurulu Sekreterliğine Şubemiz 11. Başkanı İbrahim GÜR oybirliği ile seçildi.

17 Ağustos 2004 : Şube Başkanımız Kadir ÇETİNKOL ve II. Başkanımız İbrahim GÜR, Çameli İlçesindeki balık yetiştiricilerinin sorunlarının saptanması ve çözüm yollarının tespit edilmesi amacıyla üreticilerle görüştüler. İlçeye yapılan ziyarette Çameli Kaymakamı ve Ziraat Odası Başkanı ile de görüşülerek, faaliyetlerimiz hakkında kendilerine bilgi aktarıldı.

19 Ağustos 2004 : Denizli Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'nün gerçekleştirdiği "**Örnek Çiftçi Yetiştirme**" kursuna ODA'mızı temsilen Şube Başkanımız Kadir ÇETİNKOL katılarak, kursiyerlere ODA'mız ve faaliyetleri hakkında bilgi aktarımında bulunuldu.

Aynı tarihte, Kimya ve Gıda Mühendisleri Odalarının da yetkilileri ile birlikte Kontrol Şube Müdürü ziyaret edilerek, Sorumlu Teknik Yönetici olan üyelerimizin sorunları görüşüldü.

26 Ağustos 2004 : Yerel Denizli Deha TV'de yayınlanan "Topraktan Sofraya Programı"nda Şube II. Başkanımız İbrahim GÜR "**Küresel Ekonomik Politikaların Çevreye Etkileri**" konusunda ODA'mız görüşleri aktarıldı.

21-26 Eylül 2004 : Şubemizce gerçekleştirilen **Ege Tarım Fuarı**'nda stant açarak, ODA'mızın Türkiye Tarım Politikaları ve Uygulamalarına ilişkin öneri ve görüşlerini içeren 3 bini aşkın bildiriye üreticilerimize dağıtıldı. Tarım Bakanı Sami GÜÇLÜ , Denizli valisi ve Denizli milletvekilleri stantımızı ziyaret etti. Standımız hafta boyunca açık tutuldu. Ziyaretçilerle birbir ilişki kurularak aynı zamanda ODA'mız faaliyetleri kendilerine aktarıldı.

7 Ekim 2004 : Denizli ADD nin faaliyetleri kapsamında önceki dönem Şube Başkanımız Gönül E.İNAL da, 7 Ekim 2004 tarihinde Denizli Deha TV'deki,"Türk Tarımının Sorunları ve Çözümleri" konulu programa katıldı.

Denizli Şubemiz'in , 9 Ekim'de, "**Uluslararası Ticari Anlaşmaların Ülkemiz Tarımına Etkileri**" konusunda düzenlediği panele konuşmacı olarak, ODA'mız Yönetim Kurulu Üyesi Fatih TAŞDÖĞEN ve Dr.Meftune EMİROĞLU katıldı.

Denizli Şubemiz, 12 Ekim'de Honaz İlçesi'nde yapılan "**GDO'ya Hayır Kampanyası**"nda da yer aldı. Ayrıca Güney Kore'den 20 kişilik bir heyet, 15 Ekim'de Denizli Şubemizi ziyaret etti. İzmir Şube Başkanımız Prof.Dr. Kamil Okyay SINDIR, ODA'mız ve Türkiye tarım politikaları konusunda, Denizli Şube Başkanımız

Kadir ÇETİNKOL da il tarımı konusunda heyeti bilgilendirerek, soruları yanıtladılar. Emek Platformu'nun 20 Kasım'da Ankara'da düzenlediği "**Sosyal Devlet-Sosyal Adalet**" Mitingi'nde Denizli Şubemiz 7 üyesiyle katıldı.

Denizli TMMOB İKK'nin öncülüğünde 16 DKÖ'nün katılımıyla 19 Aralık'ta başlatılan "**ABD Emperyalizmine Hayır**" kampanyası, 1 hafta boyunca çeşitli etkinliklerle sürdürüldü. Basın açıklaması, afiş ve bildiri dağıtımının yanı sıra ABD' nin Irak'taki işkence ve katliamlarını gösteren stant açıldı. Denizli İKK Sekreteri ve Şube II: Başkanı İbrahim GÜR, basına yaptığı açıklamada, sözkonusu uygulamaları kınadı. Şube Başkanımız Kadir

ÇETİNKOL da ABD'nin Büyük Ortadoğu (BOP) ve İlimli İslam Devlet Modeli'ne karşı TMMOB İKK'nin görüşlerini aktardı. Şube Başkanımız Kadir ÇETİNKOL, 24 Aralık 2004 tarihinde yerel Deha TV'nin yayınına katılarak "AB İlerleme Raporu ve Türk Tarımının Geleceği" konusunda ODA'mızın görüşlerini açıkladı.

Denizli Şube II: Başkanımız İbrahim GÜR Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın çiftçilere yönelik sözlerine karşı 6 Aralık 2004 tarihinde bir açıklama yaptı

3 Ocak 2005: Şubemiz Başkanı Kadir ÇETİNKOL,03.01.2005'te Belediye tarafından, İlimizin kimliğinde yer alan palmye ağaçlarının bir kısmının kesilmesi üzerine basın açıklamasında bulunmuştur.

10 Ocak 2005: Tarımsal Öğretimin başlangıcının 159. yılı ve ODA'mızın kuruluşunun 50.yılı dolayısıyla Atatürk Anıtına çelenk konuldu.Saygı duruşunda bulunuldu ve basın açıklaması yapıldı.

18 Ocak 2005: Şube Başkanımız Kadir ÇETİNKOL yerel DEHA TV'de Denizli Çevre Sorunları konusunda odamız görüşlerini açıklamıştır.

24 Ocak 2005: Şube Başkanımız yerel ART TV'de "**Denizli'de Tarım**" programında 2004 yılı Denizli Tarımının genel değerlendirmesini yaparak odamız görüşlerini açıklamıştır.

24 Ocak 2005: Şubemiz Başkan Yrd.İbrahim GÜR,24 Ocak 2005'te Denizli Horoz gazetesine, "**Tarım Topraklarının Amaç Dışı Kullanımı,Toprak Ve Su Kaynaklarımızın Kirlenmesi,Endüstri Bölgeleri Yasası Ve Yabancılar Toprak Satışı**" konularında odamız görüşlerini açıklamıştır.

29-30 Ocak 2005 Gıda İşletmelerinde **HACCP Eğitim Semineri** (Gıda işletmelerinde Toplam Kalite Yönetimi,Hijyen ve Sanitasyon, HACCP ve Uygulamaları,Yeni Gıda Mevzuatı) Denizli Tarım İl Müdürlüğü'nde düzenlenen, Prof.Dr.Kadir HALKMAN, Prof.Dr.Aykut AYTAÇ ve Doç.Dr.Aydın ÖZTAN tarafından sunulan seminer sonucunda 39 katılımcıya "Katılım Belgesi" verilmiştir.

2 Şubat 2005: Şubemiz Bşk.Yrd. İbrahim GÜR, 2 Şubat 2005'te İlimizde faaliyet gösteren mermer işletmelerinin atıklarını, Tarım ve Mera alanlarına,gerek kaçak ve gerekse kiralama yoluyla dökmeleri nedeniyle oluşan çevre kirliliği ve toprakların amaç dışı kullanımına ilişkin doğan medya grubu temsilcisine odamız görüşlerini açıklamıştır.Haber yerel ve ulusal medyada geniş yer almıştır.

5 Şubat 2005: Odamızda bilirkişi eğitimi yapıldı

11 Şubat 2005:Şube Bşk.Yr. İbrahim GÜR DEHA-TV de "Deniz Yıldızı" programında "AB Uyum Sürecinde Türkiye Ne Yapmalı?" konusunda ODA'mız görüşlerini açıklamıştır.

15 Şubat 2005: "Orman Mühendisleri Odası Denizli Temsilciliğiyle birlikte Denizli Kentinin yeniden yeşillendirmesine ilişkin öneri ve görüşlerimizi içeren yazılı basın açıklaması yapıldı.

22 Şubat 2005:Bşk.Yr.İbrahim GÜR, 22 Şubat 2005 Tarihinde Denizli Kızılay Derneği Kadın Kolları üyelerine "Tarladan Sofraya Gıda Güvenliği"konusunda 2 saat süren konferans vermiştir.Konferans katılımcılar tarafından ilgi ile izlenmiştir

2 Mart 2005: Şube Bşk. Kadir ÇETİNKOL ve Bşk.Yr İbrahim GÜR'ün katıldığı Denizli BRT TV 'de "**Nasıl bir Yerel TV Olmalı?**" Programında Şubemizin konuya ilişkin görüşlerini açıklamışlar ve özellikle yerel TV lerde kırsal kesimin sorunlarında dile

getirilmesi ve halkımızın sağlıklı beslenmesine ilişkin programların yapılmasını istemişlerdir.

8 Mart 2005: "Şube Bşk.Yr. İbrahim GÜR, Sahte içki tüketiminden dolayı ortaya çıkan ölüm olaylarına ilişkin olarak **"Sahte Rakı Degil, Kurlsız Piyasa Öldürüyor"** konulu yaptığı basın açıklamasında odamız görüşlerine kamu oyuna ilemiştir.Açıklama basında geniş yer almıştır.

2 Nisan 2005: İMO Firmasının temsilcisi Ziraat Mühendisi Nurhayat Bayturan tarafından verilen **" İyi Tarım Uygulamaları"** seminerini gerçekleştirdik. Katılımcılara Katılım Belgesi verildi.

2 Nisan 2005: Tarımsal Öğretimin 159. yılı ve Odamızın 50. kuruluş yıldönümü etkinlikleri kapsamında , geniş katılımı geleneksel **"Bahar Gecesi"** düzenledik.Gecede meslekte 25. yılını dolduran üyelerimize plaket verildi.

22-24 Nisan 2005: Odamızın 39. Dönem III. Danışma Kurulu'nu ilimizde başarı ile gerçekleştirdik. Danışma Kurulunda; Tarımsal Danışmanlık Hizmetleri, "1000 Tarım Gönüllüsü" Uygulamaları, Gıda Mevzuatı ve Sorumlu Yöneticilik Uygulamaları, Kamu ve Özel Sektörde Çalışan Meslektaşlarımızın Özlük Hakları ,Mesleki Disiplin Uygulamaları Ziraat Mühendisliği Eğitim-İstihdam Sorunları Birlikçilik Uygulamaları Oda Örgütlülüğü Üye İlişkileri Tarım Mühendisliği Araştırma Projesi (TMAP)

E-ZMO ÇALIŞMALARI

Oda Mali İşleri konuları ele alınarak görüşüldü.

ETKİNLİKLER

- 1 Mayıs 2005 İlimizde yapılan 1 Mayıs etkinliklerine katılım sağlandı.
- 4 Mayıs 2005 Bşk. Yrd. İbrahim Gür İl Genel Meclisi toplantısına katılarak Denizli İli 1/25 000 Çevre Düzeni Planında Odamız görüşlerini açıklamıştır.
- 5 Mayıs 2005 Şubemiz Bşk. Yrd. İbrahim Gür Denizli Deha TV 'ye ilimizdeki pamuk, mısır, buğday ve üzüm üreticilerinin sorunları ve konu ile ilgili odamız görüşlerini açıklamıştır.
- 10 Mayıs 2005 Şubemiz II. Başkanı ve Denizli TMMOB İKK Genel Sekreteri İbrahim Gür yerel Deha TV 'de " Geniş Açık " programında Denizli İli 1/25 000 Çevre Düzeni Planına ilişkin Denizli DKÖ 'nin görüşleri ile birlikte amaç dışı kullanıma ayrılan tarım topraklarına ilişkin odamız görüşlerini açıklamıştır.
- 14 Mayıs 2005 İlimizde gıda işletmelerinde sorumlu yöneticilik yapan üyelerimiz ile Gıda ve Kimya Müh. Odaları temsilcilerinin katılımıyla toplantı düzenlendi.Mevcut sorunlar ve çözümleri gündeme getirildi.
- 13/18 06 2005 İlimizde TMMOB birimleri arasında yapılan geleneksel futbol turnuvalarına Denizli ZMO futbol takımı ile katıldı.
- 18 Haziran 2005 Şubemizin geleneksel bahar şenliğini üyelerimizin katılımı ile Denizli Tarım İl Müdürlüğü bahçesinde gerçekleştirildi.
- 29 Haziran 2005 Denizli İli 1/25 000 Çevre Düzeni Planında 2000 dekar I. Sınıf sulu tarım arazisini amaç dışı kullanımına olanak tanıyan uygulamaya ilişkin Denizli Belediye Başkanlığına itirazda bulunduk. Planın askı süresinden sonra planın iptaline ilişkin yasal süreçleri başlatılacaktır.
- 6 Temmuz 2005 **"Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Yasasına"** ilişkin Odamızın görüşü yapılan yazılı basın açıklamasıyla duyuruldu.
- 10 Temmuz 2005 İlimizde yapılan BAÇEP toplantısı ve etkinliklerine katıldık.
- 28 Temmuz 2005 II. Başkanımız İbrahim Gür tarafından **"Üretici Birlikleri Yasasına"** ilişkin Odamız görüşleri kamuoyuna duyuruldu.

- 9 Ağustos 2005 Şube II. Başkanımız İbrahim Gür;Denizli Deha TV. De "Gıda Yasası, Üretici Birlikleri Yasası, 2/ B Yasası Ve Avrupa Birliği Sürecinde Türk Üretici Ve Tüketicileri Bekleyen Tehlikeler" konusunda Odamızın görüşlerini Denizli kamuoyuna aktarmıştır.
- 24 Ağustos 2005 Şube II. Başkanımız İbrahim Gür tarafından yapılan basın açıklaması ile 2/B yasasıyla ilgili TMMOB ve Odamızın görüşleri Denizli kamuoyuna aktarılmıştır.
- 26 Ağustos 2005 İlimiz tarımında geniş yer tutan pamuk ve mısır ürünlerinin 2005 yılı üretici satış fiyatlarının ne olması gerektiği konusunda, Denizli Ziraat Odası ile birlikte basın açıklaması yapıldı.
- 26 Ağustos 2005 Şube II. Başkanımız İbrahim Gür, Denizli Ziraat Odası Başkanı ile birlikte İMF,DB ve AB dayatmalarının Türk tarımına etkileri konusunda Denizli DEHA Tv'ye görüşlerini açıklamışlardır
- 28 Eylül 2005 8 Ekim TMMOB mitingi için basın açıklaması yapıldı.
- 5 Ekim 2005 8 Ekim TMMOB mitingi için basın açıklaması yapıldı.
- 8 Ekim 2005 TMMOB Mitingi ne Denizli İKK olarak 5 otobüs ile katıldık.
- 9 Ekim 2005 TMMOB Danışma Kuruluna katıldık.
- 15 Ekim 2005 Dünya Gıda Günü ile ilgili basın açıklaması yapıldı. Stand açılarak 4 bin broşür kamuoyuna dağıtıldı.
- 17 Ekim 2005 TMMOB Haftası etkinlikleri kapsamında Saygı Duruşu ve Basın Açıklaması üyelerimizin katılımı ile yapıldı.
- 17-24 Ekim 2005 **Cumhuriyet Bayramı Satranç Turnuvası** (Ödüllü) Turnuva hafta boyunca yaklaşık 250 kişinin katılımı ile değişik kategorilerde yapıldı.
- 17-24 Ekim 2005 TMMOB Denizli Lokali'nde TMMOB Yayınlar Sergisi gerçekleştirildi. Tüm birimler ayrıca kendi yayınları ile sergiye katıldılar.
- 17 Ekim 2005 **Türkiye Ekenomisi Nereye?** Konferansını gerçekleştirdik. Doç.Dr. Aziz KONUKMAN tarafından verilen konferans büyük ilgi ile izlendi.
- 19 Ekim 2005 AB ve GATS'ın Meslek Alanlarımıza Etkileri Konferansını TMMOB Yön.Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ'in etkin ve özlü sunumu ile gerçekleştirdik.
- 28 Ekim 2005 Türkiye Tarımı Nereye? Konferansını Zir.Müh.Odası Başkanı Gökhan GÜNAYDIN'ın sunumu ile, 28 Ekim 2005: Türkiye Gıda Politikaları ve Gıda Güvenliği Konferansını da Gıda Müh. Odası Başkanı Petek ATAMAN'ın sunumu ile gerçekleştirdik. Her iki konferansta yoğun ilgi ve beğeni ile izlenmiştir
- 19-20 Kasım 2005 Genel Merkezde düzenlenen Bilirkişi Eğitimi seminerine ilimizdeki bilirkişileri eğitmek üzere şubemizden 2 üyemiz katılmıştır.

B-DENİZLİ TMMOB İL KOORDİNASYON KURULU SEKRETERLİĞİ OLARAK GERÇEKLEŞTİRDİĞİMİZ ETKİNLİKLER:

- 01.09.2004 Dünya Barış Günü ile ilgili basın açıklaması yapıldı.
- 03.09.2004 Belediye Başkanlığının istemi gereği, ilimizde mevcut Sümerbank Koruluğunun çok amaçlı kullanımına ilişkin Denizli TMMOB görüşlerini içeren rapor hazırlanarak kendilerine iletildi.
- 11.09.2004 12 Eylül 1980 darbesinin nedenleri ve günümüze yansımaları içeren basın açıklaması gerçekleştirildi.

- 25.09.2004 GDO' lar ile ilgili Denizli Çevre Meclisi ile birlikte TMMOB görüşü kamuoyuna basın açıklamaları ile duyuruldu.
- 29.09.2004 İlimizde gerçekleştireceğimiz TMMOB 50. yıl etkinlikleri ile ilgili basın açıklaması yapıldı.
- 02.10.2004 TMMOB 38. Dönem 1. Danışma Kuruluna katıldık.
- 16.10.2004 Dünya Gıda Günü ile ilgili TMMOB görüşlerini içeren basın açıklaması yapıldı.
- Bunların dışında TMMOB'nin kuruluşunun 50. yılı ve TMMOB Haftası dolayısı ile aşağıdaki konferansları gerçekleştirdik:*
- 29.09.2004 **Denizli Kentinde Büyüme ve Mimarlık**
Prof.Dr.Necati İNCEOĞLU, Yrd.Doç.Dr. Evinç TORLAR, Yük.Müh.Mimar Ziyaeddin BİLGİN
- 01.10.2004 Denizli'de Deprem Gerçeği Doç.DR. Halil KUMSAR
- 04.10.2004 **Yeni Dünya Düzeni Karşısında Türkiye'nin Durumu ve Seçenekleri** Prof.Dr. İzzetin ÖNDER
- 08.10.2004 Bölge Danışma Kurulu Toplantısı, Lokal Açılışı ve Kokteyl
Mehmet SOĞANCI-TMMOB Yürütme Kurulu Başkanı, Baki Remzi SUIÇMEZ
- 09.10.2004 Uluslararası Ticari Anlaşmaların **"Ülkemiz Tarımı, Hayvancılığı ve Gıda Sektörüne Yansımaları"** Fatih TAŞDÖĞEN (ZMO.Yön.Kur.Üyesi), Dr. Meftune EMİROĞLU
- 11.10.2004 **Denizli Ormancılığı ve Orman Yangınları**
Adem OKLU (Denizli Orman Böl. Md.)
- 12.10.2004 **Denizli'de Kentsel ve Kırsal Toprak Düzenlemeleri** Aydın Yücel (Harita Kadastro Yük.Müh.) Gökhan Doğru (Harita Kadastro Müh.)
- 16.10.2004 **Türkiye Enerji Politikaları ve Nükleer Santraller**
Kemal ULUSALER (EMO Başkanı)
- 18.10.2004 Atatürk Anıtına Çelenk Konulması, Saygı Duruşu ve Basın Açıklaması
- 24.10.204 **Türkiye'de Ulaştırma Politikaları ve Demiryolları**
Prof.Dr.Aydın EREL (Yıldız Teknik Ün.v.)
- 11- 25-31.10.204 **Cumhuriyet Bayramı Satranç Turnuvası**
- 12-26.10.2004 **Denizli İli Taşkınları**
Yrd.Doç.Dr.Mahmud GÜNGÖR (PAÜ İnş.Öğr.Görevlisi) Hakan İLHAN (DSİ İnş. Müh.) İsmail HAYAT (İnş. Müh.)
- 13- 27.10.2004 Kentlerde Onarım ve Güçlendirme Yöntemlerinin Uygulanabilirliğinin Değerlendirilmesi Yrd.Doç.Dr.Şevket Murat ŞENEL (İnş.Müh.)
- 20 Kasım 2004 Emek Platformun Ankara'da **düzenlediği "Sosyal Devlet-Sosyal Adalet"** mitingine bir otobüs ile katıldık.
- 23 Kasım 2004 Basın Açıklaması ABD'nin Irak'ı İşgalini ve Felluce katliamını kınadık.
- 14 Aralık 2004 Basın Açıklaması: İKK Sekreteri İbrahim GÜR, Denizli Horoz gazetesi'ne AB'ye katılım süresine ilişkin olarak yaptığı açıklamada, Ülkemiz politikalarının dış güç odaklarının dayatmalarına ve yönlendirmelerine göre değil, kendi gerçeklerine uygun, kendi çıkar ve beklentilerine göre oluşturularak, AB'ye katılım süreçlerinde belirleyici olmasını, teslimiyetçi tavır içinde olmaması gerektiğini belirtmiştir.

19-25 Aralık 2004 "ABD Emperyalizmine Hayır" etkinlikleri Denizli TMMOB İKK'nin öncülüğünde 16 DKÖ'nün katılımı ile 19 Aralık 2004'te başlatılıp, basın açıklaması, afiş asma ve bildiri dağıtımı (1000 Adet afiş,5000 Adet bildiri),stand açma (katliamları ve işkenceleri gösteren fotoğraflardan oluşturulan,etkinlik süresince halka açık tutulan) yerel basın ve TV'lerde geniş yer alan "ABD Emperyalizmine Hayır!" etkinlikleri gerçekleştirdik.

Denizli İKK'ca hazırlanan afiş ve bildiriler ile basın açıklaması,İKK Sekreteri İbrahim GÜR tarafından medyaya yapıldı.Ayrıca Yerel Televizyon Kanalı DEHA TV'de ABD'nin BOP ve İlimli İslam Devlet Modeline ilişkin ZMO Şube Başkanı Kadir ÇETİNKOL İKK'nin görüşlerini açıklamıştır.Bu arada yerel en büyük tirajlı gazeteye tam sayfa afiş ilanı verildi.

25-26 Aralık 2004 Eğitim Semineri Denizli İKK olarak PAKDOS (Pamukkale Arama Kurtarma Doğa Sporları Derneği) ile birlikte toplam 8 saat süreli,halka açık ve uygulamalı "Deprem/Yangın Öncesi ve Sonrası Temel Eğitimi" Seminerini gerçekleştirdik.Seminer sonunda yapılan sınav sonuçlarına göre ilk altıya giren kişilere ödül ve ayrıca tüm katılımcılara (125 kişi)katılım belgesi verildi.Yapılan ödül törenine Denizli Valisi de katılmış olup,devamında kokteyl gerçekleştirildi.Ayrıca seminere ilişkin olarak Yerel Televizyon Kanalı DEHA TV'de söyleşi programında,İKK Sekreteri İbrahim GÜR seminerin önemine ilişkin görüşlerini belirtmişlerdi.

Emek Platformunun "SSK'lılar Satılmaz" konulu basın açıklamasına katıldık.

24 Ocak 2005 Uğur MUMCU'yu anma etkinliklerine İKK olarak etkin katılım sağladık.

14 Şubat 2005 **GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması)** Konusunda Denizli DEHA TV ve gazetesine İbrahim GÜR tarafından açıklamada bulunuldu.

14 Şubat 2005 "Enerji Tasarrufu Haftası" ile ilgili olarak TMMOB'nun görüşleri yazılı ve görsel basına İbrahim GÜR tarafından açıklandı.

16 Şubat 2005 Emek Platformu 81 ilde aynı günde gerçekleştirdiği "Siyasi İktidarı Uyarıyoruz" etkinliği ilimizde Denizli Emek Platformu Bileşenlerinin katkılarıyla Denizli Belediyesi önünde İbrahim GÜR tarafından okunan basın açıklamasıyla gerçekleştirildi.

18 Şubat 2005 Denizli DEHA TV 'de " Geniş Açılış Programında "Enerji Tasarrufu Haftası" konusunda İKK sekreteri İbrahim GÜR ve Denizli EMO Şube Başkanı Cengiz SÜZÜK tarafından Türkiye'nin enerji politikaları ve haftanın önemine ilişkin TMMOB'un görüşlerini açıklamışlardır.

02 Mart 2005 Denizli Radyo ve Televizyonu'nda (DRT- TV) günümüz **Türkiye'sinde "Nasıl Bir Yayın ve TV Programcılığı"** konusunda İKK sekreteri İbrahim GÜR TMMOB görüşlerini açıklamıştır.

08 Mart 2005 TMMOB'un görüşlerini içeren "SEKA Kapatılmaz" başlıklı basın açıklaması İbrahim GÜR tarafından yapıldı.

18 Mart 2005 19 Mart İstanbul Kadıköy Mitingiyle ilgili olarak düzenleyici kuruluşların Denizli temsilcilerinin katılımı ile birlikte İbrahim GÜR tarafından basın açıklaması yapıldı.

19 Mart 2005 ABD'nin Irak işgalinin 2. yılında İstanbul'da yapılan mitinge Denizli TMMOB olarak 70 kişilik bir grupla katılım sağladık.

16 Nisan 2005 TMMOB 2. Danışma Kurulu Toplantısına Denizli TMMOB İKK olarak katıldık.

- 18 Nisan 2005 Sağlık Emekçilerinin 1 günlük iş bırakma eylemine destek amacıyla İbrahim GÜR tarafından TMMOB'un görüşleri görüşleri yapılan basın açıklamasıyla kamuoyuna duyuruldu.
- 28 Nisan 2005 Denizli TMMOB – Genç oluşturma çalışmaları kapsamında PAÜ.Mühendislik Fakültesi öğrencileri ile toplantı gerçekleştirildi. İbrahim GÜR tarafından TMMOB'un görüşleri ve genel durumu katılımcılara anlatıldı.
- 01 Mayıs 2005 İlimizde gerçekleştirilen ve düzenleyicileri arasında bulunduğumuz "1 Mayıs İşçi Bayramı"na TMMOB pankartı altında katıldı.
- 04 Mayıs 2005 Denizli İl Genel Meclisi toplantısına Denizli TMMOB İKK olarak katılarak Denizli İli 1/25000 Çevre Düzeni Planı'na ilişkin görüş ve eleştirilerimizi dile getirdik.
- 06 Mayıs 2005 TMMOB İKK olarak Denizli Demokratik Kitle Örgütleri temsilcilerinin katılımı ile söz konusu plana ilişkin görüş öneri ve eleştirilerimiz İbrahim GÜR tarafından açıklandı.
- 13/18 06 2005 Denizli TMMOB birimleri arasında halı saha futbol turnuvası düzenlendi.
- 20 Haziran 2005 Denizli İli 1/25000 Çevre Düzeni Planına ilişkin görüşlerimiz basın açıklaması ile Denizli Kamuoyuna duyuruldu. TMMOB olarak söz konusu planın iptali için Belediye Başkanlığına yazılı itirazda bulunduk.
- 29 Haziran 2005 TMMOB olarak Denizli Çevre Planı için iptal davası açtık.
- 28 Eylül 2005 8 Ekim TMMOB mitingi için basın açıklaması yapıldı.
- 5 Ekim 2005 8 Ekim TMMOB mitingi için basın açıklaması yapıldı.
- 8 Ekim 2005 TMMOB Mitingi' ne Denizli İKK olarak 5 otobüs ile katıldık.
- 9 Ekim 2005 TMMOB Danışma Kuruluna katıldık. Denizli İKK sekreteri yaptığı konuşmada Denizli'deki çalışmalarında ve ileriye yönelik neler yapılabileceği konusunda görüşlerini açıklamıştır.
- 15 Ekim 2005 Dünya Gıda Günü ile ilgili basın açıklaması yapıldı. Stand açılarak 4 bin broşür kamuoyuna dağıtıldı.
- 17 Ekim 2005 TMMOB Haftası etkinlikleri kapsamında Saygı Duruşu ve Basın Açıklaması üyelerimizin katılımı ile yapıldı.
- 24 Ekim 2005 TMMOB Haftası Etkinlikleri :**
- 17-24 Ekim 2005 **Cumhuriyet Bayramı Satranç Turnuvası** (Ödüllü) Turnuva hafta boyunca yaklaşık 250 kişinin katılımı ile değişik kategorilerde yapıldı.
- 17-24 Ekim 2005 TMMOB Denizli Lokali'nde TMMOB Yayınlar Sergisi gerçekleştirildi. Tüm birimler ayrıca kendi yayınları ile sergiye katıldılar.
- 17 Ekim 2005 "Türkiye Ekenomisi Nereye?" Konferansını gerçekleştirdik. Doç.Dr. Aziz KONUKMAN tarafından verilen konferans büyük ilgi ile izlendi.
- 19 Ekim 2005 "AB ve GATS'ın Meslek Alanlarımıza Etkileri" Konferansını TMMOB Yön.Kurulu Üyesi Baki Remzi SUIÇMEZ'in etkin ve özli sunumu ile gerçekleştirdik.
- 28 Ekim 2005 "AB Sürecinde Türkiye Tarımı Nereye?" Konferansını Zir.Müh.Odası Başkanı Gökhan GÜNAYDIN'ın sunumu ile, 28 Ekim 2005: Türkiye Gıda Politikaları ve Gıda Güvenliği Konferansını da Gıda Müh. Odası Başkanı Petek ATAMAN'ın sunumu ile gerçekleştirdik. Her iki konferansta yoğun ilgi ve beğeni ile izlenmiştir.

ZMO DİYARBAKIR ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Ziraat Mühendisleri Odası, Anayasanın 135. maddesindeki tanımla "Kamu Tüzel Kişiliği" sıfatıyla çalışmalar yapan "Kamu Kurumu" niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Odamız mesleki görev ve sorumluluklarını yerine getirirken, demokrasimizin bütün kural ve kurumlarıyla işletilmesi, insan hak ve özgürlüklerinin korunup geliştirilmesi, bilim ve teknolojinin ışığında çağdaş, mutlu ve kalkınmış bir ülke yaratılması çabaları içinde her zaman yer almayı ilke edinmiştir.

Şube Yönetim Kurulumuz 13-14 Aralık 2003 tarihinde yapılan 39. Olağan Genel Kurul toplantısı, kayıtlı 515 üyeden 301 üyenin katılımı ile gerçekleştirilmiş olup, Yönetim Kurulu'na seçilenler aşağıdaki şekilde görev bölümü yapmışlardır.

Başkan : M. Lezgin YALÇIN

II. Başkan : Akif KARAKOYUNLU

Yazman : E. Zeynep PEKOK

Sayman : Mehmet DEMİREL

Üye : Ardıl ENDER

Üye : Sedrettin DÜNDAR

Üye : M. Salih DOĞRUL

YAPILAN FAALİYETLER

EĞİTİM ÇALIŞMALARI, KURS VE SEMİNERLER

08.01.2005 tarihinde Odamız ve Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası işbirliği ile düzenlenmiştir.

Dokuz Eylül Üniversitesi Öğretim Üyelerinden Doç. Dr. Yaşar UYSAL, AB Otak Tarım Politikası ve TÜSİAD Dış İlişkiler Uzamanı Mustafa MENTE ise "**AB-Türkiye İlişkileri**" konusunda seminer sunmuşlardır.

Diyarbakır Sermet İnş. Med. San. Tic. Ltd. Şti. ve Semta Sulama tarafından "**Sulama Sistemleri**" konulu seminer verildi.semineri İçanadolu Semta Genel müdürü Taner KULAKSİĞİL, İç Anadolu Bölge Müdürü Altuğ DİLBER ve Yüksel CANDAN sundular.

BİLİRKİŞİLK FAALİYETLERİ

Bilirkişilik konusunda ODA'mızı kurumsallaştırmak ve saygınlığını artırmak amacıyla, Diyarbakır merkez ve ilçe hakimleriyle görüşülerek mevcut sorunlar aktarılmış,gerek dosyaların hazırlanması gerekse bilirkişilik dosya ücretlerinin artırılması sağlanmıştır.

Dosya ücretleri iki yıllık süre içinde %100'lük bir artışla 50 YTL den 100 YTL ye çıkarılmıştır.

Kamulaştırma dosyaları için elde edilen ücretlerin adil dağıtımı için uygulanan havuz sistemi tespit Bilirkişiliği içinde oluşturulmuş, özellikle bu dosyalara odaya aktif katılımları olan işsiz üyelerimizin yararlanmasına gayret edilmiştir.

Tespit davalarında gerekli disiplin ve adil katılımı sağlamak amacıyla hakimlerle görüşülerek, odanın gönderdiği bilirkişilerin dikkate alınması konusunda kısmen bir başarı sağlanmıştır.

Oda bilgisi dışında Tespit davalarına giden ve tespit edilen üyelere yönetmelik gereği %10' luk oda payının verilmesi amacıyla uyarı yazıları yazılmış, ancak bu konuda istenilen sonuç alınamamıştır.

SOSYAL VE KÜLTÜREL ETKİNLİKLER

Tarımsal Eğitim ve Öğretimin 158. ve 159. Yılı kutlamaları çerçevesinde 10 Ocak 2004 ve 8 Ocak 2005 tarihlerinde Başak Balosu düzenlenmiştir.

Odamız sosyal etkinliği artırmak ve üyeler arası diyalogu sağlamak amacıyla 6 Mart 2004 tarihinde Karacadağ Kayak Merkezine 55 kişilik bir grupla gezi düzenlenmiştir.

24-25 Ağustos 2004 tarihlerinde 50 kişilik bir grupla Nemrut Dağına bir gezi düzenlenmiştir.

5 Haziran 2005 tarihinde 20 kişilik bir grupla Mardin, Midyat ve Beyaz Suya bir gezi düzenlenmiştir.

ÖRGÜTLENME ÇALIŞMALARI

Geriye yönelik airdat borçları olan üyelere kredi kartı ile taksitlendirme yapılarak, geri dönüşüm oranları önemli miktarlarda artırılmıştır.

Üye sayısının artırılmasını sağlamak amacıyla yapılan çalışmalar sonucu üye sayısı %13 lik bir artışla 510'den 577'ye ulaşmıştır. 40. Dönem seçimlerinde odamız 7 asil, 7 yedek üye ve 11 üst kurul asil ve 11 üst kurul yedek olmak üzere toplam 36 kişi ile temsil edilecektir.

39. Dönem TMMOB Genel Kurulu'nda şubemiz 4 üst kurul delegesiyle temsil edilmiştir.

İSTİHDAM FAALİYETLERİ

5167 Sayılı yasa kapsamında Sorumlu Yöneticilik konusunda Tarım İl Müdürlüğü, Koruma Kontrol Şube Müdürlüğü ile görüşmeler yapılarak, bu alanda görülen tikanlıklar ve çözüm yolları geliştirilmeye çalışılmıştır.

MESLEKİ DENETİM YÖNETMELİĞİ

Zirai ilaç bayilerinde sorumlu müdür olarak çalışan ziraat mühendislerinin denetimini sağlamak amacıyla çıkan yönetmelik çerçevesinde, Genel Merkeze bağlı olarak çalışan şubemiz üyesi 5 adet Denetçi seçilmiştir. Denetçiler; Ahmet KASIMOĞLU, Sedat EREN, Coşkun BİNGÖL, Salih SARI, M.Şahin ELÇİ

Diyarbakır ilinde gerek, kaçak zirai ilaç, sahte ilaç ve vadesi geçmiş ilaç kullanımını önüne geçmek, gerekse bayilerin ortak fiyat ve hafta sonları çalışma saatlerini düzenlemek amacıyla Zirai İlaç Bayileri ve Sorumlu Yöneticilerle toplantı yapılarak, bu konuda sorun ve çözüm önerileri geliştirilmeye çalışılmıştır. Ayrıca kaçak ilaç satışının önüne geçmek, perakende ve toptan ilaç satışlarının koşullarını içeren bir rapor oda üyemiz M. Coşkun BİNGÖL tarafından hazırlanmış, bu rapor ZMO genel merkeze gönderilerek önlem alınması istenmiştir.

PLATFORM ÇALIŞMALARI

DEMOKRASİ PLATFORMU: Diyarbakır ilinde faaliyet gösteren ve 32 kurumun birlikteliğinden oluşan Demokrasi Platformu'nun üyesi şubemiz, gerek bölge, gerekse ülke bazında meydana gelen gelişmelere destek - tepki boyutunda demokratik katılımını gerçekleştirmiştir. Yapılan faaliyetler sonucu yapılan masrafların şubemize düşen payı eksiksiz olarak ödenmiştir.

Diyarbakır ilinde faaliyet gösteren ve 32 kurumun birlikteliğinden oluşan Demokrasi Platformu'nun üyesi şubemiz, gerek bölge, gerekse ülke bazında meydana gelen gelişmelere destek - tepki boyutunda demokratik katılımını gerçekleştirmiştir. Yapılan faaliyetler sonucu yapılan masrafların şubemize düşen payı eksiksiz olarak ödenmiştir.

TMMOB bünyesinde faaliyet gösteren İl Koordinasyon Kurulunun ilimizde 39. Dönem içerisinde yapmış olduğu bir çok faaliyete gereken maddi destek ve katkı sunularak aktif katılım sağlanmıştır.

Hasankeyf'i sular altında bırakacak olan Ilısu barajının neden gerekli olmadığı konusundaki şube görüşü İKK' ya sunulmuştur

TMMOB bünyesinde faaliyet gösteren Kadın Platformu'nun yapmış olduğu faaliyetlere odamız üyelerinden Fatma ESMER katılarak şubemizi temsil etmişlerdir.

YAZILI BASIN

Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO)'nin kapatılmamasına yönelik olarak Ticaret ve Sanayi Odası öncülüğünde yapılan basın açıklamasında 2 kez yer alınarak aktif destek sunulmuştur.

Şubemiz tarafından toprak mülkiyetinin dengesiz dağılımı ile ilgili basın açıklaması yapılmıştır.

Mayıs **Dünya Çiftçi Günü** nedeniyle düzenlenen basın açıklamasına katılım sağlanmıştır

RADYO-TELEVİZYON PROGRAMLARI

39. Dönem kapsamında şubemiz iki yıl boyunca çeşitli radyo ve televizyonlarda yapılan açık oturum, söyleşi gibi programlarda yer alarak, bölge tarımı ve ziraat mühendisliği konusunda bilgilendirme, savunu işlevlerini yerine getirmiştir. Ayrıca çeşitli gazete ve dergilerde gerek makale ve gerekse haber olarak yer almıştır.

PANELLER

14 ocak 2005 tarihinde genel başkanımız Gökhan GÜNAYDIN tarafından "**Avrupa birliği Sürecinde Türkiye Tarım Politikaları**" konulu panel vermiştir.

ŞUBE-GENEL MERKEZ İLİŞKİLERİ

39. Dönem boyunca genel merkez ilişkileri sürekli sıcak tutulmuştur. Bu dönem içerisinde Gaziantep,Erzurum, Denizli' da gerçekleştirilen TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Danışma Kurulu Toplantılarına yönetim bazında katılım sağlanmıştır.

KURUMSAL YAPININ GÜÇLENDİRİLMESİ

- Kent Danışma Meclisi üyeliğine 3 kişi seçilmiştir.
- TMMOB Üst Kurul Delegeğine odamız üyesi 4 kişi seçilmiştir.
- Genel Merkeze bağlı odamız üyesi Denetçilerin Seçilmesi (5 kişi).
- Kamu Kurum ve Kuruluşları ile yapılan yazışmalar düzene girmiştir.
- Mahkemelerle oda arasındaki ilişkiler gelişmiştir.
- Bilirkişilerin daha düzenli dosya hazırlamaları gelişmiştir.

ZMO ESKİŞEHİR ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

2004 yılında Ziraat Mühendisleri Odasının hem 50. yılının kutlanması hem de 22 Şubat' ta yapılan Genel Kurulumuzda Eskişehir İl Temsilciliğimizin Şube olması dolayısıyla, Vali Yardımcısı sayın Osman OKAY, Genel Başkanımız sayın, Gökhan GÜNAYDIN'ın, Eskişehir'de şubeleri olan meslek odalarının Başkanları ile Yönetim Kurullarının ve meslektaşlarımızın katıldığı 400 kişilik Başak Balomuzu 26 Mart 2004

tarihinde Eskişehir Öğretmen evinde gerçekleştirdik. Meslekte 50. yılını dolduran sayın; Fahrettin ÖNKAL, H. Basri TÜZÜN, Nihat CANITEZ ve Sezai ÖZPINAR'a mesleğe verdikleri emek ve katkıları için ayrıca Şube olmamızda büyük katkıları olan Feyyaz UYSAL'a şükranlarımızı sunduğumuz anı plaketleri takdim edildi.

01. Mayıs 2004 tarihinde TMMOB İl Koordinasyon Kurulu'nun da Yürütme Komitesinde yer aldığı İŞÇİ BAYRAMI etkinliklerine destek verildi.

14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü dolayısıyla Atatürk anıtına çelenk konulmuş ve saygı duruşunda bulunulmuştur. Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformu Dönem Sözcüsü Ziraat Odası Başkanı tarafından basın açıklaması yapılmıştır. Açıklamanın ardından Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Taşbaşı Kültür Merkezinde Platformun düzenlediği "ORGANİK TARIM" konulu sempozyum gerçekleştirilmiştir.

03 Haziran'da Ziraat Odasında, Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformunun "Transgenetik Ürünlerle" ilgili 50. basın açıklaması yapılmıştır.

05. Haziran 2004 tarihinde İl Çevre ve Orman Müdürlüğü'nün Dünya Çevre Günü Kutlama Programının alınan ve Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformunun düzenlediği "VETERİNER TARIM İLAÇLARI KULLANIMININ İNSAN SAĞLIĞINA ve ÇEVREYE ETKİLERİ " konulu panel gerçekleştirilmiştir.

21 Mayıs 2004 tarihinde Nato ve Bush karşıtı eylem programı oluşturmak amacıyla KESK, TMMOB İKK, TÜRMOB, DİSK ve Siyasi Partilerin Gençlik Kollarının içinde bulunduğu yerel platform oluşturulmuş ve 7.06.2004 tarihinde eylem planı Eskişehir KESK toplantı salonunda "BOP'a HAYIR! SAVAŞ ÖRGÜTÜ NATO DAĞILSIN" başlıklı basın açıklaması kamuoyuna duyurulmuştur.

Eylem Planı aşağıda belirtilmiştir.

- 10-25 Haziran tarihleri arasında NATO'ya HAYIR! İmza kampanyası
- 12 Haziran Cumartesi günü TMMOB İKK'nın düzenlediği, Oturum Başkanlığını Şube 2. Başkanımız Sabiha ÜSTÜN'ün yaptığı "GATS'in (Hizmet Ticaret Anlaşması) Hizmet Sektörüne ve Çalışanlara Etkileri" konulu panel
- 15 Haziran'da "Nato ve BOP" konulu Panel
- 19 Haziran Cumartesi günü NATO'ya BOP'a ve BUSH karşı demokratik tepki yürüyüşü ve Vardar İş Merkezi Önünde basın açıklaması
- 24 Haziran 2004 tarihinde Saat: 18.00'da Öğretmen Evinden AKP İl Binası önüne yürüyüş ve protesto gösterisi.

10 Haziran 2004 tarihli 51. basın açıklamasını yapan Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformu "Mer'a Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısının" yasallaştırılmasını, Ulusun ortak varlığı olan doğal kaynaklarımızın rant uğruna yok edilmesine ortam hazırlandığını açıklamış ve kamuoyunu uyarmıştır.

28 Haziran 2004 Eskişehir Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformunun 5. kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlenen konferansa katılarak bizleri onurlandıran TMMOB ZMO Genel Başkanı sayın Gökhan GÜNAYDIN'ın "Cumhuriyet Döneminde Tarım Sektörünün Sosyo-Ekonomik Dönüşümü" konulu sunum yapılmıştır. Tepebaşı Belediyesi Eski Belediye Başkanı sayın Dt. Ahmet ATAÇ'a Tarım Hayvancılık ve Gıda Platformu'nun Sağlıklı Kentler Konseyi ve Yürütme Kurulunda yer almasını sağlaması" "demokratik kitle örgütlerine verdiği önem" bilime,kültüre,sanata,insan ilişkilerine verdiği değerle unutulmaz izler bırakması nedeniyle Platformun 5. kuruluş yıldönümü şükran plaketi takdim edildi.

21 Ekim 2004 Perşembe günü TMMOB İKK olarak 50. Yıl kutlamaları kapsamında Eskişehir Valisi, Osmangazi ve Anadolu Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Dekanları ve KESK ziyaret edildi.

TMMOB'nin 50. Yıl kutlamaları dolayısıyla Eskişehir İKK olarak düzenlenen panel, kokteyl ve konser etkinliklerine destek verildi. Taşbaşı Kültür Merkezi'nde düzenlenen panelde odalar olarak stand açılması kararlaştırılmış ve şubemize ayrılan stand da odamızla ilgili dokümanlar sergilenmiştir. Osmangazi Üniversitesi Spor Salonunda 10 Aralık 2004 günü düzenlenen Onur AKIN konserine şubemizce katılım sağlanmıştır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nca uygulamaya konulan "Beslenme ve Gıda alanlarında Eğitim ve İşgücü Yetiştirme Projesi" ile ilgili Valilik Makamının 17.12.2004 tarih ve 36308 sayılı Makam oluru ile İl Yürütme Kuruluna Şubemiz üye seçilmiştir.

Eskişehir Ziraat Mühendisleri Odası Şubesi 2004-2005 yılı döneminde Birlikçilik yapacak meslektaşlarımızın Genel Merkez tarafından görevlendirilmesinden sonra Havuz sisteminin kurulması bir protokolle kararlaştırılmıştır.

10 Ocak 2005 Zirai Öğretimin 159. yıldönümü dolayısıyla Vilayet alanına çelenk konularak Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Yaşar PANCAR tarafından ortak basın açıklaması okundu. Gün içinde Şubemiz ve Osmangazi Üniversitesi Ziraat Fakültesi tarafından Prof. Dr. Necla ÖZDEMİR konferans salonunda düzenlenen Ziraat Yüksek Mühendisi Can KIRAÇ'ın "Tarımsal Eğitimin ve Kültürün Gelişmesiyle İlgili Görüşler" konulu sunumu gerçekleştirildi. Ayrıca meslekte 25. Yılıni dolduran iki arkadaşımıza anı plaketi takdim edildi.

Ziraat Mühendisleri Odasının Tarımsal Öğretimin 159. Yıldönümü (Tarım Haftası) etkinlikleri kapsamında düzenlemiş olduğu Bilim Hizmet ve Teşvik Ödülünde, Toprak Su Araştırma Enstitüsünden İşyeri Temsilcimiz Dr. Öner ÇETİN Teşvik Ödülüne layık görülmüştür.

28 Ocak 2005 günü Eskişehir televizyonu Kanal 26 da düzenlenen Sevgi AKMEN'le BAŞ BAŞA programına katılan şube başkanımız Yusuf KIZILDAĞ "AB sürecinde Türk tarımının sorunları, Tarıma yapılan desteklemeler, Şeker tarımını" da içeren konularda odamızın görüşlerini aktarmıştır.

4 Mart 2005 günü Ziraat Mühendisleri Odası Eskişehir Şubesi ve Tarım Ekonomisi Derneği Eskişehir İl Temsilciliği tarafından "Türkiye Tarım Politikası Nereye Gidiyor" konulu panel düzenlenmiştir.Oturum Başkanlığını Osmangazi Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Engin KINACI'nın yaptığı panele konuşmacı olarak Tarım Ekonomisi Derneği Genel Başkanı Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Tayfun ÖZKAYA, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Doç .Dr. Ferruh İŞİN katılmışlardır. Panelimize Meslek Odaları Başkanları, Sendika Temsilcileri yanı sıra Meslektaşlarımız, Çiftçiler ve öğrenciler olmak üzere geniş katılım sağlanmıştır.

4 Mart 2005 günü akşamı Eskişehir Özgüven tesislerinde Ziraat Mühendislerinin Geleneksel Tanışma ve Dayanışma Gecesi "Başak Gecesi" düzenlenmiştir. Gecede Şubemizin kuruluş aşamasında Odamıza maddi ve manevi destek olan kuruluşlara ve kişilere şükran plaketi takdim edilmiştir.

19 Mart 2005 günü Kadıköy İskele Meydanında gerçekleştirilen Irak'ın işgalinin 2. Yılında Küresel Eylem Gün için destek verilmiştir.

27 Nisan 2005 tarihinde Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Araştırma Planlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığı'nca yürütülen ve Eskişehir Valiliğince düzenlenen Bölge Tarım Master Planı Toplantısına Şube Başkanımız Yusuf KIZILDAĞ ve Şube Yazmanımız Seval DÜZGÜN katılmışlar görüşlerini sunmuşlardır.

1 Mayıs etkinlikleri çerçevesinde TMMOB Eskişehir İKK üyelerinin ve Türk-İş, DİSK, KESK'e bağlı sendikalar, EBTO, ESMMO ile halk evleri Anadolu, Osmangazi Üniversitesi Öğrencileri bazı siyasi partiler ve diğer bazı demokratik kitle örgütlerinin

yönetici ve üyelerinin 3000'in üzerinde katılım sağlandığı etkinlik coşkulu olarak kutlandı.

14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü dolayısıyla Eskişehir Ziraat Odasının düzenlemiş olduğu etkinliğe Şube olarak destek verdik. Ziraat Odası Başkanının konuşmasından sonra Şube Başkanımız Yusuf KIZILDAĞ çiftçilerle görüşerek sorunlarına ilişkin bilgiler aldı ayrıca Ziraat Odasının Eskişehir çiftçisine hizmet götürmek amacıyla aldığı alet ve makinelerden oluşan showroomu gezdi.

4 Haziran 2005 Cumartesi günü Nazım HİKMET ve Kuvai Milliye Şehitlerini anma Kültür ve Sanat etkinlikleri Eskişehir'in Doğançayır beldesinde çeşitli etkinliklerle gerçekleştirildi. Şube Başkanımızın katıldığı etkinliğe TMMOB İKK'da düzenleme Komitesi içinde yer alarak bu önemli anmaya katkı sundu.

TMMOB Gıda Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası ve Ziraat Mühendisleri Odası arasında 1 Ağustos 2005 tarihinden itibaren Gıda Sektöründe görev yapacak Sorumlu Yöneticilerin Odalarca belgelendirilmesine yönelik olarak yeni bir protokol imzalanmış ve belirtilen tarihten itibaren uygulanmaya başlanmıştır.

TMMOB yönetim kurulu tarafından "Kamuda Çalışan Mühendis Mimar ve Şehir Plancılarının ücret yetersizliği, dengesizliği, çalışma alanlarının yok edilmesi, işsiz Mühendis Mimar Şehir Plancıları ile giderek yoksullaşan meslektaşlarımızın sorunlarını gündeme taşımak insanca ve barış içinde yaşama istemlerimizi dile getirmek için 8 Ekim 2005 günü Ankara'da TMMOB mitingine katıldık.

23 Eylül 2005 tarihinde Tarım Danışmanlarının üç yıllık projenin son yılında hizmetlerin devamlılığının sağlanması konusunda girişimlerde bulunulduğuna dair görüşler belirtildi. Şubede bilgilendirme toplantılarının düzenlenmesine devam edileceği belirtildi.

17 Kasım 2005 tarihinde Ziraat Fakültesi 3. ve 4. sınıflarına yönelik Odamızın ve Şubemizin faaliyetlerine ilişkin 2. Başkanımız Sabiha ÜSTÜN tarafından bir brifing verilmiştir. Toplantı sonunda öğrencilere ZMO öğrenci kulübü kurulması için girişimlere katkı verileceği belirtildi.

25 Kasım 2005 günü Ankara'da Genel Merkezce düzenlenen 1. Öğrenci Kurultayı'na Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Ziraat Fakültesinden Arş. Gör. Zekiye BUDAK denetiminde, Esat GEYRELİOĞLU, Pınar TARHAN, Osman KAPLAN, Nagihan KILIÇ, Zafer Şaban TUNCA isimli öğrenciler katılmışlardır.

3 Aralık 2005 Cumartesi günü Bursa Şubesinin Genel Kuruluna Yönetim Kurulu üyemiz

2. Başkan Sabiha ÜSTÜN ve Yönetim Kurulu Üyemiz Prof. Dr. Bilal PAR katılmışlardır.

7 Aralık 2005 günü Büyükşehir Belediyesi Taşbaşı Kültür Merkezi'nde Şubemizce düzenlenen "Biodizel ve Uygulama Olanakları" konulu Panel gerçekleştirildi. Oturma Başkanlığını Osmangazi Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Engin KINACI'nın yaptığı panele konuşmacı olarak, Uludağ Üniversitesi Teknik Bilimler MYO Tarım Alet ve Makineleri Programı Öğr. Gör. Dr. Yahya ULUSOY, KWS Türk Tarım Tic. Ltd. Şti. ARGE Müdürü Dr. Veli GİRGİN, ODC Genel Müdür Yard. Ahmet ÜNLÜ katılmıştır.

11 Aralık 2005 günü EİKK, EBTO, ESMMO, SES'in düzenlediği 'Sosyal Politikaların Dönüşümü ve Sağlık' konulu sempozyuma katkı sağlandı.

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI GENEL MERKEZ ÇALIŞMALARI

a)21-22 Şubat 2004 tarihinde Ankara'da yapılan 39. Olağan Genel Kurulunda İl temsilciliği delegeleri katılmışlardır. İl Temsilciliğimiz genel kurul delegelerinin oy

çokluğuyla Şube oldu. Bu tarihten itibaren atama yönetimiyle çalışmalara başlayan yeni şubemiz, 22-23 Mayıs 2005 tarihinde Olağanüstü kongre ile yeni yönetim seçilmiştir.

b)23-24 Nisan 2005 tarihinde Gaziantep'te yapılan 39. Dönem 1. Danışma kuruluna Şube 2. Başkanımız Sabiha ÜSTÜN katılmıştır.

c)1-3 Ekim 2004 tarihleri arasında Erzurum'da yapılan 39. Dönem 2. Danışma Kuruluna Şube Saymanımız Hıdır SARIOĞLU katılmışlardır.

d)22 Nisan 2005'te Denizli'de yapılan 39. Dönem 3. Danışma Kuruluna Şube başkanımız Yusuf KIZILDAĞ katılmışlardır.

e)30Eylül-2 Ekim 2005 tarihleri arasında Muğla'da yapılan 39.Dönem 4. Danışma Kuruluna Şube başkanımız Yusuf KIZILDAĞ ve Şube 2. Başkanımız Sabiha ÜSTÜN katılmıştır.

BASIN AÇIKLAMALARI

22 Ekim 2004 Cuma Şube Başkanımızın Avrupa Birliği İlerleme Raporunda Türk Tarımına getirilen kısıtlamaların kabul edilemeyeceğini belirten "Avrupa Tarımımızdan Korkuyor" açıklaması. (İki Eylül Gazetesi)

26 Ocak 2005 Çarşamba Şube Başkanımızın "Pancar Üretimi Yok Ediliyor" (Sakarya Gazetesi), "Şeker Kurumu Kapatılmamalı" (İstikbal Gazetesi), "Pancar Şekeri Üretimi Azalacak" (Sonhaber Gazetesi) konulu basın açıklaması.

5 Mart 2005 Cumartesi "Tarımı Bitirdiler" (İstikbal Gazetesi), "Tarım Arazileri İşgal Ediliyor" (Sakarya Gazetesi), "Bağımlı Politikalar Tarımın Çöküş Nedeni" (Sonhaber Gazetesi), "Türk Tarımı Yok Ediliyor" (Milli İdare Gazetesi), "Kooperatifçilik Canlandırılmalı" (İki Eylül Gazetesi) konulu basın açıklaması.

5 Ekim 2005 Hububat Fiyatlarına İlişkin basın açıklaması.

6 Ekim 2005 Perşembe "Çiftçi Karnını Doyuramıyor" (Eskişehir Anadolu Gazetesi), "AKP'nin İktidar Yılları Tarım Sektörü Açısından Yıkım Yılları Oldu" (Milli İrade Gazetesi), "Güdümlü Tarım Politikaları Ülkeyi Çıkmaza Sokmuştur" (Sonhaber Gazetesi), "Çiftçi her şeyin Farkında" (Yeniden Kurtuluş Gazetesi) basın açıklaması.

18 Ekim 2005 Salı "Kuş Gribi Taraması İnsanlarda da Yapılsın" (Sakarya Gazetesi), "Tavuk Etini Yüksek Ateşte Pişirin" (İki Eylül Gazetesi), "Bütçe olanakları İvedilikle Arttırılmalı" (Ak Haber Gazetesi), "Kuş Gribi İnsana da bulaşabilir" (Eskişehir Anadolu Gazetesi), "Modern İşletmelerde Üretilen Kanatlıların Tüketiminde Sakınca Yok" (Milli İrade Gazetesi), "Bu Bütçeyle Virüs Avlanmaz" (Kurtuluş Gazetesi), "Kuş Gribi Riski Taşıyoruz" (Sonhaber Gazetesi) basın açıklaması.

ZMO ERZURUM ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Odamız yeni yönetimi göreve geldikten sonra, Şube Başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR tarafından şube binamızda yerel basına, bir basın açıklaması yapılarak, ZMO Erzurum Şubesi'nin yeni dönemde yapacağı faaliyetler hakkında bilgi vermiş ve yeni yönetim tanıtılmıştır.

7-8-9 Ocak 2004 tarihlerinde, meslektaşlarımız Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı Sayın Mahmut UYKUSUZ, Ziraat Fakültesi Dekanı Sayın Prof. Dr. Mükerrrem KAYA başta olmak üzere kamu kurum ve kuruluşlarında ki bütün üyelerimiz ziyaret edilerek Şube faaliyetleri hakkında fikir alışverişinde bulunulmuştur.

14 Ocak 2004 tarihinde, **Tarımsal Öğretimin 158. Yıldönümü** kutlama programı çerçevesinde Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi ile birlikte bir toplantı

düzenlenmiştir. Toplantıda Şube Başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR "tarımsal öğretimin sorunları ve meslektaşlarımızın sıkıntılarını" dile getiren bir konuşma yapmıştır.

23 Ocak 2004 tarihinde, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odasının kuruluşunun 50. yıl dönümü münasebeti ile "**Başak Yemeği**" düzenlenmiştir. 400 üyemizin katılımıyla gerçekleşen yemekte, başta, Erzurum Valisi, Erzurum Büyükşehir Belediye Başkanı, Ziraat Fakültesi Dekanı olmak üzere diğer kamu kuruluş yöneticileri yemeğimizi onurlandırmıştır.

28 Ocak 2004 tarihinde yeni mezun genç Ziraat Mühendislerinden oluşan Aktif Ziraat Mühendisleri (AZİM) Kulübü üyeleri Şubemizi ziyaret etmişlerdir. Kendilerine Şubemiz ve faaliyetleri konusunda Yönetim Kurulunca bilgi verilmiş, genç Ziraat Mühendisi meslektaşlarımızın faaliyetleri dinlenmiştir.

9 Şubat 2004 tarihinde Odamız üyesi **Tarım gönüllüleri** meslektaşlarımız Odamıza davet edilerek Valilik Özel İdare emrinde başlayacakları yeni görevlerindeki beklentileri, sıkıntıları ve sorunları konusunda görüş alışverişinde bulunulmuştur. Şubemizin kendilerine bir bilgi alış veriş merkezi olabileceği ve karşılaştıkları problemlerin çözümünde bir koordinasyon görevi üstleneceği bildirilmiştir.

17 Şubat 2004 tarihinde daha önce belirlenen teknik ve mülk bilirkişilerin 2004 yılında bilirkişilik faaliyetlerine başlamaları için 1 aylık eğitim semineri başlatıldı.

2 Mart 2004 tarihinde Erzurum Tarım İl Müdürlüğü'nün düzenlemiş olduğu 2004 yılı **Çayır Mera Islah Ve Amenajman Projeleri Bölge Toplantısı** isimli bilgi alışveriş toplantısına Odamızı temsilen Şube Başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR katılmış ve Odamız görüşlerini dile getirmiştir.

20 Mart 2004 tarihinde ilimize bağlı köylerde görev yapan "**Tarım Gönüllüleri**" ile yaşadıkları sorunlar çözümleri konusunda bir toplantı yapılmıştır. Meslektaşlarımızın karşılaştıkları sorunların çözümüne yönelik ODA' mızın her türlü yardım ve işbirliğine açık olduğu bildirilmiştir.

ODA' mız 26 Mart 2004 tarihinde, "**Arıcılık ve Ağaçlandırma**" konularında Erzurum Kuruluşları İşbirliği Platformu (EKİP) ve Erzurum Vakfı ile ortaklaşa bir toplantı düzenlemiştir. Şube Başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR bu konu ile ilgili bir konuşma yaparak ODA'mız görüşlerini bildirmiştir.

29 Mart 2004 tarihinde, diğer meslek örgütleri ile ilişkilerin geliştirilmesi amacıyla yönetim kurulu üyelerimiz Makine Mühendisleri Odasını ziyaret ederek, ortak çalışma alanları konusunda görüş alış verişinde bulunmuşlardır. Benzer görüşmeler diğer meslek odaları ile de sürdürülecektir.

1 Nisan 2004 tarihinde, **Erzurum'da Deprem ve Alınması Gereken Önlemler** konusunda TMMOB'a bağlı tüm şube temsilcilerinin katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Toplantıda Şube Başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR konuyla ilgili Odamızın görüşlerini aktarmıştır.

4 Nisan 2004 tarihinde BTC'nin organize ettiği Kamulaştırma, Değerlendirme ve Bilirkişilik konuları ile ilgili toplantıya Şubemiz Yönetimi ve bilirkişiler katılmıştır.

Şubemizin planlayıp organize ettiği 2004 yılı "**Seminer Günleri**" nin ilki "**Yem Bitkileri Destekleme Projesi**" ile 22 Nisan 2004 tarihinde Tarım İl Müdürlüğü, Proje İstatistik Şube Müdürü Mehmet Kantarkaya tarafından verilmiştir.

25 Nisan 2004 tarihinde Erzurum Vakfı ile ortaklaşa planladığımız "**Erzurum'u Ağaçlandırma**" kampanyası çerçevesinde Aziziye ve Mecidiye tabyalarının bulunduğu arazide ağaç dikimi gerçekleştirilmiştir.

30 Nisan 2004 tarihinde seminer programımızın ikincisini Yrd. Doç. Dr. Avni BİRİNCİ' nin "**Türkiye'de Tarım Arazilerinin Kamulaştırılmasında Karşılaşılan Sorunlar**" konulu sunusuyla gerçekleştirilmiştir.

Şubemizin düzenlediği ve organize ettiği 2004 yılı seminer programına Mayıs ayının ilk haftasında 07. 05. 2004 Doğu Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü (DATAE) Endüstri Bitkileri Bölüm Başkanı Sayın Ahmet Metin KUMLAY 'ın "**Biyoteknolojik**

Gelişmeler ve Uygulama Alanları” isimli semineri ile devam edilmiştir. Bu seminer Doğu Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü Seminer Salonunda gerçekleştirilmiştir.

21. 05. 2004 tarihinde Tarla Bitkileri Bölümü Öğretim Üyesi Sayın Doç.Dr. Ali KOÇ **“Türkiye’nin Mer’aları ve Erozyon Bakımından Önemi”** konulu seminerini Şubemizin etkinlikleri içerisinde Atatürk Üniv. Ziraat Fak. Şenol anfisinde sunmuştur. Bu seminere Üniversite öğretim üyeleri, çeşitli kurumlardan birçok meslektaşımızla öğrenciler katılmıştır.

28. 05. 2004 tarihinde Şubemizin organize ettiği 2004 yılı seminer programında Doğu Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü Müdürü Sayın Şerafettin ÇAKAL **“Doğu Anadolu Tarımsal Araştırma Enstitüsü’nün Araştırma Faaliyetleri ile Geliştirmiş Olduğu Çeşitler”** konulu seminerini sunmuştur.

29. 05. 2004 tarihinde Şube Başkanımız Sayın Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR, Çiftçi Eğitim Şube Müdürlüğü ve Öğretim Elemanlarının katıldığı bir gurup ile Pasinler’in Altınbaş köyünü ziyaret etmişlerdir. Çiftçiler ile sohbet edilmiş ve tarım danışmanı meslektaşımız bu köydeki faaliyetleri hakkında bilgi alınmıştır.

04. 06. 2004 tarihinde Köy Hizmetleri Araştırma Enstitüsü Müdürü Sayın Dr. Zekeriya SEVİM **“Beyaz Altın, Kar”**konulu seminerini Köy Hizmetleri Araştırma Enstitüsü AVŞAR Seminer Salonunda vermiştir.

15. 06. 2004 tarihinde **Tarım Danışmanları** ODA’mızı ziyaret ederek sorunlarını dile getirmişlerdir.

17. 06. 2004 tarihinde Erzurum, Erzincan, Bayburt illeri kalkınma birliği, bilgilendirme toplantısı yapılmış Şubemizi temsilen Sayın Yrd.Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR katılarak görüşlerini belirtmişlerdir.

2004 yılı Kasım ayı içerisinde Erzurum ilindeki TMMOB’ne bağlı çeşitli sivil toplum örgütleriyle Yönetim Kurulu olarak toplantılar yapılmış bilgi alış verişinde bulunulmuştur.

Tarım Bakanı Prof. Dr. Sami GÜÇLÜ’nün Erzurum ziyaretinde sivil toplum örgütleriyle yapmış oldukları Erzurum ilinin kalkındırılmasıyla ilgili toplantıya Odamız Yönetim Kurulu adına Başkan Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR ve II. Başkan Dr. Müdahir ÖZGÜL katılmış, Erzurum ilinin tarımsal açıdan nasıl kalkındırılabilceğiyle ilgili Odamız görüşlerini belirtmişlerdir.

8 Aralık 2004 tarihinde Bakü-Tiflis-Ceyhan boru hattı inşaatı ile ilgili istişare toplantısına Odamız Yönetim Kurulu adına Başkan Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR ve II. Başkan Dr. Müdahir ÖZGÜL katılmış, konu ile ilgili Odamız görüşünü belirtmişlerdir.

2004 yılı Aralık ayı içerisinde ilimizde görev yapan tarım danışmanları ile Odamız binasında görüşmeler yapılarak bilgi alış verişinde bulunuldu.

03-04-05/01/2005 tarihlerinde yeni yıl dolayısı ile bir çok üyemiz ziyaret edilmiş ve duvar saati hediye edilmiştir.

10/01/2005 tarihinde Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dekanlığı ile Erzurum Şubesinin ortaklaşa düzenlemiş olduğu Tarım Öğretiminin 159. yılı kutlama töreninde başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR Şubemizi temsilen bir konuşma yapmış ve odamız görüşlerini belirtmiştir.

11/01/2005 tarihinde Şube başkanı Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR Üniversite Radyo da Köyümüz-Köylümüz programına katılarak Tarım Öğretimi konusunda bir söyleşi yapmış ve görüşlerini dile getirmişti.

Koç-Ata-Sancak AŞ’nin Erzurum da hayvancılık üzerine başlatmak istediği iki proje ile ilgili gerçekleştirmiş olduğu toplantıya 02/02/2005 tarihinde Odamız Başkanı Yrd.Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR katılmış olup odamız görüşlerini belirtmiştir.

Erzurum-Erzincan ve Bayburt İlleri Kalkınma Birliği Başkanlığı’nın düzenlemiş olduğu bilgilendirme toplantısına Odamızı temsilen 16/02/2005 tarihinde Yrd.Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR katılmıştır.

26/02/2005 tarihinde TMMOB Rize ZMO Şubesi tarafından kendi üyeleri için düzenledikleri seminere Odamız başkanı ve A.Ü.Zir.Fak. Tarım Ekonomisi Bölümü öğretim üyesi Yrd.Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR konuşmacı olarak katılmıştır.

Erzurum Valiliği tarafından organize edilen Erzurum İlinin Hayvancılık Sorunlarından Birisi Olan Kaba Yem İhtiyacının Giderilmesi konulu toplantıya Oda Başkanımız Yrd.Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR 01/03/2005 tarihinde katılmış ve görüşlerini bildirmiştir.

04/03/2005 tarihinde Doğu Bölgesinde yerel olarak yayın yapan Doğu TV'de Gülcan ile Tarım isimli TV programında Oda Başkanımız Yrd. Doç. Dr. Vedat DAĞDEMİR Odamız Faaliyetlerini anlatmış ve Erzurum Tarımı hakkında genel bir değerlendirme yapmıştır.

Şube Başkanımız Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR, 26 Mayıs 2005 tarihinde konuk olduğu Başkan TY ye canlı yayında Kuzey Doğu Anadolu Bölgesinin tarımıyla ilgili bilgi vererek Hükümetin buğday politikasından çiftçinin nasıl atkileneceğini anlatmıştır.

Doç.Dr. Vedat DAĞDEMİR 2 Haziran 2005' te ODA'mız çalışmaları ile Erzurum tarımı hakkında basın açıklaması yaptı.

Şubemiz UNDP ve Atatürk Üniversitesinin desteği ile 06-07 Haziran 2005 tarihinde "**Proje Döngü Yönetimi Kursu**" düzenlendi. Eğitime katılanlara törenle sertifikaları verildi.

Şubemiz 22 Ekim 2005 tarihinde "**Kuş Gribi**", "**1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü**", "**AB Müzakere Çerçeve Belgesinde Tarım Kriterleri**" konularında yerel basını bilgilendirme toplantısı, 26 Ekim 2005 tarihinde ise Üniversite Radyoda Şube Başkanı Dr. Müdahir ÖZGÜL aynı konularda Odamız ve Şubemiz görüşlerini belirten bir söyleşi yapmıştır.

3 Kasım 2005 tarihinde Katı atık projesi ile ilgili yapılan toplantıya Şube Başkanı Dr. Müdahir ÖZGÜL katılarak Şubemiz görüşlerini belirtmiştir.

19-20 Kasım 2005 tarihinde ZMO Genel Merkezin düzenlemiş olduğu birliktir eğitim seminerine, Şubemizi temsilen Şube Başkanı Dr. Müdahir ÖZGÜL ve Sayman Selahattin AKIN katılmıştır.

ZMO Genel Merkezin 25 Kasım 2005 tarihinde düzenlediği **I. Öğrenci Kurultayına** Şube Başkanımız Dr. Müdahir ÖZGÜL, Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesinden 5 öğrenci ile katılmış, Kurultayda Şubemizi ve Fakültemizi temsilen bir öğrencimiz görüşlerini belirtmek üzere bir konuşma yapmıştır.

Erzurum Valiliğince düzenlenen **Daphan Sulaması Sorunları** ile ilgili toplantıya 09 Aralık 2005 tarihinde Şube Başkanımız Dr. Müdahir ÖZGÜL katılmış ve Odamız görüşlerini belirtmiştir.

ZMO GAZİANTEP ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

10 Ocak 2004 tarihinde Tarımsal eğitim ve öğretiminin başlaması yıldönümünde Atatürk anıtına çelenk koyduktan sonra basın açıklaması yapılmıştır.

2004 ocak 2004 tarihinde Nizip ilçesinde ziraat odası ile birlikte "**ZİRAİ MÜCADELE UYGULAMA HATALARI VE KÜLTÜREL ÖNLEMLER**" paneli düzenlendi.

Panele, Nizip Kaymakamı , Tarım İl Müdürü ve çok sayıda çiftçi katıldı.

Şubat ve Mart 2004 ayında yerel kanal 5 televizyonunda "**Tarım Ve Mühendislik**" adlı program 15 günde bir şubemiz başkanı Karaca BOZGEYİK tarafından sunulurken ilimiz tarım sorunları ve çözüm önerileri tartışıldı.

Şubat 2004 tarihinde Genel Kurul delegelerimiz Ankara da ki Genel Kuruluna katılmışlardır.

Dört Nisan 2004 tarihinde "**Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunları**" konulu bilgi toplantısına şube başkanımız Karaca BOZGEYİK , yöneticilerimiz Kurban NEDRET ve Mehmet YILMAZ katılmıştır.

Odamız 39. dönem 1. Danışma Kurulu toplantısını 23-25 Nisan 2004 tarihinde büyük bir onurla, gururla Gaziantep'te gerçekleştirdik.

Danışma kurulu toplantımız, şube başkanımız Karaca BOZGEYİK ve odamız Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN 'ın açılış konuşmalarının ardından Gaziantep Büyükşehir Belediye Başkanı Asım GÜZELBEY , CHP Muğla milletvekili Gürol ERGİN , CHP Gaziantep milletvekili Ahmet YILMAZKAYA Danışma kurulu toplantımıza katıldılar ve tarım sektörünün ülkemiz için önemini , ODA'mızın çalışmalarından dolayı duydukları memnuniyeti de içeren konuşmalar yaptılar.

Danışma kurulu toplantısı gündemi görüşüldükten sonra 25 Nisan 2004 tarihinde Gaziantep Zeugma antik kenti gezildikten sonra Birecik de öğle yemeğinden sonra danışma kurulu programı tamamlanmıştır.

Yaklaşık 140 kişiyi ağırlama, konuk etmenin onuru şubemiz açısından gurur vericidir.

28-29 Haziran 2004 tarihinde İstanbul'da düzenlenen "**NATO Toplantısı**" Zeugmandan çıkarılan mozaiklerin getirilip sergilenmesine karşı "**Zeugma platformunda**" ODA'mız yer aldı, bu konuda basın açıklaması yapıldı.

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi Bünyesinde kurulan "**Kent Konseyi**"nde odamız Şube Başkanı Karaca BOZGEYİK tarafından temsil edildi.

5 Haziran 2004 tarihinde "**Çevresel Değerlerimiz , Toprak, Su, Hava İ Tarihi Ve Kültürel Yapı Bilinçli Bir Şekilde Tahrip Ediliyor**" konulu basın açıklaması yapıldı.

4342 Sayılı Mera Kanunu'nda yapılan değişikliklerle meraların amaç dışı kullanılmasına dayanak oluşturulduğunu belirten basın açıklaması yapıldı.

İlimizde gerçekleştirilen "**GAP Bölgesi Kalkınma**" programı tanıtım toplantısına katılım sağlandı.

Gıda maddesi üreten işyerlerinin denetlenmesi ve ziraat mühendislerinin bu iş yerlerinin üretim aşamasında sorumluluk alması gerektiğine ilişkin basın açıklaması yapılarak kamuoyu bilgilendirildi.

Gaziantep NATO ve işgal karşıtı platformu'nda odamız temsil edildi. Bu platformun düzenlemiş olduğu "İşgal ve NATO'ya Hayır başlıklı basın açıklamalı protesto gösterilerine katılım sağladı.

2004 Temmuz ayında ABİGEM Gaziantep Bürosu tarafından "**TARIMSAL VE KIRSAL KOBİ'ler İçin Pilot Eğitim**"i Prof. Dr. Cemal TALUĞ tarafından verildi. Üç gün süren bu toplantıda odamız temsil edildi.

Tarımsal üretimde verimlilik ve kalitenin buna bağlı olarak pazarlama gücünün artması için tarımsal üreticilerin buldukları köylerde "**Birlikte Kalkınma Modelleri**" oluşturmaları bu oluşumları odamız tarafından mühendislik hizmeti verileceği açıklaması yapıldı.

DTÖ görüşmelerinde ortaya çıkan çerçeve antlaşmasının kamuoyu tarafından belirlenmesi ve Türkiye Tarımına olası etkileri; ülkemizin durumu ne olmalıdır? Konularını içeren açıklamalar yapıldı.

15 Eylül 2004 tarihinde ilimizde görev yapan -Erzurum da yapılan 39. Dönem Danışma Kurulunda şubemiz temsil edildi.

12 Ocak 2005 'de sekreteryalığı odamız tarafından yürütülen TMMOB İKK 'un etkinliği olan "**AB'ye Üyelik Sürecinde Türkiye Tarımı**" konulu konferansı Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ilimizde sundu.

22-24 Nisan 2005 tarihinde DENİZLİ 'de yapılan danışma kuruluna katılım sağlandı.

14 Mayıs Çiftçi Bayramı, hasat çalışmaları çiftçi desteklemeleri ve Antepfıstığıyla ilgili basın açıklamaları yapıldı.

6 Mayıs 2005 tarihinde TMMOB İKK tarafından organize edilen **"İkinci Dünya Savaşından Üçüncü Dünya Savaşına "** konulu konferans Prof.Dr. Alparslan IŞIKLI tarafından sunuldu. Bu konferansa katılım sağlandı.

Tarım danışmaları ile Temmuz ayında toplantılar düzenlendi. Danışmaların görev yaptığı köylere ziyaretler düzenlendi.

Eylül ayında Muğla'da yapılan Danışma Kurulu Toplantısına katılım sağlandı. Kasım ayında Şanlıurfa da yapılan **"Toprak Reformu"** sempozyumuna gidildi.

Son olarak Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılması düşünülen okyanus parkı projesine yerinden dolayı karşı çıkıldı, basın açıklaması yapıldı. 10 aralık 2005 tarihinde Baro Lokali önünde bütün sivil meslek odalarının, sendikaların ,partilerin katılımı ile **Yüzüncü Yıl Atatürk Kültür Parkını Koruma Platformu** adına şube başkanımız TMMOB sekreteri Karaca BOZGEYİK basın açıklaması yapmıştır.

ZMO HATAY ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

1-GİRİŞ

Anayasanın 135. maddesi gereği kamu kurum niteliğindeki meslek kuruluşumuz tüzüğü gereği tarım sosyo-ekonomik ve politik bütünlüğüne ilişkin görev üstlenmektedir. Bu çalışmaları köylülerin ve ziraat mühendislerinin yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi öncelikleri içerisindedir.

2- ÇALIŞMA İLKE VE YÖNTEMLERİ

Yukarıda belirtilen çerçeve içerisinde 403 üye tabanının katılımıyla tarım sektörü ve ülke yararına programlar üretilmesi temel olgusudur. Kamu kurumu niteliğinde tüzel kişilik yapısının getirdiği yükümlülük vazgeçilmez unsurlardır. Kamuoyunun yönlendirilmesi üyelerinin mesleki hak ve çıkarlarının savunulması yanında sivil toplum örgütü olma özelliğiyle de demokratik sosyal ve laik hukuk devletinin kamuoyu yararına sonuçlar üretmesine katkı vermek

3-MESLEKİ ÇALIŞMALAR

3-1- İSTİHDAM ÇALIŞMALARI

Şubemiz ülkemizde mevcut ziraat fakültelerinden mezun olan ziraat mühendislerinin çeşitli gıda tarım hayvancılık ve sanayi kuruluşlarında istihdam edilmeleri yanında kendi işini kuran meslektaşlarımıza iş imkanı verebilmek için azami gayret sarf etmiştir. 2004-2005 dönemi içerisinde 33 meslektaşımız çeşitli şekillerde istihdam edilmiş ayrıca bin köye bin ziraatçı kapsamında 11 ziraat mühendisi meslektaşımız köy bazlı kırsal kalkınma projesinde yer almıştır.

3-2- ZİRAAT MÜHENDİSLİĞİ ÖĞRETİMİNE İLİŞKİN ÇALIŞMALAR

İlimizde mevcut üniversitede 3 ve 4 sınıfların deontoloji dersine oda başkanımız kendi işini kuran ziraat mühendisleri çiftçi ziraat mühendisleri ve çiftçiler meslek bilimi konusunda öğrencilere fakülte bünyesinde ders vermektedirler. Ziraat fakültesi öğrenci temsilcisi ile koordineli çalışma yapılarak öğrenci üyeliğini geliştirilmesi ve öğrenci kurultayı için ziraat fakültesinden 7 su ürünleri fakültesinden ise 5 kişi ilin su ürünleri ve tarım potansiyeli ile ilgili raporlarıyla Ankara'ya götürülmüşlerdir. Ayrıca seminer ve kurslar neticesinde meslektaşlarımıza **HAACP (Gıda Güvenliği ve Kritik Kontrol Noktaları)** sertifikası, zirai bilirkişilik eğitimi kurs katılım belgesi

düzenlenmesi, her yıl bilirkişi listelerinin oluşturulup mahkemelere gönderilmesi gibi faaliyetler gerçekleşmiştir. Ayrıca 50 soruda sorumlu yöneticilerin eğitilmesi sağlanmıştır.

3-3- SENDİKA ÖRGÜTLENME VE ÇALIŞAN ÜYELERİN SORUNLARINA İLİŞKİN ÇALIŞMALAR

Sorumlu yöneticiler, mesul müdürler, bin köye bin ziraatçılar ve kamuda çalışan meslektaşlarımızın sorunları ücret toplumsal güvence gibi konularda şube olarak destek ve yazışmalarla şube olarak sorunlarına çözüm bulunmasına çalışılmaktadır.

3-4- TEKNİK VE BİLİMSEL ÇALIŞMALAR

Özellikle Avrupa birliğine girmeye hazırlanan Türk tarımına ilişkin sorunlar yapısal boyutlarda çeşitli etkinliklerle dile getirilmiş. Genel merkezin düzenlemiş olduğu seminerlere ve toplantılara katılarak deneyimler Hatay kamuoyuna sunulmuştur.

4-ÜLKE SORUNLARINA YÖNELİK ÇALIŞMALAR

Ülke sorunlarını ve dolayısıyla tarımın sorunlarını bir bütün olarak ele alan şubemiz, Hatay da tarım sorunlarına ışık tutmak için çeşitli il planlama koordinasyon kurullarında yer alarak ulusal bazda özel olarak ta tarıma hizmet veren çiftçilere yönelik kamu yararına çözümler aranmaktadır.

5- BASIN YAYIN VE SOSYAL ÇALIŞMALAR

Yerel basın (radyo televizyon ve gazete) ziraat mühendislerine Şubemiz çalışmalarını, etkinliklerini, bilimsel ve teknolojik konuların iletilmesi sağlanmaktadır.

Yönetimlerin yanlış tarım politikalarına şubemiz görüşleri kamuoyuna yansıtılması amacıyla yazılı ve görsel basınla ilişki kurularak veya başak balolarıyla her yıl çiftçi tarımsal sanayici fidan ve tohum üreticileri ilimiz protokol üyeleri çeşitli kamu kurum ve kuruluşlarda çalışan meslektaşlarımızın katılımıyla zirai eğitim ve öğretimin başlaması geleneksel olarak kutlanmaktadır.

Zaman zaman Genel Merkezin düzenlemiş olduğu toplantılara şubemiz yönetim kurulu üyeleri katılmıştır.

2004-2005 FAALİYETLERİ

23.01.2004 tarihinde geleneksel **Başak Balosu** düzenlenmiştir.

9-16.01.2004 tarihlerinde Genel Merkezce düzenlenen 50. yıl kutlamalarına Şubemiz katılmıştır.

6.03.2004 tarihinde yapılan "**Kamu Reformu Temel Yasa Tasarısı**" ile ilgili mitinge Şubemiz katılmıştır.

4.04.2004 tarihinde Mersin de yapılan "**Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Serbest Ziraat Mühendisleri**" konulu toplantıya odamız katılmıştır.

23-24-25.04.2004 tarihlerinde Gaziantep ilinde yapılacak 39. dönem 1. danışma kurulu toplantısına Şubemiz yönetim kurulu katılmıştır.

28.05.2004 tarihinde Ankara da yapılan "**e-ZMO**" konulu eğitime Şubemiz katılmıştır.

3.10.2004 Erzurum ilinde yapılan 39. dönem 2. danışma kurulu toplantısına Şubemiz katılmıştır.

20.11.2004 Genel Merkezce düzenlenen mitinge Şubemiz katılmıştır.

17.12.2004 Adana ilinde yapılan "**AB İlerleme sürecinde Türkiye Tarımı**" konferansına ve "**Akın ÖZDEMİR'i Anma Törenine**" Şubemiz katılmıştır.

5.02.2005 tarihinde geleneksel **Başak Balosu** düzenlenmiştir.

3.7.01.2005 tarihinde Ankara da yapılan "**Teknik Kongre**" ye odamız katılmıştır.

24.04.2005 tarihinde Denizli ilinde yapılan 39. dönem 3. danışma kurulu toplantısına odamız katılmıştır.

20-21.05.2005 tarihinde Mersin ilinde yapılan "AB Sürecinde Narenciye Sektörü Ve İhracatçı" konulu seminere odamız katılmıştır.

30-09 2.10.2005 tarihlerinde Muğla ilinde yapılan 39. dönem 4. danışma kurulu toplantısına odamız katılmıştır.

8.10.2005 Ankara ilinde düzenlenen mitinge ve bilgisayar eğitimine odamız katılmıştır.

ZMO İSTANBUL ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

DÜZENLEDİĞİMİZ BİLİMSEL ETKİNLİKLER

"**Dünyadaki Gelişmeler ve Türkiye'ye Yansımaları**", Prof. Dr. Erol MANİSALI, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi öğretim üyesi, 18 Mart 2004.

"**Türkiye'de Organik Tarımın Yeri ve Önemi**", Prof. Dr. Adnan ORAK, Trakya Üniversitesi Tekirdağ Ziraat Fakültesi öğretim üyesi, Dekan Yardımcısı, 29 Nisan 2004.

"**Tarım Politikaları**", Prof. Dr. Tayfun ÖZKAYA, Tarım Ekonomisi Derneği Başkanı, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi, 14 Mayıs 2004.

"**Türkiye Tarım Politikalarında Dönüşüm**", Gökhan GÜNAYDIN, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Genel Başkanı, 8 Ekim 2004.

"**Türkiye Tarımı Nereye? Tarımda Son Yasal Düzenlemeler**", Prof. Dr. Gürol ERGİN, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası önceki Genel Başkanı, Muğla Milletvekili, 22 Kasım 2004.

"**Türkiye'de ve Dünyada Genetiği Değiştirilmiş Ürünler**", Ahmet ATALIK, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı, 20 Aralık 2004.

"**Tavukta Hormon Var Mı?**", Prof. Dr. Nizamettin ŞENKÖYLÜ, Trakya Üniversitesi Tekirdağ Ziraat Fakültesi öğretim üyesi, Rektör Yardımcısı, 24 Şubat 2005.

"**Türkiye Topraklarının Geleceği**", Baki Remzi SUIÇMEZ, TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi, 17 Mart 2005.

"**Küreselleş(tir)me Sürecinde Türkiye'de Bilim ve Teknoloji**", Prof. Dr. Mustafa KAYMAKÇI, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğretim üyesi, 26 Nisan 2005.

"**Avrupa Birliği Sürecinde Türk Tarımına Bakış**", Prof. Dr. İzzettin ÖNDER, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi öğretim üyesi, 25 Mayıs 2005.

Düzenlediğimiz tüm konferanslarda tarımı ve sektörü doğrudan ilgilendiren konular özellikle seçilmiş olup etkinliklerimiz üyelerimiz tarafından ilgiyle izlenmiş, diğer meslek odalarının ve çeşitli toplum kesimlerinin takdirini almıştır.

KATILDIĞIMIZ BİLİMSEL ETKİNLİKLER

Tüketiciyi Koruma Derneği (TÜKODER) ile Sefertası Hareketi'nin 17 Mayıs 2004 Pazartesi günü Mecidiyeköy Kültür Merkezi'nde birlikte organize ettikleri "**Ulusal Gıda Güvenliği Zirvesi**"ne Şubemiz adına önceki Şube Başkanımız, Ziraat Yüksek Mühendisi Zehra EYİCİL katılarak "Tarımsal İlaç Kalıntıları ve Hormonlar" konulu bir bildiri sundu.

Tüketiciyi Koruma Derneği (TÜKODER) ile Kadıköy Belediyesi'nin 24 Haziran 2004 tarihinde Barış Manço Kültür Merkezi'nde düzenledikleri "**Gıda Güvenliği ve Yerel Yönetimlerin Rolü**" konulu panele katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK, 5179 sayılı Gıda Yasası ile ilgili ODA görüşümüzü sundu.

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi tarafından 17-18 Eylül 2004 tarihlerinde Yıldız Teknik Üniversitesi Oditoryumu'nda düzenlenen "**Orman**

Kadastrosu ve 2B Sorunu" konulu sempozyuma ODA'mız adına Ziraat Yüksek Mühendisi Cabir SUBAŞI katılarak "Bitki Örtüsü, Erozyon ve 2B Uygulamaları"na ilişkin bir sunum gerçekleştirdi.

GDO'ya Hayır Platformu tarafından 25 Eylül 2004 Perşembe günü Serbest Müşavirler Odası konferans salonunda düzenlenen "**Genetik Tehlikeye Dikkat**" konulu panele katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK "GDO'lar Melek Mi, Şeytan Mı?" konulu bir bildiri sundu.

GDO'ya Hayır Platformu tarafından 18 Aralık 2004 Cumartesi günü düzenlenen "**Yeşil Devrim Mi?**" konulu panele katılan Şube Yazman üyemiz Muharrem AKSOY, konu ile ilgili bir sunum yaptı.

Şube Başkanımız Ahmet ATALIK,

23 Ekim 2004 tarihinde Bağımsız Cumhuriyet Partisi Kadıköy İlçe Teşkilatı'nda "**Avrupa Birliği İlerleme Raporu'nun Türkiye Tarımına Etkileri ve Yabancılar Toprak Satışı**",

3 Kasım 2004 Çarşamba günü Ulusal Strateji Merkezi'nde "**Avrupa Birliği İlerleme Raporu ve Türkiye Tarımı**",

8 Aralık 2004 Çarşamba günü TMMOB Makine Mühendisleri Odası konferans salonunda "**Türkiye'de ve Dünyada Genetiği Değiştirilmiş Ürünler**",

12 Ocak 2005 Çarşamba günü Ulusal Strateji Merkezi'nde "**Türkiye Tarımına Yönelik Çözüm Önerileri**", konularında konferans verdi.

15 Mart Dünya Tüketici Hakları Günü nedeniyle Tüketiciyi Koruma Derneği (TÜKODER) tarafından Taxim Hill Otel'de düzenlenen panele katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK "**Gıda Güvenliği ve GDO'lar**" konusunda bir sunum yaptı. Yine aynı gün öğleden sonra Tüketici Bilincini Geliştirme Derneği (TÜBİDER)'nin düzenlediği panele katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK "**Türkiye Tarım Politikaları ve Biyoteknoloji Ürünleri**" konusunda sunum yaptı.

Beşiktaş Dolmabahçe Kültür Merkezi'nde düzenlenen "**4. Organik Ürünler ve Çevre Fuarı**" etkinlikleri kapsamında 25 Mart 2005 Cuma günü düzenlenen panele katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK "**Türkiye Tarımı Nereye Gidiyor?** DTÖ, IMF, AB Tarım Politikaları" konulu bir sunum yaptı.

İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi öğrencilerinin talebi üzerine Şube Başkanımız Ahmet ATALIK 23 Mayıs 2005 tarihinde "Tarım Politikamız ve Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası" ile "**Genetiği Değiştirilmiş Ürünler ve Gerçekler**" konularını içeren bir konferans verdi.

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nin 3-4 Haziran 2005 tarihlerinde gerçekleştirdiği ve düzenleme kurulunda Şubemizin de yer aldığı "**AB - GATS Mühendislik Alanına Etkileri**" sempozyumuna katılarak KESK Tarım Orkam Sen ile birlikte "**Kapitalizmin Kalesi Tarımı, Tarımcıyı ve Mühendisini Yok Ediyor**" başlıklı ortak bir bildiri sunduk.

Tureks Fuarçılık tarafından 25 - 28 Ağustos 2005 tarihleri arasında İstanbul Dünya Ticaret Merkezi'nde düzenlenen "**EXPONATURA'05 Uluslararası Doğal Yaşam, Sağlıklı Yaşam ve Sağlık Turizmi Fuarı**" etkinlikleri kapsamında Şube Başkanımız Ahmet ATALIK 26 Ağustos 2005 tarihinde "**Hormonlar, Zirai Mücadele İlaçları, Doğrular-Yanlışlar**" konulu bir konferans verdi.

Şubemize ziyarette bulunan İran Tarım Bakanlığı yetkilileri ile özel sektör temsilcilerinden oluşan 34 kişilik heyete Şube Başkanımız Ahmet ATALIK, 11 Temmuz 2005 tarihinde Şubemizde "**Türkiye Tarım Politikaları**" ile "**Tarımda Kadının Yeri ve Önemi**" konularında bir konferans verdi.

GDO'ya Hayır Platformu, Gökçeada Kaymakamlığı ve Gökçeada Belediye Başkanlığı tarafından 1 - 4 Eylül 2005 tarihleri arasında ortaklaşa organize edilen, Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi Fatih

TAŞDÖĞEN, İzmir Şube Başkanımız Kamil Okyay SINDIR, Çanakkale Şube Başkanımız Hicri NALBANT, Şube 2. Başkanımız Yıldırım DERYA'nın da katıldığı **"İ. Ekoloji Şenliği"** etkinlikleri kapsamında Şube Başkanımız Ahmet Atalık 3 Eylül 2005 tarihinde **"Türkiye Tarımının Dünden Bugüne Örgütlenmesi"** konusunda bir sunum yaptı.

GDO'ya Hayır Platformu'nun **"Ekolojik Yaşam Söyleşileri"** kapsamında 12 Ekim 2005 Çarşamba günü Çevre Mühendisleri Odası toplantı salonunda Şube 2. Başkanımız Yıldırım DERYA **"Ekolojik Tarımda kullanılan Preparatlar"** ve Şube Başkanımız Ahmet ATALIK **"Türkiye'de ve Dünyada Ekolojik Tarımda Günümüzde Gelinek Nokta"** konulu sunum yaptılar.

TMMOB Makine Mühendisleri Odası tarafından 14-15 Ekim 2005 tarihinde Edirne'de gerçekleştirilen **"Trakya'da Sanayileşme ve Çevre"** sempozyumuna katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK, **"Türkiye Tarımına Yön Veren Unsurlar; IMF, DB, DTÖ, AB"** konulu bir bildiri sundu.

Temel Haklar Fedarasyonu tarafından 23 Ekim 2005 Pazar günü Melek Kültür Merkezinde düzenlenen **"Temel Haklar ve Özgürlükler"** kurultayına katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK **"Tarım ve Köylülüğün Durumu-Cargill"** konulu bir sunum yaptı.

İstanbul Ticaret Odası tarafından 22 Kasım 2005 tarihinde düzenlenen **"Gıda ve Gıda ile Temasta Bulunan Madde ve Malzemelerin Piyasa Gözetimi, Kontrolü ve Denetimi ile İşyeri Sorumlulukları"** konulu seminere katılan Şube Başkanımız Ahmet ATALIK **"Gıda Güvenliği, Gıda Yasası, Yasal Mevzuatın AB Yasal Mevzuatı İle Uyuşmayan Kısımları"** konularında ODA görüşümüzü aktardı.

GÖRSEL BASIN

Şube Başkanımız Ahmet ATALIK;

29 Ocak 2004 tarihinde Ulusal Kanal televizyonunda, yapımcı ve sunucusuğunu meslektaşımız Süreyya Tahrán ERSOY'un yaptığı "7 - 9" programına katılarak **"Hormonlar, Zirai Mücadele İlaçları Ve Transgenik Ürünler"** konusunda, yine aynı gün "Gündem" programına konuk olup **"Başbakanımızın ABD Ziyareti İle İlgili Olarak Cargill, Dünyada Ve Ülkemizde Nişasta Bazlı Şeker Kotaları Ve Şeker Politikamız"** konularında, 10 Temmuz 2004 tarihinde "Tartışma-Sohbet" programına katılarak **"Ülkemiz Tarımının İçinde Bulunduğu Durum Ve Çözüm Önerileri"** konularında, 4 Kasım 2004 tarihinde "Fikir Meydanı" programında "Avrupa Birliği sürecinde tarımımızın durumu" konusunda, 5 Ağustos 2005 tarihinde yayınlanan "Halk Üniversitesi" programında **"Sebze Ve Meyvelerde Hormon Kullanımı"** konusunda, 17 Kasım 2004 tarihinde yayınlanan "Fikir Meydanı" programında **"Toprak Reformu"** konusunda ODA görüşlerimizi aktardı.

Yapımcılığını TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu'nun gerçekleştirdiği YÖN FM de yayınlanan "Politeknik" programına 23 Eylül 2004 tarihinde katılarak **"Transgenik Bitkilerin Çevre Ve İnsan Sağlığı Üzerine Etkileri İle Sosyoekonomik Riskleri"** konusunda, 21 Ekim 2004 tarihinde yine aynı programda "genetiği değiştirilmiş gıdalar ve AB ilerleme raporunun Türk tarımına olası etkileri" konusunda, 10 Kasım 2004 tarihinde "Haftanın Gündemi" programında **"Tarımda Hormon Kullanımı Ve Zirai Mücadele İlaçlarının Yanlış Kullanımının Yol Açtığı Sorunlar"** konusunda, 12 Ekim 2005 tarihinde yine aynı programda **"Kuş Gribi"** konusunda ODA görüşümüzü sundu.

27 Eylül 2004 tarihinde Kanal Türk televizyonunda yayınlanan "Ekonomi Gündemi" programına konuk olup **"Türkiye'nin Tarım Politikası Ve Doğrudan Gelir Desteği"** konularında, 22 Ekim 2004 tarihinde yine aynı programda **"GDO'lar ve Ulusal Biyogüvenlik Yasa Tasarısı"** konularında, 3 Aralık 2004 tarihinde "organik tarımın önemi ve Organik Tarım Yasası" konusunda, 22 Aralık 2004 tarihinde "AB yolunda Türkiye tarımının beklentileri" konusunda, 17 Ocak 2005 tarihinde **"Türkiye Tarımının Rekabetçi Bir Yapıya Kavuşturulabilmesi İçin Yapılması Gerekenler"** konusunda, 21 Mart 2005 tarihinde **"Avrupa Birliği Sürecinde Türk**

Tarımının Altyapı Sorunları Ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kapatılması" konularında, 9 Ağustos 2005 tarihinde "Gıda Yasası İle Belediye Yasası'nın Gıda Denetimi Konusundaki Çelişkisi Ve Yarattığı Kargaşa İle Yapılması Gerekenler" konularında ODA'mız görüşlerini sundu.

18 Ekim 2004 tarihinde CNBC-E televizyonunda "Platform" adlı programa katılarak "Avrupa Birliği ile Türk tarım politikaları arasındaki farklılıklar konusunda ODA görüşlerimizi açıkladı.

20 Ekim 2004 tarihinde TRT-1 televizyonunda yayınlanan "Gün Başlıyor" programına katılarak "**GDO'lu Tarım Ürünlerinin Taşıdığı Riskler**" konusunda bilgiler verdi.

3 Kasım 2004 tarihinde TV8 televizyonunda yayınlanan "Yeni Vizyon" programında "**Hormonlar Ve Genetiği Değiştirilmiş Tarım Ürünleri**" konularında ODA görüşlerimizi aktardı.

11 Kasım 2004 tarihinde CNN Türk televizyonunda yayınlanan "5N1K" programına konuk olup "**Tavuklarda Hormon Ve Antibiyotik Kullanımı**" konusunda, 24 Ocak 2005 tarihinde yine aynı programda "**Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası İle Türkiye Tarım Politikası**" konusunda, 6 Aralık 2005 tarihinde yayınlanan "Tarım" programında "**AB Tarama Sürecinde Tarım Alanında Karşılaşılacak Güçlükler**" konusunda ODA görüşümüzü aktardı.

12 Ekim 2004 tarihinde NTV televizyonunda "**AB İlerleme Raporu Ve Türk Tarımı**" konusunda, 14 Nisan 2005 tarihinde "Herkes Bunu Konuşuyor Programı"na katılarak "**Hormonların Ve Zirai Mücadele İlaçlarının Yanlış Kullanımı Sonucu Oluşan Riskler Ve Genetiği Değiştirilmiş Ürünler**" konusunda ODA görüşümüzü açıkladı.

13 Kasım 2004 tarihinde Radyo Barış'ta yayınlanan "Büyüteç" programına konuk olarak "**GDO'lu Gıdalardaki Riskler Ve GDO'ların Pazar Payları**" konularında, 19 Şubat 2005 tarihinde "**Organik Tarım Ve Tarım Politikamız**" konularında, 9 Nisan 2005 tarihinde "KHGM'nün Kapatılmasıyla Kırsal Alana Götürülecek Hizmetlerde Yaşanacak Aksaklıklar" konusunda, 24 Ekim 2005 tarihinde "**Tarım, Ülke Kaynaklarını Yutan Kara Bir Delik Mi?**" konusunda, 14 Kasım 2005 tarihinde "**Türkiye Tarımı Gelişmiş Ülkelerinkiyile Rekabet Edebilir Mi?**" konusunda ODA görüşlerimizi bildirdi.

30 Nisan 2005 tarihinde Meltem televizyonunda yayınlanan "Diyalog" programında "**Geçmişten Günümüze İzlenen Tarım Politikaları Ve Avrupa Birliği Sürecinin Tarım Politikalarımıza Etkisi**" konusunda ODA görüşümüzü sundu. Program 1 Mayıs 2005 tarihinde Mesaj televizyonunda tekrarlandı.

5 Eylül 2005 tarihinde SKYTÜRK televizyonunda yayınlanan "İnteraktif Haber" programında "**Zehir Mi Yiyoruz**" konusu çerçevesinde "**Hormonlar Ve Zirai Mücadele İlaçları**" konusunda yanlış bilinen" konuları vurguladı.

17 Ekim 2005 tarihinde Avrasya televizyonunda yayınlanan "Tarım Dünyası" programında "**Trakya'da Tarımın Sorunları**" konusunda açıklamalarda bulundu.

YAZILI VE GÖRSEL BASINLA İLİŞKİLERİMİZ

Ulusal televizyon, gazete ve dergilerle görev süremiz içinde oldukça yoğun ilişkilerimiz olmuş ve aşağıdaki konu başlıklarında çok sayıda demeçler ve yazılı görüşler verilmiştir;

Sebze ve meyvelerde tat kalitesine etki eden faktörler,

Kyoto Protokolü, İklim değişikliği, küresel ısınma, su kaynakları, tarım ve biyoçeşitlilik üzerine etkileri,

Genetiği değiştirilmiş organizmaların (GDO), genetiği değiştirilmiş tarım ürünlerinin, Biyoteknoloji ürünlerinin dünya üzerinde yayılma hızları ve çevre, insan sağlığı üzerine etkileri ile sosyoekonomik riskleri,

- Genetiği değiştirilmiş ağaçlar, çevresel etkiler,
- Organik tarım, Türkiye'nin avantajları, dünyadaki gelişmeler, Organik Tarım Yasası,

- Gıda maddelerinde görülen dioksinin insan ve hayvan sağlığına etkileri, kalıcı organik kirleticiler (KOKlar), Stokholm Konvansiyonu, taahhütlerimiz, yerine getirdiğimiz ve getiremediğimiz sorumluluklarımız,
- Kent içi tarım, İstanbul içinde yapılan tarımın ne kadar sağlıklı olduğu,
- Tarım toprakları üzerinde ve su havzalarında yaşanan yapılaşma, toprak yasaı,
- Tarımsal ürün fiyatlarında görülen dalgalanmaların nedenleri, çözüm önerileri,
- Hormonlar ve zirai mücadele ilaçlarında doğru ve yanlış bilinenler, bilinçsiz ve yanlış kullanımlarında çevre ve insan sağlığına olan etkileri, olumsuzlukların ortadan kaldırılabilme çalışmaları,
- Toprak analizine dayandırılmaksızın yapılan yanlış gübrelemelerin çevre, bitki ve insan sağlığı üzerindeki etkileri,
- Akdeniz Sineği, Çiçek Tripsi, Rusya'ya gönderilen sebze ve meyvede yaşanan sorunlar,
- Patateste solanin toksik maddesi,
- Zehirli mantarlar,
- Şeker politikamız, nişasta bazlı şeker kotası, Cargill'in sektöre olan olumsuz etkileri ve hukuki süreç,
- Tohumculuk sektörü, dışa bağımlılık sorunu
- Mera Yasası ve meralarımızın dolayısıyla hayvancılığımızın durumu,
- Yağışın, özellikle kar yağışının tarımda verime olan etkileri,
- Tarım politikamız, Avrupa Birliği Ortak Tarım Politikası, tarımımızın sorunları ve çözüm önerileri.
- AB müzakereleri çerçevesinde Türk tarımının durumu.

Ayrıca Gıda Teknoloji, Anne Bebek, İnfovet, Teori, Logilife Dergilerine "gıda güvenliği ve yerel yönetimlerin rolü, hormonların ve zirai mücadele ilaçlarının usulüne uygun kullanılmadığı hallerde karşılaşılan sorunlar, Avrupa Birliği sürecinde hayvancılığımızın durumu, genetiği değiştirilmiş organizmalar (GDO)" konularında görüşlerimizi aktardık.

Şube Başkanımız Ahmet ATALIK'ın "Avrupa Birliği İlerleme Raporu ve Türkiye Tarımının Gerçeği" konulu makalesi Teori Dergisi'nin Aralık 2004, 179. sayısında, "Çok Uluslu Şirketlerin Türkiye Şeker Politikalarına Etkisi" konulu makalesi Sosyal Araştırmalar Vakfı'nın Almanak 2003 kitabında, "Türkiye Tarımına Yön Veren Unsurlar; IMF,DB, DTÖ, AB" konulu makalesi Almanak 2004 kitabında, "yağ üretimimiz ve yağlı tohumlardaki durumumuz, üretim planlaması" konusundaki görüşleri Dünya gazetesinin 14 Kasım 2005 tarihli "Sektörel Araştırma" ekinde yayımlandı. "Küresel Isınma, Su Kaynakları ve Tarım Üzerine Etkileri" konusundaki makalesi ise ODA'mızın web sayfasında yayınlanmaktadır.

DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTLERİ İLE İLİŞKİLER

Şubemiz GDO'ya Hayır Platformu içerisinde yer almakta olup Şube Başkanımız Ahmet ATALIK platformun beş kişilik Türkiye yürütmesi içerisinde yer almaktadır. Şube 2. Başkanımız Yıldırım DERYA ise çiftçi örgütlenmesi içerisinde yer almaktadır. 100'ü aşkın demokratik kitle örgütü ve bilimsel insanın katılımıyla oluşan platform Türkiye çapında sürekli olarak panel, konferanslar düzenlenmiş, basın açıklamaları yapılmıştır. GDO'ya Hayır Platformu'nun etkinlikleri kapsamında halkın GDO'lara ilgisini çekebilmek amacıyla canavar domates tüm yurttan dolaştırılmış, İstanbul ayağında yönetim kurulu üyeleri broşürler dağıtarak, halktan imza topladılar. Toplanan imzaların 15 Şubat 2005 tarihinde Meclis'e tesliminde görev aldık.

Haydarpaşa'nın tarihi dokusunu bozacak kimi projelerin gündeme gelmesi sonucu oluşturulan Haydarpaşa Dayanışması içinde Şubemiz de yerini almış, tüm çalışmalara aktif katılım göstermiştir. Şube 2. Başkanımız Yıldırım DERYA Dayanışmanın yürütmesinde görev almıştır.

Şubemiz "**Sağlıklı Gıda Platformu**" içerisinde de görev almıştır. Platform 6 Aralık 2005 tarihinde Taksim Kervansaray Otel'de yaptığı basın toplantısı ile kendini medyaya tanıtmıştır. Platformun ilk etkinliği olacak olan "**Tarladan & Çiftlikten Sofraya Sağlıklı Gıda Zirvesi**" 10 Aralık 2005 tarihinde Dünya Ticaret Merkezi konferans salonunda 10:30-18:00 saatleri arasında gerçekleştirilecek olup Şube Başkanımız Ahmet ATALIK "Avrupa Birliği Sürecinde Gıda Denetimi ve Tüketimi" bölümünde bir bildiri sunacaktır (Şube Genel Kurulumuzun erken bitmesi durumunda).

Şubemiz İstanbul Çevre Platformu'nun üyesidir. Çevreyle ilgili meslek odaları ile derneklerden oluşan platform, İstanbul'da çevre tahribatı yaratan olaylara karşı duruş örgütlemekte, basın açıklaması ve paneller düzenlemektedir.

Şubemiz Türkiye MAİ ve Küreselleşme Karşıtı Çalışma Grubu'nun üyesi olup grubun bilgi üretimine ve üretilen bilginin yayılmasına katkıda bulunmaktadır.

Demokratik Kitle Örgütleri İle Diğer İlişkiler

Adalet ve Kalkınma Partisi Kadıköy İlçe Teşkilatı 16 Ocak 2004 tarihinde yönetim kurulumuza ziyarette bulundu. Ziyaret çerçevesinde Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı ve yerel yönetimlerin tarım alanları üzerinde gerçekleştirdikleri yanlış planlamalar konularında görüşmeler yapıldı.

Carrefoursa İnsan Kaynakları Müdürü Can DEMİR Şubemize ziyarette bulundu. ODA'mız hakkında bilgiler alan DEMİR, işletmelerine ziraat mühendisi alımını Şubemiz üzerinden gerçekleştirmek istediklerini belirttiler.

Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından 21 - 24 Mart 2005 tarihleri arasında Antalya'da düzenlenen "**1. Çevre ve Ormançılık Şurası**"nda sunulmak üzere genetiği değiştirilmiş ağaçların biyoçeşitlilik ve küresel ısınma açısından yaratabileceği riskleri içeren bir rapor hazırlayarak Tarım Orkam Sen İstanbul Şubesi ve Orman Mühendisleri Odası Marmara Bölge Şubesine verdik. Ayrıca konu ile ilgili olarak Orman Mühendisleri Odası Marmara Şubesi'nde düzenlenen toplantılara katıldık.

Gıda Mühendisleri Odası, Kimya Mühendisleri Odası ve Veteriner Hekimler Odası İstanbul Şubeleri ile 12 Ocak 2005 tarihinde Şubemizde toplanarak gıda işletmelerinde sorumlu yöneticilik, karşılaşılan sorunlar ve çözüm önerileri konularında bilgi alışverişinde bulunuldu.

Birleşik Sağlık İş İstanbul Şube Başkanı Orhan MUTİ ile Eğitim Sekreteri Fadimana Ülgen TORUNLAR 11 Mart 2005 tarihinde Şubemize ziyarette bulundular. Kendilerine Türkiye tarım politikaları ve yabancılara toprak satışı konularında bilgi verdik ve Şube çalışmalarında kullanmaları için çok sayıda yazılı doküman sağladık.

Heinrich Böll Vakfı'ndan Aylin ÖRNEK 6 Haziran 2005 tarihinde Şubemizi ziyaret etti. ÖRNEK, Vakfın Eylül ayında Almanya'da gerçekleştireceği atölye çalışmalarında kullanılmak üzere Dünya Ticaret Örgütü, İMF, Dünya Bankası ve Avrupa Birliği sürecinin tarım politikalarımıza etkileri konularında bilgi aldı.

Tarım İlaçları Sanayici, İthalatçı ve Temsilcileri Derneği (TİSİT) Genel Sekreteri olan önceki dönem Şube Başkanımız Zehra EYİCİL'i 7 Haziran 2005 tarihinde ziyaret ederek dernek hakkında bilgi aldık.

Cumhuriyet Kadınları Derneği Başkanı Av. Ayşegül ŞAHİN 7 Haziran 2005 günü Şubemize ziyarette bulundu. ŞAHİN ile ülke sorunları ve dernek faaliyetleri konusunda görüş alışverişinde bulunduk.

Şubemize ziyarette bulunan ve İran Tarım Bakanlığı yetkilileri ile özel sektör temsilcilerinden oluşan heyete 11 Temmuz 2005 tarihinde Maltepe ilçe merkezindeki tarım arazileri gezdirilerek kent içi tarım konusunda bilgi sunulmuştur. 12 Temmuz 2005 tarihinde ise heyet Silivri'de Alipaşa ve Yolçatı köylerine götürülerek sulu ve kuru tarım arazilerinde yapılan tarım yerinde incelenerek bilgi verildi.

1 Ağustos 2005 tarihinde Tarım İl Müdürlüğü'ne gidilerek üyelerimiz ziyaret edildi, görüş alışverişinde bulunuldu.

4 Ağustos 2005 tarihinde İstanbul'a ziyarette bulunan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Ali GÖKSU ve Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet ERCİLASUN ile görüştük. Kıbrıs'taki mesleki sorunlar ve tarım konusunda bilgi aldık. TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu tarafından çıkarılan ÖLÇÜ dergisinin bazı yayın kurulu toplantıları Şubemizde yapılmıştır.

Tarım Ekonomisi Derneği toplantılarını Şubemizde yapmaktadır. Derneğin güçlenmesi konusunda Şubemiz her türlü katkıyı sağlamaktadır.

28 Ekim 2005 tarihinde Tarım İl Müdürü Ahmet KAVAK ve yardımcısı Ahmet SULAĞLU ile mesleki alanımızı ilgilendiren son dönem kanun tasarısı ve teklifleri konusunda görüşmelerde bulunduk.

30 Ekim 2005 tarihinde SOS Derneği'nin bilim kurulu toplantısına katılarak İstanbul'da son dönemlerde yaşanan ve yeşil alanları yok etmeye yönelik gelişmelerle ilgili görüşlerimizi sunduk.

KESK Yapı Yol Sen'e talebi üzerine Köy Hizmetlerinin kapatılmasının İstanbul İli kırsalında aksattığı hizmetlerle ilgili 9 Kasım 2005 tarihinde bir rapor hazırladık.

Tarım İl Müdürlüğü Arazisinin Satışını Durdurduk

Şubemiz Kadıköy Kent Konseyi, Mimarlar Odası Büyükkent Şubesi ve Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi ile de Tarım İl Müdürlüğü'nün arazisinin satışını durdurulması konusunda işbirliği yapmıştır. Bu mekanın betonlaştırılmaması amacıyla halkın duyarlılığının artırılabilmesi amacıyla binlerce bildiri dağıtılmış, imza kampanyaları düzenlenmiştir. İmzalar Valiliğe, Kadıköy Kaymakamlığı'na, Defterdarlığa, AKP İl ve Kadıköy İlçe Başkanlıklarına protesto yazısı ile faks aracılığıyla gönderilmiştir. Konu ayrıca gayretlerimizle yazılı ve görsel basına taşınmıştır.

Ayrıca Tarım İl Müdürlüğü arazisinin satışının durdurulması amacıyla İstanbul 6. İdare Mahkemesinde açtığımız dava sonucu "açıkça hukuka aykırı olan ve uygulanması halinde telafisi güç, zarar doğuracak nitelikte bulunan dava konusu işlemin teminat aranmaksızın dava sonuna kadar yürütülmesinin durdurulmasına" kararı oybirliği ile çıkmıştır.

Yalova-Altınova İlçesinde Tersane Yeri İle İlgili Rapor Hazırladık

Yalova İli, Altınova İlçesi sınırları içinde kalan ve son derece modern tekniklerle oluşturulmuş ve sulanan meyve bahçelerinin bulunduğu ve ayrıca tarıma son derece elverişli alüvyial arazilerin denizle birleştiği yerde bir tersane kurulacağından bahisle Şube Başkanımız Ahmet ATALIK, Yalova Temsilci Yardımcısı Dr. M. Emin ERGUN ve Genel Merkez toprak komisyonu üyesi Cahit YILMAZ tarafından 1 Eylül 2004 tarihinde bir değerlendirme raporu düzenlendi. Bu alanda yapılacak tersanenin hemen ardında verimli tarım toprakları üzerinde kurulu bulunan meyve bahçelerinin geleceği açısından doğuracağı sorunların belirtildiği rapor, Genel Merkezimizin sonraki çalışmalarına ışık tutmuş, konu TMMOB'a intikal etmiş ve söz konusu veriler delil olarak sunulmak suretiyle Subaşı Belediyesi tarafından dava açılmıştır.

Kapalı Alan İlaçlaması Konusunda Çalışma Yaptık

Kapalı alan ilaçlaması konusunda Şubemiz bir çalışma yaparak rapor halinde Genel Merkezimize sunmuştur. Raporumuz doğrultusunda yapılan girişimler sonucu "Halk Sağlığı Alanında Haşerelere Karşı İlaçlama Usul ve Esasları Hakkında Yönetmelik", 27.01.2005 gün ve 25709 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi. Anılan yönetmelikte ziraat mühendisleri mesul müdürlük yetkisi kazandı.

Diğer Aktivitelerimiz

10 Mart 2005 tarihinde Adalet ve Kalkınma Partisi milletvekli Prof. Dr. Muzaffer GÜLYURT tarafından hazırlanan "Büyükşehir Belediyesi Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi" ile ilgili olarak hazırladığımız raporu Genel Merkezimize sunduk. Genel Merkezimizin çabaları sonucu Tarım, Orman ve Köy İşleri Komisyonu teklifi işleminden kaldırdı.

ÖLÇÜ dergisinin Nisan 2005 sayısının tarıma ayrılması nedeniyle;

- Avrupa Birliği İlerleme Raporu ve Türkiye Tarımının Gerçeği,
- Osmanlı'dan Günümüze Tarım Politikaları,
- Türkiye Tarımının Sorunlarına Çözüm Önerileri,
- Çok Uluslu Şirketlerin Türkiye Şeker Politikalarına Etkileri,
- Hormonlar ve Zirai Mücadele İlaçları,
- Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO),
- Organik Tarım, konularında hazırladığımız makaleler dergide yer almıştır.

Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) ile Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'nın teknik işbirliği çerçevesinde 22-23 Mart 2004 tarihlerinde İstanbul'da düzenlenen **"Türkiye'de Organik Tarımın Geliştirilmesi ve Yasal Düzenlemelerin Güncelleştirilmesi"** çalıştayına katıldık.

23 Nisan 2004 günü Şubemiz üyeleriyle "Adalar" gezisi düzenlemiştir.

TÜBİTAK tarafından 20-22 Ekim 2004 tarihlerinde düzenlenen **"Küçükçekmece Gölü ve Havzası İçin Çevre Yönetim Biriminin Oluşturulma Süreci ve Bölgeye Katkıları"** çalıştayına katılım sağlayarak konu ile ilgili görüşlerimizi aktardık.

Her 29 Ekim tarihinde Kadıköy'de düzenlenen **"Cumhuriyet Bayramı Yürüyüşüne"** katılım sağlamaktayız.

Şubemizde 27-28 Kasım 2004 tarihlerinde **"Gıda İşletmelerinde HACCP Uygulamaları"** semineri düzenlendi. Açılış konuşmalarını Şube Başkanımız Ahmet ATALIK ile Tarım İl Müdürü Ahmet KAVAK'ın yaptığı semineri Ankara ve Hacettepe Üniversitesi Gıda Mühendisliği Bölümü öğretim üyeleri Prof. Dr. Kadir HALKMAN, Prof. Dr. Aykut AYTAÇ ve Doç. Dr. Aydın ÖZTAN verdi.

23-25 Eylül 2005 tarihlerinde İstanbul Teknik Üniversitesi'nde düzenlenen Avrupa Sosyal Forumu III. Hazırlık Toplantılarına katılarak **"İklim Değişikliği ve Çevre Çalıştay"**nda yer aldık.

Şube Başkanımız Ahmet ATALIK'ın hazırladığı **"Türkiye Hayvancılık Sektörü Üzerine Genel Bir Değerlendirme"** konulu rapor Yem Sanayicileri Derneği 2005 Kataloğunda yayımlandı.

29 Ekim Cumhuriyet Bayramı, 10 Kasım ATA'yı anma etkinlikleri ve 10 Ocak tarım haftası etkinlikleri kapsamında Kadıköy İskele Meydanındaki Atatürk Büstüne üyelerimizle birlikte çelenk kondu.

CNR Fuarçılık tarafından 4-7 Mart 2004 tarihleri arasında Dünya Ticaret Merkezi'nde düzenlenen uluslararası çiçekçilik, seracılık, bahçe kültürleri ve aksesuarları fuarına katılarak bir stand açtık.

Tureks Fuarçılık tarafından 25-28 Ağustos 2005 tarihleri arasında Dünya Ticaret Merkezi'nde düzenlenen **"EXPONATURA'05 Uluslararası Doğal Yaşam, Sağlıklı Yaşam ve Sağlık Turizmi Fuarı"**na katılarak bir stand açtık. Fuar süresince "Organik Tarım", "Sebze ve Meyvelerde Hormon Var mı?", "Tavukta Hormon Var mı?" ve "Zirai Mücadele İlaçları Zehir Saçıyor mu?" konularında hazırlamış olduğumuz yaklaşık 1500 broşürü ziyaretçilere dağıttık.

Üyelerimizin yoğun ilgi gösterdiği **"Bahar Balosu"** faaliyetimizi bu çalışma döneminde de sürdürdük. 2004 yılındaki yemeğimize Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ile birlikte önceki Genel Başkanımız Prof. Dr. Gürol ERGİN'de katılmış olup, 2005 yılında düzenlediğimiz yemekte Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN önceki dönem Şube Başkanımız Zehra EYİCİL'e ODA'mız adına yapmış olduğu hizmetler için bir şilt verdi.

Aylık konferanslar sonrası şubemizde kokteyller düzenlenmiştir.

Çalışma dönemimiz süresince TMMOB Gıda Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi, Tarım Orkam Sen, Yapı Yol Sen ile Enerji Sanayi Maden Sendikalarının sosyal ve kültürel aktivitelerine katılım sağladık.

Bayramların son günleri ODA'mızı açmak suretiyle üyelerimizle bayramlaştık.

Aralık 2005 günü Göztepe Parkı önünde İstanbul Çevre Konseyi tarafından parkın betonlaştırılmasının önlenmesi amacıyla düzenlenen etkinliğe yönetim kurulu düzeyinde katılım sağladık. Yeşil alan istemeyen, betonlaşma taraftarı grupların üç kez provokasyonuna maruz kalan etkinlik nitelikli, çevreye duyarlı, yeşil alan savunucusu sağ duyulu kişilerin kararlılığıyla başarıyla gerçekleştirilmiştir.

Günün öğleden sonraki bölümünde ise ABD ve Avustralya'nın sera gazlarının azaltılmasını amaçlayan Kyoto protokolünü imzalamasını sağlamak amacıyla dünyanın pek çok ülkesinde eşanlı olarak gerçekleştirilen küresel ısınmaya karşı küresel eylem günü mitingine üyelerimizle birlikte TMMOB pankartı altında katıldık.

İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı Metropolitan Planlama ve Kentsel Tasarım Merkezinde 8 Aralık 2005 tarihinde gerçekleştirilen "**İstanbul'un Geleceği**" konulu toplantıya katılarak görüşlerimizi sunduk.

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'nin ve Emek Platformu'nun tüm miting ve basın açıklamalarına katılım sağladık ve çalışmalarda yardımcı olduk.

Şube işlerinde kullanılan bilgisayarımızın çok eskimesi üzerine yerine yenisini aldık. Ayrıca Şube faaliyetlerimizde kullanılmak üzere projektör satın aldık. Mevcut sistemin yeterli olmaması nedeniyle yeni evrak dolapları yaptırıldı.

Sorumlu Yöneticilerimizle İlişkiler

Sorumlu Yöneticilerimiz tarafından edinilmeye başlanılan ve yol gösterici nitelikte olan "**Gıda Sektöründe Sorumlu Yöneticinin El Kitabı**"nın hazırlık çalışmalarında Şubemiz de yer almıştır.

Şubemizde her ayın ilk Cumartesi günü sorumlu yöneticilerimizle sorunlarına yönelik olarak toplantılar düzenlenmektedir.

Şubemize gelen talepler doğrultusunda meslektaşlarımız sorumlu yöneticilik başvurusu için firmalara yönlendirilmektedir.

Bilirkişilik ve Ekonomik Durum

Bilindiği gibi ODA'mızın her yönden daha kapsamlı çalışmalara yönelmesi örgütsel yapının maddi açıdan güçlendirilmesine bağlıdır. Hem maddi gücü, hem de üyelerimizin sorumluluklarını yerine getirmelerinde gerekli hassasiyeti göstermelerine yardımcı olmak amacıyla yönetim kurulumuz yazılı ve sözlü uyarılar yapmaktadır.

ODA gelirlerinin artırılmasına yönelik olarak üye aidat ve bilirkişilik %10 ODA payları titizlikle takip edilmiştir.

ODA'mız kamulaştırma bilirkişi listesinde yer alan ve almayan, ODA'mıza üye olan ve olmayan, mülk bilirkişiliği yapan tüm meslektaşlarımızın bilirkişilik ile ilgili faaliyetleri yönetim kurulumuz tarafından yıl sonunda mahkemelerde inceleme yapılmak suretiyle takip edilmekte, bilirkişilik ODA payını eksik yatırımlar sözlü olarak uyarılmakta, dikkate almayanlara yazılı uyarı yapmak suretiyle %10 ODA payını yatırmaları sağlanmaktadır. Uyarıldığı halde bilirkişilik ODA payını yatırmamakta direnenler Genel Merkezimize bildirilmekte ve haklarında hukuki işlem yapılmaktadır. Daha önceki yıllarda bilirkişilik ODA payını yatırmamakta direnen ve haklarında hukuki işlem başlatılmış olan üyelerimizden icra yolu ile ve faizi de eklenerek bilirkişilik ODA payı tahsil edilmeye başlanmıştır.

Aidatları ile bilirkişilik ODA payını düzenli ödeyen ve başta bulunan meslektaşlarımıza, ayrıca çalışma ve aktivitelerimizde bizleri yalnız bırakmayan, bizleri destekleyen tüm üyelerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

ZMO İZMİR ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

21.DÖNEM YÖNETİM KURULUMUZ

Asıl Üyeler

Başkan: Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR

2.Başkan: Ferdan ÇİFTÇİ

Yazman: Z.Vezan KARABULUT

Sayman: Göksel GEÇGEL

Üye : Dr.Dilek KAYA

Üye : Müştak ÖZVURAL

Üye : Tefvik BETTEMİR

Yedek Üyeler

Yedek Üye : Yüksel BALCI

Yedek Üye : Çiğdem SOYTÜRK

Yedek Üye : Karip BOZKURT

Yedek Üye : Serpil KURUOĞLU

Yedek Üye : İzzet EKİCİOĞLU

Yedek Üye : Öznur ŞAHAR

Yedek Üye : Abdurrahman NALCI

I. BİLİMSEL, TEKNİK VE MESLEKİ ETKİNLİKLER

- 10 Ocak 2004 tarihini içine alan haftayı "**Tarım Haftası**" olarak bir dizi etkinlikle kutladık;
- 7 Ocak Çarşamba günü Ege Üniversitesi Gateway Öğrenci Topluluğu ile birlikte düzenlenen ve özellikle Ziraat Fakültemiz öğrencilerinin oldukça geniş bir katılımıyla gerçekleştirilen Forumda Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Odamız faaliyetleri, ziraat mühendisliği mesleği ve yetkileri hakkında bilgiler aktarmıştır. Aynı etkinlikte Yaşar Gıda grubu Başkan Yardımcısı Sn.Zir.Yük.Müh.Hasan GİRENES'te özel sektörde mesleğimiz konulu bir sunuş yapmıştır. Ayrıca Ziraat Fakültesi Öğrenci Temsilcisi Faik VAROL da öğrencilerin bakışını ifade etmiştir.
- 8 Ocak Perşembe günü altın madeni işletmesi gündeme gelen ve ayrıca iki yanı iki ayrı içme suyu baraj havzasına (Tahtalı ve Çamlı) giren Efemçukuru köyüne tarımla ilgili sorunlarını dinlemek öneriler götürmek ve organik tarım hakkında bilgi aktarmak amacıyla "**Köy Ziyareti**" düzenlenmiştir.
- 9 Ocak Cuma günü, E.Ü.Ziraat Fakültesi ile birlikte "Tarımsal Öğretimin 158.Yılı Kutlama Etkinliği" düzenlenmiştir. Oda Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR, E.Ü.Rektörü Prof.Dr.Ülkü BAYINDIR ve Ziraat Fakültesi Dekanı Prof.Dr.Semih ERKAN tarafından açılış konuşmaları yapılan toplantıda Sn.Ali Ekber

YILDIRIM "2003 Yılında Türk tarımı ve 2004'ten Beklentiler" konulu ve Şükrü ÜNLÜTÜRK ise "Küreselleşme ve Çalışma Yaşamı" konulu konferanslar vermişlerdir.

- 10 Ocak 2004 **Büyük Tarımcı Yürüyüşü** – Ankara AKM'den Anıtkabir'e
- 24-25 Ocak 2004 **Başak Balosu**; Yer : Fantasia Hotel Delux,Kuşadası
- 14 Şubat günü İzmir ilimizde 1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü projesi kapsamında başvuruda bulunan 285 meslektaşımıza ve kazanan 20 meslektaşımıza yapılan çağrı sonucunda İzmir Fuarı Özdemir Sabancı Toplantı Salonunda yapılan toplantıda projenin seçim ve uygulama aşamalarında karşılaşılan sorunlar tartışılmıştır.
- 3 Mart 2004 günü "Gıda Güvenliği" konu başlıklı Yerel Gündem 21 Kent Konseyi Toplantısına Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR Başkanlık etti ve Şubemiz adına Zir.Müh.Okay SERÇİNOĞLU Pazaryerleri konusunda sunuş yaptı.
- 8 Mart 2004 tarihinde "**Dünya Kadınlar Günü**"nde, Oda Şubemizde, yaklaşık 35 üyemizin katılımıyla, moderatörlüğünü Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT'un yaptığı bir "Forum" gerçekleştirdik. Öncesinde hazırlamış olduğumuz Basın Bülteni'ni de ilgili Basın Yayın kuruluşlarına ilettik.
- 13 Mart 2004 tarihinde, İzmir Saint Joseph Lisesi'nin "**Meslek Tanıtım Günleri**" çerçevesinde düzenlediği etkinliğe Oda Şubemiz adına bir stand açarak genç üniversite adaylarına mesleğimizi tanıttık.
- Tanıtım esnasında aynı zamanda basılmış olan "**Ziraat Mühendisleri Görev ve Yetkileri**" ve "**Ziraat Mühendislerinin İş Bulma Olanakları**" başlıklı el broşürleri dağıtılmıştır.
- 18-20 Mart tarihleri arasında Oda Şube Başkanımız Yunanistan'da HAICTA "**Hellenic Association of Information Technology in Agriculture**" Uluslararası Kongresi'ne katılmış ve Oda Şubemizle ortak çalışma alanlarını araştırmıştır.
- 20 Mart 2004 tarihinde Oda Şubemiz İstihdam Komisyonu ilk toplantısını yapmış ve karar olarak, iş arayan meslektaşlarımız için bir dosya oluşturulması ve Oda Şubemize gelecek ziraat mühendisi taleplerinin bu başvurular üzerinden karşılanması konusunda karar alınmıştır. Toplantıya 40'a yakın meslektaşımız katılmıştır.
- 22 Mart 2004 tarihli Dünya Su Günü dolayısıyla bir Bildiri yayınladık.
- 1 Nisan 2004 tarihinde Tarım-Orkam Sen İzmir Şubesi Odamızı Ziyaret etti.
- 10 Nisan 2004 tarihinde, Tarım Ekonomisi Derneği'nin de desteğiyle ve TMMOB'ye bağlı tüm odaların yanısıra, Tarım-Orkam-Sen, Tabip Odası, İzmir Barosu, Eğitim-Sen, İZÜNİDER, Türkiye Fitopatoloji Derneği, Zootehni Derneği ve Tütün Ekspertleri Derneği'nin katılımlarıyla, E.Ü.Atatürk Kültür Merkezi, Yunus Emre Salonu'nda Oda Şubemizce düzenlemiş olduğumuz "**Kamu Yönetimi Reformu**" konu başlıklı Konferansta Ankara'dan Prof.Dr.Birgül Ayman GÜLER ve Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN birer konuşma yaptılar. Konferans'a Oda Şube Başkanımız başkanlık etti.
- 17 Nisan 2004 "**Köy Enstitüleri – Karanlıklardan Aydınlığa Çıkış Modeli**" konulu Basın Bülteni yayınladık. Basın Bültenimiz 2 Mayıs 2004 tarihli "İzmir'de 7 Gün" haftalık gazetesinde yayımlandı.
- 19 Nisan 2004 tarihinde, ilgili kesimlerle Oda Şubemizde "**Pazar Yerleri**" genel başlıklı bir toplantı düzenledik.

- 23-25 Nisan 2004 tarihleri arasında Genel Merkezimizce, bu yıl Gaziantep'te düzenlenen I.Danışma Kurulu toplantısına Şubemizden; Başkan Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR, II.Başkan Ferdan ÇİFTÇİ, Saymanımız Göksel GEÇGEL,ve Önceki Dönem Başkanımız Alaettin HACİMÜEZZİN, Önceki Dönem Yazman Üyemiz Orhan DÜNDAR katıldılar.
- 29 Nisan 2004 tarihinde ilki gerçekleştirilen **"Gıda Danışma Kurulu"**na Oda Şubemizi temsilen Başkan Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR katıldı.
- 3 Mayıs 2004 tarihinde E.Ü.Biyomühendislik Bölümü'nün E.Ü.Kültür Merkezi Mötbe Anfisi'nde düzenlediği **"Biyomühendislik Günleri"**nde Şube Başkanımız "Ziraat Mühendisleri Odası ve Ziraat Mühendisliği Mesleği" konulu bir sunuş yaptı. Konuşmasında Biyomühendislik ile ortak alanları vurguladı.
- 12 Mayıs 2004 tarihinde **"14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü"** dolayısıyla, İl Koordinasyon Kurulu toplantısını yapan İzmir Ziraat Odaları ile birlikte olduk. İzmir Ziraat Odası başkanı Sn.Sedat KÖSE ve İlçe Ziraat Odaları Başkanlarının da katılımıyla düzenlemiş olduğumuz Basın Açıklamasında Şube Başkanımız Odamız görüşlerini basın mensuplarına duyurdu. Aynı tarihte Basın Bildirimiz de Basına iletildi.
- 13 Mayıs 2004 tarihinde, Oda Şubemizde bugüne kadar görev yapmış tüm Yönetim Kurulu üyeleri ve Başkanlarımıza yapmış olduğumuz davet sonucunda, gerçekleştirdiğimiz toplantıda kendilerine yapmakta olduğumuz çalışmalar hakkında bilgi verildi ve bundan sonraki çalışmalarımıza ışık tutacak önerileri dinlendi. Toplantı sonrasında verilen Kokteyl ile Dayanışma ve Kaynaşmanın güzel bir örneği sergilendi.
- 15 Mayıs 2004 Cumartesi günü, ilimizde görev yapan 135 Sorumlu Yönetici meslektaşımıza ve çeşitli kesimlerden ilgi duyan meslektaşlarımıza yapmış olduğumuz davet sonucunda sevgili meslektaşımız Zir.Yük.Müh.Yusuf VANGÖL'den "Gıda Mevzuatı ve Sorumlu Yöneticilerin Sorumlulukları" konulu bir Konferans düzenledik. Oldukça ilgi gören ve bilgilendirme fırsatı bulduğumuz ve İzmir Büyük Şehir Belediyesi Çetin Emeç Toplantı Salonu'nda yapılan toplantıya 50'nin üzerinde katılım oldu.
- 20 Mayıs 2004, İşyeri Temsilcileri ile toplantı yapıldı. Toplantıda Oda faaliyetlerimiz hakkında bilgi verildi. Ayrıca işyerlerimizde meslektaşlarımızın, mesleki ve özlük sorunları ile ilgili konular görüşüldü.
- 21 Mayıs Dünya Süt Günü dolayısıyla, Tarım İl Müdürlüğümüz ile birlikte **"Türkiye Süt Sektöründe Mevcut Durum"** konulu bir Panel düzenledik. Tarım İl Müdürlüğümüzün toplantı salonunda, açılış konuşmasını Tarım İl Müdürü Sn.Muzaffer AĞAR'ın yaptığı, oturum başkanlığını Oda Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR yaptığı panelde, panelist olarak Prof.Dr.Harun Raşit UYSAL-Sütün Beslenme Üzerine Etkileri konusunda, Zir.Müh.Hatice ULU-Süt ve Süt Ürünleri Mevzuatı konusunda, Halil TOKOĞLU-Süt Sığırcılığının Sorunları konusunda, Vet.Hek.İpek HİSOĞLU-Çiftlikler ve Hayvan Sağlığı konusunda, Mustafa EROĞLU-Süt Sektörünün Sorunları konusunda birer konuşma yaptılar.
- 4-6 Haziran Tarihleri arasında İzmir Büyük Şehir Belediyesi ve Yerel Gündem 21 Sekreterliği organizasyonunda tertiplenen "Sivil Toplum Kuruluşları" Fuarına katılarak standımızda Odamızı ve mesleğimizi tanıtıcı etkinliklerde bulunduk.
- 12 Haziran 2004 tarihinde İzmir ilimizde görev yapan Tarım Gönüllüsü Ziraat Mühendisi meslektaşlarımızla toplantı yaptık.
- 10-13 Haziran 2004 tarihlerinde CNR Fuar Merkezi, İstanbul'da 22.Dünya Tavukçuluk Kongresi ile eşzamanlı olarak gerçekleştirilen Uluslararası Süt ve Besi Sığırcılığı VIV ANIMALIA Fuarı kapsamında tertiplenen Panel'de **"Hayvancılık**

Sektörümüz ve Sorunları” tartışıldı. Doç.Dr. Atilla KAYA’nın yöneticiliğini yaptığı panelde konuşmacılar arasında; Prof. Dr. Rauf CAN, Fikret EREŞİCİ, Doç.Dr. Kamil Okyay SINDIR, Şube Başkanımız, Ali Ekber YILDIRIM, Dünya Gazetesi - Tarım Yazarı yer aldılar.

- 20 Haziran 2004 tarihinde Odamız Muğla Şubesi Hizmet Ofisinin açılışına Şube Başkanı Ulughan KORKUT’un daveti üzerine Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve 2.Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ katıldılar. Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve çevre illerden katılan Aydın Şube Başkanı Galip ORHAN, Denizli Şube 2.Başkanı İbrahim GÜR ve diğer meslektaşlarımız ile Ege dayanışmasının güzel bir örneğini yaşadık.
- 21 Haziran 2004 tarihinde Ege Sanayici ve İşadamları Derneği – ESİAD Yönetim Kurulu üyeleri başta Başkan Sn.Mehmet Ali KASALI olmak üzere Şubemize nezaket ziyareti gerçekleştirdiler. Tarım özelinde ortak davranış şekilleri konusunda görüşmeler yapıldı.
- 29 Haziran 2004 tarihinde Gıda Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu, başta Başkan Sn.Orhan AKDOĞAN ve 2.Başkan Günnur CİNGİ olmak üzere diğer tüm Yönetim Kurulu üyelerinin katılımıyla Şubemize nezaket ziyareti gerçekleştirildi. Son günlerde gündemimizde olan gıda güvenliği, pazaryerleri ve diğer ortak mesleki konularda görüş alışverişinde bulunuldu, Büyükşehir Belediye Başkanı ve İzmir Vali’mizden ortak randevu alınarak ortak düşüncelerimizin paylaşılmasına karar verildi.
- 2 Temmuz 2004 tarihinde **“Tarımda Kalite Hareketi”** oluşumunda ilk adım atıldı. Kalder İzmir Şube Başkanı Sn.Kenan Keskinoğlu, EgeTV Ege’de Tarım Program yapımcısı ve sunucusu Sn.İsmail UĞURAL ile Oda Şube Başkanımız biraraya gelerek Tarımda Kalite konusunda bir platformun olması gerekliliği ve platform aracılığı ile sorunların üretici ve tüketicilerle paylaşılması gerekliliği konusunda fikir birliği oluşturdular ve söz konusu platformda yer almasının uygun olabileceği kurum ve kuruluşlar belirlendi. Hareketin Sekreteryası görevi Oda Şubemize verilmiş olup takip eden toplantılar; 5 Temmuz, 26 Temmuz, 16 Ağustos ve 6 Eylül’de yapılmıştır. Yapılan toplantılar sonucunda; 7 Ekim Perşembe günü saat 21:30’da Ege TV’de **“Tarımda Kalite ve İyi Tarım Uygulamaları”** konulu ve yaklaşık 15-20 katılımcı ile bir Forum yapılmasına karar verilmiştir.
- Ocak 2004 – Haziran 2004 dönemini kapsayan Şube Bültenimizi yayınladık.
- 5 Temmuz 2004 tarihinde saat 16:30’da EgeTV binasında **“Tarımda Kalite Hareketi”** geniş katımlı ilk toplantısı yapıldı.
- 9 Temmuz 2004 tarihinde Konak Belediyesi Kültür Merkezi’nde, Tükoder – Tüketiciyi Koruma Derneği tarafından birincisi İstanbul’da düzenlenmiş olan II.Ulusal Gıda Güvenliği Zirvesi İzmir Toplantısı yapıldı. Toplantıya Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından **“Ziraat Mühendisliği Mesleği – Roller ve Sorumluluklar”** konu başlıklı bir powerpoint sunum yapıldı.
- 24 Temmuz 2004 tarihinde saat 10:00’da Karaburun Yarımadası Yerel Gündem 21 organizasyonunda Mordoğan Belediyesi’nde düzenlenen toplantıda **“Balık Çiftlikleri ve Çevre”** konulu toplantıya Şube Başkanımız katılarak bir de konuşma yapmıştır.
- 10 Ağustos 2004 tarihinde Şube Başkanımız tarafından Basına verilen **“Küçülen Tarım ile Ekonomik Kalkınma Mümkün mü? (Yoksa Tarımımız Küçülmüyor da Çöküyor mu ?)”** konulu yorum tarzındaki yazının tamamı ve tam sayfaya yakın bir genişlikte Dünya Gazetesi’nde yayınlanmıştır.
- 13 Ağustos 2004 tarihinde İzmir Ziraat Odası’nın koordinatörlüğü, Ödemiş Ziraat Odasının organizasyonu ve New Holland Trakmak sponsorluğunda ve aynı

zamanda Ege TV tarafından yayınlanan toplantıda Doç.Dr.Ahmet ALTINDİŞLİ ve Prof.Dr.Dursun EŞİYOK tarafından "Ekolojik Tarım" ve Alternatif Tarım" konulu konferanslar verilmiştir. Şube Başkanımız toplantıda yaptığı açılış konuşmasında Tarımda Küçülme ve DTÖ Cenevre Anlaşması hakkında Oda görüşlerimizi aktarmıştır.

- 14 Ağustos 2004 tarihinde Ekolojik Tarım Organizasyonu'nun organizasyonunda ve Oda Şubemizin evsahipliğinde **GDOYAHAYIR Platformu İzmir Toplantısı** yapılmıştır. Toplantıda Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar hakkında bilgilendirme ve eylem planı konuları tartışılmıştır. Oldukça geniş bir katılımın olduğu toplantıya Prof.Dr.Uygun Aksoy başkanlık etmiştir.
- 29 Ağustos - 3 Eylül tarihleri arasında Sırbistan-Karadağ'ın Novi Sad şehrinde düzenlenen ESNA - European Society of New Methods in Agriculture [Avrupa Tarımda Yeni Yöntemler Birliği]'nin 34.toplantısına Şube Başkanımız davetli konuşmacı olarak katılmış ve "**Gelişmekte Olan Ülkelerde Hassas Tarım Uygulamaları**" konulu bir konferans vermiştir.
- 3 Eylül 2004 tarihinde, Dönem Sözcülüğünü Oda Şubemizin yapmakta olduğu ve İzmir'de görev yapan 20'nin üzerinde Kamu, Özel ve Sivil Toplum Kuruluşundan oluşan "**Tarımda Kalite Hareketi**" toplantısı yapılmıştır.
- 6-7 Eylül 2004 tarihlerinde Şube Başkanımız, Genel Merkez Yönetim Kurulumuzun görevlendirmesi ile Aydın'da yapılan Tarımsal Mekanizasyon Kurulu toplantısına katılmıştır. Toplantıda ulusal tarımsal mekanizasyon politikamız ve sektörün farklı kesimlerinde yaşanan sorunlar ve çözüm önerileri tartışılmıştır.
- **Kavacık Üzüm Şenliği** - 18 Eylül 2004 - İzmir Konak İlçesi'ne bağlı Kavacık Köyü Üzüm Şenliği'ne katıldık. Şubemizce görevlendirilen Meslektaşımız
- Sn.Semra AYVAZ Bağ ve Üzüm Jürilerinde Değerli Katkılarda Bulunmuştur.
- **İzmir Tarım Gönüllüleri Toplantıları** - III - 20 Eylül 2004 - İlimizde Görev Yapan Tarım Gönüllüleri ile 3. Toplantımızı Yaptık.
- **İzmir Bayileri ile Toplantımız** - 27 Eylül 2004 - İlimizde Yer alan tüm Tohum, İlaç ve Gübre Bayilerini Oda Şubemizde Toplantıya Davet Ettik.
- 7 Ekim 2004 tarihinde, Dönem Sözcülüğünü Oda Şubemizin yapmakta olduğu ve İzmir'de görev yapan 20'nin üzerinde Kamu, Özel ve Sivil Toplum Kuruluşundan oluşan "**Tarımda Kalite Hareketi**"nin Ege TV Televizyon Kanalında canlı yayında saat 21:30-24:00 arasında "Bitkisel Üretimde Kalite" konulu bir forum düzenlenmiştir.
- 13 Ekim 2004 tarihinde yapılan Ege Üniversitesi, Su Ürünleri Fakültesi Mezuniyet Töreni'ne Oda Şubemiz olarak katıldık ve açmış olduğumuz masada Odamızı tanıttık ve Tanıtım Broşürlerimizi dağıttık.
- 15 Ekim 2004 İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü öğretim üyelerinden Yrd.Doç.Dr.Bülent YAĞMUR tarafından "**Toprak Analizleri ve Gübre Tavsiyeleri**" konulu eğitim semineri verilmiştir.
- 15 Ekim 2004 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Denizli Şubemizce "**Güney Kore Teknik İnceleme Ekibi**"ne Ziraat Mühendisliği'nin Türkiye'deki Durumu ve Uluslararası Tarımsal İlişkilerimiz" konusunda bir konferans vermiştir.
- TMMOB'nin 50.Yıl Kutlama Etkinlikleri kapsamında; 18 Ekim 2004 tarihinde İKK tarafından yapılan Basın açıklamasına katıldık, aynı gün saat 13:00'te "**TMMOB 50.Yıl Yürüyüşü**"ne katıldık, 14:00'te Cumhuriyet meydanında Atatürk Anıtı'na

Çelenk koyduk. 19 Ekim 2004 günü aynı kapsamda İzmir Valisi Yusuf Ziya GÖKSU ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sn.Aziz KOCAOĞLU ziyaret edildi. 20 Ekim 2004 tarihinde ise Prof.Dr.Reşit SÖNMEZ, Meslek Öyküleri konulu Panele Oda Şubemiz adına katılarak mesleki deneyimlerini TMMOB üyelerimizle paylaştı.

- 20-22 Ekim 2004 tarihlerinde Ege Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Biyomühendislik Bölümü, E.Ü.Bilim ve Teknoloji Uygulama ve Araştırma Merkezi (EBİLTEM), TÜBİTAK ve İzmir İli Çevre Koruma Vakfı tarafından ortaklaşa düzenlenen "**Biyoenjerji 2004**" Sempozyumu'nda yer alan "Biyodizel Üretimi" konulu oturuma Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR başkanlık etmiştir.
- 22 Ekim 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Pamuk Hastalık ve Zararlıları**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Ziraî Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Dr.Fusun TEZCAN, Dr.Mehmet Erhan GÖRE yer aldılar.
- 25 Ekim 2004 tarihinde Oda Şubemiz Yönetim Kurulu üyemiz Sn.Tevfik BETTEMİR ve Karip BOZKURT, İzmir Ziraat Odası Başkanı Sn.Sedat KÖSE'yi makamında ziyaret ederek işbirliği olanakları ve Ziraat Mühendislerinin istihdamına yönelik görüşmeler yapmışlardır.
- 25 Ekim 2004 tarihinde ilimizde yer alan tüm İlçe ve Belde Belediye Başkanlıklarına, pazaryerlerinde ve diğer alanlarda açıkta, ruhsatsız ve yasal olmayan bir şekilde ilaç, gübre ve tohumluk satışlarının engellenmesi konusunda talep yazısı gönderildi.
- 26 Ekim 2004 tarihinde İzmir Yerel Gündem 21 kapsamında oluşturulan Çiftçilik ve Kırsal Kalkınma Çalışma Grubu toplantısına Şube Yönetimimizden Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Ferdan ÇİFTÇİ katılmışlardır.
- 27 Ekim 2004 tarihinde Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Zootehni Bölümü 4.sınıf öğrencilerine Prof.Dr.Ercan KIZILAY'ın "**Hayvancılık'ta Organizasyon**" dersi kapsamında yapmış olduğu davet ile Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından "Ziraat Mühendisliği Mesleğinin Bugünkü Durumu, Geleceği, Yetkileri ve Ziraat Mühendisleri Odası'nın Roller ve Sorumlulukları" konulu bir ders verilmiştir.
- Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, 27-28 Ekim 2004 tarihleri arasında Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğrenci Topluluğu tarafından düzenlenen "1.Ulusal Ziraat Fakültesi Öğrencileri Kongresi"nde "**Ziraat Mühendisliği Mesleği Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir sunum yapmıştır.
- 19 Kasım 2004 tarihinde Oda Şubemizin daveti ile E.Ü.Ziraat Fakültesi Feyzi ÖNDER toplantı salonunda, Oda Genel Başkanımız Sn.Gökhan GÜNAYDIN tarafından "AB İlerleme Raporu İşği'nda Türkiye Tarımının Geleceği" konulu bir konferans verdi.
- 19 Kasım 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Kiraz Hastalık ve Zararlıları**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Ziraî Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Dr.Mükerrem ÇELİKER ve Dr.Türkan KOÇLU yer aldılar.
- 6 Aralık 2004 İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü öğretim üyelerinden Prof.Dr.Ali ÜNAL tarafından "**Aşılama ve Budama Teknikleri**" konulu eğitim semineri verilmiştir.
- 7 Aralık 2004 tarihinde Ege Bölgesi Sanayi Odası, Gıda Sektör Kurulu toplantısına katıldık.

- 8 Aralık 2004 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Konak Rotary Klübü'ne "**Tarımda İlaç-Hormon ve Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar**" konulu bir konferans vermiştir.
- 16 Aralık 2004 tarihinde, Biyologlar Derneği İzmir Şubesi'nce düzenlenen "**Genetikteki Gelişmeler ve Toplumsal Yansımaları**" konulu panele Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, "Tarımda GDO ve Toplumsal Yansımaları" konulu sunum yapmıştır.
- 19 Aralık 2004 tarihinde Oda Şubemiz Binası'nda Geniş Katılımlı Danışma Toplantısı düzenledik. Toplantıya, 21.Dönem Şube Delegelerimiz, İşyeri Temsilcileri, Asil ve Yedek Yönetim Kurulu üyeleri katıldılar. Şube yönetiminde geçmiş sorgulanarak geleceğe yönelik yapıcı görüşmeler gerçekleştirildi.
- 20 Aralık 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Hububat'ta Yabancı Ot, Hastalık ve Zararlılar**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Zir.Yük.Müh.Filiz ERBAŞ (Yabancı Otlar), Zir.Yük.Müh.Filiz UÇAR (Hastalıklar) ve Z.raat Mühendisi Erkan YILMAZ (zararlılar) yer aldılar.
- 21-22 Aralık 2004 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR Tahran, İran'da gerçekleştirilen "**İran, Orta Doğu ve Orta Asya'da Tarımsal Mekanizasyon Gelişimine Yönelik Metodolojiler Uluslararası Kongresi**"nde "Hassas Tarım" ve "Tarımsal Bilişim" konulu ders kapsamında yarımşar günlük konferanslar vermiştir.
- 10 Ocak 2005 günü başlayan "**Tarım Haftası**" kapsamında düzenlediğimiz etkinliklerin ilk gününde Tarım Öğretiminin 159.Yıldönümü Törenleri yapılmıştır. Tarım Haftası etkinliklerimiz aşağıdaki program dahilinde yürütülmüştür;
- 10 Ocak 2005 09:00 : İzmir Cumhuriyet Meydanı'nda Atatürk Anıtına Çelenk Koyma Töreni, Saygı Duruşu ve İstiklal Marşı
- 10 Ocak 2005 10:00: Açılış Konuşmaları: Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Feyzi Önder Konferans Salonu'nda yapılan törenlerde E.Ü.Ziraat Fakültesi Dekanımız Sn.Prof.Dr.Semih ERKAN, E.Ü.Ziraat Fakültesi Öğrenci Temsilcisi Sn.Faik Varol, Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, ve Ege Üniversitesi Rektörü Sn.Prof.Dr.Ülkü BAYINDIR birer açılış konuşması yapmışlardır.
- 10 Ocak 2005 10:30: Konferans - Türkiye Gündeminde Gelişmeler ve Tarım; Konuşmacı Osman S.AROLAT, Dünya Gazetesi Genel Yönetmeni
- 10 Ocak 2005 11:00: Konferans - **Meslekte 50 Yıl**; Konuşmacı: Prof.Dr.Aysel BAYRAKTAR
- 10 Ocak 2005 11:30: **Plaket Töreni** - Meslekte 50.Yılıni Dolduranlar
- 11 Ocak 2005 14:00 : **Köy Ziyareti ve Panel** - TZOB İzmir Ziraat Odası İşbirliği ile
- 12 Ocak 2005 13:00 : Söyleşi - **Mühendislik Öyküleri**; Konuşmacı : Prof.Dr.Reşit SÖNMEZ; Yer : Oda Şube Binası
- 12 Ocak 2005 13:30 : E.Ü.Ziraat Fakültesi Fakülte Birincisi, İkincisi ve Üçüncüsüne Reşit SÖNMEZ Başarı Ödülü ve Şubemiz plaketlerinin Takdimi, Yer : Oda Şube Binası
- 12 Ocak 2005 18:00: Konferans - İzmir'de Tarihsel Kimliği Koruma; Konuşmacı : Nedim ATİLLA; Yer : APİKEMA - Ahmet Piriştina Kent Müzesi ve Arşivi (Eski İtfaiye Binası)

- 13 Ocak 2005 13:30: Panel - **Tarlardan Sofraya Gıda Güvenliği**; **Panelistler:** Prof.Dr.Nafiz DELEN, Prof.Dr.Uygun AKSOY; Muharrem ÖZDESTAN, Doç.Dr.Ahmet ALTINDİŞLİ, Özlem ERDEM; Yer : İzmir Büyükşehir Belediyesi Gençlik Kültür Merkezi, İzmir Fuarı
- 13 Ocak 2005 20:00: **Klasik Türk Müziği Konseri**; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Klasik Türk Müziği Korosu; Yer: Karşıyaka Belediyesi Evlendirme Sarayı
- 14 Ocak 2005 12:00 : **Kurumlar Arası Masa Tenisi Turnuvası**; Yer : DSİ II.Bölge Müdürlüğü Kapalı Spor Salonu
- 14 Ocak 2005 18:00 : Konferans - **Tarımda İlaç, Hormon ve Genetiği Değiştirilmiş Organizmaların Kullanımı**; Konuşmacı : Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı; Yer : Bornova Belediyesi Uğur Mumcu Kültür ve Sanat Merkezi
- 15-16 Ocak 2005: **Başak Balosu ve 25.Yıl Hizmet Plaket Töreni**; Yer : Majesty Adakule Otel, Kuşadası
- 17 Ocak 2005 14:00: **Kalite Sistemleri ve EUREPGAP Bilgilendirme Toplantısı**; (13:30 - Açılış Kokteyli); Yer : Hilton Otel; TÜV, Kalite Dünyası ve SKUD İşbirliği ile
- 11 Ocak 2005 saat 11:00'de Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, SKY TV televizyon kanalında Sn.Oya ÇALIŞKAN tarafından sunulan "Haber Aktif" programının konuğu olmuştur. Programda **Tarımın Genel Sorunları ve AB ile ilişkiler** konuşulmuş ve ayrıca düzenlenmekte olan Tarım Haftası etkinlikleri hakkında da bilgiler aktarılmıştır.
- 13 Ocak 2005 saat 14:00'te İzmir Valiliği'nde yapılan ve "**Gediz Deltası ve Havzası Çevre Kirliliği**" konusunda Çevre Bakanı'nın katılımıyla düzenlenen toplantıya Oda Şubemiz adına Sayman üyemiz Sn.Göksel GEÇGEL katılmıştır.
- 2 Şubat 2005 tarihinde Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve 2.Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ, Ödemiş ilçemize giderek ilçede faaliyet gösteren Bayi ve serbest çalışan meslektaşlarımızla bir toplantı yapmışlardır. Toplantı meslektaşımız Sn.Özkan AKGÜN'ün çabalarıyla temin edilen salonda gerçekleştirilmiştir. Toplantıda ayrıca Bayilerimizin yaşadığı sıkıntılar ve mesai saati uygulaması konusunda görüşmeler yapılmıştır. Dönüş yolunda ayrıca Menderes Tarım İlçe Müdürlüğü'ne uğranmıştır.
- 3 Şubat 2005 tarihinde 2.Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ, Kırkağaç'ta düzenlenen Tütün Üreticileri Toplantısına katılmış ve açılışta katılımcılara Tütün tarımının sorunları ve Tekel'in özelleştirilmesi ile ilgili bir konuşma yapmıştır.
- 3 Şubat 2005 tarihinde Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi büyük salonunda Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından "**Tarımda İlaç, Hormon ve Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar**" konulu bir sunuş yapılmıştır. Söz konusu konferansa özellikle "İzmir İçin Düşünceden Eyleme- iide" grubu üyelerinin katılımı olmuştur.
- 5-12 Şubat 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP), FAO, UNESCO, WHO ve UNEP tarafından desteklenen Uluslararası Tarımda Bilgi, Bilim ve Teknoloji Kullanımı Değerlendirme Enstitüsü tarafından Fas'ın Rabat kentinde yapılan "Tasarım Ekibi" toplantısına katılmıştır.
- 15 Şubat 2005 tarihinde Toprak Gazetesi'nin Yayın Hayatına Başlaması Onuruna düzenlediği Panele Şube Başkanımız panelist olarak katılmış ve ayrıca panel

öncesinde katılımcılara ülkemiz tarımının mevcut durumu ve yaşanan sıkıntılar konulu bir konferans vermiştir.

- 15 Şubat 2005 tarihinde Boşnova Zirai Mücadele Araştırma Enstitüsü'nün Kuruluş Yıldönümü nedeniyle düzenlenen toplantıya Şubemiz II.Başkanı Ferdan ÇİFTÇİ katılmış ve açılış konuşmalarında katılımcılara Odamız adına bir konuşma yapmıştır.
- Tüm Ziraatçılar Dayanışma Derneği tarafından mesleğe katkıları nedeniyle düzenlenen Onurlandırma Törenleri'nde 18 Şubat 2005 tarihinde Genel Başkanımız Sn.Gökhan GÜNAYDIN'a 25 Şubat 2005 tarihinde ise Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR'a birer Onur Belgesi takdimi yapılmıştır.
- 28 Şubat 2005 tarihinde Ödemiş ilçemizde ÇEKÜL Vakfı Küçük Menderes Koordinatörlüğü ile TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nin ortaklaşa düzenlediği Konferans'ta Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından "**Tarımda İlaç, Hormon ve Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar**" konulu bir sunuş yapılmıştır.
- Büyük bir ilgi ve destekle izlenen konferansa Ödemiş Kaymakamı, çeşitli Belde Belediye Başkanları ile çoğunluğu Ziraat Mühendisi ve Çiftçi olan 100'ün üzerinde dinleyici katılmışlardır.
- 4 Mart 2005 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, İzmir TV'de Sn.Ali Büge tarafından yayınlanan "Dar Geçit" programının konuğu olmuş ve **Türkiye Tarımı ve Destekleme Politikaları ile AB Müzakere sürecinde Türkiye'nin üzerindeki sorumluluklarını** aktarmıştır. Toplantının diğer konukları ise İzmir Ziraat Odası Başkanı Sn.Sedat KÖSE ve Dünya Gazetesi Tarım Yazarı Sn.Ali Ekber YILDIRIM olmuşlardır.
- 8 Mart **Dünya Kadınlar Günü**'nde Oda Şubemizde Şube Yazmanımız Sn.Vezan KARABULUT başkanlığı'nda bir Forum düzenlenmiştir. Forumda çok sayıda bayan meslektaşımız katılmışlardır. Forumda ayrıca Psikolog Sn. Çiğdem MURATHAN mesleki görüşleri ile katkıda bulunmuştur. Forum sonrasında Kokteyl ve Udi Gökhan OKUTAN ile Neyzen Ergin KARABULUT'tan Müzik Dinletisi yer almıştır.
- Oda Şubemiz TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu'na götürdüğü öneri doğrultusunda 17 Nisan **Köy Enstitüleri Günü**'nü Anma Etkinlikleri komisyonu oluşturulmuş ve Şubemiz komisyon sekreterliğini üstlenmiştir.
- 22 Mart Dünya Su Günü dolayısıyla bir Basın Bildirisi yayınladık. Aynı gün TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu adına Kimya Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası, Jeofizik Mühendisleri Odası, Çevre Mühendisleri Odası ve Odamızın katılımıyla oluşturulan komisyonun bir etkinliği olarak **"Kemalpaşa Yöresi Su Kaynakları Sorunlar, Görüşler"** konu başlıklı bir Panel düzenlenmiştir. Panele Oda Şubemizi temsilen Sn.Ahmet TOMAR katılmışlardır.
- 28 Mart 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Fizik Topluluğu'nca düzenlenen Fizik Günleri haftası kapsamında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Fen Fakültesi Konferans Salonu'nda "Genetiği Değiştirilmiş Tarımsal Ürünler ve Toplumsal Yansımaları" konulu bir konferans vermiştir.
- 2-3 Nisan 2005 tarihlerinde Ege Ekonomiyi Geliştirme Vakfı'nın Ege Bölgesi Tarım Sektörü toplantısına Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR katılmıştır. Toplantıda bölgenin sorunları ve çözüm önerileri ile birlikte olası projeler geliştirilmiştir.
- 5 Nisan 2005 tarihinde Oda Şubemiz ile birlikte Tek-Gıda-İş Sendikası, Tarım Ekonomisi Derneği, Tütün Eksperleri Derneği ve çeşitli Kooperatif ve Ziraat Odalarının katılımıyla Sahte Sigara'nın da Sahte Rakı gibi insan öldürebileceği ve

Tekel'in özelleştirilmesi ile sigara sahteciliğinin artacağı ve artmakta olduğunu belirten bir basın açıklaması yapılmış ve Basında geniş yer almıştır.

- 7-10 Nisan 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Ziraat Mühendisliği Eğitiminde Avrupa ile Entegrasyon, Akreditasyon, Kalite Kontrol ve Değerlendirme konularında bir proje toplantısına katılmak üzere Almanya'nın Dresden şehrine gitmiştir.
- 15 Nisan 2005 tarihinde **Köy Enstitülerinin Kuruluşunun 65.yıldönümü** nedeniyle, Oda Şubemizin TMMOB İKK'ya taşıyarak gündeme aldığımız olduğu ve sekreteryasını yürüttüğü "**65.Yıldönümünde Köy Enstitüleri**" konulu bir panel düzenlenmiştir. Panel başkanlığını TMMOB İl Koordinasyon Kurulu adına Şube başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR'ın yaptığı panelde, panelistler arasında Prof.Dr.Kemal KOCABAŞ (Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği Başkanı), Varlık ÖZMENEK (Gazeteci—Yazar), Yrd.Doç.Dr.Oktay GÖKDEMİR (DEÜ Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü) yer almıştır. Panel öncesinde Sn.Oğuz Makal'ın yönetmenliği yapılmış olduğu bir belgesel gösterimi yapılmış, panel süresince de geçmişten günümüze Köy Enstitüleri konulu bir sergi düzenlenmiştir.
- 18 Nisan 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Oda temsilcimiz Sn.Yrd.Doç.Dr.Raşit Gurbet tarafından organize edilen Öğrencilerle tanışma toplantısının ardından ve Şube Başkanımız "**Mesleğimizin Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir konferans vermiştir. Toplantının Su Ürünleri Mühendisi meslektaşlarımızla ve öğrenci kardeşlerimizle dayanışma ve Oda Yönetiminde işbirliği yapılması konusunda çok faydalı sonuçları olmuştur.
- 20 Nisan 2005 tarihinde her yıl olduğu gibi bu yıl da Oda Şubemizce sürdürülen Geleneksel Emekliler Günü kutlaması ve kokteyli yapılmıştır. Kendimize her zaman örnek aldığımız, ülkemiz ve ilimiz tarımına büyük emekleri geçmiş bulunan değerli büyüklerimiz ile bir kez daha biraraya gelerek onların sorunları, Odamızdan talepleri ve Odamıza katkıları konularında sohbet ettik ve dayanışmanın güzel bir örneğini sergiledik.
- 22-24 Nisan 2005 tarihleri arasında Denizli Şubemizin organizasyonunda Denizli'de yapılan Odamız III. Danışma Kurulu toplantısına Şubemizi temsilen Başkan Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Sayman Üyemiz Göksel GEÇGEL katılmışlardır.
- 25 Nisan 2005 tarihinde İnşaat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nce düzenlenen "**Türkiye'de Özelleştirme Politikaları**" konulu panelde panelist olarak katılan Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR "Özelleştirme ve Tarım" konulu bir sunuş yapmıştır. Diğer panelistler arasında CHP İzmir Milletvekili Prof.Dr.Oğuz OYAN, AKP İzmir Milletvekili İsmail KATMERCİ, Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı Musa ÇEÇEN yer almışlardır. Panel sonrasında panelistlere plaket verilmiştir.
- 26 Nisan 2005 tarihinde İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sn.Aziz OCAOĞLU'nun daveti üzerine ilimizde yer alan TMMOB'ye bağlı diğer tüm Oda Şube Başkanlarının da katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Toplantıda ilimiz sorunları ve mesleki bakışımız ifade edilmiştir. Ayrıca, Sn.Kocaoğlu'na Oda Şubemizin Büyükşehir Belediye Yasası hakkındaki görüşlerimiz bir dosya halinde iletilmiştir.
- 28 Nisan 2005 tarihinde **İzmir İl Genel Meclisi'nin Zeytincilikve Ağaçlandırma Komisyonu**'nun daveti üzerine Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, İzmir'de ve ülkemizde zeytincilik ve bunun yanısıra son günlerde medya tarafından gündeme getirilen zeytin baba adı altında hayırsaver olduğu öne sürülen bir şahsın satın almak çabasında olduğu 37800 dekar hazine arazisinin satışı ile ilgili Oda Şubemizin ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu'nun görüşlerini dile getirmiştir.

- 7-9 Mayıs 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Güneydoğu Avrupa Ziraat Mühendisleri Birliği Yönetim Kurulu toplantısına katılmak üzere Sırbistan ve Karadağ Cumhuriyeti'nin Novi Sad şehrine gitmiştir.
- 12 Mayıs 2005 tarihinde 14 Mayıs Dünya Çiftçiler günü dolayısıyla İzmir Ziraat Odası ile birlikte düzenlemiş olduğumuz panel'e Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, TBMM Tarım Komisyonu Başkanı Prof.Dr.Vahit KİRİŞÇİ, Tarış Pamuk Birliği Başkanı Cavit ANCIN ve Ege İhracatçı Birlikleri Yaş Meyve Sebze İhracatçılar Birliği Başkanı Mustafa Türkmenoğlu panelist olarak katılmışlardır.
- 13 Mayıs 2005 tarihinde Dünya Çiftçiler Günü dolayısıyla Urla Ziraat Odası tarafından Urla'da düzenlenen Panele Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR'ın yanısıra Prof.Dr.Asım KILIÇ ve üyemiz Zir.Yük.Müh.Mualla ERGEN panelist olarak konuşma yapmışlardır.
- 14 Mayıs 2005 Dünya Çiftçiler Günü dolayısıyla Dikili Belediyesi'nce Dikili Kültür Merkezinde düzenlenen etkinlikte Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, **Türkiye Tarımının Durumu, AB ile ilişkiler ve Gıda Güvenliği** konularında Konferans vermiştir.
- 23 Mayıs Dünya Süt Günü dolayısıyla, Oda Şubemiz ile birlikte E.Ü.Ziraat Fakültesi Süt Teknolojisi Bölümü ve Tarım İl Müdürlüğü'nün ortaklaşa E.Ü.Ziraat Fakültesi Feyzi ÖNDER Konferans Salonu'nda düzenlediği Panelde Oda Şubemizi temsilen Prof.Dr.Harun Raşit UYSAL panelist olarak katılmıştır.
- Şube Yönetim Kurulu Sayman Üyemiz Göksel GEÇGEL tarafından hazırlanan **"Ege Bölgesi'nde Kuraklık"** konulu bildiri öncelikle 23 Mayıs tarihinde Birgün gazetesinde daha sonra da Tercüman gazetesinde geniş yer almıştır.
- 24 Mayıs 2005 tarihinde Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından düzenlenmiş bulunan **"Standardizasyon, Akreditasyon ve İyi Yönetim Uygulamaları"** konulu Sempozyumun **"Gıda Güvenliği Standartları ve Sektörden Uygulamalar"** konulu oturumunu Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR yönetmiştir.
- 26 Mayıs 2005 tarihinde Ege Üniversitesi'nin 50. yıl kutlamaları kapsamında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, E.Ü.Ziraat Fakültesi Fakülte Kurulu Toplantı Salonunda "Yanlamasına Yaratıcı Düşünme Tekniği" konulu bir konferans vermiştir.
- 30 Mayıs 2005 tarihinde Oda Şubemizce düzenlenen Konferans'ta E.Ü.Ziraat Fakültesi Tarım Ekonomisi Bölümü öğretim üyesi ve Tarım Ekonomisi Derneği Başkanı Prof.Dr.Tayfun ÖZKAYA, Feyzi ÖNDER Konferans Salonunda **"Türkiye Tarım Politikaları Nereye Gidiyor ?"** konulu bir sunum yapmıştır.
- 7 Haziran 2005 Özelleştirme kapsamına alınan Tekel'de İstihdam Fazlası Personel olarak Tarım İl Müdürlüğü'ne tayin olan 40'in üzerinde ve büyük bir çoğunluğu üyemiz olan Tütün Teknoloji Mühendisleri'nin sorunlarını görüşmek ve Tarım ile ilgili çeşitli konularda fikir alışverişinde bulunmak üzere Tarım İl Müdürü Zir.Müh.Muzaffer AĞAR'a Yönetim Kurulu olarak ziyarette bulunuldu. Ziyaret sonrasında Tütün Teknoloji Mühendisi meslektaşlarımızla Oda Şubemizde bir değerlendirme toplantısı yapıldı.
- 5 Haziran **Dünya Çevre Günü** etkinlikleri kapsamında 9 Haziran günü İzmir Büyükşehir Belediyesi Çetin Emeç Toplantı Salonu'nda;
- TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu adına sekreteryasını Çevre Mühendisleri Odası İzmir Şubesinin yürüttüğü **"AB Sürecinde Çevre, Sanayileşme, Kentleşme ve Tarım"** konulu paneli Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR yönetmiş ve AB ve Türkiye Tarımı konulu bir sunum yapmıştır. Diğer panelistler arasında; TMMOB Çevre Mühendisleri Odası İzmir Şubesi adına Çevre

Y.Müh. E.Helil İNAY KINAY, TMMOB Peyzaj Mimarları Odası İzmir Bölge Şubesi adına Barış KARA, TMMOB Şehir Plancıları Odası İzmir Şube Başkanı Ahmet Tuncay KARAÇORLU ve TMMOB Makine Mühendisleri Odası İzmir Şubesi adına Abdullah AYDEMİR yer almıştır.

- Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Tarım Makinaları Bölümü mezunu Ziraat Mühendislerinin Lastik Tekerlekli Traktör ve Tarım Makinalarının AİTM (Araçların İmal, Tadil ve Montaj) Yönetmeliği uyarınca verilmiş bulunan yetkilerini kullanabilmeleri için Odamızca yapılması gerekenler, eğitim içerik ve yetkilendirmesi amacıyla 10 Haziran 2005 tarihinde Genel Merkezde yapılan toplantıya katılmıştır.
- 14 Haziran 2005 günü Yönetim Kurulu Başkanı Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Yönetim Kurulu Üyesi Tevfik BETTEMİR, Ege İhracatçı Birlikleri Yaş Meyve Sebze İhracatçı Birliği Başkanı Sn.Mustafa TÜRKMENOĞLU ziyaret ederek sektörün sorunları ve yapılması gerekenler konusunda fikir alışverişinde bulunmuşlardır.
- 15 Haziran 2005 günü İzmir Tarım İl Müdürü Zir.Müh.Muzaffer AĞAR Oda Şubemizde Yönetim Kurulumuza nezaket ziyareti yapmıştır. Kendileriyle, tarım sektörümüzün ve ilimizin sorunları hakkında görüşme yapılmıştır.
- 20 Haziran 2005 tarihinde Üzüm-Sen Genel Başkanı Sn.Adnan ÇOBANOĞLU ile Tütün-Sen Genel Başkanı Sn.Ali Bülent ERDEM Oda Şubemizi ziyaret ederek tarım sektörümüzün sorunları yanısıra güncel toplumsal sorunlar hakkında görüş alışverişinde bulunuldu. Oldukça yapıcı ve olumlu geçen görüşmeler sonucunda ortak bir etkinlik yapılması, özellikle de GDO'lar ile ilgili bir etkinlik yapılması konusunda görüş birliği oluştu.
- KESK'e bağlı Tarım Orkam-Sen İzmir Şubesi ile Oda Şubemizin ortaklaşa düzenlemiş olduğu Konferans'ta Prof.Dr.Meltem KORAY "**Kadın ve Siyaset**" konusunda sunum yaptı. Oda Şubemiz Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT'un katkılarıyla 24 Haziran 2005 tarihinde Konak Belediyesi Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen etkinlikte kadının toplumda ve siyasetteki yeri, sorunları ve olması gerekenler tartışıldı.
- 14 Temmuz 2005 tarihinde İnciraltı'nda tarım alanları üzerinde gündeme gelen yüksek yoğunlukta imar baskısına karşı Oda Şubemizin hazırlayarak Basına gönderdiği bildiri çeşitli ulusal ve yerel basın yayın organlarında geniş yer aldı. Ayrıca TMMOB İl Koordinasyon Kurulu bünyesinde Oda Şubemiz sekreterliğinde oluşturulan Komisyonun hazırlamış olduğu "**TMMOB İnciraltı'nda Çevresel ve Tarımsal Değerlerin Korunmasından Yanadır**" konu başlıklı bildiri metni de bir Basın Toplantısı ile kamuoyu ile paylaşılmıştır.
- 29 Ağustos 2005 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, saat 13:15-14:00 arasında TRT Radyo 1 kanalında sunuculuğunu Sn.Nedim SAĞIOĞLU'nun yaptığı programda "**Kuraklık, Su Sorunu ve Küresel Isınma**" konularında Canlı Yayın konuğu olmuştur.
- 5 Eylül 2005 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, saat 13:15-14:00 arasında TRT Radyo 1 kanalında sunuculuğunu Sn.Nedim SAĞIOĞLU'nun yaptığı programda "**Tarım Alanlarının Tarım Dışı Amaçla Kullanımı ve Bunun Yarattığı Sorunlar**" konusunda Canlı Yayın konuğu olmuştur.

Çeşitli Uluslararası Etkinliklerimiz

- 7-10 Nisan 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Ziraat Mühendisliği Eğitiminde Avrupa ile Entegrasyon, Akreditasyon, Kalite Kontrol ve Değerlendirme konularında bir proje toplantısına katılmak üzere kendi imkanlarıyla Almanya'nın Dresden şehrine gitmiştir.

- 12 - 18 Eylül 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız , Üniversite görevi ile ilgili olarak ders vermek üzere kendi imkanlarıyla gittiği Saray-Bosna / Bosna-Hersek Cumhuriyetinde, aynı zamanda gelecek dönem başkanlığını yürüttüğü ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası'nın vermiş olduğu yetki ile Güneydoğu Avrupa Ziraat Mühendisleri Birliği Yönetim Kurulu toplantısına da katılmıştır.
- 19-21 Eylül 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız, Budapeste'de düzenlenen ve kendi imkanlarıyla katıldığı "**Ziraat Mühendisliği Eğitim-Öğretiminde Avrupa Yüksek Öğrenim Uyumu**" konulu toplantıda ülkemizdeki Ziraat Mühendisliği eğitimi hakkında bilgi aktarmıştır. Toplantıda 25 AB üyesi ülkenin temsilcileri kendi ülkeleri hakkında bilgi vermişlerdir.
- 25-27 Eylül tarihleri arasında; Oda Şubemizin organiza ettiği "**KIRSAL KALKINMADA ZİRAAT MÜHENDİSLİĞİNİN ROLÜ**" konulu ULUSLARARASI YUVARLAK MASA TOPLANTISI (ROUND TABLE DISCUSSION MEETING) yapılmıştır. 25 Eylül günü Oda Şubemizde Basın'ın da davet edildiği oturumda yapılan ön görüşmeler sonrasında 25-26 Eylül tarihlerinde kırsalda yapılması planlanan toplantı için Selçuk ilçemizin Şirince köyüne gidilerek konaklamalı olarak toplantıya devam edilmiştir. Gerek Oda Şubemizde gerekse de Şirince Köy Kahvesinde yapılan toplantılarda aşağıdaki konular yer almıştır;

Prof.Dr.Luis Santos PEREIRA, CIGR-Dünya Ziraat Mühendisleri Birliği Başkanı, Prof. Nicolay MİHALİLOV, AESEE-Güneydoğu Avrupa Ziraat Mühendisleri Birliği Başkanı, Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR, AESEE-Asbaşkanı ve TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı, Prof. Dr. Milan MARTİNOV, Toplantı Başkanı-Yugoslav Ziraat Mühendisleri Birliği Yönetim Kurulu Üyesi, Novi Sad-Sırbistan-Karadağ, Prof. Dr. Selim SKALJIC, Sarajevo Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Saraybosna-Bosna-Hersek, Prof.Dr.Serdar ÖZTEKİN, Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi – AESEE Yönetim Kurulu Üyesi, Prof. Dr. Milan DJEVIC, Belgrad Üniversitesi, Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi, Sırbistan-Karadağ, Prof. Dr. Alexander SIDERIDIS, Atina Ziraat Üniversitesi ,Prof. Dr. Mladin BRKIC, Novi Sad Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi, Ferdan ÇİFTÇİ TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu II.Başkanı, Vezan KARABULUT TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Yazman Üyesi, Dr.Dilek KAYA TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi

Toplantıda görüşülen konular arasında; Kırdan kente göç: sosyal, ekonomik ve çevresel sorunları, Kırdan geçim sıkıntısı, 3.Kırsal ekonominin iyileştirilmesi, tarım ürünleri ve gıda işleme sektörünün kırsala taşınması bu sorunun çözümünde etken olabilir,Çevreyi gözetken gıda üretimi, etiketleme, vd. kırsal ekonominin kalkınmasına katkıda bulunur, Fosil yakıtlar yerine, yenilenebilir enerji kullanımı kırsal ekonominin kalkınmasına katkıda, bulunacaktır, Kırsal alanların desteklenmesi, sadece kırsalın değil, tüm toplumun problemidir, Ekoturizm, kırsal-turizm kırsal kalkınmaya önemli katkıda bulunacaktır, Bizim mesleğimiz bu konuda nasıl duruyor, neler yapmalıdır?, AB'nin Ortak Tarım Politikasının etkileri neler olabilir?

Toplantı esnasında Basının da yoğun ilgi gösterdiği ve aynı gün akşam görsel basında ana haber bültenlerinde yer aldığı izlenmiştir. Toplantı sonuçları İngilizce olarak CIGR (Dünya Ziraat Mühendisleri Birliği) ve AESEE (Güneydoğu Avrupa Ziraat Mühendisliği Birliği) organlarınca yaygın duyurulmuştur. (ekte verilmektedir.)

- 3-9 Ekim 2005 tarihleri arasında, Şube Başkanımız kendi imkanlarıyla gittiği Braunschweig - Almanya'da Türkiye Tarımında Gelişmeler konulu bir sunum yapmış ve Odamız ile ilgili konularda görüş alışverişinde bulunmuştur.
- 27 Ağustos 2005 Evrensel Kültür Merkezi tarafından Dikili'de bir Yaz Kampında organize edilen "Uluslararası Gençlik Buluşması" haftası kapsamında Şube Başkanımız "**Genetiği Değiştirilmiş Ürünler ve Toplumsal Yansımaları**" konulu bir Konferans vermiştir.

- 31 Ağustos 2005 TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası tarafından Dikili'de düzenlenen Yaz Kampı toplantıya Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Öğrenci Temsilcimiz Özgür UĞURTAY katılmışlardır.
- 2-3 Ekim 2005 Gökçeada'da yapılan Ekoloji Şenliği'ne Başkanımız Prof.Dr.Kaamil Okyay SINDIR ve Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Z.Vezan KARABULUT katıldılar.
- 16 Ekim 2005 tarihinde Ulusal yayıncılık tarafından düzenlenen Milli Tarım Kurultay'ında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR; **"Tarım ve Özelleştirme"** konulu bir sunum yapmış ve Kurultay'ın kapanış oturumunda da katılımcılara kürsüden ülkemiz tarımının genel sorunları ve çözüm önerileri konularında Odamız görüşlerini aktarmıştır.
- 17 Ekim 2005 tarihinde Tarım İl Müdürlüğü ile ortaklaşa düzenlenmesi planlanan **"Gıda Güvenliğinde Aktörler ve Roller"** konulu Panel aynı gün ilimizde meydana gelen şiddetli bir deprem nedeniyle ileri bir tarihe ertelenmiştir.
- 18 Ekim 2005 tarihinde E.Ü.Ziraat Fakültesi Feyzî Önder salonunda Oda Şubemiz Öğrenci Temsilciliği tarafından düzenlenmesi planlanan **"Gıdanın Geleceği"** film gösterimi 17 Ekim günü ilimizde meydana gelen şiddetli bir deprem ve arkasından ilan edilen resmi tatil nedeniyle ileri bir tarihe ertelenmiştir.
- TMMOB Mühendislik Mimarlık Haftası dolayısıyla 21 Ekim 2005 tarihinde düzenlenen **"3 Ekim Sonrasında Mühendislik Mimarlık Hizmetleri"** konulu etkinlikte Şube Başkanımız "AB Müzakere Sürecinde Türk Tarımı" konulu bir sunum yapmıştır.
- 8 Kasım 2005 tarihinde Şube Başkanımız, İzmir Büyükşehir Belediyesi'nin daveti üzerine İzmir BŞB Nazım İmar Planında Tarım Alanlarının durumu konusunda görüş almak üzere toplantıya katılmıştır. Toplantı sonucunda Oda Şubemizin katkıları konusunda bir çalışma yapılacağı bildirilmiştir.
- Küresel Sermayenin Son Bombası GDO'lar! İzmir Paneli
- İzmir'de 12 Kasım günü yapılan panel'de 100 civarında dinleyici vardı. Saat 16.00 da başlayan Panel hedeflenen süreyi bir saat aşmasına rağmen (toplam 3 saat sürdü.) dinleticilerin ilgisi oldukça canlıydı.
- **Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil SINDIR, konuşmasında** "Gıdanın Geleceği" filminden aktardığı Monsanto ve ABD hükümeti ilişkisini ifade eden görüntüler dinleyicileri oldukça etkiledi. Tütün-SEN Genel Baş. Ali Bülent ERDEM GDO'lu tohumların küçük çiftçiler üzerindeki olumsuz etkileri üzerine bir sunum yaptı. DR. Yavuz DİZDAR GDO'lu ürünlerin insan sağlığı üzerindeki etkilerinin ve henüz bilinmeyen etkilerinin geniş bir sunumunu yaptı. Levent Gürsel ALEV GDO'ya Hayır Platformunun nasıl ortaya çıktığını ve bu güne kadar ne tür etkinlikler yaptığını anlattı. Tükoder İzmir Şb.Yönetim Kurulu Üyesi Nurettin AKBAŞ ta devletin bu konudaki duyarsızlığını anlattı. ZMO Genel Yönetim Kurulu Üyesi Fatih Taşdöğen'in yönettiği panelden sonra panelistler ve GDO' ya Hayır! Platformu üyeleri ZMO İzmir Şubesinin davetlisi olarak Ege Üniversitesi Lokalinde birlikte yemek yediler.

Demirbaş Alımlarımız

- Oda Şubemize özellikle son yıl içerisinde yoğunlaşan Kurs, Seminer ve Konferans faaliyetlerinde gereksinim duyulan bir Video/Data Projeksiyon cihazı ve Projeksiyon Perdesi satın alınmıştır. Ayrıca Toshiba marka taşınabilir bilgisayar satın alınmıştır.
- Oda Şubemize üyelerimizle iletişim imkanlarını kolaylaştıracak Nokia marka cep telefonu ve Panasonic marka telsiz sabit hat telefonu satın alınmıştır.

- Bilişim hizmetlerimizde gereksinim duyduğumuz 4 fonksiyonlu (faks, tarayıcı, fotokopi ve bilgisayar yazıcısı) Samsung marka bir cihaz satın alınmıştır.
- Oda Şubemizin Kalorifer Kazanının oldukça eskimiş olması, sürekli arıza yapıyor olması ve en son ciddi bir arıza sonucu kullanılamaz hale gelmesi sonucunda yeni bir Kazan satın alınarak kıya hazır hale getirilmiştir.
- Son günlerde özellikle Alsancak bölgesinde artan hırsızlık suçları nedeniyle Oda Şube Binamıza elektronik alarm sistemi kuruldu. Girişteki kontrol paneline girilen şifre ile devreye sokulan veya devreden çıkartılabilen alarm sistemi, herhangi bir hırsızlık anında 8 ayrı numaraya otomatik telefon açarak hırsızlık alarmını duyuruyor.
- Odamız Koro topluluklarının ihtiyaç duyduğu nota sehpaları (8 adet) satın alınarak hizmete sunulmuştur.

Çeşitli Meslek Kuruluşlarında Temsil

- Ege Bölgesi Sanayi Odası (EBSO)'nın 2005 yılı içerisinde ayda bir yapılan "Akrediteasyon Laboratuvarları Çalışma Komisyonu" toplantılarına Yönetim Kurulu Yazman üyemiz Z.Vezan KARABULUT, "Gıda Güvenliği Çalışma Komisyonu" toplantılarına Yönetim Kurulu Yedek üyemiz Serpil KURUOĞLU katılmışlardır.

Bilirkişilik Eğitimlerimiz

- Ocak 2004 ayı içerisinde yapılan Bilirkişi Eğitim toplantısında eğitici olarak Yönetim Kurulu Sayman üyemiz Göksel GEÇGEL ve Oda Şube Sekreterimiz Erman TUTUMLU meslektaşlarımıza Kamulaştırmada Bilirkişilik konusunda eğitim vermişlerdir.
- 16 Aralık 2004 tarihinde yapılan Bilirkişi Eğitim toplantısında eğitici olarak Yönetim Kurulu Sayman üyemiz Göksel GEÇGEL ve Üyemiz Hanife ÜSTÜNER meslektaşlarımıza Kamulaştırmada Bilirkişilik konusunda eğitim vermişlerdir.

II. KİTLE ETKİNLİKLERİ

- 13 Şubat günü İzmir – Bergama, Eşme Sivrihisar, Havran-Küçükdere Elele Hareketi olarak deneme süresi dahi dolmuş bulunan Bergama Altın Madeni'nin çalışmaya devam etmesinin huku dışılığı konusunda İzmir Valiliği'ne şikayet dilekçelerimizi Basın Açıklaması'nın ardından ilettik.
- Yerel Seçimler öncesi Oda Şubemizin "Nasıl Bir İzmir İstiyoruz ?" konulu bildirisini Oda Şubemiz II.Başkanı Ferdan ÇİFTÇİ tarafından kaleme alınarak İzmir Meslek Odaları Platformu'na iletilmiş ve sonuç olarak "**Çağdaş, Planlı, Sağlıklı, Güvenli Bir İzmir için Görüş ve Öneriler**" konulu kitapçık hazırlanarak kamuoyuna, Belediye Başkan adaylarına ve Basına dağıtılmıştır.
- 6 Mart 2004 tarihinde, Ankara'da düzenlenen "**Kamu Yönetimi Temel Kanun Tasarısı'na Hayır**" mitingine Yönetim Kurulu Üyelerimizle birlikte yaklaşık 20 meslektaşımızla katıldık.
- 8 Mart 2004 tarihinde "**Dünya Kadınlar Günü**"nde, Oda Şubemizde, yaklaşık 35 üyemizin katılımıyla, moderatörlüğünü Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT'un yaptığı bir "Forum" gerçekleştirdik. Öncesinde hazırlamış olduğumuz Basın Bülteni'ni de ilgili Basın Yayın kuruluşlarına ilettik.
- 13 Mart 2004 tarihinde, İzmir Saint Joseph Lisesi'nin "Meslek Tanıtım Günleri" çerçevesinde düzenlediği etkinliğe Oda Şubemiz adına bir stand açarak genç üniversite adaylarına mesleğimizi tanıtmıştır. Tanıtım esnasında aynı zamanda

basılmış olan **“Ziraat Mühendisleri Görev ve Yetkileri” ve “Ziraat Mühendislerinin İş Bulma Olanakları”** başlıklı el broşürleri dağıtılmıştır.

- 25 Mart 2004 tarihinde, çok değerli Hocamız Rahmetli Prof.Dr.Feyzi ÖNDER’i mezarı başında saygıyla andık.
- 6 Nisan 2004 tarihinde Efem Çukuru’nda CNN Türk televizyon kanalıyla giderek çekimlere katıldık ve Oda görüşlerimizi aktardık. İzmir Barosu, Kimya MO ve Jeoloji MO’sunun da katıldığı söz konusu çekimler 3 gün sonra CNN Türk’te “Gece Görüşü” programında yayınlandı.
- 14 Ağustos 2004 tarihinde Ekolojik Tarım Organizasyonu’nun organizasyonunda ve Oda Şubemizin evsahipliğinde **GDOYAHAYIR Platformu İzmir Toplantısı** yapılmıştır. Toplantıda Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar hakkında bilgilendirme ve eylem planı konuları tartışılmıştır. Oldukça geniş bir katılımın olduğu toplantıya Prof.Dr.Uygun Aksoy başkanlık etmiştir.
- 9-10 Ekim 2004 tarihleri arasında, Oda olarak katılımcısı olduğumuz GDOya Hayır Platformu tarafından Türkiye turuna çıkartılan Canavar Domates Balonu İzmir Konak ve Karşıyaka meydanlarında kuruldu. İki gün boyunca GDO’lu Ürün İstemiyoruz amacına yönelik Oda Şubemiz ve Ekolojik Tarım Organizasyonu (ETO) Derneği birlikte imza kampanyası gerçekleştirildi. 5000’in üzerinde toplanan imzalar platforma iletildi.
- TMMOB’nin 50.Yıl Kutlama Etkinlikleri kapsamında; 18 Ekim 2004 tarihinde İKK tarafından yapılan Basın açıklamasına katıldık, aynı gün saat 13:00’te “TMMOB 50.Yıl Yürüyüşü”ne katıldık, 14:00’te Cumhuriyet meydanında Atatürk Anıtı’na Çelenk koyduk. 19 Ekim 2004 günü aynı kapsamda İzmir Valisi Yusuf Ziya GÖKSU ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sn.Aziz KOCAOĞLU ziyaret edildi. 20 Ekim 2004 tarihinde ise Prof.Dr.Reşit SÖNMEZ, Meslek Öyküleri konulu Panele Oda Şubemiz adına katılarak mesleki deneyimlerini TMMOB üyelerimizle paylaştı.
- 6 Kasım 2004 tarihinde Oda Şubemizin görüşünü oluşturabilmek amacıyla Allianoİ kazı alanına ve Baraj gölü alanına Yönetim Kurulu olarak bir inceleme gezisi tertiplendi. Yapılan inceleme sonrasında Şube Yazmanımız Sn.Vezan KARABULUT tarafından bir rapor oluşturularak, Allianoİ Girişim grubuna iletildi.
- 23 Aralık 2004 tarihinde Yönetim Kurulu üyelerimiz Cumhuriyet Devrimi Şehidi Kubilay’ı anma etkinliklerine katıldılar.
- 27 Aralık 2004 tarihinde Van Önceki Dönem Şube Başkanlarından Tekin TURAN’ı mezarı başında andık.
- 30 Ocak 2005 tarihinde yapılan Tarım-Orkam-Sen İzmir Bölge Şubesi Genel Kurulu’na Şube Yönetim Kurulumuzdan Başkan Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, 2.Başkan Ferdan ÇİFTÇİ ve Yazman Üye Vezan KARABULUT katılmışlardır. Ayrıca Şube Başkanımız bir de açılış konuşması ile katılımcılara seslenmiştir.
- İzmir – Bergama, Eşme, Sivrihisar, Havran-Küçükdere Elele Hareketi’nin hemen her hafta düzenlenen periyodik toplantılarına Şube Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT ve sağlığı elverdiği ölçüde Yönetim Kurulu Yedek Üyemiz Sn.Çiğdem SOYTÜRK katılmışlardır.
- 3 Şubat 2005 tarihinde 2.Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ, Kırkağaç’ta düzenlenen Tütün Üreticileri Toplantısına katılmış ve açılışta katılımcılara Tütün tarımının sorunları ve Tekel’in özelleştirilmesi ile ilgili bir konuşma yapmıştır.
- 5 Şubat 2005 tarihinde Enerji Sanayi Maden Sendikası İzmir Şubesi Genel Kurulu’na Şubemiz II.Başkanı Sn.Ferdan ÇİFTÇİ katılmıştır.

- 15 Şubat 2005 tarihinde Bornova Zirai Mücadele Araştırma Enstitüsü'nün Kuruluş Yıldönümü nedeniyle düzenlenen toplantıya Şubemiz II.Başkanı Ferdan ÇİFTÇİ katılmış ve açılış konuşmalarında katılımcılara Odamız 'adına bir konuşma yapmıştır.
- 8 Mart **Dünya Kadınlar Günü**'nde Oda Şubemizde Şube Yazmanımız Sn.Vezan KARABULUT başkanlığı'nda bir Forum düzenlenmiştir. Forumda çok sayıda bayan meslektaşımız katılmışlardır. Forumda ayrıca Psikolog Sn. Çiğdem MURATHAN mesleki görüşleri ile katkıda bulunmuştur. Forum sonrasında Kokteyl ve Udi Gökhan OKUTAN ile Neyzen Ergin KARABULUT'tan Müzik Dinletisi yer almıştır.
- 14 Mart 2005 günü Tıp Bayramı etkinlikleri kapsamında Atatürk Anıtına Çelenk Koyma törenine katıldık.
- Oda Şubemiz TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu'na götürdüğü öneri doğrultusunda **17 Nisan Köy Enstitüleri Günü**'nü Anma Etkinlikleri komisyonu oluşturulmuş ve Şubemiz komisyon sekreterliğini üstlenmiştir.
- 5 Nisan 2005 tarihinde Oda Şubemiz ile birlikte Tek-Gıda-İş Sendikası, Tarım Ekonomisi Derneği, Tütün Ekserleri Derneği ve çeşitli Kooperatif ve Ziraat Odalarının katılımıyla Sahte Sigara'nın da Sahte Rakı gibi insan öldürebileceği ve Tekel'in özelleştirilmesi ile sigara sahteciliğinin artacağı ve artmakta olduğunu belirten bir basın açıklaması yapılmış ve Basında geniş yer almıştır.
- 15 Nisan 2005 tarihinde Köy Enstitülerinin Kuruluşunun 65.yıldönümü nedeniyle, Oda Şubemizin TMMOB İKK'ya taşıyarak gündeme aldirmiş olduğu ve sekreteryasını yürüttüğü "**65.Yıldönümünde Köy Enstitüleri**" konulu bir panel düzenlenmiştir. Panel başkanlığı'nı TMMOB İl Koordinasyon Kurulu adına Şube başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR'ın yaptığı panelde, panelistler arasında Prof.Dr.Kemal KOCABAŞ (Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği Başkanı), Varlık ÖZMENEK (Gazeteci—Yazar), Yrd.Doç.Dr.Oktay GÖKDEMİR (DEÜ Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü) yer almıştır. Panel öncesinde Sn.Oğuz Makal'ın yönetmenliği yapmış olduğu bir belgesel gösterimi yapılmış, panel süresince de geçmişten günümüze Köy Enstitüleri konulu bir sergi düzenlenmiştir.
- 26 Nisan 2005 tarihinde İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sn.Aziz KOCAOĞLU'nun daveti üzerine ilimizde yer alan TMMOB'ye bağlı diğer tüm Oda Şube Başkanlarının da katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Toplantıda ilimiz sorunları ve mesleki bakışımız ifade edilmiştir. Ayrıca, Sn.Kocaoğlu'na Oda Şubemizin Büyükşehir Belediye Yasası hakkındaki görüşlerimiz bir dosya halinde iletilmiştir.
- 28 Nisan 2005 tarihinde İzmir İl Genel Meclisi'nin Zeytincilikve Ağaçlandırma Komisyonu'nun daveti üzerine Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, İzmir'de ve ülkemizde zeytincilik ve bunun yanısıra son günlerde medya tarafından gündeme getirilen zeytin baba adı altında hayırsever olduğu öne sürülen bir şahsın satın almak çabasında olduğu 37800 dekar hazine arazisinin satışı ile ilgili Oda Şubemizin ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu'nun görüşlerini dile getirmiştir.
- 26 Mayıs 2005 tarihinde Ege Üniversitesi'nin 50. yıl kutlamaları kapsamında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, E.Ü.Ziraat Fakültesi Fakülte Kurulu Toplantı Salonunda "Yanlamasına Yaratıcı Düşünme Tekniği" konulu bir konferans vermiştir.
- 30 Mayıs 2005 tarihinde ayrıca İzmir-Bergama, Eşme, Sivrihisar, Havran Küçükdere Elele Hareketi'nin İzmir İl Genel Meclisi Üyeleri ile İzmir Barosu'nda yapılan toplantıya Şube Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT katılarak Altın Madenciligi ve Bergama Ovacık özelindeki durumun tarımsal üretime olası etkileri konularındaki Odamız görüşlerini açıklamıştır.

- 7 Haziran 2005 Özelleştirme kapsamına alınan Tekel’de İstihdam Fazlası Personel olarak Tarım İl Müdürlüğü’ne tayin olan 40’ın üzerinde ve büyük bir çoğunluğu üyemiz olan Tütün Teknoloji Mühendisleri’nin sorunlarını görüşmek ve Tarım ile ilgili çeşitli konularda fikir alışverişinde bulunmak üzere Tarım İl Müdürü Zir.Müh.Muzaffer AĞAR’a Yönetim Kurulu olarak ziyarette bulunuldu. Ziyaret sonrasında Tütün Teknoloji Mühendisi meslektaşlarımızla Oda Şubemizde bir değerlendirme toplantısı yapıldı.
- KESK’e bağlı Tarım Orkam-Sen İzmir Şubesi ile Oda Şubemizin ortaklaşa düzenlemiş olduğu Konferans’ta Prof.Dr.Meltem KORAY “**Kadın ve Siyaset**” konusunda sunum yaptı. Oda Şubemiz Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT’un katkılarıyla 24 Haziran 2005 tarihinde Konak Belediyesi Kültür Merkezi’nde gerçekleştirilen etkinlikte kadının toplumda ve siyasetteki yeri, sorunları ve olması gerekenler tartışıldı.
- İzmir ilimizde örgütlenen ve tüm Odaların Öğrenci temsilcilerinden oluşan TMMOB Genç Koordinasyon Kurulu toplantısı 1 Temmuz 2005 tarihinde Oda Şubemizde gerçekleştirilmiştir.
- 14 Temmuz 2005 tarihinde İnciraltı’nda tarım alanları üzerinde gündeme gelen yüksek yoğunlukta imar baskısına karşı Oda Şubemizin hazırlayarak Basına gönderdiği bildiri çeşitli ulusal ve yerel basın yayın organlarında geniş yer aldı. Ayrıca TMMOB İl Koordinasyon Kurulu bünyesinde Oda Şubemiz sekreterliğinde oluşturulan Komisyonun hazırlamış olduğu “**TMMOB İnciraltı’nda Çevresel ve Tarımsal Değerlerin Korunmasından Yanadır**” konu başlıklı bildiri metni de bir Basın Toplantısı ile kamuoyu ile paylaşılmıştır.
- 16 Ağustos 2005 tarihinde İzmir Bergama Eşme Sivrihisar Havran Küçükdere Elele Hareketi’nin almış olduğu bir duyumla Uşak Eşme’de Tüprag firması tarafındanlığın liçi yöntemiyle üretilmesi planlanan altın madeni işletmesine ilk parti olarak 70 ton, toplam olarak 70 000 ton siyanürün İzmir limanından taşınacağı bilgisi üzerine İzmir – Uşak/Eşme arasındaki güzergahta yer alan tüm Kaymakamlık, Belediye Başkanlıklarına, Uşak Valisi ve Belediye Başkanına ziyaretler gerçekleştirilmiştir. Ziyaretlere Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT katılmışlardır.
- TMMOB İl Koordinasyon Kurulumu temsilen İzmir Valiliği İnsan Hakları İl Kurulu’na seçilen Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, ilk Kurul toplantısına 25 Ağustos 2005 tarihinde katılmıştır. Toplantı sonucunda Kurul bünyesinde oluşturulan “Cezaevleri ve Gözaltı Birimleri Çalışma Grubu’na Tabip Odası ve İzmir Barosu dışında TMMOB yetkilisinin de katılması kararlaştırılmıştır.
- Ege Üniversitemizin girişimiyle Bornova’da üniversitemizi, sivil toplum kuruluşları, belediye, kaymakamlık ve özel sektörü buluşturmaya ve kaynaştırmaya hedefleyen “Halkın Üniversitesi” programında Oda Şubemiz de desteklerini vermektedir. Üniversitemizin sahip olduğu fiziki olanakların, öğrenci ve bilim adamı özkaynaklarını toplumun yararına ve toplumla birlikte değerlendirmeyi öngören programda yer alan 8 ayrı çalışma grubundan birisi olan “**Bornova’da Öncelikli Destek Gerektiren Bölgelerin Geliştirilmesi**” konu başlıklı çalışma grubuna Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR başkanlık etmektedir.
- İzmir – Bergama, Eşme, Sivrihisar, Havran, Küçükdere Elele Hareketi’nin bir katılımcı kuruluşu olarak tüm toplantılarına ve her türlü etkinlik ve eyleminde yer almaya devam ediyoruz. Şube Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT tarafında temsil edildiğimiz grubun Bergama’da Altın Madeni İşletmeciliği ile ilgili açılmış bulunan davaya da müdahil olarak katılmış bulunmaktayız.
- 7 Ağustos 2005 Evrensel Kültür Merkezi tarafından Dikili’de bir Yaz Kampında organize edilen “Uluslararası Gençlik Buluşması” haftası kapsamında Şube

Başkanımız "**Genetiği Değiştirilmiş Ürünler ve Toplumsal Yansımaları**" konulu bir Konferans vermiştir.

- 31 Ağustos 2005 TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası tarafından Dikili'de düzenlenen Yaz Kampı toplantıya Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Örgüncü Temsilcimiz Özgür UĞURTAY katılmışlardır.
- 2-3 Ekim 2005 Gökçeada'da yapılan Ekoloji Şenliği'ne Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT katıldılar.
- 8 Ekim TMMOB Mitingi hakkında Kamuoyunu Bilgilendirmek ve meslektaşlarımızı mitinge davet amacıyla TMMOB İKK olarak bir Basın Toplantısı gerçekleştirdik.
- TMMOB Mühendislik Mimarlık Haftası dolayısıyla düzenlenen "**3 Ekim Sonrasında Mühendislik Mimarlık Hizmetleri**" konulu etkinlikte Şube Başkanımız "AB Müzakere Sürecinde Türk Tarımı" konulu bir sunum yapmıştır.
- Sekreteryasını Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nin yürüttüğü ve sekreterliğini yapan Elektrik Mühendisi Mehmet GÜZEL, görev süresi dolmadan çeşitli nedenlerle görevden başlanmayı isteyince, İl Koordinasyon Kurulu'nun önerileriyle ve Şube Yönetim Kurulumuzun da onayıyla, TMMOB İl Koordinasyon Kurulu Sekreteryası görevinin Oda Şubemize ve Sekreterlik görevinin de Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR'a verilmesi TMMOB İKK Sekreterliği tarafından TMMOB Yönetim Kurulu'na önerilmiştir.
- Son yıllarda dünyamızı ve ülkemizi tehdit eden en büyük doğal felaket olan Küresel Isınmaya karşı İzmir'de oluşturulan Küresel Isınma İzmir Çalışma Grubu ilk toplantısını 12 Ekim 2005 tarihinde Konak Belediyesi Kültür Sanat Merkezinde yaptı. Toplantıya çeşitli meslek odaları, bazı siyasi partiler, dernekler ve bireysel katılımcılar katıldılar (ÇMO, KMO, JMO, ZMO, ŞPO, ÇHD, YEŞİLLER, ÇYDD, ÜZÜMSEN, TÜTÜMSEN, DSİP, vb). Küresel Isınma Çalışma Grubunda Oda Şubemizi Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT temsil etmekte ve aynı zamanda Küresel Isınma İzmir Grubunun Sekreterliğini yürütmektedir.

III. EĞİTİM VE YAYIM ETKİNLİKLERİ

- 8 Ocak Perşembe günü altın madeni işletmesi gündeme gelen ve ayrıca iki yanı iki ayrı içme suyu baraj havzasına (Tahtalı ve Çamlı) giren Efemçukuru köyüne tarımla ilgili sorunlarını dinlemek öneriler götürmek ve organik tarım hakkında bilgi aktarmak amacıyla "**Köy Ziyareti**" düzenlenmiştir.
- 13 Mart 2004 tarihinde, İzmir Saint Joseph Lisesi'nin "**Meslek Tanıtım Günleri**" çerçevesinde düzenlediği etkinliğe Oda Şubemiz adına bir stand açarak genç üniversite adaylarına mesleğimizi tanıtmıştır. Tanıtım esnasında aynı zamanda basılmış olan "Ziraat Mühendisleri Görev ve Yetkileri" ve "Ziraat Mühendislerinin İş Bulma Olanakları" başlıklı el broşürleri dağıtılmıştır.
- 6 Nisan 2004 tarihinde Efem Çukuru'nda CNN Türk televizyon kanalıyla giderek çekimlere katıldık ve Oda görüşlerimizi aktardık.
- 3 Mayıs 2004 tarihinde E.Ü.Biyomühendislik Bölümü'nün E.Ü.Kültür Merkezi Mötbe Anfisi'nde düzenlediği "**Biyomühendislik Günleri**"nde Şube Başkanımız "Ziraat Mühendisleri Odası ve Ziraat Mühendisliği Mesleği" konulu bir sunuş yaptı. Konuşmasında Biyomühendislik ile ortak alanları vurguladı.
- 8 Mayıs 2004 tarihinde Oda Şubemizce Zirai Karantina Müdürlüğü'nün toplantı salonunda genç, girişimci ve işsiz meslektaşlarımız için düzenlemiş olduğumuz "**Zirai Krediler**" konulu eğitim semineri'nde Ziraat Bankası'ndan meslektaşlarımız Sacit AKBAŞ ve Hikmet ŞENSABAHA bilgi verdiler.

- 13 Mayıs 2004 tarihinde, Oda Şubemizde bugüne kadar görev yapmış tüm Yönetim Kurulu üyeleri ve Başkanlarımıza yapmış olduğumuz davet sonucunda, gerçekleştirdiğimiz toplantıda kendilerine yapmakta olduğumuz çalışmalar hakkında bilgi verildi ve bundan sonraki çalışmalarımıza ışık tutacak önerileri dinlendi. Toplantı sonrasında verilen Kokteyl ile Dayanışma ve Kaynaşmanın güzel bir örneği sergilendi.
- 15 Mayıs 2004 Cumartesi günü, ilimizde görev yapan 135 Sorumlu Yönetici meslektaşımıza ve çeşitli kesimlerden ilgi duyan meslektaşlarımıza yapmış olduğumuz davet sonucunda sevgili meslektaşımız Zir.Yük.Müh.Yusuf VANGÖL'den **"Gıda Mevzuatı ve Sorumlu Yöneticilerin Sorumlulukları"** konulu bir Konferans düzenledik. Oldukça ilgi gören ve bilgilenme fırsatı bulduğumuz ve İzmir Büyükşehir Şehir Belediyesi Çetin Emeç Toplantı Salonu'nda yapılan toplantıya 50'nin üzerinde katılım oldu.
- 20 Mayıs 2004, İşyeri Temsilcileri ile toplantı yapıldı. Toplantıda Oda faaliyetlerimiz hakkında bilgi verildi. Ayrıca işyerlerimizde meslektaşlarımızın, mesleki ve özlük sorunları ile ilgili konular görüşüldü.
- 4-6 Haziran Tarihleri arasında İzmir Büyükşehir Belediyesi ve Yerel Gündem 21 Sekreterliği organizasyonunda tertiplenen **"Sivil Toplum Kuruluşları" Fuarına** katılarak standımızda Odamızı ve mesleğimizi tanıtıcı etkinliklerde bulunduk.
- 12 Haziran 2004 tarihinde İzmir ilimizde görev yapan Tarım Gönüllüsü Ziraat Mühendisi meslektaşlarımızla toplantı yaptık. Kendilerinin talepleri doğrultusunda ihtiyaç duydukları konularda kendilerine bilgi aktarabilmek üzere 2004 güz döneminde bir program çerçevesinde eğitim seminerlerinin düzenlenmesine karar verildi.
- 2 Temmuz 2004 tarihinde **"Tarımda Kalite Hareketi"** oluşumunda ilk adım atıldı. Kalder İzmir Şube Başkanı Sn.Kenan Keşkinoğlu, EgeTV Ege'de Tarım Program yapımcısı ve sunucusu Sn.İsmail UĞURAL ile Oda Şube Başkanımız biraraya gelerek Tarımda Kalite konusunda bir platformun olması gerekliliği ve platform aracılığı ile sorunların üretici ve tüketicilerle paylaşılması gerekliliği konusunda fikir birliği oluşturdular ve söz konusu platformda yer almasının uygun olabileceği kurum ve kuruluşlar belirlendi. Hareketin Sekreteryaya görevi Oda Şubemize verilmiş olup takip eden toplantılar; 5 Temmuz, 26 Temmuz, 16 Ağustos ve 6 Eylül'de yapılmıştır. Yapılan toplantılar sonucunda; 7 Ekim Perşembe günü saat 21:30'da Ege TV'de "Tarımda Kalite ve İyi Tarım Uygulamaları" konulu ve yaklaşık 15-20 katılımcı ile bir Forum yapılmasına karar verilmiştir.
- 5 Temmuz 2004 tarihinde saat 16:30'da EgeTV binasında **"Tarımda Kalite Hareketi"** geniş katımlı ilk toplantısı yapıldı.
- 9 Temmuz 2004 tarihinde Konak Belediyesi Kültür Merkezi'nde, Tükoder – Tüketiciyi Koruma Derneği tarafından birincisi İstanbul'da düzenlenmiş olan II.Ulusal Gıda Güvenliği Zirvesi İzmir Toplantısı yapıldı. Toplantıya Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından **"Ziraat Mühendisliği Mesleği – Roller ve Sorumluluklar"** konu başlıklı bir powerpoint sunum yapıldı.
- 13 Ağustos 2004 tarihinde İzmir Ziraat Odası'nın koordinatörlüğü, Ödemiş Ziraat Odasının organizasyonu ve New Holland Trakmak sponsorluğunda ve aynı zamanda Ege TV tarafından yayınlanan toplantıda Doç.Dr.Ahmet ALTINDIŞLI ve Prof.Dr.Dursun EŞİYOK tarafından **"Ekolojik Tarım" ve Alternatif Tarım"** konulu konferanslar verilmiştir. Şube Başkanımız toplantıda yaptığı açılış konuşmasında Tarımda Küçülme ve DTÖ Cenevre Anlaşması hakkında Oda görüşlerimizi aktarmıştır.

- 3 Eylül 2004 tarihinde, Dönem Sözcülüğünü Oda Şubemizin yapmakta olduğu ve İzmir’de görev yapan 20’nin üzerinde Kamu, Özel ve Sivil Toplum Kuruluşundan oluşan “Tarımda Kalite Hareketi” toplantısı yapılmıştır.
- 6-7 Eylül 2004 tarihlerinde Şube Başkanımız, Gerfel Merkez Yönetim Kurulumuzun görevlendirmesi ile Aydın’da yapılan Tarımsal Mekanizasyon Kurulu toplantısına katılmıştır. Toplantıda ulusal tarımsal mekanizasyon politikamız ve sektörün farklı kesimlerinde yaşanan sorunlar ve çözüm önerileri tartışılmıştır.
- Ocak 2004 – Haziran 2004 dönemini kapsayan Şube Bültenimizi yayınladık.
- **İzmir Tarım Gönüllüleri Toplantıları – III - 20 Eylül 2004 -** İlimizde Görev Yapan Tarım Gönüllüleri ile 3. Toplantımızı Yaptık. Toplantıda; Eğitim Programı, Köy Bilgilendirme, Köy Ziyaretlerimiz , Sorunları, Danışma Kurulu’na Öneriler görüşüldü.
- İzmir Bayileri ile Toplantımız - 27 Eylül 2004 - İlimizde Yer alan tüm Tohum, İlaç ve Gübre Bayilerini Oda Şubemizde Toplantıya Davet Ettik.

Toplantıda; Bayilerimizin Sorunları ve Çözüm Önerileri, Mesleki Denetim Yönetmeliğimiz, Daha Kapsamlı Bir Toplantı için Görüşme Konuları Gündeme Alınmıştır.

- EUREPGAP Bilgilendirme Semineri - 29 Eylül 2004 - Zirai Karantina Müdürlüğü toplantı salonunda **EUREPGAP, HACCP ve Gıda Güvenlik Standartları** Konusunda Bilgilendirme Semineri Yapıldı. Seminerde Sn.Nesrin SERİN ve Zir.Yük.Müh.Ozan ERZİNCANLI tarafından; Tarım ve Gıda Sektöründe Kalite ve Gıda Güvenliği Sistemleri; EUREPGAP - Avrupa Perakende Sektöründe İyi Tarım Uygulamaları Standardı, IFS- Uluslararası Gıda Standardı, BRC - İngiliz Perakendecilik Konsorsiyumu Standardı, HACCP - Tehlike Analizi ve Kritik Kontrol Noktaları Sistemi Standardı, Standartların Türkiye ve Avrupa’ daki Uygulamaları Konuları hakkında bilgilendirme yapıldı.
- 7 Ekim 2004 tarihinde Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bitki Koruma Bölümü’nden Prof.Dr.Esat PAHLIVAN’ın daveti ile 4.sınıf öğrencilerine Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından **“Ziraat Mühendisliği Mesleğinin Bugünkü Durumu, Geleceği, Yetkileri ve Ziraat Mühendisleri Odası’nın Roller ve Sorumlulukları”** konulu bir ders vermiştir.
- 7 Ekim 2004 tarihinde, Dönem Sözcülüğünü Oda Şubemizin yapmakta olduğu ve İzmir’de görev yapan 20’nin üzerinde Kamu, Özel ve Sivil Toplum Kuruluşundan oluşan **“Tarımda Kalite Hareketi”**nin Ege TV Televizyon Kanalında canlı yayında saat 21:30-24:00 arasında “Bitkisel Üretimde Kalite” konulu bir forum düzenlenmiştir.
- 15 Ekim 2004 İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri’ne Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü öğretim üyelerinden Yrd.Doç.Dr.Bülent YAĞMUR tarafından **“Toprak Analizleri ve Gübre Tavsiyeleri”** konulu eğitim semineri verilmiştir.
- 15 Ekim 2004 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Denizli Şubemizce **“Güney Kore Teknik İnceleme Ekibi”**ne Ziraat Mühendisliği’nin Türkiye’deki Durumu ve Uluslararası Tarımsal İlişkilerimiz” konusunda bir konferans vermiştir.
- 22 Ekim 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri’ne **“Pamuk Hastalık ve Zararlıları”** konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü’nde görev yapan Dr.Fusun TEZCAN, Dr.Mehmet Erhan GÖRE yer aldılar.

- 27 Ekim 2004 tarihinde Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Zootekni Bölümü 4.sınıf öğrencilerine Prof.Dr.Ercan KIZILAY'ın "**Hayvancılık'ta Organizasyon**" dersi kapsamında yapmış olduğu davet ile Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından "Ziraat Mühendisliği Mesleğinin Bugünkü Durumu, Geleceği, Yetkileri ve Ziraat Mühendisleri Odası'nın Roller ve Sorumlulukları" konulu bir ders verilmiştir.
- Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, 27-28 Ekim 2004 tarihleri arasında Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğrenci Topluluğu tarafından düzenlenen "1.Ulusal Ziraat Fakültesi Öğrencileri Kongresi"nde "**Ziraat Mühendisliği Mesleği Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir sunum yapmıştır.
- Oda Şubemiz **Web Sayfamız** devreye girmiştir. www.zmoizmir.org.tr alan adını ODTÜ'den satın alarak yeni tasarlanan web sayfamızı bu adres üzerine aldık. Çeşitli Duyurular, e-liste, üyelik, mevzuat ve Odamız hakkında bilgilerin yer aldığı web sayfamız ayrıca, kolayca güncellenebilir bir yapıya kavuşturulmuştur.
- 19 Kasım 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Kiraz Hastalık ve Zararlıları**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Dr.Mükerrem ÇELİKER ve Dr.Türkan KOÇLU yer aldılar.
- 6 Aralık 2004 İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü öğretim üyelerinden Prof.Dr.Ali ÜNAL tarafından "**Aşılama ve Budama Teknikleri**" konulu eğitim semineri verilmiştir.
- 20 Aralık 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Hububat'ta Yabancı Ot, Hastalık ve Zararlılar**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Zir.Yük.Müh.Filiz ERBAŞ (Yabancı Otlar), Zir.Yük.Müh.Filiz UÇAR (Hastalıklar) ve Z.iraat Mühendisi Erkan YILMAZ (zararlılar) yer aldılar.
- 11 Ocak 2005 tarihinde TZOB İzmir Ziraat Odası İşbirliği ile Köy Ziyareti ve Panel düzenlenmiştir. Panelde Urla Kaymakamı, İzmir ve Urla Ziraat Odası Başkanlarının yanısıra çok sayıda üretici katılmıştır. Panelde konuşmacı olarak; E.Ü.Ziraat Fakültesi Zootekni Bölümünden Prof.Dr.Asım KILIÇ, Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nden Dr.Özlem ALTINDIŞLI ve Dr.Bahriye HEPDURGUN ve Urla Ziraat Odası Başkanı Nurettin KILINÇ
- 17 Ocak 2005 tarihinde Hilton Oteli'nde, TÜV, Kalite Dünyası ve SKUD İşbirliği ile "**Kalite Sistemleri ve EUREPGAP Bilgilendirme Toplantısı**" yapılmıştır. Toplantı öncesi katılımcılara kokteyl ikramı gerçekleştirilmiştir.
- Oda Şubemizce basılan 2005 yılı ajandaları meslektaşlarımıza dağılmıştır.
- İzmir – Bergama, Eşme, Sivrihisar, Havran-Küçükdere Elele Hareketi'nin hemen her hafta düzenlenen periyodik toplantılarına Şube Yazman Üyemiz Vezaan KARABULUT ve sağlığı elverdiği ölçüde Yönetim Kurulu Yedek Üyemiz Sn.Çiğdem SOYTÜRK katılmışlardır.
- 7-10 Nisan 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Ziraat Mühendisliği Eğitiminde Avrupa ile Entegrasyon, Akreditasyon, Kalite Kontrol ve Değerlendirme konularında bir proje toplantısına katılmak üzere Almanya'nın Dresden şehrine gitmiştir.
- 18 Nisan 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Oda temsilcimiz Yrd.Doç.Dr.Raşit Gurbet tarafından organize edilen Öğrencilerle tanışma toplantısının ardından ve Şube Başkanımız "**Mesleğimizin Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir konferans vermiştir. Toplantının Su Ürünleri

Mühendisi meslektaşlarımızla ve öğrenci kardeşlerimizle dayanışma ve Oda Yönetiminde işbirliği yapılması konusunda çok faydalı sonuçları olmuştur.

HACCP VE EUREPGAP KURSLARIMIZ

- Oda Şubemizin Kalite Dünyası kuruluşu ile yapmış olduğu işbirliği çerçevesinde Oda Şubemizde meslektaşlarımızın eğitimi ve mesleki gelişimine yönelik olarak "ISO 9001-2000 Kalite Yönetim Sistemleri ve HACCP" kursları düzenledik. 35 saatlik kurslarımız 25 kişilik gruplar halinde gerçekleştirilmiştir. Hafta içi ve Hafta sonu olarak açılan kurslara gelen talep doğrultusunda ilk planda 4 grup oluşturulmuştur:
- A Grubu: 21-25 Şubat tarihleri arasında hafta içi;
- B Grubu: 26-27 Şubat – 5-6 Mart tarihlerinde hafta sonu;
- C Grubu: 12-13-19-20 Mart tarihleri arasında hafta sonu; ve
- D Grubu: 25-26 Mart - 2-3 Nisan tarihleri arasında hafta sonu grubu olarak düzenlenmiştir.
- E Grubu 1-2, 8-9 Ekim 2005 tarihlerinde hafta sonu;
- F Grubu 15-16, 22-23 Ekim 2005 tarihlerinde hafta sonu

İlimizde Görev Yapan Tarım Danışmanlarımız için HACCP Kursları;

4-5-6 Haziran tarihleri arasında ilimizde görev yapan Tarım Danışmanlarına Kalite Dünyası kuruluşunun işbirliği ile HACCP Kursu düzenledik.

Öğrenci Üyelerimiz için HACCP Kursları;

Yukarıda bildirilen kapsam ve içerikte 18 Haziran – 10 Temmuz tarihleri arasında 3 grup halinde toplam 80 Öğrenci Üyemize de HACCP Kursu verilmiştir.

Bu Kurslara toplam 10 grup halinde, 175 üyemiz ve 80 öğrenci üyemiz katılmıştır.

EUREPGAP Kurslarımız :

- Oda Şubemizin Kalite Dünyası kuruluşu ile yapmış olduğu işbirliği çerçevesinde Oda Şubemizde meslektaşlarımızın eğitimi ve mesleki gelişimine yönelik olarak;
- 16 ve 30 Nisan tarihleri arasında birer günlük 3 grup halinde,
- 12-13 Kasım 2005 tarihleri arasında 1 grup halinde,

"EUREPGAP" eğitim kursu düzenlenmiştir. Öncelikle HACCP Kursunu almış üyelerimizden isteyenlerin katıldığı, toplam 100 üyemize bu kurslar verilmiştir.

İNGİLİZCE KURSUMUZ

- İngiliz Öğretmen Sn.Jason Eyre tarafından 3 ay boyunca verilen ve yaklaşık 20 üyemizin katıldığı İngilizce Kolay Konuşma Kursumuzun dönem sonu kokteylini 30 Mayıs 2005 tarihinde Oda Şubemiz binamızda verdik.

IV. SOSYAL, KÜLTÜREL VE SPOR TİF ETKİNLİKLER

- 7 Ocak Çarşamba Akşamı İzmir Devlet Tiyatroları'nın "Lütfen Kızım Evlenir misiniz" isimli oyununda aileleriyle birlikte 200 meslektaşımızla birarada olduk.
- **Meslekte 50.Yılı**nı doldurmuş bulunan değerli meslektaşlarımıza Odamızın şükran plakelerini takdim ettik.

- 24 – 25 Ocak tarihlerinde Kuşadası Fantasia De Lux Hotel’de **Geleneksel Başak Balomuzu** gerçekleştirdik.
- 14 Şubat 2004 – İzmir Devlet Opera ve Balesi tarafından sergilenen “Aşk Şarkıları” gösterisinde, Şubemiz üyelerinin geniş bir katılımıyla, birlikte olduk.
- 26 Mart 2004 tarihinde, İzmir Devlet Tiyatroları’nın “Hoşgeldin Amerika” isimli oyununda aileleriyle birlikte 200 meslektaşımızla birarada olduk.
- 12 Nisan – 4 Mayıs 2004 tarihleri arasında, İzmir Tarımsal Kuruluşlar Arası İlkbahar Halı Saha Futbol Turnuvası düzenledik.
- 15 Nisan 2004 tarihinde 9 Eylül Üniversitesi DESEM Salonu’nda meslektaşımız Dr.Gülseren MUNGAN şefliğinde Oda Şubemiz Klasik Türk Müziği Korosu’nun Konseri gerçekleştirildi.
- 20 Nisan 2004 tarihinde Oda Şubemizde **“Geleneksel Emekliler Günü”**müzü tertip ettik. 200’ün üzerinde katılımı tüm büyüklerimizle coşku dolu ve dayanışma içerisinde keyifli bir gün geçirdik.
- 21 Nisan 2004 tarihinde E.Ü.Ziraat Fakültesi’nde Prof.Dr.Fevzi SEVGİCAN’ın emekliliği onuruna düzenlenen törende Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR bir konuşma yaptı.
- 30 Nisan 2004 tarihinde, İzmir Devlet Tiyatroları’nın Karşıyaka sahnesinde sergilenen “Socrates’in Son Gecesi” isimli tiyatro oyununda aileleriyle birlikte yaklaşık 200 meslektaşımızla birarada olduk.
- 13 Mayıs 2004 tarihinde, Oda Şubemizde bugüne kadar görev yapmış tüm Yönetim Kurulu üyeleri ve Başkanlarımıza yapmış olduğumuz davet sonucunda, gerçekleştirdiğimiz toplantıda kendilerine yapmakta olduğumuz çalışmalar hakkında bilgi verildi ve bundan sonraki çalışmalarımıza ışık tutacak önerileri dinlendi. Toplantı sonrasında verilen Kokteyl ile Dayanışma ve Kaynaşmanın güzel bir örneği sergilendi.
- 16 Mayıs 2004 Pazar günü, Aydın Şubemizin organizasyonunda İzmir-Aydın arasında Çamlık mevkiinde Uçurtma-Bahar Şenliğine katıldık. Şenlik sayesinde İzmir-Aydın dayanışmasına güzel bir örnek sergilendi ve aynı zamanda meslektaşlarımızın kaynaşmasına olanak sağlanmış oldu.
- 29-30 Mayıs tarihlerinde Kuşadası Onura Otel’de düzenlemiş olduğumuz geleneksel Bahar Balomuzuna katılım oldukça geniş oldu. Yaklaşık 200’ün üzerinde bir katılımın olduğu Balomuzda onur konuklarımız arasında Oda Genel Merkez Yönetim Kurulu Yazman Üyemiz Sn.Fatih TAŞDÖĞEN, İzmir Ziraat Odası Başkanı Sn.Sedat KÖSE ve Ege TV Ege’de Tarım program yapımcısı, sunucusu ve tarım dostu Sn.İsmail UĞURAL yer aldılar. Oldukça coşkulu ve eğlence dolu gecemizin meslektaşlarımız arasındaki sosyal dayanışmayı artırdığı inancı ve umudunu taşıyoruz.
- 20 Haziran 2004 tarihinde Odamız Muğla Şubesi Hizmet Ofisinin açılışına Şube Başkanı Ulughan KORKUT’un daveti üzerine Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve 2.Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ katıldılar. Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN ve çevre illerden katılan Aydın Şube Başkanı Galip ORHAN, Denizli Şube 2.Başkanı İbrahim GÜR ve diğer meslektaşlarımız ile Ege dayanışmasının güzel bir örneğini yaşadık.
- Kavacık Üzüm Şenliği - 18 Eylül 2004 - İzmir Konak İlçesi’ne bağlı Kavacık Köyü Üzüm Şenliği’ne katıldık. Şubemizce görevlendirilen Meslektaşımız Sn.Semra AYYAZ Bağ ve Üzüm Jürilerinde Değerli Katkıları Bulunmuştur.

- 20 Ekim 2004 tarihinde Yönetim Kurulu üyeleri olarak mesleğimizin duayenlerinden Dr.Atif ATİLLA'yı evinde ziyaret ederek mesleğimize ve ülkemiz tarımına yaptığı tüm değerli katkılarından dolayı teşekkür ettik.
- 6 Kasım 2004 tarihinde Oda Şubemizin görüşünü oluşturabilmek amacıyla Alliano kazı alanına ve Baraj gölü alanına Yönetim Kurulu olarak bir inceleme gezisi tertiplendi. Yapılan inceleme sonrasında Şube Yazmanımız Sn.Vezan KARABULUT tarafından bir rapor oluşturularak, Alliano Girişim grubuna iletildi.
- 19 Aralık 2004 tarihinde Oda Şubemiz Binası'nda Geniş Katılımlı Danışma Toplantısı düzenledik. Toplantıya, 21.Dönem Şube Delegelerimiz, İşyeri Temsilcileri, Asil ve Yedek Yönetim Kurulu üyeleri katıldılar. Şube yönetiminde geçmiş sorgulanarak geleceğe yönelik yapıcı görüşmeler gerçekleştirildi.
- 19 Aralık 2004 tarihinde Oda Şubemizde gerçekleştirilen Anma Toplantısı'nda **İ.Akın ÖZDEMİR'i ölüm yıldönümünde andık.** Bu amaçla Yönetim Kurulu Üyemiz Sn.Tevfik BETTEMİR tarafından hazırlanan anma bildirisi okundu.
- 27 Aralık 2004 tarihinde Van Önceki Dönem Şube Başkanlarından Tekin TURAN'ı mezarı başında andık.
- 10 Ocak 2005 günü başlayan "**Tarım Haftası**" kapsamında düzenlediğimiz etkinliklerde sosyal, kültürel ve sportif içerikli olanlar şöyle gerçekleştirilmiştir;
- 10 Ocak 2005 tarihinde **Meslekte 50.Yılı**nı Dolduran büyüklerimize Odamızın Şükran Plaketlerini takdim ettik.
- 12 Ocak 2005 tarihinde, E.Ü.Ziraat Fakültesi'nden 2003-2004 eğitim öğretim yılında Fakülte Birincisi, İkincisi ve Üçüncüsü olan genç meslektaşlarımıza teşvik amaçlı Reşit SÖNMEZ Başarı Ödülü verilmiş ve Şubemiz plaketleri Takdim edilmiştir.
- 12 Ocak 2005 tarihinde yaşadığımız kenti geçmişi ile daha yakından tanıyabilmek amacıyla Sn.Nedim ATİLLA'dan "**İzmir'de Tarihsel Kimliği Koruma**" konulu bir konferans APİKEMA - Ahmet Piriştina Kent Müzesi ve Arşivi (Eski İtfaiye Binası)'nde gerçekleştirilmiştir.
- 13 Ocak 2005 20:00: **Klasik Türk Müziği Konseri**; TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Klasik Türk Müziği Korosu; Yer: Karşıyaka Belediyesi Evlendirme Sarayı
- 14 Ocak 2005 12:00 : **Kurumlar Arası Masa Tenisi Turnuvası**; Yer : DSİ II.Bölge Müdürlüğü Kapalı Spor Salonu
- 15-16 Ocak 2005 tarihinde geleneksel **Başak Balomuzu** Majesty Adakule Otel, Kuşadası'nda gerçekleştirdik. Balomuzda meslekte 25 yılını doldurmuş bulunan meslektaşlarımıza Odamız Şükran Plaketlerini takdim ettik.
- 28 Ocak 2005 tarihinde Oda Şubemiz Sosyal İşler Komitesince İzmir Devlet Tiyatrosu'nun "Hadi Öldürsene Canikom" isimli oyununa bilet alarak 120 meslektaşımız ve aileleriyle birlikte olduk.
- 19 Şubat 2005 tarihinde Oda Şubemiz Sosyal İşler Komitesince İzmir Devlet Tiyatrosu'nda sergilenen Aziz Nesin'in bir oyunu; "Fermanlı Deli Hazretleri" isimli oyununa bilet alarak 120 meslektaşımız ve aileleriyle birlikte olduk.
- Sosyal İşler Komitemizin çalışması sonucunda, 8 Mart 2005 akşamı İzmir Devlet Opera ve Balesi'nde **Dünya Kadınlar Günü** anısına düzenlenen "Yaylı Çalgılar Beşlisi" grubunun Konseri'ne 150'ye yakın meslektaşımız ve aileleriyle birlikte katıldık.

- 25 Mart 2005 tarihinde Oda Şubemiz Sosyal Etkinlikler Komisyonunun çalışmasıyla İzmir Devlet Tiyatrosu'ndan alınan belirli sayıda bilet ile "Deli Dumrul" isimli oyununda 100'e yakın meslektaşımız ile birlikte olduk.
- 9 Nisan 2005 günü Oda Şubemiz Yönetim Kurulu Üyemiz Tefik BETTEMİR'in çabalarıyla, II.Başkanı Ferdan ÇİFTÇİ ve Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT'un katılımlarıyla ve Öğrenci Temsilcimiz Özgür UĞURTAY ve Yardımcısı Serkan CANPOLAT'ın organizasyonunda Dikili yöresine teknik gezi düzenlenmiştir. Gezi güzergahında Sakıpağa Süt Ürünleri Fabrikası'na, KFC Sebze ve Meyve İşleme Tesisleri'ne ve Agrobay Firması Seralarına gidilerek teknik bilgi alınmıştır. Öğrencilerimizin, sektörümüz hakkında bilgi sahibi olmanın yanısıra, Odamız ile ilişkilerinin ve dayanışmanın güçlendirilmesinde de önemli bir adım atılmış oldu.
- 20 Nisan 2005 tarihinde her yıl olduğu gibi bu yıl da Oda Şubemizce sürdürülen **Geleneksel Emekliler Günü** kutlaması ve kokteyli yapılmıştır. Kendimize her zaman örnek aldığımız, ülkemiz ve ilimiz tarımına büyük emekleri geçmiş bulunan değerli büyüklerimiz ile bir kez daha biraraya gelerek onların sorunları, Odamızdan talepleri ve Odamıza katkıları konularında sohbet ettik ve dayanışmanın güzel bir örneğini sergiledik.
- 2 Mayıs 2005 tarihinde İzmir Devlet Opera ve Balesi'nin "Kiss Me Kate" isimli müzikal oyununa Oda Şubemizce toplu bilet alınarak gidildi.
- Oda **Şubemiz Türk Halk Müziği Korosu** uzun bir çalışma evresi sonucunda ilk konserlerini 16 Mayıs 2005 tarihinde Karşıyaka Belediyesi Nikah Sarayı'nda vermişlerdir. Yoğun bir ilgi ve katılımın gerçekleştiği ve Zeybek gösterisi ile renklendirilen Koromuzu Şef Adil ARSLAN çalıştırmış ve yönetmiştir. Tüm Koristlerimize katkılarından dolayı teşekkür ediyoruz.
- 21 Mayıs 2005 tarihinde Oda Şubemiz Öğrenci Temsilcisi Özgür UĞURTAY ve Serkan CANPOLAT'ın organizasyonunda Salihli yöresine, Demirköprü Barajı'na ve Kurşunlu Kaplıcalarına 2 otobüs ile teknik ve turistik bir dayanışma gezisi düzenlenmiştir.
- 28-29 Mayıs 2005 tarihlerinde Oda Şubemiz **Geleneksel Bahar Balomuzu** gerçekleştirdik. Didim Klüp Tarhan Oteli'nde yapmış olduğumuz Balomuzaya ilgi 250'nün üzerinde meslektaşımızın katılımıyla her zaman olduğu gibi oldukça yoğun gerçekleşti.
- 3 Haziran 2005 tarihinde Oda **Şubemiz Klasik Türk Müziği Korosu** uzun bir çalışma evresi sonucunda Karşıyaka Belediyesi Nikah Sarayı'nda konser vermişlerdir.
- 25 Kasım 2005 tarihinde İzmir Devlet Tiyatrosu Konak Sahnesinde Necati CUMALI'nın yazdığı "Derya Gülü" isimli oyunda 100 dostumuzla birlikte olduk.

V. ÖĞRENCİ VE GENÇ MESLEKTAŞLARIMIZA YÖNELİK ETKİNLİKLERİMİZ

- 7 Ocak Çarşamba günü Ege Üniversitesi Gateway Öğrenci Topluluğu ile birlikte düzenlenen ve özellikle Ziraat Fakültemiz öğrencilerinin oldukça geniş bir katılımıyla gerçekleştirilen Forumda Başkanımız Şube Başkanımız Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Odamız faaliyetleri, ziraat mühendisliği mesleği ve yetkileri hakkında bilgiler aktarmıştır. Aynı etkinlikte Yaşar Gıda grubu Başkan Yardımcısı Sn.Zir.Yük.Müh.Hasan GİRENES'te özel sektörde mesleğimiz konulu bir sunuş yapmıştır. Ayrıca Ziraat Fakültesi Öğrenci Temsilcisi Faik VAROL da öğrencilerin bakışını ifade etmiştir.
- 14 Şubat günü İzmir ilimizde **1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü** projesi kapsamında başvuruda bulunan 285 meslektaşımıza ve kazanan 20

meslektaşımıza yapılan çağrı sonucunda İzmir Fuarı Özdemir Sabancı Toplantı Salonunda yapılan toplantıda projenin seçim ve uygulama aşamalarında karşılaşılan sorunlar tartışılmıştır.

- 3 Mayıs 2004 tarihinde E.Ü.Biyomühendislik Bölümü'nün E.Ü.Kültür Merkezi Möbte Anfisi'nde özellikle Biyomühendislik Bölümü öğrencilerine yönelik düzenlenen "**Biyomühendislik Günleri**"nde Şube Başkanımız "Ziraat Mühendisleri Odası ve Ziraat Mühendisliği Mesleği" konulu bir sunuş yaptı. Konuşmasında Biyomühendislik ile ortak alanları vurguladı.
- 8 Mayıs 2004 tarihinde Oda Şubemizce Ziraat Karantina Müdürlüğü'nün toplantı salonunda genç, girişimci ve işsiz meslektaşlarımız için düzenlenmiş olduğumuz "**Zirai Krediler**" konulu eğitim semineri'nde Ziraat Bankası'ndan meslektaşlarımız Sacit AKBAŞ ve Hikmet ŞENSABAH bilgi verdiler.
- 15 Mayıs 2004 Cumartesi günü, ilimizde görev yapan 135 Sorumlu Yönetici meslektaşımıza ve çeşitli kesimlerden ilgi duyan genç meslektaşlarımıza yapmış olduğumuz davet sonucunda sevgili meslektaşımız Zir.Yük.Müh.Yusuf VANGÖL'den "**Gıda Mevzuatı ve Sorumlu Yöneticilerin Sorumlulukları**" konulu bir Konferans düzenledik. Oldukça ilgi gören ve bilgilendirme fırsatı bulduğumuz ve İzmir Büyük Şehir Belediyesi Çetin Emeç Toplantı Salonu'nda yapılan toplantıya 50'nin üzerinde katılım oldu.
- 12 Haziran 2004 tarihinde İzmir ilimizde görev yapan **Tarım Gönüllüsü** Ziraat Mühendisi meslektaşlarımızla toplantı yaptık. Kendilerinin talepleri doğrultusunda ihtiyaç duydukları konularda kendilerine bilgi aktarabilmek üzere 2004 güz döneminde bir program çerçevesinde eğitim seminerlerinin düzenlenmesine karar verildi.
- **EUREPGAP Bilgilendirme Semineri** - 29 Eylül 2004 - Zirai Karantina Müdürlüğü toplantı salonunda özellikle genç meslektaşlarımız ve öğrencilerimize yönelik EUREPGAP, HACCP ve Gıda Güvenlik Standartları Konusunda Bilgilendirme Semineri Yapıldı.
- 7 Ekim 2004 tarihinde Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Bitki Koruma Bölümü'nden Prof.Dr.Esat PAHLIVAN'ın daveti ile 4.sınıf öğrencilerine Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR tarafından "**Ziraat Mühendisliği Mesleğinin Bugünkü Durumu, Geleceği, Yetkileri ve Ziraat Mühendisleri Odası'nın Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir ders vermiştir.
- 12 Ekim 2004 tarihinde E.Ü.Ziraat Fakültesi Mezuniyet Törenine Katıldık. Şube Başkanımız Açılış Konuşması Yaptı ve Genç Mezunlara Yönelik Şubemiz yayınlarını ve tanıtım broşürlerimizi sergilediğimiz bir stand kurduk.
- 13 Ekim 2004 tarihinde yapılan Ege Üniversitesi, Su Ürünleri Fakültesi Mezuniyet Töreni'ne Oda Şubemiz olarak katıldık ve açmış olduğumuz masada Odamızı tanıttık ve Tanıtım Broşürlerimizi dağıttık.
- 15 Ekim 2004 İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Toprak Bölümü öğretim üyelerinden Yrd.Doç.Dr.Bülent YAĞMUR tarafından "**Toprak Analizleri ve Gübre Tavsiyeleri**" konulu eğitim semineri verilmiştir.
- 22 Ekim 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Pamuk Hastalık ve Zararlıları**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Dr.Füsün TEZCAN, Dr.Mehmet Erhan GÖRE yer aldılar.
- 27 Ekim 2004 tarihinde Ege Üniversitesi, Ziraat Fakültesi, Zootekni Bölümü 4.sınıf öğrencilerine Prof.Dr.Ercan KIZILAY'ın "**Hayvancılık'ta Organizasyon**" dersi kapsamında yapmış olduğu davet ile Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay

SINDIR tarafından "**Ziraat Mühendisliği Mesleğinin Bugünkü Durumu, Geleceği, Yetkileri ve Ziraat Mühendisleri Odası'nın Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir ders verilmiştir.

- Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, 27-28 Ekim 2004 tarihleri arasında Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğrenci Topluluğu tarafından düzenlenen "1.Ulusal Ziraat Fakültesi Öğrencileri Kongresi"nde "**Ziraat Mühendisliği Mesleği Roller ve Sorumlulukları**" konulu bir sunum yapmıştır.
- 19 Kasım 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Kiraz Hastalık ve Zararlıları**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Dr.Mükerrem ÇELİKER ve Dr.Türkan KOÇLU yer aldılar.
- 6 Aralık 2004 İlimizde görev yapan **Tarım Gönüllüleri**'ne Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü öğretim üyelerinden Prof.Dr.Ali ÜNAL tarafından "Aşılama ve Budama Teknikleri" konulu eğitim semineri verilmiştir.
- 20 Aralık 2004 tarihinde İlimizde görev yapan Tarım Gönüllüleri'ne "**Hububat'ta Yabancı Ot, Hastalık ve Zararlılar**" konulu eğitim toplantısı yapıldı. Toplantıda eğitim veren meslektaşlarımız arasında Bornova Zirai Mücadele ve Araştırma Enstitüsü'nde görev yapan Zir.Yük.Müh.Filiz ERBAŞ (Yabancı Otlar), Zir.Yük.Müh.Filiz UÇAR (Hastalıklar) ve Z.iraat Mühendisi Erkan YILMAZ (zararlılar) yer aldılar.
- 12 Ocak 2005 13:30 : E.Ü.Ziraat Fakültesi Fakülte Birincisi, İkincisi ve Üçüncüsüne Reşit SÖNMEZ Başarı Ödülü ve Şubemiz plaketlerinin Takdimi, Yer : Oda Şube Binası
- 24 Ocak 2005 tarihinde İzmir İKK olarak, üniversitelerde Araştırma Görevlisi olarak görev yapan meslektaşlarımızın en son yaşanan özlük hakları ile ilgili sorunlarını gündeme taşımak ve çözüm yollarını görüşebilmek için Dokuz Eylül Üniversitesi Rektörü Sn.Prof.Dr.Emin ALICI'ya makamında ziyaret gerçekleştirilmiştir.
- Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğrencilerinin geçtiğimiz 2 aylık süre içerisinde Fakültede asılmış bulunan Öğrenci Üyeliği duyurusuna dayanarak Oda Şubemize yapmış oldukları üyelik başvuruları sonucunda 10 Mart 2005 Pazartesi günü Oda Şubemizde Öğrenci Temsilciliği seçimi yapılmıştır. Seçim sonucuna göre, en çok oyu eşit olarak alan Özgür UĞURTAY ile Jülide ÇELİK arasında yapılan kura sonucunda Özgür kardeşimiz Öğrenci Temsilcisi olarak seçilmiştir. Öğrenci Temsilcisi Yardımcılığına ise yine seçimle Serkan CANPOLAT kardeşimiz getirilmiştir.
- 21 Mart 2005 tarihinde Oda Şubemizde Öğrenci Temsilciliği göreve geldikten sonraki ilk Toplantılarını yapmışlardır.
- 28 Mart 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Fizik Topluluğu'nca düzenlenen Fizik Günleri haftası kapsamında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Fen Fakültesi Konferans Salonu'nda "**Genetiği Değiştirilmiş Tarımsal Ürünler ve Toplumsal Yansımaları**" konulu bir konferans vermiştir.
- 7-10 Nisan 2005 tarihleri arasında Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, **Ziraat Mühendisliği Eğitiminde Avrupa ile Entegrasyon, Akreditasyon, Kalite Kontrol ve Değerlendirme** konularında bir proje toplantısına katılmak üzere Almanya'nın Dresden şehrine gitmiştir.
- 9 Nisan 2005 günü Oda Şubemiz Yönetim Kurulu Üyemiz Tevfik BETTEMİR'in çabalarıyla, II.Başkanı Ferdan ÇİFTÇİ ve Yazman Üyemiz Vezan KARABULUT'un katılımlarıyla ve Öğrenci Temsilcimiz Özgür UĞURTAY ve Yardımcısı Serkan CANPOLAT'ın organizasyonunda Dikili yöresine teknik gezi düzenlenmiştir. Gezi

güzergahında Sakıpağa Süt Ürünleri Fabrikası'na, KFC Sebze ve Meyve İşleme Tesisleri'ne ve Agrobay Firması Seralarına gidilerek teknik bilgi alınmıştır. Öğrencilerimizin, sektörümüz hakkında bilgi sahibi olmanın yanı sıra, Odamız ile ilişkilerinin ve dayanışmanın güçlendirilmesinde de önemli bir adım atılmış oldu.

- 18 Nisan 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Oda temsilcimiz Sn.Yrd.Doç.Dr.Raşit Gurbet tarafından organize edilen öğrencilerle tanışma toplantısının ardından ve Şube Başkanımız **"Mesleğimizin Roller ve Sorumlulukları"** konulu bir konferans vermiştir. Toplantının Su Ürünleri Mühendisi meslektaşlarımızla ve öğrenci kardeşlerimizle dayanışma ve Oda Yönetiminde işbirliği yapılması konusunda çok faydalı sonuçları olmuştur.
- 21 Mayıs 2005 tarihinde Oda Şubemiz Öğrenci Temsilcisi Özgür UĞURTAY ve Serkan CANPOLAT'ın organizasyonunda Salihli yöresine, Demirköprü Barajı'na ve Kurşunlu Kaplıcalarına 2 otobüs ile teknik ve turistik bir dayanışma gezisi düzenlenmiştir.
- 24 Mayıs 2005 tarihinde Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü tarafından öğrencilere ve genç mezunlara yönelik olarak düzenlenmiş bulunan **"Standardizasyon, Akreditasyon ve İyi Yönetim Uygulamaları"** konulu Sempozyumun **"Gıda Güvenliği Standartları ve Sektörden Uygulamalar"** konulu oturumunu Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR yönetmiştir.
- 4-5-6 Haziran tarihleri arasında ilimizde görev yapan Tarım Danışmanlarına Kalite Dünyası kuruluşu ile işbirliği ile **HACCP Kursu** düzenledik.
- İzmir ilimizde örgütlenen ve tüm Odaların Öğrenci temsilcilerinden oluşan TMMOB Genç Koordinasyon Kurulu toplantısı 1 Temmuz 2005 tarihinde Oda Şubemizde gerçekleştirilmiştir.
- Kalite Dünyası firması ile yaptığımız işbirliği protokolü çerçevesinde "Toplam Kalite Yönetimi" kapsamında **"ISO 9001-14001 ve OHSAS"** ve bunu takiben **"Kritik Kontrol Noktalarında Tehlike Analizi (HACCP)"** bilgilerini içeren Kurs; 18 Haziran – 10 Temmuz tarihleri arasında da 3 grup halinde toplam 80 Öğrenci Üyemize verilmiştir.
- **EUREPGAP Kurslarımız** : Oda Şubemizde 16 Nisan – 30 Nisan tarihleri arasında öncelikle HACCP Kursunu almış üyelerimizden isteyenlerin katıldığı, toplam 72 üyemize 3 grup halinde EUREPGAP Kursu verilmiştir. Kurslarımız Kalite Dünyası ile yapılmış bulunan işbirliği protokolü çerçevesinde ve oldukça indirimli bir ücret üzerinden uygulanmıştır.
- 11 Ekim 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi Mezuniyet Töreni'nde Şube Başkanımız Genç Meslektaşlarımıza yönelik bir açılış konuşması yapmış ve mesleğimizin geleceği ve meslektaşlarımızın aidiyet duygusunu yükseltmeye yönelik bir konuşma yapmıştır.
- 18 Ekim 2005 tarihinde E.Ü.Ziraat Fakültesi Feyzi Önder salonunda Oda Şubemiz Öğrenci Temsilciliği tarafından düzenlenmesi planlanan **"Gıdanın Geleceği"** film gösterimi 17 Ekim günü ilimizde meydana gelen şiddetli bir deprem ve arkasından ilan edilen resmi tatil nedeniyle ileri bir tarihe ertelenmiştir.
- 27 Ekim 2005 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi'ndeki Ziraat Cafe'de öğrenci üyelerle bir açık hava toplantısı yapmış ve Öğrenci Temsilciliğinin sorun ve önerilerini dinlemiştir. Toplantı sonucunda Öğrenci Temsilciliği gelecek programlarını şekillendirmişlerdir.
- 7 Kasım 2005 tarihinde Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Mezuniyet Töreni'ne Şube Başkanımız katılmış ve Döneminde başarılı bazı öğrencilere diplomalarını vermiştir.

- 25 Kasım 2005 tarihinde Oda Genel Merkezimiz tarafından Ankara’da düzenlenen **1.Öğrenci Kurultayı**’na İzmir’den Ege Üniversitesi Ziraat Fakültesi’nden Öğrenci Temsilciliğimiz adına Başkan, Yardımcısı ve 3 öğrenci ile birlikte Şube Başkanımız katılmışlardır. Ayrıca yine Oda Şubemizin organizasyonu ile Su Ürünleri Fakültemizden Yrd.Doç.Dr.Raşit GURBET ve 5 öğrenci kardeşimizin katılımıyla toplam 12 kişi olarak Kurultay’a katıldık. Kurultay’da EÜZF adına Öğrenci Temsilcimiz **“Ege Tarımı ve İyi Tarım Uygulamaları”** konulu bir konuşma yapmıştır. Su Ürünleri Fakültemizden de bir öğrenci kardeşimiz **“Ege Denizi Balıkçılığı ve Sorunları”** konu başlıklı birer sunum yapmışlardır. Kurultay’da gerek Şube Başkanımız gerekse Yrd.Doç.Dr.Raşit GURBET oturum başkanlığı yapmışlardır.

VI. TMMOB İL KOORDİNASYON KURULU’NDA ODAMIZ

- 8 Ocak Perşembe günü altın madeni işletmesi gündeme gelen ve ayrıca iki yanı iki ayrı içme suyu baraj havzasına (Tahtalı ve Çamlı) giren Efemçukuru köyüne tarımla ilgili sorunlarını dinlemek öneriler götürmek ve organik tarım hakkında bilgi aktarmak amacıyla “Köy Ziyareti” düzenlenmiştir.
- 18 Şubat günü TMMOB İl Koordinasyon Kurulu olarak Kamu Yönetimi Temel Kanun Tasarısı ile ilgili görüşlerimizi Basın açıklamasıyla kamuoyunun bilgisine aktardık ve arkasından İzmir Milletvekillerine fakslar gönderildi.
- Yerel Seçimler öncesi Oda Şubemizin “Nasıl Bir İzmir İstiyoruz ?” konulu bildirisini Oda Şubemiz II.Başkanı Ferdan ÇİFTÇİ tarafından kaleme alınarak İzmir Meslek Odaları Platformu’na iletilmiş ve sonuç olarak “Çağdaş, Planlı, Sağlıklı, Güvenli Bir İzmir için Görüş ve Öneriler” konulu kitapçık hazırlanarak kamuoyuna, Belediye Başkan adaylarına ve Basına dağıtılmıştır.
- 6 Nisan 2004 tarihinde Efem Çukuru’nda CNN Türk televizyon kanalıyla giderek çekimlere katıldık ve Oda görüşlerimizi aktardık.
- 30 Nisan 2004 tarihinde, EMO’da Şube Başkanımızın da katılımıyla, Konak Köprülü Kavşağı ile ilgili olarak TMMOB İKK Basın Açıklamasında bulunuldu.
- TMMOB’nin 50.Yıl Kutlama Etkinlikleri kapsamında; 18 Ekim 2004 tarihinde İKK tarafından yapılan Basın açıklamasına katıldık, aynı gün saat 13:00’te “TMMOB 50.Yıl Yürüyüşü”ne katıldık, 14:00’te Cumhuriyet meydanında Atatürk Anıtı’na Çelenk koyduk. 19 Ekim 2004 günü aynı kapsamda İzmir Valisi Yusuf Ziya GÖKSU ve İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sn.Aziz KOCAOĞLU ziyaret edildi. 20 Ekim 2004 tarihinde ise Prof.Dr.Reşit SÖNMEZ, Meslek Öyküleri konulu Panele Oda Şubemiz adına katılarak mesleki deneyimlerini TMMOB üyelerimizle paylaştı.
- 24 Ocak 2005 tarihinde İzmir İKK olarak, üniversitelerde Araştırma Görevlisi olarak görev yapan meslektaşlarımızın en son yaşanan özlük hakları ile ilgili sorunlarını gündeme taşımak ve çözüm yollarını görüşebilmek için Dokuz Eylül Üniversitesi Rektörü Sn.Prof.Dr.Emin ALICI’ya makamında ziyaret gerçekleştirilmiştir.
- Oda Şubemiz TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu’na götürdüğü öneri doğrultusunda 17 Nisan Köy Enstitüleri Günü’nü Anma Etkinlikleri komisyonu oluşturulmuş ve Şubemiz komisyon sekreterliğini üstlenmiştir.
- 22 Mart Dünya Su Günü dolayısıyla bir Basın Bildirisi yayınladık. Aynı gün TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu adına Kimya Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası, Jeofizik Mühendisleri Odası, Çevre Mühendisleri Odası ve Odamızın katılımıyla oluşturulan komisyonun bir etkinliği olarak “Kemalpaşa Yöresi Su Kaynakları Sorunlar, Görüşler” konu başlıklı bir Panel düzenlenmiştir. Panele Oda Şubemizi temsilen Sn.Ahmet TOMAR katılmışlardır.

- 15 Nisan 2005 tarihinde Köy Enstitülerinin Kuruluşunun 65.yıldönümü nedeniyle, Oda Şubemizin TMMOB İKK'ya taşıyarak gündeme aldırılmış olduğu ve sekreteryasını yürüttüğü "65.Yıldönümünde Köy Enstitüleri" konulu bir panel düzenlenmiştir. Panel başkanlığı'nı TMMOB İl Koordinasyon Kurulu adına Şube başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR'ın yaptığı panelde, panelistler arasında Prof.Dr.Kemal KOCABAŞ (Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği Başkanı), Varlık ÖZMENEK (Gazeteci—Yazar), Yrd.Doç.Dr.Oktay GÖKDEMİR (DEÜ Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü) yer almıştır.
- 25 Nisan 2005 tarihinde İnşaat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nce düzenlenen "Türkiye'de Özelleştirme Politikaları" konulu panelde panelist olarak katılan Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR "Özelleştirme ve Tarım" konulu bir sunuş yapmıştır. Diğer panelistler arasında CHP İzmir Milletvekili Prof.Dr.Oğuz OYAN, AKP İzmir Milletvekili İsmail KATMERCİ, Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şube Başkanı Musa ÇEÇEN yer almışlardır. Panel sonrasında panelistlere plaket verilmiştir.
- 26 Nisan 2005 tarihinde İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Sn.Aziz KOCAOĞLU'nun daveti üzerine ilimizde yer alan TMMOB'ye bağlı diğer tüm Oda Şube Başkanlarının da katıldığı bir toplantı yapılmıştır. Toplantıda ilimiz sorunları ve mesleki bakışımız ifade edilmiştir. Ayrıca, Sn.Kocaoğlu'na Oda Şubemizin Büyükşehir Belediye Yasası hakkındaki görüşlerimiz bir dosya halinde iletilmiştir.
- 28 Nisan 2005 tarihinde İzmir İl Genel Meclisi'nin Zeytincilikve Ağaçlandırma Komisyonu'nun daveti üzerine Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, İzmir'de ve ülkemizde zeytincilik ve bunun yanısıra son günlerde medya tarafından gündeme getirilen zeytin baba adı altında hayırsever olduğu öne sürülen bir şahsın satın almak çabasında olduğu 37800 dekar hazine arazisinin satışı ile ilgili Oda Şubemizin ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulu'nun görüşlerini dile getirmiştir.
- 27 Mayıs 2005 tarihinde Şube Başkanımız İzmir TV'de Sn.İsmail BÜGE tarafından yönetilen "Dar Geçit" programında Zeytincilik konusunda ve Zeytin Baba tartışmalarına yönelik Oda Şubemiz ve TMMOB İl Koordinasyon Kurulumuzun görüşlerini aktarmıştır.
- 5 Haziran Dünya Çevre Günü etkinlikleri kapsamında 9 Haziran günü İzmir Büyükşehir Belediyesi Çetin Emec Toplantı Salonu'nda
- TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu adına sekreteryasını Çevre Mühendisleri Odası İzmir Şubesinin yürüttüğü "AB Sürecinde Çevre, Sanayileşme, Kentleşme ve Tarım" konulu paneli Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR yönetmiş ve AB ve Türkiye Tarımı konulu bir sunum yapmıştır. Diğer panelistler arasında; TMMOB Çevre Mühendisleri Odası İzmir Şubesi adına Çevre Y.Müh. E.Helil İNAY KINAY, TMMOB Peyzaj Mimarları Odası İzmir Bölge Şubesi adına Barış KARA, TMMOB Şehir Plancıları Odası İzmir Şube Başkanı Ahmet Tuncay KARAÇORLU ve TMMOB Makine Mühendisleri Odası İzmir Şubesi adına Abdullah AYDEMİR yer almıştır.
- İzmir ilimizde örgütlenen ve tüm Odaların Öğrenci temsilcilerinden oluşan TMMOB Genç Koordinasyon Kurulu toplantısı 1 Temmuz 2005 tarihinde Oda Şubemizde gerçekleştirilmiştir.
- 14 Temmuz 2005 tarihinde İnciraltı'nda tarım alanları üzerinde gündeme gelen yüksek yoğunlukta imar baskısına karşı Oda Şubemizin hazırlayarak Basına gönderdiği bildiri çeşitli ulusal ve yerel basın yayın organlarında geniş yer aldı. Ayrıca TMMOB İl Koordinasyon Kurulu bünyesinde Oda Şubemiz sekreterliğinde oluşturulan Komisyonun hazırlanmış olduğu "TMMOB İnciraltı'nda Çevresel ve Tarımsal Değerlerin Korunmasından Yanadır" konu başlıklı bildiri metni de bir

Basın Toplantısı ile kamuoyu ile paylaşılmıştır.

- TMMOB İl Koordinasyon Kurulumu temsilen İzmir Valiliği İnsan Hakları İl Kurulu'na seçilen Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, ilk Kurul toplantısına 25 Ağustos 2005 tarihinde katılmıştır. Toplantı sonucunda Kurul bünyesinde oluşturulan "Cezaevleri ve Gözaltı Birimleri Çalışma Grubu'na Tabip Odası ve İzmir Barosu dışında TMMOB yetkilisinin de katılması kararlaştırılmıştır.
- Kimya Mühendisleri Odası Ege Bölge Şubesi'nin başkanlığında ve Oda Şubemizin de organizasyonda yer aldığı Zeytin ve Zeytinyağı Sempozyumu çalışmalarına Şubemiz adına II.Başkanımız Ferdan ÇİFTÇİ katılmaktadır.
- 31 Ağustos 2005 TMMOB Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası tarafından Dikili'de düzenlenen Yaz Kampı toplantıya Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR ve Öğrenci Temsilcimiz Özgür UĞURTAY katılmışlardır.
- 8 Ekim TMMOB Mitingi hakkında Kamuoyunu Bilgilendirmek ve meslektaşlarımızı mitinge davet amacıyla TMMOB İKK olarak bir Basın Toplantısı gerçekleştirdik.
- 19 Ekim 2005 tarihinde CHP İl Başkanı Sn.Selçuk AYHAN ve CHP İzmir Milletvekili Erdal KARADEMİR, TMMOB İl Koordinasyon Kurulumuzu Ziyaret Etti.
- TMMOB Mühendislik Mimarlık Haftası dolayısıyla düzenlenen "3 Ekim Sonrasında Mühendislik Mimarlık Hizmetleri" konulu etkinlikte Şube Başkanımız "AB Müzakere Sürecinde Türk Tarımı" konulu bir sunum yapmıştır.

VII. BASINDA ODAMIZ

a. BASIN TOPLANTILARI ve BASIN BİLDİRİLERİ

- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi 21. Olağan Genel Kurulu Sonuç Bildirgesi
- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi, 10 Ocak 2004, Tarım Öğretiminin 158.Yılı Kutlama Etkinlikleri Dolayısıyla Basın Bildirisi
- "Tarımda Kalite Hareketi" Kuruldu.
- Nasıl Bir İzmir İstiyoruz
- 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde Kadınlarımıza...
- 22 Mart Dünya Su Günü
- Köy Enstitüleri (1940-1954) "Karanlıklardan Aydınlığa" Çıkış Modeli
- 14 Mayıs - Dünya Çiftçiler Günü
- 21 Mayıs Dünya Süt Günü
- Basın Bildirisi (15 Haziran 2004) Kamuoyuna Duyurulur İzmir Büyükşehir Belediye Başkanımız Sn.Ahmet Piriştina'yı Kaybetmiş Olmanın Derin Üzüntüsü İçerisindeyiz.
- Küçülen Tarım İle Ekonomik Kalkınma Mümkün Mü?(Yoksa Tarımımız Küçülmüyor Da Çöküyor Mu?)
- İzmir'e Temiz, Yerli, Yenilenebilir Ve Sürdürülebilir Jeotermal Enerji Seçeneğinin Kamu Yararı Esas Alınarak Sunulması Zorunludur
- Ziraat Mühendisliği "Mühendislik Değerlendirme Kurulu"nda Temsil Edilmelidir !

- Tarım Kanunu Tasarısı Üzerine İzmir Şubemizin Görüşleri
- 18 Ekim 2004 Türk Mühendis Ve Mimar Odaları Birliği 50 Yaşında
- Basın Duyurusu (8 Ekim 2004) Canavar Domates İzmir'de
- Alliano Kültürel Mirastır Sular Altında Bırakılamaz
- 10 Ocak 2005 Tarım Öğretiminin 159.Yıldönümü Tmmob Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Basın Bildirisi
- 22 Mart Dünya Su Günü Basın Bildirisi (2005)
- Sahte Ve Kaçak Sigara Da Öldürür
- Ziraat Mühendisleri Zeytincilik Sektörümüzün Gelişiminin Her Zaman Yanında Ancak Tarım Alanlarının Rant Amaçlı Değerlendirme Girişimlerinin Karşısındadır.
- TMMOB, Zeytinciliğe Değil Kamusal Değerlerin Rant Amaçlı Ayrıcalıklı Devrine Karşıdır 6 Nisan 2005
- Büyükşehir Belediyesi Kanunu Ve Tarım
- 21 Mayıs Dünya Süt Günü Basın Bildirisi
- İnciraltı'nda Ağaç Kıymına Ve Rant Amaçlı İmar Planlaması Çalışmalarına Son Verilmelidir
- TMMOB, İnciraltı'nda Çevresel Ve Tarımsal Değerlerin Korunmasından Yanadır 05 Temmuz 2005
- Telekom Ulusal Değerimizdir Özelleştirilemez

RADYO KONUŞMALARI

- 29 Ağustos 2005 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, saat 13:15-14:00 arasında TRT Radyo 1 kanalında sunuculuğunu Sn.Nedim SAĞIOĞLU'nun yaptığı programda "Kuraklık, Su Sorunu ve Klüresel Isınma" konularında Canlı Yayın konuğu olmuştur.
- 5 Eylül 2005 tarihinde Şube Başkanımız Prof.Dr.Kamil Okyay SINDIR, saat 13:15-14:00 arasında TRT Radyo 1 kanalında sunuculuğunu Sn.Nedim SAĞIOĞLU'nun yaptığı programda "Tarım Alanlarının Tarım Dışı Amaçla Kullanımı ve Bunun Yarattığı Sorunlar" konusunda Canlı Yayın konuğu olmuştur.

YAZILI BASINDA ODA ŞUBEMİZ

- Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yönetim Kurulu'nu Belirledi - 17 Aralık 2003 - Dünya
- Ziraatçılar Genel Kurulda Yönetimi Değiştirdi - 18 Aralık 2003 - Zaman
- ZMO'da Görev Dağılımı - 21 Aralık 2003 - Cumhuriyet
- İZSEV'in Prof.Dr.Reşit SÖNMEZ'e Ödül Töreninde Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi Yanlız Bırakmadı - 28 Şubat 2004 - Hürriyet Ege
- 1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü Projesine Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nin Eleştirisi Üzerine - 06 Nisan 2004 - Akşam Ege
- Gıda Terörü Son Bulacak - Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesinin de Girişimleriyle "İzmir Gıda Platformu" oluşturuldu - 21 Nisan 2004 - Milliyet Ege

- TMMOB İl Koordinasyon Kurulu'ndan Konak KöprülÜ Kavşak Projesine Tepki Basın Toplantısı - 01 Mayıs 2004 - Evrensel
- Köy Enstitülerinin 64.Kuruluş Yıldönümünde Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesi'nin Basın Bildirisinden - 02 Mayıs 2004 - İzmir'de 7 Gün
- 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü Dolayısıyla İzmir Ziraat Odası ile Ortak Basın Açıklaması - 14 Mayıs_2004 - Akşam Ege
- Pazaryerleri ile ilgili Oda Şubemiz Görüşleri Geniş Yankı Uyandırdı - Her Pazara Bir Ziraat Mühendisi - 18 Mayıs 2004 - Akşam Ege
- Gıda Terörü'ne Yönelik Şube Başkanımızın Bir Deneyimi - 19 Mayıs 2004 - Akşam Ege
- 21 Mayıs Dünya Süt Günü Dolayısıyla Düzenlemiş Olduğumuz Panel - Süt Üreticisi Örgütlü Değil - 22 Mayıs 2004 - Haber Ekspres
- Kalem - Ege Üniversitesi
- "AB İlerleme Raporu Işığında Türkiye Tarımının Geleceği" Konferansı
- Eylül - 2004
- Tarımımız Küçülüyor mu Yoksa Çöküyor mu ? Eylül 2004 - Cine Tarım Dergisi
- Tarımda Kalite Hareketinin Kuruluşu 09 Ekim 2004 - Milliyet Ege
- Canavar Domates Turu İzmir'de 10 Ekim 2004 - Gazetem Ege
- Canavar Domates Turu İzmir'de 10 Ekim 2004 - Cumhuriyet
- Canavar Domates Turu İzmir'de 12 Ekim 2004 - Akşam Ege
- Tarım Kriterleri Baş Ağıtacak 18 Ekim 2004 - Gözlem
- Tarımda Kalite Hareketi Kuruldu 11 Kasım 2004 - Dünya - Egede Tarım Gıda ve Hayvancılık
- "AB İlerleme Raporu Işığında Türkiye Tarımının Geleceği" Konferansı 21 Kasım 2004 - Gazetem Ege
- 10 Ocak Tarım Bayramı'nda İlk Gün - 11 Ocak 2005 - Dünya
- Tarım Haftası Etkinliklerimiz Hakkında Bir Yazı - 10 Ocak 2005 - Dünya
- Genetikteki Gelişmeler ve Toplumsal Yansımaları konulu Panel'de Şube Başkanımız Panelistti - 17 Ocak 2005 - Kalem / Ege Üniversitesi
- Toprak Gazetesinin İlk Sayısında Şube Başkanımız KöşedeYdi -Şubat 2005 - Toprak
- Toprak Gazetesi Kuruluşu Dolayısıyla Düzenlenen Panel'de Şube Başkanımız Konferans Verdi - Şubat 2005 - Toprak
- 10 Ocak Etkinliklerimiz - Şubat 2005 - Toprak
- GDO Konulu Konferansımız Makina Mühendisleri Odası Yayın Organında - Şubat 2005 - MMO Bülten
- Meslektaşımız Özkan AKGÜN Köşesinde Şube Başkanımızın Ödemişte Yapacağı GDO Konulu Konferansa Çağrı Yaptı - 07 Şubat 2005 - Küçükmenderes Ticaret
- Ödemişte GDO Konulu Konferansa Çağrı - 24 Şubat 2005 - Küçükmenderes Ticaret

- Meslektaşımız Özkan AKGÜN Köşesinde Şube Başkanımızın Ödemişte Yapacağı GDO Konulu Konferansına Çağrı Yaptı – 28 Şubat 2005 – Küçükmenderes Ticaret
- Ödemişte GDO Konulu Konferans – 02 Mart 2005 – Küçükmenderes Ticaret
- Ödemişte Yapacağı GDO Konulu Konferansına Çağrı Yaptı – 28 Şubat 2005 – Küçükmenderes Ticaret
- 8 Mart Dünya Kadınlar Günü Etkinliği – 11 Mart 2005 – Milliyet Ege
- Şube Başkanımız Tarımda İlaç Kullanımında Sorunları Aktardı – 26 Mart 2005 – Egede Sekizinci Gün
- Şube Başkanımız Tarımda İlaç Kullanımında Sorunları Aktardı – 26 Mart 2005 – Egede Sekizinci Gün
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Basın Bildirisi – 5 Nisan 2005 Hürriyet
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Basın Bildirisi - 5 Nisan 2005 - Haber Ekspres
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Basın Bildirisi - 5 Nisan 2005 – Zaman
- Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı – Tütün Ekspertleri Derneği Dergisi – Sayı 69
- Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı – 6 Nisan 2005 – Milliyet Ege
- Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı – 6 Nisan 2005 – Haber Ekspres
- Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı – 6 Nisan 2005 – Milliyet Ege
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Basın Bildirisi - 6 Nisan 2005 – BirGün
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Haber Ekspres
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Gazetem Ege
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – YeniGün
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Gazetem Ege
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Cumhuriyet
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – YeniGün
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Haber Ekspres
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Hürriyet
- Zeytinbaba Rantına Karşı Oda Şubemizin Önderliğinde TMMOB İKK Basın Bildirisi – 7 Nisan 2005 – Zaman
- Şube Başkanımızdan "Ortak Makina Kullanımı" – 12 Nisan 2005 – Cumhuriyet, Tarım ve Hayvancılık
- Zeytinbaba – 26 Nisan 2005 – Milliyet Ege

- Ege Bölgesi'nde Kuraklık hakkında Şube Saymanımız Göksel Geçgel'in Yazısı Basına Yansıdı – 23 Mayıs 2005 – BirGün
- 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü Dolayısıyla Dikili'deki Konferans – 25 Mayıs 2005 - Dikili Haber
- Oda Şubemiz Türk Halk Müziği Koromuzun ilk Konseri Basında – 29 Mayıs 2005 – Hürriyet
- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı – 10 Haziran 2005 - BirGün
- İzmir – Bergama Elele Hareketi olarak Uşak Eşme'ye Gittik – 25 Haziran 2005 – Evrensel
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 25 Haziran 2005 – Gazetem Ege
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 25 Haziran 2005 – Gazetem Ege
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 25 Haziran 2005 – YeniGün
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 25 Haziran 2005 – Milliyet Ege
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 25 Haziran 2005 – Hürriyet
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 25 Haziran 2005 – Haber Ekspres
- Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar – 27 Haziran 2005 - Dünya
- Hormonlu Çilek Skandalı – 30 Haziran 2005 - Cumhuriyet
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 1 Temmuz 2005 –BirGün Ege
- Oda Şubemizin İnciraltı Hakkındaki Görüşleri Basında - 9 Temmuz 2005 – Evrensel
- TMMOB İKK : İnciraltı'nı İmar Rantına Teslim Etmeyiz - 15 Temmuz 2005 - YeniGün
- TMMOB İKK : İnciraltı'nı İmar Rantına Teslim Etmeyiz - 15 Temmuz 2005 – Haber Ekspres
- TMMOB İKK : İnciraltı'nı İmar Rantına Teslim Etmeyiz - 15 Temmuz 2005 – Gazetem Ege
- TMMOB İKK : İnciraltı'nı İmar Rantına Teslim Etmeyiz - 15 Temmuz 2005 – Gazetem Ege
- TMMOB İKK : İnciraltı'nı İmar Rantına Teslim Etmeyiz - 15 Temmuz 2005 – Cumhuriyet Ege
- TMMOB İKK : İnciraltı'nı İmar Rantına Teslim Etmeyiz - 15 Temmuz 2005 – Evrensel
- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı –10 Ağustos 2005 – BirGün

- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı –10 Ağustos 2005 - Cumhuriyet
- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı –10 Ağustos 2005 – Gazetem Ege
- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı –10 Ağustos 2005 – Haber Ekspres
- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı –17 Ağustos 2005 - BirGün
- İzmir – Bergama Elele Hareketi Eyleminde Oda Şubemiz de Vardı –17 Ağustos 2005 – Cumhuriyet
- Oda Şubemizin Tarımsal Destekler Konusundaki Görüşleri Basında – 16 Ağustos 2005 - Dünya
- Büyükşehir Belediye Yasası Hakkındaki Görüşlerimiz Basında – 19 Ağustos 2005 - Konuk Yazar – BirGün
- Zeytinyağı Komisyonunda Neden İzmir, E.Ü.Ziraat Fakültesi, ZMO, TZOB yok ? - 22 Ağustos 2005 – Milliyet Ege
- İyi Tarım Uygulamaları Kursu Açılışındaydık – Eylül 2005 – Kalem/Ege Üniversitesi
- Organik Tarım – 19 Ekim 2005 – Hürriyet Ege

GÖRSEL BASINDA ODAMIZ

- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım, Sunucu : İsmail UĞURAL. Konu : Ziraat Mühendisleri Odası İzmir Şubesinde Yeni Dönem Tarih : 18 Aralık 2003
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Ziraat Mühendisi Kimdir Ne Yapar ? Tarih : 12 Mart 2004
- İzmir TV – Ana Haber. Konu : 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü. Tarih : 14 Mayıs 2004
- Ege TV – Ana Haber. Konu : 14 Mayıs Dünya Çiftçiler Günü. Tarih : 14 Mayıs 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Gıda Güvenliği ve Biyoteknolojik Ürünler. Tarih : 18 Haziran 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Ege’de Tarım. Tarih : 14 Temmuz 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Ödemiş’te Çiftçi Toplantısı. Tarih : 18 Ağustos 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Tarımsal Mekanizasyon. Tarih : 9 Eylül 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL. Konu : Tarımda Kalite Hareketi. Tarih : 22 Eylül 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL. Konu : Tarımda Kalite ve İyi Tarım Uygulamaları. Tarih : 8 Ekim 2004
- EgeTV – Ana Haber. Konu : AB ve Türk Tarımı. Tarih : 19 Kasım 2004
- Sky TV – Ana Haber. Konu : AB ve Türk Tarımı. Tarih : 19 Kasım 2004
- İzmir TV– Ana Haber. Konu : AB ve Türk Tarımı. Tarih : 19 Kasım 2004

- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Tarımda İlaç Hormon ve GDO. Tarih : 14 Aralık 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Tarım Sektörünün Geleceği. Tarih : 30 Kasım 2004
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL. Konu : Tarım Haftası Başlıyor. Tarih : 3 Ocak 2005
- EgeTV– Ana Haber. Konu : Tarım Haftası. Tarih : 10 Ocak 2005
- Sky TV – Haber Aktif. Sunucu : Oya ÇALIŞKAN. Konu : Türkiye Gündemindeki Gelişmeler ve Tarım. Tarih : 11 Ocak 2005
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL. Konu : Tarımda Bilim ve Teknoloji. Tarih : 18 Şubat 2005
- İzmir TV – Dar Geçit. Konu : Türkiye Tarımı Nereye Gidiyor ?. Tarih : 4 Mart 2005
- SkyTV – Ana Haber. Konu : Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı. Tarih : 4 Nisan 2005
- EgeTV – Ana Haber. Konu : Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı. Tarih : 4 Nisan 2005
- NTV–Ana Haber Konu:Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı. Tarih :4 Nisan 2005
- CNBC-e – Ana Haber. Konu : Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı. Tarih : 4 Nisan 2005
- İzmir TV – Ana Haber.Konu : Tütün Platformundan Sahte Sigara Uyarısı. Tarih : 4 Nisan 2005
- İzmir TV – Ana Haber . Konu : TMMOB İKK Basın Açıklaması : Zeytinbaba. Tarih : 6 Nisan 2005
- EgeTV–EgeFinans/Ege’de Tarım. Sunucu : İsmail UĞURAL . Konu : Zeytinbaba. Tarih : 14 Nisan 2005
- İzmir TV / Dar Geçit. Sunucu : Ali BÜGE . Konu : Zeytinbaba. Tarih : 27 Mayıs 2005
- Sky TV – Ana Haber . Konu : ZMO İzmir Şubesi Basın Açıklaması : İnciraltı’nda Tarım Alanları. Tarih : 24 Ağustos 2005
- Ege TV – Ana Haber. Konu : ZMO İzmir Şubesi Basın Açıklaması : İnciraltı’nda Tarım Alanları. Tarih : 27 Ağustos 2005
- İzmir TV–Ana Haber onu : Uluslararası Çalıştay–Dünya Ziraat Mühendisleri Birliği Başkanı ve Güneydoğu Avrupa Ziraat Mühendisleri Birliği Yönetim Kurulu Üyeleri Tarih:25 Eylül 2005
- ART–Tarım Dünyası. Sunucu : Abdülkadir BAŞ. Konu : Ege’de Tarım. Tarih : 14 Kasım 2005

ZMO KAYSERİ ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

İSTİHDAM SAĞLAMA ÇALIŞMALARI

Görevi devraldığımız 14 Aralık 2003 tarihinde 440 olan Şubemiz kayıtlı üye sayısı 527'ye çıkmış olup 87 yeni meslektaşımızın kayıtları yapılmıştır.

ÇALIŞAN ÜYELERİN SORUNLARINA YÖNELİK ÇALIŞMALAR

06 Mart 2004 tarihinde iş yeri temsilcileri ile ilk toplantı yapıldı. Daha sonra aylık düzenli olarak toplantılara devam edildi.

Yeni üyelerimiz ile Gıda Sektörü Sorumlu Yöneticilik konusunda bilgilendirmek üzere bir toplantı düzenlenmiştir.

Genel Merkezimiz 'Yeminli Gıda Denetmeni' konusunda görüşlerimize başvurmuş konu üzerinde tartışılarak Genel Merkeze cevap yazılmıştır.

TEKNİK VE BİLİMSEL ÇALIŞMALAR

Kamulaştırma Bilirkişileriyle toplantı yapılarak Oda prensipleri hatırlatılarak Bilirkişilerin isteği üzerine protokol imzalatılmıştır ve Havuz Sistemine geçilmiştir.

2004 Yılı Bilirkişileriyle D.S.İ' de değerlendirme toplantısı yapıldı. Bu toplantılar yıl boyu periyodik olarak devam etti. Halende devam etmektedir.

29 Mayıs 2004 tarihinde il içi (Yahyalı-Develi) teknik gezi düzenlendi.

12 Haziran 2004 tarihinde Organik Tarım konusunda Yönetim Kurulu Üyelerimizden Faruk ÇEÇEM tarafından Odamıza ait toplantı salonunda sunum gerçekleştirilmiştir.

13 Ekim 2004 tarihinde Erciyes Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Gıda bölüm başkanlığı ile işbirliği yapılarak konuşmacı olarak Yeditepe Üni. Genetik ve Biyomühendislik bölümü öğretim üyesi Doç. Dr. Fikrettin ŞAHİN nin katıldığı '**Genetik Yapısı Değiştirilmiş Gıdalar ve Biyogüvenlik**' konulu konferans düzenlenmiştir.

11 Ocak 2005 tarihinde panelist olarak Genel Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, Atatürk Üni. Ziraat Fakültesi öğretim üyesi Prof. Dr. Fahri YAVUZ ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı APK Kurul Başkanı Dr. Kemal SANDIK in katıldığı '**AB Uyum Sürecinde Türk Tarımı**' konulu panel düzenlenmiştir. Panelde Oda çalışanlarımıza katkı sağlayan özel sektör kuruluşlarına teşekkür belgesi verilmiştir. 11 Ocak 2005 tarihinde Grand Eras Hotel'de Başak Balosu düzenlenmiştir.

20-25 Mayıs 2005 tarihleri arasında 2 dönem halinde TARGEV işbirliği ile düzenlemiş olduğumuz HACCP Kursuna, 46 üyemizin katılmış ve kurs sonrası sertifikalarını almışlardır.

14 Ekim 2005 tarihinde Bitkisel Üretimde Zirai İlaç (PESTİSİT) kalıntıları konulu konferans düzenlenmiş olup, konuşmacı olarak OHİO State Üniv. / ABD Öğretim üyesi Prof. Dr. Erdal ÖZKAN katılmıştır.

12 Kasım 2005 tarihinde '**Tarım Sigortaları ve Uygulamaları**' konulu bir konferans düzenlenmiş, konferansa konuşmacı olarak Tarım Sigortaları Vakfı Genel Müdürü Tanfer DİNLER katılmıştır.

ÖRGÜTSEL VE MESLEKİ ÇALIŞMALAR - ÖRGÜT YAPISININ GÜÇLENDİRİLMESİ

İlgili Yönetmelik gereği ilanların verilerek duyurular yapılmış ve işyeri temsilcileri seçilerek Genel Merkezimize bildirilmiştir.

Genel merkez Genel Kurulu 21-22 Şubat 2004 tarihinde yapılması nedeniyle iş yeri temsilcileri ve Genel merkez delegeleri ile birlikte mesleki problemler tespit edilerek rapor halinde genel kurula sunulmuştur. Tarihinde İlk defa olmak üzere Genel

Merkezimizin de takdiri ile 2 Üyemiz TMMOB delegesi 1 üyemizde Onur Kurulu Yedek Üyeliğine seçilmişlerdir.

Üyelerimizden Danışma Kurulu oluşturulmuş olup, oluşturulan Danışma Kurulu ile 06 Mart 2004 tarihinde ilk toplantı yapılmıştır.

Genel merkezimizden istenen 5 kişilik denetçilik için üyelerimizden belirlenerek genel merkeze bildirildi.

27 Mayıs 2004 tarihinde yapılan e-ZMO projesi ve Tarım Mühendisi araştırma projesi Tanıtım Eğitim toplantısına ilimizi temsilen 2 üyemiz katıldı.

22-24 Nisan 2005 tarihleri arasında Denizli’de yapılan 39.Dönem 3.Danışma Kurulu Toplantısına Şube Başkanımız Aydın ÇALIŞKAN ve Sayman Refik GÜNDOĞAR katılmıştır.

Genel Merkezimizce organize edilen 39.dönem 4.Danışma kuruluna Şube Başkanımız Aydın ÇALIŞKAN, Sayman Refik GÜNDOĞAR, Yönetim Kurulu Yedek Üyesi, Faruk ÇEÇEM katılmıştır.

BASIN, YAYIN VE SOSYAL AMAÇLI ÇALIŞMALAR

Her yıl olduğu gibi 10 Ocak Zirai Öğrenimin 158.yılı münasebetiyle Atatürk anıtına çelenk konularak günün anlam ve önemi ile ilgili basın bildirisi okunup vilayet ziyareti yapılmıştır. Ayrıca Başak balosuna meslektaşlarımızın büyük katılımı sağlanmıştır. Yine aynı gün, Erciyes Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, Gıda Mühendisliği Bölüm Başkanı Prof. Dr. Hasan YETİM in konuşmacı olarak katıldığı ‘Gıda Mevzuatı’ konulu konferans düzenlenmiştir.

Her yıl dini bayramların 3.günü üyelerimizin katıldığı bayramlaşma yapılmıştır.

Kayseri Tarım İl Müdürlüğü’nce “**Kadın Çiftçiler Yarışıyor**” adlı bilgi yarışmasında dereceye giren kadın çiftçilere Odamız adına kitap hediye edilmiştir

12 Ekim 2004 tarihinde Milli Eğitim Müdürlüğü işbirliği ile **Dünya Gıda Günü** etkinlikleri çerçevesinde Safa İlköğretim Okulunda ‘Beslenme’ konulu ders verilmiş ve gıda maddesi dağıtımı yapılmıştır.

10 Ocak 2005 tarihinde **Zirai öğrenimin başlamasının 159. Yıldönümü** etkinlikleri çerçevesinde Atatürk anıtına çelenk sunulmuş ve Vilayet ziyaret edilmiştir. .

Vakıflar Bölge Müdürlüğü’nden ihaleyle , vakıflar işhanı 6.kat.601 no’lu Daire kiralanmış ve sözleşmesi yapılmıştır. Her türlü tadilat ve tefrişi yapıldıktan sonra 26 Mart 2005 tarihinde Ziraat Mühendisleri Odası 2. Başkanı Sayın Dr. Turhan TUNCER ve üyelerimizin katılımı ile hizmetine açılmıştır.

8 Mayıs 2005 Pazar günü Şube Başkanlığımızca **Bahar Gezisi** etkinlikleri kapsamında Ürgüp, Göreme ve Avanos’a gidilmiştir.

14 Ekim 2005 tarihinde üyelerimizin davet edildiği iftar yemeği düzenlenmiştir.

ZMO KONYA ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Daha güçlü bir ODA oluşturulması amacıyla üyelerle ilişkiler geliştirildi ve yeni üyelerin kazanılması konularına duyarlılık gösterilerek, zorunlu kayıtlar dışında da yeni üye kayıtları yapılarak Şubemizin 650 olan üye sayısı 4. Çalışma Döneminde % 63 oranında artırılarak 1032’ye yükseltilmiştir.

Dönem içerisinde 9 Nisan 2005 tarihinde Patates Siğil Hastalığı konulu panel ve 10 Ocak 2005 tarihinde Zirai Öğrenimin yıldönümü kutlaması ve Ziraat Mühendislerinin özel sektördeki yeri ve önemi konulu panel düzenlenmiştir.

Üyelerimizle iletişimde kullanım yaygınlığı giderek artan elektronik haberleşme ağının kullanılmasına geçilmiş, üyelerimizle iletişimde cep mesaj uygulamasına başlanmıştır. Üyelerimize duyurulması gereken hususlar mesaj yolu ile iletilmiştir.

Meslek, meslektaş sorunları ve ülke tarımına yönelik konularda yazılı ve görsel basında Odamız görüşleri iletilmiştir.

10 Ocak 2005 tarihinde Zirai Öğrenimin yıldönümü kutlamaları yapılarak yerel televizyonda düzenlenen Türkü gecesine Oda üyelerimiz katılmışlardır.

Zirai ilaç barkot uygulamaları barkot programı tanıtım semineri düzenlenmiştir.

Dönemde gerçekleştirilen Danışma Kurulu toplantılarına katılım sağlanarak şubemize ait görüş ve öneriler dile getirilmiş, danışma kurulunda alınan kararlar uygulamaya konulmuştur.

Hizmet binasının satın alınması amacıyla gerekli girişimler yapılarak Odamız adına yer satın alınmıştır. Odamızın Başkan, toplantı ve sekreter odaları büro mobilyaları alınmış ve Odamız adına telefon, bilgisayar, faks, internet bağlantısı ve gerekli birçok malzeme Odamıza alınmıştır.

İlimizde düzenlenen Tarımsal Fuarlara Odamızın tanıtımı amacıyla katılım sağlanmıştır.

560 sayılı KHK kapsamında sorumlu yöneticilik çalışmaları ile ilgili olarak Gıda ve Veteriner Hekimler Odaları ile ortak toplantılar yapılarak sorumlu yöneticilerle ilgili olarak işbirliğinin güçlendirilmesi, denetimlerde ortak çalışma yapılması konusunda kararlar alınmıştır. Tarım İl Müdürlüğü Kontrol Şube Müdürlüğü ile görüşmeler yapılarak görülen problemleri aşmaya yönelik çözüm yolları geliştirilmeye çalışılmıştır.

Dönem içerisinde Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesinin mezuniyet törenlerine katılarak dereceye giren öğrencilere Oda adına ödül verilmiştir. Oda ile öğrenciler arasındaki diyalogun artırılması, öğrencilerin Oda'ya alıştırılmasının sağlanması amacıyla çalışmalar yapılmıştır. Odamız öğrenci temsilcileri seçilmiş başkanlığına da Onur AKDUMAN getirilmiş, öğrenci dergisi çıkarılmaya başlanmıştır.

Üye sayısının yoğun çalışmalar sonucunda artırılması ile şubemize kadrolu personel alımı yapılmış ve şube çalışmalarının daha düzenli ve profesyonelce yapılması sağlanmıştır. Kurumsal yapının güçlendirilmesi amacıyla üyelerimizin bilgi ve belgeleri üyeler bazında şubemizde dosyalanarak bilgi ve belgelerin saklanması sağlanmıştır.

14 Ocak 2005 tarihinde Konya Hilton Otelde üyelerimizin coşkun katılımı ile Başak gecesi gerçekleştirilmiştir. Gecede meslekte 35 yılını dolduran meslektaşlarımıza plaket verilmiştir. Ayrıca Odamıza katkıda bulunan kişi ve kuruluşlara ve bilirkşi eğitimini başarı ile tamamlayan meslektaşlarımıza plaket ve başarı belgeleri verilmiştir.

Ramazan ayı içerisinde iftar yemeği düzenlenmiş ve üyeler arasında kaynaşma sağlanmıştır.

"Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarındaki Çalışmaları İle İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları Ve Disiplin Uygulamaları Hakkındaki Yönetmelik" uyarınca Celal YILDIZ, Gülseren ATICI, Hakan ÇALIŞKAN, Nezh ŞİŞMAN, Adil DEMİRCİ Denetçi Kurulu Üyeleri olarak seçilmiş ve dönem içerisinde denetimler yapılarak mesleki uygulamalar yerinde incelenmiştir.

21 Haziran 2005 tarihinde Odamız Tarım İl Müdürlüğü, Veteriner Hekimler Odası ve Gıda Mühendisleri Odası ortaklaşa olarak **"Sorumlu Yöneticilik ve Türk Gıda Kodeksi"** konulu panel düzenlemiştir.

Bilirkşi seçiminde gerekli hassasiyet gösterilerek seçilen bilirkşilere eğitim semineri düzenlenmiştir. Bilirkşi uygulamasında havuz sistemine geçilmiş ve başarı ile uygulanmıştır.

Şubemiz toplantı salonunda Ziraat Fakültesi öğrencilerine yönelik İngilizce Kursu düzenlenmiştir.

İşsiz üyelerimizden yaklaşık 40 kişiye iş bulmalarında yardımcı olunmuştur.

Oda üyelerimize restoran, hastane v.b.yerlerden indirimli faydalanma imkânı sağlanmıştır.

ZMO MANİSA ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Tarım sal Öğretimin 158.ci 159.cu (2004-2005) kutlamaları çerçevesinde Atatürk Anıtına çelenk konulup Sn. Valimiz ve Belediye Başkanımız ziyaret edilmiştir.Yönetim Kurulu üyemiz Sn. Makbule EDE ETV.de Canlı yayında "**Mesleğimizin Dünü Ve Bugünü**" konulu söyleşi ye katılmıştır.Anemon Otelde düzenlediğimiz **Başak Balomuza** geniş katılım sağlanmış, Meslekte 25 ve 30 yılını dolduran Meslektaşlarımıza plaketleri verilmiştir.

Şubelerin istekleri doğrultusunda düzenlenen Danışma Kurullarına katılarak görüş ve düşüncelerimiz Şube Başkanımız Sn.Engin KURT tarafından açıklanmıştır.

1. Danışma Kurulu GAZİANTEP
2. Danışma kurulu ERZURUM
3. Danışma kurulu DENİZLİ
4. Danışma Kurulu MUĞLA

TMMOB Genel Kuruluna Delege olarak Sn. Engin KURT ve Sn. Erdem KUTLAR seçilmişler ve Genel Kurula katılmışlardır.

Kent Konseyi Genel Kurullarına Sn Engin KURT katılıp Tarım ve Çevre Komisyonlarında görev almıştır.

Kadın Meclisi Genel Kuruluna Sn. Erdem KUTLAR ve Sn. Makbule EDE katılmış.Erdem KUTLAR Kadın Meclisi Başkanı seçilmiştir.

Kadın Meclisi Sağlık ve Çevre Çalışma Gruplarında kolaylaştırıcı ve aktif katılımcı olarak Meslektaşlarımızın katılımı sağlanmıştır.

Akademik Odalar Birliğinin Toplantılarına Sn. Erdem KUTLAR ve Sn. Fatih DÖNMEZ katılıp, alınan kararlarda Odamızın görüşlerini dile getirmişlerdir.

Tabipler Odasının düzenlediği Toplantılara Sn. Makbule EDE ve Sn. Levent AKSOY katılım sağlamışlardır.

SOSYAL Riski Azaltma Projesi kapsamında Valilik 75. Yıl Toplantı salonunda yapılan bilgilendirme toplantısına Odamız adına Sn. Erdem KUTLAR katılmıştır.

Milli Eğitim Müdürlüğünün düzenlediği Mesleki Eğitim Tanıtma Programına Sn. Makbule EDE VE Sn. Özgen KOCADEMİR katılıp,Öğrencilere Mesleğimizle ilgili bilgi vermişlerdir.

Manisa Yerel Televizyonu Etv. de "MANİSA'DA TARIM" programı Sn. Mehmet YURTSEVEN tarafından konular ve konuklar belirlenip, sunulmuştur.

Genel Merkezimizin düzenlediği Bilgisayar Otomasyon eğitimlerine Sn. Fatih DÖNMEZ katılıp, şubemizin tüm işlemlerini bilgisayar ortamında gerçekleştirmektedir.

TMMOB Bilirkişilik Yönetmeliği kapsamında ,Genel Merkezimizce hazırlanan "**Bilirkişilik Eğitici Eğitimi**" ne Sn. Fatih DÖNMEZ ve Sn. Tayfun ERDEMLİ katılıp sertifika almışlardır. Kamu Bilirkişisi olmak isteyen arkadaşlarımıza eğitim vermekle yetkilendirilmişlerdir.

Tarım Danışmanı Meslektaşlarımıza Tarım İl Müdürlüğü Toplantı Salonunda "sorunları ve odadan beklentileri "konusunda toplantı düzenlenmiş,istekleri Genel Merkeze iletilmiştir.

Emek Platformunun ve TMMOB'nun Ankara'da düzenlediği Mitinglere Sn. Engin KURT, Sn. Erdem Kutlar, Sn. Fatih DÖNMEZ ve 20 Meslektaşımız ile katılım sağlanmıştır.

ZMO Üye tabanının genişletilmesi Ziraat Fakültesi öğrencilerinin Odamıza kazandırılmasına yönelik yapılan ZMO Öğrenci Kurultayına Sn. Erdem KUTLAR beraber CBÜ Tütün Ekspertizi Mühendisliği Bölümü Öğrencileri ve öğretim Görevlisi'nin katılımı sağlanmış, TMMOB'un düzenlediği 1. Öğrenci Kurultayına da katılmıştır.

İki yıl boyunca her ay İzmir Devlet Tiyatrosuna, İzmir Opera ve Balesine meslektaşlarımızla gidilmiştir.

Bağcılar Birliği Derneği ile müşterek hazırlanan Bağcılık Danışma Kurulunda yer aldık.

ZMO MERSİN ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

13-14/12/2003 Tarihlerinde yapılan 39. Dönem Olağan Genel Kuruldan sonra Yönetim Kurulu asil üyeliğine seçilen Seyit ÖZANANAR, Kadir TAŞTAN ve Hülya KIRIŞIK'ın istifa etmesi nedeniyle yerlerine en yüksek oy alan 3 yedek üye Ayhan İNAL, Taner ŞAHİN, Gürhan DAYICIK, yönetim kurulunda yer almıştır.

Yönetim Kurulu olarak iki yıl boyunca yaptığımız çalışmalar ;

ŞUBE BİNASI VE LOKAL AÇILIŞI

Üyelerimizle daha yakın iletişim sağlanması, rahat bir ortamda bulunma ve etkin hizmet verilebilmesi amacıyla Genel Merkezin de Yönetim Kurulu Kararı doğrultusunda da eski hizmet binası satılarak, Genel Merkezin, bazı Kamu Kurum ve Kuruluşlarının, firmaların, meslek dışı kişi ve kuruluşlar ile meslektaşlarımızın katkılarıyla hizmet binası ve lokal olarak kullanılacak yer 140.000,00 YTL'ye satın alındı..

Şubemizin yeni hizmet binası ve lokali, 26 Kasım 2005 Cumartesi günü Genel Başkan Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN, İlimizde bulunan Kamu Kurum ve Kuruluşlarının temsilcileri, çeşitli firmaların yöneticileri, meslektaşlarımız ve katkı yapan kişi ve kuruluşların katılımı ile açıldı..

Hizmet binası ve Lokal olarak kullanılacak yerin satın alınması ve açılışı seçim dönemine yakın bir zamanda olduğu için Lokalin işletilmesi de seçimden sonra gelecek yönetime bırakıldı.

BİLİŞİM ÇALIŞMALARI

İnternet: Şubemizin İnternet erişiminin sağlanması için Türk Telekom'a ait ADSL İnternet erişim sistemine abone olundu. Şubemiz üye kayıtları, gelir-gider, makbuzlar ve sorumlu yöneticilerin vize işlemlerinin takip işlemlerinin yapıldığı Genel Merkez tarafından uygulamaya konulan e ZMO Bilgisayar Ağ sistemine bağlandı.

SMS Sistemi: Cep telefonlarına İnternet üzerinden toplu SMS (kısa mesaj) gönderimi için BİLTEK İLETİŞİM firması ile toplu SMS sözleşmesi yapılarak aynı anda 820 ÜYEMİZE mesaj iletme imkanı sağlanmıştır. Bu uygulama ile acil duyurular, toplantılar 1105 kayıtlı üyemizden 820 üyemizin cep telefonlarına mesaj olarak gönderilmektedir.

ODA İÇİ ÇALIŞMALARI

Yönetim Kurulu Çalışma Sistemi :Her hafta pazartesi günleri olağan toplantılar yapan yönetim kurulumuz acil durumlarda ve gelişen olaylara göre de toplantı yapmıştır.Ziraat Mühendislerinin hak ve yetkilerini korumak,ilimiz tarımsal üretiminde karşılaşılan sorunlara yönelik çözüm önerileri üreterek çalışmalarını sürdürmüştür.Özellikle basın ile ilişkileri sıkı tutan yönetim kurulumuz hem ziraat mühendislerinin hem de ilimizin tarımsal sorunlarını basın ve yerel ve ulusal TV kanalları yoluyla kamuoyuna duyurmuştur.

Yönetim kurulumuz tarafından Mut,Erdemli,Silifke,Tarsus ve Merkez ilçede İş yeri temsilcileri belirlenmiştir. İş yeri temsilcileri de aidatların toplanmasında,odamız haber bülteni dergilerinin üyelerimize dağıtılmasında ve üyelerimizin sorunlarının şubeye iletilmesinde gereken çalışmayı yapmışlardır.

2004 ve 2005 yıllarında Temmuz ayı içerisinde Yönetim Kurulu yedek üyelerinin, iş yeri temsilcilerinin, denetçilerin, eski İl temsilcileri ve Şube Yönetim Kurulu Başkanlarının davet edildiği Danışma Kurulu toplantıları yapılmıştır.Danışma kurulunda alınan kararlar çalışmalara yön vermiştir.

Üye Kayıt İşlemleri ve Aidatlar: Odamıza üye meslektaşlarımızın Şubeden istediği Sorumlu Yöneticilik Belgesi, Oda Üyelik Belgesi ve benzeri talepleri en kısa zamanda gerçekleştirildi.

Üye aidatları konusunda birikmiş üye aidatı olan, ve yeni üye olacak meslektaşlarımıza ödeme kolaylığı getirilmiştir. Bu şekilde yapılan çalışmalar sayesinde şubemize kayıtlı üye sayısı 897 den 1105 e yükseltiştir.

Bilirkişilik Faaliyetleri : Yönetim Kurulu üyelerinin bilirkişi olarak görev almaması ilkesinden hareket ederek zirai bilirkişilikte tekelleşmeye son vermek amacı ile bilirkişi tespitlerinde hiç bilirkişi olmamış ve odaya olan görevlerini yerine getiren meslektaşlarımıza öncelik verilmiştir.

2004 ve 2005 yıllarında bilirkişi olan meslektaşlarımıza bilirkişi raporu hazırlama konusunda seminerler düzenlenmiş ve her altı ayın sonunda da 6 aylık çalışmaları değerlendirmek amacıyla bilirkişilerle toplantı yapılmıştır.

Yönetim Kurulu olarak ,zirai bilirkişilikte bilirkişiler arasında görevi dengeli ve adil dağıtmak, yakınmaları önlemek, oda etkinliğini ve gelirini artırmak, mesleki dayanışmayı sağlamak için havuz sistemine geçilmesi yönünde bilirkişilerin Şubeden talep edilmesi için mahkemelere yazı yazılmasına, bilirkişilerle toplantı yapılmasına, oluşan problemlerin çözüm yolları üzerinde itina ile durulmasına rağmen havuz sisteminde istenilen başarı elde edilememiştir

TMMOB Bilirkişi Yönetmeliğinin 5. Maddesi gereğince 2006 yılında Bilirkişi olacakların Oda tarafından düzenlenecek eğitimleri başarı ile tamamlayarak yetki belgesi almaları zorunlu olduğundan dolayı ilimizde bilirkişilerin eğitimi için Genel Merkez tarafından Ankara da düzenlenen seminere katılan Sabit ALTINTAŞ ve Ali Yarpuzlu tarafından 03-04 /12/2005 tarihlerinde bilirkişi eğitim semineri düzenlenmiştir.Seminere katılan 19 kişi bilirkişi eğitimini başarı ile tamamlamıştır.

KAMU VE ÖZEL KURULUŞLAR İLE İLİŞKİLER

Yönetime geline ilk günlerde Mersin Valisi, Mersin Büyükşehir, Akdeniz,Yenişehir,ve Toros Belediye Başkanları, Tarım İl Müdürü, Mersin Ziraat Odası Başkanı, Köy hizmetleri İl Müdürü, Tarım Kredi Bölge Müdürü, Ticaret Borsası, Mersin Ticaret ve Sanayi Odası,Yönetim Kurulu üyelerimizin tam katılımıyla ziyaret edilerek Şubemizin yapmayı planladığı faaliyetler hakkında bilgi verilmiştir.

Şubemiz Yönetim Kurulu tarafından Mersin tarımına yaptığı hizmetlerden dolayı Vali yardımcısı Reşat ÖZDEMİR ve Borsa Başkanı Abdullah ÖZDEMİR'e plaket verilmiştir.

ULUSAL VE YEREL BASINLA İLİŞKİLER

Basın ve yayın organlarının gücünün bilincinde olan yönetim kurulumuz yaptığı çalışmalarında ulusal , yerel yazılı ve görsel basına mutlaka fax veya telefon ile bizzat görüşerek katılımlarının sağlanmasına çalışılmıştır.

ANAMUR İLÇE TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMİ: Anamur İlçe Temsilciliği seçimi Mersin Şubesi Yönetim Kurulu denetiminde de Ziraat Mühendisleri Tüzüğü'nün 72/e Maddesi gereğince 17/04/2004 tarihinde İş Yeri Temsilciliği Yönergesine yapılmıştır.

Yapılan bu seçimde ;

Anamur İlçe Temsilcisi olarak İlker AYDOĞAN

Anamur İlçe Temsilci yardımcısı olarak Nafiz YORAZ seçilmiştir.

ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASININ 50. KURULUŞ YIL DÖNÜMÜ İLE TARIMSAL ÖĞRETİM YILDÖNÜMÜ KUTLAMALARI

09 Ocak 2004 ve 10 Ocak 2005 tarihlerinde yerel yazılı ve görsel medyada davet edilerek büyük bir katılımıla "**Tarımsal Öğretiminin 158. Ve 159. Yıl Dönümleri**" nedeniyle Cumhuriyet alanındaki Atatürk anıtına çelenk konularak saygı duruşunda bulunulduktan sonra Şube Başkanı Mehmet ATEŞ tarafından günün anlam ve önemi ile ilgili basın açıklamaları yapılmıştır.

Ankara da yapılan 50.yıl kutlama etkinliklerine şubemiz tarafından temin edilen otobüsle 38 kişi katılarak Anıtkabire yürüyüş ve diğer faaliyetlerde yer alınmıştır. Bu etkinlikler kapsamında düzenlenen şubeler arası futbol turnuvasında Mersin şubemiz 50. Yıl Türkiye şampiyonluk kupasını almıştır.

23 Ocak 2004 ve 19 Şubat 2005 tarihlerinde "**Ziraat Mühendisleri Odasının 50. Yıl Kuruluş Yıl Dönümü ve Tarımsal Öğretimin 158. ve 159. Yıl Dönümleri**" nedeniyle Hilton Otelinde, protokol ve meslektaşlarımızın yoğun katılımıyla Başak Baloları gerçekleştirildi. Tarımsal Öğretimin 159. Yıl Dönümü nedeniyle düzenlediğimiz Başak balosuna Genel Başkan Gökhan GÜNAYDIN ve Onur Kurulu üyesi İbrahim YALIN da katılmıştır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası tarafından Tarım Haftası etkinlikleri kapsamında 3-7 Ocak 2005 tarihlerinde Ankara da düzenlenen Teknik Tarım Kongresinin 7 Ocak 2005 tarihinde yapılan etkinliğine şubemiz tarafından temin edilen olarak bir otobüsle 30 kişi katıldık.

AKIN ÖZDEMİRİN ÖLÜMÜNÜ ANMA ETKİNLİĞİ

17 Aralık 2004 tarihinde "Akin ÖZDEMİRİ Anma Etkinlikleri" kapsamında Adana Şubesi tarafından Adana Seyhan Otelde düzenlenen panele Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ve 2. Başkan Timur TURAN katılmıştır.

18 Aralık 2004 tarihinde Akin ÖZDEMİR'i anma etkinlikleri kapsamında Taksim Grup Oteldé toplantı salonunda düzenlen açılış konuşmasını Gökhan GÜNAYDIN'ın yaptığı Adana Şubesi üyesi Güven BURMAN'ın konuşmacı olarak katıldığı Akin ÖZDEMİRİ Anısına "**AB Sürecinde Tarım**" konulu söyleşi ile aynı gün söyleşi bitiminde Mezarı başında Genel Başkan Gökhan GÜNAYDIN, Adana Şube Başkanı Ayhan BARUT ve yönetim kurulu üyeleri ile Mersin şubesi yönetin kurulu üyeleri, meslektaşlarının yoğun bir şekilde katıldığı tören düzenlendi.

MESLEKİ KONULARA YÖNELİK ÇALIŞMALAR

Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarında Ki Çalışmaları İle İlgili Mesleki Denetim Ve Disiplin Hükümleri Hakkında Ki Yönetmelik Uygulamaları

Ziraat Mühendislerinin Hizmet Alanlarında ki Çalışmaları İle İlgili Mesleki Denetim Uygulamaları ve Disiplin Hükümleri hakkında ki Yönetmelik kapsamında ,İl genelinde Çamlıyayla ilçesi hariç merkez ilçesi dahil diğer 9 ilçede bulunan 327 adet zirai ilaç bayilerinde mesai saat uygulaması ile ilgili denetimler, denetçi olarak görevlendirilen Ferhat ASLAN, Zekeriya ÖZDEMİR, Haluk ÇALIK, Emine YAMAN tarafından yapılmıştır.

Bu yönetmeliğin meslek dışı bayilere uygulanamamasına rağmen bu nitelikteki bayilerin büyük bir kısmı bu uygulamaya katılmıştır.İlimizde % 95 katılımıla başarılı bir şekilde uygulanmaktadır

Bayilerin Mesai saat uygulamaları ile ilgili Mesai Saatlerinin Açılış ve Kapanışını Gösteren , logolu yazı çerçeveselerek bayilere dağıtıldı.

2004 yılı nisan ayı içerisinde , Ziraat Odası Toplantı salonunda Genel Başkanı Gökhan GÜNAYDIN'ın konuşmacı olarak katıldığı "**Serbest Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunları**" ile ilgili toplantı düzenlenmiştir

2004 yılı nisan ayı içerisinde, Taksim İnternational toplantı salonunda Genel Başkan Gökhan GÜNAYDIN'ın Başkanlığında Mersin, Antalya , Konya, Adana, Hatay, Gaziantep, Diyarbakır, Şube Başkanlarının katıldığı "**Özel Hizmet Alanlarında Çalışan Ziraat Mühendislerinin Sorunlarının**" görüşüldüğü bölge toplantısı düzenlenmiştir

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasına yönelik çalışmalar

2004 yılı Aralık ayı içerisinde , Şubemizde Köy hizmetlerinde görevli Ziraat Mühendisleri ile Şube başkanı Mehmet ATEŞ ve yönetim kurulu üyelerinin katıldığı toplantıda Meclis gündeminde olan Köyhizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması ile ilgili konu görüşülerek sorunlar Genel Merkeze iletilmiştir..

2004 yılı Aralık ayı içerisinde, Yönetim Kurulu olarak Köy hizmetlerinin kapatılması nedeniyle Köy hizmetleri İl Müdürlüğünde görevli 16 meslektaşımızla toplantı yapılmış ve sorunlar 39.Dönem Danışma Kurulu toplantıları gündemine taşınmıştır.

2005 Yılı Ekim-Kasım ayları içerisinde Köy hizmetleri İl Müdürlüğünde görevli meslektaşlarımızın İl Özel İdaresinde çalışma şekillerinin düzeltilmesi için valilik nezdinde girişimlerde bulunuldu.

Kontrollü Örtü Altı Üretimine Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik" Kapsamında Yapılan Çalışmalar

Barkod uygulamasında bayilerle yapılan toplantılar sonucunda verilen yetkiye dayanarak Şube Yönetim Kurulumuz Bakanlık onaylı barkod ve yazılım programı sahibi 3 firma ile anlaşmış ve bunu SMS yoluyla tüm üyelerimize duyurmuştur.

2004 yılı Eylül ayı içerisinde , Erdemli ilçesi Alata Bahçe Kùltürleri Araştırma Enstitüsünde Erdemli ilçesindeki zirai ilaç bayileri, Araştırma Enstitüsü ve Tarım İlçe Müdürlüğünde görevli ziraat mühendislerinin katıldığı zirai İlaç bayilerinin sorunlarının, zirai ilaç satışlarında barkod uygulaması ve mesai saat uygulamasında karşılaşılan sorunların görüşüldüğü Şube başkanı Mehmet ATEŞ ve Yönetim kurulu üyeleri ile birlikte Erdemli Kaymakamı,Tarım İl Müdür Yardımcısı,Araştırma Enstitüsü Müdürü ve Erdemli İlçe Tarım Müdürünün de katıldığı toplantı yapıldı.

2004 yılı Aralık ayı içerisinde , İlimizde uygulanan "**Kontrollü Örtü Altı Üretimine Uygulanmasına İlişkin Yönetmelik**" kapsamında Şube başkanı Mehmet ATEŞ'in yönettiği Tarım İl Müdürlüğü Bitki Koruma Şubesi ile birlikte Şubemiz tarafından bayilere önerilen Bakanlık onaylı yazılım programı firma yetkileri ile birlikte merkez ilçede ki zirai ilaç bayilerinin katıldığı toplantıda Barkod uygulamasında karşılaşılan sorunlar görüşüldü..

2005 yılı Mart ayı içerisinde, Tarsus İlçesi Ziraat Odası toplantı salonunda Tarsus İlçesinde ki zirai ilaç bayilerinin katıldığı ,zirai İlaç bayilerinin sorunlarının görüşüldüğü, Şube Başkanı Mehmet ATEŞ,Tarım İl Müdürü ve Bitki koruma Şube Müdürünün konuşmacı olarak katıldığı toplantı yapıldı.

2005 yılı Nisan ayı içerisinde Zirai ilaç bayilerinde Barkod uygulaması konusunda Tarsus ve Merkez Ziraat Odaları toplantı salonlarında zirai ilaç bayilerinin katıldığı Şube Başkanı Mehmet ATEŞ'İN oturum Başkanlığını yaptığı konuşmacı olarak Tarım Köyişleri Bakanlığı temsilcisi koruma kontrol Genel Müdürlüğünde Şube Müdürü, Mersin Tarım İl Müdürlüğü Bitki Koruma Şube Müdürü ve Bilgisayar firma yetkililerin katıldığı "Zirai İlaç Bayilerine Barkod Sistemi Tanıtımı ve Uygulaması" konulu toplantı düzenlenmiştir.

5179 Sayılı Gıdaların Üretimi, Tüketimi Denetlenmesine Dair Kanun Kapsamında Yapılan Çalışmalar:

2004 yılı Eylül ayı içerisinde, „Mut İlçesinde bulunan Zirai İlaç bayileri ile Mut ilçesinde 5179 Sayılı Gıdaların Üretimi , Tüketimi Denetlenmesine” Dair Kanun kapsamında gıda üretimi yapan işyerlerinde görevli sorumlu yöneticilerle Şube başkanı Mehmet ATEŞ ve 2. Başkan Timur TURAN’ın katıldığı Zirai İlaç bayileri ve sorumlu yöneticilerin sorunları, mesai saat uygulamasının görüşüldüğü toplantı yapıldı.

2005 yılı Mart ayı içerisinde, Sorumlu Yöneticilerin sorunları ile ilgili Şubemizde Şube Yönetim Kurulumuz, Gıda Mühendisleri Şube Başkanı ve Yönetim Kurulu üyesi ile Veteriner Hekimler Odası Şube Başkanının katıldığı toplantı yapılarak sorumlu yöneticilerin sözleşmelerinde ortak bir sözleşme uygulamasına gidilmesi ne ve ortak sözleşme taslağı hazırlanmasına karar verildi.Toplantı sonrası hazırlanan sözleşme taslağı Genel Merkeze gönderildi.Temmuz 2005 tarihinden itibaren de Genel Merkez tarafından gönderilen tip sözleşme uygulaya kondu.

2005 yılı mayıs ayı içerisinde Şubemiz tarafından 5179 sayılı Kanun Kapsamında , Mersin Ticaret ve sanayi Odası toplantı salonunda işyerlerinde sorumlu yönetici olarak çalışan meslektaşlarımızın katıldığı ,Şube Başkanı Mehmet ATEŞ, Tarım İl Müdür Yardımcısı Aydoğan ARI , Kontrol Şube Müdürü Muttalip KAYA ile Ziraat Mühendis Sibel ÇOLAK’ın konuşmacı olduğu Sorumlu Yöneticilerin sorunlarının görüşüldüğü toplantı düzenlenmiştir.

Şubemiz tarafından 1-2-3 Temmuz 2005 tarihlerinde 3 gün süreli olarak Tarım İl Müdürlüğü toplantı salonunda Gıda Güvenlik Sistemi (HACCP) semineri Genel Merkezimiz tarafından eğitmen olarak görevlendirilen Vecdi KARACAOĞLU tarafından 37 meslektaşımıza HACCP semineri verilmiştir.verilmiştir. Seminere katılan 37 meslektaşımıza HACCP katılım belgesi verilmiştir.

1000 Köye 1000 Tarım Danışmanı Uygulamasında Yapılan Çalışmalar

2004 ve 2005 yılı değişik tarihlerde, Ülke Genelinde uygulanmakta olan 1000 Köye 1000 Tarım Danışmanı Projesinde Mersin ilinde görev alan ve üyemiz olan 8 tarım danışmanı ile Tarım İl Müdürlüğünden tarım danışmanları ile ilgili çalışmaları yürüten ziraat mühendisleri ile Şube Başkanı Mehmet ATEŞ yönetim kurulu üyelerinin katıldığı toplantı da Şubemiz çalışmaları hakkında bilgi verildi,tarım danışmanların çalışma koşulları hakkında bilgi alınarak Şubemiz tarafından gerek teknik , gerekse idari konularda her türlü desteğin verileceği kendilerine bildirildi.

TEKNİK VE BİLİMSSEL TOPLANTILAR

İlimizde Ocak Şubat Mart aylarında yaşadığımız tarım alanlarında büyük hasarlara neden olan Doğal Afetler nedeniyle 26 Mart 2004 tarihinde Enis HEKİMOĞLU'nun oturma başkanlığı yaptığı, konuşmacı olarak Tarım Sigortaları Vakfı Genel Müdürü Tanfer DİNLER, Güven Sigorta Kooperatifler Sigorta Müdürü Sacit AĞCA ve Tarım Köyişleri Bakanlığı temsilcileri Gülçin SEVİNÇ ve Alkan DEMİR'in katıldığı "**Tarım Sigortaları Uygulamaları ve Yasal Düzenlemeler**" konulu Panel düzenlenmiştir.

21-22 Mayıs 2005 tarihlerinde İlimizde yapılan "**Narenciye Zirvesine**" Şube başkanı Mehmet ATEŞ Yönetim Kurulu Üyesi Necmi BİRİM, Odamız Üyesi eski İl Temsilcisi Günaydın ŞAHİN, Odamız üyesi eski İl Temsilcisi Murat KAPTAN katılarak Yönetim tarafından hazırlanan rapor doğrultusunda gerekli çalışmalarda bulunmuşlardır.

25 Mayıs 2005 tarihinde Silifke ilçesinde yapılan en çilek festivaline Şube Başkanı Mehmet ATEŞ konuşmacı olarak katılmıştır.

ZMO GENEL MERKEZ DANIŞMA KURULU TOPLANTILARI

Görev aldığımız bu süreç içerisinde Genel Merkezle tam bir uyum içerisinde çalışılmıştır.Şubemiz tarafından Genel Merkeze iletilen her konuda destek gördük.

Yönetim olarak Odamız onur kuruluna eski Şube başkanımız İbrahim YALIN teklif edilmiş ve İbrahim YALIN'ın onur kurulu üyesi olması sağlanmıştır.

39.Dönemde yapılan Gaziantep,Erzurum,Denizli illeri ile Muğla illerinde 4 Danışma Kurulu toplantısı yapılmış ve bu toplantıların gündemine alınması için Şube Yönetim kurulumuz tarafından tespit edilen konular bu toplantılara götürülmüş ve bu toplantılarda elde edilen bilgiler alınan kararlar çalışmalarımıza yön vermiştir.

23-25 Nisan 2004 tarihinde Gaziantep'te de yapılan 39.Dönem 1.inci Danışma Kurulu toplantısına Şube başkanı Mehmet ATEŞ ve 2.Başkan Timur TURAN katılarak ,toplantı gündeminde olan konularla ilgili şubemiz görüşlerini açıklamışlardır.

01-03 Ekim 2004 tarihinde Erzurum da yapılan 39.Dönem 2.inci Danışma Kurulu toplantısına 2.Başkan Timur TURAN ve Sayman Orkun Koray YİĞİTOĞLU katılarak, toplantı gündeminde olan konularla ilgili şubemiz görüşlerini açıklamışlardır.

22-24 Nisan 2005 tarihinde Denizli de yapılan39.Dönem 3.üncü Danışma Kurulu toplantısına Şube başkanı Mehmet ATEŞ ve Sayman Orkun Koray YİĞİTOĞLU katılarak ,toplantı gündeminde olan konularla ilgili şubemiz görüşlerini açıklamışlardır.

28-30 Eylül 2005 tarihinde Muğlada yapılan 39.Dönem 4.üncü Danışma Kurulu toplantısına Şube başkanı Mehmet ATEŞ ve 2.Başkan Timur TURAN katılarak ,toplantı gündeminde olan konularla ilgili şubemiz görüşlerini açıklamışlardır.

YAZILI VE GÖRSEL BASIN

Görev süremiz içerisinde görüş ve düşüncelerimiz basın ve görsel medya yoluyla üyelerimize ve çiftçilerimize duyurduk. Bu kapsamda Şube Başkanı Mehmet ATEŞ'in basın açıklaması yaptığı konularla ilgili 2004 ve 2005 yıllarında değişik tarihlerde yerel televizyon kanallarında Odamızın görüşleri aktarılmıştır

Ziraat Mühendisleri Odasının 50. Yıl kuruluş yıl dönümü ve tarımsal öğretimin 158. Yıl kapsamında Sun TV de Mersin Kader Başkanı İlhan Akalın'ın **yönettiği "Ziraat Mühendisliği ve Tarımda Kadının Yeri"** konulu programda Şube Başkanı Mehmet ATEŞ, İlhan AKALIN'ın sorularını canlı yayında konuşmacı olarak katılarak yanıtlamıştır.

04 Nisan 2004 tarihinde saat 09.00 da Sun TV. de **"Tarımın Sorunları"** konulu canlı yayında Oda Başkanı Gökhan GÜNAYDIN ve Şube Başkanı Mehmet ATEŞ, program yöneticisi Ziraat Mühendisi İlhan AKALIN'ın sorularını yanıtlamışlardır.

9 Ekim 2004 tarihinde Mersin Şubesi üyesi eski İl Temsilcimiz Ziraî İlaç Bayi Baki TOPRAK yerel Televizyon kanalı olan Kanal 33 te **"Transgenik ürünler"**le ilgili canlı yayın programına konuşmacı olarak katıldı.

28 Ekim 2004 tarihinde, **"Mersin İlinde Meydana Gelen Don Olayları Nedeniyle Narenciye Bahçelerinde Dona Karşı Alınması Gerekli Önlemler"** konularında ilgili TRT -1 de yapılan programa Şube başkanı Mehmet ATEŞ, Ziraat Yüksek Mühendisi Kemal ARIDICI ve Seçkin UYGUN konuşmacı olarak katıldı.

25 Kasım 2004 tarihinde Şube Başkanı Mehmet ATEŞ yerel Televizyon Kanalı olan kanal 33 te **"Mersin İli Turunçgil Üretimi ve Sorunları"** konulu canlı yayın programına konuşmacı olarak katıldı.

12 Ocak 2005 tarihinde Tarımsal öğretimin 159 Yıldönümü nedeniyle yerel televizyon kanalı olan SUN TV de düzenlenen canlı yayın programına konuşmacı olarak Şube başkanı Mehmet ATEŞ 2. Başkan Timur TURAN ve işsiz ziraat mühendisi Fatma HOROZ katılmıştır.

Şube Başkanı Mehmet ATEŞ medya tarafından gündeme getirilen ve çiftçileri zor durumda bırakan ilaç kalıntıları ve hormon konusunda İstanbul da canlı yayın da KANAL TÜRK TV de programa katılarak gerekli açıklamalar da bulunmuştur.

14 Şubat 2005 tarihinde gündemde olan Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsünün kapatılması ile ilgili Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsün de

gerçekleştirilen canlı yayın programına Şube başkanı Mehmet ATEŞ katılarak Alata da yapılan çalışmalar hakkında bilgi vererek Şube olarak kapatılmasına karşı olduğumuzu belirtmiştir.

19 Şubat 2005 tarihinde Tarımsal öğretimin 159 Yıldönümü nedeniyle SUN TV de Ziraat Mühendisi İlhan AKALIN'ın yönettiği programa Genel Başkan Gökhan GÜNAYDIN'ın "**Narenciye ve Tarımın Sorunları**" konulu canlı yayın programına konuşmacı olarak katıldı.

7 Nisan 2005 tarihinde Alata Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsünün satılmasına karşı Sun TV Programı Sunucusu ile Birlikte Şube başkanı Mehmet ATEŞ Alata bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsünde canlı yayın programına katılarak, Alatanın satılmasına karşı olduğumuzu yapılan çalışmalarını yerinde göstererek anlatmıştır.

25 Şubat 2005 tarihinde TOROS TV de Şube başkanı Mehmet ATEŞ meyve ve sebzelerde kullanıldığı iddia edilen Hormon konulu canlı yayın programına konuşmacı olarak katıldı. Bu program 26 Şubat 2005 tarihinde Ulusal TV kanalında tekrarlandı.

29 Nisan 2005 tarihinde Alata bahçe Kültürleri araştırma Enstitüsünün Satılması ile ilgili SUN TV tarafından düzenlene canlı yayın programına Şube Başkanı Mehmet ATEŞ Alatanın satılarak TURİZM sektörüne verilmesini isteyen MESİAD Başkanı Mustafa GÜLER ile birlikte katılarak Alatanın satılmaması yönünde ki gerekçeleri açıklamıştır..

Alata Bahçe Kültürleri araştırma Enstitüsünün satılması ile ilgili SUN TV tarafından düzenlene canlı yayın programına Alata da araştırmacı ziraat mühendisi olarak çalışan ve emekli olan Yönetim Kurulu üyesi Ayhan İNAL ve odamız üyesi İtibar ÇAKIR konuşmacı olarak katılarak kurumla ilgili bilgiler sunmuşlardır.

10 mayıs 2005 tarihinde KANAL 33 yapılan "**5179 Sayılı Gıdaların Üretimi Tüketimi ve değerlendirmesi**" konulu canlı yayın programına Şube 2 Başkanı Timur TURAN , Gıda Mühendisleri Odası ve Veteriner Hekimler Odası Şube Başkanı ile birlikte kanunun uygulanması ile ilgili canlı yayın programına katılmıştır.

SOSYAL ETKİNLİKLER

Odamız Üyesi Ziraat Mühendislerinin Eş ve Çocuklarının da Yararlanacağı şekilde seyahat acenteleri,moteller,özel hastahaneler, mağazalar ve süper marketlerle belirli oranlarda indirim sağlayan anlaşmalar yapılmıştır.

2004 ve 2005 yıllarında Şeker bayramının 2. gününde yoğun katılımı Şubemizde bayramlaşma yapıldı.

Mayıs 2004 yılı Mayıs ayı içerisinde düzenlenen TMMOB İl Koordinasyon futbol turnuvasında takımımız 2.inci olmuştur.

8 Mart 2005 Kadınlar Günü nedeniyle ziraat mühendisi bayan meslektaşımıza SMS ile Kadınlar Günü kutlama mesajı çekilmiştir. Aynı gün Şubemizde Kadınlar günü nedeniyle yönetim kurulu üyeleri ve bayan meslektaşlarımızın katıldığı basın açıklaması yapılmış ve flüt dinletisi ile kutlama gerçekleştirilmiştir.

4 Haziran 2005 tarihinde Şubemiz üyesi Meslekte 40 yılını dolduran 39 meslektaşımıza Macit ÖZCAN Spor Tesisinde düzenlediğimiz KOKTEYL ile 39 meslektaşımıza plaket verilmiştir.

BASIN AÇIKLAMALARI

2004 ve 2005 yıllarında 22 Mart DÜNYA SU GÜNÜ ile İlgili Basın açıklaması yapıldı

2004 ve 2005 yıllarında 16 Ekim DÜNYA GIDA GÜNÜ ile ilgili basın açıklaması yapıldı.

15 Ekim 2005 tarihinde 1000 köye 1000 Tarım projesinde Sorunlar büyüyor konulu basın açıklaması yapıldı.

18 Ekim 2005 tarihinde Kuş Gribi ile ilgili basın açıklaması yapıldı.

KENT KONSEYİ ÇALIŞMALARI

08 Kasım 2004 tarihinde Mersin Büyükşehir Bünyesinde oluşturulan Yerel Gündem 21 Komisyonuna üye olarak TMMOB ,MTSO,Esnaf ve Sanatkarlar Kooperatifi . adına katılmak üzere Şube başkanı Mehmet ATEŞ seçilmiştir.

Mersin şubesi olarak kasım ayından itibaren uygulamaya konulan Mersin Ekonomik Kalkınma İşbirliği Konseyinin alt Ekonomi Komisyonunun yaptığı toplantılara daimi üye olarak 2 Başkan Timur TURAN katılmaktadır.

22 Şubat 2005 tarihinde Şube başkanı Mehmet ATEŞ Gündem 21 Kent Konseyi Genel Sekreter Yardımcılığına seçilmiştir.

TMMOB İL KOORDİNASYON KURULU ÇALIŞMALARINA KATILIM :

TMMOB İl Koordinasyon Kurulu toplantılarına Şube Başkanı Mehmet ATEŞ , şube başkanının il dışında olduğu durumlarda Timur TURAN katılmıştır.. İl Koordinasyon kurulu tarafından yapılan basın açıklamalarına yönetim olarak yeterli sayıda katılım yapılmıştır.

TMMOB Odasına bağlı İl Koordinasyon sekreterliği tarafından yapılan "**Mersinin Kentleşme, Şehircilik, Alt Yapı Sorunları ve Çözüm Önerileri**" konulu kitapçık hazırlanmasında şubemizde görev almıştır. Yaklaşan yerel seçimlerde dikkate alınarak İl Koordinasyon sekreterliği kapsamında Kitapçık hazırlanmasında görev alan şubeler ve il temsilcilerinin organizasyonunda 20 mart 2004 tarihinde İlimizde Büyükşehir Belediye Başkan adaylarının davet edildiği Prof. Dr. Yusuf ZEREN'in yönettiği "**Mühendis Ve Mimarlar Mersinin Sorunlarını Tartışıyor**" konulu panele Partilerin Büyükşehir Belediye Başkan adayları katılmıştır.

2004 yılı Eylül ayı içerisinde, TMMOB İl Koordinasyon Kurulunun Başkanlığında Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ve yazman üye Nemci BİRİM'inde katıldığı Karaduvar ve Kazanlı ilçesinde faaliyet gösteren Akaryakıt Dolum Tesislerinin tarım arazilerine ve çevreye verdikleri zararlarla ilgili Karaduvarda basın açıklaması yapıldı.

Karaduvarda ki petrol dolum tesislerinin sızdırmasıyla meydana gelen çevre kirliliği ile ilgili il Koordinasyon kurulu tarafından kurulan komisyon çalışmalarına Şubemizden Ali YARPUZLU ve Turgay AYTÜRK katılmıştır..

Taşucu Tersanesi yapımı ile ilgili İKK tarafından oluşturulan komisyon çalışmalarına Timur TURAN katılmıştır.

2004 yılı aralık ayı içerisinde , TMMOB 50. yıl kutlama etkinlikleri kapsamında TMMOB ye bağlı ilimizde bulunan 15 meslek Odasında faaliyete başladığı tarihten 2004 yılına kadar görev yapan Şube başkanlarına ve il temsilcilerine yaptıkları hizmetlerden dolayı Taksim Grup Otelde düzenlen Protokolün ve TMMOB ye bağlı Şube Başkanı ve Yönetim Kurulu üyeleri ile İl Temsilcilerinin katıldığı kokteylde plaket verildi.

18 Nisan 2005 yılı nisan ayı içerisinde , İlimizde Bayrak yakılmasına karşı TMMOB ye bağlı Odalarla birlikte İKK organizasyonunda yapılan telin mitingi SMS yoluyla tüm üyelerimize duyuruldu, söz konusu mitinge Şubemiz tarafından büyük katılım oldu.

2005 yılı Eylül ayı içerisindeTMMOB Yönetim Kurulunun almış olduğu karar doğrultusunda Karaduvarda ki petrol dolum tesisleri ile ilgili Genel Merkez tarafından oluşturulan komisyonun mahallinde yaptığı incelemelere Şube Başkanı Mehmet ATEŞ ile Ali YARPUZLU ve Turgay AYTÜRK katılarak şubemizin görüşlerini belirtmişlerdir.

KATILIM SAĞLANAN MİTİNG VE YÜRÜYÜŞLER

8 Ekim 2005 tarihinde TMMOB tarafından Ankara da düzenlenen Kamuda Mühendis,Mimar ve Şehir Plancısı olarak çalışanların haklı istemlerinin gerçekleşmesi konulu Mitinge 30 kişi katıldık.

ZMO MUĞLA ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

21-22 Şubat 2004 tarihinde yapılan 39.dönem olağan Genel Kurul toplantısında İl Temsilciliğimizin Şubeye dönüştürülmesi kabul edilmiştir. Genel Kurul kararı doğrultusunda 09.05.2004 tarihinde yapılan seçimler sonucunda Uluhan KORKUT, Atilla ÇOLAK, Recep TURAN, Meryem TÜRKAY ve Özkan AYDEMİR den oluşan yönetim kurulu göreve başlamıştır. Muğla Şubemizin hizmet binasının açılışını gerçekleştirdik. Açılış 20 Haziran 2004 tarihinde, Oda Başkanımız Gökhan GÜNAYDIN tarafından yapıldı. ZMO Muğla Şubesi Hizmet Binası'nın açılışına, çok sayıda meslektaşımız yanında, Muğla Tarım İl Müdürü Sn. Hadi KAYHAN, Köy Hizmetleri İl Müdürü Sn. Hadi Oğuz BAKIR, ayrıca TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Aydın Şubesi'nden Galip ORHAN (Başkan), Zekeriya ALŞAN(Sayman Üye), Denizli Şubesi'nden İbrahim GÜR(II. Başkan), Tekin ALTAŞ(Yazman Üye), İzmir Şubesi'nden Doç.Dr.Kamil Okyay SINDIR(Başkan), Ferdan ÇİFTÇİ(II. Başkan) katıldılar.

BİLİMSSEL TOPLANTILAR

Gıda işletmelerinde Sorumlu Yöneticilik yapan üyelerimizin sorunları ile ilgili Tarım İl Müdürlüğü Kontrol Şubesi ile koordineli çalışılarak, Odamızın bu konulardaki görüşleri, hukuki çalışmaları konularında sürekli bilgilendirilmiştir.

Şubemiz, Muğla Üniversitesi ve Fethiye Ziraat Odası ile birlikte, 31 Mart 2005 tarihinde Fethiye İlçesinde **Avrupa Sürecinde Türk Tarımı ve İyi Tarım Uygulamaları** konulu bir panel düzenlenmiştir. Şube Başkanı Uluhan KORKUT panelde İyi Tarım Uygulamaları konusunda, Yönetim Kurulu üyemiz Prof.Dr.Atilla ÇOLAK Sera Sulama Yöntemleri konusunda sunu yapmıştır.

Şubemiz ve Kalite Dünyası-İZMİR ortaklaşa çalışması sonucu düzenlenen **ISO 9001:2000 Kalite Yönetim Sistemi Bilgilendirme** eğitimi 28-29 Mayıs 2005 tarihlerinde ve **HACCP Gıda Güvenliği Yönetim Sistemi Bilgilendirme** eğitimi 4-5 Haziran 2005 tarihlerinde Tarım İl Müdürlüğü Toplantı Salonunda 54 kişinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. Eğitime katılan Ziraat Mühendisi, Su Ürünleri Mühendisi, Gıda Mühendisi, Kimya Mühendisi ve İşletme Sahiplerine her iki eğitime katılım sertifikası verilmiştir.

Ziraat Mühendisleri Odası Muğla Şubesi-Kalite Dünyası Ortak Çalışmasının Devamında 17 Kişilik Katılım İle **ISO 9001:2000 İç Tetkikçi Eğitimi** 25-26 Haziran Tarihinde başarı ile gerçekleştirildi. Sınavda başarılı olanlara İç Tetkikçi Sertifikası verilmiştir.

Tarım Danışmanları, Tarım İl Müdürlüğü Çiftçi Eğitim Şubesi ve ODA'mız tarafından düzenlenen toplantıda, Odamızın bu konudaki görüşleri, ilgili girişimleri hakkında bilgi verilmiş ve ilgili basın açıklaması tarım danışmanı üyelerimize dağıtılmıştır.

ÜYE-ODA İLİŞKİLERİ

Odamıza üye olmak isteyen meslektaşlarımıza gereken yakınlık gösterilerek 9.05.2004 tarihinde gerçekleştirdiğimiz Genel Kurul da 408 olan üye sayımız 486 ya çıkartılmıştır.

Üyelerimizin aidat borçlarıyla ilgili Genel Merkezce gönderilen yazı, İlimizde adresini tespit edebildiğimiz 300 kadar üyemize posta veya elden olmak üzere ulaştırılmıştır.

TMAP kapsamında 40 asil ve 4 yedek anket sahibine formlar ulaştırılmış, bu güne kadar geriye dönen 20 adet formun 12 adeti Bilgisayar ortamına aktarılmıştır 4) İlimizde İlaç bayilerinde mesai saati uygulamasına geçilmiş olup, başarıyla devam edilmektedir. İlaç bayilerinin sorunlarıyla ilgili Tarım İl Müdürlüğü Bitki Koruma Şubesi ile birlikte ortaklaşa 24 Ağustos 2005 tarihinde Muğla Merkezde 26 Ağustos 2005 tarihinde Fethiyede bir değerlendirme toplantısı düzenlenmiştir. Bu toplantıda Şubemiz tarafından bastırılan İş yeri Çalışma Saatleri Levhası bayilerimize dağıtılmıştır.

Odamıza üye meslektaşlarımızın Şubeden istediği Sorumlu Yönetici Belgesi, Oda Üyelik Belgesi, Sorumlu Yöneticilik vizeleri ve benzeri talepleri en kısa zaman içerisinde sonuçlandırılmıştır. Yapılan çalışmalar sonucu Sorumlu Yönetici olan meslektaş sayımız 99 a ulaştı. Bilirkişilik: Şube Başkanı Uluhan KORKUT ve Yazman üyemiz Hüseyin GÜVEN ODA' mız tarafından düzenlenen Bilirkişilik eğitimine katılmışlardır.2006 yılı Bilirkişilerini eğitmişlerdir. 05.05.2005 tarihli Resmi Gazetede yayımlanan TMMOB bilirkişi yönetmeliğine göre 24.12.2005 tarihinde 2006 yılında Bilirkişi olacak meslektaşlarımıza kurs verilmiştir.Kurs sonucunda 2006 yılı Bilirkişilerine sertifika verilmiştir.

SOSYAL FAALİYETLER

Meslektaşlarımız arasında dayanışmayı ve kaynaşmaya yönelik olarak **Tarımsal Öğretimin 159.Yılı** kutlamaları çerçevesinde 19 Şubat 2005 tarihinde Bodrum da Başak Balosu düzenlenerek, geleneksel hale getirdiğimiz meslekte 50. ve 25. yılını dolduran meslektaşlarımıza birer teşekkür plaketi verilmiştir Katılımı Sağlanan

MİTİNGLER

1 Mayıs Kutlamalarına katıldı. Ankara da TMMOB önderliğinde düzenlenen mitinge katıldı.

39. Dönem IV. Danışma Kurulu Toplantısı: 30 Eylül-2 Ekim 2005 tarihleri arasında Yönetim Kurulu Üyelerimiz, Onur Kurulu Üyelerimiz, önceki dönem yöneticilerimiz, 25 Şubemiz, bazı il temsilcilerimiz ve yerel yetkililerin katılımıyla Muğlada yapıldı. Toplantı, 1 Ekim 2005 Cumartesi günü Muğla Valisi Hüseyin AKSOY, CHP Muğla Milletvekili ve ODA' mız önceki dönem Başkanlarından Prof. Dr. Gürol ERGİN, İçmeler Belediye Başkanı Yavuz ÇOKBERKİT, ODA'mız Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, Muğla Şube Başkanımız Uluhan KORKUT ve Muğla Kültür Salıkçıları Yetiştiricileri Birliği Derneğinden Öznur YILDIZ'ın açılış konuşmalarıyla başladı. Danışma Kurulu Toplantısına Muğla Tarım İl Müdürü Hadi KAYHAN, Datça İlçe Tarım Müdürü Muzaffer KÖKTEN, Marmaris İlçe Tarım Müdürü Bilgin AYAYDIN, Prof. Dr. Ekrem KÜN, ODA'mız önceki dönem başkanlarından Sami DOĞAN ve Orhan AKBULUT ile eski genel sekreterimiz İlhan HAN da katıldı. Danışma Kurulu Toplantısı, 2 Ekim 2005 Pazar günü yapılan tekne turu ile sona erdi.

ZMO RİZE ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

2005 Ocak ayı içerisinde şube üyelerinin geçmiş aidatlarının ödenmesi yönünde,çalışma grupları oluşturularak,üyelerimiz iş yerlerinde ziyaret edildi. Aidatların ödenmesi yanı sıra,üye olmayan meslektaşlarımıza ulaşılarak yeni üye kayıtları hızlandırıldı.

Şubat 2005 tarihinde "**Bilirkişilik**" kursu düzenlendi.Kursa Erzurum Şube Başkanı Yrd.Doç. Dr Vedat DAĞDEMİR davet edilerek iki gün süreli kurstan sonra katılımcılara katılım belgesi verildi.

Rize Bölgesinde çalışan **sorumlu yöneticilerle** toplantı yapılarak sorumlu yönetici el kitabı dağıtıldı ve sorumlu yöneticilerin çalışma koşullarını takip edecek bir çalışma gurubu oluşturuldu.Genel Merkezimiz tarafından alınan sorumlu yöneticilerle ilgili son çalışmalar üyelerimizin bilgisine sunuldu. **Tarım danışmanları ve sorumlu yöneticiler** odamız lokalinde toplanarak Gıda Üretiminde yaşanan hukuki gelişmeler tartışıldı.Meslektaşlarımızı ilgilendiren olası yeni iş alanları kendilerine bildirildi.

Odamız Yönetim kurulu Rize merkez ve bölgesindeki tüm Asliye Hukuk mahkemesi Hakimleri ziyaret edilerek **bilirkişilik uygulamalarının** oda merkezli hale getirilmesi sağlandı.Yüksek enerji nakil hatları,botaş doğalgaz hattı nedeniyle yüksek oranda

talep edilen bilirkişilik hizmetleri tamamıyla odamız kontrolünde havuz sistemi başarıyla uygulanarak sonuçlandırıldı.Bu nedenle bilirkişiliği; gelirlerinden odamız payı eksiksiz olarak alındı.Bölgemizde artık bilirkişilik talepleri diğer meslek guruplarında bile Asliye Hukuk Hakimlerinde odamızdan talep edilmektedir.

Eylül.2005 tarihinde TMMOB lokalinde bölgemizde görev yapmakta olan **Tarım Danışmanları** ile yemekli toplantı düzenlenmiştir.Bu toplantıda Tarım Danışmanlarının sorumlu oldukları bölgelerde yaptıkları çalışmalar değerlendirilerek, karşılaşılmış oldukları sorunlar dinlenerek çözüm yolları araştırıldı

Şubemiz Olağan Kongresi 10.12.2005 tarihinde yapılmış,kongrenin ardından 11.12.2005 tarihinde yeni yönetim kurulu tespiti için seçim yapılmış, seçim yüksek katılımı ve demokratik bir ortamda gerçekleşmiştir.Seçimlerin sonrasında yeni kurul üyeleri toplanarak kurul üyeleri arasında görev dağılımı yapılmış, yeni yönetim kurulundaki görev dağılımı şu şekilde oluşturulmuştur;

Başkan: Muhammet PERTEK 2.Başkan: Fatih ATASEVER

Sayman: Kubilay TÜRKYILMAZ Yazman: Cahit GÜLBAY

Üye: İlhami ALBAYRAK

23.12.2005 tarihinde yönetim kurulu üyeleri tarafından Rize Valisi Sn Enver SALİHOĞLU'na nezaket ziyareti gerçekleştirilmiş,bu ziyarette Şubenin yeni yönetim kurulu valiyeye tanıtılarak Ziraat Müh. Odasının misyonu ve faaliyetleri hakkında bilgi verildi.Ayrıca bölgemizde görev yapan Tarım Danışmanlarının sorunları içeren bir dosya kendilerine takdim edilerek özellikle bu üyelerimizin maddi sorunlarının çözümü konusunda kendilerinden destek sözü alınmıştır.

23.12.2005 tarihinde yönetim kurulu üyeleri Rize Ziraat Odasını ziyaret etmiş görüşmede yeni dönemde ZMO ve Rize Ziraat Odasının ortaklaşa yapabilecekleri çalışmalar değerlendirilmiştir.

23.12.2005 tarihinde yönetim kurulu üyeleri Çay İşletmeleri Genel Müdürü Sn Ekrem YÜCE'yi ziyaret etmişlerdir.bu ziyarette Çay İşletmelerinde görev yapmakta olan özellikle Budama Projesi kapsamında çalışan üyelerimizin sorunlarının çözümü konusunda kendilerinden destek talep edilmiştir.Ayrıca bölgemizdeki Özel Sektöre bağlı çay fabrikalarında Sorumlu Yöneticilik yapmakta olan üyelerimizin kalite kontrolü konusunda bilgi ve tecrübe eksiklerinin giderilmesi için Çay İşletmelerinin imkanlarının kullanılabilmesi yönünde kendilerinden destek istenmiş ve konunun daha sonra tekrar görüşülmesi ve değerlendirilmesi yönünde karara varılmıştır.

30.12.2005 tarihinde Çay İşletmeleri Genel Müdürü Sn Ekrem YÜCE odamızı ziyaret ederek yönetimden çalışmalarımız hakkında bilgi almıştır.

ZMO SAMSUN ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

MESLEKİ, TEKNİK VE SOSYAL ETKİNLİKLER:

10 Ocak 2004 günü **Tarımsal Öğretim 158.Yıldönümü** dolayısıyla üyelerimizin katılımı ile Atatürk anıtına çelenk konarak saygı duruşunda bulunulmuş ve günün önemini içeren bir basın açıklaması yapılmıştır.

12 Ocak gününde Ziraat Fakültesinde **Tarım Haftası** nedeniyle ortak bir program düzenlenmiştir.

17.Ocak 2004 tarihinde geleneksel **Başak Balosu** düzenlenerek, emekliye ayrılan meslektaşlarımıza plaket verilmiştir.

2004 yılı Nisan ayında düzenlenen 3.Samsun **Kent Kurultayı**na aktif katılım sağlanarak, Samsun'da tarımsal üretimin artırılması ve tarımsal sanayiinin geliştirilmesi ile ilgili olarak Şubemizce hazırlanan rapor Samsun kamuoyu ve siyasilere sunulmuştur.

Odamızın 50.kuruluş yılı nedeniyle 27 Haziran 2004 tarihinde **"50. Yıl Tarımcılar Yaz Şenliği"** düzenlenerek üyelerimizin aileleri ile birlikte neşeli bir gün geçirmeleri sağlanmıştır.

Mühendislik ve Mimarlık Haftası etkinlikleri kapsamında 13 Ekim 2004 tarihinde Oda Başkanımız Gökhan Günaydın Samsun'a davet edilerek, Ziraat Fakültesinde **"Ziraat Mühendislerinin İstihdamı ve Eğitim Sorunları"** konulu konferans vermesi sağlanmıştır. Konferansa çok sayıda meslektaşımız ve öğrenci katıldı.

Tarımsal Öğretimin 159. Yıldönümü dolayısıyla 10 Ocak 2005 günü OMÜ Ziraat Fakültesi ile birlikte bir kutlama programı düzenlendi. 19 Şubat 2005 tarihinde de geleneksel Başak Balosu düzenlenerek üyelerimizin aileleri ile bir araya gelip eğlenmeleri sağlandı. Emekliye ayrılan meslektaşlarımıza plaketleri verildi.

Yatırımlar için teşvik kapsamına alınmayan Samsun'un teşvik kapsamına alınması için gerekli girişimlerde bulunmak üzere 2005 yılı Ocak ayı içinde oluşturulan ve ildeki sivil toplum örgütlerinin büyük çoğunluğunun yer aldığı **"Teşvik Birlikteği"**n de Şubemizin de yer alarak gerekli çalışmalarda bulunuldu.

Zirai Mücadele İlaç Bayilerinin sorunlarına çözüm üretmek amacıyla 12 Şubat 2005 tarihinde Oda Başkanımız Gökhan Günaydın, Adana Şube Başkanımız Ayhan Barut, toptancı firma temsilcileri ve bayilerin katılımı ile geniş katılımlı bir toplantı yapıldı. Toplantı sonunda bu konuda etkili bir çalışma yapmak üzere bir komisyon kuruldu. Bafra, Çarşamba ve Vezirköprü ilçelerinde bayilerle yapılan toplantıların ardından, 19 Mart 2005 tarihinde Komisyon ilk toplantısını yaparak bayiler için mesai saatlerini belirledi. Komisyon bundan sonra her ay toplanarak çalışmalarını sürdürdü. Meslektaşlarımızın karşılaştıkları sorunların çözümü için Tarım İl Müdürü ve Samsun Valisi ziyaret edilerek sorunların çözümünde önemli gelişmeler sağlandı.

2005 yılı Şubat-Mart-Nisan aylarında çeşitli tarihlerde, Samsun'da görev yapan Tarım Gönüllüleri için Tarım İl Müdürlüğü ile ortaklaşa düzenlenen program çerçevesinde; konusunda uzmanlaşmış emekli statüdeki meslektaşlarımız tarafından, **"Zirai Mücadelede İlaçlama Tekniği"**, **"Hayvan Besleme, Silaj Yapımı ve Yem Bitkileri"**, **"Seralarda Görülen Bitki Hastalık ve Zararlıları"**, **"Fındık Hastalık ve Zararlıları"**, **"Mısır Tarımı"**, **"Hububatta Yabancı Ot Mücadelesi"** gibi konularda seminerler verildi.

30-31 Mart 2005 tarihlerinde üyelerimiz için **"Proje Hazırlama ve Değerlendirme"** semineri düzenlendi. Şube başkanımız Ünal İşiker'in eğitici olarak görev aldığı seminere 46 meslektaşımız katıldı.

Gıda sektöründe çalışan meslektaşlarımız için TARDEV'le ortaklaşa olarak 25-26-27 Kasım tarihlerinde **"HACCP Eğitim Programı"** düzenlendi. Eğitime katılan 35 meslektaşımıza sertifikaları verildi.

Samsun Valiliği ve Samsun Büyükşehir Belediyesinin **desteklediği "Tarım Sektörü Strateji Toplantısı"**na 06.12.2005 tarihinde Şube Başkanımız Ünal İşiker katılarak konu ile ilgili Odamızın görüşlerini dile getirdi.

BASIN AÇIKLAMALARI VE TV PROGRAMLARINA KATILIM:

Şube Başkanımız Ünal İşiker dönem içinde iki TV programına canlı yayında katılmıştır. Yerel TV kanallarımızdan Klas TV'de yayınlanan Kent Günlüğü Programına 2004 yılı Mart ayında katılım sağlanmış olup, programda tarım sektöründeki son gelişmeler ve yabancılara toprak satışının yanlışlıkları üzerinde durulmuştur.

Genel Merkezimizin görevlendirmesi üzerine, Ankara'dan yayın yapmakta olan Avrasya TV'nin "Tarım Dünyası" programına 28.11.2005 tarihinde katılım sağlanmış ve **Karadeniz Bölgesinde Tarım ve Sorunları** dile getirilmiştir.

Dönem içinde yapılan basın açıklamaları ise tarih sırasına göre şunlardır:

2004 Yılı Aralık ayında Gelemen Tarım İşletmesinin kira yöntemi ile özelleştirilmesine ilişkin bir basın açıklaması yapıldı.

18.01.2005 Tarihinde yapılan basın açıklaması ile Samsun'un teşvik kapsamına alınmamasının bir hata olduğu belirtilerek, İlimizin teşviklerden yararlandırılması için her türlü girişimin Şubemizde destekleneceği açıklandı.

25.01.2005 tarihinde Hükümetin Şeker Kurumunu kaldırması üzerine bir basın açıklaması yapılarak, bu kurumun kaldırılmasının şeker piyasasının, pancar üreticisi ve pancar şekeri üreten fabrikalar aleyhine bozulmasına yol açacağı vurgulandı.

Sahte Rakının ölümlere yol açması üzerine 9.3.2005 tarihinde yapılan basın açıklaması ile bu konuda denetimlerin yetersizliği ve Hükümetin bütçe açıklarını kapatmak için alkollü içecekler yüksek oranda yaptığı zammın yanlışlığı vurgulandı.

02.05.2005 tarihinde yapılan bir basın açıklaması ile Samsun'da yapımı düşünülen Tersane konusunda yer seçimine azami titizliğin gösterilmesi ve verimli tarım alanlarının yok edilmesine karşı her kesimin özen göstermesi gerektiği belirtildi.

FİSKOBİRLİK'in 2005 yılı fındık fiyatlarını 7 milyon lira civarında açıklaması üzerine, 17.8.2005 tarihinde yapılan basın açıklaması ile üreticinin yüzünün güldüğü, ancak FİSKOBİRLİK'in 4572 sayılı yasa ile devlet desteğinden yoksun bırakıldığına da göz önünde bulundurulması gerektiği vurgulandı.

1000 Köye 1000 Tarımcı Projesinde görev alan Ziraat Mühendislerinin karşı karşıya buldukları sorunlarla ilgili olarak 15.10.2005 tarihinde bir basın açıklaması yapıldı.

Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Rektörü ve aynı zamanda Odamızın üyesi olan Prof.Dr.Yücel Aşkın'ın kesinleşmiş bir yargı kararı olmadan tutuklanmasının kamuoyu vicdanını derinden yaraladığına ilişkin olarak 21.10.2005 tarihinde bir basın açıklaması yapıldı.

ÜYELERLE İLİŞKİLERİN GELİŞTİRİLMESİ:

Yönetim Kurulumuz şubemize kayıtlı üyelerle ilişkileri geliştirmeye büyük önem vermiştir. Şubemizin her aktivitesi üyelerimizin cep telefonuna mesaj olarak iletilmiştir.

Şubemizdeki büro hizmetlerinin daha etkili bir şekilde yürütülmesi için Yönetim Kurulumuzdan 2005 Mayıs ayında istifa eden Hasan Çobancı 2005 Haziran ayından itibaren büro yöneticisi olarak görevlendirilmiştir.

Birlikçilik olanağından tüm üyelerimizin eşit bir şekilde yararlanmaları sağlanmış, listede görev alacak tüm meslektaşlarımıza Kenan Atagün ve Ercan Yanoğlu tarafından gerekli eğitim verilmiştir.

Odamızın yayınlarından Haber Bülteni ile Tarım ve Mühendislik Dergisi, gerek elden, gerekse kargo ile üyelerimize ulaştırılmaya çalışılmıştır.

Bilindiği gibi Şubemize ait dairenin bir bölümü lokal olarak kullanılmaktadır. Yılın 365 günü açık tutulan lokalimiz özellikle emekli meslektaşlarımızın zamanlarını kendi mekanlarında eğlenceli bir şekilde geçirmelerine olanak sağlamaktadır.

Dönem içinde tüm dini bayramlarda Odamızda üyelerimizle bayramlaşma günleri düzenlenmiştir.

GENEL MERKEZLE İLİŞKİLER

Çalışmalarımızda genel merkezimizden her türlü yardım ve destek sağlanmıştır. Genel merkezimizin çeşitli konularda hazırladığı basın açıklamaları gecikmeden Samsun kamuoyuna duyurulmuştur.

Genel Merkezimizin son iki yıl içinde düzenlediği dört Danışma Kuruluna Şubemizden gerekli katılım sağlanmıştır.

Genel Merkezimizin İnternet ortamında e-ZMO sisteminin uygulanması konusunda düzenlediği seminere Şubemizden Ercan Yanoğlu ile Hasan Çobancı, Birlikçilere

eğitim verecek eğiticiler için dzenlenen seminere de Ercan Yanoğlu ve Kenan Atağun katılmışlardır.

Giresun'da son iki yıldır dzenlenen **Fındık şurasına** genel merkezimiz adına şubemizden 2004 yılında Kenan Atağun, 2005 yılında da Hasan obancı katılmışlardır.

TMMOB İLE İLİşKİLER VE İKK ALIşMALARINA KATILIM:

TMMOB İl Koordinasyon Kurulu sekreteryası bu dzenim şubemiz tarafından yşrütölmüştür. 2. Başkanımız Murat Akar İKK sekreterliği gdevini üstlenmiş ve bu gdevi başarıyla yşrütömtür.

18 Nisan 2004 tarihinde, Murat Akar'ın girişimi ile TMMOB adına merkez Hacı İsmail köyünde Köy Enstitüleri ile ilgili bir etkinlik dzenlenmiştir. Halk oyunları, saz sanatçılarının gösterisi, panel ve çocuklarda diş sağlığı taramasının yapıldığı bu etkinlik yoreden çok büyük ilgi gormüştür.

Ekim ayında yapılan Mühendislik ve Mimarlık Haftası kutlamaları TMMOB'un 50.kuruluş yılı nedeniyle, 2004 yılında daha oşkulu bir şekilde kutlanmıştır.

Emek Platformunun 5 şubat 2005 tarihinde Samsun'da yapılan Bölge Toplantısını dzenim sözcüsü olarak 2.Başkanımız Murat Akar yönetmiştir.

OMÜ ZİRAAT FAKÜLTESİ İLE İLİşKİLER

Son dört yıldır Ziraat Fakültesi ile ilişkiler gelişerek sürmüştür. Bunda aynı zamanda Odamızın üyesi olan Dekanımız Prof Dr. Yunus Pınar'ın büyük payı olmuştur. Daha önceki dzenimde olduğu gibi bu dzenimde Tarımsal Öğretimin Yıldönümü etkinlikleri Fakültemizle birlikte gerçekleştirilmiştir.

Öğrenci Üyelik konusunda bu dzenim oldukça başarılı çalışmalar yapılmıştır. Öğrenci üyelerimizle 28 Mayıs 2005 tarihinde OMÜ Konukevinde tanışma ayı dzenlenmiştir.

OMÜ Ziraat Fakültesinin 21 Haziran 2005 tarihinde yapılan mezuniyet törenine yönetim kurulumuzda katılmış, dereceye giren öğrencilere ODA'mız yayınlarından oluşan bir kitap seti armağan edilmiştir.

25-26 Kasım 2005 tarihlerinde Genel Merkezimizce Ankara'da dzenlenen **Öğrenci Kurultayına** 2 öğrenci üyemiz ve öğretim üyesi olarak Prof. Dr. Zeki Acar katılmıştır. Öğrenci üyelerimizden Abdurrahman Yaylagöl bu kurultayda yöre tarımı ile ilgili bir sunu gerçekleştirmiştir.

YEREL GÜNDEM 21 ZİRAAT KONSEYİ ALIşMALARINA KATILIM

Ziraat Konseyi hemen her ay toplanmıştır. Bu toplantılara sürekli olarak katılan şube Başkanımız Ünal Işıker ilimizdeki tarımsal sorunların Konsey gündemine taşınarak tartışılmasına büyük katkı sağlamıştır. Konsey başkanlığını yşrüten Ziraat Fakültesi Dekanımız Prof. Dr. Yunus Pınar tarafından alınan kararlar zamanında basına duyurulmuş ve yetkililere iletilmıştir.

ZMO şANLIURFA şUBE ALIşMA RAPORU

şube yönetim kurulu gdeviye geldikten sonraki ilk toplantıda gdev bölümü yaparak TMMOB bünyesinde kurulu İl Koordinasyon Kuruluna bir üye verdi. Bu ilk toplantı sonrası bir basın açıklaması yapılarak yeni yönetimin önündeki bölgesel, mesleki ve tarımsal sorunlar belirterek yüklü bir gündemde karşı karşıya olduğumuz dile getirildi. Ayrıca bu sorunların yanında bölgemizdeki temel insan hak ve özgürlükleri konusunda da Odamızın yapacağı gdevler belirtildi.

Gdev süresi içerisinde Üye kayıtlarına büyük önem verilerek ve toplam 110 üye kaydedildi. Bunun yanında kayıtlı üyelerin Oda ile bağlarının devamlılığı paralelinde

Şube lokalinde periyodik toplantılar tertiplendi ve sorunlar bir bütün halinde tartışılarak çözüm önerileri değerlendirildi.

ÜYE-ODA İLİŞKİLERİ

Sorumlu Yöneticilik yapan odamız üyelerine verilen toplantı ile sorumlu yöneticilikle ilgili olarak Genel Merkezimizin belirttiği değişiklikler doğrultusunda hakları ve çalışma koşulları ile ilgili bilgiler verilerek, üyelerimizin hakları savunuldu. Ziraat Mühendisleri Odasının; mezun ve mezun durumdaki meslektaşlarımıza sadece zorunluluk halinde kayıt olmanın değil, mesleki açıdan bir gereklilik olduğu anlatılarak kayıtlı üye sayısı artırıldı. Üyelerimizle daha önceleri yaşanan bilgi kopukluğu internet aracılığı ile çözülerek , yapılan çalışmalar, etkinlikler ve seminerler bildirilerek üyelerimizin daha fazla katılımları sağlanmıştır.

BASIN AÇIKLAMALARI

Antepfıstığı ve pamuk taban fiyatları ile ilgili Oda 2. Başkanı Ramazan BOZDAĞ tarafından basın açıklaması yapıldı. Hububat (Buğday Arpa ve Mercimek) taban fiyatları ile ilgili II.Başkanımız Ramazan BOZDAĞ tarafından basın açıklaması yapıldı.

ETKİNLİKLER

Harran Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin düzenlemiş olduğu **Tarımsal Eğitimin 158. ve 159. yılı** kutlamalarına Ziraat Mühendisleri Odası Şanlıurfa Şube Başkanı Atilla YAZAR katılmış olup, yaptığı konuşmada tarımsal eğitim, öğretim ve ülkemizdeki tarımsal sorunlara değinmiştir. 10.01.2004 tarihinde Edessa Otelinde ve 15.01.2005 tarihinde Sanayi ve Ticaret Odası Lokalinde Ziraat Mühendisleri Odası Şanlıurfa Şubesi olarak meslektaşlarımızla birlikte Başak Balosu düzenlenmiştir. 11-13.Kasım.2005 tarihleri arasında odamızın da katkıları ile DSİ konferans salonunda yapılan Toprak Reformu toplantısına oda yönetimi ve üyelerimizin katılımı sağlandı.

BİLİRKİŞİLİK

16.02.2005 tarihinde Kamulaştırma Bilirkişilerinin keşifler sırasında dikkat etmeleri gereken hususlarla ilgili olarak , ODA'mız II. Başkanı Ramazan BOZDAĞ tarafından bilgi verildi. Şubemiz 2. Başkanı Ramazan BOZDAĞ'ın başkanlığında 2005 yılında Kamulaştırma Bilirkişiliğine seçilen meslektaşlarımıza bilirkişilikle ilgili konularda aydınlatıcı bilgi vermek amacıyla 15.02.2005 tarihinde odamızda seminer verildi.

PROJELER

Şubemiz tarafından; Merkezi Finans ve İhale Birimi Aktif İşgücü programları projesi (AİPP) ve İŞKUR tarafından verilen kredi ile ilgili olarak çalışmalar yapılmış, TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Şanlıurfa Şubesi adına **Ziraat Mühendisleri Beceri Geliştirme Kursu** adıyla proje yapılmıştır. Proje içeriği itibar ile işsiz olan Ziraat Mühendisi meslektaşlarımıza sulama ve sulama sistemleri ile ilgili 7 aylık bir kurs vermek amacıyla yapılmıştır. Proje ile ilgili her türlü yazışma , çalışma ve maddi kaynak AB ve Genel Merkezimiz tarafından sağlanmıştır. Bazı nedenlerden dolayı iptal edilmiştir. Proje bütçesi AB tarafından 77 147 EURO dur.

ODA VE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ İLİŞKİLERİ

İ.K.K. tarafından yapılan toplantılara Şube Başkanımız Atilla YAZAR katılarak ilimizin değişik sorunları ile ilgili saptamalarda bulunuldu. İl düzeyinde sivil toplum örgütlerinden oluşan demokrasi platformu çalışmalarına katkı sunuldu. Şanlıurfa TEDAŞ Müdür Yardımcılığı görevini yaptığı sırada ödürlülen Elektrik Mühendisi Hasan BALIKÇININ yapılan duruşmalarına Yönetim Kurulu olarak katılım sağlandı. Adana'dan gelen Gözlemcilere Odamız Lokalinde yemek ve çay ikramı yapıldı. Odamızda Elektrik Mühendisleri Odası Genel Başkanı , Elektrik Mühendisleri Odası

Adana Şube Başkanı, Eşi ,Odamız Şube Yönetim kurulu ve Elektrik Mühendisleri Ş.Urfa Şube Temsilcisi , Diğer Sivil toplum kuruluşlarının Başkanları çok sayıda Elektrik Mühendisi ve Ziraat Mühendisinin katılımı ile basın açıklaması yapıldı.

KATILIMLAR

Ocak.2004'te Genel Merkezimiz tarafından Ankara'da düzenlenen ZMO' nun 50.Kuruluş yıldönümü ile ilgili etkinliklerine geniş katılım sağlandı. 25 Kasım 2005 tarihinde ZMO tarafından yapılan **1.Öğrenci Kurultayı**'na oda yönetimini temsilen Muhammed Remzi KARACA,Ziraat Fakültesini temsilen Yrd.Doç.Ali Rıza ÖZTÜRKMEN ve Öğrenciler katılmıştır. Gaziantep' te yapılan 39.dönem 1.Danışma Kurulu toplantısına Ramazan BOZDAĞ, Maruf KARADAĞ,Muhammed Remzi KARACA ve Mehmet İPEKÇİOĞLU

odamızı temsilen katıldılar. Erzurum'da yapılan 39.dönem 2.danışma kurulu toplantısına

odamızı temsilen Ramazan BOZDAĞ katılmışlardır. Denizli'de yapılan 39.dönem 3.danışma kurulu toplantısına odamızı temsilen Şube Başkanımız Atilla YAZAR ve Abdullah MELİK katılmışlardır. Muğla'da yapılan 39.Dönem Danışma Kurulu toplantısına Atilla YAZAR, Ramazan BOZDAĞ, Abdullah MELİK ve Muhammed Remzi KARACA katıldılar.

TEMENİLER

Dört dönem odamız yönetimini başarıyla temsil eden Sayın Atilla YAZAR ve Yönetim Kurulu Üyeleri yapılacak olan seçim öncesinde tüm üyelerle görüşerek görevi artık gençlere bırakacaklarını belirterek yeni seçilecek yönetime başarılar dilemişler , 18 ARALIK 2005 tarihinde yapılan seçimle Yönetim Kurulunu Abdullah MELİK'e bırakmıştır.

ZMO TEKİRDAĞ ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

T.Ü. Tekirdağ Ziraat Fakültesi öğrencilerine Odamızı ve öğrencilerin odamıza yakınlaşmalarını sağlamak amacıyla toplantılar düzenlemiştir. Trakya Üniversitesi Tekirdağ Ziraat Fakültesi'nce 16-18 Mayıs 2005 tarihleri arasında yapılan "Geleneksel Bahar Şenlikleri"ne katılarak, şenlik meydanında stant açmıştır. Tekirdağ Ziraat Fakültesi'nin 20 Haziran 2005 tarihinde yapılan 2004-2005 Mezuniyet Törenine Yönetim Kurulu üyeleri katılmış, bölümlerini birincilikle bitiren genç meslektaşlarımıza Tekirdağ Şube Başkanımız Prof. Dr. Temel GENÇTAN birer ödül vermiştir.

Haziran 2005 te 41. si yapılan "**Geleneksel Tekirdağ Kiraz Festivali, Kiraz Yarışması**"n da TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tekirdağ Şubesi adına Jüri Üyesi olarak, Ziraat Mühendisi Öznur GÖKHAN görev almıştır.

Tekirdağ'da Sorumlu Yöneticilerin sorunlarını görüşmek üzere toplantılar düzenlenmiştir.

Tarım Danışmanlarının sorunlarını öğrenmek ve çözüm üretmek amacıyla toplantılar yapılmıştır.

Erzurum'da yapılan 39. Dönem, II. Danışma Kurulu toplantısında alınan kararlar Kasım ayında Ankara'da yapılacak "**Öğrenci Kurultayı**" için öğrencilerin belirlenmesi için amacıyla öğrencilerin belirlenmesi çalışmalarına başlanmıştır.

TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı Gökhan GÜNAYDIN, 3 Haziran 2005 Cuma günü Saat 14.00'de Tekirdağ Şubemizin davetlisi olarak, Trakya Üniversitesi Tekirdağ Ziraat Fakültesi Konferans Salonunda "**AB ve Türkiye Tarımı**" konulu konferans vermiştir.

24 Kasım 2005 tarihinde Ankara'da yapılan ,"Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Öğrenci Kurultayın"da Tekirdağ Şube olarak aşağıda isimleri belirtilen 5 öğrenci, 1 Araş. Görevlisi ile Komisyon Üyesi ve Şube Başkanı olarak Prof. Dr. Temel GENÇTAN

katılarak, Kurultayda 1 öğrencimiz tarafından "Trakya Tarımı ve Sorunları" konusunda 10 dakikalık sunum gerçekleştirmiştir.

2006 yılında bilirkişi olmak isteyenler için, Tekirdağ'da **Bilirkişi Hizmet İçi Semineri** düzenlenmiştir. Seminer; Odamız Hizmet Binasında 7-8-9 Aralık 2005 tarihlerinde 18.00-21.00 saatleri arasında gerçekleştirilmiştir.

ZMO TRABZON ŞUBESİ ÇALIŞMA RAPORU

10 Ocak 2004 Cumartesi günü Ankara'da, Atatürk Kültür Merkezi'nden Anıtkabir'e düzenlenen "**Büyük Tarımcı Yürüyüşü**"ne Şubemiz adına katılım sağlanmış ve tüm Şubeler ile İl Temsilcilikleri birlikte Atatürk Kültür Merkezi'nden Anıtkabir'e kadar yürünmüştür.

Köy Merkezli Tarımsal Üretime Destek Projesi kapsamında, ilimizde görevlendirilen elemanlardan sadece 9 kişinin Ziraat Mühendisi olması, Şube Yönetim Kurulumuzca ilgili Tarım İl Müdürlüğü nezdinde eleştirilerek tepkimiz ortaya konmuş ve bu konu, 29.01.2004 tarihinde bir yazı ile Genel Merkezimize iletilmiştir.

Bölgemizde 05 Nisan 2004 tarihinde meydana gelen don olayı ile ilgili, Şube Yönetim Kurulumuz gerekli araştırmaları yaparak, fındık ve diğer ürünlerde meydana gelen zarar oranlarını belirlemiştir. Konu, 02.05.2005 tarihinde bir yazı ile Genel Merkezimize bildirilmiştir. Ayrıca yönetim kurulumuz meydana gelen don zararı ve alınması gereken kısa, orta ve uzun vadede ki önlemler konusunda bir basın açıklaması yapmış, açıklamamız gerek görsel, gerekse yazılı basında geniş bir şekilde yayınlanmıştır.

Yönetim Kurulumuz, hizmet binası alımı için uzun süren araştırmalar yapmış ve Uzun Sokak Pafta 48, parsel 19, kat 4 te bulunan bir bina için anlaşma sağlamış ve evrakları tamamlayarak Genel Merkezimize göndermiştir. Ancak alım için TMMOB den olurun çıkmasına kadar geçen yaklaşık 20 günlük sürede mal sahibi bina fiyatlarının arttığı bahanesiyle satıştan vazgeçmiştir.

İlimizde uygulanan "**Beslenme ve Gıda Alanlarında Eğitim ve İşgücü Yetiştirme Projesinde**" oluşturulacak "İl Yürütme Kurulu Üyeliği" için bir meslektaşımız görevlendirilerek, Şubemizi temsilen toplantılara katılımı sağlanmıştır.

Şube Yönetim Kurulumuz, 2004 yılı Haziran ayında Tarım İl Müdür'ünü ziyaret ederek meydana gelen don olayı ile ilgili olarak yapılan zarar tespitlerinin gidışı ve basında yer alan bazı tarımsal konularla ilgili bilgi almış ve oda görüşümüzü iletmıştır.

TMMOB İl Koordinasyon Kurulu ile yapılan ortak çalışmalar neticesinde, Trabzon'un önemli problemlerinden olan "**Çevre ve Hava Kirliliği**", şehrimizin bir bölümünde yaşam kalitesini düşüren "**Çimento Fabrikasının Şehir Dışına Taşınması**", "**Irak'taki Amerikan İşgalinin Protesto Edilmesi**" ve "**Kamuda Çalışan Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının Ücretlerinin İyileştirilmesi**" olmak üzere çeşitli konularda basın bildirimleri yayınlanmıştır. **15.10.2005** Tarihinde Giresun İlinde düzenlenen Fındık Şurasına Şubemiz ve Genel Merkezimizden oluşturulan ortak bir heyetle katılım sağlanmıştır.

2005 Yılı bilirkişilerine Yargıtay icraatları, keşif mahallinde hareket tarzı ve rapor hazırlama teknikleri konularını içeren bir eğitim programı düzenlenmiştir.

TMAP(Ziraat Mühendislerinin Toplumsal Profili Araştırması) ile ilgili, 109 sorudan oluşan anket formları Genel Merkezimizce örnekleme usulü belirlenen 30 üyemize ulaşılarak doldurulmuş ve çalışma sonunda formlar Genel Merkezimize ulaştırılmıştır.

7 Şubat 2005 Tarihinde, "**Gıda ve Hormon Kullanımı**" ile televizyonları işgal eden mesnetsiz programlara karşı, "**Bilimsel Temeli Olmayan Gıda Tartışmaları, Kamuoyunu Yanlış Yönlendiriyor**" adlı basın açıklamamız yayınlanmıştır.

Bina alımı için yapılan yeni girişimler sonucu, İskenderpaşa Mahallesi Pafta:31, Parsel 97 de bulunan 17 ve 18 nolu bürolar için anlaşma sağlanmış, ancak Genel

Merkezimizden olurun geç çıkması nedeniyle, verilen taahhütlere rağmen bina mal sahibi tarafından bir başka şahsa satılmıştır. Genel Merkezimizin almış olduğu kararla, bugüne kadar çeşitli nedenlerle birikmiş aidat borçlarını ödeyemeyen meslektaşlarımıza ulaşarak üye ödenti borçları bildirilmiş, mail-order sistemi tanıtılarak birçok üyemizin bu sistemden yararlanmasını sağlanarak, borçlar kredi kartına taksitlendirilerek otomatik ödeme gerçekleştirilmiştir.

TMMOB Meslek içi Eğitim ve Belgelendirme yönetmeliğinin 5. maddesine göre şubemiz tarafından ürün ve hizmet bazında uzmanlık konularının belirlenmesi için çalışmalar yapıldı. Sonuç bir yazı ile Oda Genel Merkezimize bildirildi.

25 Mayıs Dünya Süt Günü nedeniyle "**Süt Tüketiminde Sınıfta Kaldık**" adlı basın bildirisi yayınlanarak, bu konudaki aksaklıklara dikkat çekildi ve mevcut problemlerin ortadan kalkması için çözüm önerileri sunuldu.

Aralıksız devam eden bina alım çalışmalarımız nihayet sonuçlandı ve İskenderpaşa Mahallesi, ada 1891 parsel 163 te kayıtlı, Bayraktarlar İş Merkezi Kat:2 No: 50 bulunan Şube hizmet binamız satın alındı. Bina içerisinde inşaat ve dekorasyon çalışmaları yapılarak, 13 Kasım 2005 tarihindeki açılış töreniyle meslektaşlarımızın hizmetine sunuldu.

KTÜ Deniz Bilimleri Fakültesi, 01.05.2005 tarihinde ziyaret edildi. Dekan Prof. Dr. Ertuğ DÜZGÜNEŞ ve diğer ilgililerle fakülteye bağlı Balıkçılık Teknolojisi Mühendisliği Bölümü mezunlarının odamıza üyelikleri, öğrencilerinde, öğrenci üye olabilmeleri konusu görüşülerek karara bağlandı. 11.05.2005 Tarihinde ise fakülte öğrencilerine yapılan bir sunu ile TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası tanıtıldı.

Şube Yönetim Kurulumuzdan bir heyet bu Fakültenin mezuniyet törenine de katılarak ilk üçe giren öğrencilere çeşitli hediyeler verdi. Trabzon'daki bir çok sivil toplum örgütü ile görüşmeler yapılarak hizmet binamız için gerekli olan büro ve diğer bir kısım inşaat malzemesinin hibe olarak alımı sağlandı.

TMMOB nin 08.10.2005 tarihinde özlük hakları ile ilgili Ankara'da düzenlediği tüm Mühendis, Mimar ve Şehir Plancılarının katılımıyla gerçekleşen meetingde, Şube Yönetim Kurulumuzda bir heyetle yer almıştır. **09.10.2005** tarihinde Genel Merkezimizde açılan e-ZMO bilgi işlem kursuna şube saymanımız katılmıştır. Şube çalışmaları, 2006 yılından itibaren tamamen elektronik ortamda yapılacaktır.

16 Ekim Dünya Gıda Günü ile ilgili basın açıklaması yapılarak, açlığın insanlığa etkisi, Genetiği değiştirilmiş ürünlerin ülkemize girerek gelişigüzel satılması ve ülkemizde gıda güvenliğinin durumu hakkında bilgiler verildi ve öneriler sunuldu.

"1000 Köye 1000 Tarım Gönüllüsü Projesi" kapsamında, Tarım Danışmanı olarak çalışan meslektaşlarımızın ile ilgili Gazeteciler Cemiyetinde, Genel Merkezimizle eş zamanlı ve geniş kapsamlı bir basın açıklaması yapılarak, yaşadıkları sorunlar dile getirildi. Açıklamalarımız görsel ve yazılı basında geniş bir şekilde yer aldı.

Televizyonda Şube Başkanımızın katıldığı ve canlı yayınlanan, ODA'mızı tanıtıcı bir programda, gerek Sorumlu Yönetici ve gerek Tarım Danışmanı olarak çalışan meslektaşlarımızın sorunları dile getirildi. İşsiz meslektaşlarımıza iş sağlayabilecek bu projelerin geliştirilmesi, benzeri projelerin bir an önce hayata geçirilmesinin gerekliliği anlatıldı. Ayrıca Avrupa Birliği ile anlaşmalar gereği başlayan tarama sürecinde Türk tarımını olumsuz yönde etkileyecek hususlara dikkat çekilerek odamızın görüşü, kamu oyuna aktarıldı.

39. Dönem 1. nci, 2. nci, 3. ncü ve 4. ncü Danışma Kurulu Toplantılarına Şubemiz adına katılım sağlanmış ve bu toplantılarda, **Mesleğimiz ve Meslektaşlarımız ile İlgili Sorunlar**, İlimiz Tarımının Genel Sorunları gündeme taşınmıştır.

İlimizde "**Yayla ve Yayla Kültürünü Koruma Platformu**" adı ile kurulan oluşuma, Şube başkanı düzeyinde katılım sağlandı. Amacı yaylalardaki çarpık yapılaşmayı önlemek olan bu platformun yaptığı toplantılara, Üniversite düzeyinde katılan konuşmacıların amaç dışına çıkarak, yaylaların mera ve otlak olarak kullanılmasına artık gerek kalmadığı yönünde fikir beyan ettikleri görüldü. Bu görüşlere karşılık odamızın, mera kanununu tanıtıcı bir sunu yapmasının gerekliliği ortaya çıkmıştır. Bu

konuda çalışmalarımız devam etmektedir. Şube Yönetim Kurulumuz, dönem dönem farklı iş kollarında çalışan üyelerimizi ziyaret ederek, üyelerimizin sorunlarının çözümü konusunda çalışmalar yapmıştır.

2003 Yılı Aralık ayında 195 olan üye sayımızı, yaptığımız çalışmalarla 39. Dönem sonu itibarıyla 295 üyeye çıkarmış bulunmaktayız. **Bilirkişilik** sisteminin Şube Yönetim Kurulunun aldığı kararlar, 39.Dönemde ciddi bir alt yapıya kavuşturulması ve bilirkişi listesinde bulunanlardan Şubemize % 10 luk bir katkı payı alınması sayesinde Odamıza önemli miktarda gelir sağlanmıştır.

ZMO VAN ŞUBE ÇALIŞMA RAPORU

Aralık 2003 tarihinde göreve seçilen Yönetim Kurulumuz, 39. faaliyet dönemi içerisindeki ilk toplantısında görev dağılımı yaparak çalışmalarına başlamıştır.

Yönetim Kurulumuz, ilk olarak çalışmalarında izleyeceği yolu, seçeceği yöntemi ve olaylar karşısında alacağı tavrı bir genel çerçeveye oturtarak, ilkel olmayı esas almıştır.

Bu ilkelerin temelinde TMMOB'nin ve Ziraat Mühendisleri Odasının yazılı mevzuatları ile birlikte 50 yıllık "**Bilimi Halkın Hizmetine Sunma**" ve "**Emekten Yana Tavrı Koyma**" deneyim ve uygulamalarını yerleştirmiştir. Yine bu ilkelerin temelinde, Bölgemizde Kürt sorunu ekseninde gelişen ve 20 yıla yakındır süren şiddet ortamında bile demokrasi güçlerince ısrarla savunulmuş olan; barış, adalet ve demokrasi talepleri yer almıştır. Bu ilkelerin geçmişimizi ak yaptığı gibi, geleceğimizi umutlu kıldığı inancıyla çalışmalarımız yürütülmüştür.

Meslek ve meslektaş sorunlarının tarım sektörünün genelinden, tarım sektörünün de ülkenin diğer sorunlarından ayrı değerlendirmenin eksik bir yaklaşım olacağı inancımızı Oda Genel Merkezi ile paylaşarak dayanışma içinde olunmuş, katkı ve destek alınmıştır.

Van yerelinde yürütülen Oda Şubesi çalışmalarında, TMMOB'a bağlı Van'daki Odalardan şartsız destek ve moral güç alınmıştır. Aynı ailenin bireyleri olarak, TMMOB Van İl Koordinasyon Kurulu bileşenleri üzerlerine düşen görevi, Oda ayırımı yapmaksızın yerine getirenlerdir. Bu durumun diğer illere örnek olacak kadar iyi işlediğini belirtmek gerekiyor. Bu işleyişi kurumsal hale getirecek olan, Odaların mülkiyetinde ortak çalışma mekanı oluşturma düşüncesi, Oda Başkanımız sayın Gökhan GÜNAYDIN'ın Kasım ayında Van'a gelişi ile hayat bulmaya başlamıştır. Yeni dönem Oda Şubeleri ve Temsilcilik Yönetim Kurullarının konu ile ilgili çalışmaları özveri ile yürütmeleri dileğimizi ve bireysel de olsa destek sunma isteğimizi belirtiyoruz.

Yönetim Kurulumuz, çalışma dönemi içerisinde aşağıda belirtilen faaliyetleri gerçekleştirmiştir:

GENEL MERKEZLE YAPILAN ÇALIŞMALAR

İki yıllık görevimiz süresi içerisinde Genel merkezimiz tarafından yapılan ve Gaziantep, Erzurum, Denizli ve Muğla illerinde organize edilen Genel Danışma Kurulu toplantılarına ikişer-üçer kişilik ekiple katılım sağlanmıştır. Bu toplantılarda mesleğimiz, meslektaşlarımız, örgütlülüğümüz adına varolan sorunsallar ve çözüm yolları tartışılmıştır. Ayrıca ilimiz ve bölgemiz hassasiyetinden kaynaklı çeşitli konular bu platformlara taşınarak duyarlılık yaratılmaya çalışılmıştır.

TMMOB'un da içerisinde yer aldığı Emek Platformu'nun almış olduğu kararlar kapsamında Ankara'da yapılan kitlesel katılımlı mitinglere maddi gücümüz oranında üyelerimiz ve yöneticilerimizin katılması sağlanmıştır.

Odamız genel Merkezi ve bağlı şube ile temsilciliklerin her türlü iletişimini internet ortamında yapmalarına olanak sağlayan e-zmo projesi için şubemizi temsilen 2

yönetim kurulu üyesi görevlendirilmiş ve Ankara'da düzenlenen eğitimlere katılmışlardır.

TMMOB'un ve Odamızın da tüzüğünde yer alan birliktelik eğitimlerinin yapılması ve eğitim alan meslektaşlarımızın kamulaştırma birlikteliği olması kararı kapsamında "eğiticilerin eğitimi ve yetkilendirilmesi" amacıyla yapılan seminere şubemizi temsilen bir yönetim kurulu üyesi görevlendirilmiştir.

EĞİTİM ÇALIŞMALARI

Ziraat Mühendisleri Odası Van Şubesi olarak Türkiye'de **Tarımsal Öğretimin 159. Yıl dönümü** etkinlikleri kapsamında 14 Ocak 2005 tarihinde bir dizi çalışma yapılmıştır.

Odamız Van Şubesi ile Yüzüncü Yıl Üniversitesi Ziraat Fakültesinin ortaklaşa yaptıkları program dahilinde kampus yerleşkesinde bulunan konferans salonunda günün anlam ve önemi dolayısıyla Ziraat Fakültesi Dekanı Prof. Dr.Fırat CENGİZ, Odamız Şube Başkanı Cevdet ALTINDAĞ, Tarım İl Müdürü Murat AKBAY ve Ziraat Fakültesi öğrencileri adına Özlem KARABULUT birer konuşma yapmışlardır.

Yapılan bu konuşmalardan sonra Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Ruhsar YANMAZ'ın konuşmacı olarak katıldığı **Organik Tarım** konulu konferans düzenlenmiştir. Mülki idarecilerin, üniversite akademisyenlerinin, odamız üyesi meslektaşlarımızın ve öğrencilerin katılım sağladıkları bu etkinlik büyük bir ilgiyle izlenmiştir.

Etkinlik programının sonunda YYÜ sosyal tesislerinde akşam yemeği düzenlenerek sosyal dayanışmanın güzel bir örneği sergilenmiştir.

Tarım İl Müdürlüğüne çalışması yapılan YAYÇEP projesi kapsamında düzenlenen "Kadın Çiftçiler Yarışıyor" bilgi yarışmasına odamızı temsilen Yönetim Kurulu Üyeleri M.Şerif KAYALIK ve Alev ŞAHAR katılım sağlamışlardır. III.'lük derecesini alan yarışmacılara ödülünü odamız Yönetim Kurulu üyesi Alev ŞAHAR vermiştir.

İlimizde çeşitli gıda ve tarım işletmelerinde görev yapan Sorumlu Yönetici konumundaki meslektaşlarımızla bir araya gelinerek toplantı yapılmıştır. Bu toplantıda arkadaşlarımızın dile getirdikleri sorunlar ve belirlenen çözüm önerileri rapor edilerek Genel Merkeze sunulmuştur.

Tarım ve Köy İşleri Bakanlığınca uygulanmakta olan **Gönüllü Tarım Danışmanlığı** projesi kapsamında Van Merkez ve İlçelerinde görev yapan yaklaşık 10 tane tarım danışmanı meslektaşımızın katılımıyla toplantı yapılmıştır. Arkadaşlarımızın mesleki, barınma, ücret ve geleceklere dair sorunlar tartışılmış, yapılabilecekler konusunda hazırlanan raporlar Genel Merkeze sunulmuştur.

Yine bu toplantıda yakında gündeme gelmesi beklenen **Yeminli Gıda Denetmenliği Projesi** ayrıntıları ile tartışılmış, konu hakkında Şubemiz görüş ve önerilerini içeren yazılı rapor Genel Merkeze iletilmiştir.

Odamız Genel Başkanı sayın Gökhan GÜNAYDIN ve KESK Hukuk Danışmanı sayın Öztürk TÜRKDOĞAN'ın katılımıyla odamız ve Tarım Orkam Sen Van Şubesi ile ortaklaşa bir konferans-panel düzenlenmiştir. **Türkiye Tarım Politikalarında Gelişmeler Ve AB Sürecinin Etkileri İle Kamu Personel Kanunu Taslağı Ve Emekçilere Yansımaları** konularında bilgiler verilen bu panele ilgi büyük olmuştur. Y.Y.Ü Ziraat Fakültesi, Tarım İl Müdürlüğü, Çevre Orman İl Müdürlüğü, İl Kontrol Laboratuvarı Müdürlüğü ve Belediye bünyesinde çalışan hocalarımız ve meslektaşlarımız katılmışlardır.

Türkiye'de her yıl kutlanan **Dünya Süt Günü** etkinlikleri kapsamında Odamız ve Gıda Mühendisleri Odası Van İl Temsilciliği birlikte bir program gerçekleştirmişlerdir. Bu kapsamda öğrenci temsilcilerimizin de büyük katkılarıyla Cumhuriyet Caddesinde gün boyunca açılan standlarda süt, süt ürünleri ve tüketim konusunda vatandaşlarla birebir konuşulmuştur. Binlerce tanıtıcı broşür dağıtılarak çocuklu ailelere pastörize paket süt dağıtılmıştır. Bu çalışmanın ertesi gününde İl Milli Eğitim Müdürlüğüne belirlenen Van Merkez Lütfiye Binnaz Sağlı İlköğretim okulunda öğrencilere bilgiler verilmiş ve akabinde odamızca temin edilen 1000 adet paket süt

öğrencilere dağıtılmıştır. Yapılan bu çalışmalar özellikle yerel basın tarafından ilgiyle takip edilmiştir.

ODA-ÖĞRENCİ İLİŞKİLERİ

Odamızın tüzüğü gereği Ziraat Mühendisleri Odası **Öğrenci Temsilciliğini** oluşturmak üzere Y.Y.Ü Ziraat Fakültesinde okuyan öğrencilerle diyaloga geçilmiş ve fakültede görev yapan odamız üyesi çok değerli hocalarımızla Öğrenci Kolu üye listeleri hazırlanmıştır. Akabinde öğrenci arkadaşlarımızın geniş katılımıyla yapılan seçimlerde Temsilci öğrencilerimiz belirlenmiştir.

Bu kapsamda oda-öğrenci ilişkisinin devamı, ilan ve duyuruların yapılabilmesi, öğrenci çalışmalarının sergilenmesi amacıyla Ziraat Fakültesi derslikler bloğuna son derece şık ve kullanışlı ilan panosu astırılmıştır.

2005 yılı içerisinde Y.Y.Ü Üniversitesi Ziraat Fakültesi öğrenci şenlikleri kapsamında odamız adına stand açılmıştır. Genel merkezimiz tarafından gönderilen dergi, kitap ve broşür türü yayınlar dağıtılmış veya öğrenci ve katılımcıların tanıtımına sunulmuştur.

TMMOB ve Odamız Genel Merkezi tarafından ilk kez düzenlenen **Öğrenci Kurultayı**na katılmak üzere şubemiz öğrenci kolu temsilciliğinden 5 tane arkadaşımız Ankara'da yapılan kurultaya gönderilmiştir. Prof. Dr.Hayrettin OKUT başkanlığında giden heyetin hazırlanmış olduğu ve bölge illerimizi yakından ilgilendiren Doğu Anadolu Kalkınma Projesi (DAKP) ile ilgili sunum yapılmış, bu sunum büyük ilgi ve takdirle izlenmiştir.

Türkiye'deki Ziraat Fakültelerinin Zootekni Bölümlerinde organize edilen ve Adana Çukurova Üniversitesinde gerçekleştirilen **Zootekni Kongresine** geçen yılki öğrenci temsilcimiz, odamızın katkıları ile katılmıştır.

YERELDEKİ GENEL ÇALIŞMALAR

İlimizde kuruluma karar verilen ve çalışmaları devam eden Organize Hayvancılık **Bölgesi Projesi** kapsamında Valilikçe düzenlenen geniş katılımlı toplantıya Şube Başkanımız Cevdet ALTINDAĞ katılarak Odamızın görüşlerini ifade etmiştir.

Yine ilimizde oluşturulan Hayvancılık Konseyi çalışmalarında yer almak ve faaliyetlerde bulunmak üzere Odamızın görüşleri ve odayı temsilen bir meslektaşımızın katılması istenmiştir. Bu kapsamda konseyde yer alacak olan Şube Yönetim Kurulu üyesi M.Şerif KAYALIK görevlendirilmiştir.

Türkiye genelindeki yerel yönetimlerde yapılmaya çalışılan **Yerel Gündem 21 Çalıştay**'na odamızı temsilen arkadaşlarımız düzenli olarak katılım sağlamışlardır.

Van'da kurulması düşünülen ve çalışmaları VATBO Başkanı Feridun IRAK'ın gayretleri ile yürütülmeye çalışılan **Organize Hayvancılık Bölgesi** çalışmaları kapsamında kamuoyu oluşturmak ve önemini vurgulamak üzere yapılan toplantı ve TV programlarına odamızı temsilen şube başkanımız Cevdet ALTINDAĞ katılmıştır.

Tarım İl Müdürlüğüne düzenlenen ve üye meslektaşlarımızın da içerisinde görev aldığı çeşitli bilgi alış verişi toplantıları, teşvik müsabakaları, bilgi yarışmaları gibi çalışmalara odamızı temsilen katılım sağlanmıştır. Aynı şekilde Valilik ve bünyesindeki diğer kurumların düzenlemiş oldukları ve odamızı davet ettikleri aktivitelere temsilci gönderilmiştir.

Odamız Van Şubenin eski başkanı ve aramızdan erken kopartılan rahmetli Tekin TURAN'ın ölüm yıl dönümü anma etkinlikleri çerçevesinde çalışmalar yapılmış ve katılım sağlanmıştır.

Valilik tarafından organize edilen Van'da tarımsal sorunların tespiti ve çözüm yollarının belirlenmesi için yapılan toplantı ve kurulan komisyonlarda odamız yönetim kurulu üyeleri yer almıştır

Bilişim çağında teknolojik imkanları en etkin şekilde kullanma gerekliliğinden hareketle Şubemiz adına yeni bilgisayar alımı yapılmış, aynı mekanı ortak kullandığımız TMMOB'un diğer bileşenleri ile internet ağı kurularak üyelerimizin hizmetine sunulmuştur.

Örgütlenme çalışmaları kapsamında 30'a yakın yeni üye kaydı yapılmıştır.

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
1.	-	1	Doğ. Del. Y.K.Ü.	13364	Gökhan GÜNAYDIN
2.	-	2	Doğ. Del. Y.K.Ü.	9711	Dr.Turhan TUNCER
3.	-	3	Doğ. Del. Y.K.Ü.	15468	Fatih TAŞDÖĞEN
4.	-	4	Doğ. Del. Y.K.Ü.	17276	Hamdi ARPA
5.	-	5	Doğ. Del. Y.K.Ü.	8998	Özden GÜNGÖR
6.	-	6	Doğ. Del. Y.K.Ü.	18786	Selda ÜNAL
7.	-	7	Doğ. Del. Y.K.Ü.	7651	Burhan HARMANKAŞI
8.	-	8	Doğ. Del. D.K.Ü.	13148	Gülşay SUBAŞI
9.	-	9	Doğ. Del. D.K.Ü.	12503	E. Argun BARAN
10.	-	10	Doğ. Del. D.K.Ü.	11745	Bülent TORUNBALCI
11.	-	11	Doğ. Del. O.K.Ü.	5975	Özkan GÖKSEL
12.	-	12	Doğ. Del. O.K.Ü.	9108	Zehra EYİCİL
13.	-	13	Doğ. Del. O.K.Ü.	6097	Kenan ATAGÜN
14.	-	14	Doğ. Del. O.K.Ü.	10047	İbrahim YALIN
15.	-	15	Doğ. Del. O.K.Ü.	11496	Ali YÜZGEÇ
16.	-	16	Doğ. Del. TMMOB Y.K.Ü.	13897	Baki Remzi SUIÇMEZ
17.	-	17	Doğ. Del. TMMOB Y.O.K.Ü.	15438	Şevket AKDEMİR
18.	1	1	ADANA	6951	Prof. Dr. Alaettin SABANCI
19.	1	2	ADANA	9521	Prof. Dr. M. Tunç ÖZCAN
20.	1	3	ADANA	15954	Prof. Dr. M. Rifat ULUSOY
21.	1	4	ADANA	12920	Doç. Dr. Haydar ŞENGÜL
22.	1	5	ADANA	15892	Doç. Dr. M. Bülent TORUN
23.	1	6	ADANA	21438	A. Serdar KAPIKIRAN
24.	1	7	ADANA	13772	Abdullah DOĞAN
25.	1	8	ADANA	13511	Abdurrahman ÖZER
26.	1	9	ADANA	22483	Ahmet ÇUBUKÇU
27.	1	10	ADANA	10103	Ali ÖZBİLGİLİ
28.	1	11	ADANA	13394	Ayhan BARUT
29.	1	12	ADANA	27658	Ayten DOLANÇAY
30.	1	13	ADANA	14102	Berkemal TUNCER
31.	1	14	ADANA	22333	Fatma YILDIRIM ÖZGÖK
32.	1	15	ADANA	2758	Güven BURMA
33.	1	16	ADANA	5247	Hamdi MART
34.	1	17	ADANA	15189	Haydar Ali TİMURÖĞLU
35.	1	18	ADANA	15565	İbrahim DEMİR
36.	1	19	ADANA	10224	İrfan ALKAŞ
37.	1	20	ADANA	12177	Kubilay AKÇALI
38.	1	21	ADANA	9234	Mehmet DÜZGÜN
39.	1	22	ADANA	13677	Melih ACIMIŞ
40.	1	23	ADANA	15983	Metin TAŞTAN
41.	1	24	ADANA	13747	Mustafa ALTIOKKA
42.	1	25	ADANA	11834	Mustafa TURAL
43.	1	26	ADANA	14914	Ramazan KARAKOÇ
44.	1	27	ADANA	16166	Saim İNCE
45.	1	28	ADANA	20395	Sedat SOYKAN
46.	1	29	ADANA	11064	Selma KIRANÇEŞME

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
47.	1	30	ADANA	15965	Semih KARADEMİR
48.	1	31	ADANA	13902	Şahin YETER
49.	1	32	ADANA	11705	Mustafa Şükrü ABAY
50.	1	33	ADANA	13378	Vedat DOĞAN
51.	1	34	ADANA	12404	Zekeriya KILINÇ
52.	1	35	ADANA	10023	Zülfikar DENİZ
53.	2	1	ADIYAMAN	17504	Mehmet GÜLMEZ
54.	2	2	ADIYAMAN	16771	Bekir YILMAZ
55.	3	1	AFYONKARAHİSAR	19976	Hasan KARADENİZ
56.	3	2	AFYONKARAHİSAR	11721	Yücel AYATA
57.	3	3	AFYONKARAHİSAR	12173	Mustafa SELEK
58.	3	4	AFYONKARAHİSAR	34561	Emin KÖSE
59.	4	1	AĞRI	28705	Vedat ASLAN
60.	68	1	AKSARAY	21334	Ender KOÇAK
61.	68	2	AKSARAY	30027	İbrahim ALTAN
62.	5	1	AMASYA	17387	Rahmi BESLER
63.	5	2	AMASYA	22364	Servet UYSAL
64.	6	1	ANKARA	633	Mehmet YÜCELER
65.	6	2	ANKARA	409	Cemil KALELİ
66.	6	3	ANKARA	699	M.Burhanettin AHİPAŞAOĞLU
67.	6	4	ANKARA	1456	Prof. Dr.Duran TARAKLI
68.	6	5	ANKARA	1956	Cemal TÜRKOĞLU
69.	6	6	ANKARA	2005	Mahmut ERDİR
70.	6	7	ANKARA	2019	Prof. Dr.Ekrem KÜN
71.	6	8	ANKARA	2086	Dr.Ö. Avni BAŞDOĞAN
72.	6	9	ANKARA	2489	Ural ERSOY
73.	6	10	ANKARA	2512	Ş. Gökmen GÖNENÇ
74.	6	11	ANKARA	3225	Yücel ERDENER
75.	6	12	ANKARA	3435	Şerafettin TAV
76.	6	13	ANKARA	3571	Necati ALBAY
77.	6	14	ANKARA	3843	Nurettin AYDIN
78.	6	15	ANKARA	4019	Hilmi MERTTÜRK
79.	6	16	ANKARA	4154	Talat DEDE
80.	6	17	ANKARA	4290	Ersöz SAYIN
81.	6	18	ANKARA	4335	Mahir GÜRBÜZ
82.	6	19	ANKARA	4465	Tanju ÇORUH
83.	6	20	ANKARA	4500	Prof. Dr.Aydın ÖZTAN
84.	6	21	ANKARA	4515	Teoman ERENGİL
85.	6	22	ANKARA	4529	Dr. Metin ŞAHİN
86.	6	23	ANKARA	4539	Prof. Dr. Tunay DURGUN
87.	6	24	ANKARA	4551	Orhan AKBULUT
88.	6	25	ANKARA	4663	A. İsmet TORTOPOĞLU
89.	6	26	ANKARA	4714	Prof. Dr.Ali ERYILMAZ
90.	6	27	ANKARA	4898	Celil AYGÜN
91.	6	28	ANKARA	4899	Erol KASNAKLI
92.	6	29	ANKARA	5024	Güner DEMİREL
93.	6	30	ANKARA	5122	Prof. Dr. Mustafa ARLI

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
94.	6	31	ANKARA	5341	İlhan HAN
95.	6	32	ANKARA	5514	Prof. Dr. Aziz EKŞİ
96.	6	33	ANKARA	5584	Erol ÜÇYILDIZ
97.	6	34	ANKARA	5914	Taner TEKİN
98.	6	35	ANKARA	5984	Dr. Z. Meftune EMİROĞLU
99.	6	36	ANKARA	6286	Dr.Apti YALTIK
100.	6	37	ANKARA	6334	Ergin ÖZÜGÜR
101.	6	38	ANKARA	6345	Cabir SUBAŞI
102.	6	39	ANKARA	6384	Prof. Dr. Cemal TALUĞ
103.	6	40	ANKARA	6391	Serdar ÖZCAN
104.	6	41	ANKARA	6405	Mahmut Nedim KAN
105.	6	42	ANKARA	6512	Ruşen SÜSLER
106.	6	43	ANKARA	6696	Ferit CİNER
107.	6	44	ANKARA	6710	Osman ERCAN
108.	6	45	ANKARA	6846	Medar KALKAN
109.	6	46	ANKARA	6893	Sait Beyhan ÇINGİ
110.	6	47	ANKARA	7149	Cengiz GÖKÇEN
111.	6	48	ANKARA	7241	Ebubekir ÇAĞDAŞ
112.	6	49	ANKARA	7294	Bekir Sami DOĞAN
113.	6	50	ANKARA	7406	Hacı YAYLAGÜL
114.	6	51	ANKARA	7458	Prof. Dr.Celalettin KOÇAK
115.	6	52	ANKARA	7521	Dr. Muzaffer SÜREK
116.	6	53	ANKARA	7611	İbrahim GÜNAYDIN
117.	6	54	ANKARA	7920	Kamil Nabi ÇİZMECİ
118.	6	55	ANKARA	7960	Cengiz ÖZKAN
119.	6	56	ANKARA	7971	Atilla SARP
120.	6	57	ANKARA	8009	Burhan ALICI
121.	6	58	ANKARA	8018	Serpil KURTOĞUZ
122.	6	59	ANKARA	8056	Baki TAŞTAN
123.	6	60	ANKARA	8360	Cevdet RASTGELENER
124.	6	61	ANKARA	8456	Zeki UZUNTAŞ
125.	6	62	ANKARA	8802	Enver ÇETİN
126.	6	63	ANKARA	8807	H. İbrahim OGUZTÜZÜN
127.	6	64	ANKARA	9348	Miklat TARI
128.	6	65	ANKARA	9496	Prof. Dr.Hamit KÖKSEL
129.	6	66	ANKARA	9537	Prof. Dr.Gürol ERGİN
130.	6	67	ANKARA	9773	Dr. Nüvit SOYLU
131.	6	68	ANKARA	9826	Nevzat ERDOĞAN
132.	6	69	ANKARA	9979	Kamil BAYRAM
133.	6	70	ANKARA	9995	Sabahattin DURMAZ
134.	6	71	ANKARA	10036	Cahit YILMAZ
135.	6	72	ANKARA	10283	Dr. Alptekin KARAGÖZ
136.	6	73	ANKARA	11098	Raile KÖKDEMİR
137.	6	74	ANKARA	11474	Mehmet GÖZAR
138.	6	75	ANKARA	11828	Vuslat ULUSOY
139.	6	76	ANKARA	12667	Ali ŞENAY
140.	6	77	ANKARA	12776	Sema GİDER
141.	6	78	ANKARA	12838	Belkryse KAYA

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
142.	6	79	ANKARA	12846	Dr. Kadriye KALINBACAK
143.	6	80	ANKARA	12884	Ali İhsan İLHAN
144.	6	81	ANKARA	13265	Lütfi EROĞLU
145.	6	82	ANKARA	13499	Dr.Servet KEFİ
146.	6	83	ANKARA	13955	Mustafa TORUN
147.	6	84	ANKARA	14198	Aksoy KAHRAMAN
148.	6	85	ANKARA	15494	Mithat BAL
149.	6	86	ANKARA	15822	Caner AKSAKAL
150.	6	87	ANKARA	25729	Mehtap ERCAN
151.	6	88	ANKARA	32341	Fatma Figen ÖZDEMİR
152.	6	89	ANKARA	33532	Murat ASLAN
153.	6	90	ANKARA	34356	Hatice ÜNAL
154.	7	1	ANTALYA	10609	Vahap TUNCER
155.	7	2	ANTALYA	18763	Nihat ÖZEN
156.	7	3	ANTALYA	16901	Ali KAYNAK
157.	7	4	ANTALYA	11958	Adnan ÖZÇELİK
158.	7	5	ANTALYA	8771	Kemal PARLAYÜKSEL
159.	7	6	ANTALYA	10389	M.Kubilay ÖNAL
160.	7	7	ANTALYA	22072	Ertekin CAN
161.	7	8	ANTALYA	12320	Durmuş HASDEMİR
162.	7	9	ANTALYA	9022	Cumali GAFFAROĞLU
163.	7	10	ANTALYA	19949	Zafer ÇİFTÇİ
164.	7	11	ANTALYA	29209	Hakan ÖZTÜRK
165.	7	12	ANTALYA	11774	Selma DEMİR
166.	7	13	ANTALYA	18428	Dursun BÜYÜKTAŞ
167.	7	14	ANTALYA	27279	Osman KÜSTÜR
168.	7	15	ANTALYA	10066	Lütfiye UYSAL
169.	7	16	ANTALYA	24750	Süleyman Bayram BAYDAR
170.	7	17	ANTALYA	25153	Musa TOROS
171.	7	18	ANTALYA	34977	Ayfer ZOROĞLU
172.	7	19	ANTALYA	34771	Köksal AYDINŞAKİR
173.	7	20	ANTALYA	21848	Adnan KÜÇÜKKAVRADIM
174.	7	21	ANTALYA	23785	Hayati KALAYCI
175.	7	22	ANTALYA	22082	Ahmet DALOĞLU
176.	7	23	ANTALYA	12400	Halim ALKAN
177.	7	24	ANTALYA	15567	Sabit İlker YILMAZ
178.	7	25	ANTALYA	26005	Melih Tolga DURSUN
179.	7	26	ANTALYA	27325	N. Eren ÇELEBİ
180.	7	27	ANTALYA	28943	Mustafa Atınç ERCAN
181.	7	28	ANTALYA	24958	Vural ŞAHİN
182.	7	29	ANTALYA	26268	Ziya YILDIZ
183.	7	30	ANTALYA	32933	F. Öncü CEYLAN
184.	7	31	ANTALYA	12343	Erkan SATIR
185.	7	32	ANTALYA	20024	Şahin BİÇEN
186.	7	33	ANTALYA	13156	Tevfik AKA
187.	7	34	ANTALYA	22152	O. Cemal KURT
188.	7	35	ANTALYA	30214	Nadir ÖZTÜRK
189.	7	36	ANTALYA	29627	Namdar TOPTAŞ

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
190.	7	37	ANTALYA	12984	Nihat DİNÇ
191.	7	38	ANTALYA	10935	Nurettin KARAGÜL
192.	7	39	ANTALYA	10992	Nuri ARI
193.	75	1	ARDAHAN	28865	İbrahim MÜFTÜOĞLU
194.	8	1	ARTVİN	24383	Erkan Elfaz ERMİŞ
195.	8	2	ARTVİN	18776	İsmet KARAGÖZ
196.	9	1	AYDIN	5263	Galip ORHAN
197.	9	2	AYDIN	15405	Kenan VARDAR
198.	9	3	AYDIN	15953	Hüseyin PAŞPINAR
199.	9	4	AYDIN	13108	Hüseyin DEVECİ
200.	9	5	AYDIN	13051	Zeki OYMAK
201.	9	6	AYDIN	7790	Zekeriya ALŞAN
202.	9	7	AYDIN	8085	Hakkı Gürbüz TEMİZEL
203.	9	8	AYDIN	24186	Özkan AYDEMİR
204.	9	9	AYDIN	9778	Dr. Doğan AKAR
205.	9	10	AYDIN	8673	Osman DOĞAN
206.	9	11	AYDIN	11239	Niyazi KAZIMOĞLU
207.	9	12	AYDIN	12129	Hüseyin YILMAZ
208.	9	13	AYDIN	30622	Aziz KARAKUŞ
209.	10	1	BALIKESİR	7414	İsmail Nacl BİLGİÇ
210.	10	2	BALIKESİR	5704	Ali İhsan KÜÇÜK
211.	10	3	BALIKESİR	8495	Şükrü YARIŞ
212.	10	4	BALIKESİR	12607	Osman SEZEN
213.	10	5	BALIKESİR	9785	Mehmet KEPSUTLU
214.	10	6	BALIKESİR	10466	Fikri ÖNEN
215.	10	7	BALIKESİR	7179	Burhanettin YAVUZ
216.	10	8	BALIKESİR	4660	Mehmet URGUŞ
217.	10	9	BALIKESİR	31210	Dilber Banu AKÇAY
218.	10	10	BALIKESİR	10700	Mehmet YILDIRIM
219.	10	11	BALIKESİR	19164	Bülent COŞAR
220.	74	1	BARTIN	10488	M.Zafer ŞENEL
221.	72	1	BATMAN	36577	M.Mustafa BULUT
222.	72	2	BATMAN	26500	Mazhar AKSOY
223.	69	1	BAYBURT	26673	Ünal KOÇAK
224.	11	1	BİLECİK	19102	Mehmet ÇOŞKUN
225.	12	1	BİNGÖL	26097	Muhammet Ali ÖZDEMİR
226.	13	1	BİTLİS	27184	Kubilay ATEŞAL
227.	14	1	BOLU	8925	Niyazi KALFA
228.	14	2	BOLU	20712	Zeynel GÜL
229.	14	3	BOLU	23676	Dilek SOYDEMİR AKBAŞ
230.	15	1	BURDUR	11981	Nurcan Rabia AKSADE
231.	15	2	BURDUR	10866	Veysel KILINÇ
232.	15	3	BURDUR	17310	Fidan Ergin KILINÇ
233.	16	1	BURSA	6917	Prof. Dr. Ali KARABULUT
234.	16	2	BURSA	6910	Prof. Dr. A.Vahap KATKAT
235.	16	3	BURSA	5471	Yılmaz OKTAY
236.	16	4	BURSA	7766	İlhan DEMİRÖZ
237.	16	5	BURSA	6523	Dr. Salim ERBAŞ

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
238.	16	6	BURSA	10000	Sönmez ERBİL
239.	16	7	BURSA	10742	Arca ATAY
240.	16	8	BURSA	21502	Ali Yavuz KAYA
241.	16	9	BURSA	7561	Savaş YENİGÜN
242.	16	10	BURSA	28953	Lütfü AKBAŞ
243.	16	11	BURSA	14235	Orhan SARIBAL
244.	16	12	BURSA	23672	Özkan AKIN
245.	16	13	BURSA	15970	Doç. Dr. Ertuğrul AKSOY
246.	16	14	BURSA	8599	Prof. Dr. Kamil ALIBAŞ
247.	16	15	BURSA	19440	Dr. Erkan YASLIOĞLU
248.	16	16	BURSA	14597	Yrd. Doç. Dr. Ercan ŞİMŞEK
249.	16	17	BURSA	6939	İsmet GÜNEY
250.	16	18	BURSA	7947	Özkan KAMİLOĞLU
251.	16	19	BURSA	9884	Ahmet CANDAN
252.	16	20	BURSA	7487	Dr. Necdet ORAL
253.	16	21	BURSA	7724	Ruhi ALTUN
254.	16	22	BURSA	7035	Bülent ZOROĞLU
255.	16	23	BURSA	10776	Münevver DER
256.	16	24	BURSA	6464	M. Salih BEYAZHANÇER
257.	16	25	BURSA	16997	Ayhan SOLAK
258.	16	26	BURSA	7222	Tuğrul GEMALMAZ
259.	17	1	ÇANAKKALE	16730	M. İrfan MUTLUAY
260.	17	2	ÇANAKKALE	7567	Hicri NALBANT
261.	17	3	ÇANAKKALE	16843	Doç. Dr. Savaş KORKMAZ
262.	17	4	ÇANAKKALE	25570	Mehmet DİLER
263.	17	5	ÇANAKKALE	27829	Mehmet AÇIKGÖZ
264.	17	6	ÇANAKKALE	34025	Vedat SEL
265.	17	7	ÇANAKKALE	15292	İsmet YILDIRIM
266.	17	8	ÇANAKKALE	14304	Musa UZUN
267.	18	1	ÇANKIRI	22690	Mustafa ARSLAN
268.	19	1	ÇORUM	9047	Fatma KARAKETİR (ÇAKIR)
269.	19	2	ÇORUM	11094	Ahmet HÖKELEKLİ
270.	19	3	ÇORUM	29037	Mikail KARAKAŞ
271.	19	4	ÇORUM	25953	Soner CEYHAN
272.	20	1	DENİZLİ	12691	İbrahim GÜR
273.	20	2	DENİZLİ	6403	Kadir ÇETİNKOL
274.	20	3	DENİZLİ	13393	Baha YANARCA
275.	20	4	DENİZLİ	10388	Akif Mehmet ATMACA
276.	20	5	DENİZLİ	23381	Biröl GÖNEN
277.	20	6	DENİZLİ	18820	Abdülhamit ÖNCE
278.	20	7	DENİZLİ	7271	Enver ÖZHAN
279.	20	8	DENİZLİ	10042	H. Sinan ŞENGÜL
280.	21	1	DIYARBAKIR	15609	Yusuf YILMAZ
281.	21	2	DIYARBAKIR	25402	Mehmet DEMİREL
282.	21	3	DIYARBAKIR	12483	Akif KARAKOYUNLU
283.	21	4	DIYARBAKIR	14211	Sema BAŞBAĞ(ÖZGEN)
284.	21	5	DIYARBAKIR	5315	M.Coşkun BİNGÖL
285.	21	6	DIYARBAKIR	15922	Mehdi SÜMERLİ

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
286.	21	7	DIYARBAKIR	26857	Sezer GÜRAN
287.	21	8	DIYARBAKIR	18904	A. Murat KAYA
288.	21	9	DIYARBAKIR	7709	Mehmet ALTAN
289.	21	10	DIYARBAKIR	14052	Vedat KAYA
290.	21	11	DIYARBAKIR	27339	Sırrı SÜZER
291.	81	1	DÜZCE	28068	Hakan ÇETİN
292.	81	2	DÜZCE	33871	Vahdettin DOĞAN
293.	22	1	EDİRNE	10548	Sabahattin YILDIRIM
294.	22	2	EDİRNE	26845	Serkan DEZCAN
295.	22	3	EDİRNE	27959	Mutlu KILIÇ
296.	22	4	EDİRNE	16342	Vedat MUSTAFAOĞLU
297.	22	5	EDİRNE	15280	Özcan YAVAŞ
298.	23	1	ELAZIĞ	32602	Nevzat DOĞAN
299.	23	2	ELAZIĞ	34986	Ömer ASLAN
300.	23	3	ELAZIĞ	18875	M.Nuri YILMAZ
301.	24	1	ERZİNCAN	34701	Gültekin ÖÇALAN
302.	24	2	ERZİNCAN	34669	Arzu ERKAN
303.	25	1	ERZURUM	30240	Okan DEMİR
304.	25	2	ERZURUM	10750	Binali ÇOMAKLI
305.	25	3	ERZURUM	21131	Müdahir ÖZGÜL
306.	25	4	ERZURUM	36166	İsmet TURAN
307.	25	5	ERZURUM	9310	Züfer ÇALIŞKAN
308.	25	6	ERZURUM	31267	Önder ÇALMAŞUR
309.	25	7	ERZURUM	31256	Köksal KARADAŞ
310.	25	8	ERZURUM	31874	Orhan KAYA
311.	25	9	ERZURUM	15469	Enver DAŞ
312.	26	1	ESKİŞEHİR	8168	Feyyaz UYSAL
313.	26	2	ESKİŞEHİR	9881	A. Cemal DÜZGÜN
314.	26	3	ESKİŞEHİR	18416	Mustafa DEMİRAL
315.	26	4	ESKİŞEHİR	7905	Hıdır SARIOĞLU
316.	26	5	ESKİŞEHİR	18773	Prof. Dr. Bilal PAR
317.	26	6	ESKİŞEHİR	18417	Mahmut İzzet EROL
318.	27	1	GAZİANTEP	29892	Atnan TEPEGÖZ
319.	27	2	GAZİANTEP	25160	Ali DEMİR
320.	27	3	GAZİANTEP	19380	Mustafa ÇALIŞKAN
321.	27	4	GAZİANTEP	14169	İsmail ÇELİK
322.	27	5	GAZİANTEP	27910	Osman GÜNGÖR
323.	27	6	GAZİANTEP	26952	Mehmet Müslüm ALKAN
324.	27	7	GAZİANTEP	25669	Cem KARAMAĞRALI
325.	27	8	GAZİANTEP	36224	Süleyman TOĞAÇ
326.	27	9	GAZİANTEP	5684	Hüseyin ŞENTÜRK
327.	28	1	GİRESUN	25787	Arif KAHYA
328.	28	2	GİRESUN	27204	Ali Galip ÇAKIR
329.	28	3	GİRESUN	26487	Ahmet ELEVLİ
330.	29	1	GÜMÜŞHANE	9840	Selahattin KOCAMAN
331.	30	1	HAKKARİ	26940	Kerem KAZAK
332.	31	1	HATAY	17319	Galip AKTİ
333.	31	2	HATAY	24985	Sonay AYKUT

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
334.	31	3	HATAY	31369	Aysun YILMAZ
335.	31	4	HATAY	30105	A. Veysel ABİDİN RÜSTEM
336.	31	5	HATAY	16195	İbrahim KANOĞLU
337.	31	6	HATAY	23619	Muharrem AKÇA
338.	31	7	HATAY	26040	Nidal ÖZDEMİR
339.	31	8	HATAY	34488	Seda CANCI
340.	31	9	HATAY	31799	M. Halis KOÇER
341.	31	10	HATAY	36483	Osman HATLAR
342.	76	1	İĞDIR	19255	Zafer AYDIN
343.	76	2	İĞDIR	23654	Mehmet Ali BULUT
344.	32	1	ISPARTA	17171	İsmail ÇEVİK
345.	32	2	ISPARTA	35518	Mehmet Ali YAVAŞ
346.	32	3	ISPARTA	15297	Mehmet ÜNSAL
347.	34	1	İSTANBUL	20727	Ahmet ATALIK
348.	34	2	İSTANBUL	5431	Yıldırım DERYA
349.	34	3	İSTANBUL	21675	Muharrem AKSOY
350.	34	4	İSTANBUL	3673	Hasan ARDIÇ
351.	34	5	İSTANBUL	22113	Özlem ÇEVİK
352.	34	6	İSTANBUL	21039	Şule YILDIRIM
353.	34	7	İSTANBUL	16967	Nuray IŞIK
354.	34	8	İSTANBUL	15332	İsmail Nuri ADIGÜZEL
355.	34	9	İSTANBUL	25079	Ayşe YEDEŞ
356.	34	10	İSTANBUL	26904	Ali Murat ERDEM
357.	34	11	İSTANBUL	26905	Aliye AYDOĞDU
358.	34	12	İSTANBUL	28226	Güven YETİŞKİN
359.	34	13	İSTANBUL	26876	Şerefür Dilek TAŞTAN
360.	34	14	İSTANBUL	19829	Murat YAZICI
361.	34	15	İSTANBUL	10179	Emel SINAN
362.	34	16	İSTANBUL	25970	Övsen ZÜMRE
363.	34	17	İSTANBUL	24270	Erdal ZÜMRE
364.	34	18	İSTANBUL	7165	İ. Erdiç TOPAL
365.	34	19	İSTANBUL	2881	Hikmet GÜLER
366.	34	20	İSTANBUL	3017	Çetin KILCI
367.	34	21	İSTANBUL	8384	Ferhan ÖÇ
368.	34	22	İSTANBUL	3674	İskender SOYDEMİR
369.	34	23	İSTANBUL	6402	Hüseyin ÜNÜVAR
370.	34	24	İSTANBUL	10579	Ali Necmi YILMAZ
371.	34	25	İSTANBUL	19897	Nuran ÇAKIROĞLU
372.	34	26	İSTANBUL	19900	Tülay DEMİR
373.	34	27	İSTANBUL	11566	Gönül ÇAVUŞ
374.	34	28	İSTANBUL	8024	Nesrin TUĞAN (SEVİNÇ)
375.	34	29	İSTANBUL	5499	H. Akif ÜLGEN
376.	34	30	İSTANBUL	27490	Tülay ÇELİK
377.	34	31	İSTANBUL	25796	Özel GİRİT
378.	34	32	İSTANBUL	23151	Aydan GÜNEY (GİRİT)
379.	34	33	İSTANBUL	8425	Nurettin AYDIN
380.	34	34	İSTANBUL	17487	Nursel YILDIRIM
381.	34	35	İSTANBUL	14587	H. Murat KAPIKIRAN

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
382.	34	36	İSTANBUL	8866	H. Uğur TEKGÜLER
383.	34	37	İSTANBUL	9498	Ender ERTAN
384.	34	38	İSTANBUL	3595	S. Mesrur YILDIRIM
385.	35	1	İZMİR	6323	A. Asım ÖZKÖK
386.	35	2	İZMİR	11447	Adülbaki OKUTAN
387.	35	3	İZMİR	9938	Yrd.Doç.Dr. A. Göker ELBEK
388.	35	4	İZMİR	12677	A. Sacit AKBAŞ
389.	35	5	İZMİR	16374	Adnan MERTOĞLU
390.	35	6	İZMİR	13848	Ahmet Muhtar EGEMEN
391.	35	7	İZMİR	12904	Ahmet TOMAR
392.	35	8	İZMİR	11822	Prof. Dr. Akın OLGUN
393.	35	9	İZMİR	4607	Alaettin HACİMÜZZİN
394.	35	10	İZMİR	30983	Alper DURMUŞ
395.	35	11	İZMİR	11933	Bahar B. KELEŞ
396.	35	12	İZMİR	7097	Bahir UYSAL
397.	35	13	İZMİR	29054	Bilal GÖRGÜLÜ
398.	35	14	İZMİR	3996	Prof. Dr. Cengiz ÇAKIR
399.	35	15	İZMİR	20184	Cemil YAKAN
400.	35	16	İZMİR	17493	Cevdet KAPLAN
401.	35	17	İZMİR	13351	Dr. Dilek KAYA
402.	35	18	İZMİR	16891	Ercan GÜRKAN
403.	35	19	İZMİR	16863	Faruk METİNOĞLU
404.	35	20	İZMİR	24917	Fatih BAŞARAN
405.	35	21	İZMİR	18381	Fatih ZOR
406.	35	22	İZMİR	13594	Ferdan ÇİFTÇİ
407.	35	23	İZMİR	12966	Doç. Dr. Ferruh İŞİN
408.	35	24	İZMİR	4754	Gönül Emel İNAL
409.	35	25	İZMİR	20295	Göksel GEÇGEL
410.	35	26	İZMİR	6621	H. Cahit EKER
411.	35	27	İZMİR	7337	H. Hüseyin ÇOŞKUN
412.	35	28	İZMİR	18388	Hanife ÖZTÜNER
413.	35	29	İZMİR	7749	Hasan ERGEN
414.	35	30	İZMİR	9229	Yrd.Doç.Dr.Hüseyin AKDEMİR
415.	35	31	İZMİR	2698	Hüseyin ÖZER
416.	35	32	İZMİR	8909	Dr. İbrahim AYVAZ
417.	35	33	İZMİR	2779	İbrahim ÖZYILMAZ
418.	35	34	İZMİR	35218	İker AĞIN
419.	35	35	İZMİR	19581	İker ÖZDEMİR
420.	35	36	İZMİR	19331	İsmail ÖZER
421.	35	37	İZMİR	15054	İzzet EKİCİOĞLU
422.	35	38	İZMİR	18869	Prof. Dr. Kamil Okyay SINDIR
423.	35	39	İZMİR	8537	Karip BOZKURT
424.	35	40	İZMİR	13042	Kenan KAYHAN
425.	35	41	İZMİR	11847	Kurtuluş BİNGÖL
426.	35	42	İZMİR	22467	Mazhar ARSLAN
427.	35	43	İZMİR	13319	Mehmet ÇAPAN
428.	35	44	İZMİR	7508	Mehmet TÜRKMEÑOĞLU
429.	35	45	İZMİR	8333	Mualla ERGEN

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
430.	35	46	İZMİR	16151	M. Murat TÜRKMEÑOĞLU
431.	35	47	İZMİR	8284	Mustafa GÖKSEL
432.	35	48	İZMİR	24425	Mustafa KULA
433.	35	49	İZMİR	14580	Müştak ÖZVURAL
434.	35	50	İZMİR	7359	Doç. Dr. Nedim ÇİÇEK
435.	35	51	İZMİR	10311	Dr. Nejat ÖZİLBEY
436.	35	52	İZMİR	11101	Okay SERÇİNOĞLU
437.	35	53	İZMİR	34267	Orkun DİŞBUDAK
438.	35	54	İZMİR	10007	Ömer BUHUR
439.	35	55	İZMİR	15786	Özkan AKGÜN
440.	35	56	İZMİR	28274	Öznur ŞAHAR
441.	35	57	İZMİR	21106	Yrd.Doç.Dr.Raşit GÜRBET
442.	35	58	İZMİR	592	Prof. Dr. Reşit SÖNMEZ
443.	35	59	İZMİR	15262	Seher EKE
444.	35	60	İZMİR	17860	Serpil KURUOĞLU
445.	35	61	İZMİR	12954	C. Songül GÜMÜŞ
446.	35	62	İZMİR	18937	Şerif GÜMÜŞ
447.	35	63	İZMİR	13136	Tijen DEMİR
448.	35	64	İZMİR	13858	Ufuk CÜCÜ
449.	35	65	İZMİR	5392	Prof.Dr. Ümit ERDEM
450.	35	66	İZMİR	14021	Vedat ÇOŞKUN
451.	35	67	İZMİR	11386	Yüksel BALCI
452.	35	68	İZMİR	15053	Z. Vezan KARABULUT
453.	46	1	KAHRAMANMARAŞ	29283	Yusuf TEMİZKAN
454.	46	2	KAHRAMANMARAŞ	32225	Mehmet ELBİSTAN
455.	46	3	KAHRAMANMARAŞ	25209	Gül ÇİTİR OKUR
456.	46	4	KAHRAMANMARAŞ	36035	İsmail ELHASOĞLU
457.	46	5	KAHRAMANMARAŞ	32256	Kazım CANLI
458.	46	6	KAHRAMANMARAŞ	13963	Dursun UZUN
459.	46	7	KAHRAMANMARAŞ	31862	Sevilay PAKSOY BURÇ
460.	46	8	KAHRAMANMARAŞ	19507	Aydın ÇOŞKUN
461.	78	1	KARABÜK		SEÇİM YAPILMAMIŞ
462.	70	1	KARAMAN	20418	Ekrem Ercüment YILMAZ
463.	70	2	KARAMAN	20417	Yaşar ŞEKERCI
464.	36	1	KARS	33245	Tarık ÖNCÜ
465.	36	2	KARS	31661	Özer BUTUTAKI
466.	37	1	KASTAMONU	14952	Abdurrahman KARAKAYA
467.	37	2	KASTAMONU	32777	Ayhan BÜYÜKÇAĞLAYAN
468.	38	1	KAYSERİ	8856	Refik GÜNDOĞAR
469.	38	2	KAYSERİ	14912	Yeşim BEKYÜREK
470.	38	3	KAYSERİ	21209	Kazım DUYGULU
471.	38	4	KAYSERİ	26805	Yaşar SUBAY
472.	38	5	KAYSERİ	27547	Serkan YILMAZ
473.	38	6	KAYSERİ	9275	Zeki MUTLU
474.	38	7	KAYSERİ	9745	M.Arif EMEKLIOĞLU
475.	38	8	KAYSERİ	21202	Mehmet ÜNLÜ
476.	38	9	KAYSERİ	24336	Süleyman ŞAHİN
477.	38	10	KAYSERİ	8290	Enes YURTSEVEN

TMMOB ZİRAAT MÜHENDSİLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
478.	38	11	KAYSERİ	33971	S.Behçet İŞİK
479.	71	1	KIRIKKALE	26837	Ali KABAKLI
480.	71	2	KIRIKKALE	24339	Mikail DEDEBALI
481.	39	1	KIRKLARELİ	10396	Erol ÖZKAN
482.	39	2	KIRKLARELİ	19170	Levent KOÇ
483.	39	3	KIRKLARELİ	25890	Zeynel BEDİR
484.	39	4	KIRKLARELİ	36756	Halil ÖZKÖK
485.	40	1	KİRŞEHİR	15440	Uğur ATAK
486.	40	2	KİRŞEHİR	23062	Hamdi YAĞMUR
487.	79	1	KİLİS	27741	Asım SOĞUKÖMEROĞULLARI
488.	41	1	KOCAELİ	15539	Aykut Sami ÜNAL
489.	41	2	KOCAELİ	24068	Özgür YILMAZ
490.	41	3	KOCAELİ	24399	Gülfem HANGİŞİ
491.	41	4	KOCAELİ	24105	Ramazan YAKAR
492.	41	5	KOCAELİ	28603	Soner BAYRAK
493.	41	6	KOCAELİ	25116	Uğur BAYRAK
494.	42	1	KONYA	32170	İsmail BEZİRCİ
495.	42	2	KONYA	34195	Sabri BAŞ
496.	42	3	KONYA	21792	Cemil ŞAHİN
497.	42	4	KONYA	22404	Bayram KAYMAZ
498.	42	5	KONYA	15275	Özkan TAŞPINAR
499.	42	6	KONYA	22428	Ömer Faruk ÜNALDI
500.	42	7	KONYA	18567	Gülseren ATICI
501.	42	8	KONYA	14549	Hakan ÇALIŞKAN
502.	42	9	KONYA	18348	Nuh BOYRAZ
503.	42	10	KONYA	18358	Salih AKKAYA
504.	42	11	KONYA	32109	Musa Kazım YAVUZ
505.	42	12	KONYA	15683	Ali SAĞIROĞLU
506.	42	13	KONYA	11765	İbrahim KARAMEŞE
507.	42	14	KONYA	15299	Hasan Hüseyin MOTUK
508.	42	15	KONYA	19799	Sefa ÇAĞLAYAN
509.	42	16	KONYA	21909	Yılmaz AYASLI
510.	42	17	KONYA	26807	Ali ÖZEN
511.	42	18	KONYA	8001	Fuat YILMAZ
512.	42	19	KONYA	27374	Celal YILDIZ
513.	42	20	KONYA	26085	Özkan ÖZGÜVEN
514.	42	21	KONYA	9746	Nezih ŞİŞMAN
515.	43	1	KÜTAHYA	28870	Çetin SARI
516.	43	2	KÜTAHYA	33935	Ertuğrul KOZ
517.	43	3	KÜTAHYA	20581	Azize USLU
518.	44	1	MALATYA	18024	Fevzi ÇİÇEK
519.	44	2	MALATYA	30537	Bülent ZELYURT
520.	44	3	MALATYA	27738	Meral MUTLU
521.	44	4	MALATYA	33369	Tamer DEMİREL
522.	44	5	MALATYA	24355	Ahmet ÖNCÜLER
523.	44	6	MALATYA	30424	M.Murat ŞAHİNGİL
524.	44	7	MALATYA	22832	Bilentürk BİLEN
525.	45	1	MANİSA	8956	Engin KURT

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
526.	45	2	MANİSA	6641	Erdem KUTLAR
527.	45	3	MANİSA	5016	Ali İŞİK
528.	45	4	MANİSA	8443	Mustafa ÖNCÜ
529.	45	5	MANİSA	20155	Osman KALPAK
530.	45	6	MANİSA	29235	Yılmaz USTA
531.	45	7	MANİSA	11809	Erol TEKİN
532.	45	8	MANİSA	10814	Fahri YILDIRIM
533.	45	9	MANİSA	5088	Ahmet YALÇIN
534.	45	10	MANİSA	25725	Fatih DÖNMEZ
535.	45	11	MANİSA	5270	M.Celalettin ÖVÜNÇ
536.	45	12	MANİSA	11596	Makbule EDE
537.	45	13	MANİSA	11213	Emine ŞAHİN
538.	45	14	MANİSA	29218	Emel SARGIN
539.	47	1	MARDİN	25365	Süleyman IRMAK
540.	47	2	MARDİN	31417	Şirin AYDIN
541.	33	1	MERSİN	5664	M.Şükrü ALTINOVA
542.	33	2	MERSİN	7449	Timur TURAN
543.	33	3	MERSİN	8122	İbrahim ERKAL
544.	33	4	MERSİN	9005	Günaydın ŞAHİN
545.	33	5	MERSİN	10180	Zeynel KINIK
546.	33	6	MERSİN	10469	Mehmet ATEŞ
547.	33	7	MERSİN	10871	Nazife AYGÜL
548.	33	8	MERSİN	12224	Cüneyt DUTLU
549.	33	9	MERSİN	12372	Bünyamin KOZAK
550.	33	10	MERSİN	12751	Kazım İNAL
551.	33	11	MERSİN	13443	Sabit ALTINTAŞ
552.	33	12	MERSİN	14229	A.Cemal AYDOĞDU
553.	33	13	MERSİN	16271	Döne GÜRBÜZ
554.	33	14	MERSİN	19867	Mustafa ONGUN
555.	33	15	MERSİN	22118	Necmi BİRİM
556.	33	16	MERSİN	22287	Serdar VETEM
557.	33	17	MERSİN	22350	İlker AYDOĞAN
558.	33	18	MERSİN	22482	Turgay AYTÜRK
559.	33	19	MERSİN	24118	Orhun Koray YİĞİTOĞLU
560.	33	20	MERSİN	26079	Emine YAMAN
561.	33	21	MERSİN	26630	Yeşim DELİL
562.	33	22	MERSİN	32066	Yusuf GÜN
563.	48	1	MUĞLA	12600	Uluhan KORKUT
564.	48	2	MUĞLA	13486	A.Sabri TÜRKAY
565.	48	3	MUĞLA	10408	Hüseyin GÜVEN
566.	48	4	MUĞLA	33796	Birgül ÇOLAK
567.	48	5	MUĞLA	32418	Ali ŞİMŞEK
568.	48	6	MUĞLA	34090	Alime YILDIRIM
569.	48	7	MUĞLA	31853	Mesut DUR
570.	48	8	MUĞLA	36383	Suat BÜYÜKABALI
571.	48	9	MUĞLA	9088	Mehmet SATKAN
572.	48	10	MUĞLA	11373	Ünal KİRAZ
573.	49	1	MUŞ	19843	Ali TANRIVERDİ

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
574.	50	1	NEVŞEHİR	23437	Kenan ŞAHİN
575.	50	2	NEVŞEHİR	23443	Mustafa ENGİN
576.	50	3	NEVŞEHİR	19844	Veyis YURTKULU
577.	51	1	NİĞDE	9038	Salim AKALP
578.	52	1	ORDU	11858	Mehmet BAYHAN
579.	52	2	ORDU	33705	Musa İŞLER
580.	52	3	ORDU	15904	Ahmet DOĞRUCA
581.	52	4	ORDU	22202	Abdullah KALAFAT
582.	80	1	OSMANİYE	20273	Seyit TULUCE
583.	53	1	RİZE	18518	Engin GÖZÜAÇIK
584.	53	2	RİZE	14230	Muhammet PERTEK
585.	53	3	RİZE	36518	Arkan AKAL
586.	53	4	RİZE	18506	Sadık ÖZYURT
587.	53	5	RİZE	26144	S.Yaşar KANDEMİR
588.	53	6	RİZE	29866	Yahya BİRBEN
589.	53	7	RİZE	20936	Hakkı KÖSEĞLU
590.	53	8	RİZE	32866	Şener BÜLBÜL
591.	54	1	SAKARYA	12022	Hamdi ŞENOĞLU
592.	54	2	SAKARYA	13600	Engin KARABAĞLAR
593.	54	3	SAKARYA	33887	Ali Sinan ÖZKURT
594.	54	4	SAKARYA	31993	Serkan NOGAY
595.	55	1	SAMSUN	20872	Prof. Dr. Zeki ACAR
596.	55	2	SAMSUN	7967	Ünal İŞİKER
597.	55	3	SAMSUN	7272	Hasan ÇOBANCI
598.	55	4	SAMSUN	8164	M.Tuba İŞİKER
599.	55	5	SAMSUN	8726	Aydın ÇALIŞKAN
600.	55	6	SAMSUN	11344	Murat AKAR
601.	55	7	SAMSUN	11865	G.Fazilet KARGI
602.	55	8	SAMSUN	14046	Murat SARAÇ
603.	55	9	SAMSUN	16165	Muharrem SÖKMEN
604.	55	10	SAMSUN	18223	Turgut EREL
605.	55	11	SAMSUN	18770	Adem KURT
606.	55	12	SAMSUN	19582	Hanife SAĞLAM
607.	55	13	SAMSUN	19824	Ali Fuat AKER
608.	55	14	SAMSUN	20549	Havva YURDUNUSEVEN
609.	55	15	SAMSUN	23850	Ayşe ERTÜRK
610.	55	16	SAMSUN	26690	Nilüfer AKDEMİR
611.	56	1	SİİRT	16719	Ergün DEMİRHAN
612.	57	1	SİNOP	10038	Seyfettin BULUT
613.	58	1	SİVAS	26712	Muhammed TÖRNÜK
614.	58	2	SİVAS	12798	Fahri KESKİN
615.	58	3	SİVAS	35606	Uğur ŞAHİN
616.	58	4	SİVAS	18437	Kartal Suat TEKSOY
617.	63	1	ŞANLIURFA	9859	M.Ali AKIL
618.	63	2	ŞANLIURFA	18852	Özkan YORGUN
619.	63	3	ŞANLIURFA	15676	Mehmet ERKAN
620.	63	4	ŞANLIURFA	20965	Mustafa KALENDER
621.	63	5	ŞANLIURFA	3984	Ahmet GÜLTEKİN

TMMOB ZİRAAT MÜHENDİSLERİ ODASI 40. OLAĞAN GENEL KURUL DELEGE LİSTESİ

Sıra No	İl Kodu	İl Sıra No	İli	Oda Sicil No	Adı ve Soyadı
622.	63	6	ŞANLIURFA	26732	Süleyman TÜZÜN
623.	63	7	ŞANLIURFA	26593	Mehmet AKSAKALLI
624.	63	8	ŞANLIURFA	16212	Ramazan BOZDAĞ
625.	63	9	ŞANLIURFA	29240	Şahin KARAKOYUN
626.	63	10	ŞANLIURFA	34603	İrfan BUCAK
627.	63	11	ŞANLIURFA	25978	A.Naci ŞENAY
628.	63	12	ŞANLIURFA	25548	Mete KAVŞUT
629.	63	13	ŞANLIURFA	20425	Ahmet ŞANSAL
630.	73	1	ŞIRNAK	18901	Kemal İLHAN
631.	59	1	TEKİRDAĞ	10685	Cemal POLAT
632.	59	2	TEKİRDAĞ	16526	Fedai TALİ
633.	59	3	TEKİRDAĞ	19464	Okan GAYTANCIOĞLU
634.	59	4	TEKİRDAĞ	29946	M.Üğur AYHAN
635.	59	5	TEKİRDAĞ	10260	Fehmi YAYLA
636.	59	6	TEKİRDAĞ	16885	Tayfun UĞUZ
637.	59	7	TEKİRDAĞ	27237	Eyüp Murat ŞAŞMAZ
638.	59	8	TEKİRDAĞ	28443	Önder AKDAL
639.	60	1	TOKAT	14508	Orhan YILDIZ
640.	60	2	TOKAT	21378	Uğur TUNCER
641.	60	3	TOKAT	23990	Yakup SAFA
642.	60	4	TOKAT	21963	Abdullah ERTAN
643.	60	5	TOKAT	18845	Muzaffer İDİ
644.	61	1	TRABZON	14317	Mehmet TAÇOĞLU
645.	61	2	TRABZON	35526	Prof. Dr. İbrahim OKUMUŞ
646.	61	3	TRABZON	13081	Ekrem AKTAŞ
647.	61	4	TRABZON	15215	Salih KALYONCU
648.	61	5	TRABZON	33668	Petek KAHRAMAN
649.	62	1	TUNCELİ	24000	Haydar EVCİN
650.	64	1	UŞAK	12787	İsa DİNÇER
651.	64	2	UŞAK	33855	Haluk GEDİK
652.	65	1	VAN	6964	Prof. Dr. Nafî ÇOKSÖYLER
653.	65	3	VAN	21058	Cevdet ALTINDAĞ
654.	65	4	VAN	21060	Mehmet Şerif KAYALIK
655.	77	1	YALOVA	20239	Hüseyin BUĞDAY
656.	77	2	YALOVA	7331	Filiz FİDAN
657.	77	3	YALOVA	6629	Ali Ekber FİDAN
658.	66	1	YOZGAT	29341	Şükrü KÖKSAL
659.	66	2	YOZGAT	33585	Mutlu BÜYÜKYILMAZ
660.	67	1	ZONGULDAK	13222	Hüseyin ÇAKIR
661.	67	2	ZONGULDAK	15497	Can PARİM